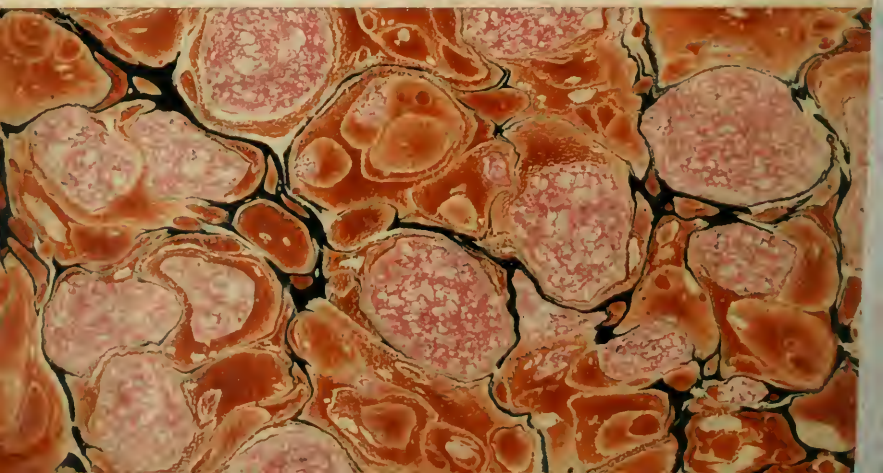
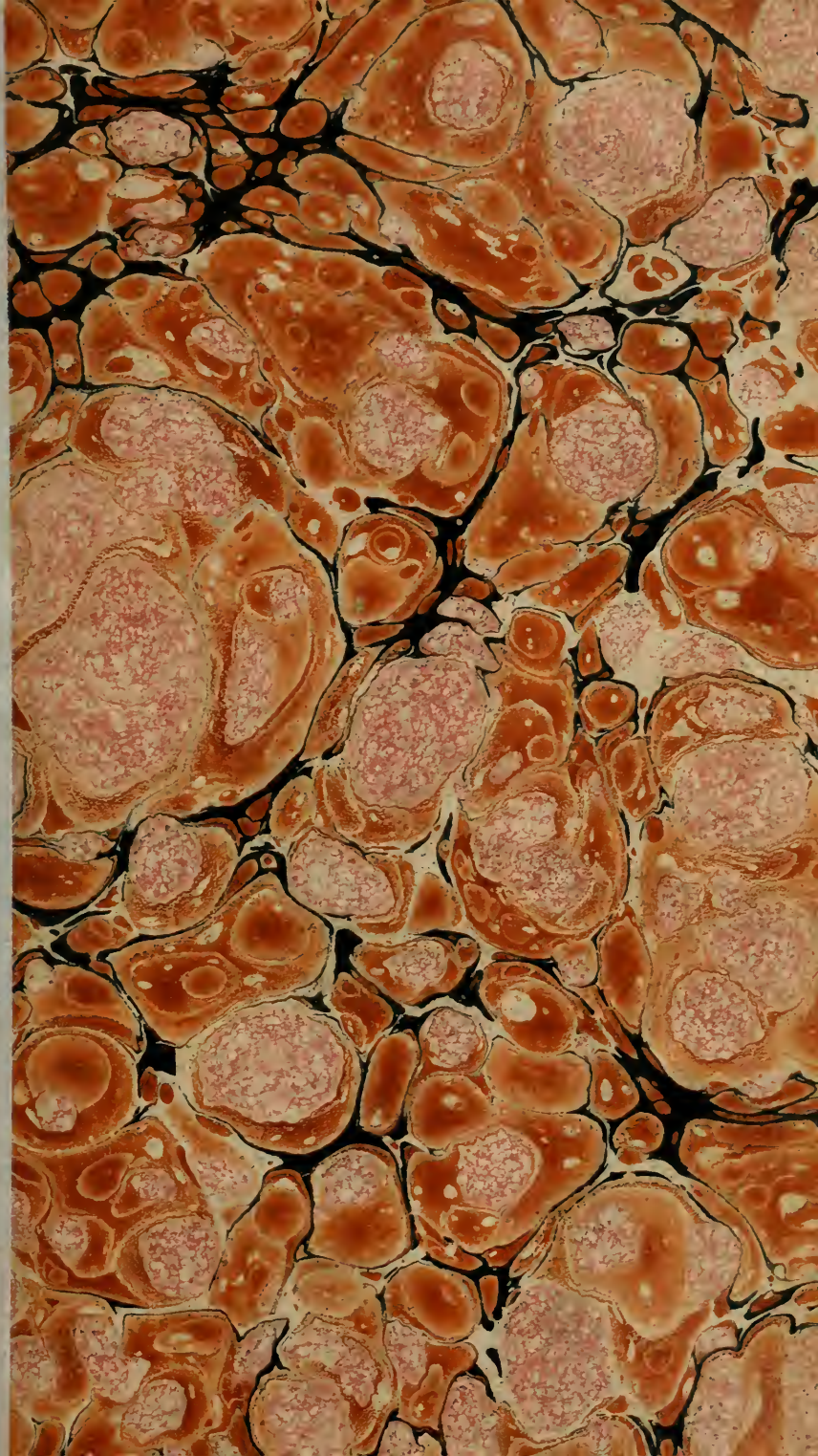

Toronto University Library
Presented by

The Right Reverend The Lord Bishop of Southern
through the Committee formed in
The Old Country
to aid in replacing the loss caused by
The disastrous Fire of February the 14th 1890

Digitized by the Internet Archive
in 2009 with funding from
University of Toronto

(ΟΜΗΡΟΥ ΑΠΑΝΤΑ.)

HOMERI,

OPERA OMNIA:

EX RECENSIONE ET CUM NOTIS

SAMUELIS CLARKII, S. T. P.

ACCESSIT

VARIETAS LECTIONUM MS. LIPS. ET EDD. VETERUM,

CURA

JO. AUGUSTI ERNESTI:

QUI ET SUAS NOTAS ADSPERSIT.

VOLUMEN PRIMUM.

GLASGUÆ:

Excudebat Andreas Duncan, Academicæ Typographus:

VENEUNT APUD RICARDUM PRIESTLEY,

LONDINI.

~~~~~  
1814.

ATZIL W. YOUNG

18296

26/11/91

18296

18296

18296

26/11/91

L

18296

18296

18296

18296

18296

18296

18296

18296

18296

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS:

EX RECENSIONE ET CUM NOTIS

SAMUELIS CLARKII, S. T. P.

ACCESSIT

VARIETAS LECTIONUM MS. LIPS. ET EDD. VETERUM,

CURA

JO. AUGUSTI ERNESTI:

QUI ET SUAS NOTAS ADSPERSIT.

---

---

VOLUMEN PRIMUM.

---

---

GLASGUÆ:

*Excudebat Andreas Duncan, Academicæ Typographus:*

VENEUNT APUD RICARDUM PRIESTLEY,

LONDINI.

~~~~~  
1814.

JO. MATTHIÆ GESNERO

VIRO CELEBERRIMO

S. D.

JO. AUG. ERNESTI.

Ad quem potius mittam *Homerum*, ingenii et literarum græcarum principem, quam ad TE, GESNERE, græcarum omniumque bonarum literarum in Germania longe principem, et ingenii felicitate, doctrinæ accuratæ et exquisitæ copia, orationis denique elégantia et dulcedine, veterum optimo cuique simillimum? aut cui acceptiorem hunc talem hospitem putem fore, quam TIBI, præsertim missum a me, quem et Ipse amas maxime, et TUI amantissimum habes? Atque etiam defunctus labore, quem in hac parte operis exhausti, tanto minus jucundum, quanto majoribus eodem tempore premebar oneribus aliorum laborum, non habeo, in quo facilius omnem illius molestiæ sensum deponere possim, quam in sermone Tecum tacito, per quem TIBI rationem reddam instituti mei. De quo etiam facilius bene existimaturos homines, re nondum cognita, confido, si videant, me, hominem non admodum confidentem, de eo TIBI probando non desperasse. In quo TU etiam sustinebis spem meam, et in accipendis rationibus, cognoscendaque opella mea, magis, si potes, amorem in me TUUM, quam subtile de talibus rebus iudicium, audies.

Habet autem hæc narratio initium ejusmodi, quod in eo me adjuvare possit. Ducitur enim a C. *Fritschio*, communi quondam, et TIBI non injucundo amico, cui primum in mentem venit, *Homerum*, e *Clarkiano* exemplo ductum, dare studiosis, in eoque opera mea uti, et ad castigandum exemplum, quod operis

typographicis traderetur, et ad ornandum aliqua accessione, qua et auctius et utilius opus illud fieri posset. Ego vero, qui tum nihil aliud haberem in manibus, libenter hoc feci, ut conquererem aliquid, quod adjungi commode posset, et in recensendis notis *Clarkianis* adspergerem, quæ iis vel adstruendis et confirmandis, vel corrigendis, vel denique locis poetæ obscuris, aut suspectis prodessent. Sed id ipsum cum agerem maxime, decessit *Fritschius*, atque ita consilium destituit.

Ab illo tempore, etsi non neglexi *Homerum*, tamen res substitit intra modicæ animadversionis curam, per quam notarem, si quid aut reperissem ab aliis propositum, aut mihi in mentem venisset, quod ad illud consilium pertineret, nec putavi futurum, ut mihi iterum ad *Homerum* accedendum esset edendi caussa. Superiori autem hieme cum rogarer ab eo, qui *Fritschianum* consilium revocasset, ut, quæ haberem e pristino illo instituto, concederem sibi, efficeremque, ut suæ editionis exempla haberent aliquid præcipui præ Britannicis, nec se differri pateretur ad tempora publice quietiora, mihi autem privatim otiosiora et minus occupata: dedi me ad recognoscendas augendasque copias meas, tenues illas quidem, et in speciem leves, sed tamen, ut spero, non inutiles ad *Homerum* vel emendandum, vel intelligendum. Dicam primo de libris, quibus usus sum ad instruendum vel *Homerum* ipsum, vel eos, qui posthæc dare se velint ad carmina ejus critica diligentia tractanda, et e libris antiquis emendanda.

In iis autem primum locum tenet *Codex manuscriptus*, qui est in *Bibliotheca* nostra *Paullina*, perantiquus, ut qui ante mille amplius annos scriptus existimatur, et ob præclara scholia inedita nobilis. Est in charta bombycina scriptus, continetque *Iliada* usque ad initia *ἡνέκεδ' ἄρ' ἔπειτα* P, cæteris in charta vulgari, manu recentiori, scriptis, sine scholiis, de quibus scis traditum esse a *b. Wolfio*, sub *Homero-phili* nomine, in *Miscellaneous Dorvillianis*, Vol. V. p. 153. sqq. Hunc Codicem ante plures annos, mea caussa,

cum edito contulit *C. L. Baverus*, Gymnasii Laubanensis in Lusatias nunc Rector, Vir longe doctissimus: ego autem et ipse Codicem præ oculis habui, in lectionibus ejus notandis, inspexique etiam, ubi nihil notatum erat, cum caussa esset quærendi, an meliorem lectionem sequeretur, an fortasse a vulgatis discederet: non quo *Baveri* diligentiae diffiderem, sed quod in hoc labore duo oculi vix satis vident, et in minutis rebus, quæ singulis sæpe literis constant, facile aliquid elabatur etiam summæ diligentiae. In hujus igitur libri lectionibus vulgandis, an operæ pretium fecerim, porroque facturus sim, TU judicabis. Audeo tamen sperare, TE non inutilem hanc partem laboris mei judicaturum. Firmat enim multas bonas lectiones, a *Clarkio* probatas, etiam e *Barnesiana* recensione ductas, facit locum melioribus, et inprimis cæteris libris editis omnibus accuratior est in nonnullis, veluti in ἡφιελκυστικῶν, in quo usurpando ita variant libri cæteri, ut in cæsura clausulisque versuum temere et nulla certa lege, vel additum, vel omissum sit, hic autem liber ita constans est, ut raro ab lege discedat, de qua ad initium rhapsodiæ primæ dixi, hoc est, ut non usurpet illud ἡ in cæsura, nec in clausulis versuum, cum sequens versus a consonante incipit, contra semper habeat, cum sequens incipit a vocali *. Insunt etiam alia vestigia, e quibus apparet, vel ipsum ex antiquissimo Codice ductum, vel saltem retinente in multis vestigia antiquissimæ rationis scribendi, etiam iis in locis, quæ eo nomine a priscis Grammaticis notata sunt, ut in duplicatione litterarum negligenda, in ο pro ω, in ε̄ pro η et similibus, de quibus omnibus reperies suis locis breviter notatum. Atque etiam ea, quæ a recentiori manu scripta sunt, inde a rhapsodia P. non contemnenda. Quam bene quidem consentiant plerumque cum Codice *Vossiano*, et ed. *Florentina*, ad L. XXII. in proximo Volumine apparebit. Consentit etiam sæpissime cum editione *Florentina*

* Hæc conf. cum not. ad Il. α'. quæ hinc explenda.

contra cæteras, etiam vitiosa scriptura, et quidem interdum ita insigniter, ut ex eodem libro ducti videantur, ut Il. μ'. 206. in καμβαλ' pro καββ. quod in editis sola *Florentina* cum *Aldina* prima habet.

Secundum Codicem hunc MS. cura fuit, comparare veteres editiones, quarum lectiones nondum erant diligenter excerptæ: cum satis constet, ne *Barnesium* quidem satis diligenter editionibus veteribus usum esse, *Clarkius* autem in lectionibus librorum editorum fere in *Barnesianis* excerptis acquiescat. Atque etiam *Barnesius* in *Aldina* lectione fallitur cum cæteris plerisque, unam agnoscens lectionem *Aldinam*, cum sint plures. Ego igitur cum haberem in suppellectili mea editiones *Homeri* antiquiores, *Florentinam*, *Aldinam* primam et tertiam (nam secundam dimisi quondam e manibus, quod a prima aut tertia saltem non differre putabam) partem *Lovaniensis* et *Juntinæ*, *Turnebianam*, suppeteretque etiam usus *Romanæ*, nolui hanc facultatem dimittere colligendarum ex his editionibus lectionum variarum et huic editioni adjungendarum; ex quo jam liceret accuratius de his editionibus judicare, quam vulgo fieri aut factum videmus, et origines lectionum vulgariarum in *Homeri* exemplis editis cognoscere.

Editio ergo *Florentina*, etsi ab homine græce doctissimo curata est, tamen non potuit, ut opinor, ita accurata esse, nec in dictu lectionum, nec in scriptura, ut hodie fieri volunt, qui sunt harum rerum periti. Homines græci, qualis *Demetrius Chalcondylas* fuit, non ad hanc ἀκριβείαν nostram græce docti erant, non critica arte et elegantia exculti, quam hodie in edendis græcis scriptoribus adhiberi volumus. Usu didicerant literas græcas magis et lectione, quam solerti institutione, et satis habebant græcos libros utcunque intelligere: omnia accurate excutere, lectiones varias colligere, eas suis momentis ponderare, ad leges criticas dilectum facere, non quidem omnino negligebant, sed tamen non nimis sollicitè curabant. Ergo cum forte fortuna in bonos Codices inci-

derant, etiam bonas lectiones dabant; cum secus ceciderat, pravis contenti erant, quæ utcunque intelligi possent. *Chalcondylas* autem profecto inter cæteros maxime in hoc genere, præsertim in *Homero*, diligens fuit, ut discimus et ex *Nerlii*, et ipsius præfatione, ut qui non modo Codices *Homeri*, quorum potestas esset, consuleret, sed etiam *Eustathii* commentarios conferret, ex iisque, quæ lectiones essent in veterrimis Codicibus, quos vel ipse inspexisset, vel de quibus a Grammaticis traditum reperisset, disceret. Sunt tamen in hac editione non pauca vitiosa, vel ipso versus metro indicante, quorum nonnulla concesserim operis typographicis deberi, rudi tum arte illa, et speciminum typographicorum emendandorum nondum ea diligentia, quæ tollendis operarum vitiis sufficeret. Cæterum in hac editione esse permultas lectiones bonas, quæ temere postea neglectæ sint, et alii monuere, et res ipsa indicat. Itaque ad textum *Homeri* bene constituendum plurimum et profuit illa editio, et prodesse magis potest, si satis diligenter conferatur, quod vel e *Valkenariano* specimine, in libro XXII. intelligi potest.

Hanc editionem expressit *Aldina prima*, quæ an. 1504. 8. prodiit. Nam etsi eam interdum deserit, tamen id fit vel per operarum negligentiam et inscitiam, vel in rebus minutis, bene quidem interdum, sed tamen ita, ut appareat, eas correctiones deberi correctoribus, non Codicibus scriptis. Neque enim observavi lectiones majoris momenti, quæ ita diversæ ab exemplo *Florentino* essent, ut non aliunde, quam e MS. ductæ esse possint. Nam fere correctio facta est in rebus iis, ubi versus ostendebat vitium, ut cum ð pro ð aut contra editur, aut ʋ additur vel demitur: quod tamen etiam fit sæpe vitiose, et ita inconstanter, ut casu id factum credibile sit.

Longius a *Florentina* discessit *Aldina secunda* an. 1517. 8. interdum quidem bene, sed sæpius male. Itaque possumus prope dicere, hunc novi exempli textum esse: adeo multis locis *Floren-*

tinam, et *Aldinam primam* deserit. Hanc autem repetit modo *tertia Aldina an. 1524.* ut e varietate lectionis cuilibet apparebit. Nam perpauca illa loca, ubi *tertia* dissentit, aut vitio typographorum dissentiunt, aut a correctore mutata sunt pro arbitrio. Itaque qui *Aldina* exempla amant, debent utramque editionem, primam et secundam, vel tertiam, sed illam tamen potius, quærere (nam *tertia* vitiosior est) ut vere diversa. Ea autem tanta mutatio a quo, et unde inducta sit, non licet dicere. Nam præfatio nullum indicium habet, nec est alia in secunda, quam quæ primæ editioni ab ipso *Aldo* præposita est, qui tum jam e vita discesserat, cum secunda curabatur. Propius tamen ad fidem mihi videtur, totam illam mutationem esse ab ingenio ejus, cui post *Aldi* mortem cura editionis ab *Asulano* credita erat. Neque enim taciturus fuisse videtur *Asulanus*, si ad novos Codices ea editio castigata aut correcta fuisset. *Erasmus* in epistola ad Goclenium p. III. queritur de mala sedulitate viri docti *Mich. Bentii*, cui cura emendandæ novæ Adagiorum editionis commissa fuerat. Ait enim, ab eo loca *Homeri* et *Ciceronis* in illo opere mutata esse, ad exempla *Aldina*, quæ sint vitiosissima. De qua editione *Aldina* ita judicavit, non difficile est divinare, si temporum rationes sequare. Scripsit enim ista *Erasmus* post alteram *Aldinam*. Sed habeo tamen et ipse exemplum primæ editionis, quod fuit *Erasmi* e donatione *Philippi Melanthonis*, qui eum librum belle religatum misit *Erasmio*, his inscriptis versiculis:

Τήνδε δόσιν ἀγαθὴν τε φίλην τ' ἔχε, φίλτατ' Ἐρασμι,
Πάσης τῆς ἀρετῆς καὶ σοφίας πατέρα.

De vitiis typographicis locutum *Erasmus*, patet e subjecto exemplo. Nam *οἷον* semper fecisse, ait, ex *οἷον, soli*; qualis perturbatio spirituum frequens est in *Aldinis* omnibus, sed etiam in *Florentina*. An etiam lectiones diversas ab *Florentina* intellexerit, quas male mutatas in *Aldinis* posterioribus putavit, aut a *Lova-*

niensi 1523. cujus copia facile esse poterat *Erasmio*, indagari posset, si conferretur editio per *Bentium* curata, cum superiori. Sed non est tanti.

Inter *Aldinam* secundam et tertiam media est *Juntina* anni 1519. 8. cujus ipse primam tantum partem possideo, sed alteram in catalogis librorum commemorari vidi. Magna cupiditate flagravi alterius etiam partis reperiundæ, quoad non contuleram cum aliis. Eam incenderat *Dorvillius*, quod in *Vanno Crit.* p. 390. eam *accuratissimam* vocat. Impulit forte virum præstantem in hanc mentem una et item altera lectio bona, quæ non est in his editionibus, quas vulgo habemus in manibus. Cæterum cognovi, eam esse meram repetitionem *Aldinæ secundæ*, servatis etiam, omnibus in locis, crassissimis operarum vitiis. De lectionum consensu Varietas Lectionis testabitur: de vitiis typographicis, quæ in *tertia Aldina* interdum emendata sunt, ne quis dubitet, specimina pauca ponere placet. *Il. β'. 107. φεζῆναις* utraque sola habet. *ibid. 246. ἀκριτόμυτι* cum *tertia. Il. ι'. 512. χαληπαῖνοι. λ'. 741. καλκή-ρσι. μ'. 87. πάντα* pro *πένταχα. ibid. 163. ἥδα* pro *ἥυδα* etc. Igitur ea facile careat, qui *Aldinam secundam* habet.

Sequitur hanc *Lovaniensis e Martini Alostensis officina an. 1523. 4.* cujus *Fabricius* in *Bibl. Gr.* tantum alteram partem commemorat, in qua est *Odysea*, et quidem anni 1535. quem annum ei etiam adsignat *Cl. Valkenarius*: sed ea repetitio prioris sit necesse est. Hanc destinaram et ipsam conferre cum cæteris editionibus, et lectiones notare in cætera varietate; sed in eo mihi fortuna adversata est. Ipse tantum *Odyssæ* exemplum habeo, quod e Bibliotheca *Frid. Menzii* emi. *Iliada* putabam me penes me habere, quod sciebam, ubi esset integrum hujus editionis exemplum. Etenim *Macherus*, Professor in Gymnasio Gerano clarissimus, acerbo fato ante paucos annos, et Gymnasio illi et literis ereptus, mihi dixerat, se *Lovaniensis* exemplum pulcherrimum habere: utprimum peterem, præsto futurum. Ejus

bibliothecam cum publice emtam scirem *Civitati Geranæ*, credebam, facilem mihi ejus copiam fore. Sed cum id peto, ecce nuspian est *Homerus Lovaniensis*, mala manu, vel vivo domino, vel heredibus ablati. Sed *Odyssææ* collatio cum aliis exemplis cecleriter solata est irritam spem. Etenim reperi, eam esse repetitionem *Florentinæ* ejusmodi, in qua e MStis nihil accesserit, pauca vitia typographica correctata, ut Ὀδυσῆα, quod est frequens in *Florentina* vitiose, in Ὀδυσῆα, et similia.

Ultima, quam contuli, est *Turnebiana Ilias an.* 1554. 8. nitidissimis literarum formis. Ea nullam superiorum satis, maxime tamen *Aldinas* posteriores sequitur. Id quo vel libro vel viro docto fecerit auctore, nescio. Illud video, ejus lectionem, qua discrepat a superioribus, fere eandem esse cum *Stephaniuna*, quæ post vulgata fuit. Vitiosum quidem ν. ἐφελκυστικὸν in posterioribus, sæpe est in hac primum. Sed ejus lectiones plerumque non sunt bonæ.

Longius progredi conferendis editionibus non libuit, cum sint obviæ, nec viri docti, qui eas curarunt, manuscriptis se usos dicant. *Seb.* quidem *Castalio*, vir græce doctissimus, qui bonam operam navare *Homero* potuisset, profitetur, se textum editionis, quæ *Genevæ* ap. *Crispinum* curata esset, secutum. Et ego alienus sum ab opinione aut consuetudine eorum, qui in talibus omnia complecti eodem tempore et una opera volunt: unde sæpe fit, ut nihil efficiant, et literæ nullum fructum ex eorum doctrina et industria capiant. Si majores, qui editiones auctorum, Lexica, et similia opera primi instituerunt, hoc animo fuissent, nihil omnino ab iis proditum haberemus. Plures veniant in partem operis magni et difficilis. Ego, quod habui ad manus, dedi, et, quod tempus meum sivit, feci. Fundamenta quædam jacta sunt editionis locupletioris, quæ sunt in varietate lectionis. Exemplo editionis nostræ possunt, quibus facultas est MSS. editorumque librorum, adjicere lectiones alias, aut, si quis post

me rursus hunc *Homerum Clarkianum* edat, addere alia. Ita paullatim materia dabitur idonea ei, qui textum *Homeri* ad libros veteres melius constituere velit, quam nunc est in editis. Atque utinam id faciat aliquis de doctissimis viris in Batavis, qui libris et otio abundant. Melius certe ingenium, doctrina, tempus collocetur, etiamsi nihil aliud præterea ediderit, quam si mille parvis observationibus, de singulis verbis, glossis, aut notis ad amatorios libellos nos bearit. Non quo has spernam, et non gratus accipiam, laudemque; sed quod magis utilem laborem navare, magis stabilem gloriam ad posterum uno tali opere sibi parare posse putem. Sed ad *Clarkium* veniamus, et cætera, quæ in ejus *Homero* recoquendo instituimus.

Scio TE, GESNERE, et alios doctissimos viros, in hoc mecum consentire, neminem adhuc ad *Homerum* edendum accessisse, qui tantum in re metrica Græcorum, in elegantissimis et artibus Carminis Homericis videret, interiora literarum græcarum magis perspecta haberet *Clarkio*. Memini enim TE ita judicare tum, cum prima pars *Clarkiani Homeri* ad nos esset delata, cujus tum etiam videndæ cognoscendæque facultatem dedisti: et in promptu esset, commemorare græce doctissimorum, in his nemini profecto secundi *Valkenarii*, testimonia. Quo minus aut mirabere, si quamplurimi exempla *Clarkiana* expetant, aut improbabis repetendæ illius editionis institutum: quod si tamen faceres, nihil esset, quod moleste ferrem, qui nec auctor cuiquam, nec suaser ejus rei fui, laborem hunc etiam invitum, ac diu repugnans suscepi. Sed bona hujus editionis sunt illa quidem, et in textu et in versione, maxime tamen in notis. Textus quidem est, præterquam in nonnullis, *Barnesianus*, Barnesiani autem basis *Schrevelianus* aut huic similis. Sed a *Barnesio* multis locis facit, ut scis, discessionem, ubi ille aut prosodiæ græcæ inscitia, aut alia qua de causa, in textu *Homeri* mutando peccavit, quo illum nomine sæpe

etiam ante *Clarkium*, imprimis a *Berglero* in *Actis Eruditorum Lips.* castigatum constat. Ipse nullis libris scriptis in textu constituendo usus est, nec editiones veteres inspexit, nisi ubi forte causæ suæ argumenta quæreret: unde multa reliquit intacta, quæ prætermittere non debebat, pro nova interdum lectione venditavit, quæ in veteribus editionibus extat. Interdum etiam, sed raro tamen, conjecturas suas in textum recepit, ubi id alius non audeat. De his ego in notulis adpersis monui: cæterum contextum, ab ipso forinatum, reliqui intactum; qui non novum, et a me e libris castigatum, textum dare volui: non ita me instructum a libris, scriptis imprimis, putavi: nec id erat hujus temporis: sed *Clarkianum* reddere, et materiam talis instituti aliis, pro præsentī facultate, suppeditare. Atque eadem de causā, versionem, emendatiorem illam quidem cæteris, sed tamen permultis locis parum latinam aut elegantem, non attigi: ausus tamen sum interdum ea, quæ ipse *Clarkius* usus est in alium, libertate uti, ut de peccatis monerem, atque etiam subinde, quomodo poëtica quædam epitheta intelligenda essent, indicarem: si possem etiam hac ratione efficere, ut minus offensionis haberent apud eos, qui, in legendis scriptoribus antiquis, imprimis *Homero*, et cæteris poëtis, non vim verborum, sed etymologias vident.

In *notis Clarkianis* quid insit boni, jam antea indicavi. Accidit autem viro excellenti, quod omnibus, qui in aliquo genere aliquid egregie inventi habent, aut novæ observationis, ut id ubique nimis ingerant, ac jactent etiam alienis locis. Dum cupidius quærit Vir præclarus artificia poëtæ, reperit etiam, ubi nulla sunt, memor magis observationis alicujus suæ, quam consuetudinis *Homericæ* et parallelismi. Id admonere studiosos non alienum putavi, ne abuterentur bene alias excogitatis. Adjeci etiam notulas quasdam de meo, quæ vel ad lectionem, vel ad verba et sententias illuminandas pertinerent. Quas et ipsas copiosiores, et numero auctiores facere me potuisse scio: sed non erat consilium

augere molem libri. Etiam in Varietate lectionis interposui interdum iudicium meum, si studiosis ea re possem hunc laborem nostrum utiliore efficere. In notis *Clarkianis* hoc permolestum accidit uno tenore legenti, quod eadem observatiuncula v. c. de vi cæsurae, infinitis locis, in qualibet fere pagina repetitur: et erat vir doctissimus, qui eas repetitiones sublatas cuperet. Sed ego nihil mutare in hac re ausus sum, qui *Clarkium* putabam, cum primum volumen ipse ediderit, ejus rei causam habuisse, ut opinor, hanc, ut, quocunque in loco aliquis se ad legendum daret, paratas haberet admonitiones de iis rebus, quæ vulgo non bene, aut omnino non intelligerentur. Neque enim omnes ab initio inde legunt, eademque continuatione, carmina *Homeri*, ut iis observationes illæ semper recentes in legendo sint, et in tempore ubique occurrant.

Ad bene intelligendos poëtas epicos et suavius legendos prodesse arbitror, seriem totius operis ac summam argumenti tenere: nec, mea de sententia, quisquam ante accedat ad legendum, quam cognita tali summa, et οἰκονομία Carminis. Itaque argumentum universæ *Iliados* adjunxi, similemque summam in capite *Odysseæ* dabo.

Hæc sunt, GESNERE, Vir illustris atque celeberrime, quæ in hac editione *Homeri* vel feci, vel facere institui. In iis si operam navavi, utilem studiosis, et TIBI probatam, impense lætabor: sed multo magis, si TU hoc munusculum ita acceperis, ut id TIBI, si non per se, at mea causa gratum sit. Neque enim tantum appeto hoc qualicumque labore aliquid novæ laudis, cujus studio profecto minus, quam quis credat, ducor, contentus bonæ voluntatis conscientia, quantum TIBI vel ipse non injucundus, vel mea grata esse cupio. In quo me etiam hæc spes, inanis illa, fortasse, sed spes tamen, delectat, fore, ut amicitiae nostræ, et incredibilis mei erga TE amoris memoria, hac tali ejus significatione cum *Homeri* opere conjungenda ad seros posteros propa-

getur. Illa vero non jam spes incerta, sed certa res est, quod scio, me, per quicquid reliquum nobis ad vivendum dabitur temporis, curaturum, ut TUA mihi benevolentia liceat ad extremum usque perfrui, ejusque fiducia et fructu mihi nihil in rebus humanis jucundius fore. Vale. Scr. *Lipsiæ* a. d. X. Kal. Octobr. A. C. *MDCCCLIX*.

PRÆFATIO

SAMUELIS CLARKII.

UT operis instituti ratio uno aspectu aperiatur, Lectorem hæc paucis in antecessum monitum velim.

Primo, Iliada hic *græce* quam emendatissimam emitti: Et, si quibus in locis, paucis quidem illis, sed quibuscunque in locis a Vulgatis discessum sit; in Annotationibus, qua id ratione factum sit, singulatim esse expositum.

In *græcis latine reddendis*, (quam quidem interpretationem maxima ex parte correctam, parte aliqua jam denuo compositam dedimus,) latinitatem adhibitam, non elegantem utique et venustam, sed ita Romanam, ut verbis verba, quoad ejus fieri posset, singulis singula ex ordine responderent, *græcis latina*. Quin et *Explementa* quæ vulgo existimantur *Versuum*, quam in *Sententia explenda* vim habeant, propriam quæque et suam, in permultis ut nequeat non sentire Lector, diligenter effectum.

In *Annotationibus* ea fere adjecta, quæ vel ad Poëtæ *artem aperiendam*, vel ad orationis *ornamenta* particulatim *commonstranda*, vel ad *sententiam illustrandam* præsertim facere videntur. Quanquam hac quidem postrema in parte haud multum erat ponendum operis, cum Homericæ eloquentiæ et perpetua et singularis virtus sit *perspicuitas* in carminibus ornatissimis tanta, quantam ne in soluto quidem scribendi genere unquam assequutus est quisquam.

Cui a rebus magnis seriisque minus est otii, ex locis innumeris ea, quæ sequuntur, consulere poterit.

De vi elegantissima *vocularum* quarundam, quæ vulgo *Versum*, non *Sententiam*, *explere* sunt creditæ: lib. α'. ver. 6. 56. 308. β'. 1. 158. ε'. 249. 273. 287. 303. ζ'. 323. 418. θ'. 53. 558. κ'. 204. 509.

De *Temporum ratione*, quam in lingua *Romana* paucissimi, in *Græca* nescio an quisquam satis accurate tradiderit: α'. 37. γ'. 141. θ'. 492. ε'. 587. ζ'. 124. θ'. 322. κ'. 186.

De *prosodia*, et *licentia* (quam appellant) *Poëtica*, vulgo minus intellecta: α'. 20. 51. 67. 140. 265. 314. 338. β'. 43. 314. 537. 811. γ'. 151. 260. 385. θ'. 42. ε'. 61. 117. 487. 708. ζ'. 434. ι'. 378.

De usu elegantiori *Verborum* quorundam rarius observatio: α'. 528. 593. β'. 269. ε'. 769. 778. η'. 161. 216. θ'. 156. 520. κ'. 560.

De numeri *Dualis* usu et ratione perperam a Grammaticis ficta: α'. 566. 567. β'. 288. ε'. 487. 778. ι'. 67. 182.

De loquendi ratione ea, quæ inepte *Antiptosis* dici solet: β'. 353. 681. γ'. 211. ζ'. 396. 510. κ'. 224. 437.

De locis quibusdam *emendandis*: α'. 20. 340. 395. 566. β'. 426. γ'. 39. θ'. 42. 242. ε'. 487. κ'. 268. 299. λ'. 732.

De versus *Numeris* rem *ipsam* depingentibus, et orationibus *personam* mire condecensibus: α'. 436. β'. 102. γ'. 357. 363. ζ'. 510. η'. 157. ι'. 210. 551. λ'. 687. 697. 766.

De *Accentuum* ratione quadam, rarius observata: β'. 267. 314.

Levia quidem hæc, et parvi forte, si per se spectentur, momenti. Sed ex elementis constant, ex principiis oriuntur, omnia: Et ex iudicii consuetudine in rebus *minutis* adhibita, pendet sæpissime etiam in *maximis* vera atque accurata Scientia.

SUMMA ILIADOS

UNIVERSÆ.

Cum e contentione, de Chryseide patri reddenda, Achilles, ira in Agamemnonem incensus, a bello cessaret, Trojani, totis decem annis urbe exire, ad pugnandum aperto campo, non ausi, tandem erumpunt, uno Achille absente, pares se fore Græcis sperantes. Tum Jupiter Agamemnonem per somnium monet, ut copias in aciem educat. Cui parens Agamemnon, convocatis ducibus, quid in animo habeat, ostendit, cæterum ad populum dissimulat consilium, et ad patriam repetendam, tot annis frustra consumtis, hortatur, ut ea tentatione eliceret voluntates hominum, eosque vel confirmaret, si nollent abire, vel, si domum spectarent, per duces coërceret. Ibi cum populo placeret reditus, Nestor et Ulysses concionibus eum dissuadent, et animos confirmant, ut manere et pugnare vellent. Educti ergo cum essent in aciem, contra euntibus Trojanis, et Paris Menelaum ad certamen provocasset, per quod bellum ita finiretur, ut, qui alterum vicisset, Helenam et ejus opes haberet, eaque res convenisset interposito ab utraque parte jurejurando, victus pugna Paris a Venere surripitur (h. e. mortem timens fugit). Ibi tum Pandarus quidam, Trojanus, jaculo Menelaum petit ac vulnerat. Qua re violato fœdere, bellum repetitur, hortante Agamemnone, exoriturque pugna, in qua multi utrimque cadunt. In eo prælio in primis insignem se facit fortitudo Diomedis, vulneratis, præter alios, etiam Venere et Marte. Quo nomine cum apud Jovem queruntur, ultro etiam objurgantur, quod se in talia discrimina conjiciant. Qua castigatione deterriti, abstinere ipsi a præliis: cæte-

rum Trojani magna clade afficiuntur, dum Glaucus et Diomedes inter se colloquuntur, et, paterna amicitia cognita, arma permittunt. Rursus alia pugna e provocatione. Nam Hectore provocante, sortito cum eo pugnat Ajax Telamonius, ita fortiter uterque, ut nox dirimeret certamen. Postridie ejus diei, factis induciis cæsorū sepeliendorū causa, murus circumdatur classi, quo, Achille adhuc pugnante, opus non fuerat. Sed Jupiter, interposito interdicto cum gravibus minis, ne quis Deorum Deorumve opem alterutri parti ferret, ipse in Ida consedit, fecitque, ut, quamquam neutro inclinata victoria, Græci tamen minus valerent. In quo cum Juno et Minerva contra Jovis præceptum ire auxiliatum pararent Græcis, per Iridem jubentur se continere. Interea Hector, noctu concione habita, ad castra extra urbem metandum hortatur. Tum vero timore fractus Agamemnon, quod videbat, Jovem stare a Trojanis, de reditu in patriam serio cogitare cœpit. A quo eum ita deterrent Diomedes et Nestor, ut legatos mitti ad Achillem suadeant, qui de reconciliando Agamemnoni Achille agant, oblatis egregiis conditionibus. Mittuntur Ulysses, Ajax et Phoenix. Sed eorum legatio et orationes irritæ fuere, inexorabili Achille. Æger inde animo Agamemnon cum dormire non posset, adit noctu primum Menelaum, et ipsum præ curis vigilantem, et expergefactis ducibus, deliberat de rebus communibus. Placuit mittere, qui castra Græcorum specularentur. Primus lectus Diomedes, qui sibi socium adscribit Ulyssem. Eodem tempore cum pari consilio exisset e Trojanis castris Dolon, incidit in illos, et cum timore mortis prodidisset omnia, interficitur. Ipsi in castra Trojana cum irrepsissent, interficiunt Rhesum, Thracem, qui nuper advenerat, et equos ejus abigunt. Sed tamen ea re nihil profectum ad summam rei. Nam die post in prælio omnes prope Duces Græcorum vulnerantur, et in eas rediguntur angustias Græci, ut primum pro muris pugnare cogantur, deinde ne hos quidem defendere

possint, Hectore, portis effractis, irrumpente in naves. Forte Achilles stans in puppi viderat vulneratum Ducem educi e praelio: Is qui sit cupiens scire, mittit sciscitatum Patroclum. Eum onerat precibus Nestor, ut si Achilles se placari non sinat, ipse indutus armis Achillis in praelium veniat, si adspectu armorum Achilleorum terreri Trojani possint et Græci recreari. Interea et Neptunus opem Græcis ferre parat, incitandis etiam Ajacibus ad pugnandum. Sed consilium procedere non potest, Jove vigilante. Itaque Juno, cum cingulo Veneris ad eum profecta, amorem illi et somnum injicit, per quem Neptunus tuto opem fert. Experrectus e somno Jupiter, cum se illum a Junone videt, et ipsam objurgat, et Neptunum discedere a pugna jubet, incitato etiam Apolline, ut Hectorem incitet. Hunc ergo prægressus Apollo cum ægide, Græcos fugatos ad naves compellit. Interea exorat Achillem Patroclus de armis: iisque indutus primo fugat metu armorum Trojanos, mox agnitus, ab Euphorbo vulneratur, ab Hectore autem occiditur et spoliatur: corpus ipsum a Græcis defenditur, et in castra refertur, misso ad Achillem rei nuncio. Hic vero non modo summa ex eo casu tristitia afficitur, sed etiam ira in Hectorem incenditur et cupiditate illius cædis ulciscendæ. Vix eum Thetis differt, dum nova arma adferat a Vulcano. Iis allatis, in his clypeo admirabilis artificii et ampli argumenti, recreatur Achilles e dolore, et cum interea placatus esset, acceptis donis, Agamemnoni, ad pugnandum progreditur, Jove etiam permittente Diis, ut ad bellum descendant. Ibi multos interficienti vix a Neptuno Æneas, Hector ab Apolline eripitur, omnibus cæteris ad urbem compulsis. Ita furem cum Scamander fluvijs cohibere parat, vix a Vulcano servatur. Servatum impedit Apollo, quo minus Trojanos porro insectetur, sub specie Agenoris huc illuc fugiens et insequentem eludens. Ita Trojani portas assecuti urbe clauduntur, præter Hectorem, qui extra urbem expectat Achillem, pavens tamen ac trepidans, ut

qui etiam appropinquante Achille se in fugam conjicit, mox cum restitisset, interimitur. Ejus corpori cum diu illusisset Achilles, trahendo e pedibus religatum ad plastrum per campos, tandem monitus a Jove per matrem, finem sævitiae facit, et Priamo ad se in castra venienti, Mercurio duce, corpus pro pecunia reddit. Patroclo Achilles, Hectori Trojani funus splendidum faciunt.

LECTORI.

CUM secundum hunc *Iliados* Tomum Pater meus imperfectum reliquerit, libros vero pene quatuor prorsus absolvisset, notas et observationes cæteris in libris margini passim adscripsisset; ne hæc interciderent penitus et perirent, reliqua aliquo modo supplere conatus sum.

In tres priores ex duodecim hisce posterioribus *Iliados* libris, itemque in quartum usque ad ver. 359. annotationes ipse perfecerat; Textum et Versionem usque ad ver. 510. ejusdem libri recensuerat. Atque hæc ex ejus Manuscripto quam accuratissime edidi.

Reliquis in libris *Textum* aut *Barnesii* aut veterum Editionum retinui; una alterave ex notis paternis, nulla de meo adhibita correctione.

Versionem Editionis *Wetstenianæ* plerumque secutus sum; quam tamen interdum ubi ipsa sententia exegerit, interdum ubi priores Patris emendationes admonuerint, emendavi.

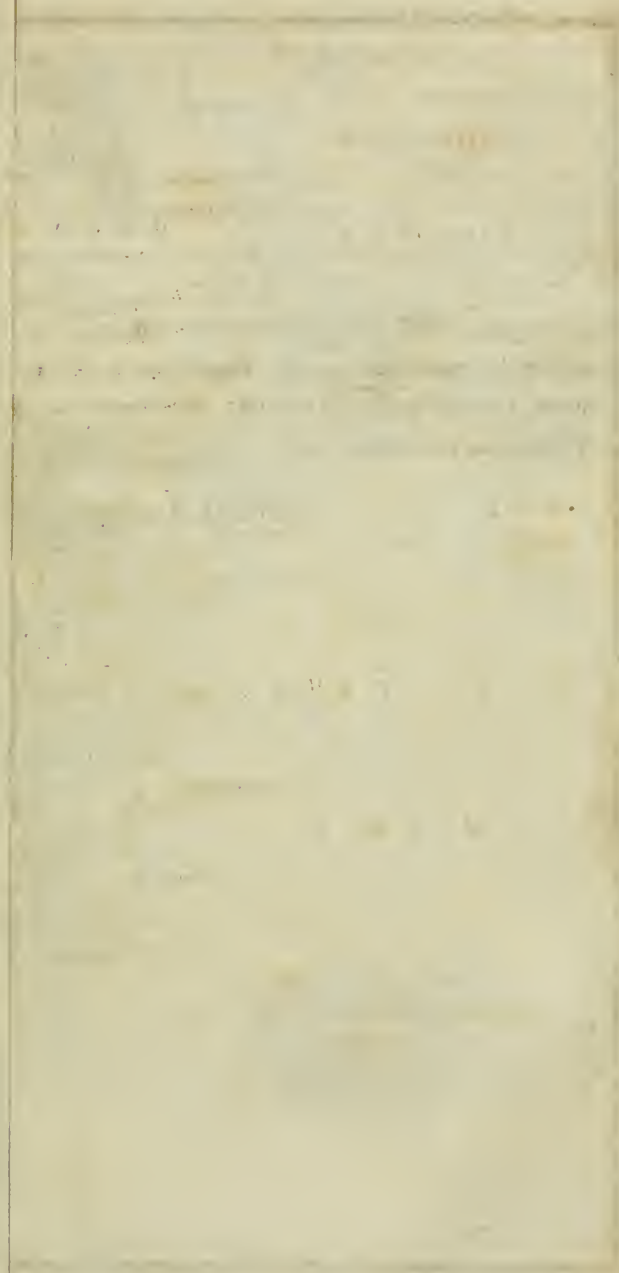
Annotationes partim ex Patris mei in priores libros anno-

tationibus excerptas; partim ex illis, quas per reliquos libros passim in margine scriptas reliquerat, collectas; (de meo ipsius paucissimis interjectis,) addidi.

Varias porro lectiones Codicis *Harleiani* et *Italicorum* quorundam mecum, ut olim cum Patre, a Viro erudito THOM. BENTLEIO communicatas suis locis inserui.

Indices denique duos subnexui, alterum Verborum de quibus in annotationibus præcipue agitur, Auctorumque ibidem citatorum; alterum rerum in *Iliade* maxime memorabilium, ex Editione *Wetsteniana* fere desumptum.

SAMUEL CLARKE, *Fil.*

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Α'.

Ἰπόθεσις τῆς Α' ὈΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας.

ἈΠΕΛΘΩ'Ν ὁ Ἀλέξανδρος εἰς Σπάρτην, ξενίζεται παρὰ Μενελάω· καὶ ἀρπάζας τὴν Ἑλένην, ἀπῆλθεν εἰς Τροίαν. Τοῦτο μαθόντες οἱ Ἕλληνες, ἔστειλαν πρέσβεις πρὸς Πριάμον, τὸν τε Μενέλαον, καὶ Ὀδυσσεύα καὶ Διομήδην, καὶ τὸν τοῦ Θησέως Ἀκάμαντα· οὓς οἱ Τρῶες παρ' ὀλίγον ἀνεῖλλον, εἰ μὴ Ἀντήνωρ ξενίσας ἀπέπεμψεν αὐτοὺς τῆς Τροίας. Ὑποστρέψαντες δὲ οἱ πρέσβεις ἀνήγγειλαν τοῖς Ἕλλησι τὰ γενόμενα. Τότε συναγαγὼν ἅπαν τὸ τῶν Ἑλλήνων μένος Ἀγαμέμνων ὁ ἀναξ, ἐστράτευσεν ἐπὶ τὸν τῆς Ἰλίου χῶρον· ἐνναετῇ δὲ χρόνῳ πολιορκοῦντες αὐτήν, τῷ δεκάτῳ ἔτει συνέβη ἡ τοῦ Ἀχιλλεύως Μῆνις, ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Χρύσης ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος παραγίνεται ἐπὶ τὸν ναύσταθμον τῶν Ἑλλήνων, βουλόμενος λυτρώσασθαι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Χρυσήϊδα· οὐκ ἀπολαβὼν δὲ, ἀλλὰ καὶ μετ' ὕβρεως ἀποδιωχθεὶς ὑπὸ Ἀγαμέμνονος, ἤρξατο τῷ Ἀπόλλωνι κατὰ τῶν

Ῥαψωδία] *Homeri Poëmata ex Asia in Græciam primum transvexisse Lycurgum refert Plutarchus in vita Lycurgi, sub initio; et Ælianus, V. H. 13. c. 14. In Græcia diu circumferebantur, non, ut nunc habemus, in duos libros disposita, sed tanquam cantilenæ quædam disjunctæ. Τὰ Ὀμήρου ἔπη (inquit Ælianus, l. c.) πρόπαλαι δισηρμένα ἦδον οἱ παλαιοὶ οἶον ἔλεγον, “ Τὴν ἐπὶ ναυσὶ Μάχην,” καὶ “ Δολωνίαν” τινὰ, καὶ “ ἄριστιαν Ἀγαμέμνονος,” καὶ “ γῶν Κατάλογον,” καὶ πῦρ “ Πα-*

τρόκλειαν,” etc. Libellos istos primus ordine disposuit, contextuit et quasi consuit, [ἐρραψώθησε] Pisistratus. “ Qui primus Homeri libros, confusos antea, sic “ disposuisse dicitur, ut nunc habemus:” Cic. de Orat. l. 3. §. 54. Πισίστρατος ἔπη τὰ Ὀμήρου διεσπασμένα ἡθροίζετο. Pausan. Achaic. l. 7. c. 26. Τὰδε δὲ ποιήματα, σποράδην πρότερον ἀδόκιμα, Πισίστρατος Ἀθηναῖος συνένταξε. Anonym. de genere Homeri; edit. a Leone Allatio.

Fuerunt qui Homerum ipsum libros

Ἑλλήνων. Λοιμοῦ δὲ γενομένου, καὶ πολλῶν, ὡς εἰκὸς, διαφθειρομένων, ἐκκλησίαν Ἀχιλλεὺς συνήγαγε. Κάλχαντος δὲ διασαφίσαντος τὴν ἀληθῆ αἰτίαν, καὶ κελεύσαντος Ἀχιλλέως ἐξιλάσκεσθαι τὸν θεόν, Ἀγαμέμνων ὀργισθεὶς διηέχθη πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, καὶ αὐτοῦ τὸ γέρας ἀπέσπασε, τὴν Βρισηίδα. Ὁ δὲ ὀργίζεται τοῖς Ἑλλήσι. Θέτις δὲ, τοῦ υἱοῦ δεηθέντος, εἰς Ὀλύμπου ἀνελθοῦσα, ἤτήσατο παρὰ τοῦ Διὸς, ὅπως τοὺς Τρῶας ἐπικρατεστέρους τῶν Ἑλλήνων ποιήσῃ. Ἡρα δὲ γνοῦσα τοῦτο, διηέχθη πρὸς τὸν Δία, ἕως αὐτοὺς διέλυσεν Ἥφαιστος οἰοχοήσας ἐν ἐκπαματι χρυσῷ· οἱ δὲ, τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας εὐωχῆθέντες, εἰς ὕπνον τρέπονται.

hosce non perpetuos, sed cantilenas sparsim et singulatim compositas, edidisse crediderint. Ἐγραψεν τὴν Ἰλιάδα (inquit Suidas) οὐχ ἅμα, οὐδὲ κατὰ τὸ συνεχές, καθάπερ σύγκειται, ἀλλ' αὐτὸς μὲν ἐκάστην ῥαψωδίαν γράψας, καὶ ἐπιθεῖξας τῷ περιουσιῶν τὰς πόλεις τροφῆς ἔνεκεν, ἀπέλυσεν. Quam in sententiam concessisse videtur etiam Vir longe omnium doctissimus, Phileleutherus Lipsiensis, in epistola quadam sermone Anglico conscripta ad F. H. pag. 18. In eandem porro sententiam Scriptor Gallicus Rapin, in Comparatione quam instituit Virgilii cum Homero, licet ipse aliter sentiens, *Ælianum* tamen citat, et ipsum Doctiores adducentem: "*Elia* pretend que l' opinion des Scavans " de son temps estoit qu' Homere n'avoit " composé l' *Iliade*, et l' *Odyssée* que par " morceaux, sans unité de dessein etc."

Verum neque *Ælianus*, cujus verba

jam supra adduxi, quicquam ejusmodi asserit; et res ipsa vehementer reclamat. Nam in utroque Poëmate, a capite ad calcem, tam sunt apta et connexa omnia; in *Odyssea* adeo una ubique est et perpetua narratio; in *Iliade*, singulis in libris, singulis fere in paginis, quæcunque pugnetur pugna, quæcunque res narretur, tam singulari tamen artificio interseritur et ubique spectatur *Achilles*, ut plane nullo modo fieri possit, quin uno consilio totum conscriptum fuerit Poëma, Ἐν μὲν τι σῶμα, ut recte *Eustathius*, συνεχὲς διόλου καὶ ἐναρμυστον, ἢ τῆς Ἰλιάδος ποίησις. Itaque cantilenas istas, non ab *Homero* sparsim et singulatim conscriptas, sed ex *Homeri* Poëmatis olim excerptas et (ut loquitur *Pausanias*) διεσπασμένας, primus in unum docte recollectit, et sic, ut nunc habemus, disposuit *Pisistratus*.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἡ ΓΡΑΜΜΑ Α'.

Ἐπιγραφαί.

Λοιμὸς καὶ Μῆνις.

Ἄλλως.

Ἄλφα, λιτάς Χρύσεα, λοιμὸν στρατοῦ, ἔχθος ἀνάκτων.

ΜΗΝΙΝ ἄειδε, Θεὰ, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Οὐλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε·

IRAM cane, Dea, Pelidæ Achillis

Perniciosam, quæ plurimos Achivis dolores fecit.

VARIETAS LECTIIONUM.

Iliados α.

2 ἔθηκεν] Fl. A. Junt. v. not.

Ver. 1. ΜΗΝΙΝ etc.] Recte *Homerum* laudant Veteres, quod non ab ipsis Belli initis Poëma suum exordiat, sed statim in medias res Auditorem suum rapiat, et, quæ præcesserint, aptis deinceps locis intertexat, "Ἦδη καὶ αὐτῇ Διὸς πέσις ἂν φανείη Ὀμηρος παρὰ τοὺς ἄλλους, τῷ μὴδὲ τὸν πόλεμον, καίπερ ἔχοντα ἀρχὴν καὶ τέλος, ἐπιχειρήσαι ποιεῖν ὅλον. — νῦν δ' ἔν μέρους ἀπολαβῶν, ἐπισοδείῳς κέχρηται αὐτῶν πολλοῖς. *Aristot. Poëtic.* c. 23. Αὕτη γὰρ ἀρετὴ ποιήσεως, τὸ ἀπὸ τῶν μέσων ἀρξασθαι, προϊόντα δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν διηγείσθαι κατὰ μέρος." *Schol.* Similiter *Horatius*:

Nec sic incipies;—

"*Fortunam Priami cantabo, et nobile Bellum.*"

Quanto rectius hic, qui nil molitur inepte? —

Nec gemino bellum Trojanum orditur ab ovo:

Semper ad eventum festinat; et in medias res,

Non secus ac notas, auditorem rapit —

De Arte, Poet.

Hoc porro est, quod ait *Cicero de Oratore*;

"Principia verecunda, non elatis intensa

"verbis." Et *Quintilianus*: "Age vero,

"nonne in utriusque sui operis ingressu

"paucissimis versibus legem Præmio-

"rum non dico servavit [*Homerus*], sed "constituit?" lib. 10. c. 1.

Ibid. Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος] *Plutarchus* de hoc versu; "Ὀμηρος δὲ (inquit) τὸν πρῶτον οὐ διηνέχθαι τῶν στίχων "ἄμετρον" ἐξ-ενηγκῶν τοσούτον περιῆν αὐτῷ φρονήματος εἰς τὰ λοιπὰ τὴν δύναμιν. *Lib. de Profect. Virtut. sentiend.* De voce Ἀχιλῆος, cum simplici λ, nescio equidem an sit hic locutus *Plutarchus*. Quam enim de voce, Πηληϊάδεω, litem moverunt Recentiores; id vero plane erat, *nodum* (quod aiunt) in scirpo quærere. Quid enim *usitatus*, quam vocales istas εω in unam pronuncians contrahi? Fuerunt tamen, teste *Eustathio*, qui in hoc vocabulo literas ια in unam brevem contraherent: Quam absurde! Alii vocales ηῖ in unam longam coëgerunt: Sed et hoc ipsum minus scite. Homo vere doctus, *Joach. Camerarius*; "In hoc versu (inquit,) in di-"
"mensione numerorum, ηῖ in Πηληϊάδεω, "una syllaba, ut diphthongus impropria "esse videatur, pronunciabimus." Vidit tamen et ipse postea, quod erat utique manifestissimum; ex analogia *usitatissi-*

Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς αἶδι προΐαψεν
 Ἡρώων, αὐτὰς δ' ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν,
 5 Οἰωνοῖσί τε πᾶσι· (Διὸς δ' ἐτελείετο βελή·)
 Ἐξ ἧ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
 Ἀτρεΐδης τε, ἄναξ ἀνδρῶν, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.

Multasque fortes animas orco præmature misit
 Heroum, ipsosque prædam discerpendam fecit canibus,
 5 Alitibusque omnibus: Jovis autem perficiebatur consilium:
 Ex quo utique primum disjuncti sunt litigantes
 Atridesque, rex virorum, et nobilis Achilles.

6. ταπρῶτα] MS. Lips. a man. sec. A. 1.

ma, quæ vox scribi solita est Πηληϊάδεω, eam enunciari scilicet Πηληϊάδω.

Ver. 2. Οὐλομένην.] Exhibit Heröem suum Poëta, non qualis esse debuerit, sed qualem fama accepisset.

Ὁ γὰρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, οὐδ' ἀγανέρεων,
 Ἀλλὰ καλ' ἐμμεμαῖος. Υ'. ver. 467.

Erat nimirum Achilles,

Impiger, iracundus, inexorabilis, acer;
 Jura negat sibi nata, nihil non arrogat armis.

Ut plane inepti sint, qui Homero id vitio vertant, quod Achillem non finxerit virtutibus exornatum omnibus, vitiis omnibus immunem.

Ibid. — μυρ' Ἀχαιοῖς ἄλγος ἔθηκεν.] Nam ante, quam secessisset Achilles.

Οὐδέποτε Τρῶες πρὸ πυλῶν Δαρδανίωον
 Οἴχνησαν· κείνου γὰρ ἐδίδισαν ὄρεϊμον ἔγχος.
 Ε'. ver. 789.

Clark. Edd. vett. ἔθηκεν. Recte. In litera, vel addenda vel demenda parum diligens Clarkius fuit, et constans, non satis consultis libris. In MS. et edd. vett. melioribus, ut Flor. et Ald. pr. in fine versus fere additur: in medio versu, ubi syllaba ultima est in cæsura, plerumque omittitur. Igitur accuratus editor hanc legem debebat sequi constanter. Hoc semel in principio monuisse satis erit. Ern.

Ver. 3. Πολλὰς — αἶδι προΐαψεν] Euripides dixit,

Ψυχὰς δὲ πολλὰς ἀπώλασας·

Androm. ver. 681. Virgilius;

— demiserit Orco: Æn. IX. 527.

— juvenum tot miserit Orco: ibid. 785.

— multa vltum demittit corpora morti.

Æn. X. 662.

4

Quæ omnia emphasin vocis illius [προΐαψεν, præmature misit] minus attigerunt. Clark. Sed illi talem emphasin in li. v. non videntur agnovisse. Il. ε'. quidem ver. 190. προΐάπτειν clarum est, nihil aliud esse, quam ἰάπτειν. Præpositiones in compositis nimis pronos faciunt viros doctos ad emphases fingendas. Sic infra 526. προῖσι non bene vertunt præmisit, quod est simpliciter misit, vel dimisit. vid. Il. γ'. 118. δ'. 398. Ern.

Ver. 4. Αὐτοῖς] Corpora ipsorum. Sic Palinuri Umbra apud Virgilium;

Nunc ME fluctus habet, versantque in littore venti. Æn. VI. 362.

Ibid. δ' ἑλώρια] Alii scribunt, δ' ἑλώρια. Alii, δ' ἐλλώρια. Sed perinde est. Nam in hujusmodi vocabulorum syllabis non mediis facile fieri potuit (quod et in omnibus linguis interdum usu venit,) ut quod scriptum fuerit ἑλώρια, vulgo tamen pronunciaretur ἐλλώρια. Vide ad ver. 51. Clark. Bene: corpora ipsorum, ut interpretatur Scholiastes minor. Αὐτοῖς, cum opponitur ψυχῇ, est corpus, cum σώματι, est animus. Omninoque vis pronominiis hujus dijudicanda est ex opposito suo. Ap. Arat. 670. ubi αὐτῇ opponitur πρύμνη, significat navem totam. Unde patet, frustra Apollonium Rhodium pro αὐτὸς reponi voluisse κεφαλὰς ex Il. ι'. 544. aut λ'. 55. de quo vid. Obs. Misc. I. p. 107. s. ubi et altera correctio Zenodoti refellitur ver. 5. pro πῦσι reponentis δαῖτα.

Ibid. κύνεσσιν, Οἰωνοῖς τε πᾶσι.]

————canibus data præda Latinis, Alitibusque jaces. Æn. IX. 485.

Ver. 5. Οἰωνοῖς τε πᾶσι.] Ὁ Ζηνοδοτος,

Τίς τ' ἄρ σφῶε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
 Λητῆς καὶ Διὸς υἱός· ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς
 10 Νῆσον ἀνὰ στρατὸν ὥρσε κακὴν· ὀλέκοντο δὲ λαοί·
 Οὔνεκα τὸν Χρῦσην ἠτίμησ' ἀρητῆρα
 Ἀτρεΐδης· ὁ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,

Et quisnam igitur eos Deorum, contentione commisit, ut pugnarent?
 Latonæ et Jovis filius: hic enim regi iratus

10 Morbum per exercitum excitavit pestiferum; peribant autem populi:
 Quoniam Chrysen contumelia affecerat sacerdotem
 Atrides: hic enim venerat celeres ad naves Achivorum,

10 ἠτίμασιν] MS. L. sed α est a man. sec.

(inquit *Athenæus*, lib. 1. c. 10.) ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἐκδόσει, γράφει, “Οἶωνοσί τε Δαῖτα.” ἀγνοῶν ταύτης τῆς φωνῆς δύναμιν, nempe Δαῖτα de *Alitibus* dici non posse.

Ibid. Διὸς δ' ἐτελεῖτο βελή]

— nam sæva Jovis sic numina poscunt:

Æn. XI. 901.

Disputat *Plutarchus*, utrum *Poëta* τὸν θεὸν αὐτὸν hic dicat, an τὴν εἰμαρμένην. *Lib. de audiendis Poëtis*; iterumque in *lib. de Stoicorum repugnantibus*. Sed nihil opus. Non enim hic philosophatur *Homerus*: Sed hoc tantum ait; Mala et plura multo et majora, quam prævideri potuerint, ex hac Imperatorum contentione orta.

Ver. 6. Ἐξ ἧ δὴ τὰ προῶτα] Conjicit *Propius*, *proæmium* in præcedenti voce, βουλῇ, desinere, istasque ἐξ οὗ δὴ, interrogatiōnem intelligi posse. Ἐξ οὗ δὴ — διαστήτην Ἀτρεΐδης — καὶ — Ἀχιλλεύς; “Unde est orta inter *Atridem* et *Achillem* contentio?” Verum ut pronomen istud, οὗ, interrogative accipiatur; et ut de *Atride* non ante memorato inferatur istiusmodi quæstio; id vero nullo modo fert aut linguæ Græcæ, aut *Sententie ipsius* ratio.

Alii igitur istud: ἐξ οὗ δὴ, recte accipientes, “ex quo tempore;” *proæmium* autem nihilominus in voce præcedenti βουλῇ, desinere existimantes; verba hæc: ἐξ οὗ δὴ; cum sequentibus, τίς τ' ἄρ σφῶε, connexa voluerunt. Ut adeo sententia fit: “Ex quo orta est inter *Atridem* et “*Achillem* contentio, quisnam eos, ut con-
 “tenderent, commisit?” Verum neque hoc ferri potest. Nam neque particula,

δὴ, ista ratione, recte se habet; et vocula, τ' ἄρ, in media sententia, pessime erunt insertæ; et repetitio ista [quum *CONTENDERENT*, quisnam eos ut *CONTENDERENT* commisit?] inveniusta est valde, et importuna.

Itaque *Proæmium* omnino non in voce βουλῇ, sed in voce Ἀχιλλεύς tandem, versu septimo, desinit. Et a verbis, Τίς τ' ἄρ σφῶε, recte inchoatur nova periodus. Et illud, ἐξ ἧ δὴ, non cum sequentibus, sed cum præcedentibus, apte est connexum. “Dic, *Musa*, iram *Achillis*; quæ “*Achivis* dolores sexcentos intulit, ex quo “utique ei cum *Agamemnone* intercesserat “contentio.”

Male igitur hic scriptor *Gallicus*, *Rapin* in *Comparisonem* quam instituit *Virgilii* cum *Homero*. “Il seroit difficile de “dire, ou finit cette Invocation. — Elle “se confond avec la narration, quand on y “regarde de près.” Nempe, ex linguæ Græcæ inscitia orta hæc omnis ambiguitas. De prosodia vocis ἐρίσαντες, vide infra, ver. 140.

Ver. 8. Τίς τ' ἄρ σφῶε θεῶν]

— Quo numine læso,

Quidve dolens — *Æn.* I. 12.

Ver. 11. ἀρητῆρα] De hac voce, *Aristoteles*; Πειποιημένον δὲ (inquit) ἐστίν, ὃ, ὅλως μὴ καλεῖσθαι ὑπὸ τινων, αὐτὸς τίθεται ὁ ποιητής· δοκεῖ γὰρ εἶναι εἶναι τοιαῦτα· οἷον, τὸν ἱερεῖα, “ἀρητῆρα.” De *Poët.* c. 21.

Ver. 13. Λυσόμενός τε θύγατρα,] Vide infra, ver. 566. etc.

Ver. 14. Στίμας ἔχων ἐν χερσίν]

- Δυσόμενός τε Δύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλες Ἀπόλλωνος,
 15 Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ καὶ ἐλίσσεται πάντας Ἀχαιῆς,
 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα, δῶα κοσμήτορι λαῶν.
 Ἀτρεΐδαί τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,

Redempturusque filiam, ferensque infinitum pretium-liberationis,
 Infulam habens in manibus longe-jaculantis Apollinis,

- 15 Aureo cum sceptro; et supplex oravit omnes Achivos,
 Atridas vero imprimis, duos duces populorum:
 " Atridaeque, et alii bene-ocreati Achivi,

14 στέμματ'] Rom. ἀπόλλωνος] MS. prope semper, scriptura antiqua, quæ
 et in aliis verbis occurrit, sed non constanter.

Præferimus manibus vittas ac verba precantum,
 En. VII. 237.

Velati ramis oleæ, veniamque rogantes.
 En. XI. 101.

Vir doctissimus *H. Stephanus* (quem secuti sunt Recentiores) primus contendit, scribendum hic omnino στέμμα τ' numero singulari; tum quod infra, ver. 28. legatur στέμμα Διοῖο; tum quod *seriem orationis omnino copulativam particulam postulare* existimaret. Sed fallitur *Vir eruditus*. Nam quod postea usurpetur στέμμα, hoc plane nihil est; cum et in Græco sermone et Latino plurima sint istiusmodi vocabula, quæ sive numero singulari efferas, sive plurali, perinde erit. Utique *velamina, sarta, vittæ*, et similia, idem sonare possunt, ac *velamen, sertum, vitta*. Quippe ex vittis *vitta*, ex sertis *sertum*, ex velaminibus constat *velamen*. Quin et illud ipsum *Agamemnonis στέμμα Διοῖο*, versum eum ipsum 28vum παραφράζων *Plato*, τὰ τοῦ Διοῦ στέμματα nuncupat. *De Republ.* lib. 5. p. 595. Edit. *Serrani*. Quod autem *seriem orationis omnino hic particulam copulativam (τι) postulare* existimet, in eo vero multo etiam gravius errat *Vir eruditus*. Non enim *trimembris* est sententia, sed *bimembris* tantum. Non utique et redempturus filiam, et pretium maximum ferens, et coronam habens in manibus venerat *Chryses*: Sed hoc ait *Poëta*; redempturumque sibi filiam, idque maximo pretio facturum venisse *Chrysen*, coronam in manibus habentem. Vide hac de re *Acta Eruditorum Lips.* ad Mens. Febr. 1712.

Ver. 15. Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ] Præpo-

sitionis, ἀνὰ, ea (ni fallor) hic vis est, ut dicatur *Chryses* sceptro, quod in manibus gestabat, infulam indidisse. Cæterum quod scriptum est χρυσέῳ, enuntiabatur χρυσῶ, quomodo et scribi quoque deinceps cæptum est. Vide infra ad β'. 811. *Clark*. Recte interpretatur *Χρ. ἀνὰ σ.* Itaque vertendum erat: *devinctam sceptro, vel deligatam*.

Ibid. καὶ ἐλίσσεται — "Ἀτρεΐδαί τε," etc.] Quantum in eo sit artificium, quod *Poëta* alienam plerumque induat personam, et ex sua ipsius persona parcius loquatur; notat *Aristoteles*, de *Poët.* c. 24. "Ὅμηρος δὲ ἄλλα τε πόλλα ἄξιος ἵπαινέσθαι, καὶ δὴ καὶ ὅτι μόνος τῶν ποιητῶν οὐκ ἀγνοεῖ ὃ δεῖ ποιεῖν αὐτόν. Αὐτὸν γὰρ δεῖ τὸν ποιητὴν ἐλάχιστα λέγειν. Οὐ γὰρ ἴστι κατὰ ταῦτα μιμητής. Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι, αὐτοὶ μὲν δι' ὅλου ἀγωνίζονται. — Ὁ δὲ ὀλίγα φρονησάμενος, εὐδὺς εἰσάγει ἄνδρα ἢ γυναῖκα, ἢ ἄλλο τι ἥθος· καὶ οὐδὲν ἀηθεύει, ἀλλ' ἔχον ἥθος. Verum istud, de *Homerica* ratione *Poëseos in universum*. De hac *Chryse oratione*, totaque hoc in loco τῇ διὰ μιμήσεως διηγήσει, ut vocat *Plato*, quam sit pulchra et ornata; vide *Plat. de Republ.* lib. 3. Item *Dion. Halicarn.* περὶ τῆς ὁμήρου ποιήσεως, cap. 20.

Ver. 17. Ἀτρεΐδαί τε, καὶ ἄλλοι — "Τμῖν μὲν etc.]" "Quam breviter," (inquit *Camerarius*) "quam artificiose benevolentiam captat!" Immo vero quam breviter, quinque versibus, *Imperatores* binos, exercitum universum, blandiloquentia, religione, lucro, terrore, commovet!

Ver. 18. Τμῖν μὲν Διοί] Pronuntiabatur contracte, Τμῖν μὲν Διοί. Id quod

Ἵμῃν μὲν θεοὶ δοῖεν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Ἐκέρσαι Πριάμοιο πόλιν εὖ δ' οἴκαδ' ἰκίεσθαι·

20 Παῖδα δέ μοι λύσαιτε φίλην, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθε,

Ἀζόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.

Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ,

“Vobis quidem dii dent, coelestes domos habitantes,

Excindere Priami urbem, feliciterque domum reverti:

20 “Filiam autem mihi liberate dilectam, et pretium-liberationis accipite,

“Reveriti Jovis filium longe-jaculantem Apollinem.”

Tunc alii quidem omnes comprobarunt Achivi,

20 παῖδα δ' ἱμοὶ] MS. L. bene. λύσαιτε] Edd. vett. omnes et MS. L.
a man. sec. λύσασθε Barn. δέχεσθαι] MS. δέχισθε a man. sec.

omnibus in linguis interdum usu venit.
Sic apud Sophoclem;

“Ἄγοντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις.

Trachin. 186. Vide infra ad β'. 268. et 811.

Ver. 19. πόλιν εὖ] Qua ratione, πόλιν, syllabam hic posteriorem producat, vide infra ad ver. 51.

Ver. 20. Παῖδα δέ μοι] Scribunt viri quidam docti, non inficete, Παῖδα δ' ἱμοί. Ut sit ἱμοί emphaticum scilicet, et referatur ad Ἵμῃν quod praecesserat. Vide Bibliothéque choisie, Tom. XI. p. 351. Et Acta Eruditorum Lips. ad Mens. Febr. 1712.

Ibid. λύσαιτε φίλην,] Scriptum est in plerisque, λύσαιτε. Quod omnino ferri non potest. Nam, λύσαιτε, secundam necessario corripit. Neque id ullo modo sanari potest. Quam enim Poëticam appellant licentiam, ea vero in hujusmodi syllabis mediis, ex quibus Temporum pendet Casuumve Analogia, plane est nulla. Utique, hæc siqua esset, perisset omnis Prosodia. Quod igitur ait vir doctissimus Phil. Labbe, Prosod. p. 42. “Λύσαιτε, “Iliad. α'. 20. singulare est;” tantundem est, ac si dixisset, corruptum est.

Alii igitur legerunt, λύσαιτε φίλην, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθαι. Verum hæc cum sequente, Ἀζόμενοι, minus recte conveniunt. (At nominativus, eodem modo est Il. ε'. 692. υ'. 337. vid. etiam Vann. Crit. p. 342. 343. Ern.)

Phil. Labbe. Thesaur. Prosod. p. 113. conjicit legendum, λύσασθε. Atque ita quidem fidenter edidit Barnesius, istam-

que lectionem confirmari existimat ex ver 13. Λυσόμενός τε θύγατρα. Sed non animadvertit, (id quod recte notavit Auctor quidam eruditissimus, in Actis Erud. Lips. ad Mens. Febr. 1712.) verbum hoc apud Homerum in voce media de eo sole- re usurpari, qui dato pretio redimit captivos; in activa autem de eo, qui pretio accepto reddit redemptos. De eo qui redimit captivos, ver. 13. et 372. hujus libri λυσόμενός τε θύγατρα. Item α'. 502. λυσόμενος παρὰ σῖο. Et ibid. ver. 175. λύσασθαι σ' ἐκέλευσεν. De eo autem qui reddit redemptos, ver. 29. hujus libri, τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω. Item α'. 137. Ἄλλ' ἄγε δὴ λῦσον. Et ibid. 561. νόέω δὲ καὶ αὐτὸς Ἐκτορά τει λῦσαι.

Quod addit Barnesius, λύσασθε bene congruere cum sequenti δέχεσθε; id vero nihili est. Nam δέχεσθαι, activam vocem non habet. Et in loco illo jam citato (α'. 137.) ubi utrumque horum Verborum itidem in eodem versu usurpat Poëta, (Ἄλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα,) non utique λύσαι dixit, sed λῦσον.

Denique; cum ex eo porro, λύσασθε scribendum colligat Vir eruditus, quod “MS. Barocc. Oxon. παραφράζει, Λυτρώ- “σασθε.” nam hoc quoque nullius est momenti. Nam analogia illa qua is, qui filiam redemptam accipit, eam λύσασθαι dicitur; qui autem dimittit, λῦσαι; ex ipso petita est Homero. Quid in aliis vocabulis Recentiores fecerint Scriptores, parum refert.

Itaque ea demum vera et certissima est Lectio, quam exhibent Scholia Moschopu- li edita a Scherpezaelio; quamque Lipsi-

- Αἰδεῖσθαι δ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 Ἀλλ' ἐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ.
 25 Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
 Μὴ σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κίχαιω,
 Ἡ νῦν δηθύνοντ', ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα,
 Μὴ νύ τοι οὐ χρεαίσμῃ σκῆπτρον, καὶ στέμμα θεοῖο.
 Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν,
 30 Ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἀργεῖ, τηλόδι πάτρης,

Reverendumque esse sacerdotem, et splendidum accipiendum pretium:

At non Atridae Agamemnoni placuit animo;

25 Sed contumeliose dimisit, minacemque sermonem addidit;

“ Ne te, senex, cavas ego apud naves offendam,

“ Vel nunc commorantem, vel posthac reversum;

“ Ne forte tibi non prosit sceptrum et infula Dei.

“ Hanc autem ego non liberabo, antequam ipsam et senectus invadat,

30 “ Nostra in domo, Argis, procul a patria sua,

26 γέρον] Rom. 27. δηθύνοντα] MS. ed. Rom. αἰδῶς] ed. R. de qua scriptura vid. ad. ver. 513.

ensis vir doctus supra citatus ex iisdem Scholiis MSS. ante citaverat. *Λύσοιτε* (inquit iste Scholiastes) ἀντὶ τοῦ, λύσατε· τὸ δὲ εὐκτικόν, ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ. Legebatur igitur ille, in textu suo Homérico, *λύσοιτε*, sive *λύσαστε*. Quod et optime congruit cum praecedente, *δοῖν*. Quin et in MSS. *Vatican.* et *Florentin.* *λύσασαιτε* scriptum repperit Vir eruditus *Tho. Bentleius*. *Clark*. Eadem lectio est in MS. *Lips.*

Ver. 22. πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί,]

—unoque omnes eadem ore fremebant.

Æn. XI. 132.

Ver. 24. Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ] Legendum conjicit *Dna Dacier*, Ἀτρεΐδῳ Ἀγαμέμνονος ἥνδανε θυμῷ. Minus recte. Nam alibi priore loquendi modo utitur *Poëta*. *Lib.* 6. ver. 674. Αἶψα τι μεγαλήτρῳ ἥνδανε θυμῷ. Et, quamvis altera illa loquendi ratio usurpari queat, ut *Odys.* κ'. 373. elegantius tamen dicitur, alicui animo placere, quam alicujus animo placere. Porro, quod nonnulli hic, *θυμῷ*, “ *præ ira*, ” vertant; id mihi minus grace dictum videtur.

Ver. 25. κακῶς ἀφίει,] Τουτίσιν, ἀγρίως καὶ αὐθαδῶς καὶ παρὰ τὸ προσῆκον. *Plut.* de audiend. *Poëtis*.

Ver. 29. Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω,] Nonnulli

legendum existimant, Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω. Quod *præfractius* quiddam sonat, (omissa particula, *autem*;) et irato non prorsus disconvenit. Rectius tamen, ut opinor, scribitur τὴν δ' ἐγὼ.

Ver. 31. Ἴσθον ἐπιχορμίνην,]

Arguta tenues percurrens pectine telas.

Æn. VII. 14.

Ibid. καὶ ἰμὸν λῆχος ἀντιώσαν·] Vide ver. 112. 115. etc.

Ver. 34. Βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα] Recte hic observarunt rei poëticae studiosi, *Chrysa* dolorem silentio aptius et vehementius, quam ullo sermone fieri potuerit, expressum. Quin et ipsam in hoc versu dispositionem numerorum, cogitatione defixum quodammodo depingere.

Ver. 37. ἀμφιβέβηκας,] Tempus hoc non est, ut vulgo vocant Grammatici, *præteritum perfectum*, sed *præsens perfectum*: “ Qui tueris, qui circumstas, qui circumdatus es.” Quod ut clarius et distinctius intelligatur, notandum est Tempus esse omne divisum in partes Tres; *præteritum*, *præsens*, et *futurum*. Quorum unumquodque porro *dupliciter* intelligi potest, pro eo ut de re perfecta sermo sit, aut de imperfecta. Itaque Tempora in omni Verbo, *primaria* et *derivata*, sunt *Scr.* Exempli causa:

Ἴστον ἐποιχομένην, καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν.
Ἄλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέδιζε· σαώτερος ὥς κε νέηαι.

Ὡς ἔφατ'· ἔδδισεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
Βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.

35 Πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κίων ἡρᾶθ' ὁ γεραίος
Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἡὔκομος τέκε Λητώ·

Κλυθὶ μέν, Ἀργυρότοξ', ὃς Χρυσὴν ἀμφιβέβηκας,
Κίλλαν τε Ζαθέην, Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσεις,

"Telam percurrentem, et meum lectum participantem.

"Verum abi, ne me irrites; salvus ut redeas."

Sic dixit; timuit autem senex, et paruit mandato:

Ibatque tacitus juxta litus multum-strepentis maris,

35 Et multum deinde seorsum iens precabatur senex

Apollinem regem, quem pulchricoma peperit Latona:

"Audi me, splendidum-arcum-gerens, qui Chrysan tueris,

"Cillanque eximiam, Tenedoque fortiter imperas,

35 ἔδδισε] MS. Fl. A. Junt.

Tempus Præteritum.	{	rei imperfectæ.	{ Abibat. <i>He was going.</i> Il s' en alloit. Cœnabat. <i>He was at supper.</i> Il étoit à souper. Ædificabatur. <i>It was in building.</i> On bâtissoit.
		rei perfectæ	{ Abierat. <i>He was gone.</i> Il s' en étoit allé. Cœnaverat. <i>He had supped.</i> Il avoit soupé. Ædificatum erat. <i>It was built.</i> On avoit bâti.
Tempus Præsens.	{	rei imperfectæ.	{ Abit. <i>He is going.</i> Il s' en va. Cœnat. <i>He is at supper.</i> Il est à souper. Ædificatur. <i>It is building.</i> On bâtit.
		rei perfectæ.	{ Abiit. <i>He is gone.</i> Il s' en est allé. Cœnavit. <i>He has supped.</i> Il a soupé. Ædificatum est. <i>It is built.</i> On a bâti.
Tempus Futurum.	{	rei imperfectæ.	{ Abibit. <i>He will be going.</i> Il s' en ira. Cœnabit. <i>He will be at supper.</i> Il sera à souper. Ædificabitur. <i>It will be in building.</i> On bâtit.
		rei perfectæ.	{ Abierit. <i>He will be gone.</i> Il s' en sera allé. Cœnaverit. <i>He will have supped.</i> Il aura soupé. Ædificatum erit. <i>It will be built.</i> On aura bâti.

Ex hac temporum primariorum vera et secundum rerum naturam dispositione, observare est:

1mo. Vocabula ista, "ædificatum est, cœnavit, abiit, perit, ἀμφιβέβηκεν," et similia, tam Præsens exhibere tempus rei perfectæ; quam illa, "ædificatur, cœnat, abit, perit, ἀμφιβαίνει," et similia, Præsens exhibent tempus rei imperfectæ. Quod cum plerosque Grammaticorum fugerit; hinc viros etiam non

ineruditos sæpe in fraudem inductos, ut vel mendum aliquod, vel enallagen nescio quam, (quæ Grammaticam omnem penitus evertit,) vel necessitatem quandam metri, (quæ apud Principes Poëtas nequaquam hujusmodi est,) ibi suspicarentur, ubi Temporum ratio recte atque etiam optime jam constaret. Exempli causa: In eo, quod est apud Virgilium, Æn. II. 12.

Σμινθεῦ· εἴποτέ τοι χαρίεντ’ ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
 40 Ἡ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πύονα μηρί’ ἔκηα
 Ταύρων ἢ δ’ αἰγῶν, τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ.

“ Smintheu: si quando tibi venustum templum coronavi,

40 “ Vel si quando tibi pingues coxas cremavi

“ Taurorum et caprarum, hoc mihi perforce votum:

41 τὸδ’ ἐμοί] MS. κρήνην] MS. et edd. quædam rec. ut Steph. κρήνην MS.

“ *Quamquam animus meminisse horret, luctuque refugit;*”

[et similiter *Æn.* X. 726.] recte constat *Temporum* ratio; quoniam is qui animum *refugisse* dicat, tam de *præsenti* tempore loquitur, quam qui *refugere* dixerit: Eodem modo ac qui, “*perii*,” dicat; quod apud Anglos effertur, “*I am undone*,” æque rem *præsensem* dicat, ac qui dixerit, “*pereo, I am perishing*.” Id quod non animadvertens Vir doctus *Rad. Wintertonus*, *Notis in Hesiodi Theog.* ver. 819. Enallagen, quam excogitarunt alii, recte quidem rejicit; ipse tamen, quod pejus est, *Virgilium* *τεχνικῶς* per *Systolen* metri, in ultimo pede, et in voce utique *trisyllaba*, deficiente tempore, timorem expressisse fingit. Simili errore, de eo quod est apud *Ovidium*, *Metam.* V. 677. *Pieridum* in *Picas* metamorphosin referentem, (Nunc quoque in alitibus focundia prisca remansit;) “*Scribe*” (inquit nuperus Auctor non indoctus) “*TUNC*” quoque — *Si enim retineas Nunc; dicendum est, remanet, non remansit.*” Malo admodum augurio. Nam omnino hoc ait *Onidius*, etiam nunc iis *insedis*se atque *infixam* esse antiquam garrulitatem. De *Grotii* errore simili, vide infra ad δ. 454.

2do. Ex hac naturali *Temporum* dispositione apparet, quam male multarunt linguam Romanam vulgares Grammaticæ Scriptores, qui *Futura* ista perfecta, [“*legero, lectus ero*,” et similia.] quæ sunt æque *indicativa*, ac *Futura* illa imperfecta, [“*legam, legar*,”] e *Modo Indicativo* expunxerunt; et, ineptissimo Solæcismo, istud [“*lectus ero*,”] et similia, quæ *Subjunctiva* nullo modo esse possunt, in *Modum Subjunctivum* relegarunt.

3tio. Præter Scv ista *Tempora Primæria* et *διωρισμένα*, sunt et alia quædam ex his diversæ Composita: Ut videre est in Græcorum *Aoristis* atque *Futuris*

duplicibus, et recentiorum linguarum *duplicibus* (ut vocant) *præteritis perfectis*; quorum alterum respondet Græcorum *Aoristo*. Quæ quidem tempora vim suam varie sortiuntur, partim ex *præsentibus*, partim ex *præteritis* et *futuris*, interdum etiam ex *Thematis ipsius* natura. Quamobrem hæc quidem, neque in *diversis linguis* singula singulis respondent, neque in *ejusdem linguæ* Verbis omnibus; et interdum una eademque vox, pro diverso orationis contextu, diversum habet significatum: Non utique promiscue et *ἀλόγως*, sed semper certa quadam et definita ratione. Quæ omnia cum sint intellectu multo, quam explicatu, facilliora; quæque cujusque vocabuli præfinito vis sit, sæpe admodum difficile sit dictu; diligenti porro lectione sunt observanda. Hæc quo pertineant, paucis exemplis subjectis, apparebit.

Qui Græce ait, *ᾧδε ἐκλυθῶς*; id ait, *διωρισμένως*, quod latine dicitur, “*Quoniam huc advenisti*.” Qui autem, *ᾧδε ἐλθὼν*; is id ait *ἀορίστως*, quod latine dicitur, “*Cum huc adveneris*,” tam de *futuro*, quam *præterito*. Quod longe aliud est.

Quod apud *Sophoclem* legitur de *Achille*; — *ὅς, μετὰ ζώντων ὅτ’ ἦν, ἦκεν ἀρίστα* — perpetuam eum habuisse laudem indicat. Quod si, *ἦκουσ’ ἀρίστα*, scriptum fuisset; jam utique semel tantum, aut sæpius, eum laudatum dixisset. Similiter apud *Homerum* β’. 221. *τὼ γὰρ νικίσισκε*, “*His perpetuo solebat convitiari*.”

Quod Latine dicitur, *abiit*; (quoniam lingua Romana *Aoristis* caret;) æque id sonat, quod *διωρισμένως* dicimus, “*he is gone, Il s’ en est allé*,” atque id, quod dicimus *ἀορίστως*, “*he went away, Il s’ en alla*.” Græcum autem, *βίβηκε*, horum duorum *Temporum prius solummodo* exprimit; (uti videre est, *Iliad.* α’. 37. 451. β’. 154. ζ’. 555. δ’. 90. π’. 66. 69. ψ’. 481.

Τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσπιν.
 'Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τῷ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Βῆ δὲ κατ' οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,

“Pendant poënas Danaï ob meas lachrymas tuis sagittis!”

Sic dixit orans; eum autem audivit Phœbus Apollo:

Descenditque ex cœli verticibus iratus animo,

Leid. ap. Valkenar. de Cod. Leid. p. 108. quod verum est. Aliis locis MS. L. habet κρήνων.

Odys. 9. 541. μ'. 74.) Posteriorius semper exprimitur voce βεβήκει, ἔβη, et similibus: *Iliad α'. 221. ἡ δ', οὐλύμπινος βεβήκει*. Et *π'. 751. 'Ὡς εἰπὼν — βεβήκει*. Aliisque innumeris in locis. Quibus in locis si, βέβηκει, dixisset; jam non constitisset Temporum ratio. Simile enim fuisset, ac si quis *Anglice* diceret, “*When he had said This, he Is gone away*,” Vel “*After he had done This, he has Supped*.” Quod et aliis omnibus in Verbis notandum est.

410. Hinc videre est, Temporum in sermonis contextu rationem in universum constare, cum inter se respondeant Tempora, non quæ iisdem forte nominibus sunt a Grammaticis definita, sed quæ apto connexu, et apposite ad scribentis mentem expromendam, cohæreant. Exemplis res clara fiet.

Æque constabit Temporum ratio, sive dicas ‘Ὡς εἰπὼν ἀποβᾶναι, ἀπέρχεται’ “*Hæc loquutus abibat*,” quæ quidem loquendi ratio ea est, quæ stilo historico rem præteritam, tanquam præsentem, depingit: “*As soon as he had said This, away he goes*.” Sive dicas, ‘Ὡς εἰπὼν ἀπέβαινε, ἀπέρχεται’ “*Hæc loquutus, abibat*.” Atque hæc quidem loquendi ratio Motum abeuntis exprimit Tardiorem: “*As soon as he had said This, he began to go away*.” Sive dicas, ‘Ὡς εἰπὼν ἀπέρβη, ἀπῆλθε’ “*Hæc loquutus, abibat*.” Atque hæc loquendi ratio generalior est; neque Motum abeuntis, tardus sit celerve, designat: “*As soon as he had said This, he went away*.” Sive dicas denique, ‘Ὡς εἰπὼν ἀποβεβήκει, ἀπελλύθει’ “*Hæc loquutus, abierat*.” Atque hæc quidem loquendi ratio, Motum abeuntis exprimit, Celerrimum: “*As soon as he had said This, he was gone*.”

Porro; Quoniam Tempus illud præsens perfectum, [*“occisus est,” “constitutum est,” et similia,*] semper vim aliquam necessario habet mutuam ex præte-

rito; ut adeo quid jam factum sit, necessario indicet id, quod fiebat, utique jam esse præteritum; et quicquid unquam factum fuerit, exinde necessario efficiatur, ut illud jam sit utique factum: Ideo perinde est, sive de eo qui hoc ipso temporis momento interierit, sive de eo qui ante mille annos perierit, “*interfectus est*,” dicas.

Similiter: Quod ait Cicero de temporibus præteritis, “*CONSTITUTUM EST* Legibus, ut -- *liceret*,” aque de præsentem dici potuit, “*CONSTITUTUM EST* Legibus, ut -- *liceat*,” (Fallitur.)

Quod ait Terentius; “*Nisi me lactas — ses amantem, et vana spe produceres*,” non metri causa dictum, sed re ipsa multo amplius est, quam si dixisset, “*produxisses*.” Indicat enim se non modo vana spe productum fuisse, sed etiamnum produci.

Quod itidem Horatius: “*Parturiunt Montes, nascetur ridiculus mus*,” non utique versus gratia dictum est; sed ideo, ut constaret Temporum ratio. Quod enim parturit; eo ipso, quod parturiat, futurum est, utique ut pariat.

In eo denique, quod apud Virgilium legitur: “*Illam vel intactæ segetis per summa volaret Gramina, nec teneras cursu læsisset aristas*,” optime constat temporum ratio: Quia perinde est, sive illum tum, quum gramina pervolaret, quas percurreret aristas non lædere dicas; sive, quas percurrisset interea, non læsisse.

Ver. 39. εἰποῖ τοι χαρίεντ’]

Si qua tuis unquam pro me pater Hyrtacus aris Dona tulit. Æn. IX. 406.

— colui vestros si semper honores.

Æn. XII. 778.

Ver. 40. πίονα μηρὶ ἔκρη]

ἔῳ ἐν πίονι κῆρ β' 549.

— Pingues — aras: Æn. IV. 62.

— Pinguis — ara Dianæ: Æn. VII. 764.

Ver. 43. 'Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος τοῦ δ' ἔκλυε]

45 Τόξ' ἄμοισιν ἔχων, ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην.
 Ἐκλαγξαν δ' ἄρ' οἷστοι ἐπ' ἄμων χωομένοιο,
 Αὐτοῦ κινηθέντος· ὁ δ' ἦϊε νυκτὶ ἰοικώς·
 Ἐξετ' ἐπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἔηκε·
 Δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

45 Arcum humeris gestans, et undique tectam pharetram:
 Clangorem autem dederunt sagittæ in humeris iratî,
 Ipso moto: ipse vero ibat nocti similis;
 Sedit deinde seorsum a navibus, et sagittam emisit:
 Terribilis autem clangor edebatur splendidi arcus.

45 ἄμοισι] Fl. A. R. I. ἀμφιεφ.] R. Ald. 2. 3. I ἔκλαξαν] MS. γ. adscriptum
 a m. s. vid. v. 59. ἄμων] MS. vid. v. 570. Il. γ. 257. etc.

Dixit: opemque Dei non cassa in vota vocavit.
 Æn. XII. 730.

Ibid. Φοῖβος Ἀπόλλων] Ἐπίδετα οἰκείως
 καὶ προσφυνῶς τοῖς ὑποκειμένοις ἡρμωμένα,
 δύναμιν ἴσῃν ἔχει τοῖς κυρίοις ὀνόμασιν
 ὥς περ τῶν θεῶν ἐκάστη ἰδίαν τινὰ προσηγο-
 ρίαν προστίθησιν· τὸν Δία, μητιέτην καὶ
 ὑψιβρεμέτην καὶ τὸν Ἥλιον, ὑπερίονα καὶ
 τὸν Ἀπόλλωνα, φοῖβον καλῶν. Dionys. Ha-
 lic. περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως, c. 6. Sic
 cum Ἀρρὸλιν ἐκάλερον et ἐκὴβόλον et χερυ-
 σόροον et ἀφήτορα appellat Poëta, appo-
 site ad naturam rei et Solis radiis deduc-
 tum est Epitheton. Vide infra ad ver.
 75. et 477. et 528.

Ver. 45. ἀμφηρεφέα τε] Qua ratione
 ἀμφηρεφέα, syllabam hic postremam pro-
 ducat, vide, infra, ad ver. 51.

Ver. 46. Ἐκλαγξαν — ἐπ' ἄμων]

Tela sonant humeris, — Æn. IV. 149.

— pharetramque fuga sensere sonantem.

Æn. IX. 660.

Aureus ex humero sonat arcus. —

Æn. XI. 652.

Venustior in eo Homeri hic quam Vir-
 giliū elocutio, quod IRATĪ describitur
 Incessus, paullo utique inæquabilior.

Ver. 47. νυκτὶ ἰοικώς.] Causa mirum
 pestis, qualis sit, incognitum.

Ver. 48. μετὰ δ' ἰὸν ἔηκε.] Scholiastes
 explicat, μετὰ ταῦτα. Unde Interpretum
 nonnulli, deinde. Quod est languidius.
 Ego ita intelligendum existimo, ut sit,
 ἰὸν μετὰ νῆας ἔηκε.

Ver. 49. Δεινὴ δὲ κλαγγὴ] Pestis scilicet
 ingruentis primus Rumor, terribilis.

Ver. 50. Οὐρῆας μὲν πρῶτον] Ἰσως οὐ τοὺς
 ἡμίονους λέγει, ἀλλὰ τοὺς φύλακας. Arist. de

Poëtic. c. 25. Male; cum πύνας ἀργούς
 statim deinceps addit Poëta.

Ver. 51. βέλος ἐχεῖπυκῆς ἐρεῖς,] Al.
 ἀφιεῖς. Quod perinde est: Ex arcu scilicet
 emisit, in populum immisit. Verum qua
 ratione vocabulum hoc, βέλος, et simi-
 lia, syllabam posteriorem producant, ne
 perpetuo dicendum sit, semel hic dili-
 gentius exponam.

Primo igitur, syllaba producta dicitur,
 quæ tempore duplici effertur, ac brevis;
 sive quæ duarum brevium tempus pro-
 nunciando explet. Itaque ἦ, quoniam
 valet ee; et ῶ, quoniam valet oo; (quod
 et de ᾧ, ῖ, ῦ, similiter intelligendum est,
 ubi natura sunt longæ, ut in vocibus
 δευτέρῳ, τῆμῃ, νῆκῃ, ψυχῇ, ὁμνῆμι, ὁμνῇ,
 στόρνῃ, δαινῇ, et similibus,) semper neces-
 sario producuntur; nisi quum, propter
 Vocalem sequentem, altera ex compo-
 nentibus (ut ita dicam) Vocalibus elidatur;
 adeoque τείχη, exempli gratia, τείχε'
 effertur; et χερυσσῶ ita pronuncietur, ac
 si χερυσσῶ scriptum esset.

2. Quemadmodum duplici Vocali, ἦ, ῶ,
 ᾧ, ῖ, ῦ; sic duplici itidem Consonante fit
 syllaba necessario longa; ut φλῆψ, quod
 est, φλῆψ; et φλῆξ, quod est, φλῆξ; et
 σάεξ, quod est σάεξ.

3. Syllaba natura brevis, ut κῆς, in Con-
 sonantem desinens, sequente alia Conso-
 nante, sive in eodem vocabulo, sive in
 alio; sit itidem, positione ista, necessario
 longa. Ut, Κόσμος γὰρ —

4 Syllaba natura brevis, in Vocalem
 brevem desinens, sequentibus in eadem
 voce Consonantibus duabus, ut τέκνον
 φιλότικνος, ἄτικνος, (quæ in oratione
 soluta, ut ex Scriptorum Tragicorum et

50 Οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπάρχετο, καὶ κύνας ἀργούς·
 Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἔχεπευκὲς ἐφειῖς,
 Βάλλ'. αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκρῶν καίοντο θαρμειαί·
 Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὥρχετο κῆλα θεοῖο·
 Τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·

50 Mulos quidem primum invasit, et canes veloces.

Sed postea ipsis [hominibus] sagittam mortiferam immittens

Feriebat: perpetuo autem rogi cadaverum ardebant frequentes.

Novem dies quidem per exercitum ibant sagittæ Dei.

Decimo autem ad concionem vocavit populum Achilles;

48. ἰδν] Fl. Ald. 2. 51 ἀφειῖς] Ald. 2. 3. I. Rom. Sic Dawesius de conjectura bene.

Comicorum *Iombis* constat, semper corripitur;) in heroico carmine, propter *positionem* istam, (sicuti in Latinis vocabulis, *tenebræ*, *volucris*, et similibus,) produci potest.

5. Syllaba natura brevis, in *Vocalem* brevem desinens, ut *τις*; vocabulo *proxime sequenti*, a duabus *Consonantibus* incipiente; propter istam *positionem* itidem produci potest. Ut, — *Τὰς τε στρατὸν ἐσσύμενός περ*.

6. *Ultima* cujusque versus syllaba, qualiscunque ea sit natura, et a qualicunque incipiat Versus sequens; non (ut Grammatici loquuntur) *communis*, sed semper necessario *longa* est, propter *Pausam* istam, qua, in fine versus, syllabæ ultimæ pronuntiatio necessario producit. Atque hinc (ut id obiter moneam) apparet, quamobrem in solo versu *Anapæstico* syllaba *ultima*, vel *Vocali* *longa* vel *Consonantium concursu*, producat necesse sit. Pes nimirum *Anapæstus*, qui a syllabis brevibus incipiens in longam desinit, graviorem in *ultima* syllaba, quam *Pedum* alius quisvis, pronuntiandi ictum excipit. Quam ob causam pausa ista, qua omnis in universum versus finitur, in hoc uno versus genere minor æquo fuerit, nisi vel *ultima* syllaba sit etiam alias *longa*, vel *sententia ipsa* simul cum versu finiatur. Hanc versus *Anapæstici* proprietatem Primus et solus Recentiorum observavit longe omnium Doctissimus *Rich. Bentley*. Videtur tamen hoc non ignorasse Scholiastes in *Æschylum*; Qui ad verbum istum, *Pers.* 591. [ἄρξονται, βασιλεία] Τὰ τοιαῦτα πάντα κτητικά (inquit) μακρὸν ἔχει τὸ α̅.

Quod isto in loco notari ab eo non potuit, qui ultimam cujusque versus syllabam *communem* crederet.

7. Non modo in fine Versus aut *Sententiæ*, sed etiam in fine *Vocis*, propter *Pausam* qua vox finitur, syllaba alioqui brevis produci potest. Ut, *βέλος ἔχεπευκὲς*—. Quod scilicet ita fere pronuntiabatur, ac si scriptum fuisset, *beloss*. Etenim *Græci* plenius et productiori spiritu, quam *Romani*, syllabas singulas efferebant. Id quod ex eo liquet, quod *Græci* *Vocales* etiam *breves*, in diversis vocabulis concurrentes, sæpius non elidunt; cum *Romani* non *breves* modo, sed et *longas* semper omnes, et *Consonantem* insuper *m*, et olim *s* quoque eliderent.

8. Fit hoc præcipue in *Cæsura*, quia major eo incidit pronuntiationis ictus. Fieri tamen potest etiam *extra Cæsuram*, si *Consonans* sit natura *durior*, et *duplicari* solita; vel *Vocalis* sequatur *aspirata*. Ut, *Αὐτὰρ οἱ Πρῶτος*—. Nam.

9. Et propter *Consonantem asperriorem*, quæ quasi *duplex* efferrî solita sit, syllaba alioqui brevis, etiam non in fine *vocis*, produci potest. Ut; *Ἄρξς, Ἄρξς, Βαστολαγίς*—. Est enim litera *ρ*, pronuntiatu asperissima, et facillime duplicatur: Ut *ῥέω ῥέρον*.

10. Et propter *Vocalem Aspiratam* in voce proxima sequentem, *ultima* præcedentis produci potest. Spiritus enim *asper* sæpe tanquam *Consonans* pronuntiabatur, vel tanquam *Æolicum Digamma*. Ut, — *φιλέ ἔκυρς, δεινός τε*. Legebatur fere, tanquam si scriptum fuisset, *φιλέφφ ἔκυρδ δεινός τε*.

11. Quin et *Diphthongi* quædam, etiam

- 55 Τῷ γὰρ ἐπὶ Φρεσὶ Δῆκε Δεὰ λευκῶλενος "Ἡρῃ
 Κῆδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὀρᾷτο.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἀτρεΐδῃ, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας οἴω
 60 Ἀψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν Δανάτον γε φύγοιμεν·

- 55 Huic enim in animo posuit Dea candidas-ulnas habens Juno;
 Curam enim gerebat Danaorum, quia scilicet morientes videbat.
 Hi itaque postquam congregati sunt, in unumque convenerant,
 Inter eos surgens locutus est pedibus velox Achilles;
 "Atride, nunc nos iterum errantes puto
 60 " Retrocessuros, si modo mortem effugerimus;

59. παλιμπλαχθ.] MS. vid. ad v. 46. 64. ὅ, τι] MS. Ald. 2. 3. I. Steph.
 quod verum est v. Jens. ad Lucian. T. I. p. 497. ceteræ ὅτι, quod et

sine spiritu aspero, fere tanquam duplices Consonantes efferebantur. Ut πρὸς, οἶκον Πηλῆος —. Videtur enim οἶκος, οἶνος, pronunciatae fuisse, *Wicus, Winus*; unde Latinae, *Vicus, Vinum*. Et ex οἱ, facta est Latina, *sui*. De ἀδανάτος, Πριαιμίδης, et similibus, primam producentibus; vide propriis in locis. Et siqua sint adhuc rarius occurrentia, de his etiam suis in locis dicetur.

12. Quam itaque Poëticam vulgo appellant *Licentiam*, ea omnis in hoc uno consistit, (non ut syllabarum Quantitates confundantur promiscue atque ἀλόγως; quod est perabsurdum; sed) ut Syllabæ natura Breves, certa quadam *Positione*, fiant productæ. Non utique hæc quidem Omnes, neque Omni in Positu, sed certa quadam ac constanti ratione; sicuti supra est expositum. Alias enim Syllabæ Breves, et maxime quæ in *Nominibus* sint Casuum, in *Verbis* utique *Temporum Personarumque* characteristicæ; (ut ἄρματός, λύσᾱτε, ὀμνῶμεν, ζευγνῶμεν, ὀμνῶμαι, ζευγνῶμαι, κῦρεῖν, κρῖνεις, κοῖνούμαι, μαρτυροῦμαι, μαρτυρήσομαι; horumque Derivata, κρῖσις, κρεῖτης, μάρτυρες et similia;) produci omnino non possunt. Quæ autem Syllabæ natura sunt *Longæ*, in his omnibus *Licentia* apud Principes Poëtas nunquam prorsus est ulla. Nam ut νίκη, τιμή, ψυχὴ, χρῆσθαι, horumque Derivata et Composita omnia; item, ut ὀμνῶμι, ζευγνῶμι, ὀμνῶ, ζευγνῶ, et similia; vel ut κῦρος, κῦριος, κοῖνω, κοῖνούμαι, ἐκρεῖνόμην, μαρτυρόμαι, ἐμαρτυρόμην, et similia; in præsenti-

bus et imperfectis, (vide infra ad ver. 338-) ut hæc, inquam, et hujusmodi corripentur, nulla unquam licuit *Licentia*.

13. Nam quod apud *Doricos* Scriptores legamus τὰς αὐτὰς, τὴν ἀνθρωπος, τὰς βελᾶς; et apud Scriptores tum *Doricos*, tum *Atticos*, καλῶς, καλῶς, et similia; qualia apud *Homericum* nusquam reperiuntur; vide infra ad β'. ver. 43.) hoc utique non *Licentia* est Poëtica, sed *alia* nimium lingua loqui.

Ver. 54. ἀγορήνδε καλίσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς· Τῷ γὰρ ἐπὶ Φρεσὶ —.] Recte Scholiastes: Ἀχιλλεύς γὰρ Χείρωνος ὡν μαθητὴς, καὶ τὴν ἱατρικὴν σαφῶς ἐπιστάμενος, — ἐπὶ, Τίνος ἔνεκ ἐν Νίστῳ, ἢ Ὀδυσσεύς, ἢ Μενέλαος, οὐδενὸς ἑλαττον τῶν Ἑλλήνων φροντίζοντες, οὐ ζητῶσι τὸ αἵτιον τῆς νόσου.

Ver. 55. Τῷ γὰρ ἐπὶ Φρεσὶ Δῆκε Δεὰ]

Hic mentem *Aeneæ* genetrix pulcherrima misit.
Æn. XII. 554.

Ver. 56. ὅτι ῥα θνήσκοντας ὀρᾷτο.] Qui istud ῥα omiserit, vel alio quovis expletivo mutaverit, sentiet is demum, temporis isti imperfecto, ὀρᾷτο, nescio quid ex vocula illa accrevisse *dinturnitatis*. "Cur *hosce*" (inquit *Quintilianus*, l. IX. c. 4. quum vocula illa quodam in loco apte usus esset *Cicero*) "potius quam *hos*? — "Rationem fortasse non reddam; sentiam esse melius. — Ita ut audio, hoc "Animus accipit, plenum sine hac geminatione non esse." Vide infra ad β'. 158. Sed et istud ῥα, quoniam deductum est scilicet (non ex βεῖα, sed) ex

Εἰ δὴ ὁμῶς πόλεμος τε δαμάῃ καὶ λοιμὸς Ἀχαιῆς.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείομεν, ἢ ἱερῆα,
 ἥ καὶ ὄνειροπόλον, (καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστίν.)
 Ὃς κ' εἴποι, ὅ, τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων.
 65 Εἰ τ' ἄρ' ὅγ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται, εἴθ' ἐκατόμβης.
 Αἶ κέν πως ἀρνῶν κνίσσης, αἰγῶν τε τελείων

“Siquidem simul bellumque domat et pestis Achivos.

“Verum age quæso, aliquem vatem consulamus, vel sacerdotem,

“Vel et somniorum-interpretem, (etenim somnium quoque ab Jove est:)

“Qui dicat, cur tantopere iratus sit Phœbus Apollo;

65 “Sive is nos ob vota-non-reddita incusat, sive ob hecatomben:

“Si forte agnorum nidorem caprarumque lectarum

Barn. secutus est. 66 κνίσσης] MS. sed σ. alterum erasum. aliis locis ple-
 rumque σ. pro σσ.

ἄρα, vim habet porro in sententia cum eo, quod præcessit (πυρὰ νεύων καίοντο θάμναι) connectenda: “Ὅτι ἴα (ἔτ' ἄρα θνήσκωντας ὄρατο, “quoniam utique morien-
 tes videbat.” Vide infra ad ε'. 858. et ad 9'. 558.

Ver. 57. ἐπεὶ οὖν ἤγριθ' ἐν.] Τοῖς Βασιλεῦσι βουλευτήριον ἦν ἐκ τῶν κρατίστων -- καὶ οὐχ', ὥς περ ἐν τοῖς κατ' ἡμᾶς χρόνοις, αὐθιγὰς καὶ μονογνώμονας ἦσαν αἱ τῶν ἀρχαίων βασιλείων δυναστεῖαι. Dion. Halic. Antiq. Rom. lib. 2. p. 86. Vide infra ad ver. 258.

Ibid. Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν --, Τοῖσι δ' --.] H. Stephanus, quem hic secutus est Barnesius; Scribere (inquit) non dubitem τοῖς-ἰδ' conjunctim, quum significet τούτοις, id est τοῖςδε, non τούτοις δέ. Sed errat, ut opinor, Vir doctissimus. Est enim alterum illud δέ, repetitio prioris non inelegans. Quomodo et Latine recte dicitur; “Cum autem —, tum vero —,” Vide infra ad γ'. 200. et ad 9'. 160.

Ver. 58. πῶδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] Epitheta hujusmodi ex singulari aliqua corporis animive dote desumpta, sunt quasi Agnomina personarum propria. Quamobrem ineptiunt plane, qui Achillem tam in concilio quam in campo πῶδας ὠκύν appellatum, vitio vertant Poëtæ. Euripides, etiam in Tragœdia, ubi elocutio Sermoni proprior est, eodem utitur Epitheto:

Ἀτάλκῃς ἐν σοὶ παῖδα τὸν ταχύν πῶδας,

Ἀχιλλεῖα. — Andromach. ver 1236.

Clark. add. Cl. Riccium Diss. Homeric. 22.

Vcr. 59. Ἀτρεΐδην, νῦν] Totum hujus et

sequentis Orationis artificium eleganter et particulatim detexuit Dionys. Halicarn. in libro qui inscribitur Τέχνη, c. 9. “Ἰδωμεν οὖν τοὺς ἐκατέρων λόγους, πῶς ἔχουσιν δι' ἀλλήλων, καὶ πῶς τὸ εὐπρεπὲς ἔχουσιν, οἱ μὲν τοῦ Ἀχιλλεῖως ἐν βαδύτητι ζητήσεως, οἱ δὲ τοῦ μάντιως, ἀσφαλὲς πρὸ τῆς ἀποκρίσεως.” Ἀτρεΐδην, νῦν ἄμμε etc. Totus locus lectu est dignissimus.

Ibid. ἄμμε παλιμπλαγχθέντας.] Si ἄμμε hic, ut plerique arbitrantur, duale sit; tum hoc ait Achilles, “utrumque nostrum cum exercitibus etc.” Vide infra ver. 566. Verum ego quidem existimo, qua analogia ex ἡμῖν fit ἄμμε, eadem ex ἡμεῖς; et ἡμᾶς fieri ἄμμε, in plurali. Ut recte Scholiastes; “Ἄμμε, ἡμᾶς, Αἰολικῶς.

Ver. 62. ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείομεν, — Ὃς κ' εἴποι, ὅ, τι τόσσον ἐχώσατο]

— ad oraculum Ortygiæ Phœbumque—;

Quem fessis finem rebus ferat, unde laborum

Teutare auxilium jubeat. Æn. III. 143.

Cæterum de vi voculæ δὴ, vide infra ad β'. 158.

Ver. 63 καὶ γάρ τ' ὄναρ.] “Γάρ τε, pro “γάρ, (inquit H. Stephanus) passim a “libi invenitur.” Sed non vacat istud, τί. Nam, καὶ γάρ τ' ὄναρ, id est quod Latine dicitur, nam et Somnium quoque.

Ver. 64. εἴποι, ὅ, τι τόσσον] Ita omnino legendum; uti recte scriptum est in editione Scherpezeetii cum Scholiis Moschopuli. Al. ὅτι τόσσον. Clark. vid. Var. Lect.

Ver. 66. Αἶ κέν πως] Turpissime hæc vertit Barnesius, “AUT si forte” etc. Ac si trimembris esset sententia, εἴτ'

Βέλεται ἀντιάσας, ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.

"Ἦτοι ὄγ' ὥς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη

Κάλχας Θεσορίδης οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,

70 "Ὅς ἤδη τά τ' ἔοντα, τά τ' ἐσόμενα, πρό τ' ἔοντα,

Καὶ νήεσσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω,

"Ἦν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·

"Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·

ᾧ Ω Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι,

"Vult assecutus a nobis pestem depellere."

Ille quidem sic locutus resedit: his autem surrexit

Calchas Thestorides, augurum longe optimus,

70 Qui noverat et praesentia, et futura, et praeterita,

Et navibus dux fuerat Achivorum Ilium usque,

Suam propter vaticinandi artem, quam ei dedit Phæbus Apollo:

Qui ipsis cordatus concionatus est, et dixit:

"O Achilles, jubes me, Jovi care, eloqui

75. ὁ σφιν] MS. Aldd. Junt. et sic locis omnibus. ὁ; σφιν. cd. Rom.

ἄρ' —, εἰς —, αἱ κίν πω. Atqui hoc ait Achilles; "Si forte, (postquam intellexerimus utrum ob —, an ob —, iratus sit,) velit etc.

Ver. 67. Βούλεται ἀντιάσας,] Qui Proso-
diæ student, observare potuerunt, ἀντιά-
σας, hoc in loco, non ab ἀντιάω esse posse, sed ab ἀντιάω. Quæ enim in αω πυ-
rum desinunt, vel in εάω purum impu-
rumve; ea omnia (ni fallor) penultimam
istam et in aoristo et in futuro semper
producunt. Ut ἀράμαι, βιάω, βοάω, γοάω,
δράω, [unde non modo δράω, sed et δίδρα-
κα, δέδραμαι etc. Aristoph. Avib. ver. 15.
et Pace, ver. 1039.] εάω [de qua vide ad
Δ'. ver. 42.] ἐγγυάμαι, θιάμαι, θηράω,
ιάμαι, ξυράω, ἐράω, πειράω, φθιριάω, φυράω,
φωράω, χράω, ψωράω, et similia, Κεράσας,
est a κεράννυμι, similiter ut πετάσας a πι-
τάννυμι. Ἠεῶσάμην, est ab ἔραμαι vel ἐρά-
ζομαι. Πειράσῃ, videtur esse a πιπράσκω,
vendo; unde πείρακα, πράσσω, πράσῃ, πι-
εῶσω, περᾶσῃ, περᾶσας. Nam quæ de-
ducta sunt a πείρῳ, transeo; ut πείρῳ,
quod est Ionicum περήσω; et ἐπείρῳσαν;
quod est Ionicum ἐπείρῳσαν; hæc etiam
in Tragicis Comicisque Scriptoris, (ubi
elocutio Sermoni proprius est, et nec dialecto-
rum varietas nec Poëtica illa literarum
geminatio, ἐπείρῳσαν, περᾶσας, multum
licita est.) penultimam producunt.

"Υδωστε, ποταμοῦ σώμα, διεπείρασμαι.

Chæremôn. Tragicus apud Athenæum lib.
2. p. 45. Et,

Κνήμην τε διεπείρασεν Ἀργεῖον δέην.

Eurip. Phœniss. 1403.

Quæ in αω desinunt nec puro, nec
præcedente ε, eorum nonnulla (quanquam
pauca) aliam sequuntur analogiam, ut
γυλάω, γυλάωσ' ἐγυλάωσ' σπιάω, σπιάω εσ-
πάω. Vide infra ad ζ. 434.

Ver. 70. "Ὅς ἤδη τά τ' ἔοντα,]

Novit namque omnia vates,

Quæ sint, quæ fuerint, quæ mox ventura tra-
hantur. Virg. G. IV. 392.

Simplicior paullo et venustior hic Homeri
elocutio: nam istud, ventura trahantur,
minus facile est quam, τὰ ἐσόμενα. Cæ-
terum de producta syllaba, ε; item Διτ',
ver. 74. et Ἀπόλλωνος, ver. 75. et Διοπρό-
πιον ver. 85. vide supra ad ver. 51. Clark.
Simplicius est Homericum ἐσόμενα Vir-
giliano ventura trahantur: at Virgili-
anum est exquisitius et venustius, posito
verbo trahantur pro verbo substantivo sint.

Ver. 75. εὐφρονέων] Libri antiqui modo
de sine punctis diæreseos, modo cum punctis
scribunt. Utrumque patitur metrum.
Cæterum potius vertendum erat bene cu-
piens, iis favens, bene consulturus etc.
quam prudens aut cordatus: quod etiam

- 75 Μῆνιν Ἀπόλλωνος, ἑκατηβελέταο ἄνακτος.
 Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνδεο, καὶ μοι ὄμοσσον,
 ἥ μὲν μοι πρόφρων ἔπessin καὶ χερσὶν ἀρήξῃιν.
 ἥ γὰρ οἶομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων κρατέει, καὶ οἱ πείδονται Ἀχαιοί.
 80 Κρείσσων γὰρ βασιλεὺς, ὅτε χῶσεται ἀνδρὶ χέρη·
 Εἵπες γὰρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμας καταπέψῃ,
 Ἀλλὰ γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσῃ,

75 "Iram Apollinis longe-jaculantis regis.

"Igitur ego dicam: tu autem paciscere, et mihi jura,

"Omnino te mihi propensum verbis, et manibus opem laturum.

"Profecto enim suspicor virum iratum fore, qui late omnium

"Argivorum imperium habet, et ei obediunt Achivi.

80 "Potentior enim rex, quando irascatur viro inferiori;

"Et enim si forte iram quidem eodem die decoxerit,

"Tamen et postea retinet simultatem, donec perfecerit,

75. ἄνακτος] interrogative Steph. mavult legi. Sic dedit. Barn. 80. χίρη] Rom.

monet Cl. Abresch. ad Æschyl. p. 287. Ern.

Ver. 74. κέλεαί με, — ἄνακτος.] "Ma-
 "lim (inquit Henr. Stephanus) post, ἄνακ-
 "τος, notam Interrogationis." Judicet
 Lector. Clark. Melius puto sine interro-
 gatione. Æn. II. 3. infandum regina
 jubes etc. Sed—incipiam.

Ver. 75. — κατηβελίταο ἄνακτος.] Ap-
 pollo, sive Sol, "inde (inquit Macrobius)
 "ἑκατηβέλος et ἑκατηβέλος dictus, ἑκαθεν τὰς
 "ἑκατὶνας βάλλων, e longissimo altissimo-
 "que radios in terram usque demittens." lib. I. c. 17. Ut per Sagittas, intelligatur
 vis emissā radorum." *ibid.* Vide supra
 ad ver. 43.

Ver. 77. ἦ μὲν μοι] Jensius de stilo
 Hom. p. 255. putat legendum: ἦ μὲν μοι,
 quæ est solennis formula jurandi. Sed
 omnes etiam Grammatici veteres ex h. l.
 proferunt ἦ μιν. Suidas tamen addit: τὸ
 δὲ ἐντελέστιρον ἦ μὲν. Idem in h. v. scri-
 bit ἀρήξαι. Sed ἀρήξῃιν verum est. Etiam
 bar. 290. quædam edd. ἦ μὲν, male et ope-
 ratione errore. Ern.

Ver. 82. Ἀλλὰ γε καὶ μετόπισθεν ἔχει
 κότον,] Aristoteles hunc versum citans,
Rhetoric. l. II. c. 2. ἀγανακτοῦσι γὰρ, in-
 quit, διὰ τὴν ὑπεροχὴν. Similiter Euripi-
 des *Med.* ver. 119.

Vol. I.

Διὸς τυράννων λίμματα καὶ πάως
 Ὀλίγ' ἀρχόμενοι, πολλὰ κρατοῦντες,
 Χαλσιπῶς ὄργας μεταβάλλουσι.

Hoc est: "Terribiles sunt Regum animi;
 "quippe raro admodum cedere, plerumque
 "dominari soliti, difficulter iras depo-
 "nunt." Quod ideo hic afferō, quia in *La-
 tinis*, quas viderim, Versionibus, senten-
 tiam hujus loci, voce ἀρχόμενοι male intel-
 lecta, penitus turbata observarim: Quan-
 quam Græcum Scholiasten non videtur ex
 toto fugisse. Et quoniam loci hujusce in-
 cidit mentio, lubet hic in transcurso tur-
 pissimam meandam in præcedente ver. 106.
 notare,

Δῶλον δ' ἐξ ἀρχῆς ἐξαίρομενον.

Videtur legendum, αἰρόμενον; inquit doc-
 tissimus Canterus. Rationem autem emen-
 dationis non adjecit. Recentiores *Euri-
 pidis* Editores neglecta ista emendatione,
 retinuerunt ἐξαίρομενον: scilicet quia recte
 et Grace dicitur, ἐξαίρομενον ἐξ ἀρχῆς.
 At vero ideo necesse est αἰρόμενον legatur,
 non quod ad constructionem Grammati-
 cam, sed quod ad Versum nimia sit ista
 syllaba ἐξ, metrumque jugulet. Est enim
 Versus anapæsticus ex quatuor pedibus.

Δῶλον δ' ἐξ ἀρχῆς αἰρόμενον.

- Ἐν στήθεσσι νειῶσι· σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σωώσεις.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 85 Θαρσύνσας μάλα, εἰπὲ θεοπρόπιον, ὅ, τι οἶσθα.
 Οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα, Διὶ φίλον, ὅτε σὺ, Κάλχαν,
 Εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
 Οὔτις, ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δευρομένοιο,
 Σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει,
 90 Συμπάντων Δαναῶν· ἐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἶπης,
 Ὅς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὐχεται εἶναι.
 Καὶ τότε δὴ δάσσησε, καὶ ἤυδα μάντις ἀμύμων·
 Οὗτ' ἄρ' ὅγ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται, εἴθ' ἐκατόμβης·
 Ἀλλ' ἐνὲκ ἀρετῆρος, ὃν ἡτίμησ' Ἀγαμέμνων,

“ In pectoribus suis: tu itaque dic, an me sis servaturus.”

Hunc autem respondens alloquutus est pedibus velox Achilles;

- 85 “ Confisus valde, dic vaticinium, quodcumque scis:

“ Non enim, per Apollinem Jovi carum, cui tu, Calcha,

“ Vota faciens Danaïs vaticinia ostendis,

“ Non ullus, me vivo et in terra vidente,

“ Tibi cavas apud naves graves manus adferet,

- 90 “ Cunctorum Danaorum: ne quidem si Agamemnona dixeris,

“ Qui nunc longe potentissimus in exercitu gloriatur se esse.”

Et tum quidem cepit animum, et dixit vates præcellens;

“ Neque hic [nos] ob vota non reddita incusat, neque ob heratomben;

“ Sed causa sacerdotis, quem contumelia affecit Agamemnon,

85 ὅτι MS. Fl. 91 πολλῶν] MS. 96 ἄλλ' ἔδωκε] A. 2. 3. I. 103. ἀμφὶ
 μέλαινα] A. sic Steph. volebat. 105. προσέειπεν] MS. Rom. v. ad. 2.

Ver. 83. φράσαι.] Vide infra ad ver. 140.

Ver. 84. Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος.] Quod *Martialis* de *Homero* jocose ad *Epigrammatis* facetias, id nuperus Scriptor *Gallieus* *Rapin* serio annotavit. “ *Les Translions, qui doivent par leur caractere etre fort variées, pour desennuyer le Lecteur; sont toutes semblables dans la plus grande partie de son ouvrage.*” *La Compar. d' Homere et de Virg.* c. 10. At vero erant hæc omnino simplicissimæ et sine ornatu dicenda, ut raptim ac velut in transitu legendi percurrerentur.

Ver. 86. Οὐ μὰ γὰρ] Non hic *πεπλόνακε* τὸ “ οὐ,” ut ait *Scholias*; sed significanter admodum, et maxima cum vi, iteratur. Οὐ γὰρ, μὰ τὸν Ἀπόλλωνα, οὐ τις —.

Ibid. ὅτε σὺ, Κάλχαν,] Recte in Vocativo, Κάλχαν. Est enim Nominativus, plenis Notis exaratus Κάλχαν; quanquam in hoc nomine et in similibus, respuit istud, lingua Græcæ ratio; semperque scribitur, Κάλχας.

Ver. 90. οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα] Quam ferociter hoc, et personæ *Achillis* convenienter!

Ver. 91. Ὅς νῦν — εὐχεται] Et istud νῦν, et εὐχεται, aptissime ad minuendam *Agamemnonis* auctoritatem. *Clark.* Nempe si εὐχεται est gloriatur. At id non est necessarium. Auctor ipse *Homerus* Il. β'. 82. ubi *Nestor* non detrahens *Agamemneni*, aut irridens, sed auctoritatem addere cupiens eodem modo de eo loquitur. Verte: potentissimus est, vel fort-

- 95 Οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα, καὶ ἐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα.
 Τ' ἐνεκ' ἄρ' ἄλλγε' ἔδωκεν Ἐκηβόλος, ἥδ' ἔτι δώσει
 Οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει,
 Πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἐλικώπιδα κέρην
 Ἀπριάτην, ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
 100 Ἐς Χρύσην τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπιθόμεν.
 Ἦτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο τοῖσι δ' ἀνέστη
 Ἦρως Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
 Πίμπλαντ', ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἴκτην·
 105 Κάλχαντα πρῶτιστα καὶ ὀσσόμενος προσέειπε·
 Μάντι κακῶν, εἰ πώποτε μοι τὸ κρήγυον εἶπας·

95 “ Neque liberavit filiam, et non accepit pretium liberationis.

“ Idcirco dolores dedit longe jaculans [*Apollō*], et adhuc dabit:

“ Neque hic prius a peste graves manus abstinebit,

“ Quam patri dilecto reddat [*Agamemnon*] nigris oculis puellam

“ Inemptam, sine pretio; et ducat [*mittat*] sacram hecatombam

100 “ In Chrysam: tunc ipsum [*Apollinem*] forte placatum flexerimus.”

Ille quidem ita loquutus consedit: his autem surrexit

Heros Atrides late-dominans Agamemnon

Turbatus: Iraque valde praecordia circumfusa-caligine

Plena-erant, oculique ipsi igni lucenti similes-erant:

105 Calchanta primum torve intuens alloquutus est;

“ Vates malorum, nunquam mihi gratum dixisti:

105. κακοσόμενος] A. 2. 5. 106. εἶπας] M. Fl. Al. 1. similiter MS. mox v. 108.

Ver. 92. τότε δὲ θάρσῃσι, καὶ ἤνθα]

Ille hæc, deposita tandem formidine, fatur.

Æn. II. 76.

Ver. 97. β. χεῖρας ἀφέξει] Cl. Mark-land ad Lys. p. 592. tentat κῆρας, frustra. βαρεῖαι χεῖρες Apollinis sunt ut v. 89. μεθ' ὅπλων βεβασημένοι, ut habet Glossa interlin. MS. Lips. cf. v. 49. s. Ern.

Ver. 102. εὐρυκρείων] Late tyrannum Horat. Late Regem: Virg. Æn. I. 25.

Ver. 103. φρένες ἀμφιμέλαιναι] Hoc est, quod aiunt Latini; atra bile percitus.

Ver. 104. ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἴκτην]

Stant lumina flamma, Æn. VI. 300.

— totoque ardentis ab ore,

Scintillæ absistunt; oculis micat acribus ignis.

Æn. XII. 102.

Ver. 105. ἀνέστη — Κάλχαντα — προσέειπε] Constructio hæc Asyndetos, ira ex-candescentem significanter indicat.

Ibid. καὶ ὀσσόμενος προσέειπε.]

Surgit, et his onerat dictis, atque aggerat iras.

Æn. XI. 342.

Cæterum de voce κακοσόμενος, ita Porphyrius: Οὐ, κακῶς υποβλεψάμενος. — ἀλλὰ — ἐστὶν Ὅσσα, ἡ θεία φήμη — “ μετὰ δὲ σφισιν ὅσσα διόξει, Ὀτρύνουσ' ἵεναι, Διὸς ἄγγελος.” [Il. β'. 95.] Ἀπὸ τῆς Ὀσσης πεποιήται τὸ Κακοσόμενος, ἥτοι ὡς κακόμαντιν αὐτὸν ἐνιδίξων. — “ Οὐ μὲν γὰρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τὸδ' ἰκάνω [Il. α'. 172.] σού-τέστιν, οὐ κακὸν κληθονίζομένη. Quæstion. Homer. 16.

Ver. 106. Μάντι κακῶν,]

“ Infelix vates — .”

Æn. III. 246.

- Αἰεὶ τοι τὰ κακ' ἔστι φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι
 Ἐσθλὸν δ' ἐδέ τί πω εἶπας ἔπος, ἐδ' ἐτέλεσσας·
 Καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις,
 110 Ὡς δὴ τῷδ' ἑνεκά σφιν Ἐκηβόλος ἄλγεα τεύχει,
 Οὔνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσήϊδος ἀγλά' ἄποινα
 Οὐκ ἔδελον δέξασθαι· ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
 Οἴκοι ἔχειν· καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα,
 Κουριδίης ἀλόχου· ἐπεὶ οὐ ἔδεν ἐστὶ χειρῶν,
 115 Οὐ δέμας, οὐδὲ φῦν, οὔτ' ἄρ' φρένας, οὔτε τι ἔργα.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐδέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τόγ' ἄμεινον·
 Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἐτοιμάσατ', ὄφρα μὴ οἶος
 Ἀργείων ἀγέραςτος ἔω· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε.

“Semper animo tuo jucundum est mala vaticinari:

“Bonum autem nondum aliquid dixisti verbum, neque perfecisti:

“Et nunc inter Danaos vaticinans concionaris,

110 “Quasi idcirco ipsis Longe-jaculans [*Apollo*] dolores struat,

“Quoniam ego puellæ Chryseidis splendidum liberationis-premium

“Nolui accipere, quandoquidem longe malo illam

“Domi habere; etenim *ipsi* Clytæmnestræ præfero,

“Quam-Virginem-duxi, Uxori; quoniam non ipsa inferior est,

115 “Neque corpore, neque oris-habitu, neque mente, neque omnino operibus.

“Sed et sic volo reddere, si hoc est melius:

“Malo equidem populum salvum esse, quam perire.

“Sed mihi præmium statim præparate; ut non solus

“Argivorum præmio careant: quippe *id* non decet.

115 οὐ φῦν] MS. 120. λείψετε] Rom. A. 2. 3. Junt. sic et γ. 110. etc.

Ibid. τὸ κρήγυον] Ἀντιτιθίντος, οὐ τῷ ψεύδει, ἀλλὰ τῷ κακῷ, τὸ κρήγυον. — Ἐστὶ δὲ κρήγυον, τῷ κίαρι ἢ δὴ καὶ προσηνές· ὁ ταῦτόν τῷ θυμῷ. Porphyry. *Quæst. Homericæ*. 16.

Ver. 106. 107. 108. οὐ πάποτε μοι τὸ κρήγυον — Αἰεὶ τοι τὰ κακ' — Ἐσθλὸν δ' οὐδέ τί πω] Recte hic observatum, Poëtam optime personæ serviisse, dum ira vehementer commotus rem eandem hoc modo *ter* repetat. Cæterum qua ratione vox εἶπας, in ver. 108. ultimam producat, vide supra ad ver. 51.

Ver. 114 Κουριδίας ἀλόχου]

Cui pater intactam dederat, promisque jugarat Ominibus —.

Æn. I. 349.

Clark. Observent autem studiosi οὐ ἔδεν non οὐχ ἔδεν dici. Nempe quia sequitur vocalis adspirata, non opus est ad hiatum vitandum τῷ χ, idque temere interdum ab editoribus aut librariis additum est. Exemplum v. in Vann. Crit. p. 595. Ern.

Ver. 117. Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.] Οὐκ ἔχει ὑψηλὸν τι καὶ σεμνὸν ὁ λόγος — Τινὲς δὲ οὕτω διεραπύουσι τὸ νόημα. Βούλομαι σόον εἶναι τὸν λαόν· ἢ, εἰ μὴ τοῦτο γίνηται, ἀπολείσθαι ἂν βουλομένην αὐτός. Eustathius in locum. Similiter et Scholiastes. Mihi tamen magis arridet simplicior illa et vulgaris expositio: *Cupio equidem populum omni ratione salvum esse, et nequaquam Mei causa periri.*

- 120 Λεύσσετε γὰρ τόγε πάντες, ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.
 Τὸν δ' ἡμίβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἀτρεΐδῃ κῦδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
 Πῶς γὰρ τοι δάσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
 Οὐδέ τί πω ἴδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλά.
- 125 Ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράδομεν, τὰ δέδασται·
 Λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίσομεν, αἳ κέ ποδι Ζεὺς
 Δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.
- 130 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 Μηδ' οὕτως, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοεικέλ' Ἀχιλλεῦ,
 Κλέπτει νόμῳ· ἐπεὶ οὐ παρελύσειαι, οὐδέ με πείσεις.

120 "Videtis enim hoc omnes, quod mihi præmium abit alio."

Hic autem respondit postea pedibus-præstans nobilis Achilles:

"Atride gloriosissime, avarissime omnium;

"Quinam vero tibi dabunt præmium magnanimi Achivi?

"Non utique scimus communia ullibi reposita multa:

125 "Sed quæ quidem ex urbibus deprædati sumus, ea divisa sunt:

"Populos autem non decet iterum-collecta hæc congregare.

"Sed tu quidem nunc hanc Deo præmitte: at Achivi

"Tripliciter quadrupliciterque compensabimus; si quando Jupiter

"Det urbem Trojam bene-munitam diripere."

130 Hunc autem respondens allocutus est rex Agamemnon;

"Ne sic quidem, quamvis sis fortis, Deo similis Achille,

"Falle mente: quoniam non antevertes astutia, neque mihi persuadebis.

129. δῶσι] edd. vett. δῶσι etiam Barn.

Ver. 118. ἰτοιμάσας,] Vide infra ad ver. 140.

Ver. 120. ὅ μοι] Vide infra ad ver. 554.

Ver. 121. Τὸν δ' ἡμίβετ'] Male hic et in similibus, alieno in loco, edidit Barnesius Τόνδε, pro Τὸν δέ. Quod semel atque iterum monuisse satis sit.

Ver. 123. Πῶς γὰρ τοι] "Inique præmium postulas: Qui ENIM fieri potest, * ut etc." Vide infra ad ε'. 22.

Ver. 124. Οὐδέ τί πω] Scribi potest vel, οὐδέ τί πω, vel οὐδ' ἔτι πω.

Ver 126. παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.] Omnia iterum in unum conferre, ut alia denovo portione disperiantur.

Ver. 128. αἳ κέ ποδι Ζεὺς Δῶσι]

Si vero capere Italiam, sceptrisque potiri

Contigerit victori, et prædæ ducere sortem.

Æn. IX. 267.

De hoc loco Plutarchus: 'Ο Ἀχιλλεὺς, ἀλλως μὲν (inquit) ὑφίστο τῷ θεῷ τῆς δόξης, καὶ μίτριοις ἦν λίγων, " Αἳ κέ ποδι Ζεὺς Δῶσι etc." Lib. de Sui laude. Vide infra ad β'. 228.

Ver. 131. θεοεικέλ'] Τὸ φύσει δίκαιον καὶ καλὸν καὶ σῶφρον — ὃ δὴ καὶ "Ομηρος ἐκάλεσεν ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐγγιγνόμενον, Θεοειδές τε καὶ Θεοεικέλον. Plato de Republic, lib. 6. Liqueet tamen apud Poëtam Θεοεικέλος, ἀμύμων, et similia, non virtutibus exornatum omnibus, sed una quavis sive Animi sive Corporis dote præcellentem, perpetuo significare.

- "Η ἐδέλεις, ὅφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὐτῶς
 "Ησθαι δευόμενον; κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;
 135 'Αλλ' εἰ μὲν δώσωσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί,
 "Αρσαντες κατὰ θυρὸν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται
 Εἰ δέ κε μὴ δώσωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 "Η τεὸν, ἢ Αἴαντος, ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος
 "Αἶω ἐλὼν· ὃ δέ κεν κεχολώσεται, ὃν κεν ἴκωμαι.
 140 'Αλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις·
 Νῦν δ' ἄγε, νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλλα δῖαν,
 'Ες δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἐκατόμβην

" Nunquid vis, ut ipse habeas præmium, ac me frustra

" Sedere indigentem? jubesque me hanc reddere?

- 155 " Atqui si dabunt præmium magnanimi Achivi,

" Satisfacientes animo meo, ut æquale sit valore; bene est:

" Sin autem non dederint, ego certe ipse auferam

" Vel tuum, vel Ajacis, veniens, præmium, vel Ulyssis

" Abducam ablatum; ille autem commotus-reddetur, ad quem ivero.

- 140 " Verum enimvero de his post consultabimus etiam alias.

" Nunc vero age, navem nigram deducamus in mare vastum,

" Intusque remiges idoneos congregemus, intus et hecatomben

155. ἢ ἐδέλεις] MS. edd. vett. ἢ ἐδέλεις Barn.

Ver. 155. "Η ἐδέλεις] *Al.* "Ηε ἐδέλεις.

Ver. 135 — 157. Ἀλλ' εἰ μὲν — Εἰ δὲ —]
 " Si dabunt, bene est; Sin minus etc." Ea scilicet est Græcæ linguæ ratio, ut, in hujusmodi sententiis, membri prioris Apodosis, (καλῶς ἔχει,) semper fere reticeatur; idque elegantissime. *Aristoph. Plut.* ver. 468. καὶ μὲν ἀποφῆναι, — Εἰ δὲ μὴ, — Alia exempla plurima, ex iis qui tum *astricta* tum *soluta* oratione scripserunt, videas apud *Henr. Stephanum* in *Annotatis ad Xenophontem* p. 39. et *Kusterum*, in locum citatum *Aristophanis*: et *Eustathium* in hunc locum *Homeri*. Vide et *infra* ad ver. 340.

Ver. 157. Εἰ δὲ —, ἐγὼ δὲ] Vide *supra* ad ver. 57.

Ver. 159. "Αἶω ἐλὼν· ὃ δὲ κεν κεχολώσεται, ὃν κεν ἴκωμαι.] Fuerunt apud *Veteres*, qui totum hunc *supposititium* existimarint. Et *possit* quidem, licet non *inelegans*, sine sententiæ dispendio abesse. *Dna Dacier*, hoc modo interstinguit.

Εἰ δὲ κε μὴ δώσωσιν, ἐγὼ δὲ κεν αὐτὸς ἔλωμαι

"Η τεὸν, ἢ Αἴαντος, ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος,

"Αἶω ἐλὼν. ὃ δὲ κεν κεχολώσεται, ὃν κεν ἴκωμαι.

Sed et *Vulgati* recte se habent. *Clark.* In numero eorum, qui *spurium* putarent, ponitur *Longinus ap. Eustath.* ad h. l. p. 67. B. *Ern.*

Ver. 140. μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις.] Quid sibi velint Græcæ Grammaticæ Scriptores plerique, prorsus nescio; qui hanc commentii sunt regulam; " *Penultima Futuri primi SEMPER Longa, " nisi in Quarta conjugatione,*" quam (Alii *Quintam* appellant?) in qua scilicet et ultima circumflectitur, ut *τεμῶ, κρινῶ*, et similia. Et tamen *innumeræ* sunt voces, alia conjugatione, scilicet in *ἄζω* et *ἰζω* desinentes, quarum e contrario (nescio an non omnium *polysyllabarum*, nisi quæ *duplicem* habent formandi rationem, ut *πειράζω* et *πειράω, πειράσω; ἀνιάζω* et *ἀνιάω, ἀνιάσω;*) *penultima* illa tam *Futuri primi* quam *Aoristi, SEMPER* corripiatur. Ut *φράζω, ἀρπάζω, γουνάζωμαι, ἐργάζωμαι, ἀκοντίζω, ὀπλίζω* etc.

- Θείομεν, ἀν' δ' αὐτὴν Χρυσήϊδα καλλιπάρηον
 Βήσομεν· εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω,
 145 Ἡ Αἴας, ἡ Ἰδομενεὺς, ἡ δῖος Ὀδυσσεύς.
 Ἡὲ σὺ, Πηλεΐδῃ, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
 Ὅφρ' ἡμῖν Ἑκάεργον ἰλάσσεαι ἱερὰ ρέζας.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 ὦ μοι, ἀναιδείῃν ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον, [λεὺς·
 150 Πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πεῖδῃται Ἀχαιῶν,
 Ἡ ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἡ ἀνδράσιν ἴφι μάχεσθαι;
 Οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἥλυθον αἰχμητῶν

“Ponamus, ipsamque Chryscida pulchram-genas

“Conscendere faciamus: Unus autem aliquis praefectus ex proceribus sit,

145 “Vel Ajax, vel Idomeneus, vel nobilis Ulysses;

“Vel tu, Pelide, omnium terribilissime virorum:

“Ut nobis Longe-jaculantem [*Apollinem*] places sacris factis.”

Hunc autem torve intuitus alloquutus est pedibus velox Achilles;

“Heu! impudentia indute, luci-studiose, [*vel dolose*,]

150 “Quomodo aliquis tibi promptus mandatis obsequatur inter Achivos,

“Vel ut expeditionem *aliquam* faciat, vel adversus viros fortiter pugnet?

“Non enim ego Trojanorum gratia veni bellicosorum

150 πείθεται] MS. cf. v. 218.

Καῖθιν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι. —

Iliad. δ. 234.

Βασκομένης ἀγέλης βῶν ἀρσάσῃ. — ρ. 62.

Καὶ μιν γυνάσκομαι — α'. 427.

— καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαινώ. δ'. 496.

Δέρπον θ' ἱπλισμένιστα — *Odys.* μ'. 292.

Μαίξονται, θυμῷ τί ποτ' ἐργάσεται;

Eurip. *Medea*, 108.

Ἀπαντα ταῦτα συντεμὼν ἐγὼ φράσω.

Hecuba, 1180.

Sed exempla in singulis Poëtarum omnium paginis occurrunt. Vide infra ad ζ. 454.

Ver. 141. ἄλλα δῖαν,] *Mare magnum*. Quicquid enim *qनावis* de causa *eximium* est, *δῖον* appellatur.

— “per *Mare Magnum*,” *Æn.* V. 628.

Sic *Odys.* γ'. 155. quod est, ἄλλα δῖαν, ibidem ver. 158. dicitur *μεγακῆτα πόντον*. Similiter, *Odys.* ε'. *Λακιδάιμονα δῖαν* explicat Scholiastes *μεγάλην*.

Ver. 142. ἐρίτας ἐπιτηδῆς] *Remigum* quod sufficiat.

Ver. 149. ὦ μοι, ἀναιδ.] *Hæc* contu-

meliosius dicta arguunt multi, quam personis talibus conveniat. Bene monet Cl. Riccius Diss. Homeric. X. XI. ejus reprehensionis causam esse in versione latina ad verbum: quam tolli sensum potius spectando et meliori versione, quam ipse suppeditat hujus loci. Videant ipsum et legant illas duas diss. qui hic non labi judicando, injuriamque facere poëtæ velint. *Ern.*

Ver. 151. Ἡ ὁδὸν ἐλθέμεναι,] Exponunt plerique, *insidias* locare: quia nimirum *Demosthenes* dixerit, ἐν ὁδῷ καθελῶν. Verum ex eo quod, ἐν ὁδῷ καθελῶν, *insidias* indicet, ex vi scilicet verbi καθελῶν; non utique efficitur, ut, ὁδὸν ἐλθέμεναι, itidem indicet *insidias*. Recte igitur *Eustathius*, Δύναται δὲ καὶ ἄλλως “ὁδὸς” πλατυκώτερον λέγεσθαι etc.

Ver. 152. Οὐ γὰρ ἐγὼ] “Quomodo” *quisquam* tibi lubens obsequatur; cum “eos tam male accipias, qui *Tui solius* causa bellum gerant? Non *ENIM* ego “*Trojanorum etc.*” Vide infra ad ε'. 22.

- Δεῦρο μαχηςόμενος· ἐπεὶ οὔτι μοι αἴτιοί εἰσιν.
 Οὐ γὰρ πάποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους,
 155 Οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείῃ
 Καρπὸν ἐδηλήσαντ'· ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ
 Οὐρεά τε σκιοέοντα, θάλασσά τε ἡχέεσσα·
 Ἀλλὰ σοι, ὦ μέγ' ἀναιδὲς, ἄμ' ἐσπόμεθ', ὅφρα σὺ
 Τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω, σοί τε, κυνῶπα, [χαίρης,
 160 Πρὸς Τρώων· τῶν οὔτι μετατρέπη, οὐδ' ἀλεγίζεις·
 Καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρῆσεσθαι ἀπειλεῖς,
 ὦ Νῆπι πόλλ' ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι υἷες Ἀχαιῶν.
 Οὐ μὲν σοί ποτε ἴσον ἔχω γέρας, ὅππότε Ἀχαιοὶ
 Τρώων ἐκπέρσωσ' εὐναιόμενον πολίεθρον·

“Huc pugnaturus; quippe qui culpa in me carent.

“Non enim unquam meas boves abegerunt, neque equos:

155 “Neque unquam in Phthia glebosa, populosā

“Fructum læserunt: quoniam valde multi inter jacent

“Montesque umbrosi, mareque resonans.

“Sed te, o valde impudens, una secuti sumus, ut tu gauderes,

“Honorem petentes Menelao tibi, canino-vir-aspectu,

160 “A Trojanis: quæ beneficia neque revereris, neque curas:

“Quin et mihi præmium ipse te ablaturum minaris,

“Super quo multum laboravi, dederuntque mihi filii Achivorum.

“Non equidem tibi unquam æquale habeo præmium, quando Achivi

“Trojanorum exciderint bene-habitatam urbem,

Ver. 155. μαχηςόμενος· ἐπεὶ] Qua ratio-
 ne, μαχηςόμενος, hic ultimam producat;
 vide supra ad ver. 51.

Ver. 157. μάλα πολλὰ μεταξὺ Οὐρεά τε]

Longa procul longis via dividit invia terris.

Æn. III. 383.

Innumeri Montes inter me teque, viæque,

Fluminaque et Campi, nec freta pauca, jacent.

Ovid. Trist. lib. 4. Eleg. 7.

Ver. 163. Οὐ μὲν σοί ποτε ἴσον.] “Nun-
 quam ego præmium tuo æquale habeo;
 “neque tum mihi æquale dandum pos-
 tulo, cum excisa erit Troja.” Quare
 nihil opus ut, Τρώων πολίεθρον, redda-
 tur, “Trojanorum urbs aliqua;” quo-
 modo verterunt Barnesius et Dn. Dacier.

Ver. 167. ἐγὼ δ' ἐλίγον τε φίλον τε]
 Parvum quidem; at quod ægerrime ta-

men feram, ut mihi vi abripiatur. Par-
 vum appellat, non quod ipse Briseïda
 parvi faceret, sed quod Agamemnoni sem-
 per obtingeret amplior et uberior præ-
 da. Quare insulsus plane est. Terrasso-
 nus, qui hoc appellat “une épithète ri-
 dicule.” Dissertat. sur l' Iliade, Part.
 IV. Chap. 5.

Ver. 170. οὐδὲ σ' ὅλα, Ἐνθάδ' ἄτιμος —
 ἀφύζειν.] Sunt qui, ἄτιμος, non ad ipsum
 Achillem, sed ad Agamemnonem, hic refe-
 rant. Quod si fiat; erit constructio du-
 ra admodum, ἀνακόλουθος. Ac si dicas;
 “neque te puto divitias hic inhonoratus
 “assequaris”. Quod etsi Linguæ Lati-
 næ ratio haud ferat, reperitur tamen
 interdum apud Græcos constructio non
 ita multum absimilis. Supra, ver. 77.
 Quod latine dicas, “Jura te mihi luben-

- 165 Ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάϊκος πολέμοιο
 Χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ'· ἀτὰρ ἦν ποτε δασμὸς ἵκηται,
 Σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
 Ἐρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπὴν κεκάμα πολεμίζων.
 Νῦν δ' εἶμι Φθίηνδ'· ἐπεὶ πολὺ φέρτερόν ἐστιν,
 170 Οἴκαδ' ἵμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν· οὐδέ σ' οἴω,
 Ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν, ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται· οὐδέ σ' ἔγωγε
 Δίσσομαι, εἵνεκ' ἐμεῖο μένειν· παρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι,
 175 Οἳ κέ με τιμήσουσι· μάλιστα δὲ μητίετα Ζεὺς.
 Ἐχθιστος δέ μοι ἐσσί διοτρεφέων βασιλῆων.

- 165 " Verum quidem majorem partem impetuosi belli
 " Manus meæ ministrant; at si quando divisio venerit,
 " Tibi præmium multo majus; ego vero modicumque gratumque quid
 " Venio possidens ad naves, postquam defessus sim pugnando.
 " Nunc itaque abeo in Phthiam: quonjam multo melius est,
 170 " Domum ire cum navibus recurvis: neque te puto,
 " Hic inhonoratus quum sim, divitias et opes collecturum."
 Huic autem respondit postea rex virorum Agamemnon;
 " Fuge omnino, si tibi animus appetit; neque te ego
 " Rogo, gratia mei manere: apud me et alii sunt,
 175 " Qui me honorabunt; præcipue vero providus Jupiter.
 " Invisissimus vero mihi es a-Jove-nutritorum regum;

169 ἔστι] Fl.

"tem opitulaturum;" græce est, et constructione quidem nou inusitata, ὁμοσόν μοι πρόφρων ἀρῶξιν. Similiter infra, ver. 397. Quod latine dicas, "Aiebas solam te avertisse perniciem; græce est, ἔφησθα Οἷη λοιγὸν ἀμύναι. Rarius est, quod occurrit, β'. 550—553. κρονίσωνα — Ἀσπράπτων ἐπιδέξαι. Quem locum vide. Sed satis hic constat sententia, si constructione simplicissima, ἄτιμος, jam ad ipsum Achillem referatur: "Neque te puto, hic inhonoratus quum sim, diviti-
 "as et opes collecturum." Fuerunt tamen qui et hoc modo verterent: "Neque tibi [Tui causa] volo hic, inhonoratus quum sim, divitias opesque meas pro-
 "fundere." Sed simplicior est interpretatio prior: Et ἀφύξειν, multo aptius significat, exhaurire arripiendo, quam profundendo.

VOL. I.

Ver. 175. Φεῦγε μάλ',] Recte hic Eustathius. Ἀχιλλῆως εἰπόντος, "ἄπειμι Φθίηνδε." δ' Ἀγαμέμνων ἀσπίδος ἀντιλέγων φησί "Φεῦγε μάλα" etc.

Ver. 174. παρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι, Οἳ κέ με τιμήσουσι]

Non erit auxilio nobis Ætolus, et Arpi?

At Messapus erit, felisque Tolunnus, et quos Tot populi misere duces; nec parva sequetur Gloria delectos Latio.— Æn. XI. 428.

Ver. 175. μητίετα Ζεὺς.] Μητίετα, non Vocativus pro Nominativo; quod est absurdum: (Quorsum enim, obsecro, aliud dixisse Scriptorem accuratissimum, aliud voluisse?) Sed revera Nominativus est. ex lingua Æolica et Boeotica, vel (ut alii existimant) Macedonica. Unde deinceps Latine factum est. Poëta, Cometa, Athleta, et similia.

D

- Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε, μάχαι τε.
 Εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεός που σοὶ τόγ' ἔδωκεν.
 Οἷκαδ' ἰὼν, σὺν νηυσὶ τε σῆς, καὶ σοῖς ἐτάροισι,
 180 Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω,
 Οὐδ' ὄδομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὦδε·
 Ὡς ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρυσήϊδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισι
 Πέμψω· ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρηον
 185 Αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας· ὅφρ' εὖ εἰδῆς,
 "Ὅσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγέη δέ καὶ ἄλλος
 Ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.
 "Ὡς φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος γένετ'· ἐν δέ οἱ ἦτορ
 Στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριζεν,

"Semper enim tibi contentioque grata, bellaque, pugnaeque.

"Si valde fortis es, Deus certe tibi hoc dedit.

"Quin domum reversus cum navibusque tuis, et tuis sociis,

180 "Myrmidonibus impera: te vero ego non moror,

"Néque quicquam te æstimo iratum: minabor autem tibi sic;

"Quoniam a me aufert Chryseïda Phœbus Apollo,

"Hanc quidem ego cum navique mea, et meis sociis

"Mittam: ego autem abducam Briseïda pulchram-genas,

185 "Ipse profectus ad tentorium, tuum præmium: ut bene intelligas,

"Quanto potentior sim te: timeat vero et alius

"Æqualem se mihi dicere, et comparari contra."

Sic dixit: Pelidæ autem dolor ortus est, et ipsi cor

In pectore furibundo bifariam deliberavit,

187 ἴσον] A. 2. ὦσον A. 3. ἦσον Junt. φᾶσθαι] MS.

Ver. 178. Εἰ μάλα — Οἷκαδ' ἰὼν] Vide supra ad ver. 105.

Ver. 180. Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε] Similiter Virgilius:

— Illa se jactet in aula

Æolus, et clauso ventorum carcere regnet.

Æn. I. 140.

Ver. 184. Βρισηΐδα — τὸ σὸν γέρας] Vide infra, ver. 566. et β'. ver. 690.

Ver. 185. Αὐτὸς ἰὼν] Satis ineptum est et puerile, quod de hoc versu annotat Plutarchus; omnes orationis partes, utique nomen, pronomen, verbum etc. in hoc uno versu contineri. Quæstiones Platonice sub finem.

Ver. 188. "Ὡς φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος γένετ'.]

Talibus Aleto dictis exarsit in iras.

Æn. VII. 445.

Talibus exarsit dictis violentia Turni.

Æn. XI. 376.

Ver. 189. Στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριζεν.]

Atque animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc,

In partesque rapit varias. Æn. IV. 285.

Nunc huc ingentes, nunc illuc pectore curas

Mutabat versans — Æn. V. 701.

Cæterum duo MSS. a Barnesio citati, legunt μερμήριζεν. Plutarchus etiam, in Coriolano, citat μερμήριζεν. Quæ forte veterior lectio.

Ver. 191. ἰναρίζον] Al. ἰναρίζοι.

Ver. 193. "Εως ὅ] Pronuntiabatur rap-

- 190 Ἡ ὄγε φάσγανον ὃξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 Τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρξίζοι,
 Ἡὲ χόλον παύσειεν, ἐρητύσειέ τε θυμὸν.
 Ἐως ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
 Ἐλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
- 195 Οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Ἀμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε, κηδομένη τε·
 Στῇ δ' ὀπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλείωνα,
 Οἶω φαινομένη, τῶν δ' ἄλλων ἔτις ὄρᾳτο.
 Θάμβησεν δ' Ἀχιλλεύς, μετὰ δ' ἐτράπετ', αὐτίκα δ'
- 200 Παλλὰδ' Ἀθηναίην, δεινὴ δέ οἱ ὅσσε φάανθεν· [ἔγνω
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τίπτ' αὖτ', Αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλυσθας;

- 190 Utrum ipsemet, ense acuto stricto a femore,
 Hos quidem dimoveret, ipse autem Atridem interficeret;
 An iram sedaret, compesceretque furorem:
 Dum ille hæc agitabat mente et animo,
 Trahebat utique e vagina magnum ensem; venit autem Pallas
- 195 Cœlitus: præmiserat enim dea ulnis-candida Juno,
 Ambos simul ex-animo amansque, curansque.
 Stetit autem a-tergo, et flava coma prehendit Peliden,
 Soli apparens, aliorum vero nullus videbat.
 Expavit autem Achilles et retro conversus est, statimque agnovit
- 200 Palladem Minervam; terribilesque ei oculi visi sunt:
 Et ipsam compellans, verbis alatis allocutus est;
 “Cur huc, Ægiochi Jovis progenies, venisti?”

tim legentibus, ac si scriptum fuisset ὥσω
 vel ὥσο.

Ibid. κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
 Mentem animumque. Ἄην. VI. 11.

Ver. 194. Ἐλκετο δ' ἐκ — ἦλθε δὲ] Vide
 supra ad ver. 57.

Ibid. ἦλθε δ' Ἀθήνη Οὐρανόθεν.] Ἡ φρόνη-
 σις, Consilium prudentius; “potior sen-
 tentia,” *Aen.* IV. 287. — “ἰφράσθης,
 “καὶ τοὶ θεοὶ ἔμβαλε θυμῷ,” *Odyss.* ψ'.
 260. — “ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε Δαίμων,” *Odyss.*
 τ'. 10. Ἐπιγνοῦς δ' εἰς οἶον κακὸν προκυλισ-
 θῆναι παρὰ μικρὸν ἔμελλεν, ὡς ἡνίοχον εὐλα-
 βήθη τὸν ἐφιστάτω Νοῦν. *Heraclid. Pontic.*
 Ἐπὶ μὲν τοῦ Ἀχιλλέως τὸν λογισμὸν τῷ θυ-
 μῷ μαχόμενον, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ῥοπῇ διανοόμε-
 νον, — τὴν φρόνησιν ἐπικρατῆσαν πεποιήκει.

τοῦτο γὰρ αὐτῷ ἡ ἐπιφάνεια τῆς Ἀθηνᾶς βού-
 λεται. *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς Ὀμή-
 ρου ποιήσεως, c. 15. Vide infra ad β'. 169. et
 ad δ'. 92. et ad η'. 29.

Ver. 197. κόμης ἔλε Πηλείωνα,]

————— refulsit

Alma parens, confessa Deam; dextraque pre-
 hensum
 Continuit ————— *Aen.* II. 590.

Ver. 198. Οἶω φαινομένη, τῶν δ' ἄλλων
 ἔτις ὄρᾳτο.]

————— Ὀδυσσῆϊ φανῆσα,

Οὐδ' ἄρα Τηλέμαχος ἴδεν ἀντίον, οὐδ' ἐνόησεν.
Odyss. π'. 160.

Ver. 199. μετὰ δ' ἐτράπετ',] Notandus
 hic maxime proprius vocis Mediæ usus;

- Ἦ, ἵνα ὕβριν ἴδῃς Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο;
 Ἄλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελέσθαι οἶω,
 205 Ἦις ὑπεροπλήησι τάχ' ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσει.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ἦλθον ἐγὼ παύσασα τέον μένος, αἶ' κε πίθαι,
 Οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε Θεὰ λευκάλενος Ἥρη,
 Ἀμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέεσά τε, κηδομένη τε.
 210 Ἄλλ' ἄγε, λῆγ' ἐρίδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρί.
 Ἄλλ' ἦτοι ἔπεσιν μιν ὀνειδίσον, ὥς ἔσεταιί περ.
 Ὡδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 Καὶ ποτὲ τοι τρεῖς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα,
 Ὑβριος εἵνεκα τῆςδε· σὺ δ' ἴσῃχο, πείθεο δ' ἡμῖν.

“An ut injuriam videas Agamemnonis Atridae?”

“Sed tibi edico, quod et perfectum iri puto;

205 “Suis superbiis cito tandem animum perdet.”

Hunc autem rursus alloquuta est dea caesiis-oculis Minerva;

“Veni ego sedatura tuam iram (si modo parueris)

“Caelitus; præmisit autem me Dea candidis-ulis Juno,

“Ambos simul ex animo diligensque curansque.

210 “Sed age, quiesce a contentione, neque ense manu:

“At verbis quidem convitiator, sicut acciderit.

“Sic enim edico, quod et perfectum erit.

“Et aliquando tibi ter tot aderunt splendida dona,

“Injuriae causa hujus: tu autem cohibe te, obtemperaue nobis.”

205 ἴδῃ] MS. edd. vett. ἴδῃς Barn. 205 ἦς] edd. vett. ἦ MS. ed. Junt. et edd. rec.

Retro se convertit. Vide infra ad γ'. 141.

Ver. 201. ἔπεια πτερόεντα]

verbis

Quæ tuto tibi magna volant

Æn. XI. 380.

Ver. 202. Αἰγιόχοιο Διὸς] Ægidem habentis Jovis. Sunt qui vertant, a capra nutriti. Vide Scherpezeelii Notas editas cum Moschopuli Scholiis in lib. Iliad. α'. et β'. Meminit itidem et Eustathius. Vera autem prior interpretatio: Vide infra, δ'. 167. et ε'. 736 etc.

Ibid. ἐιλήλουθας;] Vide supra ad α'. 37.

Ver. 203. ἴδῃς] Al. ἴδῃ. Quod perinde est.

Ver. 206. γλαυκῶπις Ἀθήνη] Οὐχ, ὥς-περ ἔνιοι ἐιλήλων ὑπάλαβον, ἀπὸ τοῦ τους ὄφ-

θαλμοὺς ἔχειν γλαυκοῦς. τοῦτο μὲν γὰρ εὐ-
 θεις ὑπάρχει· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τὸν αἶσα τὴν
 πρόσφιν ἔχειν ἄγλαυκον. [Editor Rhodo-
 manus conjicit legendum, ἰγγλαυκον:
 Ego γλαυκὸν malim.] Diodor. Sicul. lib.
 I. p. 12.

Ver. 207. τὸν μένος,] Al. τὸ σὸν μένος.

Ver. 211. ὀνειδίσον,] Vide supra ad ver. 140.

Ver. 214. πείθεο δ' ἡμῖν]

————— Tu neque Parentis

Jussa time, neu præceptis parere recusa.

Æn. II. 606.

Ver. 216. Χρὲν μὲν,]

Cedamus Phæbo, et moniti meliora sequamur.

Æn. III. 183.

- 215 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
Χρὴ μὲν, σφωϊτέρον γε, θεὰ, ἔπος εἰρύσασθαι,
Καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὥς γὰρ ἄμεινον.
"Ὅς κε Θεοῖς ἐπιπείδῃται, μάλα τ' ἐκλυον αὐτῷ.
Ἦ, καὶ ἐπ' ἀργυρέῃ κώπῃ σχέδε χεῖρα βαρεῖαν
220 "Αψ δ' ἐς κελὸν ὥσε μέγα ξίφος, ἐδ' ἀπίδῃσε
Μύθῳ Ἀθηναίης· ἣ δ' ἐλυμπόνδε βεβήκει,
Δώματ' ἐς Αἰγιοόχοιο Διὸς, μετὰ δαίμονας ἄλλας.
Πηλείδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ ἔπα λῆγε χόλοιο·
225 Οἰνοβαρεῖς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο·
Οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἄμα λαῷ θωρηχθῆναι,

- 215 Hanc autem respondens allocutus est pedibus velox Achilles;
"Oportet quidem vestrum, Dea, verbum observare,
"Quantumvis sim animo iratus: sic enim melius.
"Quisquis utique Diis obtemperaverit, magis et illi exaudiunt ipsum."
Dixit, et in argenteo manubrio repressit manum gravem;
220 Retroque in vaginam condidit magnum ensem, neque fuit inobediens
Verbo Minervæ; hæc autem ad cælum abiit,
In domos Ægiocchi Jovis, ad deos alios.
Pelides autem iterum asperis verbis
Atriden alloquutus est, et nondum cessabat ab ira;
225 "Vinolente, canis oculos habens, cor verò cervi;
"Neque unquam in bellum una cum populo armari,

211 ἴσσειται] MS. A. 2. Rom. 218 ἐπιπείδῃται] MS. v. ad v. 150.

Ver. 220. ὥσε μέγα ξίφος,] Ἀλλ' αἱ ποιναὶ τῶν λῖξεων παρ' αὐτῷ σώζουσι τὸ σεμνόν, Dion. Halicarn.

Ibid. οὐδ' ἀπίδῃσε Μύθῳ Ἀθηναίης·] Ὁρῶς πάλιν καὶ καλῶς· ὅτι, τὸν θυμὸν ἐκκόψαι παντάπασιν μὴ δυνήσῃς, ὁμῶς, πρὶν ἀνήκεστον εἰ δρᾶσαι, μετέστησε καὶ κατέσχευεν, εὐπειθῆ τῷ λογισμῷ γενόμενον. Plutarch. de audiend. Poëtis. Vide supra ad ver. 194.

Ver. 221. ἣ δ' ἐλυμπόνδε βεβήκει,] Sic τ. 751. "Ὡς εἰπὼν — βεβήκει." Si βέβηκεν dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Simile enim fuisset, ac quis Anglice dicat, *is gone away*, pro eo quod est, *was gone away*. Vide supra ad ver. 37.

Ver. 225. Οἰνοβαρεῖς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων,] Τί δὲ τὰ τοιαῦτα; ἄρα καλῶς, — οὐ καλῶς.

Plato de Republ. lib. 5. Sed vid. supra, ad ver. 2. Clark. Immo dicta nostra ad v. 145. Ern.

Ver. 226. Οὐτ' ἐς πότ' ἐς πόλεμον ἄμα]

— An tibi Mavors

Ventosa in lingua pedibusque fugacibus istis
Semper erit? — Æn. XI. 390.

Cæterum qua ratione, πόλεμον, hic ultimam producat; item ἐπὶ, infra, ver. 235. vide supra ad ver. 51.

Ver. 228. Γέτληκας θυμῷ·] Audes animo. Respondet enim sequentibus, εἴδεται, et ἴσσι. Vide supra ad ver. 57.

Ibid. τὸ δὲ τοι κῆρ] Scholiastes videtur legisse (nec quidem hoc in loco male) τὸδε τοι κῆρ. Nam Δειπτικώτερον (inquit) καὶ ἀναφορικώτερον. Clark. et sic edidit Barnes.

- Οὔτε λόχονδ' ἵεναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν,
 Τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ εἶδεται εἶναι.
 Ἦ πολὺ λώϊόν ἐστι, κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
 230 Δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅστις σέθεν ἀντίον εἴποι·
 Δημοβόρος βασιλεὺς, ἐπεὶ ἐτιδανόισιν ἀνάσσει·
 Ἦ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λαβήσαιο.
 Ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὀμῆμαι,
 Naὶ μὰ τὸδε σκῆπτρον, τὸ μὲν ἔποτε φύλλα καὶ ὄζους
 235 Φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,
 Οὐδ' ἀναδηλήσει· περὶ γάρ ῥά ἐ χαλκὸς ἔλεψε
 Φύλλα τε καὶ φλοιὸν· νῦν αὖτέ μιν υἷες Ἀχαιῶν

“ Neque ad insidias ire cum primoribus Achivorum,

“ Ausus es animo: hoc utique tibi mors videtur esse.

“ Certe multo melius est, per exercitum latum Achivorum

230 “ Dona auferre illius, quicumque tibi contradixerit;

“ Populi-vorator Rex, quoniam hominibus nullius pretii imperas:

“ Certe enim, Atrida, nunc postremo contumeliam fecisses.

“ Verum tibi edico, atque insuper magnum juramentum juro,

“ Næ per hoc sceptrum, quod quidem nunquam folia et ramos

235 “ Producet, postquam semel truncum in montibus reliquit.

“ Neque repullulabit; circum enim ei ferrum delibravit

“ Foliaque et corticem; nunc autem ipsum filii Achivorum

238 παλάμαις] MS.

Ver. 229. 231. 232. Ἦ πολὺ — Δημοβόρος βασιλεὺς, — Ἦ γὰρ ἂν —] Iratum et ferocientem mire decet præfracta hæc et interrupta oratio. Vide supra, ver. 178.

Ver. 233. καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὀμῶμαι,] Καὶ ἐπὶ, mihi vertendum videtur, non, atque adeo, (quod habent Vulgati;) sed, atque insuper.

Ver. 234. Naὶ μὰ τὸδε σκῆπτρον,]

Ut sceptrum hoc (dextra sceptrum nam forte gerebat)

Nunquam fronde levi fundet Virgulta nec umbras,

Cum semel in sylvis imo de stirpe recisum Matre caret, posuitque comas et brachia ferro: Olim arbor, nunc artificis manus ære decoro Inclusit, patribusque dedit gestare Latinis.

Æn. XII. 206.

Recte mihi videtur adversus Recentiores quosdam hic annotasse Poppius, locum hunc Antiquis nullo modo tædium attulisse, cum cum adeo ample transcripse-

rit Virgilius. Recte porro adjicit, adversus Scaligerum: vim hoc in loco et ingenium Homeri ipsum vix assecutum Virgilium.

Ibid. τὸ μὲν ἔποτε φύλλα καὶ ὄζους] Videtur mihi hoc, non (ut Eustathio et Recentioribus visum est) eo pertinere, ut Achillis Agamemnonisque Dissensio ac Discessus, quem utique Achilles hic perpetuum futurum minitetur, cum ligni de stirpe recisi et nunquam repullulaturi Disjunctione ab arbore conferatur; Est enim hoc paullo languidius: Sed consimile esse, ac si dixisset; Quemadmodum hoc lignum nunquam repullulabit, ita et Ego penitus dispeream, nisi etc. Vel: Quam certo hac lignum nunquam repullulabit, tam certo ingens Mei desiderium Achivos Hectori posthac succumbentes afficiet, neque Tu eis opitulari valebis. Vel: Citius erit, ut repullet hoc lignum, quam ut Achivis in posterum non indigeant Mei.

- Ἐν παλάμῃς φορέεσι δικασπόλοι, οἳ τε θέμιστας
 Πρὸς Διὸς εἰρύεται· ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος·
 240 Ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἱὰς Ἀχαιῶν
 Ξύμπαντας· τοῖς δ' ἔτι δυνήσεται, ἀχνύμενός περ,
 Χραιομῆιν, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνιοι
 Θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
 Χωόμενος, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν ἐδὲν ἔτισας.
 245 Ὡς φάτο Πηλεΐδης· ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ
 Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· ἔξετο δ' αὐτός.
 Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ
 Ἥδυεπὴς ἀνόρεσσε, λιγυὺς Πυλίων ἀγορητής,

“ In manibus portant iudices, qui utique leges

“ A Jove tuentur; hoc autem tibi erit magnum juramentum:

240 “ Certe aliquando Achillis desiderium invadet filios Achivorum

“ Universos: his autem non poteris, dolens licet,

“ Prodesse; quando multi ab Hectore homicida

“ Morientes cadent: tu autem intus animum lacerabis

“ Iratus, quod fortissimum Achivorum non honoraris.”

245 Sic dixit Pelides; sceptrumque projectit in terram

Aureis clavis distinctum: consedit autem ipse.

Atrides vero ex altera parte irascebatur: His igitur Nestor

Suaviloquus surrexit, argutus Pylionum orator,

241 σύμπαντας] MS.

Ver. 235. Τομὴν ἐν ὄρεσσι λείλοιπεν,] Fuerunt qui legerint, κόμην ἐν ὄρεσσι λείλοιπεν. Nimirum ex loco *Virgili* jam citato, (“ — posuitque comas et brachia ferro:”) Ut recte conjecit *Fulvius Ursinus*.

Ver. 236. χαλκὸς ἔλεψε] Cultrum poëta facit æreum, ut alibi enses, hastas et alia arma, etiam ad faciendam vim: cujus rei vel admirationem vel reprehensionem bene tollit *Cl. Riccius Diss. Hom. XVI.* demonstrans veteres æris ita durandi artem calluisse, ut acies secando aptas habere posset: ejusque generis exempla cerni in museis. add. locum *Pausaniæ ad Il. γ΄. 380. Ern.*

Ver. 238. δικασπόλοι, οἳ τε θέμιστας] Κατ' ἀρχὰς μὲν γὰρ ἅπανσα πόλεις Ἑλλὰς ἱερασιλεύετο· πλὴν ἔχ', ὥσπερ τὰ βάρβαρα ἔθνη, δεσποτικῶς ἄλλὰ κατὰ νόμους τε καὶ ἐθιμοὺς πατρίους· καὶ κράτιστος ἦν βασιλεὺς, ὁ δικαιοτάτος τε καὶ νομιμώτατος — δηλοῖ δὲ καὶ Ὀμηρος, δικασπόλους τε καλῶν τοὺς βα-

σιλεῖς, καὶ θεμιστοπόλους. *Dion. Halicarn. Antiq. Roman. lib. 5.* Vide supra ad ver. 57.

Ver. 242. Ἐκτορος] Mire admodum *Plato in Cratyllo*: Καὶ τῷ Ἐκτορι αὐτὸς ἔξετο τὸ ὄνομα Ὀμηρος, — παραπλησίον τῷ Ἀστυνάκτι — Ὁ γὰρ Ἀναξ καὶ ὁ Ἐκτωρ σχεδόν τι ταυτὸν σημαίνει — Οὐ γὰρ ἂν τις Ἀναξ ᾗ, καὶ Ἐκτωρ δῆπου ἴσθι τούτου· δῆλον γὰρ ὅτι κραεῖ τι αὐτοῦ, καὶ κέκνηται, καὶ ἔχει αὐτό. Vide infra ad ζ'. 402. et ad χ'. 508.

Ibid. ἀνδροφόνιοι] Homicidam *Hectorem* dixit *Horatius*, *Epod. 17.* At vim Græcæ vocis vix assecutus videtur sermo Romanus. Vide *Mureti Var. Lect. lib. 3. c. 19.* Porro, recte ad hunc locum *Scholiastes*: τὸν Ἐκτορα ἀνδροφόνον προσηγόρευσε, καὶ οὐ χαλκοκορυστήν ἢ ἱσπύδαμον, — πρὸς κατάπληξιν τῶν ἀκούοντων· εἶωθε δὲ τηρεῖν τὰ ἐπίθετα εὐστόχως.

Ver. 244. Χωόμενος, ὅτ'] Qua ratione

- Τῷ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδῇ.
 250 Τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
 Ἐφθιάθ', οἳ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἡδ' ἐγένοντο
 Ἐν Πύλῳ ἡγαθέη, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἀνασσειν
 Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν
 "ὦ πόπῃ, ἧ μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ἰκάνει.
 255 Ἥ κεν γηθήσαι Πρίαμος, Πριάμοιό τε παῖδες,
 Ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροῖατο θυμῷ,
 Εἰ σφῶϊν τάδε πάντα πυθοῖατο μαρναμένοισιν,
 Οἳ περὶ μὲν βελῇ Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι.
 Ἀλλὰ πίδεσθ' ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμείῳ.

Cujus etiam a lingua melle dulcior fluebat sermo.

- 250 Ei jam duæ quidem ætates articulata-voce-loquentium hominum
 Defecerant, qui cum ipso antea simul nutriti sunt et vixerunt
 In Pylo eximia, inter tertios autem jam regnabat.
 Qui illis prudens concionatus est, et dixit;

- " O Dii, certe magnus luctus Achivam terram invadit.
 255 " Certe lætabitur Priamus, Priamique filii,
 " Cæterique Trojani valde gaudebunt animo,
 " Si de Vobis hæc omnia audiverint decertantibus,
 " Qui quidem consilio Danais antecellitis, et pugnando.
 " Sed persuadeamini: ambo nempe juniores estis me.

250 δύο] A. 2. 3. Junct. 255 ὅ σφιν] MS. edd. Fl. A. Junct. v. ad 75. ἐϋ
 φρονέων] Fl. A. 1. 258 πίδε] Fl. R. A. Junct. cf. ad 287.

χωόμενος, hic ultimam producat; vide supra ad ver. 51.

Ver. 247. ἐμήν] Pronunciabatur (credo) ἐμήν. Nam μνηΐω secundam producit.

Ver. 248. ἀνέρευσί] " Ut in re magna et periculosa, non placide assurgentem facit, sed prorumpentem Senem quocumque." Uti observavit Camerarius.

Ver. 249. Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης] " Videtisne ut apud Homerum sæpissime Nestor de virtutibus suis prædicet? tertiam enim jam ætatem hominum videbat: nec erat ei verendum ne vera de se prædicans, nimis videretur aut insolens aut loquax. Etenim, ut ait Homerus, ex ejus lingua melle dulcior fluebat oratio." Cic. de Senectute. Vide infra ad ver. 260. et ad β'. 372.

Ver. 252. μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἀνασσειν]

Nonagenarius circiter existens.

Ver. 255. Ἥ κεν γηθήσαι Πρίαμος,] Sic Virgilius;

Hoc Ithacus vclit, et magno mercentur Atridæ.
 Æn. II. 104.

Ver. 259. Ἀλλὰ πιθίσθ']

Tu major; tibi me est æquum parere, Menalca.
 Virg. Ecl. V. 4.

Sententia eadem: sed apud Homerum convenientior Persona.

Ver. 260. Ἦδη γὰρ ποτ' ἐγὼ — Ἀνδράσιν ὠμίλησα —, Οὐ γὰρ πω etc.] Mire Senem decet jactantia hæc et longitudo orationis. At Scaliger: " Nestor, inquit, in primo Iliados, loquax; in septimo, non minus; in quarto, odiosus: in undecimo obtundit; in penultimo, etiam nugatur." Poëtic. lib. 5. Aliter sensit Cicero, loco supra citato, ad ver. 249. et

- 260 Ἦδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοισιν, ἥπερ ὑμῖν,
Ἀνδράσιν ἀμίλησα, καὶ ἔ ποτέ μ' οἶγ' ἀδέρϊζον.
Οὐ γάρ πω τοῖς ἴδον ἀνέρας, ἐδὲ ἴδωμαι,
Οἷον Πειρίδοόν τε, Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν,
Καινέα τ', Ἐξάδιόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολύφημον,
265 Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισι.
Κάρτιστοι δὲ κείνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
Κάρτιστοι μὲν ἔσαν, καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο,
Φηρσὶν ὀρεσκήοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσαν.
Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεδομίλειον, ἐκ Πύλῃς ἐλθὼν,
270 Τηλόθεν ἐξ Ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί·

- 260 " Jam enim aliquando ego et cum fortioribus, quam vobis,
" Viris consuetudinem-habui, et nunquam me ipsi parvi-penderunt.
" Non enim unquam tales vidi viros, neque videbo,
" Qualem Pirithoumque, Dryantemque, ducem populorum,
" Caneumque, Exadiumque, et divinum Polyphemum,
265 " Theseumque Aegidem, similem immortalibus.
" Fortissimi certe illi terrestrium nutriti sunt virorum:
" Fortissimi quidem erant, et cum fortissimis pugnabant
" Centauris monticolis, et terribiliter interfecerunt,
" Et quidem cum illis habebam-consuetudinem e Pylo profectus,
270 " Procul ex Apia terra: Evocarunt enim ipsi.

259 ἐμοῖς] Fl. A. 1. add. ad 501. 265 Totus versus abest a MS. 266. 67
καρτίστοι, καρτίστοις] MS. 268 Φηρσὶν] MS.

infra, ad β'. 572. Aliter etiam *Plutarchus*: Οὐ μόνον ἀλύπως καὶ ἀνεπιφθόνως, ἀλλὰ καὶ χρησίμως καὶ ὠφελίμως. — "Ὅρα πρῶτον εἰ προτροπῆς ἕνεκα καὶ ζήλῃς καὶ φιλοτιμίας τῶν ἀκούοντων, αὐτὸν ἂν τις ἐπαινέσειεν ὥςπερ ὁ Νέστωρ τὰς ἐαυτοῦ διηγήμενος ἀριστίας καὶ μάχας. — Οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ καταπληξέως — ἔνικα, καὶ τῷ ταπεινῶσαι τὸν αὐθάδη — κατὰπερ αὖ πάλιν ὁ Νέστωρ, "Ἦδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοισιν" etc. Lib. de Sui laude.

Ibid. ἥπερ ὑμῖν,] *Eustathius* ἡμῖν, præfert, ut κάλλιον, — καὶ ἀνιπαχθίστηρον, διὰ τὸ κοινότερον ἔστι γὰρ πῶς τὸ "ἡμῖν" ὅμοιον τῷ, "οἱ νῦν βροτοὶ ἴσμεν." Sed *Nestoris* personam magis decet istud, ὑμῖν.

Ver. 264. Πολύφημον.] Non utique *Cyclopem* illum, sed *Lapitharum* Ducem quendam.

Ver. 265. Θησέα τ'] Qui rei prosodiacæ student, merito hic quærere poterunt,
YOL. I. E

sitne hic, pes [*Θησέα*] *dactylus*, an potius contracte *spondæus*, ac si scriptum fuisset *Θησᾶ*. Nam istud α, in accusativis *Atticis* (quod haud adverterunt *Grammatici*) semper producitur.

Τὸν Πηλέως τιν' αἶσθ' Ἀχιλλῆα γόνον'
Eurip. Helen. 97.

Εὐδαιμονῆν με Θησῆά τε παῖδ' ἐμόν'
Id. Supplic. 5.

Κήρυξ πρὸς ἄστυ δῆυρο Θησῆα καλῶν.
Ibid. 37.

Τὸν μὲν Διὸς πληγέντα Κατανέα πυρί.
Ibid. 954.

Μεινοκιά σου πατὴρς αὐτεπώνυμον.
Id. Phæniss. 776.

Ἐπιοκλήα τ' αὖ νῦν πόλεις ὑπερμαχίης.
Ibid. 1258.

Σίτοις κατ' ἑλῶ, Ὁρβῆα τ' ἀνακτ' ἐχων.
Id. Hippol. 953.

Παῖ γῆς ἀνακτα τῆςδε Θησῆα μελάν.
Ibid. 1153.

- Καὶ μαχόμην κατ' ἐμ' αὐτὸν ἐγώ· κείνοισι δ' ἂν ἔτις
 Τῶν, οἳ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι, μαχέοιτο·
 Καὶ μὲν μευ βουλέων ξύνιον, πείθοντό τε μύθῳ.
 Ἀλλὰ πείθεσθε καὶ ὕμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.
 275 Μῆτε σὺ τόνδ', ἀγαθός περ ἐὼν, ἀποαίρεο κόουρην,
 Ἀλλ' ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἱές Ἀχαιῶν.
 Μῆτε σὺ, Πηλεΐδῃ, 'θέλ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ
 Ἀντιβίῃν· ἐπεὶ οὐποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
 Σκηπτουῆχος βασιλεὺς, ᾧ τε Ζεὺς κύδος ἔδωκεν·
 280 Εἰ δὲ σὺ κάρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ,
 Ἀλλ' ὅγε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δὲ παῦε τεδὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε

“ Et pugnabam pro meis *quidem* viribus ego: cum illis autem nullus

“ Eorum, qui nunc homines sunt terrestres, pugnaret;

“ Et tamen mea consilia audiebant, obtemperabantque verbo.

“ Verum obedite et vos; quandoquidem obedire melius.

275 “ Neque tu ab isto, quantumvis præstans, auferas puellam,

“ Verum sine, ut ei primum dederunt præmium filii Achivorum:

“ Neque tu, Pelide, velis contendere regi

“ Contra: quia nunquam ullus similem, atque hic, sortitus est honorem

“ Sceptryger rex, cui utique Jupiter gloriam dedit.

280 “ Si autem tu fortior es, Deaque te generavit mater,

“ At hic potentior est, quia pluribus imperat.

“ Atride, tu autem compesce tuam iram: verum, ego

271 κατ' ἑμαυτὸν] MS. edd. vett. ἐμ' αὐτὸν Barn. 277 πηλεΐδ' ἥθελ'] MS.
 edd. Rom. A. Junt. recentiores variant.

Καὶ μὴν δέδορκα τόνδε Πηλεΐα τίλας.

Id. Androm. 515.

Ἀχιλλεῖα τεκοῦσα πρῶτον Ἑλλάδος.

Ibid. 1237.

Λευμμένον δὲ βασιλεῖα, καὶ τῷδε χρεῖ.

Ibid. 1247.

Sequitur nimirum *Accusativus* iste analogiam *Genitivi*, in lingua tum *Attica*, tum *Ionica*. Πηλῆος, Πηληΐα; Πηλείως Πηλεΐα. Ἀχιλλῆος, Ἀχιλλῆα; Πηληΐως, Ἀχιλλεῖα. Βασιλῆος, Βασιλῆα; Βασιλείως, Βασιλεῖα. Similis quædam Analogia et in aliis reperitur: Τεθνηκότες, Τεθνηότος, Τεθνεώτος; Κρονίων, Κρονίονος, Κρονίωτος; Μισήρορος, Μισέωρος; Λαῶς, Λεῷς; Ἰλῆος, Ἰλῆως; Μενελάος, Μενελέως.

Permulta ejusmodi, Poëtas cum iudicio legentibus, a Grammaticis vix obser-

vata, occurrent. Sic διακόνος, διακονεῖν, secundam semper producit. Quamobrem absurdissime vir Doctus, *Phil. Labbe, Dialect. ling. græc. cap. 7. 16.* “ διηκόνεον (inquit) pro διακόνεον.” (Istud enim διακόνεον si omnino græcum esset, jam διακονεῖν posset atque etiam necessario deberet secundam corrumpere.) Sic ἀνάλισκα, φλυαρεῖν, τάρεῖχος, ἀκρεΐβης, λιπαρεῖν, λιπαρῆς, (quod ab alia esse videtur origine, ac λιπαρός;) semper producuntur. *Eurip. Med. 325. Cyclop. 51. Ion. 396. et Supplic. 776. Æschyl. Prometh. 941. Menander apud Athenæum p. 245. Sophocles apud Athenæum p. 119. Idem, Trachin. 450. Aristoph. Acharn. Act. 2. Scen. 4. Et passim.* Vide quoque infra ad ver. 338.

Ibid. ἀπανάτοις.] Vide infra ad ver. 398.

Δίσσομ' Ἀχιλλῆϊ μεδέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
Ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.

285 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Ἄλλ' ὃδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
Πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
Πᾶσι δὲ σημαίνειν ἅτιν' οὐ πείσεσθαι οὔω.

290 Εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔδεσαν θεοὶ αἰὲν ἑόντες,
Τοῦνεκά οἱ προδέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;
Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἡμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἦ γὰρ κεν δειλὸς τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
Εἰ δὴ σοι πᾶν ἔργον ὑπείζομαι, ὅ, τι κεν εἴποις·

“Precabor Achillem deponere iram, qui magnum omnibus

“Propugnaculum Achivis est belli mali.”

285 Hunc autem vicissim-allocutus est rex Agamemnon;

“Sane hac omnia, senex, convenienter dixisti;

“Verum hic vir vult supra omnes esse alios;

“In omnes dominari vult, omnibusque imperare,

“Et omnibus præesse: quæ minime persuasurum puto.

290 “Quod si ipsum bellicosum fecerunt Dii semper existentes,

“An propterea ipsi permittunt contumelias loqui?”

Huic autem interpellato-sermone respondit nobilis Achilles;

“Certe timidusque et nullius pretii vocari debeam,

“Si utique tibi in omni re cessero, quamcunque dixeris.

284 Ἀχαιοῖσι] Fl. A. R. Junt. Recte. 287. πέρ] Fl. A. R. v. ad 258.

298 οὔτοι] MS. μαχίσσομαι] Id. Sic et alibi. add. ad v. 150. 218.

Ver. 271. Καὶ μαχόμεν κατ' ἑμ' αὐτὸν
ἔγω']

— κατὰ σφίας γὰρ μαχίσσονται. β'. 366.

Tum validis flexos incurvant viribus arcus
Pro se quisque viri.— Æn. V. 500.

Ver. 275. Καὶ μὲν μιν βουλῶν ζύνον, πεί-
θοντό τε μύθῳ. Ἀλλὰ πείσθεις καὶ ἔμμεναι,]
Auscultate vos mihi seni juvenes, cui etiam
Juveni auscultaunt Senes.

Ver. 277. Μᾶτε σὺ, Πηλεΐδῃ, θείλ'] Φασὶ
γὰρ, inquit Eustathius, μὴ εἶναι παρὰ τῷ
Ποιητῇ, τὸ “Θείλιν” δισυλλάβως, ἀλλὰ
“Εἰθίλιν” μετὰ τοῦ εἰ. Sed hoc leve est.

Ver. 285. Ἀχιλλῆϊ μεδέμεν] Qua ratio-
ne, Ἀχιλλῆϊ, hic ultimam producat; vide
supra ad ver. 51.

Ibid. ὃς μέγα πᾶσιν Ἔρκος Ἀχαιοῖσιν]

— pugnae nodumque moramque.

Æn. X. 428.

Simplicior Homeri elocutio, nec tamen
minorem habet Vim.

Ver. 286. εἰπίεις'] Ἀλ. εἰπας. Quod idem
est.

Ver. 291. Τοῦνεκά οἱ προδέουσιν ὀνείδεα
μυθήσασθαι;] Eustathius interpretatur,
“Ideone sermonem ejus etiam prævertunt
“contumeliæ?” Alii, προδέουσιν, active ac-
cipiunt: Ut sit, Idone ei [προσείπουσιν]
permittunt, “[vel, ideone cum impellunt,]
“ut contumelias effundat.” Reddi tamen
potest, etiam simplicissime; “Ideone ei
[æquum est ut] “effundantur contumeliæ
“inter loquendum?” Clark. Canter. Lect.
N. I. 3. putat esse antique dictum pro
προσιθίσθαι. Sed nec hoc poest esse si-

- 295 "Αλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε
 Σήμαιν'. οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοὶ πείσεσθαι οὔω,
 "Αλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι.
 Χερσὶ μὲν οὔτι ἔγωγε μαχήσομαι, εἵνεκα κόουης,
 Οὔτε σοὶ, οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθ' ἔγε δόντες·
 300 Τῶν δ' ἄλλων, ἃ μοι ἐστὶ δοῖα παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
 Τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελών, ἀέκοντος ἔμεϊο.
 Εἰ δ' ἄγε μὴν, πείρησαι, ἵνα γνῶσι καὶ οἶδε·
 Αἰψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρώσει περὶ δουρί.
 "Ως τῷ γ' ἀντιβίοισι μαχεσσαμένῳ ἐπέεσσιν
 305 'Αυστήτην· λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν 'Αχαιῶν.

295 " Alii sane hæc impera; nec enim mihi

" Præcipias; non enim ego amplius me tibi obtemperaturum puto.

" Aliud autem tibi dicam, tu vero in præcordiis tuis conde:

" Manibus quidem non ego pugnabo causâ puellæ,

" Neque tecum, neque cum alio quovis, quum a me aufertis, quod dedistis:

300 " Aliarum autem rerum, quæ mihi sunt velocem apud navem nigram,

" Harum utique nihil auferes abripiens, invito me.

" Quin age, fac periculum; ut cognoscant et isti:

" Statim tibi sanguis niger fluet circa lanceam."

Sic hi contrariis contententes verbis

305 Surrexerunt; solveruntque concionem apud naves Achivorum.

299 τῷ] A. 2. 3. J.

nunt, permittunt, quod sensus desiderat.
 Ern.

Ver. 296. Σήμαιν'. οὐ γὰρ] Fuerunt olim,
 (in his Longinus) qui post vocem, ἔμοιγε,
 distinguentes, totum hunc versum expun-
 gerent. Quod etsi ferri potest, nihil ta-
 men opus videtur.

Ver. 297. σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι]

Sensibus hæc imis, res est non parva, reponas.

Virg. Ecl. III. 54.

Accipite ergo animis, atque hæc mea figite dicta.

Æn. III. 250.

— Tu condita mente teneto. Ibid. 388.

— Simul hæc animo hauri.

Æn. XII. 26.

Ver. 298. οὔτι ἔγωγε μαχήσομαι, εἵνεκα
 κόουης,] Perstringere hic Achillem Græ-
 cos, existimat Popius, Helenæ causa bel-
 lum gerentes. At vero aliud est, bellum
 gerere uxoris raptae gratia; aliud, capti-
 vae causa, vel sorte vel consensu datae.

Οὔτι ἔγωγε μαχήσομαι εἵνεκα κόουης, — ἐπεὶ
 μ' ἀφέλεσθ' ἔγε δόντες.

Ver. 302. Εἰ δ' ἄγε μὴν,] " Sin autem";
 " age" etc.

Ver. 304. " Ως τῷ γ' ἀντιβίοισι]

Illi hæc inter se dublis de rebus agebant,

Certantes. — Æn. XI. 445.

Ver. 306. νῆας ἵσας] Ἰσοτοίχους. Schol.
 ἢ, πορευτικὰς καὶ παχεύας, παρὰ τὸ ἵνααι.
 Eustath. Clark. Νῆες ἵσαι, sunt bonæ,
 bene ædificatæ. v. Schol. ad Od. τ. 574.
 add. ad v. 468.

Ver. 308. 'Ατρεΐδης δ' ἄρα νῆα] Vocula
 ista, ἄρα, nequaquam supervacanea est;
 sed vim habet in connectenda sententia
 cum eo, quod præcessit, ver. 141. Νῦν δ'
 ἄγε, νῆα μέλαιναν etc.

Ver. 309. 'Ες δ' ἐρέτας ἔκρινεν εἰκοσιν,]
 Κρίνω non habet priorem ancipitem: Sed
 quam habet analogiam, φαίνω, ἔφαινον,
 ἔφηναι, φῶναι; φᾶσις; eandem sequitur et

- Πηλείδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐΐσας
 ἥϊε, σύν τε Μενoitιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν·
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδὲ προέρυσσεν,
 Ἔς δ' ἐρέτας ἐκρινεν εἰκόσιν, ἐς δ' ἐκατόμβην
 310 Βῆσε Θεῶ· ἀνὰ δὲ Χρυσήϊδα καλλιπάρηον
 Εἶσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
 Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρὰ κέλευθα.
 Λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.
 Οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο, καὶ εἰς ἄλα λύματ' ἔβαλλον·
 315 Ἐρδον δ' Ἀπόλλωνι τελέεσσας ἐκατόμβας
 Ταύρων ἡδ' αἰγῶν, παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο·

Pelides quidem ad tentoria et naves æquales

Abiit, cumque Menœtiade et suis sociis:

Atrides autem navem velocem in mare deduxit,

Et in eam remiges elegit viginti, inque eam hecatomben

310 Imposuit Deo; insuper vero Chryseïdem pulchras genas habentem

Collocavit ducens: dux autem inscendit sapiens Ulysses.

Hi quidem deinde, cum conscendissent, innavigabant humidas vias.

Exercitum autem Atrides lustrari jussit.

Illi igitur lustrabantur, et in mare sordes projiciebant;

315 Sacrificabantque Apollini perfectas hecatombas

Taurorum et caprarum, juxta litus maris infructuosi:

301 ἰμοῖο] Fl. A. 2.

κρίνω, ἐκρίνον, ἐκρίνα, κρίνω, κρίσις: Aliaque similiter verba innumera. Vide infra ad ver. 314. et 338.

Ver. 311. ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη] *Al.* ἀν δ' ἀρχὸς ἔβη.

Ver. 312. ἐπέπλεον ὕγρὰ κέλευθα.]

— qui per maria humida —

Æn. V. 594.

Ver. 313. ἄνωγεν.] Non ex ἀνωγα, sed ex aoristo ἄνωγον. Vide supra ad ver. 37. et infra ad 9. 322.

Ver. 314. λύματ' ἔβαλλον] “ Quid cauteri affertur potest, cur? immo (quod mirum magis) cur λυτὸς, λύσις, brevientur; producantur vero λύτῳ, λυτήρ, “ λῦμα —; cum tamen ab eadem origine “ dimanent omnia? Fateor me in his Labyrinthi filium Ariadnes aliquod sæpe “ desiderasse.” Phil. Labbe Prosod. p. 65.

Nullus tamen invenit hic Labyrinthus. Utique Verba innumera, non ἀλόγως, sed

certa quadam ac constanti ratione, in quibusdam *Temporibus* vocalem penultimæ semper corripiunt, in aliis *Temporibus* semper produciunt. Indeque Derivata, pro eo, a qua parte fluant, penultimam similiter vel perpetuo corripiunt vel perpetuo produciunt. Latini habent, *lêgo, lēgi, quasi contractum ex lēlêgi*. Similiter *sêdeo, sêdi; indeque sêdes, sêdile*. Item, *môveo, mōvi; indeque mōles, mōmentum, mōbilis*. Consimili quadam ratione, apud Græcos fit: φαίνω, φᾶνω, ἐφᾶνον, et inde φᾶσις, φᾶνερὸς. Κρίνομαι, κρίνούμαι, κίεκριμαι, κίεκρισαι, κρίσις, κρίτης, κρίτος. Κλίνωμαι, κλίνουμαι, κίεκλίμαι, κλίσις. Διδωμι, δώσω, indeque δωτήρ. Δίδωμαι, δίδωσαι, inde δόσις. Λύω, λύσω, indeque λυτὸς, λυτήρ, λῦμα· Λίλυμαι, λίλυσαι, et inde λύσις, λυτὸς etc. Vide supra ad ver. 265. 509. et infra ad ver. 338. et ad 9. ver. 434.

Ver. 316. ἀτρυγέτοιο] Ἀκαταπονίτου, πολλῆς ἢ, ὥς ἐνιοι φασὶ, τῆς ἀκάρπου. Schol.

Κνίσση δ' οὐρανὸν ἵκεν ἐλισσομένη περὶ καπνῷ.

“Ὡς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ’ Ἀγαμέμνων
Λῆγ’ ἐρίδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ’ Ἀχιλλῆϊ.

320 Ἀλλ’ ὅγε Ταλθύβιον τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε,
Τῷ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρυνῶ θεράπωντε.

“Ἐρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος,
Χειρὸς ἐλόντ’ ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρηον·
Εἰ δέ κε μὴ δώησιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι,

325 Ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ρίγιον ἔσται.

“Ὡς εἰπὼν, προΐει, κρατερόν δ’ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
Τῷ δ’ ἀέκοντε βάτην παρὰ Διὶν ἄλως ἀτρυγέτοιο·

Nidor autem ad cælum ibat circumfusus fumo.

Sic hi quidem hæc operabantur per exercitum: neque Agamemnon
Cessabat a contentione, quam primum minatus fuerat Achilli.

320 Sed is Talthybiumque et Eurybatem affatus est,

Qui ipsi erant præcones et seduli ministri:

“ Abite ad tentorium Pelidæ Achillis,

“ Manu prehensam adducite Briseïda pulchris-genis.

“ Quod si non dederit, ego ipse auferam,

325 “ Veniens cum pluribus: quod illi et acerbius erit.”

Sic dicens, præmisit; asperum autem sermonem addidit in mandatis.

Hi itaque inviti iverunt juxta litus maris infructuosi:

517 κνίσση] MS. ut v. 66. 521 κήρυκες] MS.

Ver. 522. Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος,] Vide supra ad ver. 1.

Ver. 524. ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι, Ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι.] Ipse illam, cum exercitu veniens, auferam. Scholiastes legit: ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι Ἐλθὼν, σὺν πλεόνεσσι. Ipse veniens, et illam auferam, et alia plura. Prior lectio et simplicior multo est, et Iniqui minorem habet speciem.

Ver. 526. προΐει,] Vid. ad v. 5. bene mox v. 556. et γ’ 118. vertitur misit. Gloss. interlin. MS. L. ἔπειμψε. Ern.

Ver. 530. οὐδ’ ἄρα τῷγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς.]

Nec vero Alciden me sum lætatus euntem
Acceptisse. — Æn. VI. 392.

Ἡ ἀντίφασις τῇ καταφάσει ποτὲ μὲν τὸ ἴσον δύναται, ποτὲ δὲ τὸ πλεόν — “Ὅταν λίγη, ἐπεὶ οὐ μιν ἀφανυρότατος βάλλ’ Ἀχαιοῶν, μῆζον ἢ ἀπόφασις δηλοῖ τῆς καταφάσεως· τὸν γὰρ

πάνυ ἰσχυρόν θέλει. Ὁμοίως δὲ ἔχει καὶ τὸ οὐδ’ ἄρα τῷγε “ ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς;” Τὸ γὰρ λίαν λυπεῖσθαι, τῇ ἀποφάσει διεδήλωκεν. Hermogenes περὶ μετέδου δεινότητος, c. 37. add. β’. 269.

Ver. 532. οὐδὲ σι μὲν προσεφώνειον,] Silentio isto significantius, quam ullo sermone potuissent, et Agamemnonis honori, et Achillis, et suæ etiam ipsorum salutis, consulunt. Ut recte hic annotavit Poppius; et Domina Dacier.

Ver. 534. Διὸς ἄγγελον,] Jure gentium sacrosancti et inviolati.

Ver. 538. τῷ δ’ αὐτῷ μάρτυρον ἔστων] Ipsi autem testes sint. Plerique vertunt: Vos autem ipsi testes estote: nec tamen agnoscent, quod in uno MS. reperit Barnesius, ἔστων.

Cæterum, cum μάρτυροι et μάρτυρες semper corripiantur; mirati sunt Prosodia Scriptores, qui factum sit ut μαρτύρομαι

Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην.
 Τὸν δ' εὖρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 330 Ἕμενον· οὐδ' ἄρα τώγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς.
 Τῷ μὲν ταρβήσαντε, καὶ αἰδομένῳ βασιλῆα,
 Στήτην, οὐδέ τι μὴν προσεφώνεον, οὐδ' ἐρέοντο.
 Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·

Χαίρετε, κῆρυκες, Διὸς ἄγγελοι, ἧδ' ἐ καὶ ἀνδρῶν·
 335 Ἄσπον ἴτ' οὔτι μοι ὕμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων,
 Ὅς σφῶϊ προΐει Βρισηΐδος εἵνεκα κόουρης·
 Ἀλλ' ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεις, ἕξαγε κόουρην,
 Καὶ σφῶϊν δὸς ἄγειν· τῷ δ' αὐτῷ μάρτυροί ἐσταν

Myrmidonum vero ad tentoriaque et naves pervenerunt.
 Illum autem invenerunt apudque tentorium et navem nigram
 330 Sedentem: neque sane hos intuitus latatus est Achilles.
 Hi quidem perterriti, et reverentes Regem
 Stabant, neque ipsum alloquebantur, nec interrogabant.
 Sed is cognovit suis in mentibus, dixitque;

“ Salvete præcones, Jovis nuncii, atque etiam hominum:
 335 “ Propius accedite; nihil mihi vos culpandi, sed Agamemnon,
 “ Qui vos misit Briseïdis causa puellæ.
 “ Verum age, generose Patrocle, educ puellam,
 “ Et ipsis trade, ut abducant: ipsi autem testes sint

328 Μυρμιδόνων ἐπὶ] Rom. 335 οὔτε] Rom. οὔτοι Ald. 1. 336 ὁ σφῶϊ] MS.
 v. ad v. 253.

secundam producat. “ *Ipsum quoque ἐπι-
 “ μαρτύρομαι, quod forte mirum videbitur,
 producit v.*” Phil. Labbe *Prosod.* p. 45.
 Nec tamen hac in re quidquam *miri*, cum
 sit ex *Analogia* generali. Verba nimirum
 innumera sunt, quæ in *præsentibus* et *im-
 perfectis* omnibus, et in *Aoristis primis*
 activis et mediis, *semper* *producuntur*; in
futuris autem et *Aoristis secundis* omni-
bus, semper corripiantur. Φαίνω, ἔφαινον;
 φᾶνῶ, ἔφᾶνον, ἔφᾶνόμην, indeque φᾶσις, φᾶνε-
 ρὸς etc. Κρίνω, ἐκρίνον, ἐκρίνα; κρίνῶ, indeque
 κρίσις, κρίσις, κρίσις etc. Περαινώ, ἐπερίαινον,
 ἐπερίαινα, περᾶνῶ, ἐπερίαινον.

Ἐχὺ περᾶνας, εἴπερ ἐργασται τάδε.
Sophoc. Aj. 22.
 Καὶ ξυμπερᾶναι φροντῖδ' ἢ φωξούμεθα.
Eurip. Med. 341.

Secundum eandem igitur analogiam,
μαρτύρομαι, ἐμαρτύρομαι, necessario *semper*
producuntur:

Πίστιν μεγίστην καὶ θεὸς μαρτύρεται.
Eurip. Med. 22.
 Ἀλλ' οὐκ ἐγὼ μὲν δαίμονας μαρτύρομαι.
Ibid. 619.
 Μαρτύρομένους δαίμονας ὡς μοι.
Ibid. 1410.
 Μαρτύρομαι, ἐνθάδε μὲν αὐτοῦ τὸ στόμα.
Aristoph. Acharn. 926.
 Μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς ἐκείνου χύτρας.
Id. Danaid.
 Καῶπειτ' ἐπισχὼν δόλῳ, ἐπιμαρτύρομαι.
Id. Nub. 495.
 Μαρτύρομαι τυττόμενος, ὡς ἐπίσκοπος.
Id. Avib. 1032.

Futurum autem, *μαρτύρομαι*, *semper cor-
 ripitur*; indeque deductum Verbum *μαρ-
 τύρειν*, in omnibus ulique *temporibus* *semper*
corripitur:

Ἔσται τὸ λοιπὸν αὐδαυτοῦ δὲ μαρτύνει.
Aristoph. Nubes. 557.
 Οὐ μαρτύνεισιν ταῦθ' ὁ κατθανὼν νέος.
Sophoc. Antig. 325.

- Πρὸς τε θεῶν μακάρων, πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων,
 340 Καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος· Εἶποτε δ' αὖτε
 Χρεῖ᾽ ἐμείο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
 Τοῖς ἄλλοις· — ἧ γὰρ ὄγ' ὀλοῇσι φρεσὶ θύει,
 Οὐδὲ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
 "Οππῶς οἱ παρὰ νηυσὶ σοοὶ μαχέοιντο Ἀχαιοί.
 345 "Ως φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεδ' ἐταίρῳ,
 'Εκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρῖσηΐδα καλλιπάρηγον,
 Δῶκε δ' ἄγειν· τὰ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν.

"Coram Diis beatis, coramque mortalibus hominibus,

340 "Et coram rege immiti. Sin vero unquam posthac

"Opus me fuerit ad indignam pestem arcendam

"Ab aliis: — Certe enim ille perniciosi consilii furit,

"Neque omnino potest circumspicere simul praesentia et futura

"Ut sibi apud naves salvi pugnent Achivi."

345 Sic dixit: Patroclus autem caro paruit sodali,

Eduxitque tentorio Briseïda pulchris-genis,

Et tradidit abducendam: illi autem redibant ad naves Achivorum:

344 βένθισι] MS.

Legentibus, perpetuo occurrent exempla. Atque hinc *μάρτυρες, μάρτυροι*, et similia. In quibus universis, istud ν nusquam reperitur commune.

Simili analogia, *κέρω*, primam producit; et inde, *κέρως*. Futurum autem *κέρω*, corripitur; et inde Verbum *κέρω*, per omnia omnino tempora semper corripitur. Similiter *φίλομαι*, *φίλασθαι*, prima producta, [ῥ. 61. et 117. et κ'. 280. et δ'. 504.] sed futurum *φίλω* indeque *φιλέομαι*, quod primam per omnia tempora necessario corripit. Item *πορφύρεω* *πορφύρεω*; et inde *πορφύρεος*. Vide supra, ad ver. 265. 309. 314. et infra; ad ῥ. 434.

Ver. 340. Εἶποτε δ' αὖτε Χρεῖ᾽ ἐμείο γένηται] Editi, et quas viderim Versiones, hæc cum superioribus ita connectunt, ut istud (οἱ) prorsus *supervacuaneum* sit. *Μάρτυροι* ἔστων πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἶποτε δ' αὖτε etc. Quod valde durum est. Distingue post vocem *ἀπηνέος*; Eritque illud, Εἶποτε δ' αὖτε Χρεῖ᾽ ἐμείο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι τοῖς ἄλλοις—, minatio acerba cum elegantissima *ἀποσιωπῆσι*. Vide supra ad ver. 155. In Aliis Scriptoribus, istiusmodi Aposiopesis non observata, vi-

ros etiam doctissimos nonnunquam in fraudem induxit. In indicibus ad optimas *Tercitii* editiones, vox *Nisi* posita dicitur pro *Sed*. Eunuch. Act. 5. Sc. 4. lin. ult. "*Nisi quicquid est*," etc. Equidem non crediderim. Neque ullus dubito, quin legendum sit cum Aposiopesi; "*Nisi —. Quicquid est*," etc. Similiter, *Adelph.* Act. I. sc. 2. lin. penult. *Clark.* MS. Lips. sic interpungit, ut voluit *Clarkius*.

Ver. 342. ἧ γὰρ ὄγ'] Qua ratione, γὰρ, hic prodecurat, vide supra ad ver. 51.

Ibid. ὄγ' ὀλοῇσι φρεσὶ θύει,] Cum versus hic *λαγὰρ* sit, *τινὶς* (inquit *Eustathius*) ἐτόλμησαν γράψαι, ὀλοῇσι. Atque ita edidit *Barnesius*. Quod tamen non factum oportuit, ex mera conjectura. Alii scripserunt, ὀλοῇσι. Sed neque hoc satis firmo nititur fundamento. Orthographia non mutata, pronunciabitur fortasse ὀλουῇσι, vel *olouesi*; quo fere modo οἶνος pronunciabatur *Winos*. Notatu dignum quod scribit *Athenaeus* lib. 11. c. 5. Οἱ Ἀχαιοί [forte Ἀρχαῖοι] τῷ ε' ἀπεχρῶντο, οὐ μόνον εἰς τὸ νῦν τάπτεται δυνάμειος, ἀλλὰ καὶ ὅτε τὴν δίφθογγον διασημαίνει, διὰ τοῦ ε' μόνον

- Ἡ δ' ἀέκουσ' ἄμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Δακρύσας, ἐτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιασθεῖς,
 350 Θῖν' ἔφ' ἀλὸς πολίης, ὀρώων ἐπὶ οἶνοπα πόντον.
 Πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ῥήσατο, χεῖρας ὀρεγνύς·
 Μητέρα, ἐπεὶ μ' ἔτεκες γε μινυνθάδιόν περ ἑόντα,
 Τιμὴν πέρ μοι ὀφείλλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίζαι
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
 355 Ἡ γάρ μ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρεῖων Ἀγαμέμνων
 Ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.

Atque invita una cum his mulier ibat. Sed Achilles

Lachrymans, a sociis statim sedit seorsum separatus,

350 Littus ad maris canī, inspicieus nigrum pontum.

Multa autem matri dilectæ supplicavit, manus porrigens;

“Mater, quandoquidem me peperisti brevis ævi existentem,

“Honorem saltem mihi debebat Olympius tribuere,

“Jupiter altitonans; nunc autem neque me tantillum quidem honoravit:

355 “Certe enim me Atrides late-dominans Agamemnon

“Contumelia affecit: prehensens enim habet præmium, ipse cum abstulerit.”

γράφουσι. Sed et in hoc eodem vocabulo
 verum λαγαρόν alibi effecit Ποῦτα: χ'.
 5. “Ἐκτορα δ' αὐτοῦ μέναι ὁλοῇ Μοῖρῃ ἐπέδρασε.”
 Ut forte consulto factum sit, ad vehemen-
 tissimum affectum exprimendum. Simili
 fere ratione, ac, λ'. 36. Τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ
 βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο: Et, μ'. 208. Τρώες
 δ' ἐρήγισαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν. Quo
 utroque in loco versus ipse videtur quasi
 diriguisse. Non sine magno artificio;
 cum utique facillime dicere potuisset, ὅπως
 ὄφιν αἰόλον εἶδον. Vide infra ad λ'. 26. et
 ad μ'. 208.

Ver. 344. Ὅσπως οἱ παρὰ νηυσὶ σόαι μα-
 χέονται Ἀχαιοί. Al. μαχίαται Ἀχαιοί. Cæ-
 terum magno hoc cum affectu dictum:
 Haud secum animo præcepit Agamemnon,
 qua ratione Trojans classem ipsam Achi-
 vorum, simul atque Ego abiero, oppugna-
 tuos repellat.

Ver. 348. γυνὴ κίεν] “Ὅρα τὸ, “γυνή,”
 ἔμφασιν ἔχον διαδήσεις, ἣν πάσχοι ἀν' ἄλοχος
 ἀποσπασμένη φίλου ἀνδρός. Eustathius.

Ibid. Ἀχιλλεὺς δακρύσας,] Heroas Ho-
 mericos lacrimantes, nominatim Achil-
 lem; sive potius Homerum lacrimantes
 inducentem, bene defendit Cl. Riccius
 Diss. Hom. XIII. Ern.

Ver. 349. ἔζετο νόσφι λιασθεῖς,] Sedit se-
 orsum. Editiones pleræque Versionum,
 et in hoc loco et passim, scribunt inepte
 admodum, seorsim. Seorsum, est se ver-
 sum; eadem analogia, ac sursum, deorsum,
 dextrorsum, sinistrorsum, prorsum,
 retrorsum, quorsum, eo versus, quoquoever-
 sum; et similia.

Ver. 350. Θῖν' ἔφ' ἀλὸς πολίης, — Πολ-
 λὰ δὲ μητρὶ φίλῃ — Μητέρα, ἐπεὶ μ' ἔτεκες
 γει]

Tristis ad extremi sacrum caput astitit amnis,
 Multa querens, atque hac, afflatus voce paren-
 tem;

Mater Cyrene, mater, quæ gurgitis hujus

Ima tenes; quid me præclara stirpe Deorum?

etc.

Georgic. IV. 319.

Ver. 352. μινυνθάδιόν περ ἑόντα, Τιμὴν περ
 μοι ὀφείλλεν Ὀλύμπιος] Vide infra, ι'. 412.
 Εἰ μὲν κ' αὖθις μένων etc.

Ver. 356. Ἠτίμησεν] Οἱ νῆοι καὶ οἱ παλῆ-
 σιοι, ὑβρίζουσι: ὑπερέχουσιν γὰρ οἰόνται, ὑβρίζον-
 τες. “Ἵβριος δὲ ἀτιμία.” Οὐ δὲ ἀτιμάζων,
 ὀλιγωρεῖ. — Διὸ λέγει ὀργιζόμενος ὁ Ἀχιλ-
 λεὺς, “Ἠτίμησεν” etc. Aristot. Rhetoric.
 lib. ii. c. 2.

- "Ως φάτο δακρυχέων· Τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ,
 Ἡμένη ἐν βένδεσσιν ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι·
 Καρπαλίμως δ' ἀνέδυ πολιῆς ἀλὸς, ἥϊτ' ὀμίχλῃ·
 360 Καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καδέεζτο δακρυχέοντος,
 Χειρὶ τέ μιν κατέρεζεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος;
 Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόη, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.
 Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 365 Οἴσθα· τίη τοι ταῦτ' εἰδυίῃ πάντ' ἀγορεύω; [λέύς·
 Ὀιχόμεθ' ἐς Θήβην ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος,
 Τὴν δὲ διεπράδομέν τε, καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα·
 Καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἴες Ἀχαιῶν,
 Ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσήϊδα καλλιπάρηον·
 370 Χρῦσης δ' αὖθ' ἱερεὺς ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος,
 Ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων,

Sic dixit lachrymas fundens. Hunc autem audivit veneranda mater.
 Sedens in profunditatibus maris apud patrem senem:
 Raptimque emersit e cano mari, velut nebula;

- 360 Et ante ipsum sedit lachrymas-fundentem,
 Manuque ipsum demulsit, et verba fecit, et compellavit;
 "Fili, quid fles? Quis vero tibi mentem invasit mœror?
 "Dic; ne celes animo; ut sciamus ambo."
 Hanc autem graviter suspirans allocutus est pedibus velox Achilles;
 365 "Nosti: cur tibi hæc scienti omnia dicam?
 "Ivimus in Theben sacram urbem Eetionis,
 "Hancque diripuimus, et adduximus huc omnia:
 "Et hæc quidem bene diviserunt inter se filii Achivorum,
 "Elegerunt autem Atridæ Chryseïda pulchris-genis:
 370 "Chryses vero postea sacerdos longe-jaculantis Apollinis
 "Venit ad veloces naves Achivorum ære-loricatorum,

365 ἀγορεύσω] MS. non male. 368 δάσαντο] MS. 372 λυσσόμενος] MS.

Ver. 357. "Ως φάτο δακρυχέων]
 Constitit; et lachrymans, — inquit.
 Ἄν. I. 463.
 Multa gemens; largoque humectat flumine vul-
 tum. Ibid. 469.

Sic fatur lachrymans. — Ἄν. VI. 1.
 Ver. 361. Χειρὶ τέ μιν κατέρεζεν, — Τέκ-

νον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος;]

———— dextraque prehensum
 Continuit, roseoque hæc insuper addidit ore:
 Nate, quis indomitas tantus dolor excitat iras?
 Ἄν. II. 592.

Ver. 364. Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη]
 ——— quærenti, talibus ille

- Λυσόμενός τε Δύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος,
 Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ· καὶ ἐλίσσεται πάντας Ἀχαιῆς,
 375 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα, δῶα κοσμήτορε λαῶν.
 "Εὐδ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ,
 Αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 Ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,
 Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
 380 Χώμενος δ' ὁ γέρον πάλιν ᾤχετο· τοῖο δ' Ἀπόλλων
 Εὐζαίμενου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν.
 Ἦκέ δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δὲ νυ λαοὶ
 Θῆσκον ἐπασσύτεροι· τὰ δ' ἐπ' ᾤχετο κῆλα θεοῖο
 Πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν· ἅμμι δὲ μάντις
 385 Εὔ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας Ἐκάτοιο.
 Αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην Θεὸν ἰλάσκεσθαι·

"Redempturusque filiam, ferensque infinitum pretium-liberationis,

"Infulam habens in manibus longe-jaculantis Apollinis

"Aureo cum sceptro; et supplex oravit omnes Achivos,

375 "Atridas vero imprimis, duos duces populorum.

"Tunc alii quidem omnes comprobarunt Achivi,

"Reverendumque esse sacerdotem, et splendidum accipiendum pretium:

"At non Atridae Agamemnoni placuit animo;

"Sed contumeliose dimisit, et minacem sermonem addebat.

380 "Iratius itaque senex retro abiit: hunc autem Apollo

"Precantem exaudivit, quoniam valde illi carus erat:

"Misit itaque in Argivos malam sagittam; populi vero

"Moriebantur alii super alios: ibantque spicula Dei

"Quoquoversus per exercitum latum Achivorum: nobis autem vates

385 "Peritus in concione narrabat vaticinia Apollinis.

"Tum statim ego primus hortabar Deum placare.

375 στέμμα τ'] Rom. v. ad 14. 374 καὶ λίσσεται] MS. 377 δέχθ' ἄποι-
 να] MS.

Suspirans imoque trahens a pectore vocem.

Æn. I. 374.

Ver. 365. Οἶσθα· τίη τοι ταῦτ']

Scis, Proteu, scis ipse. Georgic. IV. 447.

Ver. 372. Λυσόμενός τε Δύγατρα,] Vide
 supra, ver. 15. etc.

Ver. 380. τοῖο δ' Ἀπόλλων Εὐζαίμενου ἤ-
 κουσεν,]

Audiat illa Deus ———

Æn. X. 424.

Ver. 382. οἱ δὲ νυ λαοὶ] Non supervaca-
 neum est istud, νυ. Eam enim fere vim
 habet, ac si Latine dicas, "Milites vero
 "statim" etc. Ortum habet scilicet ex vo-
 cabulo νῦν.

Ver. 386. κελόμην Θεὸν ἰλάσκεσθαι.]

———— orandaque Divæ

Numina conclamant, ——— Æn. III. 232.

- Ἀτρεΐωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν· αἴψα δ' ἀναστὰς
 Ἠπείλῃσεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστί.
 Τὴν μὲν γὰρ σὺν νηϊ Δοῇ ἐλίκωπες Ἀχαιοὶ
 390 Ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι·
 Τὴν δὲ νέον κλισίῃθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
 Κούρην Βρισηῖος, τὴν μοι δόσαν υἴες Ἀχαιῶν·
 Ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασαι γε, πείσχειο παιδὸς ἔηος.
 Ἐλθοῦς' οὐλυμπόνδε Δία λίσσαι, εἴ ποτε δὴ τι
 395 Ἦ ἔπει ὠνησας κραδίην Διὸς, ἥε καὶ ἔργω.

“ Atridem vero deinde ira cepit; statimque exsurgens

“ Minatus est verbum, quod utique et perfectum est.

“ Illam quidem enim cum navī veloci nigris-oculis Achivi

390 “ Ad Chrysen deducunt, feruntque donaria Deo:

“ At mihi jam nuper e tentorio iverunt præcones abducentes

“ Puellam Brisei, quam mihi dederant filii Achivorum.

“ Sed tu, siquidem potes, auxiliare filio tuo.

“ Profecta ad cælum Jovem precare, si unquam utique aliquid

395 “ Vel verbo juvisti cor Jovis, vel etiam facto.

394. λίσσαι] Ald. 2. 5. J.

Ver. 393. παιδὸς ἔηος,] Τοῦ σοῦ· οἱ δὲ, ἀγαθοῦ. Schol.

Ver. 394. Δία λίσσαι,] Qua ratione vox, Δία, hic ultimam producat, vide supra ad ver. 51.

Ver. 395. Ἦ ἔπει — ἥε καὶ ἔργω.] Suggestere videntur hæc verba, versum illum Sophoclis in Trachiniis 1066.

*Ω πολλὰ δὴ καὶ θεμέα καὶ λόγῳ κακὰ
 hoc modo emendari posse,

*Ω πολλὰ δὴ τ' ἔργῳ τε καὶ λόγῳ κακὰ
 quem et Cicero hoc modo vertit,

O multa dictu gravia, perpersu aspera!

Ver. 396. Πολλάκι γὰρ σίο,] Καὶ δείκνυσιν ἡμῖν ὁ ποιητής, τίς μὲν ἂν ἦν ἀτίχου ἀπαιτήσεως πρόπος, τίς δὲ ἐντίχου. Ὁ Ἀχιλλεύς τῇ μητρὶ λέγει, “ Πολλάκι γὰρ σίο etc.” Dion. Halicarn. lib. qui inscribitur Τέχνη, cap. 9. Quem vide.

Ibid. πατρός ἐνι μεγάροισιν,] In ædibus Patris Mei. “ Hoc enim ita solet fere intelligi, cum Pater aut Mater tantum dicitur.” Ut recte Camerarius. Ἐν τοῖς τοῦ πατρός ΜΟΤ Πηλείως οἴκοις· ἐν θαλάσῃ γὰρ Πηλεὺς κατοικεῖν οὐκ ἠδύνατο. Schol.

Ver. 397. κελαινεφέε· Κρονίῳ] ὅτε μὲν μακρὸν ἔχει τὸ ἰ διὰ τοῦ ὁ μικροῦ κλίνεσθαι, ὡς Μαχάωνος, Ἵπερίωνος· ὅτε δὲ βραχὺ, διὰ τοῦ ὦ μεγάλου, ὡς Εὐρυπύκωνος. Moschopuli. Schol. ad hujus libri ver. 502. Quod quidem qua analogia fiat, vide supra ad ver. 265.

Ver. 398. Οἷον ἐν ἀθανάτοισιν] In vocum quarundam plusquam trisyllabarum pede priori apud Græcos, præsertim cum syllabæ primæ Vocalis sit ὦ vel ἰ, adeo parum in pronunciando tribrachyn inter dactylumque interest, ut uterque potuerit legitime usurpari. Scilicet in voce, ἀθάνατος, ἀκάματος, ἀπονέσθαι, ἀγοράσθαι, ἀποδίδωμαι, Πριαμίδης, et similibus.

Ver. 399. Ὅσπότε μιν ζυνῆσαι] Verisimillimum est hæc non ab Homero conficta, sed ab antiquis fuisse desumpta Philosophis, qui elementorum mutationes, rerumque naturalium formarum rationem, sub hujusmodi fabulis soliti sunt decere. Quarum tamen fabularum subtilior et enucleatior explicatio, ad Poëtici Ornatus intelligentiam parum facit. Ἐκ μηδενὸς δὲ ἀληθοῦς ἀνάπτειν καὶ νὴν τερατολογίαν, οὐδ' Ὀμηρικόν. — Τὸ δὲ πάντα πλάτ-

Πολλάκι γὰρ σέο, πατρός ἐνὶ μεγάροισιν, ἄκουσα
 Εὐχομένης, ὅτ' ἔφησθα κελαινεφέϊ Κρονίωνι
 Οἷη ἐν ἀθανάτοισιν αἰεκέα λαιγὸν ἀμῦναι,
 Ὅπποτε μιν ξυνδῆσαι ὀλύμπιοι ἦθελον ἄλλοι,
 400 Ἦρη τ', ἥδ' ἑ Ποσειδάων, καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
 Ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐλθοῦσα, θεὰ, ὑπελύσαο δεσμῶν,
 ὦ Ωχ' Ἐκατόγχειρον καλέσασ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
 Ὅν Βριάρεων καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δέ τε πάντες
 Αἰγαίῳ· ὁ γὰρ αὖτε βίη οὔ πατρός ἀμείνων

“Sæpe enim te patris in ædibus audiui

“Gloriantem, quum dicebas, ab atras-nubes-cogente Saturnio

“Solam te inter immortales indignam perniciem avertisse,

“Quando ipsum colligare cœlestes voluerunt alii,

400 “Junoque et Neptunus, et Pallas Minerva:

“Sed tu eum, quum venisses, Dea, liberasti a vinculis,

“Statim Centimanum vocans in excelsum Olympum,

“Quem Briareum vocant Dii, homines autem omnes

“Ægæonem: is enim viribus suo patre præstantior.

404 Αἰγαίῳ] Ald. 1.

τιν, — οὐδ' Ὀμηρικόν. Strabo lib. 1. p. 38. et 45. Al. 20. et 25. Clark. Immo Philosophi fabulas interpretationibus physicis commendare ac defendere tentarunt. Putem potius, aliquid veræ historiæ subesse, quod ποῖτæ suo more ornatius et mirabilius fecerint. Ern.

Ibid. Ὀλύμπῳ καὶ θεῶν ἄλλοις] Schol. Οἱ Τιτάνες· καὶ γὰρ ἐν ἄλλοις φησί· —

Μάλα γὰρ καὶ μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι·

Οἵπτε νεώτεροί εἰσι θεοὶ, Κρόνον ἀμείψιντες.

δ. 224.

Ver. 400. Ἦρη τ', ἥδ' ἑ Ποσειδάων, καὶ Παλλὰς Ἀθήνη] Al. καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων. Cæterum optimo artificio Jovi hic ii memorantur fuisse inimici, qui a partibus jam stabant Achivorum, qui ut plectantur ora- tum mittitur Thetis.

Ver. 402. ὦ Ωχ' Ἐκατόγχειρον]

Et centum-geminus Briareus. —

Æn. VI. 287.

Ægæon qualis, centum cui brachia dicunt,

Centenasque manus. — Æn. X. 567.

Ver. 403. Ὅν Βριάρεων] Pronunciabatur Βριάρεων. Vide infra ad β'. 811.

Ibid. Βριάρεων καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δέ τε πάντες Αἰγαίῳ.] Similis loquendi ratio β'. 813. υ'. 74. ζ'. 291. item Odyss. κ'. 505. Qua de re lepidè admodum Dio Chrysost. Orat. 11. Οὐ μόνον ἔξον Ὀμήρῳ τὰς ἄλλας γλώσσας μιγνύειν τὰς τῶν Ἑλλήνων, καὶ ποτὶ μὲν Αἰολίξειν, ποτὶ δὲ Δωριέειν, ποτὶ δὲ Ἰάξιν, ἀλλὰ καὶ Διασπὶ διαλέγεσθαι. Cæterum hac loquendi ratione, Eustathius sic; Τὸ μὲν ὅλως κρείττον τῶν ὀνομάτων θεοῖς δίδωσιν ἢ ποίησις, ὡς θεοῖς. Scholiastes autem sic; τῶν διωνύμων, τὸ μὲν προγενέστερον ὄνομα εἰς θεοῦς ἀναφέρει ὁ Ποιητής, τὸ δὲ μεταγενέστερον εἰς ἀνθρώπους. Camerarius similiter: “Quod ad Deorum appellationem “nomen referatur, antiquius putandum; recentius autem, quod ad Hominum.” Mihi sic videtur: quæ Eruditioribus usitata fuerint nomina, Diis tributa; quæ Vulgo magis trita, Hominibus. Vide infra ad ζ'. 402.

Ver. 404. ὁ γὰρ αὖτε βίη οὔ πατρός ἀμείνων.] Patre suo Neptuno fortior. Cæterum hunc locum olim ita legerunt nonnulli; — ὁ γὰρ αὖτε βίη πολὺ φέρεταις ἢ Πάντων, οἱ ναῖουσ' ὑπὸ Τάρταρον εὐρύνετα. Vide Eustath. et Henr. Stephanum.

- 405 Ὅς ῥα παρὰ Κρονίῳνι καθέζετο, κύδει γαίῳν
 Τὸν καὶ ὑπέδδειςαν μάκαρες Θεοὶ, οὐδὲ τ' ἔδησαν.
 Ταῖν νῦν μιν μνήσασα παρῆζεο, καὶ λάβε γένων,
 Αἴ κέν πως ἐδέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξι,
 Τῆς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ' ἄλλα ἔλσαι Ἀχαιῆς
 410 Κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος,
 Γυνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 Ἦν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισε.
 Τὸν δ' ἡμεΐβειτ' ἔπειτα Θέτις, κατὰ δάκρυ χέεσα
 ὦ μοι, τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα;
 415 Αἴῃ ὄφελος παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος, καὶ ἀπήμων
 Ἦσθαι· ἐπεὶ νύ τοι αἴσα μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δὴν·

405 “ Qui porro apud Saturnium sedebat, gloria lætus.

“ Hunc utique exhorruerunt immortales Dii, neque Jovem amplius ligaverunt.

“ His nunc illi in memoriam revocatis asside, et prehende genua,

“ Si quo modo velit Trojanis auxiliari,

“ Ad puppes vero usque et ad mare concludere Achivos

410 “ Cæsos, ut omnes fruantur rege:

“ Sentiat autem Atrides late-dominans Agamemnon

“ Suam culpam; quod fortissimum Achivorum nihil honorarit.”

Huic autem respondit deinde Thetis, lachrymas-effundens;

“ Heu, fili mi, cur te enutrivī, quem malo fato peperī?

415 “ O utinam apud naves sine lachrymis et illæsus

“ Sederes; quoniam tibi ævum breve, neque valde diuturnum!

406 οὐδέτ' MS. 409 Τε] abest edd. Fl. Rom. Ald. 1. 412 ἔτισεν] MS.

Fl. Aldd. Rom. Junt. 415 καταδάκρυχέουσα] MS. Fl.

Ver. 405. παρὰ Κρονίῳνι] De analogia τοῦ κρονίονος et κρονίωνος, vide supra ad ver. 397. et infra ad β'. 818.

Ver. 406. οὐδὲ τ' ἔδησαν.] Neque ad Jovem ligandum amplius aggressi sunt. *Al.* οὐδ' ἔτ' ἔδησαν. Quod eodem redit.

Ver. 410. ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος,]

—— τῶ κέν μιν ἐπαυρήσονται οἶον.

ζ'. 553.

—— εἰ αὖτε κακοῖραφίης ἀλεγεινῆς

Πρώτη ἐπαύρηται ——— δ'. 16.

Ver. 416. οὔτι μάλα δὴν.] Qua ratione μάλα hic ultimam producat; item ἐπὶ, ver. 437. vide supra ad ver. 51.

Ver. 422. πολέμου δ' ἀποπαύσο πάμπαν.]

Cætera parce, puer, bello. — *Æn.* IX. 656.

Ver. 423. Ζεὺς γὰρ ἐπ' Ὀκεανὸν, μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας]

Ἄλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετῴκει τῇ λίθῃ ἰόντας, Αἰθίοπας, τοὶ δὲ διχθὰ διδάταται, ἰσχυροὶ ἀνδρῶν. *Odys.* α'. 22.

Oceani finem juxta, solemque cadentem,

Ultimus Æthiopum locus est. —

Æn. IV. 480.

Oceanum hic intelligit *Strabo*, τὸν ὠκεανὸν τὸν κατὰ ὅλον τὸ μεσημβρινὸν κλίμα τεταγμένον lib. 1. Scholiastes autem, ὁ δὲ Ὀκεανός, inquit, ποταμός ἐστι, κατὰ Ὀμηρον.

- Nῦν δ' ἄμα τ' ὠκύμορος καὶ ὀϊζυρὸς περὶ πάντων
 Ἐπλεο' τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισι·
 Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραῦνῃ
 420 Εἴμ' αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον, αἵ κε πίθεται.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν, νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι,
 Μῆνι Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν.
 Ζεὺς γὰρ ἐπ' Ὀκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
 Χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα· Θεοὶ δ' ἄμα πάντες ἔποντο.
 425 Δωδεκάτῃ δέ τοι αὔθις ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε·
 Καὶ τότ' ἔπειτά τοι εἴμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 Καὶ μιν γουνάσομαι, καὶ μιν πείσεσθαι ὄϊν.
 "Ὡς ἄρ' αὖ φωνήσας ἀπεβήσατο· τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ

"Nunc autem simul et cito-moriturus, et ærumuosus supra omnes

"Es: idcirco te malo fato peperī in ædibus.

"Hoc tamen dictura verbum Jovi gaudenti-fulmine

420 "Vado ipsa in Olympum valde nivolum, si persuadebitur.

"Sed tu quidem nunc, navibus assidens velocibus,

"Irascere Achivis, bello autem abstine omnino.

"Jupiter enim in Oceanum ad inculpatoz Æthiopas

"Hesternus abiit ad convivium; Diique simul omnes sequuti sunt.

425 "Duodecimâ autem rursus veniet in cælum:

"Et tunc postea vadam Jovis ad ære-fundatam domum,

"Et ipsius genibus advolvar, et eum persuasum iri puto."

Sic utique locuta abiit: illum autem reliquit ibi

418 μεγάροισιν] MS. Fl. Ald. Rom. Junt. 421 ὠκυπόροισιν] MS. edd.
 eæd. 423 ἐς ὦκ.] Fl. Sic habet et Strabo I. p. 59. 425 αὔθις] MS.
 v. ad v. 515.

Item *Diodorus Siculus*: Τὴν εἰς Αἰθιοπίαν
 ἐκδημίαν ἐκεῖθεν [ἐκ τῶν Αἰγυπτίων Θηβῶν]
 κῦτὸν μετενεγκεῖν κατ' ἐνιαυτὸν γὰρ παρὰ
 τοῖς Αἰγυπτίοις τὸν νεῶν τοῦ Διὸς περιαιού-
 θαι τὸν ποταμὸν εἰς τὴν Λιβύην, καὶ μεθ' ἡ-
 μέρας τινὰς πάλιν ἐπιστρέφειν, ὡς ἐξ Αἰθιοπίας
 τοῦ Θεοῦ παρόντος· lib. 1. sub finem. Et
 paullo superius: Τῆς Αἰγυπτίου κατὰ τὴν
 ἰδίαν διάλεκτον Ὀκεανὸν λέγειν τὸν Νεῖλον. p.
 86. et 88. Caterum ἀμόμονας, hic pios
 significat, et vivendi ratione simplices.
 Quanquam alii, ut testatur *Eustathius*, le-
 gunt κατὰ Μύμονας Αἰθιοπῆας.

Ver. 425. Δωδεκάτῃ δέ τοι αὔθις] *Ma-
 crobius*, Jovis appellatione Solem intelli-
 gens, ad *Horarum* hoc numerum refert,
 quæ Hemisphærii superioris exortum me-

tiuntur; vel ad *duodecim Signa*. lib. 1. c.
 23. Sed multo satius est, *Festum* hic ali-
 quod intelligi Æthiopum, per *duodecim
 dies* celebratum. Quod quidem *Festum* si
 qua parte anni inciderit, ex antiqua aliqua
 historia colligi posset; ut adeo, qua parte
 anni, quæ in *Iliade* narrantur, contigerint,
 certo ac præfinito posset exponi; inde lu-
 cis forte plurimum, ad hujus Poëmatis
 partes quasdam illustrandas, afferri posse
 arbitratur *Poppius*. De toto certe liquet, et
 in universum, tempore verno hæc omnia
 narrari gesta. Liber enim decimus quar-
 tus, ver. 153 — 548. *Veris* omnino intel-
 ligenda est descriptio. *Clark*. add. de h.
 l. *Riccium* V. C. Diss. XXIX.

Ver. 426. χαλκοβατὲς δῶ,] *Stabilem* uti-

- Χώμενον κατὰ θυμὸν, εὐζάνοιο γυναικὸς,
 430 Τὴν ῥα βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρων. Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ἔς Χρυσὴν ἵκανε, ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενδέος ἐντὸς ἵκοντο,
 Ἰστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηὶ μελαίνῃ·
 Ἰστον δ' ἰστοδόκη πέλασαν, προτόνοισιν ὑφέντες
 435 Καρπαλίμως· τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρυσσαν ἑρετμοῖς·
 Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
 Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 Ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι.
 Ἐκ δὲ Χρυσῆς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.
 440 Τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
 Πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν·

- Iratum in animo, propter mulierem eleganter-cinctam,
 430 Quam utique vi ab invito abstulerant. Sed Ulysses
 In Chrysen pervenit, ducens sacram hecatomben.
 Hi autem quando portum valde profundum intraverant,
 Vela quidem legerunt, posueruntque in navi nigra;
 Malum autem receptaculo suo admoverunt, rudentibus demissum
 435 Statim; ipsamque in stationem protraxerunt remis,
 Anchorasque jecerunt, ac retinacula alligaverunt:
 Et ipsi autem exierunt in littus maris;
 Et hecatomben exposuerunt longe-jaculanti Apollini.
 Dein et Chryseis navi exivit pontigrada.
 440 Hanc quidem postea ad altare ducens sapiens Ulysses,
 Patri charo in manibus posuit, et ipsum allocutus est;

que, non solidam: Ut recte annotavit Domina Dacier. Quanquam et solidum credebant Veteres cælum.

Ver. 427. Καί μιν γενάσσομαι,] Vide supra ad ver. 140.

Ver. 428. "Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσατο"]

Sic fatus, nocti se immiscuit atræ.

Æn. IV. 570.

Ver. 454. πέλασαν,] Vide supra ad ver. 140.

Ver. 455. τὴν δ' εἰς ὄρμον] ὄρμος non recte vertitur portus, sed statio in portu. Nam et jam pridem, ver. 452. erat navis in portu: λιμένος ἐντός.

Ver. 456. Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν]

Anchora de prora jacitur: stant littore puppes.
 Æn. III. 277.

Ver. 456—459. Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, — Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ — Ἐκ δ' ἑκατόμβην — Ἐκ δὲ Χρυσῆς] Mirando admodum artificis Ποῦτα, in rebus minutis narrandis, et hic et alias, sententias singulas singulis versibus absolvit. Quod semper in narratione sublimiori longe aliter fit. Vide infra ad β'. 102. et ad ι'. 210. 589.

Ver. 459. Ἐκ δὲ Χρυσῆς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.] Et in hoc versu numeri ipsi mulierem tarde cauteque incedentem depingunt.

- ᾧ Χρῦση, πρό μ' ἐπεμψεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοῖβω δ' ἱερὴν ἑκατόμβην
 ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὅφρ' ἱλασσωμένοισ' ἀνακτα,
 445 Ὅς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κῆδέ' ἐφῆκεν.
 Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων
 Παῖδα φίλην· τοὶ δ' ὅκα Θεῶ κλειτὴν ἑκατόμβην
 ἔξεις ἐστησαν εὐδμητον περὶ βωμόν.
 Χερνίψαντο δ' ἐπειτα, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
 450 Τοῖσιν δὲ Χρῦσης μεγάλ' εὐχετο, χεῖρας ἀνασχών·
 Κλυθίμεν, Ἀργυρότοξ', ὅς Χρῦσῃ ἀμφιβέβηκας,
 Κίλλαν τε Ζαδῆην, Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνᾶσσεις,
 Ἦδ' ἂν μὲν ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο·
 Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἵψαο λαὸν Ἀχαιῶν.

“ O Chryse, protinus misit me rex virorum Agamemnon,

“ Filiamque tibi ut ducerem, Phæboque sacram hecatomben

“ Sacrificarem pro Danaïs; ut placemus Deum,

445 “ Qui modo Argivis acerbissimos dolores immisit.”

Sic locutus, in manibus posuit. Ille autem accepit gaudens

Filiam dilectam: hi vero confestim Deo splendidam hecatombam

Ordine statuerunt rite ædificatum circa altare,

Manusque deinde lavarunt, et molas sustulerunt.

450 His autem Chryses alta voce precabatur, manibus sublati:

“ Audi me, argenteum-arcum habens, qui Chrysen tueris,

“ Cillamque eximiam, Tenedoque potenter imperas:

“ Jam quidem aliquando me antea exaudisti precantem;

“ Honorasti quidem me, valde autem læsisti populum Achivorum:

444 ἱλασμένοισ' MS.

Ver. 442. πρὸ μ' ἐπεμψεν] Istud πρὸ, non est nihili. Respondet prope Latino, *protinus*. Clark. Argutatio hæc est. vid. ad v. 5.

Ver. 444. ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν,] Sic Virgilius:

Cum faciam vitula pro frugibus, —

Ecolg. III. 77.

“ Cum faciam” nimirum, est, cum sacra faciam. Ut plane ineptissimi sint, qui voces facere et ποιῆν, sacrificales esse contendunt etiam tum, cum et alium habent sibi conjunctum *Accusativum*: ut τῷτο ποιῆται, Hoc facile, et similia.

Ibid. ὅφρ' ἱλασσωμένοισ' ἀνακτα,] Dawes Misc. Crit. p. 147. corrigat e vestigiis Flor.

VOL. I.

ed. ὅφρ' ἱλασμένοισ' ἀνακτα. Recte. Consentit MS. Lips. qui totidem literis sic habet. Syllaba secunda corripitur, quia futurum hoc ducitur ab ἱλάσκομαι. de quo ad hunc ipsum librum agit Clarkius. Ern.

Ver. 449. Χερνίψαντο δ' ἐπειτα, etc.] Ταῦτα δὲ Ῥωμαῖοις ἐπὶ καὶ εἰς ἐμὲ πρᾶττοντας ἐπὶ ταῖς θυσίαις ἰδὼν ἐπίσταμαι καὶ μὴ πιστεῖν τῇδε ἀρκοῦμενος οὐ βαρβάρους ἐπέισθην εἶναι τοὺς οἰκιστὰς τῆς Ῥώμης, ἀλλ' ἐκ πολλῶν τόπων συνεληλυθότας Ἑλληνας. Dion. Hal. Antiq. Roman. lib. 7.

Ibid. οὐλοχύτας] Mola salsa. Horat. Serm. lib. 2. Ecl. 3.

Ver. 450. μεγάλ' εὐχετο, χεῖρας ἀνασχών]

— duplices tendens ad sidera palmas. Æn. I. 97.

G

- 455 Ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηνον ἐέλδωρ,
 Ἦδῃ νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.
 "Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὗξαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
 Αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαζαν, καὶ ἔδειραν,
 460 Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,
 Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 Καίε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
 Λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.

455 "Itidem et nunc mihi hoc perforce votum,

"Jam nunc a Danaïs indignam pestem, remove."

Sic dixit orans; hunc vero exaudivit Phæbus Apollo.

Cæterum postquam precati sunt, et molas projecerunt,

Cervicem retro egerunt quidem primum, et jugularunt, et excoriarunt,

460 Femoraque exsecuerunt, adipeque cooperuerunt,

Postquam duplicaverant; super ipsis autem frustra cruda posuerunt.

Adolebat autem in lignis fissis senex, et insuper nigrum vinum

Libabat: juvenesque, secus illum, tenebant verua in 5 mucrones fissa manibus.

Et duplices cum voce manus ad sidera.

Æn. X. 667.

Ver. 451. ἀμφιβίβηκας,] Vide supra ad ver. 37.

Ver. 454. ἱμὶ, μέγα] Qua ratione ἱμὶ ultimam hic producat, vide supra ad ver. 51.

Ver. 458. καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,] *Al.* οὐλοχύτας ἀνέλοντο· ex ver. 449. supra.

Ver. 459. Αὖ ἔρυσαν] *Resumpiarunt.* Vide infra, §. 325. Εἰς τοῦ πῖσιν ἀνέκλασαν τὸν πρᾶχην. *Schol.* Brev. Ἀνίστρεψαν τὸν πρᾶχην τοῦ ἱερείου, ἵνα ἡ κεφαλὴ ἄνω ἀφορᾷ. *Schol.* Moschopuli. Ἄνω τρέπων ἔσφαζεν. *Sophoc.* Clark. Nempe, Deo cœlesti sacrificatur.

Ibid. καὶ ἔσφαζαν, καὶ ἔδειραν,]

Illi se prædæ accingunt, dapibusque futuris:

Tergora diripiunt costis, et viscera nudant:

Pars in frustra secant, verubusque trementia figunt.

Littore athena locant alii, flammasque ministrant. Tum victu revocant vires. — *Æn.* I. 214.

Ver. 460. Μηρούς τ' ἐξέταμον,] *Prosecuerunt.* Unde *Profecta*, vox sacrificalis.

Ver. 461. ὠμοθέτησαν,] Ἐκοψαν μικρὸν ἀπὸ παντὸς μέρους, καὶ ἐπίθηκαν ἐπὶ τὰ μηρία. *Schol.*

Ver. 462. αἴθοπα οἶνον] "Conjectare me, "vinum, quod semina quædam Caloris in sese haberet, essetque natura ignitius; ubi canit rem dictum esse ab Homero αἴθοπα

"οἶνον; non, ut alii putarent, propter Colorem."

Gell. lib. 17. c. 8. "Num quia "Vinum semina quædam in se Caloris habet, et ob eam rem Homerus dixit αἴθοπα "οἶνον; non, ut quidam putant, propter Colorem?" *Macrob.* lib. 7. c. 12. Generosum Vinum. *Clark.* Argutationes istæ sunt: αἴθοπα οἶνον vocat a colore saturiori, bene coloratum: quod est signum boni vini: etiam rubens, ut Ovidius appellat. *Ern.*

Ver. 463. πέμπωβολα] *Schol.* Πέντε ὀβελοὺς ἔχοντα ἐκ μιᾶς λαβῆς κρατουμένης, τριαννοῖδώς. Quincuplex veru, craticulæ simile.

Ver. 464. Αὐτὰρ ἐπεὶ] Αὐτὰρ, quod est, αὐτ' ἄρ, eandem fere vim habet, ac Latinum "autem," seu "tum deinceps." Et proinde longe aliud est quam ἄλλᾳ. Nempe αὐτὰρ, ordine disposita atque sententia connectit; ἄλλᾳ, inter se opposita disjungit. Quod cum non intelligeret *Barnesius*; sententiam infra, §. 101. penitus jugulavit, inferciendo αὐτὰρ pro ἄλλᾳ. Vide ad locum. *Clark.* Quare secunda in ἐπάσαντο brevis sit, cum habet significationem edendi, miror non docuisse *Clarkium*, qui in hoc genere acutius aliis vidit. Ratio est non in significatione, ut vulgo Grammatici tradunt, sed quod est a πάσσομαι. de quo dixi ad *Callim.* H. in Cere. *Ern.*

Ver. 465. Μίστυλλον τ' ἄρα τ' ἄλλα,]

- Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχχ' ἐπάσαντο,
 465 Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἐπειραν,
 "Ὀπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα·
 Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 470 Κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
 Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
 Οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ Θεὸν ἱλάσκοντο,

Tum postquam femora exusta erant, et viscera gustarant,

- 465 Minutatim dein secuerunt cætera, et verubus transfixerunt,
 Assaruntque scite, detraxeruntque omnia.

Atque ubi cessarunt ab opere, appararuntque convivium,
 Convivati sunt: neque quicquam animus indiguit cibo æquali.

Porro postquam potus et cibi desiderium exemerant,

- 470 Pueri quidam crateras coronabant vino;
 Distribuebantque omnibus, auspicantes poculis.
 Illi igitur totum diem cantu Deum placabant,

Haud scio facetusne sit magis, an ridiculus, quem hinc arripuit *Martialis* jocum:

Si tibi *Mistyllus* coquus, *Æmiliane*, vocatur;
 Dicitur quare non *Taratulla* mihi?

Lib. I. 51.

Ver. 466. "Ὀπτησάν τε] Καὶ παρ' Ὀμήρου τὰ γε τοιαῦτα μάθοι ἂν τις. Οἶσθα γὰρ ὅτι ἐπὶ στρατιᾷς ἐν ταῖς τῶν ἡρώων ἐστιάσειν, οὔτε ἰχθῦσιν αὐτοὺς ἐστιά, καὶ ταῦτα ἐπὶ θαλάττῃ ἐν Ἑλλησπόντῃ ὄντας, οὔτε ἐφ' οἷς κρέσσιν, ἀλλὰ μόνον ὀπτοῖς. — Οὐδὲ μὲν ἡδυσμάτων, ὡς ἐγώ μαι, Ὀμηροῦ πάποτε ἐμνήσθην. *Plat. de Repub.* I. 5.

Ver. 468. οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο] *Nec non abunde erant contenti.* *Henr. Stephanus* legendum contendit, οὐδ' ἔτι. Cui tamen non assentior. *Clark.* Vulgo colon est post δαίνυντ'. quod mutavi, et posui post δαῖτα. In MS. Lips. non est interpunctio post δαίνυντ'. *Ern.*

Ibid. δαιτὸς εἴσης] Ἰσομοῖρου καὶ μεριστῆς. *Schol. Brev.* Τῆς ἐν κοινῇ τραπέζῃ· αὕτη γὰρ κυρίως τὸ ἴσον, πᾶσιν ὁμοῦ προκειμένη ἰσοτίμιας. *Schol. Moschopuli.* Καὶ τῶν κρεῶν δὲ μοῖραι ἐνέμνοντο· ὅθεν εἴσας φησὶ τὰς δαῖτας, ἀπὸ τῆς ἰσότητος. — Ἐπίσθην δὲ Ζηνόδοτος, δαῖτα ἐτήσιν, τὴν ἀγαθὴν λέγειςθαι. *Athenæus* lib. I. c. 10. *Clark.* Probo *Zenodoti* iudicium. add. ad 306. *infr.* 575. δαιτὸς ἰσθλῆς.

et δ'. 48. ubi de victima unius Dei est. *Ern.*

Ver. 469. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,]

Postquam exempta fames epulis, mensæque remotæ. *Æn.* I. 220.

Postquam prima quies epulis, mensæque remotæ. *Ibid.* 727.

Postquam exempta fames, et amor compressus edendi. *Æn.* VIII. 184.

— dapes, et plenæ pocula mensæ. *Æn.* XI. 738.

Ver. 470. Κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.]

— et socii cratera coronant.

Georgic. II. 528.

Crateras magnos statuunt, et vina coronant.

Æn. I. 724.

Ἐπιστίφονται δὲ ποτοῖο οἱ κρατῆρες, ἧτοι ὑπερχυλῆς οἱ κρατῆρες ποιοῦνται, ὥστε διὰ τοῦ ποτοῦ [leg. ποτοῦ] ἐπιστεφανοῦσθαι. *Athenæus*, lib. I. c. 11. Τὸ δὲ στέφειν, πλήρωσίν τινα σημαίνει. *Id.* lib. 15. c. 5. Sunt tamen qui hoc aliter interpretentur:

— συνάψας κερπίμοις κισσοῦ κλάδαις Ἔσπετα. —

Alexis Poëta apud *Athenæum* lib. 11. c. 6. de cratere *Thericleo*. Sed hoc recentius.

Ver. 471. Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.] Vide *Odys.* ἡ. 183. ε'. 417.

- Καλὸν αἰείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
 Μέλποντες Ἑκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπειτ' ἀκούων.
 475 Ἥμος δ' ἥελιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 Δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηὸς·
 Ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 Καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
 Τοῖσιν δ' ἵκμενον οὔρον ἱεὶ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 480 Οἱ δ' ἰστὸν, στήσαντ' ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασαν·
 Ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κῆμα

Lætum canentes pæana, juvenes Achivorum,
 Cantu celebrantes longe jaculantem *Apollinem* : ille autem animo delectabatur
 475 Quando vero sol occidit, et tenebræ supervenerunt, [audiens.
 Utique tunc dormiverunt juxta retinacula navis.
 Quando autem mane-genita apparuit rosea-digito Aurora,
 Tunc deinde revehebantur ad amplum exercitum Achivorum.
 His porro secundum ventum misit longe-jaculans Apollo:
 480 Illi v^o o malum erexerunt, velaque alba panderunt:
 Ver . . . am flatu-implevit medium velum, circumque fluctus

484 μετὰ] MS. Sed supra scriptum: κατὰ στρ. Ἀρίσταρχ. οὐ μετὰ.

φ'. 263. Τὸ "πᾶσιν," οὐ τοῖς ποτηρείοις, ἀλλὰ τοῖς ἀνδράσιν. *Athenæus* lib. 1. c. 11.

Ver. 472. Οἱ δὲ πανημέριοι μολτῇ θεῶν ἰλάσκοντο,] *Θαλήταν τὸν κρητὰ φασι* — διὰ μουσικῆς ἰάσασθαι, ἀπαλλάξαι τε τοῦ κατασχόντος λοιμοῦ τὴν Σπάρτην. — Ἀλλὰ καὶ Ὀμηροῦ τὸν κατασχόντα λοιμὸν τοὺς Ἕλληνας παύσασθαι λέγει διὰ μουσικῆς, — ἐπεὶ φθάσας σὺ τὴν μουσικὴν δύναμιν διὰ τούτων ["Οἱ δὲ πανημέριοι — "] *προαπέφηνας ἡμῖν. Plutarch. de Musica, sub finem.*

Ver. 473. Καλὸν αἰείδοντες] Vide infra ad β'. 43.

Ibid. αἰείδοντες παιήονα,]

— lætum pæana secuti. *Æn.* X. 738.

Ver. 474. Μέλποντες Ἑκάεργον] Vide supra ad ver. 51.

Ver. 476. παρὰ πρυμνήσια] Juxta *Palum*, quem *Romani Tonsillam* appellant.

Ver. 477. Ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,]

Postera *Phœbea* lustrabat lampade terras,
 Humentemque Aurora polo dimoverat umbram.
Æn. IV. 6.

Oceanum interea surgens Aurora relinquit:

It portis jubare exorto. — *Ibid.* 129.

Et jam prima novo spargebat lumine terras

Tithoni croceum linquens Aurora cubile.

Ibid. 584.

Jamque *rubescbat* radiis mare, et æthere alio
 alto

Aurora in roseis fulgebat *lutea* bigis.

Æn. VII. 25.

Aurora interea miseris mortalibus almam
 Extulerat lucem, referens opera atque labores.

Æn. XI. 182.

— cum primum *crastina cælo*

Punicis invecta rotis Aurora *rubebat*.

Æn. XII. 76.

Pulcherrima hæc; nec tamen vocis, ῥοδοδάκτυλος, *Vim* attingunt, Ἀπὸ τοῦ σχήματος τῶν τῆς χειρὸς δακτύλων, παρίστανσι τὸ τῶν Ἀκτιῶν σχῆμα. *Schol.* "Ἐστὶ γὰρ ἄλλο ἄλλῃ κυριώτερον, καὶ ὠμωαιμένον μᾶλλον, καὶ οἰκειότερον, τῷ ποιεῖν τὸ πρᾶγμα πρὸ ὀμμάτων — Διαφέρει δ' εἰπεῖν οἶον, ῥοδοδάκτυλος ἥως, μᾶλλον ἢ φοινικοδάκτυλος, ἢ ἔτι φαυλότερον, ἐρυθροδάκτυλος. *Aristot. Rhetoric.* lib. 3. c. 1. Vide supra ad ver. 43. et infra ad ver. 528. *Clark.* Nempe poetæ pulcritudinem feminarum solet exprimere per partem aliquam pulcritudinis, quæ cuique personæ maxime apta est. Id latini non possunt imitari in omnibus, repugnante genio linguæ et consuetudine: ut in hoc verbo, in *βοῶ*.

- Στείρη πορφύρεον μεγάλη' ἱαχε, νηὸς ἰούσης.
 Ἡ δ' ἔδεεν κατὰ κῆμα διαπρήσσουσα κέλευθα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
 485 Νῆα μὲν οἴγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν,
 Ὑψοῦ ἐπὶ φαρμάδοις, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν.
 Αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τέ.
 Αὐτὰρ ὁ μήνιε, νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι,
 Διογενὴς Πηλέως υἱὸς, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς,
 490 Οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν,

Carinam ater valde resonabat, navi eunte :

Hæc itaque currebat per fluctum conficiens vias.

Ac postquam venerunt ad exercitum latum Achivorum ;

485 Navem quidem hi nigram in continentem subdlexerunt,

Alte super arenas, phalangasque longas subtenderunt :

Ipsi autem sparsi sunt per tentoriaque navesque.

Verum iram fovit, navibus assidens velocibus,

Generosus Pelei filius pedibus velox Achilles,

490 Neque unquam in concione versabatur illustres viros-habente,

486 Totus versus abest a MS. sed manu secunda adscriptus inter versum

485 et 87. φαρμάδου] Fl. A. 1. τάνυσαν] MS.

π15 et aliis. Lector ποιῆται non debet ista verba ex etymologia in linguam vel latinam vel vernaculam vertere: sed universam pulcritudinem cum proprietate alicujus partis cogitare: ut Ἡὼς ῥόδ. est *Aurora pulcra*, coloris rosei maxime causa. Add. ad v. 551.

Ver. 479. Τοῖσιν δ' ἠκμενον οὖρον ἴει]

Prosequitur surgens a puppi ventus euntes.
 Æn. III. 130.

Vide infra ad *Odyss.* λ'. 6.

Ver. 480. Οἱ δ' ἴστων στήσαντ',] *Al.* στήσαντ'.

Ver. 481. Ἐν δ' ἄνεμος προῆσεν μέσσην ἰστίαν,]
 ————— et auræ

Vela vocant, tumidoque inflatur carbasus Austro.
 Æn. III. 357.

Vela facit tamen, et plenis subit ostia velis.
 Æn. V. 281.

Ver. 482. κῆμα — πορφύρεον]

— mare purpureum. *Georgic.* IV. 373.

Cæterum, qua analogia a πορφύρῳ deducatur πορφύρεος, a φαῖνω, φάνερός, a κρῖνω, κρῖτος; a κλῖνω, κλίτος; a μαρτυρομαι, μαρτύρος; et similia; Vide supra ad ver. 309.

514. 338. *Barnesius* hic legendum velit, πορφύρον: sed nihil opus.

Ver. 483. Ἡ δ' ἰδεῖν μετὰ κῆμα διαπρήσσουσα κέλευθα.]

— maris æquor arandum. Æn. II. 780.

Vastumque cava trabe currimus æquor.

Æn. III. 191.

Currit iter tutum non secius æquore classis.

Æn. V. 862.

Odyss. β'. 429. scriptum est, διαπρήσσουσα κέλευθον. Quod auribus magis placet.

Ver. 484. κατὰ στρατὸν] *Al.* μετὰ στρατόν. *Clark.* vid. Var. Lect.

Ver. 486. ἐπὶ φαρμάδοις,] *Al.* ἐπὶ φαρμάδου. vid. Var. Lect.

Ver. 488. Αὐτὰρ ὁ μήνιε, νηυσὶ] Quoniam *μηνία* secundam producit, verisimillimum est (licet id non necessario sequatur,) pronuntiatur fuisse contracte, Αὐτὰρ ὁ μήνιε νηυσὶ — Vide β'. 769. 772.

Ver. 489. Διογενὴς Πηλέως υἱὸς,] Pronunciabatur Πηλῶς. Alii scribunt, Πηλέως: Quod ferri quoque potest, et pronunciabitur Πηλοῦς. *Barnesius* edidit Πηλῆος: et ipsum quoque non male; cum υἱὸς priorem et alias corripiat, et Πηλῆος præsertim sit dictio *Ionica*.

- Οὔτε ποτ' ἐς πόλεμόν γ'· ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ,
 Αἶψα μένων, ποθέεσκε δ' αὐτὴν τε πτόλεμόν τε.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτῃ γένετ' ἡώς,
 Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν Θεοὶ αἰὲν ἑόντες
 495 Πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἡρῶε· Θέτις δ' οὐ λήθετ' ἐφετμέων
 Παιδὸς ἑοῦ, ἀλλ' ἥγ' ἀνεδύσατο κύμα θαλάσσης,
 Ἡερίῃ δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν, Οὐλύμπόν τε·
 Εὖρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἡμενον ἄλλων
 Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδαιράδος Οὐλύμποιο.
 500 Καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων
 Σκαιῇ· δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνδρεῶννος ἐλουῖσα,
 Δισσομένη προσειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα·
 Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα,
 Ἡ ἔπει, ἢ ἔργω, τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ.

Neque unquam in prælio; sed macerabat suum cor,
 Illic manens; desiderabat autem clamoremque pugnamque.

At quando jam ex illo duodecim erant dies,
 Tum utique ad Olympum ibant. Dii semper existentes

- 495 Omnes simul, Jupiterque præibat: Thetis autem non oblita est mandatorum
 Filii sui, sed emersit ex unda maris,

Matutinaque conscendit in magnum cælum Olympumque:
 Invenit autem late-sonantem Saturnium seorsum sedentem ab aliis
 In summo vertice multa-cacumina-habentis Olympi.

- 500 Et ante ipsum sedit, et prehendit genua

Sinistra; dextraque mento prehenso,

Supplicans allocuta est Jovem Saturnium regem:

"Jupiter pater, si unquam revera te inter immortales juvi,

"Vel verbo, vel opere; hoc mihi perforce votum:

- 491 γ' abest a MS. et ed. Fl. Recte. γ' videtur insertum versus fulciendi
 causa: quod non erat necesse: nec satis apparet, quæ sit vis particulæ h.
 l. 492 πόλεμον] MS. 493 δυωδεκάτῃ] MS. 495 ἐφετμέων] MS. a m.
 sec.

Ver. 491. φθινύθεσκε] οὐκ ἔφερες τὴν σחר-
 λην, ἀλλὰ "φθινύθεσκε" etc. Plutarch. in
 Pyrrho. Ἐκείνου οὐδὲν ἥρσκει τῶν μαλθακῶν,
 ἀλλὰ φθινύθεσκε etc. Id. in Agide et Cle-
 omone. Ἐνίους δὲ καὶ μὲν πρᾶσσειν, αὐτὸ πολ-
 λάκις ἰς ἀθυμίαν καθίστησιν· ὡς — "ἀλλὰ
 "φθινύθεσκε" etc. Id. de Tranquill. animi;
 sub initio. Caterum de hujus vocis pro-
 sodia, vide infra ad β'. 45. Clark. Cæte-

rum poëta pulcerrime expressit animum
 hominis propter iram abstinentis ab rebus,
 quas amet, et plus ægritudinis sibi quam
 iis, quibus irascitur, adferentis.

Ver. 498 εὐρύοπα] Alii exponunt, late
 prospicientem. Alii voce late sonantem, late
 tonantem.

Ver. 500. Καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο.
 καὶ λάβε γούνων]

- 505 Τίμησόν μοι υἱόν, ὃς ὠκυμορῶτατος ἄλλων
 "Ἐπλετ' ἀτάρ μιν νῦν γε ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 'Ητίρησεν' ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
 'Αλλὰ σύ πέρ μιν τίσον, Ὀλύμπιε, μητίετα Ζεῦ.
 Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 510 Ὑἱὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσιν τέ ἐ τιμῇ.
 "Ὡς φάτο· τὴν δ' οὔτι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 'Αλλ' ἀκῶαν δὴν ἤστο· Θέτις δ', ὡς ἠΐατο γούνων,
 "Ὡς ἔχετ' ἐμπεφυῖα, καὶ ἤρετο δεύτερον αὖτις·
 Νημερτὲς μὲν δὴ μοι ὑπόσχεο, καὶ κατάνευσον,
 515 "Ἡ ἀπόειπ'· ἐπεὶ οὐ τοι ἐπι δέος· ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
 "Ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη Θεός εἰμι.
 Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 "Ἡ δὴ λοίγια ἔργ', ὅτ' ἐμ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις

- 505 "Honora mihi filium, qui brevissimæ vitæ præ cæteris
 "Est: sed ipsum nunc rex virorum Agamemnon
 "Contumelia-affecit: Ereptum enim habet præmium, ipse abripiens.
 "At tu ipsum honora, Olympie, sapientissime Jupiter;
 "Tamdiu autem Trojanis adjice victoriam, donec Achivi
 510 "Filium meum honorent, augeantque eum honore."
 Sic dixit. Hanc autem nihil allocutus est nubes-cogens Jupiter,
 Sed tacitus diu sedit. Thetis vero, ita ut apprehenderat genua,
 Sic tenebat inhærens, et rogabat secundo iterum;
 "Vere jam mihi promitte, et annue,
 515 "Vel abnue; quoniam non tibi inest timor: ut bene sciam,
 "Quanto ego inter omnes inhonoratissima Dea sim."
 Hanc autem graviter suspirans allocutus est nubes-cogens Jupiter;
 "Sane perniciosum facinus, quum me in offensionem impellis

510 τέ ἐ τιμῇ] Fl. quod verum est. Homeri hæc solennis est construc-
 tio. Mirumque omnes ab hac lectione discessisse. 511 ἢ προσέφη] MS.
 513 εἴρετο] MS. αὖτις] MS. Fl. Sic et h. l. et alibi ut mox v. 522.
 MS. Voss. ap. Valkenar. ad Ammon. p. 27.

genua amplexus, genibusque volutans
 Hærebat ————— Æn. III. 607.

Ver. 503. εἴ ποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν
 ἔνησα, "Ἡ ἔπει, ἢ ἔργω,] Vide supra, ver. 595.
 398. 599. etc. Τὸ μὲν διεδίξεν ἀφίησι τὸ
 δὲ ὑπομνήσκουσιν ἐπιμελῶς πραγματεύεται.
 Τὸ μὲν ἔργον ἔκ εἴπαι, (vide ver. 599. etc.)
 τὴν δὲ ἀνάμνησιν εὐπρεπῶς ἱποκρίσασθαι — Καὶ
 τὰ μέτρα τῶν ἐσχηματισμένων λόγων παιδεύει

ἡμᾶς ὁ Ὅμηρος, ὅτι ἢ τῆς εὐπρεπείας δεῖται,
 ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν χρείᾳ συντομίας. [Legendum
 fortasse, ἢ μόνον τῆς εὐπρεπείας etc.] c. 9. Di-
 onys. Halicarn. lib. qui inscribitur τέχνη.

Ver. 508. Ἀλλὰ σύ πέρ μιν τίσον,] Si a-
 lii eum contumelia afficiunt, at Tu cum
 honora. Istam scilicet vim habet vocula
 πέρ.

- "Ηρῃ, ὅταν μ' ἐρέθῃσιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.
 520 Ἡ δὲ καὶ αὐτῶς μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι Θεοῖσι
 Νεικεῖ, καὶ τέ με φησὶ μάχῃ Τρώεσσιν ἀρῆγειν.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή σε νοση
 "Ηρῃ· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσω.
 Εἰ δ' ἄγε, τοὶ κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίδῃς.
 525 Τῷτο γὰρ ἐξ ἐμέδεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
 Τέκμαρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον, οὐδ' ἀπατηλὸν,

" Junonis, quando me irritet contumeliosis verbis.

520 " Hæc autem et temere mecum semper inter immortales Deos

" Contendit; atque me dicit in pugna Trojanis auxiliari.

" Sed tu quidem nunc recede, ne te videat

" Juno: mihi autem hæc erunt curæ, ut perficiam.

" Verum age, jam tibi capite annuam, ut fidem habeas.

525 " Hoc enim a me inter immortales maximum

" Signum: non enim *promissum* meum revocabile, neque fallax,

§

519 ἥρῃ] Fl. ὅτ' αὖ] MS. ὀνειδείοις] MS. 522 αὖτις] MS. 524 omissus
 est in MS. sed in marg. ab eadem manu adscriptus.

Ver. 510. ὀφέλλωσιν τί ἐ τιμῇ.] *Al.* ὀφέλ-
 λωσίν τί ἐ τιμῇ. *Clark.* vid. *Var. Lect.*

Ver. 514. Νημιρῆς μὲν δὴ μοι] *Vere* jam
 mihi, *quæso* etc. Non enim hic vacat is-
 tud, δῆ.

Ver. 515. ἔπι δίοις.] Vide supra ad ver.
 51.

Ver. 517. νεφεληγερέτα] Vide supra ad
 ver. 175.

Ver. 518. Ἡ δὲ λοίγια ἔργ'.] *Al.* Ἡδὴ
 λοίγια ἔργ'.

Ver. 519. ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.] *Al.* ὀνειδί-
 οῖς ἐπέεσσιν. Magis aridet, ὀνειδείοις; quia ὀνεί-
 διον penultimam corripit.

Ver. 520. ἀθανάτοισι] Vide supra ad
 ver. 598.

Ver. 522. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστι-
 χε; — ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται,]

Cede locis; ego, siqua super

Ipsa regam ————— *Æn.* VII. 539.

Ver. 524. Εἰ δ' ἄγε,] *Sin* dubitas; *arce*,
etc.

Ver. 526. ἔ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον, ὃδ'
 ἀπατηλὸν, οὐδ' ἀτελεύτητον] *Promissum*
meum neque per *levitatem*, neque per
fraudem, neque per *impotentiam* irritum
erit. Ut recte observavit *Eustathius*, alii-
que.

Ver. 528. κυανέῃσιν ἐπ' ὄφρ' οὐσί] *Quia Cæli*
nimirum color cæruleus. Simili de causa
Neptunus itidem *κυανοχαίτης.* Vide su-
 pra ad ver. 43. et 477.

Ibid. ἐπ' ὄφρ' οὐσί νεῦσε Κρονίων· Ἀμβρόσιαι
 δ' ἄρα χαίταις ἐπιβρώσαντο ἄνακτος, Κρατὸς
 ἄπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλύμπον.]

Ambrosiæque comæ. ————— *Æn.* I. 407.

Annuat, et totum nutu tremefecit Olympon.

Æn. X. 115.

Terrificam capitis concussit terque quaterque
Cæsariem; cum qua terram, mare, sidera mo-
vit. *Ovid. Metam.* I. 179.

Ἀπομνημενεύουσι δὲ τῷ Φειδίῳ, διότι πρὸς τὸν
 Πάνταινον εἶπε πυνθανόμινον, πρὸς τί παρά-
 δειγμα μέλλει ποιῆσιν τὴν εἰκόνα τῷ Διὶ, ὅτι
 πρὸς τὴν Ὀμήρῳ δι' ἐπῶν ἐκτεθεῖσαν τέτων
 "Ἡ, καὶ κυανέῃσιν" etc. εἰρησθαι γὰρ μάλα
 δοκεῖ καλῶς. *Sirabo.* lib. 8. p. 543. *Edit.*
Amst. 1707. "Phidias, cum Jovem Olym-
 "pium fingeret, interrogatus de quo exem-
 "plo divinam mutaretur effigiem, respon-
 "dit, archetypum Jovis in his se tribus *Ho-*
 "meri versibus invenisse." *Macrobi.* lib.
 5. c. 13. Porro, libet hic obiter annotare,
 quam fœde corruperit linguam Romanam
Sanctius; qui [*de causis linguæ Latinæ*
 lib. 4. cap. 6.] ex loco *Ovidii* jam citato,

Οὐδ' ἀτελεύτητόν γ', ὅ, τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.

Ἦ, καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρ' ὤσει νεῦσε Κρονίων·

Ἀμβροσία δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος,

530 Κρατὸς ἅπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον.

Τὼ γ' ὥς βουλευσάντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα

Εἰς ἄλλα ἄλτο βαθεῖαν, ἅπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου·

Ζεὺς δ' ἐὼν πρὸς δῶμα. Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέστην

Ἐξ ἐδάων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη

“ Neque infectum, quodcunque capite annuero.”

Dixit, et nigris superciliis annuit Saturnius:

Ambrosiæ vero comæ concussæ sunt regis

530 A capite immortalis; ac magnum tremefecit Olympum.

Illi utrique re sic deliberata discesserunt: hæc quidem deinde

In mare desiliit profundum e splendido Olympo;

Jupiter autem rediit in suum domum. Dii vero simul omnes assurrexerunt

Ex sedibus, sui patris in occursum: neque quisquam sustinuit

527 γ' omittunt MS. et ed. Fl. placet. vid. ad 491. 531 διέτμαγεν] A. 2.

5. Rom. Junt. Turn. etc. et sic laudant vett. Gramm.

et similibus quibusdam, arrepta occasione, ablativum (quem appellant) *Instrumenti*, cum præfatione [cum] conjungi posse contendit: cum, e contrario, ex plurimis manifestum sit exemplis, præpositionem, a qua (plerumque suppressa) pendet iste Ablativus, utique non esse, cum; sed, ab. Citat ipse ex Ovidio: “Pectora — trajectus ab ense,” hoc est, ense trajectus: “Defendar ab armis,” hoc est, armis defendar: “Fallere ab arte viros,” hoc est, arte fallere: Quibus adde, “Tunicaque amicitur ab alba,” hoc est, alba tunica amicitur. Quæ in alteram partem exempla adduxit Sanctius, inseruitve deinceps Scïoppius, vel in Notis suis tandem addidit Perizonius, eorum omnium exemplorum, ne unum quidem rem attingit. “Cæsariem cum qua terram movit,” non est, qua terram movit; sed, simul cum qua terram movit. “Ipse dedit letho cum quibus ante feras,” non de instrumento dictum est, sed de sociis. “Vertebat cum pectine praturnum,” et, “cirri cum quibus venantur,” utrumque et ipse agnoscit aliter esse scriptum; et, vera si sit ista lectio, possit tamen utrobique Ablativus iste non *instrumenti* esse, sed *Adjuncti*. Imperator cum sagitta saucius,” non

est, sagitta sauciatus; sed Imperator cum sagitta infixa. “Gladium quicum se percusserat,” nuperi est Auctoris, non Latini. “Sufficit fruges cum vomere tellus,” est, tellus cum agricultura. “Cum armis confligere,” non est, armis confligere, sed, armatis confligere. “Ista cum lingua lingere,” non est, lingua lingere; sed sarcastice, Tu cum ista lingua etc. “Pacem cum precibus petere.” “Cum maximo labore expugnare.” “Facere cum tantis minis.” “Investigare cum animo.” “Juvare cum fide.” “Beneficentia cum singulari.” “Vestro cum Beneficio.” non utique *Instrumentum* denotent, sed *Adjunctum*. “Instructus cum conjuratorum manu.” “Vexavi cum omnibus meis copiis.” “Quibus cum [scilicet quorum opera] filiam inveniri.” itidem non *instrumentum* significant, sed socios. Denique, “aggrediuntur cum funibus,” non est, funibus aggrediuntur; sed, manibus aggrediuntur, funibus armatis. Et, “Macedonum animi mos sibi conciliavit cum Heraclide,” (eo quod Heraclidem scilicet in vincula conjecerat;) non utique Ablativus est *Instrumenti*, sed *Adjuncti*.

Ver. 531. διέτμαγεν.] A. διέτμαγεν.

535 Μείναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες.

“Ὡς ὁ μὲν ἔνθα καδέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἥρη
ἤγνοιησεν ἰδοῦσ', ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
Ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος·
Αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσήδα.

540 Τίς δ' αὖ τοι, δολομήτα, Θεῶν συμφράσσατο βουλὰς;
Αἰεὶ τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἔοντα,
Κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τι πῶ μοι
Πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος, ὅ, ττι νοήσεις.

Τὴν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε Θεῶν τε·

545 Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπέλπεο μύθους
Εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ', ἀλόχῳ περ εἰούσῃ.
Ἀλλ' ὃν μὲν κ' ἐπεικὲς ἀκούεμεν, ἕτις ἔπειτα

535 Expectare venientem, sed obvii steterunt omnes.

Sic hic quidem illic resedit in solio; neque ipsum Juno
Ignoravit, conspicata, quod contulerat cum eo consilia
Argenteos pedes-habens Thetis, filia marini senis:
Statim itaque convitiis Jovem Saturnium allocuta est;

540 “Quis vero tecum, dolose, Deorum contulit consilia?

“Semper tibi gratum est, a me seorsum existenti,

“Clandestina consilia ineuntem statuere: neque unquam mihi quicquam

“Lubens sustines dicere verbum, quod cogitaveris.”

Huic autem respondit deinde pater hominumque Deorumque;

545 “Juno, ne (quaeso) omnia mea sperato consilia

“Te scituram: difficilia tibi erunt, uxor quamvis mea sis:

“Sed quod quidem par fuerit audire, nullus utique

543 ὅττι] Fl. Rom. Junt. νοήσης] MS. sic schol. 549 ὃν δὲ κ' ἐγὼν] Fl.
Ald. 1.

Ver 535. Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνίσταν]

— viro Phœbi chorus assurrexerit omnis.

Virg. Eclog. VI. 66.

Ver. 535. ἐπιερχόμενον, ἀλλ'] Qua ratio-
ne hic ἐπιερχόμενον, et τέτληκας, infra ver.
543. ultimam producant; vide supra ad
ver. 51.

Ibid. ἔσταν ἅπαντες.] Ἔσταν, ultima bre-
vi, ex ἔστησαν vel ἔστασαν simili analogia.
ac τύπεν, τράφιν, et similia, ex ἐτύπησαν,
ἐτράφησαν etc.

Ver. 536. ἔδὲ μιν Ἥρη ἤγνοιησεν]

Nec latuere doli fratrem—

Æn. I. 134.

Ver. 537. ἰδοῦσ', ὅτι] Quamvis, “neque
“ignoravit quod contulerat,” vel, “con-
“spicata quod contulerat,” non dicatur
latine; quod est utique, “conspicata con-
“ferentem,” aut, “sentiens contulisse;”
tamen ne verbum verbo non responderet,
versionem hic non mutavi. Sunt qui
legant, ἰδοῦσ' ὅτι.

Ver. 538. Ἀργυρόπεζα Θέτις,] Vide supra
ad ver. 43. 477. et 528. Clark. Malim
vertere: candidis pedibus Thetis.

Ver. 539. Αὐτίκα — προσήδα.] De hu-
jusmodi Asyndeto, vide supra ad ver. 105.

Ver. 542. ἔδὲ τι πῶ μοι Πρόφρων τέτλη-
κας εἰπείν] Nunquam mihi lubens dicis.

- Οὔτε Θεῶν πρότερος τόνγ' εἴσεται, οὔτ' ἀνθρώπων·
 "Ὀν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε Θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι,
 550 Μήτι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο, μηδὲ μετάλλα.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια "Ἡρῇ·
 Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπας;
 Καὶ λῖην σε πάρος γ' οὔτ' εἴρομαι, οὔτε μεταλλῶ·
 'Αλλὰ μάλ' εὐκηλος τὰ φράζεαι, ἄσπ' ἐδέλῃσθαι·
 555 Νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα, μή σε παρείπῃ
 'Αργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ' ἀλίοιο γέροντος.
 'Ἡερίη γὰρ σοί γε παρέζετο, καὶ λάβε γένων.
 Τῇ σ' οἶω κατανεῦσαι ἐτήτυμον, ὥς 'Αχιλῆα
 Τιμήσῃς, ὀλέσῃς δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 560 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

" Neque Deorum prior hoc sciet, neque hominum:

" Quod autem ego seorsum a Diis voluero animo concipere,

550 " Ne tu hæc singula interroga, neque perscrutare."

Huic autem respondit postea magnos oculos habens veneranda Juno:

" Severissime Saturnie, quale verbum dixisti?

" Et omnino te antea neque interrogavi, neque perscrutor:

" Sed valde quietus ea consultas, quæcunque vis.

555 " Nunc autem valde timeo animo, ne te seduxerit

" Argenteos-pedes-habens Thetis, filia marini senis.

" Matutina enim tibi assedit, et prehendit genua.

" Cui te suspicor annuisse certe, fore ut Achillem

" Honores, perdas autem multos ad naves Achivorum."

560 Huic autem respondens dixit nubes-cogens Jupiter;

550 μὴ δὲ] Fl. Rom. Aldd. Junt. 552 εἶπες] MS. Fl. Aldd. Junt.

Conjunctum est enim τέτληκας, cum præcedente, φίλον ἴστιν, tempore præsentis. Vide supra ad ver. 37.

Ver. 543. ὅ, ττι νοήσεις.] *Al.* ὅττι νοήσης.

Ver. 544. πατὴρ ἀνδρῶν τε Θεῶν τε.]

Divum pater atque hominum Rex.

Æn. I. 69.

—— hominum sator atque Deorum,

Æn. XI. 725.

Ver. 549. "Ὀν δ' ἂν ἐγὼν] *Al.* "Ὀν δὲ κ' ἐγὼν.

Ver. 551. βοῶπις πότνια "Ἡρῇ] Oris majestatem indicat. Vide supra ad ver. 43. 58. 477. et 528. "Ὀμηρος ἐνδείξασθαι βελό-

μενος, ὡς εἶησαν ὀφθαλμοὶ τῇ "Ἡρᾷ καλοῖ τε μεγάλῳ τε, "βοῶπιν" αὐτὴν ἐκάλεσε. *Liban. Progymn.* Vide *Moschopuli Scholia*, et *Grævium ad Hesiodi Θηογονίαν*, ver. 335. *Clark.* Bene magnos oculos habens, sed tamen parum eleganter. Malim magnis oculis formosa. v. ad 477. *Schol.* εὐόφθαλμος, καλὴ.

Ver. 555. μὴ σε παρείπῃ] Ne te blanditiis persuaserit.

Ver. 559. ὀλέσῃς δὲ πολέας] Enunciabatur ac sic scriptum fuisset πολέας. Vide infra ad β'. 811.

Ver. 560. νεφεληγερέτα] Vide supra ad ver. 175.

Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν οὔτεαι, οὐδέ σε λήθω·

Πρῆξαι δ' ἔμῃς οὔτι δυνήσεται, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ

Μᾶλλον ἐμοὶ ἔσσει, τὸ δέ τοι καὶ ρίγιον ἔσται.

Εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.

565 Ἄλλ' ἀκέουσα κάθῃσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ·

Μή νύ τοι ἔχραισμωνσιν, ὅσοι Θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,

Ἄσπον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.

“Ὡς ἔφατ'· ἔδδειςεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρῃ·

Καί ῥ' ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ·

570 Ὀχθῆσαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς Θεοὶ οὐρανίῳνες.

“Improba, semper quidem suspicaris, nec te lateo:

“Proficere tamen nihil poteris, sed animo ingrata

“Magis eris meo: hoc autem tibi acerbius erit.

“Si vero ita hoc est, mihi gratum erit.

565 “Verum tacita sede, meoque obedi verbo;

“Ne tibi non depellant, quotquot Dii sunt in Olympo,

“Prope accedentem, quando tibi invictas manus injiciam.”

Sic dixit: timuit autem magnis-oculis veneranda Juno;

Et tacita sedit, inflexa suo corde.

570 Ingemuerunt autem, per domum Jovis, Dii cœlicolæ.

563 ἔσσειαι] MS. 569 ἐπιγνάμψασα] Fl. ut MS. ap. Barn. Sic laudat Hesychius: ubi vid. Intt. inpr. Dorvill. Obs. Misc. IX. p. 118. qui et de omissione 575 μ. passim agit ad Charitonem. Eadem ed. Fl. addit μ. in β'. 51.

Ver. 565. Ἄλλ' ἀκέουσα κάθῃσο,] Τὸ [Κάθῃσον] τῷ [Κάθῃσο] διαφέρειν φημί — τῷ, τὸ μὲν πρὸς τὸν ἐστῶτα λήγεσθαι, τὸ Κάθῃσον τὸ δὲ πρὸς τὸν καθεζόμενον, Ἦσο — ἀντὶ τῷ, Μίνε καθεζόμενος. Lucian. Pseudolog. sub finem. Vide infra ad β'. 191.

Ver. 566. Μή νύ τοι ἔχραισμωνσιν, ὅσοι Θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ, — Ἄσπον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.] Editores, quos viderim, omnes, Ἄσπον ἰόνθ', intelligunt Ἄσπον ἰόντε, propius accedentes. Quod mihi quidem ferri, non posse videtur. Quamvis enim verum sit, quod ait Eustathius, p. 25. ἰστίον ὅτι ἔδος Ὀμήρῳ ἀδιαφορεῖν ἐν τοῖς Δυνίκοις καὶ τοῖς Πληθυντικοῖς, καὶ ποτὶ μὲν Πληθύνειν τὰ Δυνικά, ποτὶ δὲ Δυάζειν τὸ πλῆθος· at Ultrumque tamen ita esse verum existimo, si de Duobus sit sermo. Omni nimirum Substantivo duali, recte adjungi potest Adjectivum plurale; quia omne Duale, est necessario Plurale. Substantivo itidem plurali, recte adjungi potest Adjectivum duale; non quidem omni,

sed ita, si de Duobus sermo sit. Nam Plurale non utique omne, est Duale; sed tum, quum sermo sit de Duobus. (ut IL ψ'. 276. s. Ern.) Quare istud, Ἄσπον ἰόνθ', cum illo, ὅσοι Θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ, male mihi videtur cohærere. Vide infra ad β'. 228. et ad ε'. 487. De Enallage (quam vocant) numeri, personæ, temporis, sive (quæ Antiptosis dicitur) casuum; equidem hoc Portenti quod sibi velit, minime intelligo. Nam siquis usquam gentium, in lingua sua vernacula, simile quid unquam tentaverit; quam sit id plane absurdum, statim sentiet. Melius igitur Eustathius, de hoc loco: δύναται inquit) καὶ κυρίας εἶναι δυνάμει, διὰ τὸ διγενέσθαι τῶν θεῶν εἰαινῶν καὶ τῶν ἐν αὐταῖς ἀρρένων. Quod tamen et ipsum in hujusmodi sententia, ubi de sexu nihil videtur interesse, satis est inficetum. Siquid mutare ausim, legerem equidem isto modo:

Μή νύ τοι ἔχραισμωνσιν ὅσοι Θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,

Τοῖσιν δ' "Ηφαιστος κλυτοτέχνης ἤρχ' ἀγορεύειν,
Μητρὶ φίλῃ ἐπήρῃα φέρων λευκαλένῃ "Ηρῇ·

"Η δὴ λοίγια ἔργα τὰδ' ἔσσεται, οὐδ' ἔτ' ἀνεκτὰ,
Εἰ δὴ σφῶ ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ᾧδε,

575 Ἐν δὲ Θεοῖσι κολῶν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς

Ἐσθλῆς ἔσσεται ἥδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ.

Μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,

Πατρὶ φίλῃ ἐπήρῃα φέρειν Διὶ, ὅφρα μὴ αὐτὲ

Νεικείῃσι πατὴρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα τραῶξῃ.

580 Εἴπερ γάρ κ' ἐδέλῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς,

Hiscæ autem Vulcanus inclytus-artifex incepit concionari,

Matri dilectæ gratificans, candidas-ulnas habenti Junoni:

" Certe pestifera facta hæc erunt, nec amplius tolerabilia,

" Si quidem vos gratia mortalium contenditis hoc modo,

575 " Interque Deos tumultum excitatis: neque ulla convivii

" Boni erit voluptas, quoniam pejora vincunt,

" Matrem autem ego admoneo, et ipsam licet intelligentem,

" Patri caro obsequium præstare Jovi; ne iterum

" Jurget pater, et nobis convivium conturbet.

580 " Si enim vult Olympius fulminator,

570 ὅχθῃσαν] MS. quod ex antiquissimis Codd. ductum v. ad Il. χ'. 235.
573 ἠδέει'] MS.

" Ἄσπον ἰὼν ὅτε κέν ται ἀάπτως χεῖρας ἐρέω.

Νήπιος, ἠδέ τί οἱ χραισμήσει λυγρὸν δλεῖθρον.

δ. 296.

Quin et, sine ulla mutatione, istud ἰὼνδ',
(scilicet ἰόντα,) ad Jovem ipsum quo mi-
nus referri possit, nihil video. Ut a-
deo sententia sit: " Ne te nihil juvent
" quotquot in cælo sunt Dii, adversus me
" propius accedentem, quando tibi invic-
" tas manus injiciam." Judicet Lector e-
ruditus. Certe aliis in locis, et istud
ἄσπον ἰὼν, minitantis est; et illud χραισ-
μωσιν, similem sibi adjunctum habet Ac-
cusativum.

" Ἦ ἔτι μιν μέμαμεις καταπαυσόμεν, ἄσπον ἰόντες.

δ. 105.

" Ἀλλ' ὅγν' μῖν' Ἀχιλλῆα πέλόμεν, ἄσπον ἰόντα.

χ'. 92.

Τὸν μὲν ἐγὼ βόλιωσα κατὰ μεγαλήτορα θυμῶν,

" Ἄσπον ἰὼν, ἕξτος ἐξ ἑρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Οὔτάμεναι πρὸς στῆθος ———

Odys. ι. 300.

————— ὅδ' ἂν κεῖναι οἱ δλεῖθρον

Χεῖρσι μιν σιδηρεῖν ——— Iliad. η'. 144.

" Ὡς ἄρα τοῖς ἂν τις δύναιτο χραισμήσσαι δλεῖθρον.
χ'. 120).

Clark. Quæ de duali dicuntur, bene se
habent, si subtiliter res æstimetur e na-
tura rei. Sed tamen exempla ita per-
spicua sunt in contrarium, ut nullo mo-
do eludi possint. Il. δ'. 452. 53. ποταμοὶ—
συμβάλλετον. Aratus v. 1004. βοῶντες κο-
λοιοί. ubi v. Schol. Idemque et alibi sic
duali utitur, pro plurali, ubi non de
duobus sermo. Psuedo-Orpheus in pro-
œm. de lapid. 77. φυγίτην pluraliter dixit
pariter; et talia exempla plura reperi,
quæ notare omnia supersedi. ἰόντα intelli-
gere in vulgata lectione commodè licet.
Nam convenit verbo χραισμωσιν, quod
cum accusativo est arcere. Correctio au-
tem ἄσπον ἰὼν habet frigidam tautologiam.

Ver. 568. βοῶπις] V. supra ad ver.
551.

Ver. 569. ἐπιγνώμψασα φίλον κῆρ'] Iram
suam invite cohibens ac sedans.

Ver. 572. λευκαλένῃ "Ηρῇ"] Vide supra
ad ver. 43. 58. 477. 528. et 551.

Ἐξ ἐδῶν στυφελίζαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
Ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι καδάπτεσθαι μαλακοῖσιν.
Αὐτίκ' ἔπειθ' Ἰλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.

- “Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ ἀναίξας, δέπας ἀμφικύπελλον
585 Μητρὶ φίλῃ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπε·
Τέτλαθι, μῆτερ ἐμῇ, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ,
Μή σε φίλῃν περ εἴουσαν, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
Θεινομένην· τότε δ' οὔτι δυνήσομαι, ἀχνύμένος περ,
Χραιομεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
590 Ἦδῃ γάρ με καὶ ἄλλοτ', ἀλεξέμεναι μεμαῶτα,

“ Ex sedibus omnia deturbare, — Is enim longe potentissimus est.

“ At tu hunc verbis demulceto mollibus:

“ Statim deinde placidus Olympius erit nobis.”

Sic dixit: et surgens, poculum duplex rotundum

- 585 Matri dilectæ in manibus posuit; et ipsam allocutus est;

“ Tolera, mater mea, et sustine, mæsta quamvis sis;

“ Ne te, tam charam mihi existentem, his oculis videam

“ Verberatam: tunc utique non potero, quantumvis dolens,

“ Juvare: difficilis enim Olympius, cui resistatur.

- 590 “ Jam enim me et alias adjuvare studentem

585 οὐλύμπιος] Fl. Ald. 1. ut primæ duæ in Ἰλαος corripiantur, ut β'. 550.
in ἰλάοντας. Probo.

Ver. 575. οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά,] *Al.* οὐδέ τ' ἀνεκτά.

Ver. 576. ἔπειτ' ἀνὰ χερσὶν αἰκνῶ. —

— ἢ λεγέει γὰρ τις, ὡς τὰ χέρουα
Πλείω βροτοῖσιν ἔστι τῶν ἀμεινόνων.

Eurip. Suppl. 198.

Ver. 580. Ἐπεὶ γὰρ ε' ἐθίλῃσιν — Ἐξ ἐδῶν στυφελίζαι.] Si στυφελίζαι *Modi Infinitivi* intelligatur, elegans erit Ἀποσιώπησις: Si vult Jupiter e sedibus Omnes deturbare; — poterit sane: Vide supra ad ver. 135. Sin στυφελίζαι *Modi Optativi* accipiat, tum sententia erit plena: Si velit Jupiter, utique omnes e sedibus suis deturbaverit. Prior ratio placuit *Eustathio*, posterior *Henrico Stephano* in *Annotat.* ad *Xenophonem* p. 39.

Ver. 584. δέπας ἀμφικύπελλον] *Schol.* ἀμφοτέρωθεν κοῖλον. *P. Victorius Variar. Lect.* lib. 54. c. 22. erudite ex *Aristotele* ostendit, poculum hoc esse duplex; fundum in media sui parte, quod sit utrique poculo, et erecto et inverso, commune. Quod et notavit *Eustathius*. Alii poculum utrinque ansatum intelligunt.

Ver. 586. Τέτλαθι,] Τίτλασι, καὶ (κατὰ μεταπλασμὸν) Τίτλαθι, ὡς Δίδιθι. Εἰ γὰρ ἀπὸ τοῦ Τλῆθι ἐγένετο κατ' ἀναδιπλασιασμὸν, ἔχεν ἂν τὴν παραλήγουσαν μακράν. *Schol. Moschopuli.*

Ver. 587. Μή σε φίλῃν περ εἴουσαν, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι Θεινομένην] Vis particulae περ hoc in loco est, ut sententia sit: “ Ne te, quam omnium maxime amo, cogar “ videre vapulantem.”

Ver. 590. μεμαῶτα,] Vide infra ad β'. 818.

Ver. 591. ποδὸς τιταγών,] *pede prehensum et circumrotatum.* *Clark.* Apud *Lucian.* *Contempl. init.* scripti et edd. τιταγών, nisi quod *Codex Gorlic.* τιταγών exhibet. Id participium magno *Hemsterhusio* magis placebat, ductum a τίταγα, quam τιταγών ab aor. 2. ἔταγον, quem vid. adde notam *Jensii* ad illum locum de *βηλῷ θισπ.* quod cum *I. Fr. Gronovio* verti vult *sacro limine.* Bene.

Ibid. βηλοῦ] *Schol.* MS. Lips. Εἴρηται δὲ βηλὸς ἀπὸ τοῦ βαίνεισθαι, ὡς καὶ ὁδὸς ἀπὸ τοῦ ὁδεύεισθαι. Καὶ Πανύσιος δὲ τὰ πῆδιλα

ῥίψε, ποδὸς τεταγάν, ἀπὸ βηλοῦ δεσπεσίοιο·
 Πᾶν δ' ἤμαρ φερόμεν, ἅμα δ' ἡελίῳ καταδύντι
 Κάππεσον ἐν Λήμνῳ, ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·
 "Ἐνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.

595 "Ὡς φάτο· μείδῃσεν δὲ Θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 Μειδήσασα δέ, παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
 Αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι Θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
 Ὀινοχόει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσω.
 "Ἀσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι Θεοῖσιν,
 600 "Ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα.

" Dejecit, pede prehensum, de limine divino:

" Totam autem diem ferebar; unaque cum sole occidente

" Decidi in Lemno; parum autem jam animæ inerat:

" Ibi me Sinties viri statim exceperunt cadentem."

595 Sic dixit: risit autem Dea candidas-ulnas-habens Juno:

Subridensque a filio accepit manu poculum.

At ille cæteris Diis a dextra-exorsus omnibus

Fundebat dulce nectar ab cratere hauriens.

Immensus autem excitatus est risus beatis Diis,

600 Ut viderunt Vulcanum per ædes ministrantem.

591 ῥίψαι] MS. Sed rubro supra scriptum ε. vid. ad γ'. 252. 598 κρητῆρος]

Fl. Ald. 1. sic et γ'. 247.

ῥῆλα λέγει. Παρμενίων δὲ ὁ γλωσσογράφος
 φησὶν, Ἀχαιοὺς καὶ Δρύοπας καλεῖν τὸν οὐρανόν,
 βηλόν. Κράτης δὲ περισπῶν τὴν πρώτην
 συλλαβὴν, χαλδαϊκὴν εἶναι τὴν λέξιν ἀποδί-
 δωσι. Ἀγαθοκλῆς δὲ τὴν πάντων περιοχὴν
 etc. *Ern.*

Ver. 593. Κάππισον ἐν Λήμνῳ,] In insula
 nimirum sulphurea, et igne subterraneo
 referta. Cæterum, decidere aliquo in loco,
 vel aliquem in locum, non unum idemque
 est. Nimirum qui erat in Lemno tum,
 cum in Lemnum deciderat; æque recte di-
 citur is, sive in Lemno decidisse, sive in
 Lemnum. At qui in lapillum deciderit,
 non utique et is itidem recte dicetur deci-
 disse in lapillo. Similiter, qui humi sedet,
 æque recte dicitur sive in terram conse-
 disse, sive in terra: At qui in flosculum
 conseriderit, non item recte dicetur conse-
 disse in flosculo. Qui in his et similibus
 loquendi rationibus, vocabulum alterum
 esse contendunt pro altero positum; plane
 ineptiunt. Vide quæ Nos hac de re ad
 Caesaris Commentar. de Bello Gallico, lib.
 4. §. 9. Item infra, ad γ'. 156. *Clark.*

Vereor, ne hæc subtiliora sint, quam con-
 suetudo loquendi patiat, quæ talem æ-
 κρίβειαν respuit. Simplicius Glossa inter-
 lin. MS. Lips. ἀντὶ τοῦ εἰς Λῆμνον. *Ern.*

Ver. 594. κομίσαντο πεσόντα.] Vide supra
 ad ver. 140.

Ver. 597. ἐνδέξια] Glossa MS. Lips.
 ἐπιδεδίξιος, quod vulgatæ interpretationi
 prætulerim. Pincernæ regum cum ar-
 tificio aliquo ministrabant potum. Xe-
 noph. Cyro l. 5. καλῶς οἰνοχόει — οἱ δὲ τῶν
 βασιλέων τούτων οἰνοχόου κομψῶς τε οἰνοχοοῦσι
 etc. Ἐνδέξια sunt καλὰ, ut τίερατα ἐνδέξια
 ap. Callin. H. in J. 69. etc. *Ern.*

Ver. 599. Ἀσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως]
 Vituperat hic Plato, non locutionem Poë-
 ticam, quæ est pulcherrima; sed Rem ip-
 sam. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ φίλογέλωτάς γε δεῖ
 εἶναι. — Οὐτε ἄρα ἀνδράπους ἀξίους λόγου
 κρατουμένους ὑπὸ γέλωτος ἂν τις ποιῇ, ἀπο-
 δεκτέον· πολὺ δὲ ἤττον, ἐὰν θεοὺς. — Οὐκοῦν
 Ὁμήρῳ οὐδὲ τὰ τοιαῦτα ἀποδεδόμεθα περὶ
 θεῶν, Ἀσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως. *De Re-
 pub.* lib. 3.

Ver. 600. ποιπνύοντα.] Pincernam agen-

- "Ως τότε μὲν πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης,
 Οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
 Μουσάων δ', αἱ ἀείδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ.
 605 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδν λαμπρὸν φάος ἡλείοιο,
 Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
 Ἥχι ἐκάστω δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
 Ἥφαιστος ποίησ' εἰδυῖσι πρᾶπίδεσσι.
 Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχρος ἦ' Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς,
 610 Ἐνθα πάρος κοιμᾷτο, ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι·
 Ἐνθα κάθευδ' ἀναβάς· παρὰ δὲ, χρυσόθρονος Ἥρη.

Sic tunc totum diem usque ad solem occidentem
 Convivabantur; neque quicquam animus indiguit dapibus æqualibus,
 Nec cithara perpulchra, quam tenebat Apollo,
 Musisque, quæ caneant alternantes voce pulchra.

- 605 Cæterum postquam occidit splendida lux solis,
 Hi quidem decubitori abierunt domum unusquisque,
 Ubi singulis domum inclytus utroque-pede-claudus
 Vulcanus fecerat solertibus præcordiis:

- Jupiter autem ad suum lectum abiit Olympius fulgurator,
 610 Ubi antea dormiebat, quando ipsum dulcis somnus invaderet:
 Illic dormivit cum ascendisset; juxtaque, aureum-solium-habens Juno.

602 οὐδετι] MS. 608 πρᾶπίδεσσι] Fl. Ald. J.

tem, sed et claude. Mirifici sunt hujus versus numeri, ad rem ipsam quasi depingendam. Vide infra ad γ'. 365.

Ver. 602. οὐδέ τι θυμὸς] Al. οὐδ' ἔτι θυμός.

Ibid. δαιτὸς εἴσης.] Vide supra ad ver. 468.

Ver. 604. καλῇ.] Vide infra ad β'. 43.

Ver. 606. ἔβαν οἰκόνδε.] Qua ratione, ἔβαν, hic ultimam producat; vide supra, ad ver. 51. et infra ad γ'. 229.

Ver. 608. ποίησ' εἰδυῖσι πρᾶπίδεσσι.] Eustathius testatur, Antiquos hoc modo scripsisse: ποίησιν ἰδυῖσι πρᾶπίδεσσι.

Ver. 609. πρὸς ὃν λ.] Gloss. MS. L. Ζηνόδοτος πρὸς οὗ λ. Ern.

Ver. 611. Ἐνθα κάθευδ'] Eustathius et Scholiastes scribunt, Ἐνθα καθευδ'. Ne scilicet, Modi esse Imperativi videtur. Quod sane nihil opus.

Ibid.] Notat Scholiastes, Poëtam in toto hoc primo libro unam quidem in-servisse Similitudinem. Quod itidem doctissima Domina Dacier, et de primo Odysseæ libro observavit. Narrationem nimirum inchoantem, paullo simplicior decuit et minus sublimis oratio.

ὍΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Β'.

Ὑπόθεσις τῆς Β'. ὍΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας.

ΖΕΥΣ Ὀνειρον ἐπιπέμφας Ἀγαμέμνονι, παρακελεύεται τοὺς Ἕλληνας ἐξάγειν ἐπὶ τὸν πόλεμον· ὁ δὲ, πρότερον μὲν τῶν ἀρίστων συνέδριον συνήγαγεν· ἔπειτα δὲ ἐκκλησίαν ποιησάμενος, ἀποπειρᾶται αὐτῶν, παρακελευσάμενος φεύγειν εἰς τὰς πατρίδας. Κατέχει δὲ αὐτοὺς Ὀδυσσεὺς Ἀθηῆας προνοία, καὶ Νέστωρ βεβαιοῖ δημογορήσας. Εἶτα τροφὴν ἀνελόμενοι, ἐξοπλίζονται αὐτοὶ τε, καὶ οἱ ἡγεμόνες, ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Τρῶες, Ἰριδὸς αὐτοῖς ἀπαγγελιάσης. Κατάλογον δὲ ὁ Ποιητὴς ἐποίησε τῶν στρατευμάτων, καὶ τῶν νεῶν.

Α Λ Λ Ω Σ.

ΖΕΥΣ, ἐμύμνητο γὰρ τῆς Θέτιδος ἱεσίας, τῶν ἄλλων Θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων ὑπὸ σχολαζόντων, πρὸ ὀφθαλμῶν ποιούμενος τιμῆσαι τὸν τοῦ Πηλέως, Ὀνειρον Ἀγαμέμνονι πέμπει, κελεύων αὐτῷ ἐκβάλλειν πάντας τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν μάχην, συμβουλευὼν αὐτῷ δηλαδὴ καὶ τὸν Ἀχιλλεῖα παρακαλέσαι, ὁ δὲ, οὐ συνιὲς τὸ ὄναρ, τοῖς ἀριστεύουσιν αὐτὸ διηγείται· καὶ μετὰ τοῦτο εἰς ἐκκλησίαν ἀθροίσας πάντας Ἕλληνας, ὑπόπτως πρὸς αὐτοὺς διακείμενος, διὰ τὸ ἡγεῖσθαι τὸν Ἀχιλλεῖα, ἐπιτιθέμενον αὐτοῦ τῇ ἀρχῇ, προσοικειοῦσθαι τὸ πᾶν πλῆθος, πειράζων, φεύγειν αὐτοὺς εἰς τὰς πατρίδας κελεύει· οἱ δὲ οὐ συνιέντες, ἐπὶ τὸ κατέλκειν τὰς νῆες, καὶ εἰς τὰς πατρίδας ἀπαλλάττεσθαι χωροῦσιν. Ὀδυσσεὺς δὲ, ὑποθιμένης αὐτῷ Ἀθηῆας, τοὺς μὲν ἀρίστους πειδοῖ κατέχει, τῶν δὲ στρατιωτῶν πικρῶς κατὰπτειται· παύει δὲ καὶ Θερσίτην, ἀμούσας πρὸς τὸν βασιλεῖα στασιάζοντα· καὶ τοὺς Ἕλληνας μείναι, καὶ τὴν Ἴλιον ἐλεῖν προτρέπει. Συμβουλευέσσαντος δὲ καὶ Νέστορος τὰ αὐτὰ, Ἀγαμέμνων θύσας τῷ Διὶ τοὺς γέροντας ἐστιά· καὶ προτρέψάμενος τοὺς Ἕλληνας, ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐξάγει πάντας. Ἐξῆς ἐστὶν ὁ κατάλογος τῶν νεῶν, ἐφ' ᾧ ἄν ᾗλθον οἱ Ἕλληνες, καὶ τῶν ἡγεμόνων αὐτῶν, καὶ τῶν Τρώων, καὶ τῶν ἐπικυόρων.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Β'.

Ἐπιγραφαί.

Ὁνείρεος, καὶ Κατάλογος, ἢ Βοιωτία.

Ἄλλως.

Βῆτα δ' Ὀνειρον ἔχει, ἀγορὴν, καὶ νῆας ἀριθμεῖ.

Ἄλλοι μὲν ῥα Θεοί τε καὶ ἄνδρες ἱπποκορυσταὶ
Εὐδον παννύχιοι· Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος·

Cæteri quidem Diique et homines bellatores equestres

Dormiebant totam noctem; Jovem autem non tenebat dulcis somnus,

Ver. 1. Ἄλλοι μὲν ῥα] Zenodotus legit, "Ὀλλοι." Quod est, οἱ ἄλλοι. Istud autem, ῥα, vim habet in connectenda sententia cum eo, quod præcessit. α'. 606. οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν.

Ibid. ἱπποκορυσταὶ] Γελοῖως δ' Ἀπίων ἱπποκορυστὰς ἀπῶκε, τοὺς κόρυδας ἔχοντας ἱππείαις θρίξι κικκοσμημένας. Εἰ γὰρ παρὰ τὴν κόρυν συνέκειτο, ἱπποκόρυδος ἂν ἐλίσσιτο. Νῦν δὲ σημαίνει τὸν ἐφιπτον ὀπλίτην κορυστῆς γὰρ ἀπὸ μέρους ὁ ὀπλίτης καὶ μαχητῆς· — "Ἄνδρα κορυστήν. Porphyr. Quæstion. Homeric. §. 15.

Ver. 2. Εὐδον παννύχιοι· Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος.]

—— Somno positæ sub nocte silenti

Lenibant curas, et corda oblita laborum:

At non infelix animi Phænissa; neque unquam Solvitur in somnos, oculisve aut pectore noctem Accipit. ——— Ἐν. IV. 527.

Fuerunt inter veteres teste Eustathio, qui legerent ἔχιν ἡδυμος ὕπνος. Fuerunt por-

ro, qui hoc, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος; cum isto, ἔνθα κάθεινδ' ἀναβάς, in fine præcedentis libri, pugnare existimarent. Inepte admodum. Nam et istic (quod observavit Eustathius) καθεύδειν recte dicitur is, qui ad somnum captandum decumbit; et hic (quod annotavit Scholiastes) de eo, qui parum admodum dormierit, non minus recte dicitur, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος.

Ver. 3. Ἄλλ' ὅγε μερμήριζι κατὰ φρένα,]

—— animum nunc huc celerem, nunc dividit illic;

In partesque rapit varias, perque omnia versat.

Ἐν. IV. 285.

Ver. 4. ὀλίγη δὲ πολίεας] Enunciabatur, ac si scriptum fuisset πολίεας. Vide infra ad ver. 811.

Ver. 5. Ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλῇ,]

Hæc alternanti potior sententia visa est.

Ἐν. IV. 287.

- Ἄλλ' ὅγε μερμήριζε κατὰ φρένα, ὥς Ἀχιλλῆα
Τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
5 Ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
Πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὐλον Ὀνειρον.
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Βάσκη' ἴθι, οὐλὲ Ὀνειρε, δοῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
10 Παντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευόμεν, ὥς ἐπιτέλλω·
Θωρηξαίῃ ἐκέλευε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
Πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες

Verum is anxie-cogitabat animo, ut Achillem

Honoraret, perderetque multos ad naves Achivorum.

- 5 Hoc autem ei in animo optimum visum est consilium,

Mittere ad Atridem Agamemnonem perniciosum Somnium:

Et id compellans, verbis alatis allocutus est;

“Vade, age, perniciosum Somnium, celeres ad naves Achivorum:”

“Ingressus in tentorium Agamemnonis Atridæ.

- 10 “Omnia valde accurate nuncia, sicut mando:

“Armare ipsum jube comatos Achivos

“Cum omnibus copiis; Nunc enim capiat urbem latas-vias habentem

“Trojanorum; non enim amplius diverse cœlestes domos habentes

12 παυσυδίῃ] Ald. 2. 3. Junt. 14 ἐπὶ γναμφί] Fl. Aldd. Junt. Rom.

Ver. 6. Πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὐλον Ὀνειρον.] *Al.* ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονα. Porro et hic vituperat *Homerum* Plato: Δεῖ περὶ θεῶν καὶ λέγειν καὶ ποιεῖν, ὥς μήτε αὐτοὺς γόητας τῶ μεταβάλλειν ἑαυτοὺς, μήτε ἡμᾶς ψεύδειν παρὰ γένει ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ — Πολλὰ ἄρα Ὀμήρου ἐπαινοῦντες ἄλλα, τοῦτο οὐκ ἐπαινεσόμεθα, τὴν τοῦ ἐνυπνίου σωματικὴν ὑπὸ Διὸς τῶ Ἀγαμέμνονι. *De Repub.* lib. 2. sub finem. Sed vide infra, ad ver. 12.

Ver. 8. Βάσκη' ἴθι,]

Vade, age, nate; — *Æn.* IV. 223.

“Cæterum, quis tam obtuso ingenio est, “quin intelligat, βάσκη', ἴθι, verba duo “idem significantia, non frustra posita “esse ἐν παραλλῆλῳ, ut quidam putant; “sed hortamentum esse acre imperatæ “celeritatis?” *Gell.* lib. 15. cap. 23. *Clark.* Post ἐλθὼν videtur excedisse δ'. Sed et alibi omittitur. *Clarkius* δ'. 527. etiam emphasin in eo quærit: quæ nulla est, ut ibi monuimus. *Ern.*

Ver. 10. ἀτρεκέως ἀγορευόμεν.] *Vere*; non ad narrationis sententiam, sed ad verborum narrationem: ut recte annotavit *Spondanus*. Quare melius latine vertitur, accurate, quam vere.

Ver. 11. καρηκομόωντας] *Crinitos*.

— *Crinitus* Jopas.

Æn. I. 744.

Ver. 12. Πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν] *Al.* παυσυδίῃ. Cæterum quas hic minutias *Macrobius* (in *Sonn. Scip.* l. 1. c. 7.) aliique commenti sunt, quo minus in errorem necessario inductus fuerit hoc somnio *Agamemnon*; meræ sunt nugæ. Tota hæc Poëtica machinatio, id unum narrat; *Agamemnonem*, postquam discessisset *Achilles*, sibi tamen assentatum, sibi somniasse, sibi temere finxisse; urbem se *Trojam*, illo absente, posse nihilominus expugnare. Infra 37. Φῆ γὰρ ὅγ' αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἡματι κείνῳ Νῆπιος.

Ver. 13. οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφίς] “Quid est “quod dicit, consensisse in excidium Tro-

- Ἀθάνατοι φράζονται ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 15 Ἦρη λισσομένη. Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται.
 ὣς φάτο· βῆ δ' ἄρ' Ὀνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκασε·
 Καρπαλίμως δ' ἴκανε Δοῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δ' ἐκίχανεν
 Εὐδόντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.
 20 Στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, Νηληϊῶν υἱὶ ἰοικῶς,
 Νέστορι, τὸν ῥα μάλιστα γερόντων τῷ Ἀγαμέμνων.
 Τῷ μιν εἰσάμενος προσεφώνεε Δεῖος Ὀνειρος.
 Εὐδεις, Ἀτρεὺς υἱέ, δαΐφρονος, ἰωποδάμοιο;
 Οὐ χρὴ παννύχιον εὐδῆιν βουληφόρον ἄνδρα,
 25 ὦ λαοὶ τ' ἐπιτετράφεται, καὶ τόσσα μέμηλε.
 Νῦν δ' ἐμέθεν ζύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,

“ Immortales sentiunt: inflexit enim omnes

- 15 “ Juno supplicans: Trojanis autem mala impendent.”

Sic dixit: ivit autem Somnium, postquam sermonem audivit:

Protinusque pervenit celeres ad naves Achivorum:

Ivit utique ad Atridem Agamemnonem: hunc vero apprehendit

Dormientem in tentorio; circumque dulcis fusus erat somnus.

- 20 Stetit autem supra caput, Neleio filio similis,

Nestori, quem maxime senum honorabat Agamemnon.

Huic se cum assimilavisset, eum ita alloquebatur divinum Somnium;

“ Dormis, Atræi fili, bellicosus, equum-domitoris?

“ Non oportet per totam noctem dormire consiliarium virum,

- 25 “ Cui populi sunt commissi, et tanta curæ sunt.

“ Nunc vero mihi mentem adhibe ocyus; Jovis enim tibi nuncius sum,

19 ἀμβρόσιος] MS. 25 μέμηλεν] Ald. 2. 3. Rom. Junt. 28 σ' ἐκίλει]

MS. Sic rursus infr. 61. 31 ἐπέγναμψε] Fl. 33 μὴ δέ σε] Fl. Aldd. R. Junt.

“ jæ omnes Deos, precibus motos Junonis?

“ quod sequens historia manifeste refellit:

“ Hoc igitur satis liquide et plane falsum
 “ et fictum est.” Ita Vir doctissimus,
Camerarius. Verum, quam supervacanea
 sic hæc Annotatio, vide supra ad ver. 12.

Ver. 15. Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται.] Hemistichium hoc desumptum videtur ex
 sequente ver. 32. Olim hoc in loco le-
 gebatur, διδομεν δὲ οἱ εὐχος ἀρίσθαι vel, ut
 alii maluerunt, διδομεν δὲ οἱ εὐχος ἀρίσθαι.
Aristot. Poëtic. c. 23. et alibi. Cæterum,
 quibus de causis factæ fuerint hæ muta-

tiones, meræ sunt ineptiæ: Vide supra,
 ad ver. 12.

Ver. 20. Στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς,]

Devolat, et supra caput astitit.— *Æn. IV. 702.*

Ibid. Νηληϊῶν υἱὶ ἰοικῶς,]

Omnia Mercurio similis, vocemque, coloremque.
Æn. IV. 558.

Ver. 22. Τῷ μιν εἰσάμενος] Vide infra
 ad γ'. 389.

Ver. 23. Εὐδεις, Ἀτρεὺς υἱέ,]

— potes hoc sub casu ducere somnos?

Æn. IV. 560.

- "Ὅς σευ, ἄνευθεν ἰὼν, μέγα κήδεται, ἧδ' ἐλεαίρει·
 Θωρῆζαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
 Πανσυδίη· νῦν γὰρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
 30 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδ' ἐφῆπται
 Ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσὶ, μηδὲ σε λήθη
 Αἰρεΐτω, εὖτ' ἂν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήη.
 35 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσατο· τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ
 Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλε.
 Φῆ γὰρ ὅγ' αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἡματι κείνῳ·
 Νήπιος· οὐδὲ τὰ ἥδη, ἃ ῥα Ζεὺς μῆδετο ἔργα.
 Θῆσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στόναχάς τε

“ Qui de te, *quanquam* distans, valde sollicitus est, et miseratur :

“ Armare te jussit comantes Achivos

“ Cum omnibus copiis : nunc enim capias urbem latas-vias-habentem

30 “ Trojanorum : non enim amplius diverse cœlestes domos habentes

“ Immortales sentiunt : inflexit enim omnes

“ Juno supplicans : Trojanis autem mala impendent

“ A Jove. Sed tu tuo tene animo, neque te oblivio

“ Capiat, quando te dulcis somnus dimiserit.”

35 Sic quum dixisset, abiit ; illumque reliquit ibi

Ea cogitantem animo, quæ non perfecta erant futura :

Putavit enim capturum *se* Priami urbem die illo,

Stultus ; neque ea sciebat, quæ Jupiter scilicet moliebatur opera.

Erat enim insuper impositurus doloresque suspiriaque

35 ἀπεβήσατο] MS. Fl. Ald. 2. 3. Junt. Turn. Secutus est hoc Barnes.
 sic sæpe MS. et edd. vett. mox v. 48. γ'. 262. 328. etc. 36 ἄρ'] MS.
 ut mox v. 38. ἄρα pro ἃ ῥα. ἔμελλεν] Fl. Ald. 1.

Ibid. [παροδάμιον ;]

Picus, equum domitor, — Æn. VII. 189.

Lausus, equum domitor, — 651.

At Messapus equum domitor, — 691.

Ver. 24. Οὐ χρὴ παννύχιον εὔδειν] Qua
 ratione, παννύχιον, hic ultimam producat ;
 item γὰρ, ver. 30. vide supra ad α'. 51.

Ver. 25. ἐπιτετράφηναι, — μέμηλε.] Vi-
 de supra ad α'. 37.

Ver. 27. "Ὅς σευ, ἄνευθεν ἰὼν, μέγα κήδε-
 ται, ἧδ' ἐλεαίρει]

Imperio Jovis huc venio, qui —

— cœlo tandem miseratus ab alto est.

Æn. V. 726.

Ver. 35. ἀπεβήσατο.] Sic infra, ver. 48.
 προσεβήσατο. Editi hic plurimi habent,
 ἀπεβήσατο, a verbo ficto, βήσσομαι. Vide in-
 fra ad ε'. 109.

Ibid. "Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσατο.]

— Sic fatus, nocti se immiscuit atra.

Æn. IV. 570.

Ver. 37. Φῆ γὰρ ὅγ'] Vide supra ad
 ver. 12.

Ver. 38. Νήπιος.]

- 40 Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμῖνας.
 "Εγρετο δ' ἐξ ὕπνου· θεῖη δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμφή·
 "Εξετο δ' ὀρθωθεῖς· μαλακὸν δ' ἐνδυνε χιτῶνα,
 Καλὸν, νηγάτεον, περὶ δ' αὖ μέγα βάλλετο φᾶρος·
 Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
 45 'Αμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλλετο ξίφος ἀργυρόηλον·

40 Trojanisque et Danaïs per acres pugnas.

Experrectus igitur est ex somno: divinaque ei adhuc circumfusa erat vox:

Sedit autem arrectus, mollemque induit tunicam,

Pulchram, novam: circaque magnum sibi jecit pallium:

Pedibus item sub nitidis ligavit pulchra calceamenta;

45 Circumque humeros suspendit ense argenteis-clavis:

45 περὶ δὲ μέγα] MS. Fl. non displicet. 44 ὑπὸ λιτ.] MS.

Demens qui —

Æn. IX. 728.

Et alibi.

Ibid. α' ῥα Ζεύς] Vide supra ad α'. ver. 56.

Ver. 40. διὰ κρ. ὑσμῖνας.] Gloss. interl. MS. L. notat dictum pro διὰ ὑσμινῶν. Ern.

Ver. 41. "Εγρετο δ' ἐξ ὕπνου.]

Tum vero Æneas —

Corripit e somno corpus — Æn. IV. 571.

Ibid. θεῖη δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμφή] Qui hoc in alium sermonem convertere volet, is demum, quæ sit horum vocabulorum vis et ἐνέργεια sentiet. Domina Dacier non male: "Il lui sembla que la voix divine "repanduë tout autour de lui, retentissoit encore a ses oreilles." Clark. Aures ei adhuc tinniebant voce divina.

Ver. 42. "Εξετο δ' ὀρθωθεῖς· μαλακὸν δ' ἐνδυνε χιτῶνα.]

Consurgit senior, tunicaque inducitur artus.

Æn. VIII. 457.

Ver. 43. Καλὸν, νηγάτεον.] Occurrit hæc vox, καλός, in Iliade et Odyssea, amplius ducentiis et septuagies: et his omnibus in locis priorem semper producit. Unde sequentes mihi videor Observationes colligere, a nemine, quod sciam, occupatas.

Primo: Poëticam, quam appellant, *Ti-centiam*, non utique eam esse, quæ vulgo existimatur. Nam casu et fortuito evenire omnino non potuit, ut vox toties usurpata, syllabam priorem ne SEMEL quidem corripere. Vide supra ad α'. ver. 51. *Pauca* admodum immo paucissima sunt vocabula, quæ penultimam habent acupitem; ut ὕδωρ etc.

Secundo; Homerum non *Dialectis* omnibus promiscue et ἀλόγως, sed ea solummodo usum esse, quæ inter Suos erat *Ionico-Poëtica*: Ex variis quidem illa *Dialectis* existens, non communiter et univ-erse, sed certa quadam et constanti ratione, Poëtis *Ionicis* (ut credere æquum est) usitata. In Sermone *Attico*, vox καλός, Sophocli, Euripidi et Aristophani, innu-meris in locis (nescio annon in omnibus) corripitur. Atque hæc quidem loquendi ratio, ignota erat *Homerō*; quemadmodum ista *Ionico-Poëtica*, καλίσιν, ἔμμεναι, ἀγο-ρεύειν, et similia, scriptoribus *Atticis*, *Tragicis* *Comicisque*, non erant licita. In lingua *Dorica*, vox καλός itidem corripitur: Ideoque apud *Theocritum*, qui dialecto *Ionica* et *Dorica* promiscue usus est, sæpe legitur *correpta*, sæpe *producta*: nonnunquam etiam uno eodemque in versu; ut — Πολύφαμι, τὰ μὴ καλὰ καλὰ πῖφαν-ται. Qua licentia *Homerus* nusquam est usus; sicuti nec τὰς, αὐτὰς, μούσας, et similibus.

Tertio: Hinc mihi videor colligere, *Hymnum* istum in *Venerem*, et *Epigrammata* quædam, *Homero* vulgo ascripta, non utique *Homeri* esse, sed recentioris cujusdam Poëtæ. Legitur nimirum, *Hymn. in Venerem*, ver. 29. Τῇδε πατὴρ Ζεύς δῶκε ΚΑΛΟ'Ν γέρας, ἀντὶ γάμοιο. Et ver. 262. Καί τε μετ' ἀθανάτοισι ΚΑΛΟ'Ν χρόνον ἱερώ-σαντο. (Licet posterior iste versus sanari quidem possit, si leges, ἀθανάτοισι) Similiter, *Epigramm.* 47. ver. 4. Φρυγῶναι τε ΚΑΛΩ'Σ, καὶ τιμῆς ὄνον ἀρίσθαι. Certe hæc ab *Homero* profecta nemo crediderit,

Εἵλετο δὲ σκῆπτρον πατρῷον, ἄφθιτον αἰεῖ·
 Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτάνων·
 Ἥως μὲν ῥα θεὰ προσεβήσατο μακρὸν Ὀλυμπον·
 Ζηνὶ φῶς ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
 50 Αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευε,
 Κηρύσσειν ἀγορήνδε κερηκομόωντας Ἀχαιοὺς.

Acceptit autem sceptrum paternum incorruptum semper,
 Cum quo ivit ad naves Achivorum ære-loricatorum.
 Aurora quidem Dea conscendit magnum Olympum,
 Jovi lumen nunciatura et aliis immortalibus:

50 Sed is præcones argutis-vocibus jussit,
 Convocare ad consilium comantes Achivos.

48 προσεβήσατο] MS. habet α ab manu secunda. nam a prima fuit προσεβήσατο.

qui vocem istam in *Iliade* et *Odyssea* prope trecenties productam legerit, correptam ne SEMEL quidem.

Quarto: Hinc mihi novo argumento confirmari videtur. *Hesiodum* non æqualem fuisse *Homeri*, (nisi forte per longa regionum intervalla linguis loquebantur plane diversis,) sed recentiorum multo: Quod et aliunde censuit Cicero; "Homerus, inquit, multis, ut mihi videtur, ante sæculis fuit." lib. de Senectute) *Hesiodus* nimirum, ut priorem in voce καλὸς, sæpe producit, ("Erg. καὶ ἤμερ. lib. 1. ver. 196. *Theogon.* ver. 8. 17. 22. et alibi;) ita eandem sæpe quoque corripit; ("Erg. καὶ ἤμερ. lib. 1. ver. 65. *Theogon.* ver. 585. et 905.) Neque hoc solum, verum etiam, more *Dorico*, ultimam in vocibus τροπῶς, δεινὰς, κέρας, Ἀρπυίας, μεταναιέτας, βουλὰς, (quinetiam et λαγὸς in accusativo plurali) corripit: ["Erg. καὶ ἤμερ. lib. 2. ver. 182. 281. 295. Ἀσπ. Ἠεαλ. ver. 302. *Theogon.* ver. 60. 267. 401. 534. 654.] Cujusmodi Exempla apud *Homerum* neutiquam occurrunt. Similiter vocem ἑσπερινὸς, cujus penultimam *Homerus* semper producit, *Hesiodus* recentiore pronuntiandi more corripit: "Erg. καὶ ἤμερ. lib. 2. ver. 35.

Quinto: Itaque rem minus attigerunt Prosodiæ Scriptores, qui vocem καλὸς priorem habere communem universe docent. Καλὸς primam habet accipitem, sicque passim occurrit. Phil. Labbe, *Thesaur. Prosod.* pag. 81. Similem et in aliis vocibus errorem errarunt. Τίνω apud *Homerum*, lingua *Ionica* scilicet, priorem producit. Hinc idem vir doctus; Τίνω (inquit) pri-

mam producere debet, quamvis *Euripides* alicubi videatur corripuisse: *Prosod.* pag. 125. Immo vero non videtur corripuisse, sed (*Attico* videlicet ore proloquens) manifeste corripuit:

Δίκας τίνουσα τῆς ἐν Αἰλίδι σφαγῆς.

Iphig. in Taur. ver. 539. et alibi. Similiter φθίνω, φθάνω, et similia quædam, apud *Homerum* semper producuntur; quæ *Tra- gici* Scriptores *Attici* corripuerunt:

Νέων φθίνόντων, μύζον ἄνευμαι κλῆος.

Eurip. Alcest. ver. 56.

Ζητῶν φθίνει γὰρ καὶ μαραινέται νόσος.

Ibid. 201.

Ταὶ γὰρ φυτεύων παῖδας οὐκ ἔσ' ἂν φθάνοις.

Ibid. 662.

Χωρεῖ τρέμουνσα κῶλα, καὶ μέλις φθάνει.

Medea, 1169.

Nihilo tamen minus, et apud *Homerum*, in lingua utique *Ionica*, semper corripuntur, [φθίνω] ἄφθιτος, φθινύθειν α φθίνω; φθήμενος, α φθάνω; et similia: Eadem nimirum analogia, qua ex φαίνω deducitur ἑφάνων φάνερός, φάνερόυμαι; ex μαρτυρομαι, μαρτυρόεμαι; ex κύρω, κύρω: ex κοῖνω, κροῖτός, ἀκροῖτος etc. Vide supra ad α'. 309. 314. 338. et infra ad ζ'. 334.

Ver. 44. Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα· Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον]

Et Tyrrhena pedum circumdat vincula plantis: Tum lateri atque humeris Tegeæum subligat enssem.
Æn. VIII. 458.

Ver. 48. Ἥως μὲν ῥα θεὰ] Vide supra ad α'. 477.

- Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
 Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἵξε γερόντων,
 Νεστορέη παρὰ νηὶ Πυληγενέος βασιλῆος·
 55 Τοὺς ὅγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἤρτύνετο βουλὴν·
 Κλῦτε, φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἤλθεν "Ονειρος,
 'Αμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δῖω,
 Εἰδός τε, μέγεθός τε, φυὴν τ', ἄγχιστα ἑώκει.
 Στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 60 Εὐδεις, 'Ατρείος υἱε, δαΐφρονος, ἵπποδάμοιο;
 Οὐ χρεὶ παννύχιον εὐδῆιν βουλευφόρον ἄνδρα,
 "Ω, λαοὶ τ' ἐπιτετράφεται, καὶ τόσσα μέμληε.
 Νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 "Ὅς σευ, ἀνενδυν ἐὼν, μέγα κήδεται, ἡδ' ἐλεαίρει.
 65 Θωρῆξαι σε κέλευσε καρηκομόωντας 'Αχαιοὺς
 Πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν

Hi quidem convocarunt, illi autem frequentes affuerunt valde celeriter.
 Consultationem vero primum magnanimorum sedere jussit Senatorum,
 Nestoream apud navem Pylo-nati regis:

- 55 Quos ille cum coëgisset, prudentem struebat consultationem;
 " Audite, amici, divinum mihi in somnis venit Somnium,
 " Dulcem per noctem: maxime vero Nestori nobili,
 " Formaque, staturaque corporisque habitu, simillimus erat.
 " Stetit autem supra caput, et ad me verba fecit:
 60 " Dormis, Atræi filii, bellicosî, equûm-domitoris?
 " Non oportet totam noctem dormire consiliarium virum;
 " Cui populi que commissi sunt, et tanta curæ sunt.
 " Nunc vero mihi mentem adhibe ocyus: Jovis enim tibi nuncius sum,
 " Qui de te, *quanti*quam distans, valde sollicitus est, et miseratur.
 65 " Armare te jussit comantes Achivos
 " Cum omnibus copiis; nunc enim capias urbem latas-vias-habentem

65 σ' ἐκέλευε] MS. ut v. 28.

Ver. 49. ἀθανάτοισιν] Vide supra ad α'.
 398.

Ver. 51. Κηρύσσειν ἀγορῆνδς — ἠγείροντο
 μάλ' ὦκα.]

Ergo concilium magnum, primosque suorum
 Imperio accitos, alta intra limina cogit.
 Olli convenere, fluuntque ad regia plenis
 Tecta viis. ————— *Æn.* XI. 231.

Ver. 53. Βουλὴν — ἵξε] Veterum non-

nulli legebant Βουλὴ — ἵξε.

Ver. 57. μάλιστα δὲ Νέστορι δῖω, Εἰδός
 τε, μέγεθός] De isto, τί vide ad α'. 51.

Omnia Mercurio similis, vocemque coloremque,
 Et crines flavos, et membra decora juvenæ.
Æn. IV. 557.

Omnia longævo similis, vocemque coloremque,
 Et crines albos, et sæva sonoris arma.

Æn. IX. 650.

- Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Ἀδάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κῆδ' ἐφῆπται
 70 Ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν. "Ὡς ὁ μὲν εἰπὼν
 "Ὤχετ' ἀποπτάμενος· ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
 Ἀλλ' ἄγετ', αἱ κέν πως θωρήξομεν υἱᾶς Ἀχαιῶν.
 Πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἥ θέρμις ἐστὶ,
 Καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι κελεύσω·
 75 Ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.
 Ἥτοι ὄγ', ὡς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἔζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 Νέστωρ, ὅς ῥα Πύλοιο ἀναξ ἦν ἡμαδόντος·
 "Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 "ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 80 Εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνίσπε,
 Ψεῦδός κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζόμεθα μᾶλλον·

"Trojanorum: non enim amplius diuēse cœlestes domos habentes

"Immortales sentiunt; inflexit enim omnes

"Juno supplicans: Trojanis vero mala impendunt

70 "Ab Jove: Sed tu tuo tene animo. Sic illud loquutum

"Abiit avolans; meque jucundus somnus reliquit.

"Verum agite, si quo modo armemus filios Achivorum.

"Primum autem ego verbis tentabo, quatenus fas est,

"Et fugere cum navibus multorum-transtorum jubebo:

75 "Vos autem aliunde alius cohibete verbis."

Ille quidem sic loquutus, consedit. His autem surrexit

Nestor, qui Pyli rex erat arenosæ,

Qui ipsis prudens concionatus est, et dixit,

"O amici, Argivorum ductores et principes,

80 "Siquidem aliquis somnium Achivorum alius dixisset,

"Mendacium diceremus, et aversaremur magis:

68 ἐπέγναμψε] Fl. ut supra v. 51. 74 πολυκλήϊσι] Ald. 2. 3. R. Junt. Fi.

78 ὁ σφιν] MS. Fl. Ald. Junt. εὐφρ.] MS. Ald. 1.

Ver. 65—70. Θωρήξαι σε κίλεισε etc.
 'Ὡς ὁ μὲν εἰπὼν] Zenodotus, teste Eusta-
 thio, ad evitandam ταυτολογίαν, versus
 hosce (id quod Veteres tamen non appro-
 barunt) hoc modo contraxit:

Ἡνώγει σε πατὴρ ὑψίζυγος, αἰδέετο γαίαν,
 Τρωσὶ μαχήσασθαι προστὶ Ἰλῖον· Ὡς ὁ μὲν εἰπὼν
 etc.

Ver. 71. ἀποπτάμενος· ἐμὲ δὲ] Vide su-
 pra ad α'. ver. 51.

VOL. I.

K

Ver. 75. Πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι]
 "ἵνα πείρωται τῆς δομῆς αὐτῶν λάβῃ, καὶ μὴ
 ἐπαχθῇς ἥ, πολέμειν ἀναγκάζων ὑπὲρ ἑαυτοῦ.
 Dion. Hal. περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως, cap.
 20. Veritus nimirum ne, discessu Achil-
 lis, militum a se voluntates alienasset.
 Vide infra ad ver. 110.

Ver. 81. νοσφιζ.] Gloss. MS.
 L. διεχωρίζόμεθα ἀπὸ τῆς πίστεως τοῦ ὄντιον.
 Ern.

Νῦν δ' ἴδεν, ὃς μέγ' ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὐχεται εἶναι.
'Αλλ' ἄγετ', αἶ' κέν πως θωρήξομεν υἱας Ἀχαιῶν.

Ὡς ἄρα φωνήσας, βελῆς ἐξ ἤρχε νέεσθαι.

85 Οἱ δ' ἐπανεστήσαν, πείθοντό τε ποιμένι λαῶν
Σκηπτουῖχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.

Ἦῦτε ἔθνεα εἴσι μελισσῶν ἀδινάων,

Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων,

Βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνδρῶν εἰαρινόισιν,

90 Αἱ μὲν τ' ἐνθα ἄλῃς πεποτήχεται, αἱ δέ τε ἐνθα·

Ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων

“Nunc autem vidit is, qui se longe præstantissimum in exercitu gloriatur esse.

“Verum agite, si quo modo armemus filios Achivorum.”

Sic loquutus, concilio incepit excedere.

85 Hi autem surrexerunt, parueruntque pastori populorum,

Sceptrigeri reges: accurrebant autem intereu populi.

Sicut gentes eunt apum confertarum,

E petra cava semper recens venientium,

In modum racemi autem volant super floribus vernis,

90 Et aliæ hac affatim volant, aliæ illac:

Sic horum gentes multæ a navibus et tentoriis

87 ἦντε] Fl. ἀδινάων] sic Schol. min. Infra 469. aliter est. 88 αἰ] MS.

90 ἐνθ' ἄλῃς — τ' ἐνθα] MS.

Ver. 87—95. Ἦῦτε ἔθνεα εἴσι μελισσῶν — Ὡς τῶν ἔθνεα — Ἰλαδὸν εἰς ἀγορῇν]

Qualis apes æstate nova per florea rura
Exercet sub sole labor, cum gentis adultos
Educunt fœtus, aut cum liquentia mella
Stipant, et dulci distendunt nectare cellas,
Aut onera accipiunt venientium, aut agmine
facto

Ignavum fucos pecus a præsepibus arcens;
Fervet opus, redolentque thymo fragrantia
mella. *Æn.* I. 433.

Ac veluti in pratis, ubi apes æstate serena
Floribus insidunt variis, et candida circum
Lilia funduntur: strepit omnis murmure cam-
pus. *Æn.* VI. 707.

In hac Similitudine, suam habet Pulchritudinem sua utriusque Poëtæ loquendi ratio. Τὸν ἀθροισμὸν, καὶ τὴν πολυπλήθειαν μετ' εὐταξίας ἀπείκασε μελίσσαις. *Dionys. Halic.* περὶ τῆς Ὅμηρου ποιήσεως, cap. 10.

Atque ea quidem tenus, comparatio utriusque communis. *Macrobius* (lib. 5. c. 11.) *Virgilium* hoc in loco præfert: “Vides “descriptas apes a Virgilio Opifices, ab “Hoinero vagas? alter discursum, et so- “lam volatus varietatem, alter exprimit na- “tivæ Artis officium.” Pulcherrime quidem hoc *Virgilius* et apposite ad rem: Etenim Apum comparisonem cum Operariis instituebat, urbem condentibus. At *Hoinero* alia res agebatur. Exercitum nimirum e navibus atque tentoriis egredientem describit. Atque hanc quidem rem pulcherrime depingit illud, ἀδινάων; et ἐκ πέτρης γλαφυρῆς; et αἰεὶ νέον ἐρχομενάων; et βοτρυδὸν; et αἱ μὲν τ' ἐνθα, αἱ δὲ τε ἐνθα. Ut mire admodum cæcutierit *Spondannus*, (recte notante *Poppi*;) qui totam hujus comparationis ἀπόδοσιν in sola voce ἰλαδὸν consistere existimavit.

Ver. 89. Βοτρυδὸν δὲ πέτονται]

- Ἡϊόνος προπάραιδε βαθείης ἐστιχόωντο
 Ἴλαδὸν εἰς ἀγορὴν μετὰ δέ σφισιν Ὅσσα δεδήει,
 Ὅτρυνουσ' ἱέναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο.
 95 Τετρήχει δ' ἀγορὴν, ὑπὸ δ' ἐστοναχίζετο γαῖα,
 Λαῶν ἰζόντων, ὄμαδος δ' ἦν· ἐννέα δέ σφεας
 Κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴποτ' αὐτῆς
 Σχοίατ', ἀκέσειαν δὲ διοτρεφείων βασιλῆων.
 Σπουδῇ δ' ἔζετο λαὸς, ἐρήτυθεν δὲ καδέδρας,
 100 Πανσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἔστη, σκῆπτρον ἔχων τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων·

Littus ante immensum procedebant ordine

Turmatim ad concionem; interque ipsos Fama accendebatur,

Incitans ire, Jovis nuncia: Hi itaque congregati erant:

95 Tumultuabatur autem concio, subtusque gemebat terra,

Populis sedentibus; clamorque inconditus erat: novem autem ipsos

Præcones vociferantes cohibebant, si quando a clamore

Desisterent, et Jovis alumnos reges audirent.

Vix tandem resedit populus, tenebantque sedes,

100 Cessantes a clamore: quum rex Agamemnon

Surrexit, sceptrum tenens; quod Vulcanus labore-fabricaverat:

95 ὑπὸ δὲ στοναχίζετο] MS. Schol. min.

— Jamque arbore summa

Confluere et lentis *uvam* demittere ramis.

Georgic. IV. 557.

Ver. 90. *πεποτάται,*] Vide supra ad α'.

37.
 Ver. 95. *μετὰ δέ σφισιν Ὅσσα δεδήει, Ὅτρυνουσ' ἱέναι, Διὸς ἄγγελος.*] Mira cum sublimitate atque *ἐνεργείᾳ* exhibet *ista* Imago, quam celeriter, quamque *ardenti studio*, per universum Exercitum delata fuerint Imperatoris mandata. Cæterum de voce, δεδήει, hoc in loco; et *τετρήχει*, ver. 95. observandum, si δίδηεν et *τίτρηχεν* dixisset, jam non utique constitisse *Temporum* rationem. Simile enim est, ac si quis Anglice dicat, *is in a Commotion*, per eo, quod est, *was in a Commotion*. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 95. ὑπὸ δ' ἐστοναχίζετο γαῖα,]

— pulsusque pedum tremit excita tellus.

Æn. VII. 722.

Al. ὑπὸ δὲ στοναχίζετο. Quod et auribus magis placet, et aliis in locis ita scriptum occurrit.

Ver. 97. *Κήρυκες βοόωντες*] De Sono vocis istius, βοόωντες, recte Scholia Moschopuli: Ἐνταῦθα τὴν ἐπὶ πολὺ παράτασιν τῆς βοῆς ἐκφαίνειν βάλεται.

Ver. 99. *ἐρήτ. κ.*] Aut κατὰ intelligentiam, aut divisim legendum est καδ' ἔδρας, ut placet viro docto in Obs. Misc. 1. p. 111. s. Ita ἐρητ. habet genuinam significationem, i. e. passivam. add. Viros doctos ad Hesych. in ἐράτῳ. Ern.

Ver. 101. *σκῆπτρον ἔχων τὸ μὲν Ἥφαιστος*] Ὁ ποιητὴς, ἐπαινῶν ἰδέλων τῆς τῶν Πειλοπιδῶν οἰκίας τὴν ἀρχαιότητα, καὶ τὸ μέγεθος ἡγεμονίας ἐνδείξασθαι, — Αὕτη σοι τῆς Πειλοπιδῶν οἰκίας ἡ γενεαλογία, εἰς τρεῖς οὐδὲ ὅλας μείνασα γενεάς. Τὰ γὰρ μὴν τῆς ἡμετέρας etc. Juliani Orat. 3.

- Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι·
 Αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ Ἀργεϊφόντῃ·
 Ἑρμείας δὲ ἀναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ·
 105 Αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρεΐῃ, ποιμένι λαῶν·
 Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπε πολύαρνι Θυέστῃ·
 Αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λείπε φορῆναι,
 Πολλῇσι νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν·
 Τῷ ὃγ' ἐρυσάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 110 ὦ φίλοι, ἦρως Δαναοὶ, θεράποντες Ἀρης,
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἀνέδησε βαρείῃ·
 Σχετλῖος, ὅς πρηνὲν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι·

Vulcanus quidem dedit Jovi Saturnio Regi:

Sed Jupiter dedit internuncio Argicidæ:

Mercurius autem rex dedit Pelopi equiti:

- 105 Ac rursus Pelops dedit Atreo pastori populorum:

Atreusque moriens reliquit diviti-pecorum Thyestæ:

Ac rursus Thyestes Agamemnoni reliquit gestandum,

Ut multis insulis et Argo omni imperaret:

Hoc ille nixus, verba alata dixit;

- 110 "O amici heroës Danaï, famuli Martis,

"Jupiter me valde Saturnius detrimento irretivit gravi:

"Durus, qui antea quidem mihi promisit et annuit,

"Ilio exciso bene munito, me rediturum:

104 omissus in MS. sed ab alia manu adscriptus. δῶκε] MS. FL Ald. Rom. Junt. 107 φορῆναις] Ald. 2. 3. Junt. 108 πολλῇσιν] MS. sic Barnes. edidit.

Ver. 102. Ἥφαιστος μὲν δῶκε] Apte admodum et ad rem congruenter Poëta, in his quinque versibus, Agamemnonis stemma describens, singulis versibus sententias singulas absolvit. "Hommerum nemo in magnis sublimitate, in parvis proprietate" *supraverit.* Quintilian. lib. 10. cap. 1. Vide supra ad α'. 456.

Ver. 105. διακτόρῳ Ἀργεϊφόντῃ.] De epitheto hoc Mercurii inprimis videndus Cel. Hemsterh. ad Lucian. T. I. p. 489. qui probat eos, qui ab διάγειν sc. τὰς ἐγγε- λίας θιῶν ducunt, et interpretantur, nunciū mandata perferentem, nisi quis malit simpliciter a διάγειν ducere, ut ministrum significet, vel nuncios perferendis, vel aliis mandatis peragendis.

Ver. 106. ἔλιπε πολύαρνι] Qua ratione, ἔλιπε, hic ultimam producat; item ἐρυσά- μενος, ver. 109. et ὑπερμενίῃ ver. 116. vide supra ad α'. 51.

Ver. 107. Αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' Θυίστα, Nominativus; non Vocativus pro Nominativo; quod est ineptissimum. Vide supra ad α'. 175.

Ver. 108. Πολλῇσι νήσοισι] Quidam, πολλῇσιν. Sed nihil opus. Vide infra ad ver. 612.

Ver. 109. ἔπεα πτερόεντα προσηύδα] *Al.* ἔπε' Ἀργείοισι μυστηῖδα.

Ver. 110. ὦ φίλοι, ἦρως] Totum hujus orationis artificium, in qua aliud dicit Agamemnon, aliud revera persuadere cupit, pulchre et fuse enarrat Dionys. Halic.

- Nῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βελεύσατο, καὶ με κελεύει
 115 Δυσκλῆα, "Αργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ἄλῃσα λαόν·
 Οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
 "Ὅς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα,
 'Ηδ' ἔτι καὶ λύσει τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
 120 Μαψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν
 "Απρηκτον πόλεμον πολεμίζειν, ἡδὲ μάχεσθαι
 'Ανδράσι παυροτέροισι· τέλος δ' οὐπω τι πέφανται.
 Εἴπερ γὰρ κ' ἐθέλοισιν Ἀχαιοὶ τε Τρῳῆς τε,
 "Ὅρκια πιστὰ ταμόντες, ἀριθμηθῆμεναι ἄμφω
 125 Τρῳᾶς μὲν λέξασθαι, ἐφέστοι ὅσοι ἔασιν·

" Nunc vero malam fraudem struxit, et me jubet

115 " Inglorium, Argos redire; postquam multum perdidit populum.

" Ita scilicet Jovi erit præpotenti placitum,

" Qui jam multarum urbium demolitus est vertices,

" Et adhuc etiam demolietur: ejus enim potentia est maxima.

" Turpe enim hoc est etiam posteris auditu,

120 " Incassum adeo talem tantumque populum Achivorum

" Irritum bellum gerere, et pugnare

" Cum viris paucioribus: exitus autem nondum ullus apparuit.

" Si enim velimus Achivique Trojanique,

" Fœderibus fidelibus percussis, numerari utrique;

125 " Trojanos quidem legere, cives quotquot sunt;

109 ἐπὶ ἀργείοισι μετήνδα] MS. de qua lectione vid. Eustath. Eadem est in aliquot MSS. ap. Barnes. μετήνδα est etiam in Schol. min. Totum hemistichium est Il. ι'. 16.

carn. lib. qui inscribitur τέχνη cap. 8 et 9.

Ἐπάγει τὴν τέχνην, ἐν τῇ δημηγορίᾳ ἀσθενεῖς προτάσεις προτείνειν — τὸ δὲ ἐφεξῆς, θαυμασιῶς σπερδόμενον ἐστίν. "Αἰσχρὸν γὰρ τὸ δὲ" etc. — τὸ δὲ τέλος τῶν λόγων, ἰσχυρῶς ἐναντία βελομένη ἐστίν, οἷς λέγει. " Φεύγωμεν" etc.

Ver. 111. Ζεὺς με μίγα] Ἐπιπροσθεῖ ὁ τύφος, "Ὡ μάκαρ Ἀτρεΐδη." — Αἱ δὲ τῶν παθῶν φωναὶ πρὸς τὴν κινήν δόξαν "Ενδοθεν ἀντιμαρτυροῦσι, "Ζεὺς με μέγα κρονίδης ἄτη" etc. Plutarch. de Animi Tranquillit.

Ibid. ἄτη ἀνέδοσε βαρύνει] Hinc apud Antoninum, lib. X. § 28. Ὁ οἰμώζων — τὴν "Ενδοσιν ἡμῶν, "deplorans vitæ hujus miseriam, as, et quasi illigationem."

Ver. 113. ἀπονέεσθαι] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 115. Δυσκλῆα, "Αργος ἰκέσθαι,]

— patriam remeabo inglorius urbem.

Æn. XI. 793.

Ver. 118. 'Ηδ' ἔτι καὶ λύσει] Barnesius legendum existimat, καλλύσει; quod est, καταλύσει. Sed nihil opus.

Ibid. τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.]

— rerum cui summa potestas.

Æn. X. 100.

Ver. 122. Ἀνδράσι παυροτέροισι.]

Vix hostem, alterni si congregiamur, habemus.

Æn. XII. 233.

Ver. 123. Εἴπερ γὰρ κ' ἐθέλοισιν — "Ὅρκια πιστὰ ταμόντες, ἀριθμηθῆμεναι ἄμφω Τρῳᾶς μὲν λέξασθαι,] Το "Ἀριθμηθῆμεναι," ἢ πρὸς τὸ, "Ἐθέλοισιν," ἀποδοθεῖσιν

Ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοί,
Τρῶων δ' ἄνδρα ἕκαστον ἐλοίμεθα οἰνοχοεύειν,
Πολλάί κεν δεκάδες δευόιατο οἰνοχόοιο.

- Τόσσον ἐγὼ φημι πλείας ἔμμεναι υἷας Ἀχαιῶν
130 Τρῶων, οἳ ναίουσι κατὰ πόλιν· ἀλλ' ἐπίκουροι
Πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν,
Οἳ με μέγα πλάζουσι, καὶ οὐκ εἰῶσ' ἐθέλοντα
Ἴλιου ἐκπέρσαι εὐναϊόμενον πτολίεθρον.
Ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί,
135 Καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν, καὶ σπάρτα λέλυνται·
Αἱ δέ του ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι, καὶ νήπια τέκνα,
Εἵαται ἐν μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
Αὐτῶς ἀκρέαντον, οὔ εἵνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα·

- “ Nos autem in decurias disponamur Achivi,
“ Trojanorumque viros singulos accipiamus, qui vinum fundant;
“ Multæ utique decuriæ indigerent pocillatore.
“ In tantum ego aio plures esse filios Achivorum
130 “ Trojanis, qui habitant in urbe. Sed auxiliares
“ Multis ex civitatibus hastas-vibrantes viri sunt,
“ Qui me valde impediunt, et non sinunt volentem
“ Trojæ expugnare bene habitatum oppidum.
“ Novem utique præterierunt Jovis magni anni,
135 “ Et jam ligna computruerunt navium, et funes dissoluti sunt:
“ Et nostræ utique uxores, et infantes liberi
“ Sedent in ædibus expectantes: nobis autem opus
“ Frustrâ infectum, cujus gratiâ huc venimus:

126 εἰς δεκ.] MS. 130 νέουσι] MS. 131 πολίων] MS.

ἀλλὰ πρὸς τὸ, “Ὀρκια πιστὰ.” — Τὸ δὲ, “Ἐθέλομεν,” πρὸς “τὸ, Τρῶας μὲν “λίξασθαι,” — Καὶ ἡμεῖς ὁ λόγος [nempe constructio ista, “Ἐθέλομεν Τρῶας μὲν “λίξασθαι, ἡμεῖς δὲ διακοσμηθεῖμεν,”] ὁμοίως τῷ, (ἀ. 135.) “Ἡ ἱθάλεις ὄρε' αὐτὸς “ἔχης γίρας, αὐτὰρ ἔμ' αὐτῶς ἥσθαι δευόμενον;” Schol. Moschopuli. Eodem tamen reddit, si Ἀριθμηθῆμεναι referatur ad Ἐθέλομεν; et istud, λίξασθαι, accipiat ἡλλειπτικῶς.

Ver. 124. “Ὀρκια πιστὰ ταμόντες;]

—— Fœdusque ferit. — Ἐν. X. 154.

Clark. “Ὀρκια τάμνειν autem non proprie fœdus facere, sed victimas fœdere fœderis

causâ, ut θύειν γάμους, nuptiarum causâ sacra facere etc. v. Cuper. Obs. III. 13. et viros doctos ad Hesych. v. τάμνειν. quæ glossa ad h. l. pertinet.

Ver. 125. Τρῶας μὲν] Alii legunt, Τρῶες μὲν ut respondeat τῷ, Ἡμεῖς δὲ, in sequenti versu. Sed perinde est.

Ver. 129. Τόσσον ἐγὼ φημι πλείας] Mire hic erravit Scholiastes. Οἱ μὲν Τρῶες, χωρὶς τῶν ἐπικούρων, ἦσαν μυριάδες πέντε. Schol. ad ver. 122. Recensentur quidem (S. 562. 563.) Trojanorum myriades quinque; At non, isto in loco, “sine Auxiliis.” Recte enim (ad S. 562.) annotavit Eustathius; τούτους [πεντακισμυρίους] μὴ τοὺς

- Ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, περὶ δώμεθ' ἀπαντες·
 140 Φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.
 "Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι νύρνει,
 Πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.
 Κινήθη δ' ἄγορῃ, ὥς κύματα μακρὰ θαλάσσης
 145 Πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μὲν τ' Εὐρὸς τε Νότος τε
 "Ὠρῶ, ἐπαΐζας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελῶν.
 "Ὡς δ' ὅτε κινήσει Ζέφυρος βαδὺ λήϊον, ἐλθὼν
 Λάβρος, ἐπαιγίζων, ἐπὶ τ' ἡμῶι ἀσταχύνεσσιν·
 "Ὡς τῶν πᾶσ' ἄγορῃ κινήθη· τοὶ δ' ἀλαλητῶ
 150 Νῆας ἐπεσσεύοντο· ποδῶν δ' ὑπ' ἐνερθε κονίη
 "Ἰστατ' ἀειρομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλεον

" Sed agite, ut ego dixero, pareamus omnes:

140 " Fugiamus cum navibus dilectam in patriam terram:

" Non enim jam Trojam capiemus latas-vias-habentem."

Sic dixit: His autem animum in pectoribus commovit,

Omnibus inter multitudinem, quicunque non consilium audiverant.

Mota est vero concio, ut fluctus ingentes maris

145 Pelagi Icarii, quos quidem Eurysque Notusque

Commovit, cum irruerit patris Jovis ex nubibus.

Sicutque quum moverit Zephyrus ingentem segetum campum, veniens,

Rapidus superne ingruens, et incumbens-inclinat spicas;

Sic horum tota concio mota est: hi autem fremitu-militari

150 Ad naves ruebant: a pedibus vero subter pulvis

Stabat excitatus: Alii autem alios adhortabantur,

137 εἶατ' ἐνὶ μ. MS. Fl. R. A. 1. Versus quidem ita conciinnior. *μεγάρουσι*]

Aldd. Junt. Rom. vitiose. 140 νηυσὶν] MS.

ἰφιστίους εἶναι μόνους Τρῶας, κατὰ τινὰς, ὥς
 τῶν ἐπικουρῶν καθευδόντων — ἀλλὰ πάντας,
 ἡγουν τοὺς τε αὐτόχθονας Τρῶας, τοὺς τε
 ἐπικούρους.

Ver. 131. Πολλῶν] Pronunciabatur,
 Πολλῶν.

Ver. 135. Καὶ σπάργανα λέλυνται.] " Non
 " rudentes, sed funiculi vel lora, quibus
 " naves consuebantur: τὰ ῥάμματα τῶν
 " νηῶν." Salmas. " Liburni plerasque naves
 " loris suebant; Græci magis cannabo et
 " stupra cæterisque sativis rebus, a quibus
 " σπάργανα appellabant." Varro apud Gel-
 lium, lib. 17. c. 3.

Ver. 137. Εἶατο ἐν μεγάρουσι ποτιδύγμεναι.]
 Al. Εἶατ' ἐνὶ μεγάρουσι. Quod et ipsum sci-
 licet εἶαται, non εἶατο, intelligendum est.

Conjunctum est enim cum præcedentibus,
 βεβῆασι, σίσησι, λέλυνται, quæ omnia de
 præsentibus dicta sunt tempore: Vide supra
 ad α'. 57.

Ver. 139. ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, περὶ δώμεθ' ἀπαντες.]

Ne qua meis esto dictis mora. Æn. XII. 565.

Ver. 144. Κινήθη δ' ἄγορῃ, ὥς κύματα]

— variusque per ora cucurrit
 Ausonidum turbata fremor; ceu, saxa moran-
 tur

Cum rapidos amnes; clauso fit gurgite murmur,
 Vicinæque fremunt ripæ crepitantibus undis.

Æn. XI. 296.

Ver. 150. ποδῶν δ' ὑπ' ἐνερθε κονίη Ἰστατ' ἀειρομένη]

Ἄπτεσθαι νηῶν, ἧδ' ἐλκόμεν εἰς ἄλλα δῖαν,
 Οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον· αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκεν
 Οἴκαδ' ἐμένων, ὑπὸ δ' ἤρεον ἔρματα νηῶν.

155 Ἐνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη,
 Εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἦρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·

ᾧ πόποι, Αἰγίοχοιο Διὸς τέκος ἀτρυτῶνῃ,
 Οὕτω δὴ οἰκόνδε, Φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Ἀργεῖοι φεύζονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;

160 Καδδὲ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ, καὶ Τρωσὶ λίποιεν
 Ἀργεῖν Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, Φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης;
 Ἀλλ' ἴδι νῦν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων,

Ut prehenderent naves, et traherent in mare vastum;
 Alveosque expurgabant: Clamor autem in cælum ivit
 Domum properantium; subtrahebantque phalangas navibus.

155 Tunc sane Argivis præter-faturno reditus contigisset,

Nisi Minervam Juno sermone affata fuisset;

“Papæ, Ægiochi Jovis filia indomita,

“Siccine vero domum, dilectam in patriam terram,

“Argivi fugient super lata dorsa maris?

160 “Gloriam autem Priamo, et Trojanis reliquerint

“Argivam Helenam; cujus gratiâ multi Achivorum

“Ad Trojam perierunt, dilecta procul a patriâ terrâ?

“Verum abi nunc ad populum Achivorum ære-loricatorum.

—— jam pulvere cælum

Stare vident. — Æn. XII. 407.

Ver. 153. Οὐρούς] Ταφροσιδῇ οὐρύματα,
 δι' ὧν αἱ νῆες κατέλκονται εἰς τὴν θάλασσαν.
 Schol. Gloss. interlin. MS. Lips. ὅθεν οὐρού-
 σιν αἱ νῆες.

Ver. 155. ὑπέρμορα] Quicquid inopinatum,
 præter expectationem, quicquid violentum,
 præter naturam, quicquid ex stultitiâ natum,
 præter rationem, ea omnia ὑπὲρ μοῖραν γενέσθαι dicuntur:

Μη καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος εἰσφύκηαι.
 υ. 336.

Σφῆσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μέρον ἄλγ' ἔχουσιν.
 Odyss. α'. 34.

—— nec Fato, merita nec morte peribat,

Sed misera ante diem. — Æn. IV. 696.

Ver. 157. ἀτρυτῶνῃ] Ἀκαταπόντης, ἀκοπίαστος, ἄτρυτος ἐν μάχῃ. Hesych. λέγεται

δὲ Ἀτρυτῶνῃ, ὡς αὖτ' οὐ περιβεβημένη ὑπ' οὐδενὸς
 πόνου. Phornutus de naturâ Deor. c. 20.

Ver. 158. Οὕτω δὴ οἰκόνδε,] Τοῖς παρά-
 πληρωματικοῖς συνδέσμοις χρηστῆς, οὐχ ὡς
 προσθήκαις κεναῖς, — ὡς περ τινὲς τῶν “Δὴ”
 χεῶνται πρὸς οὐδέν — ἀλλ' ἐὰν συμβάλλων-
 ταί τι τῷ μεγίθει τοῦ λόγου. Καθάπερ παρὰ
 Πλάτων. “Ὁ μὲν δὴ μέγας ἡγεμὼν ἐν οὐρα-
 “νῷ Ζεὺς.” Καὶ παρ' Ὀμήρῳ, “Ἀλλ' ὅτε δὴ”
 etc. Demetr. Phaler. περὶ Ἑρμηνείας, §. 55.
 56. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐν παθητικοῖς πολ-
 λάκις ὁ σύνδεσμος οὕτως ὥς περ, — “Οὕτω δὴ
 “οἰκόνδε—;” Εἰ γοῦν τὸν σύνδεσμον ἐξέλαις,
 συνεζαιρέσεις καὶ τὸ πάθος. Ibid. §. 57.
 Vide supra ad α'. 56.

Ver. 165. Μηδὲ ἕα νῆας ἄλλ' ἐλκόμεν]
 Quâ ratione, νῆας, hic et ver. 181. ulti-
 mam producat; et similiter Διὶ et μῆτιν,
 ver. 169. et ὅς, ver. 184. et κακόν, ver. 190.
 vide supra ad α'. 51.

- Σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
 165 Μηδὲ ἑὰ νῆας ἄλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας.
 "Ὡς ἔφατ' οὐδ' ἀπίθασε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἰῖξασα.
 Καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Εὔρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
 170 Ἑσταότ' οὐδ' ὅγε νηὸς εὖσσέλμοιο μελαίνης
 "Ἄπτετ', ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανε.
 Ἀγχοῦ τ' ἰσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Οὔτω δὴ οἰκόνδε, φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 175 Φεύξεσθ', ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες;

"Tuisque lenibus verbis cohibe virum quemque,

- 165 "Nec sine naves in mare trahere, quæ hinc et inde impelluntur remis."

Sic dixit: nec non paruit dea cæsis-oculis Minerva:

Descendit itaque ab Olympi verticibus concitata;

Raptimque venit veloces ad naves Achivorum:

Invenit deinde Ulyssem Jovi consilio parem,

- 170 Stantem: neque hic navem bonis-transtis-instructam nigram

Tangebatur, quia ipsum dolor corde et animo invaserat.

Prope igitur stans alloquuta est cæsis-oculis Minerva;

"Gençrose Laërtiade, solertissime Ulysse,

"Siccine vero domum, dilectam in patriam terram,

- 175 "Fugietis, naves multa transtra habentes ingressi?"

169 Ὀδυσῆα] Ff.

Ver. 166. γλαυκῶπις] Vide supra ad α'. 206.

Ver. 167. Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἰῖξασα]

Illa viam celerans —

Nulli visa cito decurrit tramite virgo.

Æn. V. 609.

Ver. 168.] Fuerunt apud Antiquos, qui hunc versum expungerent; At nulla idonea de causa.

Ver. 169. Εὔρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα,] Ὀδυσσεὺ παρίσστηναι οὐκ ἄλλη τις ἄληθεία, ἢ φρόνησις. Heraclic. Pontic. Vide supra ad α'. 194. Cæterum quæri potest, quidnam hic extiterit Sapientiæ singularis; cum nihil aliud hac in re egerit Ulysses, quam quod prius, in concilio Seniorum, communi fuerat consensu constitutum, ver. 53. 73. 75. 77. etc. Mihi quidem videtur hac machinatione id indicare Poëtam, utique concilio isti Se-

niorum, ut Duces et βασιλῆας alios, ver. 188. 194. ita et ipsum quoque Ulyssem, non interfuisse; sed sua sapientia intellexisse, quid propositi sibi haberet Agamemnon. Ξυνέηκε θεῶς ὅσα φωνητάσης — οἷος νόος Ἀπριῖδαο — οἷον εἰμπε' ver. 182. 192. 194. Judicet tamen Lector eruditus. Neque enim a quoquam hoc, quod meminere, observatum repperi. Ex altera parte stare videtur, quod infra, ver. 40. inter septem γέροντας ἀριστῆας παναχαιῶν, Ulysses nomine appelletur. Clark. Forte nihil aliud poëta spectavit, quam ut ministerium alicujus Deæ interponeretur: et Ulysses quoque potissimum hac de causa deligitur ad rem impediendam, quia ei inprimis favens ubique Pallas inducitur. Ern.

Ver. 175. νήεσσι πολυκλήϊσι] Intell. naves amplas, magno remigio. ut infr. 293.

- Καδδὲ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρῶσι λίποιτε
 Ἀργείην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης;
 Ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδὲ τ' ἐρώει·
 180 Σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρέτῃς φῶτα ἕκαστον,
 Μηδὲ ἔα νῆας ἄλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας.
 "Ὡς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε θεὰς ὅπα φωνησάσης·
 Βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δ' ἐκόμισσε
 Κήρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος, ὅς οἱ ὁπῆδει.
 185 Αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδῳ Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἐλθὼν,
 Δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεὶ·
 Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων.
 "Ὅντινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχέει,
 Τόνδ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς·

"Gloriam autem Priamo et Trojanis reliqueritis,

"Argivam Helenam, cujus gratia multi Achivorum

"Ad Trojam perierunt, dilecta procul a patria terra?

"Verum abi nunc ad populum Achivorum, neque cesses;

- 180 "Tuisque blandis verbis cohibe virum quemque,

"Neque sinas naves in mare trahere, quæ-utrinque-impelluntur-remis."

Sic dixit: hic autem intellexit Deæ vocem loquentis;

Tendebatque currere, lænamque abiecit: illam vero sustulit

Præco Eurybates Ithacensis, qui etiam sequebatur.

- 185 Ipse autem Atridæ Agamemnoni obvius veniens,

Accipit ab eo sceptrum paternum incorruptum semper:

Cum quo ivit per naves Achivorum ære-loricatorum.

Quemcunque quidem, seu regem, seu primarium virum inveniret,

Hunc blandis verbis detinebat astans;

184 κῆρυξ] Fl. R. A. 1. 190 διδίσκοι] MS.

πολύζυγος. Mox ver. 181. ἀμφιέλισσαι sunt celeres. Similiterque in cæteris epithetis. Ern.

Ver. 182. ὁ δὲ ξυνέηκε θεὰς ὅπα φωνησάσης.]

"Ὡ φθίγμ' Ἀθήνας φιλότατος ἱμοὶ θεῶν.

"Ὡς εὐμαθὲς σου, καὶ ἄποστος ἦς, ὁμῶς

Φώνημ' ἀκούω, καὶ ξυναρπάζω φρενί.

Sophocl. Aj. v. 16.

Ver. 185. τὴν δ' ἐκόμισσε] Recte. Nam κομίσω, ἐκόμισα, penultimam corripiunt. Vide supra ad α'. 140.

Ver. 188. "Ὅντινα μὲν βασιλῆα] Vide supra ad α'. 265.

Ver. 190. Δαιμόνι,] Habet hæc vox apud Homerum semper aliquam Increpationis significationem, sed non semper acerbam. Camerarius.

Ver. 191. Ἀλλ' αὐτός τε κάθησο] Quid vulgo inter κάθισον et κάθησο intersit, vide supra ad α'. 565. Mihi tamen ita potius distinguendum videtur, ut vox κάθισον, Homeri utique temporibus, ejus fuerit, qui simpliciter ut sedeat aliquis, aliosve sedere faciat, jubet; ἦσο autem, vel κάθησο, ejus, qui, sive stantem, sive sedentem alloquatur, et sedere et quietum permanere jubeat.

Ver. 196. Θυμὸς δὲ μέγας ἵστί] Apud

- 190 Δαιμόνι', ἔ' σε ἔοικε, κακὸν ὥς, δειδίσσεσθαι
'Αλλ' αὐτός τε κάθῃσο καὶ ἄλλους ἴδρυσ λαούς·
Οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ', οἷος νόος Ἀτρείδαο·
Νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἵψεται υἱᾶς Ἀχαιῶν.
'Εν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν, οἷον ἔειπε·
- 195 Μήτι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν υἱᾶς Ἀχαιῶν.
Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος·
Τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστὶ, φιλεῖ δέ ἐ' μητίετα Ζεὺς.
"Ον δ' αὖ δῆμου τ' ἄνδρα ἴδοι, βοόωντά τ' ἐφεύροι,
Τὸν σκῆπτρῳ ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκέ τε μῦθῳ·
- 200 Δαιμόνι' ἀτρέμας ἦσο, καὶ ἄλλων μῦθον ἀκουε,
Οἳ σέο φέρετροί εἰσι· σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἀναλκις,
Οὔτε πότε ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος, ἔ'τ' ἐνὶ βελῇ.
Οὐ μὲν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί·

190 " Vir optime, non te decet, timidum uti, trepidare;

" Quin ipse et sede, et alios sedere fac populos.

" Nondum enim certo scis, qui animus Atridae:

" Nunc quidem tentat, mox autem poena afficiet filios Achivorum.

" In concilio enim non omnes audivimus quid dixerit:

195 " Cavendum igitur, ne iratus afficiat aliquo malo filios Achivorum.

" Ira enim magna est, Jovis-alumni regis:

" Honor autem ab Jove est, diligitque ipsum providus Jupiter."

Quemcunque vero plebeium virum videret, vociferantemque offenderet,

Hunc sceptro percutiebat, increpitabatque voce;

200 " Improbe, quiete sede, et aliorum verba audi,

" Qui te praestantiores sunt: tu autem imbellis et invalidus,

" Neque unquam in bello aestimatus, neque in concilio.

" Non quidem ullo pacto omnes regnabimus hic Achivi:

192 σάφ' οἶσθα] MS. 203 οὐ μὲν περ] MS.

Aristotelem, *Rhetor.* lib. 2. c. 2. legitur; Θυμὸς δ᾿. Quod et in uno MS. repperit Barncsius. Sed vera lectio est, δ᾿. Vide supra ad α'. 51.

Ver. 197. μητίετα Ζεὺς.] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 200. Δαιμόνι' ἀτρέμας ἦσο,] Accusatum narrat Socratem Xenophon, quod, hos versus saepius repetendo, ad Ignaviam scilicet hortatus sit plebem. Τὸ δὲ Ὀμήρου, ἔφη ὁ κατήγορος, πολλάκις αὐτὸν λέγειν etc. Ἀπόμνημον. lib. 1.

Ver. 203. Οὐ μὲν πως πάντες βασιλεύσομεν] Artificium et εὐπρέπειαν harum duarum o-

rationum recte explicat Dionys. Halicarnasseus; in quibus Ulysses, dum Plebem alloquitur, Ducem increpat; dum Ducem, Plebem. Quod enim ad Ducem ait, Οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ' et νῦν μὲν πειρᾶται, et, ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν in hoc Milites scilicet objurgat: Quod autem ad Milites ait, Οὐ μὲν πως πάντες βασιλεύσομεν, et, οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίῃ, hoc vero Ducibus esse reprehensioni voluit. Ἄ γάρ ἐβούλετο καθάσθαι τῶν βασιλῶν, τῷ δήμῳ, διελέγετο, ἃ δ' ἐβούλετο ἐπιτιμῆσαι τῷ δήμῳ, τοῖς βασιλεῦσι διελέγετο. Lib. qui inscribitur Τίχην c. 9.

- Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω,
 205 Εἷς βασιλεὺς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω
 Σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσιν ἐμβασιλεύῃ.
 "Ὡς ὅγε κοιρανέων δίεπε στρατόν· οἱ δ' ἀγορῇνδε
 Αὖτις ἐπεσσεύοντο, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων,
 Ἥχῃ· ὥς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 210 Αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος.
 "Ἄλλοι μὲν ῥ' ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καδίδεσας.
 Θερσίτης δ' ἔτι μοῦνος ἀμετροεπῆς ἐκολῶα,
 "Ὅς ῥ' ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἦδη,

" Non bonum, multorum principatus: unus princeps esto,

205 " Unus rex, cui dedit, filius Saturni versuti

" Sceptrumque et jura, ut ipsis dominetur."

Sic ille imperatorem agens dirigebat exercitum. Illi autem ad concilium
 Rursus ruebant, a navibus et tentoriis,

Cum tumultu: sicut cum fluctus-multum strepentis maris

210 Littore magno fremit, resonatque pontus.

Ac cæteri quidem sedebant; tenebantque sedes.

Thersites autem adhuc solus blaterans tumultuabatur,

Qui verbis animo suo et scurrilibus et multis norat

206 Abest a MS. Et est sane spurium ut in vett. libris edd. notatum.

Nibil est, quo σφίσι referatur. Nam sermo est de imperio universo. Sin
 de imperio in Græcos: certe ἡμῖν desideratur propter τὸ βασιλεύσομεν.

Ver. 204. Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη] Aliud hoc, quam si dixisset, οὐκ ἀγαθή etc. Sic Virgilius:

Triste lupus stabulis: —

Dulce satis humor: — Eclog. 111. 80. 82.

Ver. 205 ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω Σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσιν ἐμβασιλεύῃ.] Πάνυ καλῶς Ὀμηρος, ἐμὸι δοκεῖν, καὶ τοῦτο ἔφη, ὥς οὐχ' ἅπαντας παρὰ τοῦ Διὸς ἔχοντας τὸ σκῆπτρον καὶ τὴν ἀρχὴν ταύτην, ἀλλὰ μόνους τοὺς ἀγαθοὺς. Dio Chrysost. Orat. 1. Cæterum totus hic versus 206. (teste Spondano) pro spurio est annotatus in codice Didymi, ubi ad marginem scribitur νόθος. Et in Scholiis quæ appellantur Didymi, nulla ejus fit mentio. Quin et in Mori MS. (teste Barnesio) deest iste versus. Et sine sententiæ detrimento (quantumvis eum necessarium existimet Barnesius) posset sane abesse. Recte enim explicat Eustathius: ᾧ ἔδωκε (τὸ βασιλεῦν δηλαδὴ) κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω: ut adeo versum istum 206. ncc Eustathius vi-

deatur agnovisse. Porro vox ista; σφίσιν, hoc in loco, vix habet quo referatur: Nam in libro nono, ubi versus similis legitur, Σκῆπτρον τ' ἠδὲ θέμιστας ἵνα σφίσι βουλευέσθω, vox σφίσι recte refertur ad præcedentem, λαῶν. Denique cum versus iste dubius, ante editus fuisset, — ἵνα σφίσιν βασιλεύῃ; Barnesius ex Dione Chrysostomo, et ex uno MS. non male edidit, — ἵνα σφίσιν ἐμβασιλεύῃ: Nam aliqui scribendum esset σφίσιν, quod est valde durum. Clark. Vide Var. Lect.

Ver. 210. Αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος.] Citat hunc versum Dionys. Halicarn. ad demonstrandum quædam esse οἰκία καὶ δηλωτικὰ τῶν ὑποκειμένων τὰ ὀνόματα, καὶ — μιμητικώτατα τῶν πραγμάτων. Περὶ συνθέσεως. §. 16. De cujusmodi vocabulis Demetr. Phalceus, Τὰ δὲ πεποιημένα ὀνόματα (inquit) — ποιεῖ μάλιστα μεγαλοπρέπειαν διὰ τὸ ὅσον φόβοις εὐκρίναι. Περὶ Ἑρμηνείας, §. 94. 95. Vide infra ad γ'. 363. et δ'. 455.

Ver. 212. ἀμετροεπῆς ἐκολῶα] "Verba illius nulla et ἄκοσμα, strepentium sine

- Μὰψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν,
 215 Ἀλλ', ὅ, τι οἱ εἴσαιτο γελοῖον Ἀργείοισιν
 Ἑμμεναι· αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε·
 Φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα· τῷ δὲ οἱ ὤμω
 Κυρτῶ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὑπερθε
 Φοξὸς ἔην κεφαλὴν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοδε λάγνη·
 220 Ἐχθιστος δ' Ἀχιλῆϊ μάλιστ' ἦν, ἡδ' Ὀδυσῆϊ·
 Τῷ γὰρ νεικέεσκε. Τότ' αὖ Ἀγαμέμνονι δῖω
 Ὀξέα κεκληγῶς λέγ' ὀνειδέα· τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 Ἐκπάγλως κοτέοντο, νειμέσσηδέν τ' ἐνὶ θυμῷ·

Temere, ac non prout decebat, contendere regibus;

215 Verum quodcumque ei videretur ridiculum Argivis

Fore: Turpissimus autem vir ad Ilium venit:

Strabo erat, claudusque altero pede; et ipsius humeri

Gibbi, in pectus contracti: at superne

Acutus erat capite, rarum vero supra sparsum erat capillamentum.

220 Inimicissimus autem Achilli maxime erat, et Ulyssi;

His enim *præcipue* convitari solebat. Tum vero Agamemnoni nobili

Stridule clamans dicebat probra: huic itaque Achivi

Vehementer irati erant, et indignabantur animo:

208 αὐδῆς] Fl. 218 συνοχωκότε] Fl. Ald. 1. v. not. ὑπερθε] Aldd. Junt.

220 Ὀδυσῆϊ] Fl. Ald. 1.

“modo Graculorum similia.” Gell. lib. 1. cap. 15.

Ver. 215. Ἀλλ', ὅ, τι οἱ εἴσαιτο] Fuerunt inter Veteres qui hoc ita acciperent, ut fuerit illud ridiculum ab Achivis existimatum, quodcumque dixisset *Thersites*. Atque hoc modo explicat *Scholiastes*. Mibi multo simplicius aptiusque videtur, tum ad verborum tum ad sententiæ constructionem; ut *Thersites* ad contentionem ea sit locutus, quæcumque Achivis risum movere posse arbitraretur. Quomodo plerique hodie interpretantur,

Ver. 216. αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ] Pulcherrima hæc viri, et ad deformitatem animi et ad corporis pravitatem insignis, descriptio. Γεγραμμένον — Θερίστου πρόσωπον ἰδόντες ἡδόμεθα καὶ θυνμάζομεν· οὐχ ὡς καλὸν ἀλλ' ὡς ὅμοιον — ἡ δὲ μίμησις, ἃν τι περὶ φαῦλον, ἃν τε περὶ χρηστὸν ἐφίκεται τῆς ὁμοιότητος, ἐπαινέται. *Plutarch. de audiend. Poëtis*. Porro lepide admodum de hac descriptione *Lucianus*: Ἦν τις γραφὴ κατ' αὐτῷ [καθ' Ὀμήρου] ἀπειννηγμένη ὕβρεως ὑπὸ

Θερίστου, ἐφ' οἷς αὐτὸν ἐν τῇ ποιήσει ἔκωψε, καὶ ἐνίκησεν Ὀμηρος, Ὀδυσσεὺς συνηγοροῦντος. *Var. Hist. lib. 2.* Nec denique, ad artificium Poëmatis, nihil est, quod hic annotarunt nonnulli; utique unum omnium formosissimum *Nireæ*, itidemque omnium maxime deformem *Thersiten*, semel depictos, nunquam deinceps in toto Poëmate memoratos.

Ver. 218. συνοχωκότε] Sic MSS. et edd. nisi, quod Fl. et Ald. 1. habent *συνοχωκότες*, quod convenit derivationi, quam tradit Schol. Lips. συνέχω, συνοχωῶ, συνοχωῶσα, συνόχηκα. Sed olim h. l. legebatur etiam *συνοκωκότες*, auctore Hesychio, qui eam nobis conservavit. Eam bene defendit Vir doctus in *Misc. obs. I. p. 114.* copiosius Cl. Valkenar. ad Ammon. p. 24. qui de h. v. et cognatis inprimis videndus. Thema verbi est *ὀκωχῆ* ap. Etymol. unde *ὀκωχεύω*· *ἀνοκωχῆ* est ap. Ammonium in ed. Ald. et Valkenar. etc. *Ernesti*.

Ver. 219. ἐπενήνοδε] Non ut Lexicographi, ex præterito ἐπενήνοθα: Sed ex aoristo

- Αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν, Ἀγαμέμνονα νείκεε μυθῶ·
 225 Ἀτρείδῃ, τέο δ' αὖτ' ἐπιμέμφεαι, ἥδ' ἔ χατίρεις;
 Πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, ποκλαὶ δὲ γυναῖκες
 Εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἅς τοι Ἀχαιοὶ
 Πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἔλωμεν.
 Ἴη ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὃν κέ τις οἴσει
 230 Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου, υἱὸς ἄποινα,
 "Ὅν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω, ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν;
 Ἢ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεται ἐν φιλότῃτι,
 Ἢν τ' αὐτὸς ἄπο νόσφι κατίσχεαι; Οὐ μὲν ἔοικεν
 Ἀρχὸν ἑόντα, κακῶν ἐπιβασκόμεν υἱᾶς Ἀχαιῶν.
 235 ὦ πέπονες, κάκ' ἐλέγχε', Ἀχαιῖδες, οὐκ' ἐτ' Ἀχαιοὶ,

At hic alte vociferans, Agamemnonem increpabat sermone;

- 225 "Atrida, quam ob rem quereris, aut qua re indiges?
 "Plena tibi ære tentoria, multæ et mulieres
 "Sunt in tentoriis selectæ, quas tibi Achivi
 "Omnium primo damus, cum urbem ceperimus.
 "An adhuc et auro indiges, quod quis afferat
 230 "Trojanorum equum-domitorum ex Ilio, pro filio redemptionis-pretium,
 "Quem ego vinctum duxero, vel alius Achivorum?
 "Aut mulierem juvenem, cui miscearis amore,
 "Quamque ipse seorsum detineas? Minime quidem decet
 "Principem existentem, in mala inducere filios Achivorum.
 235 "O imbelles, ignava probra, Achæides, non amplius Achivi.

236 τὸν δ' ἰῶμεν] Fl. Ald. 1.

ἐπινήνοδον. Alias enim non constaret *Temporum* ratio. Vide supra ad α'. 37. et infra ad δ. 492.

Ver. 220. "Εχθιστος δ' Ἀχιλῆϊ]

— semperque odiis et crimine Drances

Infensus juveni Turno, —

Æn. XII. 122.

Τὴν δὲ τοῦ ἥθους μοχθηρίαν συντομώτατα καὶ δι' ἐνὸς ἔφρασεν "Εχθιστος δ' Ἀχιλῆϊ μά-
 "λιστ' ἦν, ἥδ' Ὀδυσῆϊ." Ὑπερβολὴ γὰρ τις φαυλότητος, τὸ τοῖς κρατίστοις ἐχθρὸν εἶναι. *Plutarch.* περὶ φθόνου καὶ μίσους, sub initio.

Ver. 221. Τὸ γὰρ νεκείεσκε.] *Conviliari solitus erat.* De vi hujus temporis imperfecti, vide supra ad α'. 37.

Ver. 222. Ὀξία κικληγώς] Α κλάζω, κικληγώς, eadem analogia, atque a φαῖνω, πείφω, a κράζω, κέκραγα; et similia. Vide supra ad ver. 514.

Ver. 228. Πρωτίστῳ δίδομεν, — πτολίε-

θρον ἔλωμεν. — "Ὅν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω,] Pulcherrime hic *Personæ* servit Poëta, dum virum omnium ignavissimum gloriosius de se inducit jactantem, quam ipsum *Achillem* omnium fortissimum, etiam ferocientem insuper illum et iratum. Vide infra ad δ. 401. "Ἀς [πράξεις] ὁ ποιητὴς ἱκατέρῃ [προσώπῳ] προσηκόντως ἀποδίδωσιν. Οἷον ὁ Ἀχιλλεὺς πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα λέγει, καίπερ λέγων μετ' ὀργῆς,

Οὐ γάρ σὺ ποτὶ ἴσοι ἔχω γέρας, ὅππότε Ἀχαιοὶ
 Τρώων ἐκπύρσας ὠναιόμηνον πτολίεθρον"

ὁ δὲ Θεσπίτης τῷ αὐτῷ λοιδωρούμενος λέγει,

ἅς τοι Ἀχαιοὶ

Πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἔλωμεν,

καὶ πάλιν ὁ Ἀχιλλεὺς,

αἶ κί ποθι Ζεὺς

Δῶσι πόλιν Τροίην ὑπείχων ἐξαπατάζει.

- Οἴκαδ' ἐπερ σὺν νηυσὶ νεώμεθα· τόνδε δ' εἴωμεν
 Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρας πεσσέμεν, ὄφρα ἴδῃται,
 ἥ ῥά τι οἱ χ' ἡμεῖς προσαμύνομεν, ἥε καὶ ἔκί·
 Ὅς καὶ νῦν Ἀχιλλῆα ἔο μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 240 Ἡτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας·
 Ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλλῆϊ χόλος φρεσὶν, ἀλλὰ μεδίη·
 Ἡ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λαβήσαιο. [μῶν.
 Ὡς φάτο, νεικεῖων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 Θερσίτης· τῷ δ' ὦκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 245 Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῶ ἠνίπαπε μύθῳ·
 Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής,
 Ἴσχεο, μήδ' ἔθειλ' οἷος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν·

- “ Domum cum navibus redeamus: hunc vero sinamus
 “ Isthic ad Trojam præmia concoquere; ut sciat,
 “ An in aliquo ei et nos adjumento simus, an non:
 “ Qui etiam nunc Achillem, se multo fortiozem virum,
 440 “ Contumelia affecit: Ereptum enim habet ejus pretium, quod ipse vi abstulit.
 “ Veruntamen non Achilli bilis est in præcordiis, verum socors est;
 “ Alioqui enim, Atrida, nunc postremum injurius fuisses.”
 Sic dixit, convitians Agamemnoni, pastori populorum,
 Thersites: huic autem cito astitit nobilis Ulysses,
 245 Et ipsum torve intuitus duro increpavit sermone;
 “ Thersite loquacissime, vocalis quanquam sic concionator,
 “ Desine, neque velis solus contendere cum regibus:

246] ἀκριτόμυτε] Ald. 2. 3. vitiose, et tamen imitatus est Junta, ut solet.

ἰ δὲ Θερσίτης,

“Οἱ κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω ————
 Plutarch. de audiend. Poëtis.

Ver. 235. “Ἡν τ' αὐτὸς ἔπω] Qua ratione hic αὐτὸς, et δίδωμεν, supra ver. 228. et ἔω, infra ver. 239. ultimam producat; vide supra ad α'. 51. Barnesius hic legi posse auguratur, “Ἡν αὐτὸς τ' ἔπω, longe melius. Immo vero, ad vim particulæ τε longe pejus.

Ver. 235. Ὡς πίπτονες, — Ἀχαιῖδες, οὐκ ἔτ' Ἀχαιοί,]

O vere Phrygiæ, neque enim Phryges!

Æn. IX. 617.

Ver. 237. γέρας πεσσέμεν,] Est præmia consumere, præmiis frui. Male versio: concoquere. πίσσειν vel πίπτειν sic de tempore dixit Pindarus Pyth. IV. 300. add. Cl. Abresch, ad Æschyl. p. 638. Similli-

mum est illud Apollon. Rhod. I. 283. ἄλλα δὲ πάντα πάλαι θρεπτήρια πίσσω. quod stulte, ut pleraque vertit Hoelzlinus. sensus est: cætera autem omnia θρεπτήρια habeo, accepi, fruor cæteris etc. Idque ductum est ex h. l. Homeri. Ernest.

Ver. 238. “Ἡ ῥά τι οἱ χ' ἡμεῖς προσαμύνομεν,] Vide supra ad ver. 228.

Ver. 239. Ὅς καὶ νῦν Ἀχιλλῆα] Τοῦτο καὶ ἡ Ὅμηρον τέχνη. Ἐπειδὴ γὰρ ἐώρα τὸ στρατόπεδον ἀγανακτοῦντας ὑπὲρ Ἀχιλλεῖως πρὸς Ἀγαμέμνονα, — ἀνέστησεν αὐτοῦ συνήγορον ἐπίφθονον, γιλαῖον, ἵν' ἐν τῇ τοῦ συνηγόρου κακίᾳ ἀφανισθῇ τὸ δίκαιον τοῦ πράγματος. — Εἰ μὴ γιλαῖος καὶ ἄξιος μίσους ἦν, ἰσχυρὰ τὰ λεγόμενα ὑπὲρ Ἀχιλλεῖως. Διὰ τοῦτο καὶ γίλας τοῖς Ἕλλησι γίνεσθαι, καὶ ἐκ τοῦ γίλατος διάλυσιν τῆς σπονδῆς εἰς τὰς πατρίδας.

- Οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χερεϊότερον βροτὸν ἄλλον
 "Εμμεναι, ὅσοι ἄμ' Ἀτρεΐδῃς ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
 250 Τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμα' ἔχων ἀγορεύοις,
 Καὶ σφιν ὀνειδέα τε προφέροισ, νόστον τε φυλάσσοις.
 Οὐδὲ τί πω σάφα ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
 "Η εὖ, ἥε κακῶς, νοστήσομεν υἱὲς Ἀχαιῶν.
 Τῷ, νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 255 Ἦσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν
 "Ηρώες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.
 Ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·

" Non enim ego, quam tu sis, censeo pejorem mortalem alium

" Esse, quotquot cum Atridis ad Ilium venerunt.

250 " Quare ne reges in ore habens concioneris,

" Neu ipsis probra objicias, et reditionem observes.

" Nondum plane scimus quomodo futura sint hæc facta;

" Utrum bene, an male, redituri simus filii Achivorum.

" Propterea nunc Atridæ Agamemnoni, pastori populorum,

255 " Sedes jaciens convicia; quia ei valde multa dant

" Heroës Danaï: tu vero maledictis irritans concionaris.

" Sed tibi edico, quod et perfectum erit:

Dion. Halic. Τέχνη, c. 12. Tantum utique interest, quis quid dicat.

Ver. 246. Θερεΐτ' ἀκριτόμυθε,] Pulcherrima super hac re *Pularchi* observatio. Ὁ Θερεΐτης ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεύς, οὐ χωλὸς, ἐφαλακρὸς, οὐ κυρτὸς, ἀλλ' ἀκριτόμυθος λοιδορεῖται. Τὸν δ' "Ηφαιστον ἡ τεκούσα καὶ φιλοφρονουμένη προσηγόρευεν ἀπὸ τῆς χαλότητος, "Ὅρσο Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος." De audiend. *Poëtis*.

Ver. 257. τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται] Vir doctissimus *Henr. Stephanus* legendum conjicit, quomodo et *Barnesius* deinceps edidit, τὸδε καὶ. Sed, ut opinor, minus recte.

Ver. 262. τὰ τ' αἰῶ ἀμφικαλύπτει,] *Subligaculum*, fascias femorales.

Ver. 267. Σμῶδιζ] Hoc in vocabulo, quæstio existit duplex; ad orthographiam altera, altera ad *Accentum*.

De orthographia; contendit *Barnesius*, legendum omnino σμῶδιγξ, *Homeri* ipsius auctoritate, ψ'. 716. Πυκναὶ δὲ σμῶδιγγες. Et eadem sane analogia scribi potest σμῶδιγξ, quæ φάλαγξ etc. Attamen γ' istud

jamdudum habemus, in litera ξ' inclusum. Est nimirum σμῶδιξ, (et, ante inventum ξ. verisimillimum est scriptum fuisse, σμῶδιγξ, vix autem σμῶδιγγξ, quod haud advertit *Barnesius*. Similiter φλὲψ, quod est φλὲβς; et φλόξ, quod est φλόγς; et σὰρξ, quod est σάρκς; et similia. Qua tamen de re, vide et *Athenæum* aliter disputantem, (lib. 9. c. 10. sub finem,) proposita quæstione de vocibus ὄρτυξ, ὄρτυγος; ὄνυξ, ὄνυχος; κήρυξ, κήρυκος etc. Similiter et duplex ista litera ζ', in principia sua non uno modo resolvitur. Vox φράζω, enunciebatur (et, ante inventam ζ, verisimile est exaratam fuisse) φράδσω; unde ἐφράδων, πύφραδα, et (in lingua Dorica) φράσων. At κρίζω, ἀρπάζω, τρύζω, τρίζω; cum et in lingua Dorica literam ζ servent, et in *Aoristo* ac præterito medio non utique δ, sed γ assumant; in his verisimile est ipsam ζ sonum compositum habuisse, qui ad γ vel κς propius, quam ad δς accederet. Item λείψαι, æque est λείβσαι ex λείβω, ac λείψαι ex λείπω.

De Accentuum ratione qui scripserunt,

Εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κιχήσομαι, ὥς νύ περ ᾧδε,
Μήκετ' ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὤμοισιν ἐπέει,

260 Μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατρὸς κεκλημένος εἶην,
Εἴ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν, ἀπὸ μὲν φίλα εἴματα δύσω,
Χλαῖνάν τ' ἡδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
Αὐτὸν δὲ κλαίοντα δοᾷς ἐπὶ νῆας ἀφῆσω,
Πεπληγὼς ἀγορῇθεν αἰεκέσσι πλεγγῆσιν.

265 "Ὡς ἄρ' ἔφη· σκῆπτρῳ δὲ μετάφρενον, ἡδὲ καὶ ὦμα
Πλῆξεν· ὁ δ' ἰδνώθη· θαλερὸν δὲ οἱ ἔκπενε δάκρυ.
Σμῶδιξ δ' αἱματόεσσα μεταφρένα ἐξυπανέστη,

" Sicubi iterum te insanientem deprehendero, sicut jam hic,

" Ne amplius deinceps Ulyssi caput super humeros sit,

260 " Neque posthac Telemachi pater vocer,

" Si non ego, te comprehenso, tuas quidem vestes exuero,

" Lænamque et tunicam, quæque pudenda contegunt;

" Ipsum autem flentem veloces ad naves demisero

" Cæsum e concione duris verberibus."

265 Sic dixit; sceptroque tergum atque humeros

Percussit; ille vero intorquebat se; uberes autem ei exciderunt lachrymæ;

Vibexque cruenta in dorso exorta est,

258 εἴκετι] Fl. A. 1. 259 Ὀδυσῆϊ] Fl. A. R. J. 260 μηδέτι] Fl.

regulam uno ore hanc tradunt; ubi *Ultima sit longa*, (diphthongis nimirum *αι* et *αι* pro brevibus semper habitis,) penultimam circumflecti non posse: Excipiunt tamen *αἰλαξ*, *χοῖνιξ*, *καλαῦροψ*, et similia. At vero Excipi hęc omnino non debent. Nam, ratione accentuum, syllaba longa est ea, quæ natura, (Vocali nimirum longa existente,) non utique quæ positione sola producitur. Nam *οἶκόν μου*, *οἶκόν σε* et similia, semper circumflectunt. Pari igitur ratione, circumflecti itidem debent *αἰλαξ*, *χοῖνιξ*, *καλαῦροψ*; ut quæ ultimam, Vocali brevi constantem, positione sola producant. De voce, *καλαῦροψ*, res per se manifesta est: Ex genitivis *αἰλαῖκος*, *χοῖνίκος* aliquo modo colligi videtur, *αἰλαξ* et *χοῖνιξ* vocalem brevem in ultima habere, ideoque circumflecti debere. Ex genitivis *κῆρυκος*, *φοινίκος* [nam quæ Homero scripta sunt *φοινικόεσσα* et *φοινικόεσαν* enuntiabantur, *φοινικούσαι* et *φοινικούσαν*, quomodo et scribi deinceps cepta sunt;] vero admodum simile est *κῆρυξ* et *φοῖνιξ* vocalem longam in ultima

habere, ideoque circumflecti omnino non debere. Κατήλιφα, qua parte versus apud Aristophanem usurpatur, penultimamne corripiat, non liquet; nec proinde scribendumne sit κατήλιψ, an κατήλιφ. Κάτ-αἰτυξ, in obliquis casibus nusquam mihi occurrit. Denique σμῶδιγγος vocalem *ι*, brevemne habeat an longam, quandoquidem e vivis jam olim periit linguæ Græcæ pronuntiatio, sciri nullo modo potest; nec proinde scribendumne sit σμῶδιξ an σμῶδιζ. Levicula forte hæc. Semel tamen annotare non piguit, cum vulgo observata non fuerint; et *Analogia* nunquam sit nihil. Clark. In disputatione de scriptura, non bene procedit ratio Clarkiana. Si σμῶδιξ pro σμῶδιγς, ut φλοξ pro φλόγς, genitivus non potest esse σμῶδιγγος, ut nec φλογγός, sed σμῶδιγος. Certe pro Barnesio est hoc, quod omnia substantiva, in quibus casus obliqui, aut plur. habet γγ, in nominativo habent γξ. Litera γ potuit excidere in scriptura librorum, vid. Var. Lect. ad α'. 46. 59. etc.

- Σκήπτρα ὑπο χρυσέα· ὁ δ' ἄρ' ἔξετο, τάρβησέν τε·
 Ἀλγῆσας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπεμόρξατο δάκρυ.
 270 Οἱ δέ, καὶ ἀχρύνενοί περ, ἐπ' αὐτῷ ἡδὺν γέλασαν.
 ὦδ' ἔτι τις εἶπεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 ὦ πόποι, ἦ δὴ μυρὶ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε,
 Βουλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς, πόλεμόν τε κορύσσαν·

Sceptro ab aureo: ipse tamen sedit, timuitque:

Dolensque vultu fædo, abstersit lachrymas.

- 270 Illi autem, quamvis mæsti, super isto suaviter riserunt,
 Sic autem aliquis dicebat, intuens propinquum alium;

"Dii boni; certe plurima Ulysses bona fecit,

"Consiliaque inchoans bona, bellumque adornans:

274 οὐν δὲ τὸ δὲ μ.] MS. Fl.

Ver. 268. Σκήπτρου ὑπο χρυσέα.] Pronunciabatur χρυσέου, quomodo et scribi postea cæptum est. Nam prima necessario producit: neque in his ulla est licentia. Sic apud *Virgilium*,

Aurea composuit sponda.——

Æn. I. 702.

Aurea percussus virga.——

Æn. VII. 190.

Uno eodemque igni.——

Ecolg. VIII. 80.

Una eademque via.——

Æn. X. 487.

Vide infra ad ver. 811. Porro σκήπτρον χρυσέον, non semper est sceptrum aureum, sed clavis aureis distinctum, χρυσείοις ἡλοῖσις πεπαρμένον, lib. α'. v. 246.

Ver. 269. Ἀλγῆσας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπεμόρξατο δάκρυ.] Moschopulus in Scholiis legendum contendit, ἀπομόρξατο. Quod perinde est. Scribitur enim, teste *Eustathio*, et μόργνυμι et ἀπομόργνυμι. Idem Moschopulus vocem, ἀχρεῖον, refert ad δάκρυ: Sed hoc, minus recte. Nam ἀχρεῖον ἰδὼν elegantissime dictum est, et tam significanter, ut nihil possit supra. Latine dicas, inutile tuens; sicuti, torum intuens, et similia.

—— acerbā tuens —— *Æn.* IX. 794.

Ἀχρεῖον δ' ἐγίλασσε, —— *Odys.* ε'. 162.

—— βλέπων ὑπέτιμνα.

Aristoph. *Eccles.* 291.

Κᾶβλε· τί τάπη, —— *Equit.* 628.

Καὶ βλέποντ' ἐρίγανον. *Ran.* 616.

Idem in *Vespis*, ὦ μιὰρὸς ὄτος, ὡς δὲ καὶ πλεωτὴν βλέπτει. Et alibi, —— βλέπτει γέ

τοι μανικόν τι καὶ τραγωδικόν. Observandum autem ἀχρεῖος apud *Græcos*, (quum de homine malo dicitur,) non utique eum exhibere, qui simpliciter sit non utilis, sed qui sit maxime nequam. Sic apud *Euripidem*, *Med.* ver. 296. ἀργία significat, non ignaviam (ut vulgo vertunt,) sed quicquid maxime est detrimentosum. Similiter apud optimos linguæ *Romanæ* Auctores, *Augusti* temporibus, inutile legitur id, non quod non utile modo, sed quicquid utili maxime est contrarium. Næpe Exemplum inutile est id, non quod non utile, sed quod perniciosum est: et *Servus* inutilis is, non qui non utilis, sed qui omnium nequissimus. "Seditiosum" et *INUTILEM* civem." *Cic.* de *Offic.* lib. 2. "Hæc tot" [videl. fallax, malitiosus etc.] "et alia plura, anne *INUTILE*" [videl. calamitosissimum] "est, vitiorum subire nomina?" *Id.* ibid. lib. 3. — "Per ignem nemi *Excoquitur* vitium, atque exodat *INUTILIS*" [id est, noxius] "humor." — *Virg.* *Georg.* I. 88. "Solertior isto, Sed sibi *INUTILIOR*." [sibi nimirum, perniciem afferens;] *Ovid.* *Metam.* lib. 13. ver. 37. "Aurum et *INUTILE*, Summi materiem mali." *Horat.* *Carm.* l. 3. *Od.* 24. v. 48. Sic apud *Hirtium*. "Multa *Romæ* male et *INUTILITER*" [hoc est, perniciose] "administrari." Et apud *Livium*, l. 3. c. 33. "privatis inutilis," [id est, perniciosus.] Et lib. 5. c. 5. "Vi-dele quot res quam inutiles" (i. e. perniciose) "sequantur illam viam consilii." Et apud *Ovidium* l. 2. *Pont.* ep. 8. "inutile fatum," [id est, detrimentosum.] Simili ratione, impiger, improbus, inimi-

Νῦν δὲ τὸ δὴ μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
 275 Ὅς τὸν λαβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ' ἀγοράων.
 Οὐ δὴν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ
 Νεικείην βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν. [σεύς
 "Ὡς φάσαν ἡ πληθύς· ἀνὰ δ' ὁ πολίπορδος Ὀδυσ-
 "Ἔστη σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

"Nunc vero hoc sane multo optimum inter Argivos fecit,

275 "Qui hunc conviciatorem contumeliosum coërcuit a garrulitate.

"Nequaquam certe ipsum iterum stimulat animus præferox

"Objurgare reges contumeliosis verbis."

Sic dixerunt multitudo. Sed urbium vastator Ulysses

Surrexit sceptrum tenens: (juxtaque cæsiis oculis Minerva,

277 ὀνειδείοις] v. ad α'. ver. 519.

cus, immitis, impius, iniquus, infamis, infelix, infestus, impudens etc. non eum exhibent, qui sit solummodo non piger, non probus, non amicus, non mitis etc. sed qui sit quicquid pigro, quicquid probo, quicquid amico, quicquid miti etc. omnium maxime sit contrarium. Errarunt itaque Grammatici isti a Gellio memorati, qui, de verbis quasi incuriose et abjecte positis disputantes, istud Virgilii reprehenderunt, "Aut illaudati nescit Busiridis aras?" Illaudati, parum idoneum esse verbum dicentes; neque id satis esse, ad faciendam scelerati hominis detestationem. Nam, ut recte respondet Gellius; "qui omni in re, atque omni tempore, laudem de omni vacat, is illaudatus est; isque omnium pessimus, deterrimusque est. — Inculpatus, instar est absolutæ virtutis: Illaudatus igitur quoque finis est extreme mæ malitiæ. — Eadem ratione idem Virgilius inamabilem dixit Stygiam paludem." Gell. lib. 2. c. 6. Eadem reperias, et pene eisdem verbis, apud Macrobiū lib. 6. c. 7. Quod hac de re affert Baylius, (in voce, Busiris) plane Stultissimum est: "Je ne trouverois pas un fort grand inconvenient à supposer que cet endroit de Virgile" [Aut illaudati nescit Busiridis aras,] "est un de ces vers, où la nécessité des syllabes breves et longues engage les Poètes à se servir de paroles inutiles, ou même préjudiciables au sens. La quantité des syllabes demande bien des sacrifices aux Poètes dans les langues mortes, comme la rime leur en demande beaucoup dans les vi-

"vantes." Quasi vero non satis esset verborum, ut execrandus, detestandus, et similia innumera, quibus Versus (si Diis placet) consarcinari potuisset.

Ver. 270. Οἱ δὲ, καὶ ἀχνύμενοί περ,] Theon Sophista ambiguum, ait, tristesne, quia Thersiten cædi viderint, an quia naves cuperent deduci: annotante Giphano. Sed inepte admodum Sophista. Quod enim Thersiten cæsum viderint, ob id vero ut dolerent tantum abfuit, ut e contrario statim dixerint, ver. 274. Νῦν δὲ τὸ δὴ μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν.

Ver. 271. Ὡς δὲ τις εἴπεικεν,] Vide supra ad α'. 51.

Ver. 273. Βουλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς, πόλεμόν τε κορύσσων,]

Sive fide, seu quis bello est expertus et armis.
 Æn. VII. 235.

Ver. 274. Νῦν δὲ τὸ δὴ μέγ' ἄριστον] Al. Νῦν δὲ τοδ' αὖ μέγ' ἄριστον.

Ver. 277. ὀνειδείοις ἐπέεσσιν,] Vide supra ad α'. 519.

Ver. 278. δ' ὁ πολίπορδος Ὀδυσσεύς,] Quanquam et Achillem appellat Homerus πολίπορδον, Iliad. Σ'. 372. et φ'. 530. Ulyssi tamen plerumque et κατ' ἔροχην tribuitur hoc epitheton, ὅτι διὰ τῆς αὐτοῦ μηχανῆς ἐάλω τὸ Ἴλιον. Moschopul. Schol.

Σὴ δ' ἔλω βουλῇ Πριάμου πόλις ἐνθάδ' αἶψα.
 Odys. X. 230.

Pergama tum vici cum vinci posse coëgi.

Ovid. Metam. lib. 13. ver. 349.

"Qui M. Antonium oppresserit, is bellum confecerit: Itaque Homerus non Aja-

- 280 Εἰδομένη κήρυκι, σιωπᾶν λαὸν ἀνάγει
 'Ως ἅμα δ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἱῆς Ἀχαιῶν
 Μῦθον ἀκέσειαν, καὶ ἐπιφρασσαίατο βελήν.
 'Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 Ἀτρεΐδῃ, νῦν δὴ σε, ἄναξ, ἐδέλουσιν Ἀχαιοὶ
 285 Πᾶσιν ἐλέγχιστον δέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν.
 Οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν, ἥνπερ ὑπέσταν,
 Ἐνθάδ' εἰ στείχοντες ἀπ' Ἀργεὸς ἵπποβότοιο,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.
 'Ὡς τε γὰρ ἡ παῖδες νεαροὶ, χῆραί τε γυναῖκες,

280 Assimulata præconi, silere populum jussit;
 Ut simul primique et postremi filii Achivorum
 Sermonem audirent, et expenderent consilium:)
 Qui ipsis prudens concionatus est, et dixit;

"Atrida, nunc te, rex, volunt Achivi

285 "Omnibus probrosissimum facere articulate-loquentibus mortalibus:

"Neque tibi perficiunt promissionem, quam polliciti sunt,

"Huc venientes ex Argo equis-apto,

"Ilio exciso bene munito te rediturum.

"Tanquam enim vel pueri tenelli, viduæve mulieres,

281 ὡς δ' ἅμα] MS. 282 ἐπιφρασσαίατο] Edd. vett. MS. pariter sic, sed
 alterum σ manu prima supra scriptum. add. ad α'. 537. 283 ὁ σφιν] MS.
 287 ἐνθάδ' εἰ στείχοντες] MS.

"cem, nec Achillem, sed Ulyssem appel-
 "lavit πολίπορδον." Cic. epist. ad Fa-
 mil. lib. 10. ep. 13.

Ver. 279. παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.]
 Vide supra ad α'. 194.

Ver. 282. καὶ ἐπιφρασσαίατο βελήν.] Ita
 omnino scribendum cum duplici σ; ut
 recte Barnesius. Vide supra ad α'. 140.
 Clark. Sic MS. L.

Ver. 284. Ἀτρεΐδῃ, νῦν δὴ σε,] "Admi-
 "rabilis oratio Ulyssis, et omni virtute
 "eloquentiæ perfecta." Camerar. "Non-
 "ne vel dictæ in secundo libro senten-
 "tiæ, omnes litium ac consiliorum ex-
 "plicant artes? Affectus quidem vel illos
 "mites, vel hos concitatos, nemo erit
 "tam indoctus, qui non in sua potestate
 "hunc autorem habuisse fateatur." Quin-
 "tilian. lib. X. cap. 1. Vide supra ad
 ver. 203. Dionys. Halicarn. hic legit;
 Ἀτρεΐδῃ, μάλα δὴ σε.

Ver. 287. Ἐνθάδ' εἰ στείχοντες] Al. Ἐν-

θάδ' ἔτι στείχοντες. Al. Ἐνθάδ' ἐπιστείχον-
 τες.

Ver. 288. Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον
 ἀπονέεσθαι.] Fefellit, quos viderim, Editores
 versionum, loci hujus Syntaxis; ac si
 Poëta constructione prorsus inexplicabili
 id ἐκπέρσαντες dixisset, quod erat dicen-
 dum ἐκπέρσαντας. Barnesius; Δυῖκον, in-
 quit, ἀντί πληθυντικοῦ: ac si, quoniam
 omne Duale est, Plurale, ideo et omne
 Plurale posset itidem esse Duale: Qua de
 re vide supra ad α'. 566. Etiam doctis-
 simus Camerarius hoc in loco ad Enalla-
 gen numeri confugit. At quæ, malum,
 ista Enallage? quæ, si qua erit, omnem
 omnis linguæ rationem penitus everterit;
 quamque in lingua sua vernacula si quis
 usquam gentium experiri velit, nunquam
 eam non sentiet absurdissimam. Quor-
 um igitur hic nodum in scirpo quære-
 re? Utique ἐκπέρσαντ' non hoc in loco
 ἐκπέρσαντες est, sed ἐκπέρσαντα. Quid evi-

290 Ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἰκόνδε νέεσθαι.

Ἡ μὲν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι.

Καὶ γάρ τις θ' ἓνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο

Ἀσχαλάα, παρὰ νηὶ πολυζύγῳ, ἣν περ ἄελλαι

Χειμέριαι εἰλέωσιν, ὀρινομένη τε θάλασσα·

295 Ἡμῖν δ' εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς

Ἐνθάδε μιμνόντεσσι· τῷ οὐ νεμεσίζομ' Ἀχαιοὺς

Ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπη

Αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν, κενεόν τε νέεσθαι.

Τλῆτε, φίλοι, καὶ μέιναντ' ἐπὶ χρονον, ὅφρα δαῶμεν,

290 " Inter se comploratione facta desiderant domum redire:

" Enimvero certe durum est, afflictum et re infecta aliquem redire:

" Etenim quispiam vel unum mensem manens procul a sua uxore

" Ægre fert, apud navem multa-transtra-habentem, quam procellæ

" Hybernæ detinent, commotumque mare:

295 " Nobis vero nonus est, qui circumvolvitur, annus

" Hic manentibus: qua de causa non succenseo, Achivos

" Ægre ferre apud naves recurvas: Veruntamen

" Turpe, diuque manere, inanemque redire.

" Tolerate, amici, et manete aliquandiu; ut sciamus,

295 σὺν νηϊ] MS. Fl. v. not. ὄνπερ] MS. 294 χειμέριοι] Fl. A. 1. Placet. Sic laudat Stephanus in Thes. qui et νύκτα χειμέριον e Thucyd. III. affert.

dentius? Sponderunt nimirum Achivi, Agamemnonem Trojam ἐκπέρσαντα domum cum gloria rediturum. Quin et, quo magis mirere, tribus aliis in locis repetitus idem iste versiculus; quorum in duobus vox ista ἐκπέρσαντ' necessario ad unum Agamemnonem refertur, in tertio ad Menelaum; β'. 115. ε'. 716. et ε'. 20.

Ibid. ἀπονέεσθαι] Vide supra ad α'. 598.

Ver. 291. ἀνιηθέντα νέεσθαι.] Post diuturnum laborem, re infecta redire — δηρόν τε μένειν, κενεόν τε νέεσθαι. ver. 298. Ut mirum sit doctissimam Dominam Dacier de hoc versu dixisse, *le vers Grec est assez difficile*. Sunt, qui hic legendum conjiciant πόθος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι.

Ver. 295. παρὰ νηϊ] Altera lectio σὺν νηϊ Cod. Lips. et ed. Flor. extat etiam in aliquot MSS. ap. Barnesium. Sic legit etiam Hermogenes Method. c. 51. ubi hunc versum affert, et Eustath. in Comm.

ad h. l. p. 222. ne commemorata quidem altera lectione παρὰ: quæ quia facilior est, videtur esse glossa veteris lectionis σὺν. Ern.

Ver. 294. Χειμέριαι εἰλέωσιν.] Enunciabatur, χειμέριαι εἰλέωσιν. Quidam habent Χειμέριοι, Clark. vid. Var. Lect.

Ver. 298. Αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν, κενεόν τε νέεσθαι.]

Quidve domum fertis decimo nisi dedecus anno? Ovid. Metam. I. 13.

Ver. 299. Τλῆτε, φίλοι.] Cicero, de Divinat. lib. 2. locum hunc ita vertit, numeris non admodum Poëticis:

Ferte viri, et duros animo tolerate labores;

Auguris ut nostri Chalcantis fata queamus

Scire, ratosne habeant, an vanos pectoris orsus.

Namque omnes memori portentum mente retentant.

Qui non funestis liquerunt lumina fatis.

- 300 Εἰ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται, ἥε καὶ οὐκί.
 Εὖ γὰρ δὴ τόγε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν· ἐστὲ δὲ πάντες
 Μάρτυροι, ἔς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι·
 Χθιζά τε καὶ πρώϊζ', ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν
 Ἦγερέθοντο, κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι·
 305 Ἡμεῖς δ' ἄμφι, περὶ κρήνην, ἱεροὺς κατὰ βωμῆς,
 Ἐρδομεν ἀθανάτοισι τελέεσσας ἑκατόμβας,
 Καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ·
 Ἐνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφεινός,
 Σμερδαλέος, τόν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φώσδε,

300 "An verum Calchas vaticinetur, an et non.

"Probe enim hoc scimus animo; estis autem omnes

"Testes, quos non Parcae incesserunt mortis, auferentes;

"Herique et nudius tertius, quando in Aulidem naves Achivorum

"Congregabantur, mala Priamo et Trojanis ferentes:

305 "Nos autem circumjecti circa fontem, sacris in altaribus

"Faciebamus immortalibus perfectas-hecatombas,

"Pulchra sub platano; unde fluebat limpida aqua:

"Illic apparuit magnum signum: Draco rubris maculis dorsa distinctus,

"Horribilis, quem ipse Olympius misit in lucem,

303 καὶ] abest ab Ald. 1. 308 σῆμα] in MS. asterisco notatur.

Argolicis primum ut vestita est classibus *Aulis*,
 Quæ Priamo cladem, et Trojæ, pestemque fere-
 bant:

Nos circum latices gelidos, fumantibus aris,
 Aurigeris Divûm placantes numina tauris,
 Sub platano umbrifera, fons unde emanat
 aquai,

Vidimus immani specie tortuque draconem
 Terribilem, Jovis ut pulsu * penetrabat ab ara:
 Qui platani in ramo foliorum tegmine septos
 Corripuit pullos: Quos quum consumeret octo,
 Nona super tremulo genitrix clangore volabat,
 Cui ferus immani laniavit viscera morsu.

Hunc, ubi † jam teneros volucres matremque
 peremit,

Qui luci ediderat, genitor Saturnius idem
 Abdidit, et † duro formavit tegmina saxo.
 Nos autem timidi stantes mirabile monstrum
 Vidimus in mediis Divûm vorsarier aris,
 Tum Calchas hæc est fidenti voce locutus:
 Quidnam torpentes subito obstupuistis, Achivi?
 Nobis hæc portenta Deûm dedit ipse creator,
 Tarda et sera nimis, sed fama ac laude per-
 cenni.

Nam quot aves tetro mactatas dente videtis,

* Ita *Davisius* ex MS. et editis vetustioribus. *Al.* penetraret. *Neutrum male.*

† Ita *Davisius*: *Al.* tam teneros.

‡ Ita *Davisius*: *Al.* duro formavit tegmine saxi. *Al.* duro firmavit tegmina saxo.

Tot nos ad Trojam belli exantlabimus annos,
 Quæ decimo cadet et pœna satiabit Achivos.
 Edidit hæc Calchas; quæ jam matura videtis.

Ver. 301. τόγῃ] *Al.* τῷδε.

Ver. 302. Μάρτυροι] Vide supra ad α'.
 358.

Ibid. οὗς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρου-
 σαι] "Οσοὺς μὴ προκαταρπάσας ὁ θάνατος
 ἀπῆλθεν. *Schol.* Similiter apud *Virgi-*
lium:

— postquam te fata tulerunt.

Eclog. V. 34.

Clark. Non simile est *Virgilianum*. Nam
 φέρουσαι ἔβαν est abstulerunt, rapuerunt.
 Eleganti autem pleonasmō ἔβαν additur,
 v. ad α'. 70.

Ver. 303. Χθιζά τε καὶ πρώϊζ',] Rectè
 hic *Scholias*tes: Κατισμίχρυνι τὸν ἱναϊτῇ
 χρόνον, ἵνα μὴ, διὰ τῆς ἀναμνήσεως, πλείον
 ποιῆσῃ ἀγωνιάσαι τοὺς Ἕλληνας.

Ver. 307. Καλῇ] Vide supra ad ver.
 43. *Clark.* Ex hoc loco ductus *Platou*is

- 310 Βωμοῦ ὑπαίξας πρὸς ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν·
 "Ενθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα,
 "Οζω ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες,
 "Οκτώ· ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτῃ ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
 "Ενθ' ὄγε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας·
- 315 Μήτηρ δ' ἀμφοποτάτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα·
 Τὴν δ' ἐλελιζάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο, καὶ αὐτὴν,
 Τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅς περ ἔφηνε·
 Λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνος παῖς ἀγκυλομήτεω·

310 " *Ex imo altari prolapsus, ad platanum concitatus perrexit:*

" *Ibi erant passeris pulli, pusilli nati,*

" *Ramum super summum, sub foliis latentes,*

" *Octo; verum mater nona erat, quæ pepererat natos:*

" *Ibi ille hos miserabiliter voravit stridentes:*

315 " *Mater vero circumvolabat lugens dilectos natos:*

" *Hanc autem implicans ala prehendit valde clamitantem.*

" *Verum postquam natos devoraverat passeris, et ipsam,*

" *Hunc quidem mirabilem fecit Deus, qui ostenderat:*

" *Lapidem enim ipsum fecit Saturni filius versuti:*

310 βωμῷ δ' ὑπ'] MS. 314 τετριγῶτας] Fl. 318 θῆκε] MS. ἔφηνε] Fl.

Aldd. Junt. Rom. 319 ἀγκυλομήτεω] Ald. 2. 3. Junt. Rom.

in Phædro T. III. p. 229. ad quem alludit Cic. Orat. I. 7. In utroque loco est platanus pulcra, id est, patulis diffusa ramis, ad opacandum locum, in Platonica etiam aquila pellucida et murmure grata. Hoc et alia talia aliis locis admonere placet, ut studiosi videant, quomodo ab una sententia, quæ aliquid venustatis insitæ habet, possit duci ab ingenioso et diserto viro, pulcherrima materia dicendi: idque animadvertisse, et loca inter se comparasse, plurimum prodest ad eloquentiam. Veteres autem a nullo alio scriptore magis talem materiam petiverunt, quam ab Homero. *Ern.*

Ibid. 291] *Al.* 291.

Ver. 308. δράκων ἐπὶ νῶτα θαφεινός, Σμερδαλέος,]

— adytis cum lubricus anguis ab imis:

Cæruleæ cui terga notæ, maculosus et auro

Squamam incendebat fulgor; —

Æn. V. 84.

Ver. 310. πρὸς ῥα πλατάνιστον] Potuisset dicere, πρὸς τὴν πλατάνιστον· sed languidius. Vide supra ad α'. 56.

Ver. 311. "Ενθα δ'] *Al.* "Ενθαδ'.

Ver. 314. κατήσθιε τετριγῶτας.] Notandum hic (quod Grammatici vix observarunt) *Præterita Media* non *unam* habere *omnia* formandi rationem. Alia enim *Aoristi secundi* sequuntur analogiam, ut τύπτω, ἐτύπον, πέτυπα; λέγω, ἔλεγον, λέλογα; φράζω, ἔφραδον, πέφραδα. Alia autem vel ex *Aoristo primo*, vel ex *Præsentis*, retinent vel *diphthongum*, ut φαίνω, ἔφηναι, ἔφانون, πέφηναι; πείθω, ἐπίθον, πέπειθα; σάω, ἔσάρον, σίσκηρα; φεύγω, ἔφύγον, πέφευγα, vel *syllabam positione longam*, ut δέικω, ἔδρακον, δέδορα; πείρω, ἔπράδον, πέπρωσα; vel *Vocalem longam*, ut τρέφω, ἔτρεγον, πέτρεγα; ῥιγίω, ἔρριγον, ἔρριγα; κρίζω, ἔκρριγον, κέκρριγα; βριθω, ἔβριθον, βέβροιθα; μύκω, ἔμυκον, μέμυκα; πράττω, ἔπραθον, πέπραθα; unde non modo *πράθεις*, sed et *πράττω*, *πράττει*, *πράττει*, circumflectuntur, id quod *syllabis positione sola longis* nullo modo convenit; itemque α'. istud Ionibus in *h* migrat, *πρήττω*, *πρήττει*, *πρήττει*, *πρήττει*, id quod in α' brevi non itidem locum habet; *πράζω*, *ἐκράθον*, *κί-*

- 320 Ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν, οἷον ἐτύχθη.
 "Ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἑκατόμβας.
 Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε·
 Τίπτ' ἄνεω ἐγένεσθε, καρηκομόωντες Ἀχαιοί;
 Ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς,
 325 "Ὁψιμον, ὀψιτέλεστον, οὐ κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται.
 "Ὡς οὗτος κατὰ τέκν' ἔφαγε στρεβδοῖο, καὶ αὐτὴν,
 "Ὀκτὼ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
 "Ὡς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πτολεμίζομεν αὖθι,
 Τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.
 330 Κεῖνός θ' ὥς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται.
 Ἀλλ' ἄγε, μίμνετε πάντες, εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Αὐτοῦ, εἰσόκεν ἄστρῳ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν.

320 "Nos autem stantes admirabamur, quale factum esset.

"Sic igitur terribilia portenta Deorum subiere hecatombas:

"Calchas vero statim deinde vaticinans *hoc modo* concionabatur:

"Cur muti facti estis, comantes Achivi?

"Nobis quidem hoc ostendit signum magnum providus Jupiter,

325 "Serum, seri exitus; ejus gloria nunquam peribit.

"Utique, ut hic natos devoravit passeris, et ipsam,

"Octo, ac mater nona erat, quæ peperat natos:

"Sic nos tot annos bellabimus ibi;

"Decimo autem urbem capiemus latas vias habentem.

330 "Et ille quidem sic concionatus est: quæ utique nunc omnia complentur.

"Verum age, manete omnes, bene-ocreati Achivi,

"Hic, quousque urbem magnam Priami ceperimus.

322 θεοπροπέων] Fl. 325 ὀψιτέλιστον] Rom. Junt. 328 τοσσαῦτ'] Fl. Rom.

Ald. 2. 3. Junt. πολεμίζομεν] MS.

κράγα; κλάζω, ἑκλάζον, κέκληγα; φρίττω, ἑφρίκον, πέφρικα etc.

'Ὡς εὐτυχίσθ', ὥς μακαρίως πειράσασθαι.

Aristoph. Plut.; ver. 629.

'Ὁ διαπότης πειράσθην εὐτυχίστατα.

Id. Ibid. 635.

Πόνοισι καὶ βαλάνυσσι διακίρραίναι.

Equit. 1400.

Οὗς ἐγὼ βόσκω πεκράγῳ καὶ δίτῳ καὶ ἀδίκῳ.

Id. Ibid. 256.

Πενῶντες ὅσπερ ἱλλύριοι κικρίγότες.

Id. Avib. 1524.

Reliqua apud ipsum Homerum occurrunt.

Ver. 321, 322. "Ὡς οὖν — ἑκατόμβας.

Κάλχας δ' αὐτίκ' Al. "Ὡς οὖν — ἑκατόμβας, Κάλχας αὐτίκ'.

Ver. 324. μητίετα Ζεὺς,] Et similiter infra ver. 336. ἱππότα Νέστωρ. Vide supra ad α'. 175.

Ver. 329. πόλιν αἰρήσομεν] Vide supra ad α'. 51.

Ver. 330. τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται] Cic. "quæ jam matura videtis." Quæ jam prope est ut perficiantur.

Ver. 337. "Ὡ πόποι,] In hac oratione, "omnia" (inquit Camerarius) "facta et composita sunt praelaro artificio, et ratione rhetorica." Vide infra ad ver. 344.

Ibid. ἀγοράσθης] Ἐπὶ παρατατικοῦ λεί-

- ὦς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἰαχον (ἀμφὶ δὲ νῆες
 Σμερδαλέον κονάβησαν, αὖσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν),
 335 Μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος Δεῖσιο.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 ὦ πόποι, ἣ δὴ παῖσιν εἰκότες ἀγορεύασθε
 Νηπιάχοις, οἷς οὔτι μέλει πολεμῆϊα ἔργα.
 Ποῦ δὲ συνθεσῖαι τε καὶ ὄρκια βήσεται ὑμῖν;
 340 Ἐν πυρὶ δὲ βουλαί τε γενοίατο, μήδεά τ' ἀνδρῶν,
 Σπονδαί τ' ἄκηστοι, καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν·
 Αὕτως γάρ ῥ' ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν, ἐδὲ τι μῆχος
 Εὐζέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἑόντες.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔειπ', ὥς πρὶν, ἔχων ἀστεμφέα βελὴν,
 345 Ἀρχεῦ Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·

Sic dixit: Argivi vero altum clamabant (circumcircaque naves
 Terribiliter sonitum reddebant, succlamantibus Achivis,)

335 Sermonem collaudantes Ulyssis divini.

Inter hos autem dein dixit Gerenius eques Nestor;

“Dii boni, revera pueris similes loquimini

“Parvis, quibus non sunt curæ bellica opera.

“Quo, obsecro, pactaque et juramenta ibunt nobis?

340 “In ignem nempe consiliaque abierint, curæque virorum,

“Fœdera que vini-liberatione-sancita, et dextræ, quibus confisi sumus:

“Frustra enim verbis contendimus, neque ullam rationem

“Invenire possumus, etsi multum tempus hic moremur.

“Atrida, tu vero etiamnum, sicut prius, habens firmum consilium.

345 “Impera Argivis in duris præliis:

339 πῇ] MS. Versui in MS. præpositus est asteriscus. de πῇ v. not.

342 αὕτως] MS. a manu sec. Fl.

γεται· εἰ γὰρ ἦν ἐπὶ ἐνσπῶτος, εἶχεν ἂν τὸ
 ἄβραχύν. Nec tamen hoc necessarium,
 (vide supra ad ἄ. 398.) Ἰστίον δὲ, ὅτι τὸ
 ἄβραχύν ἐπὶ τῶν παρεληλυθότων
 ἰστί παρ' Ἰωσὶν οὐκ ἔστι δ' ἀναύξητον μῖνεσι,
 εἰ βραχύν ἐπὶ τοῦ ἐνσπῶτος ἰστί. Schol. Mos-
 chopul.

Ver. 339. Ποῦ δὲ] *Al.* Πῇ δέ. *Clark.*
Edd. vett. omnes habent vulgatum. At
 MS. noster πῇ. Consentunt MSS. ap.
 Barnes. Eustathius p. 233. *med.* Dionys.
 Halic. p. 96. Et πῇ est verbum pro-
 prium in hoc sensu: ἐρωτηματικὸν μετὰ
 κινήσεως εἰς τόπον, ut ait Eustathius. πῇ
 ἄρ' ἴω, quo vadam, inquit Homerus, non

ποῦ. Illud quo tibi fides etc. est πῇ ἔβην,
 non ποῦ ἔβην. Il. ζ'. 377. πῇ ἔβην Ἀνδρο-
 μάχῃ; Itaque, etsi credo cum Dorvillio
 ad Charit. p. 119. nobis non satis notum
 esse, quid sibi in his particulis permise-
 rint poëtæ, tamen hic πῇ prætulerim.
 add. Viros doctos ad Thomam M. in ὅποι,
 et Valkenar. V. C. ad Ammon. in h. v.
Ernesti.

Ver. 341. καὶ δεξιαί,]

Jungimus hospitio dextræ.——

Æn. III. 83.

—— en dextra fidesque.

Æn. IV. 597.

Ver. 342. Αὕτως γάρ ῥ' ἐπέεσσ' ἐριδαίνο-

- Τέσδε δ' ἕα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν
 Νόσφιν βελεύωσ', (ἄνυσις δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν),
 Πρὶν Ἀργοςδ' ἵεναι, πρὶν καὶ Διὸς Αἰγίοχοιο
 Γνώμεναι, εἴτε ψευδὸς ὑπόσχεσις, ἥε καὶ οὐκί.
 350 Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα
 Ἥματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον
 Ἀργεῖοι, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες·
 Ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων.
 Τῷ, μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἰκόνδε νέεσθαι,
 355 Πρὶν τίνα παρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι,

- “ Hos autem sine tabescere, unum et alterum, qui ab Achivis
 “ Seorsum consultant, (perfectio autem non erit ipsorum *propositi*),
 “ Ut prius Argos redeamus, quam et Jovis Ægiocchi
 “ Cognoscamus, an falsa sit promissio, an et non.

- 350 “ Dico enim annuisse præpotentem Saturnium
 “ Die illo, quando naves citas conscenderunt
 “ Argivi, Trojanis cædem ac fatum ferentes;
 “ Quum fulgurabatur ad dextram, fausta signa ostendens.
 “ Quare, nemo prius festinet domum redire,

- 355 “ Quam quisque apud Trojanorum uxorem dormiverit,

347 νόσφι] MS. Fl. βουλεύωσ'] Fl. αὐτοῖς] in MS. supra scriptum a
 manu secunda Fl. Ald. 1. 549 εἴτε κ. κ.] Fl.

μιν,] Solerter admodum et occulte *Agamemnonem* ipsum hic perstringit, λαΐνων
 τὴν τραχύτητα [ut recte annotat *Eustathius*] πληθυντικῶ καὶ κοινῷ σχήματι.

Ver. 344. ἔχων ἀστιμφία βυλὴν, Ἀρχεῦ
 Ἀργεῖοισι] Hujus orationis artificium pul-
 chre enarrat *Dionys. Halicarn.* Τῶς ἦν
 ἄρα τέχνη. — Ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς κατασχεῖν
 βούλεται τοὺς Ἕλληνας ὀρμημένους ἀπέναντι
 ὁ δὲ Νέστωρ, κατισχημένους ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεύ-
 ως καὶ μίνοντας, ἐκτρατεύσαι βέλειται etc.
Lib. qui inscribitur Τέχνη, cap. 8. et 9.
 Cæterum vocem ἄρχευν, plerique ita scri-
 bunt, ut sit scilicet ἄρχεο. *Henr. Stephanus*
 autem existimat scribendum esse ἄρχευν·
 qua ratione infra dictum est, ἐ. 200. Ἀρ-
 χεῖσιν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑμῖνας.

Ver. 346. Τέδε δ' ἕα φθινύθειν,] Ita rec-
 te edidit *Barnesius* hoc in loco, licet alias
 in eodem vocabulo sæpius peccaverit. *Al.*
 τοὺς δὲ δ' ἕα: quod erat valde inficetum.
 De voce, φθινύθειν, priorem corripiente,
 vide supra ad ver. 43.

Ibid. ἕνα καὶ δύο,] Videtur hic solerter,
 ut apud milites *Agamemnonem* in gratiam

ponat, *Achillem* perstringere. Ἀπειθύντας
 (inquit *Eustathius*) ἔξιντελίζει διὰ τε τῆς
 ὀλιγότητος, καὶ μηδὲ ὀνομάζων αὐτούς. Ἔστι
 δὲ εἰς μὲν ὁ Θερσίτης· δεύτερος δὲ, ἢ οὐδείς, —
 καὶ ἑτέρος τις, ὃν ὁ ποιητὴς ἐσιώπησεν. — Καὶ
 μὴν τινες περὶ τοῦ Ἀχιλλέως νοοῦσι τὸ, δύο:
 Quamquam ipse aliter sentit.

Ver. 348. Πρὶν Ἀργοςδ' ἵεναι,] Possit
 hoc vel ad βουλεύωσι referri, ut adeo *Par-*
enthesi includatur ἄνυσις δ' οὐκ ἔσσεται αὐ-
 τῶν· vel, dempta *Parenthesi*, possit “ πρὶν
 “ Ἀργοςδ' ἵεναι” referri ad ἄνυσις δ' οὐκ ἔσσι-
 ται. Prior constructio aptior. Quod autem
 vertit *Barnesius*, “ PRIUSQUAM Argos
 “ redeamus;” plane absurdissimum est.

Ver. 353. Ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα
 σήματα φαίνων.]

Prospera Jupiter his, dextris fulgoribus, edit.
Cic. de Divin. 2.

Cæterum de *Syntari* in hac sententia
 ἀνακολούθῃ, recte *Eustathius*: Ὡς ἀπ' ἄλ-
 λης ἀρχῆς ἀσυνδίτως ἀρχόμενός φησιν, “ Ἀσ-
 “ τράπτων.” — ἵνα λέγῃ, ὅτι Ἀστράπτων ἦν,
 — Καὶ ὅρα ὅπως — τὸ καινοπρεπὲς τοῦτο σχῆ-
 μα εἰς δῖον τίθεικεν ὁ ποιητής· ἢ ἵνα, ὡς περὶ τὸ

- Τίσασθαι δ' Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε.
 Εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐδέλει οἰκόνδε νέεσθαι,
 Ἀπτέσθω ἥς νηὸς εὐσσέλμοιο μελαίνης,
 360 Ὅφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
 Ἀλλὰ, ἀναξ, αὐτός τ' εὖ μῆδεο, πείθεό τ' ἄλλω.
 Οὔτοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται, ὅ, τι κεν εἴπω.
 Κρεῖν' ἄνδρας κατὰ φῦλα, κατὰ φρέττας, Ἀγάμεμνον,
 Ὡς φρέττη φρέττηφιν ἀρήγη, φῦλα δὲ φύλοις.
 Εἰ δέ κεν ὥς ἐρῇς, καὶ τοι πείθωνται Ἀχαιοί,
 365 Γνώσῃ ἔπειθ', ὅς θ' ἡγεμόνων κακὸς, ὅς σέ νυ λαῶν,

“Ultusque fuerit Helenæ raptum gemitusque.

“Sin autem quis vehementer volet domum redire,

“Tangat suam navem, habentem-bona-transtra-nigram:

“Ut ante alios mortem et fatum assequatur.

360 “Sed, rex, tuque ipse bene consulito, et ausculta alteri:

“Non rejectaneum consilium crit, quod dixero.

“Secerne viros per tribus, per curias, Agamemnon,

“Ut curiæ curiis opem ferant, et tribus tribubus.

“Quod si sic feceris, et tibi paruerint Achivi,

365 “Cognosces dehinc, quique Ducum ignavus, quique militum,

562 Ἀγαμέμνων] Fl. 564 πείθονται] MS.

νόημα, οὕτω καὶ τὸ σχῆμα ξενίσῃ τὸν ἀκροατὴν. — ἢ καὶ μιμνήσκων ῥήτορα ἰναγώνιον, νοήμα-
 σιν ἑαυτὸν ἀπασχολοῦντα, καὶ τοῦ καταλλή-
 λου τῆς συντάξεως μὴ διόλου φροντίσαντα, καὶ
 διὰ τοῦτο κινδυνεύσαντα εἰπεῖν τι καὶ σολοικο-
 φανέστερον ἢ μὴν σολοικίσαντα ὅτι μὴδὲ ἀ-
 κων περιπίπτωκε τῇ καινότητι τῆς συντάξεως,
 ἀλλ' ἐπίτηδες ἐτεχνάσατο. Vide infra ad
 ver. 581. Item ad γ'. 211. et ad ζ'. 510.
 et ad κ'. 224. et ad *Odyss.* μ'. 75. *Clark.*
Cæterum ἀνακλόουθιν tam frequens est ap-
ud omnes græcos, inprimis poëtas, ut id
consulto, velut imitandi causa, secuti vi-
deantur; et sæpe ab interpretibus veterum
scriptorum illustratum est.

Ver. 556. Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς
 τε.] *Helenæ Profectionem, vel Ἀρπαγὴν:*
 vel etiam *nostros labores, Helenæ causa.*

Ver. 561. ἀπόβλητον ἔπος.] *Qua ratione*
vox, ἀπόβλητον, ultimam hic producat;
item πρὶν, ver. 548. vide supra ad α'. 51.

Ver. 562. Κρεῖν' ἄνδρας κατὰ φῦλα.] *Quæ-*
renti qui factum sit, ut consilium hoc uti-
lissimum non antea dederit Nestor; recte
respondet Scholiastes, vel, ante ultimum

istum annum, Græcos Trojanosque nun-
 quam acie directa pugnam conseruisse;
 sed incursionibus solummodo dimicasse;
 vel, ante *Achillis* secessionem, res Græco-
 rum in angustias, nunquam fuisse adduc-
 tas.

Ver. 565. Ὡς φρέττη φρέττηφιν ἀρήγη.]
 Καὶ Παμμενῶς ἀπομνημονεύεται τι μετὰ παι-
 διᾶς εἰρημίνον· οὗ γὰρ ἔφη τακτικὸν εἶναι τὸν
 Ὅμηρον Νέστορα, κελεύοντα κατὰ φῦλα καὶ
 φρέττας συλλογίζεσθαι τοὺς Ἕλληνας, —
 δέον ἑραστὴν παρ' ἑωόμενον τάττειν. *Plutarch.*
in Pelopid. Δεκεῖ γὰρ μοι καὶ τὸν Ὅμηρον
 οὐκ ἀδίκως ὁ Θεβαῖος αἰτιάσασθαι Παμμε-
 νῆς, ὡς τῶν ἑρωτικῶν ἄπειρον, ὅτι φῦλα φύλοις
 συντάσσει, καὶ φρατρίας φρατρίαις συνέμιζει·
 δέον ἑραστὴν μετὰ ἑωμέον παριμβάλλειν, ἵνα
 ἢ σύμπλους ἢ φάλαγγ', δι' ὅλης ἑμφυχον ἔχου-
 σα δεσμός. *Id. Sympos. lib. i. Probl. 2.*
 Atque hic lautus admodum est *Spondanus*,
 qui adversus istud μετὰ παιδιᾶς εἰρημίνον,
 Homerum serio scilicet defendit: Utique
 “*TEMERE a Pamene reprehensum*
 “*Nestorem,”* et “*Nestoris institutum sua*
 “*ETIAM ratione non carere.”*

"Ἡδ' ὅσ' ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφείας γὰρ μαχέσονται·
Γνώσεται δ' εἰ καὶ Δεσπεσίη πόλιν οὐκ ἀλαπάξει,
"Ἡ ἀνδρῶν κακότητι, καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.

- Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
370 "Ἡ μὰν αὖτ' ἀγορῇ νικᾷς, γέρον, υἱᾶς Ἀχαιῶν·
Αἰ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπολλων,
Τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
Τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἀνακτος
Χερσὶν ὕψ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περδομένη τε.
375 Ἀλλά μοι Αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
"Ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.
Καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε μαχεσσάμεθ', εἵνεκα κέρης,
'Αντιβίοις ἐπέεσσιν· ἐγὼ δ' ἤρχον χαλεπαίνων.

"Et quis fortis fuerit; per seipsos enim pugnabunt:

"Cognosces etiam utrum Diis obstantibus urbem non sis expugnaturus,

"An virorum ignavia, et imperitia belli."

Hunc autem respondens allocutus est rex Agamemnon;

- 370 "Revera concione vincis, o senex, filios Achivorum:

"Utinam enim, Jupiterque pater, et Pallas, et Apollo,

"Tales decem mihi consultores essent Achivorum!

"Sic cito caderet urbs Priami regis

"Manibus nostris captaque excisaque.

- 375 "Sed mihi Ægiocus Saturnius Jupiter dolores dedit,

"Qui me in vanas lites et contentiones conjicit.

"Etenim ego Achillesque certavimus gratia puellæ,

"Inter-se-adversantibus verbis: ego autem primus cæpi esse infensus.

566 μαχίονται] MS. Fl. A. 1. 375 ἄλγ' ἔδωκε] MS.

Ver. 366. κατὰ σφείας γὰρ μαχέσονται.] Vide supra ad α'. 271.

Ver. 367. Γνώσεται δ' εἰ] Contendit Barnesius, legendum γνώσεται εἰ, vel γνώση δ' εἰ. Quod posterius, idem plane est ac hoc, quod habent Vulgati. Nam γνώσεται δ' εἰ, enunciabatur primum, (quomodo deinceps et scribi cæptum est,) γνώση δ' εἰ.

Ver. 370. "Ἡ μὰν αὖτ'] Vide infra ad ver. 377.

Ver. 372. Τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες] "Nullis — corporis viribus: Et tamen — ille dux Græciæ nunquam optat ut Ajacis similes decem habeat, at ut Nestoris.
"Quod si acciderit, non dubitat quia brevè

"Troja sit peritura." Cic. de Senectute. Vide supra ad α'. 249. et 260.

Ver. 375. Αἰγίοχος] Vide supra ad α'. 202.

Ver. 377. Καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε] De hujus orationis artificio, ita Dionys. Halicarn. "Ενθα δὴ καὶ παραμυθούμενος τοὺς Ἕλληνας ὑπὲρ Ἀχιλλεύως ἀγανακτοῦντας, ἐμολογίαν ἥδη ποιεῖται τοῦ ἁμαρτήματος, ἐπαγών τὰδε τὰ ἔπη. "Καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς "τε" etc. Lib. qui inscribitur Τέχνη, cap. 8. Παραμυθῖται τὴν ὀργὴν αὐτῶν ὁ Ἀγαμέμνων ὁμολογῶν ἡμαρτηκέναι, καὶ μίμνηται τοῦ Ἀχιλλεύως, ἵνα μαλαξῇ αὐτῶν τὸν θυμὸν ἐπ' αὐτῷ. — Ἐποίησεν αὐτοὺς οἰκτεῖραι, εἰ ὁμολο-

- Εἰ δέ ποτ' εἰς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκ ἔτ' ἔπειτα.
 380 Τρῶσιν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται, εἰ δ' ἡβαιόν.
 Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρῃα.
 Εὖ μὲν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω,
 Εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσι,
 Εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν, πολέμοιο μεθέσθω.
 385 "Ὡς κε πανημέριοι στυγερῶ κρινώμεθ' ἄρῃι.
 Οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται, οὐδ' ἡβαιόν,
 Εἰ μὴ νῦξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
 Ἰδρώσει μὲν τευ τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσσι
 Ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχεϊ χεῖρα καμείτῃ.
 390 Ἰδρώσει δέ τευ ἵππος, εὐξοὸν ἄρμα τιταίνων.
 "Ὀν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐδέλοντα νοήσω

" Sin autem unquam in unum consultabimus, non amplius postea

380 " Trojanis dilatio mali erit, ne tantillum quidem.

" Nunc autem abite pransum, ut conseramus pugnam :

" Bene quidem quisque hastam acuat, bene et scutum paret,

" Bene vero quisque equis prandium det veloces-pedes-habentibus,

" Bene vero quisque currum undique explorans, bellum meditetur :

385 " Ut per totum diem horrendo cernamus Marte.

" Nulla enim cessatio postea erit, ne tantillum quidem,

" Nisi nox veniens diremerit ardorem virorum.

" Sudabit quidem cujusque lorum circum pectora

" Scuti circumtegentis hominem, circum autem lanceam quisque manum fa-

590 " Sudabit et cujusque equus, politum currum trahens,

tigabitur :

" Quem autem ego seorsum a pugna volentem videro

379 ἔκ ἔπειτα] MS. 385 κρινώμεθ'] MS. sed corr.

γι' τὸ ἀμάρτημα, καὶ ἀπεπλήρωσεν αὐτῶν τὸν θυμὸν. εἶτα — ἐπὶ τὸ οἰκίστατον ἔρχεται, ἐπὶ τὸν βασιλῆα. — ἐπάγει καὶ τὴν ἀπειλήν, — (ver. 391.) " ὃν δὲ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης." — Παραμυθεῖται τὸν θυμὸν, ὁμολογῶν ἡμαρτηκῆναι, εἶτα κελεύει καὶ ἀπειλεῖ βασιλικῶς. Αὕτη οὖν ἡ τέχνη τίς ἐστι; — Ταύτην τὴν τέχνην τίς ἐμιμήσατο, καὶ τίς ἐξηγήσατο; Ibid. c. 9.

Ver. 381. Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρῃα]

Quod superest, læti bene gestis corpora rebus
 Procurate, viri; et pugnam sperate parati.

Æn. IX. 157.

annotavit Macrobius, lib. 7. c. 1.

Ver. 385. κρινώμεθ' ἄρῃι.] De syllaba κρι hic producta, infra autem ver. 387. correpta; vide supra ad α'. 309.

Ver. 386. Οὐ γὰρ παυσωλή —. Εἰ μὴ νῦξ ἐλθοῦσα]

Continuo pugnas ineant, et prælia tentent,
 Nī roseus fessos jam gurgite Phœbus Ibero
 Tingat equos, noctemque die labente reducat.

Æn. XI. 912.

Ver. 388. Ἰδρώσει μὲν τευ τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσιν] Numeris ipsis depingitur homo pondere laborans. Vide infra ad γ'. 363.

Ver. 391. "Ὀν δὲ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης] Leguntur apud Aristotelem hi versus,

" Brevius et expressius Homerus." Ut recte

Μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐ οἱ ἔπειτα
 Ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἢ δ’ οἰανύς.

- “Ὡς ἔφατ’ Ἀργεῖοι δὲ μέγ’ ἰάχον, ὡς ὅτε κύμα
 395 Ἀκτῇ ἔφ’ ὑψηλῇ, ὅτε κινήσει Νότος ἐλθὼν
 Προβλήτῃ σκοπέλῳ· τὸν δ’ οὐποτε κύματα λείπει,
 Παντοίων ἀνέμων, ὅταν ἐνθ’ ἢ ἐνθα γένωνται.
 Ἀνστάντες δ’ ὀρέοντο, κεδασθέντες κατὰ νῆας,
 Κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλοντο.
 400 Ἄλλος δ’ ἄλλῳ ἔρεξε θεῶν αἰειγενετάων,
 Εὐχόμενος θάνατόν γε φυγεῖν καὶ μῶλον ἄρης.
 Αὐτὰρ ὁ βοῦν ἰέρευσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Πίονα, πενταέτηρον, ὑπερμενείῃ Κρονίῳνι·

“Manere apud naves recurvas, non ei postea

“Possibile erit fugere canes alitesque.”

Sic dixit: Argivi vero altum clamabant, sicut quando fluctus

- 395 Ad littus altum cum eum admoverit Notus ingruens
 Procurrenti scopulo; quem nunquam fluctus relinquunt,
 Quibusvis ventis flantibus, quando hinc vel illinc oriantur.
 Surgentes autem ruebant, sparsi per naves,
 Fumumque excitabant per tentoria, et prandium sumebant.
 400 Alius autem alii sacrificabat deorum semper-existentium,
 Orans ut mortem fugeret, et discrimen belli.
 Atque ipse bovem sacrificavit rex virorum Agamemnon
 Pinguem, quinquennem, præpotenti Saturnio:

593 Versus habet asteriscum. 399 κάπνισαν] MS. edd. vett.

isto modo. Ἀναγκάζουσι γὰρ, inquit, οἱ
 κύριοι ὥς περ ὁ Ἐκτωρ,

“Ὅν δέ κ’ ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης πτόσσοντα νοήσω,
 Οὐ οἱ ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας. —

Ethic. lib. 3. c. 11.

Creditur memoria lapsus *Aristoteles*, *Hec-*
tori hæc, quæ sunt *Agamemnonis*, tribuisse.
 Fortasse tamen *Aristoteles* non hunc, sed
 alterum illum locum, quæ revera *Hectoris*
 sunt verba, citaverit; *Iliad. o. 348.* “Ὅν δ’
 ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε etc. quæque deinceps se-
 quantur verba, a *Librariis* minus peritis
 e loco alieno fuerint descripta. Alias enim
Aristoteles hos versus recte, ut *Agamem-*
nonis, adducit: Ὁ γὰρ Ἀγαμέμνων, κακῶς
 μὲν ἀκούων, ἠνεύχετο ἰν ταῖς ἐκκλησίαις· ἐξ-
 ἐλθόντων δὲ, καὶ κτείναι κύριος ἦν. Λίγει γὰρ,

“Ὅν δέ κ’ ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης —, οὐ οἱ
 Ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἢ δ’ οἰανούς·

Πὰρ γὰρ ἐμοὶ θάνατος —.

De Repub. l. 3. c. 14

Ver. 396. Προβλήτῃ σκοπέλῳ]

— projectaque saxa *Pachyni.*

En. III. 639.

Cæterum pulcherrimus totus est hic locus,
 et insigne exemplum τῆς ἐν τῷ διηγεῖσθαι
 ἐξεργασίας. Videas eum fuse et enucleate
 enarratum a *Dionys. Halicarn. περὶ τῆς*
Ὁμήρου ποιήσεως c. 10.

Ver. 399. Κάπνισσάν τε] Ita recte om-
 nino edidit *Barnesius*. Nam *ἐκάπνισαν*
 penultimam corripit. *Vulg.* male Κάπνι-
 σάν τε. Vide supra ad α’. 140.

Ver. 400. ἔρεξε] *Al.* ἔρεξε. Vide supra
 ad α’. 444.

Ver. 401. θάνατόν γε] *Al.* θάνατόν τε.

Ver. 403. Κρονίῳνι] *De prosodia to-*

- Κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας πάναχαιῶν·
 405 Νέστορα μὲν πρῶτιστα, καὶ Ἰδομενῆα ἀνακτα,
 Αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δῶα, καὶ Τυδεὸς υἱόν·
 Ἔκτον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.
 Αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Ἥιδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεόν, ὥς ἐπονείτο.
 410 Βοῦν δὲ περιστήσαντο, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
 Τοῖσι δ' ἐπευχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, κελαϊνεφές, αἰδέρι ναίων,
 Μὴ πρὶν ἐπ' ἥελιον δῦναι, καὶ ἐπὶ κνέφας ἑλθεῖν,
 Πρὶν με κατὰ πρηγὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαδρον
 415 Αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηϊόιο θύρετρα·

Vocavitque Senes optimates omnium-Græcorum :

- 405 Nestorem quidem primum, et Idomeneum regem,
 Ac deinde Ajaces duos, et Tydei filium;
 Sextum autem Ulyssem, Jovi consilio æqualem.
 Spontaneus vero ei venit bello strenuus Menelaus:
 Norat enim in animo fratrem, quomodo laboraret.
 410 Bovem itaque circumsteterunt, et molas sustulerunt.
 Inter hos autem orans dixit rex Agamemnon;

“ Jupiter gloriosissime, maxime, atras-nubes-cogens, in æthere habitans,

“ Ne prius sol occidat, et tenebræ adveniant,

“ Quam ego pronum dejecero Priami palatium

- 415 “ Ardens, exusseroque igni infesto portas:

414 μίλεθρον] MS.

cis, κρονίωνος et κρονίωνος, vide supra ad α'. 397. et 265.

Ver. 407. Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.] Quæ ratione et Διὶ, et μῆτιν, hic ultimam producant; vide supra ad α'. 51.

Ver. 408. Αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε.] Inep- tire hic mihi videntur viri alias doctissimi, cum moleste quærant, rectene an secus fecerit Menelaus, quod ad cœnam venerit non vocatus. Poëta certe amicitiam in- ter fratres fraternam, hoc modo depingere voluit.

Ibid. βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.] Homerum viros fortissimos hoc epitheto insignire solitum, docet Athenæus; καλούντων τῶν παλαιῶν τὸν πόλεμον, βοήν. Indeque Pla- tonem reprehendit, quod, citato hoc ver- su, τὸν Μενέλαον μάλακὸν αἰχμητὴν, [im- bellem pugnatorem,] ἔκκλητον ἑλθόντα re-

præsentaverit. Confer Platon. Conviv. sub initio; et Athenæi lib. 4. c. 26, 27.

Ver. 409. Ἥιδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελ- φόν, ὥς ἐπονείτο.] Sunt qui hunc Versum suppositum existiment; sed rationibus, ut mihi quidem videtur, minus firmis. Ne- que enim μικρολόγος est, sed apertus et simplex. Porro, alii voces istas, κατὰ θυμὸν, cum ἐπονείτο conjungunt, ut dica- tur scilicet Agamemnon animo cruciari. Alii autem κατὰ θυμὸν ἥδε conjungunt, ut dicatur Menelaus animo intelligere, scilicet, quomodo Agamemnon labora- ret, τουτίστιν ἐνέργει (ut ait Eustathius) περὶ θυρίαν. Quod et rectius videtur. Sic enim infra, v. 430. ἐπὶ πᾶσαντο Πύονου.

Ver. 414. Πρὶν με κατὰ πρηγὲς βαλέειν] Quam ego funditus evertero.

Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι,
Χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Πρηνέες ἐν κονίησιν ὁδᾶξ λαζοίατο γαῖαν.

- “Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πῶ οἱ ἐπεκράϊαινε Κρονίων·
420 Ἀλλ' ὅγε δέκτο μὲν ἱεῖα, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφελλεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὗξαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
Αὔ' ἔρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαζαν καὶ ἔδειραν,
Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίσση ἐκάλυψαν,
Δίπτυχα ποιήσαντες· ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοδέτησαν·
425 Καὶ τὰ μὲν ἄρ' σχίζουσιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον·
Σπλάγχχνα δ' ἄρ' ἐμπείραντες, ὑπείρεχον Ἠφαίσιοι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχχ' ἐπάσαντο,
Μίσυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν
”Ωπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
430 Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνον, τετύκοντό τε δαῖτα,

“Hectoream vero lorica circa pectora discidero,

“Ferro ruptam; multique circa ipsum socii

“Proni in pulveribus mordicus prehendant terram.”

Sic dixit; nec dum ei annuebat Saturnius:

- 420 Verum hic accepit quidem sacrificia, laborem vero magnum augebat.
Cæterum postquam precati sunt, et molas projecerunt,
Cervicem retro egerunt quidem primum, et jugularunt, et excoriarunt,
Femoraque exsecuerunt, adipeque cooperuerunt,
Postquam duplicaverunt; super ipsis autem frusta cruda posuerunt:
425 Et hæc quidem lignis fissis sine foliis adurebant:
Viscera autem verubus fixa tenebant super ignem.
Tum postquam femora exusta erant, et viscera gustarant,
In frusta parva utique conciderunt cætera, et verubus transfixerunt,
Assaveruntque scite, detraxeruntque omnia.
430 Atque ubi cessarant ab opere, apparaverantque convivium,

420 ἱεῖα] Fl. Ald. 1. 425 κνίσση] MS. 425 ἀφύλλοισι] Fl. Ald. 1.

426 ἐμπείραντες] MS. et sic habet Eustath. p. 250. et magis placet vulgato, quod est potius *infigere*, quam *transfigere*, *inserere* quam *trajicere*.

Ver. 418. Πρηνέες ἐν κονίησιν ὁδᾶξ λαζοία-
το γαῖαν.]

Corruit in vulnus ———

Et terram hostilem moriens patit ore cruento.

Æn. X. 488.

Procubuit moriens, et humum semel ore mo-
mordit.

Æn. XI. 418.

————— cruentam

Mandit humum, moriensque suo se in vulnere
versat.

Ibid. 609.

Ver. 422. etc.] Vide supra ad α'. 459.
etc.

Ver. 426. ἐμπείραντες,] Legebant Vete-
rum nonnulli, ἀμπείραντες. Clark. vid.
Var. Lect.

Ibid. ὑπείρεχον] Ex *Ioniciis*, ὑπείρεχον,

- Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγαμέμνων,
 435 Μηκέτι νῦν δῆδ' αὖτις λεγόμεθα, μηδέ τι δηρὸν
 Ἀμβαλλόμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει.
 Ἄλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 Λαὸν κηρύσσοντες ἀγείρονταν κατὰ νῆας·
 Ἡμεῖς δ' ἄθροοι ὦδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 440 Ἴομεν, ὄφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὅξυν Ἀρηα.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε,
 Κηρύσσειν πόλεμόνδε κερηκομόωντας Ἀχαιοὺς.
 Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὤκα.
 445 Οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες

Epulati sunt, nec quicquam animus indiguit epuli æqualis.

Porro, postquam potus et cibi appetentiam exemerant,

His loqui incipiebat Gerenius eques Nestor:

“ Atrida gloriosissime, rex virorum, Agamemnon,

435 “ Ne nunc diutius hic tempus teramus, neque diu

“ Differamus opus, quod deus in manus dabit.

“ Sed age, præcones quidem Achivorum æreas loricas habentium

“ Populum præconio congregent ad naves:

“ Nos autem conferti ita per exercitum amplum Achivorum

440 “ Eamus, ut ocyus cieamus acrem Martem.”

Sic dixit: neque renuit rex virorum Agamemnon:

Statim præconibus argutis imperavit,

Convocare ad pugnam comantes Achivos.

Hi quidem convocarunt, illi autem congregati sunt valde celeriter,

445 Qui porro circum Atridem erant reges Jovis alumni,

Joseph. XVI. 10. 4. ὡς ἀναπαρεῖν ταῖς λόγχαις etc. forte huc respexit
 Hesych. in ἀμπείρας. 428 μύσπελλον] MS. 451 εἴσης] Aldd. Rom.
 Junt. 434 Ἀγαμέμνων] Aldd. 2. 3. R. 456 ἐγγυαλίζει] MS.

ὑπείροχος, et similibus, Homero usitatis; irrepsit in Sophoclem, dialecto aliena, et versu etiam contrucidato, vox ὑπείροχος. Trachin. ver. 1103.

θηρῶν, ὑβριστῶν, ἀνομων, ὑπείροχον βίαν.

Legendum necessario, ὑπείροχον. (Quod et ipsum ore celerrimo pronunciandum,

VOL. I.

O

fere ac si scriptum fuisset ὑπρόχον) Anapæstus enim in pede quarto locum non habet, et apud Tragicos Scriptores licentia haud fere est ulla. Vide autem infra ad ver. 811.

Ver. 435. ἱππότης Νέστωρ.] Vide supra ad a'. 175.

Ver. 454. Ἀγαμέμνων,] Al. Ἀγάμεμνον.

- Θῦνον κρίνοντες· μετὰ δὲ, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον, ἀγήραον, ἀθανάτην τε·
 Τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρῦσοι ἡερέθοντο,
 Πάντες εὐπλεκέες· ἐκατόμβοις δὲ ἕκαστος·
 450 Σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν,
 Ὀτρύνουσ' ἵεναι· ἐν δὲ σθένος ὥρσεν ἑκάστω
 Καρδίῃ, ἄλληλκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ', ἥε νέεσθαι
 Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 455 Ἦῦτε πῦρ αἰδῆλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην,

Properabant ordines distinguentes: inter eos vero, cæsiis oculis Minerva,
 Ægidem habens valde pretiosam, senii expertem, immortalemque;

Ex qua centum fimbriæ totæ-aureæ suspensæ crant,

Omnes bene contextæ, centum-borum nummorum unaquæque:

450 Cum hac impetum faciens percurrerebat populum Achivorum,

Concitans ad eundem: robur autem excitavit uniuscujusque

In corde, ut indesinenter bellarent et pugnarent.

His itaque statim bellum dulcius factum est, quam redire

In navibus cavis, dilectam in patriam terram.

455 Velut ignis edax comburit immensam sylvam,

446 θῦνον] Fl. 451 ἑκάστῳ] Fl. 452 καρδίῃ, ἄλληλκτον] MS. 458 ἡκε] Fl.
 Aldd. ἵεναι] MS. 462 ἀγαλλόμενα] Fl. Aldd. Junct. quod prætulerim,

Ver. 435. λεγόμεθα.] *Tempus colloquen-*
do teramus. Alii vertunt, hic occubemus.
 Vide infra ad ver. 515.

Ver. 446. κρίνοντες.] Vide supra ad α'.
 309.

Ver. 447. ἀθανάτην τε.] Vide supra ad
 κ'. 398.

Ver. 448. Τῆς ἑκατὸν θύσανοι] Δοκεῖ δὲ
 μοι καὶ Ὅμηρος οὐχ ἀπλῶς οὐδὲ ἀργῶς ἐν
 τοῖς ἑπταὶ τὴν ἑκατονταθύσανον αἰγίδα τῷ
 Διὶ περιθεῖναι, ἀλλὰ τινι κρείττονι καὶ ἀπορ-
 ρήτῳ λόγῳ τοῦτο αἰνίσσεται λέγων etc. Ju-
 lian. epist. ad Sarapion. sub finem.

Ibid. ἡερέθοντο.] *Al.* ἡερέθονται. Atque
 utrovīs modo, hoc quidem in loco, con-
 stabit temporum ratio.

Ver. 449. εὐπλεκέες· ἐκατόμβοις] Vide
 supra ad α'. 51.

Ver. 451. Ὀτρύνουσ' ἵεναι· ἐν δὲ σθένος]

— animum viresque Latinis

Addidit, et stimulos acres sub pectore vertit.

Æn. IX. 717.

— in prælia sæva

Suscitat, et stimulis haud mollibus incitat iras.
 Æn. XI. 727.

Ver. 453. ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ',]
 Qui sibi jam requiem pugnae, rebusque salutem
 Sperabant; nunc arma volunt. —

Æn. XII. 241ε

Ver. 455. Ἦῦτε πῦρ αἰδῆλον]

— ignis,
 Qui furtim pingui primum sub cortice tectus
 Robora comprehendit, frondesque elapsus in altas
 Ingentem cælo sonitum dedit; inde secutus
 Per ramos victor, perque alta cacumina reg-
 nat,
 Et totum involvit flammis nemus, et ruit atram
 Ad cælum picea crassus caligine nubem.

Georgic. II. 304.

In segetem veluti cum flamma furentibus Aus-
 tris

Incidit. — Æn. II. 304.

Collucet flammis. — Æn. V. 4.

Porro, recte hic annotat *Domina Dacier*,
 Poëtam hoc in loco, interea dum tantus

Οὐρεος ἐν κορυφῇ· ἔκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγῇ·

᾽Ως τῶν ἐρχομένων, ἀπὸ χαλκοῦ δεσπεσίοιο

Αἴγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἴκε.

Τῶν δ', ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔδνεα πολλὰ,

460 Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,

Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Καῦστρείου ἀμφὶ ῥέεθρα,

Ἐνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι,

Κλαγγηδὸν προκαδιζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμῶν·

᾽Ως τῶν ἔδνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων

465 Ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθών

Montis in verticibus; proculque apparet splendor:

Sic his gradientibus, ab ære admirando

Fulgor undique collucens per aërem cælum-ascendit.

Horum porro, sicut avium volatiliū gentes multæ,

460 Anserum, vel gruū, vel cygnorum longa-colla-habentium,

Asio in prato, Caystri circa fluentia,

Huc et illuc volitant exultantes alis,

Cum clangore aliorum ante alios confitentium, resonat autem et pratum:

Sic horum gentes multæ a navibus et tentoriis

465 In planitiem profundebantur Scamandriam: ac terra

metri fulciendi causa iota adjectum videtur. Apud Eustath. est ἀγαλλόμενοι, vitio operarum ut opinor. 465 Καμάνδριν] MS. Rom. Aldd. 1. sic et v. 466.

exercitus in ordinem collocatur, satis sibi spatii habere, ut quinq̃ue continuis Similitudinibus neque lectorem obruat, neque ullam ei molestiam creet. Pulchre igitur et summo cum judicio, Ignis similitudine, (quod et notavit Eustathius,) armorum depingit Fulgorem, ver. 455. Anserum Gruumve huc illuc gregatim convolantium motu, militum undique convenientium Incessus, ver. 459. Foliorum Florumque multitudine, militum Numerum, ver. 468. Muscarum circumvolantium murmure, militum ardorem et aviditatem pugnandi, ver. 469. Pastorumque in gregibus suis dispersiendis scientia, militum exercitio-nem, ordinem, ac disciplinam, ver. 474.

Ibid. ὕλην.] Vide infra ad γ'. 151.

Ver. 459. πετεηνῶν ἔδνεα πολλὰ, Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Καῦστρείου ἀμφὶ ῥέεθρα,]

Jam varias pelagi volucres, et quæ Asia circum Dulcibus in stagnis rimauntur prata Caystri.

Georgic. 1. 383.

Ceu quondam nivei liquida inter nubila cyeni Cum sese e pastu referunt, et longa canoros Dant per colla modos; sonat annis, et Asia longe Pulsa palus. ——— Æn. VII. 699.

Ver. 461. Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι,] Sive scribatur Ἀσίῳ, ut sit nomen Adjectivum, sive Ἀσίῳ, ut sit genitivus Substantivi; perinde est. Pratum certe dicit Homerus non Asiaticum, sed Asium, sive Asii. Quod ignorasse Virgilium, nescio quo errore adducta credidit doctissima Domina Dacier: contra plane, quam res ipsa clamat. Nam in utroque locorum e Virgilio jam citatorum, vox Asius, ut recte annotavit Popius, priorem producit; cum Asia, quæ est Terræ pars quarta, apud eundem corripitur. Nec quicquam video, quominus id Asium pratum dicere potuerit Virgilius, quod a rege scilicet Asio, vel Asia, nomen fuisset adeptum.

Ver. 462. ἀγαλλόμεναι] Al. ἀγαλλόμενα. Quod perinde est.

Σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
Ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρείῳ ἀνδρεμόεντι
Μυρίοι, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθηα γίγνεται ὥρη.

- Ἡὺτε μυριάων ἀδινάων ἔδνεα πολλὰ,
470 Αἴτε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἡλάσκουσιν,
"Ὡρῇ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
Τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Ἐν πεδίῳ ἴσταντο, διαρραῖσαι μεμαῶτες.
Τοὺς δ', ὥς τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἀνδρες
475 Ῥεῖα διακρίνέωσιν, ἐπεὶ κε νομῶ μιγέωσιν·
"Ὡς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα,

Terribiliter resonabat sub pedibus ipsorumque et equorum.

Steterunt autem in prato Scamandrio florido

Infiniti, quot folia et flores nascuntur tempore-verno.

Veluti muscarum frequentium gentes multæ,

- 470 Quæ per caulam pastorem errant,

Tempore verno, quando lac vasa rigat:

Tot contra Trojanos comantes Achivi

In campo stabant, perdere eos vehementer cupientes.

Hos autem, ut greges magnos caprarum caprarii

- 475 Facile distinguunt, postquam in pascuis commixti sunt:

Sic hos ductores sui in ordines redigebant huc et illuc,

468 γίνεται] Fl. 473 διαρραῖσαι] Fl. 475 διακρίνωσι] MS.

Ver. 464. *νῶν ἅπο καὶ κλισιάων*] Recte hic reprehendit *Popius Scaligerum*; qui in hac similitudine *Homero* id vitio verterat, quod exercitum in ordinem collocatum, cum avibus huc illuc nullo ordine circumvolitantibus minus apte comparasset. At enim milites in ordinem collocatos, alia jam deinceps similitudine, ver. 474. 475. 476. describit. Hoc certe in loco milites adhuc incompositos, et navibus tentoriisque effusos, atque accurrentes depingit.

Ver. 465. *αὐτὰρ ὑπὸ χθρῶν etc.*] Mirifica hic *ὀνματοποιία* rem ipsam auribus exhibere videtur verborum sonitus. Idem præstitit *Virgilius* in isto versu *Æn.* VIII. 596.

Quadrupedante putrem sonitu quatit ungula campum.

Vide infra ad γ'. 363.

Ver. 468. *Μυρίοι, ὅσσα τε φύλλα*]

Quam multa in sylvis Autumni frigore primo

Lapsa cadunt folia. — *Æn.* VI. 309.

Barnesius ex *Luciano* citat γίγνεται ἤρι: Quod est interpretamentum. *G. I. Vossius*, *Instit. Poëtic.* lib. 3. c. 3. citat ex *Tzetze*, vocabulo *μυρίαι* omisso,

"Ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθηα γίνεαι ἕως ὥρη.

Qui est versus valde inficetus. *Clark.* *Locus* *Luciani* est in *Revivise.* 42. *Moses Solanus* putabat, *Lucianum* de industria substituisse ἤρι, ut anni tempus definiretur. Cæterum non unus *Codex* ibi habet ὥρη, quod tamen est a manu, *Lucianum* ex *Homero* corrigere tentante. *Ernest.*

Ver. 475. Ῥεῖα διακρίνέωσιν,] Pronunciabatur διακρίνωσιν, siquidem de *Præsenti* accipiat. Nam syllaba *ρι* in *Præsenti* corripere non potest. Vide supra ad α'. 309.

Ver. 478. Ὀμματα καὶ κεφαλὴν etc.] Sublimem hanc descriptionem omnino sine causa elevat *Plutarchus*: Ὀμηρος μὲν γὰρ οὐ περιπόντως οὐδὲ πινδῶν τὸ Ἀγαμέμνονος κάλ-

Ἵστριν' ἰέναι μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,
 Ὀρματα καὶ κεφαλὴν ἵκελος Διὶ τερπικεραύνῳ,
 Ἀρεῖ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.

480 Ἡὔτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἕξοχος ἔπλετο πάντων
 Ταῦρος· ὁ γὰρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένῃσι·
 Τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἡματι κείνῳ,
 Ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἕξοχον ἡρώεσσιν.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι·
 485 Ἥμεῖς γὰρ θεαί ἐστε, πάρεστε τε, ἴστε τε πάντα·
 Ἥμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν, οὐδέ τι ἰδμεν·
 Οἵτινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.

Ut ad praelium irent: inter eos autem rex Agamemnon,
 Oculis et capite similis Jovi gaudenti-fulmine,
 Marti autem balteo, pectore autem Neptuno.

480 Veluti bos in armento longe eximius existit inter omnes
 Taurus; (hic enim boves inter excellit congregatas;)
 Talem Atridem fecit Jupiter die illo,
 Insignem inter multos, et eximium heroas.

Dicite nunc mihi, Musæ, cœlestes domos tenentes,

485 (Vos enim deæ estis, adestisque, scitisque omnia;
 Nos vero famam solum audimus, neque quicquam scimus:)
 Qui duces Danaorum et principes fuerint.

481 ἀγρομένοις] Rom. Ald. 2. 3. Junt.

λος ἐκ τριῶν συνήρμωσεν εἰκόνα. — "Ἀρα οὐκ ἂν
 εἰποιμεν [Ἀλεξάνδρῳ] ἔχειν φρόνημα μὲν τὸ
 Κύρου, σωφροσύνην δὲ τὴν Ἀγησιλάου, σύνεσιν
 δὲ τὴν Θεμιστοκλείους, ἱμπερίαν δὲ τὴν Φιλίπ-
 που etc. Περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου ἀρετῆς, λόγ.
 β'.

Ver. 479. "Ἀρεῖ δὲ ζώνην,] Τὸ δὲ ἐνδύνα-
 τὰ ὅπλα, ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ, ζώσασθαι. Καὶ
 δὴ Ὅμηρον Ἀρεῖ τὸν Ἀγαμέμνονα ποιήσαντα
 εἰοικέναι τὴν ζώνην, τῶν Ὀπλων τὴν σκευὴν
 φασιν εἰκάζειν. Pausan. lib. 9. c. 17. Sic
 infra, *Iliad*. λ'. ver. 15.

Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησεν, ἰδὲ ζώνυσθαι ἄνωγεν.

Ver. 480. Ἡὔτε βοῦς] Ineptiunt plane,
 qui Poëtæ hic illud vitio vertunt, quod,
 ordine minus apto, humiliter ac demisse
 Agamemnonem, postquam Jovi ac Marti
 et Neptuno contulisset, cum Bove dein-
 ceptis statim comparet. Etenim priori si-
 militudine Virum ipsum depingit, consilio
 et virtute eximium: Posteriori, actionem

solummodo atque eminentiam præeuntis
 exercitui Ductoris.

Ibid. μέγ' ἕξοχος ἔπλετο πάντων Ταῦρος:]

Viribus editior cædebat, ut in grege taurus.

Horat. Sermon. lib. 1. Eclog. 3. ver. 110.

— et toto vertice supra est. Æn. VII. 784.

Ver. 481. ἀγρομένοις] MS. Barocc. Oxon.
 ἀγρομένοισι. "Recte (inquit Barnesius) ut
 "patet ex præcedenti versu." Atqui nihil
 impedit istud πάντων, quo minus ἀγρο-
 μένῃσι vera sit lectio. Clark. adde Vi-
 rum doctum in Obs. Misc. I. p. 115. et ad
 Il. v. 623.

Ver. 484. etc. Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι.]

Pandite nunc Heliconæ, Deæ, cantusque mo-
 vete;

Qui bello exciti reges, quæ quemque secutæ

Complerint campos acies. —

Et meministis enim, Divæ, et memorare po-
 testis:

Ad nos vix tenuis famæ perlabitur aura.

Æn. VII. 641.

Πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
 Οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
 490 Φωνὴ τ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη·
 Εἰ μὴ 'Ολυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς Αἰγιόχοιο
 Θυγατέρες, μνησαίαδ', ὅσοι ὑπὸ 'Ιλιον ἦλθον·
 'Αρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω, νῆάς τε προπάσας.

Multitudinem autem militum non ego dixero, neque nominavero,

Ne si mihi decem quidem linguæ, decemque ora sint,

490 Vox autem frangi-nescia, æreumque mihi cor insit;

Nisi cælestes Musæ, Jovis Ægiocchi

Filiæ, commemorent quot sub Ilium venerint

Principes utique navium dicam, navesque universas.

492 ὅσσοι] Ald. 2. 3. Junt.

Pulcherrima utriusque Poëtæ in utroque Sermone elocutio. Scaliger Poët. lib. 5. c. 3. multo magnificentiore toto hoc in loco esse Virgilium contendit; Macrobius e contrario, in isto versu,

Ἵμῃς γὰρ Διαί' ἴσσι, πάρεστί τε, ἴσσι τε πάντα,

Et meministis enim, Divæ, et memorare potestis,

multo graciliorem Homero Virgilium existimat. lib. 5. cap. 13.

Ver. 488. Πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ] “Ferream vocem illam” (inquit Scaliger, Poët. lib. 5. c. 3.) “noluit Virgilius in suo Catalogo optare, sed ad rem potius atrocem transtulit, de tartareis suppliciis:”

Non, mihi si linguæ centum sint, oraque centum,

Ferreæ vox, omnes scelerum comprehendere formas,

Omnia pœnarum percurrere nomina possim.

Æn. VI. 625.

Atque hac equidem in parte cum Scaligero censeo, summo cum judicio id a Virgilio factum, ut sublimem istam dicendi rationem alio transtulerit; ad rem videlicet, quæ et ad numeros esset major, et ad dicendum aliquid haberet atrocitatis. Alibi tamen et ipse, etiam in re tenuiori, eadem fere loquendi utitur ratione.

Non ego cuncta meis amplecti versibus opto;

Non, mihi si linguæ centum sint, oraque centum,

Ferreæ vox. ——— Georgic. II. 42.

Ver. 490. χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη] E-

nunciabatur χαλκῆν; quomodo et scribi deinceps captum est.

Ver. 492. Θυγατέρες,] Vide supra ad α'.

398.

Ver. 494. Βοιωτῶν μὲν etc.] In hoc Catalogo, sæculorum id omnium laudem in primis meruit, quod seriem Geographicam, ab ipso etiam Virgilio neglectam, sequutus sit Homerus. Τὸ δ' ὅλον οὐκ εἶδ', τὸ τὴν 'Ομήρου ποίησιν εἰς ἓν συνάγειν καὶ τὴν τῶν ἄλλων ποιητῶν, εἰς τε τὰλλα, καὶ εἰς — τὰ σῆς Γεωγραφίας, καὶ μηδὲν αὐτῶν περισβεῖον ἀπονέμειν. Καὶ γὰρ — παραβαλόντα τὴν 'Ομήρου περὶ τὰ τοιαῦτα ἐπιμίλειαν βῆδιον εἶναι δίδοι — τὴν διαφορὰν. 'Οπου γὰρ χρῆται τᾷξιν, ὁμοίως μὲν τῶν Ἑλληνικῶν, ὁμοίως δὲ τῶν Ἀπωθεν. — Καὶ ἐν τῷ Καταλόγῳ τὰς μὲν πόλεις οὐκ ἐφεξῆς λέγει· οὐ γὰρ ἀναγκαῖον· τὰ δὲ ἔθνη ἐφεξῆς. — Καὶ τοῖς κλίμασι δὲ, καὶ τοῖς ἀνέμοις διαφαίνει τὸ πολυμαθὲς τὸ περὶ τὴν Γεωγραφίαν 'Ομηρος. Strab. Geograph. lib. 1. p. 47. “Ubi vero enumerantur auxilia, quem Græci Catalogum vocant, — Homerus prætermittit Athenis ac Lacedæmone, vel ipsis Mycenis, unde erat Rector exercitus; Boetiam in catalogi sui capite locavit, non ob loci aliquam dignitatem, sed notissimum promontorium ad exordium sibi enumerationis elegit. Unde progrediens, modo mediterranea, modo maritima, junctam describit. Inde rursus ad utrumque situm cohærentium locorum, disciplina describentis, velut iter agentis, accedit. “Nec ulli saltu cohærentiam regionum

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΝΕΩΝ, ἥτοι ΒΟΙΩΤΙΑ.

Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήϊτος ἦρχον,
495 Ἀρκεσίλαός τε, Προθοήνωρ τε, Κλόνιός τε·
Οἳ δ' Ὑρίην ἐνέμοντο, καὶ Αὐλίδα πετρήεσαν,
Σχοῖνόν τε, Σκῶλόν τε, πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν,

CATALOGUS NAVIUM, SEU BŒOTIA.

Bœotiis quidem Peneleus et Leïtus imperabant,
495 Arcesilausque, Prothoënorque, Cloniusque:
Quique Hyrien colebant, et Aulidem petrosam,
Schœnumque, Scolumque, jugosamque Eteonum,

493 προπάσας] MS. 494 πηνίλεως] MS.

“in libro suo hiare permittit: Sed ob-
“viandi more procedens, redit unde di-
“gressus est; et ita finitur quicquid e-
“numeratio ejus amplectitur. Contra
“*Virgilius* nullum in commemorandis re-
“gionibus ordinem servat, sed locorum
“seriem saltibus lacerat. — Sed nec in
“Catalogo auxiliorum *Turni*, si velis si-
“tum locorum mente percurrere, invenies
“illum continentiam regionum secutum,”
Macrob. Lib. 5. cap. 15.

Deinde; “*Homerus Omnes*, quos in
“Catalogo numerat, etiam pugnantes, vel
“prospera vel sinistra forte commemorat.
“Et cum vult dicere occisos, quos catalogo
“non inseruit; non *Hominis*, sed *Multu-*
“tudinis nomen inducit; — nulli certum
“nomen facile extra Catalogum vel ad-
“dens in acie, vel detrahens. Sed *Maro*
“noster, anxietatem hujus observationis
“omisit. Nam et in Catalogo nominatos
“præterit in Bello, et alios nominat ante
“non dictos.” Ibid.

Denique; cum, quod *Homero* plerique
vito verterunt, istud, *μίλαινα νῆς ἔποιτα*,
in hoc catalogo totidem verbis sæpius re-
petitum legatur: Quamvis *Virgilio* majori
quidem in laude posita sit incredibilis
illa sententiarum varietas, quæ res vel
maxime vulgares etiam ornate distin-
xit; suo tamen in loco neque hæc ipsa re-
petitio arte caret, neque enumerationis sim-
plicitatem in narrando dedecuit. Est e-
nim hoc ex eorum genere, quæ ideo sim-
plicissime et sine ornatu dici convenit, ut
raptim ac velut in transitu legendi percur-

rantur. Vide supra ad α'. 84. Quamo-
brem, ut recte observavit *Macrobrius*,
“mera nomina relaturus, non incurvavit
“se, neque minute torsit deducendo sty-
“lum per singulorum varietates; sed sta-
“tim consuetudine percensentium, tam-
“quam per aciem dispositas enumerans.”
Lib. 5. cap. 15.

Ver. 496. Οἳ δ' Ὑρίην ἐνέμοντο,] Εἴ τις
ἔροιτο ὄντινόν τῶν Ποιητῶν ἢ Ῥητόρων. τίνα
σημνότητά ἢ καλλιλογίαν ταῦτα ἔχει τὰ ὀνό-
ματα, ἃ ταῖς Βοιωταῖς κεῖται πόλεσιν, Ὑρία
καὶ Μυκαλησός, — καὶ τὰλλα ἐξῆς, ὧν ὁ
ποιητὴς μίμνηται· οὐδεὶς ἂν εἰπεῖν οὐδ' ἠντι-
νοῦν ἔχοι. Ἀλλ' οὕτως αὐτὰ καλῶς ἐκεῖνος
συνύφανεν, καὶ παραπληρώμασιν εὐφάνοις διεί-
ληφεν, ὥς τε μεγαλοπρεπέστατα φαίνεσθαι
τέτων ὀνόματα. *Dionys. Halicarn.* περὶ
συνθέσεως, §. 16.

Ver. 497. Σχοῖνόν τε, Σκῶλόν τε,] Πολ-
λάκις μέντοι θεέντες· πῶς ἐφεξῆς σύνδεσμοι,
καὶ τὰ μικρὰ μεγάλᾳ ποιοῦσιν, Ὡς παρ'
Ὁμήρῳ τῶν Βοιωτικῶν πόλεων τὰ ὀνόματα
εὐτελεῖ ὄντα καὶ μικρὰ, ὅγκον τινὰ ἔχει καὶ
μῆγεθος διὰ τοὺς Συνδέσμους ἐφεξῆς τοσοῦ-
τους θεέντας· οἷον ἐν τῷ “Σχοῖνόν τε, Σκῶ-
λόν τε,” *Demetr. Phaler.* περὶ ἐρμηνείας,
§. 54.

Ver. 498. εὐρύχωρον] pro εὐρύχωρον.
Poëta videtur consulto vocalem longam
corripuisse et in brevem fregisse, ne ab-
stinere a vocabulo sonantiori cogeretur;
quæ est elegans conjectura *Cel. Hem-*
sterhusii ad *Lucian. Nigrin.* T. I. p. 51.
Ern.

- Θέσπειαν, Γραϊάν τε, καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσόν
 Οἷτ' ἀμφ' Ἀρμ' ἐνέμοντο, καὶ Εἰλέσιον, καὶ Ἐρυθράς,
 500 Οἷ τ' Ἐλεῶν εἶχον, ἥδ' Ὑλην, καὶ Πετειῶνα,
 Ὀκαλέην, Μεδεῶνά τ' εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 Κώπας, Εὐτρεσίν τε, πολυτρήσωνά τε Θίσβην·
 Οἷ τε Κορώνειαν, καὶ ποιήενθ' Ἀλῖαρον,
 Οἷ τε Πλάταιαν ἔχον, ἥδ' οἱ Γλίσσαντ' ἐνέμοντο,
 505 Οἷ θ' Ὑποθήβας εἶχον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 Ὀγχηστόν θ', ἱερὸν Ποσιδῆϊον, ἀγλαὸν ἄλσος.
 Οἷ τε πολυστάφυλον Ἀρνην ἔχον, οἷ τε Μίδειαν,
 Νίσσαν τε Ζαθέην, Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν·
 Τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον· ἐν δὲ ἐκάστη
 510 Κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον.
 Οἷ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον, ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον·

Thespiam, Gramque, et spatiosam Mycalessum :

Quique circum Harma habitabant, et Ilesium, et Erythras,

500 Quique Eleona tenebant, et Hylen, et Peteona,

Ocaleam, Medeonaque bene ædificatam urbem,

Copas, Eutresinque, columbisque abundantem Thisbon :

Quique Coroneam, et herbosam Haliartum,

Quique Platæam tenebant, et qui Glissanta incolebant,

505 Quique Hypothebas habitabant, bene-ædificatam urbem,

Onchestumque, sacrum Neptunium, pulchrum lucum ;

Quique uvis abundantem Arnen habitabant, quique Mideam,

Nissamque eximiam, Anthedonaque ultimam ;

Horum quidem quinquaginta naves ibant, in quarum unamquamque

510 Juvenes Bæotii centum et viginti conscenderant.

Qui vero Aspledona habitabant, et Orchomenum Minyeum,

499 ἀφ'] MS. excidit μ. nam glossa explicat περί. 500 ἰδ'] MS. Fl. A. 1.

504 γλιστᾶν] MS.

Ver. 500. Οἷ τ' Ἐλεῶν εἶχον, ἥδ'] Qua ratione vox εἶχον hic ultimam producat; et similiter ἔχον, ver. 504. et πολυστάφυλον, ver. 507. vide supra ad α'. 51.

Ver. 506. ἱερὸν Ποσιδῆϊον.] Ita edidit Barnesius. Vulgo, Ποσειδῆϊον. Quod ferri non potest. Vir doctissimus Henr. Stephanus, nimis modeste; "Vix ausim" (inquit) ποσιδῆϊον scribere." Vide *Odys.* ζ'. 266. ubi vulgati habent, Ποσιδῆϊον.

Ver. 513. Οὓς τέκιν' Ἀσπυόχη, — λάτρεη.] Ita Virgilius:

Quem Rhea sacerdos
Furtivum partu sub luminis edidit auras.

Æn. VII. 659.

Mæonio regi quem serva Lycimnia furtim
Sustulerat. — Æn. IX. 546.

Ver. 515. παρελίζατο] Cum istud παρελίζατο possit ex æquo esse vel παρελίγασατο, vel παρελίχασατο, vel παρελίζασατο; (vide supra ad ver. 267.) equidem vix me contineo, quin, qua analogia factum sit λόγος, λίλογα, ex λέγομαι; eadem factum credam λίχος, λόχος; non ex λέγο-

- Τῶν ἤρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἱὲς Ἀρηος,
 Οὓς τέκεν Ἀστυόχη, δόμῳ Ἀκτορος Ἀζεῖδαο,
 Παρθένος αἰδοίη, ὑπερώϊον εἰσαναβάσα,
 515 Ἀρηϊ κρατερῶ· ὁ δὲ οἱ παρελέξατο λάβρη·
 Τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
 Αὐτὰρ Φωκίων Σχεδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἤρχον,
 Υἱέες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο·
 Οἱ Κυπάρισσον ἔχον, Πυθῶνά τε πετρήεσαν,
 520 Κρίσσαν τε ζαθέην, καὶ Δαυλίδα, καὶ Πανοπῆα,
 Οἳ τ' Ἀνεμάρειαν, καὶ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο,
 Οἳ τ' ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισσὸν δῖον ἔναιον,
 Οἳ τε Λίλαιαν ἔχον, πηγῆς ἐπὶ Κηφισσοῖο·
 Τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο.
 525 Οἱ μὲν Φωκίων σίχας ἔτασαν ἀμφίεποντες,

His imperabat Ascalaphus et Ialmenus, filii Martis,
 Quos peperit Astyoche, in domo Actoris Azidæ,
 Virgo verecunda, superiorem partem domus cum ascendisset,

515 Marti forti: hic autem ipsi accubuit furtim.

Horum autem triginta cavæ naves ibant ordina.

Porro, Phocensibus Schedius et Epistrophus imperabant,

Filii Iphiti magnanimi Naubolidæ;

Qui Cyparissum tenebant, Pythonaque petrosam,

520 Crissamque eximiam, et Daulida, et Panopea,

Quique Anemoriam, et Hyampolin circumbabitabant,

Quique apud fluvium Cephissum nobilem habitabant,

Quique Lilæam tenebant, fontem ad Cephissi:

Hos autem simul quadraginta nigræ naves sequebantur.

525 Hi quidem Phocensium ordines constituiebant circumeuntes,

508 Νισῶν] MS. ἐσχατώσαν] Fl. Rom. Ald. Junt.

μαι, sed ex inusitato λίσσεται. Judicet Lector eruditus.

Ver. 518. Ὑἱέες Ἰφίτου μεγαθύμου] Ἰφί-
 τος alibi secundam corripit, μεγαθύμου Ἰφί-
 του υἱόν, *Iliad.* ε'. 306. Item, Ἰφίτος Εὐ-
 ρυπιδης — *Odys.* φ'. 14. et 37. Et, Ἰφίτος
 αὐτῶν ἴππους — ibid. ver. 22. Utrum igitur
 hoc nomen, diversis in urbibus, diver-
 sam haberet pronunciandi rationem, an
 hoc in loco ita legeretur, ac si scriptum
 esset Ἰφίττω, non constat. Nam de Pro-
 sodiæ in nominibus propriis analogia ju-

dicium ferre, difficillimum est. Certe
 quod affert *Eustathius*, [τὸ Ἰφίτος ἐνταῦθα,
 διὰ μέτρον, ἐξέτιναι τὴν μέσσην συλλαβὴν]
 plane nihil est. Facillime enim innume-
 ris modis ita variari potuit versus, ut vox
 Ἰφίτου secundam corripere.

Ver. 525. Κηφισσοῖο] MS. Lips. Κηφίσσιοι,
 quod etsi nullum certum argumentum
 præbet, quia in illo libro plerumque
 simplex σ est, ubi duplicari debet: ta-
 men in hoc verbo, quod proprie unum
 tantum σ habet, nec duplicatione indi-

Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀρισερὰ θωρήσσοντο.

Δοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Μείων, οὔτι τόσος γε, ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,
'Αλλὰ πολὺ μείων ὀλίγος μὲν ἦν, λινοθάρηξ,
530 Ἐγχεῖη δ' ἐκέκαστο πανέλληνας καὶ Ἀχαιοὺς.
Οἱ Κυνὸν τ' ἐνέμοντ', Ὀπόεντά τε, Καλλιάρων τε,
Βῆσσαν τε, Σκάρφην τε, καὶ Αὐγειαὺς ἐρατεινάς,

Bœotios autem prope, ad lævam armabantur.

Locrensibus autem erat dux, Oilei filius, velox Ajax,
(Minor, nequaquam tantus, quantus Telamonius Ajax,
Sed multo minor: Parvus quidem erat, lineum thoracem gestans,
530 Hastæ autem peritia eximius erat inter omnes Græcos et Achivos.)
Qui Cynumque colebant, Opoëntaque, Calliarumque,
Bessamque, Scarphenque, et Augias amœnas,

get, quia altera syllaba natura longa est, putem veram a MS. lectionem indicari. Ern.

Ver. 525. [στασαν] Vide infra ad μ'. 55.

Ver. 528, 529, 530. Μείων, — Ἀχαιοὺς.] Veterum nonnulli tres istos versus repudiarent. Primo, inquit Scholiastes, ὅτι οὐκ ἦν μικρότερος ὁ Ὀϊλῆος Αἴας τοῦ Τελαμώνιος· φησὶ γὰρ ἐν ἐτίροις τῆς ποιήσεως — “ἴσον θυμὸν ἔχοντες.” Secundo, ὅτι οὐκ οἶδεν λινοῖς θωρήξαι χρωμένους τοὺς Ἕλληνας ὁ ποιητής. Τετῖο, ψεῦδος καὶ τὸ, Ἐγχεῖη δ' ἐκέκαστο πανέλληνας. Verum hæc omnes rationes, admodum sunt fuitiles. Primo enim, istud, ἴσον θυμὸν ἔχοντες, nihil impedit quominus statura fuerit alter altero minor. Secundo; Quamvis Græcos in universum appellet Ποῖτα χαλκοχίτωνας, tamen nihil intercedit quominus Ajax iste fuerit λινοθωρήξ, quemadmodum Adrastus et Amphius inter Trojanos, infra, ver. 830. Præcipue cum et, notante Scholiaste, οἱ τοξόται λινοὺς θώρακας φοροῦσιν. Tertio; istud, ἐγχεῖη δ' ἐκέκαστο πανέλληνας, non necessario indicat, hunc plane et omnino omnibus superiorem fuisse, sed hastæ mittendæ peritia inter omnes eximium: Certe Scholiastes in Thucydidem, lib. 1. sub initium — ἐκέκαστο ἄν’ Ἕλληνας καὶ Ἀχαιοὺς. Multo majoris momenti est, quod ex Zenodoto affert Eustathius: Οὐ λέγει, φησὶν, Ἕλληνας ὁ Ποιητής, ἀλλ’ Ἀργεῖους, Δαναοὺς, Ἀχαιοὺς, διότι οὐδὲ Ἑλλάδα φησὶν τὴν οἰκουμένην ὑπὸ Ἑλλήνων χῶραν, ἀλλὰ μίαν τινὰ πόλιν Θεσσαλικὴν, καὶ τοὺς ἐντεῦθεν Ἕλληνας. Et ex Thucydidem

Barnesius: “Ομηρος οὐδαμῶς τοὺς ἑμπάντας ὠνόμασεν Ἕλληνας, οὐδ’ ἄλλους ἢ τοὺς μετ’ Ἀχιλλεῖος ἐκ τῆς Φθιώτιδος, οἵπερ καὶ προῶται Ἕλληνες ἦσαν. Δαναοὺς δὲ ἐν τοῖς ἔπεισι, καὶ Ἀργεῖους καὶ Ἀχαιοὺς ἀνακαλεῖ. Lib. 1. initio. Hæc quantum habeant ponderis, judicet Lector eruditus.

Ver. 529. [Ἄλλὰ πολὺ μείων.] Vide supra ad α'. 51.

Ver. 537. πολυστάφυλον δ' Ἰστίαϊαν.] Fuerunt qui legerent, Ἰστίαϊαν. Sed nihil opus. Nihil enim usitatus, quam syllabam Vocali brevi constantem, sequentibus duabus consonantibus, a quibus syllaba inchoari possit, corripit. Ut Αἰγυπτίας, Ἠλεκτρύωνος, ἀπρεᾶκυλίδες, ἀγροῦπνος, ῥῦθμός, πύκνοι, τεύχνα, ὄκητρον, δάφνην, ἀρίθμητοὶ, μάσπεύων, κᾶπνοὺς, δᾶκνει, ἵχνος, τέκνον, τέκμαρ, δυστέκμαρτον, κύκνος, ἰκνούμαι, σάθμος, προσπίτνω, δράχμη, ἄκμη, ἐρετμός, τέχνη, πότμος, ὕπνος, λύχνος, λείκτρον etc. Iliad. l. 382. Odys. δ. 85. 127. 229. ζ. 263. 286. Hesiod. Ασπ. β. 16. 55. 82. 86. Theocrit. 4, 52. 24, 104. 26, 23. 22, 126. 10, 37. 24. 35. 1, 113. 14, 48. Euripid. Phœniss. 419. Hippolyt. 954. Sophocle. Philoctet. 1551. Et passim. Notandum tamen, in Ποῖματι Ἐπικά, ubi oratio grandis et sublimis esse debet, et a sermone vulgari quam maxime distare; hujusmodi syllabas multo rarius correptas occurrere, quam apud alios Ποῖτας.

Similiter apud Latinos, Quintilianus docet, “Agræstemi,” syllabam mediam corripere, nisi quatenus propter positionem produci potest. Lib. 4. c. 2. Item Gellius, vocem “dictio” primam corripere; et,

Τάρphen τε, Θρόνιον τε, Βοαγρίς ἀμφὶ ῥέεθρα
 Τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο
 535 Λοκρῶν, οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης.

Οἳ δ' Εὐβοίαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἀβαντες,
 Χαλκίδα τ', Εἰρέτριάν τε, πολυστάφυλον δ' Ἰστίαιαν,
 Κήρινθόν τ' ἔφαλον, Δίς τ' αἰπὺ πτολίεθρον,
 Οἳ τε Κάρυσον ἔχον, ἥδ' οἳ Στύρα ναιετάασκον·

Tarphenque, Throniumque, Boagrii circa fluentia:

Hunc autem simul quadraginta nigræ naves sequebantur

555 Locrensiū, qui habitant ultra sacram Eubœam.

Qui autem Eubœam tenebant, robur spirantes Abantes,

Chalcidaque, Eretriamque, abundantemque uvis Histiaem,

Cerinthumque maritimam, Diique altam urbem,

Quique Carystum tenebant, et qui Styra habitabant:

“quiesco,” apud nonnullos, corripere secundam. Lib. 9. c. 6. et Lib. 6. c. 15. Quin et apud Comicos scriptores, (qui celerem loquendi rationem vulgo in sermonis consuetudine usitatum exhibent;) “iste, istic, istuc,” et similia, syllabam priorem persæpe corripunt.

Quinimo et, quod magis mirandum, vocalem brevem observarunt veteres, sequentibus etiam istiusmodi consonantibus duabus, a quibus syllaba inchoari non possit; tamen raptim enunciari, et (ut ex scriptoribus Comicis liquet) nonnunquam syllabam efficere correptam. “Indoctus” dicimus, brevi prima litera; “insanus” producta; “inhumanus” brevi; “infelix” longa Et, ne multis: Quibus in verbis eæ primæ literæ sunt, quæ in “Sa-” “piente” atque “Felice,” producte dicuntur; in cæteris vero omnibus breviter. Cicerō apud Gellium, lib. 2. cap. 17.

Cæterum hæc omnia (ut dixi) ita sunt intelligenda, si Vocalis sit brevis. Nam quibus in syllabis Vocalis natura sit Longa, (nisi si forte Comicorum excipiendæ erunt festivitates nonnullæ, quæ non sunt hujus loci;) hæ ut corriperentur syllabæ, si vel una sequatur Consonans, (ut arāre, simulāre; τῆμῃ, ἰκῆν, ψύχῃ, μαρτυρομαι, κερνομαι, in præsentibus scilicet et imperfectis;) multo magis si binæ sequantur Consonantes, (ut arātrum, simulāchrum, ἰατρὸς, ἡἄτρον, et similia;) Hæ, inquam, syllabæ ut corriperentur, nulla unquam licuit Licentia.

Pessime igitur Vir doctissimus, Phil. Labbeus, (Dialect. Ling. Græc. cap. 9.

§. 2.) “Vocales LONGÆ (inquit) cor-” “ripī possunt in Carmine, per solam Sy-” “stolam puramque Licentiam; cum pa-” “lam et aperte LONGA breviatur; ut” “secunda in λιγύφθογγος.” Pessime, (inquam) hallucinatus est Vir doctissimus. Non enim Longa est Vocalis ista, sed Brevis; ut liquet in vocibus, λιγύς, λιγύφωνος, Odys. γ'. 176. Iliad. τ'. 350. Et quod λιγύφθογγος secundam nonnunquam producat, positioni soli debetur; sicuti tenebræ, volucris, et similia, apud Latinos.

Denique hinc intelligi potest, qua ratione de sententia ista Demosthenis, [τοῦτο τὸ ψήφισμα τὸν τότε τῇ πόλει περιστάντα κίνδυνον παρελθεῖν ἐποίησεν ὥςπερ ἐφόρ,] dixerit Longinus, §. 58. “Ὅλον τε γὰρ ἐπὶ τῶν δακτυλικῶν εἴρεται ῥυθμῶν. Recte enim dispartitis syllabis, [Τοῦτο τὸ | ψήφισμα | τὸν τότε | τῇ πόλει | περιστάν | τα κίνδυ | νον παρελ | θεῖν ἐπὶ | ησεν ὥς | περ ἐφόρ,] liquet totam sententiam ex Dactylis constare septem, Anapæstis (qui et ipsi sunt ῥυθμοὶ dactylici) Duobus et Cretico (qui et ipse generis est dactylici,) uno tantum. Nempe ψήφισμα dactylus est, ut liquet e futuro ψήξω. Τῇ πόλει, pro dactylo haberi potest; quia diphthongus εἰ ex Vocalibus brevibus composita, quasi Positione sola (quæ in oratione prosaica raptim pronuncianti quodammodo evanescit) producitur. Τὰ κίνδυ, Anapæstus est: Nam syllaba δυ producitur, et κίν (positione tantum longa) pronuntiabatur correpta. — Nov παρελ, Dactylus est, quomodo supra est explicatum. Et,

540 Τῶνδ' αὖθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφίνῳ, ὅζος Ἀρῆος,
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων·
Τῷ δ' ἄρ' Ἀβαντες ἔποντο θοοὶ, ὅπιδεν κομόωντες,
Αἰχμηταὶ, μεμαῶτες ὀρεκτῆσι μελήσιν
Θάσσεας ῥήξειν δῆϊων ἀμφὶ στήθεσσι·

545 Τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιнай νῆες ἔποντο.
Οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, εὐκτίμενον πολίεθρον,
Δῆμον Ἐρεχθίδος, μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
Θρέψε, Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ Ζεῖδωρος Ἀρσούρα,
Κὰδ δ' ἐν Ἀθήνῃς εἶσεν, ἐῷ ἐνὶ πύονι νηῷ·

540 Horum utique dux erat Elephenor, ramus Martis,
Chalcodontiades, magnanimorum princeps Abantum:
Hunc autem simul Abantes sequebantur veloces, occipite comantes,
Bellatores, docti porrectis hastis fraxineis
Thoraces disrumpere hostium circa pectora:

45 Hunc autem simul quadraginta nigræ naves sequebantur.

Qui porro Athenas tenebant, bene-ædificatam urbem,
Civitatem Erechthei magnanimi, quem olim Minerva
Nutravit, Jovis filia, (peperit vero Alma Tellus,)
Et Athenis collocavit, suo in pingui templo:

θῆν' ἐποί, Dactylus est propter sequentem
Vocalem. Et ἦσαν ὦς, Unicus est Creticus
sive Amphimacer.

Ver. 539. ναιετάσκων] Non a verbo
ναιετάσκω; quod nullum est, ut recte au-
notavit Scholiastes: sed ναιετάω.

Ver. 543. μεμαῶτες ὀρεκτῆσι μελήσιν] Οἱ
μὲν τηλεβόλοις χρωῖνται, καθάπερ οἱ τοξόται
καὶ οἱ σφενδονῆται, καὶ οἱ ἀκοντισταί· οἱ δ'
ἐγγεμάχοις, καθάπερ οἱ ξίφι καὶ δόρασι τῷ
ὀρεκτῷ χρωῖμεναι. Διπτὴ γὰρ ἡ τῶν δρεάτων
χρῆσις· — καὶ γὰρ συστάδην χρωῖμεθα, καὶ
κοντοβολοῦντες — Οἱ δ' Εὐβοεῖς ἀγαθοὶ ὑπῆρ-
ξαν πορὶ μάχην τὴν σταδίαν, ἣ καὶ συστάδην
λέγεται, καὶ ἐκ χειρός. Δόρασι δὲ χρωῖνται
τοῖς ὀρεκτοῖς, ὡς φησὶν ὁ ποιητής, “Αἰχμηταὶ
“ μεμαῶτες ὀρεκτῆσι μελήσιν.” Strab. lib. 10.
Alii legunt ὀρικτῆσιν. Sed perinde est:
Vide supra ad α'. 51. De voce, μεμαῶτες
vide infra ad ver. 818.

Ver. 544. δῆϊων] Veteres, ut testatur
Eustathius, legebant δῆων.

Ver. 545. μέλαιнай νῆες ἔποντο.] Vide
supra ad ver. 494.

Ver. 546. Οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, εὐκτί-
μενον πολίεθρον.] Quam absurdi sint, qui
Ἀθήνας hic in genitivo, semidorice scilicet,
ab Homero positum esse posse existi-

marint; videas in *Actis Erud. Lips. ad
Jun. 1712. pag. 311.*

Ver. 547. Δῆμον Ἐρεχθίδος.] Δῆμος hoc
in loco, idem fere est quod latine *Civitas*.
Quo de vocabulo Gellius, ex *Verrio Flaco* (lib. 18. c. 7.) “*civitatem* dici et pro
“*loco*, et pro *oppido*, et pro *jure* quoque
“*omnium*, et pro *hominum multitudinem*.”
Inter Recentiores iidem *Vir doctissimus*
Joan. Darisius, in *Curis secundis ad Cæsa-*
ris lib. 3. 13. de Bello Gallico, pag. 474. (ci-
tatis verbis istis ex lib. 3. c. 20. [al. 21.] *de*
Bello Gallico, “*Tolosa, Carcasone, et Nar-*
“*bone, quæ sunt Civitates Gallicæ Provin-*
“*cis finitimæ*;)” *Per civitates*, inquit, ne-
cessario denotantur *Urbes*, reprehenditque,
quæ nos alicubi de vocabulorum istorum
usu *Cæsareano* annotaramus. Atqui *To-*
losa, Carcaso, et Narbo, quidni tam et *ci-*
vitates esse potuerant, quam *urbes*? Certe,
quod et *lib. 1. c. 22. [al. 21.] de Bello*
civili affert, “*ex civitate expulsos*,” signifi-
cat, non ex *urbe* modo, sed et ex *civitate* ex-
pulsos. Quodque ibidem lib. 1. c. 1. di-
citur: referunt *Consules de Rep. “in civi-*
“*tate*,” et ipse a *Librario* arbitratrur inser-
tum.

Ver. 548. τίκε δὲ Ζεῖδωρος Ἀρσούρα.] Erat
nimirum *αὐτόχθων*, non *advena*.

- 550 Ἐνθάδε μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἰλάονται
 Κοῦροι Ἀθηναίων, περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
 Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ', υἱὸς Πετewῶ, Μενεσθεύς.
 Τῷ δ' οὕτως τις ὁμοῖος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνὴρ,
 Κοσμηῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας·
- 555 Νέστωρ οἷος ἔριξεν· ὃ γὰρ προγενέστερος ἦεν·
 Τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο.
 Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας,
 Στῆσε δ' ἄγων, ἵν' Ἀθηναίων ἴσταντο φάλαγγες.
 Οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον, Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,

- 550 Illic ipsam tauris et agnis placant
 Filii Atheniensium, circumvolutis annis:
 His utique præerat filius Petei Menestheus.
 Huic haud quisquam similis inter terrestres fuit vir,
 In instruendis equis et viris scutatis:
- 555 Nestor solus contendebat: hic enim ætate grandior erat:
 Hunc autem simul quinquaginta nigræ naves sequebantur.
 Ajax autem ex Salamine ducebat duodecim naves,
 Constituitque ducens, ubi Atheniensium stabant phalanges.
 Qui autem Argosque tenebant, Tirynthaque bene-munitam,

Ver. 549. ἐν πόντοι καὶ] Vide supra ad
 * 40.

Ver. 550. Ἐνθάδε μιν — ἰλάονται] Αὐτὸν,
 τὸν Ἐριχθία. Schol. Quod est mirum
 valde. Eustathius, τὴν Ἀθηναίων ἰλάσκονται.
 Cæterum Alii hic, pro Ἐνθάδε, legunt ἐνθα
 δι.

Ver. 551. περιτελλομένων ἐνιαυτῶν] Κατὰ
 πενταετηρίδα. Eustathius.

— volentibus annis. Æn. I. 238.

Ver. 555. Τῷ δ' οὕτως τις ὁμοῖος ἐπιχθον-
 ῶν γένετ' ἀνὴρ.]

— quo non præstantior alter,
 Ære ciere viros. — Æn. VI. 164.

Cæterum Alii hic legunt οὕτως. Item
 Alii, ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν, et ἐπιχθόνιος
 γένετ' ἀνὴρ. Quæ omnia eodem redeunt.

Ver. 556. μέλαιναί νῆες ἔποντο.] Vide su-
 pra ad ver. 494.

Ver. 558. Στῆσε δ' ἄγων, ἵν' Ἀθηναίων
 ἴσταντο φάλαγγες.] Refert Demosthenes,
 cum Salamis ab Atheniensibus descivisset,
 Solonem, compositis (etiam cum capitis
 sui periculo) elegiacis versibus, populares
 suos commovisse vehementer, et, ut pro-
 vincia ista reciperetur, effecisse. Ἐκεῖνος
 μὲν γὰρ ἀφίστηκναι Σαλαμῖνος Ἀθηναίων,
 καὶ θάνατον ζημίαν ψηφισαμένων, ἂν τις εἴπη

κομίζεσθαι· τὸν ἴδιον κίνδυνον ὑποδείξας, ἐλεγείᾳ
 ποιήσας ἥδε· καὶ τὴν μὲν χώραν ἔσωσε τῇ πό-
 λει, τὴν δ' ὑπάρχουσαν αἰσχύνην ἀπῆλλαξεν.
 De falsa legatione, pag. 332. edit. Fran-
 cofurt. 1604. Alii Scriptores fere omnes,
 Homeri insuper auctoritate usum Solonem
 testantur; citatis duobus hisce versibus,
 Αἴας δ' ἐκ etc.

Ἀθηναῖοι Ὀμήρῳ μάστιγι ἐχρέσαντο περὶ Σαλα-
 μίνος.

Aristot. Rhetor. lib. 1. cap. ult.

Ἔνοι δέ φασι καὶ ἐγγράψαι αὐτὸν [Σδλωνα]
 εἰς τὸν κατάλογον τοῦ Ὀμήρου (μετὰ τὸν
 “Αἴας, δ' ἐκ Σαλαμῖνος, ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας,”)
 Στῆσε δ' ἄγων ἵν' Ἀθηναίων ἴσταντο φάλαγ-
 γες. Laërt. in vita Solonis. Quem locum
 Latinus Interpres, quoniam παρρηθίσιως
 signa adjecta non essent, minime intel-
 lexit. Verba Laërtii aliter emendant Is.
 Casaubonus et Menagius, ex conjectura:
 sed sententia eadem est. Καὶ νῦν μὲν ἔχου-
 σιν Ἀθηναῖοι τὴν νῆσον. Τὸ δὲ παλαιὸν πρὸς
 Μεγαρέας ὑπῆρξεν αὐτοῖς ἔρις περὶ αὐτῆς. Καί
 φασιν οἱ μὲν Πεισίστρατον, οἱ δὲ Σόλωνα πα-
 ραγράψαντα ἐν τῷ νῶν καταλόγῳ. — Στῆσε
 δ' ἄγων etc. Strabo lib. 9. Addit idem
 Scriptor, Megareos et contrario, versus He-
 meri isto modo legisse;

- 560 Ἑρμιόνην, Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἔχούσας,
 Τροίξῃν, Ἠϊόνας τε, καὶ ἀμπελόεντ’ Ἐπίδauρον,
 Οἳ τ’ ἔχον Αἴγιναν, Μάσητά τε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
 Τῶν δ’ αὖθ’ ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 Καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός·
 565 Τοῖσι δ’ αἶμ’ Εὐρύαλος τρίτατος κίεν ἰσόθεος φῶς,
 Μηκιστέως υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἀνακτος.
 Συμπάντων δ’ ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Τοῖσι δ’ αἶμ’ ὀγδώκοντα μέλαιnai νῆες ἔποντο.
 Οἳ δὲ Μυκῆνας εἶχον, εὐκτίμενον πολίεθρον,
 570 Ἀφνειὸν τε Κόρινθον, εὐκτιμένας τε Κλεωνάς,
 Ὀρνειάς τ’ ἐνέμοντο, Ἀραιδυρέην τ’ ἔρατεινῃν,

560 Hermionem, Asinemque, profundum sinum habentes,
 Træzena, Eïonasque, et vitibus-consitam Epidaurum,
 Quique tenebant Æginam, Masetaque, juvenes Achivorum:
 His porro præerat bello strenuus Diomedes,
 Et Sthenelus, Capanei inclyti dilectus filius:

565 Cum his vero simul Euryalos tertius ibat similis-deo vir,
 Mecistei filius Talaïcenidæ regis:
 Universis autem præerat bello strenuus Diomedes:
 Hosque simul octoginta nigræ naves sequebantur.

Qui autem Mycenas Colebant, bene-ædificatam urbem,

570 Opulentamque Corinthum, beneque structas Cleonas,
 Orniasque colebant, Aræthyreamque amœnam,

562 Αἰγίαν] MS. 566 Μηκιστέως] A. 2. Junt. Ταλαονίδας] Fl. 567. συν-
 πάντων] MS. a manu prima. 572 συκιῶν] MS. ὅτ’ ἄρ’] Fl. ἐμβασίλευσιν]
 MS. Fl. Ald. 1.

Αἴας δ’ ἐκ Σαλαμῖνος ἀγὼν νίκας, ἐκ τε Πολίχνης,
 Ἐκ τ’ Αἰγυροῦσης, Νισαῖνς τε, Τριπιδῶν τε

ἃ ἔστι χωρία Μεγαρικά. Ibid. “ Neque
 “ est ignobile exemplum, Megarcos ab
 “ Atheniensibus, cum de Salamine conten-
 “ derent, victos Homeri versu; qui tamen
 “ ipse non in omni editione reperitur, sig-
 “ nificans *Ajacem* naves suas *Atheniensi-*
 “ *bis junxisse.*” Quintilian. lib. 5. c. 11.
 Οἳ μὲν οὖν πολλοὶ πῶ Σόλωνι συναγωνίσασθαι
 λέγουσι τὴν Ὀμήρου δόξαν ἐμβάλλοντα γὰρ
 αὐτὸν ἔπος εἰς νῶν κατάλειπον etc. — Αὐτοὶ
 δ’ Ἀθηναῖοι ταῦτα μὲν οἶνται φλυαρίαν εἶναι,
 etc. Plutarch. in vita Solonis. Eadem
 videas apud Ulpianum, in Enarratione
 Orationis Demosthenis de falsa Legatione:
 Et apud Eustathium pag. 199. et 215.

Ver. 561. Ἠϊόνας τε,] *Al.* Ἠϊόνην τι. et,
 Ἠϊόνα τε.

Ver. 562. Οἳ τ’ ἔχον Αἴγιναν,] Γράφουσί
 τινες, Νησὸν τ’ Αἴγιναν. Strabo lib. 8.

Ver. 568. μέλαιnai νῆες ἔποντο.] Vide su-
 pra ad ver. 494.

Ver. 575. Γονέισσαν,] Pausanias, lib. 9. c.
 26. scribit Δονέισσαν. Ipse tamen alibi
 habet, Γονεούσης et Γονούσης; lib. 2. c. 4.
 Et lib. 5. c. 18.

Ver. 574. εἶχον, ἢδ’] Vide ad α’. 51.

Ver. 578. ἰδύσατο] *Al.* ἰδυσσατο. Sed
 nihil opus. Nam ἰδυσατο antepenultimam
 natura producit. Clark. ἰδύσατο habet
 MS. L.

Ibid. νόρσα χαλκόν,] Mira sunt, (ne di-
 cam plane ridicula, ad Homerum quidem

- Καὶ Σικυῶν', ὅθ' ἄρ' Ἀδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν·
 Οἱ δ' Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν,
 Πελλήνην τ' εἶχον, ἥδ' Αἴγιον ἀμφενέμοντο,
 575 Αἰγιάλόν τ' ἀνὰ πάντα, καὶ ἀμφ' Ἑλίκην εὐρεῖαν·
 Τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων,
 Ἀτρεΐδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι
 Λαοὶ ἔποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νώροπα χαλκὸν,
 Κυδίων, ὅτι πᾶσι μετέπρεπεν ἡρώεσσιν·
 580 Οὐνec' ἄριστος ἦν, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς.
 Οἱ δ' εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν,
 Φάρην τε, Σπάρτην τε, πολυτρήρωνά τε Μέσσην,
 Βρυσείας τ' ἐνέμοντο, καὶ Αὐγείας ἐρατεινάς,

Et Sicyona, ubi Adrastus primum regnavit;
 Quique Hyperesiamque et excelsam Gonoessam,
 Pellenamque tenebant, et Ægium incolebant,

- 575 Et per omnem oram maritimam, et circa Helicen spatiosam:
 Horum centum navibus imperabat rex Agamemnon,
 Atrides: simul hunc longe plurimæ et præstantissimæ
 Copiæ sequebantur; atque ipse induebat splendidum æs,
 Gloria exultans, quod omnes inter elucebat heroas:

- 580 Quoniam maximus erat, longeque plurimas ducebat copias.

Qui autem tenebant montibus clausam Lacedæmona magnam,
 Pharemque, Spartamque, abundantemque columbis Messam,
 Brysiasque habitabant, et Augias amœnas,

- 575 Ὑπερησίην] MS. 577 πολλοί] Fl. 578 ἐδύσατο] edd. vett. omnes.
 582 φῶριν] MS. Fl. Rom. Ald. Junt. Turneb. v. not. haud dubie vera
 lectio.

explicandum,) quæ hic affert Plutarchus, *Symposiac.* lib. 5. sub finem. Καὶ τοὺς γε διατρέποντας ἐν τοῖς χαλκωρυχίοις ἰστοροῦσιν ὠφελίσθαι τὰ ἅμματα etc. Quæ Latine sic vertit Macrobius; "Qui in Metallo "æris morantur, semper oculorum sa- "nitare pollent; et quibus ante palpe- "bræ nudatæ fuerant, illic convestiantur. "Aurea enim quæ ex ære procedit, in "oculos incidens, haurit et exsiccat quod "male influit. Unde et *Homerus* modo "εὐήνορα, modo νώροπα χαλκὸν, has causas "secutus appellat." Lib. 7. cap. 16.

Ver. 581. Λακεδαίμονα κητώεσσαν,] Γρα- φόντων δὲ τῶν μὲν, Λακεδαίμονα κητώεσσαν, τῶν δὲ, καιετάεσσαν· ζητοῦσι τὴν κητώεσσαν εἶνα δέχσθαι χρῆν, εἴτε ἀπὸ τῶν κητῶν, εἴτε μεγάλῃ, ὅπερ δοκεῖ πιθανότερον εἶναι. Τὴν

τε καιετάεσσαν, οἱ μὲν καλαμινθῶδη δέχονται, οἱ δὲ ὅτι οἱ ἀπὸ τῶν σισμῶν βῶχοι καιεταὶ λέγονται. Καὶ Καιάδας [*Al.* ὁ Καιέτας] τὸ δεσμοωτήριον ἐντεῦθεν, τὸ παρὰ Λακεδαιμονίους σπήλαιόν τι. Strabo lib. 8.

Ver. 582. Φάρην τε,] Veteres Geographi, Strabo VIII. p. 565. Pausan. III. 16. Stephanus in b. v. magno consensu ex Homero proferunt φάρην. v. Holst. ad Steph. h. v. Etiam Statius Theb. IV. 226. Pharin habet. Eustath. ad l. sic suo tempore multos Codd. Homeri habuisse. testatur: Et est nunc quoque in Codd. quibusdam, ut Lips. et ed. vett. Geographorum loca arguunt, hanc lectionem antiquioribus temporibus magis probatam fuisse altera. Ern.

- Οἳ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον, Ἑλος τ' ἔφαλον πτολίεθρον,
 585 Οἳ τε Λάαν εἶχον, ἥδ' Οἴτυλον ἀμφεμένοντο·
 Τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 Ἐξήκοντα νεῶν ἀπάτερθε δὲ θωγέσσοντο.
 Ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἥσι προδυμῖσι πεποιθώς,
 Ὅτρυνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἔετο θυμῷ
 590 Τίσασθαι Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε.
 Οἳ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο, καὶ Ἀθήνην ἐρατεινὴν,
 Καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ εὐκπιτον Αἴπυ,
 Καὶ Κυπαρισσήεντα, καὶ Ἀμφιγένειαν ἑναίον,
 Καὶ Πτελεὸν, καὶ Ἑλος, καὶ Δώριον· ἔνθα τε Μῆσαι·
 595 Ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρηῖκα παῦσαν αἰοδῆς,
 Οἰχαλίηθεν ἰόντα, παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος·
 Στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴπερ ἂν αὐταὶ

Quique Amyclas tenebant, Helosque maritimam urbem,

585 Quique Laan tenebant, et Cetylum circumhabitabant:

Horum ejus frater præerat prælio strenuus Menelaus

Sexaginta navibus; seorsum vero armabantur:

Inter eos et ipse ibat sua animosa virtute fretus,

Adhortans ad bellum; maxime cupiebat animo

590 Ulcisci Helenæ raptumque gemitusque.

Qui autem Pylumque colebant, et Arenen amœnam,

Et Thryum, Alphæi vadum, et bene-ædificatum Æpy,

Et Cyparisseenta, et Amphigeniam habitabant,

Et Pteleum, et Helos, et Dorion: ubi etiam Musæ

595 Occurrentes Thamyrim Threïcium spoliarent cantu,

Ex Cechalia venientem, ab Euryto Cechaliensi:

Asserebat enim gloriabundus se relaturum victoriam, si vel ipsæ

584. 85 MS. sic; οἳ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον, ἥδ' Οἴτυλον ἀμφ. cætera Ἑλος τ' —
 εἶχον in marg. adscripta sunt manu recentiori: quæ etiam scripsit εἴτ'

Ver. 585. ἥδ' Οἴτυλον ἀμφ.] Alii olim
 legebant ἥδ' οἳ Τύλον ἀμφ. Eustath. p. 295.
 profert hunc versum Steph. a λα, sed
 οἳδ' Οἴτυλον, vitiose pro ἥδ' Οἴτυλον. Ern.

Ver. 586. βοὴν ἀγαθῆς.] Vide supra ad
 ver. 408.

Ver. 587. ἀπάτερθε.] Vide supra ad α'.
 349.

Ver. 589. μάλιστα δὲ ἔετο θυμῷ] Ipse
 enim sui, cæteri Ipsius causa bellum in-
 ferebant.

Ver. 590. Ἑλένης ὀρμήματα] Vide su-
 pra ad v. 356.

Ver. 597. Στεῦτο γὰρ εὐχόμενος]

Non me carminibus vincet, nec Thracius Or-
 pheus,

Nec Linus. —————

Pan etiam, Arcadia mecum si judice certet;

Pan etiam, Arcadia dicat se judice victum.

Ecl. IV. 55.

———— cava dum personat æquora concha

Demens, et cantu vocat in certamina Divos.

Æn. VI. 172.

Cæterum de hoc Ἐπεισοδίῳ, ita Macrobius.
 " Uterque [Homerus et Virgilius] in Co-
 " talogo suo, post difficilium rerum vel no-

- Μοῦσαι ἀεῖδοιεν, κοῦραι Διὸς Αἰγίοχοιο·
 Αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θῆσαν· αὐτὰρ αἰοιδὴν
 600 Θεσπεσίην ἀφέλονται, καὶ ἐκλέλαδον κιθαριστύν.
 Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 Τῷ δ' ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
 Οἱ δ' ἔχον Ἀρκαδίην, ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ,
 Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἣν ἀνέρες ἀγχιμαχῆταί·
 605 Οἱ Φένεόν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενον πολύμηλον,
 Ῥίπην τε, Στρατιήν τε, καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην,
 Καὶ Τεγέην εἶχον, καὶ Μαντινέην ἑρατεινὴν,
 Στύμφηλόν τ' εἶχον, καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο·
 Τῶν ἦρχ' Ἀγκαῖοιο πάϊς κρείων Ἀγαπήνωρ
 610 Ἐξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηὶ ἐκάστη
 Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον ἐπιστάμενοι πολέμοιο.

Musæ canerent, filiae Jovis Ægiochi:

At illæ iratæ cæcum fecerunt, sed et cantum

- 600 Divinum ademerunt, et oblivisci-fecerunt artem-pulsandi-citharam.

His porro præerat Gerenius eques Nestor;

Cum eo autem nonaginta cavæ naves ordine proficiscebantur.

Qui autem tenebant Arcadiam, sub Cyllenes montem altum,

Æpytium prope monumentum, ubi viri cominus-pugnantes:

- 605 Qui Pheneumque incolebant, et Orchomenum pecorosum,

Ripenque, Stratiēque, et ventosam Enispen,

Et Tegeam tenebant, et Mantineam amœnam,

Stymphalumque tenebant, et Parrhasien colebant:

Horum imperabat Ancæi filius rex Agapenor

- 610 Sexaginta navibus: multi autem in navem unamquamque

Arcades viri conscenderant, periti rei-militaris.

εἰλάαν. Fl. et Ald. 1. pro ἥδ' habent ἰδ'. 601 τῶν αὖτ'] A. 2. 3. Junt.

602 τῶνδ'] Fl. 611 πολέμοιο] Fl. A. 1. R.

• minum narrationem, infert fabulam cum
 "versibus amœnioribus, ut Lectoris ani-
 mus recreetur. Homerus, inter enume-
 "randa regionum et urbium nomina, fa-
 "cit locum fabulis, quæ horrorem satie-
 "tatis excludant. — ἔνθα τε Μοῦσαι Ἀντό-
 "μεναι Θάμνοιν τὸν Θρηῖκα παῦσαν αἰοιδῆς·
 "— Στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, — et
 "reliqua, quibus protraxit jucunditatem.
 "Virgilius in hoc secutus auctorem; —
 "et sic amœnitas intertexta, fastidio nar-
 "rationum medetur." Lib. 5. cap. 16.

VOL. I.

Ver. 601. ἱππότα Νέστωρ.] Et ver. 628.
 ἱππότα φυλεύς. Vide supra ad a'. 175.

Ver. 611. ἐπιστάμενοι πολέμοιο.] M. ἐπισ-
 τάμενοι πολέμοιο.

Ver. 612. αὐτὸς γὰρ σφιν δῶκεν — Νῆας]
 Ἀγαμέμνων — νηυσὶν — ἐπὶ πλείον τῶν ἄλ-
 λων ἰσχύσας, τὴν στρατιὰν — ξυναγαγὼν. —
 φαίνεται γὰρ ναυσὶ τε πλείοσιν αὐτὸς ἀφι-
 κόμενος, καὶ Ἀρκάσι προσπαρασχών, ὡς Ὀμη-
 ρος τοῦτο διδῶκεν. Καὶ ἐν τοῦ σκίπτρου
 ἄμα τῇ παραδόσει, εἶρηκεν αὐτὸν "Πολλῆς
 "νήσοις καὶ Ἀργεὶ παντὶ ἀνάσσειν." Οὐκ ἂν

Q

Αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Νῆας ἑυσσέλμους, περᾶν ἐπὶ οἶνοπα πόντον,
 Ἀτρείδης· ἐπεὶ οὐ σφι θαλάσσια ἔργα μεμῆλει.

615 Οἱ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἥλιδα διὰν ἔναιον,
 Ὅσπον ἔφ' Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατώσα,
 Πέτρη τ' Ὀλινίη, καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἔεργει,
 Τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἐκάστω
 Νῆες ἔποντο Δοαί, πολέες δ' ἔμβαινον Ἐπειοί.

620 Τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγήσασθην,
 Υἱές, ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δὲ Εὐρύτου Ἀκτορίωνος·
 Τῶν δ' Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διῶρης·
 Τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος Θεοσιδῆς,
 Υἱὸς Ἀγασθέneos Αὐγηϊάδαο ἀνακτος.

Ipsē enim eis dederat Rex virorum Agamemnon
 Naves bene-transtratas, ut transfretarent super nigrum pontum,
 Atrides: quoniam non ipsis marina opera erant curæ.

615 Qui autem Buprasiumque et Elida nobilem habitabant,
 Quantum agri Hyrmine et Myrsinus extrema,
 Petraque Olenia, et Alisium intus continet,
 Horum utique quatuor duces erant, decem vero virum unumquemque
 Naves sequebantur veloces, multique eas conscenderant Epei.

620 His quidem Amphimachus et Thalpius præerant,
 Filii, alter quidem Cteati, alter autem Euryti Actorionis:
 Istis vero Amarynchides imperabat fortis Diorea:
 Quartisque præerat Polyxenus deo similis,
 Filius Agasthenis, Augeiæ regis.

614 σφισι] Rom. 616 ὅσπον ὑφ' ὑρμίνη] MS.

οὐκ ἔσαν, ἐξω τῶν περιεικιδῶν (αὐταὶ δὲ οὐκ ἂν
 πολλὰ εἴησαν,) ἡπειρώτης ὦν, ἐκράτει, εἰ μὴ
 τι καὶ ναυτικὸν εἶχεν. Thucyd. lib. 1. p. 7.

Ver. 614. ἐπεὶ οὐ σφι θαλάσσια ἔργα με-
 μῆλει.] Livius, lib. 35. c. 26. de Philopæ-
 mene: "Prætor Achæorum, sicut terres-
 trium certaminum arte quemvis clari-
 rum Imperatorum vel usu vel ingenio
 æquabat, ita rudis in re navali erat:
 "Arcas, mediterraneus homo etc." Simi-
 liter Pausanias: "Ὁ Φιλοποίμην, — ἅτις ἐς
 ἅπαν ἀπείρους θαλάσσης ἔχων, τριήρους ἔλα-
 θεν ἐπιβάς ρεούσης. "Ὡς τε καὶ εἰς ἡλθε Ῥω-
 μαίους — μνήμη τῶν ἰσθμῶν, ὧν ἐν Καταλό-
 γῳ πεποιήκειν Ὅμηρος ἐπὶ τῇ Ἀρκάδων ἀμα-
 θείᾳ τῇ ἐς θάλασσαν. Lib. 8. c. 50.

Ibid. μεμῆλει.] Si μίμηλε dixisset, jam
 non constitisset Temporum ratio. Si-
 mile enim esset, ac si quis Anglice dicat,
 They have no skill; pro eo quod est, They
 had no skill. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 621. ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δὲ Εὐρύτου]
 Simplicissima videtur hæc emendatio.
 Vulgg. ὁ μὲν Κτεάτης, ὁ δὲ Εὐρύτου: Quæ est
 Licentia Homero non usitata. Barnesius
 edidit, ex conjectura, neque id quidem
 male, ὁ μὲν Κτεάτοιο, ὁ δὲ Εὐρύτου.

Ver. 625. Θεοσιδῆς,] Ἀποβλέπειν πρὸς τι
 τὸ φύσει δίκαιον καὶ καλὸν καὶ σωφρον, καὶ
 πάντα τὰ τοιαῦτα, καὶ πρὸς ἐκείνο αὐτὸ, ὅ ἐν
 τοῖς ἀνθρώποις ἐμποιεῖν, συμμιγνύντες τι καὶ
 κεραινύντες ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων, τὸ "Ἀνδρεί-

- 625 Οἱ δ' ἐκ Δουλιχίου, Ἐχινάων δ' ἱεράων
 Νήσων, αἱ ναίουσι πέρην ἄλως Ἥλιδος ἄντα,
 Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Μέγης, ἀτάλαντος Ἀρηΐ,
 Φυλείδης, ὃν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότης Φυλεὺς,
 Ὅς ποτε Δουλίχιόνδ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθεῖς·
 630 Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους,
 Οἳ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,
 Καὶ Κροκύλει ἐνέμοντο, καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
 Οἳ τε Ζάκυνθον ἔχον, ἧδ' οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο,
 635 Οἳ τ' Ἠπειρον ἔχον, ἧδ' ἀντιπέραι ἐνέμοντο·
 Τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος·
 Τῷ δ' ἅμα νῆες ἔποντο δυῶδεκα μιλτοπάρηοι.

625 Qui autem venerunt ex Dulichio, Echinadibusque sacris

Insulis, quæ sitæ sunt trans mare, Elidis e regione;

His utique præerat Meges, æqualis Marti,

Phylides, quem genuit Jovi dilectus eques Phyleus,

Qui olim in Dulichium migraverat patri invisus;

630 Hunc autem simul quadraginta nigræ naves sequebantur.

Porro Ulysses ducebat Cephallenses magnanimos,

Qui Ithacam tenebant, et Neritum frondosum,

Et Crocylea colebant, et Ægilipa asperam,

Quique Zacynthus tenebant, et qui Samum incolebant,

635 Quique Epirum (vel continentem) tenebant, et objacentia incolebant;

His quidem Ulysses imperabat, Jovi consilio par;

Hunc autem simul naves sequebantur duodecim proras-rubras-habentes.

629 δ' abest a Fl. 636 ἦρχεν] Fl.

κελον;" ἀπ' ἐκείνου σημειούμενοι, ὃ δὲ καὶ Ὀ-
 μηρος ἐκάλεισεν, ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἡγγιγνόμε-
 νον, "Θεοειδής;" τε καὶ "Θεοίκελον." Plato
 de Repub. lib. 6.

Ver. 626. Νήσων, αἱ ναίουσι] Ita Sopho-
 eles in Ajace, ver. 602.

ᾠ κλυιὰ Σαλαμίς, σὺ μὲν πρῶ-

Ναῖς ἀλίπλαγκτος εὐδαίμων,

Πᾶσιν περιφαντος αἰεὶ.

Ver. 627. ἀτάλαντος Ἀρηΐ,] — χεῖρσιν α-
 πατρὸς ἐτίττειν τάλαντα. S. ver. 69. Ἰθά-
 ζουσα [τάλαντα,] — μ. ver. 435. Ἀτάλαν-
 τος οὖν, ὃ ἴσος, καὶ μὴ τάλαντιῶν. Porphyr.
 Quæstion. Homer. 25.

Ver. 628. ὃν τίκτε Διὶ φίλος] Barnesius,
 cum in γ'. ver. 449. (ne Cæsura scilicet
 interiret, et inficere admodum hiaret ver-
 sus,) recte emendavit ἰφοῖτα, quod ante
 scriptum fuerat φοῖτα; et hic similiter ἔτικ-
 τε, pro τίκτε, scribendum contendit: Mi-
 nus recte, cum utrumque sit æque "volun-
 tum." Cæterum qua ratione hic, Διὶ, ulti-
 mam producat; et similiter, ver. 636. Διὶ
 μῆτιν ἀτάλαντος; item Ἀγασθένης, ver.
 624. et ἔχον, ver. 634, 635. vide supra ad
 α. 51.

Ver. 630. 644. et 652. μέλαινα νῆες ἔπον-
 το.] Vide supra ad ver. 494.

Ver. 632. Οἳ ῥ' Ἰθάκην] Apud Strabo-

- Αἰτωλῶν δ' ἡγεῖτο Θόας, Ἀνδραίμονος υἱὸς·
 Οἱ Πλευρῶν' ἐνέμοντο, καὶ Ὀλενον, ἡδὲ Πυλὴνην,
 640 Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον, Καλυδῶνά τε πετρῆεσσαν.
 Οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
 Οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἦν, θάνε δὲ ξανθὸς Μελιάγρος·
 Τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασσεῖμεν Αἰτωλοῖσι·
 Τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.
 645 Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
 Οἱ Κνωσσόν τ' εἶχον, Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν,
 Λύκτον, Μίλητόν τε, καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον,
 Φαιστόν τε, Ῥύτιόν τε, πόλεις εὖ ναιεταάσας,
 Ἄλλοι δ', οἱ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.

- Ætolis autem imperabat Thoas, Andraemonis filius;
 Qui Pleurona colebant, et Olenum, et Pylenea,
 640 Chalcidaque maritimam, Calydonaque petrosam.
 Non enim amplius (Enei magnanimi filii supererant,
 Neque item amplius ipse supererat, mortuus autem erat flavus Meleager.
 Huic igitur summa rerum erat commissa, ut imperaret Ætolis:
 Et hunc simul quadraginta nigræ naves sequebantur.
 645 Cretensibus autem Idomeneus hasta clarus præerat,
 Qui Cnossumque tenebant, Gortynaque bene-cinctam-mœnibus,
 Lyctum, Miletumque, et albicantem Lyeastum,
 Phæstumque Rhytiumque, urbes bene-habitas,
 Cæterique, qui Cretam centum-urbium incolebant.

645. ἐτέταλτο] MS. 656 ἰήλυσον] MS. κάμιρον] MS. Fl. A. 1. R. Sic et
 Steph. de Urb. ut ap. Strab. XIV. κάμιρος. illud verum puto.

nem X. p. 454. οἱ τ' Ἰθάκην. ut aliis similibus locis in hoc libro Homerus habet. Ern.

Ibid. εἰνοσίφυλλον,] Virgilio, nemorosum.

Ver. 635. τραχεῖαν,] Male Vir doctissimus H. Stephanus: "Τραχεῖα est apud Homerum metri causa." Loc. e Cicrone interpretati p. 190. Quasi vero aliter potuerit scriptor Ionicus: aut quasi ipsa scilicet τραχεῖα, priorem non produceret necessario. Nunquam enim ἄ, nisi quæ natura producta sit enunciabatur ἡ. Vide ad ver. 514.

Ver. 637. μιλτοπάρεχοι.]

pictasque innare carinas.

Æn. VIII, 93.

Ver. 640. Καλυδῶνά τε] Cum Ætoli et Æoles de Calydone contenderent, cessit ea Ætolis, quia Homerus hoc in loco mentionem ejus fecerat in Ætolorum catalogo. Vide Eustathium p. 199. lin. 56. Vide et supra ad ver. 558.

Ver. 648. εὖ ναιεταάσας,] Bene silas. Ita apud Sophoclem Ajac. 602.

ὦ κλεινὰ Σαλαμῖς, σὺ μὲν πον
 καί τις ἀλίπαραγκτος, εὐδαίμων,
 Πᾶσιν περιζαντος αἰεί.

Ver. 649. Κρήτην ἑκατόμπολιν]

Centum urbes habitant magnas. Æn. III. 106.

Aliter Odys. τ'. 174. καὶ ἐννῆκοντα πολῆες. Qua de re vide Scholia; et Strabonem, lib. 10. p. 755. al. 479.

- 650 Τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε,
Μηριόνης τ' ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρείφοντῃ·
Τοῖσι δ' ἄρ' ὀγδῶκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο.
Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης, ἧς τε μέγας τε
Ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγειν Ῥοδίων ἀγερώχων·
655 Οἱ Ῥόδον ἀμφεπέμοντο διάτριχα κοσμηθέντες,
Λίνδον, Ἰηλυσσὸν τε, καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον·
Τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
Ὅν τέκεν Ἀστυόχεια βίη Ἡρακλεΐη,
Τὴν ἄγειτ' ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος,
660 Πέρσας ἄσπεα πολλὰ διοτρεφῶν αἰζιῶν.
Τληπόλεμος δ', ἐπεὶ οὖν τράφη ἐν μεγάρῳ ἐϋπῆκτῳ,

- 650 His utique Idomeneus hasta-clarus præerat,
Merionesque par Marti homicidæ:
Hos autem simul octoginta nigræ naves sequebantur.
Tlepolemus autem Heraclides, fortisque magnusque,
Ex Rhodo novem naves ducebat Rhodiorum magnanimorum,
655 Qui Rhodum incolebant trifariam instructi,
Lindum, Ialyssumque, et albicantem Camirum:
Horum quidem Tlepolemus hasta-clarus dux erat,
Quem peperit Astyochea fortitudini Herculeæ;
Quam uxorem duxerat (*Hercules*) ex Ephyra, fluvio a Selleente,
660 Depopulatus urbes multas Jovis-alumnorum juvenum.
Tlepolemus autem, postquam utique nutritus fuerat in domo bene-extracta,
657 ἡγεμόνευε] Fl. 660 διοτρεφῶν] MS. ut 847. 661 τράφετ' ἐν] Fl.

Ver. 651. ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρείφοντῃ] “Notandum,” (inquit *Barnesius*) “duas “posteriores syllabas per συνίησιν coalescere; ut, (α΄. 15.) Χρυσίῳ ἀνὰ σπήρειν.” Sed aliud est ἐν, aliud ἰν. Mihi rectius videntur ὕα (ἄ brevi in ὕ productam absorpta) in unam coalescere. Cæterum, si cui displicet istud, ei, cum *Eustathius* (ad π. 166.) scribat ἀνδρείφοντῃ: poterit is legere, ἀνερφόντῃ. Quanquam ἀνδρείφοντῃ non multum abludit ab analogia τοῦ, Ἀεγυφόντῃ. *Clark*. Non placet *Barnesii* ratio: sed multo minus *Clarkiana*. Potius crediderim, τὸ αἰν ἀνδρείφ. elisum esse, ut in τῶνδρι et similibus. *Ern*.

Ver. 658. (et infra 666.) Βίη Ἡρακλεΐη,] Simili plane loquendi ratione, ac in linguis recentioribus, regia majestas ipse scilicet *Rex* est, et divinitas ipse *Deus*.

Clark. Sed erat tamen vertendum *fortē Herculi*. Latinitas aliter non fert: multo minus nepotes fortitudinis *H*. Nec βία necessario indicat fortitudinem aut robur, ut patet v. c. e γ΄. 105. ubi de sene Priamo est. Sic et apud latinos vis servit periphrasi et alia verba.

Ver. 659. Τὴν ἄγειτ' ἐξ] Vide supra ad ver. 597. Laudatur enim a *Macrobio* et hoc ἐπείσοδιον, in loco ibi citato.

Ver. 661. τράφη ἐν] Ita edidit *Barnesius* ex conjectura. Olim τράφ' ἐν: Quod est durum, nec *Homero* usitatum. Repperit Idem in duobus MSS. τράφετ' ἐν, et τρέφετ' ἐν. *Clark*. Id ego nec ausus, nec imitatus essem, adversantibus omnibus libris, præter Scholia parva, quæ exhibent ἐτράφην. De ἐτράφην sensu passivo, vid. quæ diximus ad *Callimach. H. in Jov. 55*.

Αὐτίκα πατρὸς ἐοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα

"Ἦδη γηράσκοντα Λικύμνιον, ὅζον" Ἀρης·

Αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε· πολὺν δ' ὄγε λαὸν ἀγείρας,

665 Βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι

Τίίees, υἱανοί τε βίης Ἑρακληείης.

Αὐτὰρ ὅγ' ἐς Ῥόδον ἵξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων.

Τριχιδὰ δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδὸν, ἥδ' ἐφίληθεν

Ἐκ Διὸς, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει·

670 Καί σφιν δεσπείσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.

Νιρσεὺς δ' αὖ Σύμηθεν ἄγεν τρεῖς νῆας εἵσας,

Illico patris sui dilectum avunculum interfecit

Jam senescentem Licymnium, rainum Martis:

Statim autem naves compegit: multasque copias cum coëgisset,

665 Abiit fugiens per mare: minati enim ei fuerant alii

Filii, nepotesque fortitudinis Herculeæ.

Atque hic Rhodum venit errans, ærumnas perpressus.

Trifariam autem *distincti* habitant tributim, et dilecti fuerunt

A Jove, qui diis et hominibus imperat;

670 Et ipsis ingentes divitias impluerat Saturnius.

Nireus porro ex Syma ducebat tres naves æquales;

664 πολλὸν] Fl. A. 1. v. 577. 667. ἤξεν] A. 2. 5. ἀλώμενος] eæd. 668

ἥδ' ἐφίλ.] Fl. R. Ald. 1. 670 σφίν] Fl. 671 εἵσας] Fl. 672 9' abest

a Fl.

Ver. 662. Αὐτίκα — κατέκτα] *Casu et fortuito occidit, si Historiæ fides.*

Ver. 664. ὄγε] Vide infra ad γ'. 409.

Ver. 669. ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει]

— hominum Divûmque æterna potestas!

Æn. X. 18.

Ver. 670. Καί σφιν δεσπείσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.] *Al. Καί σφισι. Cæterum vox, κατέχευε, singularem hic vim habet:*

— ἔνθα ποτὶ

βεῖχε θεῶν βασιλεὺς ὁ μέγας

χευσαῖς υἱάδεσσι πόλιν.

Pindar. Olymp. Ode 7.

Et paulo infra

— κρίνοισι μὲν ξανθὰν ἀργαῶν νεφέλαν,

πολὺν ὅτε χευσόν. —

Ad quorum locorum priorem, Scholiastes hunc versum Homeri, στίχον ἀεστούμενον appellat.

Ver. 671. Νιρσεὺς δ' αὖ Σύμηθεν — Ni-

ρσεὺς, Ἀγλαΐης — Νιρσεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ. Miro artificio Poëta virum nullius pretii, et nunquam alias memoratum, (vide supra ad ver. 216.) ad memoriam tamen *mero orationis Schemate* nescio quomodo notabilem effecit. Quoniam enim quod est revera præclarum, dignissimum est, quod sæpius repetatur; hinc utique et *ter repetitum*, quod revera nullius est pretii, διὰ τὸν παραλογισμὸν videtur quodammodo præclarum. Περὶ οὗ πολλά εἴρηται, ἀνάγκη καὶ πολλάκις εἰρησθαι· εἰ οὖν καὶ πολλάκις, καὶ πολλὰ δοκεῖ· ὥστε νύξησεν ἅπαξ μνησθεῖς διὰ τὸν παραλογισμὸν, καὶ μνήμην πεποίηκεν, οὐδαμῶς ὑπερτον αὐτοῦ [Νιρσεὺς] λόγον ποιήσας. *Aristot. Rhetoric. lib. 5. c. 12.* Τὸν δὲ Νιρσεῖα, αὐτὸν τε ὅντα μικρὸν, καὶ τὰ πράγματα αὐτοῦ μικρότερα, τρεῖς ναῦς καὶ ὀλίγους ἀνδρας, μέγαν καὶ μεγάλα ἐποίησεν ἀντ' ὀλίγων, τῷ Σχήματι. *Demetr. Phaler. περὶ Ἑρμηνείας, §. 61.*

Ibid. νῆας εἵσας,] Vide supra ad α'. 306.

Ver. 675. ὃς κάλλιστος ἀνὴρ]

— quo pulchrior alter

Νιρεὺς, Ἀγλαΐης δ' υἱὸς, Χαρόποιό τ' ἀνακτος·

Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε,

Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα·

675 Ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἶπετο λαός.

Οἱ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον, Κράπαδόν τε, Κάσον τε,

Καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν, νήσους τε Καλύδνας,

Τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἀντιφός ἡγησάσθην,

Θεσσαλοῦ υἱεὶ δῶν, Ἡρακλείδαι ἀνακτος·

680 Τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

Νῦν δ' αὖ τοὺς, ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον,

Nireus, Agalaïæque filius, Charopique regis;

Nireus, qui formosissimus vir ad Ilium venit,

Cæterorum Danaorum, post laudatissimum Pelidem:

575 Sed imbellis erat, paucæque eum sequebantur copiae.

Qui vero Nisyrumque tenebant, Crapathumque, Casumque,

Et Coon, Eurypyli urbem, insulasque Calydnas,

His Phidippusque, et Antiphus præerant,

Thessali filii duo, Herculis-filii regis:

680 Horum autem triginta cavæ naves ordine ibant.

Nunc vero istos, quotquot Pelasgicum Argos habitabant,

676 Νίσυρον] MS. Κάσον] MS. 677 καλύδνας] Fl. A. 1. 679 δῶν] A. 2. 5.

J. 681 τοῖσδε] MS. sed gl. interpr. τούτων. 681 αὐτούς] MS. (a man.

prim. sed suprascr. man. secunda αὖ) edd. vett. præter Ald. 1. ὅσοι] MS.

Non fuit, excepto Laurentis corpore Turni.

Æn. VII. 649.

Monendum hic *primo*, quanto cum artificio, ut Poëma unum sit a capite ad calcem, ubique spectetur et inseratur *Achilles*. Observandum *deinde*, vocem ἀμύμονα non utique *omni* laude ornatum virum denotare, (οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, οὐδ' ἀγανόφρων,) sed *Una* *gravis* animi corporisve dote eximium; ut, hoc in loco, *Specie ac Forma Corporis*. *Denique*, notandum hic *Amplificationis* genus id, quod a Quintiliano appellatum est *Incrementum*: Quod “*est potentissimum, cum magis na videntur etiam quæ Inferiora sunt.*” — Per id venit non modo ad summum, “*sed interim quodammodo supra summum.*” — Ut, Quo pulchrior alter Non fuit, excepto Laurentis corpore Turni. “*Summum est enim, quo pulchrior alter non fuit; huic deinde aliquid supra positum est.*” Lib. 8. c. 4.

Ver. 681. Νῦν δ' αὖ τοὺς, — τῶν ἢ ἀρχὸς

Ἀχιλλεύς.] Species hæc constructionis ἀνακόλουθος, qua sententia, ab alio inchoata exordio, mutata derepente loquendi ratione, in aliam quasi inopinato syntaxin desinit; optimis Auctoribus cum Græcis, tum Latinis, non est inusitata. Vide supra ad ver. 555. et infra ad γ'. 211. et ad ζ'. 510. et ad ν'. 224. 457. et ad *Odyss.* μ'. 75. Verum hoc in loco peculiaris id artificii inest, ut, de *Achille* dicturus, (vide infra ad ε'. 788.) quo attentorem sibi Lectorem faciat, nescio quid *sublime præfari* videatur Poëta; et, exordio tanquam ex nova re desumpto, iterum Νῦν δ' αὖ τοὺς — eodem fere modo hic dicat, quomodo supra dixerat, Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, ver. 484. Neque dissimulandum, hanc observationem a doctissima *Domina Dacier* prius occupatam. Porro, olim “*latebat hic error*” (inquit doctissimus *Henr. Stephanus*) “*a nemine antea, quod sciam, deprehensus; αὐτοὺς, pro αὐ τοῦς.*”

Ver. 684. καλεῖντο.] *Al.* καλοῦντο.

- Οἳ τ' Ἄλον, οἳ τ' Ἀλόπην, οἳ τε Τρηχῖν' ἐνέμοντο,
 Οἳ τ' εἶχον Φθίην, ἥδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο, καὶ Ἕλληνες, καὶ Ἀχαιοί·
 685 Τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς.
 Ἄλλ' οἷγ' οὐ πολέμοιο δυσσχέος ἐμνώοντο·
 Οὐ γὰρ ἦν, ὅστις σφὶν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιο·
 Κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρεκς διὸς Ἀχιλλεύς,
 Κούρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠυκόμοιο,
 690 Τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας,
 Λυρνησσὸν διαπορδήσας, καὶ τείχεα Θήβης·
 Καδδὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμῶρους,
 Υἱέας Εὐηνοῖο, Σεληπιάδαο ἄνακτος·
 Τῆς ὅγε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν.
 695 Οἳ δ' εἶχον Φυλάκην, καὶ ΠύρρASON ἀνδρεμόεντα,
 Δήμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε μητέρᾳ μήλων,

Quique Alon, quique Alopen, quique Trachina colebant,
 Quique tenebant Phthiam, et Hellada pulchras-mulieres-habentem,
 Myrmidones autem vocabantur, et Hellenes, et Achæi:

685 Horum utique quinquaginta navibus erat Dux Achilles.

Verum hi non belli horroni recordabantur;
 Non enim erat, qui ipsos in ordines duceret;
 Jacebat enim ad naves pedibus-velox nobilis Achilles,
 Ob puellam iratus Briseida bene-comatam,

690 Quam ex Lyrnesso ceperat multos perpessus labores,

Lyrnessum depopulatus, et muros Thebarum:
 Quin et Myneta dejecit et Epistrophum bellicosos,
 Filios Eueni, Selepiadæ regis:

Ob istam is jacebat mærens, cito autem surrecturus erat.

695 Quique tenebant Phylacen, et Pyrrhasum floridam,

Cereris sacrum-locum, Itonaque matrem ovium,

687 ὅς τ' ὅστις σφισιν] Fl. 690 λυρνησοῦ et 91. λυρνησσὸν] MS. 692. Μίνυτ'] A. 2. 3.
 J. 694 ἀναστῆσαι.] A. 2. 3. J.

Ibid. καὶ Ἕλληνες,] Vide locum supra
 ex Thucydide allatum, ad ver. 528. 529.
 530.

Ver. 696. τέμενος, Ἴτωνά τε] Qua
 ratione τέμενος hic ultimam producat; vi-
 de supra ad α'. 51.

Ver. 701. Καὶ δόμος ἡμιτελής:] Ἦτος ἄτεκ-
 νος, — ἡ ἀτελείωτος. — Βίλτιον δὲ, εἰρήσθαι

ἡμιτελῆ, διὰ τὸ μὴ γεγεννηκότα παῖδας, πλεῖ-
 σαι. Schol. Clark. Nescio, cur omiserit
 Scholii partem alteram, ἀφρορημένος τοῦ ἐτί-
 ρου τῶν δισποτῶν quæ consentit interpre-
 tationi Hesychii, ἡμίγαμος, quæ placebat
 olim Posidonio ap. Strab. L. V. p. 454. et
 Cel. Hemsterh. ad Lucian. Dial. M. 19.
 p. 410. Latini talem domum dicunt vacui-

- Ἀγχιάλόν τ' Ἀντρῶν, ἥδ' Πτελεὸν λεχεποίην·
 Τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήϊος ἡγεμόνευε,
 Ζωὸς ἑὼν· τότε δ' ἤδη ἔχεν κατὰ γαῖα μέλαινα.
 700 Τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο,
 Καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ,
 Νηὸς ἀποδρῶσκοντα πολὺ πρῶτιστον Ἀχαιῶν.
 Οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόδεόν γε μὲν ἀρχόν,
 Ἀλλὰ σφείας κόσμησε Ποδάρκης, ὄζος Ἀρης,
 705 Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο,
 Αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
 Ὀπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων,
 Ἥρωι Πρωτεσίλαος ἀρήϊος· ἐδέ τι λαοὶ
 Δεῦρονθ' ἡγεμόνος, πόδεον δέ μιν ἐσθλὸν ἔοντα·
 710 Τῷ δ' ἅμα τεσσαρᾶκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.
 Οἳ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παρὰ Βοιβηΐδα λίμνην,

Maritimamque Antrona, et Pteleum herbosam:

Horum utique Protesilaus bellicosus dux erat,

Dum viveret; tunc vero jam detinebat eum terra nigra.

700 Ejus autem ambas-laceratas-genas uxor in Phylace relictæ erat,

Et domus semiperfecta: eum enim interfecit Dardanus vir,

De navi desilientem longe primum Achivorum.

Et tamen ne isti quidem sine duce erant, desiderabant tamen ducem suum,

Sed ipsos ordinabat Podarces, ramus Martis,

705 Iphicli filius divitis-pecore Phylacidæ,

Frater germanus magnanimi Protesilai,

Minor natu: erat utique major et præstantior,

Heros Protesilaus bellicosus: at neutiquam copię ejus

Indigebant duce, desiderabant tamen ipsum strenuum existentem:

710 Hunc autem simul quadraginta nigræ naves sequebantur.

Qui vero Pheras colebant apud Bæbeïda lacum,

699 ἔχ:] exd. 700 ἐλέλειπτο] Fl. Ald. 1. ut ἔλειφθεν pro ἔλειφθεν. de quo dixi ad Callim. H. in Cer. 94. 709 μὲν] MS.

am, viduam, semiperfecta, quod Clarkius e vulgari versione servavit, nihili est. Ern.

Ibid. ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ,] Quoniam Euphorbus infra, π'. 807. appellatur Δάρδανος ἀνὴρ, ideo et hic, Δάρδανος ἀνὴρ, Eustathio intelligitur Euphorbus. Satis incerte.

Ver. 704. Ἀλλὰ σφείας] Primus hujus

VOL. I.

versiculi pes, non dactylus, sed spondæus. Vox enim σφείας, ut ex multis locis liquet, pronunciabatur μονοσύλλαβος.

Ver. 710. μέλαιναι νῆες ἔποντο.] Vide supra ad ver. 494.

Ver. 718. τόξων εὖ εἰδώς,]

Insignis jaculo, et longe fallente sagitta.

Æn. X. 754.

R

- Βοίβην, καὶ Γλαφυρὰς, καὶ ἑὺκτιμένην Ἰαωλκὸν,
 Τῶν ἥρχ' Ἀδμήτῳ φίλος πάϊς ἑνδεκα νηῶν
 Εὐμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν
 715 Ἀλκηστis, Πελῖαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.
 Οἱ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο,
 Καὶ Μελίβοιαν ἔχον, καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν,
 Τῶνδε Φιλοκτήτης ἥρχεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 Ἑπτὰ νεῶν ἐρέται δ' ἐν ἐκάστη πεντήκοντα
 720 Ἑμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἴφι μάχεσθαι.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
 Λήμνῳ ἐν ἡγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον υἱῆς Ἀχαιῶν,
 Ἐλκεῖ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου.
 Ἐνθ' ὅγε κεῖτ' ἀχέων τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
 725 Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτήταο ἄνακτος.
 Οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόδεόν γε μὲν ἀρχόν,
 Ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν, Ὀϊλῆος νόθος υἱός,
 Τόν ρ' ἔτεκεν Ῥήνῃ ὑπ' Ὀϊλῆϊ πτολιπόρῳ.

Boëben, et Glaphyras, et bene-ædificatam Iacolcum;

Horum imperabat Admeti dilectus filius undecim navibus

Eumelus, quem ex Admeto peperit præstantissima mulierum

715 Alcestis, Pelia filiarum forma præstantissima.

Qui autem Methonem et Thaumaciam colebant,

Et Melibœam tenebant, et Olizona asperam,

Horum Philoctetes præerat, arcu peritus,

Septem navibus; remigesque in unamquamque quinquaginta

720 Conscenderant, arcu periti ad fortiter pugnandum.

Cæterum ille in insula jacebat ingentes dolores perferens,

Lemno in divina, ubi ipsum reliquerant filii Achivorum,

Ulcere laborantem tetro perniciosi colubri.

Ibi ille jacebat mœrens: cito autem recordaturi erant

725 Achivi apud naves Philoctetæ regis.

Et tamen ne isti quidem sine duce erant, desiderabant tamen ducem suum,

Sed Medon ordinabat, Oilei spurius filius,

Quem peperit Rhena ex Oileo urbium-eversore.

715 παῖς] R. A. 2. 3. J. νῆων] Fl. 718 ἥρχε] MS. Fl. A. R. J. 724 μνή-
 σασθαι] MS. μνήσκισθαι Rom. A. 2. 3. J.

Ver. 723. κακῷ] *Al.* κακοῦ.

Ver. 734. Ὀρμίνιον, οἶ] Qua ratione hic,
 Ὀρμίνιον; et infra, ver. 736. Εὐρύπυλος;
 et, ver. 745. οἶος, ultimam producant: Vide
 supra ad α'. ver. 51.

Ver. 737. et 747. μέλαινα νῆς ἔποντο.]

Vide supra ad ver. 494.

Ver. 741. ἀθάνατος] Vide supra ad α'.

598.

- Οἱ δ' εἶχον Τρίκκην, καὶ Ἰθάμην κλωμακόεσσαν,
 730 Οἳ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος,
 Τῶν αὖθ' ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε,
 Ἴητῆρ' ἀγαθὸν, Ποδαλείριος ἥδ' Μαχάων·
 Τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
 Οἳ τ' ἔχον Ὀρμένιον, οἳ τε κρήνην Ὑπέρειαν,
 735 Οἳ τ' ἔχον Ἀστέριον, Τιτάνοί τε λευκὰ κάρηνα,
 Τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
 Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.
 Οἳ δ' Ἀργίσσαν ἔχον, καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
 "Ὀρσθην, Ἥλάνην τε, πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκὴν·
 740 Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 Υἱὸς Πειριθόδιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς·
 Τόν ῥ' ὑπὸ Πειριθῳ τέκετο κλυτὸς Ἴπποδάμεια,
 "Ἡματι τῷ, ὅτε φῆρας ἐτίσατο λαχνῆεντας·
 Τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ᾤσε, καὶ Αἰθίκεσσι πέλασεν·
 745 Οὐκ οἷος· ἅμα τῷγε Λεοντεὺς, ὅζος Ἀρης,

- Qui autem tenebant Triccam, et Ithomen montosam,
 750 Quique tenebant Œchaliā, urbem Euryti Œchaliensis:
 Horum duces erant Æsculapii duo filii,
 Medici boni, Podalirius et Machaon:
 Cum his autem triginta cavæ naves ordine ibant.
 Qui vero tenebant, Ormenium, quique fontem Hypeream,
 755 Et qui tenebant Asterium, Titanique albos vertices,
 Horum dux erat Eurypylus, Euæmonis præclarus filius:
 Hunc autem simul quadraginta nigræ naves sequebantur.
 Qui vero Argissam tenebant, et Gyrtonea colebant,
 Orthen, Elonemque, urbemque Oloossona albam:
 740 His itidem præerat firmus bellator Polypetes,
 Filius Pirithoi, quem immortalis genuit Jupiter:
 Hunc utique ex Pirithoo peperit inclyta Hippodamia
 Eo die, quo Centaurus ultus est hispidos;
 Eosque ex Pelio pepulit, et ad Æthicas usque abegit:
 745 Non solus; una cum eo Leonteus, ramus Martis,

729 Τρίκκην] A. 2. 3. J. 758 Ἀργίσσαν] MS. Fl.

Ver. 742. κλυτὸς Ἴπποδάμεια,] Σύνηδες ἦν τοῖς παλαιῖς, χρῆσθαι τοῖς ἀρσενικοῖς καὶ ἐντὶ τῶν θηλυκῶν, ὡς κρείττους καὶ δυνατωτέρους· ἢ κ' ἀμίτρωος μέντοι, ἢ δ' ἀλόγως· ἀλλ'

ὅταν δέη χρῆσθαι ὀνόματι ἐπιθίτῳ ἑκτὸς ὄντι τοῦ Σώματος. — Ἐκείνο μὲν γὰρ ἐστὶ περὶ τὸ Σῶμα, "ὁ Μέγας, ἢ Μεγάλη, ὁ Καλὸς, ἢ Καλὴ," καὶ τὰ τοιαῦτα· ἑκτὸς δὲ, οἷον "Ἐν-

Υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινείδαο·

Τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιnai νῆες ἔποντο.

Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἤγε δὺα καὶ εἴκοσι νῆας·

Τῷ δ' Ἐνιῆνες ἔποντο, μενεπτόλεμοί τε Περαιβοῖ,

750 Οἱ περὶ Δωδάνην δυσχείμερον οἰκί' ἔθεντο,

Οἱ τ' ἅμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ' ἐνέμοντο,

Ὅς ῥ' ἐς Πηνειὸν προῖται καλλιῖρρον ὕδαρ,

Οὐδ' ὅγε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνη,

Ἀλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπὶρρέει, ἥ τ' ἔλαιον·

755 Ὅρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ.

Μαγνήτων δ' ἤρχε Προθόος, Τενδρηδόνοιο υἱός,

Filius magnanimi Coroni Cænida:

Hos autem simul quadraginta nigræ naves sequebantur.

Guneus vero ex Cypho ducebat duas et viginti naves:

Hunc autem Enienes sequebantur, firmique bellatores Peræbi,

750 Qui circa Dodonam valde frigidam domicilia posuerant,

Quique circa amœnum Titaresium arva colebant,

Qui in Penæum immittit pulchre-fluentem aquam,

Nec ille Peneo commiscetur argenteos-vortices-habenti,

Sed ipsum in summo supernatat, veluti oleum:

755 Juramenti enim gravis Stygis aquæ est rivus.

Magnetibus vero præerat Prothous Tenthredonis filius,

746 ὑπερθύμου] MS. 754 καθύπερθε] MS. 757 ἤρχεν] Ald. 2. 3. J. R.

“δοξος, Εὐτυχῆς” etc. *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 8. Notandum autem hoc in versu particulam, ἴα, nequaquam supervacaneam esse; sed vim habere in connectenda sententia elegantem: Τὸν ἴα, *Hunc utique.*

Ver. 751. Οἱ τ' ἅμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον] Cum hunc amnem, ex quo *Styga* derivatum dicat Poëta, quam aquam, *Strabo*, lib. 8. *sub finem*, ὕδαρ ἐλίδριον appellat; quærit hic Doctissima *Domina Dacier*, qua ratione idem amnis appellari possit ἱμερτός. Respondetque, religiose id fieri, et per timorem; eodem fere modo, ac *Furiæ* olim appellabantur *Εὐμενίδες*. Mihi id potius sibi voluisse videtur *Homerus*, ut *Titaresium*, non ad aquarum salubritatem, sed ad amœnitatem loci respiciens, diceret ἱμερτόν.

Ver. 753. Οὐδ' ὅγε Πηνειῷ συμμίσγεται]

Sic tibi, cum fluctus subterlabere Sicanos, Doris amara suam non intermisceat undam.

Virg. Eclog. X. 4.

Similem ex *Plinio* citat historiam *Barnesius*: “Accipit amnem *Eurotam* *Peneus*, “nec recipit tamen; sed, olei modo, supernatantem (ut dictum est *Homero*) “brevi spatio portatum abdicat; pœnales “aquas, *Dirisque* genitas, argenteis suis “misceri recusans.” Lib. 4. cap. 8. *Clark*. Immo eandem. Nam *Plinii Eurotas* est *Titaresium Homeri*. *Ælianus* autem *V. H. III. 1.* ad ipsum *Peneum* traduxit: σχολῇ καὶ πρῶτως προῖον, ἐλαίου δίκην.

Ver. 755. Στυγὸς ὕδατός,] Vide infra ad *S. 569. Clark*. Nihil ad h. l. faciunt, quæ ibi e *Pausania* afferuntur. Illud quæri potest, quare poëta dicat, *Titaresium Peneo* olei modo supernatare, quia *Stygis* rivus sit. Putem respici ad *Stygis* naturam, quem poëta, ut tarde et leniter, sine ullo murmure aut strepitu labentem, et limosum describunt. *Ern.*

Ver. 759. μέλαιnai νῆες ἔποντο.] Vido supra ad ver. 494,

Οἱ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον
Ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευε·
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

- 760 Οὔτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
Τίς τ' ἄρ' τῶν ὅχ' ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα,
Αὐτῶν, ἧδ' ἱππῶν, οἱ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο;
Ἴπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδῃ,
Τὰς Εὐμήλος ἔλαυνε, ποδώκεας, ὄρνιθας ὥς,
765 Ὀτρίχας, οἰέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον εἴσας·
Τὰς ἐν Πιερίῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
Ἀμφω θηλείας, φόβον ἄρῃος φορεούσας.

Qui circa Penëum et Pelion frondosum

Habitabant; his quidem Prothous velox dux erat;

Hunc autem simul quadraginta nigræ naves sequebantur.

- 760 Hi utique duces Danaorum et principes erant.

Quis jam horum præstantissimus fuerit, tu mihi dic, Musa,

Ipsorum, et equorum, qui simul Atridas sequebantur?

Equæ quidem multo præstantissimæ erant Pheretiadæ,

Quas Eumelus agitabat, pedibus veloces, aves veluti,

- 765 Ejusdem pili, ejusdem ætatis, quasi ad perpendicularum dorso pares.:

Quas in Pieria aluit argenteum-arcum-gestans Apollo,

Ambas fœminas, terrorem belli ferentes.

τερεθρηδόνος] Fl. Ald. 1. 764 Ἐυμήλος] Ald. 1.

Ver. 763. Φηρητιάδῃ,] *Admeti*.

Ver. 764. Τὰς Εὐμήλος ἔλαυνε, ποδώκεας, ὄρνιθας ὥς,] De ultima vocis ὄρνιθας; vide supra ad α'. 51. Potuisset dicere, ὥς ὄρνιθας. Sed multo majorem habet *Vim*, altera illa verborum positio. Quin et in toto hoc versu numeri ipsi, equi currentis motum in propinquo velocissimum, e longinquo deinceps sensim et placide quasi æquabiliore visum exhibet. Vide infra ad γ'. 363.

Ver. 766. Τὰς ἐν Πιερίῃ — Ἀπόλλων,] "Sol pascit omnia, quæ Terra progenerat. "Unde non unius generis, sed omnium pecorum Pastor canitur. Ut apud *Homerum*, — Τὰς ἐν Πιερίῃ etc." *Macrob. Saturnal.* lib. 1. cap. 17. Cæterum pro Πιερίῃ, Veterum nonnulli hic legerunt Πηρείῃ, et Πειρείῃ.

Ver. 767. ἄμφω θηλείας,] De sexu equorum e genere adjectivi nil colligi posse,

ut quod v. 765. Ἴπποι dicuntur ἄρισται, ex b. l. clare patet. Frustra enim addidisset ἄμφω θηλείας. v. ad Callim. H. in Lav. Pall. init. *Ern*.

Ibid. φόβον Ἀρῃος φορεούσας.] Productio primæ in Ἀρῃος, ut quasi geminata ῥ sonus durior terrorem specie augeat, omnino arte non caret.

Ver. 768. ἄριστος ἔην Τιλαμῶνιος Αἴας,] Miro artificio *Achillem* ubique ob oculos ponit; in quo omnia, (non quidem quæ ad *Mores*, sed ad *Pulchritudinem* aut *Fortitudinem* quæcunque spectant,) incomparabilia erant ad præstantiam. Vide supra ad ver. 673, et 681. *Sophocles* similiter de *Ajace*:

Ἐν ἅνδρ' ἰδὲν ἄριστον Ἀργείων ὄσοι
Τρεῖσιν ἀνικώμεσθαι, πλὴν Ἀχιλλεύως.

Ajac. ver. 1558.

Ver. 769. ὁ γὰρ πολὺ φέρετατος ἦεν,] Hæc verba *Parenthesi* pessime inclusit doctis-

- 'Ανδρῶν δ' αὖ μέγ' ἄριστος ἦν Τελαμώνιος Αἴας,
 "Οφρ' Ἀχιλεὺς μήνιεν· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,
 770 Ἴπποι θ', οἱ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 'Αλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροις
 Κεῖτ', ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 'Ατρεΐδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
 Δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες,
 775 Τόξοισιν θ'· ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος
 Λωτὸν ἐρεπτόμενοι, ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον,
 "Εστασαν· ἄρματα δ' εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνέκτων
 'Εν κλισίῃς· οἱ δ' ἄρχον ἄρηϊφίλον ποδέοντες

- Virorum autem longe præstantissimus erat Telamonius Ajax,
 Tamdiu dum Achilles in odio permanebat: is enim multo fortissimus erat,
 770 Et equi, qui ferebant laudatissimum Pelidem.
 Sed hic quidem in navibus recurvis per-pontum-transeuntibus
 Jacebat, iram fovens adversus Agamemnonem, pastorem populorum,
 Atridam; copiae vero ad littus maris
 Discis delectabantur et hastilibus jaculantes,
 775 Arcubusque: equi vero apud currus suos singuli
 Lotum depascentes, palustreque apium,
 Stabant: currus autem bene-tecti jacebant dominorum
 In tentoriis; illi vero ducem bellicosum desiderantes

768 ἀνδρῶν αὖ] MS. Fl. 771 ποντοπόροις] MS. Fl.

simus *H. Stephanus*, alique. Quod sententiam plane enecat.

Ver. 772. Κεῖτ', ἀπομηνίσας] Producitur penultima, quoniam a *Præsente* est μηνίω, ver. 769. non μηνίζω. Vide supra ad α'. 140. *Clark*. Cæterum hoc quoque verbum est ex iis, in quibus præpositio ἀπὸ continuitatem, non finem rei modo, exprimit: sic enim capio h. l. ἀπομηνίσας, non simpliciter pro μηνίσας, ut *Lexica* habent.

Ver. 773. παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης] Qua ratione vox, παρὰ, hic ultimam producat; item, δίσκοις, quemadmodum a quibusdam scripta est, ver. 774. et ἴσαν ver. 780. et Διτ', ver. 781. et ὁμηγερίες, ver. 789. vide supra ad α'. 51.

Ver. 776. σέλινον.] Οὐκ ἀλόγως, ἀλλ' ὅτι βλάπτονται μὲν οἱ σχολάζοντες ἀσυνήθως ἵπποι τοὺς πόδας, ἔστι δὲ τοῦτου μάλιστα ἵαμα τὸ Σέλινον. "Αλλοις γοῦν οὐκ ἂν εὐροῖς παραβαλλόμενοι ἵπποις ἐν Ἰλιάδι σέλινον· —

ἀλλ' ἱατρὸς ὦν Ἀχιλλεύς etc. *Plutarch. Sympos. lib. 5. Prob. 4.*

Ver. 777. "Εστασαν.] Vide infra ad μ'. 55.

Ver. 778. οἱ δ'] Οἱ ἄνακτες, non οἱ λαοί, ut recte annotavit *Domina Dacier*, (contra *Eustathium*, ut ipsa ait; mihi autem neque ipse *Eustathius* videtur aliter sensisse.) Porro, summa hic cum venustate et condecencia, (uti *Eadem* observavit,) dum *Milites* lusibus se militaribus oblectarent, *Duces* Myrmidonum, ut qui gloriæ magis studerent, mœste obambulantes, et Imperatoris sui discessum e bello dolentes, depinguntur.

Ver. 780. Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν.] Exercitus Græcorum universus, excepto *Achille* cum suis. Nam eo jam revertitur Poëta, unde, ad copiarum enumerationem faciendam, digressus erat, ver. 484.

Ibid. ὥστί τι πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμιοιτο.] *Ignis* similitudine, simul armorum splen-

Φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν, οὐδ' ἐμάχοντο.

780 Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν, ὥσεί τε πυρὶ χθδὼν πᾶσα νέμοιτο·

Γαῖα δ' ὑπεστονάχιζε, Διὶ ὥς τερπικεραύνῳ

Χωρόμένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφώϊ γαῖαν ἰμάσση

Εἰν' Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφώος ἔμμεναι εὐνάς·

ᾧ Ως ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στοναχίζετο γαῖα

785 Ἐρχομένων· μάλα δ' ᾧκα διέπρησσον πεδίοιο.

Τρῶσιν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδὴνemos ἀκέα Ἴρις,

Πὰρ Διὸς Αἰγιόχοιο, σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ.

Οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο Δύρησι

Πάντες ὁμηγερέες, ἡμὲν νέοι, ἡδὲ γέροντες·

Vagabantur huc et illuc per castra, neque pugnabant.

780 Hi vero ibant, veluti si igni terra tota depasceretur:

Terra autem subtus gemiscebatur, Jove sicuti fulminibus-gaudente

Irato, quando circa Typhoëa terram verberat

In Arimis, ubi dicunt Typhoëi esse cubilia:

Sic utique horum sub pedibus multum gemiscebatur terra

785 Gradientium: valde vero velociter pertransibant campum.

Trojanis autem nuncia venit pedibus-ventos-æquans velox Iris,

A Jove Ægiocho, cum nuncio tristi.

Illi vero conciones habebant in Priami vestibulis

Omnes simul congregati, tam juvenes, quam senes:

775 τόξοις] Fl. Ald. J. R. 777 ἔσαν] Fl. Ald. 1.

dor, militumque ingruentium terror, vis, et rapiditas, pulcherrime ob oculos ponitur.

Ver. 781. ὑπεστονάχιζε,] *Al.* ὑπιστενάχιζε.

Ver. 783. Εἰν' Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφώος ἔμμεναι εὐνάς.]

durumque cubile

Inarime Jovis imperiis imposita Typhæo.

En. IX. 716.

Mire torsit hic locus viros eruditos. *Fulvius Ursinus*: "Cur (*inquit*) Virgilius, et "eum secuti, Ovidius, Lucanus, Valerius "Flaccus, Statius, Silius, Claudianus, et "Plinius, de εἰν' Ἀρίμοις, fecerint *Inarime*: ego certe fateor me nescire." Quicquid sit, omnino in istiusmodi re errare non potuit Virgilius. *Adrian. Turnebus, Adversarior.* lib. 20. cap. 8. Virgilium eo defendit, quod *Typhæum* non in *Cilicia*, ut *Homerus*, sed in insula *Pithecusa* cubilia habere dicat, quæ appellatur *Inarime*. At *Strabo*, et *Ciliciam*, et *Syri-*

am, et *Pithecusas*, et *Sardes*, et *Mysiam* memorans, his diversis in locis a diversis Auctoribus positis, uno tamen semper nomine appellat, τοὺς Ἀρίμους: et adjectum a nonnullis testatur versiculum istum, Χώρῳ ἐν δρυόντι, "Τδης ἐν πτόνι δήμῳ. *Strab.* lib. 13. p. 929. Equidem, siquid ego judico, vix dubitaverim, quin, quocunque id casu eveniret, qui locus *Homeri* temporibus Οἱ Ἀρίμοι ut *Strabo*, vel Τὰ Ἀρίμα ut Scholiastes effert, vocaretur, is *Virgilii* temporibus usu et sermone vulgari, (quem penes arbitrium est et vis et norma loquendi,) appellatus sit *Inarime*. Necnon fieri potuit, ut ex hoc ipso fortasse *Homeri* versu, in ore omnium versato, orta sit ista nominis mutatio. Accidit, haud fere dissimili ratione, in voce καῖτσοι, ut Romani, conjunctione in ipsum nomen penitus absorpta, cæteri, dicerent. *Clark.* add. D. Heins. ad *Sil.* XII. 148.

- 790 Ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκεία Ἴρις,
 Εἶσατο δὲ φθογγὴν υἱὶ Πριάμοιο Πολίτῃ,
 "Ὅς Τρώων σκοπὸς ἵζε, ποδωκείῃσι πεποιθώς,
 Τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυήταο γέροντος,
 Δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
- 795 Τῷ μιν εἰσαμένη μετέφη πόδας ὠκεία Ἴρις·
 "ὦ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἀκριτοὶ εἰσιν,
 "Ὡς ποτ' ἐπ' εἰρήνης πόλεμος δ' ἀλίαςτος ὄρῳρεν.
 Ἥ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσέηλυτον ἀνδρῶν,
 Ἄλλ' οὐπω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὅπωπα·
- 800 Λίην γὰρ φύλλοισιν ἰοικότες, ἢ ψαμάθοισιν,
 Ἔρχονται πεδίοιο, μαχησόμενοι περὶ ἄστρ.
 Ἐκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι ὧδέ γε ῥέξαι·

790 Prope autem stans allocuta est pedibus velox Iris,
 Assimulavit autem se voce filio Priami Politæ,
 Qui Trojanorum speculator sedebat, pedum velocitate fretus,
 Tumulo in summo Æsytæ senis,
 Observans quando a navibus impetum facerent Achivi:

795 Huic se cum assimilasset, alloquuta est pedibus-velox Iris;
 " O senex, semper tibi Sermones placent multi,
 " Sicut olim, quum pax esset: bellum autem nunc inevitabile ortum est.
 " Equidem persæpe præliis interfui virorum,
 " Sed nunquam tales tantasque copias vidi:
 800 " Prorsus enim foliis similes, vel arenis,
 " Gradiuntur *per* campum, præliaturi circa urbem.
 " Hector, tibi vero potissimum mando hoc modo facere:

792 [ῥέ] Fl. 798 πολλὰς] Fl. A. 1. in MS. a manu secunda.

Ver. 784. ὑπὸ ποσσὶ μέγα στοναχίζειτο
 γαῖα]

— pulsuque pedum tremit excita tellus.
 Æn. VII. 722. XII. 445.

Ver. 791. υἱὶ Πριάμοιο Πολίτῃ.]

———— Polites,
 Unus natorum Priami. — Æn. II. 527.

Ver. 794. ἀφορμηθεῖεν] *Al.* ἐφορμηθεῖεν.

Ver. 795. Τῷ μιν εἰσαμένη] Vide infra
 ad γ'. 389.

Ver. 796. αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἀκριτοὶ
 εἰσιν,]

Larga quidem, Drance, tibi semper copia fandi,
 Tunc cum bella manus poscunt. —
 Æn. XI. 878.

Ibid. μῦθοι ἀκριτοὶ] ἀδιάκριτοι, πολλοὶ
 Schol. Nempe πολλοὶ λόγοι, (loquacitas)
 semper sunt ἀδιάκριτοι, sine judicio, in-
 sciti sermones. Usus tamen est pro al-
 tera interpretatione, πολλοὶ, quam versio
 latina sequitur, infra 868. ὅρος ἀκριτόφυλ-
 λον. add. γ'. 412. *Ern.*

Ver. 799. ὅπωπα] Vide infra ad ζ'. 124.

Ver. 800. Λίην γὰρ φύλλοισιν ἰοικότες, ἢ
 ψαμάθοισιν,]

Est numerus; —

Quem qui scire velit, Libyci velit æquoris idem
 Discere quam multæ Zephyro turbentur are-
 næ:

Aut ubi navigiis violentior incidit Euris,
 Nosse, quot Ionii veniant ad littora fluctus.

Georgic. II. 195.

- Πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
 "Αλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέαν ἀνδράπων·
 805 Τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαίνεται, οἷσιν περ ἄρχει
 Τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολίητας.
 "Ὡς ἔφαθ'· Ἐκταρ δ' οὔτι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν,
 Αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορὴν ἐπὶ τεύχεα δ' ἐσσεύοντο.
 Πᾶσαι δ' αἰγύνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαὸς,
 810 Πεζοὶ δ', ἰππῆές τε· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὄρῳρει.
 "Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλεως αἰπεῖα κολώνη,
 'Εν πεδίῳ ἀπάνευθε, περιδρόμος ἔνθα καὶ ἔνθα·
 Τὴν ἦτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
 'Αθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρρίνης·
 815 Ἐνθα τότε Τρῳεῖς τε διέκριθεν ἡδ' ἐπίκουροι.

" (Multi enim per urbem magnam Priami auxiliares sunt,

" Aliaque aliorum lingua late-dispersorum hominum:)

805 " His unusquisque vir imperet, quibus princeps est ;

" Eorumque dux sit, ordinans suos cives."

Sic dixit: Hector autem minime deæ orationem ignoravit,

Statimque dimisit concionem ; ad arma vero ruebant.

Totæ autem aperiebantur portæ, et foras ruebant copiæ,

810 Pedestres pariter, et equestres: multusque tumultus coortus est

Est vero quidam ante urbem collis editus,

In planitie seorsum, circumvius undequaque :

Quem quidem homines Batieam vocant,

Immortales autem sepulchrum agillimæ Myrinnes :

815 Illic tunc Trojanique in ordines distincti sunt, et auxiliæres.

802 ὧδε δὲ ῥέξαι] Fl. Aldd. ὧδε ῥ. Junt. 811 πόλεως] MS. πόλεως Fl. A. J. R.

Quam multa in sylvis Autumni frigore primo
 Lapsa cadunt folia. ——— Æn. VI. 309.

Ver. 802. Ἐκταρ,] Vide supra ad α'. 242.

Ver. 803. Πολλοὶ γὰρ] Refertur istud
 γὰρ, ad id quod elegantius reticetur. " Cave
 " ne qua oriatur confusio ; NAM multi
 " etc." Vide infra ad ε'. 22.

Ver. 808. Αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορὴν] ἐπὶ τεύ-
 χεα δ' ἐσσεύοντο.]

Illicet in muros tota discurretur urbe ;
 Concilium ipse pater et magna incepta Latinus
 Deserit. ——— Æn. XI. 468.

Ver. 810. ὄρῳρει.] Quamvis hoc in loco
 vox ὄρῳρει, et ver. 797. vox ὄρωρει, Latine
 uno eodemque vocabulo, ortum est, recte

verti possint; ipsæ tamen inter se quomo-
 do significatione differant, et promiscue
 usurpari nequeant, vide supra ad α'. 37.
 Sicubi vox ὄρωρει occurrat de re non Præ-
 senti; non erit utique a Præterito (ut vul-
 go appellant) ὄρωρα, sed ab Aoristo ὄρωρον.
 Vide infra ad δ'. 110.

Ver. 811. Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλεως]
 Al. πόλεως, vel πόλος, vel πόλειος. Quæ
 omnia eodem redeunt; non utique ut
 Anapæstus positus sit pro Dactylo, vel
 Amphimacer pro Spondæo; sed ita nimi-
 rum enunciabatur, ac sic scriptum fuis-
 set πόλος, πόλους, vel πόλειος. Usitatissi-
 ma hujusmodi contractio. Sic supra,
 ver. 268.

Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ
Πριαμίδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι
Λαοὶ θωρήσσοντο, μεμαότες ἐγχείησι.

Δαρδανίων αὖτ' ἦρχεν, εὐς παῖς Ἀγχίσαο,
820 Αἰνείας· τὸν ὑπ' Ἀγχίση τέκε δι' Ἀφροδίτη,
Ἰδης ἐν κνημοῖσι, θεὰ βροτῶ εὐνηθεῖσα·
Οὐκ οἶος· ἅμα τῷ γε δύο Ἀντήνορος υἱε,

Trojanis quidem dux erat magnus expedite-pugnam-ciens Hector
Priamides: cum hoc quam plurimæ et fortissimæ
Copiæ armabantur, promptæ hastis.

Dardaniis porro imperabat strenuus filius Anchisæ,
820 Æneas; quem ex Anchisa peperit diva Venus,
Idæ in jugis, dea cum mortali cubans:
Non solus; cum eo duo Antenor's filii,

819 παῖς] Fl. A. 1. 823 Ἀρχέλοχος] MS. Fl. A. 1.

Σκήπτρου ὑπο χερσίν· ———
enunciabatur χερσού: Prima enim corripere
non potest. Similiter, ver. 96.

—— ἐννέα δὲ σφέας,
et sæpe in isto vocabulo. Sed et in hac
ipsa vocē, πόλειος· φ'. 567.

Εἰ δὲ κέν οἱ προτάραιτε πόλειος [Al. πόλιος] κα-
τεναντίον ἔλθαι.

Similiter apud Virgilium :

Uno eodemque igni. ——— Eclog. VIII. 80.
Una eadem via. ——— Æn. X. 487.
—— a flumine rejice capellas.
Eclog. III. 96.

Euripides item, Phæniss. ver. 1258.

Ἐπεοκλῆα δ' αὖ, νῦν πόλειος ὑπερμαχεῖς·

ubi πόλειος necessario pronunciatur δισούλ-
λαβος, quia in Iambico Tragico, ubi li-
centia haud fere est ulla, anapæstum non
recipit pes quartus. Similiter apud Scrip-
tores Tragicos, σφῶϊ et σφῶϊν fere semper
monosyllabæ sunt. Ut legentibus passim
apparebit. Sed in Nominibus propriis
multo omnium sæpissime, celerrime ni-
mirum pronunciari solitis, fit hujusmodi
contractio:

Γάμος τ' ἀδελφῆς Ἀντιγόνης, παιδὸς τε σῶ.
Eurip. Phæniss. 764.

Μετίλαος ἀγαγὼν Ἑρμῖον Σπάρτης ἄπο.
Orest. 65. et passim.

Ἡ σπαρτιάτις Ἑρμῖον, τηλεὰ γὰρ.
Androm. 889.

Ῥιφιδέντα πύργων Ἀστυάνακτ' ἀπ' ὀρεθίων.
Ibid. 10.

Φροῦδος, μιστ' αὐτῷ τ' Ἀνδρομάχη πολλῶν ἑμοῖ.
Troad. 1150.

Αὐτὸς δ' ἀνῆκται Νισπτόλιμος, καινὰς τινὰς.
Ibid. 1126.

Τῶ νησιώτῃ Νισπτολίμῳ δορὸς γέρας.
Androm. 14.

Quibus omnibus in locis, cum Iambicus
tragicus in quarto pede Anapæstum, uti
dixi, utpote Dactylo aut Spondæo ἰσόχρο-
νον, non recipiat: sed Iambum solummodo,
vel (ei æqualem) Tribrachyn; manifes-
tum est Nomina ista propria, hoc fere
modo fuisse enunciata: Ἀντίγνη, Ἑρμῖον,
Ἀστυάξ, Ἀνδρομήχη, Νέπτελιμος.

Atque ex hoc raptim Vocales breves
pronunciandi modo, ut id in transcurso
moneam, videor mihi colligere; quoties
Scriptores Comici (qui Vulgi celerrimam
exhibere solent pronunciandi rationem,) *vocabula*, quorum prior syllaba brevis est,
posterior natura longa, (ut “ Bonos, Ma-
“ los, Sedens, Boves,”) ita usurpabant, ut
voces istæ dissyllabæ, (sequente insuper
et Consonante) locum syllabarum vel bina-
rum brevium vel longarum singularum in
versu occuparent; hoc utique ita esse in-
telligendum, non, ut syllaba, quæ et Vo-
cali constaret natura longa, et positione

Ἀρχίλοχός τ', Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.

Οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἰδης,

825 Ἀφνειοὶ, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσῆποιο,

Τρῶες, τῶν αὐτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,

Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.

Οἱ δ' Ἀδρήστεϊάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισῖ,

Καὶ Πιτύειαν ἔχον, καὶ Τηρείης ὄρος αἰπὺν,

Archilochusque, Acamasque, pugnae periti omnigenæ.

Qui vero Zeleam habitabant sub pedem imum Idæ,

825 Divites, bibentes aquam profundam Æsepi,

Trojanī; his porro præerat Lycaonis clarus filius,

Pandarus, cui etiam arcum Apollo ipse dederat.

Qui autem Adrasteamque tenebant et civitatem Apæsi,

Et Pityeam tenebant, et Tereæ montem altum;

824 Ἰδης] Fl.

insuper producta esset, corripetur; legereturque, "Bonōs, Malōs, Sedēns, Bo-
"iēs;" sed ut *Brevis* potius elideretur
Vocalis, legereturque compendio "bnos,
"mlos, sdens, Bē; baufs." Similiter, cum
"res est," contraheretur in monosyllabam
"res — 'st;" factum id utique, non quod
ex vocabulorum istorum priore *Vocalis*
longa extrita esset, sed quod ex posteriori
Brevis. Quin et in vocibus polysyllabis,
ut "optime, servitutem, neūtiquam, senec-
"tutem, voluntatem, vererentur," et simili-
bus, parem fuisse, apud eosdem Scrip-
tores, contrabendi rationem crediderim;
lectumque potius "optme, scrvtutem, neut-
"quam, snectutem, vluntatem, vrerentur;"
quam "ōptime, sērvitutem, neūtiquam, se-
"nēctutem, volūntatem, verērentur." Item
cum, "sive ista uxor sit," διπλόδιον consti-
tuat; pronunciatum fuisse potius, "siv'
"st' uxor sit," quam, "siv, ist, uxor sit."
Et similiter in similibus.

Ver. 813. ἄνδρες; Βατίειαν κικλήσκουσιν,
Ἀθάνατοι δέ] Vide supra ad α'. 405. et
infra ad ζ'. 402.

Ver. 816. μέγας; — "Εκτωρ]

Æneæ magni. ————— Æn. X. 830.

Ibid. κορυθαίολος] Τὸ, αἰόλον, οὐκ οἶδ'
ᾧθεν τῶν Γραμματικῶν τινες ἐπὶ τοῦ Παικίλου
παρ' Ὀμήρῳ ἀκούειν ἀξιοῦσιν — Οὐκ ἔστι δέ,
ἀλλὰ σημαίνει τὸν Ταχύν· γινόμενον ἀπὸ
τῆς Ἀέλλης, ἥτις ἀπὸ τοῦ Ἄειν καὶ Εἰλεῖν
πεπoίηται — Κορυθαίολος οὖν, ὁ συνεχῶς

κινῶν τὴν κόρυθα. Porphyrii Quæst. Ho-
mericæ. 3. διὰ τὰς ἐν πολέμῳ συνεχεῖς καὶ
σφοδρὰς ἐνεργείας. Schol.

Ver. 817. Πριαμίδης.] Vide supra ad
α'. 398.

Ver. 818. μιμάοις; ἔγχρῃσι.] Non "pro
"μεμαῶις, antepenultima producta, et
"penultima correpta, Metri causa:" ut
inepte admodum *Barnesius*: Sed e con-
trario, qua analogia factum est, ex βασι-
λῆος; βασιλῆως; ex βασιλῆᾱ, βασιλῆᾱ; ex
τιθνήοις, τιθνηῶις; ex κρονίωνος, κρονίωνος;
ex μετήορος, μετώορος; ex λαῶς, λῆως, ea-
dem factum est, ex μεμαῶις, μεμαῶις.
Vide supra ad α'. 265.

Ver. 820. Αἰνείας; τὸν ὑπ' Ἀγχίση τίς
δὲ] Ἀφροδίτη, Ἰδης ἐν κνημοῖσι,]

————— Æneas, quem Dardanio Anchisæ

Alma Venus Phrygiæ genuit Simoëntis ad un-
dam. Æn. I. 621.

Porro recte hic restituit *Barnesius*, τὸν ὑπ'
ex *MS. Barocc.* cum olim male editum
fuisset, τὸν δ' ὑπ'. *Clark.* Τὸν ὑπ' etiam
est in *MS. Lips.*

Ver. 822. Οὐκ οἶος; ἄμα] Qua ratione,
οἶος, hic ultimam producat; et similiter,
οὐδὲ, ver. 832. et Λάρισσαν, ver. 841. vide
supra ad α'. 51.

Ver. 827. ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς
ἔδωκεν.]

Ipse suas artes, sua munera lætus Apollo

————— dabat, celereque sagittas.

Æn. XII. 393.

- 830 Τῶν ἦρχ' Ἀδρηστός τε καὶ Ἀμφίος λινωθώρη ξ'
 Υἱεὶ δ'ὧν Μέροπος Περκωσίη, ὅς περὶ πάντων
 Ἦιδεε μαντοσύνας, ἐδὲ ἔς παῖδας ἔασκε
 Στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τῷ δέ οἱ ἔτι
 Πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
- 835 Οἱ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο,
 Καὶ Σηστὸν καὶ Ἀβυδὸν ἔχον, καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
 Τῶν αὖθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἀσίου, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 Ἀσίου Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
 Αἴθωνες, μεγάλοι, ποταμῷ ἀπὸ Σελλήεντος.
- 840 Ἴππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμῶρων,
 Τῶν, οἱ Λάρισσαν ἐριβώκακα ναιετάασκον

830 His imperabat Adrastusque et Amphius lineum-thoraoem gestans,
 Filii duo Meropis Percosii, qui supra omnes
 Noverat vatieinia, neque suos filios sinebat
 Proficisci in bellum homines-perdens: ipsi vero ei non
 Paruerunt: Fata enim eos agebant atræ mortis.

835 Qui vero Percoten et Practium incolebant,
 Et Sestum et Abydum tenebant, et nobilem Arisben,
 His porro Hyrtacides præfectus erat Asius, princeps virorum,
 Asius Hyrtacides, quem ex Arisba ferebant equi
 Splendidi, magni, fluvio a Selleënte.

840 Hippothoüs vero ducebat gentes Pelasgorum hastis-exercitatorum,
 Eorum qui Larissam glebosam habitabant:

832 οὐδ' εἰς] MS. Fl. A. 1. οὐτὶ] A. 2. 3. Junt. 836 Ἀρίσβην] MS.
 sed β correctum e σ. at mox. 838 Ἀρίσκη. nempe β in MSS. sæpe
 transit in κ, ut Iliad. δ'. σ. παρακλήθην in MS. 841 λάρισσαν] MS.

Τόξον, inquit Scholiastes, τῆς τοξικῆς ἐμπει-
 ρίαν: Recte. Rationem vero ineptissi-
 mam adjungit; τὸ γὰρ τόξον αὐτὸς κατι-
 σκιάσει. Quasi id scilicet Poëtam fugis-
 set: aut, Lectorem ne fugeret, periculum
 esset.

Ver. 832. Ἦιδεε μαντοσύνας, etc.]

Fata canens sylvis genitor celarat.—

Injecere manum Parcæ. —

Æn. X. 417. 419.

Cæterum de vocibus οὐδὲ οὗς, vide infra
 ad λ'. 330.

Ver. 833. ἐς πόλεμον φθισήνορα.] *Al.*
 φθισήνορα. Sed nihil opus. Syllaba enim
 φθι, non ex φθίσις desumpta est, sed ex

φθίνω, quæ, apud Homerum, etiam in
 Futuris φθίσιν et φθίσινθαι, semper pro-
 ducitur. At φθίσις, φθίσις, et similia,
 sunt ex Aoristo ἔφθινον. Vide supra ad
 ver. 43. et ad α'. ver. 309. 314. 358.

Ver. 836. Καὶ Σηστὸν καὶ Ἀβυδὸν ἔχον,]
 Ἀβυδὸν καὶ Σηστὸν παρ' Ἀθηναίων ἐκομίσαντο,
 διὰ τοῦτο τὸ ἔπος. *Eustath.* pag. 199.

Ver. 843. Τῆς δ'ὧν Λάρισσας] Edit. *H. Ste-*
phani et Wetsten. alique; Λίθοιο. *Male.*
 Quippe, ut recte annotavit *Barnesius*, in
 lib. ε'. ver. 288. habent et iidem Editi,
 Λήθοιο.

Ver. 844. Πείρως ἦρας,] *Al.* Πείρος ἦρας.

Ver. 848. Πάϊονας ἀγκυλοτόξους,] *Εἶδος*
ἀκοντίου, ἢ ἀγκύλη. *Eustath.* " Qui se

Τῶν ἤρχ' Ἰππόδοός τε, Πύλαιός τ', ὄζος Ἀρης,
Υἱε δ'ὡ Λήθοιο Πελασγῷ Τευταμίδαο.

845 Ἀυτὰρ Θρηϊκάς ἤγ' Ἀκάμας, καὶ Πείρως ἥρωες,
Ὅσους Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἑέργει.

Εὐφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητῶν,
Υἱὸς Τροϊζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.

850 Ἀυτὰρ Πυραϊχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξας,
Τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιῷ εὐρὺ ρέοντος,
Ἀξιῷ, ὃ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶη.

Παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ,
Ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
Οἳ ῥα Κύτρωρον ἔχον, καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο,

His præerat Hippothousque, Pylæusque, ramus Martis,
Filii duo Lethi Pelasgi Teutamidæ.

845 Cæterum Thracas ducebat Acamas, et Piræus heros,
Quotquot Hellespontus æstuosus intus continet.

Euphemus vero dux Ciconum erat bellicosorum,
Filius Træzeni Jovis alumni Ceadæ, [i. e. Cææ filii.]

Porro Pyræchmes ducebat Pæonas curvis-arcubus-utentes,
Procul ex Amydone, ab Axio late fluente,

850 Axio, cujus limpidissima aqua diffunditur super terram.

Paphlagonibus vero præerat Pylæmenis animosum cor,
Ex Enetis, unde mularum genus agrestium,
Qui Cytorum tenebant, et Sesamum incolebant,

845 λῖθοιο] MS. m. pr. sed manu sec. correctum in ληθ. edd. vett. omnes.
adde ad Il. ε'. 288. 844 πείροος] MS. Fl. A. J. 847 διοτρεφέος] MS. Fl.
850 αἶαν] MS. Fl. A. J.

“servent de dards attachèz à une cour-
roie. C'est ce que signifie proprement
“le mot ἀγκυλότοξαι. Les Latins l'ont
“appellé amentatum jaculum. On le
“lançoit, et on le retiroit avec la cur-
“roie, qu' on ne lâchoit jamais de la
“main.” Dacier. Fuerunt qui, post
hunc versum, adderent: Τηλεγόνος θ' υἱὸς
περιδέξιος Ἀστροπαῖος. Male, nam ut
recte annotavit Barnesius ex φ'. 156. non-
dum venerat Asteropæus.

Ver. 850. Ἀξιῷ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπι-
κίδναται αἶη.] *Al.* αἶαν. Cæterum cum
Axiæ aquæ, Strabonis temporibus, lim-
pidæ non essent; in propinquum autem
ex Amydone fons quidam aquas limpidis-

simas in Axiū turbidum emitteret; hinc
nonnulli versum *Homeri* isto modo emen-
dabant: Ἀξιῷ, ὃ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδνα-
ται Αἶης, vel Αἶη. Infeliciter tamen; ut
recte annotavit Barnesius; Quippe et alibi
Homerus, φ'. 158. Ἀξιῷ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ
ἐπὶ γαῖαν ἵησιν. Fortasse tempestate qua-
dam pluviosa notam et colorem hujus flu-
vii acceperit Strabo.

Ver. 855. Κεῶνάν τ', Αἰγιάλόν τε,]
Al. Κεῶμαναν, Κωβιάλόν τε.

Al. Κεῶνάν τ', Αἰγιάλόν τε, καὶ ὑψηλὸς Ἐρυ-
θίνους.

Καύκωνας αὖτ' ἦγε Πολυπλῆτος υἱὸς ἀμύμων,

[*Al.* Ἀμειβος,]

- 'Αμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον,
 855 Κρωμνάν τ', Αἰγιάλόν τε, καὶ ὑψηλὰς Ἐρυθίνες.
 Αὐτὰρ Ἀλιζάνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
 Τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρεα ἐστὶ γενέθλη.
 Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε, καὶ Ἐννομος οἰωνιστής·
 'Αλλ' ἐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσσατο κῆρα μέλαιναν,
 860 'Αλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο,
 Ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεραΐζε καὶ ἄλλας.
 Φόρυκς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος Διοειδής,
 Τῇλ' ἐξ Ἀσκανίης μέμασαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι.
 Μήοσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἀντιφος ἡγησάσθην·

Circaque Parthenium fluvium inclytas domos habitabant,

855 Cromnamque, Ægialumque, et excelsos Erythinos,

At Halizonibus Hodus et Epistrophus imperabant,

Procul ex Alybe, unde argenti est origo.

Mysis vero Chromis præerat, et Ennomus augur:

Sed non auguriis effugit mortem nigram,

860 Verum stratus est sub manibus velocis Æacidæ

In fluvio, ubi quidem Trojanos contrucidabat et alios.

Phorcys porro Phrygios ducebat et Ascanius Deo similis,

Procul ex Ascania: ardebant vero prælio pugnare.

Mæoniis porro Mesthlesque et Antiphus duces erant,

856 ὁ Δῖος] edd. vett. in MS. vix dignoscas, utrum ὀδῖος an ὁ δῖος legendum sit. 863 ὑσμῖνῃ] Fl. A. 1.

Οἱ περὶ Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον.

Al. κλυτὰ δώματα ναῖον. Al. κατὰ δώματ' ἔναιον] Strabo lib. 12. p. 817.

Ver. 856. Αὐτὰρ Ἀλιζάνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, Τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρεον ἐστὶ γενέθλη.] Al. Ἀλύβων, Καλύβων, Καλύβης.

Al. Αὐτὰρ Ἀμαζάνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον.

'Ελθόντ' ἐξ Ἀλσῆς, ὅθ' Ἀμαζονίδων γένος ἐστὶ.

Sed lectionem istam appellat Strabo, παρὰ τὴν τῶν ἀντιγράφων τῶν ἀρχαίων πίστιν, καينوτομουμένην, Lib. 12. p. 827. Porro in Edit. II. Stephani et Weisten. aliisque, scriptum est ὁ Δῖος: Perperam: Nam, ut recte annotavit Barnesius, occurrit idem Nomen iterum ε'. ver. 59. Ἀρχὸν Ἀλιζάνων Ὀδῖον —

Ver. 857. "Ὅθεν ἀργύρεον ἐστὶ γενέθλη.] Non: unde argenti est origo. γενέθλη est idem quod alias φορὰ, proventus. Unde magnus est argenti proventus. Vult dicere ibi esse divites argenti venas. Calim. H. in Dian. 150. εἰ δὲ γενέθλη σιτραπόδων ἀΐζεται, ubi vid. Ern.

Ver. 859. 'Αλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσσατο κῆρα μέλαιναν,]

augur,
 Sed non augurio potuit depellere pestem.

Æn. IX. 327.

Ver. 866. Οἱ καὶ Μήονας ἦγον ὑπὸ Τρώων γεγαῶτας.] Fuerunt qui hic adderent; Τρώων ὑπὸ νηρόντι, "Τῶν ἐν πῶνι δῆμον. Strab. lib. 13. et Eustath.

Ver. 867. Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφάνων,] Negat Thucydides gentes non Græcas, universo nomine Barbaras, uti postea

- 865 Υἱε Πυλαιμένεος, τῷ Γυγαίῃ τέκε λίμνη,
Οἱ καὶ Μήονας ἦγον ὑπὸ Τρωάῳ γεγαῶτας.
Νάστης αὖ Καρῶν ἠγήσατο βαρβαροφώνων,
Οἱ Μίλητον ἔχον, Φθειρῶν τ' ὄρος ἀκροτόφυλλον,
Μαιάνδρεα τε ροὰς, Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
870 Τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἠγησάσθην,
Νάστης, Ἀμφίμαχός τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,
"Ὅς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἔην, ἥύτε κέρη,
Νήπιος· ἐδὲ τί οἱ τόγ' ἐπῆρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον·
'Αλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδάκεις Αἰακίδαο
875 Ἐν ποταμῷ· χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων.

- 865 Filii Pylæmenis, quos Gygæa peperit palus,
Qui etiam Mæonios ducebant sub Tmolio natos.
Nastes porro Caribus præerat barbaramente loquentibus,
Qui Miletum tenebant, Phthiirorumque montem frondosum,
Mæandrique fluentia, Mycalesque alta cacumina.
870 His utique Amphimachus et Nastes præerant,
Nastes, Amphimachusque, Nomionis clari filii,
Qui et aurum gestans ad bellum ibat, velut puella,
Stultus: neque omnino ipsi hoc depulit acerbum interitum;
Sed stratus est sub manibus velocis Æacidæ
875 In fluvio: aurum vero Achilles abstulit belli peritus.

866 μήονας Fl. 868 φθειρῶντ'] A. 1. 870 Νάστης] MS. 875 ἐκόμισε] FL
Ald. Junt. 876 ἦρχε] MS. Fl. A. 1.

factum est, ab Homero appellatas. "Ομη-
ρος — οὐδαμοῦ τοὺς ξυμπαντας ["Ελλήνας]
ἀνόμενασεν. — Οὐ μὲν οὐδὲ βαρβάρους εἶρηκε,
διὰ τὸ μηδὲ "Ελληνάς πω (ὡς μοι δοκεῖ)
ἀντίπαλον εἰς ἓν ὄνομα ἀποκεικρίσθαι. Thu-
cyd. lib. 1. sub initio. Quam sententiam
Thucydides, "hic ipse locus" (inquit Bar-
nesius) "refutat." Atqui eam nullo modo
refutat. Non enim ait Homerus Cares,
"Barbarorum more," sed barbaramente loquens:
Quod verum esse potuit, etsi nondum
a Græcis Barbarorum nomine appella-
tæ essent reliquæ gentes universæ. Stra-
bo, qui et ipse cum Thucydide non sensit,
hanc tamen rem recte explicat. Οἶμαι δὲ
τὸ βάρβαρον κατ' ἀρχὰς ἐκπεφωτισθαι οὕτως
κατ' ὀνοματοποιίαν, ἐπὶ τῶν δυσσεκφώρων καὶ
σκληρῶν καὶ τραχέως λαλούντων, ὡς τὸ βατ-
ταρίζειν καὶ τραυλίζειν καὶ ψελλίζειν. — "Αλ-

λη δὲ τις ἐν τῇ ἡμετέρᾳ διαλέκτῳ ἀνεφάνη κα-
κοσομοία, καὶ οἷον βαρβαροσομοία, εἴτις ἐλλη-
νίζων μὴ κατορθοίη. — Τοῦτο δὲ μάλιστα
συνέβη τοῖς Κερσί. — Ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς αἰ-
τίας, καὶ τὸ Βαρβαρίζειν λέγεται καὶ γὰρ
τοῦτο ἐπὶ τῶν κακῶς Ἑλληνιζόντων εἰώθα-
μεν λέγειν, οὐκ ἐπὶ τῶν Κερσίσι λαλούντων.
Οὕτως ἔν καὶ τὸ βαρβαροφωνεῖν, καὶ τοὺς
βαρβαροφώνους δεκτέον, τοὺς κακῶς Ἑλληνί-
ζοντας. Ἀπὸ δὲ τοῦ Καρίζειν, καὶ τὸ Βαρ-
βαρίζειν μετήνεγκαν εἰς τὰς περὶ Ἑλληνισμοῦ
τέχνους· καὶ τὸ Σολοικίζειν, εἴτ' ἀπὸ Σόλων,
εἴτ' ἄλλως τοῦ ὀνόματος τούτου πεπλασμέ-
νου. Strab. lib. 14. p. 977. 978.

Ver. 869. Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα']
Μιλησίοις δὲ πρὸς Περηνεῖς ὑπὲρ Μυκάλης δια-
φερομένοις, εἰς νίκην ἐπῆρκεσε τὰ ἔπη ταῦτα.
Eustath. p. 199.

Ver. 872. "Ὅς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' "

Σαρπηδῶν δ' ἤρχεν Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων,
Τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθε ἀπο δινήεντος.

Sarpedon autem præerat Lyciis, et Glaucus laudatissimus,
Procul et Lycia, Xantho a vorticoso.

877. ἀπὸ [MS. A. J. R.

ἦεν.] Πορφύρα μόνον ἐκόσμησε τὸν Ἀγαμέμνονα, τὸν πόλεμον, μάλα ὑβριστικῶς ἐλοιδορήσεν.
καὶ τὸν Ὀδυσσεύα δὲ μιᾷ χλαίνῃ τῇ οἴκοθεν.— Dion. Orat. 2.
Τὸν γοῦν Κᾶρα τὸν χρυσῷ καλλωπιζόμενον εἰς

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Γ'.

Ὑπόθεσις τῆς Γ'. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας.

ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΥ προκαλισμένου Μενέλαον εἰς μονομαχίαν ἐπὶ τῇ τῶν ὅλων διαλύσει, ὅρκοι γίνονται· ἐφ' ᾧ, τὸν νικήσαντα τὴν Ἑλένην λαβεῖν, καὶ τὰ χρήματα αὐτῆς. Ἡττηθέντα δὲ Ἀλέξανδρον Ἀφροδίτῃ ἀρπάζει, καὶ εἰς τὸν ἴδιον θάλαμον ἀπαγαγοῦσα, μετακαλεῖται ἀπὸ τοῦ τείχους τὴν Ἑλένην. Οἱ δὲ συνομιλήσαντες, εἰς ὕπνον τρέπονται.

Α Λ Λ Η.

Τῶν ἡρώων οὐκ ἰδίᾳ μόνον ἐκάστου τὸ ἦθος, ἀλλὰ καὶ κοινῇ, παρίστησιν ἡμῖν ὁ Ποιητὴς ἐν τε τοῖς ἄλλοις πᾶσι, καὶ ἐπὶ ταύτης δὲ μάλιστα τῆς Ῥαψωδίας. Εἰκάζει γοῦν τοὺς μὲν Τρῶας τοῖς Δορυβαδιστάτοις ζῴοις γεράνοις, ἄκοσμον φύσει εἰς τὸν πόλεμον αὐτῶν πρόδον ἀφηγούμενος· τοὺς δὲ Ἕλληνας μετὰ σιωπῆς τὰς πρόδους ποιεῖσθαι, οὐ λόγοις τὴν πρὸς ἀλλήλους εὐνοίαν ἐπιδεικνυμένους. Καὶ ἡνίκα μὲν προῆλθον ἐπὶ τὸν πόλεμον, τὸν Ἀλέξανδρον προάγει τῶν Τρῶων προμαχοῦντα, καὶ γαῦρον ὀρώμενον, ἐπειδὴ δὲ εἶδε τὸν πολέμιον, εἰς τὸ τῶν ἐταίρων πλήθος ἀναχωροῦντα· Αἰτιάμενον δὲ αὐτὸν Ἑκτορα, καὶ ἐπιπλήσσοντα αὐτῷ· τὸν δὲ ὑπισχνούμενον μαχέσσεσθαι τῷ Μενελάῳ, περὶ τῆς Ἑλένης καὶ τῶν κτημάτων· ἐφ' ᾧ τὸν πόλεμον ἐν τῇ τῶν δύο σαρμάτων μάχῃ τέλος λαβεῖν. Δηλώσαντος δὲ ταῦτα ἀμφοτέρους τοῖς στρατεύμασιν Ἑκτορος, ὑφίσταται καὶ ὁ Μενέλαος. Μεταπιψάμενοι δὲ Πριάμον, ὅρκους καὶ εὐχὰς ποιοῦνται. Καὶ ἡ Ἑλένη Πριάμῳ, καὶ τοῖς περὶ Ἀντήνορα δημογέρονσι, περὶ ἐνὸς ἐκάστου τῶν παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν ἀρίστων διηγεῖται. Μαχεσασμένων δὲ αὐτῶν, καὶ ἡττηθέντα Ἀλέξανδρον ἐξαρπάσασα Ἀφροδίτῃ, εἰς τὸν θάλαμον ἄγει, καὶ μικρὸν ὕστερον καὶ τὴν Ἑλένην. Ἡ δὲ ἀνανδρίαν ὀνειδίζει τῷ Ἀλεξάνδρῳ. Καὶ οἱ μὲν ἐπὶ τὴν κοίτην τρέπονται. Ἀγασσόμενων δὲ, κατὰ τοὺς ὅρκους, ἀπαιτεῖ τὴν Ἑλένην, καὶ τὰ ἅμα αὐτῇ ἀρπαγέντα χρήματα· σὺν αὐτῇ δὲ καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἀδικήματος τιμωρίαν.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Γ'.

Ἐπιγραφαί.

Ὅρκοι· Μονομαχία Ἀλεξάνδρου καὶ Μενελάου.

Ἄλλως.

Γάμμα δ' ἄρ' ἀμφ' Ἑλένης οἷσις μύθος ἐστὶν ἀκοίταις.

ΑΥΤΑΡ' ἐπεὶ κόσμηθεν ἄμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ', ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὥς·
Ἡὔτε περ κλαγγῇ γεράνων πέλει ἔρρανόθι πρὸς,
Αἴτ' ἐπεὶ ἔν χιμῶνα φύγον καὶ ἀδέσφατον ὕμβρον,

At postquam instructi fuerunt una cum ducibus quique,
Trojani quidem cum clangoreque, clamoreque incedebant, aves veluti:
Sicut clangor gruum est in aëre,
Quæ postquam scilicet hyemem effugerunt et immensum imbrem,

Ver. 2. Τρῶες μὲν κλαγγῇ]

Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόνος, οὐδ' ἴα γῆρας,
Ἄλλ' ἂν γλῶσσ' ἰμέμικτο, πολὺκλήτοι δ' ἴσαν ἄν-
δρες. δ'. 437.

Vide infra ad ver. 8. et ad δ'. 431.

Ibid. ὄρνιθες ὥς.] Potuisset et hic et alibi dicere, ὥς ὄρνιθες. Sed altera illa verborum positio majorem habet emphasin: Vide δ'. 482. Cæterum qua ratione ὄρνιθες hic ultimam producat; itemque κερᾶν, ver. 24. et ἀνεχώρησεν, ver. 35. vide supra ad α'. 51.

Ver. 3. Ἡὔτε περ κλαγγῇ γεράνων] Φωναὶ παμμιγείς· Dionys. Halicarn. περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως, §. 10.

Quales sub nubibus atris Strymoniae dant signa grues, atque æthera trantant
Cum sonitu, fugiuntque Notes clamore secundo.

Æn. X. 261.

Ver. 4. ἰπεὶ οὖν χιμῶνα φύγον]

— Aves, ubi frigidus annus
Trans pontum fugat, et terris immittit apricis.
Æn. VI. 311.

Ver. 5. πέτονται ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥοάων,] Αἰ. ποτῶνται,

— Oceani — amnes. Georgic. IV. 233.

Ver. 6. Ἀνδράσι Πυγμαῖοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι"] Ἔστι δὲ ἔθνος γεωργικόν, ἀνθρώπων μικρῶν, κατοικούντων εἰς τὰ ἀνωτάτω μέρη τῆς Αἰγυπτιακῆς γῆς, πλησίον τοῦ Ὀκεανοῦ, ὅπερ πολέμῳ ταῖς γεράνοις (φασὶ) βλαπτούσαις αὐτῶν τὰ σπέρματα, καὶ λιμὸν ποιούσαις τῇ χώρᾳ. Schol. Clark. Hunc locum tractat Strabo I. p. 60. ubi vet. edd. ποτῶνται.

Ver. 8. οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ] "Sed enim
"Achæos Homerus pugnam indipisci ait,
"non ficularum tibiarumque concentu,
"sed mentium animorumque conspiratu
"tacito nitibundos: Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μέναι
"πνέοντες Ἀχαιοὶ, Ἐν θυμῷ μεμαῶτες, etc." Gell. lib. 1. cap. 11. Ubi videtur Gellius

- 5 Κλαγγῇ ταίγε πέτονται ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥοάων,
'Ανδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρεσθαι.
'Ηέριαι δ' ἄρα ταίγε κακὴν ἔριδα προφέρονται.
Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες Ἀχαιοὶ,
'Εν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.
- 10 Εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι Νότος κατέχευεν ὀρίχλην,
Ποιμέσιν ἔτι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνων,
Τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λαῶν ἦσιν.
'Ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσσαλος ἄρνυτ' ἀελλῆς
'Ερχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσαν πεδίοιο.
- 15 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος Διοειδὴς,
Παρδαλέην ἄμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα,
Καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ δῆρε δύο κεκορυθμένα χαλκῷ
Πάλλων, Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους,

5 Cum clangore eadem volant supra Oceani fluentia,
Hominihus Pygmæis cædem et mortem ferentes:
Aëriæ quippe eæ noxium conflictum adferunt.
At proficiscebantur cum silentio robur spirantes Achivi,
In animo gestientes opem ferre sibi invicem.

10 Quemadmodum montis verticibus Notus offudit nebulam,
Pastoribus nequaquam gratam, furi autem etiam nocte commodiorem,
Et eousque quis tum prospicit, quousque lapidem jactit:
Sic horum sub pedibus pulvis excitabatur turbidus
Euntium; valde enim celeriter pertransibant campum.

15 Hi vero quum jam prope erant se invicem invasuri,
Trojanis quidem in-primæ-acie-erat Alexander divina-forma-præditus,
Pardi pellem humeris gestans et incurvos arcus,
Et ensem: is vero hastilia duo præfixa ære
Vibrans, Græcorum provocabat quosque fortissimos,

10 ὀρίχλην] F. A. J. T. 11 οὐκί] A. 2. 3. J. 13 κονίσσαλος ἄρνυτ'] MS.

istud in θυμῷ, ita intellexisse, ut idem fere significaret, ac σιγῇ; opponereturque videlicet τῷ, κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τε, ver. 2. Vide infra ad §. 431.

Ver. 9. μεμαῶτες] Vide supra ad β'. 318.

Ver. 11. κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνων,] *Onium* scilicet *prædatoribus* nebula, quam ipsa nox, commodior.

Ver. 16. Διοειδὴς,] Specie ac pulchritu-

dine *Corporis*, non virtutibus, insignis.

Ver. 18. δοῦρε δύο κεκορυθμένα χαλκῷ]

— duo forte gerebat

— præfixa hastilia ferro. *Æn.* XII. 488.

Ver. 19. προκαλίζετο πάντας ἀρίστους,] Pulcherrime describit Poëta virum non prorsus ignavum, nec tamen fortem satis; nequitia sibi conscium; cujus solius tamen causa bellum esset susceptum; fortissimos statim, etiam prius quam *Hector*

20 Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.

Τὸν δ' ὥς ἔν ἐνόησεν ἀρηϊφίλος Μενέλαος
Ἐρχόμενον προπάροιθεν οἰμίλῃ, μακρὰ βιβῶντα,
Ὡς τε λείων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,
Εὐρῶν ἢ ἔλαφον κεραὸν, ἢ ἄγριον αἶγα,

25 Πεινάων μάλα γάρ τε κατεσδίει, εἴπερ ἂν αὐτὸν
Σεύονται ταχέες τε κύνες, θαλεροί τ' αἰζηοί.

Ὡς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.

20 *Ut contra se dimicarent in sæva pugna.*

Hunc autem postquam animadvertit bellicosus Menelaus
Incedentem ante agmen, magnis passibus gradientem;
Sicut leo gavisus est, qui magnum in corpus inciderit,
Nactus aut cervum cornutum, aut agrestem capram,

25 *Esuriens; avide enim devorat, etiamsi ipsum*

Insequantur velocesque canes, florentesque juvenes;
Sic gavisus est Menelaus Alexandrum divina-forma-præditum
Oculis conspiciatus: cogitabat enim ulturum se virum sceleratum:
Statim itaque de curru cum armis desiliit humi.

34 ἔλαβε] MS.

se ostenderet, provocantem ad certamen; ferocientem, jactabundum, μακρὰ βιβῶντα, ver. 22. simul autem primum ut Hostis, cui injuriam intulisset, contra incederet, retro cedentem, ver. 32.

Ver. 22. μακρὰ βιβῶντα.] Pessime hæc verba vertit Barnesius, "longe gradientem." Quæ verba apud Virgilium. *Æn.* X. 572. non magnis incedentem passibus, sed e longinquo venientem significant.

Ver. 23. Ὡς τε λείων ἐχάρη etc.]

Impastus stabula alta leo ceu sæpe peragrans, (Suadet enim vesana fames,) si forte fugacem Conscepit capream, aut surgentem in cornua cervum,
Gaudet hians immane, comasque arrexist, et hæret

Visceribus super accumbens; lavit improba teter Ora cruor. — *Æn.* X. 723.

Ver. 25. 24. 25. κύρσας, Εὐρῶν — Πεινάων.] Non sine artificio ἀσυνδέτως ponuntur tria hæc Participia, (præterquam quod pedibus dactylicis versus iste, ὥς τε λείων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας, totus inedit;) συνεπιτρέχοντες οἷον τοῦ ποιητοῦ, τῇ

σπουδῇ τῷ λίαντος ut, ex Eustathio, p. 289. lin. 4. recte annotavit Barnesius.

Ver. 27. θεοειδέα] Pronunciabatur, θεοειδῆ. Quomodo et scribi deinceps cœptum est.

Ver. 28. τίσασθαι] Malim τίσισθαι, inquit Vir doctissimus H. Stephanus: "Fateor tamen τίσισθαι haberi hic in meo etiam codice vetustissimo; et eodem modo legi, *Odys.* δ'. 121. — φάτο γὰρ τίσισθαι ἀλείτας. Sed his oppono locum illum hujus tertii libri, ver. 566. Ἦτ' ἐφάμην τίσισθαι Ἀλέξανδρον κακότητος. Nam ibi meus ille codex, "τίσισθαι habet." Quam erudite et modestè!

Ver. 29. Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.]

Sistit equos bijuges, et curru desilit. —

Æn. XII. 355.

— et e curru saltum dedit ocyus arvis.

Ibid. 681.

Simplicius dictum est χαμᾶζε, quam arvis; et illud, σὺν τεύχεσιν, vim habet insuper singillarem.

- 30 Τὸν δ' ὥς ἔν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος Θεοειδῆς
 Ἐν προμάχοισι φάνέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ·
 "Αψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
 Ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη
 Οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
 35 "Αψ τ' ἀνεχώρησεν, ὥχρὸς τέ μιν εἶλε παρειαί·
 Ὡς αὖθις καθ' ὅμιλον ἔδν Τρώων ἀγεράχων
 Δείσας Ἀτρείος υἱὸν Ἀλέξανδρος Θεοειδῆς.
 Τὸν δ' Ἐκτωρ νείκεσεν ἰδὼν, αἰσχροῖς ἐπέεσσι·
 Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανῆς, ἡπεροπευτὰ,

- 50 Illum autem postquam animadvertit Alexander divina-forma-præditus
 In prima-acie apparentem, percussus est suo corde;
 Retroque sociorum in agmen recessit, mortem evitans.
 Ut scilicet cum quis draconem conspicatus resiliens fugit
 Montis in saltibus, subtusque tremor occupavit artus,
 55 Retroque recessit, pallorque ejus cepit genas:
 Sic retro in agmen subrepsit Trojanorum superborum
 Metuens Atrei filium Alexander divina-forma-præditus.
 Hunc autem Hector objurgavit conspicatus, probrosis verbis;
 " Infelix Pari, forma præstantissime, mulicrose, deceptor,

56 αὖτις] MS. Fl. R. 58 ἐπίεσιν] Fl.

Ver. 51. κατεπλήγη] Singulare fere
 huic verbo est, quod in lingua Ionica
 Aoristi secundi penultimam producat.
 Hinc et in lingua Dorica apud Theocri-
 tum, Idyll. 22, 105. — αὐτὸς ὁ πλάγεις.
 In lingua Attica autem dicitur πλάγεις.
 "Ερωτὶ θυμὸν ἐκπλάγεις; Ἰάσονος. Euripid.
 Med. ver. 8.

Ver. 53. Ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα]
 Pulcherrime Virgilius:

Improvisum aspris veluti qui sentibus anguem
 Pressit humi nitens, trepidusque repente re-
 fugit

Attollentem iras, et cærule colla tumentem:
 Haud secus Androgeos visu tremefactus abibat.
 Æn. 11. 379.

Ver. 59. Δύσπαρι,] Euripides similiter
 δυσπείναν dixit Helenam, Orest. ver. 1591.
 Porro, hinc istud Ovidii, in epistola
 Laodamiæ ad Protesilaum, ver. 45.

Dux Pari, Priamide, damno formose tuorum:
 pulcherrime emendavit Nic. Heinsius:
 Dyspari Priamide, damno formose tuorum.

Et quoniam Ovidii epistolarum incidit
 mentio, lubet hic emendationem quandam
 apponere, quæ Nobis olim in hac materia
 ludentibus in mentem venit. In epistola
 Acontii ad Cydippen, versus 227. 228. hu-
 jusmodi sunt:

Appeteres talem vel non jurata maritum;
 Juratæ, vel non, talis habendus erat.

Quam enervis sit hæc sententia, et ταν-
 τολόγος, nemo non videt. Nic. Heinsius le-
 gendum conjicit, — " talis emendus erat:"
 Nullo profectu. Distingue solummodo,
 qua distinctum oportet; jamque recte
 procedet sententia, nec sine magno acu-
 mine:

Appeteres Talem vel non jurata maritum;
 Juratæ, vel non Talis habendus erat.

Simili ratione et alium ejusdem auctoris
 locum, Metamorphos. lib. 4. ver. 60. de
 Pyramo et Thisbe:

——— tædæ quoque jure coissent,
 Sed vetuere patres quod non potuere vetare:
 Ex æquo captis ardebant mentibus ambo:

- 40 Αἶψ' ὄφελές τ' ἀγρονός τ' ἔμεναι, ἀγαμός τ' ἀπολέσθαι.
 Καί κε τὸ βελοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν,
 Ἦ ἔτῳ λώβην τ' ἔμεναι καὶ ἐπόψιον ἄλλων.
 Ἦπερ καγχαλώωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ,
 Φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, ἔνεκα καλὸν
 45 Εἶδος ἔπ' ἄλλ' ἔκ' ἐστὶ βίη φρεσὶν, ἐδὲ τις ἀλκή.
 Ἦ τοιόςδε ἔων, ἐν ποντοπόροισι νέεσσι
 Πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρξας ἐρίηρας ἀγείρας,
 Μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι, γυναῖκ' εὐεῖδ' ἀνῆγες,
 Ἐξ Ἀπίης γαίης, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητῶν;
 50 Πατρί τε σῶ μέγα πῆμα, πόλῃ τε, παντί τε δήμῳ,
 Δυσμενέσιν μὲν χάσμα, κατηφείην δέ σοι αὐτῷ;

- 40 " Utinam non natus fuisses, aut nuptiarum-expers periisses.
 " Sane illud mallet, et quidem multo utilius esset,
 " Quam sic dedecus esse et turpi spectaculo omnibus.
 " Certe cachinnantur comantes Achivi.
 " Suspicati egregium propugnatorem esse, quoniam venusta
 45 " Species tibi inest: sed non est vis animo, neque ullum robur.
 " Num talis existens, in pontum-transeuntibus navibus
 " Mare emensus, sociis charis coactis,
 " Permistus alienigenis, mulierem formosam abduxisti
 " Ex Apia terra, sponsam virorum bellicosorum?
 50 " Patrique tuo magnum detrimentum, civitatique, totique populo,
 " Inimicis quidem gaudium, dedecus autem tibi ipsi?

42 ἔμμεναι] Fl. A. 2. 3. J. R. Ibid. ἐπόψιον] MS. Fl. A. 1. v. not. 45 ἦτε] . A. 2. 3. J. 51 δυσμενέεσσι] MS. R. — δυσμενέεσσιν A. 2. 5. J.

mutata solummodo distinctione, nitori suo restituit Amicus quidam noster:

——— Tacite quoque jure coissent,
 Sed vetuere patres. Quod non potuere vetare,
 Ex æquo captis ardebant mentibus ambo.

Ver. 40. Αἶψ' ὄφελές τ' ἀγρονός τ' ἔμεναι, ἀγαμός τ' ἀπολέσθαι] Barnesius in MS. Barocc. Oxon. repperit, Αἶψ' ὄφελές ἀγρονός τ' ἔμεναι. Quam et veram fortasse Lectionem esse, suspicatus fuerim. Nam et Eustathium ita legisse, licet in Textu aliter jam editum sit, liquet ex Commentario. Quem autem hic a Dionysio quodam insertum versum narrat Eustathius (Μηδὲ τι γούνασιν οἷσιν ἐφίσσασθαι φίλον υἱὸν Δάρδανον) sine dubio suppositus est. Clark. Ap. Suet. Aug. 65. quoque τὸ τε omittitur: αἶψ' ὄφελον ἀγαμ.

Ver. 41. Καί κε τὸ βελοίμην,] Sane ego, istic si essem, mallet id ei ipse, etc.

Ver. 42. ἐπόψιον] Al. ἐπόψιον. Clark. ἐπόψιον, præter libros citatos in V. L. habent MSS. duo ap. Barnes. et Eustath. qui addit: τινὲς δὲ γράφουσιν ἐπόψιον, τὸν ἐν ὅψει πάντων ἀσχημόνας φυγόντά. Schol. ined. Lips. autem ait: Ἀριστοφάνης δὲ ἐπόψιος γράφει, καὶ οὐ στίζει, unde patet ἐπόψιον esse lectionem recensionis Aristophaneæ. Quod ait, οὐ στίζει, id pertinet eo, quod idem Scholiastes tradiderat, interpungendum esse post ἔμεναι, ut λώβην conjungeretur cum ἄλλων. Cæterum ἐπόψιος dicitur ut lat. conspiciendus in malam partem.

Ver. 44. καλὸν] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 46. etc. ἔων, — ἐπιπλώσας, — ἀγεί-

- Οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηΐφιλον Μενέλαον;
Γνοίης χ', οἷς φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν.
Οὐκ ἂν τοι χραίσμῃ κίθαρις, τὰ τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
55 Ἥ τε κόμη, τό, τε εἶδος, ὅτ' ἐν κονίῃσι μιγείης.
Ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· ἧ τέ κεν ἦδη
Λαῖνον ἔσσο χιτῶνα, κακῶν ἔνεχ', ὅσσα ἔοργας.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
Ἔκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνέικεσας, εἰδ' ὑπὲρ αἴσαν·
60 Αἰεὶ τοι κραδίη, πῆλεκυς ὥς, ἐστὶν ἀτειρής,
Ὅς τ' εἶσιν διὰ δαερὸς, ὑπ' ἀνέρος, ὅς ρά τε τέχνη
Νήϊον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
Ὡς τοι ἐνὶ στήθεσσι νῆος ἀτάρβητος νόος ἐστί.

“ Nonne vero sustinueris bellicosum Menelaum ?

“ Nōses utique qualis viri tenēas florentem uxorem.

“ Non tibi profuerit cithara, et dona Veneris,

55 “ Et coma et species; cum in pulveribus immixtus fueris!

“ Sed valde Trojani sunt timidi: alias certe jam

“ Lapideam indutus fuisses tunicam, tot malorum gratia, quæ patraſti.”

Hunc autem vicissim alloquutus est Alexander divina-forma-præditus;

“ Hector, quoniam me jure increpasti, non injuria:

60 “ (Semper tibi cor, securis veluti, est indomitum,

“ Quæ penetrat lignum, a viro acta, qui arte

“ Lignum navale excindat, augetque viri impetum:

“ Sic tibi in præcordiis intrepidus animus est.)

52 μέινεις] A. 2. 5. J. 57 ἔνεχ'] MS. Fl. cæteræ vett. ἐνεκ'. restituit primum Barn. ἐνεχ'. 65 ἐστίν] MS. R. A. 2. 5. J.

ρας, — μιχθεῖς] “Ὅρα τὸ ἀσύνδετον σχῆμα, θυμῷ καὶ ἀγωνίᾳ περίσσει, καὶ πάνυ σφοδρὸν. — τίσσαρας γὰρ ἀσυνδέτους ἔφη [legendum fortasse, ἐθῆ] μισοχῆας, γοργῶς τὸν λόγον μεταχειριστάμενος. Eustath.

Ver. 47. ἐτάρας ἐρίηρας] “Ἄγαν εὐαρεμόσ-τας, ἧ ἐπιεράστους φίλους, τετέστιν, αὐτῷ ὁμοίως φίλους, καὶ ἀρπαγας. Schol.

Ver. 52. Οὐκ ἂν δὴ μείνειας] Καὶ συχρὰ τὰ πολλὰ δὲ καὶ κατὰ κόμμα μεταβαίνει ἀπὸ νοήματος ἄλλου εἰς ἄλλο, διὰ τὴν ὁργὴν, καὶ ὅτι οὐδὲ ἔχει καιρὸν ἀποτάδην λαλεῖν. — σφοδρὸν, κατὰ τὴν τῆς ἐκνοίας, καὶ τὰ κομμα-τικὰ σχήματα, καὶ τὸν τῆς ἐρωτήσεως ἔλεγχον. Eustath.

Ver. 54. Οὐκ ἂν τοι χραίσμῃ κίθαρις, — Ἥ τε κόμη, — ὅτ' ἐν κονίῃσι μιγείης.]

Nequicquam Veneris præsidio ferox,

Pectus cæsariem, grataque fœminis

Imbelli cithara carmina divides:

———— adulteros

Crines pulvere collines.

Horat. Carm. I. 15.

Ibid. τὰ τε δῶρ' Ἀφροδίτης,]

———— Veneris præmia ———.

Æn. IV. 33.

Clark. Illud quoque obiter notandum, poetam contentum loqui de cithara Paridis, cum laude de cithara Achillis Il. i. 187. Nempe Achilles canebat res heroum etc. Paris voluptatis instrumentum et alimentum habebat. Itaque Alexander M. noluit Paridis citharam videre, sed Achillis.

Ver. 57. Λαῖνον ἔσσο χιτῶνα,] Lapidatus,

- Μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης.
 65 Οὔτοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,
 "Οσσα κεν αὐτοῖ δῶσιν, ἐκὼν δ' ἐκ ἄν τις ἔλοιτο.
 Νῦν δ' αὖτ', εἴ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἥδ' ἐ μάχεσθαι,
 "Αλλ' ἄγε μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιῆς,
 Αὐτὰρ ἐμ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηΐφιλον Μενέλαον
 70 Συμβάλετ' ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
 'Οπότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
 Κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα, γυναῖκά τε, οἴκαδ' ἀγέσθω.
 Οἱ δ' ἄλλοι, φιλότῃτα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες,
 Ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νεέσθων
 75 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα.
 "Ως ἔφαθ'. Ἐκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον ἀκέσας·

" Ne mihi dona amabilia exprobra aureæ Veneris:

65 " Neutiquam rejicienda sunt deorum præclara dona,

" Quæcunque ipsi dederint: suo arbitrio autem non quivis ceperit.

" Nunc vero, si me vis bellare et pugnare,

" Cæteros quidem sedere-facias Trojanos et omnes Achivos,

" Sed me in medio et bellicosum Menelaum

70 " Committite de Helena et opibus omnibus pugnatores:

" Uter autem vicerit, superiorque fuerit,

" Opes acceptas penitus omnes, mulieremque, domum abducatur:

" Vos autem cæteri, amicitia et fœderibus firmis percussis,

" Habitetis Trojam glebosam: Illi vero redeant

75 " Ad Argos equis aptum, et Achaiam pulchras-mulieres-habentem."

Sic dixit: Hector vero gavisus est valde, sermone audito:

64 χρυσῆς] MS. edd. vett. 65 ἐρικυδέα] MS. a manu prima, sed manus secunda rubro superscripsit υ. Scholiastes ineditus bis ἐρικυδέα. quæ lectio, quod sciam, in nullo alio libro est, quo est notabilior. 67 νῦν αὖτ'] MS. ibid. εἴ μ' ἐθέλεις] edd. vett. at MS. εἴ μ' ἐθέλεις. 69 μέσσω] MS.

lapidibus obrutus fuisses; vel fortasse, simpliciter, *sepultus*.

Ver. 64. χρυσέης Ἀφροδίτης.]

Venus aurea.

Æn. X. 16.

Pronunciabatur autem, χρυσῆς. Vide supra ad β'. 268. et 811.

Ver. 66. ἐκὼν δ' οὐκ ἄν τις ἔλοιτο.] Vox ἐκὼν, hoc in loco, non significat, *volens* aut *lubens*; sed, quod Latine dicitur, *suo arbitrio*.

Ver. 67. Νῦν δ' αὖτ', εἴ μ' ἐθέλεις]

Quod si me solum Teueri in certamina poscunt, Idque placet.

Æn. XI. 434.

Ver. 68. Ἄλλ' ἄγε μὲν κάθισον — Αὐτὰρ ἐμ' ἐν μέσσω]

— Teucrûm arma quiescant, Et Rutulûm; Nostro dirimatur sanguine bellum.

Æn. XI. 78.

Cæterum de voce κάθισον, vide supra ad α'. 565. et ad β'. 191.

Ver. 70. Συμβάλετ' ἀμφ' Ἑλένη] Edidit Barnesius, Σύμβαλέ τ' ἀμφ' Ἑλένη. Minus

- Καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
Μέσσε θερὸς ἐλάν· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
Τῷ δ' ἐπετοξάζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
80 Ἰοῖσιν τε τιτυσκόμενοι λάεσσί τ' ἐβαλλον.
Αὐτὰρ ὁ μακρὸν αὔσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
"Ἰσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κῆροι Ἀχαιῶν·
Στεῦνται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἑκτωρ.
"Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔσχοντο μάχης, ἀνέῳ τ' ἐγένοντο
85 Ἑσσυμένως· Ἑκτωρ δέ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε·
Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τῷ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
"Ἄλλες μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιῆς
Τεύχεα κάλ' ἀποδέσδαι ἐπὶ χθονὶ πελυβοτείρῃ·

Et in medium progressus, Trojanorum cohibuit phalanges,

Media hasta prehensa: illi autem resederunt omnes.

In hunc autem sagittas dirigebant comantes Achivi,

- 80 Missilibusque collineantes lapidibusque petebant:

Sed alte clamavit Rex virorum Agamemnon;

"Continete vos, Argivi, ne jaculemini, filii Achivorum:

"Pollicetur enim se aliquid dicturum expedite-pugnam-ciens Hector."

Sic dixit. Illi vero abstinuerunt a pugna, tacitque facti sunt

- 85 Confestim: Hector vero inter utrosque locutus est;

"Audite ex me, Trojani, et bene-ocreanti Achivi,

"Sermonem Alexandri, cujus causa bellum ortum est.

"Cæteros quidem jubet Trojanos et omnes Achivos

"Arma pulchra deponere super terram almam:

74 Νέοιτε] MS. at gloss. οἰκεῖτε. 75 ἄργες ἵππ.] MS. a manu prima, sed

manu sec. supra adscr. os. ibid. Ἀχάϊδα] T. 80 ἰοῖσιν] A. 2. 3. J. Ibid.

τυτισκ.] Fl. 82 ἀργεῖοι] R. A. 2. 3. J. 84 ἀνέω] MS. 85 ἔειπεν] MS.

86 post hunc versum alius in MS. v. not. 87 ὄρωρε] Fl.

recte. Oporteret enim istud τε aliter positum; σύμβαλε ἀμφὶ τ' Ἑλλήν καὶ etc.

Ver. 72. εὖ πάντα,] Eleganter hoc exprimit Latinum omnia omnino. Ern.

Ver. 81. μακρὸν αὔσεν — Ἰσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε,]

Significatque manu, et magno simul incipit ore:

Parcite jam, Rutuli: et vos, tela inhibete, Latini, En. XII. 692.

Ver. 85. ἔπος ἐρέειν] Qua ratione hic, ἔπος; et infra, ver. 103. λευκὸν ultimam producant, vide supra ad α'. 51.

Ibid. κορυθαίολος] Vide supra ad β'. 816.

Ver. 86. Κέκλυτέ μευ,] Post hunc versum ex MSS. quibusdam inserit Barnesius,

"Ὅς εἴτω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελύει·
Auctoribus non satis idoneis. Clarkius. Hic versus est etiam in MS. Lips. sed turbat ordinem verborum. Quo enim referetur μῦθον Ἀλ.?

Ver. 87. ὄρωρεν.] Vide supra ad α'. 37. et infra ad δ'. 110.

Ver. 89. κάλ'] Vide supra ad β'. 45.

- 90 Αὐτὸν δ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
 Οἷς ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι·
 Ὀππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
 Κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα, γυναιῖκά τε, οἷκαδ' ἀγέσθω·
 Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.
- 95 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἰκάνει
 Θυμὸν ἐμὸν, φρονέω δὲ διακρινδύμεναι ἥδη
 Ἀργεῖς καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε
- 100 Εἵνεκ' ἐμῆς ἐριδος, καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἀρχῆς·
 Ἡμέων δ' ὀπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
 Τεθναίῃ· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.
 Οἴσσετε δ' ἄρ' ἔτερον λευκὸν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν,
 Γῇ τε, καὶ Ἡελίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.

- 90 “Se vero in medio et bellicosum Menelaum,
 “Solos de Helena et opibus omnibus pugnare:
 “Uter autem vicerit, superiorque fuerit,
 “Opes acceptas penitus omnes, mulieremque, domum abducatur:
 “Cæteri autem amicitiam et fœdera firma feriamus.”
- 95 Sic dixit; illi autem omnes taciti facti sunt silentio.
 Inter illos vero itidem locutus est bello strenuus Menelaus;
 “Audite nunc et me: maxime enim hæc molestia incessit
 “Animum meum, censeo autem diremptum-iri jam
 “Argivos et Trojanos; quoniam mala multa passi estis,
 100 “Propter meam contentionem, et Alexandri propter incæptum:
 “Nostrum vero utri mors et fatum paratum est,
 “Moriatur: cæteri autem dirimamini citissime.
 “Adferite vero agnos, alterum album, alteram vero nigram,
 “Terræque, et Soli: Jovique nos adferemus alium.

90 μέισω] MS. 91 οἶους] A. 2. 3. J. 98 διακριθ.] A. 1. 100 εἵνεκ] MS.
 R. A. 2. 3.

Ver. 95. “Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα]

Dixerat Æneas: olli obstupere silentes,
 Conversique oculos inter se atque ora tenebant,
 Æn. XI. 120.

Ver. 96. μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.]
 Aptissima hæc oratione personæ Menelai,
 qui

ἐπιτροχάδον ἀγρόεσσι,

Παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγύως, ἐπεὶ οὐ πολὺ μιν
 3ος,
 Οὐδ' ἀφαιμαγτοσιτίς, ————— ver 214.

Ver. 100. Ἀλεξάνδρον ἕνεκ' ἀρχῆς.] Præ-
 finito id hic significat vox ἀρχῆς, quod
 Latine dicitur Captum, Inceptum, vel
 Susceptum.

Ver. 103. ἑτερον λευκὸν, ἑτέρην δὲ μέ-
 λαιναν,]

- 105 Ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὅφρ' ὄρκια τάμνη
 Αὐτὸς, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι·
 Μή τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὄρκια δηλήσῃται.
 Αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡερέδονται·
 Οἷς δ' ὁ γέρον μετέησιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
- 110 Λεύσσει, ὅπως ὅχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρισαν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε,
 Ἐλπόμενοι παύσεσθαι οἷζυρ' πολέμοιο.
 Καί ῥ' ἱππεὺς μὲν ἔρυσαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ,
 Τεύχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
- 115 Πλησίον ἀλλήλων· ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρετρα.
 Ἐκτὼρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε
 Καρπαλίμως, ἄρνας τε φέρειν, Πριάμόν τε καλέσσαι.
 Αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων,
 Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἵεναι, ἧδ' ἄρ' ἐκέλευεν

105 "Adducite autem Priami vim, [*Priamum*,] ut fœdus feriat

"Ipse, quoniam ei filii fœdifragi sunt et infidi;

"Ne quis transgressione Jovis fœdera violet.

"Semper utique juniorum virorum animi instabiles sunt:

"Quibus vero senex interfuerit, simul præterita et futura

110 "Prospicit, ut quam optime inter utrosque transigatur."

Sic dixit: at gavisī sunt Achivi Trojanique,

Sperantes se finem facturos ærumnosi belli.

Et equos quidem coërcuerunt in ordines, descenderunt autem ipsi,

Armaque exuerunt, quæ quidem deposuerunt in terra

115 Prope se invicem: exiguum autem erat hinc inde terræ-spatium.

Hector vero ad urbem duos præcones misit

Festinanter, qui agnosque adferrent, Priamumque vocarent.

At Talthybiū misit Rex Agamemnon,

Naves ad cavas ut iret, et agnum jussit

110 λείσει.] Fl. v. ad α'. 120. 112 παύσασθαι.] MS. 116 ἔπεμψε.] MS.

ἔπεμπε.] R. A. 2. 3. J. 119 ἐκέλευεν.] MS.

Nigram Hyemi pecudem, Zephyris felicibus albam.

Æn. III. 120.

descenderunt, et in medium eribant. Fit autem ex ἔβησαν, ἔβαν Simili analogia atque ex ἱστράφησαν, τράφην.

Ver. 115. ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρετρα.]

Discessere omnes medii, spatiumque dedere.

Æn. XII. 696.

De voce ἄρετρα, vide infra ad ζ'. 142.

Ver. 118. προΐει.] Vide ad α'. 3. 326.

Ver. 105. Πριάμοιο βίην,] Vide supra ad β'. 658.

Ver. 112. Ἐλπόμενοι παύσεσθαι]

Qui sibi jam requiem pugnae, rebusque salutem sperabant, ————— Æn. XII. 241.

Ver. 113. ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ,] E curribus

- 120 Οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' ἐκ ἀπίθης· Ἀγαμέμνονι δῖα.
 Ἴρις δ' αὖθ' Ἑλένη λευκωλένῃ ἄγγελος ἦλθεν,
 Εἰδομένη γαλόῳ, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
 Τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων,
 Λαοδίκην, Πρίαμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
- 125 Τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρῃ· ἡ δὲ μέγαν ἴσπὸν ὕφαινε,
 Δίπλακα, μαρμαρέην· πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
 Τρώων θ' ἵπποδάμων, καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Οὓς ἔδεν εἵνεκ' ἐπασχον ὑπ' Ἀρηος παλαμάων.
 Ἀγχῆ δ' ἰσαμένη προσέφη πόδας ὠκεία Ἴρις·
- 130 Δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδῃαι
 Τρώων θ' ἵπποδάμων, καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 Οἳ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἀρηα
 Ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο·

120 Adferre: ille vero haud immorigerus fuit Agamemnoni nobili.

Iris autem Helenæ candidas-ulnas habenti nuncia venit,
 Assimulata glori, Antenoridæ uxori,
 Quam Antenorides habebat Rex Helicaon,
 Laodicen, Priami filiarum forma præstantissimam.

125 Eamque invenit in domo: ea vero magnam telam texebat,
 Duplicem, splendidam: multosque intexebat labores
 Trojanorumque equûm-domitorum et Achivorum ære-loricatorum,
 Quos sui causa sustinebant a Martis manibus.
 Prope autem stans allocuta est pedibus velox Iris;

130 “Huc veni, nympha cara, ut admiranda facta spectes
 “Trojanorumque equûm-domitorum et Achivorum ære-loricatorum:
 “Qui prius sibi invicem inferebant lachrymosum bellum
 “In campo, perniciosæ cupidi pugnæ:

134 ἔσται] vett. edd.

Ver. 125. ἡ δὲ μέγαν ἴσπὸν ὕφαινε,] Qua
 ratione vox, δὲ, hic producatur; item ἴδῃαι,
 infra ver. 154, vide supra ad α'. 51.

Ver. 126. μαρμαρέην] *Al.* πορφυρέην.

Ver. 132. πολύδακρυν Ἀρηα]

lachrymabile bellum.

Æn. VII. 604.

Ver. 134. πίπτουσι, — πίπηνεν] Vide
 supra ad α'. 37.

Ver. 135. Ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ'
 ἔγχια μακρὰ πίπηνεν]

Stant terra defixæ hastæ.

Æn. VI. 652.

Stant longis adnixa hastis, et scuta tenentes.
Æn. IX. 229.

Defigunt tellure hastas, et scuta reclinant.
Æn. XII. 130.

Aristophanes, ad hunc locum alludens,

Καὶ τὸν θυμὸν κατὰ δου, κύψας
 Παρὰ τὴν ἀγρὴν, ὡς περ ὀπίτης.

Av. 401.

Cæterum de voce κεκλιμένοι, vide supra
 ad α'. 309. 514. et 358.

Ver. 141. καλυψαμένη ἰδόνῃσιν,] Notan-
 dus hic *primigenius* Vocis *Mediæ* Usus:
Καλυψαμένη, cum seipsam cooperuisset.

- Οἱ δὲ νῦν ἔαται σιγῇ, πόλεμος δὲ πέπαυται,
 135 Ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν·
 Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ Ἀρηΐφίλος Μενέλαος
 Μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σείῳ·
 Τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις.
 "Ὡς εἰπῶσα θεὰ, γλυκὺν ἴμερον ἔμβαλε θυμῷ
 140 Ἀνδρὸς τε προτέρου, καὶ ἄστεος, ἥδ' ἐτοκῆων.
 Αὐτίκα δ' Ἀργευνῆσι καλυψαμένη ὀδόνῃσιν,
 Ὠρμαῖτ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέεσα·
 Οὐκ οἴη, ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δὴ ἔποντο,
 Αἴθερ Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.
 145 Αἶψα δ' ἔπειδ' ἴκανον, ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν.
 Οἱ δ' ἀμφὶ Πριάμον καὶ Πάνδοον, ἥδ' Ἐυμοίτην,
 Λάμπον τε, Κλυτίον θ', Ἰκετάονά τ', ὅζον Ἀργεος,

" Jam vero sedent taciti, (bellumque cessat),

135 " Scutis innixi, juxtaque hastæ longæ fixæ sunt :

" At Alexander et bellicosus Menelaus

" Longis hastis pugnabunt de te :

" Ei vero, qui vicerit, cara vocaberis uxor."

Sic locuta dea, dulce desiderium injecit animo

140 Virique prioris, et urbis, atque parentum.

Protinus autem candidis operta velis,

Properavit ex gynæceo, teneram lacrymam effundens :

Non sola, simul eam et famulæ duæ sequebantur,

Æthra Pitthei filia, Clymeneque magnis oculis.

145 Confestim deinde pervenerunt, ubi Scææ portæ erant.

At Priamus et Panthous et Thymætēs,

Lampusque, Clytiusque, Hicetaonque, ramus Martis,

142 καταδάκρυ] R. A. 2. 5. J.

Sic rursum, *Iliad.* ζ'. 184. κρηδέμεναι δ' ἐφύπερθε καλύψατο δῖα θεάων. Et *Odys.* ε'. 491. 'Ως Ὀδυσσεύς φύλλοισι καλύψατο. Et *Iliad.* θ'. 199. Σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, commovit se in solio. Similiter, κείρειν, proprie est, tondere; κείρεσθαι, tonderi; κείρασθαι, se tondere. Item, τιμῆσμαι, honorabilem me præstabo; μισήσομαι, odiosum me reddam; κόψομαι, cædam me ipse, id est, plangam seu lamentabor. Primigenius, inquam, hic vocis mediæ usus. Paulatim autem, vulgari loquendi consuetudine, cæpta sunt alia hujus vocis *Tempora* significato activo usurpari, alia passivo.

Nec tamen hoc ipsum sine ullo delectu: Quod quidem explicatu difficillimum, attente autem legentibus observatu persape est facillimum. Exempli gratia: Ὁ διακονούμενος, idem est ac ὁ διάκονος, Minister, Famulus; ὁ διακονῶν autem, is qui jam tum, eo ipso tempore articulo, ministrat.

Ver. 141. Αἴθερ Πιτθῆος θυγάτηρ.] Οἱ δὲ καὶ πῦρ το τὸ ἔπος διαβάλλεσι. *Plutarch.* in *Theseo*, sub *finem*.

Ibid. βοῶπις.] Vide supra ad α'. 551.

Ver. 146. Οἱ δ' ἀμφὶ Πριάμον] Quemadmodum Πριάμοιο βίη, est Priamus ipse;

- Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
 Εἶατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαίῃσι πύλῃσι,
 150 Γῆραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι· ἀλλ' ἀγορευταὶ
 Ἑσθλοὶ, τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἵτε καδ' ὕλην
 Δενδρέω ἐφεζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν εἴσι·
 Τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.
 Οἱ δ' ὥς ἔν εἶδον Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰῶσαν,
 155 Ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
 Οὐ νέμεσις, Τρῶας καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς
 Τοιῇδ' ἄμφι γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·

Ucalegonque et Antenor, prudentes ambo,

Sedebant populi-seniores in Scaeis portis,

- 150 Ob senectutem scilicet a bello cessantes; sed crant concionatores

Boni, cicadis similes, quæ in sylva

Arbori insidentes vocem suavem emittunt:

Tales utique Trojanorum proceres sedebant in turri.

Hi autem ut viderunt Helenam ad turrin venientem,

- 155 Submisce inter se verbis alatis dixerunt;

“ Non est indigne ferendum, Trojanos et bene-ocreatos Achivos

“ Tali de muliere longum tempus dolores pati:

- 151 [ἄην] A. 2. 5. J. 152 [δένδρεω] Fl. A. J. Ibid. [ληριόεσσαν] R. [ληρι-
 όεσσα] A. 2. 3. J. 154 [ἴδον] Fl. A. 1. [πύργῳ] Fl. A. 1. 155 [ἦκα]
 Fl. R. A. 2. 5. J. 158 [ἀθανάτησι] Sic MS. et edd. vett. cui Turn.

vide supra ad ver. 105. et ad β'. ver. 658. Ita οἱ ἀμφὶ Πριάμον, Priami assecræ et pedisequi, Priami comitatus, idem sonat ac ipse Priamus.

Ver. 147. Λάμπων τε, Κλυτίον 9',] Vide supra ad β' 497.

Ver. 151. οἵτε καδ' ὕλην] Ex græco, ὕλη, ortum est Latinum, silva; et Ποῆτις, trisyllabum, silvia. Quo de vocabulo, Eruditissimus Bentleius; “ Silvia, inquit, etiam “ per diæresin in tres syllabas dissoluta, “ primam tamen longam retinebit; si- “ quidem certum est a Græco ὕλη, vel “ per digamma Æolicum ὕλην, latinum “ silva prodixisse. Nam ὕλην quidem “ apud Græcos syllabam primam semper “ productam habet.—Sed eo tantum hæc “ notamus, ut acuamus eruditorum ju- “ dicia; non ut Ποῆtam [Horatium, qui “ primum in silvia corripuit,] culpæ in- “ mulemus, qui sine dubio ex usu ser- “ monis et Eruditorum consuetudine scire “ melius faciliusque hæc potuit, quam qui-

“ vis hodie mortalium ex incertis Analo- “ giæ rationibus tanto post intervallo ha- “ riolari,” Not. ad Horat. Carm. lib. I. 23. Si quis, post Ingentis Eruditionis Virum, conjecturæ locus sit; crediderim equidem Vocalium brevium duarum, ex unius longæ dissolutione natarum, altera transposita, ab ὕλη naturaliter oriri sylvā, sylvā, sylvā. Lectoris judicium esto.

Ver. 152. Δένδρεω ἐφεζόμενοι] Vide supra ad β'. 268. et 811.

Ibid. ὅπα λειριόεσσαν] Vocem suavem; vel, ut alii, gracilem. Οἱ δὲ γέροντες, τέττιζν ἐοικότες, ζώοις ὀρυφάνοις ἰσάζονται. Dionys. Halicarn. περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 18. Clark. Hunc versum Timon sillographus ap. Diog. Laërt. III. 7. lepide accomodat ad Platoniorum consensus et disputationes in Academia.

Ver. 155. Ἦκα] Al. Ἦκα.

Ver. 156. Οὐ νέμεσις, — Τοιῇδ' ἄμφι γυναικὶ] “ Illud quoque est ex relatione ad “ aliquid, quod non ejus rei gratia dictum

- Αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆς εἰς ὧπα ἔοικεν.
 Ἀλλὰ καὶ ὧς, τοίη περ ἔῃς, ἐν νηυσὶ νεέσθω,
 160 Μηδ' ἡμῖν τεκέεσσ' ἵ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.
 "Ὡς ἄρ' ἔφην· Πρίαμος δ' Ἐλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ·
 Δεῦρο πάροιθ' ἐλθῆσα, φίλον τέκος, ἵζευ ἐμεῖο,
 "Ὅφρα ἴδῃς πρότερόν τε πόσιν, πῆξ τε, φίλῃς τέ·
 Οὔτι μοι αἰτὶν ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἵτιοί εἰσιν,
 165 Οἳ μοι ἐφάρμηναν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν·
 "Ὡς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἔξονομήνης,
 "Ὅστις ὅδ' ἐστὶν Ἀχαιοὺς ἀνὴρ ἡὺς τε μέγας τέ.

" Omnino immortalibus deabus ad vultum similis est.

" Sed et sic, talis quamvis sit, in navibus redeat,

- 160 " Neque nobis liberisque in posterum detrimentum relinquatur."

Sic dixerunt: Priamus autem Helenam vocavit voce;

" Huc coram veniens, cara filia, asside mihi,

" Ut videas prioremque maritum, affinesque, amicosque:

(" Non mihi *tu* in causa es; dii utique mihi in causa sunt,

- 165 " Qui mihi immiserunt bellum lacrymosum Achivorum:)

" Ut mihi et istum virum ingentem nomines,

" Quisnam iste sit Achivus vir amplusque magnusque.

et alii substituerunt ἀθανάτοισι. ὧπαν] A. 2. 3. J. 161 καλέσσατο] Fl.

165 ἐφάρμηναν] R. A. 2. 3. J.

" videtur, *Amplificationis* genus. Non
 " putant indignum Trojani principes,
 " Graios Trojanosque propter Helenæ
 " speciem tot mala tanto temporis spatio
 " sustinere: *Quænam* igitur *illa Forma*
 " credenda est? Non enim hoc dicit *Paris*,
 " qui rapuit; non aliquis *Juvenis*; non
 " unus e *Vulgo*; sed *Senes*, et *prudētis*.
 " *simi*, et *Priamo* assidentes. Verum et
 " *ipse Rex*, decenni bello exhaustus, amis-
 " sis tot liberis, imminente summo discri-
 " mine; cui faciem illam, ex qua tot la-
 " crymarum origo fluxisset, invisam atque
 " abominandam esse oportebat; et audit
 " hæc, et eam *Filiam* appellans juxta se
 " locat, et excusat etiam, atque sibi esse
 " malorum causam negat." *Quintilian*.
 lib. 8. c. 4.

Ver. 158. Αἰνῶς—ἐοικεν.] Ionismus est in
 αἰνῶς pro σφόδρα, qui etiam apud Hero-
 dotum obvius est, ut IV. 61. αἰνῶς ἄξυλος
 χῶρα et ap. Hippocratem v. Fœs. (Econ.
 H. in v. de forma ἀθανάτησι v. Eustath.
 ad IL ε'. 78. ἀθανάτη inquit, ἀναλόγως

ἐῖρηται τῷ, ἡ εὐποιήτη, ἡ εὐξέση, ἡ ἀσβέση,
 καὶ τοῖς ὁμοίοις. *Ern*.

Ver. 160. λίποιτο.] *Al.* λίπηται.

Ver. 163. ἴδῃς] *Al.* ἴδῃ. Quod perinde
 est.

Ver. 164. Οὔτι μοι αἰτὶν ἐσσί, θεοὶ νύ μοι
 αἵτιοί εἰσιν,]

Non tibi Tyndaridis facies invisa Lacænæ,
 Culpatusve Paris; verum inclementia Divûm
 Has evertit opes, sternitque a culmine Trojam.
Æn. II. 601.

Vide supra ad ver. 156.

Ver. 166. "Ὡς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώ-
 ριον ἔξονομήνης, "Ὅστις ὅδ' ἐστὶν] Ἐξήττηται δὲ,
 πῶς ὁ Πρίαμος τῷ δεκάτῳ ἔτι πυνθάνεται
 περὶ τῶν ἀρίστων; λίγισιν οἱ καλαιοί, Ἐπειδὴ
 πρότερον περὶ τῶς ἀτυγχείτονας πόλεις ἐπλα-
 νῶντο· ὧς πε καὶ ὁ Ποιητής φησι, " Πλαζέ-
 " μιν κατὰ ληϊδ', ὅπῃ ἄρξειεν Ἀχιλλεύς;"
 νῦν δὲ προσκἀθνεται τῇ Ἰλίῳ. — Πρότερον
 δὲ ἢ ἐκτελείετο ἔτι πάντας ἀπλάς (ver.
 114.) ὡς νῦν. *Schol.* ad ver. 170.

Ver. 169. Καλὸν] Vide supra ad β'. 47.

- Ἦ τοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι·
 Καλὸν δ' ἔτω ἐγὼν ἔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 170 Οὐδ' ἔτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.
 Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν·
 Αἰδοῖός τέ μοι ἐσσί, φίλε ἐκυρὲ, δεινός τε·
 Ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακός, ὅππότε δεῦρο
 Υἱεῖ σῶ ἐπόμεν, θάλαμον γινώτεις τε λιπῆσα,
 175 Παῖδά τε τηλυγέτην, καὶ ὀμηλικιὴν ἐρατεινήν.
 Ἀλλὰ τά γ' ἐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίεσσα τέτθηκα.
 Τῆτο δέ τοι ἐρέω, ὃ μ' ἀνείρξαι, ἥδ' ἐ μεταλλᾶς·
 Οὗτός γ', Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,

“Certe quidem capite etiam altiores alii sunt:

“Pulchrum autem adeo ego nondum vidi oculis,

170 “Nec adeo venerabilem: regi enim viro similis est.”

Huic autem Helena verbis respondit, nobilissima mulierum,

“Reverendusque mihi es, dilecte socer, timendusque:

“Utinam mors mihi placuisset mala, quando huc

“Filiū tuum secuta sum, thalamo fratribusque relictis,

175 “Filiaque carissima, et cœtu æqualium amabili.

“Sed hæc non facta sunt: quamobrem et lacrymis liquesco.

“Illud autem tibi dicam, quod ex me quæris atque percontaris:

“Hic quidem, Atrides est late imperans Agamemnon;

168 ἔασι] MS. Fl. R. A. J. ἔασι] Turn. etc. 170 ἔοικεν] MS. Fl. R.

A. J. ἔοικε] T. etc. 172 ἔκυρε] Fl. A. 1. R. 175 ἀδεῖν] A. 2. 3. J. R. T.

Ibid. ἔτω ἐγὼν ἔπω] *Al.* ἔτω ἐγὼν ἔπως.

Ver. 172. Αἰδοῖός τέ μοι ἐσσί, φίλε ἐκυρὲ, δεινός τε.] Οἱ δειλότατοι πρὸς τὰς νόμους, θάρ-
 βηλέωτατοι πρὸς τὰς πολεμίας εἰσί.—διὸ καὶ
 καλῶς—Ὁμηρος, “Αἰδοῖός τέ μοι ἐσσί, φίλε
 “ἐκυρὲ, δεινός τε.” Plutarch. in *Agid. et*
Cleomene. Cæterum de prosodia vocabu-
 lorum, φίλε ἐκυρὲ, vide supra ad α'. 51.

Ver. 175. Ὡς ὄφελεν θάνατός μοι] Pul-
 cherrime, et singulari plane cum conde-
 centia, atque ad personam convenientissi-
 me, dedecus suum hic in exordio oratio-
 nis præfatur Helena; ὡς ὄφελεν θάνατός μοι
 etc. et eodem tandem desinit—ἐμός ἐσκε
 κυνώπιδος, εἴ ποτ' ἦν γε.

Ver. 176. Ἀλλὰ τά γ' ἐκ ἐγένοντο.] Quod
 optaverim, quodque factum oportebat; non
 evenit.

Ibid. τέτθηκα.] Vide supra ad α'. 57.

Ver. 179. Ἀμφότερον βασιλεὺς τ' ἀγαθός,
 κρατερός τ' αἰχμητής.] Εἴ ποτε γίνοιτο τῶν

Ὁμήρου σύγκρισις τ' ἐπ' αὐτῶν διατριβαῖς, ἢ
 παρὰ τὰ συμπόσια, ἄλλον ἄλλῃ εἶχον προ-
 κρίνοντος, αὐτὸς [Ἀλέξανδρος] ὡς διαφέροντα
 πάντων ἐνέκρινε τῶτον, “Ἀμφότερον βασιλεὺς
 “τ' ἀγαθός, κρατερός τ' αἰχμητής.” Plu-
 tarch. de *Alexandri Magni fortuna sive*
virtute, orat. 1. Ἀραγε ὅτι αἰχμητής τε καὶ
 κρατερός ἂν εἴη, ἐκ εἰ μόνος αὐτὸς εὖ ἀγωνί-
 ζοιτο πρὸς τὰς πολεμίας, ἀλλ' εἰ καὶ παντὶ
 τῷ στρατοπέδῳ τῆν αἰτία εἴη; καὶ βασιλεὺς
 ἀγαθός, ἐκ εἰ μόνον τῷ ἑαυτῷ βίβη καλῶς
 προσήκοι, ἀλλ' εἰ καὶ ὧν βασιλεῖσι. τῶν
 εὐδαιμονίας αἰτίας εἴη. Xenoph. Ἀπομνημο-
 νευμ. lib. 3.

Ver. 180. εἴ ποτ' ἦν γε.] Siquidem id
 meminisse fas sit: Si unquam dignam cram,
 quæ isto nomine memorarer. Vide supra
 ad ver. 175. Eustathius hæc ita explicat:
 Τὸ δὲ, εἴ ποτ' ἦν γε, παραῖνε τὸν ἐπὶ τῇ μενεΐᾳ
 τῷ ἀνδρὶ λυπέμενον ἵσως κατ' αὐτῆς· οἷον
 λέγουσα, ὡς ἐ νῦν εἴην, ἀλλὰ ποτ' ἦν. Do-

- Ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθός, κρατερός τ' αἰχμητής.
 180 Δαῆς αὐτ' ἐμὸς ἔσκε κυνῶπιδος, εἴ ποτ' ἔην γέ.
 "Ὡς φάτο· τὸν δ' ὁ γέρων ἡγάσσατο, φώνησέν τε·
 "ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδῃ, μοιρηγενὲς, ὀλβιόδαιμον,
 Ἥ ρα νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κῆροι Ἀχαιῶν.
 "Ἡδὴ καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσιν,
 185 Ἐνθα ἴδον πλείεσσ Φρύγας, ἀνέρας αἰολοπῶλεις,
 Λαῆς Ὀτρεῖος καὶ Μύγδονος ἀντιθέοιο,
 Οἳ ρα τότε ἔσφατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο.
 Καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκερος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
 "Ἡματι τῷ, ὅτε ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντίανειραι.

" Utrumque, Rexque bonus, fortisque bellator.

- 180 " Levir utique mens erat inverecundæ, siquidem fuit."

Sic dixit: hunc vero senex admiratus est, dixitque;

" O beate Atrida, læto-fato-nate, fortunate,

" Certe tibi multi sub imperio sunt juvenes Achivorum.

" Olim etiam Phrygiam ingressus sum vitiferam,

- 185 " Ubi vidi plurimos Phrygas, viros equos-agitandi peritos,

" Copias Otrei et Mygdonis deo-similis,

" Qui quidem tunc castra-habebant apud ripas Sangarii.

" Etenim ego auxiliaris existens cum illis numerabar

" Die illo, quando venerunt Amazones virgines.

186 λαῆς] MS. eraso υ. Ibid. Μυγδόνος] MSS. edd. vett. 189 τῷ ὅτ']

Fl. A. J. R. τῷ ὅτε τ' ἦλθον] MS.

mina Dacier hoc modo vertit: " Il étoit
 " mon beau frere: Helas! malheureuse
 " puis je vivre, et penser que je ne puis
 " plus lui donner ce nom?"

Ver. 182. "ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδῃ, μοιρηγενὲς,
 ὀλβιόδαιμον.] "Εἰωθεὶς ἔτος ὁ μακαρισμὸς,
 ὅσων καὶ ἰσπῶν καὶ στρατείας περιεχυμέ-
 νης' αἱ δὲ τῶν παδῶν φωναὶ πρὸς τὴν κινήν
 δόξαν ἐνδοθεὶν ἀντιμαρτυροῦσι, " Ζεὺς μὲ μέγα
 " Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησεν βαρεῖν," Plutarch. de
 Animi Tranquillit. Quod autem anno-
 tat Eustathius, laudatum hunc versum eo,
 quod vocem monosyllabam dissyllaba, de-
 inceps trisyllaba, quadrisyllaba, et quin-
 quesyllaba, ordine et κλισμακκδὸν excipiant;
 meræ sunt ineptiæ.

Ver. 185. δεδμήατο κῆροι Ἀχαιῶν.] Scho-
 liastes legit δεδμήαται; recteque explicat,
 ὑποσταταγμένοι εἰσίν. At δεδμήαται hoc
 in versu locum habere non potest; nisi
 cum Barnesio, pro κοῦροι, legas νῆες Ἀχαι-

ῶν, contra Codicum fidem. Eustathius,
 (ut ex commentario ejus colligo, pag. 503.
 lin. 49.) legit δέδμηνται. Atque hanc
 equidem veram esse Lectionem existimo.
 Exigit enim Temporum ratio, ut δέδμην-
 ται potius, quam δεδμήατο, legatur. Vide
 supra ad α'. 57.

Ver. 184. Ἡδὴ καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον]

Nam memini Hesiones visentem regna sororis
 Laomedontiadem Priamum. Æn. VIII. 157.

Ver. 185. Ἐνθα ἴδον πλείεσσ] Narratio
 sensibus fere perpetua, etiam in hac brevi
 oratione mire concedet.

Ibid. — αἰολοπῶλεις.] Vide supra ad β'.
 816.

Ver. 187. παρ' ὄχθας] Al. παρ' ὄχθαις.

Ver. 188. ἐγὼν ἐπίκερος ἐὼν] Ἐπίκεροι
 λέγονται, οἱ τοῖς πολεμικμένοις βοηθῶντες·
 σύμμαχοι δὲ, οἱ τῶν πολεμούντων. Schol.

- 190 Ἄλλ' ἔδ' οἱ τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί.
 Δεύτερον αὐτ', Ὀδυσῆα ἰδὼν, ἐρέειν' ὁ γεραίος—
 Εἴπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὄδ' ἐστί·
 Μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 Εὐρύτερος δ' ὤμοισιν, ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι.
- 195 Τεύχεα μὲν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πελυβοτείρῃ,
 Αὐτὸς δὲ, κτίλος ὥς, ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν·
 Ἀρνεῖα μιν ἔγωγε εἴσκω πηγεσιμᾶλλω,
 "Ὅς τ' οἶων μέγα πᾶν διέρχεται ἀργεννάων.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειθ' Ἑλένη, Διὸς ἔκγεγαυῖα·
- 200 Οὔτος δ' αὖ, Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεύς,

190 "Sed neque isti tot erant, quot nigris oculis Achivi."

Secundo dein, Ulysssem conspicatus, interrogavit senex;

"Dic age mihi et istum, dilecta filia, quisnam is sit:

"Minor quidem capite Agamemnone Atrida,

"Latior vero humeris et pectoribus visu.

195 "Arma quidem ei jacent super terram almam;

"Ipse vero, aries veluti, obit ordines virorum:

"Arietem ipsum ego assimilo densi velleris,

"Qui ovium magnum gregem oberrat candidarum."

Huic autem respondit deinde Helena Jove nata;

200 "Iste porro, est Laërtiades solers Ulysses,

204 γυναι] Fl. Ibid. ἥσπας] MS. sed supra scr. ε. illud usitatius: quanquam
 variat sæpe MS. vid. α'.

Ver. 191. Δεύτερον αὐτ', Ὀδυσῆα ἰδὼν, ἐρέειν' ὁ γεραίος.] Πῶς ἔκ' ἔγνω αὐτὸν ὁ Πρίαμος, ὅς πρότερον ἄμα Μενέλεω εἰς Τροίαν ἐηλύθει; "Ἀπαξ μόνον ἐντυχῶν, καὶ μετὰ δεκάσθῃ χρόνον, εὐλόγως ὁ γεραίος ἀπὸ μνήμης εἶχεν." Ἰσως μὲν, οὐκ ἔξυ βλίσπαν, διὰ τὸ βαδὺ γῆρας· τυχὸν δὲ, καὶ ἐξελάθειτο, ἢ οὐδὲ τότε ἠκριβώσατο. Schol. apud Barnesium, et Eustath. Cæterum Δεύτερον hic intelligendum τὸ δεύτερον, sicut (infra, ver. 225.) Τὸ τρίτον.

Ver. 195. Τεύχεα μὲν οἱ] Qua ratione, μὲν, hic producatur; item μάλα, ver. 214. et τε, ver. 221. et ἔσπα, ver. 222. Vide supra ad α'. 51.

Ver. 200. Οὔτος δ' αὖ.] Pessime hic Scholiastes interpolatus; καὶ Οὔτοςδὲ λέγεται, καθάπερ Τοῖόςδε. Quem malo omine secutus est Barnesius, et hic, et ver. 229. et alibi. Vide infra ad β'. 160.

Ibid. πολύμητις Ὀδυσσεύς,]

— pellacis Ulyssæi.

Æn. II. 90.

Ver. 201. Ἱθάκης, κραναῆς περ ἰούσης,]

— Scopulos Ithacæ Laërtia regna.

Æn. III. 272.

"Ithacam illam in asperrimis sarulis tanquam nidulum affixam." Cic. de Orat. I. Atque hinc liquet istud Ἰθαμαλῆ, Odyss. i. 25. ab Interpretibus minus recte fuisse acceptum. Insula enim Ithaca, non erat humilis ac depressa: Sed hoc (ut opinor) ibi ait Poëta, non modo montem istum, ver. 21. sed totam insulam, etiam Ἰθαμαλῆν, etiam quibus in partibus depressior esset, comparate tamen cum circumjacentibus insulis, πανυπερτάτην εἰν ἄλλ' αἰεσθαι.

Ver. 203. ἀντίον ἦνθα.]

Æolus hæc contra: —

Æn. I. 89.

— Æneas contra cui talia reddit. Æn. X. 539.

“Ὅς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης, κρاناῆς περ ἐκείνης,
Εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μῆδεα πυκνά.

Τὴν δ' αὖτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦνυδα·

“ὦ γύναι, ἥ μάλα τῷτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες·

205 Ἦδη γάρ καὶ δεῦρό ποτ' ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς,
Σεῦ ἐνεκ' ἀγγελίης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·

Τὲς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα, καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα·

Ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μῆδεα πυκνά·

Ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἀγειρομένοισιν ἔμιχθεν,

210 Στάντων μὲν, Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους,

Ἀμφω δ' ἱζομένῳ, γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.

“ Qui nutritus est in populo Ithacæ, asperæ licet existentis,

“ Sciens omnimodosque dolos et consilia prudentia.”

Hanc autem Antenor prudens contra locutus est;

“ O mulier, profecto valde hoc verbum verum es locuta;

205 “ Jam enim et huc olim venit nobilis Ulysses,

“ Tui causa legatus, cum bellicoso Menelao:

“ Hos autem ego hospitio-accepi, et in ædibus humaniter-tractavi:

“ Amborum vero indolem perspexi et consilia prudentia:

“ At cum jam Trojanis congregatis misti essent,

210 “ Stantibus quidem, Menelaus eminebat latis humeris;

“ Ambobus autem sedentibus, augustior erat Ulysses.

207 ἐξίνισσα] MS. ξείνισσα] Fl. sine ἐν.

209 ἐν ἀγρομ.] MS. at Fl. A. 1. ἀγρομ.

Ver. 204. ἔειπες] *Al.* ἔειπας. Quod perinde est.

Ver. 205. ποτ' ἤλυθε] Postulat temporum ratio, ut sit ἤλυθε ab Aoristo ἤλυθον, non a Præterito (ut vocant) ἤλυθα. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 206. Σεῦ ἐνεκ' ἀγγελίης] Vertunt Recentiores, “ Tui causa Legatus.” At *Eustathius*: “Ενεκ' ἀγγελίης τῆς κατὰ τὴν Ἑλένην. *Clark.* Recte *Eustathius*. Durius Græci utuntur genitivis, ubi latina lingua præpositione utitur: quod tamen et latini poëtæ imitantur. Apud *Thucydidem* est ψήφισμα Μεγαρέων, plebiscitum de Megarensibus, vel contra Megarenses *I.* 100. 140.

Ibid. σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ] Cum *Menelaus*, et vir Princeps, et singulare certamen jam initurus, nequaquam hoc in loco prætereundus esset; nec tamen de ejus caractere *Helenam* verba facere deceret;

pulcherrimo artificio (ut recte notavit *Porphyrus*) *Antenorem* inducit Poëta, formam atque ingenium *Menelai* hic describentem.

Ver. 207. ἐξίνισσα] Recte cum duplici σ. Vide supra ad α'. 140.

Ver. 209. Τρώεσσιν ἀγειρομένοισιν] *Al.* Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν.

Ver. 210. ὑπείρεχεν] Vide supra ad β'. 426.

Ver. 211. Ἀμφω δ' ἱζομένῳ, γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.] Convenit in hunc locum, quod de *Odyss. μ'* ver. 73. observavit *Demetrius Phalereus* περὶ ἑρμηνείας, §. 60. Τῷ Μεγαλοσπερτῷ μὲν — τὴν ἀνδυπαλλαγὴν, ὡς Ὀμηρος. “Οἱ δὲ δύο σκοπέλοι, ὁ μὲν οὐρανὸν —” Πολὺ γὰρ οὕτω μεγαλειότερον, ἐναλλαγίσης πτώσεως, ἢ εἴπερ οὕτως ἔφη, “Τῶν δὲ δύο σκοπέλων, ὁ μὲν οὐρανὸν —” Cæterum de hujusmodi *Syntaxeos* ratione, (cui nihil est commune cum absurda illa, quam vocant, *Antiptosi*;) vide supra ad

- Ἄλλ' ὅτε δὴ μύθεα καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον,
 Ἦ τοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε,
 Παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ ἔ' πολύμυθος,
 215 Οὐδ' ἀφαρμαρτοεπῆς, εἰ καὶ γένει ὕστερος ἦεν·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐζειεν Ὀδυσσεύς,
 Στάσκειν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήζας·
 Σκῆπτρον δ' ἔτ' ὀπίσω, ἔτε προπρηνές, ἐνώμα,
 Ἄλλ' ἄστεμφές ἔχεσκεν αἰῶδρι Φωτὶ ἰοικώς·
 220 Φαίης κεν ζάκοτόν τινα ἔμμεναι, ἄφρονά δ' αὐτῶς.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἴει,

“ Sed cum jam verba et consilia omnibus texebant,

“ Certe quidem Menelaus succincte concionabatur,

“ Pauca quidem, sed valde argute: quoniam non multiloquus erat,

215 “ Neque verbis errans, quamvis ætate posterior erat.

“ Sed cum jam solers surrexisset Ulysses,

“ Stabat, deorsumque despiciebat in terram oculis defixis;

“ Sceptrum vero neque retrorsum, neque in anteriorem-partem movebat,

“ Sed inmotum tenebat, imperito viro similis:

220 “ Dixisses iracundum aliquem esse, stultumque itidem.

“ At cum jam vocemque magnam ex pectore mitteret,

212 γιερρότερος] Fl. 219 αἰῶδρι] Fl. αἰῶδρι] A. 1. 220 κε] Fl. ζάκοτόν τι
 τιν'] MS. τ' αὐτῶς] Fl. R. 221 ἴη] MS. 222 χιμερείοισιν] Fl. A. 1.

β'. 555. et 681. Item infra ad ζ'. 510. et κ'. 224. et *Odys.* μ'. 73.

Ver. 215. 224. Ἦ τοι μὲν Μενέλαος —, Ἄλλ' ὅτε δὴ — Ὀδυσῆος —.] Menelaus concionabatur ἐπιτροχάδην, συντόμως, ἐσπυσμένως. Παῦρα μὲν. Ulysses vero, πᾶλλα καὶ πυκνά. Schol. Οὐκ ἡμέλει δὲ, οὐδὲ χαρακτηριστοὺς ῥήτορας. Τὸν μὲν γὰρ Νίστορα, ἥδὲ καὶ προσηνῇ τοῖς ἀκούουσιν εἰς-ἀγει· τὸν δὲ Μενέλαον, βραχυλόγον καὶ εὐχα-ριν, καὶ τοῦ προκειμένου τυγχάνοντα· τὸν δὲ Ὀδυσσεῖα, πολλῇ καὶ πυκνῇ τῇ δεινότητι τῶν λόγων κεχερμένον. *Dionys. Halicarn.* πε-ρι τῆς Ὀμήρου ποιήσεως, §. 20. “ Menela-um ipsum, dulcem illum quidem tradit “ *Homerus*: sed pauca loquentem.” *Cic. de clar. Orat.* “ Itaque oratio illa [*Ulys-*sis] apud *Homerum* concitata, et sine “ intermissione in morem nivis superve- “ niens, oratori data est.” *Senec. epist.* 40. “ *Homerus* brevem quidem cum a- “ nimi jucunditate, et propriam, (id enim “ est, non errare verbis,) et carentem su- “ pervacuis eloquentiam, Menelao dedit;

“ quæ sunt virtutes generis illius primi. “ Et ex ore Nestoris dixit dulciorem melle “ profluere sermonem; qua certe delecta- “ tione, nihil fingi majus potest. Sed “ summam aggressus, ut in *Ulysse*, facun- “ diam; magnitudinem illi junxit; cui o- “ rationem *Nivibus Hybernis*, et copia “ verborum, atque impetu, parem tribuit. “ Cum hoc igitur, nemo mortalium con- “ tendet.” *Quintilian.* lib. 12. cap. 10. “ Sed ea ipsa genera dicendi, jam antiqui- “ tus tradita ab *Homero* sunt tria in tribus: “ Magnificum in *Ulyxe*, et ubertum; Sub- “ tile in *Menelao*, et cohibitorium; mixtum “ moderatumque, in *Nestore*.” *Gell.* lib. 7. cap. 14.

Ver. 217. Στάσκειν, etc.]

—— defixa Latinus

Obtutu tenet ora, soloque immobilis hæret, Intentos volvens oculos. *Æn.* VII. 249.

“ Mire auditurum dicturi cura delectat —. “ Hoc præcipit *Homerus*, *Ulyssis* exemplo; “ quem stetisse oculis in terram defixis, “ immotoque sceptro, priusquam illam elo-

- Καὶ ἔπεα νηφάδεσσιν ἐοικότα χειμερῖνσιν,
 Οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·
 Οὐ τότε γ' ὦδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες·
 225 Τὸ τρίτον αὖτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν ὁ γεραιός·
 Τίς τ' ἄρ' ὅδ' ἄλλος Ἀχαιοὺς ἀνὴρ ἧς τε μέγας τε,
 Ἐξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἦδ' εὐρέας ὤμους;
 Τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν·
 Οὔτος δ', Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἕρκος Ἀχαιῶν·
 230 Ἰδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι, θεὸς ὥς,
 Ἔστηκ' ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέδονται.

“ Et verba imbribus nivalibus similia hybernis;

“ Non deinde cum Ulysse contendisset mortalis alius;

“ Non autem tunc adeo Ulyssis mirabamur speciem intuentes.”

225 Tertio rursus Ajacem conspicatus, interrogabat senex;

“ Quisnam item iste alius Achivus vir, latusque magnusque,

“ Procerissimus Argivorum tum capite tum latis humeris?”

Huic autem Helena sinuoso-peplo-induta respondit, nobilissima mulierum;

“ Hic vero, Ajax est ingens, propugnaculum Achivorum:

230 “ Idomeneus autem illinc inter Cretenses, deus veluti,

“ Stat: circum vero ipsum Cretensium duces congregati sunt.

223 Ὀδυσῆϊ] ead. Ibid. ἐρίσει] A. 2. J. R. etc. 224 Ὀδυσῆος] Fl. A. 1.

228 τανύπελος] MS. 229 ἕρκος Ἀϊας] MS.

“ quentiæ procellam effunderet, dicit.”
 Quintilian lib. 11. cap. 3. Ludum facit
 hunc locum Aristophanes, Nub. ver. 187.
 et 191. Ἀτὰρ, τί ποτ' ἐς τὴν γῆν βλέπου-
 σιν οὗτοι, τί γὰρ εἶδε δρωσιν, οἱ σφῶδρ' Ἐγ-
 κευφότες; Clark. Huc respexit et Ovid.
 Met. XIII. 125. Adstitit, atque oculos
 paullum tellure moratus, sustulit ad proce-
 res etc.

Ver. 219. αἰῶρει] Al. αἰῶρι.

Ver. 220. Ἑλίοτον τινα ἔμμεναι.] Al. Ἑλ-
 ιότον τί τιν' ἔμμεναι. Clark. sic et MS. L.

Ver. 222. ἔπεα νηφάδεσσιν ἐοικότα] Vide
 supra ad ver. 215.

Ver. 225. ἐρίσει] Ita edidit Barnesius,
 ex tribus MSS. Rectissime. Alii male;
 ἐρίσει. Quod secundum necessarium corri-
 pit, α'. ver. 6. — διαστήτην ἐρίσαντε. Vide
 supra ad α'. 140. Clark. MS. Lips. pariter
 habet ἐρίσει, itemque edd. Flor. et
 Ald. Strabon. sic etiam libri omnes apud
 Strabon. L. I. p. 35. ubi artificium hujus
 loci attingitur. Ern.

Ver. 226. ἀνὴρ ἧς τε μέγας τε, Ἐξοχος
 Ἀργείων κεφαλὴν ἦδ' εὐρέας ὤμους;]

—— latos humeros —— Æn. XI. 679.

—— sed cunctis altior ibat

Anchises —— Æn. VIII. 162.

Ipse inter primos præstanti corpore Turnus

Vertitur, arma tenens, et toto vertice supra est.

Æn. VII. 783.

Musæum ante omnes: medium nam plurima
 turba

Hunc habet, atque humeris extantem suspicit
 altis. Æn. VI. 667.

Ubi notandum, Musæum, non Homerum,
 inter omnes tum eminere visum; quod
 Homerus, quo tempore, quæ ibi narrantur,
 gesta sunt, nondum natus esset.

Ver. 230. θεὸς ὥς,] Qua ratione, θεὸς, hic
 ultimam producat; item δειῶρ, ver. 240.
 et Ἰδαῖος, ver. 248. et παριστάμενος, ver.
 249. vide supra ad α'. 51.

Ver. 251. ἠγερέδονται.] Edidit Barne-
 sius, et legendum contendit, ἠγερέδονται.
 Nimirum, non vidit temporum rationem
 isto modo non constare: “ Stat, et circum

- Πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρχίφιλος Μενέλαος
 Οἶκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὅποτε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
 Νῦν δ' ἄλλας μὲν πάντας ὄρῳ ἐλίκωπας Ἀχαιῆς,
 235 Οὓς κεν εὖ γνοίην, καὶ τέννομα μυθήσaiμην·
 Διοῖά δ' ἐ δύναιμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,
 Κάστορά δ' ἰππόδαμον, καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,
 Αὐτοκασιγνήτω, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ.
 Ἥ ἔχ' ἐσπείσθην Λακεδαιμόνος ἐξ ἐρατεινῆς;
 240 Ἥ δεῦρο μὲν ἔποντο νέεσσ' ἐνὶ ποντοπόροισι,
 Νῦν δ' αὖτ' ἐκ ἐθέλῃσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
 Αἴσχρα δειδιότες καὶ ὀνειδέα πόλλ', ἃ μοι ἐστίν;
 "Ὡς φάτο· τὰς δ' ἥδη κατέχεν φυσίζοος αἴα
 Ἐν Λακεδαιμόνι αὖθι, φίλῃ ἐνὶ πατρὶδι γαίῃ.

" Sæpe eum hospitio excepit bellicosus Menelaus

" Domo in nostra, quum ex Creta venisset.

" Nunc vero alios quidem omnes video nigris oculis Achivos,

235 " Quos facile cognoverim, nomenque proferrem:

" Duos vero non possum conspicere principes populorum,

" Castoremque equorum domitorem, et pugilatu strenuum Pollucem,

" Germanos-fratres, quos mihi una peperit mater.

" An non secuti sunt Lacedæmone ex amœna?

240 " An huc illi quidem secuti sunt navibus in pontigradis;

" Nunc vero nolunt pugnam inire virorum,

" Dedecora veriti et probra multa, quæ mihi sunt?"

Sic dixit: hōs autem jam continebat alma tellus

In Lacedæmone istic, dilecta in patria terra.

232 ξείνισσ' A. 2. 5. J. R. 235 εὖ] MS. Fl. A. J. Prima Rom. εὖ dedit, quod secutus est Turnebus cum aliis. 239 οὐκ] R. A. 2. 5. J. ἐσπ.] MS. et sic v. s. A. 2. 5. J. ἐπέσθ. Fl. R. 245 κατέχεi εν] MS. videtur esse διττογραφούμενον. Vera lectio κατέχεi; nec opus τῶ v. not. ad Il. α'. 2. ei alterius terminatio addita, ut esset κατέχεν. 244 ἐν] MS. 247 φέρε δὴ] MS. κρατῆρα] Fl. 249 ὤτρυνε] MS. Fl. recte. v. l. c. Aldus addidit v. statim in ed. pr. 252 τάμετες] MS. sive ut sit secunda pl. quod fert contextus: sive ut ε pro αι sit scriptum, ut

" ipsum Duces congregabantur." Vide supra ad α'. 37. et ad γ'. 183. et infra ad δ'. 434. Omnino aut retinendum, ἡγερέθονται, aut legendum ἡγέρονται, ut infra κ'. 127. Clark. Sic MS. et edd. vett.

Ver. 232. ξείνισσεν] Recte, cum duplici σ. Vide supra ad α'. 140.

Ver. 235. Οὓς κεν εὖ γνοίην.] Ita Editi. Nec tamen opus: Cum, οὓς κεν εὖ γνοίην, recte dici posset. Vide supra ad α'. 51.

n. 7. Clark. MS. Lips. habet εὖ. v. V. L.

Ver. 237. Κάστορά δ' ἰππόδαμον.] v. β'. 23.

Ibid. πύξ ἀγαθόν]

- 245 Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστν, θεῶν φέρον ὄρκια πιστὰ,
 " Ἀρνε δῶω, καὶ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἀρέξης,
 ' Ἀσκῶ ἐν αἰγείῳ φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
 Κήρυξ Ἰδαῖος, ἥδ' ἐ χρύσεια κύπελλα.
 " Ὀτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν·
 250 " Ὅρσεο, Λαομεδοντιάδῃ· καλέεσιν ἄριστοι
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 ' Ἐς πεδίον καταβῆναι, ἵν' ὄρκια πιστὰ τάρηται·
 Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηΐφίλος Μενέλαος
 Μακρῆς ἐγγχείῃσι μαχισσόντ' ἀμφὶ γυναίκί·
 255 Τῷ δὲ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἔποιτο·
 Οἱ δ' ἄλλοι, φιλόττητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες,
 Ναίοιμεν Τροίην ἐριβόλακα· τοὶ δὲ νέωνται

245 Præcones autem per urbem, deorum ferebant fœdera firma,
 Agnos duos, et vinum lætum, fructum telluris,
 Utre in caprino: ferebat etiam cratera splendidum
 Præco Idæus, et aurea pocula:
 Excitabatque senem astans, his verbis;

250 " Surge, Laomedontiade: vocant optimates
 " Trojanorumque equum-domitorum, et Achivorum ære-loricatorum,
 " In campum descendere, ut fœdera firma feriantur:
 " Quippe Alexander et bellicosus Menelaus
 " Longis hastis dimicabunt de muliere:

255 " Victorem autem mulier et opes sequentur:
 " Cæteri vero, amicitia et fœderibus firmis percussis,
 " Incolemus nos Trojam glebosam; illi autem revertentur

habuimus ῥίψε, νέοιτε pro ῥίψαι, νάητε etc. at τάμαμιν Flor. Ald. 1.
 quod prætulerm. 254 μαχήσονται] MS. FL quia Homero frequentius
 μαχίσσομαι, quam μαχησ. fuerit forte in libris ἐγγχείης μαχίσσονται.
 Sed v. ad α'. 298. 257 νίονται] MS. edd. vett. Castell. a. 1567. Bas.
 edidit νίονται, quod alii secuti sunt. recte. nempe in νίονται est o
 longum antiqua scriptura: cujus exemplum habuimus α'. 46. 570.
 ubi vid.

Seu crudo fidit pugnam committere cestu.

Æn. V. 69.

Ver. 240. διῶο μὲν] Mallet Barnesius,
 " διῶο' οἱ μὲν, ob Emphasis, siqua faverent
 " exemplaria:" Vide ad ver. 409. Sed et
 διῶο, ferri potest: Vide supra ad α'. 51.

Ver. 241. μάχην] Al. πόνην.

Ver. 242. ἐνὶ ἰδέα πύλλ', α' μὲν ἐστίν;] Vi-

de supra ad ver. 175. Pulchre admodum,
 unde primum exorsa est, eodem infelix
 desinit.

Ver. 246. οἶνον εὐφρονα,] Εὐφρων h. l.
 dicitur active, lætificum. Ern.

Ibid. καρπὸν ἀρέξης,] Vide infra ad
 ζ'. 142.

"Αργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιῖδα καλλιγύναικα.

260 "Ως φάτο· ῥίγησεν δ' ὁ γέρον, ἐκέλευσε δ' ἑταῖρος
"Ἴππες ζευγνύμεναι τοῖς δ' ὀτραλέως ἐπίθοντο.

'Αν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·
Πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσατο δίφρον.
Τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίοις ἔχον ὠκείας ἵππες.

265 'Εξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα περλυβότεραν,
'Ες μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.
'Ωρνευτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

"In Argos aptum-equis et in Achaïam pulchras mulieres habentem."

Sic dixit: cohorrui autem senex; jussitque socios

260 Equos jungere; Illi vero impigre paruerunt.

Ascendit itaque Priamus, ac lora traxit retrorsum:

Juxtaque eum Antenor perpulchrum ascendit currum.

Illi utique per Scaëas portas in campum dirigebant veloces equos.

At ubi jam venerunt at Trojanos et Achivos;

265 Ex equis descendentes in terram almam,

In medium Trojanorum et Achivorum processerunt.

Surrexit autem statim deinde rex virorum Agamemnon,

259 ἐκέλευς] Fl. A. 1. ἑταῖρος] MS. 260 ὀτραλέως] scr. in Cod. tanquam
esset ὀτραλίς. ἐπίθοντο] Fl. A. 1. 262 βήσας] Fl. A. 1. 265 πεδίοις
sine δ'. MS. 267 ἔπειτα] α superscr. in MS. ut alibi. 268 αὐτὰρ] MS.
Fl. sic et MS. v. 270. 270 ἔχουσιν] MS. Fl. 271 Ἀτρείδης δ'] MS.
Ald. 2. 3. vitiose Ἀτρείδης, ut alia: et tamen imitatur Junta.

Ver. 247. κρητῆρα φαεινὸν] Cratera argenteum.

Ver. 248. Κήρυξ Ἰδαῖος, ἥδ' Vide supra ad α'. 51. Nam licet "alias legi posset, Ἰδαῖος κήρυξ," ut conjecit Barnesius; at languidum id valde fuisset, et invenustum.

Ver. 252. τάμηνται] Al. τάμωμεν.

Ver. 259. ῥίγησεν δ' ὁ γέρον,] Cohorrui, præ metu et de filio dimicaturus, et de rerum summa.

Ver. 260. "Ἴππους ζευγνύμεναι] Qua analogia fit δίδωμι, δίδως, δίδωσι, δίδωμεν, δίδωμαι, δίδου, δίδου, δίδου, δίδου; eadem fit ζευγνύμι, ζευγνύς, ζευγνύσι, ζευγνύμεν, ζευγνύμαι, ζευγνύ, ζευγνύται, ζευγνύμεναι. Et similiter in verbis, istius formæ, omnibus: ut Poëtas attente legentibus facile

apparebit. Neque in His licentiæ locus est ullus. Vide infra ad ι'. 70.

Ver. 261. 'Αν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω]

Interea Reges, ingenti mole Latinus
Quadrijugo vehitur curru:

Æn. XII. 161.

Ver. 272. ἄρστοι] Al. ἄωστοι.

Ver. 273. Ἀρνῶν ἐκ κεφαλῶν τάμνει τρίχας:]

Et summas carpens media inter cornua setas.

Æn. VI. 245.

et tempora ferro

Summa notant pecudum

Æn. XII. 173.

Ver. 276. Ζεῦ πάτερ, Ἰδῆθεν μεδίον, κύδιστε, μέγιστε.] Heraclides Ponticus citat: Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρει ναίων.

- Ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ
 Ὅρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
 270 Μίσγον· ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν·
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 Ἡ οἱ παρ ξίφεος μέγα κελεον αἰὲν ἄορτο,
 Ἀρνῶν ἐκ κεφαλῶν τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
 Κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις.
 275 Τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὔχετο, χεῖρας ἀνασχών·
 Ζεῦ πάτερ, Ἰδῆθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
 Ἡέλιός θ', ὅς πάντ' ἐφορᾷς, καὶ πάντ' ἐπακέεις,

Surrexit etiam Ulysses solers: at praëcones conspicui

Res necessarias ad foedera fida Deorum cogeant, cratere autem vinum

270 Miscebant; ac regibus aquam supra manus fuderunt:

Atrides vero, districto manibus cultro,

Qui ei ad ensis magnam vaginam semper pendebat,

Agnorum ex capitibus abscidit pilos: at eos postea

Praëcones Trojanorum et Achivorum distribuerunt principibus.

275 Inter eos vero Atrides alta-voce precabatur, manibus sublatis;

“Jupiter Pater, qui ab Ida imperas, augustissime, maxime,

“Solque, qui omnia adspicis, et omnia audis,

272 μέγαν] Fl. Aldd. J. Turneb. Sic citat Eustath. ad Il. τ'. p. 1182. cum in Comment. ad locum huncce habeat μέγα: quod metrum desiderat. Ibid. ἄορτο] MS. Fl. A. I. quod prætulimus. consentiunt MSS. alii plures, Hesych. Suidas et alii Grammat. 273 τάμνε] MS. 274 νεῖμον] MS.

Ver. 277—284. Ἡέλιός θ' — Καὶ Ποταμοί, καὶ Γαῖα — Ὅρκια μάστιγι ἐστί, — Εἰ μὲν κεν Μενέλαον — Εἰ δὲ κ' Ἀλκιβάνδρον —]

Sol, qui terrarum flammis opera omnia lustras;
 Et Diræ ultrices. —

Æn. IV. 607. 610.

Esto nunc Sol testis, et hæc mihi Terra precanti,
 Et Pater Omnipotens, et tu Saturnia Juno.

Fontesque Fluviosque voco. —

Cesserit Ausonio si fors victoria Turno,
 Convenit Evandri victos discedere ad urbem;
 Cedet Iulus agris; nec post arma ulla rebelles
 Æneadæ referent, ferro hæc regna lacescent.
 Sin nostrum annuerit nobis victoria martem,
 — paribus se legibus ambæ

Invictæ gentes æterna in foedera mittant.

Æn. XII. 176. etc.

Ver. 278. καμύντας] Optime et signifi-

VOL. I.

canter exprimit id hæc vox, quod Latine dicitur, *vita functos*; pari ratione ac, Officio *functos*, Honore *functos*, Labore *functos*; et similia siqua sunt.

Ver. 279. τίνυσθον.] Si scribatur τίνυσθον, perinde erit. Nam τίνω, (unde τίνυμι) in lingua Ionica priorem producit; licet in lingua Attica corripitur: Vide supra ad β'. 43. Δυϊκῶ δὲ ἀριθμῶ κέχρηται, εἰπὼν, τίνυσθον· ἔστι γὰρ ὁ λόγος πρὸς Πιλοῦτωνα καὶ Περσεφόνην. Schol.

Ver. 280. μάρτυροί] Vide supra ad α'. 338.

Ver. 282. ἐχίτω] ἀγέτω, Plutarch. Symposiac. lib. 9.

Ver. 286. ἀποτινέμειν,] Vide supra ad ver. 279. et ad β'. 43.

Ver. 287. Ἡ τε καὶ ἱσομένοισι μιτ' ἀνδράσιν πύλῃται.] Male hæc reddidit doc-

- Καὶ Ποταμοὶ, καὶ Γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντας
 Ἀνδρώπες τίνυσθον, ὅ, τίς κ' ἐπίορκον ὁμόσση,
 280 Ὑμεῖς μάρτυροί ἐστε, φυλάσσετε δ' ὅρκια πιστά·
 Εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη,
 Αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
 Ἡμεῖς δ' ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν·
 Εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
 285 Τρῶας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδῆναι,
 Τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν, ἥντιν' εἴοικεν,
 Ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
 Εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες
 Τίнейν οὐκ ἐθέλωσιν, Ἀλεξάνδρῳ πεσόντος,
 290 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσσομαι, εἵνεκα ποιῆς,
 Αὔρι μένων, εἴως κε τέλος πολέμοιο κιχέω.
 Ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχης ἀργῶν τάμε νηλεῖ χαλκῷ·

- “ Et Flumina, et Tellus, et qui sub terra mortuos
 “ Homines punitis, quicumque perjurium juraverit,
 280 “ Vos testes sitis, conservate vero fœdera fida:
 “ Si quidem Menelaum Alexander interfecerit,
 “ Ipse deinceps Helenam retineat, et opes omnes;
 “ Nos vero in navibus redeamus pontum-transeuntibus:
 “ Sin autem Alexandrum interfecerit flavus Menelaus,
 285 “ Trojani exinde Helenam et opes omnes reddunto,
 “ Multam vero Argivis pendunto, quam convenit,
 “ Quæque etiam posteros inter homines sit memorata.
 “ Sin autem mihi multam Priamus Priamique filii
 “ Pendere noluerint, Alexandro prostrato;
 290 “ Tum ego etiam deinde pugnabo, gratia multæ,
 “ Hic manens, usque dum finem belli invenero.”
 Dixit, et fauces agnorum absceidit sævo ferro:

275 τῷσι δ'] Fl. Aldd. R. J. 279 τίνυσθον] MS. Etiam sic versus sal-
 vus. ibid. ἔστις] MS. Fl. Aldd. R. J. 285 ἡμεῖς] hic versus totus
 abest a MS. in extr. pag. adscriptus manu recentiori. Et non modo
 abesse potest salva sententia. Nam etiam domum redeundum erat victo
 Paride. Quamquam Eustathius ait, hoc dici, ut appareat cædem

tissima Dacier; “ payeront aux Grecs et
 “ à leurs descendants à jamais un tribut.”
 Ut recte observavit Popius.
 Ver. 289. Τίνιν] Vide supra ad ver. 279.
 et ad β'. 45.

Ver. 292. Ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀργῶν
 τάμει]

Talibus inter se firmabant fœdera dictis,
 Conspectu in medio procerum; tum rite sa-
 cratas

- Καὶ τοὺς μὲν κατέδηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
 Θυμᾷ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός·
 295 Οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν
 Ἔκχεον, ἥδ' εὖχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν·
 ὦδ' ὅδε τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τέ·
 Ζεῦ κύδιζε, μέγιστε, καὶ ἀδάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 Ὀππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημήνεια,
 300 ὦδ' ὅδε σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέει, ὥς ὅδε οἶνος,
 Αὐτῶν, καὶ τεκέων· ἄλοχοι δ' ἄλλοισι μιγεῖεν.
 Ὡς ἔφαν' ἔδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκραιῖνε Κρονίων.
 Τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπε·
 Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·
 305 Ἦτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν
 Ἀψ, ἐπεὶ ἔπως τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρασθαι
 Μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηϊφίλω Μενελάω.

Et hos quidem deposuit super terram palpitantes,

Anima carentes: nam vires ademerat ferrum;

295 Vinum insuper ex cratere haustum poculis

Effundebant, et vota faciebant diis immortalibus:

Sic autem aliquis dicebat Achivorumque Trojanorumque;

“Jupiter augustissime, maxime, et immortales dii cæteri;

“Utri priores præter fœdera offenderint,

300 “Sic ipsis cerebrum humi fluat, sicut hoc vinum,

“Ipsorum, et liberorum: uxores vero aliis cedant.”

Sic dicebant; necdum ipsis *votum* ratum faciebat Saturnius.

Inter eos autem Dardanides Priamus verba fecit;

“Audite me, Trojani, et bene-ocreati Achivi:

305 “Equidem ego abeo ad Ilium ventosum

“Retro; quia nullo modo sustinebo oculis videre

“Pugnantem dilectum filium cum bellicoso Menelao.

Menelai non ulturos Græcos. Etiam Steph. testatur hunc versum a quibusdam MSS. abesse. 295 ἀφυσσάμενοι] MS. sed corr. a manu sec. Ald. 2. 3. J. Ibid. δαπάεσσιν] MS. 296 αἰειγενέτησι] Fl. 302 τῶ] Fl. 304 εὐκν.] Fl. Aldd. J. R. 306 πω] Fl. A. 1.

In flammas jugulant pecudes.

Æn. XII. 212.

Ver. 295. ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας, Θυμοῦ δευομένους.]

Ver. 297. ὦδ' ὅδε τις εἶπεςκεν] Qua ratione, τις, hoc in loco producatur, et infra, ver. 319. item δίφρον. ver. 310. et Ἀλξάνδρος, ver. 329. vide supra ad α'. 51.

Ver. 298. ἀδάνατοι] Vide supra ad α'. 398.

— exanimisque tremens procumbit humi, —
 Æn. V. 481.

Ζεὺς μὲν πε τόγε οἶδε καὶ ἄδάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 Ὀπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.

310 Ἡ ῥα, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φῶς·
 Ἄν δ' ἄρ' ἐβαῖν' αὐτὸς, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·
 Πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσατο δίφρον·
 Τὼ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο.

Ἐκτῶρ δὲ Πριάμοιο πᾶις καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
 315 Χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον· αὐτὰρ ἔπειτα
 Κλήρης ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες,
 Ὀππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
 Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
 Ὡδὲ δέ τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τέ.

320 Ζεῦ πάτερ, Ἰδὴθεν μεδέων, κύδιζε, μέγιστε·

“Jupiter nimirum hoc scit et immortales dii reliqui,

“Utri mortis finis fato-destinatus sit.”

310 Dixit, et in currum agnos posuit diis par vir:

Et ascendit ipse, ac lora traxit retrorsum;

Juxtaque cum Antenor perpulchrum ascendit currum:

Hi quidem itaque reversi, ad Ilium abibant.

Hector vero Priami filius et nobilis Ulysses

315 Locum quidem primum dimensi sunt: ac deinde

Sortes in galea aërea quatiebant prehensas,

Uter prior emitteret aëream hastam.

Populi interim supplicabant, diisque manus elevabant;

Sic autem aliquis dicebat Achivorumque, Trojanorumque;

320 “Jupiter pater, qui ab Ida imperas, augustissime, maxime:

310 θείτω] pessime A. 2. 3. tamen J. sequitur. ut mox v. 313 πρωτί.

318 θεοῖσι ἰδὲ χ.] MS. Fl. Alld. Junta hic discessit, casu, ut opinor, et dedit θεοῖσι δὲ, quod cæteri secuti sunt. Eustath. utramque lectionem

Ver. 302. Κρονίαν.] De prosodia vocis Κρονίαν, Κρονῖονος, Κρονῖονος, vide supra ad α'. 397. et 265.

Ver. 303. Τοῖσι δὲ] Male hic et alias edit Barnesius, Τοῖσιδε. Quod est hiuleum. Utique, si quid opus, scribendum ei fuisset non Τοῖσιδε, sed Τοῖσιδε δέ.

Ver. 306. ἐπεὶ ἔπας τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρεῖσθαι]

Non pugnam aspicere hanc oculis, non fœdera, possum.

ÆN. XII. 151

Ver. 315. Τὼ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο.] De ἀπονέοντο, vide supra ad α'. 398. Cæterum inepte admodum nodum hic in scirpo quærit Scholiastes: Διατὶ χωρίζεται ὁ Πριάμος; καὶ οἱ μὲν φασιν, ὅτι ἵνα ἀφ' ὧν κρεῖσσον θεωρήσῃ ἀπὸ τῆς πόλεως τὴν μονομαχίαν. Οἱ δὲ, ἵνα φυλάξῃ τὰ τέλη. Ἄλλοι δὲ τὴν Ὀμηρικὴν λύσιν παρίσχονται τὸ, “Οὐ πως τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρεῖσθαι.” Ὅπερ ἄμεινον.

Ver. 315. Χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον]

‘Οππότερος τάδε ἔργα μετ’ ἀμφοτέροισιν ἔθηκε,
Τὸν δὸς ἀποφθίμενον δύναι δόμον’ Αἴδος εἶσω,
Ἡμῖν δ’ αὖ φιλότητα καὶ ὄγκια πιστὰ γενέσθαι.

“Ὡς ἄρ’ ἔφαν’ πάλλιν δὲ μέγας κορυθαίολος” Ἐκτωρ,

325 “Αψ ὀρόαν· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρεσεν.
Οἱ μὲν ἔπειθ’ ἵζοντο κατὰ σίχας, ἥχι ἐκάσῳ
Ἴπποι ἀερσίποδες, καὶ ποικίλα τεύχε’ ἔκειτο.
Αὐτὰρ ὄγ’ ἀμφ’ ὅμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ
Δῖος Ἀλέξανδρος, Ἐλένης πόσις ἠυκόμοιο.

330 Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσι ἐδυνεν
Οἷο κασιγνήτιο Λυκάονος· ἤρμοσε δ’ αὐτῷ·

“ Uter horum facinorum inter utrosque auctor fuerit,

“ Hunc da interemptum subire domum Orci;

“ Nobis vero rursus amicitiam et foedera rata fieri.”

Sic quidem dixerunt: concutiebatur vero ingens expedite-pugnam-ciens

325 Retro aspiciens: Paridis autem illico sors exiliit. [Hector,

Illi deinde consederunt secundum ordines, ubi unicuique

Equi veloces, et varia arma jacebant.

At circa humeros induit arma pulchra

Nobilis Alexander, Helenæ maritus pulchras-comas-habentis.

330 Ocreas quidem primum circa tibias posuit

Pulchras, argenteis fibulis apte-junctas:

Tum postea thoracem circa pectora induebat

Sui fratris Lycaonis: habilis enim erat ipsi:

memorat, sed parem facit sensu. 328 ἐδύσατο] A. 2. 3. J. 330 κνη-
μῖδας] Fl. Ibid. ἐνθῆκεν] MS. 332 στήθεσσι] Fl.

Campum ad certamen, magnæ sub mœnibus
urbis,

Dimensi Rutulique viri, Teucrique, parabant.

Æn. XII. 116.

Ver. 316. Κλῆρος ἐν κνήῃ χαλκήρεϊ]

Convenere viri, dejectamque ærea sortem

Acceptit galea; ——— Æn. V. 490.

Ver. 318. Λαοὶ δ’ ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖ-
ρας ἀνέσχον] Al. Λαοὶ δ’ ἠρήσαντο θεοῖς, ἰδὲ
χεῖρας ἀνέσχον.

Ver. 322. ἀποφθίμενον] De syllaba φθ
correpta, vide supra ad β’. 45. et ad α’.
309. et 314.

Ver. 324. κορυθαίολος] Vide supra ad
β’. 816.

Ver. 330. Κνημῖδας μὲν πρῶτα etc.]

— Rutulum thoraca indutus, ahenis
Horrebat squamis, surasque incluserat auro,
— laterique accinxerat ense. Æn. XI. 487.

Ver. 333. ἤρμοσε δ’ αὐτῷ·]

— habilis lateri clypeus, loricaque tergo, est.
Æn. XII. 432.

- 335 Ἀμφὶ δ' αὖρ ὅμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔδηκεν,
 Ἴππεσσιν δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 Εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
 340 Ὡς δ' αὖτως Μενέλαος ἀρήϊος ἔντε' ἔδυνεν.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν ἐκάτερθεν ὁμίλῃ θωρήχθησαν,
 Ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐσιχόωντο,
 Δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
 Τρῳᾶς θ' ἵπποδάμους, καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς.
 Καί ῥ' ἐγγυὲς σήτην, διαμετρητῶ ἐνὶ χάσῳ,
 345 Σείοντ' ἐγχεῖαις, ἀλλήλοισιν κοτέοντε.

Circa autem humeros suspendit ensem argenteis-clavis-distinctum.

555 Æreum; ac postea scutum magnumque solidumque:

Capiti vero forti galeam affabre-factam imposuit,

Setis equinis comantem: terribiliter vero crista desuper nutabat:

Sumsitque robustam hastam, quæ ipsius manibus apta erat.

Pari autem modo et Menelaus Mavortius arma induebat.

340 Hi postquam igitur ex utraque acie armati erant,

In medium Trojanorum et Achivorum processerunt,

Torvum intuentes: stupor autem occupabat aspicientes

Trojanosque equorum-domitores, et bene-ocreos Achivos.

At hi propius steterunt dimenso in loco,

545 Quassantes hastas, sibi invicem irati.

556 ἔτυκτον] Aldd. 541 μέσον] A. 2. 5. J. 542 εἰσορόοντας] R. A. 2. 5. J. 545 εὐκν.] Edd. vett.

Ver. 554. βάλετο] Vide supra ad ver. 141.

Ver. 557. Ἴππεσσιν δεινὸν δὲ λόφος]

Ære caput fulgens, cristaque hirsuta equina.

Æn. X. 869.

Ver. 558. ἄλκιμον ἔγχος:]

— validam hastam.

Æn. X. 401.

Ver. 545. Σείοντ' ἐγχεῖαις.] Legendum existimat H. Stephannus, Σείον τ' ἐγχεῖαις. Sed perinde est, tum ad Sententiam, tum ad Syntaxin. Nam quod locum hic minus aptum habere arbitrat̃ur τὸ ἀσύνδετον, in eo vero mire fallitur Vir doctissimus. Non enim rectius, sed omnino pessime,

et languide admodum diceretur, σείοντες καὶ κοτέοντες.

Ibid. κοτέοντες.] Al. κοτέοντες. Quod, hoc quidem in loco, non utique omni in loco, idem est. Vide supra ad α'. 566. et β'. 288.

Ver. 547. Καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαι κατ' ἀσπίδα — Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν.]

— raucō quod protinus ære repulsum, Et summo clypei nequicquam umbone pependit. Æn. II. 545.

Ver. 548. Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν.] Al. Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός.

Ver. 549. Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ.] Al. Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ.

Ver. 552. Δῖον Ἀλῆξανδρον.] Cum vox,

- Πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 Καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσῃν,
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
 Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ· ὁ δὲ δεύτερος ἄρνευτο χαλκῷ
 350 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί·
 Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι, ὅ μ' ἐπρότερος κακ' ἔοργε,
 Δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον·
 "Οφρά τις ἐρρίγῃσι καὶ ὀψιγόνων ἀνδρώπων,
 Ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὅ κεν φιλότητα παρὰσχη.
 355 Ἥ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 Καὶ βάλε Πριάμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσῃν.
 Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄμβριμον ἔγχος,

Prior autem Alexander emisit longam hastam,
 Et feriit Atridae scutum undique æquale,
 Neque perripuit æs, inflexa est enim ei cuspis
 Scuto in valido: At secundus impetum fecit ferro

- 350 Atrides Menelaus, precatus Jovem patiem;
 "Jupiter rex, da ulcisci, qui me prior injuria affecit,
 "Scelestum Alexandrum, et meis sub manibus doma:
 "Ut quisque horrescat etiam posterorum hominum,
 "Hospitem injuria afficere, qui benignitatem exhibuerit."

- 355 Dixit, et vibratam emisit longam hastam,
 Et feriit Priamidæ scutum undique æquale.
 Per scutum sane penetravit fulgidum rapida hasta,

349 ἐν] MS. sed ante ἀσπίδι. 352 χερσὶ] MS. 355 καὶ προΐει] A. 5.
 Ibid. δολιχόσχιον] Fl. 356 πάντοσε ἴσῃν.] MS. 357 ὄμβριμον] MS.

διός, proprie id denotet, quod Latine dicitur, insignis; vulgo hic vertunt, δῖον Ἀλέξανδρον, scelestum Alexandrum, uequitia scilicet insignem. Eustathius tamen et hic bonam in partem accipit: παιδεύοντος Ὁμήρου, δεῖν τὸν σπουδαῖον ἄνδρα εὐλογητὸν εἶναι, ὡς τὰ πολλὰ, καὶ μὴ σκωπτικὸν ἐν οἷς ἔχρη.

Ver. 555. προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, — Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε — Καὶ διὰ θώρηκος]

— hastam jacit: illa per orbem
 Ære cavum triplici, per linea terga, tribusque
 Transiit intextum tauris opus. Æn. X. 783.

Ver. 356. Πριάμίδαο] Vide supra ad α'.
 598.

Ver. 357. Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε] Rapi-

dissimum hastæ transitum pulcherrime et ζωγραφικῶς depingit Versus, a brevibus statim exorsus syllabis tribus. Quod cum Barnesium non fugeret; idem tamen eodem in loco vocem, διὰ, syllabam priorem ex "Necessitate," si Diis placet, producere comminiscitur. Quo nihil fingi potuit ineptius. Nam in quibusdam quidem vocabulis, ubi breves syllabæ tres concurrunt, nec in iis tamen omnibus, (vide supra ad α'. 598.) conceditur istiusmodi ex necessitate licentia. Atqui ut a voce διὰ, e duabus syllabis brevibus constante, inchoetur versus; quæ (ma-lum) ista demum Necessitas! Vide supra ad ver. 363.

Ibid. ὄμβριμον] Al. ὄβριμον.

Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαίδαλα ῥήγρεις·
 'Αντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρεν διάμησε χιτῶνα
 360 'Εγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν
 'Ατρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
 Πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 Τριχθαί τε καὶ τετραχθαί διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός.
 'Ατρεΐδης δ' ὤμωξεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

Et per thoracem affabile-factum infixa est:

E regione autem juxta ile discidit tunicam

360 Hasta: ille vero inclinatus est, et evitavit mortem atram.

Atrides autem educto ense argenteis-clavis distincto,

Percussit attollens galeæ conum: super eo vero

In triaque et quatuor frusta disruptus excidit manu.

Atrides autem ejulavit, suspiciens in latum cœlum;

361 'Ατρεΐδης δ' ἐρυσσα.] MS. Fl. ut versus constaret, τὸ ρ in pronunciando duplicandum foret. 363 διὰτρυχεν] Fl. διὰτρυφεν] MS. R. A.

Ver. 359. 'Αντικρὺ δὲ] Vide supra ad α'.

51.

Ver. 363. Τριχθαί τε καὶ τετραχθαί δια-
 τρυφὲν ἔκπεσε]

—— perfidus ensis

Frangitur, in medioque ardentem deserit ictu.

—— mucro, glacies seu futilis, ictu

Dissiluit; fulva resplendens fragmina arena.

Æn. XII. 731. 740.

Non assequutus est, hoc in loco, *Homeri* artem *Virgilius*. Nam, ut ait *Eustathius*, in hoc versu ἵπποις ἂν σιδήρου θραυσμένου ἀκούειν τοιοῦτον γὰρ τινα ἤχον ἢ τῶν λείπειν ὑπηχῆι τραχύτης, ἐπιτηδὺς οὕτω φράζοντος τοῦ ποιητοῦ, ὀνοματοποιίας τρόπον. Sunt qui hoc in versu, pro διατρυφὲν, legant διατρυφ-
 θέν. Cæterum innumeris in locis Poëtam versus sui numeros, verborumque ipso-
 rum Sonum (vide jam supra ad ver. 357.) ad rei dicendæ naturam quasi ζωγραφικῶς ἐκτετυπωμένην exegisse, notissimum est.

Homini omnibus nervis connitentis, lapidemque ingentem adversus montis de-
 vexitatem sublevantis labor, quam pul-
 chre depictus et quasi ob oculos positus
 est *Odys.* λ'. 594.

—— σκυριπτόμενος χερσὶν τε, ποσὶν τε,

Λάαν ἀνω ὤσισε, ——

E contrario, lapidis pondere suo de mon-
 te devoluti impetus, ver. 596.

—— τότ' ἀποστρέψασκε κραταῖς

Ἀδύτι, ἱκνῶνται πίδοντες κυλινδῶντο λάας ἀναιδέας.

Similiter apud *Virgilium* pulcherrime ex-
 hibetur temporis prætereuntis celeritas,
 pedibus dactylicis;

Sed fugit interea, fugit irreparabile tempus.

Georgic. III. 284.

Item Equi cursus;

Quadrupedante putrem sonitu quatit ungula
 campum. *Æn.* VIII. 596.

Junonis dignitas, pedibus spondæicis;

—— quæ Divûm incedo regina, —— *Æn.* I. 59.

Deorum majestas, Spondæo in quinto
 pede;

—— Penatibus, et Magnis Diis.

Æn. VIII. 679.

magnum Jovis incrementum. *Ecl.* IV. 49.

Similiter, cauta prudentia et circumspec-
 tio;

—— oculis Phrygia agmina circumspexit.

Æn. II. 68.

Et a tergo longe sequentis distantia;

—— longo sed proximus intervallo.

Æn. V. 320.

Sed cadentis Motus ab initio tardior, de-
 inde acceleratus;

—— jamjam lapsura, cadentique

Imminet assimilis; —— *Æn.* VI. 602.

Motus Senilis, labascens et impeditus;

—— sed tarda trementi

Genua labant. —— *Æn.* V. 432.

- 365 Ζεῦ πάτερ, οὗτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
 Ἥ τ' ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
 Νῦν δέ μοι ἐν χεῖρεσσ' ἑάγη ξίφος· ἐκ δέ μοι ἔγχος
 Ἡΐχθη παλάμηφιν ἐτάσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν.
 Ἥ, καὶ ἐπαΐζας, κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης,
 370 "Ἐλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 Ἀγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμᾶς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρῆν,

365 "Jupiter pater, nullus te deorum perniciosior alius;
 "Certe speraveram me ulturum Alexandrum de injuria:
 "Nunc autem mihi in manibus fractus est ensis; mihi quae hasta
 "Emissa est manibus irrita, neque sum assecutus ipsum."

Dixit, et irruens galea eum prehendit setis-equinis-densa,
 370 Trahebaturque conversus ad bene-ocreatos Achivos:
 Praefocabat autem eum acu-pictum ligamen teneo sub jugulo,

366 τίσεσθαι] MS. R. 368 παλάμηφι] R. 370 μετ' ἐϋκν.] Fl. R. Aldd.

Ictus validi, et in numerum, incude accepti;

Illi inter sese multa vi brachia tollunt

In numerum. ———— AEn. VIII. 452.

Sonus continuus et productior, Vocalium
 longarum non elisaram hiatu;

——— gemituque et foemineo ululatu.

AEn. IV. 667.

Et longum, formose, vale, vale, inquit, Iola.

Ecl. III. 79.

Item ingens nisus et molimen;

Ter sunt conati impouere Pelio Ossam.

Georg. I. 281.

Prærupti siquid dicendum sit, versu in
 μονοσύλλαβον desinente;

——— insequitur cumulo præruptus aquæ mons.

AEn. I. 109.

——— procumbit humi bos. AEn. V. 481.

Vel, minutuli siquid et contemnendi;

——— Sæpe exiguus mus. Georg. I. 181.

Et e contrario nonnunquam, siquid singu-
 lariter emineat;

——— Divûm Pater, atque hominum Rex.

AEn. I. 69.

Portenti amplificatio, verborum asperitate;

Monstrum horrendum, informe, ingens, ———

AEn. III. 658.

Belli civilis horror, consulta verborum κα-
 κοφωνία;

Neu patriæ validas in viscera vertite vires.

AEn. VI. 833.

Terror repentinus, insolita vocis prosodia;

VOL. I.

——— steteruntque comæ, et vox faucibus hæsit.

AEn. II. 774.

Deliquium animi, inusitata cæsura dispo-
 sitione;

Et cum frigida mors anima seduxerit artus.

AEn. IV. 385.

Fulcimenti mollitudo, pede quinto a syl-
 laba brevi inchoante;

——— molli fultus hyacintho.

Ecolg. VI. 53.

Liquor inter fervefaciendum exuperans
 atque effluens, syllaba ad finem versus ex-
 uberante;

Aut dulcis musti Vulcano decoquit humorem.

Georg. I. 295.

Ver. 366. τίσεσθαι] Al. τίσεσθαι. Ex
 versu 280, ut videtur; φάτο γὰρ τίσεσθαι
 Ἀλέξανδρον.

Ver. 367. ἐν χεῖρεσσ' ἑάγη] Plutarch.
 Symposiac. lib. 9. Prob. 13. et MSS. non-
 nulli, ἐν χεῖρεσσιν ἑάγη.

Ver. 369. κόρυθος λάβειν] Quærit hic
 ineptissime Scholiastes, quare Ense[m] po-
 tius non arripuerit Paridis. Quasi vero,
 inter pugnandum, omnia essent æque fá-
 ctu facilia.

Ver. 371. πολύκεστος ἱμᾶς ἀπαλὴν ὑπὸ
 δειρῆν.] Ad personam quam convenientissi-
 me!

Ver. 372. "Ὅς οἱ] Qua ratione, ὅς, hic
 producatur; item βοός, infra, ver. 375. et
 θεός, ver. 381. et μιν, ver. 386. vide supra
 ad α'. 51, n. 10.

- "Ὅς οἱ ὑπ' ἀνδρεῶνος ὄχευς τέτατο τρυφαλείης.
 Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε, καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 375 "Ἡ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοὸς Ἴφι κταμένοιο.
 Κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἅμ' ἔσπετο χειρὶ παχείῃ.
 Τὴν μὲν ἔπειθ' ἦρως μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ῥίψ' ἐπιδιδήσας, κόμισαν δ' ἐρήρες ἑταῖροι.
 Αὐτὰρ ὁ ἅψ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίων
 380 "Εγχεῖ χαλκείῳ τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη
 ῥεῖα μάλ', ὥστε θεός· ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἥερι πολλῇ,
 Κάδ δ' εἴσ' ἐν θαλάμῳ εὐώδεϊ, κηῶντι.

Quod ipsi sub mento retinaculum adstrictum erat galeæ.

Et pertraxisset utique, et immensam tulisset gloriam,

Nisi cito sensisset Jovis filia Venus,

375 Quæ ipsi rupit lorum bovis vi occisi:

Inanis autem galea simul sequebatur manum robustam.

Eam quidem tum heros ad bene-ocreatos Achivos

Projecit contorquens, sustuleruntque dilecti socii.

At ille iterum irruit interficere cupiens

380 Hasta ærea: hunc autem eripuit Venus

Facile valde, utpote dea: cooperuitque caligine multa,

Collocavitque in thalamo suaveolenti, fragrante suffimentis.

372 ὑπὸ] R. 383 ἐκίχανιν] MS. Fl. Aldd. R. J.

Ver. 375. ἱμάντα βοὸς Ἴφι κταμένοιο] Τῶν γὰρ μὴ νόσφι μὴδὲ γῆρα διαλυμένων, ἀλλ' ὑπὸ σφαγῆς, εὐτόνον, τὸ δέσμα καὶ στρυφνὸν [fortasse στρυφνὸν] γίνεσθαι τὰ δὲ ὑπὸ θηρίων δηχθέντα, — καὶ τοῖς δέσμασι φλιδᾶν καὶ ῥακοῦσθαι. Plutarch. Symposiac. Lib. II. Probl. 9.

Ver. 378. κόμισαν] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 380. "Εγχεῖ χαλκείῳ] "Ὅτι δὲ ἐπὶ τῶν ἡρώων τὰ ὅπλα ὁμοίως χαλκᾷ ἦν πάντα, μαρτυρεῖ μοι καὶ Ὅμηρος — Βεβαιοῖ δὲ καὶ ἄλλως μοι τὸν λόγον, ἐν Φασηλίδι ἀνακείμενον, ἐν Ἀθηνᾶς ἱερῷ, τὸ δόρυ Ἀχιλλείως καὶ Νικομηδεύσιν, Ἀσκληπιοῦ ναῶν, μάχαιρα ὁ Μέμνονος. Καὶ τοῦ μὲν ἢ τε αἰχμῇ καὶ ὁ σφυρῶντι, ἢ μάχαιρα δὲ καὶ διὰ πάσης, χαλκοῦ πισπίσθαι. Ταῦτα μὲν δὴ ἴσμεν ἔχοντα οὕτως. Pausan. Laconic. lib. 3. c. 3. Clark. v. ad α'. 236.

Ibid. τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη] Itaque fœdus deinceps fractum eo prætextu,

quod evaserit scilicet, nec interfectus fuerit Paris.

Ver. 385. νεκταρίου ἱανού] "Εανὸς Pe-plum" (inquit vir doctissimus Phil. Labbe,) "mediam habet Ancipitem; quod, ut ple-
 "raque alia, omiserunt observare vulgares
 "Prosodiographi. Corripitur, Iliad. γ'.
 "ver. 419. Producitur vero, Iliad. ψ'.
 "ver. 254. et alibi." Thesaur. Prosod. pag. 48. At, siquid ego judico, tota via erravit Vir doctissimus. Qui enim loca omnia, in quibus hæc vox occurrit, contulerit; viz. Iliad. γ'. 585. 419. ε'. 734. θ'. 585. ζ'. 178. π'. 9. σ'. 552. 612. φ'. 507. et ψ'. 254. inveniet, (id quod a nemine occupatum memini) nomen substantivum, ἱανὸς Peplum, quod est a verbo ἵννμι, mediam semper corripere; at nomen adjectivum, ἱανὸς subtilis, quod equidem ab alia esse origine crediderim, mediam semper producere. Atque hinc iterum in transcurso, (quod ex prosodia vocis, καλὸς, su-

- Αὐτὴ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουσ' ἴε· τὴν δ' ἐκίχανε
 Πύργῳ ἔφ' ὑψηλῷ· περὶ δὲ Τρωαὶ ἄλῃς ἦσαν·
 385 Χεῖρὶ δὲ νεκταρέου ἱανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα·
 Γρηὶ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενεῖ προσέειπεν
 Εἰροκόμῳ, ἣ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταῶσῃ
 Ἦσκειν εἴρια καλὰ, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε·
 Τῇ μιν ἐισαμένη προσεφάνεε δι' Ἀφροδίτῃ.
 390 Δεῦρ' ἴθ'· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἰκόνδε νέεσθαι·
 Κεῖνος ὅγ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι,
 Κάλλει τε στίλβων καὶ εἵμασιν, οὐδέ κε φαίης
 Ἄνδρῃ μαχεσσάμενον τόνγ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε

Ipsa autem Helenam vocatura abiit: hanc autem invenit
 Turri in alta, circumque Troades abunde erant:

385 Manu vero odora veste concussit prehensam:

Anui autem eam similis facta grandævæ allocuta est
 Lanificæ, quæ ipsi Lacedæmone habitanti
 Carpebat lanas pulchras, maximeque ipsam diligebat:
 Huic se cum assimilasset, allocuta est Diva Venus;

390 “Huc veni: Alexander te vocat domum redire:

“Ille ipse in thalamo et tornatis lectis,

“Tum pulchritudine splendens, tum vestibus: neque dixeris

“Cum viro congressum armis illum rediisse, sed ad choream

588 ἡσκει] MS. sed *ei* est in litura, et a manu secunda, et supersunt vestigia
 τοῦ ν.

pra observaveram, ad β'. ver. 45.) videor
 mihi colligere, Hymnum illum in *Vene-*
rem, ubi adjectivum ἱανός, mediam corripit,
 ver. 65. non utique *Homeri* esse, sed Scrip-
 toris cujusdam longe recentioris. Induxit
 autem, ut opinor, in errorem virum doc-
 tissimum *Phil. Labbeum* versio quorun-
 dam latina; qui in versu isto, *Iliad.* ψ'.
 254. (nomen id adjectivum arbitrati, quod
 erat substantivum, et substantivum contra,
 quod erat adjectivum,) vocabulum ἱανῶ,
 quod erat vertendum [*Tenui*,] voce [*Pe-*
rho] reddiderunt; et *Λιπὶ* quod erat [*Linteo*]
 vertendum, id contra [*Subtili*] verterunt.

Ver. 588. ἡσκειν εἴ. κ.] De ν quod tertiæ
 ἡσκει contra legitimam rationem, quæ
 ejus accessionem in contractione tali re-
 spuit, tamen accessit, more Dorum, quam
 etiam Attici imitantur, ut Aristophanes et
 alii, vid. Eustath. ad Od. ι'. p. 1182. ubi
 de hoc ipso loco agit, sive potius Hera-

clides Grammaticus subtilis, cujus excerpta
 ponit. *Ern.*

Ver. 589. Τῇ μιν ἐισαμένη προσεφάνεε]
 Cum vocula μιν, duriuscule hic referatur
 ad προσεφάνεε; (quanquam similis fere
 verborum collocatio jam supra occurrit,
 ver. 586.) itemque alibi, ut β'. 795. et præ-
 ter ἐισαμένη, quo referatur, nihil habeat;
 verbum autem, ἐισαμένη, in *Voce Media*,
 jam plene id exprimat, quod latine dicitur,
 “*quum SE assimilasset*,” (vide supra ad
 γ'. 141.) ut supervacanea adeo videri pos-
 sit vocula ista, μιν: prope fuit ut crederem,
 Poëtam scripsisse, Τῇ μὲν ἐισαμένη. Ve-
 runtamen, quoniam pluribus in locis ea-
 dem occurrit loquendi ratio, istisque in
 locis omnibus scriptum sit μιν, nihil ausim
 mutare

Ver. 590. Δεῦρ' ἴθ'·] Ita restituit *Barne-*
siius. Recte, ut mihi quidem videtur. *H.*

"Ερχεσθ', ἢ χοροῖο νέον λήγοντα καδίζειν.

- 395 "Ως φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι νύρει·
Καί ῥ' ὥς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν,
Στήθεά θ' ἱμερόεντα, καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
Θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·

Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίειαι ἡπεροπεύειν;

- 400 Ἡ πῆ με προτέρω πολίων εὖ ναιομενῶν
"Αἷεις, ἢ Φρυγίης, ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς,
Εἴ τις τοῖ καὶ κεῖθι φίλος μερόπων ἀνδρώπων;
Οὐνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
Νικήσας ἐθέλει στρυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι,

"Ire, vel a chorea modo cessantem sedere."

- 395 Sic dixit: huic autem animum in pectoribus commovit:
Atque ut vidit deæ perpulchrum collum,
Pectoraque desiderabilia, et oculos vibranti-splendore-coruscantes,
Expavit inde, verbaque fecit, dixitque;

"Improba, quid me his cupis decipere?"

- 400 "An in aliquam me ulterius urbium bene-habitatarum
"Abduces, vel Phrygiæ, vel Mæoniæ amœnæ,
"Si quis tibi et illic amicus, articulate-loquentium hominum?
"Num, quia nunc nobili Alexandro Menelaus
"Victo, vult odiosam me, domum abducere;

599 ἡπιροπεύειν] Fl. A. 1. 400 πῇ] Fl. A. J. etc. MS. ut editum hic est.
Ibid. προτέρω] superscr. a m. vet. in MS. σω. 401 ἄζεις] F. A J cæteræ
sine interrogationis nota, præterquam in Fl. ubi est post ἐρατεινῆς.

Stephanus alique ediderant, Διὸς ἴτ'. Clark.
Consentit MS. Lips.

Ver. 391. Κεῖνος ὄγ' — Κάλλει τι στίλ-
βων καὶ εἵμασιν.]

Et nunc ille Paris —
Mæonia mentum mitra crinemque madentem
Subnexus. ————— En. IV. 215.

Ibid. καὶ δινωτοῖσι λίχισσι.] Al. καὶ δινω-
τοῖς λεχέισσι.

Ver. 392. Κάλλει τι στίλβων] Athenæus
interpretatur, Μύροις ἀλειφόμενος, Lib. 1.
cap. 15.

Ver. 396. Θεᾶς περικαλλέα δειρὴν.]

———— avertens, rosea cervice refulsit
En. I. 406.

Ver 398. ἔκ τ' ὀνόμαζι]

———— nomine clamat. En. IV. 674.

Ver. 400. Ἡ πῆ με] Vulgg. Ἡ πῇ με.

Minus recte. Non enim interrogativum
est istud πῇ, sed Ἡ.

Ver. 403. Οὐνεκα δὴ νῦν—;] Verti hunc
versum, Num, quia etc. ne in Versione
appareret Disjunctio (ver. 400. et 403.)
quæ in ipsis Poëtæ verbis nulla est.

Ver. 404. στρυγερὴν ἐμὲ] Optimo artifi-
cio Helenam semper inducit dedecus suum
profitentem.

Ver. 405. δολοφρονέουσα]

———— simulata mente locutam.

En. IV. 105.

Ver. 407. Μηδ' ἴτι] Ita H. Stephanus
recte legendum existimavit. Vulgg. Μη-
δί τι.

Ver. 409. Εἰςόκει σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται,
ἢ ὄγι δάλην.] Vox, ὄγι, nequaquam hic
supervacanea est, sed elegantissimam tum

- 405 Τ'ένεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέεσσα παρέσσης;
 Ἴησο παρ' αὐτὸν ἴσσα· θεῶν δ' ἀπόειπε κελεύθερος·
 Μηδ' ἔτι σοῖσι πόδεςσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον,
 Ἀλλ' αἰεὶ περὶ κεῖνον οἴζυε, καὶ ἐφύλασσε,
 Εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὄγε δέλην.
 410 Κεῖσε δ' ἐγὼν ἐκ εἵμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη,
 Κεῖνε πορσυνέεσσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ' ὀπίσσω
 Πᾶσαι μαμήσονται· ἔχω δ' ἄχρ' ἀκριτα θυμῷ.
 Τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη·
 Μή μ' ἔρεθε, σχετλίη· μὴ χωσαμένη σε μεθεῖω,
 415 Τῷς δέ σ' ἀπεχθήςω, ὥς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα·

- 405 " Ideo jam nunc huc dolos-struens advenisti?
 " Sede apud ipsum profecta; deorum vero abrenuncia vias:
 " Neque unquam tuis pedibus revertaris in Cœlum,
 " Sed semper juxta illum ærumnas-perfer, et ipsum serva,
 " Donec te vel uxorem fecerit, vel ille ancillam.
 410 " Illuc autem ego non ibo, (reprehensu-dignum utique esset,)
 " Illius ornatura lectum: Troades sane me postea
 " Omnes vituperabunt: sustineo vero dolores immensos animo."
 Hanc autem irata allocuta est diva Venus;
 " Ne me irrites, misera; ne irata te deseram,
 415 " Tantumque te odio habeam, quantum jam mirifice amavi:

405 τούνεκα] Fl. A. J. R. T. 411 Pseudodidymus notat alios habere πορσυνέουσα, quod etiam in edd. quibusdam, sed non veteribus, expressum est. 415 ἔκπαγλα φίλησα] MS.

in Græco tum in Latino sermone emphasisin habet, quam Linguae Recentiores prorsus ignorant. *Odyss.* β'. 326.

Ἦ τις ἐκ Πύλλῃ ἄξει ἀμύντορας ἡμαθύνοντας,
 Ἦ ὄγε καὶ Σπάρτηθεν.

Item *Hesiodus*, "Εργ. καὶ Ἡμερ. I. 224.

Ἦ τῶν γε στρατὸν εὐρεῖν ἀπώλεισιν, ἢ ὄγε τείχεος.
 et 320.

Εἰ γὰρ τις καὶ χερσὶ βίη μέγαν ἑλβὸν ἔληται.
 Ἦ ὅγ' ἀπὸ γλώσσης λήσσειται.

Similiter *Virgilius*:

Præcipitemque Daren ardens agit æquore toto,
 Nunc dextra ingeminans ictus, nunc *Ille* sinistra,
Æn. V. 456.

Item *Horatius*:

— nec dulces amores
 Sperne puer, neque *Tu* choreas.
Carm. lib. I. *Od.* 9.

Et *Seneca*:

— sive me altorem vocas,
 Seu *Tu* parentem —.
Herc. Fur. ver. 1248.

Non hæc versus gratia intrusa; sed singularem habent et in Græca lingua, et in Romana, elegantiam. *Clark.* Hæc sumta sunt e Bentleii nota ad Horat. *Carm.* I. 9. Plura diximus ad Callim. H. in Dian. 115. ubi hanc vocem Callimachæ e MSS. et edd. vet. restituiimus, pro qua irrepserat ἢ ὅτε. *Ern.*

Ver. 411. Κεῖνου πορσυνέουσα] De hujus vocis et similium prosodia, vide supra ad α'. 309. 314. 338. et infra ad ζ'. 434.

Μέσσω δ' ἀμφοτέρων μητίσσομαι ἔχθεα λυγρὰ
Τρώων καὶ Δαναῶν· σὺ δὲ κεν κακὸν οἶτον ὀλῃαι.

“Ὡς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα.

Βῆ δὲ κατασχομένη ἱανῶ ἀργῇτι φαεινῶ,

420 Σιγῇ· πάσας δὲ Τρῳᾶς λάθειν ἤρχε δὲ δαίμων.

Αἱ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἵκοντο,

Ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα Δωῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,

Ἡ δ' εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε διὰ γυναικῶν.

Τῇ δ' ἄρα δίφρον ἐλῆσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη,

425 Ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρεσσα·

Ἔνθα κάθειζ' Ἑλένη, κέρη Διὸς Αἰγιοόχοιο,

Ὅσσε πάλιν κλίνασα· πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ·

Ἦλυθες ἐκ πολέμου· ὥς ὠφελες αὐτόθι ὀλέσθαι,

Ἀνδρὶ θαμεῖς κρατερῶ, ὅς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.

“ In medio autem utrorumque struam odia perniciosia

“ Trojanorum et Danaorum: tu vero malo fato pereas.”

Sic dixit: timuit vero Helena Jove prognata;

Ivitque cooperta peplo candido splendido,

420 Tacite; omnesque Troadas latuit: praebat autem Dea.

Hæ vero ubi in Alexandri domum pulchram venerunt,

Ancillæ quidem deinde velociter ad munera sua convertebantur,

Ipsa autem in altum thalamum ascendit nobilissima mulierum.

Ei autem sellam prehensam amans-risum Venus,

425 Ex adverso Alexandri dea deposuit ferens:

Ibi sedit Helena, filia Jovis Ægiochi,

Oculis aversis; virumque objurgavit hac oratione:

“ Venisti ex bello: utinam illic periisses,

“ A viro interfectus forti, qui meus prior maritus erat.

416 μητίσσομαι] MS. A. 2. 3. 418 ἔδδεις] FL. A. J. R. 424 φιλομμειδῆς]

MS. Fl. A. J. R. 429 ὥς] A. 2. 3.

Ver. 419. ἱανῶ] Vide supra ad ver. 385.

Ver. 422. τράποντο,] Vide supra ad α'.
199. et ad γ'. 141.

Ver. 427. πάλιν κλίνασα.] Vide supra
ad α'. 309.

Ver. 429. πρότερος] *Al.* πρότερον. Quod
perinde est.

Ver. 432. [Θεὶ νῦν προκαλίσσαι] Sic apud
Martialem;

I, fuge: sed poteris tutior esse domi.

Ver. 433. ἀλλὰ σ' ἔγωγε Πανύσσασθαι]
Προσποιεῖται δὲ καὶ κηδεσθαι αὐτοῦ, κολακευ-
τικώτερον διὰ φόβον δηλαδὴ, ἐν οἷς φησιν,
“ Ἀλλὰ σε κίλομαι πανύσσασθαι,” inquit
Eustathius. Videtur tamen hoc mihi,
non assentandi, sed ignaviam exprobrandi
causa dictum. Hoc enim est quod re-

- 430 Ἡ μὲν δὴ πρὶν γ' εὐχέ' ἀρηΐφίλῃς Μενελάῳ,
 Σῇ τε βίῃ, καὶ χερσὶ, καὶ ἔγχρῃ, φέρετερος εἶναι·
 Ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηΐφιλον Μενέλαον
 Ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλὰ σ' ἔγωγε
 Παύσασθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῶ Μενελάῳ
 435 Ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν, ἡδὲ μάχεσθαι
 Ἀφραδέως, μήπως τάχ' ὑπ' αὐτῷ δαυρείης.
 Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·
 Μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἐνιπτε.
 Νῦν μὲν γάρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ·
 440 Κεῖνον δ' αὖτις ἐγὼ παρὰ γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃ τραπεῖομεν εὐνηθέντε·
 Οὐ γὰρ πώ ποτέ μ' ὦδε ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 Οὐδ' ὅτε σε πρότερον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς

- 430 "Certe quidem antea gloriabaris bellicosus Menelao,
 "Tuisque viribus et manibus, et hasta, te praestantiores esse:
 "Sed vade nunc provoca bellicosum Menelaum
 "Rursus pugnare contra: At te ego
 "Cessare moneo, neque flavum Menelaum
 435 "Contra, bellum bellare, et pugnare
 "Temere; ne forte ab ipso hasta interficiaris."
 Hanc autem Paris verbis respondens est allocutus;
 "Ne mihi, mulier, acerbis opprobriis animum incessas.
 "Nunc quidem enim Menelaus vicit cum Minerva:
 440 "Illum vicissim ego forte alias vincam; nam dii adsunt et nobis.
 "Sed age in gratiam redeamus concumbentes;
 "Non enim unquam me sic amor mentem complexus est,
 "Ne tunc quidem, quando te prius Lacedaemone ex amœna

430 εὐχῶ] Fl. A. 1. 434 παύσεσθαι κέλομαι] MS. 437 προσέειπεν] MS.
 recte. 438 ἄνισπε] A. 2. 5. J. R. etc. restituit bene ἐνίπτε Barnes.
 439 ἐνίκησε] Fl. A. J. R. recte.

spondet Paris, ver. 438. Μή με χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἐνιπτε.

Ver. 434. Παύσασθαι κέλομαι, μηδὲ — πολεμίζειν.]

— desiste manum committere Teucris.

Æn. XII. 60.

Ver. 438. ἐνιπτε.] Al. ἄνισπε. Ut Eustathius in textu. Sed ex commentario

liquet eum legisse, ἐνιπτε. Clark. Contextus interpositus Commentariis Eustathii, male Eustathio tribuitur, cum sæpe discrepet a Commentariis. Ab editoribus e libro, incertum est quo, sumtus est. Ern.

Ver. 439. ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ.] Al. ἐνίκησε ξὺν Ἀθήνῃ.

Ver. 442. ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν.]

- Ἐπλεον ἀρπάζας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι,
 445 Νήσω δ' ἐν Κρανάῃ ἐμίγην φιλότῃ καὶ εὐνῇ.
 Ὡς σέο νῦν ἔραμαι, καὶ με γλυκὺς ἴμερος αἰρεῖ.
 Ἥ ῥα, καὶ ἄρχε λέχοςδε κιῶν, ἅμα δ' εἶπετ' ἀκοίτις·
 Τὼ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατεύνασθ' ἐν λεχέεσσιν.
 Ἀτρεΐδης δ' ἂν ὄμιλον ἐφοῖτα, θηρὶ εἰκῶς,
 450 Εἰ περ ἔσαθ' ἔρσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα.
 Ἄλλ' οὔτις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικέρων
 Δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότε ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ.
 Οὐ μὲν γὰρ φιλότῃ γ' ἐκεῦθ' ἄνδρα, εἴ τις ἴδοιτο.
 Ἴσον γὰρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
 455 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Κέκλυτέ μεν, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἧδ' ἐπικέροι·
 Νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἀρηϊφίλῃ Μενελάῳ.
 Ὑμεῖς δ' Ἀργεῖήν Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ

" Navigabam rapta in transeuntibus-pontum navibus,

445 " Insula vero in Cranaë junctus sum amore et concubitu;

" Sicut te nunc amo, et me dulce desiderium capit."

Dixit, et præibat in lectum ascendens, simulque sequebatur uxor:

Hi quidem igitur in perforatis cubuerunt lectis.

Atrides vero [*Menelaus*] per turbam vagabatur, feræ similis,

450 Sicubi conspiceretur Alexandrum divina-forma-præditum.

Verum nullus poterat Trojanorum inclytorumque auxiliatorum

Ostendere Alexandrum tunc bellicoso Menelao:

Nec enim propter amicitiam abscondissent, si quis vidisset.

Æque enim ipsis omnibus odio erat, atque mors atra.

455 Inter hos autem locutus est rex virorum Agamemnon;

" Audite me, Trojani, et Dardani, et auxiliores;

" Victoria quidem manifesta est bellicosi Menelai:

" Vos igitur Argivam Helenam et opes cum ipsa

Veterum nonnulli legebant: φρένας ἔρος ἀμφεκάλυψεν· voce, φρένας, in cæsura uli-
 mam producente.

Ver. 445. πρότερον] *Al.* πρώτον.

Ver. 447. ἀρχε] Edidit *Barnesius* ἤρχε·
 Ex conjectura. Quod tamen nihil quic-
 quam immutat.

Ver. 449. Ἀτρεΐδης δ' ἂν ὄμιλον ἐφοῖτα, θηρὶ εἰκῶς,] Ita primus edidit *Barnesius*,
 ex *Eustathio* et *Scholiis*, et MSS. et ex
 libro ε'. ver. 528. Alii legunt, ἂν ὄμιλον
 φοῖτα· Quod est hiulcum. Attamen,

cum perturbationem hic *Menelai* maxi-
 mam, motumque turbidum valde, incon-
 ditumque ac concitatum, describat *Poëta*;
 aitque *Eustathius*, συντομωτάτῃ δὲ ἐπι-
 τηδὲς καὶ ἀνεπιέξιστος καὶ αὐτῇ ἢ παρα-
 βολῇ, συντροχάζοντος οἷον τοῦ ποιητικοῦ λόγου
 τῷ Μενελάῳ ἰχνηλατοῦντι τὴν φυγάδα Πάριν
 καὶ σπειύοντι· subit mihi nonnihil quidem
 dubitationis, annon hiulcum illud, ἂν
 ὄμιλον φοῖτα, et legerit *Eustathius*, et con-
 sulto fortasse scripserit *Homerus*. *Clark.*

Ἐκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἣντιν' εἰοικεν,
 460 Ἦ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνδράποισι πέληται.
 Ὡς ἔφατ' Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

“ Reddite, et mulctam persolvite, quam oportet,

460 “ Quæque et posteris hominibus memoretur.”

Sic dixit Atrides: comprobabant autem cæteri Achivi.

Mera hæc argutatio est. *ἰφοίτα* habet etiam
 MS. Lips.

Ver. 450. *Εἴ ποὺ ἰσαθρήσειεν*]

— solum densa in caligine Turnum

Vestigat lustrans, solum in certamina poscit.

Æn. XII. 466.

Ibid. *Ἀλέξανδρον θειοιδέα.*] Pronuncia-
 batur *θειοιδῆ*. Quomodo et postea scribi
 cæptum est.

Ver. 459. *ἀποτινίμιν,*] Vide supra ad
 β'. 43.

ΤΗΣ

ὍΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Δ'.

Ὑπόθεσις τῆς Δ'. ὍΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας.

²¹ ἘΔΟΞΕ τοῖς θεοῖς τὴν Ἴλιον ἀλῶναι. Διὸ Ἀθηναῖ μὲν Μενέλαον τοξευθῆναι ὑπὸ Πανδάρεω παρεσκεύασε. Καὶ οὕτω συγχυθέντων τῶν ὅρκων, Μαχάων μὲν ἰᾶται Μενέλαον· Ἀγαμέμνων δὲ ἀπελθὼν, τὴν στρατιὰν παρορμηθεὶς εἰς τὸν πόλεμον. Συμβολῆς δὲ γενομένης, πολλοὶ ἐκατέρωθεν ἀναιρῶνται.

Α Λ Λ Η.

ΤΟΥ Ἀλεξάνδρου ἡττηθέντος, καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἀπαιτοῦντος κατὰ τὰς συνθήκας τὴν τε Ἑλένην, καὶ τὰ σὺν αὐτῇ ἄρπαγέντα κτήματα, καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἀδικήματος τιμωρίαν, ἐν Διὸς οἱ θεοὶ βελεύονται περὶ τῆς Ἰλίδος. Καὶ Ζεὺς προτραπείς ὑπὸ τῆς Ἥρας, ἀποστέλλει τὴν Ἀθηναίαν εἰς τὸ τῶν Τρώων στράτευμα, σύγχυσιν τῶν ὅρκων ἐργασομένην. Ἡ δὲ παρὰγενομένη πείθει Πάνδαρον τὸν Ζελεΐτην τοξεῦσαι τὸν Μενέλαον. Καὶ βληθέντος αὐτοῦ, Ἀγαμέμνων ὀδύρεται, καὶ Μαχάονα τὸν ἰατρὸν μεταπέμπεται. Καὶ ἔτι περὶ τὴν θεραπείαν Μενελάου ἀσχολεμένων τῶν ἀρίστων, ἐπίαςιν οἱ Τρῶες σὺν ὅπλοις. Ἀγαμέμνων δὲ ἐπιὼν τὸ στρατόπεδον, τοὺς μὲν ἤδη παρατασσομένους παρακαλεῖ καὶ ἐπαινεῖ· τοῖς δὲ ἀγνοοῦσι τὴν ἔφοδον τῶν Τρώων, ἐπιπλήσσει· καὶ οὕτως, συμπεσόντων αὐτῶν εἰς τὴν μάχην, ἐκατέρωθεν πίπτουσι πολλοί.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Δ'.

Ἐπιγραφαί.

Ὅρκίαν σύγχυσις. Ἐπιπάλῃσις Ἀγαμέμνωνος.

Ἄλλως.

* Ἐπιπάλῃσις.

Ἄλλως.

Δεῖλτα, θεῶν ἀγορῇ, ὅρκων χύσις, ἄριστος ἀρχή.

Οἱ δὲ θεοὶ παρ' Ἰδην καθήμενοι ἡγορόωντο
Χρυσέῃ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δὲ σφισι πότνια Ἥβη
Νέκταρ ἐνογχόει· τοὶ δὲ χρυσείοις δεπᾶσσι
Δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
5 Αὐτίκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδης ἐρεδιζέμεν Ἥρην,

Dū interim apud Jovem sedentes consultabant
Aureo in pavimento; interque hos veneranda Hebe
Nectar ministrabat; illi autem aureis poculis
Excipiebant alter alterum, Trojanorum urbem aspicientes.

5 Tum continuo conabatur Saturnius irritare Junonem,

3 χρυσείοις] R. A. 1. Ibid. δεπᾶσιν] Fl.

Ver. 1. Οἱ δὲ θεοὶ παρ' Ἰδην] Virgilius:
Panditur interea domus Omnipotentis Olympi,
Conciliumque vocat Divūm Pater atque homi-
num Rex
Sideream in sedem. — AEn. X. 1.

Ver. 3. τοὶ δὲ χρυσείοις] Pronunciabatur
χρυσείοις. Prima enim corripī non potest.
Vide supra ad β'. 268. Clark. Clar. Ric-
cius Diss. Homer. XLI. p. 255. aliud age-
bat, cum hunc locum de hominibus et
humanis conviviis caperet: et hinc pocu-

la tantum aureis laminis inducta suspica-
retur. Deorum omnia sunt apud poëtas
aurea. Ern.

Ver. 4. Δειδέχατ' ἀλλήλους,] Ἦτοι ἐδεξι-
ῶντο, προπίνοντες ἑαυτοῖς, ταις δεξιαῖς. — τῇ
δεξιᾷ διδόν· τὸ ποτήριον. Athenæus, lib. I.
cap. xi. Προέπινον δ' ἀλλήλοις ἕχ' ὡς περ
ἡμεῖς, (τῷτο γὰρ προεκπιῖν εἶναι) ἀλλὰ με-
τὰ τὸν σκύφον. "Πλησάμενος δ' εἵνοιο δεπας
"δεῖδεκτ' Ἀχιλλῆα." Idem lib. V. cap. iv.
Κυρίως ἐστὶ τῷτο, [προπίνειν,] τὸ ἐτέρῳ πρὸ

- Κερτομίοις ἐπέεσσι παραβλήδην ἀγορεύων·
 Δοισαὶ μὲν Μενελάω ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
 "Ἡρῆ τ' Ἀργεΐῃ, καὶ ἀλαλκομενῆϊς Ἀθήνῃ·
 Ἀλλ' ἦτοι ταὶ νόσφι καδήμεναι εἰσορόωσαι
 10 Τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ
 Αἰεὶ παρμέμβλωκε, καὶ αὐτῇ κῆρας ἀμύνει·
 Καὶ νῦν ἐξεσάωσεν οἴόμενον θανέεσθαι.
 Ἀλλ' ἦτοι νίκη μὲν, ἀρηϊφίλῃς Μενελάῳ·
 Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα·
 15 Ἡ ῥ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν
 Ὀρσομεν, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
 Εἰ δ' αὖτως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἥδ' ὃ γένοιτο,

Mordacibus verbis *subdole* et per comparationem loquens:

- “Duæ quidem Menelao adjutrices sunt dearum,
 “Junoque Argiva, et auxiliatrix-potens Minerva:
 “At enim ipsæ seorsum sedentes, aspicientes
 10 “Oblectantur; huic vero [*Paridi*] risum-amans Venus
 “Semper adest, et ab ipso fata repellit:
 “Et nunc conservavit putantem se moriturum.
 “Sed victoria quidem, bellicosi Menelai:
 “Nos igitur consultemus, quem exitum habituræ sint hæ res:
 15 “Utrum rursus bellumque perniciosum et certamen grave
 “Excitemus, an amicitiam inter utrosque conciliemus.
 “Quod si ita hoc omnibus gratum et jucundum sit,

6 παρακλήδην] MS. v. β'. 636. 10 φιλομμειδῆς] MS. Fl. A. 5. ut γ'. 424·
 15 καὶ] in MS. adscript. a m. rec.

ἐαυτῇ δῆναι πειν. — “Πλησάμενος δ' οἶνοιο
 “δέπας δειδεκτ' Ἀχιλλῆα.” Πληρῶντες γὰρ
 προέπινον ἀλλήλοις, μετὰ προσαγορεύσεως.
Idem. lib. XI. cap. xiv. Virgilius:

Primaque libato, summo tenus attigit ore;
 Tum Bitiæ dedit; — ille impiger hausit
 Spumantem pateram, — *Æn*. I. 741.

Ver. 6. Κερτομίοις ἐπέεσσι παραβλήδην]
 Ὁρῶς προῖπιν, ὅτι ἐρεθιστικός ὁ λόγος ἔσαι
 καὶ χλευαστικός, καὶ παραβλητικός. Et
 paullo superius: Οὐκ ἔστιν ἀπλῶς παραβολή
 καὶ ἀντιθέτασι, ἀλλ' ὅπως ἐρεθιστικὴ καὶ κέρ-
 τομος, ὡς προῖπιν. Δύο μὲν Μενελάῳ μία
 δ' Ἀλεξάνδρῳ. Καὶ ἡ μὲν Ἡρῆ, ὡς Ἀργεΐᾳ,
 τῷ Μενελάῳ ἐπαρκεῖν ὀφείλασα· ἡ δὲ Ἀθηνᾶ,
 ὡς Ἀλαλκομηνῆϊς. Ἡ δὲ Ἀφροδίτῃ, φιλο-
 μειδῆς, καὶ ἔκ ἀπ' Ἰλίου. Καὶ ὅμως αἱ μὲν
 νόσφι τοῦ Μενελάου καθεσθῆσι· ἡ δὲ αἰὲ παρ-

μέμβλωκε. Καὶ αἱ μὲν, θεαραὶ εἰς τέρψιν
 τῶν ἀγόνων, ἡ δὲ αὐτῇ “κῆρας ἀμύνει” συμ-
 παρμένουσα, “καὶ νῦν ἐξεσάωσεν.” Por-
 phyrii *Quæst. Homeric.* 16. Aristophanes
 voce, διαβάλλεται, (*Avibus*, ver. 1647.)
 in eandem fere sententiam utitur, si
 Scholiasti in *Aristophanem* fides sit,) ac
Homerus hoc in loco voce παραβλήδην,
 siquidem παραβλήδην *subdole*, sive ἀπα-
 τητικῶς, interpreteris. Denique, quidni
 παραβλήδην ita accipiatur, quomodo Lati-
 ni dicunt, *limis oculis intuens?*

Ver. 8. ἀλαλκομενῆϊς] Quoniam præ-
 cessit “Ἡρῆ τ' Ἀργεΐῃ, in eam sententiam
 propendeo, ut legatur Ἀλαλκομηνῆϊς Ἀθή-
 νῃ, ad conservandam analogiam. Ἡ ἐν
 Ἀλαλκομηνῆϊς, πόλει τῆς Βοιωτίας, τιμωμένη.
Schol.

Ἦτοι μὲν οἰκέοιτο πόλιν Πριάμοιο ἄνακτος,
 Αὖτις δ' Ἀργεῖην Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.

20 "Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐπέμυζαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·

Πλησίαι αἶγ' ἥσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.

Ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, ἐδὲ τι εἶπε,

Σκυζομένη Διὶ πατρὶ, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει·

Ἥρη δ' ἐκ ἔχαδε σῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·

25 Αἰνότεατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες;

Πῶς ἐθέλεις ἄλιον θεῖναι πόνον, ἢδ' ἀτέλεσον

Ἰδρωῖθ', ὃν ἰδρωσα μόγῳ; καμέτην δέ μοι ἵπποι

Λαὸν ἀγειρέσῃ, Πριάμω κακὰ, τοῖό τε παισίν.

Ἐρδ'· ἀτὰρ ἔ' τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.

"Omnino utique habitetur urbs Priami Regis,

"Retro autem Argivam Helenam Menelaus abducatur."

20 Sic dixit: Compressis vero labris gemebant Minervaque et Juno:

Propinquæ hæ utique sedebant, malaque Trojanis cogitabant.

Ac Minerva quidem tacita erat, neque quicquam dixit,

Irata Jovi patri, ira enim ipsam sæva tenebat:

Juno vero non continuuit in pectore iram, sed respondit;

25 "Gravissime Saturnie, quale verbum dixisti?

"Quomodo vis vanum reddere laborem, et sine fructu

"Sudorem, quem sudavi præ labore? defatigati sunt mihi et equi

"Copias cogenti, Priamo mala, ejusque filiis.

"Fac; at nequaquam omnes comprobamus dii cæteri."

27 καὶ μοι] R. A. 2. 3. J.

Ver. 10. Ἰερπιδον] Porphyrius, loco jam citato, videtur hanc vocem in secunda persona accepisse; ut sit, *Oblectamini*; Αἱ μὲν νόσφι τῷ Μενελάῳ κάθησθε.

Ibid. φιλημειδῆς Ἀφροδίτη]

Venus, (nec te sententia fallit)

Trojanas sustentat opes. *Æn.* X. 608.

Ver. 12. Καὶ νῦν ἱξάσασιν] Itaque factus deinceps fractum eo prætextu, quod evaserit scilicet, nec interfectus fuerit Paris.

Ver. 18. Ἦτοι μὲν οἰκέοιτο] Pronunciabatur, οἰκοῖτο. Cæterum Barnesius hic edidit, μὴν. Quod tamen nihil opus: Vide ad α'. 51. Optimeque respondet μὲν, sequenti isti δέ.

Ver. 20. ἐπέμυζαν] Veteres de sensu hujus vocis non consensere: Alii interpretati sunt ita, ut latina versio habet, quod

sequuntur scholia Pseudo-Didymi, et inedita Lips. etc. alii de irrisione ceperunt, ut Hesych. ἐπίμυζαν, ἐπιμυκτήρισαν, et Suidas. Analogia linguæ utrique rationi favet. v. Cel. Hemsterh. ad Lucian. T. I. p. 253. Sed contextus et h. l. et Il. 9. 457. priori interpretationi favet. *Ern.*

Ver. 21. Πλησίαι αἶγ' ἥσθην] Qui istud γι omiserit, sentiet tandem quam ad sententiam plane non sit supervacaneum. *Clark.* de versu v. ad 9. 457.

Ver. 24. Ἥρη δ' ἐκ ἔχαδε]

— Tum regia Juno

Acta furore gravi: Quid me alta silentia cogis
 Rumpere —? *Æn.* X. 62.

Alii hic legunt: Ἥρη δ' ἐκ ἔχαδε. Quod perinde est.

Ver. 27. Ἰδρωῖθ', ὃν ἰδρωσα] Qua ratione,

- 30 Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Δαιμονίη, τί νύ σε Πρίαμος Πρίαμοιό τε παῖδες
 Τόσσα κακὰ ρέζουσιν, ὅτ' ἀσπερχές μενεαίνεις
 Ἰλίσ ἐξαλαπάξαι ἐκκτίμενον πτολίεθρον;
 Εἰ δὲ σύ γ', εἰσελθῆσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ,
 35 Ὁμὸν βεβρώδοις Πρίαμον Πρίαμοιό τε παῖδας,
 Ἄλλης τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαι.

- 30 Huic autem valde indignatus respondit nubes-cogeus Jupiter;
 "Improba, qui tibi Priamus Priamique filii
 "Tanta mala faciunt, quod indesinenter cupis
 "Ilii evertere bene-ædificatam urbem?
 "Quod si tu, ingressa portas et muros altos,
 35 Crudum voraveris Priamum Priamique filios,
 "Cæterosque Trojanos; tunc fortasse iram saturaveris.

35 ἐκκτίμενον] Fl.

ον, hic producat; vide supra ad α'. 51.
 n. 10.

Ver. 30. νεφεληγερέτα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 31. Δαιμονίη,] Vide supra ad β'. 190.

Ibid. τί νύ σε Πρίαμος]

Quid meas Æneas in te committere tantum,
 Quid Troës potuere? — Æn. I. 235.

Ver. 35. Ὁμὸν βεβρώδοις] Hinc apud Xenophontem: Τύττες, ἣν πως δυνώμεθα, καὶ ὡμὸς δεῖ καταφαγεῖν. Κύρη Ἀναβάσ. lib. IV. sub finem. Et, — τὸ μὴ ἔχ ἡδέως ἀν καὶ ὡμῶν ἐσθιέν αὐτῶν. Ἑλληνικ. lib. III.

Ver. 39. σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεις σῆσιν] Vid. ad α'. 297.

Ver. 41. Τὴν ἐθέλω,] Videntur mihi hoc minus recte accepisse ii, qui vertunt; Quam volo. Constructio enim hujusmodi est: Si quando et ego vehementer urbem excindere istam (scil. aliquam istarum) voluero, etc. Clark. Simplicissimum fuerit, τὴν accipere dictum pro τινι. Sin malis significare ταύτην, quod et ipse prætulerim, innuit Argos.

Ibid. ἐγγεγάσαι,] Al. ἐγγεγάσαι.

Ver. 42. διατρέβειν] Vide supra ad α'. 309.

Ibid. ἀλλὰ μ' ἴασαι] Fædissime in hoc vocabulo Homerum permultis in locis deturpavit Barnesius, scribendo ἴασσαι, ἴασσω, et similia; quæ erant omnino scribenda, ἴασαι, ἴασω, etc. Ignoravit nimirum vir eruditus, vocem ἴάω, (aliasque item

omnes in αω purum desinentes,) secundam et in Futuro et in Aoristo primo Semper producere. Liqueat hoc ex Scriptoribus scenicis, quorum elocutio Sermoni propior est, et quibus proinde poetica illa literarum geminatio rarius est licita.

Οὐ φησ' ἴασειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς.

Sophocl. Ajac. v. 1344.

Οὐκ ἐν ἴασσις ἐδ' ὑπ' ἐνέχμεν βοῆς.

Id. Elect. v. 631.

Οὐκ ἐν σ' ἴασσω τήνδε γῆν οἰκῆν ἔτι.

Eurip. Phæniss. v. 1583.

Ἀκόλας' ἴασας μάντιων θισπίσματα.

Ibid. v. 978.

Μίαν με μῆνοι τήνδ' ἴασον ἡμέραν.

Id. Medea, v. 340.

Καί μ' ἐκ ἁπαδ' ἔδηκιν, ἐδ' ἴασσε σε.

Id. Alcest. v. 621.

Χαμαί μ' ἴασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι.

Aristoph. Nub. v. 697.

Τὰ δ' ἄλλ' ἴασω, ταῦτα πᾶν τίθηνσθί μοι.

Id. Ἑκκλησιαζ. v. 239.

Οἷον δὲ τῆν ἐν ἴασω Πεζμνιον

Id. apud Athenæum lib. I. c. 25.

Quæ virum doctum hic in errorem induxerunt, hujusmodi sunt:

1mo. "Certissimum, inquit, τὸ ἴασω, me-
 "diam corrigere, vel ex unico hoc loco,"
 Odyss. φ'. 235.

Οὐκ ἴασσιν ἐμοὶ δόμεναι βιὸν ἢ δὲ φασγέτην.

Ἐρξον, ὅπως ἐδέλεις, μὴ τῷτο γε νεῖκος ὀπίσσω
Σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.

Ἄλλο δὲ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

40 Ὅπποτε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς, πόλιν ἐξαλαπάξαι
τὴν ἐδέλω, ὅθι τοὶ φίλοι ἄνδρες ἐκγεγάασι,
μή τι διατρέβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' εὔσαι·
καὶ γὰρ ἐγὼ σοι δῶκα ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ.

“Fac, quomodo vis; ne hæc contentio posthac

“Tibi et mihi magna concertatio inter utrosque sit.

“Aliud autem tibi dicam, tu vero in præcordiis reponere tuis;

40 “Si quando et ego ardens, urbem excindere

“Aliquam voluero, ubi tibi dilecti homines nati sunt,

“Ne remoreris meam iram, sed me permittas:

“Etenim ego tibi urbem hanc dedi volens invito animo.

41 ἐγγράσσι,] Fl. A. 1. 5. quæ mutatio est frequens in verbis hujus compositionis.

At non advertit vir eruditus, syllabas ἱα hic in unam coalescere; et pronunciatum fuisse, Οὐκ ἄσσειν ἱμοί: eadem ratione scilicet, ac in sequentibus:

Ἀντίον εἰμ' αὐτῶν τρεῖν μ' ἐκ ἐξ Παλλὰς Ἀθῆνν.
Iliad. ε'. 256.

Ἄλλ' ἐώμειν μιν πρῶτα παρῆξελ. τρεῖν πεδίοιο.
Ibid. κ'. 344.

Ἀψ Δαναῶν ἐς ὅμιλον, ἐπὶ χ' ἐώμειν πολέμοιο.
Ibid. ε'. 402.

Similiter apud Latinos:

Uno eodemque igni. — *Virgil. Eclog.* VIII. 81.

Una eademque via. — *Æn.* X. 487.

Uno eodemque tulit partu. — *Æn.* XII. 847.

2do, Qua ratione vir eruditus supra, in γ'. ver. 223. recte edidit ἐρίσεις, quod olim scriptum fuerit ἐρίσεις; eadem ratione et hic ἱάσσαι restituendum existimavit, quod olim scriptum fuerat ἱᾶσαι. At horum duorum vocabulorum longe diversa est ratio. Nam innumera sunt verba in ἱζω et ἄζω, quæ penultimam et Futuri et Aoristi primæ semper corripunt; nonnulla etiam in ἰω impurum desinentia, ut γελᾶω, γελᾶσω. At quæ in ἰω primum desinunt, ut ἱάω, βοᾶω, ἱάομαι, θεῶομαι: ea omnia et Futurum et Aoristum semper producant. Vide supra ad α'. 67.

3tio, Fraudem (ut opinor) viro erudito fecit versiculus iste, *Iliad.* κ'. 299.

Οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγένηρας εἶασιν Ἐκτωρ.

* Vide infra ad ζ'. 146.

ubi, ex supra dictis, manifesto legendum,

Οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγένηρας εἶασ' Ἐκτωρ.

Similis error irrepserat, ex ignorata pro-sodia, *Odys.* λ'. 303.

Τεθῆσιν, τιμὴν δὲ λελόγγασιν ἴσα θεῶσι

quo in loco ipse Barnesius recte restituit,

— τιμὴν δὲ λελόγγασ' ἴσα θεῶσι.

Denique similis error etiamnum insedit, *Iliad.* ω'. 124.

— καὶ ἐντύνοντο ἄρισον

et *Odys.* π'. 2.

Ἐντύνοντο ἄρισον ἅμ' ἡοῖ.

quibus in locis necessario legendum est,

— καὶ ἐντύνοντ' ἄρισον.

Et,

Ἐντύνοντ' ἄρισον ἅμ' ἡοῖ.

Nam ἄρισον, prandium, primam producit:

Ὡρα ὅμως καὶ εἰς οἶκον ἀνδρίσας Διοκλείδας.

Theocrit. Idyll. XV. 146.

* Καὶ πρὸς τέτοις ἀρισώσῃ τὸν Πειραιᾶ προσιμαίνον.
Aristoph. Equit. 812.

— ὅπου ἄρισον παρῆλθον. *Id Vesp.* 611.

Ἐπὶ ταῖς δὲ τὸς πρίσβυς ἐπ' ἀρισον καλῶν.

Id. Avib. 1601.

Ἀρισον προτίθεται καὶ ἄτ' ἡδισα μύσασθαι.
Id. Pace. 1280.

- Αἶ γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε καὶ ἔρῳ ἄσερόεντι,
 45 Ναιετάσσι πόλῃες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 Τάων μοι πέρι κῆρι τίεσκετο Ἴλιος ἰρῆ,
 Καὶ Πριάμος, καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο.
 Οὐ γάρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης,
 Λοιβῆς τε, κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
 50 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 Ἥ τοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόλῃες,
 Ἄργος τε, Σπάρτη τε, καὶ εὐρυάγυια Μυκῆνη·
 Τὰς διαπέρσαι, ὅταν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·
 Τάων ἔτι ἐγὼ πρόσθ' ἴσαμαι, ἐδὲ μεγαίρω.
 55 Εἶπερ γὰρ φθονέω τε, καὶ ἐκ εἰῶ διαπέρσαι,
 Οὐκ ἀνὺ φθονέω· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐσσι.
 Ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν δέμεναι πόνον ἐκ ἀτέλεσον·

" Quæ enim sub soleque et cælo stellifero,

45 " Habitantur urbes terrestrium hominum,

" Harum a me maxime ex animo honorabatur Ilium sacrum,

" Et Priamus, et populus hastæ-fraxineæ-periti Priami.

" Non enim mihi unquam ara carebat epulis convenientibus,

" Libationeque, nidoreque: hunc enim sortiti sumus honorem nos,"

50 Huic autem respondit deinde magnis-oculis veneranda Juno;

" Certe mihi tres quidem multo dilectissimæ sunt urbes,

" Argosque, Spartaque, et latas-vias-habens Mycene:

" Has excinde, quando tibi invisæ fuerint animo.

" Has non ego propugno, nec invidéo tibi.

55 " Quamvis enim inviderem et non sinerem excindere,

" Nihil profecerim invidendo: quoniam multo potentior es.

" Sed oportet et meum facere laborem non irritum:

47 εὐμελίῳ] R. A. 1. 49 κνίσσης] MS.

Δρᾶ ταῦτ' ἴν' ἀριστᾷ —

Id. Εκκλησιαζ. 468.

Et apud *Athenæum*, lib. I. c. ix. recte scriptus occurrit versus ipse *Homericus*,

Ἐντίνοντ' ἄρισον — *Odyss.* π'. 2.

Ver. 43. Δῶκα ἐκὼν αἰκοντί γε θυμῷ.] Δοκίῃ δὲ πως ἱαντίον εἶναι τὸ ἐκὼν, τῷ αἰκοντί γε θυμῷ. inquit Scholiastes. Διὸ καλῶς [immo vero ineptissime] ὁ Τρύφων, συναλείψας καὶ ἀποσερίφων τὸ ἂ ἐν τῷ "δῶκα," συνάπτει τὸ αἰκὼν, ἴν' ἤ, "δῶκ' αἰκὼν αἰκον-
 " τί γε θυμῷ."

Ver. 44. ἔρῳ ἄσερόεντι.]

— stellantis regia cæli. *Æn.* VII. 210.

— cælum stellis fulgentibus aptum.

Æn. XI. 202.

Ver. 45. Ναιετάσσι] Vide supra ad β'.

648.

Ver. 48. Οὐ γάρ μοι ποτὶ]

— evertere gentem

Immeritam visum superis. *Æn.* III. 2.

Ibid. δαιτὸς εἵσης,] Vide supra ad α'.
 468. Clark. Hic quidem locus est clasicus adversus eos, qui a partitione cibo-

- Καὶ γὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, γένος δέ μοι ἔνδεν, ὅθεν σοί·
 Καί με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 60 Ἀμφότερον, γενεῇ τε, καὶ ἔνεκα σὴ παρὰκοίτις
 Κέκλημαι· σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦθ' ὑποείζομεν ἀλλήλοισι,
 Σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔφονται θεοὶ ἄλλοι
 Ἀθάνατοι· σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι,
 65 Ἐλθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν,
 Πειρᾶν θ', ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιῆς
 Ἀρξῶσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.
 Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπίθῃσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· [χαιῆς,
 70 Αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀ-
 Πειρᾶν δ', ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιῆς

“ Nam et ego dea sum, genus autem mihi inde, unde tibi :

“ Et me maxime-venerandam genuit Saturnus versutus,

60 “ Utrumque, tum quod ad genus, tum quod tua conjux

“ Vocor: tu autem omnes inter immortales regnas.

“ Verum enimvero in his quidem concedemus nos inter nos,

“ Tibi quidem ego, tu autem mihi: sequentur autem dii cæteri

“ Immortales: Tu vero ocyus Minervæ manda,

65 “ Ire in Trojanorum et Achivorum pugnam gravem,

“ Conarique, ut Trojani gloria-elatos Achivos

“ Incipiant priores præter fœdera lædere.”

Sic dixit: neque non paruit pater hominumque et deorum:

Protinus Minervam verbis alatis allocutus est;

70 “ Cito admodum ad exercitum vade, ad Trojanos et Achivos,

“ Et conare efficere, ut Trojani gloria-elatos Achivos

60 σοί] R. A. 2. 3. J. 67 ὑπερόρκια] MS. et sic rursus v. 72.

rum ducunt modum loquendi, et ad intelligendum δαῖτα εἶσιν esse nihil aliud nisi cibum bonum, opimum. μηρία πύονα sunt Il. α'.

Ver. 53. τὰς διαπίρσαι,] Verbum, διαπίρσαι, in hoc versu; et ἐπιτεῖλαι, infra in versu 64. infinitivum accipiunt, loco imperativi. Ἀπαρέμφατον, inquit in utroque loco Scholiastes, ἀντὶ προστακτικῆς. Equidem, quare utrobique non legatur imperativum, διαπίρσαι et ἐπίτελλαι, nihil video.

Ver. 61. Κέκλημαι.] Vide supra ad α'. 37.

Vol. I.

B b

Ver. 66. Πειρᾶν θ', ὥς κεν] Virgil.

Aut tu bella cie, conceptumque excute fœdas.
 Æn. XII. 158.

Ver. 68. οὐδ' ἀπίθῃσε πατὴρ] Vituperat hoc Plato, de Republ. lib. II. Vide autem supra ad ver. 12. et ad γ'. 380.

Ver. 69. ἔπεα πτερόεντα] Vide supra ad α'. 201.

Ver. 74. αἶψα.] Virgil.

Illa viam celerans—

— cito decurrit tramite virgo.

Æn. V. 609.

"Αρξῶσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.

"Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·

Βῆ δὲ κατ' ἐλύμπωιο καρήνων αἰΐξασα.

75 Οἶον δ' ἀστέρα ἦκε Κρόνος παῖς ἀγκυλομήτεω,

"Ἡ ναύτησι τέρας, ἥε στρατῶ εὐρέϊ λαῶν,

Δαμπρόν· τῷ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἴενται·

Τῷ εἰκυῖ ἤϊξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,

Κὰδ δ' ἔδορ' ἐς μέσσον· δάμβρος δ' ἔχεν εἰσορόωντας,

80 Τρῶάς θ' ἵπποδάμεις, καὶ ἑυκνήμιδας Ἀχαιεύς.

"Ὡδὲ δέ τις εἶπεςκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

"Ἡ ρ' αὖτις πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνῇ

"Ἔσσεται, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθῃσι

Ζεὺς, ὅς τ' ἀνδρῶπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.

"Incipiant priores præter fœdera lædere."

Sic fatus, instigavit antea propensam Minervam:

Descendit vero ea ab Olympi verticibus festinans.

75 Qualem autem stellam mittit Saturni filius versuti,

Aut nautis portentum, aut exercitui lato populorum,

Splendidam; ex ea autem multæ scintillæ emittuntur:

Huic similis impetu ferebatur in terram Pallas Minerva,

Desiliitque in medium: stupor autem tenebat aspicientes,

80 Trojanosque equorum domitores, et bene ocreatos Achivos.

Sic vero aliquis loquebatur intuitus in propinquum alium;

"Sane rursus bellumque perniciosum et pugna gravis

"Erit, vel amicitiam inter utrosque statuit

"Jupiter, qui inter homines arbiter belli est."

80 ἑυκνήμη.] F. A. R. J. 83 τίθησιν] Fl. 86 κασιδύσειθ'] F. A. 1. κατιδύσειθ' ὅμηλον] A. 2. 3. J. κατιδύσειθ'] etiam MS. Turn.

Ver. 75. Οἶον δ' ἀστέρα] Non τὸν λιγόμενον Κομήτην, ut Scholiastes male; sed *Stellæ trajectorynem*.

Quæ si non cecidit, potuit cecidisse videri.

Porro, ridiculus plane hoc in loco scriptor Gallicus Terrasson: "Voilà, inquit, un "Phénomène absolument inconnu sous "le Nom d' *Astre*, tel que le donne "Homère; mais je veux qu' il ait paru "quelquefois comme *Meteore* quoique je "n' en aye aucune connoissance." *Dissert. Critiq. sur l' Iliade. Part. IV. chap. 5.*

Ver. 78. Τῷ εἰκυῖ] Legit Scholiastes, Τῷ ἰκέλῃ, ex versu 86. ut videtur.

Ver. 81. Ὡδὲ δέ τις εἶπεςκεν] Qua ra-

tionem vox, τις, hic producat; et infra, ver. 85. itemque ultima, in voce ἀνδρῶν, ver. 86. vide supra ad α'. 51.

Ver. 82. φύλοπις αἰνῇ "Ἔσσεται, ἢ φιλότητα] "Un presage ridicule, cet astre, "qui promet la guerre ou la paix; car il "vaudroit autant, qu' il n' eût point pa-rû." Terrasson *Dissertat. Critiq. sur l' Iliade. Part. IV. chap. 6.* Sed erravit hic ingenium nimis acutum. Hoc enim aiunt milites; rem non amplius in incerto fore, quippe signum dedisse Jovem, aliquid jam apud se statutum atque decretum; statim intellecturos, Paxne futura sit an Bellum.

- 85 Ὡς ἄρα τις εἶπεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τέ.
 Ἡ δ' ἀνδρὶ ἱκέλη Τρώων κατεδύσαθ' ὅμιλον,
 Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενῃ, εἴ περ ἐφείροιο.
 Εὖρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
 90 Ἑσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰὶ στίχες ἀσπιστάων
 Λαῶν, αἳ οἱ ἔποντο ἀπ' Αἰσθήποιο ῥοαῶν·
 Ἀγχῆ δ' ἵσταμένη ἔσσεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἥ ρά νύ μοί τι πίδαοιο, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον;
 Τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν·
 95 Πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο,
 Ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ·
 Τῷ κεν δὴ πάμπρῳτα πᾶρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,

85 Sic utique aliquis dicebat Achivorumque Trojanorumque.

Illa vero viro similis Trojanorum subiit multitudinem,

Laodoco Antenoridæ, forti bellatori,

Pandarum deo similem quærens, sicubi inveniret.

Invenit Lycaonis filium laudatumque fortemque,

90 Stantem: circaque ipsum fortes ordines clypeatorum

Militum, qui ipsum secuti fuerant ab Æsepi fluentes:

Prope autem stans, verbis alatis allocuta est;

“Nunquid mihi parueris, Lycaonis fili bellicose?

“Auderes sane Menelao immittere velocem sagittam:

95 “Ab omnibus utique Trojanis gratiam et gloriam reportares,

“Inter omnes vero maxime ab Alexandro rege:

“A quo profecto imprimis luculenta dona ferres,

95 κεν] edd. vett. 96 μάλιστ'] MS.

Ver. 84. ἀνθρώπων] Coniicit *Domina Dacier*, scribendum ἀνθρώποις. De τίτυκται, vide ad α'. 37.

Ver. 86. Ἡ δ' ἀνδρὶ ἱκέλη] *Virgil*.

— formam assimilata *Camerti*,

In medias dat sese acies. — *Æn.* XII. 224.

Ibid. κατεδύσαθ'] Sic infra κ' 517. Alii κατεδύσειθ' et κατεδύσσεσθ'. A verbo δύσομαι: Quod et alibi usurpatur.

Ver. 88. Πάνδαρον ἀντίθεον — ἀμύμονά τε.] Non, omni virtute præcellentem; erat enim perfidus: sed τοξικῆς scientia singulari peritum.

Ver. 89. Εὖρε] Orationis τὸ ἀσύνδετον, celeritatem indicat *Minervæ*.

Ver. 92. Ἀγχῆ δ' ἵσταμένη — προσηύδα.] Non male hic *Scholiastes*: Ἀθήνῃν δὲ νῦν ὑποληπτίον τὸν λογισμὸν αὐτοῦ Πανδάρου. Αὐτὸς γὰρ πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα διελογίζετο· ἅπιστα γὰρ Λυκάονες, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης μαρτυρεῖ. Vide supra ad α'. 194. Recte itaque et *Plutarchus*: Ἡ γὰρ οὐχ ὀρεῖς — τὴν Ἀθηναίαν, ὅτι πείσαι βούλεται τοὺς Ἀχαιοὺς, τὸν Ὀδυσσεῖα παρακαλοῦσαν; ὅτι συγχίαι τὰ ὄρεα, τὸν Πάνδαρον ζητοῦσαν; ὅτι τρέψασθαι τοὺς Τρώας, ἐπὶ τὸν Διομήδην βαδίζουσαν; Ὁ μὲν γὰρ, εὖρωστος καὶ μάχιμος· ὁ δὲ, τοξικός, καὶ ἀνόητος· ὁ δὲ, δεινὸς εἰπεῖν, καὶ φρόνιμος. De *Pythiæ Oraculis*.

Ver. 94. Τλαίης κεν] Nonnulli hoc ita

- Αἴ κεν ἴδῃ Μενέλαον ἀρχῖον, Ἀτρείος υἷον,
 Σῶ βέλει δμηθέντα, πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
 100 Ἀλλ' ἄγ' οἴστευσον Μενελάεα κυδαλίμοιο·
 Εὐχέο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ, κλυτοσόξῳ,
 Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην,
 Οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελεΐης.
 "Ὡς φάτ' Ἀθηναίη· τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν.
 105 Αὐτίκ' ἐσύλα τόξον εὐξοον, ἰξάλα αἰγὸς
 Ἀγρίε, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς, ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας,
 Πέτρης ἐκβαίνοντα δεδεγμένος ἐν προδοκῆσι,
 Βεβλήκει πρὸς στῆθος· ὁ δ' ὕπτιος ἔμπωσε πέτρη.
 Τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαϊδεκάδαρρα πεφύκει·

" Si viderit Menelaum Mavortium, Atrei filium,

" Tuo telo domitum, rogam conscendentem tristem.

100 " Quin age, sagitta-pete Menelaum gloria-sublimem:

" Vove autem Apollini in-Lycia-genito, arcu-inelyto,

" Agnorum primogenitorum te sacrificaturum inclytam hecatomben,

" Domum reversum sacræ in urbem Zeleæ."

Sic dixit Minerva, huic autem animum dementi flectebat.

105 Statim eduxit arcum perpolitum, factum ex salaci capro

Agrestī, quem quondam ipse, sub pectore consecutus,

E rupe exeuntem excipiens in insidiis,

Percusserat in pectus: hic autem supinus cecidit in petram.

Hujus cornua ex capite sexdecim-palmarum nata erant:

104 ἴφατ'] MS. 115 πρόσθεν δὲ σάκεια] MS. sed superscr. manu sec. Fl.

Aldd. J. T. quod bene prælatum.

accipiunt, ut sit interrogatio: Nec male. Vir doctissimus Henric. Stephanus, sine interrogatione legere malit. Quod recte fieri poterit, nec tamen quicquam opus sit, ut in præcedenti versu scribatur, Εἰ ῥά νύ μοι εἴς.

Ver. 101. Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ,] Τὸν γὰρ θεὸν τοῦτον τευχθῆναί φασι τῆς Λητοῦς μεταβαλούσης τὸ εἶδος εἰς λύκαιαν. — Ταύτην τοι καὶ ἐν Δελφοῖς ἀνακτῖσθαι λύκον πίπτουσαι χαλκῶν, τὴν τῆς Λητοῦς ὠδὴν αἰνιττόμενον. *Ælian. de Animalib. lib. X. cap. 26.* Alii deductum existimant a λύκη: *Heractid. Pontic. de Homeri Allegor. §. 6.* "Prisci Græcorum, primam lucem, quæ præcedit Solis exortus, λύκην appellaverunt: — ἀμφιλύκη νύξ, et — Ἀπόλλωνι λυκη-

" γενεῖ, quod significat τῷ γεννῶντι τὴν λύκην." *Macrob. Saturnal. lib. I. c. 17.*

Ibid. κλυτοσόξῳ,] *Arcitenens. Æn. III. 75.*

Ver. 102. ῥέξειν] Vide supra ad α'. 444.

Ver. 104. τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν.]

Pandare, qui quondam, jussus confundere fœdus, In medios telum torsisti primus Achivos.

Æn. V. 496.

Vide supra ad ver. 92. et ad ver. 12.

Ibid. ἄφρονι] Εὐ δὲ καὶ ταῖς ἐπιρήσεσι χρῆται Ὅμηρος, καθάπερ τινὰ ψῆφον ἰδίαν ἐπιφέρει τοῖς πραττομένοις ἢ λεγομένοις. — "τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν." *Plutarch. de audiend. Poëtis.*

Ver. 105. ἐσύλα] Eduxit e theca; quæ appellabatur γαμυτὸς, *Odys. φ'. 54.*

- 110 Καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοζόος ἤραρε τέκτων,
 Πᾶν δ' εὖ λειήνας, χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην·
 Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος, ποτὶ γαίῃ
 Ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεια σχέδον ἐσθλοὶ ἐταῖροι,
 Μὴ πρὶν ἀναίξειαν ἀρήϊοι υἱὲς Ἀχαιῶν,
 115 Πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον ἀρήϊον, ἀρχὸν Ἀχαιῶν.
 Αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φαρέτρης· ἐκ δ' ἔλετ' ἰὸν
 Ἀβλήτα, πτερόεντα, μελαινῶν ἔρμ' ὀδυνάων·
 Αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμει πικρὸν ὀϊστὸν,
 Εὖχετο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ, κλυτοτόξῳ,
 120 Ἀργῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην,
 Οἷκαδὲ νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστν Ζελεῖης.

- 110 Atque hæc quidem elaborans cornuum-politor aptaverat faber,
 Totumque cum recte levigasset, aureum imposuit apicem:
 Et hunc quidem arcum Pandarus scite disposuit, cum tetendisset, ad terram
 Inclinans; ante autem scuta tenebant strenui socii,
 Ne prius consurgerent in eum Mavortii filii Achivorum,
 115 Quam percussus esset Menelaus Mavortius, propugnator Achivorum.
 Porro ille detraxit operculum pharetræ, exemitque sagittam
 Nondum-in quenquam conjectam, pennatam, profundorum causam validam
 Statimque ad nervum aptavit acerbam sagittam, [dolorum;
 Vovitque Apollini in-Lycia-genito, arcu-inclyto,
 120 Agnorum primogenitorum se sacrificaturum inclytam hecatomben,
 Domum reversum sacræ in urbem Zeleæ.

Ibid. *σάκη*] R. (sed Eustath. in Comm. *σάκεια*) quod post alii imitati sunt.

114 *ἀναίξειν*] Aldd. J.

Ver. 107. *Πέτρης ἐκβαίνοντα*] Virg.

Ecce! feræ saxi dejectæ vertice capræ.

Æn. IV. 152.

Ver. 109. *ἐκκνιδεκᾶδωρα*] Contendit *Po-*
pūs, binorum hic, non singulorum cor-
 num, longitudinem denotari. Ne scili-
 cet longior esset arcus, quam qui manibus
 tractari posset. At quid opus, obsecro, ut
 cornu ipsum, quam esset longum, longi-
 tudine adæquaret arcus?

Ver. 110. *ἤραρε*] Non a præterito me-
 dio *ἤραρα*, sed ab aoristo *ἤραρον*. Vide su-
 pra ad α'. 57. et ad β'. 810.

Ver. 111. *χρυσέην*] Pronunciatur *χρυσῆν*.
 Vide supra ad β'. 268.

Ver. 112. *Καί τὸ μὲν*] *τέξον*.

Ibid. *ποτὶ γαίῃ*] *Al.* *πρὸς τὴν γαίῃ*.

Ver. 113. *Ἀγκλίνας*] Vide supra ad α'.
 309.

Ibid. *πρόσθεν δὲ σάκεια*] *Al.* *σάκη*. Quod
 pronunciati idem est. At *σάκεια* videtur
 antiquior esse scriptio. *Clark.* v. Var.
 Lect.

Ver. 116. *Αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φαρέτρης*]

— aurata volucrem Threïssa sagittam
 Deprompsit pharetra, cornuque infensa teten-
 dit. *Æn.* XI. 858.

Ver. 117. *μελαινῶν ἔρμ' ὀδυνάων*] *Barne-*
siius nove edidit, *μελαινέων*. Sed scriben-
 dum existimo, *μελαινῶν*. Quod enim olim
 scriptum erat, *μελαινάων*, vix ac ne vix
 quidem ulla cum analogia (absorpta α
 longa) poterat enunciari *μελαινῶν*.

Ver. 118. *Αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ*] Qua ratio-

- Ἐλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβῶν, καὶ νευῖρα βόεια.
 Νευρὴν μὲν μαζῶ πέλασεν, τόξω δὲ σίδηρον.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινε,
 125 Λίγξε βίος, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἄλτο δ' οἷστος
 Ὀξυβελῆς, καθ' ὁμίλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων.
 Οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάδοντο
 Ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτης ἀγελείη,
 Ἦ τοι πρόσθεν σταῖσα, βέλος ἐχεπευκὲς ἄμυνεν.
 130 Ἢ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροῦς, ὥς ὅτε μήτηρ

Traxit autem simul crenasque sagittæ prehensas, et nervos bubulos :

Nervum quidem mammæ admovit, arcui autem ferrum.

Porro postquam rotundum magnum arcum tetenderat,

- 125 Striduit arcus, nervus autem valde sonuit, saliitque sagitta

Acutam-habens-cuspidem, in turbam advolare cupiens.

Neque tui, Menelaë, dii beati oblitī sunt

Immortales, prima autem Jovis filia prædatrix,

Quæ ante te stans, sagittam mortiferam depulit.

- 130 Hæc vero tantum inhibuit a corpore, ut cum mater

125 βίος] A. 5. T. Ibid. ἄλτο] Fl. A. J. R. 128 ἀγελείη] T. 131 λείξε-
ται] MS. F. A. 1. R. sic et Schol. min. Pseudo-Did.

ne vox, ἐπὶ, hic ultimam producat; item βέλος, ver. 129. vide supra ad α'. 51.

Ver. 119. Εὐχέτο δ' — Ἀργῶν πρωτογόνων]

—— audacibus annue cœptis:

Ipse tibi ad tua templa feram sollemnia dona,
 Et statuam ante aras aurata fronte juvenum.

Æn. IX. 625.

Ibid. Λυκηγενίη.] Vide supra ad v. 101.

Ver. 122. Ἐλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας] Virg.

—— nervoque obversus equino

Contendit telum; diversaque brachia ducens

Constitit. —— Æn. IX. 622.

Et duxit longe; donec curvata cœrent

Inter se capita, et manibus jam tangeret æquis

Læva aciem ferri, dextra nervoque papillam.

Æn. XI. 860.

Ver. 123. Νευρὴν μὲν μαζῶ πέλασεν, τόξω δὲ σίδηρον.] Macrobius versum hunc cum versibus tribus jam novissime e Virgilio citatis comparans; “totam, inquit, rem quam — to compendio lingua ditior explicavit! ves- — ter, licet periodo usus, idem tamen dixit.” lib. V. cap. 5. Caterum de prosodia vocis πέλασεν, vide supra ad α'. 140.

Ibid. σίδηρον.] Virgilio, acies ferri; Livio, aculeus sagittæ.

Ver. 124. Αὐτὰρ ἐπειδὴ] Vel, Αὐτὰρ ἐπὶ δὴ: ad numeros, rotundius.

Ver. 125. Λίγξε βίος, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν,]

—— sonat una letifer arcus,

Et fugit horrendum stridens elapsa sagitta.

Æn. IX. 631.

Extemplo teli stridorem, aurasque sonantes

Audiit una.

Æn. XI. 863.

Cæterum de voce, λίγξε, quam singularem habeat vim, ita Quintilianus: “Mime, inquit, Nobis concessa est onomatopœia; Quis enim ferat, siquid, simile illis merito laudatis, λίγξε βίος, et σίζει ὀφθαλμούς, fingere audeamus?” Lib. I. c. 5. Vide infra ad ver. 455.

Ver. 126. μεναίνων.] De hac voce, Aristoteles: Κίχρηται Ὅμηρος πολλαχῶς τῶν τὰ ἄψυχα ἔμψυχα λίγειν, διὰ τῆς μεταφοῆς. Ἐν πᾶσι δὲ, τῶν Ἐνέργειαν ποιεῖν, εὐδοκίμει ὅτι ἐν τοῖςδε, — “ἐπιπτέσθαι με — ναίνων.” — Ἐν πᾶσι γὰρ τούτοις, διὰ τὸ ἔμψυχα εἶναι, Ἐνεργεῖντα φαίνονται. Rhetoric. lib. III. cap. 11. Inde Demetrius Phalerus: Ἀρίστη δὲ δοκεῖ μεταφορὰ τῶν Ἀρίσ-

Παιδὸς ἐέργει μυῖαν, ὃδ' ἡδέϊ λέξατο ὕπνῳ.
 Αὐτὴ δ' αὖτ' Ἴδυνεν, ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
 Χρύσειοι σύνεχον, καὶ διπλόος ἦντετο θώρηξ.
 Ἐν δ' ἔπεσε ζωστῆρι ἀρηρότι πικρὸς οἴστος·

- 135 Διὰ μὲν ἄρ' ζωστῆρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο,
 Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλας ἡρέρειστο,
 Μίτρης δ', ἣν ἐφόρει, ἔρυμα χροῶς, ἔρκος ἀκόντων,
 Ἡ οἱ πλεῖστον ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἶσατο καὶ τῆς·
 Ἀκρότατον δ' ἄρ' οἴστος ἐπέγραψε χροῶ φωτός·

A filio arcet muscam, quando dulci sopitus est somno.

Ipsa vero eo direxit, ubi baltei annuli

Aurei constringebant id, et duplex obtendebatur thorax:

Incidit itaque in balteum bene-aptatum acerba sagitta:

- 135 Et per balteum quidem adacta est affabre-factum,

Et per thoracem artificiose-factum infixam est,

Laminamque, quam portabat tutamen corporis, septum telorum,

Quae ipsum plurimum juvat, perforavit tamen et ipsam;

Summamque sagitta perstrinxit cutem viri:

134 ἔπεισεν] Fl. contra consuetudinem vitiose. 141 μίνη] R. Ald. J. quod verum est. v. ad α'. 41.

τοτέλει, ἡ κατ' ἐνέργειαν καλυμνίνη, ὅταν τὰ ἄψυχα ἐνεργούντα εἰσάγῃται καδᾶπες ἔμψυχα· ὡς τὸ ἐπὶ βέλαι, — “ἐπιπτόσθαι” — “μειναίνων.” — Πάντα γὰρ ταῦτα — ζώτικαῖς ἐνεργείαις ἔοικεν. Περὶ Ἑρμηνείας, §. 81. Vide infra ad λ'. 573.

Ver. 127. Οὐδὲ σείθιν, — λελάθοντο] Virg.

Non tamen Euryali, non ille oblitus amorum.

Æn. V. 334.

Ver. 128. ἀγελίην,] Ita restituit *Barnesius* ex *Eustathio* et *Scholii* et MSS. *Fulg.* ἀγελίην. *Clark.* Firmat MS. Lips. Edd. vett. magno consensu sic habent.

Ver. 130. Ἡ δὲ πόσον μὲν ἔργον ἀπὸ χροῶς,] Virg.

—— deflexit partim stringentia corpus

Alma Venus. ——— Æn. X. 331.

Ver. 131. λέξατο] *Al.* λέξεται. Vide autem supra ad β'. 515.

Ver. 132. ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες,] Virg.

—— teritur qua subtilis alvo

Balteus, et laterum juncturas fibula mordet.

Æn. XII. 273.

Ver. 135. Διὰ μὲν ἄρ' ζωστῆρος — ἡρέρειστο,] Pulcherrime Motum Sagittæ describunt hi duo versiculi; in quibus sententia a pede tribrachii et dactylicis pluribus inchoata, in duplicem demum Spondaicum desinit. Vide supra ad γ'. 357.

Ver. 136. Καὶ διὰ θώρηκος — ἐπέγραψε χροῶ φωτός,]

Illa volans, humeris surgunt qua tegmina sum-

ma,

Incidit; atque viam clypei molita per oras,

Tandem etiam magno strinxit de corpore Turni.

Æn. X. 476.

—— rumpitque infixam bilicem

Loricam, et summum degustat vulnere corpus.

Æn. XII. 375.

Ver. 137. Μίτρης,] Μίτρα δὲ ἐλέγετο τὸ ἐσώτερον τῆς λαγόνος εἰλημα ἱερῶν, χαλκῶ ἔξωθεν περιελημμένον. *Schol.*

Ver. 139. ἐπέγραψε,] Catullo, conscribillavit.

Ver. 141. Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα]

Indum sanguineo veluti violaverit ostro

Siquis ebur: ——— Æn. XII. 67.

Quem locum *Macrobius* inter eos recen-

- 140 Αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα κελαινεφές ἐξ ὠτειλῆς.
 'Ως δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μίλην
 Μηρόν, ἥε Κάειρα, παρήϊον ἔμμεναι ἵππων·
 Κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρῆσαντο
 Ἴππῆες φορέειν βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα,
 145 Ἀμφότερον, κόσμος θ' ἵππῳ, ἐλατῆρι τε κῦδος·
 Τοιοῖ τοι, Μενέλαε, μίανδρην αἵματι μηροῖ
 Εὐφύες, κνημαί τ', ἥδ' ἐσφυρὰ κάλ' ὑπένερθε.
 'Ρίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 'Ως εἶδεν μέλαν αἷμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς·
 150 'Ρίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηϊφίλος Μενέλαος.
 'Ως δ' εἶδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας,
 "Αψορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέεσθαι.

140 Statim autem fluxit sanguis purpureus ex vulnere.

Ac veluti quando aliqua ebur mulier purpura tinxerit

Mæonia, vel Caria, maxillare ut sit eorum:

Jacet autem in thalamo, multique ipsum optarunt

Equites gestare; Regi vero est repositum ornamento.

145 Utrunque, ornatusque equo, equitique gloria:

Talia tibi, Menelaë, fœdata sunt cruore femora

Formosa, suræque, et malleoli pulchri inferius.

Cohorruit autem deinde rex virorum Agamemnon,

Ut vidit atrum sanguinem defluentem ex vulnere:

150 Cohorruit autem et ipse bellicosus Menelaus.

Quum vero vidit nervumque et sagittæ hamos extra existentes,

Iterum ei animus in pectoribus collectus est.

151 ὥς δὲ ἶδεν] MS. 155 ἔταμον] F. 161 ἀπίτισσαν] vett. edd. omnes.

162 σῆσιν] F. A. J. R.

set, in quibus Poëtarum "par pene splen-
 "dor amborum est." lib. V. cap. 12. Lu-
 cianus jocosè, *Pictorum hinc optimum*
nuncupat Homerum: Μᾶλλον δὲ τὸν ἄρισ-
 τον τῶν γραφῶν Ὅμηρον, παρόντος Εὐφράνο-
 ρος καὶ Ἀπελλῆ, δεδιγμένθα. Οἷον γὰρ τι
 τοῖς Μενελάῳ μηροῖς τὸ χροῶμα ἐκείνος ἐπέβαλ-
 λεν, ἐλέφαντι εἰκάσας ἡρέμα πεφοινιγμένῃ, etc.
Dialog. qui appellatur Eikónes. Notatu
 dignius est, quod ait Pausanias: 'Ελέφαν-
 τα, ὅσοι μὲν ἐς ἔργα καὶ ἀνδρῶν χιτῶνας, εἰσὶν
 ἐκ παλαιῶ δῆλοι πάντες εἰδότες· αὐτὰ δὲ τὰ
 θηρία πρὶν ἢ διαβῆναι Μακεδόνας ἐπὶ τὴν
 Ἀσίαν, οὐδὲ ἰωράσκειναι ἀρχήν, πλὴν Ἰνδῶν τε
 αὐτῶν, καὶ Λυκίων, καὶ ὅσοι πλησιόχωροι

τέτοιοις. Διηλοὶ δὲ καὶ Ὅμηρος, ὅς βασιλεῦσι
 κλίνας μὲν καὶ οἰκίας τοῖς εὐδαιμονιστέροις
 αὐτῶν, ἐλέφαντι ἐποίησε κεκοσμημένας, θηρία
 δὲ ἐλέφαντες μνήμην οὐδεμίαν ἐποίησατο. *At-
 tica*. lib. I. cap. 12.

Ver. 144. β. κεῖται ἄγαλμα.] Non satis
 apte h. l. ornamentum vertitur. Nam de
 ornatu e tali ebore est vers. seq. Ver-
 terim *delicias* (bijou), quo sensu anti-
 quissimis usurpatur. v. Dorvill. ad Cha-
 rit. p. 12. et Cl. Ruhnken. ad Timæi gloss.
 Ern.

Ver. 146. μηροῖ Εὐφύες, κνημαί τ', ἥδ' ἐ-
 σφυρὰ κάλ' ὑπένερθε.] Pulcherrime sangui-

- Τοῖς δὲ βαρυστενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
Χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι.
155 Φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὄρκι' ἔταμνον,
Οἷον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι·
Ὡς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν.
Οὐ μὲν πως ἄλλιον πέλει ὄρκιον, αἶμά τε ἀρνῶν,
Σπονδαὶ τ' ἀκρητοί, καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιδμεν.
160 Εἴπερ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν,
Ἐκ τε καὶ ὁψὲ τελεῖ· σὺν τε μεγάλῳ ἀπίτισαν,
Σὺν σφῆσι κεφαλῇσι, γυναιξί τε, καὶ τεκέεσσιν.
Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Ἔσσεται ἡμεῖς, ὅταν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρῇ,
165 Καὶ Πριάμος, καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο.

Inter hos autem graviter suspirans locutus est rex Agamemnon,
Manu tenens Menelaum; adgemebantque socii.

- 155 "Care frater, in mortem ergo tibi foedera percussi,
"Solum cum objeci pro Achivis cum Trojanis pugnare:
"Quandoquidem ita te vulnerarunt Trojani, et foedera firma conculcarunt.
"Non tamen ullo modo irritum erit foedus sanguisque agnorum,
"Libaminaque mero-facta, et dextræ, quibus fisci sumus.
160 "Etiam si enim protinus Olympius non perfecerit,
"Attamen tandem aliquando perficiet; et magno luerint,
"Cum propriis capitibus, uxoribusque et liberis.
"Bene enim ego hoc scio mente et animo,
"Erit dies, quando pereat Ilium sacrum,
165 "Et Priamus, et populus hastæ-fraxineæ-periti Priami.

Ibid. τίκεισιν] A. 2. 3. J. 163 ἐγὼν] Fl. A. 3. 165 εὐμελ. F. A. 1.

nis lente delabentis *tramitem* quasi ob oculos ponunt hæc verba.

Ibid. καλ'] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 151. ἐκτὸς ἰόντας,] Carni non in-

fixos.
Ver. 152. Ἀψορρόν οἱ θυμὸς] Qua ratio-
ne, ἀψορρόν, hic ultimam producat; item-
que κασίγνητε, ver. 155. et σε, ver. 161.
et σφῆσι, ver. 162. vide supra ad α'. 51.
Clark. Male vulgata versio *iterum* etc.
servata est. Voluit poëta exprimere ad-
fectum eorum, qui perterrentur; quibus
fugit retro *versus* cor sanguis, ut ictus
densentur et augeantur, et pallore os in-
ficiatur. Ern.

Ver. 155 Φίλε] Vide infra ad ε'. 61.

Ver. 161. ἀπίτισαν,] Ita edidit Barne-
sius. Recte, ut mihi quidem videtur.
Vulg. ἀπέτισσαν. Clark. Consentit
MS. L.

Ibid. τελεῖ — ἀπίτισαν,] Pro ἀποτίσσει.
Hæc conjunctio fut. et aor. frequens
poëtis et cæteris, in prosaicis interdum tur-
bavit viros doctos. vid. Intt. ad Lucian.
Revivisc. c. 22. Ern.

Ver. 163. Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα] Vide
ζ'. 447. Εὖ μὲν γὰρ τόδε οἶδα etc.

Ver. 164. Ἔσσεται ἡμεῖς, ὅταν] Virg.

Scilicet et tempus veniet, cum —

Georgic. I. 493.

- Ζεὺς δὲ σφιν Κρονίδης, ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
 Αὐτὸς ἐπισσείησιν ἑρεμνὴν Αἰγίδα πᾶσι,
 Τῆςδ' ἀπάτης κοτέων· τὰ μὲν ἔσσεται ἐκ ἀτέλεστα·
 Ἀλλὰ μοι αἶνόν ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,
 170 Αἶ' κε θάνης, καὶ μοῖραν ἀναπλήσης βιότοιο·
 Καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἰκοίμην.
 Αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἴης,
 Καδ' δὲ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρῳσὶ λίποιμεν,
 Ἀργεῖνν' Ἑλένην· σέο δ' ὅστέα πύσει ἄρρεα
 175 Κεῖμένε· ἐν Τροίῃ, ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ.
 Καὶ κέ τις ὧδ' ἔρξει Τρώων ὑπερνηορέοντων,
 Τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενελάῳ κυδαλίμοιο·
 Αἶψ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει Ἀγαμέμνων,
 Ὡς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν·

“Jupiter utique ipsis Saturnius, in excelso sedens, in æthere habitans,

“Ipse incutiet terrificam Ægida omnibus,

“Ob hanc fraudem iratus: Hæc sane erunt non irrita:

“Sed mihi gravis dolor tui causa erit, O Menelaë,

170 “Si moriaris, et fatum adimpleveris vitæ:

“Utique summa tum ignominia notatus carum Argos repetam.

“Statim enim recordabuntur Achivi patriæ terræ,

“Gloriam vero Priamo et Trojanis relinquemus,

“Argivam Helenam: tui autem ossa putrefaciet terra

175 “Jacentis in Troja, non-ad-finem-perducto super bello.

“Et aliquis sic dicet Trojanorum ferocientium,

“Sepulchro insultans Menelai gloriosi:

“Utinam sic in omnibus iram expleat Agamemnon,

“Sicut et nunc incassum exercitum duxit huc Achivorum:

173 λίποιεν] MS. 174 πύσει] R. A. 2. 3. J. T. 178 τελέσει] MS. et edd. vett. Eustath. in Comm. τελέσει. optativus quidem necessarius est.

— tempus erit, magno cum optaverit emptum
Intactum Pallanta, — Æn. X. 503.

Ver. 166. ὑψίζυγος,] — ἐπὶ ζυγοῖς
Καθίζιτ' ἀρχῆς. — Eurip. Phœniss.
ver. 74.

Ver. 167. Αὐτὸς ἐπισσείησιν ἑρεμνὴν Αἰγί-
δα] Virg.

— ipsum
Credunt se vidisse Jovem, cum sæpe nigrantem
Ægida concuteret dextra. — Æn. VIII. 354.

Ver. 171. πολυδίψιον Ἄργος] Πολυπόθνη-

τον, Athenæus lib. X. cap. 9. et Strab.
lib. VIII. Ubi et πολυψιον et πολὺ δ' ἴψιον

a nonnullis scriptum memorat.

Ver. 174. πύσει] Nonnulli, minus rec-
te, πύσει. Clark. Iique minus boni. vid.
Var. Lect.

Ver. 178. τελέσει] Ita edidit Barnesius.
Recte, ut mihi quidem videtur. Scho-
liastes itidem, τελέσει. Vulgg. τελέσει.
Clark. vid. Var. Lect. De Scholiaste, si
intelligit Pseudodidymum, falsum est.
Ern.

- 180 Καὶ δὴ ἔβη οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Σὺν κεινῇσιν νηυσὶ, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον.
 Ὡς ποτὲ τις ἐρέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθάν.
 Τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 Θάρσει, μηδὲ τί πω δειδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν·
 185 Οὐκ ἐν καιρῷ ὅξυ πάγῃ βέλος, ἀλλὰ πάροιδεν
 Εἰρύσατο ζωῆς τε παναίολος, ἡδ' ὑπένερθεν
 Ζῶμά τε, καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 Αἱ γὰρ δὴ ἔτῳς εἶη, φίλος ὦ Μενέλαε·
 190 Ἐλκος δ' ἱητὴρ ἐπιμάσσεται, ἡδ' ἐπιθήσει
 Φάρμαχ', ἃ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων.
 Ἦ, καὶ Ταλθύβιον, θεῖον κήρυκα, προσεήυδα·
 Ταλθύβι, ὅττιτάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,

- 180 "Ac scilicet rediit domum, dilectam in patriam terram,
 "Cum vacuis navibus, relicto strenuo Menelao:
 "Sic aliquando aliquis dicet; tunc mihi dehiscat lata terra."
 Hunc autem confirmans allocutus est flavus Menelaus:
 "Bono sis animo, neque quicquam terrefacias copias Achivorum:
 185 "Non in lethali loco acuta fixa est sagitta, sed ante
 "Tutatus est balteusque varius, et subtus
 "Cinctusque, et lamina, quam ærarii cuderant fabri."
 Hunc autem respondens allocutus est rex Agamemnon;
 "Utinam sane ita sit, dilecte o Menelaë:
 190 "Vulnus autem medicus tractabit, et adhibebit
 "Medicamina, quæ sedent tetros dolores."
 Dixit; et Talthybius, divinum præconem, allocutus est;
 "Talthybi, quam citissime Machaonem huc accerse,

181 κεινῇσι] Fl. A. J. R. 183 ἐπιθαρσύνων] Fl. 193 ὅτι] A. J. R.

Ver. 181. Σὺν κεινῇσιν νηυσὶ,] Tam sine Helena et spoliis, quam sine Menelao.

Ver. 182. Ὡς ποτὲ τις ἐρέει·] Qua ratione, τις, hic producat; item ultima in ἰσάμενος, ver. 203. et in πάλιν, ver. 214. vide supra ad α'. 51.

Ibid. τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθάν.] Hoc ita accepit Scholiastes, ut vertendum sit, non, tum mihi dehiscat lata terra; sed, tum mihi dehiscat lotum terra. Virg.

Sed mihi vel tellus optem prius ima dehiscat.

En. IV. 24.

Ver. 185. πάγῃ] Ex hoc aoristo fit πάγος, collis. Unde Areopagus, penultima brevi. Vox latina pāgus, ab alia est origine.

Ver. 186. παναίολος,] Mobilis, Porphyrio. Vide supra ad β'. 816.

Ver. 192. θεῖον κήρυκα,] Vide supra ad α'. 354.

Ver. 194. φῶτι, Ἀσκληπιῦ υἱὸν] Vox, φῶτα, non hic παρέλκει: Quod est ridiculum, et Poëta omnino indignum: Sed aut virum inclytum denotat, aut (quod

- Φῶτ', Ἀσκληπιῷ υἱὸν ἀμύμονος ἱητῆρος,
 195 "Οφρα ἰδῆ Μενέλαον ἀρήϊον, ἀρχὸν Ἀχαιῶν,
 "Ον τις οἴσειύσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 Τρώων, ἢ Λυκίων· τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
 "Ως ἔφατ'· ἔδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπίδησεν ἀκέσας·
 Βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 200 Παπταίνων ἥρῳα Μαχάονα· τὸν δ' ἐνόησεν
 Ἑσαότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰί εἰσες ἀσπισάων,
 Λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο Τρίκης ἔξ ἵπποβότοιο.
 Ἀγχι δ' ἰσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "Ορσ', Ἀσκληπιάδῃ καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,
 205 "Οφρα ἰδῆς Μενέλαον ἀρήϊον, Ἀτρεὺς υἱὸν,
 "Ον τις οἴσειύσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 Τρώων, ἢ Λυκίων· τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.

"Virum, Æsculapii filium laudatissimi medici,

195 "Ut videat Menelaum mavortium, ducem Achivorum,

"Quem aliquis missa-sagitta vulneravit, arcuum peritus,

"E Trojanis, vel Lyciis; quod illi quidem gloria, nobis vero luctus."

Sic dixit; neque ei præco immorigerus fuit, quum audivisset:

Perrexit autem ire per copias Achivorum ære-loricatorum,

200 Circumspiciendo-quærens heröem Machaonem: illum vero vidit

Stantem; circumque ipsum fortes ordines clypeatorum

Militum, qui ipsum secuti sunt Tricca ex equorum-altrice.

Prope autem stans, verbis alatis allocutus est;

"Veni ocyus, Æsculapiade; vocat rex Agamemnon,

205 "Ut videas Menelaum mavortium, Atrei filium,

"Quem aliquis sagitta-missa vulneravit, arcuum peritus,

"E Trojanis, vel Lyciis: quod illi quidem gloria, nobis autem luctus."

202 Alterum οἱ omittit ed. R. 205 ἰδῆ] MS. 206 ἔβαλε] MS.

ait Pausanias, lib. II. cap. 26.) "φῶτ',
 "Ἀσκληπιῷ υἱὸν," ὡς ἂν εἰ λέγοι, "Θεῷ
 "παῖδα ἀνδρωπον."

Ver. 202. οἳ οἱ ἔποντο Τρίκης ἔξ] Cum
 hoc nomen alibi scriptum sit Τρίκκη; et
 verbo ἔπον utatur Homerus. λ'. 485.
 Τρώες ἔπον πολλοί; edidit hoc in loco Bar-
 nesius, et omnino legendum contendit,
 οἳ οἱ ἔπον Τρίκκης ἔξ. Sed erudite respon-
 det Auctor Anonymus, in his rebus ap-
 prime sagax, interque paucos (ut opinor)
 facile dignoscendus, (in Actis Erudit.
 Lips. ad Febr. 1712.) "Pessime posuit

"Barnesius ἔπον, ut, secuti sunt, significet;
 "pro, ἔποντο. Semper Græcis, ἔπισθαι
 "sequi, non ἔπειν. Fallitur etiam vehe-
 "menter, dum hanc suam scriptionem
 "defendit ex Iliad. λ'. 485. Τρώες ἔπον
 "πολλοί. Nam ibi ἔπον divulgum est ab
 "ἀμφί, ut sit ἀμφεῖπον, (ut recte Eusta-
 "thius,) id est, περιεῖπον, ut minora Scho-
 "lia exponunt. Ἀμφεῖπειν, autem et περιέ-
 "πειν, longe aliud significant, quam ἔπισ-
 "θαι. Respondent illis latina verba, ex-
 "cipere, tractare, et habere. — Nec est ut
 "putet, in præsentis etiam loco ἔπον re-

- “Ὡς φάτο· τῷ δ’ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρσινε·
 Βὰν δ’ ἰέναι κατ’ ὁμίλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
 210 Ἀλλ’ ὅτε δὴ ῥ’ ἴκανον, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος
 Βλήμενος ἦν, περὶ δ’ αὐτὸν ἀγνηγέραθ’, ὅσσοι ἄριστοι,
 Κυκλός, ὁ δ’ ἐν μύσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φῶς·
 Αὐτίκα δ’ ἐκ ζωσῆρος ἀρηρότος εἵλκεν οἰσόν·
 Τῷ δ’ ἐξελκομένοιο, πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι·
 215 Λῦσε δέ οἱ ζωσῆρα παναίολον, ἥδ’ ὑπένερθε
 Ζῶμά τε, καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆς κάμον ἄνδρες.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἔλκος, ὅθ’ ἔμπεσε πικρὸς οἰσός,
 Αἶμ’ ἐκρυζήσας, ἐπ’ ἄρ’ ἥπια φάρμακα εἰδὼς
 Πάσσε, τά οἱ ποτὲ πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.
 220 Ὅφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
 Τόφρα δ’ ἐπὶ Τρώων σίχες ἤλυθον ἀσπισάων·

Sic dixit; huic vero animum in pectoribus commovit:

Perrexerunt autem ire per turbam, per exercitum latum Achivorum.

210 Ac quum jam pervenissent, ubi flavus Menelaus

Vulneratus fuerat, circumque ipsum congregati erant quique præstantissimi,

Corona-facta, ille vero in mediis stabat divinus vir;

Protinus utique e balteo bene-aptato extraxit sagittam:

Ea vero dum extraheretur, retro curvati sunt acuti hami:

215 Solvit porro ipsi balteum variegatum, et subtus

Cinctumque, et laminam, quam ærarii cuderant fabri.

Atque ubi inspexerat vulnus, quo inciderat acerba sagitta,

Sanguine exsucto, lenia medicamenta peritus

Inspersit, quæ ejus quondam patri amicus præbuit Chiron.

220 Dum hi occupati erant circa bello strenuum Menelaum,

Interim Trojanorum ordines admovebantur clypeatorum:

215 λῦσσε] Fl.

“ferri debere ad ἀμφί, quod hic itidem
 “est in versu antecedente: Nam hic ad
 “ἀμφί, adsciscendum ἀπὸ κοινῆς est εἰσέ-
 “κισαν: ut sit, — τὸν δ’ ἐνόησεν Ἑσαότ’.
 “ἀμφὶ δὲ μιν κρατερὰί σίχες (εἰσέκισαν)
 “ἀσπισάων Λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο Τρῳάης ἔξ. Po-
 “test etiam tantum subaudiri ἦσαν.”
 Hæc ille. Plane, si Τρῳῆη scribi nequi-
 visset, facillime potuisset dicere Poëta,

Λαῶν οἳ οἱ ἔποντ’ ἐκ Τρῳάης ἱπποβάταιο.

Ver. 210. 215. Ἀλλ’ ὅτε δὴ—, Αὐτίκα
 δ’ ἐκ] De isto δὲ, (et similiter τόφρα δ’,
 ver. 221.) vide supra ad α’. 57.

Ver. 211. περὶ δ’ αὐτὸν ἀγνηγέραθ’, ὅσσοι
 ἄριστοι.] Virg.

Stant lecti circum juvenes; ipse æger, —
 Æn. X. 837.

Ver. 215. παναίολον.] Vide supra ad β’.
 816.

Ver. 218. ἥπια φάρμακα εἰδὼς Πάσσε,]
 Virg.

Scire potestates herbarum, usumque medendi.
 Æn. XII. 396.

Ver. 220. βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον.] Vide
 supra ad β’. 408.

- Οἱ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης.
 Ἐνθ' ἔκ ἄν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,
 Οὐδὲ καταπτώσσοντ', ἔδ' ἔκ ἐθέλοντα μάχεσθαι·
 225 Ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν.
 Ἴππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·
 Καὶ τὲς μὲν θειράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιόωντας
 Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίης Πειραιῖδαο·
 Τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρυσχέμεν, ὅπποτε κέν μιν
 230 Γυῖα λάβῃ κάματος, πολέας διακοιρανέοντα·
 Αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν·
 Καί ῥ' ἔς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπόλων,
 Τὲς μάλα θαρσύνεσκε παρυσιάμενος ἐπέεσσιν·
 Ἀργεῖοι, μῆπω τι μεδίεστε θέριδος ἀλκῆς·
 235 Οὐ γὰρ ἐπὶ ψεύδεσσι πατὴρ Ζεὺς ἔσσειτ' ἀρωγός·

Atqui hi rursus arma induerunt, et recordati sunt pugnae.

Tunc non dormitantem vidisses Agamemnona nobilem,

Neque trepidantem, neque detrectantem pugnare;

225 Sed valde properantem pugnam in gloriosam.

Equos quidem enim dimisit, et currus varios ære:

Et hos quidem minister seorsum tenebat anhelantes

Eurymedon, filius Ptolemæi Piraïdæ:

Huic plurimum mandavit prope se currus tenere, si quando ipsum

230 Per membra occuparet defatigatio, multos obeuntem et imperitantem:

At ipse pedester existens [pedes] obibat lustrans ordines virorum:

Et quos quidem properantes videret Danaorum velocium-equitum,

His magnopere animum addebat astans verbis;

“Argivi, ne quid remittatis de acri fortitudine:

235 “Non enim mendaciis pater Jupiter erit auxiliator:

235 ἔσσεται] MS. 242 σείσσει] Aldd. Junt. quæ lectio bonum sensum habet, sed frigida existit tautologia.

Ver. 223. Ἐνθ' ἔκ ἄν βρίζοντα ἴδοις] Virg.

Tum vero Teucri incumbunt, —

Migrantes cernas, — Aen. IV. 397. 401.

Ver. 226. ἔασε] Vide supra ad ver. 42.

Ver. 229. παρυσχέμεν] Al. παρυσχέμεν, et παρασχέμεν. Clark. Παρυσχ. habent MS. et edd. vett. magno consensu. Ern.

Ver. 231. ἐπιπωλεῖτο] Hinc inscriptus hic liber. Ἐπιπόλεσις: ut recte notavit Burnesius.

Ver. 233. παρυσιάμενος ἐπέεσσιν] Qua

ratione, παρυσιάμενος, hic ultimam producat; item χολωτοῖσιν, ver. 241. et δὲ, ver. 274. vide supra ad α'. 51.

Ver. 235. ἐπὶ ψεύδεσσι] Ambiguum est, scripseritne Homerus, ἐπὶ ψεύδεσσι: ut dicat, interprete Eustathio, ὅτι ἐ ψεύσεται τὴν βοήθειαν an, ἐπὶ ψεύδεσσι: ut dicat, ὅτι ἐκ ἔσαι βοηθὸς τοῖς ψεύσαις Τρωσίν.

Ver. 242. ἰόμωροι,] Vulgo explicant, οἱ περὶ τοῖς μεμνημένοι. Sicuti ἰγχεσίμωροι, et similia. Quod si verum est, nec ab alia, jam forte ignota, deducta sunt hæc

- Ἄλλ' οἵπερ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο,
 Τῶν ἦτοι αὐτῶν τέρενα χροῖα γυῖπες ἔδονται·
 Ἡμεῖς δ' αὖτ' ἀλόχως τε φίλας, καὶ νήπια τέκνα
 Ἄζομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὴν ποτολίεθρον ἔλωμεν.
 240 Οὕστινας αὖ μεθιέντας ἴδοι συγερεῖ πολέμοιο,
 Τῶς μάλα νεικεῖσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
 Ἀργεῖοι, ἰόμαυροι, ἐλεγχέες, ἔ νυ σέβεσθε;
 Τίφθ' ἔτως ἔσητε τεθηπότες, ἥ ὕτε νεβροί;
 Αἴ τ' ἐπεὶ ἔν' ἔκαμον, πόλεος πεδίοιο θέσσαι,
 245 Ἑστᾶς, ἐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλή·
 Ὡς ὑμεῖς ἔστητε τεθηπότες, ἐδὲ μάχεσθε.
 Ἥ μένετε Τρωῶας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἐνθά τε νῆες
 Εἰρύατ' εὐπρυμνοί, πολιῆς ἐπὶ Δινὶ θαλάσσης,
 Ὅφρα ἴδῃτ', αἰὲ' ὕμνιν ὑπέρσχη χεῖρα Κρονίων;

“ Sed qui priores præter fœdera injuriam-intulerunt,

“ Horum certe ipsorum tenera corpora vultures vorabunt:

“ Nos vero uxoresque dilectas, et infantes liberos

“ Abducemus in navibus, postquam urbem ceperimus.”

240 Quos autem e contrario detrectantes videret triste bellum,

Eos valde objurgabat iracundis verbis;

“ Argivi, sagittis-addicti, probro digni, nonne vos pudet?

“ Cur-nam sic statis stupidi, sicut hinnuli?

“ Qui utique postquam fessi sunt, per magnum campum currentes,

245 “ Stant, nec ullum ipsis in præcordiis est robur:

“ Sic vos statis stupidi, neque pugnatis.

“ Anne expectatis Trojanos dum propius veniant, ubi naves

“ Subductæ sunt pulchras-puppæ habentes, cani in littore maris,

“ Ut cognoscatis, an vos protegat manu Saturnius?”

245 γίγνεται] F. A. J. R. 248. versus hic omissus est in MS. sed in marg.
 adscr. eadem manu. Ibid. εὐπρυμνοί] A. J. R. 249. αἴχ' ὕμνιν] A. 2. 3. J.

origine; videbitur istud *μῶροι*, contrac-
 tum ex prioribus syllabis *τῷ, μέμορα*, vel
μεμώρημαι; simili fere ratione ac, apud La-
 tinos, *lēgi, sēdi*, et similia, ex inusitatis
lēlēgi, sēsēdi etc.

Ibid. ἔ νυ σέβεσθε;] Verbum, *σεῖσθαι*,
 proprie *Homīnum* est; *Rerum*, non nisi
καταχρηστικῶς. Unde in transcurso emen-
 dandus apud *Eurīpidem*, *Electræ* versus
 1273.

Σεμνὸν βροτοῖσιν ὠσεβῆς χρηστήριον.

Ubi, primo, vox *ὠσεβῆς*, cum *χρηστήριον*
 conjuncta, nihili est. Deinde istud *σεμνὸν*
ὠσεβῆς, quam hiulcum et inconcinnum!
 Legendum,

Σεμνὸν βροτοῖσιν ὠσεβῆς χρηστήριον.

Videturque, ex rythmo, ita pronunciatum
 fuisse, ac si scriptum esset *ὠσβεσι*. Quod
 et in similibus locum habet.

Ver. 249. *Κρονίων*;] De prosodia vocis
κρονίων, *κρονίονας*, *κρονίωνας*, vide supra ad α'.
 397. et 265,

- 250 "Ως ῥ' ὄγε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
 Ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι, κιὼν ἀνὰ ἐλαμὸν ἀνδρῶν.
 Οἱ δ' ἀμφ' Ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσοντο.
 Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις, σὺ δ' εἵκελος ἀλκῆν.
 Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὥτρυνε φάλαγγας.
 255 Τῆς δὲ ἰδὼν γήθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα προσήυδα μελιχίοισιν.
 Ἰδομενεῦ, πέρι μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυπάλων,
 Ἡμὲν ἐνὶ πτολέμῳ, ἡδ' ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ,
 Ἡδ' ἐν δαΐθ', ὅτε πέρ τε γερῆσιον αἰΐδοπα οἶνον
 260 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρσι κέρωνται.
 Εἴπερ γάρ τ' ἄλλοι γε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
 Ἔστηχ', ὥς περ ἐμοὶ, πῖεειν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.

250 Sic is imperitans obibat ordines virorum :

Venitque ad Cretenses, iens per catervas virorum.

Hi autem circum Idomeneum bellicosum armabantur :

Idomeneus quidem in prima acie erat apro similis robore ;

Meriones autem ei extremas incitabat phalangas.

255 Hos ergo conspiciens, lætatus est rex virorum Agamemnon,

Protinusque Idomeneum allocutus est blandis verbis ;

“ Idomeneu, equidem te honoro præ Danaïs perniciousibus-equitibus,

“ Tum in bello, tum alio quolibet in opere,

“ Tum etiam in convivio, quando honorarium nigrum vinum

260 “ Argivorum proceres in crateribus miscent.

“ Etsi enim cæteri comantes Achivi

“ Portionibus-certis bibunt, tuum sane plenum poculum semper

“ Stat, sicut mihi meum, ut bibas, quando animus jusserit.

252 θωρήσσοντο] MS. 253 ἵκελος] edd. vett. omnes. 258 πολέμῳ] Fl.

264 εὔχεται] A. 2. 5. J.

Ver. 253. εἵκελος ἀλκῆν] Ita Barnesius ex MS. *Al.* ἵκελος. Clark. Consentit MS. qui a manu pr. habet ἵκελος, manus sec. correxit ἵκ.

Ver. 257. πέρι μὲν σε τίω] Inepte admodum hic annotat Barnesius: “ vel hinc “ patet, priorem τῷ τίω communem esse.” Nam in τίω, τίσασθαι, et similibus, ubi duæ Vocales non concurrunt, prior *Ho-*mero nunquam corripitur.

Ver. 259. αἰΐδοπα οἶνον] Vide supra ad α'. 462.

Ver. 262. σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ] Οἱ κρατῆρες αὐτοῖς, ὥς περ ἔχει καὶ τῆνομα, κεκραμένῳι παριστήκισαν ἔξ ὧν οἱ κῆροι διακονόμενοι, τοῖς μὲν ἐντιμοτάτοις αἰεὶ πλεῖον παρῆχον τὸ ποτήριον, τοῖς δ' ἄλλοις ἔξ ἴσῃ δίνεμον. Ὁ γὰρ Ἀγαμέμνων πρὸς τὸν Ἰδομενέα φησὶ, “ Σὸν “ δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ.” *Athenæus* lib. V. cap. 4. Vide supra ad ver. 4. Clark. Utitur h. l. *Lucianus* in *Parasito* c. 45. et hinc profert σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ. Potest *Lucianus* memoriter sic scripsisse, quia numeri hemistichii sic quoque constant, ut

Ἀλλ' ὄρσευ πόλεμόνδ', οἷος πάρος εὐχεο εἶναι.

265 Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ἤϋδα·

Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρίῃρος ἐταῖρος

Ἔσσομαι, ὡς τοπρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·

Ἀλλ' ἄλλας ὄτρυνε κερηκομόωντας Ἀχαιῆς,

Ὅφρα τάχιστα μαχώμεθ'· ἐπεὶ σὺν γ' ὄρκι ἔχευσαν

270 Τρῶες· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κῆδε' ὀπίσσω

Ἔσσειτ', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο.

“Ὡς ἔφατ'· Ἀτρεΐδης δὲ παρῶχετο, γηθόσυνος κῆρ·

Ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι, κιὼν ἀνὰ ἐλαμὸν ἀνδρῶν·

Τὰ δὲ κορυσσέσθην· ἅμα δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν·

275 Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνὴρ,

Ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς,

Τῷ δέ τ' ἀνευθεν ἐόντι, μελάντερον, ἥϋτε πίσσα,

“ Sed propra in bellum, qualis antea gloriabaris esse.”

265 Hunc autem Idomeneus, Cretensium dux, contra sic est allocutus;

“ Atrida, valde quidem tibi ego concors socius

“ Ero, sicut primum promisi et annui:

“ Verum alios hortare comantes Achivos,

“ Ut quamprimum pugnemus: quoniam fœdera confuderunt

270 “ Trojani; his utique mors et dolores postmodum

“ Erunt, quoniam priores contra fœdera injuriam-intulerunt.”

Sic dixit; Atrides vero præteribat lætus corde:

Venitque ad Ajaces iens per catervas virorum:

Hi vero armabantur; simulque nimbus sequebatur peditum:

275 Sicut autem quando a specula vidit nubem pastor vir, [pastor aliquis]

Venientem per mare a Zephyri flatu,

Eique, procul stanti, nigra, ceu pix,

269 ἔχευσαν] MS. F.A.J.R. quæ est vera lectio. et alibi sic est. 271 ὑπερὸρ-

κία] MS. ut semper, Turn. 275 αἰπόλος] MS. Ibid. εἶδε] edd. vett. εἶδεν. T.

bene monet ibi Cl. Reitzius. Miror in spondæis continentibus hujus versus nil artificii aut emphaseos quæsisse. Ern.

Ver. 264. εὐχεο εἶναι.] Vide ad α'. 91. Ern.

Ver. 272. παρῶχετο, γηθόσυνος κῆρ.]

— gaudens incedit. Æn. I. 694.

Ver. 274. ἅμα δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν.]

Insequitur nimbus peditum.—Æn. VII. 793.

Ver. 275. Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς] Virg.

— campoque atrum rapit agmen aperto.

Vol. I.

Qualis ubi ad terras abrupto sidere nimbus
It mare per medium; miseris heu præscia longe
Horrescunt corda agricolis; dabit ille ruinas
Arboribus stragemque satis, ruet omnia late:
Antevolant, sonitumque ferunt ad littora venti:
Talis in adversos ductor Rhæteius hostes
Agmen agit; densi cunelis se quisque coactis
Agglomerant.—Æn. XII. 450.

Ibid. εἶδεν] Notat Henr. Stephanus, Porphyrium legisse εἶδν.

Ver. 277. ἀνευθεν] Notat idem Henr.

- Φαίνεται ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν·
 'Ρίγησέν τε ἰδὼν, ὑπὸ τε σπέος ἤλασε μῆλα·
 280 Τοῖαι ἄμ' Αἰάντεσσιν ἀρηϊθῶν αἰζήων
 Δῆϊον ἐς πόλεμον πυκιναὶ κίνυντο φάλαγγες
 Κυάνεαι, σάκεσιν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
 Καὶ τὲς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 Καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 285 Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτῶνων,
 Σφῶϊ μὲν, εἰ γὰρ ἔοικ', ὀτρυνέμεν ἔτι κελεύω·
 Αὐτὼ γὰρ μάλα λαὸν ἀνάγετον ἴφι μάχεσθαι.
 Αἰ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπολλων,
 Τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·
 290 Τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἀνακτος,

Apparet veniens per mare, ducitque turbinem multum;

Cohorretque videns, subque speluncam cogit pecudes:

280 Tales simul cum Ajacibus velocium-in-bello juvenum

Hostile in praelium densæ movebantur phalanges

Fuscae, scutisque et hastis horrentes.

Et his quidem lætatus est visis rex Agamemnon,

Et ipsos compellans verbis alatis est allocutus;

285 "Ajaces, Argivorum duces ære-loricatorum,

"Vobis equidem, nec enim convenit, milites incitare non præcipio:

"Vos enim ipsi valde populum instigatis ad fortiter pugnandum.

"Utinam enim, o Jupiterque pater, et Minerva, et Apollo,

"Talis omnibus animus in pectoribus esset:

290 "Sic cito caderet urbs Priami regis,

280 αἰάντισσι] F. A. J. R. διοτρεφίαν pro ἀρηϊθῶν, F. A. l. et MS. διοτρεφίαν, ut alibi: gloss. interpr. πολεμικῶν: quod ad ἀρηϊθῶν pertinet. Schol. min. auctor videtur legisse διοτρ. nam ἀρηϊθ. haud dubie interpretatus esset. 289 πᾶσι] MS. Fl.

Stephanus, Porphyrium hic legisse, ἄνωθεν.

Ibid. ἰόντι,] *Al.* ἰόντι. Sed male; Propter id quod sequenti versu legitur, φαίνεσ' ἰόν.

Ver. 280. Αἰάντισσιν ἀρηϊθῶν] *Al.* Αἰάντισσι διοτρεφίαν. *Clark.* vid. Var. L.

Ver. 282. Κυάνεαι, — πεφρικυῖαι.] "Ὁ ἐκ τῶν κατὰ φύσιν ὀνομάτων ἐκ ἀν' ἐποίησε, τῷ το διὰ τῶν μεταφορικῶν σημαιομένων ἐνήργησε. Τό, τε γὰρ Μίλαν, — τό, τε τῆς φρίκης ὄνομα, διὰ τὸ φοβερόν, τὴν ἐν τῷ πολέμῳ διαδουκύνειν ἀγωνίαν. *Aristid.* *Quintil. de Musica lib.*

II. p. 82. Cæterum de prosodia vocis, πεφρικῶς, et similibus; vide supra ad β'. 314.

Ver. 290. ἡμύσειε] *Al.* ἡμύσειε. Minus recte: uti notavit *Barnesius*. *Clark.* ἡμύσειε MS. et edd. vett. magno consensu.

Ver. 295. Πιλάγοντα,] *Al.* Πιλάγοντά τ'. Nec male.

Ver. 297. Ἰππῆας μὲν πρῶτα] *Virgil.* *Messapus primas acies, postrema coercet* *Tyrrheidae juvenes, medio dux agmine Turnus.* *Æn.* IX. 27.

Pulchrior HomERICA dispositio. Ad quam

Χερσὶν ὕφ' ἡμετέρησιν ἀλῆσά τε, περδομένη τέ.

Ὡς εἰπὼν, τὲς μὲν λίπεν αὐτῶ, βῆ δὲ μετ' ἄλλας.

Ἐνθ' ὅγε Νέστορ' ἔτετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορητὴν,

Οὓς ἐτάραξεν στέλλοντα, καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι,

295 Ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα, Ἀλάστορά τε, Χρόμιόν τε,

Αἴμονά τε κρείοντα, Βιάντά τε, ποιμένα λαῶν.

Ἴππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι,

Πεζῆς δ' ἐξόπιθεν στήσεν πολέας τε καὶ ἐσθλὰς,

Ἐρκος ἔμεν πολέμοιο· κακὲς δ' ἐς μέσσον ἔλασεν,

300 Ὄφρα καὶ ἔκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζῃ.

Ἴππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τὲς γὰρ ἀνώγει

Σφῆς ἵππεας ἐχέμεν, μὴδὲ κλονέεσθαι ὀμίλῳ.

Μηδὲ τις ἵπποσύνη τε καὶ ἡγορέηφι πεποιδῶς,

“Manibus nostris captaque, excisaque.”

Sic fatus, hos quidem reliquit illic, ivit autem ad alios;

Ubi is Nestorem invenit, argutum Pyliorum oratorem,

Suos socios ordinantem, et hortantem ad pugnandum;

295 Circa [nempe] magnum Pelagonta, Alastoraque, Chromiumque,

Hæmonaque principem, Biantemque pastorem populorum.

Equites quidem primum cum equis et curribus,

Pedites autem a tergo constituit multosque et strenuos,

Vallum ut essent belli: ignavos vero in medium coëgit,

300 Ut etiam non volens quis necessitate pugnaret.

Equitibus quidem primum mandata dabat: hos enim jussit

Suos equos continere, neque turbatis ordinibus versari in turba.

“Neve quis equitandi-peritiaque et robore fretus,

295 χρόμιον] Turn. et alii post eum. 297 πρώτιστα] Fl. Ibid. ἵπποισι] id.

Ibid. ὄχεσφι] MS. illud bene, hoc male. Ita ope MS. et Fl. hujus ver-

sus vera lectio restitui potest. 298 ἐξόπιθεν] MS. 300 πολεμίζῃ] MS.

301 ἵππεῦσι] MS. Fl.

facete alludens Quintilianus: “Quæsitum, inquit, potentissima argumenta primone ponenda sint loco, — an summo, — an partita primo summoque, ut Homerica dispositione in medio sint infirma.” lib. V. cap. 12.

Ver. 305. Μηδὲ τις] De hujusmodi Transitione, (cujus et aliud occurrit exemplum, *Iliad*. ο. 548.) ita Dion. Halic. Ἀπὸ τῆς διηγηματικῆς μετέβαλεν εἰς τὸ μμησιχόν — τῷ δὲ μμησιχῷ κινεῖ καὶ ἄγει τὸν ἀκροώμενον. Περὶ τῆς Ὀμήρου Παιδείας. §. 8. Et Longinus: Ἐστὶ γὰρ μὴν ἔσθ' ὅτε περὶ προσώ-

πα διηγόμενος, — ἐξαίφνης παρενεχθεὶς εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἀντιμεδίσταται· καὶ ἔστι τὸ ταῖς αὐτῶν εἰδῶς, ἐμβολή τις πάθους. — Ἐψύχετο γὰρ, εἰ παρενετίθει, “Ἐλεγε δὲ τοῖα τινα.” — Νυνὶ δὲ ἐφθασκεν ἄφνω τὸν μεταβαίνοντα ἢ τῷ λόγῳ μεταβάσις. Διὸ καὶ ἡ πρόσχρησις τῆς σχήματος τότε, ἡνίκα ὁ δῆμιος ὁ καιρὸς ὢν, διαμέλλειν [*Al.* διαμένειν] τῷ γραφοντὶ μὴ διδῶν, ἀλλ' εὐθὺς ἐπαναγκάζει μεταβαίνειν ἐκ προσώπων εἰς πρόσωπα. §. 27. “Hæc schemata — et convertunt in se auditorem, nec lan-“guere patiuntur, subinde aliqua notabili “figura excitatum.” Quintil. lib. IX. cap.

- Οἷος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
 305 Μηδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεισθε.
 "Ὅς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἄρμαθ' ἵκηται,
 "Εγχει ὀρεξάσθω· ἐπεὶ πολὺ φέρτερον ἔτως.
 "Ὡδὲ καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τείχ' ἐπόρθουν,
 Τόνδ' ἐ νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες.
 310 "Ὡς ὁ γέρων ὠτρυνε, πάλαι πολέμων εὔ εἰδώς·
 Καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων·

" Solus ante alios sit nimis cupidus cum Trojanis pugnandi,

305 " Neque retrocedat: imbecilliores enim eritis.

" Quicumque autem vir a suo curru ad alium currum venerit,

" Hastam porrectam extendat: quoniam multo melius sic.

" Sic et veteres urbes et muros evertabant,

" Hanc mentem et animum in pectoribus habentes."

310 Ita senex adhortabatur, dudum rei militaris bene peritus;

Et eum quidem lætatus est cum vidisset rex Agamemnon;

307 ἔτω] iid.

3. Imitatus est hoc schema *Virgilius*,

et cava tempora ferro

Trajicit: I, verbis virtutem illud superbis.

En. IX. 634.

Ubi (ut recte notavit *Tollius*) si, quod reticetur, "*et subijcit*," adjeceris; totus ille indignantis animi impetus, velut injectis pedicis, retinebitur infringeturque, omnisque decor sententiæ corrumpetur.

Ver. 307. "*Εγχει ὀρεξάσθω*"] Sententia hæc (notante *Eustathio*) quadruplici modo diverse accipi potest:

1mo. Ut jubeat *Nestor*, siquis currum hostilem bello ceperit, ne tempus in eo terat, ut, quod ceperit spoliū, abducatur; sed hostes pergat oppugnare. *Vel*

2do. Siquis, de curru suo forte excussus, commilitonum alicujus currum conscenderit; equos ibi alienos sibi minus cognitos regere ne velit, sed hasta pugnet. *Vel*

3tio. Ut jubeat, siquis de curru suo forte excussus, commilitonum alicujus currum conscendere velit; commilitonem istum hasta eum porrecta excipere, et ad conscendendum adjuvare. *Vel* denique

4to. Ut jubeat e contrario, siquis de curru suo forte excussus, commilitonum alicujus currum conscendere velit; commilitonem istum hasta eum porrecta de-

pellere ne conscendat, neve ipse adeo ad pugnandum impediatur.

Atque hanc quidem ambiguitatem, tantam exquisitam, laudi dat *Homero Eustathius*, eumque secuta *Domina Dacier*. Ego cum *Popio* potius sentio, ambiguitatem istam omnem non *Poëtæ*, sed *Nobis* jam græce minus scientibus omnino tribuendam. Etenim *Homericae* eloquentiæ et perpetua et singularis virtus est *perspicuitas* in carminibus ornatissimis tanta, quantam ne in soluto quidem scribendi genere unquam assequutus est quisquam.

Primam igitur horum duorum versuum explicandi rationem, quominus probem, facit, tum quod e curru non ὀρεκτῆσι μελίησι, quod erat utique συστάντων congregantium, sed telis μισσilibus κοντοβολούντες pugnare soliti essent; tum quod ratio ista, ne tempus in eo terat, ut quod ceperit spoliū abducatur, omnino tam perspicuo scriptori non erat reticenda.

Secunda explicandi ratio, (quam secuti sunt plerique;) et eandem ob causam mihi minus placet, quod ὀρεκτῆσι μελίησιν e curru non pugnant; itemque quod ratio ista, equos ibi alienos sibi minus cognitos regere ne velit, reticeri omnino non debuisse; et præterea, quod istud [*ἐπιτὴ πολλὸ φέρτερον ἔτως*], ad hanc sententiam parum apte congruat.

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ᾧ γέρον, εἴδ', ὥς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
"Ὡς τοι γένεαθ' ἔποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη.

315 Ἀλλά σε γῆρας τείρει ὁμοῖον· ὥς ὄφελέν τις
Ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κερυτέρουσι μετεῖναι.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν κεν ἐγὼν ἐδέλοισι καὶ αὐτὸς
"Ὡς ἔμεν, ὥς ὅτε δῖον Ἐρευνθαλίωνα κατέκταν·

Et ipsum compellens verbis alatis est allocutus;

"O senex, utinam, sicut animus est in pectoribus tuis,

"Sic te genua sequerentur, roburque tibi firmum esset.

315 "Verum te senectus atterit omnibus æque-molesta: utinam quis

"Virorum alius eam haberet, tuque in numero juvenum esses."

Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor;

"Atrida, valde quidem ego vellem et ipse

"Sic esse, ut quando nobilem Ereuthalionem interfeci:

318 μάλα μὲν τοι ἐγὼν] MS. quod sono hic suavius est.

Tertium quominus amplectar, facit, tum quod istud [ἰπειὴ πολλὸν φέρετον οὕτως,] ad eam sententiam adhuc minus congruat; tum quod ἔγχει ὀρέξασθαι, non Amici est, sed Hostis:

Πρόσθ' ἐν Ἀργεὶ ὤρεξεν — "Εγχεῖ χαλκείῳ,
Iliad. ε'. 851.

— μεμαυῖντες ὀρεκτῆσι μελίχσι.
Iliad. β'. 543.

Citat hunc locum Eustathius, p. 562. lin. 27. ὀρεκτᾶς, ἔφη, ἐν τῇ βιωτίᾳ (legendum Βιωτίᾳ, hoc est, Catalogo) μελίχσι. Similiter, Iliad. α'. 514.

*Εφθ' ὀρεξάμενος πρυμὸν σκέλος. — Et,

*Εφθ' ὀρεξάμενος πρὶν οὐτάσαι. —
Ibid. 522. Et,

*Ὀππότερος κε φθῆσιν ὀρεξάμενος χεῖρα καλῶ.
Ψ'. 805.

Quare, si cum Amico res fuisset, dixisset utique, non ἔγχει, sed χειρὶ ὀρεξάσθω, vel χειρὸς ὀρεξάσθω.

In eam itaque partem propendeo, ut Quarta demum vera explicanda sit ratio: "Εγχεῖ ὀρεξάσθω, hasta porrecta repellat. Hoc nimirum et proprie est, ἔγχει ὀρεξάσθαι; et, ad disciplinam militarem optime cum hoc congruit id, quod sequitur, ἰπειὴ πολλὸν φέρετον οὕτως. Satiùs est ut pereat, qui de curru suo excussus fuerit; quam

ut commilitones in pugnando inturbet. Judicet Lector eruditus. Clark. Huic sententiæ repugnat hoc, quod ὀρεξάσθω non est hasta repellatur, aut oppugnetur, sed hasta pugnet, aut repellat: nec adeo referatur ad eum, in cujus curru confugere tentat, sed ad eum, qui excussus curru suo se recipit ad alium. Atque etiam pendet ab ὅς δέ κ' ἀνῆρ. Eum itaque Nestor vult ἔγχει ὀρεξάσθαι. Sensus, mea sententia est: Si quis e curru excussus, ad alium se recipere velit, is potius (repulsus scil. vel repellendus) pugnet hasta pedes, quam ut alium curru conscendens, ei, qui in curru est, impedimento sit. Ὀρεξάσθαι dici de eo, qui pedes hasta pugnat, patet etiam ex ε'. 335. Ψ'. 805.

Ver. 310. πολέμων εἶδ' ἐιδώς] Sciens pugnare. Horat. Carmin. I. 15. ver. 24.

Ver. 315. ὁμοῖον] Ἰστίον, ὅτι ὁ Ποιητὴς πανταχοῦ τὸ Ὅμοιον ἐπὶ τοῦ φαῦλου λαμβάνειν οἶον, — γῆρας ὁμοῖον, — θάνατον ὁμοῖον, etc. Schol.

Ver. 317. ἱππότα Νέστωρ] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 319. ὥς ὅτε δῖον Ἐρευνθαλίωνα κατέκταν] Vide supra ad α'. 249. 260. et β'. 372.

Ver. 524. αἰχμᾶσσουσιν] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 527. Εὐρ' υἱὸν] Festinantem depin-

- 320 Ἄλλ' ἔπος ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνδράποισιν·
 Εἰ τότε κῆρος ἔα, νῦν αὖτέ με γῆρας ἰκάνει.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἵππεῦσι μετέσσομαι, ἥδ' ἐκελεύσω
 Βελῆ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ, γέρας ἐστὶ γερόντων.
 Αἰχμὰς δ' αἰχμᾶσσεσι νεώτεροι, οἵ περ ἐμεῖο
- 325 Ὀπλοῖται γεγάασι, πεποίθασιν τε βίηφιν.
 ὦς ἔφατ'· Ἀτρεΐδης δὲ παρῶχετο, γηθόσυνος κῆρ.
 Εὖρ' υἱὸν Πετewῶ, Μενεσθεῖα πλῆξιππον,
 Ἑσταότ'· ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μήστωρες αὐτῆς·
 Αὐτὰρ ὁ πλησίον εἰσθήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς·
- 330 Πὰρ δὲ, Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες ἐκ ἀλαπαδναῖ
 Ἑστασαν· ἐ γὰρ πῶ σφιν ἀκέετο λαὸς αὐτῆς,
 Ἀλλὰ νέον συνοριόμεναι κίνυντο φάλαγγες
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ μένοντες
 Ἑστασαν, ὅππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν,
- 335 Τρώων ὀρμήσειε, καὶ ἄρξειαν πολέμοιο.

520 " Verum nunquam simul omnia dii dederunt hominibus:

" Si tunc juvenis eram, nunc vice-versa me senectus invadit.

" Veruntamen et sic equitibus interero, et adhortabor

" Consilio et verbis: hoc enim munus est senum.

" Hastas autem vibrabunt juniores, qui me

525 " Minores nati sunt, confiduntque robore."

Sic dixit: Atrides vero præteribat, lætus corde.

Invenit deinceps filium Petei Menestheum equitandi-peritum

Stantem; circumque erant Athenienses, periti belli:

Cæterum prope stabat solers Ulysses;

530 Juxtaque, Cephallenum circum ordines non imbecilli

Stabant: nondum enim horum audierant copiarum clamorem belli,

Sed recens concitatae movebantur phalanges

Trojanorumque equum-domitorum, et Achivorum: hi vero expectantes

Stabant, quando phalanx Achivorum alia invadens,

535 In Trojanos impetum faceret, et inciperent prælium.

524 αἰχμᾶσσι] MS.

git hoc Asyndeton. Vide supra ad α'. 105. et 539. *Clark.* Non credo. Cur enim non festinat γ'. 565. aut β'. 9.

Ver. 529. εἰσθήκει] Si ἔστηκεν dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide infra ad ver. 434.

Ver. 531. 534. Ἑστασαν] Vide infra ad μ'. 55.

Ver. 536. ὦς υἱὸς Πετewῶ,] Vide supra ad α'. 51. Edidit *Barnesius*, ὦς υἱὸς Πετewῶ. Sed mutato nihil opus.

Ver. 540. τίπτε καταπτᾶσοντες ἀφίστα-
 τε,]

Qui nitetur, o ———

— quæ tanta animis ignavia venit?

Æn. XI. 732.

Τὲς δὲ ἰδὼν νείκεσσαν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ᾧ υἱὲ Πετεῶ, διοτρεφέος βασιλῆος,

καὶ σὺ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένη, κερδαλεόφρον·

340 Τίπτε καταπτώσσοντες ἀφίστατε, μίμνετε δ' ἄλλας;

Σφῶϊν μὲν τ' ἐπέοικε μετὰ πρῶτοισιν ἔοντας

ἑστάμεν, ἥδ' ἐμάχης καυστειγῆς ἀντιβολῆσαι.

Πρῶτα γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκκάζουσιν ἐμεῖο,

ὅππότε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζοιμεν Ἀχαιοί·

345 Ἐνθα φίλ' ὀπταλῖα κρέα ἔδμεναι, ἥδ' ἐκπέλλα

οἶνους πινέμεναι μελιηδέος, ὅφρ' ἐδέλητον·

Νῦν δὲ φίλως χ' ὀρόωτε, καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν

ὑμείων προπάροιτε μαχοίατο νηλεῖ χαλκῷ.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

350 Ἀτρεΐδῃ, πόϊόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;

Πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεδιέμεν; ὅππότε Ἀχαιοὶ

Hos itaque conspicatus objurgavit rex virorum Agamemnon,

Et ipsos compellans verbis alatis est allocutus;

“ O fili Petei, Jovis-alumni regis;

“ Et tu, malis dolis instructe, astute;

340 “ Cur trepidantes absistitis, expectatisque alios?

“ Vos quidem conveniebat inter primos existentes

“ Consistere, et pugnae ardenti occurrere.

“ Primi enim et ad convivium vocamini a me,

“ Quando convivium proceribus instruimus Achivi.

345 “ Ibi juvat assatas carnes edere, et pocula

“ Vini bibere suavis, quoad usque placuerit:

“ Nunc vero libenter videretis, etiam si decem phalanges Achivorum

“ Vos ante pugnarent saevo ferro.”

Hunc autem torve intuitus allocutus est solers Ulysses;

350 “ Atrida, quale tibi verbum fugit ex septo dentium?

“ Quomodo vero dicis in bello remissos nos esse? Quando Achivi

358 διοτρεφῆς] MS. sed corr. e διοτρεφ.

Ver. 341. ἔοντας] Eustathius ἐοῦσι, æque scribi potuisse existimat. Male, ut mihi quidem videtur. Non enim æque recte refertur ad præcedentem Σφῶϊν, ac ad sequentem ἑστάμεν. Quippe aliud est, *Vos inter primos quum essetis, stare decuit*: aliud, *Vos inter primos existere atque stare decuit*.

Ver. 351. Πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεδιέμεν; ὅππότε — ἐγείρομεν ὄζυν ἄρῃα, Ὀψεία,] Interrogationis notam, quæ olim voci ἄρῃα subjuncta erat, apposuit Barnesius voci μεδιέμεν. Recte, ut opinor. Istud enim, ὅππότε Ἀχαιοὶ ἐγείρομεν ὄζυν ἄρῃα, et bene conjunctum est cum Ὀψεία —; optimeque cum eo congruit, quod erat ante dic-

- Τρῳσὶν ἔφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν ἄρῃα,
 "Οψεαι, ἦν ἐδέλῃσθα, καὶ αἶκεν τοὶ τὰ μεμήλη,
 Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
 355 Τρώων ἵπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάζεις.
 Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 "Ὡς γνῶ χωρόμενοιο· πάλιν δ' ὅγε λάζετο μῦθον·
 Διογενὲς, Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Οὔτε σε νεικείῳ περιώσιον, ἔτε κελεύω.
 360 Οἶδα γὰρ, ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 "Ἦπια δήνεα οἶδ'· τὰ γὰρ φρονέεις, ἅ τ' ἐγὼ περ.
 'Αλλ' ἴθι ταῦτα δ' ὀπισθεν ἀρεσσόμεθ', εἴ τι κακὸν
 Εἴρηται· τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμώλια θεῖεν. [νῦν
 "Ὡς εἰπὼν, τὰς μὲν λίπεν αὐτῆς, βῆ δὲ μετ' ἄλλας.

" In Trojanos equorum domitores cieamus acre praelium,

" Videbis, si volueris, sique tibi hæc curæ fuerint,

" Telemachi dilectum patrem antesignanis immixtum

355 " Trojanorum equum-domitorum; tu autem hæc vana dicis."

Hunc vero subridens allocutus est rex Agamemnon,

Ut sensit iratum; contrarioque sumpsit sermonem;

" Generose Laërtiade, solertissime Ulyse,

" Neque te objurgo temere, neque hortor.

360 " Scio enim, quod tibi animus in pectoribus tuis

" Benigna consilia novit: eadem enim sentis, quæ et ego.

" Quin age: hæc autem in posterum componemus, si quid male nunc

" Dictum est: hæc autem omnia dii irrita faciant."

Sic locutus, hos quidem reliquit illic, ivitque ad alios.

354 Τηλεμάχῳ] MS. 355 Τρώων 9' ἵπ.] MS. 361 ἦπια] Fl. A. 1.

363 μεταμώλιν] MS. sed λ et ν a manu sec. 364 αὐτοῦ] MS. sed υ a manu sec. et eras. nempe αὐτῷ est in hoc Cod. αὐτῆς, quod ignorans lector, adscriptus υ.

tum, ver. 353 — οἱ δὲ μένοντες ἔστασαν, ἐπὶ ποτὶ πύργῳ Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν, Τρώων ὀρμήσεις, καὶ ἄρξαιαν πολέμοιο.

Ver. 357. ὅγε] Vide supra ad γ'. 409.

Ver. 359. Οὔτε σε νεικείῳ] Festinantem, et vehementer commotum, pulcherrime exhibet et superior temeraria objurgatio, siquæ hæc instituta statim deinceps defensio.

Ver. 360. Οἶδα γὰρ, ὥς] Vide supra ad α'. 537.

Ver. 365. Διομήδεα,] Pronunciabatur Διομήδῃ.

Ver. 367. ἐσθήκει] Si ἔσθηκει dixisset, jam non constitisset Temporum ratio: Vide infra ad ver. 454.

Ver. 368. Καὶ μὲν τὸν] Edidit Barnesius, Καὶ τὸν μὲν quia nimirum supra scriptum est, ver. 283. Καὶ τοὺς μὲν et ver. 311. Καὶ τὸν μὲν et ver. 336. Τοὺς δέ. Verum hujus loci alia ratio. Nam illic, Καὶ τοὺς μὲν γήθησιν ἰδὼν, et, Τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσαν,

- 365 Εὗρε δὲ Τυδέος υἱὸν ὑπέρθυμον Διομήδεα,
 Ἑσταότ' ἐν δ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσι·
 Πὰρ δέ οἱ ἐστήκει Σθένελος, Καπανηϊὸς υἱός.
 Καὶ μὲν τὸν νείκεσσαν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
- 370 "Ωμοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο,
 Τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπτεύεις πολέμοιο γεφύρας;
 Οὐ μὲν Τυδεΐ γ' ὧδε φίλον πτωκαζόμεν ἦεν,
 Ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δῆτοισι μάχεσθαι·
 Ὡς φάσαν, οἳ μιν ἴδοντο πονεύμενον· ἔ γάρ ἐγωγε
- 375 Ἦντησ', ἐδὲ ἴδον· πέρι δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι.
 Ἥ τοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκῆνας
 Ξεῖνος, ἄμ' ἀντιθέω Πολυνείκει, λαὸν ἀγείρων,

365 Invenit vero Tydei filium magnanimum Diomedem,
 Stantem interque equos et currus bene-compactos;
 Juxtaque ipsum stabat Sthenelus, Capanei filius.
 Et hunc quoque objurgavit conspiciatus rex Agamemnon,
 Et ipsum compellans verbis alatis allocutus est;

- 370 "Eheu, Tydei fili bellicosὸν equūm-domitoris,
 "Cur trepidas? cur et circumspicis bellī semitas?
 "Non utique Tydeo ita solitum trepidare erat,
 "Sed longe ante dilectos socios cum hostibus dimicare:
 "Sicut dixerunt, qui eum viderunt laborantem; non enim ego
- 375 "Interfui, neque vidi: verum aliis eum dicunt præstitisse.
 "Certe enim sine bello [*sine copiis*] intravit Mycenae
 "Hospes, cum deo-pari Polynice, copias colligens,

366 κολλητοῖσι] fuit in MS. a pr. manu. 368 καὶ τὸν μὲν] MS. Fl. recte
 sic edidit Barnes. 371 ὀπιπτεύεις] MS. a manu pr. τ adscr. manu sec.
 372 πτωκαζόμεν] MS.

sunt inter se opposita. At hoc in loco, καὶ μὲν τὸν νείκεσσαν, illud est quod dicimus, *Et quidem Hunc itidem*, sicuti supra *Ulysssem*, objurgavit. Quare, etsi utraque lectio ferri possit, vulgarem tamen retineo. Clark. Sed quis dicit: *Et quidem hunc*? Nemo Latinorum sic dixit: nec bene dici potest. Hodie sic dicunt inscitia latinitatis. Ergo Barnesius audiendus: cujus lectionem libri boni habent. v. Var. L. Ern.

τὰς διεξόδους τοῦ πολέμου. Spondano, *Ordinum intervalla*. Virgilio, *Belli Oras*, *Æn.* IX. 528. Vide infra ad 9. 378. Clark. Tacitus: *Vias præliorum*. Thucyd. I. 122. ὁδὸν τοῦ πολέμου.

Ver. 376. ἄτερ πολέμου] Schol. χωρὶς πολεμικῆς παρατάξεως. Non stipatus. Μυκῆνας ἰών, ver. 388.

Ibid. Ἥ τοι μὲν γὰρ] Longior videri possit hæc oratio, quam festinantis, et vehementer commoti, ordinesque singulos obventis esse oporteret. Sed observandum,

Ver. 371. πολέμοιο γεφύρας] Scholiasti,

- Οἳ ῥα τότε ἐστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης,
 Καὶ ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτὰς ἐπικέρους.
 380 Οἳ δ' ἔθελον δόμεναι, καὶ ἐπήνεον, ὥς ἐκέλευον·
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε, παραίσια σήματα φαίνων.
 Οἳ δ' ἐπεὶ ἔν ᾧχοντο, ἰδὲ πρὸ ὁδῷ ἐγένοντο,
 Ἀσωπόνδ' ἵκοντο βαδύσχοινον, λεχεποῖην·
 Ἔνθ' αὖτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῇ στεῖλαν Ἀχαιοί·
 385 Αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας τε κυχῆσατο Καδμείωνας
 Δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἐτεοκλήϊης.
 Ἔνθ' ἔδῃ, ξεινὸς περ ἐὼν, ἱππηλάτα Τυδεὺς
 Τάρβει, μῆνος ἐὼν πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν·
 Ἀλλ' ὅγ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο· πάντα δ' ἐνίκα

“ Qui tunc bellum admovebant sacra ad mœnia Thebes,

“ Et valde supplicabant, ut darent inclytos auxiliatores.

380 “ Atque illi *quidem* volebant dare, et probabant, sicut hortabantur:

“ Verum Jupiter avertit, sinistra prodigia ostendens.

“ Hi autem postquam abierant, et in via progressi fuerant,

“ Ad Asopum venerunt juncosum, herbosum:

“ Tum utique legatum (*Thebas*) Tydeum miserunt Achivi;

385 “ Atque ille abiit, multosque invenit Cadmeos

“ Convivantes in domo fortitudinis Eteocleæ [*Eteoclis*].

“ Tunc non, hospes licet esset, agitator-equum Tydeus

“ Pavebat, solus existens multos inter Cadmeos:

“ Quin ad certandum provocabat; in omnibus autem vincebat

378 οἳ ῥα τότε στρατόωνθ' sed στρατόων sunt in litura. fuit a manu pr. τοτ'

ἱερ. 385 ἀλιχεῖν.] A. 2. 5. J. 392 ἄψ ἀνιερχ.] MS. edd. ante Barn. omnes.

in hac Ἐπιπωλήσει, *Ultimum* esse omnium, ad quos *Agamemnon* pervenerit, *Diomedem*.

Ver. 379. μάλα λίσσοντο] Vide ad α'. 51.

Ver. 380. ἐκέλευον] Tydeus et Polyne-ces. *Al.* ἐκέλευεν scil. Tydeus. *Clark.* Facilius erat ἐπήνεον ὅσ' ἐκέλευον annue-
bant, quicquid petebant, sed illud quoque rectum. *Ern.*

Ver. 382. ᾧχοντο, ἰδὲ] Legit Scholiastes, ᾧχοντ', ἡδί.

Ver. 383. Ἀσωπόνδ' ἵκοντο] Quod in MS. repperit *Barnesius*, Ἀσωπόν θ' ἵκοντο, non minus recte co hæret. Tum enim sententia erit hæc; ἐπεὶ ᾧχοντο, — Ἀσωπόν θ' ἵκοντο. — Ἔνθ' αὖτ' etc.

Ver. 384. ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῇ στεῖλαν] Τυδῇ ἀγγελίην ἐπὶ στείλαν, *Tydea legatum*

(*Thebas*) miserunt. Vel, ἀγγελίην hic tam intelligi potest *legatio*, quam ἀγγελίης, *legatus*: Ut adeo legendum sit, ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῇ στεῖλαν. Quod eodem redit.

Ver. 385. πολέας τε κυχῆσατο Καδμείωνας] Infra ad ε'. 803.

— ὅτε τ' ἔλυσθε νόσας Ἀχαιῶν
 Ἀργεῖς ἐς Θήβας, πολέας μετὰ Καμείωνας.

Ver. 386. Δαινυμένους] Vide supra ad γ'. 260.

Ibid. βίης Ἐτεοκλήϊης.] Vide supra ad β'. 658.

Ver. 387. ἱππηλάτα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 389. Ἀλλ' ὅγ'] ὅγ' nec hic plane inane est. Ἀλλ' ὅγ' est *quin ille*. Latini plane sic. *Ern.*

- 390 Ῥηϊδίῳ· τοίη οἱ ἐπὶ ῥόδοις ἦεν Ἀθήνη.
Οἱ δὲ χολωσάμενοι Κάδμειοι, κέντορες ἴππων,
Ἄψ οἱ ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες,
Κέρως πεντήκοντα· δύο δ' ἡγήτορες ἦσαν,
Μαίων Αἰμονίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,
395 Υἱὸς τ' Αὐτοφόνοιο, μενεπτόλεμος Λυκοφόντης.
Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκε·
Πάντας ἔπεφν', ἓνα δ' οἶον ἔει οἰκόνδε νέεσθαι·
Μαίον' ἄρα πρόεηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
Τοῖος ἦεν Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
400 Γεῖνατο, εἶο χέρεια μάχῃ, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω.
Ὡς φάτο· τὸν δ' ἔτι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,

- 390 “Facile: talis ei auxiliatrix erat Minerva.
“Verum irati Cadmei, stimulatōres equorum,
“Ei revertenti densas insidias locaverunt ducentes,
“Juvenes quinquaginta; duo autem ductores erant,
“Mæon Hæmonides, similis immortalibus,
395 “Filiusque Autophoni, in-pugna-stabilis Lycophontes.
“Tydeus tamen et his duram mortem intulit:
“Omnes scilicet interfecit, unumque solum dimisit domum redire;
“Mæonem utique dimisit, deorum signis parens.
“Talis erat Tydeus Ætolus: sed filium
400 “Genuit, se ipso inferiorem pugna, facundia autem præstantiorem.”
Sic dixit: huic vero nihil respondit fortis Diomedes,

In ed. Amstel. an. 1650. est ἀναρχ. sed vitio operarum: est enim e Steph. expressa. 400 χέρεια] MS. sed ei corr. ex η.

Ver. 390. τοίη οἱ ἔ. ἦ. Ἀ.] Aut simpliciter vertendum: *Name ei adjutrix magna aderat Minerva*; aut potius: *Adeo ei adj. aderat M.* Sic latini hanc formam expriment. Vide etiam quæ diximus ad Callim. H. in Del. 27. de verbo τοῖος in hac forma. Ern.

Ver. 392. Ἄψ οἱ ἀνερχομένῳ] Ita restituit Barnesius. Optime, ut mihi quidem videtur. *Vulg.* Ἄψ ἀνερχομένῳ. Quod nulla sane ratione, nulla licentia Poëtica, excusari potest.

Ver. 394. ἀθανάτοισιν,] Vide supra ad α. 398.

Ver. 400. χέρεια] *Al.* χέρηα et χερῆα.

Ver. 401. τὸν δ' οὔτι προσέφη κρατερὸς Διομήδης, — Τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο] Ἀς (πρώξις) ὁ Παιητὴς ἐκατέρῃ (πρὸς ὅπῳ)

προσηκόντως ἀποδίδωσιν. (vide supra ad β'. 228.) Οἶον, — τοῦ Ἀγαμέμνονος ἐν τῇ ἐπιπαλῆσει τὸν Διομήδην λοιδορήσαντος, ὁ μὲν οὐδὲν ἀντεῖπεν, “Αἰδῆσθεις βασιλῆος. —” ὁ δὲ Σθένελος, οὗ μηδὲς λόγος, “Ἀτρεΐδῃ (φησὶ) μὴ ψεύδῃ, — Ἡμεῖς ται πατέρων “μῆγ' ἀμείνονες.” — Χρήσιμον δὲ καὶ τὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος κατανοεῖν ἐνταῦθα. Τὸν μὲν γὰρ Σθένελον ἀπρὸς αὐτὸν παρῆλθε· τοῦ δὲ Ὀδυσσεὺς οὐκ ἠμείλησε δηχθέντος, ἀλλ' ἠμίψατο, (ver. 357.) — “Ὡς γυνῷ χλωμένοιο “πάλιν δ' ὄγῃ λάξζο μῦθον.” — Ἀριστὰ δὲ ὁ Διομήδης, ἐν μὲν τῇ μάχῃ σιωπᾷ, κακῶς ἀκούων ὑπὸ τοῦ βασιλῆως μετὰ δὲ τὴν μάχην, παρῆρσ' αἰ χερῆται πρὸς αὐτόν. (Iliad. i. 34.) “Ἀλκὴν μὲν μοι πρώτον ὀνειδίσας ἐν Δαναοῖσιν.” Plutarch. de audiend. Poëtis. Πολυλά δὲ τῶν εἰσαγομένων ὑπ' αὐτοῦ πρὸς ὅπῳ

Αἰδεσθεῖς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο.

- Τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυθαλίμοιο
 Ἀτρείδῃ, μὴ ψεύδῃ, ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν·
 405 Ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι·
 Ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἴλομεν ἑπταπύλοιο,
 Παιυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τεῖχος Ἀρείων,
 Πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ·
 Κεῖνοι δὲ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.
 410 Τῷ μὴ μοι πατέρας ποδ' ὁμοίῃ ἐνθεο τιμῇ.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 Τέττα, σιωπῇ ῥῆσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ.

Reveritus regis increpationem venerandi.

Huic autem filius Capanei respondit inclityi;

“ Atrida, ne mentiaris, sciens vere loqui:

405 “ Nos sane patribus longe fortiores gloriamur esse:

“ Nos etiam Thebes sedem cepimus septem-portas-habentis,

“ Paucioribus copiis ductis sub murum Marti-sacrum,

“ Freti signis deorum et Jovis auxilio:

“ Illi autem sua vecordia perierunt.

410 “ Quare ne mihi patres unquam in simili ponas honore.”

Hunc autem torve intuitus allocutus est fortis Diomedes;

“ O mi Sthenela, tacitus sede, meoque pare sermoni.

λγόντα ποιῶν, — ἐκάστῳ τὸ πρέπον εἶδος τῶν λόγων ἀποδίδωσιν. — Ὁ μὲν Διομήδης, ἅτε τὸ ἐκ τῆς νεότητος θράσος καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀριστείας παρρησίαν ἔχων, πρὸ τοῦ ἐπιδείξασθαι τὴν ἀνδραγαδίαν, σιωπῆς ἀξιώσας τὸ παρὰ τοῦ βασιλέως ὄνειδος, τότε [postea nimirum, quam praeclare se gessisset, *Iliad.* i. 32.] ἐπιπλήσσει τῷ Ἀγαμέμνονι. *Dion. Halic.* περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως, §. 20.

Ver. 405. Ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες] Οὐδὲ τοῦ Ὀμηρικοῦ Σθένελου παντάπασιν αἰτιατέον, τὸ, “ Ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι” μεμνημένους τοῦ “ ὦ μοι τυδῆος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο. τί “ πτώσσεις, τί δ' ὅπιπτεύεις πολέμοιο γεφύρας;” (ver. 370.) Οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ἀκούσας κακῶς, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ φίλου λοιδοροῦντος ἡμύνετο, τῇ περιαυτολογίᾳ παρρησίαν συγνώμωνα τῇ αἰτίᾳ διδούσης. *Plutarch.* de sui laude.

Ver. 406. Ἡμεῖς καὶ Θήβης] Quod inceptum Patribus nostris, *Tydeo* et *Ca-*

paneo (qui erant ex *Septem illis* ad *Thebas*) infauste cecidit, id nos, eorum Ἐπίγονοι, feliciter peregrimus.

Ver. 407. λαὸν ἀγαγόνθ'] Ἀγαγόντες, *Ego* et *Diomedes*. Vide supra ad α'. 566. et β'. 288. Cæterum qua ratione vox, λαὸν, ultimam hic producat; itemque, ἔρις, ver. 440. vide supra ad α'. 51.

Ver. 409. Κεῖνοι δὲ — ὄλοντο.] Ambiguum hoc, dictumne sit de *Septem illis* ad *Thebas* in prima expeditione, an de *Thebanis ipsis* in secunda. *Eustathius*, ἢ μάλιστα λέγει, ὅτι οἱ *Θηβαῖοι*, etc. *Ego* in priore sententiam potius propendo; tum propter sequentem, Τῷ μὴ μοι πατέρας: tum ut et præcedenti, Πειθόμενοι τεράεσσι, aptius hoc ex adverso respondeat.

Ver. 412. Τέττα,] Προσφώνησίς ἐστι φιλοπαιρικὴ. — Τινὲς δὲ σχετιπλαστικὸν νοοῦσι τὸ, Τέττα, [fortasse, Τέτλα] ἀποκοπὴν ἐκ τοῦ, Τέτλαθι. *Eustath.*

- Οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 Ὅτρυνοντι μάχεσθαι ἑὺκνήμιδας Ἀχαιῆς.
 415 Τέτρω μὲν γὰρ κῦδος ἅμ' ἐψεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
 Τρῶας δῆλῳσιν, ἔλωσί τε Ἴλιον ἱρὴν.
 Τέτρω δ' αὖ μέγα πένθος, Ἀχαιῶν δῆλῳθέντων.
 Ἀλλ' ἄγε δῆ, καὶ νῶϊ μεθώμεθα θέριδος ἀλκῆς.
 Ἥ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
 420 Δεινὸν δ' ἐβραχε χαλκὸς ἐπὶ σῆδεσσιν ἀνακτος,
 Ὅρουμένῃς· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δέος εἶλεν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυχηεῖ κῦμα θαλάσσης
 Ὅρουτ' ἐπασσύτερον, Ζεφύρος ὑποκινήσαντος,

“ Non enim ego succenseo Agamemnoni, pastori populorum,

“ Cohortanti ad pugnandum bene-ocreatos Achivos:

415 “ Hunc enim gloria simul sequetur, si quidem Achivi

“ Trojanos debellarint, ceperintque Ilium sacrum:

“ Huic vero contra ingens luctus, Achivis cæsis.

“ Verum age quæso, et nos cogitemus de impetuosa fortitudine.”

Dixit, et de curru cum armis desiliit in terram;

420 Terribiliter autem sonuit æs circa pectora regis,

Qui concitus ferebatur: utique vel fortissimum *virum* metus corripuisset.

Ut vero quando in littore sonoro fluctus maris

Concitur confertim, Zephyro submovente,

415 γὰρ] abest a MS. ἔσσειται] R.

Ver. 415. ἐψεται,] *Al.* ἔσσειται.

Ver. 419. σὺν τήχισιν ἄλτο χαμᾶζε]

Vide supra ad γ'. 29.

Ver. 420. Δεινὸν δ' ἐβραχε χαλκός]

Virgil.

et arma
 Horrendum sonuere. — *Æn.* IX. 731.

Cæterum de voce, ἐβραχε, et similibus;
 vide supra ad ver. 125. et infra ad ver.
 455.

Ver. 421. ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δέος
 εἶλεν.] Vox, ὑπὸ, non id sonat, quod ait
 Scholiastes, ὑφ' ὃ ἂν ἤχη; sed quod latine
 dicas, *genua timore subtilis intremiscere*.
 Nimirum refertur ὑπὸ, non ad sonum
 terrefacientem, sed ad hominem metu suc-
 cussum.

Ver. 422. Ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυχηεῖ
 κῦμα θαλάσσης] Virgil.

Fluctus ut in medio cæpit cum albesce ponto
 Longius, ex altoque sinum trahit; utque volutus

Ad terras, immane sonat per saxa, nec ipso
 Monte minor procumbit; at ima exæstuat unda.
 Vorticibus, nigramque alte subjectat arenam.

Georg. III. 227.

Fluctus uti primo cæpit cum albesce vento,
 Paullatim sese tollit mare, et altius undas
 Erigit, inde imo consurgit ad æthera fundo.

Æn. VII. 528.

Macrobius hunc locum inter eos citat, in
 quibus *Virgilius* *Homerici* carminis ma-
 jestatem non æquat. “ *Homerus*, cum
 “ marinos motus, et littoreos fluctus *ab ini-*
 “ *tio* describit; hoc iste prætervolat. Dein-
 “ de; quod ait ille, Πόντῳ μὲν τὰ πρῶτα
 “ *κορύσσειται*, *Maro* ad hoc vertit, *Paulla-*
 “ *tim* sese tollit mare. Ille fluctus incre-
 “ mento suo ait in sublime curvatos litto-
 “ ribus illidi, et asperginem collectæ sor-
 “ dis expuere; quod nulla expressius
 “ *pictura* signaret; Vester, mare a fundo
 “ ad æthera usque perducit.” Lib. V.
 eap. 15.

- Πόντῳ μὲν τὰ πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 425 Χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάληα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας
 Κυρτὸν ἐὼν κορυφᾷται, ἀποπτύει δ' ἄλως ἄχνην.
 "Ὡς τότ' ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
 Νωλεμέως πόλεμόνδε· κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος
 Ἑγεμόνων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν, (ἐδὲ κε φαίης
 430 Τόσσον λαὸν ἐπεσθαι ἔχοντ' ἐν σήθεσιν αὐδὴν,)
 Σιγῇ δειδιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσι
 Τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἰμένοι ἐσιχῶντο.
 Τρῶες δ', ὥς τ' οἷες πολυπάμμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
 Μυρταίαι ἐσήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν,

In alto quidem primum attollitur, sed postea

- 425 Terræ allisus vehementer fremit, et circa promontoria
 Tumidus existens fastigiatur, expuitque maris spumam:
 Sic tunc confertæ Danaorum movebantur phalanges·
 Indesinenter ad pugnam: imperabat autem suis unusquisque
 Ducum: cæteri vero taciti ibant, (neque dixisses
 430 Tantas copias sequi habentes in pectoribus vocem,)
 Silentio reveriti ductores: circum autem omnes
 Arma varia splendebant, quibus induti procedebant-ordine.
 Trojani autem, perinde ac oves locupletis viri in caula
 Innumerae stant, dum mulgentur lac album,

430 σήθεσιν] MS. 435 ἀκύνσαι] A. 1. R.

Ver. 423. Ζεφύρῳ ὑποκινήσαντος.] Et molem fluctus, et motum ab initio tardiorum, pingunt hi numeri.

Ver. 425. Χέρσῳ ῥηγνύμενον] De proso-dia vocis, ῥηγνύμενον, istiusque ὄρουται, ver. 425. vide supra ad γ'. 260.

Ver. 426. Κυρτὸν] Latine dicitur, tumidus, curvatus, gibbus. Nam convexus, quod recentiores concavo opponunt, Romanis idem fere sonabat, quod concavus; nisi si forte, in Sphæra, convexa dicta sit Hemisphærii Superioris potius, quam Inferioris, facies Interior; ut cum cæli convexa, nemorum convexa, cavam cæli convexitatem, et similia, dicerent. Qui, ex linguarum recentiorum usu, convexam concavo opponunt, Romanis scriptoribus miras tenebras offundunt.

Ibid. ἀποπτύει δ' ἄλως ἄχνην] Imitatus est Callimach. II. in Del. 14. ἀπομάσσειται ὕδατος ἄχνην. Ern.

Ver. 429. κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος]

—— aeratasque acies in prælia cogit
 Quisque suas. —— Æn. IX. 463.

Ver. 431. Σιγῇ δειδιότες σημάντορας.] Οἱ μὲν Τρῶες ἐπίασι, μετὰ κραυγῆς καὶ θρασείας. οἱ δ' Ἀχαιοὶ, σιγῇ δειδιότες σημάντορας. Τὸ γὰρ, ἐν χερσὶ τῶν πολεμίων ὄντων, φοβεῖσθαι τὴν ἀρχοντα, ἀνδρείας ἄμα καὶ πειθαρχίας σημειῖον. Plutarch. de audiend. Poëtis. Καὶ τὴν ἀνδρείαν δέ μοι δοκῶσιν, ἐκ ἀφοβίας, ἀλλὰ φόβον ψόγου, καὶ δέος ἀδοξίας, οἱ παλαιοὶ νομίζουσιν. Οἱ γὰρ δειλότατοι πρὸς τὴν νόμους, διαρραλιώτατοι πρὸς τὴν πολέμους εἰσὶ· καὶ τὸ παθεῖν ἥκιστα διδασκίον, οἱ μάλιστα φοβέμενοι τὸ κακῶς ἀκῶσαι. Διὸ καὶ καλῶς Ὅμηρος, — "Σιγῇ δειδιότες σημάντορας." Id. in Agid. et Cleomene. Vide quoque supra ad γ'. ver. 2. et 8.

Ver. 435. 436. Τρῶες δ', — Τρώων ἀλαλητὸς] De huiusmodi Syntaxi ἀνακολουθῶν, quæ directa constructione et elegantior est nonnunquam, atque etiam simpli-

- 435 Ἀζηχῆς μεμακύναι, ἀκέσασαι ὅπα ἀρνῶν.
 "Ὡς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει.
 Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος, ἐδ' ἴα γῆρυς,
 Ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
 "Ὡρσε δὲ τὰς μὲν Ἀρης, τὰς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 440 Δεῖμός τ', ἠδὲ Φόβος, καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα,
 "Αρεος ἀνδροφόνιο κασιγνήτη, ἐτάρῃ τε,
 "Ἡ τ' ὀλίγῃ μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανῷ ἐσήριζε κάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.
 "Ἡ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοῖον ἐμβαλε μέσσω,
 445 Ἐρχομένη κατ' ὅμιλον, ὀφέλλεσσα σόνον ἀνδρῶν.

435 Assidue balantes, audita voce agnorum:

Sic Trojanorum fremitus per exercitum latum est excitatus.

Nec enim omnium erat una vociferatio, nec una vox,

Sed lingua mista erat, e multis quippe locis convocati fuerant homines.

Instigabat vero hos quidem Mars, illos autem cæsiis-oculis Minerva,

440 Terrorque et Fuga, et Discordia insatiabiliter furēns,

Martis homicidæ soror, sociaque,

Quæ parva quidem primum attollitur, sed postea

Cælo condit caput, et solo ingreditur.

Quæ ipsis et tunc litem utrinque perniciosam injecit in medium,

445 Gradiens per turbam, augens gemitum virorum.

445 ὀφέλλεσσα] MS. 449 ὀρυγμάδος] MS. F. R.

cior; vide supra ad β'. 555. 681. et ad γ'. 211.

Ibid. πολυπάμματος] Scribendum πολυπάματος, nec opus est duplici μ. A πάω fit πᾶμα, ut a δᾶω, νᾶω, δῶμα, νᾶμα etc. Vide bene de hoc verbo et similibus derivatis a πάμαι disserentem Cel. Valke-narium ad Ammon. p. 187. Duplicatio literæ orta est e vulgari pronuncia-tione, quæ hanc literam facile duplicat. Ern.

Ver. 434. ἐσήκασιν] Stant. Vide supra ad α'. 37. Miro errore de hac voce doc-tissimus Grotius, (ad Rom. v. 2.) "Est, in-quit, præteritum pro præsentem, more "Hebræo." Quasi vero Græcum, ἐσήκα-σι, non semper responderet Latino, stant.

Ver. 439. τὰς μὲν Ἀρης, τοὺς δὲ — Ἀθή-νη, Δεῖμός τ',] Trojanos Mars, Græcos Mi-nerva, utrosque Terror, etc.

Ver. 442. "Ἡ τ' ὀλίγῃ μὲν πρῶτα] Ἀρῆα-

μίνη ἀπὸ λιτῆς αἰτίας, — πρὸς μέγα δὴ τι κακὸν διοικοῦται. Heraclid. Ponticus.

Parva metu primo, mox sese attollit in auras, Ingrediturque solo, et caput inter nubila condit. Æn. IV. 176.

Quod Homerus hic de Contentione dixit, Maronem de Fama postea minus congrue dixisse, contendit Macrobius; lib. V. cap. 13. Magnifica tamen, et elegantissima, Utriusque descriptio. Longinus, §. 9. Καὶ τῶτ' ἂν, inquit, εἴποι τις ὃ μᾶλλον τῆς "Ἐριδος, ἢ Ὀμήρου μέτρον. Ridiculus plane hoc in loco Scaliger; qui in hac compa-ratione non vidit, Rem utique in immen-sum succrescentem, non Gigantis molem atque effigiem descriptam; cælumque hic, non utique de Contentionis Sede, (quan- quam et hoc quoque Poëtæ licitum,) sed de Magnitudine dictum. Poëtic. lib. V. cap. 3. Clark. Adde dicta ad Calli-

- Οἱ δ', ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἴκοντο,
 Σύν ῥ' ἔβαλον ρίνεσ, σὺν δ' ἔγχεα, καὶ μένε' ἀνδρῶν
 Χαλκεοδαρῆκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 Ἐπληντ' ἀλλήλησσι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 450 Ἐνθαδ' ἅμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν,
 Ὀλλύντων τε, καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
 Ὡς δ' ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ, κατ' ὄρεσφι ῥέοντες,
 Ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ,

Hi vero quando jam in locum unum coeuntes venerant,
 Committebant scuta, unaque hastas, et robora virorum
 Æreis thoracibus-indutorum: atque clypei umbones-habentes
 Appropinquabant invicem, multusque tumultus coortus est.

- 450 Tum vero simul ejulatusque et jactantia erat virorum,
 Perdentiumque, et pereuntium: fluebatque sanguine terra.
 Ut vero quando duo torrentes fluvii, de montibus fluentes,
 In convallem conferunt rapidas aquas,

455 ἐν ὄρεσιν] MS.

mach. H. in Cer. 59. ubi h. l. poeta imitatus est.

Ver. 446. Οἱ δ', ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα] Virgil.

Jamque intra jactum teli progressus uterque,
 Substiterat; subito erumpunt clamore, fremen-
 tesque
 Exhortantur equos; fundunt simul undique tela
 Crebra, nitris ritu; cælumque obtexitur umbra.
 Æn. XI. 608.

Ver. 450. Ἐνθαδ' ἅμ' οἰμωγὴ τε] Virgil.

Tum vero et gemitus morientum, et sanguine
 in alto
 Armaque, corporaque, et permisti cæde virorum
 Semianimes volvuntur equi. — Æn. XI. 633.

Ver. 451. ὀλλυμένων] Vide supra ad γ'.

260. Ibid. ῥέε δ' αἵματι γαῖα.] Virgil.

atro tepefacta cruore
 Terra torique madent. — Æn. IX. 333.

Ver. 452. Ὡς δ' ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ,] Virgil.

— aut rapidus montano flumine torrens
 Sternit agros, sternit sata læta boumque labores,
 Præcipite-que trahit sylvas: stupet inscius alto
 Accipiens sonitum saxi de vertice pastor.
 Æn. II. 305.

Aut ubi decursu rapido de montibus altis
 Dant sonitum spumosi amnes, et in æquora eur-
 runt
 Quisque suum populatus iter. — Æn. XII. 523.

Ποταμῶν δέ γε σύρρυσιν εἰς χωρίον ἓν, καὶ πά-
 ταγον ὑδάτων ἀναμισγομένων ἐκμιμήσασθαι
 τῇ λίξει βεβλήμενος, ἐκίτι λείας συλλαβὰς,
 ἀλλ' ἰσχυρὰς καὶ ἀντιτύπας θήσει. “Ὡς δ’
 “ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ κατ’ ὄρεσφι ῥέοντες,
 “Ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον
 “ὕδωρ.” Dion. Halic. περὶ Συνθέσεως,
 §. 16. Ubi, in transitu, notandæ variæ
 lectiones parvi momenti.

Ver. 455. ποταμοὶ, — συμβάλλετον]
 Vid. ad α'. 566. Ern.

Ver. 455. Τῶν δέ τε τηλόσε δῶπον] Καὶ
 αὐτὸς ἐποίησεν τινα ὀνόματα, ἃ καὶ ὅτε
 πρὸς τὰ σημερινά ἐκείνη τὴν ὥραν, τὸν
 Δῶπον, καὶ τὸν Ἀραβον, καὶ τὸν Βόμβον,
 καὶ τὸ Ῥόχθει, καὶ τὸ Ἀνίβρυχι, καὶ τὸ
 Σίξει, καὶ τὰ τοιαῦτα ὧν ἔκ ἂν εἴροι τις
 εὐσημότερα. Dion. Halic. περὶ τῆς Ὁμήρου
 ποιήσεως, §. 6. Καὶ αὐτοὶ τε δὴ κατασκευά-
 ζουσιν οἱ ποιηταί, — πρὸς χρήμα ὁρῶντες, οἰ-
 κεία καὶ δηλωτικὰ τῶν ὑποκειμένων τὰ ὀνό-
 ματα. — Μεγάλη τῶν ἀρχῇ καὶ διδασκα-
 λος ἡ φύσις, ἡ ποῦσα μιμητικὸς ἡμῶς καὶ
 θετικὸς τῶν ὀνομάτων, οἷς δηλοῦνται τὰ
 πράγματα, κατὰ τινος εὐλόγου καὶ κινητι-
 κῆς [τῆς] διανοίας ὁμοιότητος· ὑφ’ ὧν ἰδι-

- Κρενῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἔντοσθε χαράδρης,
 455 Τῶν δέ τε τηλόσε δῆπον ἐν ἔρσειν ἔκλυε ποιμήν·
 "Ὡς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχή τε φόβος τέ.
 Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρῶων ἔλεν ἄνδρα κορυσὴν,
 Ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον,
 Τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασείης·
 460 Ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὅς εἰον εἶσω
 Αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσσ' ἐκάλυψεν·

- Scatebris ex magnis, concavum intra alveum voraginis,
 455 Horumque procul fragorem in montibus audit pastor:
 Sic hisce commistis oriebatur clamorque timorque.
 Primus autem Antilochus Trojanorum interfecit virum bellatorem,
 Strenuum in prima acie, Thalysiadem Echepolum,
 Quem utique percussit primus galeæ in conum setis-equinis-densæ;
 460 Inque frontem fixit; penetravit autem os intra
 Cuspis ærea; eum vero tenebræ oculos operuerunt;

456 γένειτο] MS. ἐγένετο] Fl. γίνεσ'] Aldd. J. R. 459 ἔβαλε] Aldd.
 J. 460 ὅς εἰον] MS.

δάχθημεν ταύρων τε μυκήματα λήγειν, καὶ
 χρεμιστιμὸς ἵππων, καὶ φουαγμὸς τραγῶν
 etc. *Id.* περὶ συνθέσεως, §. 16. Τὰ δὲ
 πεποιημένα ὀνόματα — ποιῶν μάλιστα μεγα-
 λοπρέπειαν, διὰ τὸ οἷον ψόφοις ἰσικίνα. *De-*
metr. Phaler. §. 94. 95. Καναχᾶς τε, καὶ
 Βόμβης, καὶ Κτύπον, καὶ Δῆπον, καὶ Ἀρα-
 βον, πρῶτος ἐξευρών. *Dio. Orat. XII.* Vide
 supra ad ver. 125.

Ver. 456. γένειτο ἰαχή τε] Producta ul-
 tima syllaba vocis, γένετο, atque etiam
 hiatu isto interjecto, id efficit Poëta,
 (quod et Barnesium non fugit,) ut quasi
 auribus accipiatur clamor intentus, so-
 nusque continuus et productior. Con-
 silio id factum, ostendit similis alibi vo-
 cis ejusdem, ἰάχων, dispositio:

Σμερδαλία ἰάχων. *Iliad.* ε'. 302. π'. 785.
 τ'. 41. υ'. 285. 382. 443. *Odyss.* χ'. 81.

Ἥ δὲ μέγα ἰάχουσα

Iliad. ε'. 343. *Odyss.* κ'. 323.

Οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες. *Iliad.* ε'. 421.

Βῆ ῥα μέγα ἰάχων. *Iliad.* ε'. 213.

— γένετο ἰαχή τε φόβος τε.

Iliad. μ'. 144. ε'. 396.

— μεγάλα ἰάχοντα. *Odyss.* ι'. 392.

— longumque vale, vale, inquit, Iola.

Eclog. III. 79.

— fœmineo ululatu.

Æn. IV. 677.

Ver. 457. Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος] Πῶς ἐκ
 Αἴας, ἢ Διομήδης, ἀριστεύει πρῶτος; Καὶ φα-
 σιν, ὅτι Πύλλιοι πρῶτον συνέρρηξαν. — Ἐμοὶ
 δὲ δοκεῖ, ἀπ' ἐλάσσονος ἤρχθαι τὸν ποιητὴν,
 τὸ τῆς τύχης αἰνισσόμενον κρᾶτος. *Schol.*
Quidni tenera hoc acceptum memoria
tradat Poëta?

Ver. 459. Τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος] Non va-
 cat hic particula, ῥα; sed idem fere hoc in
 loco sonat, ac vox latina, *utique*. Vide
 supra ad α'. 56. et β'. 158.

Ver. 460. Ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε.] *Virg.*

— ille securi

Adversi frontem mediam mentumque reducta

Disjicit, et sparso late rigat arma cerebro.

Æn. XII. 306.

Ibid. πέρησε] Vide supra ad α'. 67.

Ver. 461. τὸν δὲ σκότος ὅσσ' ἐκάλυψεν.]

Immolat, ingentique umbra tegit. —

Æn. X. 541.

Olli dura quies oculos et ferreus urget

Somnus, in æternam clauduntur lumina noctem.

Æn. XII. 309.

Ver. 465. Ἐλκε δ' ὑπ' ἐκ βελίων] Non

Virgilius, paullo minus audacter:

VOL. I.

Ff.

- "Ηριπε δ', ὡς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 Τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφῆνωρ
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων·
 465 "Ἐλκε δ' ὑπ' ἐκ βελέων λελημένος, ὄφρα τάχιστα
 Τεύχεα συλήσει· μίνυνθα δὲ οἱ γένεθ' ὄρμή.
 Νεκρὸν γάρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγάλθυμος Ἀγήνωρ,
 Πλευρὰ, τὰ οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,
 Οὔτῃσε ζυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.
 470 "Ὡς τὸν μὲν λίπε θυμός· ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη
 Ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ, λύκοι ὥς,
 Ἀλλήλοισι ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.
 "Ἐνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας

Ceciditque, sicut quando turris, in forti pugna.

Hunc autem prostratum pedibus prehendit rex Elephenor

Chalcodontiades, magnanimorum princeps Abantum:

- 465 Subtrahebatque extra tela cupidus, ut quamprimum

Arma prædaretur: brevis vero ei fuit iste conatus.

Cadaver enim trahentem conspicatus magnanimus Agenor,

Latera, quæ ei inclinato a clypeo denudata erant,

Vulneravit hastili ærato, solvitque membra.

- 470 Itaque eum quidem reliquit animus; super eum vero pugna coorta est

Ardua Trojanorum et Achivorum: hi autem, lupi sicut,

Invicem irruebant; virque virum manu occidebat.

Tunc percussit Anthemionis filium Telamonijs Ajax

- 467 γὰρ ἐρύοντα, omisso ῥ' MS. Fl. A. 1. Recte. nam nec sensus, nec me-
 trum postulat. 478 Θρίπτρα] MS. at edd. omnes ante Barnes. Θρίπτα.
 Sic et Pseudo-didymus habuit in Cod. At in Eust. Comm. est quidem
 bis Θρίπτα, sed ait factum e Θριπτήρια κατὰ συγκοπὴν, ut e λυτήρια λυ-
 τρα, σωτήρια, σῶστρα etc. Sic et Etym. M. In Suidæ Lex. etiam Θρίπ-
 τρα, προφίᾳ. quod ad defendendam lectionem Θρίπτρα valere videtur

supervacaneum est istud, ὑπό. Nempe e
 telorum desuper cadentium nimbo, mor-
 tuum subtrahebat.

Ver. 468. Πλευρὰ, τὰ — ἐξεφαάνθη,
 Οὔτῃσε]

— dum texit Imaona Halesus,

Arcadio infelix telo dat pectus inermum.

Æn. X. 424.

Ver. 469. Οὔτῃσε] Ex ἑτάω. Nam ex
 οὐτάζω fit οὔτασι, penultima correpta.

Ver. 472. Ἀλλήλοισι ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ'
 ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.]

— congressi in prælia, totas

Implicuere inter se acies, legitque virum vir.

Æn. XI. 631.

Ver. 478. Θρίπτρα] Al. Θρίπτα. v. Var.
 Lect.

Ver. 481. ἀντιπερὶ δι' δι' ὤμω] Qua ra-
 tione, ἀντιπερὶ, hic ultimam producat; item,
 αἴγυιρος, ver. 482. et, ὅς, ver. 500. vide
 supra ad α'. 51.

Ver. 482. χαμαιπίσειν, αἴγυιρος ὦς,] Vide
 supra ad γ'. 2. et β'. 764.

Ac veluti summis antiquam in montibus or-
 num

- Ἡΐθεον, θαλερὸν, Σιμοείσιον· ὃν ποτε μήτηρ
 475 Ἰδῆθεν κατιοῦσα, παρ' ὅχθῃσιν Σιμόεντος
 Γείνατ', ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἅμ' ἔσπετο, μῆλα ιδέσθαι·
 Τοῦνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσι
 Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
 Ἔπλεθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δαγρὶ δαμέντι.
 480 Πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλε στῆθος, παρὰ μαζὸν
 Δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος
 Ἦλθεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν, αἵγαιρος ὤς,
 Ἥ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μέγαλοιο πεφύκει,
 Λείη· ἀτάρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασι·
 485 Τὴν μὲν θ' ἀρματοπηγὸς ἀνὴρ αἰΐδωνι σιδῆρῳ

Juvenem, florentem, Simoësiū: quem olim mater

475 Ab Ida descendens, ad ripas Simoëntis

Peperit, cum parentes simul sequeretur, pecus ut videret.

Propterea ipsum vocabant Simoësiū: neque parentibus

Nutritia caris reddidit, brevis autem ei ætas

Fuit, ab Ajace magnanimo lancea interfecto.

480 Primum enim ipsum venientem percussit in pectore, ad mammam

Dexteram: ex adverso autem per humerum ærea hasta

Ivit: hic autem in pulvere humi decedit, populus ceu,

Quæ in irriguo-loco paludis magnæ nata est,

Lævis; atque ei rami in summo vertice creverunt:

485 Quam quidem curruum fabricator micanti ferro

etiam Cl. Alberto ad Hes. sed in ed. pr. in Frob. etc. est *θρίπτα*, quod temere corrigit Kusterus. *θρίπτα* etiam Hesych. quod non audent corrigere sospitator ejus. Patet *θρίπτα* esse antiquissimam lectionem. Forte τὸ ῥ̄ elisum est pronunciando, ut mollior vox esset. 480 μιν] MS. edd. vett. 484 αὐτὰρ] MS. πεφύασιν] R. A. 2. 5. J.

Cum ferro accisam crebrisque bipennibus instans

Eruiere agricolæ certatim; illa usque minatur,

Et tremefacta comam concusso vertice nutat:

Vulneribus donec paullatim evicta, supremum

Congemuit, traxitque jugis avulsa ruinam.

Æn. II. 626.

Quod de *Iliad.* v. ver. 389. ("Ἡριπε δ' ὥς ὅτι τις δρῦς ἤριπεν,") observavit *Macrobius*; nempe "nullo negotio *Homericam arborem* "abscondi," cum *Virgilius* "magno cultu" "difficultatem abscondendæ arboreæ molis" "expresserit," (*Macrob.* lib. V. cap. 11.)

et hic quoque pariter locum habet, si utique locum omnino haberet. At revera (ut ex *Hobbesio* notavit *Poppius*) inepta est omnis horum duorum locorum inter se instituta comparatio. Quippe *Homerus* et *Virgilius*, cum res longe inter se diversas describerent; hic urbem ingentem in ignes paullatim considentem, ille hominem uno ictu occisum atque humi extensum; suam uterque materiam suo colore ac specie ornavit, suam uterque pulcherrima aptissimaque similitudine explicavit.

- Ἐξέταρ', ὄφρα ἴτυν κάμψῃ περικαλλεῖ δίφρῳ,
 Ἡ μὲν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας.
 Τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριζεν
 Αἴας διογενῆς· τοῦ δ' Ἀντιφος αἰολοδάωρξ
 490 Πριαμίδης κατ' ὄμιλον ἀκόντισεν ὅξείῃ δουρί·
 Τοῦ μὲν ἄμαρξ· ὁ δὲ Λεῦκον, Ὀδυσσεὺς ἐσθλὸν ἔταϊ-
 Βεβλήκει βεβῶνα, νέκυν ἑτέρωσ' ἐρύοντα· [ῥον,
 Ἡριπε δ' ἄμφ' αὐτῶ, νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς.
 Τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
 495 Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴδοπι χαλκῷ.
 Στῆ δὲ μάλ' ἐγγυὲς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δαρι φαεινῷ,
 Ἀμφί εἰ παπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο,

Excidit, ut curvaturam rotæ flectat ad pulchrum currum,
 Quæ quidem et arescens jacet fluvii ad ripas:
 Talem sane Anthemidem Simoësiū interfectum spoliavit
 Ajax generosus: In hunc autem Antiphus indutus-varium-thoracem

- 490 Priamides per turbam jaculatus est acuta hasta:
 A quo quidem aberravit; at Leucum, Ulyssis fidum socium,
 Percussit in inguine, cadaver aliorum trahentem:
 Cecidit itaque juxta ipsum, cadaver autem ei excidit manu.
 Ob hunc vero Ulysses valde animo interfectum iratus est:
 495 Prodiit autem per primos pugnatores armatus corusco aere:
 Stetitque valde prope cum accesserat, et jaculatus est hasta splendenti,
 Circa se oculis conversis: at Trojani retrocesserunt,

492 ἐταίρωσι] vitiose R. A. 2. 3. J. et ver. 493 ἔμπεσι] A. 3. 498 ἀκον-
 τίσαντος] MS. edd. vet.

Ver. 488. Ἀνθεμίδην] Ab Ἀνθεμίων (ut ex Eustathio recte notavit Barnesius) fit Ἀνθεμιωνίδης, et inde contractum Ἀνθεμί-
 δης; quemadmodum a Δευκαλίων Δευκα-
 λωνίδης, indeque contractum Δευκαλίδης,
Iliad. μ'. 117. itemque a Μολίων, Μολιο-
 νίων, indeque contractum Μολίων, *Iliad.* λ'.
 708.

Ver. 489. αἰολοδάωρξ] Porphyrio, tho-
 racem (corpus suum thorace indutum)
 agiler molans. Quæst. Homer. 3. Vide
 supra ad β'. 816.

Ver. 490. Πριαμίδης] Vide supra ad
 α'. 598.

Ibid. ἀκόντισεν ὅξείῃ δαρί· Τοῦ μὲν ἄμαρξ·
 ὁ δὲ Λεῦκον, — Βεβλήκει]

— stridentemque eminus hastam
 Jecit; at illa volans clypeo est excussa, proculque

Egregium Anthorem latus inter et ilia figit.—
 Sternitur infelix alieno vulnere.—

Æn. X. 776.

Ver. 492. Βεβλήκει] Æque recte dicitur
 βεβλήκει, ac ἔβαλε. Sin βίβληκε dixisset,
 jam non constitisset temporum ratio. Si-
 mile enim esset, ac siquis Anglice dicat,
 has wounded, pro eo quod est, did wound.
 Vide supra ad α'. 57.

Ver. 498. Ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος] Ita
 edidit Barnesius: Recte, ut mihi quidem
 videtur. Nam, ἀκόντισ, penultimam cor-
 ripit, ver. 490. et 496. ut, ex analogia,
 omnino oportet. Vide supra ad α'. 140.

Ver. 500. παρ' ἵππων ὠκείων] Ἐξ ἐκείνων
 τῶν τόπων, ἐν ᾧ ἵπποι ἐγεννῶντο ταχεῖς. Εἴπε
 δὲ, ὅτι ἐκείν' ἐτρέφοντο καὶ οἱ ἵπποι τῷ Πριά-
 μῳ. Schol.

- Ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' οὐχ ἄλλιον βέλος ἦκεν,
 Ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,
 500 Ὅς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε, παρ' ἵππων ὠκείων·
 Τὸν ῥ' Ὀδυσσεύς, ἐτάρωιο χολωσάμενος, βάλε δεξι
 Κόρσῃν· ἢ δ' ἐτέρωιο διὰ προτάφοιο πέρησεν
 Αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσ' ἐκάλυψε·
 Δέπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 505 Χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι, καὶ Φαίδιμος Ἑκτωρ.
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἵαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρὸς·
 Ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω· νεμέσῃσιν δ' Ἀπόλλων,
 Περγὰμιν ἐκκατιδῶν· Τρῶεσσι δὲ κέκλετ' αὖσας·
 Ὅρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες, μηδ' εἴκετε χάρμης

Viro jaculante: ille vero non irritum telum misit,
 Sed filium Priami nothum percussit Democoonta,

- 500 Qui ei ex Abydo venerat, ab equabus velocibus:
 Hunc utique Ulysses, ob socium iratus, percussit hasta
 In tempore: atque alterum per tempus penetravit
 Cuspis ærea: illum autem tenebræ oculos cooperuerunt:
 Fragorem vero edidit cadens, sonitumque dedere arma super ipsum:
 505 Recesseruntque et primi pugnatores, et illustris Hector.
 Argivi autem altum clamabant, trahebantque cadavera;
 Rectaque proruperunt multo longius: indignatus est autem Apollo,
 Ex Pergamo despiciens; Trojanosque adhortatus est inclamans;
 "Irruite, equum-domitores Trojani, neque cedite pugna

501 Ὀδυσ.] F. A. J. R. 506 ἐρύσαντο] edd. vett.

Ver. 501. Τὸν ῥ' Ὀδυσσεύς,] Non vacat
 hic particula ῥά. Id enim sonat, quod
 Latine dicitur, *Hunc utique Ulysses, etc.*
 Vide supra ad α'. 56. et ad β'. 158.

Ver. 502. Κόρσῃν· ἢ δ' ἐτέρωιο διὰ]

— it hasta Tago per tempus utrumque
 Stridens, trajectoque hæsit tepefacta cerebro.

Æn. IX. 418.

— mediam ferro gemina inter tempora fron-
 tem

Dividit. ————— Ibid. ver. 750.

Ibid. πέρησεν] Vide supra ad α'. 67.

Ver. 505. τὸν δὲ σκότος ὅσ' ἐκάλυψε.]
 Σολοικισμός, inquit Scholiastes, παρὰ τὰς
 πτώσεις· ἴδει γὰρ εἰπεῖν, "τῷ δὲ σκότος ὅσ'
 "ἐκάλυψε." Ineptissime plane. Vide et
 supra ad ver. 461.

Ver. 504. Δέπησεν δὲ] Vide supra ad
 ver. 455.

— collapsa ruunt immania membra;

Dat tellus gemitum, et clypeum super intonat
 ingens. Æn. IX. 708.

Corruit in vulnus; sonitum super arma dedere.
 Æn. X. 488.

Ver. 505. Χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι,]

Diffugiunt versi trepida fornidine Troës.

Æn. IX. 756.

Ver. 506. Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἵαχον, ἐρύσαν-
 το δὲ νεκρὸς.] Ita Barnesius. Optime, uti
 mihi quidem videtur. Vide supra ad
 ver. 456. Vulgg. corrupte, Ἀργεῖοι δὲ μέγ'
 ἵαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρὸς. Clark. Ἐρύσαν-
 το habet MS. Lips.

- 510 Ἀργείοις· ἐπεὶ οὐ σφι λίθος χρεῶς, οὐδὲ σίδηρος,
 Χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμείχχροα βαλλομένοισιν.
 Οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἠΰκόμοιο,
 Μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.
 Ὡς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
- 515 ὦρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια,
 Ἐρχομένη κατ' ὄμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.
 Ἐνθ' Ἀμαρυγκείδην Διώρεα μοῖρ' ἐπέδησε·
 Χερμαδίῳ γὰρ βλήτο παρὰ σφυρὸν ὀκρίοντι,
 Κνήμην δεξιτερὴν βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν
- 520 Πείρως Ἰμβρασίδης, ὃς ἄρ' Αἰνόθεν εἰληλῆθει.
 Ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὅστέα λαῶας ἀναιδῆς
 Ἀχρεὶς ἀπηλόησεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι

510 “ Argivis; quoniam non illis lapis est corpus, neque ferrum,
 “ Ut æs sustineat acutum percussis.
 “ Sed neque Achilles, Thetidis filius pulchras-comas-habentis,
 “ Pugnat, verum ad naves iram cruciantem coquit.”

Sic dixit ab urbe terribilis Deus: Sed Achivos

515 Excitavit Jovis filia gloriosissima Tritonia,
 Gradiens per turbam, ubi remittentes prælium videret.
 Tunc Amaryncidem Diorem fatum implicavit;
 Pugillari enim saxo percussus est ad malleolum aspero
 In tibia dextra: percussit utique Thracum dux virorum

520 Pirus Imbrasides, qui ex Æno venerat.
 Ambos autem nervos et ossa lapis improbus
 Prorsus confregit: ille vero supinus in pulvere

518 ὀκρούντι] edd. vett. 526 ἐκάλυψεν] Fl. A. I. 527 ἀπισσύμενον] edd.
 vett. omnes. 529 ὄβριμον] MS. ut supra.

Ver. 508. Πιεργάμυ ἐκκατιδῶν Τρώεσσι
 δι' ἐκκλησίαν] Priami civiumque vox et
 sententia intelligitur, ad exercitum ex
 urbe delata, vel a Ducibus ex ipsa re de-
 sumpta et excogitata.

Ver. 510. ἐπεὶ οὐ σφι λίθος χρεῶς, —
 Χαλκὸν — ταμείχχροα]

Et nos tela, pater, ferrumque haud debile dextra
 Spargimus, et nostro sequitur de vulnere sanguis.
 Æn. XII. 50.

Ver. 512. Οὐ μὰν ἄδ' Ἀχιλεὺς,] Miro
 artificio, ut Poëma unum sit a capite ad
 calcem, ubique spectatur et interseritur
 Achilles.

Ver. 516. ὅθι μεθιέντας] Qua ratione
 vox, ὅθι, hic ultimam producat; itemque
 μέγα et ἄαχον, ver. 506. vide supra ad
 α'. 51.

Ver. 520. εἰληλῆθει.] Si εἰληλῆθει dixisset; jam non constitisset temporum ratio.
 Vide supra ad α'. 37.

Ver. 522. Ἀχρεὶς ἀπηλόησεν] Τὸ ἄχρεϊς
 ἐνταῦθα κίεται, κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀντὶ
 τοῦ διόλου. — Δύναται δὲ κοινότερον νοηθῆναι,
 ὅτι συνηλόησεν ὁ λίθος τοὺς τένοντας ἄχρεϊς
 καὶ εἰς τὰ ὅστω. Eustath. ad h. l. qui si-
 milia tradit ad Iliad. π'. p. 1062. Nec
 ἄχρει significare potest διόλου, nec altera
 ratio satis placet. An dicitur elliptice,

- Κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας,
 Θυμὸν ἀποπνεύων· ὁ δ' ἐπέδραμεν, ὅς ῥ' ἔβαλ' ἐν περ,
 525 Πείρω· οὔτα δὲ δερὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
 Χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὅσ' ἐκάλυψε.
 Τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἐπεσσύμενον βάλε δερὶ
 Στέρνον, ὑπὲρ μαζοῖο, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός·
 Ἀγχίμολον δὲ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄμβριμον ἔγχος
 530 Ἑσπάσατο στέρνοιο· ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὄζυ,
 Τῷ ὅγε γαστέρα τύψε μέσσην, ἐκ δ' αἶνυτο θυμόν.
 Τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἐταῖροι,
 Θρηῖκες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
 Οἳ ἔμεγαν περ ἑόντα, καὶ ἴφθιμον, καὶ ἄγαυόν,
 535 ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμήχθη.

Decidit, ambas manus caros ad socios pandens,

Animam expirans: ille autem accurrit, qui percusserat,

- 525 Pirus: vulneravitque hasta ad umbilicum; atque omnia

Effusa sunt humi intestina: illumque tenebræ oculos cooperuere.

Istum vero Thoas Ætolus irruentem percussit hasta

In pectore super mammam, fixum est autem in pulmone æs:

Prope autem ad illum accessit Thoas, et validam hastam

- 530 Extraxit pectore; strinxit autem ensem acutum,

Eqque is ventrem percussit medium, abstulitque animum.

Arma vero non exuit: circumstabant enim socii,

Thracæ vertice-summo-comantes, longas hastas manibus tenentes,

Qui ipsum, magnum licet existentem, et fortem, et præclarum,

- 535 Propulsarunt a se: is vero recedens, vi repulsus est.

535 χασσάμενος] MS. 542 ἀτὰρ] FL

pro ἄχρι πάντων vel παντὸς? quod habet Strabo VIII. p. 578. et alii. Ern.

Ver. 524. ὅς ῥ' ἔβαλ' ἐν περ,] Qui centies observatiunculam de ῥα repetiit, hic non dixit, quid sit ῥα et περ. Τὸ περ hic me semper offendit, nec nunc concoquo. Usitata Homeri forma est: ὅς ῥ' ἔβαλ' ἐν περ. Ern.

Ver. 525. οὔτα δὲ δερὶ] Recte observarunt Grammatici, vocabulum οὔτα nullo modo ex ἐτάω deduci posse, (inde enim fit οὔτα ultima necessario producta;) sed ex οὐτάζω, οὐτάσω οὐτά. Unde et οὔτημι, οὔτᾱμαι, οὔτᾱμενος etc. Porro, de hujus vocis significatione; Οἱ νεώτεροι οὐκ ᾔσασιν

τὴν διαφορὰν τοῦ “οὐτάσαι” καὶ “βαλεῖν.” Ὁμηροῦ δὲ “οὐτάσαι” μὲν τὸ ἐκ χειρὸς καὶ ἐκ τοῦ συνεγγύς τρωῶσαι, “βαλεῖν” δὲ τὸ πύργῳ θεν. Schol. ad Euripid. Hærr. 684.

Ver. 526. Χύντο χαμαὶ χολάδες.] Rem turpem consulta verborum κακοφωνία depingit. Ita Virgilius, belli civilis horrorem;

Neu patriæ validas in viscera vertite vires.

Æn. VI. 833.

Ibid. τὸν δὲ σκότος] Vide supra ad ver. 461. et 503.

Ver. 527. ἐπεσσύμενον] Scholiastes legit, ἀπεσσύμενον, ἀπερχόμενον. Clark. Immo vid. Var. Lect.

"Ως τῷ γ' ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην,
 ἦ τοι ὁ μὲν Θρηκῶν, ὁ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων,
 Ἠγεμόνες· πολλοὶ δὲ περικτείνοντο καὶ ἄλλοι.

Ἐνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθὼν,
 540 Ὅστις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνέτατος ὀξείῃ χαλκῷ
 Δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ ἐ Παλλὰς Ἀθήνη
 Χειρὸς ἐλοῦσ', αὐτὰς βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν.
 Πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἥματι κείνῳ
 Πρηγνέες ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

Sic hi duo in pulvere prope invicem extensi sunt;
 Hic quidem Thracum, ille vero Epeorum ære-loricatorum,
 Duces; multi autem circum interfecti sunt et alii.

Tum vero non pugnam quisquam reprehendisset interveniens,
 540 Qui adhuc illæsus et invulneratus acuto ære
 Versaretur in medio, duceretque ipsum Pallas Minerva,
 Manu prehensa, ac telorum averteret impetum.
 Multi enim Trojanorum et Achivorum die illo
 Proni in pulvere prope inter se prostrati sunt.

Ver. 528. πάγη] Vide supra ad ver. 185.

Ver. 539. οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθὼν,] Τοιοῦτος δ' ἂν εἴη Θεατῆς, ὁ τοῦ Ποιητοῦ ἀπροατῆς. Eustath.

Ver. 540. ἄβλητος καὶ ἀνέτατος] Recte Scholiastes: Ὅ μήτε ἀπὸ διαστήματος πρὸς τοὺς δόρατι ἢ οἰστῶ, μήτε δὲ ἐκ τοῦ ἐγγύς ἐπίφει. Neque eminus neque cominus vulneratus. Vide et supra ad ver. 525.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ε΄.

Ὑπόθεσις τῆς Ε΄. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας.

ΔΙΟΜΗΔΗΣ, Ἀθηναῖς αὐτῷ συλλαβανομένης, ἀριστεύει, καὶ πολλὰς ἀναιρεῖ τῶν πολεμίων. Τιτρώσκει δὲ Ἀφροδίτην κατὰ τῆς χειρὸς, καὶ Ἄρεα κατὰ τοῦ κενεῶνος. Αἰνεῖαν δὲ, πληγέντα ὑπ' αὐτῷ λίθῳ, Ἀπόλλων διασώζει. Τληπόλεμος δὲ ὑπὸ Σαρπηδόνης ἀναιρεῖται. Τῷ δὲ Ἄρει Ζεὺς ἐπιπλήττει. Ἰᾶται δὲ αὐτὸν Παιήων ὁ τῶν θεῶν ἰατρός.

Α Λ Λ Η.

ἈΠΑΓΑΓΩΝ τὸν τοῦ Πηλέως ὁ Ποιητὴς πτόμαχον, ἕτερον τῶν Ἑλλήνων προσῆσαι θελήσας, καὶ παράδοξον ἀριστείαν ἐρμηνεύσαι, τὸν Τυδείως ἴστησι· καὶ διότι ἐχ οἷός τε ἦν ἐπίσης ἐκείνῳ τοὺς πολεμίους φοβεῖν, φησὶν αὐτὸν ὑπὸ τῆς Ἀθηναῖς βοηθεῖσθαι, καὶ ἐξαίρετῳ τιμῇ τετιμῆσθαι. Ὁρᾶσθαι γοῦν ὑπὲρ τῶν ἄμων αὐτοῦ φοβερὸν πῦρ καίόμενον, ὡς τοὺς Τρῶας καταπλάνοντας ἐπὶ τῇ παρὰ τῶν θεῶν βοηθείᾳ καταφυγεῖν, φοβερώτερον αὐτὸν καὶ Ἀχιλλέως νομίζοντας. Λέγει οὖν, “ Οὐδ’ Ἀχιλλῆα πτόσ’ ὥδ’ ἐδεΐδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν, Ὀνπερ φασὶ θεῶς “ ἐξέμμεναι· ἀλλ’ ὅδε λίην Μαίνεται, οὐδὲ τίς οἱ δύναται μένος ἰσοφαιρίζειν.” Τοῦτον τὸν τρόπον Διομήδης ὑπὸ τῆς Ἀθηναῖς βοηθούμενος, πολλοὺς τῶν Τρῶων ἀναιρεῖ, καὶ Πάνδαρον τὸν παρασπονδήσαντα. Τιτρώσκει δὲ καὶ Ἀφροδίτην συλλαβανομένην τῷ παιδί Αἰνεῖα· ὁμοίως δὲ καὶ Ἄρεα. Τὴν μὲν οὖν Ἀφροδίτην ἡ μήτηρ Διώνη περαμυθεῖται· τὸν δὲ Ἄρεα ἰᾶται Παιήων, τοῦ Διὸς πρότερον αὐτῷ ἐπιπλήξαντος.

ΤΗΣ
 ὍΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
 ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ε΄.

Ἐπιγραφαί.

Διομήδους ἀριστεία.

Ἄλλως.

Εἴ, βάλλει Κυθήρειαν, Ἀργά τε, Τυδῆος υἱός.

ἘΝΘ' αὖ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη
 Δῶκε μένος καὶ δάσσοις, ἵν' ἐκδηλος μετὰ πᾶσιν
 Ἀργείοισι γένοιτο, ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο.

TUM vero Tydidæ Diomedæ Pallas Minerva
 Dedit robur et audaciam, ut conspicuus inter omnes
 Argivos fieret, et famam insignem auferret.

Ver. 2. Δῶκε μένος] Καὶ περὶ τὰς μάχας
 τὸ παθητικὸν καὶ τὸ ἐνθουσιῶδες, ἀνυπόστατόν
 ἐστι καὶ ἀήττητον. Ὁ καὶ τοὺς Διὸς Ὅμηρος
 ἐμποιεῖν φησι τοῖς ἀνδράποισι, — κατὰ τὴν
 ὁρμημα τῷ λογισμῷ καὶ ὄχημα τὸ πάθος
 προστιθέντας. Plutarch. de Virtute mora-
 li, sub finem. Vide autem supra ad α'.
 194. et β'. 169. et δ'. 92.

Ver. 4. Δαίε' οἱ ἐκ κόρυθός] Al. Δαίε' δ'
 οἱ. Virgilius hanc loquendi rationem
 sæpe est imitatus:

———— galea alta chimeram
 Sustinet, Ætnæos efflantem faucibus ignes.
 Æn. VII. 785.

———— geminas cui tempora flammæ
 Læta vomunt, patriumque aperitur vertice sidus.
 Æn. VIII. 680.

———— tremunt in vertice cristæ
 Sanguineæ, clypeoque micantia fulgura mittit.
 Æn. IX. 732.

Terribilem cristis galeam, flammæque vomen-
 tem.
 Æn. VIII. 620.

Ardet apex capiti, cristisque a vertice flamma
 Funditur, et vastos umbo vomit aureus ignes;
 Non secus ac liquida siquando nocte cometæ
 Sanguinei lugubre rubent, aut Sirius ardor;
 Ille sitim morbosque ferens mortalibus ægris
 Nascitur, et lævo contristat lumine cælum.
 Æn. X. 270.

Quo ultimo in loco inferiorem Homero
 Virgilius existimavit Macrobius, eo quod
 “Minerva Diomedæ suo, pugnanti duntax-
 at, flammæ addat ardorem.” Quod
 idem a Virgilio, “importune positum,” cum
 “necdum pugnaret Æneas, sed tantum in
 “navi veniens appareret.” lib. V. cap. 13.
 Ex altera parte, Homero Virgilium in eo
 Superiorem annotavit Poppius, quod Homero
 in hac similitudine Splendor solummodo
 scribatur Sideris; Virgilio, significantius
 et lugubris Cometarum rubor, sitisque
 et morbi quos Sirius ardor portenderit,
 memorentur. Cæterum in his præci-
 pue observandum; summo cum ornatu

Δαίε' οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,
 5 Ἀστέρ' ὅπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅστε μάλιστα
 Λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελαμένος Ὠκεανοῖο.
 Τοῖόν οἱ πῦρ δαΐεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων.
 ὧρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὃδι πλείστοι κλονέοντο.
 Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης, ἀφνειὸς, ἀμύμων,

Accendebat utique ei ex galeaque et clypeo indefessum ignem,
 5 Stellæ autumnali similem, quæ maxime
 Splendide collucet lota in Oceano:
 Talem ei ignem accendebat a capiteque et humeris;
 Impulitque eum in medium, ubi plurimi tumultuabantur.
 Erat autem quidam inter Trojanos Dares, locuples, inculpatus,

6 παμφαίνῃσι] MS.

atque splendore orationis dixisse utrumque
 Poëtam, quantum terrorem Herōis ad pug-
 nam expediti incuteret *ASPECTUS*.
 Nec minus audaci figura etiam auram
RUMORIS, cum ad concionem iret ex-
 ercitus, expressit Poëta:

— μετὰ δὲ σφισιν Ὅσσα δεδέη,
 Ὅτρε' ἔναι, Διὸς ἔγγελοι. —

Iliad. β'. 93.

Quin et *Achillis* ad pugnam redituri
FAMA atque ipsa *EXSPECTATIO*,
 simili verborum atque imaginum magni-
 ficentia depingitur:

Ἀμφὶ δὲ οἱ κεφαλῇ νέρως ἔσπερε δῖα θεῶων
 Χρῦσειον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαΐε φλόγα ταμζανόνισσαν.
 Ὡς δ' ὅτε κατὰς ἰὼν ἰδ' ἄστυος αἰθέρ' ἵκηται,
 — ὕψωσε δ' αὐγὰν

Γίγνεται αἰσσοῦσα, —
 Ὡς ἀπ' Ἀχιλλεύος κεφαλῆς σέλας αἰθερ' ἵκανε.
 Στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν, —
 Ἐνθα στάς ἦν σ'· ἀπάτισθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 Φθιγγεῖα· ἀτὰρ Τρῳέσιον ἐν ἄσπετον ἄρεα κυδοί-
 μιν.

Οἱ δ' ὡς ὅν αἰὼν ὅτα χάλκεον Αἰακίδαο,
 Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλιτέχνες ἴπποι
 ἈΨ ὅχρια τρέπτον ὅσσοντο γὰρ ἄλγχα θυμῷ.
 Ἠνίοχοι δ' ἐκπληγν, ἐπὶ ἰδὼν ἀκάματον πῦρ
 Δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος
 Δαϊόμενον· τὸ δ' ἔδαιε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Τρεῖς μὲν ὑπὲρ τάφρον μεγάλ' ἴαχε διὸς Ἀχιλλεύος·
 Τρεῖς δ' ἐκυκλήθησαν Τρῳῆς κλυτοί τ' ἐπίκυροι.
Iliad. σ'. 205—229.

Hæc cum de *Achillis* solummodo adven-
 tantis *RUMORE* summa cum laude
 dicta sint, non satis justa de causa videtur
Macrobii Virgilio id vitio vertisse, quod

Æneam, loco supra citato, "*necdum pug-
 "nantem, sed tantum in navi venientem,*"
 simili verborum splendore grandiloquo
 descripsit.

Ibid. ἀκάματον πῦρ.] Vide supra ad α'.
 398. Virg.

incendia vires
 Indomitas — *Æn.* V. 680.

Ver. 5. Ἀστέρ' ὅπωρινῷ ἐναλίγκιον.] "*Νο-
 "tandum, ὅπωρινός, ab Homero fuisse pro-
 "ductum, sed licenter; nam longe melius
 "corripitur;*" Phil. Labbé Prosod. p. 54.
 At qui, obscuro, longe melius? Certe non
 licenter produxit *Homerus*, quia ubique
 produxit. At *Hesiodus* quidem licenter,
 qui (ut alia multa) et corripuit, et produxit;
 "Εργ. II. ver. 33. 292. 295. Vide supra
 ad β'. 43. Porro εἰαρινός, χειμερινός, θερι-
 νός, penultimam quidem corripunt; quippe
 ex εἶαρ, χειμα, θέρος, deducta. At ὅπωρινός,
 ab ὅπωρη, penultimam habere videtur ex
 ista ἡ partim contractam, atque exinde
 productam.

Ver. 6. Λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελαμένος
 Ὠκεανοῖο.] Quod *Homerus* de *Sirio*, *Vir-
 gilius* similiter de stella *Veneris*:

Qualis ubi Oceani perfusus *Lucifer* unda,
 Quem *Venus* ante alios astrorum diligit ignes,
 Extulit os sacrum cælo, tenebrasque resolvit.
Æn. VIII. 589.

Ver. 7. Τοῖόν οἱ πῦρ.] Vide supra ad α'.
 51. n. 10. *Clark.* add. *Dorvill.* Vann. Crit.
 p. 394. *Ern.*

Ver. 9. Ἦν δέ τις — ἀμύμων, ἱερὺς]

Forte sacer *Cybelæ Chloreus*, olimque sacerdos,
 Insignis longe — *Æn.* XI. 768.

- 10 Ἴρεὺς Ἡφαίστοιο· δὴ δέ οἱ υἱέες ἦσθην,
 Φηγεὺς, Ἰδαῖός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης·
 Τῷ οἱ, ἀποκρινθέντε, ἐναντίῳ ὄρμηθήτην·
 Τὼ μὲν ἀφ' ἵπποιϊν, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὤρνετο πεζός.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 15 Φηγεὺς ῥα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 Τυδείδew δ' ὑπὲρ ὤμον ἀριστερόν ἤλυθ' ἀκωκὴ
 Ἐγχος, ἐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕστερος ὤρνετο χαλκῷ
 Τυδείδης· τῷ δ' ἐχ' ἄλιον βέλος ἐκφυγε χειρὸς·
 Ἄλλ' ἔβαλε στῆθος μεταμάζιον, ὥσε δ' ἀφ' ἵππων.
 20 Ἰδαῖος δ' ἀπόρρυσσε, λιπὼν περικαλλέα δίφρον,
 Οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφεῖς κταμένοιο·
 Οὐδὲ γὰρ ἐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν·
 Ἄλλ' Ἡφαιστος ἔρυστο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,

- 10 Sacerdos Vulcani; duoque ei filii erant,
 Phegeus, Idæusque, pugnae bene periti omnis;
 Hi ei [*Diomedē*] semoti a suis, obvii proruerunt;
 Hi quidem ab equis, ille vero a terra pugnam ciebat pedester.
 Hi itaque quum jam prope erant in se mutuo vadentes,
 15 Phegeus quidem prior emisit longam hastam,
 Tydidæ vero super humerum sinistrum venit cuspis
 Hastæ, nec percussit ipsum: posterior vero irruit hasta
 Tydides; hujus autem non irritum telum fugit e manu;
 Sed percussit pectus inter mammas, deturbavitque de equis [*de curru.*]
 20 Idæus autem desiliit, relicto perpulchro curru,
 Neque ausus est protegere fratrem interfectum:
 Nam nec ipse quidem effugisset mortem atram;
 Verum Vulcanus eripuit, servavitque caligine tectum,

12 ἀποκρινθέντε] MS. R. Ibid. ἐναντίον] R. in MS. est ἐναντία, sed supra scriptum ἐναντίον.

Ver. 12. ἐναντία] *Al.* ἐναντίον.

Ver. 15. ἀφ' ἵπποιϊν] Ἄφ' ἄρματος, ut recte Scholiastes.

Ibid. ὤρνετο] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 16. ἤλυθ'] Vide supra ad γ'. 205. et ad α'. 57.

Ver. 18. τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος] Virgil.

At non hoc telum, mea quod vi dextera versat, Effugies. ——— *Æn.* IX. 747.

Ver. 20. ἀπόρρυσσε, λιπὼν περικαλλέα δίφρον.] *Pedibus* ideo fugit, ut in turba posset melius latere. Ita *Barnesius*, recte.

Alii alias commenti sunt causas, minus idoneas.

Ver. 22. Οὐδὲ γὰρ] Istud, γὰρ, non refertur ad id quod proxime præcessit, nempe fugisse *Idæum*; sed ad id quod eleganter reticetur, fugisse scilicet *Nequicquam*; *NAM* neque sic quidem futurum fuisse, ut Effugisset, nisi etc. *Virgilius* similiter.

Cadit et *Ripheus*, justissimus unus
 Qui fuit in *Teucris*, et servantissimus æqui;
 Dis aliter visum. ——— *Æn.* II. 426.

- Ὦς δὴ οἱ μὴ πάγχυ γέρον ἀκαχημένος εἴη.
 25 Ἴππευ δ' ἐξέλασας μεγαθύμω Τυδείος υἱός,
 Δῶκεν ἑταίροισιν κατὰγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ ἴδον υἷε Δάρητος,
 Τὸν μὲν, ἀλευάμενον, τὸν δὲ, κτάμενον παρ' ὄχρεσφιν,
 Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 30 Χειρὸς ἐλᾷσ', ἐπέεσσι προσηύδα θῆρον Ἄρηα·
 Ἄρες, Ἄρες βροτολοιγὲ, μισαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
 Οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἑάσαιμεν καὶ Ἀχαιῖς
 Μάρνασθ', ὅπποτέροισι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ·
 Νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν;
 35 Ὦς εἰπῶσα, μάχης ἐξήγαγε θῆρον Ἄρηα·
 Τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἡϊόεντι Σκαμάνδρῳ.
 Τρῶας δ' ἐκλιναν Δαναοί· ἔλε δ' ἄνδρα ἕκαστος

Ne scilicet ei penitus senex tristis esset.

- 25 Equos autem abductos magnanimi Tydei filius,
 Dedit sociis ut deducerent cavas ad naves.
 Trojani vero magnanimi, ut viderunt filios Daretis,
 Alterum quidem fugientem, alterum vero interfectum apud currus,
 Omnibus perturbatus est animus: Cæterum cæsiis-oculis Minerva
 30 Manu prehensum, verbis allocuta est impetuosum Martem:
 " Mars, Mars, pernicies hominum, inquinate-cæde, murorum-eversor,
 " An non jam Trojanos quidem sinemus et Achivos
 " Pugnare, utris pater Jupiter gloriam præbeat;
 " Nos autem cedamus, Jovisque evitemus iram?"
 35 Sic fata, prælio eduxit impetuosum Martem:
 Hunc quidem postea sedere fecit in herboso Scamandro.
 Trojanos autem in fugam verterunt Danaï; interfecitque virum quilibet

15 ἑγχέας] Aldd. J. R. T. 26 ἑταίροισι] Fl. 32 ἐκ ἂν δὴ καὶ Τρῶας ἑάσ.]
 T.

ubi istud, *aliter*, non refertur ad id quod proxime præcessit, nempe *justissimum fuisse Ripheum*, sed ad id quod elegantissime reticetur, *factum utique oportuisse, vulgi judicio, ut qui justissimus fuerat, simul cum cæteris non interisset.* Clark. Simplicius et melius fuerit, si veritas: Enimvero nec ipse effugisset fatum dirum. Non enim frustra fugit. Ern.

Ver. 27. Τρῶες δὲ μεγάθυμοι,] Vide supra ad α'. 51.

Ver. 31. Ἄρες, Ἄρες] Ridiculum plane

est, quod hic affert *Eustathius*; vocem, Ἄρης, duplicem habere etymologiam; aliam, quum primam producat; aliam, quum corripit. Qua ratione hujusmodi syllabæ breves nonnunquam producuntur, vide supra ad α'. 51. Cæterum hoc in loco et παθητικῶς, majori cum emphasi, ita fortasse pronunciari debuerit, ac si geminatam haberet literam ρ; vel etiam ita fere, ac si scriptum fuisset, ὦ Ἄρες, Ἄρες.

Ibid. τειχεσιπλῆτα,] *Al.* τειχεσιβλήτα.

- Ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Ἀρχὸν Ἀλιζώνων Ὀδίων μέγαν ἐκβαλε δίφρῳ·
 40 Πρῶτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξεν
 Ὀμῶν μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε·
 Δέπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο, Μήονος υἱὸν
 Βῶρε, ὃς ἐκ Τάρηνος ἐριβώλακος εἰληλῆσθαι·
 45 Τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δευρικλυτὸς ἔγχρ' μακρῷ
 Νύξ', ἵππων ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὤμον·
 Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἴλει.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενῆος ἐσύλευον Δερῶπροντες.
 Υἱὸν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον, αἴμονα Δήρης,

Ductorum: primus utique Rex virorum Agamemnon

Ducem Halizonum Hodium magnum dejecit e curru:

- 40 Primo enim ei verso-in fugam in tergum hastam infixit

Humeros inter, perque pectora trajecit:

Fragorem vero edidit cadens, sonitumque dedere arma super ipso.

Idomeneus autem Phæstum interfecit, Mæonis filium

Bori, qui ex Tarne glebosa venerat:

- 45 Hunc utique Idomeneus hasta-inclytus longa hasta

Vulneravit, currum conscendentem, ad dextrum humerum:

Dedit autem de curru, horrendaque ipsum caligo invasit.

Hunc quidem inde Idomenei spoliarent famuli.

Filium autem Strophii Scamandrium, peritum venationis,

39 μέγαν] in MS. additum a manu sec. 41 totus versus in MS. est a manu sec conf. v. 57. 42 δέπησε] Fl. 43 Μήονος] MS. 44 Μῶρε] Fl. Θῶρε Aldd. 1. 48 ἐσύλειον] Fl. ἱσσυλ. Fl. Ald. A. 1. 49 Καμάνδριον] A.

Ver. 52. ἰάσσαιμεν] Pessime Barnesius, ἰάσσαιμεν. Vide supra ad δ'. 42.

Ver. 55. μάχης ἐξήγαγε Θούρον Ἀρηα] Recedebat nimirum Trojanorum exercitus, Scamandrum versus.

Ver. 57. ἔκλιναν] Vide supra ad α'. 509.

Ver. 40. στρεφθέντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξεν] Virgil.

Tum Pallas bijugis fugientem Rhætea præter
 Trajicit ———— Æn. X. 399.

Ver. 42. Δούπησεν δὲ] Vide supra ad δ'. 455. et 504.

Ver. 45. Μήονος υἱὸν] Strabo legit, τεκ-
 τενος υἱὸν, lib. IX. pag. 653. Ex sequen-
 te, ver. 59. ut videtur.

Ver. 44. ἐκ Τάρηνος] Al. ἐκ τ' Ἀγνης.
 Vide Strab. lib. IX. pag. 653. et Pausan.
 lib. IX. cap. 40.

Ibid. εἰληλῆσθαι] Si, εἰληλούθει, dixisset,
 utique non constitisset Temporum ratio.
 Simile enim esset, ac si quis Anglice di-
 cat, *Who Is come*; pro eo quod est, *Who*
Came. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 50. ὀξύνειντι.] Ἐγχρ' ὀξύνειντα, ἐξ
 ὀξύνος τοῦ δένδρου ὡς καὶ Ἀρχίλοχος, "ὀξύν
 " ποτᾶτο." ἀλλ' οὐ τὰ ὀξία, ὡς οἱ Γραμματι-
 κοὶ ἀποδεδώκασι. Porphyry. Quæstion. Ho-
 meric. 11. Similiter et apud Euripidem
 legitur, *Heraclid.* ver. 727.

— χειρὶ δ' ἐνδρεσ ὀξύνει. Al. ὀξύνει.

- 50 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔλ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
Ἑσθλὸν θρηνητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἀρτεμις αὐτὴ
βάλλειν ἄγρια πάντα, τὰ τε τρέφει ἔρσειν ὕλη.
Ἀλλ' ἔ' οἱ τότε γε χραῖσμ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
οὐδ' ἐκηβολίαι, ἧσιν τὸ πρὶν γ' ἐκέκαστο·
- 55 Ἀλλὰ μιν Ἀτρεΐδης δερικοιλιτὸς Μενέλαος
Πρόσθεν ἔδεν φεύγοντα, μετάφρενον ἔτασε δεξι,
ὦμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
Ἦριπε δὲ περηνῆς, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος υἱὸν
- 60 Ἀρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα
Τεύχειν· ἔσοχα γὰρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·

50 Atrides Menelaus interfecit hasta acuta,
Bonum venatorem: docuit enim Diana ipsa
Jaculari ferarum omne genus, quas utique nutrit in montibus sylva.
Verum non ei tunc profuit Diana sagittis-gaudens,
Neque peritia-jaculandi-eminus, qua antea instructus erat:

55 Sed ipsum Atrides hasta-inclytus Menelaus
Ante se fugientem, in dorso vulneravit hasta,
Humeros inter, perque pectora trajecit.
Cecidit autem pronus, sonitumque dederunt arma super ipso.

Meriones vero Phereclum interfecit, fabri filium

60 Harmonidæ, qui manibus sciebat artificiosa omnia
Fabricari; egregie enim ipsum diligebat Pallas Minerva;

57 totus versus abest a MS. Vereor ne alterutro loco (hic aut v. 41.)
sit insititius. 58 post hunc versum inseri in margine jubentur versus
hi: αἶολα, παμφανώντα, παρέτρισαν δὲ οἱ ἵπποι, ὠκύποδες, τῷ δ' αὖθις λύθη
ψύχη. e v. 295. 296.

Ver. 51. Ἑσθλὸν θρηνητῆρα] Virgil.

— debellatorque ferarum. Æn. VII. 651.

Ver. 52. ὕλη.] Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 53. Ἀλλ' οὐ οἱ τότε] Virgil.

— nihil illos Herculis arma,

Nil validæ juvare manus. — Æn. X. 319.

Ver. 55. δουρικοιλιτὸς] Vulgg. δουρικοιλιτὸς.
At Barnesius edidit δουρικοιλιτὸς. Recte,
ut mihi quidem videtur. Sic enim et
Vulgati, Odyss. δ'. 52. Similique analo-
gia sæpe apud Homerum legitur et ἀγα-
πλυτὸς et ἀγαπλειτὸς. Neque nihili est,
quod hunc versum non memoret Athenæ-
us inter λαγαρούς, τοὺς ἐν μίσῳ χαλότητα
χρῶντας, lib. XIV. c. 8.

Ver. 56. οὐτάσσε δουρὶ.] Vide supra ad δ'.
225. et ad α'. 140.

Ver. 61. μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη]
Eustathius ἐφίλατο deducit ex φίλῃμαι.
Alii contractum existimant ex ἐφίλησατο.
Pessime utrumque: Corripī enim omni-
no debuisset syllaba φ. Recte, qua ana-
logia dicitur μαρτυρόμαι, μαρτυρόμενη, μαρ-
τυράμενη, in futuro autem μαρτυροῦμαι, in-
deque μαρτυρόμαι, quod per omnes Mo-
dos ac Tempora ὁ semper corripit; (vide
supra ad α'. 558.) eadem analogia ex φῖ-
λομαι deduxit Homerus ἐφίλατο, et in im-
perativo φίλαι: Ex quo Futurum deduce-
tur φιλοῦμαι; indeque φίλειω, quod per

- ‘Ος καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτῆνατο νῆας εἴσας,
 Ἀρχεκάκῃς, αἱ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γέγοντο,
 Οἱ τ’ αὐτῶν ἐπεὶ ἔτι θεῶν ἐκθέσφατα ἦδ’ ἔτι
 65 Τὸν μὲν Μηριόνης, ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων,
 Βεβλήκει γλατὸν κατὰ δεξιόν· ἡ δὲ διὰ πρὸ
 Ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ’ ὀστέον ἤλυθ’ ἀπώκῃ·
 Γνῦξ δ’ ἔριπ’ οἰμώξας, θάνατος δέ μιν ἀμφεκάλυψε.
 Πηδαῖον δ’ ἄρ’ ἔπεφνε Μέγης, Ἀντήνορος υἱόν,
 70 Ὅς ῥα νόθος μὲν ἦν, πύκα δ’ ἔτρεφε δῖα Θεανῶ,
 Ἴσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσει ᾧ.
 Τὸν μὲν Φυλείδης δευρικλυτὸς, ἐγγύθεν ἐλθὼν,
 Βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξείῃ δακρυί·
 Ἀντικρὺ δ’ ἄν’ ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός·

Qui etiam Alexandro fabricatus fuerat naves æquales,
 Exordia malorum, quæ omnibus exitium Trojanis fuerunt,
 Sibique ipsi; quoniam non deorum oracula intellexerat:

- 65 Hunc utique Meriones, cum scilicet assecutus esset insequens,
 Feriit clunem ad dextram: at penitus
 E regione juxta vesicam sub osse exiit cuspis:
 In genua itaque cecidit ejulans, morsque ipsum circumtexit.

- Pedæum vero interfecit Meges, Antenoris filium,
 70 Qui nothus quidem erat, studiose tamen eum educavit nobilis Theano,
 Æque cum dilectis liberis, gratificans marito suo.
 Hunc utique Phylides hasta inclytus, prope cum venisset,
 Feriit capitis ad occipitium acuta hasta:
 E regione vero per dentes linguam subsecuit æs:

66 διαπρὸ] T. 67 ὕλη τ’ ἀκ.] R. 68 ἀμφεκάλυψεν] MS. Fl. Aldd. J. R.
 69 Ἡδαῖον] Fl. A. 1.

omnes Modos et Tempora ἰ semper corripit. Vide α’. ver. 280. et υ’. ver. 304.

Ver. 62. νῆας εἴσας,] Videsupra ad α’. 306.
 Ver. 65. Ἀρχεκάκους,] Virgil.

— Primus leti, primusque malorum
 Causa fuit. ———— Æn. IV. 169.

— Quæ prima malorum
 Causa fuit. ———— Æn. VII. 481.

Ver. 66. Βεβλήκει γλαυτὸν] Similiter, ver.
 75. βεβλήκει κεφαλῆς. Vide supra ad δ.
 492. et ad α’. 57.

Ver. 67. ἤλυθ’] Vide supra ad γ’. 205.

Ver. 71. πόσει ᾧ.] Qua ratione, πόσει,
 hic ultimam producat; et ἀντικρὺ, ver. 67.
 74. et 100. itemque Εὐρύπυλος, ver. 79.
 vide supra ad α’. 51. n. 10.

Ver. 72. Φυλείδης] Meges, Phylei filius;
 ver. 69.

Ver. 81. ἀπὸ δ’ ἔξισε χεῖρα βαρεῖαν.] Virgil.

Te decisa suum, Laride, dextera querit;
 Semianimesque micant digiti, ferrumque re-
 tractant. Æn. X. 395.

Ver. 85. πορφύρεος θάνατος] Homero

- 75 Ἦρπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδῶσιν.
 Εὐρύπυλος δ' Εὐαίμονιδης Ὑψήνορα δῖον,
 Υἱὸν ὑπερθύμῃ Δολοπίονος, ὅς ῥα Σκαμάνδρῃ
 Ἀρητῆς ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὥς τέτο δήμῳ·
 Τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς,
 80 Πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μεταδδρομάδην ἔλασ' ὄμον,
 Φασγάνῳ αἰΐζας· ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν·
 Αἱματόεσσα δὲ χεῖρ πεδίῳ πέσσε· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 Ἕλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταίῃ.
 Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
 85 Τυδείδην δ' ἐκ ἂν γνοίης, ποτέρῃσι μετείη,
 Ἥ μετὰ Τρώεσσιν ὀμιλεῖοι, ἢ μετ' Ἀχαιοῖς·
 Θῶν γὰρ ἀμπεδίον, ποταμῷ πλήθοντι ἰοικῶς,

75 Ceciditque in pulvere, frigidumque prehendit æs dentibus [mordicus].

Eurypylus vero Euæmonides Hypsenora nobilem,
 Filium magnanimi Dolopionis, qui Scamandri
 Sacerdos fuerat, deque instar honorabatur a populo;
 Hunc utique Eurypylus, Euæmonis præclarus filius,

80 Ante se fugientem, in cursu percussit in humero,
 Ense impetu facto; absciditque manum gravem;
 Sanguinolenta vero manus in campo cecidit: hunc autem oculos
 Occupavit purpurea mors et fatum violentum.
 Sic hi quidem laborabant per acre prælium.

85 Tydidem autem non dignosces, utris interesset,
 Utrum cum Trojanis versaretur, an cum Achivis:
 Furibundus enim ferebatur per campum, fluvio inundanti similis,

71 τέκνῳ] Ald. 2. 3. J. 75 ὀδῶσι] R. 77 Καμάνδρῳ] Aldd. J. R.

πορφύρεος θάνατος, non est purpurea mors, qua ratione Virgilius dixit, de eo qui sanguinem ense trajectus vomeret: "*Purpuream vomit ille animam*;" sed, ut recte interpretatur Scholiastes, *Atra mors*. Sic infra,

— θανάτῳ δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκέλευσε π. 350.
 — πορφύρῃ νεφέλῃ πυκνάσασα ἑαυτήν. ε. 551.

Porro, qua analogia πορφύρεος e πορφύρῳ deducatur; vide supra ad α. 358. et 482. Clark. Immo nihil impedit, quo minus et hic purpurea mors vertatur: nec Virgi-

lius l. c. purpuream mortem dixit, quia moriens sanguinem vomebat; sed quia color purpureus habet aliquid fusci et nigricantis, præsertim in purpura viliori, unde apud Ciceronem etiam purpura fusca occurrit, propterea purpureus apud poetas pro nigro ponitur: ut cum purpureum mare dicitur Virgil. G. IV. 375. ubi v. Serv.

Ver. 84. Ὡς οἱ μὲν πονέοντο] Virgil.
 Atque ea per campos — dum Marte geruntur.
 Æn. VII. 540.

Ver. 87. ποταμῷ πλήθοντι ἰοικῶς,]

- Χειμάρρῳ, ὅς τ' ὤκα ρέων ἐκέδασσε γεφύρας·
 Τὸν δ' ἔτ' ἄρ τε γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχανόωσιν,
 90 Οὔτ' ἄρα ἔρκεα ἴσχει ἀλωάων ἐριδηλέων,
 Ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίση Διὸς ὄμβρος·
 Πολλὰ δ' ὑπ' αὐτῷ ἔργα κατήριπε κἀλ' αἰζηῶν·
 "Ὡς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκιναὶ κλονέοντο φάλαγγες
 Τρώων, ἐδ' ἄρα μιν μίμνον, πολέες περ ἑόντες.
 95 Τὸν δ' ὡς ἔν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
 Θύοντ' ἀμπεδίον, πρὸ ἔδεν κλονέοντα φάλαγγας,
 ΑἰΨ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐπιταίνετο καμπύλα τόξα,
 Καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα, τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὤμον
 Θώρηκος γυάλον· διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς οἷσός,

Torrenti, qui velociter fluens dissipat pontes;

Quem utique neque pontes muniti coercunt,

- 90 Neque septa retinent camporum perquam-virentium,

Venientem derepente, quando ingruerit Jovis imber;

Multæ autem ab ipso segetes dejectæ sunt lætæ juvenum:

Sic a Tydide densæ turbabantur phalanges

Trojanorum; nec ipsum sustinebant, multi licet existentes.

- 95 Hunc autem postquam vidit Lycaonis præclarus filius

Furibunde ruentem per campum, aut se turbantem phalangas,

Illico contra Tydidem intendebat incurvos arcus,

Et percussit irruentem, assecutus ad dextrum humerum

Thoracis cavitatem: pervolavit autem acerba sagitta,

96 πρόσθιν] Fl. 99 θώρακος] Fl. 101 αὔσι] Fl. 104 ἀνασχέσασθαι]

MS. R. A. 2. 5. J. 106 ὡς φάτ' ἐπειχ.] R. 107 πρόσθιν] Fl.

Montibus ex altis magnus decursus aquai,
 Fragmina conjiciens sylvarum, arbustaque tota;
 Nec validi possunt pontes venientis aquai
 Vim subitam tolerare; ita magno turbidus imbrī
 Molibus incurrit validis cum viribus amnis:
 Dat sonitu magno stragem, volvitque sub undis
 Grandia saxa; ruit, qua quidquam fluctibus ob-
 stat. *Lucret. lib. I. 284.*

—— torrentis aquæ, vel turbinis atrī
 More furens. ——— *Æn. X. 603.*

Non sic, aggeribus ruptis cum spinneus amnis
 Exiit, oppositasque evicit gurgite moles;
 Fertur in arva furens cumulo, camposque per
 omnes

Cum stabulis armenta trahit. ——— *Æn. II. 496.*

—— aut rapidus montano flumine torrens
 Sternit agros, sternit sata læta boumque labores,
 Præcipitesque trahit sylvas. ——— *Ibid. ver. 305.*

Pulcherrime uterque Poëta: *Macrobius*
 tamen *Virgilium* hoc in loco dignitatem
Homeri non assecutum censet: Lib. V.
 cap. 13.

Ver. 90. ἐριδηλέων] Pronunciabatur ἐρ-
 δηλών.

Ver. 91. ἐπιβρίση] Vide infra ad η'.
 345.

Ver. 92. κἀλ'] Vide supra ad β'. 45.

Ibid. ἔργα κατήριπε] Segetes, vertit Clar-
kius. Sed id non satis convenit τῷ κατή-
 रिπε, quinquam ἔργα sic dicuntur. Nil
 impedit, quo minus etiam intelligantur
 arbores consitæ. *Ern.*

Ver. 93. "Ὡς ὑπὸ Τυδεΐδῃ] *Virgil.*

- 100 Ἀντικρὺ δὲ διέσχε· παλάσσειτο δ' αἵματι θώρηξ·
 Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσει Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 "Ορυσθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων·
 Βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν· ἐδὲ ἐφημί
 Δῆδ' ἀνσχήσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἐτεόν με
 105 Ὅρσεν ἀναξ, Διὸς υἱός, ἀπορνούμενον Λυκίηθεν.
 "Ως ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' ἐβέλος ὦκ' δάμασσεν,
 Ἀλλ' ἀναχωρήσας, πρόσδ' ἵπποισιν καὶ ὄχρσφιν
 Ἔσθη, καὶ Σθένελον προσέφη, Καπανηΐον υἱόν·
 "Ορσο, πέπον Καπανηϊάδη, καταβήσσο δίφρου,
 110 Ὅφρα μοι ἐξ ὅμοιο ἐρύσσης πικρὸν οἶσόν.
 "Ως ἄρ' ἔφη· Σθένελος δὲ καδ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε·

100 Atque in oppositam partem perrupit; fœdabaturque sanguine thorax:

Super hoc autem altum clamavit Lycaonis clarus filius;

"Ingruite, Trojani magnanimi, stimulatōres equorum:

"Vulneratus est enim fortissimus Achivorum: nec ipsum autem

"Diu toleraturum acrem sagittam, si vere me

105 "Impulit rex, Jovis filius, proficiscentem ex-Lycia."

Sic dixit jactabundus: Hunc vero non sagitta velox interfecit;

Sed relato pede autē equos et currus

Stetit, et Sthenelum allocutus est, Capaneium filium;

"Propera, suavissime Capanciade, descende de curru;

110 "Ut mihi ex humero trahas acerbam sagittam."

Sic dixit: Sthenelus autem de curru desiliit in terram;

108 Καπανῆος υἱὸν] A. 2. 3. 109 Ὅρσει] Sic edd. omnes ante Barnes.

qui e MSS. edidit ὄρσο. Consentit MS. Lips. 110 ἐρύσσης] edd. ante Barn. omnes.

Sic Turno, quacunque viam secat, agmina cedunt,

Conversæque ruunt acies. — *Æn.* XII. 369.

Ver. 95. Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός] Pandarus.

Ver. 103. Βέβληται γὰρ ἄριστος] Vide supra ad α'. 37. Virgil.

Pars belli haud temnenda, viri, jacet altus Orodes: Conclamant socii. — *Æn.* X. 737.

Ver. 105. ἀπορνούμενον] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 109. Ὅρσο, πέπον] Ita Barnesius ex Codd. vett. et MSS. Recte, ut opinor. *Al.* ὄρσο: Quod erat, ὄρσν. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Jbid. καταβήσσο] Videtur mihi Impe-

rativus ex Futuro deductus, (vide infra ad ι'. 615.) licet id non agnoscant Grammatici, errareque eos, qui verbum hic in Prasenti fingunt καταβήσομαι. (Vide supra ad β'. 55.) Quanquam, analogia non dissimili, persæpe usurpare visus est *Homerus*, verbum δύσομαι, δύσει, ιδύσειτο, etc.

Ver. 110. ἐρύσσης] Ita Barnesius, ex MSS. Recte. *Al.* ἐρύσσης: Quod penultimam corripit. *διαμπερις* ἐξέρυσ' ὦμν, ver. 112. *Clark.* Sic et MS. Lips. bene.

Ver. 114. Δὴ τότ' ἔπειτ' ἤρᾳτο] Virgil.

— sic voce precatur:

Tu dea, tu præsens nostro succurre labori.

Æn. IX. 493.

Πὰρ δὲ σᾶς, βέλος ὠκὺ διαμπερές ἐξέρυσ' ἄμψ'
 Αἶμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ σρεπτοῖο χιτῶνος.

Δὴ τότ' ἔπειτ' ἤρᾳτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

- 115 Κλυθί μοι, Αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτάνη·
 Εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέεσα παρέσσης
 Διὶ ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη·
 Δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἐλεῖν, καὶ ἐς ὄρμην ἔγχεος ἐλθεῖν,
 "Ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος, καὶ ἐπεύχεται, ἐδὲ με φησὶ
 120 Δηρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἡελίοιο.
 "Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τῇ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
 Γυῖα δ' ἔδηκεν ἐλαφρὰ, πόδας, καὶ χεῖρας ὕπερθε·
 Ἀγχι δ' ἰσαμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Θαρσῶν νῦν, Διομήδης, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
 125 Ἐν γάρ τοι σῆθεσσι μένος πατρῷον ἦκα
 Ἀτρώμον, οἷον ἔχεσκε σακίσπαλος ἱππότης Τυδεύς.

Et adstans, sagittam velocem penitus-trajectam extraxit humero:

Sanguis autem ejaculabatur se per tortilem annulis tunicam.

Tum vero vota concepit pugna strenuus Diomedes;

- 115 "Audi me, Ægiochi Jovis filia, indomita:

"Si unquam mihi et patri favens astitisti

"Ardenti in pugna, nunc rursus mihi fave, Minerva:

"Atque da me virum istum interficere, et eum intra impetum hastæ venire,

"Qui me percussit præveniens, et gloriatur, neque me dicit

- 120 "Diu amplius visurum splendidum lumen Solis."

Sic dixit precans; eum vero exaudivit Pallas Minerva,

Ac membra fecit levia, pedes, et manus desuper:

Et prope stans verbis alatis est allocuta;

"Confidens jam, o Diomedes, contra Trojanos pugna:

- 125 "Nam tibi in pectoribus robur paternum immisi

"Intrepidum, quale habuit vibrator-senti eques Tydeus.

112 διαμπαρὲς] MS. 117 αὖ τέ με] Fl. A. 1. Sic et MS.

Ver. 115. Κλυθί μοι,] *Al.* Κλυθί μου:
 Ut et alibi. Quod perinde est.

Ibid. Αἰγίοχοιο] Vide supra ad α'. 202.

Ibid. ἀτρυτάνη] Vide supra ad β'. 157.

Ver. 117. νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη] Ita omnino legendum: Non, ut plerique, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλῃ Ἀθήνη. Nam φιλεῖν, primam necessario corripit; φίλασθαι, eandem necessario producit. Vide supra ad ver. 61. et ad α'. 558.

Ver. 118. Δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἐλεῖν, καὶ ἐς ὄρμην ἔγχεος ἐλθεῖν,] Virgil.

Hunc sine me turbare globum, et rege tela per auras.

Æn. IX. 409.

Scholiasies ἐλεῖν interpretatur ἐν χειρὶν ἔχειν ἐπιφέρει γὰρ, ἐς ὄρμην ἔγχεος ἐλθεῖν. Sed nihil impedit, quominus et hoc in loco, ἐλεῖν, sit interficere. Nam, hastæ suæ patere, et interficere, uno eodemque

Αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαῶς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς·

“Ὡς μεμαῶς Τρώεσσι μίγῃ κρατερὸς Διομήδης.

“Ἐνθ’ ἔλεν Ἀστυνοὸν καὶ Ὑπείνορα, ποιμένα λαῶν·

145 Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκῆρεϊ δεξιῇ,
Τὸν δ’ ἕτερον ξίφεϊ μεγάλῳ κληϊδὰ παρ’ ὤμων
Πληξ· ἀπὸ δ’ αὐχένος ὤμων ἐέργαθεν, ἡδ’ ἀπὸ νώτου.
Τὸς μὲν ἑασ’, ὁ δ’ Ἀβαντα μετῴχετο, καὶ Πολύειδον,
Υἱέας Εὐρυδάμαντος, ὀνειροπόλοιο γέροντος·

150 Τοῖς ἐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ’ ὀνείρους,
Ἀλλὰ σφείας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάρριξε.
Βῆ δὲ μετὰ Ξάνθῳ τε, Θόῳνά τε, Φαίνοπος υἱέ,

At ille alacer ex alto exilit ovili:

Sic alacer Trojanis mixtus est fortis Diomedes.

Tunc interfecit Astynoom, et Hypenorā, pastorem populorum;

145 Altero quidem super mammam percusso ærata hasta;

Alterum autem ense magno, in jugulo ad humerum

Percussit: ab cervice vero humerum abscidit, et a dorso.

Atque hos quidem omisit: Abantem vero petebat, et Polyidum,

Filios Eurydamantis, somniorum-interpretis senis:

150 Quibus non, ad bellum proficiscentibus, senex interpretatus est somnia,

Verum ipsos fortis Diomedes interfectos spoliavit.

Perrexit autem deinceps ad Xanthum Thoönaque, Phænopis filios,

148 Πολύιδον] MS. ἥασ'] R. 153 ὁ δὲ, τείρετο] Fl. A. 1. placet. ὅδ' ἐτεί-
ρετο] A. 2. 3. J. male.

Ver. 132. τήνγ' ὑτάμεν ὀξεί' χαλκῶ.] Vide infra ad ver. 536.

Ver. 140. Ἀλλὰ κατὰ σταθμὸς δύεται,] Σταθμοί, inquit Eustathius, τὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς ζωστώσια, αἱ ἐπαυλεις· καὶ ὅλως καταικίαι ἀγροτικαί. Alii igitur hoc ita accipiunt, ut dicatur Pastor se in ædibus abscondere; quæ autem a Pastore deserta sint, loca omnia terrore repleta; ovesque in stabulis confertim sterni. Alii Leonem intelligunt stabula subire dictum, ad oves diripiendas. Porro istud, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται, quod Eustathius ad ποίμνια refert, Scholiastes a Barnesio citatus ita accipit, ut scilicet Pastor dicatur τὴν ἐρημίαν φοβεῖσθαι. Quæ quidem, ad sententiam, eodem redeunt omnia.

Ibid. ἐρῆμα] Ita Veteres, teste Eustathio. Αἱ ἐρημια. Sed hoc leviculum.

Ver. 141. ἀγχιστῖναι] Al. ἀγχισητῖναι.

Ver. 142. βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς.] “*Ex-ilit EX ovili;*” vel in agros, postquam oves diripuit; vel in stabula interiora, ut oves eo jam præ metu confertas diripiat. Quod enim assert Scholiastes apud Barnesium, (βαθέης Ἐξάλλεται αὐλῆς, ἀντὶ τῷ, Εἰσάλλεται εἰς τὴν βαθεῖαν ἐπαυλιν ἔνδον,) plane est absurdissimum. Quodque ait Eustathius, (ἡ γὰρ, Ἐξ, πρέσεις, ἢ μόνον τὴν ἐξω δηλοῖ σχέσιν, ἀλλὰ καὶ ὕψωμα πολλάκις σημαίνει· ὥς καὶ ἐν τῷ, Ἐξωγκώθη· καὶ ἐν τῷ, ἐκνομίως) neque verum est in istis ipsis, quæ assert, vocabulis; neque, si in istis verum esset, posset id ullo modo locum habere in Verbis motum significantibus; ut adeo ἐξάλλεσθαι, exempli causa, τὴν ἐξω σχέσιν non exprimeret; neque ab ὑπεράλλεσθαι quicquam differret.

Ver. 143. Ὡς μεμαῶς] Virgil.

———— Pænorum qualis in arvis

- "Αμφω τηλυγέτω· ὁ δ' ἐτείρετο γῆραϊ λυγρῶ,
Υἱὸν δ' εἰς τέκετ' ἄλλον, ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
155 "Ενθ' ὅγε τὸς ἐνάρριζε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν
Ἀμφοτέρω· πατέρι δὲ γόον καὶ κῆδεα λυγρὰ
Λεῖπ', ἐπεὶ εἰς ζῶντε μάχης ἐκνοστήσαντε
Δέξατο· χηρῶσται δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.
"Ενθ' υἱὲς Πριάμοιο δῶα λάβε Δαρδανίδαο
160 Εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντας, Ἐχήμενά τε, Χρόμιόν τε.
Ὡς δὲ λέων ἐν βεσσὶ θορῶν ἐξ αὐχένα ἄξει
Πόρτιος, ἥε βοὸς, ζύλοχον καταβοσκομενάων·
Ὡς τὸς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδείος υἱὸς

Ambos proventa-ætate-genitos: ipse vero conficiebatur senecta tristi,
Filium vero non suscepserat alium, quem hæredem relinqueret.

155 Tum ille hos interfecit, eorumque eripuit animam

Amborum; patri vero luctum et curas tristes

Reliquit, quoniam non vivos ex pugna reversos

Accepit; curatores vero hæreditatem partiti sunt.

Tunc filios Priami duos corripuit Dardanidæ

160 In uno curru existentes, Echemonaque, Chromiumque.

Ut vero leo inter boves insiliens cervicem fregit

Juvençæ, vel bovis, fruticetum depascentium;

Sic hos ambos de curru Tydei filius

156 ἀμφοτέρω] MS. a manu pr. sed v. addidit manu sec. 159 υἱός] Fl. A.

1. 160 Ἐχήμενονα] MS. Ἐχήμενονα] edd. vett. omnes. 161 θορῶν]

MS. edd. vett. ἄξι] MS. sed superscr. εἰ.

Saucius ille gravi venantium vulnere pectus

Tum demum movet arma leo, ———

——— et fremit ore cruento:

Haud secus accenso gliscit violentia Turno.

Æn. XII. 4.

Ver. 146. ζήψι' μεγάλην] Qua ratione, ζήψι', hic ultimam producat; itemque, πα-
τέρι, ver. 156. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 148. Τὸς μὲν ἑασ',] Vide supra ad δ'. 42.

Ver. 150. Τοῖς ἔκ ἐρχομένοις ὁ γέρον ἐκρί-
νατ' ὄνειρος,] Vel, Quibus nequicquam, cum
ad bellum proficiscerentur, interpretatus est
somnia: (vide infra, ver. 198.) Vel, Quibus,
nunquam reversuris, interpretatus est som-
nia. Vel, Quibus non amplius interpretatu-
rus erat somnia reversis. Ab Eustathio lau-
datur hæc ambiguitas. Mihi videtur, non
utique Ποῦτα, sed Nobis jam Græce minus
scientibus omnino tribuenda. Alio adhuc
modo interpretatur Poppius: nempe senem,

quoniam filii ejus non reverterentur, Som-
niis interpretandis, quid tandem de iis ac-
tum esset, quæsitum fuisse. At vero cur,
ante confectum bellum, ut filii reverteren-
tur, omnino expectaret senex; equidem
nihil video. Porro, de Prosodia vocis ἐ-
κρίνατο, vide supra ad α'. 509. Clark. Mi-
hi simplicissimum videtur interpretari:
quibus euntibus (ad bellum) pater non
interpretatus erat somnia, neglexerat inter-
pretari somnia, sive nulla somnia inter-
pretatus erat, ut a bello absterret et do-
mi retineret. Ἐρχόμενοι sunt euntes: σὸν
δε δὴ ἐρχομένῳ etc. Mox 198. μοι ἐρχομέ-
νω est ad bellum abeuntī. Ern.

Ver. 151. Ἀλλὰ σφας] Credo pronun-
ciatum fuisse, Ἀλλὰ σφᾶς: ut alibi.

Ver. 155. ἐνάρριζε,] Al. ἐνάρριζε: ut supra
ver. 151. Clark. Ἐνάρριζε verum esse,
patet e sequentibus imperfectis.

- Βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·
 165 Ἴππας δ' οἷς ἐτάροισι δίδε μετὰ νῆας ἐλαύνειν.
 Τὸν δ' ἶδεν Αἰνείας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν,
 Βῆ δ' ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ περ ἐφεύροι.
 Εὔρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερόν τε·
 170 Στῇ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο, ἔπος τέ μιν ἀντίον ἦυδα·
 Πάνδαρε, πᾶ τοι τόξον, ἰδὲ πτερόεντες οὔστοι,
 Καὶ κλέος; ᾧ ἕτις τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ,
 Οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὔχεται εἶναι ἀμείνων·
 Ἄλλ' ἄγε, τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλους, Διὶ χεῖρας ἀνασ-
 175 Ὅστις ὅδε κρατεῖει, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε [χρὼν,
 Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γένατ' ἔλυσεν.

Deturbavit sæviter invitos, posteaque armis spoliavit;

- 165 Equos vero suis sociis dedit ad naves agendos.

Hunc autem vidit Æneas dissipantem ordines virorum,

Cœpitque ire perque pugnam et per strepitum hastarum,

Pandarum deo-parem quærens, sicubi inveniret.

Invenit utique Lycaonis filium laudatumque, fortemque:

- 170 Stetitque ante ipsum, verbumque eum contra locutus est;

“Pandare, ubi tibi arcus et volucres sagittæ,

“Et gloria? qua nullus tecum contendit hic quidem vir,

“Neque quisquam in Lycia te gloriatur esse præstantior:

“Sed age, huic immitte viro sagittam, Jovi manibus sublatis,

- 175 “Quisquis is sit, qui vincit, et sane malis multis affecit

“Trojanos: quoniam multorumque et fortium genua solvit.

174 ἄφες] A. 2. 3. J. v. ad α'. 51. 178 ἐπὶ] MS.

Ibid. φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν Ἀμφοτέρωιν] Virgil.

—— Morere, et ne fratrem desere frater.

Æn. X. 600.

Vide autem infra ad ἰ. 478.

Ver. 153. *χρησται*] Verte: *propinqui*, non *curatores*: ut interpretatur Eustathius aliis locis, et Hesychius. Ern.

Ver. 161. *ἀνχίνα ἄξι*] *Al.* ἀνχίν' ἔαξι.

Ver. 166. Τὸν δ' ἶδεν Αἰνείας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν,] Virgil.

Hunc ubi miscentem longæ media agmina vidit.

Æn. X. 721.

Ver. 169. Εὔρε Λυκάονος] Vid. ad. 276. Ern.

Ver. 171. Πάνδαρε, πᾶ τοι τόξον,] Virgil.

—— heroûm quondam fortissime frustra, Tantane tam patiens nullo certamine tolli Dona sines? Ubi nunc nobis deus ille, magister Nequequam memoratus Eryx? ubi fama per omnem

Trinacriam? —— Æn. V. 389.

Ibid. πτερόεντες οὔστοι,] Virgil.

—— volatile ferrum. Æn. IV. 71.

Ver. 172. ᾧ ἕτις τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ,] Ἐπεὶ δὲ — ἕτ' ἐμπαθῆς ψυχῇ παρρησίαν ἀναδέχεται καὶ νεθισίαν ἄκρατον, ἐν τοῖς χρησιμωτάτοις ἐστὶ τῶν βοηθημάτων ὁ παραμυγνύμενος ἐλαφρὸς ἔπαινος· ὥς περ ἐν τέ- τοις, — Πᾶ τοι τόξον, — ᾧ ἕτις τοι ἐρίζε-

Εἰ μὴ τις θεός ἐστι, κοτεσσάμενος Τρώεσσι,
Ἰρῶν μηνίσας· χαλεπή δὲ θεῶ ἐπι μῆνις.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς·

180 Αἰνεία, Τρώων βεληφόρε χαλκοχιτώνων,
Τυδείδῃ μιν ἔγωγε δαΐφρονι πάντα εἴσκω,
Ἀσπίδι γιγνώσκων, αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ,
Ἴππευς τ' εἰσορόων· σάφα δ' ἐκ οἷδ', εἰ θεός ἐστίν.
Εἰ δ' ὅγ' ἀνὴρ, ὃν φημι, δαΐφρων Τυδῆος υἱός,

185 Οὐχ ὅγ' ἀνευθε θεῶ τάδε μαίνεται, ἀλλὰ τις ἀγχι
Ἔστηκ' ἀθανάτων, νεφέλῃ εἰλυμένος ὤμους,
Ὅς τέττε βέλος ὥκῃ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ·
Ἦδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καὶ μιν βάλλον ὤμον
Δεξιὸν, ἀντικρὺ διὰ θώρηκος γυάλοιο·

“ Nisi quis deus est, iratus Trojanis,

“ Ob sacrificia succensens: Difficilis autem dei est ira.”

Huic autem respondit Lycaonis clarus filius;

180 “ Ænea, Trojanorum princeps ære-loricatorum,

“ Tydidæ eum ego bellicoso in omnibus assimilo,

“ Clypeo agnoscens, oblongaque galea,

“ Equosque inspiciens: plane vero haud scio, an deus sit.

“ Quod si hic homo, quem dico, bellicosus sit Tydei filius,

185 “ Non hic sine deo ista furens facit, sed aliquis prope

“ Stat immortalium, nebula involutus humeros,

“ Qui ab isto sagittam velociter involantem avertit alio:

“ Jam enim ei immisi telum, et ipsum percussi in humero·

“ Dextro, penitus per thoracis cavitatem;

182 γινώσκων] Fl. Ibid. τρυφαλείῃτε] Id. 187 κιχήμενον] R.

“ ται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ;” Plutarch. Quomodo
Adulator ab Amico internosc. sub finem.

Ver. 173. εὐχεται εἶναι] Vid. de sensu
ad α'. 91. add. infr. 248. Ern.

Ver. 174. τῷδ' ἐφες ἀνδρὶ — Ὅστις οὔτε
κρατέει] Virgil.

Unus homo, ———

—— tantas strages impune per urbem

Ediderit? juvenum primos tot miserit Orco?

Æn. IX. 783.

Ver. 178. μηνίσας.] Secundam producit,
quippe a μηνία deducta. Nam quæ in
ἰζῶ desinunt, penultimam in Futuris et
Aoristis corripunt.

Ibid. ἐπι μῆνις.] Al. ἐπιμῆνις.

Ver. 185. Οὐχ ὅγ' ἀνευθε θεῶ] Similiter,
ver. 1.

—— Πάλλας Ἀθήνη
Δῶκε μῖνος καὶ θάλασσαν. ———

Et Apollo,

—— ἐμπνευσὲς μῖνος μέγα τοιμῆνι λαῶν.

ό. 262.—Et,

—— ἐκ ἂν τις ἐρυγὰς ἀντιβολήσας,

Νόστι θεῶν. ——— μ'. 465.

—— Non hac sine numine Divum

Eveniunt. ——— Æn. II. 777.

Ver. 186. Ἔστηκ' ἀθανάτων.] Vide su-
pra ad α'. 398. et ad β'. 434.

Ibid. νεφέλῃ εἰλυμένος ὤμους,]

Nube candentes humeros amictus.

Horat. Carm. I. 2. ver. 31.

- 190 Καί μιν ἔγωγ' ἐφάμην Ἀϊδωνῆϊ προΐάψειν,
 Ἕμψης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεός νύ τις ἐστὶ κοτήεις.
 Ἴπποι δ' οὐ παρέασι, καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίῃν·
 Ἀλλὰ περ ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἔνδεκα δίφροι
 Καλοὶ, πρωτοπαγεῖς, νεοτευχέες· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
 195 Πέπτανται· παρὰ δέ σφιν ἐπάστῳ δίζυγες ἵπποι
 Ἑστᾶσιν, κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.
 Ἦ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων
 Ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσιν·
 Ἴπποισὶν μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα
 200 Ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
 Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,
 Ἴππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο Φορβῆς,

- 190 " Et ipsum ego putavi ad Plutonem demissum iri,
 " Attamen non occidi: Deus sane aliquis est iratus.
 " Equi autem non adsunt, et currus, quos conscendam:
 " Sed alicubi in ædibus Lycaonis undecim sunt currus
 " Pulchri, novī, recens-facti; circumque vela
 195 " Expansa sunt: apudque eorum unumquemque bijuges equi
 " Adstant, hordeum album comedentes, et avenas.
 " Atqui mihi valde multa senex bellator Lycaon
 " Proficiscenti mandata dabat in-ædibus affabre-factis:
 " Equis me jubebat et curribus vectum
 200 " Præesse Trojanis in acribus pugnis:
 " Sed ego non parui, (profecto multo satius fuisset,)
 " Equis parcens; ne mihi indigerent pabulo,

199 ἴπποισι] R. A. 2. 3. J. Ibid. ἡμμεμαῶτα] Fl. A. 1. 205 ἡλομένων] A.
 2. 3. J. R. T. 205 τόξοις] MS.

Ver. 187. ἔτραπεν ἄλλῃ.] Virgil.

septenaeque tela
 Irrita, deflexit partim stringentia corpus.

Æn. X. 329.

Ver. 189. ἀντικρὺν] Qua ratione, ἀντι-
 κρὺν, hic ultimam producat; itemque, γὰρ,
 versu præcedente; vide supra ad α'. 51.
 n. 8.

Ver. 190. προΐάψειν,] Vid. dicta de h. v.
 ad Iliad. α'. 3. quæ h. l. confirmantur.
 Ern.

Ver. 194. Καλοὶ,] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 195. δίζυγες ἵπποι]

equi bijuges.

Virgil, Georgic, III, 91.

Ver. 197. Ἦ μὲν μοι μάλα πολλὰ] Pul-
 cherrime hæc omnia, et ad personam con-
 venientissime.

Ibid. αἰχμητὰ Λυκάων] Vide supra ad
 α'. 175.

Ver. 199. ἐμβεβαῶτα] Ita edidit Bar-
 nesius ex MSS. et Editt. Vett. Stephanus
 alique, ἡμμεμαῶτα. Vide autem supra
 ad β'. 818. Clark. Ἐμβιβ. etiam MS.
 Lips. ἡμμιμ. si est e MSS. ortum est ex
 iis, in quibus β ita scribitur, ut cum μ
 et κ facile confundatur. vid. Var. Lect.
 ad ver. 91. Falso autem, a Clarkio omnes
 vett. edd. laudari pro ἡμμιμ. patet e Var.

- Ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδδην.
 "Ὡς λίπον· αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλυσθα,
 205 Τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' ἐκ ἄρ' ἔμελλον ὀνήσειν.
 "Ἦδὲ γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα,
 Τυδείδῃ τε, καὶ Ἀτρείδῃ· ἐκ δ' ἀμφοτέροισιν
 Ἀτρεκέες αἵ μ' ἔσσευα βαλὼν· ἡγεῖρα δὲ μάλλον.
 Τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασάλας ἀγκύλα τόξα
 210 ἤματι τῷ ἐλόμην, ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν
 ἤγεόμην Τρῶεσσι, φέρων χάριν Ἑκτορι δῖῳ.
 Εἰ δέ κε νοστήσω, καὶ ἐσόφομαι ὀφθαλμοῖσι
 Πατρίδ' ἐμὴν, ἄλοχόν τε, καὶ ὑψερεφές μέγα δῶμα,
 Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φάος,
 215 Εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαιινῶ ἐν πυρὶ θείην,

" Viris in urbe inclusis, soliti pasci largiter.

" Sic eos reliqui; ac pedes ad Ilium veni,

205 " Arcubus fretus: qui tamen mihi non erant profuturi.

" Jam enim duobus principibus sagittam immisi,

" Tydidæque et Atridæ; atque ex ambobus

" Verum sanguinem elicui percussis: irritavi autem magis.

" Ideo malo fato de paxillo curvos arcus

210 " Die illo detraxi, cum Ilium ad amœnum

" Dux fui Trojanis, gratificans Hectori nobili.

" Quod si rediero, et adspexero oculis

" Patriam meam, uxoremque, et altam magnam domum;

" Illico post mihi caput abscidat hostilis vir,

215 " Si non ego hos arcus lucido in igne posuero,

209 πασάλα] MS. 212 ὀφθαλμοῖσιν] Fl. R. A. 2. 5. J. 213 ὑψερεφές] MS.

Lect. Nam Rom. Ald. sec. tert. Junt. habent ἐμβεβ.

Ver. 202. ἱππων φειδέμενος, μή μοι διευοίατο φορβῆς,] Veritus ne in urbe obsessa non esset, unde equis pabulum suppeditaretur. Eustathio aliter: Διὰ φειδωλίαν, ὡς ἂν μὴ δαπανᾷ πολλὰ εἰς αὐτούς.— οὕτω, παρὰ τὸ δῖον, ἀνελεύσεως.— ἀναλωμάτων φειδοῖ, τοῦ συμφέροντος ἀμειλιῖ. Quod quidem non videtur dixisse Poëta. Hominem enim describit, non tam pecuniæ parcum, quam consilii improvidum. Clark. Et addit poëta, eos equos large pasci solitos: εἰωθότες ἔδμεναι ἄδδην, quod in bello sæpe non licet.

Ver. 203. ἄδδην.] Al. ἄδην et ἄδην.

Ver. 204. εἰλήλυσθα,] Hoc est, quod aiunt Galli, Je suis venu. Vide supra ad α'. 57.

Ver. 208. Ἀτρεκέες αἵ μ'] Sanguinem verum, manifestum, atque in armis etiam colore rubro interlitis conspicuum. Ut recte notavit Poppius.

Ver. 212. Εἰ δέ κε νοστήσω, καὶ ἐσόφομαι] Virg.

—— patriis ut redditus oris,

Conjugium optatum et pulchram Calydonam viderem. Æn. XI. 269.

Ver. 213. ὑψερεφές] Al. ὑψορεφές.

Ver. 214. ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι] Non,

Χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμάλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.

- Τὸν δ' αὖτ' Αἰνεΐας, Τρώων ἀγός, ἀντίον ἤυδα·
Μηδ' οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
Πρίν γ' ἐπὶ νῶ τῷδ' ἀνδρὶ, σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν,
220 Ἀντιβίην ἐλθόντε, σὺν ἔντεσι, πειρηθῆναι.
'Αλλ' ἄγ', ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσαιο, ὄφρα ἴδῃαι
Οἷοι Τρώιοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο,
Κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκόμεν, ἥδ' ἐφέεσθαι·
Τὼ καὶ νῶϊ πόλινδε σαώσεται, εἴπερ ἂν αὖτε
225 Ζεὺς ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ.
'Αλλ' ἄγε, νῦν μάστιγα καὶ ἥνια σιγαλόεντα
Δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.
'Ἢε σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσασιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·

“Manibus confractos: inutiles enim mihi sunt-comites.”

Hunc autem vicissim Æneas, Trojanorum dux, contra allocutus est;

“Ne sic loquere: prius vero non erit aliter,

“Quam nos ambo adversus hunc virum, cum equis et curribus,

220 “Obviam invecti, cum armis, experti fuerimus.

“Verum age, meos currus conscende; ut videas

“Quales sint Troiæ equi, periti per campum,

“Rapide valde huc et illuc insequi, et fugere:

“Qui et nos ad urbem salvos perducent, si denuo

225 “Jupiter Tydidæ Diomedæ gloriam præbuerit.

“Verum age, nunc scuticam et habenas miro-artificio-factas

“Accipe, ego vero de equis decedam, ut pugnem.

“Vel tu Hunc excipe, curæ autem erunt mihi equi.”

Hunc autem vicissim allocutus est Lycaonis clarus filius;

219 ἵπποισι] MSS. edd. vett. 221 ἀλλά γ' Fl. 227 ἐπιβήσομαι] Fl. A.
1. male.

κάρη τάμοι ἀπ' ἐμῖο, sed, κάρη ἐμῖο ἀπο-
τάμοι.

Ver. 215. φαίνῃ ἐν πυρὶ θείην,] Ὁρμηζό-
μεθα καὶ πολέμοις, καὶ φίλοις, καὶ τέκνοις,
καὶ γονεῦσι, καὶ θεοῖς, νῆ Δία, καὶ θεοῖς,
καὶ ἀψύχους σκίυουσιν· ὡς ὁ Θάμυρις, — ῥηγ-
νὺς ἀρμονίαν χορδοτόνης λύρας· καὶ ὁ Πάν-
δαρος, αὐτῷ καταρῶμενος, εἰ μὴ τὰ τόξα κα-
ταπρήσει, χερσὶ διακλάσσας. Ὁ δὲ Ξέρξης
καὶ τῇ θαλάττῃ στίγματα καὶ πληγὰς ἐνέ-
βαλλε. Plutarch. de Ira cohib.

Ver. 219. ἐπὶ νῶ τῷδ' ἀνδρὶ, — ἐλθόντε,]

Non utique, νῶ ἐπὶ τῷδ' ἀνδρὶ, (nam ea ra-
tione inficte admodum transposita esset
vox νῶ) sed. ἐπελθόντε νῶ τῷδ' ἀνδρὶ.

Ibid. ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν,] Al. ἵπποισι
καὶ ὄχεσφιν. Quod periinde est. Vide
ad α'. 51. n. 8. Clark. Sed ἵπποισι ve-
rum est, auctoribus libris, et ob notata,
ad α'. 2.

Ver. 221. ἐπιβήσαιο,] Vide supra ad ver.
109. et ad β'. 35.

Ver. 222. Οἷοι Τρώιοι ἵπποι,] Ἐνταῦθα
οὐχ ἀπλῶς οἱ Τρώιοι· οὐ γὰρ ἔχουσι τι ἐξείρε-

- 230 Αἰνεία, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἥνία καὶ τεῶ ἵππῳ
Μᾶλλον ὕφ' ἥνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἄρμα
Οἴσετον, εἶπερ ἂν αὖτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν.
Μὴ τῷ μὲν δείσαντε ματήσετον, οὐδ' ἐδέλητον
Ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόγγον ποδέοντε·
- 235 Νῶϊ δ' ἐπαΐζας μεγαθύμῃς Τυδέος υἱός,
Αὐτὰ τε κτείνῃ, καὶ ἐλάσῃ μώνυχας ἵππους.
Ἀλλὰ σύ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ' ἄρματα καὶ τεῶ ἵππῳ,
Τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὅξείῃ δεξιί.
Ὡς ἄρα φωνήσαντες, ἐς ἄρματα ποικίλα βάντες,
- 240 Ἑμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἔχον ἀκέας ἵππους.
Τοὺς δὲ ἶδε Σθέnelος, Καπανηΐος ἀγλαὸς υἱός·
Αἰΐφα δὲ Τυδεΐδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τυδεΐδῃ Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,

230 " Ænea, tu quidem ipse tene habenas et tuos equos;

" Melius sub auriga consueto curvum currum

" Ferent, si retro fugerimus Tydei filium.

" Ne hi, si expaverint, temere vagentur, neque velint

" Efferre prælio, tuam vocem desiderantes:

235 " Nos autem cum-impetu-insecutus magnanimi Tydei filius,

" Ipsosque interficiat, et abigat solidos-ungulis equos.

" Sed tu ipse age tuos currus et tuos equos,

" Hunc autem ego irruentem excipiam acuta hasta."

Sic locuti, curribus variatis conscensis,

240 Impetu concitati contra Tydidem dirigebant veloces equos.

Hos autem vidit Sthenelus, Capaneus præclarus filius;

Confestimque Tydidem verbis alatis allocutus est;

" Tydide Diomedes, meo carissime animo,

228 μελήσῃσι] MS. Fl. A. 1. Ibid. δέ μοι ἵπποι] MS.

τον οἱ τῆς Τροίας ἵπποι· ἀλλ' οἱ τοῦ Τρωὸς βασιλείῃς οἱ καὶ ἀθάνατοι ἐλέγοντο. Schol. a Barnesio citat. Vide infra ver. 265.

Ver. 225. Ζεὺς ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομήδῃ κῦδος δρέζῃ. Mire admodum Scholiastes: Ἐάν ἡμῖν ὁ Ζεὺς δόξαν παράσχη ἐπὶ τῷ Τυδείῳ παιδί, Διομήδῃ. Contra plane, quam ait Poëta. Quo enim istud σαώσῃτον; quo et istud αὖτε; si de Æncæ scilicet victoria accipi possent hæc verba?

Ver. 227. ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι.] Non, in terram e curru descendam; sed dum

Tu equos regis, Ego stans in curru pugnabo. Ut recte Eustathius: Τὸ πεζεύσαι τοῦ ἄρματος, ἵππων ἀποβῆναι λέγει.

Ver. 228. δ' ἐμοὶ] Al. δέ μοι.

Ver. 236. μώνυχας ἵππους.] Virg.

—— solido —— ungula cornu.

Georgic. III. 83.

Ver. 240. Ἑμμεμαῶτ'] Similiter, ver. 244. μεμαῶτε. Vide supra ad β'. 818.

Ver. 243. ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,]

- Τέτω δ' εἰς πάλιν αὖτις ἀποίσειτον ὠκείες ἵπποι
 Ἀμφω ἀφ' ἡμείων, εἰ γὰρ ἔτερός γε φύγησιν.
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 260 Αἴκεν μοι πολύβελος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ
 Ἀμφοτέρω κτεῖναι, σὺ δὲ τέσδε μὲν ὠκείας ἵππους
 Αὐτὲ ἔρυκακέειν, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας·
 Αἰνεῖαο δ' ἐπαΐξαι μεμνημένος ἵππων,
 Ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς.
 265 Τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἥς Τρωῖ περ εὐρύοπα Ζεὺς
 Δῶχ' υἱὸς ποινὴν Γανυμήδεος· ἔνεκ' ἄριστοι
 Ἴππων, ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἡῶ τ', ἡέλιόν τε.
 Τῆς γενεῆς ἐκλεψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγχισίης,
 Λάδρη Λαομέδοντος ὑποσχὼν Δήλειας ἵππους·

“ Hos autem non iterum retro auferent veloces equi

“ Ambos a nobis, si vel alter quidem effugerit.

“ Aliud vero tibi dicam, tu autem in animo reconde tuo :

260 “ Si mihi consultissima Minerva gloriam præbuerit

“ Ambos interficiendi, tum vero tu hosce quidem veloces equos

“ Hic detine, ex orbili-ad-sellam-fixo habenis suspensis;

“ In Æneæ vero irrue memor equos,

“ Abigeeque a Trojanis ad bene-ocreatos Achivos.

265 “ Ejus enim stirpis sunt, e qua Troï late-sonans Jupiter

“ Dedit pro filio pretium Ganymede: quoniam optimi sunt

“ Equorum, quicunque sunt sub Auroraque, Soleque.

“ Ex hac stirpe furatus est rex virorum Anchises,

“ Clam Laomedonte, submissis fœminis equabus:

264 εὐκνήμιδας] Fl. A. 1. 5. 267 ὅσοι] Fl. A. 1. 269 Δήλειας] Fl. A. 1.

270 γενέθλη] MS. Fl. A. 1. quod prætulerm.

ubi omnino pronunciabatur, Οὐκ ἄσπετον ἡμοί· vide supra ad Ὑ. 42. Cæterum hoc in loco, Veterum nonnulli (ut docet *Eustathius*) legebant ἔα: ut esset scilicet, non contractum, sed ἀποκοπὴν, ex ἔαα.

Ver. 259. σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν] Vide supra ad α'. 297.

Ver. 261. τέσδε] *Nostros hosce.*

Ver. 262. ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας] Cel. Hemsterh. ad Lucian. T. I. p. 279. docet, ἄντυγα fuisse orbiculum, summæ curuli sellæ additum, sed proprie tamen, ejus cacumen aliquod eminentius ex anteriore parte, vel geminum ad utrumque latus,

cui habentæ circumligari possent, si consistere currum oporteret. Itaque infra ver. 728. in curru Junonis δοιοὶ περίδρομοι ἄντυγες commemorantur. *Ern.*

Ver. 265. Τῆς γάρ τοι γενεῆς,] *Virg.*

Semine ab æthereo ———
 Illorum de gente, patri quos Dædala Circe
 Supposita de matre nothos furata creavit.

Æn. VII. 281.

Ibid. εὐρύοπα Ζεὺς] Vide supra ad α'. 175. et 498.

Ver. 269. Δήλειας ἵππους] Nonnulli, annotante *Eustathio*, scribunt Δήλειας, pro *Θηλείας*. Quod ferri omnino non potest.

- 270 Τῶν οἱ ἔξ' ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλης·
 Τὲς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτῃ,
 Τῷ δὲ δῦ' Αἰνεία δῶκεν, μήτῳρε φόβοιο·
 Εἰ τέτω κε λάβοιμεν, ἀροίμεθα καὶ κλέος ἐσθλόν.
 "Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
- 275 Τῷ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον, ἐλαύνοντ' ὀκείας ἵππους.
 Τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 Καρτερόθυμε, δαΐφρον, ἀγαυῆ Τυδεΐος υἱέ,
 ἥ μάλα σ' εἰ βέλως ὦκν' ἀμαράσματο, πικρὸς οἶσός·
 Νῦν αὖτ' ἐγγεῖν πειρήσομαι, αἶκε τύχοιμι.
- 280 ἥ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 Καὶ βάλε Τυδείδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διὰ πρὸ
 Αἰχμὴ χαλκείῃ πταμένη θώρηκι πελάσθη.

- 270 "Horum ex stirpe ei sex nati sunt in ædibus;
 "Quatuor quidem ipse retinens saginavit ad præsepe,
 "Duos autem Æneæ dedit, aptos bello:
 "Si hos ceperimus, retulerimus sane gloriam magnam."
 Sic bi quidem talia inter se dicebant:
- 275 Illi vero cito prope accesserunt, incitantes veloces equos.
 Hunc prior allocutus est Lycaonis præelarus filius;
 "Pertinax, bellicose, illustris Tydei fili,
 "Profecto te non telum velox interfecit, acerba sagitta:
 "Nunc rursus hasta experiar, an assequi valeam."
- 280 Dixit, et vibratam emisit longam hastam,
 Et feriit Tydidæ clypeum: per eum autem penitus
 Cuspis ærea volans thoraci admota est.

271 ἀντίταλλ'] MS. 275 κεν] MS. Fl. A. R. J. 281 διαπρὸ] Fl.
 283 ἄνυσε] Fl.

Nam Accusativum istum pluralem *πρί-
 νᾶ* (quam vocant) *Declinationis*, qui in
 lingua *Dorica* syllabam *αs* corripit, igno-
 ravit plane *Homerus*. Vide supra ad β'.
 45.

Ver. 270. γενέθλης'] *Al.* γενέθλη.

Ver. 275. Εἰ τέτω κε λάβοιμεν,] Non
 supervacaneum est istud κε; sed eam fere
 vim habet, quam apud Latinos, *Quod si*
hos ceperimus; vel, *Quod si hos porro ce-*
perimus.

Ibid. καὶ] *Al.* κεν.

Ver. 276. Τὸν πρότερος προσέειπε] Con-
 structio *Asyndetos*, hoc in loco, loquen-
 tis atque irruentis impetum recte expri-

mit. *Clark*. At id inane esse, dixi alibi
Ern.

Ver. 284. Βίβληαι] Vide supra ad α'.
 57.

Ver. 286. εἰ ταρβήσας] *Virg.*

— neque territus heros. *Æn.* V. 453.

Ver. 287. εἰδ' ἔτυχε; ἀτὰρ] Vide supra
 ad α'. 51. n. 8.

Ibid. εἰ μὲν σφῶϊ γ' οἶω Πρίν γ' ἀποπαύ-
 σισθαι, πρίν γ' ἢ ἑτέρων γε πεισόντα] *Barnes*
sus particulam γέ, ad *Metrum* utique
 non necessariam, post vocem πρίν bis hic
 omittendam existimat. At nihil opus.
 Habet enim *faceti* aliquid particula ista

- Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 Βέβληται κενεῶνα διαμπερές, ἐδὲ σ' οἶω
 285 Δηρὸν ἔτ' ἀνσχήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας.
 Τὸν δ' ἔταρξήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 "Ἡμῖνοι, ἐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ ἐ μὲν σφῶϊ γ' οἶω
 Πρίν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
 Αἵματος ἄσαι· Ἄρῃα ταλαύρῃνον πολέμισήν.
 290 Ὡς φάμενος πρόηκε, βέλους δ' ἵδυνεν Ἀθήνη
 ῥῖνα παρ' ὀφθαλμόν, λευκὰς δ' ἐπέρρησεν ὀδόντας.
 Τῇ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρής,
 Αἰχμὴ δ' ἐξεχύθη παρὰ νείατον ἀνδρεῶνα.
 "Ἡρίπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
 295 Αἰόλα, παμφανόωντα· παρέτρεσσαν δὲ οἱ ἵπποι

Tum vero altum clamavit Lycaonis præclarus filius;

"Vulneratus es ad ile penitus, neque te puto

285 "Diu amplius toleraturum; mihi autem magnam gloriam dedisti."

Hunc autem non expavefactus allocutus est fortis Diomedes;

"Errasti, nec es assecutus: at non equidem vos puto

"Ante cessaturos, quam saltem alter-vestrum stratus

"Sanguine satiarit Martem invictum bellatorem."

290 Sic fatus jaculatus est, telumque direxit Minervæ

In nasum ad oculum; albos autem trajecit dentes.

Ejusque linguam extremam abscidit æs rigidum,

Cuspis vero exiit ad extremum mentum.

Cecidit autem e curru, sonitumque dedere arma super ipso

295 Varia, collucentia; tremefacti vero restitabant ejus equi

288 ἀποπαύσεσθαι] MS. Fl. A. 1. 293 ἐξίσυτο] MS. ἐξελύθη] Fl. v.

not. Ibid. παρὰ νείατον ἐς κενεῶνα.] Fl. A. 1.

in hujusmodi παθητικοῖς sæpius repetita.

Εἰ γὰρ τὸν σύνδεσμον ἐξέλαις, συνεξαίρησαι καὶ τὸ πάθος. Demetr. Phaler. περὶ ἑρμηνείας, §. 57. Vide supra ad α'. 56. et ad β'. 158. Porro, in ultimo isto loco, ἕτερόν γε πεσόντα, maximam habet vim particula γί; eam nimirum, quam habet vox Romana, saltem.

Ver. 290. βέλους δ' ἵδυνεν Ἀθήνη] Virg.

——— direxti tela manusque
 Corpus in Æacidæ. ———

Æn. VI. 57.

Ver. 291. ἐώρησεν] Vide supra ad α'.

67.

VOL. I.

K k

Ver. 292. ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε] Διὰ τὸ ἐπιωρεκτικῆναι κατὰ τῆς γλώττης. Athenæus lib. VI. cap. 8.

Ver. 293. ἐξελύθη] Al. ἐξισύθη et ἐξελύθη. Clark. MS. L. ἐξίσυτο: ad quod verbum Schol. ined. sic: ἐξίσυτο, ἐξελύθη, τῆς ὀρμῆς ἐπαύσατο. Ἐξελύθη, Ἀρίσταρχος, Ζηνόδοτος δὲ ἐξισύθη. Ern.

Ibid. παρὰ νείατον ἀνδρεῶνα.] Nempe incidit ei telum tum, cum forte caput demitteret.

Ver. 295. Αἰόλα,] Vide supra ad β'.

816.

Ibid. ταμφανόωντα.] Virg.

- ᾽Ωκύποδες· τῷ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε, μένος τέ.
 Αἰνείας δ' ἐπώρασε σὺν ἀσπίδι δεξιῇ τε μακρῶ·
 Δείσας, μήπως οἱ ἐρυσαίητο νεκρὸν Ἀχαιοί.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε, λέων ὥς, ἀλκὶ πεποιδώς.
 300 Πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε, καὶ ἀσπίδα πάντοσε ἴσῃν,
 Τὸν κτάμεναι μεμαώς, ὅστις τῷ γ' ἀντίον ἔλθοι·
 Σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δὲ χειρμάδιον λάβε χειρὶ
 Τυδεΐδης, μέγα ἔργον, ὃ εἰ δύο γ' ἄνδρες φέροιεν,
 Οἷοι νῦν βροτοὶ εἰσ'· ὃ δὲ μιν ρέα πάλλε καὶ οἶος.
 305 Τῷ βάλεν Αἰνείαιο κατ' ἰσχίον, ἔνθα τε μηρὸς
 Ἰσχύϊ ἐντρεφέται· κοτύλην δέ τέ μιν καλέεσι·
 Θλάσσε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·
 ᾽Ωσε δ' ἀπὸ ρίνον τρηχὺς λίθος· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως

Pedibus celeres: ejusque ibi soluta est animaque, roborque.

Æneas vero tum irruit, cum clypeo hastaque longa;

Veritus, ne qua sibi traherent cadaver Achivi.

Circumiens autem propugnabat, tanquam leo, robori confisus.

300 Prætenditque ipsi hastamque, et clypeum undique æqualem,

Illum interficere paratus, quicumque huic obviu veniret;

Horribiliter vociferans: At saxumprehendit manu

Tydides, magni ponderis, quod non duo utique viri ferrent,

Quales nunc homines sunt: hic vero ipsum facile vibrabat etiam solus.

305 Eo percussit Æneæ coxendicem, ubi scilicet femur

In coxa vertitur; acetabulumque ipsum vocant:

Confregit autem ipsi acetabulum, et insuper ambos dirupit nervos;

Detraxitque cutem asper lapis: Tum vero heros

297 ἀπόρρυσι] MS. a manu prima Fl. A. J. R. int. e curru, ut supra 227.

ἀποβήσομαι. Consentiant Schol. Pseudod. 300 ὄρεα] MS. a manu prima.

301 ἀντίος] Fl. A. 1.

— fulgentiaque arma. Æn. VI. 490. XI. 6.

— et versicoloribus armis. Æn. X. 181.

Ver. 297. ἐπώρασε] Schol. ἀπόρρυσι, ἀπὸ πῆδα τῷ ἄρματος. Quod eodem redit.

Ver. 298. μήπως οἱ] Qui istud, οἱ, ad se, latine vertunt, ad sententiam quidem nihil male, sed ad syntaxin minus recte accipiunt. Non enim hoc dicitur; “ve-
 “ritus, ne ad se,” ad Achivos scilicet, pertraheretur cadaver; sed, “veritus, ne sibi,” ne Æneæ scilicet, eriperetur. Id quod ad sententiam minime, ad grammaticam certe permultum interest.

Ver. 299. ἀλκῇ] Recte Scholiastes, ut et Ascalonites apud Eustathium; εἴρηται ἀπὸ τῆς ὁρθῆς Ἄλξ, ὡς πλακί, ἀπὸ τῆς Πλάξ. Αἱ. ἀλλὰ pro ἀλκῇ. Quod ineptum est.

Ver. 302. Σμερδαλέα ἰάχων] Vide supra ad δ. 456.

Ver. 303. ὃ εἰ δύο γ' ἄνδρες φέροιεν,] Particula γε, cum hic vinu habet, quam Latina, utique. Virg.

Saxum antiquum, ingens, campo quod forte jacebat

Limes agro positus, litem ut discerneret arvis:

- Ἔσθη γυνὺς ἐριπῶν, καὶ ἐρείσατο χεὶρὶ παχείῃ
 310 Γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψε.
 Καί νύ κεν ἔνδ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὅξυ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 Μήτηρ, ἣ μιν ὑπ' Ἀγχίση τέκε βεβηκόεσσι.
 Ἀμφὶ δ' ἐὼν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πῆχυν λευκόν.
 315 Πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινῷ πτύγμ' ἐκάλυψεν,
 Ἔρκος ἔμεν βελάνων, μή τις Δαναῶν ταχυπῶλοι
 Χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 Ἢ μὲν ἐὼν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο·
 Οὐ δ' υἱὸς Καπαῆος ἐλήθετο συνθεσίων
 320 Τάων, αἷς ἐπέτελλε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Ἀλλ' ὄγε τὰς μὲν εἰς ἡρύκακε μῶνυχας ἵππους

Constitit in genua lapsus, et sustentabat se nixus manu robusta

310 In terram; oculos vero nigra nox cooperuit.

Atque adeo ibi periisset rex virorum Æneas,

Nisi cito animadvertisset Jovis filia Venus,

Mater, quæ ipsum ex Anchisa peperit boves-pascente :

Circum autem suum dilectum filium fudit lacertos candidos :

315 Antequæ ipsum pepli nitidi plicaturam obtendit,

Septum ut esset telorum; ne quis Danaorum celerum-equitum

Ære in pectora conjecto, animam eriperet.

Illa quidem igitur suum dilectum filium subducebat e prælio;

Neque vero filius Capanei oblitus est mandatorum

320 Eorum, quæ dederat pugna strenuus Diomedes:

Sed hic suos quidem inhibuit solidos-ungulis equos

306 ἀναστρέφεται] R. ἀνσπρέφεται] J. ubi est vitium operarum. 318 ὑπὲρ-
 φει] MS. Fl. recte. 321 ἡρύκακε] R. A. 2. 3. J.

Vix illud lecti bis sex cervice subrent,
 Qualia nunc hominum producit corpora tellus:
 Ille manu raptum trepida torquebat in hostem
 Altior insurgens, et cursu concitus beros.

Æn. XII. 897.

Vix illam famuli Phegeus Sagarisque ferebant
 Multiplicem, connixi humeris; indutus at olim
 Demoleus, cursu palantes Troas agebat.

Æn. V. 263.

Ver. 304. Οἷοι νῦν βροτοὶ εἰσ'.] Hunc locum vindicat Cl. Riccius diss. Homer. T. I. p. 185. utens collectis a Calmeto in diss. de Gigantibus. Ern.

Ver. 308. τερχυὺς] Mire admodum Vir

doctissimus, Henr. Stephanus, (de verbis Græcis, quæ interpretatus est Cicero;) τερχυῖα est apud Homerum, Metri causa. Quasi vero aut non omnibus in locis τερχυὺς Homero diceretur, aut etiam τερχυὺς primam non produceret. De ἀπὸ, vide ad α'. 51. n. 9.

Ver. 310. ἀμφὶ δὲ ὅσσε] Al. ἀμφὶ δ' οἱ ὅσσε.

Ver. 315. Πρόσθε δὲ οἱ πέπλοιο] Virg.

Tu potes Æneam manibus subducere Graiūm,
 Proque viro nebulam et ventos obtendere inanes.
 Æn. X. 81.

- Νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας·
 Αἰνείαιο δ', ἐπαΐζας, καλλίτριγας ἵππους
 Ἐξέλασε Τρώων, μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς.
 325 Δῶκε δὲ Δηϊπύλῳ, ἐτάρῳ φίλῳ, ὃν πέρι πάσης
 Τῆεν ὀμηλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδη,
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· αὐτὰρ ὅγ' ἦρως
 ὦν ἵππων ἐπιβὰς ἔλαβ' ἡνία σιγαλόεντα·
 Αἶψα δὲ Τυδεΐδην μέδεπε κρατερώνυχας ἵππους,
 330 Ἐμμεμαώς· ὁ δὲ Κύπριν ἐπώχετο νηλεῖ χαλκῷ,
 Γιγνώσκων ὅτ' ἀναλκίς ἦν θεός, ἐδὲ θεάων
 Τάων, αἵτ' ἀνδρῶν πόλεμον κατακοιρανέουσιν,
 Οὐτ' ἄρ' Ἀθηναίῃ, ἔτε πτολίπορθος Ἐνυά.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὁμίλον ὀπάζων,
 335 Ἐνδ' ἐπορεζάμενος μεγαθύμῃς Τυδέος υἱός,

Seorsum a strepitu bellico, ex orbili-ad-sellam fixo habenis suspensis;

Æneæ vero, irruens, jubis-pulchris comantes equos

Abegit a Trojanis, ad bene-ocreatos Achivos:

- 525 Deditque Deïpylo, socio dilecto, quem supra omnem

Honorabat æqualium-cœtum, quod sibi mente consentanea erat,

Naves ad cavas ut ageret: at ipse heros

Suo curru consenso, sumpsit habenas miro-artificio-factas:

Statimque post Tydidem egit validos-ungulis equos,

- 330 Alacer; Is vero Venerem persequeretur crudeli ære,

Gnarus quod imbellis esset dea, neque dearum

Earum, quæ virorum bellum imperio-administrant,

Neque Minerva, neque urbium-vastatrix Bellona.

At cum jam assecutus esset, frequentem per turbam persequens,

- 335 Tum protensa hasta magnanimi Tydei filius,

331 γινώσκων] MS. Fl. Ibid. ἦεν] MS. 336 δουρὶ pro χαλκῷ] Fl.

Ver. 316. "Ερκος ἔμιν βελέων.] Nimirum, τῇ ἀορασίᾳ. infra ver. 345.

Ver. 320. βόην ἀγαθὴς] Vide supra ad β'. 408.

Ver. 322. Νόσφιν] Vide supra ad α'. 349.

Ver. 326. ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδη.] Non hoc utique dicitur, aut ad sapientiam fuisse pares; id quod alii existimarunt: aut ad virtutem, ut aliis visum est: sed, cum moribus et natura Stheneli congruum fuisse Deïpylum. Clark. Qui sensus bonus est, sed non satis convenit verbo ἄρτια, quamquam et Hesychius interpretatur

προσηρμοσμένα. Intelligam: quia ejus bonis consiliis uti poterat, ob prudentiam. Ern.

Ver. 331. Γινώσκων ὅτ'] Vide supra ad α'. 537.

Ver. 336. "Ακρην οὐτάσας χεῖρας] Vide supra ad δ'. 525. et ad α'. 140. Virg.

— Venus aurea contra;

— Ætolis surgit ab Arpis

Tydidēs; equidem credo, in ea vulnera restant.

Æn. X. 28.

— ferro cœlestia corpora demens

- Ἄκρην ἔτασε χεῖρα μετάλμενος ὀξείῃ χαλκῷ
 Ἀεληχερὴν· εἶθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν,
 Ἀμβεροσίε δια πέπλε, ὃν οἱ Χάριτες κάμον αὐταί,
 Περυμνὸν ὑπὲρ θέναιρος· ῥέει δ' ἄμβροτον αἷμα θεοῖο,
 340 Ἰχῶρ, οἷός περ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν·
 Οὐ γὰρ σίτον ἔδασ', οὐ πίνεσ' αἶδοπα οἶνον·
 Τοῦνεκ' ἀναίμονές εἰσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
 Ἡ δὲ μέγα ἰάχεσα ἀπὸ ἔο κάεξαλεν υἱόν·
 Καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 345 Κυανέη νεφέλῃ, μή τις Δαναῶν ταχυπῶλον
 Χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἔλῃται.
 Τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Εἶκε, Διὸς θύγατερ, πολέμῃ καὶ δηϊοτῆτος·
 Ἥ οὐχ ἄλῃς, ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἡπεροπεύεις;

Summam vulneravit manum insiliens acuto ære
 Imbecillam: statim vero hasta cutem perfodit,
 Divinum per peplum, quem ei Charites elaborarant ipsæ,
 Extremam supra volam: Fiuebat autem immortalis sanguis deæ,

- 340 Ichor, qualis nempe fluit beatis diis:
 Non enim panem edunt, neque bibunt nigrum vinum;
 Ideo exsanguis sunt, et immortales appellantur.
 Illa vero altum clamans, abs se dejecit filium:
 Et hunc quidem manibus eripuit Phæbus Apollo

- 345 Obscura nebula, ne quis Danaorum celerum-equitum,
 Ære in pectora coniecto, animam eriperet.
 Illam vero altum inclamavit pugna strenuus Diomedes;

“Cede, Jovis filia, bello et pugna:
 “An non satis, quod mulieres imbelles decipis?”

340 θεοῖσι] Fl. A. J. R. male. 345 μέγ' MS. edd. vett. 344 ἐρύσσατο]
 MS. edd. vett. 346 ἔλοιτο] MS. Fl. A. 1. 347 αὔσε] Fl.

Appetii, et Veneris violavi vulnere dextram.
 Æn. XI. 276.

Cæterum hoc, ut opinor, ait *Homerus*; *Diomedem*, πολλὸν καὶ ὅμιλον ὀπάζοντα, ver. 334. permultis Trojanorum fuis atque cæsis. (πολλῶν φονευομένων, ut recte *Heraclides Ponticus*) magnam *Helenæ* rapiendæ auctoribus ac propugnatoribus notam infamie eo die inussisse.

Ver. 341. αἶδοπα οἶνον] Vide supra ad a. 462.

Ver. 342. ἀθάνατοι] Vide supra ad a. 398.

Ver. 345. Ἡ δὲ μέγα ἰάχευσα] Ita optime restituit *Barnesius*. Vide supra ad δ. 456. *Vulgg.* corruptissime, Ἡ δὲ μέγ' ἰάχευσα.

Ibid. ἀπὸ ἔο] Vide supra ad a. 51. n. 10.

Ver. 344. ἐρύσσατο] Ita et hic quoque recte edidit *Barnesius*. Quod enim in

- 350 Εἰ δὲ σύ γ' ἐς πόλεμον πωλήσῃαι, ἥ τέ σ' οὔτω
 'Ριγῆσιν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἐτέρῳτι πύδῃαι.
 "Ως ἔφαθ'· ἡ δ' ἀλύεσ' ἀπεβήσατο· τείρετο δ' αἰνῶς.
 Τὴν μὲν ἄρ' Ἴρις ἐλῆσα ποδὴνεμος ἔξαγ' ὀμίλῃ,
 'Αχθομένην ὀδύνῃσι· μελαίνετο δὲ χροῖα καλόν.
 355 Εὖρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ Δῖον "Αρηα
 "Ημενον· ἥ ῥ' ἐγγὺς ἐκέκλιτο, καὶ ταχέ' ἵππῳ·
 'Η δὲ, γνύξ ἔριπῆσα, κασιγνήτοιο φίλοιο,
 Πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπυκας ἤτειν ἵππευς·
 Φίλε κασίγνητ', ἐκκόμισαί τέ με, δὸς δέ μοι ἵππευς,
 360 "Οφρ' ἐς "Ολυμπον ἵκωμαι, ἴν' ἀθανάτων ἔδος ἐστί.
 Λίην ἀχθομαι ἔλκος, ὃ με βροτὸς οὐτάσεν ἀνῆρ
 Τυδεΐδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.

350 "Sin autem tu in bello versabere, certe te puto

"Reformidaturam bellum, etiam si vel alibi nomen ejus audieris."

Sic dixit: illa vero mente-turbata abiit; affligebatur enim graviter.

Eam vero Iris prehensam pernix duxit extra turbam,

Oppressam doloribus: livebat vero cutem pulchram.

355 Invenit deinde pugnae ad sinistram impetuosum Martem

Sedentem; caligine autem hasta erat abdita, et veloces equi:

Illam vero, ad genua procidens, fratris cari,

Multum supplicans, aureis-phaleris-insignes petebat equos;

"Dilecte frater, curamque mei gere, desque mihi equos,

360 "Ut ad Olympum perveniam, ubi immortalium sedes est.

"Valde doleo vulnere, quo me mortalis vulneravit homo

"Tydides, qui jam et adversus Jovem patrem pugnaverit."

350 *πρὸς πόλεμον*] Fl. 354 *ὀδύνῃσιν*] Fl. 359 Hic versus in textu MS. omissus
 et in margine scriptus est.

aliis legitur, *ἐρύσατο*, antepenultimam necessario corripit.

Ver. 345. *Κυανὴν νεφέλην*,] Τῇ ἀγοράσῃ, ut recte Scholiastes. Per multitudinem scilicet *Aeneas* elapsus, se subduxit. Vide supra ad ver. 315.

Ver. 349. "Η οὐχ ἄλῃς,] Istud ἡ οὐχ, in interrogationibus, in unam syllabam coalescit, non licentia aliqua *Poëtica*, sed quia vulgo etiam in *soluta* (ut opinor) oratione ita pronunciabatur. Non enim id semel iterumve, sed perpetuo fere, et consulto fecit *Poëta*. Pronunciabatur nimirum, ἡὐχ ἄλῃς, etc. Sic in vulgato versu,

"Η δὲ δικαισύνῃ συλλήβδην πᾶσ' ἀρετῇ 'στί.

Similiter, apud *Philemonem* in fragmentis,

'Ανὴρ δίκαιος ἐστίν, οὐχ ὁ μὴ ἀδικῶν.

Legebatur scilicet,

'Ανὴρ δίκαιός ἐστιν, οὐχ ὁ μὴ δίκαιῶν.

Item, apud *Sophoclem*,

Τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον, ἀνδρὸς οὐδενός.

Antigon. ver. 468.

Pronunciabatur videlicet,

Τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον, ἀνδρὸς οὐδενός.

- “Ὡς φάτο· τῇ δ’ Ἀρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους·
 Ἡ δ’ ἐς δίφρον ἔβαινε, ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ.
 365 Πὰρ δέ οἱ Ἴρις ἔβαινε, καὶ ἥνια λάζετο χερσὶ
 Μάστιξεν δ’ ἐλάαν· τὰ δ’ ἐκ ἄκοντε πετέσθην·
 Αἶψα δ’ ἐπειθ’ ἵκοντο θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον·
 “Εὐθ’ ἵππας ἔστησε ποδὴννεμος ὠκέα Ἴρις,
 Λύσας ἐξ ὀχέων· παρὰ δ’ ἀμειρόσιον βάλεν εἶδαρ.
 370 Ἡ δ’ ἐν γένασι πίπτε Διώνης δῖ’ Ἀφροδίτῃ,
 Μητρὸς ἑῆς· ἥ δ’ ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἥν,
 Χειρὶ τέ μιν κατέρεξε, ἔπος τ’ ἔφατ’, ἐκ τ’ ὀνόμαζε·
 Τίς νύ σε τοιάδ’ ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανιῶνων
 Μαψιδίως· ὥς εἴ τι κακὸν ῥέζεσαν ἐνωπῇ;
 375 Τὴν δ’ ἡμείβετ’ ἔπειτα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ·

Sic dixit: ei autem Mars dedit aureis-frānis-ornatos equos;
 Etque in currum conscendit, mærens suo corde.

- 365 Juxtaque ipsam Iris conscendit, et habenas cepit manibus:
 Flagellavitque, ut irent; illi vero non inviti volabant:
 Statim autem deinde pervenerunt ad deorum sedem, excelsum Olympum:
 Ibi equos sistebat pedibus pernix velox Iris,
 Solutos ex curru; atque immortale apposuit pabulum.

- 370 Ad gēna vero cecedit Diones diva Venus,
 Matris suæ: hæc autem ulnis complectebatur filiam suam,
 Manuque ipsam demulcebat, verbaque fecit, dixitque;
 “Quisnam tibi talia fecit, dilecta filia, Cœlicolarum
 “Temere; ac si quid flagitii patrasses palam?”

- 375 Huic autem respondit deinde risum-amans Venus;

374 Schol. Lips. τινὲς ἐνωπῇ. 375 φιλομμειδῆς] MSS. edd. vett.

et apud Platonem perpetuo, ἰγὼ εἶμαι, efferebatur ἰγῶμαι, indeque scriptum ἰγῶμαι.

Ver. 357. γυνῆ ἐπιπύσας,] Ἐαυτὴν προσ-
 ῥίψασα τοῖς ἑκείνῃ γόνασιν ut recte Eusta-
 thius. Sic infra, ver. 370. ἐν γούνασι πίπτε
 Διώνης — Μητρὸς ἑῆς.

Ver. 358. Πολλὰ λισσομένη,] Vox πολ-
 λὰ hic ultimam, etiam extra cæsuram,
 mihi videtur eadem de causa consulto pro-
 ducere, ac vox μέγα, in μέγα ἰάχυσσα, et
 similibus. Vide supra ad ὅ. 456. Bar-
 nesius conjicit legendum, πολλὰ ἰ λισσο-
 μένη. Sed nihil opus. Clark. Exemplum
 allatum et quæ proferuntur ad ὅ. 456.

sunt aliena, quod in iis litera ultima α
 est in cæsura: quod hic secus est, si
 lectio vulgata sine vitio est, putem lite-
 ram sequentem α duplicandam in pro-
 nunciatione, per quam duplicationem pro-
 duci vocales breves, monuit Clark. ad
 α. 51.

Ver. 359. Φίλῃ] Vide supra ad ver. 61.
 Ibid. ἐκκόμισαί] Vide supra ad α. 140.

Ver. 360. ἀθανάτων] Vide supra ad α.
 598.

Ver. 361. οὔτασιν] Vide supra ad ὅ. 525.
 et ad α. 140.

Ver. 362. ὅς νῦν γε καὶ αὖν Διὶ] Virg.

- Οὐτά με Τυδέος υἱὸς, ὑπέρθυμος Διομήδης,
 Οὐνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο,
 Αἰνεῖαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
 Οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνῇ,
 380 Ἀλλ' ἤδη Δαναοὶ γε καὶ ἄθανάτοισι μάχονται.
 Τὴν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα Διώνη, δῖα θεάων·
 Τέτλαθι, τέκνον ἐμὸν, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη πέρ·
 Πολλοὶ γὰρ δὴ τλῆμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγέ' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
 385 Τλῆ μὲν Ἀρης, ὅτε μιν Ὀτος, κρατερός τ' Ἐφιάλτης,
 Παῖδες Ἀλῶης, δῆσαν κρατερῶν ἐνὶ δισμῶ·
 Χαλκίῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τριςκαίδεκα μῆνας.
 Καὶ νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἀρης, ἄτος πολέμοιο,

“Vulneravit me Tydei filius, superbus Diomedes,

“Eo quod dilectum filium subducerem e praelio,

“Æneam, qui mihi omnium longe dilectissimus est.

“Non enim jam Trojanorum et Achivorum pugna gravis est,

380 “Sed nunc Danaï etiam cum immortalibus pugnant.”

Huic respondit deinde Dione, eximia inter Deas;

“Perfer, filia mea, et tolera, mæsta licet:

“Multi enim jam multa pertulimus cœlicolæ

“Ab hominibus, graves dolores invicem inferentes.

385 “Pertulit quidem Mars, quando ipsum Otus, fortisque Ephialtes,

“Filii Aloëi, ligaverunt duris vinculis:

“Æreo autem in carcere vinctus erat tredecim menses.

“Et fortassis ibi periisset Mars, insatiabilis belli,

394 τότε κεν μὲν] R. A. 2. 3. J. T.

— idem certet Phœbum superare. —

Eclog. V. 9.

Ver. 571. ἀγκὰς ἐλάττει] Fuerunt inter Grammaticos, qui ἀγκὰς ita acciperent, ac si *Accusativus* esset ab ἀγκάι. Quod nullo modo ferri potest. Vide supra ad ver. 269. et ad β'. 43. Clark. Nempe ἀγκας est adverbium, pro quo Æschylus Eumen. 80. dixit ἀγκαθεν, in quo ultima brevis est. Atque ita semper Homerus, et cum eo alii poetæ, ut Apollonius Rhodius usurpant, vid. viros doctos ad Hesych. in h. v. Ern.

Ibid. θυγατέρα ἦν.] Vide supra ad α'. 51. et 598.

Ver. 576. Οὐτά μ.] V. supra ad δ'. 525.

Ver. 580. ἄθανάτοισι] Vide supra ad α'. 598.

Ver. 581. δῖα θεάων.] Ennio, *sancta Dearum*. Virg.

— sancte Deorum. Æn. IV. 576.

Ver. 585. Τλῆ μὲν Ἀρης, ὅτε μιν] Non videtur hæc et similia *finxisse* Homerus, sed veteres enarrare historias more antiquo fabulis involutas. Vide supra ad α'. 599.

Ibid. ὅτε μιν Ὀτος,] Vide ad α'. 51. n. 8.

Ver. 586. δῆσαν κρατερῶν ἐνὶ δισμῶ] Μέγιστοι καὶ ἰσχυροὶ γινόμενοι, ἔπαυσαν τοὺς

- Εἰ μὴ μητρειή, περικαλλὲς Ἡερίβοια,
 390 Ἐρμέα ἐξήγγειλεν· ὁ δ' ἐξέκλεψεν Ἀρηα
 Ἦδ' ἑρζόμενον· χαλεπὸς δέ ἐ' δεσμὸς ἐδάμνα.
 Τλῆ δ' Ἡρη, ὅτε μιν κρατερὸς παῖς Ἀμφιτρυώνος,
 Δεξιτερὸν κατὰ μαζόν, οἷστῳ τριγλώχινι
 Βεβλήκει· τότε κέν μιν ἀνήμεστον λάβεν ἄλγος.
 395 Τλῆ δ' Αἰῖδης ἐν τοῖσι πελώριος ὤκυν οἷστον,
 Εὐτέ μιν αὐτὸς ἀνὴρ, υἱὸς Διὸς Αἰγίοχοιο,
 Ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν, ὀδύνησιν ἔδωκεν·
 (Αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον,
 Κῆρ ἀχέων, ὀδύνησι πεπαρμένους· αὐτὰρ οἷστος
 400 Ὠμῶ ἐνὶ στιβαρῷ ἡλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν·
 Τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσαν,

“ Nisi noverca, perpulchra Eribœa,

590 “ Mercurio indicasset : ille vero furtim subduxit Martem

“ Jam confectum : dura enim ipsum vincula afflixerant.

“ Pertulit etiam Juno, quando illam fortis filius Amphitryonis,

“ Dextram ad mammam sagitta tricuspile

“ Percussit : tunc ipsam gravissimus occupavit dolor.

595 “ Pertulit et Pluto inter hos iugens velocem sagittam,

“ Quando ipsum idem vir, filius Jovis Ægiochi,

“ Ad portam apud inferos vulneratum doloribus affecit :

“ (Verum is ivit ad domum Jovis et excelsum Olympum,

“ Corde dolens, doloribus confixus ; nempe sagitta

400 “ Humerum in crassum adacta erat, torquebatque animum :

“ Hunc autem Pæon, dolores-pellentia pharmaca inspergens,

596 ὥτ' ἐς] MS. αὐτὸς] edd. vett.

πολέμους. Ut recte Scholiastes et Heraclides Ponticus. Virg.

Aspera tum positis mitescent sæcula bellis.
 Cana Fides et Vesta, Remo cum fratre Quirinus,
 Jura dabunt : diræ ferro et compagibus arctis
 Claudentur Belli portæ : Furor impius intus
 Sæva sedens super arma, et centum vinctus a-

henis
 Post tergum nodis, fremet horridus ore cruento.

Æn. I, 295.

Ver. 387. Χαλκίῳ δ'] Pronunciabatur Χαλκῷ. Vide supra ad β'. 811.

Ver. 588. καὶ νύ κιν' ἐνδ' ἀπόλοιτο Ἀρης,] Cl. Riccius Diss. Hom. T. II. p. 182. indignatur Gallo, Homeri reprehensori, e-

tiam in hoc versu, parum decoro Martis divinitati : eamque reprehensionem natam putat ab inscitia censoris, putantis ἀπόλοιτο de morte capiendum, cum sit perdi, pessundari, ultimam calamitatem pati : quasi hoc decorum sit Deo, ab homine perdi et ultima pati. Et ei rationi obest locus hujus ipsius libri alius v. 511. Καὶ νύ κιν' ἐνδ' ἀπόλοιτο ἄναξ Ἀ. Αἰ. quæ verba non aliter hic quam illic intelligi possunt. Clarkius videtur molli-
 re sensum voluisse per fortassis : frustra. Sensus est : Atque ibi haud dubie perisset.
 Ern.

Ver. 394. Βεβλήκει] Vid. supra ad δ'. 492.

- 'Ηκέσατ'· ἔ μὲν γάρ τι καταβηγός γ' ἐτέτυκτο.)
 Σχέτλιος, ὀβριμοεργός, ὃς ἐκ ὅθεν αἵσυλα ρέζων,
 "Ὅς τόξοισιν ἐκῆδε θεῶς, οἱ "Ολυμπον ἔχουσι.
 405 Σοὶ δ' ἐπὶ τῷτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Νήπιος, ἔδδ' ἐπὶ οἶδε κατὰ φρένα Τυδείδης υἱός,
 "Ὅττι μάλ' ἔ δηναιός, ὃς ἄθανάτοισι μάχοιτο,
 Οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γένεσσι παππάζουσιν,
 Ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητος.
 410 Τῷ νῦν Τυδείδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστι,
 Φραζέσθω, μή τίς οἱ ἀμείνων σείῃ μάχηται·
 Μὴ δὴν Αἰγιάλεια, περίφρων Ἀδρησίην,
 Ἐξ ὕπνευ γούσσα φίλῃς οἰκῆας ἐγείρῃ,
 Κερίδιον ποθέσσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,

"Sanavit: non enim omnino mortalis erat.)

"Audax! facinorosus! qui pro nihilo duxit nefaria patrare,

"Qui arcu violabat deos, qui Olympum habitant.

405 "In te autem hunc conceitavit dea cæsiis-oculis Minerva:

"Demens, neque hoc scit animo Tydei filius,

"Quod omnino non longævus sit is, qui cum immortalibus pugnaverit,

"Neque omnino ipsum filii ad gēna pappavocant,

"Reversum ex bello et gravi prælio.

410 "Itaque nunc Tydides, etsi valde fortis est,

"Cogitet, ne quis secum fortior te pugnet:

"Ne aliquando Ægialeā, cordatā Adrasti-filiā,

"Ex somno, lugens, suos domesticos excitet,

"Eum-qui-se-virginem-duxit, desiderans maritum, fortissimum Achivorum,

404 τόξοισι] Fl. ἔχουσιν] Fl. R. A. J. 407 μάχηται] MS. Fl. A. 1.

415 ἐγείρῃ] MS.

Ver. 396. υἱὸς Διὸς] Apud Pausaniam, lib. VI. cap. 25. legitur Διὸς υἱός.

Ver. 400. κῆδε δὲ θυμόν.] Barnesius edidit, κῆδε δ' ἐ θυμόν. Quod eodem redit.

Ver. 405. Σχέτλιος, ὀβριμοεργός,] Hæc, licet de Hercule dicta, mihi tamen non videntur, quæ est hujus Poætæ ubique perspicuitas, cum præcedentibus αἰτὸς ἀνὴρ construi; sed a principio sententiam denuo exordiri: ea fere admirandi ratione, qua dixit Virgilius:

Demens! qui nimbo et non imitabile fulmen, etc.

Ver. 407. ἀθανάτοισι] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 408. οἷδ' ἐπὶ μιν] Nunguam videlicet domum revertetur incolumis.

Ver. 411. μή τίς οἱ ἀμείνων] Vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 416. ἀμφοτέρησιν ἀπ' ἰχῶρ χειρὸς ὁμόρρυν.] Editi plerique habent, ἰχῶρ χειρὸς· quod, ut mihi quidem videtur, ferri non potest, διὰ τὴν καινότητα (ut ait Eustathius) τῆς ἀποκοπῆς. Scholiastes legisse videtur, ἀμφοτέρησ' ἀπὸ χειρὸς ἰχῶρα ὁμόρρυν: Sed ἰχῶρ primam producit. Melius igitur Barnesius ex conjectura, ἀμφοτέρησ' ἰχῶρ ἀπὸ χειρὸς ὁμόρρυν: Sed Codices non favent. Veteres, apud Eustathium, qua ratione dictum sit, ἰδρῶτα

415 Ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἵπποδάμοιο.

Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρησιν ἀπ' ἰχῶρ χειρὸς ὁμόρην.

Ἄλθετο χεῖρ, ὀδύναι δὲ κατηπιόνωντο βαρεῖται.

Αἱ δ' αὖτ' εἰσορόωσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,

Κερτομίοις ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέδιζον.

420 Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα τί μοι κεχολώσεται, ὅ, ττι κεν εἴπω;

Ἦ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαιϊάδων ἀνιῖσα

Τρῶσιν ἅμ' ἐσπέσθαι, τὲς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησε,

Τῶν τινα καρρέεζα Ἀχαιϊάδων εὐπέπλων,

425 Πρὸς χρυσῇ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν.

Ὡς φάτο· μείδῃσεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,

Καί ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσῇν Ἀφροδίτην.

415 "Generosa uxor Diomedis equum-domitoris."

Dixit, et ambabus ichora a manu abstergebat:

Sanata est manus, doloresque mitigati sunt graves.

Tum vero intuentes Minerva et Juno,

Mordacibus verbis Jovem Saturnium irritabant:

420 Inter hos autem sermonem orsa est dea caesiis-oculis Minerva;

"Jupiter pater, num quid mihi succensebis ob id, quod dixero?

"Certe jam aliquam Venus Achivarum stimulans

"Trojanos ut simul sequeretur, quos nunc vehementer diligit,

"Utique aliquam demulcens Achivarum pulchris-peplis-indutatum,

425 "Ad auream fibulam perstrinxit manum teneram."

Sic dixit; subrisit vero pater hominumque deorumque,

Et advocatam allocutus est auream Venerem;

424 εὐπέπλων] Fl. 425 χρυσῇ] MS. edd. vett. sic et mox v. 427 χρυσῇ.

ἰδρῶ, Ἀπόλλωνι Ἀπόλλων, κυκῶνα κυκῶ
eadem ratione et ἰχῶρα ἰχῶ dictum existi-
marunt, ἀμφοτέρησιν ἀπ' ἰχῶ χειρὸς ὁμόρην. Quæ quidem analogia minime est
contemnenda. Mihi tamen facillimum
id omnium videtur, ut, quod Recentiores
ἰχῶρα appellarint, Homerus id et in mas-
culino genere ἰχῶρα, et in neutro dixerit
ἰχῶρ. Judicent eruditi.

Ver. 422. ἀνιῖσα Τρῶσιν ἅμ' ἐσπέσθαι,]
Ita videlicet, quomodo antea Helenam.
Alii hic legunt, ἅμα σπείσθαι. Quod per-
inde est.

Ver. 425. Πρὸς χρυσῇ περόνῃ] Pronun-
ciabatur, Πρὸς χρυσῇ et similiter, ver.
427. Nam χρύσεος primam corripere
nullo modo potest. Vid. supra ad β'.
268.

Ver. 426. μείδῃσεν δὲ πατὴρ] Virgil.

Olli subridens hominum sator atque deorum.

Æn. I. 258.

Ver. 428. Οὐ τοι, τίκνον ἑμὸν,] Apud
Ciceronem ad Attic. lib. XIV. epist. 13.
scriptum est; Τέκνον ἑμὸν, ὅ τοι. Quæ lec-
tio vim habet non minorem. Virgil.

- Οὐ τοι, τέκνον ἐμὸν, δέδοται πολεμῆϊα ἔργα·
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο·
 430 Ταῦτα δ' Ἀρηϊδοῶ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Αἰνεία δ' ἐπόρσεσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 Γινώσκων ὅ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων·
 Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἐδὲ θεὸν μέγαν ἄζετο· ἴετο δ' αἰεὶ
 435 Αἰνείαν κτεῖναι, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
 Τρεῖς μὲν ἔπειτ' ἐπόρσεσε, κατακτάμεναι μενεαίνων·
 Τρεῖς δέ οἱ ἐσυφέλιξε φαινήν ἀσπίδ' Ἀπόλλων·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,
 Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 440 Φράζεο, Τυδείδη, καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν

“ Non tibi, filia mea, commissa sunt bellica opera :

“ Quin tu desiderabilia obi munera nuptiarum ;

450 “ Hæc vero Marti veloci et Minervæ omnia curæ-erunt.”

Sic isti quidem talia inter se colloquebantur.

In Æneam autem irruit pugna strenuus Diomedes,

Gnarus quod eum ipse tegeret manibus Apollo :

Sed hic ne deum quidem magnum reverebatur ; cupiebat autem semper

455 Æneam interficere, et inclutis armis exuere.

Ter quidem dehinc irruit, interficere cupiens ;

Ter autem illi incussit fulgentem clypeum Apollo :

Sed cum jam quantum inpetum faceret, deo par,

Minaciter tum vero increpitans allocutus est longe-jaculans Apollo ;

440 “ Perpende, Tydide, et recede, neque diis

435 γινώσκων] MS. Fl. 454 ὁ γὰρ] MS.

Cura tibi, Divum effigies et templa tueri :

Bella viri Paceque gerant, queis bella gerenda.

Æn. VII. 443.

Ver. 452. βοὴν ἀγαθὴς] Vide supra ad β'. 408.

Ver. 453. Γινώσκων] Gnarus. Quod vulgo vertunt, cognoscens, longe aliud est.

Ibid. ὅ οἱ] Vide supra ad α'. 537. Clark.

Libenter Homerus post γινώσκων usurpat

ὁ pro ὅτι. v. S'. 140. 562. Ern.

Ibid. ὑπείρεχε] Vide supra ad β'. 426.

Ver. 459. Δεινὰ δ'] Ἐνταῦθα τὸ “ δὲ” παρὲλκει φανερώς, inquit Burnesius. Male. Vide supra ad α'. 57. Clark. Hic quidem paullo aliter est, quam in illo loco.

δὲ est pro δὴ, quod alias in tali contextu ponitur, ibi tum, tum vero.

Ver. 442. Ἀθανάτων] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 444. ἀλευράμενος ἑκατηβόλῃ] Qua ratione vox, ἀλευράμενος, hic ultimam producat ; itemque εἰδόμενος, ver. 462. vide supra ad α'. 51. Clark. Itaque v. 446. in stare poterat.

Ver. 448. κῦδαινόν τι.] Cum hic non de Æneæ gloria atque honore agatur ; conjicit Domina Dacier scripsisse Homerum, κῆδαινόν τι. Sed κῆδαινόν, vox est Homero ignota. Siquid mutatum oporteret, scribendum erat κῆδῃσάν τι. Sed nihil

Ἴσ' ἔειπε φρονέειν· ἐπεὶ ἔποτε φῦλον ὁμοῖον
Ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.

“Ὡς φάτο· Τυδείδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω,
Μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλῃ Ἀπόλλωνος.

445 Αἰνείαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλῃ θῆκεν Ἀπόλλων,
Περγὰ μιν εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γ' ἐτέτυκτο·
Ἦτοι τὸν Λητῶ τε, καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
Ἐν μεγάλῃ ἀδύτῃ ἀκρόντο τε, κῦδαινόν τε.
Αὐτὰρ ὁ εἰδῶλον τεῦξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,

450 Αὐτῶ τ' Αἰνείᾳ ἵκελον καὶ τεύχεσι τοῖον·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδῶλῳ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ
Δήρουν ἀλλήλων ἀμφὶ σῆδεσσι βοείας
Ἀσπίδας εὐκύκλεις, λαισηϊὰ τε πτερόεντα.

“ Paria velis meditari: quoniam nequaquam genus simile

“ Immortaliumque deorum, humi incedentiumque hominum.”

Sic dixit: Tydides autem recessit paululum retro,

Iram evitans e longinquo-ferientis Apollinis.

445 Æneam vero seorsum a turba posuit Apollo,

Pergamo in sacra, ubi ipsi templum erat:

Utique illum Latonaque et Diana sagittis-gaudens,

In magno adyto curabantque, gloriaque decorabant.

At imaginem fabricavit argenteum-arcum-gerens Apollo,

450 Ipsique Æneæ similem, et armis talem:

Circumque imaginem Trojani et nobiles Achivi

Cædebant invicem circa pectora bubulos

Clypeos pulchre-orbiculatos, parmulasque leves.

444 ἀλευόμενος] MS. 452 θήϊον] MS. 453 τε] abest a MS.

opus. Κυδαινὸν enim id est, quod latine dicas, *honorifice excipiebant*. Quod quidem non ad *gloriam* Æneæ, sed ad *pietatem* referendum.

Ver. 449. Αὐτὰρ ὁ εἰδῶλον] Virgil.

Tum dea nube cava tenuem sine viribus umbram

In faciem Æneæ (visu mirabile monstrum!)

Dardaniis ornat telis, clypeumque jubasque

Divini assimulat capitis, dat inania verba,

Dat sine mente sonum, gressusque effingit euntis:

Morte obita quales fama est volitare figuras,

Aut quæ sopitos deludunt somnia sensus.

At primas læta ante acies exsultat imago,

Irritatque virum telis, et voce lacessit.

Æn. X. 636.

Ver. 451. Ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδῶλῳ] Hoc mirum ait Poëta, ut recte observavit *Poërius*; utique nescisse Achivos, Æneam, postquam humi cecidisset, per multitudinem elapsam in urbem evasisse.

Ver. 455. Ἄρει, Ἄρει,] Vide supra, ad ver. 51.

Ver. 458. Κύπριδα μὲν πρῶτον] Vide supra ad ver. 556.

Ibid. ἔτασε] Vide supra ad δ'. 525. et ad α'. 140.

- Δὴ τότε θῆρον Ἄρῃα προσήυδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 455 Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγέ, μισαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
 Οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθὼν
 Τυδεΐδην, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν ἔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ·
 Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος.
 460 Ὡς εἰπὼν, αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περσγάμῳ ἄκρῃ·
 Τρώων δὲ σίχας ἔλως Ἄρης ὥτρυνε μετελθὼν,
 Εἰδόμενος Ἀκάμαντι, Δοῶν ἡγήτορι Θρηκῶν·
 Υἱάσι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν·
 Ὡς υἱεῖς Πριάμοιο, διοτρεφῆος βασιλῆος,
 465 Ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς;
 Ἥ εἰσόκεν ἀμφὶ πύλῃσ' εὖ ποιητῆσι μάχωνται;
 Κεῖται ἀνὴρ, ὃν τ' ἴσον ἐτίομεν Ἐκτορι δῖῳ,
 Αἰνείας, υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαιο·

Tum porro impetuosum Martem allocutus est Phœbus Apollo;

- 455 "Mars, Mars, hominum-perniciēs, inquinate-cæde, murorum-eversor,
 "Nonne jam istum virum prælio subduxeris, aggrediens
 "Tydidem, qui jamjam vel Jovi patri pugnaverit?
 "Venerem quidem primum cominus vulneravit manu ad carpum:
 "At postea in meipsum irruit, deo par."
 460 Sic locutus, ipse quidem resedit in Pergamo excelsa:
 Trojanorum vero ordines perniciosus Mars concitavit obeundo,
 Assimilatus Acamanti, strenuo ductori Thracum:
 Filios autem Priami Jovis-alumnos adhortatus est;
 "O filii Priami, Jovis alumni regis,
 465 "Quousque tandem interfici sinetis populum ab Achivis?
 "An donec circa portas bene structas pugnent?
 "Jacet vir, quem etiam æqualiter honorabamus Hectori nobili,
 "Æneas, filius magnanimi Anchisæ:

460 μὲν] abest edd. Fl. A. J. R. 463 ἐκίλευσεν] MS. F.

Ver. 465. Ἐς τί ἔτι] Barnesius hic inter varias Lectiones reponit, ἔς τι, pro ἔως τι. Absurdissime. Quasi scilicet Vocalis longa posset in brevem absorberi.

Ibid. ἐάσετε] Vide supra ad γ'. 42.

Ver. 466. Ἥ εἰσόκεν ἀμφὶ πύλῃσ'] Virgil.

Exscindine domos, id rebus defuit unum,
 Perpetiar? ———— Æn. XII. 643.

De syllabis ἦ εἶς, in unam contrahendis, vide supra ad ver. 319.

Ver. 467. Κεῖται ἀνὴρ, ὃν] Virgil.

Nam quid ago? aut quæ jam spondet fortuna salutem?

Vidi oculos ante ipse meos, ———

Murranum, quo non superat mihi carior alter,
 Oppetere; ingentem. ——— Æn. XII. 637.

- Ἄλλ' ἄγετ', ἐκ φλοίσβοιο σάώσομεν ἰσθλὸν ἑταῖρον.
 470 "Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 "Ἐνθ' αὖ Σαρπηθὼν μάλα νείκεσεν Ἑκτορα δῖον
 "Ἑκτορ, πῇ δὴ τοι μένος οἷχεται, ὃ πρὶν ἔχεσκες;
 Φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν, ἡδ' ἐπικούρων,
 Οἷος, σὺν γαμβροῖσι, κασιγνήτοισί τε σοῖσι.
 475 Τῶν νῦν οὐ τιν' ἐγὼ ἰδέειν δύναμ', οὐδὲ νοῆσαι.
 Ἀλλὰ καταπτώσσουσι, κύνες ὥς ἀμφὶ λέοντα.
 Ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἵπερ τ' ἐπίκουροι ἐνειμεν.
 Καὶ γὰρ ἐγὼν, ἐπίκουρος ἔων, μάλα τηλόθεν ἤκω.
 Τηλοῦ γὰρ Λυκίῃ, Ξάνθῳ ἐπι δινήεντι.
 480 "Ἐνθ' ἄλοχόν τε φίλῃν ἔλιπον καὶ νήπιον υἱόν,
 Καδδὲ κτήματα πολλὰ, τά τ' ἔλδεται ὅς κ' ἐπιδεύης.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς, Λυκίους ὀτρύνω, καὶ μέμον' αὐτὸς
 Ἀνδρὶ μαχέσσασθαι· ἀτὰρ οὔ τι μοι ἐνθάδε τοῖον,

"Verum agite, ex tumultu eripiamus strenuum socium."

470 Sic locutus, excitavit robur et animum uniuscujusque.

Tunc vero Sarpedon valde objurgavit Hectora nobilem;

"Hector, quo jam tibi robur abiit, quod prius habebas?

"Dixisti quondam sine copiis urbem defensurum, et auxiliis,

"Solum, cum affinibus, fratribusque tuis:

475 "Horum nunc nullum ego videre possum, neque animadvertere,

"Sed trepidant, canes tanquam circa leonem:

"Nos vero pugnamus, qui socii adsumus.

"Etenim ego, auxiliator existens, admodum e longinquo venio:

"Procul enim est Lycia, Xanthum ad vorticosum;

480 "Ubi uxoremque dilectam reliqui et infantem filium,

"Et possessiones multas, quas cupit, quicumque pauper:

"Attamen etiam sic, Lycios adhortor, et promptus sum ipse

"Cum viro isto pugnare; tametsi nihil mihi hic tale,

476 καταπτώσουσι] Fl. A. l. 477 ἡμεῖς δὲ μ.] MS.

Ibid. ὃν τ' ἴσον ἑτίομεν Ἑκτορι δῖῳ, Αἰ-
 νείας,] Virgil.

Hectoris Æneæque manu victoria Graiūm.

Hæsit: —————

Ambo animis, ambo insignes præstantibus armis.

Æn. XI. 289.

Ver. 470. ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.]
 Vide supra ad β'. 451.

Ver. 475. ἐγὼ ἰδέειν] Al. ἐγὼν ἰδέειν.

Ver. 476. κύνες ὥς] Qua ratione, κύνες,

hic ultimam producat; itemque ἑστηκας,
 ver. 485. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 481. τά τ' ἔλδεται ὅς κ' ἐπιδεύης.]
 Quæ satis sint ad cujusvis animum ex-
 plendum, ne amplius in dubiam belli ale-
 am eat.

Ver. 485. Ἀνδρὶ μαχέσσασθαι] Cum vi-
 ro quovis, vertit Barnesius. Mihi potius
 videtur, cum viro Isto, sc. Diomede.

Ver. 484. ἢ ἐφείριον Ἀχαιοί, ἢ κεν ἄγοισιν]

- Οἷόν κ' ἢ φέροιεν Ἀχαιοί, ἢ κεν ἄγοιεν·
 485 Τύνη δ' ἔστηκας· ἀτὰρ ἐδ' ἄλλοισι κελεύεις
 Λαοῖσιν μενέμεν, καὶ ἀμυνέμεναι ὄρεσσι.
 Μήπως, ὥς ἀψῖσι λίνε [πρ] ἀλόντε πανάγρε,
 Ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένησθε·
 Οἱ δὲ τάχ' ἐκπέρσεσ' εὖ ναιομένην πόλιν ὕμην.
 490 Σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἡμας,
 Ἀρχὴς λισσομένῳ τηλεκλήτῳ γ' ἐπικέξων,
 Νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπὴν.
 "Ὡς φάτο Σαρπηδὼν· δάκε δὲ φρένας Ἴκτορι μῦθος·
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·

" Quale vel auferant Achivi, vel abducant:

485 " Tu vero stas; ac ne alias quidem hortaris

" Copias sustinere hostem, et opem-ferre uxoribus.

" Cave, ne forte veluti nexibus lini capti omnia-trahentis,

" Hostibus captura et praeda sitis:

" Illi vero cito exscindant bene-habitatam urbem vestram.

490 " Tibi autem convenit hæc omnia curæ esse, noctesque diesque,

" Principibus supplicanti longe-vocatorum sociorum,

" Ut incessanter hosti obsistant, asperamque deponant increpationem."

Sic dixit Sarpedon: momordit autem præcordia Hectori sermo:

Stاتمique de curru cum armis desiliit ad terram;

486 λαοῖσι] Aldd. J. R. Eust. 489 ὕμιν] MS. sed manu sec. correxit ὕμην. 491 τηλεκλήτων] MS. a manu pr. sed superscr. π. Fl. A. 1. Sed MS. pro γ' habet τ. Fl. et A. 1. neutrum. hoc rectum.

Mihi (*inquit*) hoc in loco neque opes sunt, quas diripiant Achivi; neque uxor atque liberi, quos in servitutum abducant. Ut recte Eustathius: Λέγεται, ὥς ἐπὶ πολὺν ἀγισθαι μὲν τὰ ἔμφυχα καὶ βασιτικά· φέρεσθαι δὲ, τὰ βασταζόμενα. Plato similiter; τῶν ἀλλοτριῶν μηδὲνα μηδὲν φέρειν, μηδὲ ἄγειν.

Ver. 485. ἔστηκας:] Vide supra ad α'. 57. et ad δ. 454.

Ver. 486. Λαοῖσιν μενέμεν.] Eustathius, Λαοῖσι μενέμεν. Quæ fortasse verior lectio. Vide supra ad α'. 51. n. 8. Clark. Et mox ad 526. add. Var. L.

Ver. 487. ἀλόντε] Tuque ipse scilicet, et populus tuus: Ut versu superiore, Τύνη et λαοὶ ἄλλοι. Quod enim hic ait *Barne-sius*, alique; "Dualis pro Plurali;" — E-
 "nallage numeri Dualis pro Plurali;" pla-ne est absurdissimum. Utique *Enallage*,

quam vocant, siqua revera esset, omnem omnis linguæ rationem jam penitus everteret. Vide supra ad α'. 566. et ad β'. 288. Quæcunque sive istius *Enallages*, sive *Antiptoscos*, sive cujuscunque istiusmodi *Solæcismi* exempla afferunt Grammatici; ea vero omnia, si modo attentius perpenderis, aliena esse senties, et rem minime attingere. Porro, quam ἀνακόλουθον appellant constructionem, quæque ab optimis Auctoribus elegantissime nonnunquam usurpatur; longe aliam et illa habet explicandi rationem. Vide supra ad β'. 353. 681. et ad γ'. 211. Nequid tamen dissimulcm; incidit mihi suspicio mendii hic nescio quid irrepsisse; cum vox ἀλόντε, quæ primam hic in Vulgatis producit, eandem alias semper corripit; *Iliad*. β'. 374. δ'. 291. ι'. 588. λ'. 405. μ'. 172. ν'. 816. ξ'.

- 495 Πάλλων δ' ὀξεία δῆρα, κατὰ στρατὸν ᾗχετο πάντα,
 Ὀτρύνων μαχέσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνὴν·
 Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, οὐδ' ἐφόβηθεν.
 Ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἀλωὰς,
 500 Ἀνδρῶν λιγμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ
 Κρίνει ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε, καὶ ἄχνας·
 Αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμαί· ὥς τὸτ' Ἀχαιοὶ
 Λευκοὶ ὑπερθε γέγοντο κονισσάλα, ὃν ῥα δι' αὐτῶν
 Οὐρανὸν εἰς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων,
 505 Ἀψ ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἡνιοχῆες.

495 Vibransque acutas hastas, per exercitum ibat undique,
 Adhortans ad-pugnandum; excitavitque pugnam gravem:
 Illi vero conversi sunt a fuga, et adversi steterunt Achivis.
 Argivi autem sustinebant conferti, neque in-fugam-versi sunt.

Sicut autem ventus paleas differt sacras per areas,
 500 Viris ventilantibus, quando utique flava Ceres
 Secernit urgentibus ventis fructumque et paleas;
 Et subalbicant palarum-receptacula: sic tunc Achivi
 Albi superne facti sunt pulvere, quem inter ipsos
 Cælum ad usque solidum excitabant pedes equorum,

505 Conversa-acie confligentium: flectebant nempe equos aurigæ.

501 Κρίνη] MS. A. 1. unde natum κρίνει in A. 2. 3. J. R. 503 κονισσάλα] MS. Fl. A. J. R. T. quod propter consensum librorum prætulerim. Nam ad producendam syllabam non est opus literam σ duplicari. adde γ'. 13.

81. ρ'. 506. φ'. 281. 495. *Odyss.* ε'. 312. ζ'. 185. δ'. 299. σ'. 264. et ω'. 54. Forte igitur hic legendum, Μήπως, ὡς ἀψῖσι λίνου ἀλόντε, vel potius, Μήπως, ὡς ἀψῖσι λίνου που ἀλόντε, vel, ὡς ἀψῖσι λίνου περ ἀλόντε, quod est, ὡς περ ἀλόντε: vel aliquid simile. E contrario, notandum, vocem ἀναλίσκω (quam proinde non, ut Lexicographi, ex ἀλίσκω, sed ex alia omnino origine esse credam,) secundam ubique producere; ἀναλίσκειν, ἀναλώσω, ἀναλών, etc.

Ver. 489. ἐκπέρσου] Barnesius, inter varias Lectiones, ἐκπέρσω. Nec male.

Ver. 492. ἀποθύνθαι ἐνπαῆν.] Barnesius hoc minus recte ad præcedentem χερῇ ita refert, ut de Hectore scilicet intelligatur; quod alii cum isto ἀρχοῦς λισσομένῳ constrictes, de auxiliatorum ducibus accipiunt.

Ver. 494. Ἀντίκα δ' ἐξ ὀχέων] Vide supra ad γ'. 29.

Ver. 496. ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνὴν.] Virgil.

— Pugna aspera surgit.

Æn. IX. 667.

Ver. 497. Οἱ δ' ἐλελίχθησαν,] Virgil.

— Densi cuneis se quisque coactis

Agglomerant. — *Æn.* XII. 457.

Ver. 499. Ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας] Barnesius edidit, Ὡς δ' ἄχνας ἄνεμος. Sed nihil opus. Vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 500. ξανθὴ Δημήτηρ] Virgil.

Flava Ceres. —

Georgic. I. 96.

Ver. 501. Κρίνει] Vide supra ad α'. 309. *Al.* Κρίνη.

- Οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰδυὺς φέρον· ἀμφὶ δὲ νύκτα
Θῆρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχη, Τρώεσσιν ἀρήγων,
Πάντοσ' ἐποιχόμενος· τῷ δ' ἐκραιάινειν ἐφετμὰς
Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅς μιν ἀνώγει
510 Τρώσιν θυμὸν ἐγείρει, ἐπεὶ ἴδε Παλλὰδ' Ἀθήνην
Οἰχαμένην· ἥ γὰρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγών.
Αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πίνος ἐξ ἀδύτοιο
ἦκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
Αἰνείας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοὶ δ' ἐχάρησαν,
515 Ὡς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτερέα προσιόντα,
Καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὔτοι·
Οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν Ἀργυρότοξος ἔγειρεν,
Ἄρης τε βροτολοιγὸς, Ἔρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα.
Τοὺς δ' Αἶαντε δῶα, καὶ Ὀδυσσεύς, καὶ Διομήδης,
520 Ὠτρυνον Δαναοὺς πολέμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ

Ipsi vero robur manuum recta tulerunt; circum autem caliginem

Impetuosus Mars offudit praelio, Trojanis opem-ferens,

Omnem aciem obiens: effectaque dabat mandata

Phœbi Apollinis aurcum-ensem-gestantis, qui ipsum jusserat

510 Trojanis animum excitare, postquam vidit Pallada Minervam

Abeuntem; hæc enim erat Danaïs auxiliatrix.

Ipsæ autem Æneam valde pingui ex adyto

Emitit; et pectoribus robur indidit pastori populorum.

Æneas itaque inter socios stetit: hi vero gavisi sunt,

515 Ut viderunt vivumque et incolumem advenientem,

Et vires integras habentem; percontati sunt tamen nihil:

Non enim sinebat labor alius, quem argenteum-arcum-gerens excitabat,

Marsque hominum-perniciēs, Discordiaque insatiabiliter furens.

At Ajaces duo, et Ulysses, et Diomedes,

520 Concitabant Danaos ad pugnandum: ii vero etiam per se

510 ἀγείρειν] R. A. 2. 5. J. 516 μετέλλησαν] A. 2. 3. J. R. Ibid. οὔτι]

MS. placet. et gloss. οὐδὲν ut Pseudo-didymus. 520 ὠτρυναν] A. J. R.

Ver. 504. ἐπέπληγον] Vide supra ad
γ'. 51.

Ver. 506. νύκτα] Virgil.

— nigro glomerari pulvere nubem.

Æn. IX. 53.

Ver. 507. Ἄρης — Τρώεσσιν ἀρήγων]
Virgil.

Hic Mars armipotens animum viresque Latinis
Addidit, et stimulos acres sub pectore vertit.

Æn. IX. 717.

Ver. 509. Φοῖβος Ἀπόλλωνος χρυσαόρου]
Vide supra ad γ'. 45. Virgil.

Armatusque auro — Æn. III. 517.

Ver. 510. ἐγείρειν] Al. ἀγείρειν.

- Οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδισαν, οὔτε ἰωκάς·
 Ἀλλ' ἔμενον, νεφέλῃσιν ἰοικότες, ἅς τε Κρονίων,
 Νηημέιης, ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν,
 Ἀτρεΐδας, ὅφρ' εὐδῇσι μένος Βορέας, καὶ ἄλλων
 525 Ζαχρεῖων ἀνέμων, οἷτε νέφεα σκιάοντα
 Πνοιῇσιν λιγυρῇσι διασκιδναῖσιν ἄντες·
 Ὡς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐφέβοντο.
 Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοίτα, πολλὰ κελεύων·
 ὦ φίλοι, ἄνδρες ἐστέ, καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλθεσθε,
 530 Ἀλλήλῃς τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
 Αἰδομένων τ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι, ἧς πέφανται·
 Φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ' κλέος ὄρνυται, οὔτε τις ἀλκή.
 Ἦ, καὶ ἀκόντισε δαυρὶ Δοῶς· βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
 Αἰνείῳ ἔταρον μεγαθύμῃ, Δηϊκόωντα
 535 Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσι

Neque vires Trojanorum timebant, neque clamores;

Sed expectabant eorum impetum, nubibus similes, quas Saturnius

Tranquillitatis-tempore, sistit in summis montibus,

Quiete, quando dormit vis Boreæ, et aliorum

525 Impetuosorum ventorum, qui nubes opacas

Flatibus stridulis dissipant flantes:

Sic Danaï Trojanos expectabant stabiliter, neque fugiebant.

Atrides autem per turbam discurrebat, multa mandans;

"O amici, Viri estote, et fortem animum sumite,

550 "Et alius alium verecundantes observate per acres pugnas:

"Verecundantium utique virorum plures salvi, quam interfecti sunt:

"Fugientium vero neque gloria exurgit, nec ullum auxilium."

Dixit, et jaculatus est hasta impigre; percussitque principem virum,

Æneæ socium magnanimi, Deicoöntem

535 Pergasidem, quem Trojani æque ac Priami filios

526 πνοιῇσι] MS. ed. vett. πνοιῇσι vero A. 2. 3. J. R. Ibid. διασκιδν. A.

2. 3. J. R. T. 531 πέφανται] MS. sed v est a manu sec. 534 ἑτάροι] Fl. A. J.

Fl. A. J.

Ver. 516. οὔτοι] Schol. οὔτι. Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 526. Πνοιῇσιν λιγυρῇσι] Apud Eustathium, Πνοιῇσι. Quæ fortasse est verior lectio: Syllaba σι producta, qua ratione et τε in præcedenti versu producit. Vide supra ad α'. 51. n. 8. Clark. Nul-

lum dubium est, quin hæc vera lectio sit. Vid. Var. Lect. et ad II. γ'. 2.

Ver. 532. ὄρνυται] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 537. τόν ῥα] "Istum utique." Adeo ut non supervacanea sit vocula, ῥα. Vide supra ad α'. 56. et ad β'. 158.

- Τῖον, ἐπεὶ θεὸς ἔσκε μετὰ πρῶτοισι μάχεσθαι·
 Τὸν ῥα κατ' ἀσπίδα δρεὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
 Ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δεῖ εἶσατο καὶ τῆς·
 Νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασσε·
 540 Δέπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἐνθ' αὖτ' Αἰνείας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,
 Ὑῖε Διοκλῆος, Κρήθωνά τε, Ὀρσίλοχόν τε·
 Τῶν ῥα πατὴρ μὲν ἔναιεν ἔκτιμένην ἐνὶ Φηρῇ,
 Ἀφνειὸς βιότοιο· γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
 545 Ἀλφειοῦ, ὅς τ' εὐρὺ ρέει Πυλίων διὰ γαίης.
 Ὅς τέκετ' Ὀρσίλοχον πολέεσσ' ἀνδρεσσιν ἀνακτα·
 Ὀρσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεγάλθυμον·
 Ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέεσθην,
 Κρήθων, Ὀρσίλοχός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 550 Τῷ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε, μελαινάων ἐπὶ νηῶν

Honorabant; quoniam impiger erat inter primos pugnare;

Hunc utique in scutum hasta percussit rex Agamemnon;

Illud vero non hastam inhibuit, transiit autem penitus etiam per ipsum;

Imumque in ventrem per balteum trajecit;

- 540 Fragorem autem edidit cadens, et sonitum dedere arma super ipso.

Tum vero Æneas Danaorum interfecit viros hosce fortissimos,

Filios Dioclis, Crethonaque, Orsilochumque :

Horum pater quidem habitabat bene-ædificata in Phera,

Dives opum; genus autem erat a fluvio

- 545 Alpheo, qui late fluit Pyliorum per terram :

Qui utique genuit Orsilochum multis viris imperatorem:

Orsilochus autem genuit Dioclem magnanimum :

Ex Diocle autem gemini filii nati sunt,

Crethon, Orsilochusque, pugnæ bene scientes omnigenæ.

- 550 Ac hi quidem puberes-jam-facti, nigris in navibus

539 ἔλασσε] Fl. A. J. R. 545 ἐκτ.] Fl. 546 ἀνδρεσσιν] Fl. A. 1.

Ver. 538. Ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο,] Virgil.

— clypeum, tot ferri terga, tot æris,
 Cum pellis toties obeat circumdata tauri,
 Vibranti cuspis medium transverberat ictu.

Æn. X. 482.

Ibid. καὶ τῆς] *Al. χαλκός.*

Ver. 540. Δέπησεν δὲ πεσὼν,] Vide supra
 ad δ. 455. et 504.

Ver. 543. Τῶν ῥα] Vide supra ad ver.
 537.

Ver. 547. Διοκλῆα μεγάλθυμον] Qua ratione vox, Διοκλῆα, hic ultimam naturam brevem producat; itemque, ἄρα, ver. 574. et Πολαιμένα, ver. 576. vide supra ad α'. 51. n. 8. Cæterum, quæ vocis, βασιλῆα, formam sequuntur: eæ ultimam naturam semper producunt. Vide supra ad α'. 265.

Ver. 560. Καππεσίτην, ἱλάτην ἰοικότι; ὠφελῆσι.] Virgil.

Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἄμ' Ἀργείοισιν ἐπέσθην,
Τιμὴν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
Ἀρτυμένῳ· τὸ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.

Οἷῳ τώγε λέοντε δύω ὄρεος κορυφῇσιν

555 Ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ, βαθείης τάρφεσιν ὕλης·

Τὸ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ ἴφια μῆλα
Σταθμὰς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτῶ
Ἀνδρῶν ἐν παλάμησι κατέκταθεν ὅξεϊ χαλκῷ·
Τοίῳ τὰ χεῖρεςσιν ὑπ' Αἰνείαιο δαμέντε

560 Καππασέτην, ἐλάττησιν ἐοικότες ὑψηλῇσι.

Τὸ δὲ πεσόντ' ἐλέησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
Σείων ἐγχεῖν· τῷ δ' ὤτρυνεν μένος Ἄρης,
Τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαιο δαμείη.

565 Τὸν δ' ἴδεν Ἀντίλοχος μεγαθύμος Νέστορος υἱός·

Ilium ad generosis-equis-fæcundum simul Argivos secuti sunt,
Honorem Atridis, Agamemnoni et Menelao,
Expetentes: eos vero ibi finis mortis obtexit.

Quales leones duo montis in verticibus

555 Nutriti sunt sub matre, profundæ in densis-recessibus sylvæ:

Qui quidem rapientes boves et pingues oves
Stabula hominum vastant, donec tandem et ipsi
Virorum manibus interfecti sunt acuto ære:
Tales hi manibus sub Æneæ domiti

560 Deciderunt, abietibus similes proceris.

Horum vero prostratorum misertus est pugna strenuus Menelaus:
Processit itaque per primos-pugnatores, armatus corusco ære,
Quassans hastam; ejusque excitabat animum Mars,
Ea cogitans, ut manibus sub Æneæ domaretur.

565 Hunc autem vidit Antilochus magnanimi Nestoris filius;

556 ἀρπάζοντο] Fl. A. 1. 557 σπαιθυμούς] MS. 563 ὤτρυνε] MS. bene.

Concidit; ut quondam cava concidit, aut Ery-
mantho,
Aut Ida in magna, radicibus eruta pinus.

Æn. V. 448.

Ver. 561. Τὸ δὲ πεσόντ' ἐλέησε] Virgil.

— ut vultum vidit morientis, et ora,
Ingemuit miserans graviter. —

Æn. X. 821.

Ibid. βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β'.

408. Cæterum alii hic legunt, ἐλέησεν
ἀρηΐφίλος Μενέλαος.

Ver. 567. μέγα δὲ σφας ἀποσφάλλει] Ita
editit Barnesius ex Eustathio; Recte.
Stephanus, aliiq; δὲ σφιας. Quod pro-
sodium perimit.

Ver. 568. Τὸ μὲν δὴ] Menelaus et Æ-
neas.

Ibid. ὁξυόεντα,] Vide supra ad ver. 50.

Βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ δῖε ποιμένι λαῶν,
Μῆ τι πάδῃ, μέγα δὲ σφας ἀποσφῆλειε πόνοιο.
Τὼ μὲν δὴ χεῖράς τε, καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα,
'Αντίον ἀλλήλων ἐχέτην, μεμαῶτε μάχεσθαι.

570 'Αντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν.
Αἰνείας δ' ἔμεινε, θοός περ ἑὼν πολέμιστῃς,
'Ως εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκρὸς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
Τὼ μὲν ἄρα δειλῶ βαλέτην ἐν χερσὶν ἐταίρων.

575 Αὐτὼ δὲ στρεφθέντε, μετὰ πρῶτοισι μαχέσθην.
'Ενθα Πυλαιμένεα ἐλέτην, ἀτάλαντον Ἀρρήϊ,
'Αρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπισάων.
Τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης δαρικλειτὸς Μενέλαος

Processitque per primos-pugnatores; valde enim timebat pastori populorum,
Ne quid pateretur humanitus, graviterque ipsos frustraret laboris.
Illi quidem jam manusque, et hastas acutas,
Contra se invicem tenebant, parati pugnare.

570 Antilochus autem valde prope astitit pastori populorum.
Æneas vero non sustinuit, impiger licet existens bellator,
Ut vidit duos viros prope inter se stantes.
Illi igitur postquam mortuos traxerant ad populum Achivorum,
Eos quidem miseros posuerunt in manibus sociorum:

575 Ipsi vero conversi, inter primos pugnabant.
Tunc Pylamenem interfecerunt parem Marti,
Principem Paphlagonum magnanimorum clypeatorum.
Hunc utique Atrides hasta-inclytus Menelaus

584 ξίφει] Fl. A. 1. ut ante 579. ἔγχεϊ, ubi A. 3. ἔγχει.

Ver. 569. μεμαῶτε] Vide supra ad β'. 318.

Ver. 572. 'Ως εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.] "Post hunc versum, tale "quid (inquit Barnesius) deesse videtur; "Ἀντιβίην ἐο αὐτῶ, ἐν αἰνῇ ἀπὸ τῆς ἰστορίας." Riddle admodum: quasi id scilicet non elegantius multo reticeatur.

Ver. 576. 'Ενθα Πυλαιμένεα] 'Ωδὲ μὲν ἀναγορεύεται Πυλαιμένης Παφλαγόνων ἀρχός. — ὁ δὲ ἐν τοῖς ἐξῆς (v. 643. 658.) ζῶν Πυλαιμένης, ὁ μόνον ἐστὶ τῆς. Eustath. Fortasse huius Pater, ut Barnesius non male.

Nomina enim heroum non confinxit Homerus, sed ex historia memoravit.

Ibid. ἀτάλαντον] Vide supra ad β'. 627.

Ver. 578. δαρικλειτὸς] Ita Barnesius; recte, ut mihi quidem videtur. Al. δαρικλυτός, add. supr. ad v. 55.

Ver. 581. ὁ δ' ὑπέσχετο μώνυχας ἵππους] Interea, dum averteret equos, percussus est. Recte igitur Parenthesi inclusa sunt hæc verba.

Ver. 585. λεύκ' ἐλέφαντι] Non, λευκὰ

- Ἔσαότ' ἔγχεϊ νύξε, κατὰ κληῖδα τυχήσας.
 580 Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ' ἡνίοχον θεράποντα,
 Ἐσθλὸν Ἀτυμνιάδην, (ὁ δ' ὑπέσχεφε μώνυχας ἵππους,)
 Χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχὼν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Ἦνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.
 Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐζας ξίφει ἤλασε κόρσην.
 585 Αὐτὰρ ὅγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπαισε δίφρου,
 Κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεχμὸν τε καὶ ὤμους.
 Δηδὰ μάλ' εἰσήκει, τύχε γὰρ ψαμάθοιο βαδείης,
 Ὅφρ' ἵππῳ πλῆξαντε χαμαὶ βάλλον ἐν κονίῃσι. [ὦν.
 Τῆς δ' ἵμας Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλας Ἀχαι-
 590 Τῆς δ' ἔκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
 Κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες

Stantem hasta vulneravit, ad jugulum assecutus.

- 580 Antilochus vero Mydona percussit aurigam ejus famulum,
 Fortem Atymniadem, (ille autem avertēbat solidos-ungulis equos,)
 Saxo cubitum assecutus medium: atque ex manibus
 Fræna candida ebore humi ceciderunt in pulvere.
 Antilochus autem irruens euse percussit tempus:
 585 Atque is anhelans affabre-facto excidit curru,
 Præceps in pulvere, in sinciputque et humeros.
 Diu valde *firus* stetit, inciderat enim in arenam profundam;
 Donec equi percussum humi dejecerunt in pulverem:
 Illos autem scutica-agitabat Antilochus, et ad exercitum egit Achivorum.

- 590 Hos autem Hector animadvertit inter ordines, irrutitque in ipsos
 Vociferans; unaque Trojanorum sequebantur phalanges

586 κονίῃσι] R. male. 587 γάρ ρ' ἀμάθοιο] MS. Fl. A. 1. 3. 591 Ab-
 est a MS. δι.

ὡς ἐλέφαντος, ut Scholiastes; sed ebore or-
 nata et distincta. Virgil.

— ensem collo suspendit eburnum.

Æn. XI. 11.

— πῶτη δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν. Odyss. ε'. 7.

Vide supra ad δ. 141.

Ver. 584. ἐπαΐζας ξίφει] Virgil.

— at fervidus advolat hasta. Æn. XII. 293.

Ver. 586. Κύμβαχος — ἐπὶ βρεχμὸν τε καὶ ὤμους.] Virgil.

— involvitur —

* In caput atque humeros, — Æn. XII. 292.

Ver. 587. εἰσήκει] Vox, εἰσήκει, accipi-
 tur ἀορίσως, similiter ut ἔση. Quod si
 ἔσηκεν dixisset, jam non constitisset Tem-
 porum ratio. Erat enim hoc utique δια-
 ρισμένως dicere, Mydona jam tum, cum
 hæc scriberet Poëta, in caput diu stetisse.
 Vide supra ad δ. 492. et ad α'. 37.

Ibid. ψαμάθοιο] Eustathius in com-
 mentario, ρ' ἀμάθοιο βαδείης. Quæ et vera
 lectio, si Scholiastes recte; ἀμάθος, ἡ κατὰ
 τὸ πῆδον ἄμμος· ψάμμος δὲ, ἡ κατὰ τὴν θά-
 λασσαν κόνις. Clark. Vide Var. L.

Ver. 590. Τῆς δ' ἔκτωρ] Menelaum sci-
 licet, et Antilochum.

- Καρτεραί· ἤρχε δ' ἄρα σφιν Ἀρης, καὶ πότνι Ἐνυά·
 Ἡ μὲν, ἔχσσα Κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊοτῆτος·
 Ἀρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνάμα·
 595 Φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἑκτορος, ἄλλοτ' ὀπισθεν.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίσιον,
 Στήνῃ ἐπ' ὠκυρόω ποταμῷ ἄλαδε προρέοντι,
 Ἀφρῶ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω·
 600 Ὡς τότε Τυδείδης ἀνεχάζετο, εἶπε τε λαῷ·
 ὦ φίλοι, οἷον δὴ θανυμάζομεν Ἑκτορα δῖον,
 Αἰχμητὴν τ' ἔμεναι, καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
 Τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει·
 Καὶ νῦν οἱ πάρα κείνος Ἀρης, βροτῶ ἀνδρὶ ἑοικώς.
 605 Ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω
 Εἴκετε, μηδὲ θεοῖς μενεαινέμεν Ἴφι μάχεσθαι.

Fortes: dux autem erat ipsis Mars, et veneranda Bellona;

Illa quidem, ferens Tumultum immanem pugnae:

Mars vero in manibus ingentem hastam quassabat;

595 Itabatque modo quidem ante Hectorem, modo post.

Hunc autem conspicatus cohorrui pugna strenuus Diomedes.

Ut vero cum homo rerum-imperitus, emensus ingentem campum,

Constiterit ad rapidum fluvium in-mare profluentem,

Spuma trementem conspicatus, continuoque recurrit retrorsum:

600 Sic nunc Tydides recessit, dixitque populo:

"O amici, quam nos sane admiramur Hectora nobilem,

"Hastaque fortem esse, et audacem bellatorem!

"Huic autem semper astat unus aliquis deorum, qui mortem arceat:

"Et nunc ei astat ille Mars, mortali viro similis.

605 Sed ad Trojanos adversa-fronte semper, retro

"Cedite, neque contra deos velitis fortiter pugnare."

592 Κρατεραί] MS. R. A. 2. 5. 606 μὴ δὲ] Fl. A. J. R.

Ver. 591. Κεκληγώς.] Vide supra ad β'. 314.

Ver. 595. Φοίτα δ' ἄλλοτε μιν] Pulcherrima fortitudinis Hectoreae imago.

Ver. 596. βοὴν ἀγαθὴς] Vid. ad β'. 408.

Ver. 599. μορμύροντα] De hujusmodi ὀνομασμοποιῶν, vide supra ad δ'. 455. Pro-ducit autem penultimam μορμύριν, simili

analogia ac πορφύρειν, μαρτυρεσθαι, κύρ-ε-σαι, etc. Vide supra ad α'. 338.

Ver. 603. εἷς γε θεῶν,] "Deorum certe "aliquis, unus saltem." Ut adeo istud, γι, nequaquam sit supervacuum.

Ver. 608. κατίκτανεν, ἰδότες] Al. κα-τίκταν' εἷς ἰδότες.

Ver. 612. ἐν Παισῶν] Al. ἐν Ἀπαισῶν.

Ver. 613. πολυκτῆμων, πολυλήϊος] Virg.

- “Ὡς ἄρ’ ἔφη· Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
 “Ἐνθ’ Ἐκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν, εἰδότε χάεμης,
 Εἷν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντε, Μενέσθην, Ἀγχιάλόν τε.
 610 Τὼ δὲ πεσόντ’ ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 Στῇ δὲ μάλ’ ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δαυρὶ φαεινῷ,
 Καὶ βάλεν Ἀμφιον Σελάγῃ υἱὸν, ὅς ῥ’ ἐνὶ Παισῶ
 Ναῖε πολυκτῆμων, πολυλήϊος· ἀλλὰ ἔμοῖρα
 Ἦγ’ ἐπικευρήσονται μετὰ Πριάμῳ τε καὶ υἱᾶς·
 615 Τὸν ῥα κατὰ ζωτῆρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας,
 Νειαίῃ δ’ ἐν γαστρὶ πᾶγῃ δολιχόσκιον ἔγχος·
 Δέπησεν δὲ πεσών· ὁ δ’ ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας
 Τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ’ ἐπὶ δέσματ’ ἔχευαν
 Ὀξέα, παμφανόωντα· σάκος δ’ ἀνεδέξατο πολλά.
 620 Αὐτὰρ ὁ λαὸς πρὸς βᾶς ἐκ νεκρῆς χάλκεον ἔγχος
 Ἐσπᾶσατ’· ἐδ’ ἄρ’ ἔτ’ ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ

Sic dixit: Trojani vero admodum prope venerunt *ad ipsos*.

Tunc Hector duos viros interfecit, peritos pugnae,

In uno curru existentes, Menesthem, Anchialumque.

- 610 Horum vero prostratorum miseratus est magnus Telamonius Ajax:

Stetitque admodum prope cum accessisset, et jaculatus est hasta fulgenti,

Ac percussit Amphium Selagi filium, qui in Pæso

Habitabat prædives, locuples; sed eum fatum

Duxit auxiliaturum, ad Priamumque et filios:

- 615 Hunc ad balteum percussit Telamonius Ajax,

Imoque in ventre defixa est longa hasta:

Fragorem vero edidit cadens; accurrebat autem illustris Ajax

Arma detracturus: Trojani vero in eum hastas coniecerunt

Acutas, collucentes; scutumque ejus excepit multas.

- 620 At ille calce impressa ex cadavere æream hastam

Evulsit: non tamen et alia potuit arma pulchra

608 δύν] MS. Ibid. κατέκταν' εἰς εἰδ.] Fl. A. J. R. T. quod prætule-

rim. 612 βάλει] Aldd. J. 620 πρὸς βᾶς] MS.

— Ausonii olim ditissimus arvis:

Quinque greges illi balantum, quina redibant
 Armenta, et terram centum vertebat aratris.

Æn. VII. 537.

Ver. 614. Ἦγ' ἐπικευρήσονται μετὰ Πριάμῳ τε καὶ υἱᾶς] Virgil.

— illis ad Trojam forte diebus

Venerat, —

— auxilium Priamo, Phrygibusque, ferebat:

Infelix! —

Æn. II. 342.

Ver. 615. Τὸν ῥα] *Hunc utique.*

Ver. 618. Τρῶες δ' ἐπὶ δέσματ' ἔχευαν] Virgil.

— telorum effundere contra

Omne genus Teucris. — Æn. IX. 509.

Ver. 621. καλὰ] Vide supra ad β'. 45.

Ver. 622. Ὡμοῖν ἀφ' ἑλίσσθαι] Vide supra ad α'. 51. n. 8.

- "Ωμοῖν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσι·
 Δεῖσε δ' ὄγ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων,
 Οἱ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφίσασαν ἔγχε' ἔχοντες,
 625 Οἱ ἔ, μέγαν περ ἰόντα, καὶ ἴφθιμον, καὶ ἀγαυόν,
 ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ, χασσάμενος πελεμίσχῃ.
 "Ως οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
 Τληπόλεμον δ' Ἡρακλείδην, ἧῦν τε, μέγαν τε,
 ὦρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι μοῖρα κραταίῃ.
 630 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Υἱὸς δ', υἱανὸς τε, Διὸς νεφεληγερέταο,
 Τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Σαρπηδὸν, Λυκίων βεληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
 Πτώσσειν ἐνθάδ' ἰόντι μάχης ἀδάήμενι φωτί;
 635 Ψευδόμενοι δέ σε φασὶ Διὸς γόνον Αἰγίοχοιο
 Εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν,
 Οἱ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνδρῶπων·

Ab humeris auferre; premebatur enim telis:

Timuit itaque circuitionem potentem Trojanorum fortium,

Qui multique et strenui instabant hastas tenentes,

- 625 Qui ipsum, magnum licet existentem, et fortem, et præclarum,
 Propulsarunt a se: ille vero recedens, vi-repulsus-est.

Sic hi quidem laborabant per acrem pugnam.

Tlepolemum vero Heraclidem, fortemque, magnumque,

Incitavit in deo-parem Sarpedonem fatum violentum.

- 630 Hi autem cum jam proxime essent in se invicem videntes,

Filiusque neposque Jovis nubes-cogentis,

Hunc utique Tlepolemus prior verbis allocutus est;

"Sarpedon, Lyciorum princeps, quæ tibi necessitas

"Trepidare hic existenti pugnae imperito viro?

- 635 "Mentientes autem te dicunt Jovis sobolem Ægiocchi

"Esse: cum longe illis inferior sis viris,

"Qui Jove prognati sunt temporibus priscorum hominum:

632 ἔειπεν] Fl. A. J. R. 634 μάχας] MS. a manu pr. sed sec. suprascrip-
sit π.

Ver. 625. ἀμφίβασιν] Vide infra ad ζ'.
454.

Ver. 627. "Ως οἱ μὲν πονέοντο] Virgil.

Ætque ea per campos æquo dum Marte gerun-
tur, Æn. VII. 540.

Ver. 635. βεληφόρε, — μάχης ἀδάήμενι]
Domi, quam militiæ, melior.

Ver. 638. βίην Ἡρακλείην] Vide supra
ad β'. 658. Similiter apud Virgilium,

—— violentia Turni.

Æn. XI. 576.

- Ἄλλ' οἷόν τινα φασὶ βῖν' Ἡρακλεΐην
 Εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμέμοννα, θυμολέοντα;
 640 Ὅς ποτε δεῦρ' ἔλθων, ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντος,
 Ἐξ οἷης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν,
 Ἴλῖς ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς.
 Σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμὸς, ἀποφθινύθεσι δὲ λαοί·
 Οὐδέ τέ σε Τρώεσσιν οἶομαι ἄλκαρ ἔσεσθαι,
 645 Ἐλθόντ' ἐκ Λυκίης, ἐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι,
 Ἄλλ' ὑπ' ἐμῷ δμηθέντα πύλας αἰΐδαο περῆσειν.
 Τὸν δ' αὖ Σαρπηδῶν, Λυκίων ἀγός, ἀντίον ἤϋδα·
 Τληπόλεμ', ἦτοι κεῖνος ἀπώλεσεν Ἴλιον ἱρὴν,
 Ἀνέρος ἀφραδίῃσιν ἀγαυῷ Λαομέδοντος,
 650 Ὅς ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῷ ἠνίπαπε μύθῳ,
 Οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθε.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 Ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δακρυὶ δαμέντα

“ At qualem aiunt vim Herculeam [*Herculem*]

“ Fuisse, meum patrem animosum, spiritum-leonis-habentem?

640 “ Qui quondam huc profectus, causa equorum Laomedontis,

“ Sex solis cum navibus et viris paucioribus,

“ Ilii vastavit urbem, desolavitque compita.

“ Tibi autem ignavus quidem animus, intereunt vero copiae :

“ Neque te Trojanis credo auxilio fore,

645 “ Profectum ex Lycia, ne quidem si perquam fortis sis,

“ Sed a me interfectum ad portas orci descensurum.”

Hunc vero Sarpedon, Lyciorum dux, contra allocutus est ;

“ Tlepoleme, sane ille evertit Ilium sacram,

“ Viri prae recordia praecleari Laomedontis,

650 “ Qui ipsum bene meritum malo objurgavit sermone,

“ Neque dedit equos, quorum gratia e longinquo venerat.

“ Tibi autem ego hic edico caedem et mortem atram

“ A me futuram, meaque te hasta domitum

646 ὅπ' ἐμοὶ] MS. 650 ἠνίπαπτε] MS.

Ver. 642. *χήρωσε δ' ἀγυιάς.*] Hunc modum dicendi de populatione frequenter imitati sunt graeci et latini, ut bene monet ac docet Cel. Wesseling. in Diss. Herodotea, p. 86. *Etn.*

Ver. 645. *ἀποφθινύθεσι*] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 644. *Οὐδέ τις*] *Al.* Οὐδέ τι.

Ver. 646. *πέρησειν.*] Vide supra ad α'. 67.

- Εὔχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' αἴδι κλυτοπόλῳ.
 655 Ὡς φάτο Σαρπηδὼν· ὁ δ' ἀνέσχετο μείλινον ἔγχος
 Τληπόλεμος, καὶ τῶν μὲν ὁμαρτῇ δέματα μακρὰ
 Ἐκ χειρῶν ἥϊζαν· ὁ μὲν βάλεν αὐχένα μέσσον
 Σαρπηδὼν, αἰχμὴ δὲ διαμπερές ἦλθ' ἀλεγεινή·
 Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψε.
 660 Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχρ' μακρῷ
 Βεβλήκει· αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμώσῃ,
 Ὅστ' ἐγχεριμφθεῖσα, πατὴρ δέ τι λοιγὸν ἄμυνεν.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἐταῖροι
 Ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρὸν
 665 Ἐλκόμενον· τὸ μὲν ἔτις ἐπεφράσατ', ἐδ' ἐνόησε,
 Μηρὲ ἐξερύσαι δόρυ μείλινον, ὅφρ' ἐπιβαίῃ,
 Σπευδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.
 Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν ἑκκνήμιδες Ἀχαιοὶ

“Gloriam mihi daturum, animam vero Plutoni insigni-equis.”

- 655 Sic dixit Sarpedon: at sustulit fraxineam hastam
 Tlepolemus; et horum quidem eodem-tempore hastæ longæ
 E manibus evolarunt: ac quidem percussit cervicem mediam
 Sarpedon, cuspisque penitus transiit acerba;
 Eumque circum oculos caliginosa nox operuit.
 660 Tlepolemus autem femur sinistrum hasta longa
 Percussit; cuspisque pertransiit rapido impetu acta,
 Ad os appulsa: pater vero *Jupiter* mortem avertit.
 Tum quidem deo-parem Sarpedonem nobiles socii
 Ferebant e prælio: gravi autem dolore afficiebat eum hasta longa
 665 Tracta una; quam quidem nemo notabat, neque advertibat
 Femore extrahere hastam fraxineam, ut incederet, [*vel*, currum conscenderet;]
 Festinantium *utique*: tantum enim habebant studium, qui-circumsistentes-
 Tlepolemum autem ex-altera-parte benè-ocreati Achivi [curabant.

662 ἐγχεριμφθεῖσα] edd. vett. Ibid. πατὴρ δ' ἔτι MS. quod placet. *sed pater adhuc mortem arcebat. nondum et fatum erat mori.*

Ver. 656. ὁμαρτῇ] *Al.* ἀμαρτῇ.

Ver. 661. μαιμώσῃ,] Ἀρίστη δὲ δοκεῖ μεταφορὰ τῇ Ἀριστοτέλει, etc. Vide supra ad δ. 126.

Ver. 662. πατὴρ δέ τι λοιγὸν ἄμυνεν.] Indicat instud τι, prope admodum fuisse, ut interiret. Alii legunt, πατὴρ δ' ἔτι.

Ver. 665. Σαρπηδόνα δῖοι ἐταῖροι Ἐξέφερον πολέμοιο.] Virg.

Interea Æneam Mnestheus et fidus Achates, Ascaniusque comes, castris statuere cruentum, Alternos longa nitentem cuspede gressus.

Æn. XII. 384.

Ver. 664. βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρὸν Ἐλκόμενον.] Virg.

Ille pedem referens, et inutilis, inque ligatus Cedebat, clypeoque inimicum hastile trahebat.

Æn. X. 794.

- Ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 670 Τλήμονα θυμὸν ἔχων· μαίμησε δὲ οἱ φίλον ἦτορ.
 Μερμήριζε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμὸν,
 "Ἡ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδέποιο δῖάκοι,
 "Ἡ ὅγε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγάλῃτορι μῆρσιμον ἦεν,
 675 "Ἰφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὅξείῃ χαλκῷ.
 Τῷ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
 "Ἐνθ' ὅγε Κοῖρανον εἶλεν, Ἀλάστορά τε, Χρόμιόν τε,
 "Ἀλκανδρόν θ', Ἀλιόν τε, Νοήμονά τε, Πρύτανίν τε.
 Καὶ νύ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
 680 Εἰ μὴ ἄρ' ὅξυ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶδοπι χαλκῷ,
 Δεῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
 Σαρπηδῶν, Διὸς υἱός, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπε·

Efferebant prælio: animadvertit autem nobilis Ulysses,

670 Fortem animum habens; commotumque est ei suum cor.

Anxie vero cogitabat deinde mente et animo,

Utrum ulterius Jovis filium magnum-sonantis insequeretur,

An ipse plurium Lyciorum animam eriperet.

Non utique Ulyssi magnanimo in fato erat,

675 Fortem Jovis filium interficere acuto ære.

Itaque ad multitudinem Lyciorum vertit ejus animum Minerva.

Tunc ille Cæranum interfecit, Alastoraque, Chromiumque,

Alcandrumque, Haliumque, Noëmonaque, Prytanimque.

Et quidem adhuc plures Lyciorum interfecisset nobilis Ulysses,

680 Nisi statim animadvertisset ingens expedite-pugnamiens Hector.

Processit itaque per primos pugnatōres armatus corusco ære,

Terrorē inferens Danaïs: gavisus est autem eo accedente

Sarpedon, Jovis filius, sermonemque lugubrem dixit;

665 ἀπεφράσαι·] Rom. vitiose. sed cum duplici σ. Fl. A. J. male. 672 δῖάκοι

κεῖ] MS. a manu prima, sed corr. a manu sec. in οἱ.

Ver. 665. ἀπεφράσαι·] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 668. Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν] Virg. At Lausum socii exanimum super arma ferebant Flentes, ingentem atque ingenti vulnere victum. *Æn.* X. 841.

Ver. 675. "Ἡ ὅγε τῶν] Vocabulum istud, ὅγε, quam non versus gratia intrusum sit, sed singularem habeat elegantiam; vide supra ad γ'. 409.

Ver. 674. Ὀδυσσῆϊ μεγάλῃτορι] Qua ratione, Ὀδυσσῆϊ, hic ultimam producat, itemque, ὅς, ver. 695. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 676. τράπε θυμὸν Ἀθήνη.] Vide supra ad α'. 194.

Ver. 678. Ἀλκανδρόν θ',] Virg.

Alcandrumque, Haliumque, Noëmonaque, Prytanimque. *Æn.* IX. 767.

Ver. 680. et 689. κορυθαίολος] Vide supra ad β'. 816.

- Πριαμίδη, μὴ δὴ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἑάσης
 685 Κεῖσθαι· ἄλλ' ἐπάμυνον, ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν
 'Εν πόλει ὑμετέρῃ· ἐπεὶ ἔκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε,
 Νοστήσας οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.
 "Ὡς φάτο· τὸν δ' ἔτι προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ,
 690 Ἀλλὰ παρήϊζεν, λεληημένος, ὄφρα τάχιστα
 "Ὡσαιτ' Ἀργεῖες, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
 Εἶσαν ὑπ' Αἰγίοχοιο Διὸς περικαλλεῖ· φηγῶ·
 'Εκ δ' ἄρα οἱ μῆρ' ὀδρὺ μείλινον ὥσε δούραζε
 695 Ἰφθίμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
 Τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς·
 Αὖτις δ' ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιὴ Βορέαιο

"Priamide, ne quæso me prædam Danaïs sinas

685 "Jacere: sed auxiliare; deinde me vel deserat vita

"In urbe vestra; quoniam non eram ego,

"(Reversus domum, dilectam in patriam terram,)

"Oblectaturus uxoremque dilectam et infantem filium."

Sic dixit; huic autem nil respondit expedite-pugnam-ciens Hector,

690 Sed prætervolavit, ardens cupidine, ut quam citissime

Repelleret Argivos, multorumque vitam eriperet.

Itaque deo-parem Sarpedonem nobiles socii

Collocarunt sub Ægiochi Jovis perpulchra fago:

Ex ejus autem femore hastam fraxineam extraxit foras

695 Fortis Pelagon, qui ei dilectus erat socius:

Hunc autem deseruit anima, circumque oculos offusa est caligo:

Rursus tamen spiritum-recepit, ac circum aura Boreæ

697 πνοιῇ] MS. v. 526.

Ver. 684. Πριαμίδη,] Vide supra ad α'. 598.

Ibid. μὴ δὴ με] Vide supra ad β'. 158.

Ibid ἑάσης] Vide supra ad δ'. 42.

Ver. 686. ἔκ ἄρ' ἔμελλον] Virg.

Invidisse deos, patriis ut redditus oris

Conjugium optatum et pulchram Calydonā
 vidcrem. Æn. XI. 269.

Ver. 689. τὸν δ' ἔτι προσέφη] Vide ad α'. 532.

Ver. 695. Εἶσαν ὑπ' — φηγῶ] Virg.

— corpusque levabat

Arboris acclinis trunco. — Æn. X. 834.

Ver. 699. χαλκοκορυστῇ] Vide supra ad β'. 1.

Ver. 703. "Ενθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ἕτα-
 ρον] Virg.

Quem telo primum, quem postremum, aspera
 virgo,

Dejicis? aut quot humi morientia corpora fun-
 dis? Æn. XI. 664.

Ver. 707. αἰολομίτρη,] Vide ad β'. 816.

Ver. 708. "Ὡς ῥ' ἐν Ἑλλή] De hac urbe
 Strabo lib. IX. pag. 625. [al. pag. 407.]

Πόλεις, inquit, ἣν καλεῖσιν Ἑλλή, ὡς λῦρας

Ζώγρει ἐπιπνέισσα κακῶς κεκαφήοτα θυμόν.

- Ἀργεῖοι δ' ὑπὸ Ἀρηϊ καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ
 700 Οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν,
 Οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ· ἀλλ' αἶεν ὀπίσσω
 Χάζονθ', ὡς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἀρηα.
 Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριζεν
 Ἑκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς καὶ χάλκεος Ἀρης;
 705 Ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλῆξιππον Ὀρέσην,
 Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτάλιον, Οἰνόμαόν τε,
 Οἶνοπίδην δ' Ἑλενον, καὶ Ὀρέσβιον αἰολομίττην,
 Ὅς ῥ' ἐν Ὑλῇ ναίεσκε, μέγα πλῆτοιο μεμηλῶς,
 Λίμνῃ κεκλιμένος Κηφισσίδι· παρὲς δὲ οἱ ἄλλοι
 710 Ναῖον Βοιωτοὶ, μάλα πίονα δήμον ἔχοντες.
 Τῆς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη

Recreabat aspirans ægre spirantem animam.

Argivi vero propter Martem et Hectorem ære-armatum

- 700 Nec unquam versis-tergis-fugiebant nigras ad naves,
 Nec unquam contra-ferebantur in pugnam: sed semper retro
 Cedebant, postquam audierant apud Trojanos Martem esse.

Tum quem primum, quemque ultimum interfecit
 Hectorque Priami filius et æreus Mars?

- 705 Deo-parem Teuthranta, et insuper equum-agitatore Orestem,
 Trechumque hastatum Ætolum, CEnomaumque,
 CEnopidemque Helenum, et Oresbium mitram-habentem-variam,
 Qui in Hyla habitabat, valde divitiis intentus,
 Lacui vicinus Cephissidi: juxtaque ipsum alii

- 710 Habitabant Bæoti, valde opulentum populum habentes.
 Hos quum igitur animadvertit dea candidas-ulnas-habens Juno

705 ἐξενάριζαν] MS. quod non displicet.

καὶ θύρας et, τὴν Ὑλιν, τῇ προσῳδίᾳ ὡς
 λυρικὴν nempe, priori syllaba correpta;
 contra, quam fit in voce, ὕλη, sylvā.
 Quod cum non intelligeret vir doctissimus
 Is. Casaubonus, ad verba Strabonis
 hæc annotat: "Notetur locus ubi προσω-
 "δῖαν vocat quod alii Analogiam: Ait
 "enim ab Ὑλῇ fieri Ὑλική, eadem prosō-
 "δῖα quā a λύρα fit λυρική: Alius dixit-
 "set, eadem Analogia." Nempe, de ver-
 borum formandi ratione accepit vir erudi-
 tus id, quod erat a Strabone accurate et
 præfuite dictum de Prosodia. Quod si,

Ὑλῇ, Ὑλική, syllabam priorem utrobi-
 que produxisset; tamen analogiam adhuc
 eandem plane haberet, ac λύρα, λυρική.
 prosodiam non utique eandem. Clark.
 In hac lectione MS. et edd. omnes con-
 sentiunt. Male in quibusdam rec. edd. ἵ,
 omittitur.

Ver. 709. κεκλιμένος] Vide supra ad α΄.
 509. et 514.

Ver. 711. Τῆς δ'] Hectorem et Martem.
 Quod non advertens Spondanius, vocem
 hanc ad Ἀργεῖος in sequenti versu re-
 fert; et Ἀργεῖος ἐλέκοντας, Argivos per-

- Ἀργεῖς ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ πόποι, Αἰγίοχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη,
 715 Ἦ ῥ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέσθην Μενελάῳ,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχων ἀπονέεσθαι,
 Εἰ ἔτ' αὖ μαινέσθαι ἐάσομεν οὔλον Ἄρηα.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θέρειδος ἀλκῆς.
 ὦς ἔφατ'· ἐδ' ἀπιδίησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 720 Ἦ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἴππους
 Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνιοι.
 Ἥβη δ' ἀμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα,
 Χάλκεα ὀκτάκνημα, σιδηρέῳ ἄξονι ἀμφίς·
 Τῶν ἦτοι χρυσέῃ ἴτῃς ἄφδιτος, αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 725 Χάλκε' ἐπίσσωτρα, προσαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι·

Argivos interimentes in acri pugna,

Illico Minervam verbis alatis allocuta est;

“Papæ, Ægiochi Jovis filia indomita,

715 “Certe vanum *hoc* promissum fecimus Menelao,

“Ilio exciso bene-munito *cum* rediturum;

“Si sic furere sinamus perniciosum Martem,

“Sed age jam et nos cogitemus de strenuo auxilio *ferendo*.”

Sic dixit: neque non obsecuta est dea cæsiis-oculis Minerva.

720 Ac quidem discurrens aureis-frænis-ornatos instruebat equos

Juno, veneranda dea, filia magni Saturni.

Hebe autem ad currus velociter posuit curvos orbes rotarum,

Æreos, octo-radios-habentes, ferreum ad axem utrinque:

Quorum utique aurea curvatura perennis; ac desuper

725 Æreæ laminæ-rotam-munientes, adaptatæ, mirabile visu:

716 Ἴλιον τ' ἐκπ.] A. 2. 3. J. R. male. 722 ὀχέεσσι] MS. 725 ἐπίσσω-
 τρα] MS.

entes, vertit. Quin et in editione *Wetsteniana* Interpres, licet ὀλέκοντας recte vertat, *interimentes*; non tamen videtur hujus vocis, τὰς δὲ, vim recte cepisse.

Ver. 714. Ἀτρυτώνη,] Vide supra ad β'.

157.

Ver. 716. ἀπονέεσθαι,] Vide supra ad α'.

398.

Ver. 717. ἐάσομεν] Vide supra ad δ'. 42.

Ver. 720. ἔντυεν ἴππους] Ficta fortasse vox, ἔντυεν, ab iis qui, quoniam ἔντυον et Imperfectum ἔντυον et Aoristus ἔντυνα penultimam producunt, (vide infra ad ι'.

203.) nescirent Aoristum ἔντυον corripī. Sic apud *Moschum*:

— καὶ οἱ λίχος ἔντυον ὦραι.

Idyll. II. 160.

Ver. 724. Τῶν ἦτοι χρυσέῃ] Pronunciabatur χρυσῇ. Similiter ver. 727. Δίφρος δὲ χρυσίοισι, pronunciabatur χρυσοῖσι. Vide supra ad β'. 268.

Ver. 728. Ἐντίταται.] Ut constet scilicet temporum ratio, cum *præcedente* et *sequente*, *εἰσι*. Vide supra ad α'. 37.

- Πλῆμναι δ' ἀργύρεα εἰσὶ περὶ δρομοὶ ἀμφοτέρωθεν·
 Δίφρος δὲ χρυσεόισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμάσιν
 Ἐντέταται· δοῖα δὲ περὶ δρομοὶ ἀντυγῆς εἰσι·
 Τῷ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμός πελὲν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ
 730 Δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαθνα
 Κάλ' ἐβαλε, χρύσει· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρη
 Ἴππεα ὠκύποδας, μεμναῖ' ἔριδος καὶ αὐτῆς.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κέρη Διὸς Αἰγίοχοιο,
 Πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' ἔδει,
 735 Ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν·
 Ἥ δὲ, χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο,
 Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
 Δεινήν, ἣν περὶ μὲν πάντα φόβος ἐξεφάνωτο·

Modioli autem ex argento erant rotundi utrinque:

Sella vero aureis et argenteis funibus

Exporrecta erat; duoque semicirculi, unde-habenæ-suspenduntur, erant:

Ex hac porro argenteus temo procurrebat; ad cujus extremitatem

730 Ligavit aureum pulchrum jugum, et lora-jugalia

Pulchra innexuit, aurea: sub jugum vero duxit Juno

Equos pedibus-celeres, cupida contentionis et prælii.

Cæterum Minerva, filia Jovis Ægiochi,

Peplum quidem laxatum defluere-sivit pulchrum, patris super pavimento,

735 Varium, quod ipsa fecerat et elaborarat manibus:

Ipsa autem, lorica induta Jovis nubes-cogentis,

Armis ad bellum armabatur lacrymosum.

Circum autem humeros posuit ægidem fimbriatam,

Horribilem, cui quidem undique Timor circumdatus erat:

732 αὐτῆς] Fl. 738 ὤμοισι] MS. bene. Ibid. βάλλ' idem, forte βάλλ'.

Ibid. θυσανόεσσαν] MS. Fl. 739 ἐξεφάνωται] Fl Ald. 1. male.

Ibid. δοῖα δὲ περὶ δρομοὶ ἀντυγῆς εἰσι·]
 Vide supra ad 262. Ἔρπ.

Ver. 730. καλὸν] Vide supra ad β'. 45.

Ibid. ζυγόν,] Mire admodum Spondanus: "Per hoc jugum, Equos (inquit) intelligit; Ut statim subjicit, ὑπὸ δὲ ζυγὸν " ἤγαγεν Ἴππους."

Ver. 734. κατέχευεν ἑανὸν] Vide supra ad γ'. 385.

Ver. 735. Ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο]
 Virg.

Ipsa suis quondam manibus Sidonia Dido
 Fecerat, et tenui telas discreverat auro.

Æn. XI. 73.

Ver. 738. αἰγίδα θυσσανόεσσαν, Δεινήν,]
 Virg.

Ægidaque horrificam, turbatæ Palladis armæ.

Æn. VIII. 435.

Ver. 740. Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δ' Ἀλκῇ,] Virg.

— tristesque ex æthere Diræ,
 Et scissa gaudens vadit Discordia palla;
 Quam cum sanguineo sequitur Bellona flagello.
 Æn. VIII. 701.

— quas illi læta laborum

- 740 Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δ' Ἀλκῇ, ἐν δὲ κρυόεσσα Ἰωκὴ
 Ἐν δέ τε Γοργεῖν κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου,
 Δεινὴ τε, σμερδὴν τε, Διὸς τέρας Αἰγιόχοιο.
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνὴν δέτο τετραφάληρον,
 Χρυσείην, ἑκατὸν πόλεων περυλῆσσ' ἀραρυῖαν.
 745 Ἐς δ' ὄχρεα φλόγεα παρὶ βήσατο· λάζετο δ' ἔγχος
 Βριθὺν, μέγα, ξιβαρὸν, τῷ δάμνησι εἰχας ἀνδρῶν
 Ἠρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
 Ἦρη δὲ μάσιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππες.
 Αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον ἔραν, ἃς ἔχον ὦραι,
 750 Τῆς ἐπιτέτραπται μέγας ἔρανος, Οὐλύμπός τε,
 Ἦμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἧδ' ἐπιθεῖναι.
 Τῇ ῥα δι' αὐτῶν κεντρενηκέας ἔχον ἵππες·
 Εὖρον δὲ Κρονίωνα, θεῶν ἄτερ ἡμενον ἄλλων,

740 In ea Contentio, in ea Fortitudo, in ea atrox Insectatio:

In ea et Gorgonium caput diri monstri,

Dirumque, horrendumque, Jovis portentum Ægiochi.

Capiti vero clavis-undique-ornatam galeam imposuit quatuor-conos-haben-
 Auream, centum urbium peditibus sufficientem. [tem,

745 Inque currum fulgidum pedibus conscendit; sumsitque hastam

Gravem, magnam, validam, qua domat ordines virorum

Heroum, quibuscunque irascitur præpotenti-patre-nata.

Juno autem scutica velociter urgebat equos.

Sponte sua autem portæ crepuerunt cœli, quas custodiebant Horæ,

750 Quibus commissum est magnum cœlum Olympusque,

Ut et aperiant densam nubem et claudant.

Hac utique *via*, per eas, stimulo-parentes dirigebant equos:

Invenerunt autem Saturnium, a diis seorsum sedentem aliis,

747 τοῖσι] MS. bene. 749 δι male omittunt A. 2. 3. J. R.

In quibus facile videre est, *Virgilium Ho-*
meri majestatem non assecutum.

Ibid. δι κρυόεσσα] *Al.* δι κρυόεσσα.

Ibid. Ἐν δ' Ἔρις, — ἐν δ' — ἐν δι] *Imi-*
tatus est Callim. H. in Cer. 28. de luco
Cereris: Ἐν πίτυς, ἐν μεγάλαι πτελῆαι
ἔσαν, ἐν δι καὶ ὄχραι, ἐν δι κατὰ γλυκύμα-
λα. ubi vid. quæ dixi de hac forma ad il-
lum locum.

Ver. 741. Ἐν δέ τι Γοργεῖν κεφαλῇ]
Virg.

— ipsamque in pectore Divæ

Gorgona, desecto vertentem lumina collo.

Æn. VIII. 457.

Ver. 745. ἀμφίφαλον κυνὴν] *Virg.*

— galeam — cristisque decoram. *Æn. IX. 365.*

Ver. 744. ἑκατὸν πόλεων περυλῆσσ' ἀρα-
 ρυῖαν.] Vel, quod ποσάτων πόλεων ὀπλί-
 τας καλύπτειν καὶ σκέπειν ἠδύνατο. Vel,
 ὅτι ἑκατὸν πόλεων ὀπλίτας εἶχεν ἐντετυπωμέ-
 νης αὐτῇ. *Eustath. Clark.* Quid si pu-
 temus Homerum non tam magnitudinem,
 quam firmitatem laudare voluisse, et
 verba sic esse intelligenda; *adversus cen-*
tum urbium exercitus suffecturam, ne-
dum adversus Trojanos, nulla vi hu-
mana lædendam aut comminuendam.
Ern.

- Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
 755 Ἐνθ' ἵππας θήσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 Ζῆν' ὕπατον Κρονίδην ἐξήρετο, καὶ προσέειπε·
 Ζεῦ πάτερ, εἴ νημεσίζῃ Ἄρει τάδε καρτερὰ ἔργα,
 Ὅσσάτιόν τε καὶ οἷον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
 Μῆψ, ἀτὰρ εἴ κατὰ κόσμον; ἐμοὶ δ' ἄχος· οἳ δὲ ἔκηλοι
 760 Τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 Ἄφρονα τῆτον ἀνέντες, ὅς οὔτινα οἶδε Δέμιςα.
 Ζεῦ πάτερ, ἥ ῥά τί μοι κεχολάσσαι, αἴκεν Ἄρηα
 Λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἔξαποδίσσωμαι;
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 765 Ἄγρει μάν οἳ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην,
 Ἥ ἐ μάλιστ' εἴωθε κακῆς ὀδύνῃσι πελάζειν.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·

Summo vertice multa-cacumina-habentis Olympi.

755 Ibi equos sistens dea candidas-ulnas-habens Juno

Jovem supremum Saturnium interrogavit, et allocuta est;

“Jupiter pater, annon succenses Marti ob hæc atrocía facta,

“Eo-quod-tantasque et tales perdiderit copias Achivorum

“Temere, nec ut decuerat? Mihi sane dolor: at vero quieti

760 “Delectantur Venusque et argenteo-arcu-decorus Apollo,

“Dementem hunc quum exstimularint, qui nulla novit jura.

“Jupiter pater, nunquid mihi irasceris, si Martem

“Graviter percussum pugna exegerim?”

Hanc autem respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter;

765 “Agedum, adversus ipsum incita Minervam prædatricem,

“Quæ ipsum maxime solita-est in graves dolores conjicere.”

Sic dixit; nec non obsecuta est dea candidas-ulnas-habens Juno;

757 κρατερὰ] MS. Fl. R.

Ver. 745. βήσασα.] *Al.* βήσεται. Vide supra ad ver. 109. et ad β'. 35.

Ver. 747. ὀβριμοπάτρι.] Vide supra ad α'. 45.

Ver. 748. Ἥρη δὲ μάσιγι.] Qua ratione, δὲ, hic producat; et similiter, φλόγεα, ver. 745. itemque κεντρηνεκίας, ver. 752. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ibid. ἐπιμαίειτ' ἄρ' ἵππας.] Videtur *Eustathius* legisse, ἐπιμαίετο ἵππας. Quæ fortasse non pejor lectio. Quanquam et istud ἄρ', non male hæc cum præcedente, ver. 752. connectit.

Ver. 749. Αὐτόμαται.] *Al.* Αὐτόματα.

Ibid. μύκον] Vide supra ad β'. 514.

Ver. 751. ἀνακλῖναι] Vide supra ad α'. 509.

Ver. 752. τῇ ῥά] Vide supra ad α'. 56.

Ver. 756. ἐξήρετο,] *Al.* ἐξείρετο.

Ver. 763. ἔξαποδίσσωμαι;] Vide supra ad α'. 598.

Ver. 764. νεφεληγερέτα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 765. ἀγελείην,] *Al.* ἀγελάειν. Vide supra ad δ'. 128.

Ver. 766. Ἥ ἐ μάλιστ' εἴωθε] Vide infra ad ver. 841.

- Μάστιξεν δ' ἵππους· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
 Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστέρóεντος.
 770 "Οσσον δ' ἡροειδὲς ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν,
 "Ημενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσων ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
 Τόσσον ἐπιθρώσκεισι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.
 'Αλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἴζον, ποταμῷ τε ρέοντε,

Sed scutica verberavit equos: hi autem non inviti volabant
 Per medium terræque et cœli stellati.

- 770 Quantum vero aëris per-horizontem-extensi-spatium homo videt oculis,
 Sedens in specula, prospectans in nigricantem pontum,
 Tantum saltu-conficiunt deorum altisoni equi.
 At quando jam Trojam pervenissent, fluviosque labentes,

768 μάστιξεν] MS. male. 776 παρὶν] MS.

Ver. 769. Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανῷ] Virg.

— terras inter cœlumque volabat,
 Littus arenosum Lybiæ ventosque secabat,
 Æn. IV. 256.

Quæ cum sententia plane sit nulla, (quid enim est *littus secare*?) emendavit hoc modo Criticorum louge longèque omnium Princeps, Richardus Bentleius:

— terras inter cœlumque, *legebat*
 Littus arenosum Libyæ, ventosque secabat.

Qua sane emendatione nihil unquam excogitatum venustius, nihil certius. Cæterum ad vocem, *μεσσηγὺς*, non abs re erit hoc in loco annotare, quam singulari loquendi ratione Scriptores Romani vocis istius vim interdum expresserint: *Horat.*

— *inter*
 Hectora Priamiden, animosum atque inter Achillem,
 Ira fuit capitalis. — *Sermon.* I. 7.
 — Nestor componere lites
Inter Peliden festinat, et *inter* Atriden.
Epist. I. 2.

Quæ ad loca *Vir ingens* jam memoratus;
 " *Vitiosum sane, inquit, loquendi genus,*
 " *et ἰδιωτικόν; quodque magni emerim,*
 " *nunquam ab Horatio prolutum.*" Similem tamen loquendi rationem et *Livio* lib. XXII. 35. adduxit *Gatakerus*; "inter *cives Romanos* et inter peregrinos." Et ex *Cicer.* *Paradox.* I. *Marcilius*; "nihil *inter te* atque *inter quadrupedem* putes *interesse.*" Quorum in priori locorum, posterius illud *inter*, codicum meliorum

jussu; in posteriori, codicum omnium consensu, ejiciendum contendit (in *Ad-dendis* ad *Notas* suas) *Bentleius*. Verum casu occurrit mihi nuper alius ex *Cicerone* locus, qui medela ista, siquidem jam sanus non sit, sanari venuste non potest. *De amicis.* §. 25. "Quid *inter-*
 " *sit inter popularem, id est, assentatorem,*
 " *et levem virum; et inter constantem, se-*
 " *verum, et gravem.*" *Clark.* Recte de hoc loco Ciceronis judicat. Et argutiæ sunt, quæ *Bentleius* de duplici *inter* disputat. *Ern.*

Ibid. ἀστέρóεντος.] Vide supra ad δ'. 44.

Ver. 770. "Οσσον δ' ἡροειδὲς — Τόσσον — ἵπποι.] 'Ο δὲ, πῶς μεγέθύνει τὰ δαιμόνια; — τὴν ὁρμὴν αὐτῶν κοσμικῷ διαστήματι καταμετρεῖ. *Longinus* §. 9.

Ver. 772. ὑψηχέες] *Al.* ὑψαυχίνες.

Ver. 778. Αἱ δὲ βάτην] Recte se habet ista Syntaxis: Videsupra ad α'. 566. Non omittendum tamen, *Scholiastem Sophoclis* ad *Electr.* ver. 980. itemque *Euripidis* ad *Alcest.* ver. 902. legisse hoc in loco, τῶ δὲ βάτην. Quæ quidem Syntaxis, et ipsa quoque recte se habet; licet de *Faminiis* sermo sit. Non quod τῶ "per omnia genera dicatur," ut *Barnesius*; nedum quod γυναικες sit masculinum in numero duali, ut Grammatici stultissime commenti sunt; sed quod unusquisque [*la personne.*] sive sit Hominum, sive Deorum, seu quicumque sit, sive mas, sive femina, quoties ad sententiam nihil interest quo quis sexu sit, proprie effertur genere masculino. Scilicet non ad *Sexum*, sed (ut recte alicubi *Dionys. Ha-*

Ἡχι ρόας Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος,
 775 Ἐνδ' ἵππας ἔσθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Λύσασ' ἐξ ὀχέων· περὶ δ' ἡέρα πελὺν ἔχευε.
 Τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.
 Αἱ δὲ βάτην τρέψωσι πελειάσιν Ἴδμαδ' ὁμοῖαι,
 Ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμαυῖται.

Qua fluenta Simoïs commiscunt et Scamander;

775 Ibi equos stitit dea candidas-ulnas-habens Juno,
 Solutos curru; circumque caliginem multam fudit.
 Illis vero ambrosiam Simoïs summisit ad depascendum.
 Hæ autem iverunt pavidis columbis incessu similes,
 Viris Argivis auxiliari properantes.

777 τοῖσι δ'] MS. edd. vett. unde forte leg. τοῖσι δὲ, quod est mollius vulgato.

licarnasseus) πρὸς τὸ πρόσωπον ἀποστρέφεται
 ὁ λόγος. Exempla apud optimos Auctores
 occurrunt innumera. Apud Homerum, de Junone et Minerva;

— πλῆγ' ἔντε κεραιῶν. *Iliad.* θ'. 455.

De iisdem *deabus*, in quibusdam codicibus;

— προφανέτεσιν ἀνὰ πολέμοιο γερύσας.
Ibid. ver. 578.

De *fæminis* duabus, apud Pausaniam;

— τῶτους δὲ φασιν, etc. *Lib.* II. cap. 21.

Apud Sophoclem, de *fæminis* itidem duabus;

"Ἰδισθε τῶδε τῶ κασιγνήτῳ, φίλει,
 "Ὡ τὸν πατρὸς οἶκον ἐξισασάτην"
 "Ὡ τοῖσιν ἐχθροῖς"
 Ψυχῆς ἀφιδέσαντες
 Τούτῳ φιλεῖν χρή, τῶδε χρὴ πάντας σέβειν"
 Τῶδ' ἐν θ' ἐρεταις

Electr. ver. 980, etc.

Apud Euripidem, de *Viro et Uxore* sua;

Δυνεῖν γὰρ ὄντων, οὐχ ὁ μὲν τλήμεναι, ὁ δ' οὐ.
Helen. 652.

Δύο — Ψυχὰς — λίμαν διαβάοντε.
Alcest. 900.

Item *Hecuba*, de *seipsa et filia*;

— οὐκ ἄρ' ὡς θανουμένης
 Μετ' ἄλλης ἡμᾶς — *Hecub.* 511.

Creüsa, de *seipsa*:

Ἡμεῖς ἐν ὄρεσιν σπαργανώσαντες πέπλοις.
Ion. 955.

Et *Pythia*, de *seipsa*;

"Ἴδου δὲ θνητῶν οὐτις ἀνθρώπων τάδε
 ἔχοντας ἡμᾶς — *Ibid.* 1361.

Apud eundem, de *muliere* mortua;

Θάπτειν τιν' ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ μέλλων νεκρόν.
Alcest. 515.

Νέκυν μὲν ἦδη πάντ' ἔχοντα — *Ibid.* 607.

— Καὶ παρὶς ἄλλῳ θανεῖν
 Νέμω γέρον ὦν, τόνδ' ἀποιμώξεις νεκρόν.
Ibid. 635.

'Αλλ' οὐ σὺ νεκρὸν ἀντὶ σοῦ τόνδ' ἐκφέρεεις;
Ibid. 716.

"Ἀπὸ θεοῦ, καὶ με τόνδ' ἔα θάψαι νεκρόν.
Ibid. 729.

Apud Aristophanem, de *fæmina* quadam;

— ἕτερον ἂν —
 — καὶ τοῦ φερόμενος ἀκούσαι.
Ecclesiæ. Scen. 2.

Apud Plautum itidem, de *muliere*;

Quis ea est? *Mil. Glorios.* Act. III.
 Quicum ibat. *Epidic.* Scen. 4.
 Sed quis ea est mulier? *Ibid.* Scen. ult.
 Hæc est; Quis? *Cistell.* Act. IV. Scen. 2.
 Quis es? *Ibid.*
 Quisquis es, quæ, etc.
Rud. Act. IV. Scen. 4.

Apud Virgilium, de *Venere*;

— ducente Deo. — *Æn.* II. 632.

Ex quibus omnibus abunde apparet, utramque loquendi rationem, et Αἱ δὲ βάτην, recte se habere.

Ibid. πελειάσιν ἰθὺμαθ' ὁμοῖαι.] Motum indicat æquum et placidum: Virg.

- 780 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
 Ἔστασαν, ἀμφὶ βῆν Διομήδεος ἱπποδάμοιο
 Εἰλόμενοι, λείεσιν εἰκότες ὠμοφάγοισιν,
 Ἦ συτὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
 Ἐνθα στᾶσ' ἦϋσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 785 Στέντορι εἰσαμένη, μεγαλήτορι, χαλκεοφάνω,
 Ὅς τόσον αὐδῆσασχ', ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα.
 Αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί.
 Ὅφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 Οὐδέποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
 790 Οἴχνησκον· κείνη γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος.

- 780 Sed quando jam venerant, ubi plurimi et fortissimi
 Stabant, circum vim Diomedis equum domitoris [circum Diomedem]
 Conferti, leonibus similes cruda-vorantibus,
 Vel suibus apris, quorum robur non imbelles:
 Ibi stans clamavit dea candidas-ulnas-habens Juno,
 785 Stentori assimilata, magnanimo, æream-vocem-habenti,
 Qui tantum vociferabatur, quantum alii quinquaginta:
 "Proh pudor, Argivi, turpia probra, forma tantum admirabiles!
 "Quamdiu quidem in bello versabatur nobilis Achilles,
 "Nunquam Trojani ante portas Dardanias
 790 "Progrediebantur; illius enim timebant validam hastam:

783 κάπροις] MS. recte. 787 εἶδος ἄριστοι] MS. 789 Δαρδανίαν] MS.
 vitiose. 791 ἐκὰς] MS. Fl. A. 1. Fuit forte νῦν δὲ ἐκὰς.

Qualis spelunca subito commota columba, —
 Fertur in arva volans, —

———— mox, aëre lapsa quieto,

Radit iter liquidum, celeres neque commovet
 alas. Æn. V. 213.

Ver. 781. βῆν Διομήδεος] Vide supra
 ad β'. 658.

Ver. 784. ἦϋσε θεᾷ] Ducum indicat
 per totum exercitum ad commovendos
 milites cohortationem.

Ver. 785. Στέντορι εἰσαμένη.] Vide su-
 pra ad γ'. 141. Clark. De Stentoris vo-
 ce vid. Cl. Riccius in Diss. Homer. T.
 I. Diss. 19. Ern.

Ibid. μεγαλήτορι.] Vox, μεγαλήτωρ,
 non hic fortem aut magnanimum signifi-
 cat; (nam, ut recte monet Scholiastes,
 οὐδὲν οὐδαμῶς περὶ τούτου διεξῆλθεν ἔργον πε-
 ποιηκότος) sed, ut Eustathius explicat,
 χαλκέντερον. κατ' ἐκείνου, "Χάλλειον δὲ μοι
 ἦτορ ἐνείη." Clark. Igitur vertendum

erat: *firmiter pectore, et alterum ferrea
 voce, ut habet Virgilius, aut sonora voce,*
ut placet Riccio, quæ tamen est potius,
prosaica interpretatio formæ poeticæ.
 Ern.

Ver. 788. Ὅφρα μὲν ἐς πόλεμον — Ἀχιλ-
 λεύς,] Ὁ ποιητὴς ἀπὸ τοῦ ἐννάτου ἔτους ἤρξα-
 το, ἐπεὶ τὰ πρὸ τῆς Ἀχιλλεύς μῆνιδος ἦν
 ἀτονώτερα, καὶ πράξεις οὐκ ἔχοντα μακράς,
 οὐδὲ παλλήλους. Συμμαχοῦντος γὰρ Ἑλ-
 λησιν Ἀχιλλεύς,

Οὐδέποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
 Οἴχνησκον, κείνη γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος.

Θαρήσαντες δὲ, τοῦτου ἀποστάντες, προῆλ-
 θον, καὶ, τῆς μάχης γενομένης, πολυπροσω-
 πόι τε καὶ συνεχεῖς τῶν ἡρώων ἀριστεῖαι κα-
 τίστησαν. Plutarch. de vita Homerī, in
 fine. Notandum hic porro, quanto cum
 artificio, ut Poëma sit unum a capite ad

Νῦν δ' ἑκαθεν πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.

“Ὡς εἰποῦσ', ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστω.

Τυδεΐδῃ δ' ἐπόρυσσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Εὗρε δὲ τὸν γε ἄνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν

795 Ἐλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰῶ·

Ἰδρῶς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος

Ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ τέριετο, κάμνε δὲ χεῖρα·

Ἄν δ' ἴσχων τελαμῶνα, κελαινεφές αἶμ' ἀπεμόργνυ·

Ἰππεῖς δὲ θεὰ ζυγῷ ἥψατο, φάνησέν τε·

800 Ἥ ὀλίγον οἱ παῖδα ἰοικότα γείνατο Τυδεύς.

Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἦν δέμας, ἀλλὰ μαχητής.

“Nunc vero procul ab urbe cavas apud naves pugnant.”

Sic fata, commovit robur et animum uniuscujusque.

Tydidæ autem supervenit dea cæsiis-oculis Minerva;

Reperitque hunc regem apud equos et currus

795 Vulnus refrigerantem, quod ei inflixerat Pandarus sagitta:

Sudor enim ipsum affligebat sub lato loro

Clypei pulchre-orbiculati; quo utique affligebatur, laborabatque manu:

Ac elevans lorum, nigrum sanguinem abstergebat:

Equinum autem dea jugum attigit, dixitque;

800 “Profecto parum sibi filium similem genuit Tydeus.

“Tydeus utique parvus quidem erat corpore, sed pugnator.

797 κάμμε] Fl. A. 1. 798 Ἄν δ' ἴσχων] Fl. A. 1. vitiose. Ibid. ἀπομόργνυ] MS.

ealcem, nunquam non spectetur et inseratur Achilles.

Ver. 792. ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστω. Vide supra ad β'. 451.

Ver. 794. παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν] Vide supra ad ver. 219. Clark. Male hic obediit Barnesio Clarkius. MS. et edd. vett. omnes ἵπποισι, ut supra. Ern.

Ver. 800. Ἥ ὀλίγον οἱ παῖδα ἰοικότα] Ἰπποκρίτης δὲ καὶ πατέρων ἀγαθῶν ἱνίης, ὅταν ἔξαμαρτάνωσιν. “Ὁμηρος, “Ἥ ὀλίγον “οἱ παῖδα ἰοικότα γείνατο Τυδεύς.” Plutarch. πολιτικά παραγγέλλει. Idem, in libro de Adulatore ab Amico dignoscendo, haud longe a fine, versum hunc Agamemnoni attribuit, vel memoria lapsus, eo quod simili argumento usus sit Agamemnon in τῇ Ἐπιτομῇ, supra in præcedente libro δ'. vel quod hoc in loco Minervam intellexerit, Agamemnonis utique cohortationem prudentem.

Ibid. ὀλίγον οἱ παῖδα] Qua ratione, ὀλίγον, ultimam producat; itemque, με, ver. 817. vide supra ad α'. 51. n. 8. Cæterum si quis transposuerit in hoc et sequenti versu voces ὀλίγος et μικρός, utrobique τὸ ἀρμόττον, ὅσον διαφέρει ἐπὶ τῶν ἰπῶν, θεωρεῖσθαι. — τὸ μὲν φαίνεται καλὸν, τὸ δὲ εὐτελές. Ut recte observavit Aristoteles, Poétic. cap. 22. de versu isto, *Odys. i. 515.*

Ver. 801. Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν] Interim confert admirationi multum etiam infirmitas; ut cum Homerus Tydea parvum, sed bellatorem dicit fuisse. Quintilian lib. III. cap. 5.

Ingentes animos angusto pectore versant.

Virg. *Georgic.* IV. 83.

Ingenio pugnax, corpore parvus erat.

Oviā.

— sed non et viribus infra

- Καί ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἴασκον,
 Οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
 Ἄγγελος ἐς Θήβας, πολέας μετὰ Καδμείωνας·
 805 Δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἐκῆλον·
 Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερὸν, ὥς τὸ πάρος περ,
 Κούρης Καδμείων προκαλίζετο· πάντα δ' ἐνίκα
 Ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάρρ' ὁδος ἦα.
 Σοὶ δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παρὰ δ' ἴσταμαι, ἡδὲ φυλάσσω,
 810 Καί σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι·
 Ἀλλὰ σεν ἢ κάματος πολυαῖξ γυῖα δέδυκεν,
 Ἥ νύ σέ πε δέος ἴσχει ἀκήριον· οὐ σύ γ' ἔπειτα
 Τυδέος ἔκγονός ἐσσι, δαΐφρονος Οἰνείδαο.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 815 Γινώσκω σε, θεὰ, δύγατερη Διὸς Αἰγίοχοιο,

“ Ac quando ipsum ego pugnare non sinebam,

“ Neque furenter irruere, quando scilicet venit seorsum ab Achivis

“ Legatus ad Thebas, plures ad Cadmeios;

805 “ Convivari ipsum jussi in aedibus quietum:

“ Sed is animum retinens suum fortem, sicuti prius,

“ Juvenes Cadmeiorum provocabat; in omnibus autem vincebat

“ Facile: talis illi ego adjutrix eram.

“ Tibi vero equidem ego assistoque, et te servo,

810 “ Et te prompto animo hortor adversus Trojanos pugnare:

“ Sed tibi vel defatigatio ex multo labore membra subiit,

“ Vel te certe aliquo-modo timor tenet exanimans: Non sane tu posthac

“ Tydei soboles es reputandus, rei-militaris-periti CEnidæ.”

Hanc autem respondens allocutus est fortis Diomedes;

815 “ Agnosco te, dea, filia Jovis Ægiochi,

806 κρατερὸν] MS. Fl. 808 τοίη τοι] edd. vett. 809 σοὶ δὲ τοι] edd. vett.

Lectioni Barnes. quam Clarkius secutus est, suffragatur MS. Lips.

810 κελύομαι] MS. male. 815 σέ] male omittit MS.

Tydea fert animus; totosque infusa per artus

Major in exiguo regnabat corpore virtus.

Stat. Theb. lib. 1.

Vcr. 803. ἤλυθε] Vide supra ad γ'. 205.

Ibid. νόσφιν] Vide supra ad α'. 349.

Vcr. 808. τοίη οἱ ἐγὼν] Ita edidit Barnesius ex MS. Recte, ut mihi quidem videtur. Vulgg. τοίη τοι ἐγὼν· ex versu, ut verisimile est, 828. infra. Quanquam et τοίη τοι, etiam hoc in loco, ferri pos-

sit; si modo particula τοι, explementum utique accipiat; sicuti in φ'. 110. Ἀλλ' ἐπὶ τοι κάμολ θάνατος, etc. Clark. Consentit MS. Lips. De τοίη v. ad Callimach. H. in Del. 27.

Vcr. 815. Γινώσκω σε, θεὰ,] Virgil.

Et nunc nequicquam fallis Dea, —

Æn. XII. 634.

Vcr. 818. ἐφετμῶν,] Pronunciabatur, ἐφετμῶν. Vide supra ad β'. 811.

- Τῷ τοι προφρονέας ἐρέω ἔπος, ἐδ' ἐπικεύσω·
 Οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον, ἔτε τις ὄκνος·
 Ἀλλ' ἔτι σὺν μέμνημαι ἐφετμέων, αἷς ἐπέτειλας.
 Οὐ μ' εἵας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
 820 Τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἰ κε, Διὸς θυγάτηρ, Ἀφροδίτη
 "Ελθῇς ἐς πόλεμον, τήνγ' ἐτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ.
 Τ' ἔνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι, ἥδ' ἐκαὶ ἄλλους
 Ἀργεῖους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας·
 Γινώσκω γὰρ Ἀρῆα μάχην ἀνακοιρανέοντα.
 825 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Τυδεΐδῃ Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 Μῆτε σύ γ' Ἀρεα τόνδε τι δείδιδι, μῆτε τιν' ἄλλον
 Ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρροδός εἰμι.
 Ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἀρῆϊ πρῶτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους·

" Ideo tibi lubenter dicam verbum, neque celabo:

" Neque aliquis me timor tenet exanimis, nec ulla ignavia;

" Sed adhuc tuorum recordeo mandatorum, quæ mandasti.

" Non me sinebas cum beatis diis ex-adverso pugnare

820 " Cæteris; sed si, Jovis filia, Venus

" Veniret in prælium, hanc vulnerare acuto ære.

" Quare nunc et ipse recedo, atque etiam cæteros

" Argivos jussi congregari hic omnes:

" Agnosco enim Martem prælium obeuntem et administrantem."

825 Huic autem respondit deinde dea cæsiis-oculis Minerva;

" Tydide Diomedes, meo carissime animo,

" Neque tu Martem hunc ullatenus time, neque quemquam alium

" Immortalium: talis tibi ego adjutrix sum.

" Verum age, in Martem primum dirige solidos-ungulis equos:

823 ἀλήμεναι] Fl. A. 1. Vid. not. 827 Ἀρῆα τόνδε δείδ.] MS. edd. vett.

828 ἀπιτάρροδος] A. 2. 3. vitiose.

Ver. 823. ἀλήμεναι] Sic MS. sic edd. præter Flor. et Ald. pr. quæ ἀλήμ. habent: quod mihi placet. Nullo modo ἀλήμεναι ab ἄλῃμῃ, vagor, erro, potest esse congregari. Haberet enim idem verbum plane contrarias significationes, quod est absurdum. Sed est ab eodem, unde ἄλῃς, confertus, densus, unde ἄλῃα, ἀλίζω. Arcadius, Grammaticus ineditus, ἄλῃη, ἄλῃσις. Hinc ἄλῃμῃ potest fieri, ut ἄλῃμῃ ab ἄλῃη. Hinc infra ἀλίντις. Ern.

Ver. 824. ἀνακοιρανέοντα.] Schol. διατάσσοντα, διέποντα. Αἱ προδίσεις, ἀντιλαμβάνόμεναι ἀλλήλων, τοὺς οἰκείας τόπους τηροῦσι. Αἱ ἀνά κοιρανέοντα.

Ver. 827. Μῆτε σύ γ' Ἀρεα τόνδε τι δείδιδι.] Ita recte, ut opinor, edidit Barnesius. Al. Μῆτε σύ γ' Ἀρεα τόνδ' ἔτι δείδιδι. Quod perinde est. Al. Μῆτε σύ γ' Ἀρῆα τόνδε δείδιδι, et, Μῆτε σύ γ' Ἀρῆα τόνδε δείδιδι. Quarum lectionum prior verum, posterior sententiam jugulat.

- 830 Τύψον δὲ σχεδὶν, μὴδ' ἄζοο θῆρον Ἄρηα
 Τῆτον μαινόμενον, τυκτὸν κακὸν, ἄλλοπρόσαλλον·
 Ὃς πρῶν μὲν ἐμοὶ τε καὶ Ἑρῇ στεῦτ' ἀγορεύων,
 Τρωσὶ μαχίσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν.
 Νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.
- 835 Ὡς φημένη, Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε,
 Χειρὶ πάλιν ἐρύσας· ὁ δ' ἄρ' ἐμπαπείως ἀπόρυσσε.
 Ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παρὰ Διομήδεα δῖον
 Ἑμμεμαυῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄζων
 Βριθοσύνη· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεόν, ἄνδρα τ' ἀρίστον.
- 840 Λάζετο δὲ μάλιστα καὶ ἡνία Παλλὰς Ἀθήνη·
 Αὐτίκ' ἐπ' Ἀρῇ πρῶτα ἔχε μώνυχας ἵππους.
 Ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριζεν,

- 830 " Ferique eum cominus, neque reverere impetuosum Martem
 " Hunc insanientem, præter-naturam-ascitum malum, inconstanter:
 " Qui non ita-primem mihique et Junoni promisit dicens,
 " Adversum Trojanos se pugnaturum, atque Argivis auxiliaturum;
 " Nunc vero cum Trojanis versatur, horumque est oblitus."

- 835 Sic locuta, Sthenelum quidem e curru depulit humi,
 Manu retrorsum trahens; ille autem dicto-citius desiluit:
 Ipsaque in currum conscendit juxta Diomedem nobilem
 Ira-concitata dea: valde autem gemit faginus axis
 Sub pondere; gravem enim vehebat deam, virumque fortissimum.

- 840 Corripuit autem scuticam et habenas Pallas Minerva;
 Ac statim in Martem primum dirigebat solidos-ungulis equos.
 Ille quidem Periphantem ingentem occiderat,

830 ἄζοο] MS. 835 μαχήσεσθαι] R. A. 2. 3. J. 836 ἀπόρυσεν] MS. Fl.
 recte. et mox 839 idem MS. ἄγε.

Ver. 828. Ἀθανάτων] Vide supra ad α'.

398. Ver. 831. τυκτὸν κακὸν,] Eustathio,
 " præter-naturam-ascitum malum." Aliis,
 " natura improbum." Neutrum male,
 licet diversa ratione.

Ver. 835. Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε
 χαμᾶζε, — Ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε] Virgil.

Aurigam Turni media inter lora Metiscum
 Executit, et longe lapsum temone relinquit;
 Ipsa subit, manibusque undantes flectit habenas,
 Cuncta gerens, vocemque, et corpus, et arma,
 Metisci. Æn. XII. 469.

Ver. 836. πάλιν ἐρύσας.] Qua ratione,
 πάλιν, hic ultimam producat; item, δὲ,
 ver. 840. et μιν, ver. 845. et ὀλοφυρόμενος,
 ver. 871. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 838. μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄζων]
 Οἱ παλαιοὶ, ἀντὶ τοῦ φήγινος, πῆγινος γρά-
 φουσιν· εἰπόντες ὅτι πῆδος, εἶδος ξύλου. Eu-
 stath. Virgil.

Post valido nitens sub pondere faginus axis
 Instrepat. — Georgic. III. 172.

— gemit sub pondere cymba.

Æn. VI. 413.

- Αἰτωλῶν ὅχ' ἄριστον, Ὀχηςίε ἀγλαὸν υἷόν·
 Τὸν μὲν Ἄρης ἐνάριζε μαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη
 845 Δῦν' Αἶδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἄρης.
 Ὡς δὲ ἴδε βροτολογιὸς Ἄρης Διομῆδεα δῖον,
 ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασε
 Κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμόν·
 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰδὺς Διομῆδεος ἵπποδάμοιο.
 850 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Πρόσθεν Ἄρης ὠρέξασθ' ὑπὲρ ζυγόν, ἥνια θ' ἵππων,
 Ἐγχεῖ χαλκείῳ, μεμαῶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι·
 Καὶ τό γε χεὶρὶ λαβῆσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ὡσεν ὑπ' ἐκ δίφροιο ἐτώσιον αἰχθῆναι.
 855 Δεύτερος αὖθ' ὠρμᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομῆδης

Ætolorum longe fortissimum, Ochesii præclarum filium:

Hunc utique Mars occidebat cæde-inquinatus: sed Minerva

- 845 *Induit Orci galeam, ne ipsam videret impetuosus Mars.*

Postquam vero vidit hominum-perniciēs Mars Diomedem nobilem,

Is quidem Periphantem ingentem illic sivit

Jacere, ubi primum interficiens abstulerat animam;

Atque ivit rectâ in Diomedem equum-domitorem.

- 850 *Hi vero quum jam prope erant, alter in alterum vadentes,*

Prius Mars protenta manu-jaculatus est super jugum, habenasque equorum,

Hasta ærea, cupiens animam eripere:

Et vero hanc manu prehensam dea cæsiis-oculis Minerva

Summovit a curru, ut incassum præterfugeret.

- 855 *Secundus tum impetum fecit pugna strenuus Diomedes*

844 ἐνάριζε] MS. Fl. A. 1. recte. ut supra 768 μάστιξεν, non μαστίξεν, ut
 habet ibi MS. 847 ἔασιν] Fl. A. J. R. 852 ὀλέσαι] MS.

Ver. 840. 841. Ἀρίζετο — Αὐτίκ' —
 ἔχε] Oratio hæc *asyndetos*, impetum et
 vehementiam *Festinantis* significanter in-
 dicat. Vide supra ad α'. 105. *Clark*. Ar-
 gutias esse has, aliis locis monuimus.

Ver. 841. Αὐτίκ' ἐπ' Ἄρηι (Παλλᾶς) ἔχε
 μώνυχας ἵππους.] Nempe, Trojanorum vim
 superavit Græcorum disciplina et scientia
 militaris. Id quod fieri scilicet εἰωθεῖ, ver.
 766.

Ver. 842. ὁ μὲν (Ἄρης) Περίφαντα —
 ἐξενάριξεν.] Eo, ut opinor, quod in præ-
 lio cecidisset *Periphas*, nec a quo occisus

esset appareret; a *Marte* dicitur interfec-
 tus. Cæterum legendum hic crediderim,
 ἐξενάριξε· sicuti infra, ver. 844.

Ver. 847. ἔασε] Vide supra ad δ'. 42.

Ver. 855. βοὴν ἀγαθὴν] Vide supra ad
 β'. 408.

Ver. 857. Νείατον ἐς κενεῶνας.] Hoc ait
 Poëta, ni fallor; militibus inferiorum or-
 dinum interfectis permultis, fusos Tro-
 janos tantam cladem accepisse, ut eo die,
 qua parte pugnaret *Diomedes*, pene con-
 fectum bellum videretur. Διομῆδης ἐπὶ
 τὰ κενὰ τῆς μὴ πάνυ φερεμένης ἀντιπάλων

- "Εγχεί χαλκείῳ ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 Νείατον ἐς κενεῶνα, ὅδι ζωννύσκετο μίτρην.
 Τῇ ῥά μιν ἔτα τυχάν, διὰ δὲ χροά καλὸν ἔδαψεν·
 Ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὐτίς· ὁ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἀρης,
 860 Ὅσπον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον, ἢ δεκάχιλοι
 Ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔσιδα ξυνάγοντες Ἀρης.
 Τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε, Τρῳᾶς τε,
 Δείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἀρης, ἄτος πολέμοιο.
 Οἷη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀήρ,
 865 Καύματος ἐξ ἀνέμοιο δυσάεος ὀρνυμένοιο·
 Τοῖος Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἀρης
 Φαίνεται, ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.

Hasta aërea: infixit autem connixa Pallas Minerva

Imum in ile, ubi cingebatur cinctu.

Ea utique parte ipsum vulneravit assecutus, cutemque pulchram dilaceravit;

Atque hastam extraxit rursus: Tum vero boabat æreus Mars,

860 Quantum scilicet novies-mille clamant, vel decies mille

Viri in bello, certamen committentes Martis.

Tum vero tremor occupavit Achivosque Trojanosque

Territos: adeo boabat Mars, insatiabilis belli.

Qualis autem ex nubibus nigra apparet caligo,

865 Ab æstu vento graviter-spirante excitato:

Talis Tydidæ Diomedæ æreus Mars

Apparebat, cum nubibus iens in cælum latum.

857 ζωνύσκετο] MS. 860 ὅσπον ἐνν.] MS. 862 τοὺς δ' ἄρα] Fl. 864

φαίνεται] MS.

τάξιως παρεισελθάν, εὐμαρῶς ἐπρέψατο τοὺς βαρβάρους. Heraclid. Pontic. Clark. Argutiæ istæ sunt inanes.

Ver. 858. Τῇ ῥά "Ea utique parte." Non igitur supervacaneum est istud, ῥά; sed vim habet in connectenda sententia perquam elegantem. Vide quoque supra ad α'. 56. et ad β'. 158.

Ibid. οὔτα] Vide supra ad δ'. 525.

Ibid. καλὸν] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 859. ἔβραχε χάλκεος Ἀρης, "Ὅσπον τ' ἐννεάχιλοι] Clamorem exhibet aciei disjectæ, et in fugam conversæ.

Ver. 860. ἐννεάχιλοι] Similis locus est de Neptuno vociferante. Aristarchus corrigebat ἐννεάχιλοι ut δεκάχιλοι, inepte.

Nam ita nimis minuitur res, si Mars clamando tantum novem aut decem hominum vocem æquat, quæ in vulgata lectione nimis augeri videtur. Dacieria mollivit græca verba vertens sic, ut clamorem Martis dicat fuisse tantum, quantum est universi exercitus. Ern.

Ver. 864. ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀήρ, Καύματος ἐξ ἀνέμοιο δυσάεος ὀρνυμένοιο] Nonnulli distinguunt; Καύματος ἐξ ἀνέμοιο etc. Ac proinde diverse accipi potest hæc sententia: ut dicat nimirum Poëta, caliginosum aërem vel ex æstu oriri ac vento a meridie exorto, vel ventum denique ex æstu. Quæ quidem ambiguitas, non utique Poëtæ, sed nobis græce

- Καρπαλίμως δ' ἴκανε θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον·
 Πὰρ δὲ Διὶ Κρονίῳ κατέζετο, θυμὸν ἀχεύων,
 870 Δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἶμα, καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς,
 Καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ζεῦ πάτερ, εὖ νημεσίζῃ, ὄρῳν τάδε καρτερεῖ ἔργα;
 Αἰεὶ τοι ρίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν,
 Ἀλλήλων ἰότητι, χάριν δ' ἄνδρεσσι φέροντες.
 875 Σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκνες ἄφρονα κούρην
 Οὐλομένην, ἣ τ' αἶεν ἀήσυλα ἔργα μέμηλεν.
 Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς ἔν Ὀλύμπῳ,
 Σοί τ' ἐπιπέδονται, καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος·
 Ταύτην δ' ἔτ' ἐπεὶ προτιβάλλεται, ἔτε τι ἔργω,

- Statim vero venit deorum in sedem, excelsum Olympon:
 Propterque Jovem Saturnium sedit, animo moerens,
 870 Ostenditque immortalem sanguinem defluentem ex vulnere,
 Et lamentans verbis alatis allocutus est;
 "Jupiter pater, nonne indignaris, videns hæc violenta facinora?
 "Semper sane acerbissima dii passi sumus,
 "Mutuo consilio, gratificantes nempe hominibus.
 875 "Atqui tui causa omnes pugnamus: tu enim peperisti dementem filiam
 "Perniciosam, cui semper iniqua opera curæ sunt.
 "Alii enim quidem omnes, quotquot dii sunt in Olympo,
 "Tibique obediunt, et subjecti-sumus unusquisque:
 "Hanc autem neque verbo coërces, neque quaquam facto,

868 δ'] abest a MS. 872 κράτερα] MS. Fl.

jam minus scientibus omnino est tribuenda.

Ver. 865. ὀρνυμένοιο] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 867. ὁμοῦ νεφέεσσιν] Pulvere ingenti scilicet excitato.

Ver. 869. Κρονίῳ] De analogia τοῦ Κρονῶνος et Κρονίῳνος, vide supra ad α'. 597. et β'. 818.

Ver. 870. Δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἶμα] Ad has voces, Henr. Stephanus: "In Flor. (inquit) et Ald. et aliquot aliis, δεῖξε, "miror quomodo stante versu; in aliis "δεῖξαι, miror quomodo stante sententia." Credo equidem istos, δεῖξε δι' ἄμβροτον hos, δεῖξας ἄμβροτον, dicere voluisse.

Ver. 872. Ζεῦ πάτερ,] Equidem continere me nequeo, quin vocem Romanam, Jupiter, multo potius Ζεὺς πατὴρ esse credam, quam Juvans pater.

Ver. 874. χάριν δ' ἄνδρεσσι φέροντες.] Videtur Eustathius, quantum ex Commentario conjicere est, legisse, χάριν ἄνδρεσσι φέροντες. Quod æque ferri potest, ac ὀλοφυρόμενος ἔπια, jam supra, ver 871. Vide ad α'. 51.

Ver. 881. Διομήδεια] Pronunciabatur Διομήδη. Quomodo et scribi tandem cœptum.

Ver. 882. ἀθανάτοισι] Vide supra ad α'. 598.

- 880 Ἄλλ' ἀνίεις, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' αἰδέηλον·
 Ἦ νῦν Τυδείος υἱὸν ὑπέρθυμον Διομήδεα
 Μαργαίνειν ἀνέγκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν ἔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος·
- 885 Ἀλλά μ' ὑπὴνειακ' ἀπασχόντες πόδες· ἥ τέ κε δηρὸν
 Αὐτῷ πῆματ' ἔπασχον ἐν αἰνῆσιν νεκάδεσσιν,
 Ἦ κεν ζῶς ἀμεινὸς ἔα χαλκοῖο τυπῆσι.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Μῆτι μοι, Ἀλλοπρόσαλλε, παρζεζόμενος μινύριζε·
- 890 Ἐχθιστος δέ μοι ἐσσι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
 Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε, μάχαι τέ·
 Μητρὸς τοι μένος ἐστὶν ἀνάσχετον, ἐκ ἐπεικτὸν,

- 880 " Sed indulges, quoniam ipse genuisti filiam pestiferam;
 " Quæ nunc Tydei filium insolentem Diomedem
 " Furere exstimulavit in immortales deos.
 " Venerem quidem primum cominus vulneravit manu ad carpum:
 " Ac postea in me ipsum irrui, deo se-æquans:
- 885 " At me subdlexerunt veloces pedes: profecto alioqui diu
 " Ibi dolores passus fuisset inter horrendas cadaverum-strages,
 " Aut vivus viribus-fractus fuisset æris ictibus."
 Eum autem torve intuitus allocutus est nubes-cogens Jupiter;
 " Nequid mihi, o tu inconstans, assidens quiriteris:
- 890 " Invisissimus utique mihi es deorum, qui Olympum tenent;
 " Semper enim tibi contentioque grata, bellaque, pugnaeque:
 " Matris tibi ingenium est intolerandum, cedere nescium,

880 ἀνίεις] MS. a manu pr. sed superscr. ἀνίης. Ibid. ἐγείνατο] MS. male.
 881 Gloss. adscr. ad ὑπέρθυμον. Ἀρίσταρχος ὑπερφύαλον. 887 χαλκίῳ]
 MS. 891 Ἀεὶ] R. A. 2. 5. J. 895 δηρὸν] abest a F. A. 1. 898. νέρ-
 τειρος] MS. Schol. ἔτασε Ἀρίσταρχος. ὁ δὲ Ζηνόδοτος ἐνέριττος.

Ver. 883. Κύπριδα μὲν πρῶτον] Vide supra ad ver. 336. et 857.

Ibid. οὔτασες] Vide supra ad δ'. 525. et ad α'. 140.

Ver. 885. Ἀλλά μ' ὑπὴνειακ' Virgil.
 Nī fuga subsidio subeat.

Æn. XII. 733.

Ver. 886. αὐτῷ πῆματ' ἔπασχον] Κατ' εὐφημίαν dictum puto pro: ibi cæsus ja-

cuissem inter mortuos. Nam sequitur, ἢ κεν ζῶς etc. Aut certe si vivus discessissem, fractis viribus fuisset ab ictibus telorum. Add. ad v. 388. Ern.

Ver. 888. νεφεληγερέτα Ζεὺς.] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 891. Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη,] Virgil.

— cui tristia bella,

- "Ἡρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπαδῇ δάμνημ' ἐπέεσσιν·
 Τῷ σ' οἶα κείνης τάδε πάσχειν ἐννεσίησιν.
 895 Ἀλλ' ἔ μάν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα·
 Ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἐσσί, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ.
 Εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλης γε θεῶν γένεω ᾧδ' αἰδῆλος,
 Καί κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέρτερος Οὐρανιαίων.
 "Ὡς φάτο, καὶ Παιήον' ἀνώγει ἰήσασθαι·
 900 Τῷ δ' ἐπὶ Παιήων οἰδυρήματα φάρμακα πάσσαν,
 Ἠέσατ'· ἔ μὲν γὰρ τι κατάθνητός γ' ἐτέτυκτο.
 'Ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν,
 Ὑγρὸν ἐόν, μάλα δ' ὦκα περιστρεφέεται κυκλώντι·
 "Ὡς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο Δῖον Ἀρηα.
 905 Τὸν δ' Ἥβη λῆσεν, χαρίεντα δὲ εἵματα ἔσσε·

"Junonis; quam quidem ego vix reprimo verbis;

"Idcirco te puto illius hæc pati consiliiis.

895 "Attamen non te amplius diu patiar dolores sustinere:

"Nam e me genitus es, mihiq; te peperit mater.

"Quod si aliquo ex alio deorum natus esses ita improbus,

"Sane jam pridem fuisses inferior Urani-filiis [*Titanibus*]."

Sic dixit, et Pæonem jussit mederi:

900 Huic autem Pæon dolorem-pellentia medicamina inspergens,

Sanavit; nequaquam enim mortalis erat.

Sicut autem quando fici-succus lac album festino-motu in-coagulum-cogit,

Liquidum quod erat; valdeque velociter *concrescens* circumagitur a miscente:

Sic utique *is* celeriter sanavit impetuosum Martem.

905 Hunc autem Hebe lavit, elegantesque vestes induit;

900 [πει] MS. Ibid. πάσσει] MS. et seq. versum omittit. 905 λῆσεν] MS. bene. 906 καθίξετο] Schol. Lips. ὡς ἄλλο πρόσαλλο ἐπιλήλησται, ὡν πίπονθιν. Ὁ Ἀρίσταρχος δὲ ἀθετεῖ. Sequentes autem tres versus non sunt in MS. et in verbis positos desinit Scholiastes. Adscripti tamen sunt alia manu.

Iraque, insidiæque, et crimina noxia cordi.
 Odit et ipse pater. — *Æn.* VII. 325.

Ver. 899. ἀνώγει] *Al.* ἀνωγει μιν.

Ver. 900. φάρμακα πάσσαν.] *Alii* legunt, φάρμακ' ἔπασσεν· et versum sequentem omittunt.

Ver. 902. ἐπιγόμενος] *Al.* ἐπειγόμενος. Quod eodem redit.

Ver. 903. περιστρεφέεται] *Ἡρωδιανός* (in-

quit *Eustathius*) "περιτρέφεται" γράφει, πᾶ-
 νυ ὁρθῶς. — ἡ γὰρ λέξις, [τροφαλῖς, *caseus*]
 εἶρηται παρὰ τὸ τρέφισθαι, ὅ ἐστι πηγνυσθαι.
 Firmatur *Herodiani* lectio. *Odys.* ζ'.
 476.

αὐτὰς ὑπερθε χιτὼν γένει', εἴτε παχύν,
 Ψυχρῇ, καὶ σακίεσσι περιτρέφετο κεύσταλλος.

Quinet *τροφαλίδας*, *caseos*, ex *Antiphane*

Πὰρ δὲ Διὶ Κρονίῳ καθέζετο κύδ' ἑὶ γαίων.

Αἱ δ' αὖθις πρὸς δῶμα Διὸς μεγάλοιο νέοντο
 Ἦρ' ἑ τ' Ἀργεΐη καὶ ἀλαλκομένης Ἀθήνη,
 Παύσασαι βροτολοιγὸν Ἄρην ἀνδροκτασιάν.

Juxtaque Jovem Saturnium sedit gloria exultans.

Tum vero rursus ad domum Jovis magni redierunt

Junoque Argiva, et potens-auxiliatrix Minerva,

Postquam repressissent hominum-perniciem Martem a virorum-cædibus.

et *Aristophane* memorat *Athenæus*, lib. X.
 c. 21. et lib. XIV. c. 22.

Ver. 908. ἀλαλκομένης Ἀθήνη,] Vide
 supra ad ὅ. 8.

ΤΗΣ
 ὍΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἥ ΓΡΑΜΜΑ Ζ'.

Ὑπόθεσις τῆς Ζ'. ὍΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας.

Τῶν θεῶν ἀποστάντων τῆς μάχης, οἱ Ἕλληνες πολλοὺς ἀναιροῦσι τῶν Τρώων· Ἐλένου δὲ συμβουλεύσαντος, Ἐκτωρ εἰς τὴν πόλιν ἄνεισι, καὶ τῇ μητρὶ Ἑκάβῃ κελεύει εὐξασθαι τῇ Ἀθηνᾷ, καὶ ὑποσχέσθαι αὐτῇ δώδεκάβοων θυσίαν, ὅπως τὸν Διομήδην * ἀποστήσειε τῆς μάχης. Τέως δὲ ὄντων αὐτῶν ἐν τῷ πιδίῳ, Γλαῦκος καὶ Διομήδης ἀναγνωρίζαντες † φιλίαν πατρικὴν, διαλλάσσουσι τὰ ὅπλα ἀλλήλοις. Ἐκτωρ δὲ διαλεχθεὶς τῇ μητρὶ Ἑκάβῃ, καὶ τῇ γυναικὶ Ἀνδρομάχῃ, σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἀλεξάνδρῳ εἰς τὸν πόλεμον ἔξιεισιν.

Ἄ Λ Λ Η.

ἌΝΑ· μέσον Ξάνθου καὶ Σιμοῦντος, τῶν ποταμῶν, θάνατος Ἀκάμαντος τοῦ Θρᾷκος· καὶ Γλαύκου σύστασις, καὶ ἀναγνωρισμός, καὶ ἀμοιβὴ τῶν ὅπλων αὐτοῦ καὶ Διομήδους· καὶ ἄνοδος Ἑκτορος εἰς Ἴλιον πρὸς τὴν μητέρα, Ἑκάβην· εἴτα πρὸς Ἀλεξάνδρον καὶ Ἑλένην· εἴτα πρὸς Ἀνδρομάχην, τὴν γυναῖκα· καὶ Ἑκτορος ἔξοδος ἐπὶ τὸν πόλεμον σὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ ἀδελφῷ.

* Ἀποστήση. MS. Mori. † πατρίαν φιλίαν. Id.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ζ'.

Ἐπιγραφαί.

Ἐκτορος καὶ Ἀνδρομάχης ὁμιλία.

Ἄλλως.

Ζῆτα, Θέως Ἐκάβη ἐπὶ γούνασι πέπλον ἔθηκεν.

Ἄλλως.

Ζῆτα δ' ἄρ' Ἀνδρομάχης καὶ Ἐκτορος ἔστ' ἀριστύς.

ΤΡΩ'ΩΝ δ' οἴωθ' καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·
 Πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἐνθ' ἴθυσε μάχη πεδίοιο,
 Ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δῆξα,
 Μεσσηγυῖ Σιμόεντος, ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.
 5 Αἶας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν,
 Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,

TROJANORUM porro destituta est et Achivorum pugna gravis deorum praesentia
 Sæpe autem huc et illuc propendebat impetus praelii per campum, [sentia:
 Copiis in se invicem dirigentibus aratas hastas,
 Inter Simoëntis et Xanthi fluentia.

5 Ajax autem primus Telamonius, murus Achivorum,
 Trojanorum rupit phalangem, spemque sociis attulit,

8 Ἐϋσώρῃ] T. 14 δ' ἢ ἐν] MS. Ibid. ἀνδρώποισιν] Fl. A. 1. J. R.

Ver. 5. πρῶτος] Nempe, post Junonis et Minervæ discessum.

Ver. 6. φόως δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,] Recte Scholiastes, φῶς, χαρὰν, σωτηρίαν. Mire autem hoc accipit Poppius: perrupta et disjecta Trojanorum acie, Lucem utique immisam. Quod, ne quid amplius dicam, cum verbo ἔθηκε nequaquam congruit. Clark. Sic supra Dea Pandaro:

αἶκεν τι φέως Τρώεσσι γένοιο. add. ad 9'. 282.

Ver. 9. Τόν ρ'] Hunc utique, Hunc scilicet. Vide supra ad ε'. 858.

Ver. 10. πέρησε] Vide supra ad α'. 67.

Ver. 11. τὸν δὲ σκότος ἔσθ' ἐκάλυψεν.] Vide supra ad δ'. 461. et 503.

Ver. 12. βοὴν ἀγαθὴς] Vide supra ad β'. 408.

- Ἄνδρα βαλὼν, ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρῆκεσσι τέτυκτο,
 Υἱὸν Ἐϋσσῶρος, Ἀκάμαντ', ἧν τε μέγαν τέ.
 Τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυδος φάλον ἵπποδασείης·
 10 Ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον· εἶσω
 Αἰχμὴ χαλκεΐη· τὸν δὲ σκότος ὅσσο' ἐκάλυψεν.
 Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν ἐϋκτιμένη ἐν Ἀρίσβῃ,
 Ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισι·
 15 Πάντας γὰρ φιλέεσκεν, ὁδῶ ἔπι οἰκία ναίων.
 Ἀλλὰ οἱ ἔτις τῶν γε τότε ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 Πρόσθεν ὑπαντιάσας· ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,
 Αὐτὸν καὶ Δεράποντα Καλήσιον, ὃς ῥα τόδ' ἵππων
 Ἔσκεν ὑφηνίοχος· τῷ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.
 20 Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλτιον ἐξενάριξε·
 Βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, ὃς ποτε νύμφῃ

Virum percutiens, qui fortissimus inter Thracas erat,
 Filium Eüssori, Acamantem, strenuumque, magnumque.
 Hunc percussit primus in galeæ cono setis-equinis-densæ:

- 10 Inque fronte fixit: penetravitque intra os
 Cuspis ærea: eum vero tenebræ oculos cooperuerunt.
 Axylum porro interfecit pugna strenuus Diomedes,
 Teuthranidem, qui habitabat bene-structa in Arisba,
 Dives opum, benignusque [vel dilectus] erat hominibus:
 15 Omnes enim excipiebat-comiter, ad viam sitas ædes habitans.
 Sed ab eo nullus horum tunc arcuit tristem interitum,
 Ante subveniens: sed ambos anima privavit *Diomedes*,
 Ipsum et famulum Calesium, qui tunc equorum
 Erat auriga: hique ambo terram subierunt.
 20 Dresum autem Euryalus et Opheltium interfecit:
 Perrexit porro ad Æsepum et Pedasum, quos quondam nymp̄ha

20 ἐξενάριζεν] A. 2. 5. J.

Ver. 15. Πάντας γὰρ φιλέεσκεν, — Ἀλλὰ οἱ ἔτις] Ridiculi plane fuerunt, qui Poëtam hoc in loco hospitalitatem *Axylī* in universos, *vilio* ei *vertere* existimarent. Revera de *Axylō*, hominum omnium hospitalissimo atque optimo, idem plane hic ait *Homerus*, ac de *Ripheo* omnium justissimo *Virgilius*:

— cadit et *Ripheus*, justissimus unus
 Qui fuit in *Teucris*, et servantissimus equis:
 Diis aliter visum. — *Æn.* II. 426.

Ver. 17. ὑπαντιάσας.] Vide supra ad α'. 67.

Ibid. ἀπηύρα,] *Diomedes*.

Ver. 18. Αὐτὸν καὶ Δεράποντα] *Virgil*,

— premit aurigamque sub ipsis

- Νηϊς Ἀβαρβαρέη τέκ' ἀμύμονι Βεκολίῳ·
 Βεκολίῳ δ' ἦν υἱὸς ἀγαυῷ Λαομέδοντος,
 Πρεσβύτατος γενεῇ, σκότιον δέ ἐ γείνατο μήτηρ.
 25 Ποιμαίνων δ' ἐπ' ὅεσσι μίγῃ φιλότῃ καὶ εὐνῇ·
 Ἥ δ' ὑποκυσσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε.
 Καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
 Μηκισσιᾶδης, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
 Ἀσύαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης.
 30 Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περκῶσιον ἐξενάρριζεν
 Ἐγχεῖ χαλκείῳ· Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα δῖον.
 Ἀντίλοχος δ' Ἀβληρον ἐνήρατο δεξιῇ φαεινῇ
 Νεστορίδης· Ἐλατον δὲ ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Ναῖε δὲ, Σατνιόεντος ἐϋρρέιταο παρ' ὄχθας,
 35 Πήδασον αἰπεινήν. Φύλακον δ' ἔλε Λήϊτος ἥρως

Naïs Abarbarea peperit insigni Bucolioni:

Bucolion autem erat filius clari Laomedontis,

Maximus natu, clandestinum vero ipsum peperit mater:

- 25 Pastor autem quum *Bucolion* esset, inter oves ei mixtus est amore et cubili:

Ea vero gravida-facta gemellos peperit filios,

Et quidem horum solvit robur et pulchra membra

Mecisteïades *Euryalus*, et ab humeris arma detraxit.

Astyalum item occidit bellicosus Polypætes.

- 30 Pidytem vero Ulysses Percosium interfecit

Hasta ærea: Teucerque Aretaonem nobilem.

Antilochus autem Ablerum interemit hasta splendenti

Nestorides: Elatum vero rex virorum Agamemnon;

Habitabat autem, Satnioëntis pulchre-fluentis apud ripas,

- 35 Pedasum altam. Phylacum porro interfecit Leitus heros

27 ὑπέλυσσι] MS. 28 Μηκισσιᾶδης] Fl. A. 1. 3. R. Μηκισσιᾶδης] A. 2. J.

30 Ὀδυσσεὺς] Fl. A. 1. R. Ibid. Περκῶσιον] MS. 31 ἄρ' Ἐτάονα] MS.

Nactus equis, ferroque secant pendentia colla:
 Tum caput ipsi aufert domino. —

Æn. IX. 330.

Ver. 25. Λαομέδοντος, Πρεσβύτατος γενεῇ, σκότιον δὲ ἐ γείνατο μήτηρ.] Virgil.

— primævus Helenor,

Mæonio regi quem serva Lycimnia furtim

Sustulcrat, vetitisque ad Trojam miserat armis.

Æn. IX. 545.

Quæ loca *Macrobius* in eis recenset, in

quibus Poëtarum “par pene splendor am-
 borum est.” Lib. V. cap. 12.

Ver. 25. Ποιμαίνων] *Bucolion*.

Ver. 28. Μηκισσιᾶδης,] *Euryalus*; ver.

20.

Ver. 31. Ἐγχεῖ χαλκείῳ] Vide supra
 ad γ'. 380.

Ibid. Ἀρετάονα] *Al. ἄρ' Ἐτάονα*.

Ver. 38. ἵπῳ γὰρ οἱ] Qua ratione
 γὰρ, hic producatur; vide supra ad α'.

51.

Ver. 42. Αὐτὸς δ' ἐκ δίφρου] Virgil.

Φεύγοντ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριζεν.

"Αδρησον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος

Ζῶν ἔλ'· ἵπῳ γάρ οἱ ἀτυζομένῳ πεδίοιο,

"Οἷον ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἄρμα

40 "Αἶξαντ' ἐν πρώτῳ ῥύμῳ, αὐτὰ μὲν ἐβήτην

Πρὸς πόλιν, ἥπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο·

Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,

Πρηγῆς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ σόμα· πὰρ δέ οἱ ἔση

'Ατρεΐδης Μενέλαος, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος·

45 "Αδρησος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίσσετο γένων·

Ζώγρει, Ἀτρεΐος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·

Πολλὰ δ' ἐν ἀφνειῷ πατρὸς κειμήλια κεῖται,

Χαλκός τε, χρυσός τε, πολὺκμητός τε σίδηρος·

Τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,

Fugientem: Eurypylus item Melanthium interfecit.

Adrastum vero deinde pugna strenuus Menelaus

Vivum cepit: equi enim ei pavore-attoniti fugientes per-campum,

Ramo impediti myricino, curvum currum

40 Cum fregissent ad extremitatem temonis, ipsi quidem contenderunt

Ad urbem, quo alii pavore-attoniti fugiebant:

Ipsae autem de curru juxta rotam devolutus est,

Pronus in pulveribus in os: prope autem ipsum stetit

Atrides Menelaus, tenens longam hastam:

45 Adrastus vero deinde complexus genua supplex orabat;

" Vivum-cape, Atræi fili, tuque dignum accipe liberationis-pretium:

" Multæ utique in divitis patris domo res-pretiosæ-reconditæ jacent,

" Æsque, aurumque, varioque-artificio-elaboratum ferrum:

" Ex quibus certe tibi largietur pater infinita dona liberationis-ergo,

50 Εἴκεν] Fl. A. 2. 5. J.

Fertur equis, curruque hæret resupinus inani,
Lora tenens tamen; huic cervixque comæque
trahuntur

Per terram, et versa pulvis inscribitur hasta.

Æn. I. 480.

Ver. 45. λαβὼν ἐλλίσσετο γένων· Ζώγρει,
'Ατρεΐος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.] Vir-
gil.

Et, genua amplectens, effatur talia supplex: —

Te precor, hanc animam serves —.

Est domus alta; jacent penitus defossa talenta

Cælati argenti; sunt auri pondera, facti

Infectique, mihi. —

Æn. X. 523.

Vocem, ἐλλίσσετο, restituit Barnesius. Alii
scribunt, ἐλίσσετο. Quod et ipsum ferri
potest, eadem utique analogia, ac ἐλώ-
μα. Vide supra ad α'. 4. 'Ελλίσσετο ta-
men rectius videtur; non modo propter
similia, ἔλαβες, ἐλλιπένει, ἀπολλύης, quæ
observavit Barnesius; sed maxime prop-
ter eandem ipsam vocem, ἐλλισάμην, Ὀ-
dyss. λ'. 55. et ν'. 273. ubi Exemplaria
conveniunt.

50 Αἴκεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Ὦς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθε.
Καὶ δὴ μιν τάχ' ἐμελλε δοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
Δώσειν ᾧ θερᾶποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
Ἀντίος ἦλθε θέων, καὶ ὁμοκλήσας, ἔπος ἤυδα·

55 ὦ Πέπον, ᾧ Μενέλαε, τίη δὲ σὺ κήδεαι αὐτῶς

Ἀνδρῶν; ἥ σοὶ ἄριστα πεποιήται κατὰ οἶκον,
Πρὸς Τρῶων· τῶν μήτις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
Χεῖράς δ' ἡμετέρας· μηδ' ὄντινα γαστέρι μήτηρ
Κοῦρον ἔοντα φέροι, μηδ' ὅς φύγοι· ἀλλ' ἅμα πάντες

60 Ἰλῖς ἐξαπολοίατ', ἀκήδεσοι καὶ ἄφαντοι.

Ὦς εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφεῖς φρένας ἥρωσ,
Αἴσιμα παρειπῶν· ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ὥσατο χεῖρὶ
Ἥρω Ἀδρησον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων

50 "Si me vivum esse audiverit ad naves Achivorum."

Sic dixit: huic autem animum in pectoribus flectebat.

Ac sane ipsum mox erat velox ad naves Achivorum

Daturus suo famulo deducendum: verum Agamemnon

Obvius venit currens, et minaciter-clamans verba fecit;

55 "O mollis, o Menelaë, cur-nam vero tu sollicitus es ita de servandis

"Hominibus? Certe tibi optime res gesta est domi,

"Per Trojanos: Quorum nullus effugiat grave exitium,

"Manusque nostras: ne quidem quem in sinu mater

"Infantem existentem gestet, ne is quidem effugiat: sed simul omnes

60 "Ex Ilio funditus pereant, inhumati et prorsus dispersiti."

Sic locutus immutavit fratris mentem heros,

Recta admonens: ille autem a se depulsi manu

Heroem Adrastum: hunc vero rex Agamemnon

55 οὕτως] Fl. A. J. v. ad ε'. 255. 56 ἥ ται] R. Ibid. *πειπύεται*] MS.

sed corr. e *πειπύεται*, superscr. tamen v. 65 *στήθεσσι*] Fl.

Ver. 51. *ἔπειθε*.] *Al.* ὅρνε. Virgil.

Et jam jamque magis cunctantem flectere sermo
Cōperat, — *Æn.* XII. 940.

Ver. 55. Δώσειν ᾧ θερᾶποντι] Ita restituit Barnesius, ex MSS. et *Editt. Vett.* Recte, ut mihi quidem videtur. *Al.* τῷ θερᾶποντι. *Clark.* ᾧ etiam MS. Lips. et edd. vett. omnes.

Ver. 55. αὐτῶς] *Al.* ὅττοις.

Ver. 62. Αἴσιμα παρειπῶν· ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν]

Παρειπῶν, cum sit vox composita, priorem producit eadem ratione, ac γὰρ, supra ver. 58. Sed et vox, ἀπὸ, ultimam qua ratione hic producat, vide supra ad α'. 51. n. 10. Sunt tamen qui scribant, ἀπαὶ ἔθεν.

Ver. 64. Οὕτα κατὰ λατάρην] Vide supra ad δ'. 525. et ad α'. 140. *Al.* ἔτασε κατὰ λατάρην.

- Οὐτα κατὰ λαπάρην· ὃ δ' ἀνεντράπετ' Ἀτρεΐδης δὲ
 65 Λαῖξ ἐν σήδεσι βὰς ἐξέσπασε μείλινον ἔγχος.
 Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας·
 ὦ φίλοι, ἤρως Δαναοί, θεράποντες Ἀρης,
 Μῆτις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος, μετόπισθε
 Μιμνέτω, ὥς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται
 70 Ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμεν· ἐπειτα δὲ καὶ τὰ ἔκηλοι
 Νεκροὺς ἀρπεδίον συλήσετε τεθνεώτας.
 Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστω.
 Ἐνθα κεν αὖτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείησι δαμέντες·
 75 Εἰ μὴ ἄρ' Αἰνεία τε καὶ Ἑκτορ, εἶπε παραστάς
 Πριαμίδης Ἑλενος, οἰωνοπόλων ὃχ' ἄριστος·
 Αἰνεία τε, καὶ Ἑκτορ, ἐπεὶ πόνος ὕμμι μάλιστα

Vulneravit ad ile; ille vero resupinatus est: Atrides autem

65 Pede pectoribus imposito extraxit fraxineam hastam.

Nestor autem Argivos hortabatur, altum clamans;

“O amici, heroës Danaï, famuli Martis,

“Ne quis nunc exuviarum cupidus pone

“Maneat, ut plurima ferens ad naves redeat;

70 “Sed viros interficiamus, postea vero et his otiosi

“Corpora per campum spoliabitis mortua.”

Sic fatus, concitavit ardorem et animum uniuscujusque.

Ac tum sane Trojani bellicosus ab Achivis

In Ilium se recepissent, præ ignavia sua domiti;

75 Nisi Æneæque et Hectori dixisset adstans

Priamides Helenus, augurum longe præstantissimus;

“Æneæque, et Hector, quoniam labor vobis maxime

68 μετόπισθεν] A. 2. 5. J. 69 ὥς κε] MS. et produci potest h. l. sine „
 at ἂν ed. R. 71 τεθνεώτας] MS. 72 ὥτρυνε] MS. a manu pr. 77 ὕμ-
 μι] Fl.

Ver. 70. κτείνωμεν — συλήσετε] Pulcherrime hic Senex, et ad personam convenientissimè, seipsum etiàm adhuc eum exhibet, qui prælio utique committendo, non item prædæ diripiendæ intersit. Ut recte Eustathius: “Ὁρα ὅπως θαυμασίως ὁ γέρον, τῷ μὲν καμάτῳ συνεφέαπτεται καὶ αὐτὸς θέλει, ὥς δηλοῖ τὸ Κτείνωμεν. — Τὸ δὲ κέρδος, ἴδιον ποιεῖται τῶν στρατιωτῶν ὃ γὰρ συλήσομεν φησιν, ἀλλὰ συλήσετε.

Ver. 71. τεθνεώτας.] Vide supra ad β'. 818.

Ver. 72. ὥτρυνε μένος] Vide supra ad β'. 451.

Ver. 76. Πριαμίδης] Vide supra ad α'. 398.

Ibid. “Ἑλενος, οἰωνοπόλων] Qua ratione, “Ἑλενος, hic ultimam producat; item, κατὰ, ver. 64. et πρὶν, ver. 81. vide supra ad α'. 51. n. 8.

- Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὐνεκ' ἄριστοι
 Πᾶσαν ἐπ' ἰδὺν ἐστὲ, μάχεσθαί τε φρονέειν τέ·
 80 Στῆτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων,
 Πάντη ἐποιχόμενοι, πρὶν αὐτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
 Φεύγοντας πεσέειν, δῆϊοισι δὲ χάριμα γενέσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,
 Ἥμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὖθι μένοντες,
 85 Καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει·
 Ἕκτορ, αὐτὰρ σὺ πόλινδ' ἐμετέρωχο, εἰπὲ δ' ἔπειτα
 Μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ· ἥ δὲ ξυνάγεσσα γεραιὰς
 Νηὸν Ἀθηναίης γλαυκώπιδος, ἐν πόλει ἄκρῃ,
 Οἴξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,
 90 Πέπλον, ὅς οἱ δοκέει χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
 Εἶναι ἐνὶ μεγάροις, καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,

“Trojanorum et Lyciorum incumbit, quia præstantissimi

“Omnem ad conatum estis, ad pugnandumque et ad consulendum;

80 “State istic, et copias continete ante portas,

“Quoquoversum discurrentes; prius quam in complexu uxorum

“Fugientes cadant, hostibusque gaudium fiant.

“Ac postquam phalanges cohortati fueritis omnes,

“Nos quidem adversus Danaos pugnabimus hic manentes,

85 “Quamvis valde pressi; necessitas enim urget:

“Hector, at tu urbem adi; dicitoque demum

“Matri tuæ et meæ; eaque congregans honoratas matronas

“In templum Minervæ oculos-cæsiæ, in arcæ summa,

“Apertis clave valvis sacræ ædis,

90 “Peplum, quod sibi videtur elegantissimum et maximum

“Esse in ædibus, et sibi longe carissimum ipsi,

86 μετοίχῃο] R. 91 μεγάρῳ] MS. Fl. A. J. quod prætulerm. 92 ἡυκόμοιο]

Fl. 96 ᾧ; κεν] Aristarchus apud Schol. Lips. 98 ἰγῶ] omitt. Fl. A. 1.

κρατ.] MS. L.

Ver. 77. Αἰνεία τε, καὶ Ἕκτορ,] Vide supra ad ε'. 467. — ὅν τ' ἴσον ἐτίομεν Ἕκτορι δῖον, Αἰνείας.

Ver. 78. ἰγκέκλιται,] Vide supra ad α'. 309. et 314.

Ver. 86. μετέρωχο,] *Al.* μετοίχῃο.

Ver. 87. ἥ δὲ ξυνάγεσσα γεραιὰς Νηὸν Ἀθηναίης] Virgil.

Neonon ad templum summasque ad Palladis arces

Subvehitur magna matrum regina caterva,
 Dona ferens. — *Æn.* XI. 477.

Ver. 89. θύρας ἱεροῖο δόμοιο, Πέπλον,] Virgil.

— ad templum non æquæ Palladis ibant,

— peplumque ferebant. *Æn.* I. 483.

Ver. 91. μεγάροις,] *Al.* μεγάρῳ.

Ver. 92. ἐπὶ γούνασιν] *Ad* genua, vel,

- Θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡὑκόμοιο·
 Καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ,
 Ἦνις, ἡκέστας, ἱερευσέμεν, αἶψ' ἐλέησῃ
 95 Ἄστυ τε, καὶ Τρώων ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα·
 Αἶκεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη' Ἰλίου ἱρῆς,
 Ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο·
 Ὅν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημὶ γενέσθαι·
 Οὐδ' Ἀχιλλῆά ποθ' ὧδέ γ' ἐδείδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 100 Ὅν περ φασὶ θεῶς ἐξέμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην
 Μαίνεται, οὐδέ τίς οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.
 Ὡς ἔφαθ'· Ἐκτῶρ δ' οὔτι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν·
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε·
 Πάλλων δ' ὀξέα δῆρα, κατὰ στρατὸν ἄχετο πάντη,
 105 Ὅτρυνων μαχέσασθαι· ἐγείρει δὲ φύλοπιν αἰνὴν.

“Ponat Minervæ ad genua pulchræ-comas:

“Et ei voveat se duodecim boves in templo

“Anniculas, jugum-non-passas, sacrificaturam, si miserata fuerit

95 “Urbemque, et Trojanorum uxores, et infantes liberos;

“Si utique Tydei filium averterit ab Ilío sacra,

“Feroce[m] bellatorem, violentum artificem fugandi-hostes;

“Quem sane ego fortissimum Achivorum arbitror esse:

“Nec Achillem quidem unquam sic timuimus, ducem virorum,

100 “Quem aiunt e dea natum esse: sed hic valde

“Furit, neque quisquam ei potest viribus par esse.”

Sic dixit: Hector vero nequaquam fratri non-obsecutus est:

Statim vero de curru cum armis desiliit in terram;

Vibransque acutas hastas, per exercitum ibat quoquoversum,

105 Concitans ad pugnandum; suscitavitque prælium grave.

99 γ'] omitt. MS. salvo versu, sed lenior fit adjecto γ. 100 ἐξέμμεναι] Fl.

A. 1. Ibid. λίαν] MS. a manu secunda. 105 μαχέσασθαι] Fl. A. 1.

in genibus; pro eo ut Minervæ statua vel
 stantis erat, vel sedentis.

Ver. 95. ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα — αἶψ' ἐλέησῃ] Virgil.

— siqua est Heleno prudentia, vati —

— primum prece numen adora:

— dominamque potentem

Supplicibus supera donis. —

Æn. III. 433.

Ver. 99. Οὐδ' Ἀχιλλῆά ποθ' ὧδέ γ'] Notandum, quanto cum artificio et hic et ubique inserat Achilles, ut Poëma unum sit a capite ad calcem.

Ver. 103. σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε] Vide supra ad γ'. 29.

Ver. 105. Ὅτρυνων μαχέσασθαι] Vide supra ad β'. 451.

Ver. 106. Οἱ δ' ἐλιλίχθησαν, καὶ ἐναντίαι ἔσαν] Virg.

- Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντία ἔσταν Ἀχαιῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο·
 Φάν δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανῷ ἀστερόεντος
 Τρωσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν, ὥς ἐλελίχθεν.
 110 Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας·
 Τρώες ὑπέρδυμοι, τηλέκλειτοί τ' ἐπίκροιο,
 Ἀνέρες ἐστέ, φίλοι, μνήσασθε δὲ Δέριδος ἀλκῆς,
 Ὅφρ' ἂν ἐγὼ βεῖω προτὶ Ἴλιον, ἥδ' ἐγέρεσιν
 Εἴπω βελευτῇσι, καὶ ἡμετέρης ἀλόχοισι,
 115 Δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἐκατόμβας.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 Ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινόν,
 Ἀντυξ, ἢ πυμάτη Δέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.
 Γλαῦκος δ' Ἴπολόχοιο πάϊς καὶ Τυδέος υἱὸς

Illi itaque conversi sunt a fuga, et adversi steterunt Achivis.
 Argivi autem pedem retulerunt, desieruntque a caede:
 Existimabant utique aliquem immortalium de caelo stellato
 Trojanis auxiliaturum descendisse, eo quod ita conversi essent.

110 Hector autem Trojanos hortabatur, altum inclamans;

“Trojani animosi, et e longinquo-vocati socii,

“Viri estote, amici, revocate autem strenuam fortitudinem,

“Tantisper dum ego ivero ad Ilium, et senibus

“Dixero consiliariis, et nostris uxoribus,

115 “Deos ut precentur, voveantque hecatombas.”

Sic utique locutus, abiit expedite-pugnam-ciens Hector;

Circum autem ipsi malleolos pulsabat et cervicem corium nigrum,

Ora, quæ extrema ambiebat scutum umbonem habens.

Glaucus autem Hippolochi natus et Tydei filius

111 τηλέκλειτοι] MS. 123 κατὰ θνητ-] MS. addita glossa: ἀπὸ.

Talibus accensi firmantur, et agmine denso
 Consistunt. ———— Æn. IX. 788.

Ver. 108. ἀθανάτων] Et rursum, ver.
 128. et 140. Vide supra ad α'. 398.
 Ibid. οὐρανοῦ ἀστερόεντος] Virg.

——— stellantis regia cæli.

Æn. VII. 210.

——— cælum stellis fulgentibus aptum.

Æn. XI. 202.

Ver. 116. κορυθαίολος] Vide supra ad
 β'. 816.

Ver. 117. Ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ
 αὐχένα] Hectorem incedentem ita depin-
 gunt hi duo versiculi, ut tanquam ob
 oculos ponant. Clark. Versus alter
 Ἀντυξ etc. additur per ἐπιζήγησιν, ut in-
 telligatur, quid sit δέρμα κελαινόν, nempe
 circulus ambiens clypeum, qui circu-
 lus est corii, quo inductus est clypeus.
 Ἀντυγα circulum in sedili currus habui-
 mus supra ζ'. 262. Ern.

Ver. 120. μιμαῶτε] Vide supra ad β'.
 818.

- 120 Ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, καταθνητῶν ἀνδρώπων;
Οὐ μὲν γάρ ποτ' ὅπωπα μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
125 Τὸ πρὶν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἀπάντων
Σῶ θάρσει, ὅτ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας.
Δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιώσιν.
Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' ἐρανόεσσιν εἰλήλυσθαι,
Οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπερανόισι μαχοίμην.
130 Οὐδὲ γάρ ἐδὲ Δρύαντος υἱὸς κρατερός Δυκόοργος
Δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπερανόισιν ἔριζεν.
Ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας
Σεῦε κατ' ἡγάθεον Νυσσηῖον· αἱ δ' ἄμα πᾶσαι

120 In medium utriusque aciei congregiebantur, animis-prompti ad pugnandum.

Hi vero cum jam prope essent, se invicem invadentes,

Illum prior allocutus est pugna strenuus Diomedes;

“ Quisnam tu es, fortissime, mortalium hominum?

“ Non enim unquam vidi te pugna in gloriosa

125 “ Antehac: atqui nunc longe antecessisti cunctos

“ Tua confidentia, quandoquidem meam longam hastam expectasti.

“ Infelicium sane filii meo robori occurrunt.

“ Sin aliquis immortalium de cælo venisti,

130 “ Non equidem ego cum diis cælestibus pugnvero.

“ Non enim, ne Dryantis quidem filius fortis Lycurgus,

“ Diu vixit, qui cum diis cælestibus contendeat:

“ Qui utique furentis Bacchi nutrices

“ Persequatur per sacrum Nysseïum: illæ vero simul omnes

132 Διωνύσοιο] edd. vett. omnes, ut ver. 136. male. Bene Barnes. διωνύσοιο,
ut est etiam in MS. L. 133 Νυσηῖον] MS. recte.

Ver. 122. βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β'. 408.

Ver. 123. Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε,] Longior hæc Glauci et Diomedis collocutio, non medio est intersita prælio; sed, ut recte notavit Eustathius, τὸν ἄγειον εἰχημητὴν “ Ἐκποα τῆς μάχης ἀποστήσας — ὁ ποιητῆς, — ἀνήσει τὸ τοῦ πολέμου ἀκμαῖον, καὶ ἀναπαύει τὸν ἀκροατὴν.

Ver. 124. Οὐ μὲν γάρ ποτ' ὅπωπα] Differunt inter se, οὐ ποτ' εἶδον, et, οὐ ποτ' ὅπωπα, eodem modo atque apud Anglos,

I never saw, et, I have never seen: Quorum nempe prius ἀορίστως de præterito QUOVIS spatio temporis recte dici possit; posterius non nisi διωρισμένως de tempore omni ad usque PRÆSENTEM diem. Quare aptissime hic conjunctum est ὅπωπα, cum sequentibus προβέβηκας et εἰλήλυσθαι. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 127. Δυστήνων—παῖδες] Glossa MS. Lips. addit: ὡς υἱεῖς Ἀχαιῶν. Ern.

- Θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκέργε
 135 Θεινόμεναι βεπλήγι· Διῶνυσος δὲ φοβηθεὶς
 Δύσεθ' ἄλως κατὰ κῦμα· Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
 Δειδιότα· κρατερός γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλή.
 Τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ρεῖα ζῶντες,
 Καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνος παῖς· ἐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 140 Ἦν, ἔπει ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν.
 Οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐδέλοισι μάχεσθαι.
 Εἰ δέ τις ἐσσι βροτῶν, οἱ ἄρ' ἔρης καρπὸν ἔδασιν,
 Ἄσσον ἴδ', ὥς κεν δᾶσσον ὀλέθρε πείραθ' ἵκηαι.
 Τὸν δ' αὖθ' Ἴππολόχοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός·

"Thyrsos humi proiecunt, ab homicida Lycurgo

135 "Percussæ stimulo-boario; Bacchus verò fugatus

"Subiit maris undam; Thetisque excepit sinu

"Timentem: vehemens enim occupaverat tremor ob viri comminationem.

"Huic quidem postea irati sunt dii tranquille viventes,

"Et ipsum cæcum fecit Saturni filius: nec amplius diu

140 "Vixit: quoniam immortalibus exosus erat omnibus diis.

"Quare nec ego equidem cum beatis diis velim pugnare.

"Si vero quis es mortalium, qui telluris fructu vescuntur,

"Propius accede, ut ocyus mortis ad metas pervenias."

Hunc autem vicissim Hippolochi allocutus est illustris filius;

148 ἐπιγίνεται MS. Fl. A. J. R.

Ver. 135. βουπλήγι] Βουπλήξ δὲ, βούκεν-
 τρον, ἢ πέλεις βοῶς ἀναιρετικός, ἢ μάστιξ
 γινομίνη ἀπὸ τμήματος βύρσης. Eustath.

Ver. 139. ἄρ' ἔτι δὴν] Vide supra ad α'.
 51. n. 8.

Ver. 142. οἱ ἄρ' ἔρης καρπὸν ἔδασιν,] Ἀρ-
 ρα, est, γῆ ἀρεμένη, Terra culla:

— incultis præstare videmus

Culta loca, et manibus meliores reddere fœtus.

Lucret. lib. I. 210.

Quen locum Lambinus ita edidit:

— incultis præstare videmus

Culta loca, et manibus meliores reddi fœtus:

Atque ita omnino "legendum libris omni-
 bus reclamantibus," contendit: "quoniam
 "videntur fœtus manibus reddi, hoc est,
 "fieri, meliores; reddere autem, quod est in
 "omnibus libris, ferri non posse." Ab-
 surde admodum. Neque enim verum est,
 neque id ait Lucretius, terræ fœtus (quod
 utique voluit, Vir doctus) hominum na-

nibus meliores "reddi;" sed terram ipsam
 manibus cultam, fœtus suos "Reddere"
 meliores.

Ver. 146. Οἷη περ φύλλων γενεή,] Locum
 hunc omni tempore et laudarunt Vete-
 res, et imitati sunt. Simonides, in frag-
 mentis;

"Εἰ δὲ τὸ κάλλιστον, Χῖος ἔειπεν ἀνὴρ·

"Οἷη περ φύλλων γενεή, τοιῦδε καὶ ἀνδρῶν."

Musæus apud Clementem Alexandrinum,
 Strom. VI.

"Ὡς δ' αὖτως καὶ φύλλα φύει ζῆνυρος ἄροισα·

"Ἄλλα μὲν ἐν μελίῃσιν ἀποφθίνει, ἄλλα δὲ φύει·

"Ὡς δὲ καὶ ἀνθρώπου γενεή καὶ φύλλον ἐλίσσει.

Quos quidem versus Homerum ipsum ex
 Musæo antiquiore imitatum fuisse existi-
 mavit Clemens: sed Scriptoris Homero re-
 centioris fuisse, vel ex eo satis liquet, quod
 verbi ἀποφθίνει penultimam corripiat:
 Vide supra ad β'. 43. Pindarus, Pythior.
 Od. VIII. sub finem;

- 145 Τυδείδῃ μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἔρξείνεις;
Οἷη περ φύλλων γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.
Φύλλα τὰ μὲν τ' ἀνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη
Τηλεδόωσα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·
"Ὡς ἀνδρῶν γενεή, ἥ μὲν φύει, ἥ δ' ἀπολήγει.
- 150 Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῆς
Ἡμετέρην γενεὴν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν.
Ἔστι πόλις Ἐφύρη, μυχῶν Ἀργεος ἵπποβότοιο,
Ἐνθάδε Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
Σίσυφος Αἰολίδης· ὃ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκετ' υἱόν·
- 155 Αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην·

- 145 "Tydide magnanime, cur genus meum percontaris?
"Qualis foliorum generatio, talis et hominum.
"Folia alia quidem ventus humi fundit, alia vero sylva
"Germinans producit; verisque succrescunt tempore:
"Sic hominum generatio, hæc quidem nascitur, illa vero desinit:
- 150 "Si vero vis et hæc discere, ut bene cognoscas
"Nostram stirpem, multi utique ipsam homines norunt.
"Est urbs Ephyra, in recessu Argi equis-apti,
"Ibi Sisyphus fuit, qui prudentissimus erat mortalium,
"Sisyphus Æolides; Is autem Glaucum genuit filium:
- 155 "At Glaucus genuit laudatissimum Bellerophonem:

149 ἥ μὲν — ἥ δ'] MS. addit Gloss. ποτὲ μὲν, ποτὲ δὲ.

Ἐπάμειροι· τί δέ τις; τί δ' οὐ τις;
Σκιάς ὄνας ἀνδραπαι.

Sophocles, in *Ajace*, ver. 125.

Ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν
Εἰδῶν, ὅσοι περ ζῶμεν, ἥ κουφὴν σκιάν.

Euripides, apud *Plutarchum* de *Consolatione*:

Κύκλος γὰρ αὐτὸς κατάρμοις τε γῆς φυτῶν,
Θνητῶν τε γένεσ' τοῖς μὲν αὐξεται βίος,
Τῶν δὲ φθίνει τε καὶ κτερίζεται πάλιν.

Aristophanes, in *Avibus*, ver. 686.

"Ἀγε δὴ φύσιν ἀνδρες ἀμαυρόβιοι, φύλλων γενεᾶν
πρὸς ὁμοιοί,
Ὅλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φύλ'
ἀμειννά,
Ἀπὸ τῆς, ἐξημέριοι, ταλαὶ βροτοὶ, ἀνέρες ἐπιλό-
γυροι.

[Quorum quidem versuum *rythmum* qui
auribus accipere velit, eos ad sequentem
normam exigere oportebit:

Βοσῶν, βοσῶν, βοσῶν, βοσῶν, [βοσῶν, βοσῶν, βοσῶν-
τος |
"Ἀγε δὴ | φύσιν ἂν | δρεῖς ἀμαυρ | εἰς βιοί | φύλ-
λων | γενεᾶν | πρὸς ὁμοιοί.

Horatius denique, in *Arte Poëtica*, v. 60.

Ut silvæ foliis pronos mutantur in annos,
Prima cadunt: ———

Vel, ut emendavit Criticorum maximus
Bentleius:

Ut silvis folia privos mutantur in annos,
Prima cadunt.

Ver. 147. ὕλη] Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 152. Ἔστι πόλις Ἐφύρη,] Virg.

Urbs antiqua fuit. ——— *Æn.* I. 16.

Cæterum qua ratione vox, πόλις, hic ulti-
mam producat; item αὐτὰρ, ver. 157. et
γὰρ, ver. 159. vide supra ad α'. 51. Porro
de longa hac oratione, vide supra ad ver.
125.

Ibid. μυχῶν Ἀργείο:] Virg.

- Τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἡνορέην ἐρατεινὴν
 "Ωπασαν· αὐτὰρ οἱ Προῖτος κάκ' ἐμήσατο θυμῷ·
 "Ὅς ῥ' ἐκ δῆμα ἔλασσε, (ἐπεὶ πολὺ φέρετερος ἦεν
 'Αργείων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσε.)
 160 Τῷ δὲ γυνὴ Προίτη ἐπεμήνατο, δι' Ἄντεια,
 Κρυπταδίῃ φιλότῃ μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν ἔτι
 Πειῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
 Ἡ δὲ ψευσαμένη Προῖτον βασιλῆα προσηύδα·
 Τεθναίης, ὦ Προῖτ', ἡ κάκτανε Βελλεροφόντην,
 165 "Ὅς μ' ἐδελεν φιλότῃ μιγήμεναι ἐκ ἐδελέσῃ.
 "Ὡς φάτο· τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν, οἷον ἄκασε·
 Κτεῖναι μὲν ῥ' ἀλέεινε, σεβασσατο γὰρ τόγῃ θυμῷ,
 Πέμπει δὲ μιν Λυκίηνδε, πόρην δ' ὅγε σήματα λυγρὰ,
 Γράφας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά·

" Huic autem dii pulchritudinemque et virtutem amabilem

" Præbuerunt; sed ei Prætus mala molitus est animo;

" Qui e civitate expulit: (quoniam Prætus multo potentissimus erat

" Argivorum: Jupiter enim ei illos sub sceptro subdiderat.)

160 " Cum hoc utique uxor Præti furiose-cupierat, nobilis Antea,

" Clandestino amore misceri; sed neutiquam

" Persuasit bona-mente-prædito prudenti Bellerophonti.

" Illa vero mentita, Prætum regem sic allocuta est;

" Moriendum tibi statue, O Præte, vel interfice Bellerophonem,

165 " Qui mihi voluit amore misceri nolenti.

" Sic dixit: at regem ira occupavit, eo-quod talia audierat:

" Interficere quidem nolebat, religioni enim habuit id in animo,

" Misit autem ipsum in Lyciam, deditque is literas perniciosas,

" Scribens in tabella complicata exitalia multa;

157 ἀτὰρ] Fl. A. J. quod ferri potest, si ante legatur ὥπασσαν. 158 ἔλασεν]

MS. 165 ἔδελε] MS. bene. 166 τόνδ'] Fl. A. J. R. 168 Λυκίηνδ' ἐπο-

ρεν] A. 2. 3. J. λυκίηνδε πόρην] R. πόρε] MS. F. A. 1. quod verum est.

— vasto submotâ recessu. — Æn. VIII. 193.

Ver. 155. κέρδιστος] Συνετώτατος, ὡς ὁ Γλαῦκος φησι. Μίσση δὲ λίξις ἐστὶ τὸ Κέρδιστος. Οὐ γὰρ ἐθέλει βλασφημεῖν ὁ Γλαῦκος τὸν πρόγονον, κλεπτίστατον ἀληθῶς ὄντα. Enstath.

Ver. 155. ἀμύμονα] Insignem; non utique ad omnem virtutem, (vide ver. 200.) sed — κάλλος τε καὶ ἡνορέην ἐρατεινὴν· Item ad castitatem, ver. 161.

Ver. 156. ἡνορέην ἐρατεινὴν] Virtutem

in bello, non sævam et ferocientem, sed cum humanitate conjunctam.

Ver. 158. "Ὅς ῥ'"] Qui utique: Qui scilicet. Vide supra ad ε'. 858.

Ibid. πολὺ φέρετερος] Prætus videlicet.

Ver. 160. Τῷ δι'] Istud, τῷ δὲ, hoc in loco, non illud est, quod Romani dicunt, Huic autem; sed, Huic videlicet. Indicat enim, quam demum ob causam Bellerophonta expulserit Prætus.

Ibid. δι' Ἄντεια,] Εἰρωνικῶς, inquit Scho-

- 170 Δεῖξαι δ' ἠνώγει ᾧ πενθερῷ, ὅφρ' ἀπόλοιτο.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἶξε, Ξάνθον τε ρέοντα,
 Προφρονέως μιν τῖεν ἄναξ Λυκίης εὐρείης.
 Ἐννῆμαρ ξείνισσε, καὶ ἐννέα βῆς ἰέρευσεν.
- 175 Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 Καὶ τότε μιν ἐρέεινε, καὶ ἦτεε σῆμα ιδέσθαι,
 Ὅ, τι ρά οἱ γαμβροῖο παρὰ Προίτιο φέροιτο.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβρῷ,
 Πρῶτον μὲν ρά Χίμαιραν ἀμαιμακίτην ἐκέλευσε.
- 180 Πεφνέμεν· ἡ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος, ἐδ' ἀνθρώπων,
 Πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 Δεινὸν ἀποπνέισα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
 Καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.

170 "Ostendereque jussit suo socero, quo periret.

"Itaque ille abiit in Lyciam, deorum fausto ductu:

"Sed quando jam ad Lyciam pervenisset, Xanthumque fluentem,

"Propenso-animo ipsum honoravit rex Lyciæ latæ:

"Nenipe per-novem-dies eum hospitaliter-excepit, et novem boves sacrificavit.

175 "Verum ut jam decima apparuit roseis-digitis aurora,

"Tum quidem ipsum interrogavit, et petiit literas videre,

"Quid utique sibi genero a Proeto ferret.

"At postquam literas exitiales accepit generi,

"Primum quidem Chimæram insuperabilem eum jussit

180 "Interficere: hæc utique erat divinum genus, non hominum,

"Ante leo, post autem draco, media vero capra,

"Terribilem spirans ignis vim ardentis.

"Et hanc quidem interfecit, deorum signis fretus.

169 πυκτῷ] Fl. A. 1. MS. add. Gl. ἐσφραγισμένοι, quod est πυκτῷ, nam complicatæ vel duplicatæ tabulæ obsignantur. 172 ἴξεν] Fl. A. 1. male et contra morem illarum edd. 181 ὀπισθεν] MS.

liastes. At nihil opus. Δῖος enim dicitur quis, non ad probitatem Morum, sed ad pulchritudinem, nobilitatem, aut similia.

Ver. 161. ἀλλὰ τὸν ἔτι Πειθ' ἀγαθὰ φρονέοντα] Τὰ μὲν εἰκότα καὶ συνήθη κατὰ λόγον περιαιρόμενα, τῷ ἑφ' ἡμῖν ἀποδίδωσι. Καὶ λέγει δῆπου, — "ἀλλὰ τὸν ἔτι Πειθ' ἀγαθὰ φρονέοντα." Plutarch. in Coriolano.

Ver. 163. βασιλῆα] Vide supra ad α'. 265.

Ver. 168. πόρην δ' ὄγει] Quam non supervacaneum sit istud, ὄγει· vide supra ad γ'. 409.

Ver. 175. ῥοδοδάκτυλος ἠώς,] Vide supra ad α'. 477.

Ver. 176. μιν ἐρέεινε,] Qua ratione, μιν, hic producat; similiterque, πάλιν, ver. 189. et μὲν, ver. 194. itemque ultima vocis, θυγατέρα, ver. 192. vide supra ad α'. 51. n. 8;

- Δεύτερον αὖ, Σολύμοισι μαχέσσατο κυδαλίμοισι·
 185 Καρτίστην δὴ τὴν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν.
 Τὸ τρίτον αὖ, κατέπεφνεν Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.
 Τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε·
 Κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους,
 Εἶσε λόχον· τοῖ δ' ἔτι πάλιν οἰκόνδε νέοντο·
 190 Πάντας γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντης.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεῶ γόνον ἦν ἑόντα,
 Αὐτῇ μιν κατέρυκε, δίδε δ' ὅγε θυγατέρα ἦν·
 Δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληΐδος ἥμισυ πάσης.
 Καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἕзоχον ἄλλων,
 195 Καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρέρης, ὄφρα νέμοιτο.
 Ἥ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφροσι Βελλεροφόντη,

“Secundo vero, cum Solymis pugnavit inclytis:

185 “Acerimam certe hanc pugnam dicebat se iniisse virorum.

“Tertio vero, interfecit Amazonas viragines.

“Huic autem redeunti callidam fraudem aliam struxit:

“Delectis ex Lycia lata viris fortissimis,

“Collocavit insidias: ii vero nequaquam rursus domum redierunt;

190 “Omnes enim interfecit eximius Bellerophontes.

“Sed quando jam cognorat hunc dei sobolem præclaram esse,

“Illic ipsum detinuit, deditque is filiam suam:

“Dedit etiam ei honoris regii dimidium totius.

“Quin et ei Lycii portionem-agri dederunt separatam, præstantem cæteris,

195 “Amœnam, et vitiferam et arabilem, ut coleret.

“Illa vero peperit tres liberos prudenti Bellerophonti,

184 κυδαλίμοις] A. 2. quod, ut semper, repetit J. 185 καρτίστην] MS.

187 ἀνερχομένῳ] MS. sed adscripsit librarius: ὑποστρέφαντι Ἀρίσταρχος

δὲ ἀνερχομένῳ. 188 εὐρείης] In MS. librarius adscripsit: γε, εἰκοσι. 191

γίγνωσκε] MS. Fl. A. J. R. 192 διδοῦ ὅγε] MS.

Ver. 177. “Ο, ττιβ́ά] Quod scilicet. Vide supra ad ε'. 858.

Ver. 188. Κρίνας] Vide supra ad α'. 309.

Ver. 191. ὅτε δὴ γίγνωσκε] Ex virtute scilicet et rebus gestis.

Ver. 192. ὅγε] Non Prætus, (ut absurde Spondanus. ad ver. 144.) sed Rex Lyciæ Præti socer. De syntaxi, vide supra ad γ'. 409.

Ibid. θυγατέρα] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 194. Καὶ μὲν οἱ] Barnesius edidit, Καὶ μὲν οἱ. Sed nihil opus.

Ver. 195. Καλὸν] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 197. et 203. Ἰσανδρόν] Al. Πείσανδρον.

Ver. 198. παρελίξατο] Vide supra ad β'. 515.

Ibid. μητίετα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 199. χαλκοκορυήν.] Vide supra ad β'. 1.

Ver. 200. ὅτε δὴ κἀκείνος] “Quum et

- Ἴσανδρόν τε, καὶ Ἰππόλοχον, καὶ Λαοδάμειαν.
 (Λαοδάμειή μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεὺς,
 Ἥ δ' ἔτεκ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυψήν.)
 200 Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν,
 ἦτοι ὁ καππεδίων τὸ Ἀλῆϊον οἶος ἄλᾳτο,
 ὄν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνδράπων ἀλεείνων.
 Ἴσανδρον δέ οἱ υἱὸν Ἀρης, ἄτος πολέμοιο,
 Μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισι.
 205 Τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἀρτεμις ἔκτα.
 Ἰππόλοχος δέ μ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τῷ φημί γενέσθαι·
 Πέμπει δέ μ' ἐς Τροίην, καὶ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτε-
 λᾷεν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων [λεν,
 Μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν· οἳ μὲν ἄριστοι

“ Isandrumque et Hippolochum et Laodameam.

“ (Cum Laodamea quidem concubuit providus Jupiter,

“ Hæcque peperit deo-parem Sarpedona bellicosum.)

200 “ Sed quando jam et ipse [*Bellerophon*] exosus-fuit omnibus diis,

“ Sane is per campum Aleium solus errabat,

“ Suum animum exedens, vestigia hominum vitans.

“ Isandrum vero ejus filium Mars, insatiabilis belli,

“ Pugnantem adversus Solymos interfecit inclytos.

205 “ Hanc autem irata aureas-habenas-tractans Diana occidit.

“ Hippolochus vero me genuit, et ex hoc dico me natum esse:

“ Misit autem me ad Trojam, et mihi valde multa mandavit,

“ Ut semper fortissime rem gererem, et superior virtute essem aliis:

“ Neque genus patrum dedecorarem; qui quam fortissimè

204 κατέκτα] MS. κατέκταν] T. 205 τὴν] in MS. media litera erasa. sed adscriptum tamen ταύτην a manu recentiori. at manus pr. ad χολωσαμένη adscripsit ἴσως διὰ τὰς Ἀμάζονας, ut videatur librarius scripsisse τὸν, et retulisse ad Bellerophontem ex ver. 186. sed τὴν verum est, et intell. de Laodamia.

“ ipse Bellerophon.” Cæterum cujus demum criminis poenas lueret Bellerophon, id vero non meminit *Glaucus*, ne genus suum dedecoraret: ut recte annotavit *Porphyr.* *Aristoteles* citat hunc versum, Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ ὅτος —. *Probl.* XXXI. 1.

Ver. 201. ἦτοι ὁ καππεδίων τὸ Ἀλῆϊον]

Qui miser in campis mœrens errabat *Aleis*;

Ipsè suum cor edens, hominum vestigia vitans.

Cic. Tusc. Quæst. I. III.

Τὸ Ἀλῆϊον, ἄρα γι τὸ ἄσπορον, καὶ μὴ ἔχον

VOL. I.

S s

λήϊα; ἢ χί· ἀλλ' ἐκ τῷ, οἶον αὐτὸν ἐν αὐτῷ ἀλάσθαι. *Porphyr.* *Quæst. Homeric.* 11. *Diogenes Laërtius* similiter de *Heraclito*; Καὶ τίλος, μισανθρωπήσας, ἐν τοῖς ὄρεσι διητᾶτο, πῶς σιτέμενος καὶ βοτάνας· in villa *Heracliti*. Quæritque *Aristoteles*, διὰ τί πάντες, ὅσοι περιττοὶ γιγόνασιν ἄνδρες, ἢ κατὰ φιλοσοφίαν, ἢ πολιτικὴν, ἢ ποίησιν, ἢ τέχνας, φαίνονται μιλαγχολικοὶ ὄντες; — οἷον λίγεται τῶν τε ἡρώϊκων τὰ περιττὰ τὸν *Heraclia*, — ἔτι δὲ τὰ περιττὰ καὶ

- 210 "Εν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ.
 Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.
 "Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 "Εγχεος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πελυβοτείρῃ,
 Αὐτὰρ ὁ μειλιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν·
 215 Ἥ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρῷός ἐσσι παλαιός·
 Οἶνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
 Ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν, εἰίκουσιν ἡματ' ἐρύξας·
 Οἱ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήϊα καλά·
 Οἶνεὺς μὲν ζωσῆρα δίδε φοίνικι φαεινόν,
 220 Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον·
 Καί μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν, ἐν δώμασ' ἐμοῖσι.
 Τυδεά δ' εἰ μέμνημαι· ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν ἔοντα

210 " *Inque Ephyra extiterunt et in Lycia lata.*

" *Hoc tibi ex genereque et sanguine gloriior esse."*

Sic dixit; lætatus autem est pugna strenuus Diomedes:

Hastam quidem defixit in terram aliam,

Atque ipse blandis verbis allocutus est pastorem populorum;

215 " *Certe mihi hospes paternus es vetus:*

" *Æneus enim olim nobilis eximium Bellerophontem*

" *Hospitio-excepit in ædibus, viginti dies retentum:*

" *Hi autem et sibi mutuo dederunt xenia pulchra:*

" *Æneus quidem balteum dedit puniceo-colore fulgentem,*

220 " *Bellerophontes autem aureum poculum duplex rotundum:*

" *Et id ego reliqui, cum huc proficiscerer, in ædibus meis.*

" *Tydeum vero non memini; quoniam me adhuc parvulum existentem*

211 εὐχομαι αἵματος] MS. edd. vett. præter R. 212 γήθησε] MS.

221 ἐμοῖσιν] Fl.

Βελλεροφόντα.—καὶ ἄλλοι δὲ πολλοὶ τῶν ἡρώων, ὁμοιοπαθεῖς φαίνονται τέτοιοι. *Problem.* XXX. 1.

Ver. 205. Τὴν δὲ] *Laodameam.* Vide Var. Lect.

Ver. 208. ὑπέροχον] Vide supra ad β'. 426.

Ver. 209. Μηδὲ γίνος πατέρων αἰσχυνέμεν.] Virg.

— in antiquam virtutem animosque viriles

Et pater Æneas, et avunculus excitat Hector.

Æn. III. 342.

Ver. 212. βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β'. 408.

Ver. 217. Ξείνισ' ἐνὶ] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 218. καλά.] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 219. Οἶνεὺς μὲν ζωσῆρα δίδε] Virg.

Ille mihi insignem pharetram, Lyciasque sagittas

Discedens, chlamydemque auro dedit intertextam,

Frænæque bina, meus quæ nunc habet, aures, Pallas:

- Κάλλιφ', ὅτ' ἐν Θήβησιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.
 Τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος Ἀργεῖ μέσσω
 225 Εἰμί· σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκαμαι.
 Ἔγχεσι δ' ἀλλήλων ἀλεάμεθα καὶ δι' ὀμίλῃ·
 Πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες, κλειτοὶ τ' ἐπίκροισι,
 Κτείνειν, ὃν κε θεὸς γε πόρῃ καὶ ποσσὶ κίχρῃ·
 Πολλοὶ δ' αὖ σοι Ἀχαιοὶ, ἐναιρέμεν, ὃν κε δύνῃαι·
 230 Τεύχεα δ' ἀλλήλοισι ἐπαμείψομεν· ὄφρα καὶ οἶδε
 Γῶσιν, ὅτι ξεῖνοι πατρῷοι εὐχόμεθ' εἶναι.
 Ὡς ἄρα φωνήσαντε, κατ' ἵππων αἵξαντε,
 Χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην, καὶ πισώσαντο.
 Ἐνθ' αὖτε Γλαῦκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 235 Ὃς πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβε,

“ Reliquit, quando ad Thebas perierunt copiae Achivorum.

“ Quare nunc tibi quidem ego hospes amicus Argo in medio

225 “ Sum; tu autem in Lycia, siquando Lyciorum ad gentem venero.

“ Hastis vero alter alterum petere vitemus et in turba:

“ Multi quidem enim mihi Trojani, indyctique socii,

“ Quorum occidam quemcunque deus obtulerit, et pedibus assequutus fuero:

“ Multique vicissim tibi Achivi, quorum interficias quemcunque possis:

230 “ Arma vero inter nos permutemus, ut et hi

“ Norint, quod hospites paternos profitemur nos esse.”

Sic utique loquuti, de curribus desilientes,

Manusque mutuo prehenderunt, et fidem-dederunt.

Tum vero Glaucō Saturnius mentem ademīt Jupiter,

235 Qui cum Tydide Diomede arma permutavit,

226 ἔγχεα] A. 2. 5. J. 228 πόροι] MS. R. sed in MS. eadem manus
 supra scr. η. 235 ἄμειβεν] A. 2. 5. J.

Ergo et quam petitis, juncta est mihi fœdere
 dextra. Æn. VIII. 166.

Ver. 220. χεῖρας δέπας] Pronunciabatur
 χρυσῶν. Vide supra ad β'. 268.

Ibid. ἀμφικύπελλον] Vide supra ad α'.
 584.

Ver. 225. ὅτι κεν] Qui istud κεν omiserit,
 vel alia vocula mutaverit; is demum
 sentiet, quam non sit ad sententiam
 supervacaneam. Vide supra ad α'.
 56. et β'. 158. et ε'. 858.

Ver. 231. ὅτι] Vide supra ad α'. 557.

Vcr. 234. φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,] Ὅ ἐστιν,
 ἐξαιρέτας ἐποίησεν, ὡς τῷ Πορφυρίῳ δοκεῖ·
 διὰ τὸ τοιαύτην φιλοτιμίαν ἐνδείξασθαι, καὶ
 μὴ γλισχεύσασθαι περὶ τὴν τῷ ξένῳ ἄξια-
 σιν. — Ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς, τὸ φρένας ἐξέλετο
 Ζεὺς φανερώς ἐπὶ Ἀφροσύνης κεῖται. Eu-
 stath. Vide infra ε'. 470. et ε'. 137.
 Clark. Sequuntur hanc interpretationem
 Dacieria, et Riccius, V. C. Diss. Hom.
 T. II. p. 190. Non bene. Nam semper
 apud Homerum ἐξέλετο est ademīt: quod
 hic quoque intelligendum. Ern.

Χρῦσεα χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἑννεαβοίαν.

Ἐκτῶρ δ' ὡς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανε,
Ἄμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θεόν, ἠδὲ δῦγατρες,
Εἰρόμεναι παῖδάς τε, κασιγνήτας τε, ἔτας τε,
240 Καὶ πόσιος· ὁ δ' ἔπειτα θεοῖς εὐχέσθαι ἀνώγει
Πάσας ἐξείης· πολλῇσι δὲ κῆδὲ ἑφῆπτο.

Ἄλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἴκανε,
Ξεστῇσ' αἰθέροισι τετυγμένον· (αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
Πεντήκοντ' ἔνεσαν δάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
245 Πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθάδε παῖδες
Κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισι·

Aurea æneis, centum-boves-valentia novem-boves-valentibus.

Hector autem ut ad Scæasque portas et fagum pervenit,
Circa utique ipsum Trojanorum uxores currebant et filiaë,
Percontantes de filiisque, fratribusque, amicisque,
240 Et maritis; ille vero deinceps diis supplicare jussit
Omnes ordine: multis autem mala impendebant.

Sed quando jam ad Priami domum perpulchram pervenisset,
Fabrefactis porticibus exstructam; nempe in ea
Quinquaginta inerant thalami ex polito lapide
245 Prope se invicem ædificati; ubi filii
Cubabant Priami, apud legitimas uxores:

237 πύργον] MS. (sed eadem manu superscr. γρ. φηγόν) Fl. A. 1.

Ver. 236. Χρῦσεα χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἑννεαβοίαν.] Fulvius Ursinus, ad Virgil. *Æn.* III. 549. tres versus ex Homero et Virgilio affert, quorum membra bina in sonum istum consimilem exeant, quem in linguis recentioribus *Rythmum* vulgo appellare solent:

Ἐκ μὲν Κρητῶν, γένος εὐχομαι εὐρεῖαν.
Odys. ζ. 199.

Χρῦσεα χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἑννεαβοίαν.
Iliad. ζ. 236.

Cornua velatarum obvertimus antennarum.
Æn. III. 549.

Verum in trium horum exemplorum posterioribus duobus, a scopo aberravit vir eruditus. Neque enim — κείων et — βοίων similem istum sonum in diphthongis dissimilibus efficiunt; neque, in ultimo

versu, sibi omnino respondent, in membri utriusque exitu, — tarum et — narum; sed — latar' et — narum, quorum utique sonus est dissimillimus;

Cornua velatar' obvertimus antennarum.

Porro, valde pueriliter ad hunc versum Homeri annotat Scholiastes; Κικώλωται δὲ ὑπὸ τῇ μίτρᾳ εἰπεῖν, δεκαβοίαν: quasi vero non facillime, si id postulasset sententia, dicere potuisset,

Χρῦσεα χαλκείων, ἑκατόμβοισι δεκαβοίαν.

Qua de licentia, (quæ et rursum ver. 240. in voce ποσίος, occurrit;) vide supra ad α'. 51.

Ver. 237. φηγόν] *Al.* πύργον.

Ver. 244. Πεντήκοντ' ἔνεσαν δάλαμοι] *Virg.*

- Κεῖράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἐνδοθεν αὐλῆς
 Δώδεκ' ἔσαν τέγεςοι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 Πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθάδε γαμβροὶ
 250 Κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν·)
 Ἐνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίη ἦλυθε μήτηρ,
 Λαοδίκην ἐσάγασα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην·
 Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 Τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλεδας;
 255 Ἥ μάλα δὴ τείρεσι δυσώνυμοι υἱεῖς Ἀχαιῶν,
 Μαρνάμενοι περὶ ἄστυ· σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν
 Ἐλθόντ', ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν.

Filiarum autem e-regione oppositi intra atrium
 Duodecim erant sub-tecto thalami ex polito lapide,
 Prope se invicem ædificati; ubi generi

250 Cubabant Priami, apud pudicas uxores;

Ibi ei mitis obvia venit mater,

Ad Laodicen iens, filiarum forma præstantissimam;

Inque ejus hæsit manu, verbaque fecit, et compellavit;

“Fili, cur relicto prælio aspero venisti?”

255 “Certe valde jam premunt detestandi filii Achivorum,

“Pugnantes circa urbem: te autem, credo, luc animus impulit

“Profectum, ex summa arce Jovi manus attollere.

245 πλῆσιοι] A.

Quinquaginta illi thalami, spes tanta nepotum,
 Barbarico postes auro spoliisque superbi.

Æn. II. 503.

Ver. 245. et 249. Πλησίοι] *Al.* Πλη-
 σίων.

Ver. 248. τέγεςοι] ὑπερώοι. *Schol.*

Ver. 251. ἦλυθε] Vide supra ad γ'.
 205.

Ver. 252. Λαοδίκην ἐσάγασα,] Εἰς Λαοδί-
 κης θάλαμον ὑπάγασα· πρὸς Λαοδίκην πο-
 ρευομένη. *Schol.* Similiter *Porphyrus*: Τὸ
 ἐσάγασα, ἃ κατὰ τὸ συνηθὺς, οἷον εἰς-
 φέρωσα. — Ὡς γὰρ, “ἐξαγαγόντες,” ἐκπο-
 ρεύδιντες τῷ πιδίῳ — ὁμοίως τῷ, “ἐσάγα-
 σα,” κέχρηται. *Quæst. Homeric.* 17.
Item Eustathius: Εἰς ἣν [Λαοδίκην] ἡ Ἐ-
 κάβη ἀπῆλθε, ἐντυγχάνει τῷ Ἐκτορι. — Ἐν-
 ταῦθα δὲ κεῖται τὸ “εἰσάγειν,” ἀντὶ τῷ
 “εἰσιέναι” ἢ “ὑπάγειν.”

Ver. 254. et 262. εἰλήλεδας; — κίεμη-
 κασι,] Vide supra ad α'. 37.

Ver. 255. Ἥ μάλα δὴ τείρουσι — περὶ
 ἄστυ· σὲ — χεῖρας ἀνασχεῖν.] Sunt qui
 hæc ita accipiant, ut sit interrogatio, *An*
valde jam? etc. Nec quidem id male.
 Ego tamen quominus ita accipiam, faciunt
 tum particulæ istæ, μάλα δὴ tum id
 quod postea occurrit, ver. 386. — οὐνεκ'
 ἄκουσι Τείρεσθαι Τρώας, μίγα δὲ κράτος
 εἶναι Ἀχαιῶν.

Ver. 259. ἀθανάτοισι] Vide supra ad
 α'. 398.

Ver. 261. κικμηῶτι] Qua analogia ex
 τιθνηκῶτι, fit τιθνηκῶτι, τιθνηῶτι, et inde,
 lingua Ionica, τιθνηῶτι et τιθνηῶτι, ex-
 dem analogia fit κικμηκῶτι, κικμηῶτι,
 κικμηῶτι, et inde κικμηῶτι. Vide supra ad
 β'. 818.

- Ἀλλὰ μὲν, ὄφρα κέ τοι μελιθδέα οἶνον ἐνείκω,
 Ὡς σπέεισῃς Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
 260 Πρῶτον· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸς ὀνήσεται, αἶ' κε πῖψῃ·
 Ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει,
 Ὡς τύνῃ κέκμηκας, ἀμύνων σοῖσιν ἔτησι.
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 Μῆ μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μήτηρ,
 265 Μῆ μ' ἀπογυιάσῃς, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι.
 Χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Διὶ λείβειν αἴθοπα οἶνον
 Ἀζομαι· οὐδέ πη ἐστὶ, κελαινεφέϊ Κρονίῳ
 Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάσθαι.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
 270 Ἔρχεο σὺν θύεσσιν, ἀολλίσσασα γεραιάς·
 Πέπλον δ', ὅστις τοι χαριέστατος ἦδὲ μέγιστος

“ Sed mane, donec tibi dulce vinum attulero,

“ Ut libes Jovī patri et cæteris immortalibus

260 “ Primum; deinde et ipse reficiaris, si biberis:

“ Viro utique defatigato robur valde vinum auget,

“ Sic tu defatigatus es, pugnans pro tuis civibus.”

Huic autem respondit deinde ingens pugnam-expedite-ciens Hector;

“ Ne mihi vinum afferas mellitum, veneranda mater,

265 “ Ne me enerves, roboris autem viriumque obliviscar.

“ Manibus autem illotis Jovis libare nigrum vinum

“ Vereor: nec ullo-modo fas est, nubes-atras-cogenti Saturnio

“ Sanguine et tabo inquinatum vota facere.

“ Sed tu quidem ad templum Minervæ prædatrix

270 “ Vade cum suffimentis, congregatis honoratis matronis:

“ Peplum autem, quod tibi elegantissimum et maximum

258 ἀλλὰ μὲν] A. 2. 3. J. vitiose. 262 ἔτησιν] MS. Fl. 265 μένος ἀλκῆς
 τε λ.] MS. Fl. 266 ἀνίπτοις] MS. et edd. recte. cæterum versus hic et
 tres sequentes absunt ab ed. Flor. 271 πέπλον] MS. sed eadem manus
 superscripsit πέπλων.

Ver. 263. κορυθαίολος] Vide supra ad
 β'. 816.

Ver. 264. πότνια μήτηρ.] Scholiastes
 et Eustathius in Commentario, πότνια,
 μήτηρ.

Ver. 265. μένος δ' ἀλκῆς etc.] Veram
 lectionem arbitror esse MS. et Fl. ed. o-
 mittentium δ' quod versus fulciendi causa
 insertum est, cum valde hic langueat, et
 orationem frangat. Ern.

Ver. 266. ἀνίπτοις] Al. ἀνίπτοις.
 Quod perinde est. Vide ad α'. 51. Virg.

Me bello e tanto digressum et cæde recenti,
 Attrahere nefas, donec me flumine vivo
 Abluero. ————— Æn. II. 719.

Ibid. αἴθοπα οἶνον] Vide supra ad α'.
 462.

Ver. 267. Κρονίῳ] Vide supra ad α'.
 597.

- "Εστιν ἐνὶ μεγάρῳ, καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 Τὸν θῆς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡυκόμοιο,
 Καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ,
 275 "Ηνις, ἡκέστας ἱερευσέμεν, αἶκ' ἐλεήσῃ
 "Αστὺ τε, καὶ Τρώων ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα·
 Αἶκεν Τυδεὸς υἱὸν ἀπόσχη Ἰλίε ἰσῆς,
 "Αγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μήστῳρα φόβοιο.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελεύεις
 280 "Ερχεῦ· ἐγὼ δὲ Πάριον μετελεύσομαι, ὅφρα καλέσω,
 Αἶκ' ἐδέλῃσ' εἰπόντος ἀκκέμεν· ὥς κεν οἱ αὖθι
 Γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσὶ τε, καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι, τοῖό τε παισίν.
 Εἰ κεινόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' αἶδος εἴσω,
 285 Φαίην κεν φρέν' ἀτέρπεα ὀϊζύος ἐκλελαθέσθαι.

"Est in domo, et tibi longe carissimum ipsi,

"Hoc pone Minervæ ad genua pulchræ-comas,

"Et ei vove te duodecim boves in templo

275 "Anniculas, jugum-non passas, sacrificaturam; si miserata fuerit

"Urbemque, et Trojanorum uxores, et infantes liberos:

"Si Tydei nempe filium averterit ab Ilio sacra,

"Ferocem bellatorem, violentum artificem-fugandi-hostes.

"Sed tu quidem ad templum Minervæ prædatrix

280 "Vade: ego autem Paridem adibo, ut vocem,

"Si velit dicentem audire: utinam ei illic

"Terra dehiscat: magnum enim ipsum Olympius nutritiv detrimentum

"Trojanisque, et Priamo magnanimo, ejusque filiis.

"Si illum utique viderem descendentem in orcum,

285 "Existimarim equidem animum meum ingratae ærumnæ obliturum."

Ibid. πέπλος] Fl. A. 1. 3. omnes lectiones bonæ, sed πέπλον præfero.

Ibid. ὅς τοι χαρ.] Fl. A. J. 272 ἔστιν ἐν μ.] MS. 285 κε] MS. et similiter Scholiastes.

Ver. 269. et 279. ἀγελεύεις] Vide supra ad ὁ. 128.

Ver. 270. ἀολίσσασα] Ita restituit Barnesius. Recte, ut opinor. Vide ad ver. 287. et supra ad α'. 140. *Al.* ἀολίσσασα.

Ver. 273. ἐπὶ γούνασιν] Vide supra ad ver. 92.

Ver. 285. Φαίην κεν] Non vacat istud, κεν· "Existimarim equidem," "Credide-

"rim ulique." Fortasse tamen rectius ad εὐφωνίαν legas, (quod in editionem Barnesianam casu videtur irrepsisse,) φαίην κε φρέν', quam, φαίην κεν φρέν'. Sed hoc levioris est momenti. Porro, pessime hunc locum interpretatur Scholiastes, ὑπολάβοιμι ἂν "Αὐτὸν Ἐκείνον" ἔξω πάσης ταιλαιπωρίας εἶναι. Verum paullo infra, rectius; τὴν "Ἐμὴν" φρένα τῆς ἀτέρπου ὀϊζύος ἐκλελαθέσθαι. Clark. De κε recte

- "Ὡς ἔφαθ'· ἡ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ', ἀμφιπόλοισι
 Κέκλετο· καὶ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστν γεραιάς.
 Αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσατο κηῶντα,
 "Ὡς ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
 290 Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
 "Ἥγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλῶς εὐρέα πόντον,
 Τὴν ὁδὸν, ἣν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
 Τῶν ἐν' αἰεραμένη Ἑκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνῃ,
 "Ὡς κάλλιστος ἦν ποικίλμασιν, ἥδ' ἐ μέγιστος·
 295 Ἀστὴρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νεύατος ἄλλων·
 Βῆ δ' ἰέναι, πολλὰ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.
 Αἱ δ' ὅτε νηὸν ἴκανον Ἀθήνης, ἐν πόλει ἄκρῃ,

- Sic dixit; hæc vero profecta ad ædes ancillis
 Mandata dedit: et illæ congregarunt per urbem matronas-honoratas.
 Ipsa autem in repositorium descendit odoribus-fragens,
 Ubi erant ei pepla omnigeno-artificio-varia, opera mulierum
 290 Sidoniarum, quas ipse Alexander divina-forma-præditus
 Abduxerat a Sidone, navigando-permensus latum pontum,
 Ea via, qua Helenam adduxit magno-patre-natam.
 Horum unum accipiens Hecuba, tulit donum Minervæ,
 Quod pulcherrimum erat ornatu-versicolori, et maximum;
 295 Velutque stella resplendebat: jacebat autem ultimum omnium:
 Perrexit itaque ire, multæque propere-sequebantur matronæ honoratæ.
 Illæ vero cum ad templum pervenissent Minervæ, in arce summa,

- 287 κέκλετο· καὶ δ' ἄρ'] Sic MS. et supra scriptum: αὐταὶ δέ. quod quin
 verum sit, dubitari non potest. nam καὶ valde languet. 297 αἱ δ'
 ὅτε ν.] MS. verbo inter ὅτε et νηὸν eraso. sed eadem manus superscrip-

Clarkius. non quo sola euphonia id de-
 sideret, sed e canone, de quo ad α'. 2. dixi.
 Et est κε in MS. Lips. Scholiastes: φαίη
 κε· Ζηνόδοτος· φαίη κεν φίλον ἦτορ· ἐστὶ δὲ καὶ
 ἄλλη γραφὴ· φαίη περ. vitiose pro φαίην
 περ.

Ibid. ἀτίρπου] Al. ἄτερ που. Minus
 recte.

Ver. 286. ποτὶ μέγαρ.] Qua ratione,
 ποτὶ, hic ultimam producat; item Κισσηίς,
 et ἄλοχος, ver. 299. et Διὶ, ver. 318. Vide
 supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 287. ἀόλλισσαν] Ita recte resti-
 tuit Barnesius, ex Eustathio et MS. Vide
 supra ad α'. 140. Al. ἀόλλισαν.

Ver. 288. κατεβήσατο] Al. κατεβήσιστο.
 Vide supra ad β'. 35. et ad ε'. 109.

Ver. 290. Θεοειδής] Non ad virtutes,
 sed ad formam.

Ver. 291. Σιδονίηθεν.] Hac de re, vide
 Herodotum, lib. II. §. 116. ubi hos ver-
 sus recitat.

Ver. 299. Κισσηίς.] Virgilio aliter ac
 Homero, (vide π'. 718.) non Theano, sed
 Hecuba appellatur Cisseïs.

— Paridisque Mimanta
 Æqualem comitemque; una quem nocte Theano
 In lucem genitor Amyco dedit, et, face præ-
 gnans,
 Cisseïs regina Parin creat: Urbe paterna
 Occubat; ignarum Laurens habet ora Mimanta.
 Æn. X. 702.

Quorum quidem versuum quum sententia

- Τῇσι θύρας ὥϊζε Θεανὸ καλλιπάρης,
 Κισσηΐς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο·
 300 Τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἱέρειαν.
 Αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθῆνη χεῖρας ἀνέσχον·
 Ἡ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεανὸ καλλιπάρης,
 Θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠυκόμοιο·
 Εὐχομένη δ' ἤρᾱτο Διὸς κόρυη μεγάληο.
 305 Πότνι Ἀθηναίη, ἐρυσίπτολι, δῖα θεάων,
 Ἄξον δὲ ἔγχος Διομήδεος, ἥδ' ἐκ αὐτὸν
 Πρηνέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων·
 Ὅφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βῆς ἐνὶ νηῷ
 Ἦνις, ἡκέστας ἱερεύσομεν, αἶψ' ἐλεήσης

Eis fores aperuit Theano pulchra-genas,
 Cisseis, uxor Antenor's equum-domitoris:

- 300 Illam enim Trojani fecerant Minervæ sacerdotem.
 Illæ vero voce-sublata omnes ad Minervam manus sustulerunt:
 At peplum acceptum Theano pulchra-genas,
 Posuit Minervæ ad genua comas-pulchræ;
 Vovensque precabatur Jovis filiam magni;
 305 " Veneranda Minerva, custos-urbis, excellentissima dearum,
 " Frange jam hastam Diomedis, atque ipsum
 " Pronum da cadere Scæas ante portas;
 " Ut tibi statim nunc duodecim boves in templo
 " Anniculas, jugum-nondum-passas, sacrificemus, si miserata fueris

sit: γρ. ἄλλ' ὅτι. Ibid. ἀθῆναι ἐν π. ἀ.] MS. sed αἱ est in litura a manu
 sec. 303 ἐυκόμοιο] Fl.

plane nulla sit; neque enim omnino
 quicquam est, quo, ex linguæ Romanæ
 consuetudine, istud " *occubat*" referri
 possit; conjectura pulcherrima et certis-
 sima, (ad *Horat. Epod. V. 28.*) ita emen-
 davit *Bentleius*:

— una quem nocte Theano
 In lucem, genitore Amyco, dedit; et face præg-
 nans,
 Cisseis regina Parin. *Paris* urbe paterna
 Occubat; ignarum Laurens habet ora Mimanta.

Ver. 301. Αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι] *Virgil.*

Interea ad templum non æquæ Palladis ibant,
 Crinibus Iliades passis, peplumque ferebant
 Suppliciter tristes, et tunsæ pectora palmis.
Æn. I. 483.

Necnon ad templum summasque ad Palladis
 arces
 Subvehitur magna matrum regina caterva,
 Dona ferens: —————
 Succedunt matres, et templum ture vaporant;
 Et mæstas alto fundunt de limine voces.
Æn. XI. 477.

Ver. 303. Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν] Vide
 supra ad ver. 92.

Ver. 305. Πότνι Ἀθηναίη] *Virgil.*

Armipotens belli præses, Tritonia virgo,
 Frange manu telum Phrygii prædonis, et ipsum
 Pronum sterne solo, portisque effunde sub altis.
Æn. XI. 483.

Ver. 306. Ἄξον δὲ] Quam non super-
 vacanea sit ista particula, δὲ; vide supra

- 310 Ἄστυ τε, καὶ Τρώων ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα.
 "Ὡς ἔφατ' εὐχομένη· ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.
 "Ὡς αἱ μὲν ῥ' εὐχοντο Διὸς κέρη μέγαλοιο·
 Ἐκτωρ δὲ πρὸς δάματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
 Καλὰ, τὰ ῥ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν, οἳ τότε ἄριστοι
 315 Ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι, τέκτονες ἄνδρες,
 Οἳ οἳ ἐποίησαν θάλαμον, καὶ δῶμα, καὶ αὐλὴν,
 Ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἐκτορος, ἐν πόλει ἄκρῃ.
 Ἐνθ' Ἐκτωρ εἰσῆλθε Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 Ἐγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δεξὸς
 320 Αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θῆε πόρκης.
 Τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔποντα,

310 "Urbemque, et Trojanorum uxores, et infantes liberos."

Sic dixit vovens; abnuat autem Pallas Minerva.

Ita illæ quidem vota-faciebant Jovis filiæ magni:

Hector vero ad ædes Alexandri ivit

Pulchras, quas ipse ædificarat cum viris, qui tunc peritissimi

315 Erant in Troja glebosa, architecti viri,

Qui ei fecerunt thalamum, et tectum, et atrium,

Prope ædes Priami et Hectoris in arce summa.

Illuc Hector intravit Jovi carus; inque manu

Hastam tenebat undecim-cubitorem: præmicabat vero hastæ

320 Cuspis ærea, circumque aureus ambibat annulus.

Illum autem invenit in thalamo perpulchra arma curantem,

314 ἔτευχε] T. Cæteræ omnes cum MS. ἔτευξε, quod verum est. * 319 ἔγχοϛ ἔχιν δεικ.] A. 2. 3. J. T.

ad β'. 158. Habet utique hoc in loco eam fere vim, ac quod Latine dixeris; "*Frangere, quæsumus.*"

Ver. 311. ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.] Virgil.

Diva solo fixos oculos aversa tenebat.

Æn. I. 486.

Ver. 312. αἱ μὲν ῥ'] Similiter, ver. 314. Καλὰ, τὰ ῥ' αὐτὸς. Vide supra ad ε'. 858.

Ver. 315. βεβήκει] Vide supra ad δ'. 492.

Ver. 314. Καλὰ.] Vide supra ad β'. 43. Ibid. ἔτευξε] Ita Eustathius, et Veterum nonnulli. Stephanus et Recentiores, ἔτευχε. Minus recte, ut opinor. Non enim ædificari hasce ædes ait Poëta,

sed ædificatas esse. Neque deinceps, ver.

316. οἳ οἳ ἐποίησαν, dixit; sed, οἳ οἳ ἐποίησαν θάλαμον. Clark. Immo omnes vett. vid. Var. Lect.

Ver. 319. Ἐγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν] Recentiores, Ἐγχος ἔχιν δεκάπηχυν. Sed Barnesius lectionem Eustathianam restituit. Οἳ μὲν, ἀσυναλείπτως γράφοντες, νοῦσι δεκάπηχυν τὸ Ἐκτορος ἔγχος· οἳ δὲ, μετὰ συναλοιφῆς, λίγυσιν ἐνδεκάπηχυν ὃ καὶ ἀρίσκονται οἱ παλαιοί, λίγοντες καὶ ὅτι τὸ ναυμαχον διπλάσιον τῆς, ὡς ἐκ δύο συμβληθῆν, ὅπερ "δύο καὶ εἰκοσίπηχυν" λίγει ὁ Ποιητής. Eustath. Clark. Vid. Var. Lect. Schol. eandem lectionem servat, et interpretatur: ἔνδεκα πηχῶν.

Ver. 320. χρύσιος] Pronunciabatur χρυ-

- Ἀσπίδα, καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφώνοντα·
 Ἀργεῖη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῶῃσι γυναιξίν
 Ἦσο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευε.
 325 Τὸν δ' Ἐκτωρ νείκεσσαν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσι·
 Δαιμόνι, ἃ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἐνθεο θυμῷ·
 Λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πόλιν, αἰπύ τε τείχος,
 Μαρνάμενοι· σέο δ' εἵνεκ' αὐτὴ τε, πτόλεμός τε,
 Ἄστυ τόδ' ἀμφιδέδωκε· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλω,
 330 Εἴ τινά πε μεδιέντα ἴδοις συγερεῖ πολέμοιο·
 Ἄλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄστυ πυρὸς δηΐοιο θέρηται.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας, εἰδ' ὑπὲρ αἶσαν,

Clypeum, et thoracem, et curvos arcus tractantem:

Argiva autem Helena inter famulas mulieres

Sedebat, et ancillis insignia opera imperabat.

325 Eum vero Hector objurgavit conspicatus, probrosis verbis;

"Bone vir, non sane decore indignationem istam concepisti animo:

"Copiæ quidem pereunt circa urbem, altaque mœnia,

"Pugnantes; tui autem gratia pugnaque, bellumque,

"Urbem hanc circum-ardet: tu vero etiam objurgares alium,

330 "Si quem usquam detrectantem videres horrendam pugnam:

"Verum surge, ne forte urbs igne ardente deflagret."

Hunc autem vicissim alloquutus est Alexander divina-forma-præditus;

"Hector, quoniam me jure increpasti, nec injuria,

322 ἀφώνοντα] MS. A. 1. 325 μετὰ ῥα] R. 327 περὶ πόλιν] MS.

329 μαχέσαιο] Fl. A. 1.

σῆς; quomodo et scribi postea cæptum est.
 Vide supra ad β'. 268.

Ver. 325. μετ' ἄρα δμῶῃσι] Similiter, ver. 518. ἐν δ' ἄρα χεῖρι. Neque omnino in his locis supervacuum est istud, ἄρα. Nam eam fere vim habet, ac si latine dixeris, "ut par erat," vel, "ut solita erat."

Ver. 326. Δαιμόνι,] Vide supra ad β'. 190.

Ibid. καλὰ] Vide supra ad β'. 45.

Ibid. χόλον τόνδ' ἐνθεο θυμῷ] Ὁργίζη, ἡγόμενος τῶς Τρῶας ἀγανακτεῖν κατὰ σῶ. Schol. Οὐτε ἀρνημένους δεῖ πικρῶς ἐξελέγχειν, οὔτε καλύειν ἀπολογουμένους, ἀλλὰ καὶ προφάσεις εὐσχήμονας ἀμωσγήσας συνεκπορίζειν, καὶ τῆς χεῖρονος αἰτίας ἀφισταμένους, αὐτὰς ἐνδιδόναι μετριώτεραν ὥς ὁ Ἐκτωρ, "Δαιμόνι ἃ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἐνθεο θυμῷ,"

πρὸς τὸν ἀδελφόν, ὥς ἐκ ἀπόδρασιν, ἐδὲ δειλίαν οὔσαν, ἀλλ' ὀργὴν τὴν ἐκ τῆς μάχης ἀναχώρησιν αὐτῶ. Plutarch. de Adul. et Amici discrim. sub finem.

Ver. 327. Λαοὶ μὲν φθινύθουσι] Virgil.

_____ sat funera fusi

Vidimus. _____ Æn. XI. 366.

Ibid. φθινύθουσι] De hujus vocis proso-
 dia; Vide supra ad β'. 45.

Ver. 329. ἀμφιδέδωκε] Vide supra ad
 α'. 37.

Ver. 332. θεοειδής] Vide supra ad ver.
 290.

Ver. 334. σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μευ ἄκυσσον]
 Vide supra ad α'. 297.

Ver. 336. Θείλον δ' ἄχαι' προτραπέσθαι]
 Διὰ τὴν λύπην τῇ δυσμερείᾳ. Schol.

- 335 Ἐνὲκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκουσον·
 Οὔτι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ, ἔδὲ νεμέσσει,
 Ἥρην ἐν θαλαμῳ, ἔδελον δ' ἄχρῃ προτραπέσθαι.
 Νῦν δέ με παρειπῆσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν,
 Ὀδρμησ' ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
 Λῳῖον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
 340 Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήϊα τεύχεα δύω·
 Ἥ ἴθι, ἐγὼ δὲ μέτειμι· κυχήσεσθαι δέ σ' οἶω.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἔτι προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηύδα μελιχίοισι·
 Δᾶερ ἐμεῖο, κυνὸς κακομηχάνε, ὀκρυόεσσης,
 345 Ὡς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτρε,
 Οἴχεσθαι προφέρεσσα κακῇ ἀνέμοιο θύελλα
 Εἰς ὄρος, ἢ εἰς κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·

“Propterea tibi dicam; tu autem animum-adverte, et me audi:

335 “Non ego tam in Trojanos ira, neque indignatione,

“Sedebam in thalamo; sed volebam dolori dare-locum.

“Nunc vero me suadens uxor mollibus verbis,

“Impulit ad bellum: videturque mihi sic et ipsi

“Melius fore: victoria utique alternis-vicibus accedit ad homines.

340 “Verum age nunc expecta, *donec* martia arma induero:

“Vel praei, ego autem sequar; assecuturumque me te puto.”

Sic dixit; ei autem non respondit pugnam-expedite-ciens Hector:

Hunc vero Helena verbis allocuta est blandis;

“Levir mei, impudentissimæ, malorum auctoris, aversandæ;

345 “Utinam me die illo, quo me primum peperit mater,

“Abreptam tulisset perniciosa venti procella

“In montem, vel in undam multo-strepitu-resonantis maris:

335 τόσον] A. 1. R. Ibid. νέμειται] MS. sed superscr. eadem manus.

γράφεται καὶ ι. (sc. νιμέσει) τὸ σι μακρῶς, ὡς θίτι. 339 ἔσεισθαι] Fl.

Ver. 337. παρειπῆσ'] Vide supra ad β'.
ver. 62.

Ver. 339. νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.]
Virgil.

Quondam etiam victis redit in præcordia virtus,
Victoresque cadunt. — Æn. II. 367.

Multa dies variusque labor mutabilis ævi
Rettulit in molius; multos alterna revisens
Lusit, et in solido rursus fortuna locavit.

Æn. XI. 125.

Ver. 342. κορυθαίολος] Vide supra ad
β'. 816.

Ver. 344. κυνὸς κακομηχάνου.] Pulchre
admodum, et ad personam convenien-
tissime, hæc et hujusmodi semper de se-
metipsa Helena.

Ver. 351. Ὡς ῥ' ἤδη νέμεισιν τέ] “Qui
“utique intelligeret,” etc. Ubi notandum
quam non supervacanea sit ista particu-
la, ἴα. Arguit nimirum Parin Helena,

- "Ενθα με κῆμ' ἀπόρρσει, πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὦδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
 350 Ἀνδρὸς ἔπειτ' ὤφελλον ἀμείνωνος εἶναι ἄκοιτις,
 "Ὅς ῥ' ἤδη νέμεσιν τε καὶ αἰσχροῖσι πόλλ' ἀνδράπων.
 Τέτρω δ' ἔτ' ἄρ' νῦν φρένες ἔμπεδοι, ἔτ' ἄρ' ὀπίσσω
 "Εσπονται· τῷ κέν μιν ἐπαυρήσεσθαι οὔω.
 Ἄλλ' ἄγε νῦν εἰσελθε, καὶ ἔζρο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
 355 Δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλις αὖ πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν,
 Εἵνεκ' ἐμείο κυνὸς, καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' αἵτης·
 Οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὥς καὶ ὀπίσσω
 Ἀνδρώποισι πελώμεθ' αἰοίδιμοι ἑσσομένοισι.
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 360 Μὴ με κάδιζ', Ἑλένη, φιλέσθαι πέρ, ἔδὲ με πείσεις.
 "Ἢδὴ γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται, ὅφρ' ἐπαμύνω

" Ubi me fluctus obrutam-perdidisset, antequam hæc facinora patrata forent.

" Sed quoniam hæc ita dii mala statuerunt,

350 " Viri saltem debueram fortioris esse uxor,

" Qui sentiret indignationemque et probra multa hominum.

" Huic autem neque nunc mens est constans, neque in futurum

" Erit; idcirco ipsum sua stultitia fruiturum credo.

" Verum age nunc, intra; et sede hac in sede,

355 " Levir, quoniam tibi maxime labor mentem invasit,

" Gratia mei impudentissimæ, et Alexandri causa noxæ:

" Quibus Jupiter imposuit malam sortem, ut etiam in-posterum

" Hominibus simus famosa-cantilena posteris."

Huic autem respondit deinde ingens pugnam-expedite-ciens Hector;

360 " Ne me sedere facias, Helena, officiosa licet, nam nec mihi persuadebis.

" Jam enim mihi animus incitatus est, ut succurram

348 κῆμα ἀπεί.] FL. A. 1. R. T. 350 ὤφελον] MS. 351 νέμεσιν et mox

πίλ.] MS. 352 ὀπίσσω] FL. 356 ἔνεκ' αἵτης] MS. Ibid. ἀρχῆς] FL.

A. 1. 358 πελώμεσθ'] FL. A. J. R.

quod res dijudicare ac distinguere nesciret; nec existimationi ac famæ suæ consuleret; nec intelligeret quam amice quantaque cum arte *Hector* reprehensionis severitatem condimentis humanitatis mitigasset, idque χόλον leniter appellasset, quod fuerat revera ἀποδρασίς et δουλία. Vide supra ad ver. 326.

Ver. 355. ἀμφιβέβηκεν,] Jam tenet, jam occupat. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 359. κορυθαίολος] Vide supra ad β'. 816.

Ver. 361. θυμὸς ἐπέσσυται, ὅφρ' ἐπαμύνω Τρώεσσ',] Virgil.

Instaurati animi, regis succurrere tectis, Auxilioque levare viros, vimque addere victis. Æn. II. 451.

Ver. 363. Ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι.] Qua analogia dicitur δίδου, et δίδου, eadem dici-

- Τρώεσσ', οἳ μέγ' ἐμεῖο ποδῆν ἀπέοντος ἔχουσιν
 Ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τέκτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός,
 "Ὡς κέν μ' ἐντοσθὲν πόλιος καταμάρψῃ ἑόντα.
 365 Καὶ γὰρ ἐγὼν οἰκόνδε ἐλεύσομαι, ὅφρ' ἂν ἴδωμαι
 Οἰκῆας, ἄλοχόν τε φίλην, καὶ νήπιον υἱόν.
 Οὐ γάρ τ' οἶδ', εἰ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἴξομαι αὐτίς,
 "Ἡ ἤδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοῖ δαμόωσιν Ἀχαιῶν.
 "Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἑκτωρ.
 370 Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας,
 Οὐδ' εὖρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,
 Ἀλλ' ἦγε ξὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπύλῳ εὐπέπλῳ
 Πύργῳ ἐφεισθήκει γοόωσά τε, μυρομένη τέ.
 "Ἑκτωρ δ', ὥς ἐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
 375 Ἔσῃ ἐπ' ἐδὸν ἰὼν, μετὰ δὲ δμῳῇσιν ἔειπεν·

"Trojanis, qui valde mei desiderium absentis habent:

"Verum tu concites hunc, festinetque et ipse,

"Ut me intra urbem assequatur existentem.

365 "Etenim ego domum ibo, ut videam

"Domesticos, uxoremque dilectam, et infantem filium.

"Neque enim scio, utrum amplius ipsis redux veniam rursus,

"An nunc me sub manibus dii doment Achivorum."

Sic utique fatus, abiit pugnam expedite-ciens Hector:

370 Statimque postea pervenit ad aedes suas habitantibus-commodas,

Nec invenit Andromachen candidam-ulnas in aedibus,

Sed illa cum filio et ancilla eleganti-peplo-induta

In turri stabat gemensque ploransque.

Hector vero, ut intus inculpatam non invenit uxorem,

375 Stetit ad limen profectus, ancillisque dixit;

362 Τρώεσσιν] MS. 364 ἐντοσθι] MS. 365 οἰκόνδ'] MS. Fl. A. J. R.

367 Οὐ γὰρ ἔτ' οἶδ'] A. 2. 3. J.

tur ὄρνυθι et ὄρνυ. Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 364. "Ὡς κέν μ' ἐντοσθὲν] *Al.* "Ὡς κέν ἐντοσθὲν] *Al.* "Ὡς κέν ἐμ' ἐντοσθὲν.

Ver. 366. Οἰκῆας, ἄλοχόν τε] Vide ad α'. 51. *Barnesius* edidit Οἰκῆας τ', ἄλοχόν τε. Sed nihil opus.

Ver. 370. ναιετάοντας,] Vide supra ad β'. 648.

Ver. 372. Ἀλλ' ἦγε ξὺν] Ita edidit *Bar-*

nesius ex MS. et *Eustathii* Commentario. Atque ita alibi nonnunquam *Homerus*. *Al.* Ἀλλ' ἦγε σύν. Quod et ipsum ferri possit. Vide ad α'. 51.

Ver. 375. ἐφεισθήκει] Vide supra ad δ'. 492.

Ver. 376. Εἴδ' ἄγε μοι, δμῳαί,] Notandum, nihilo minus eleganter dici, ἄγε, quam ἄγετε. Sic apud *Aristophanem*, Ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες. *Av.* 686. Porro; par-

- Εἰδ' ἄγε μοι, Ὀμωαῖ, νημερτέα μυθήσασθε·
 Πῇ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάρου;
 Ἡέ πη ἐς γαλόων, ἢ εἰνατέρων ἐϋπέπλων,
 Ἡ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 380 Τρῳαὶ ἐϋπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται;
 Τὸν δ' αὖ ὄτρυσεν ταμὴν πρὸς μῦθον εἶπεν·
 Ἔκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι,
 Οὔτε πη ἐς γαλόων, ἔτ' εἰνατέρων ἐϋπέπλων,
 Οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 385 Τρῳαὶ ἐϋπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται·
 Ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἴλις, ἔνεκ' ἄκασε
 Τείρεσθαι Τρῳάς, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν·
 Ἡ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
 Μαινομένη εἰκυῖα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.

“Eja agite; mihi, ancillæ, vera dicite:

“Quo ivit Andromache candida-ulnas ex ædibus?

“An aliquo ad gloriæ, an ad fratriarum elegantibus-peplis-indutarum ædes,

“An ad Minervæ templum exiit, ubi aliæ

380 “Trojanæ comas-pulchræ tremendam deam placant?”

Hunc autem vicissim sedula œconoma verbis allocuta est;

“Hector, quandoquidem omnino jubes vera loqui,

“Nec aliquo ad gloriæ, nec ad fratriarum elegantibus-peplis-indutarum ædes,

“Nec ad Minervæ templum exiit, ubi aliæ

385 “Trojanæ comas-pulchræ tremendam deam placant:

“Sed ad turrim ivit magnam Ilii: quoniam audivit

“Premi Trojanos, potentemque esse impetum Achivorum:

“Illa quidem dudum ad murum festinans contendit,

“Furenti similis: fert et una puerum nutrix.”

373 γόωσα] MS. a manu pr. sed alterum ο est erasum. γόωσα Fl. 382 νη-
 μέρτεα μυσ.] MS.

ticulæ, ei, vis hujusmodi est: Siquidem
 exiit, vel, Quoniam exiit Andromache,
 etc.

Ver. 388. Ἡ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος] Vir-
 gil.

Evolat infelix, ———

——— muros amens atque agmina cursu

Prima petit. ——— Æn. IX. 477.

Ver. 392. Εὔτε πύλας ἵκανε,] Oratio

asyndetos festinantem et concitatum pul-
 chre depingit.

Ver. 394. Ἐνθ' ἄλχος — ἅμα δ' ἁμ-
 φίπολος — Παῖδ' ἐπὶ κόλπον ἔχουσα] Pul-
 chrius, et majore cum affectu, de impro-
 viso, interveniens narratur-conjux, quam
 si domi eam invenisset. Virgil.

Ecce autem complexa pedes in limine conjux
 Hærebat, parvumque patri tendebat Iulium.

Æn. II. 673.

- 390 Ἡ ῥα γυνὴ ταμὴν· ὁ δ' ἀπέσσυτο δάματος Ἐκτωρ
 Τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὖτις, εὐκτιμένας κατ' ἀγυίας.
 Εὖτε πύλας ἴκανε, διερχόμενος μέγα ἄστυ,
 Σκαιᾶς, τῇ γὰρ ἔμελλε διεξιέναι πεδίοιθι,
 Ἐνθ' ἄλλοχος πολύδωρος ἐναντίῃ ἦλθε δέεσα,
 395 Ἀνδρομάχῃ, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος·
 Ἡετίων, ὃς ἔναιεν Ὑποπλάκῳ ὕληέσσῃ,
 Θήβῃ Ὑποπλακίῃ, Κιλίκεσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσω·
 Τῷ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἐκτορι χαλκοκορυψῇ·
 Ἡ οἱ ἔπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ,
 400 Παῖδ' ἐπὶ κόλπον ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτῶς,

- 390 Dixit mulier œconomæ: concitusque exiit domo Hector
 Eadem via retro, bene-structas per plateas.
 Quum ad portas venisset, pertransiens magnam urbem,
 Scæas, (hac enim erat ei egrediendum in campum;)
 Tunc uxor, quæ magnam-attulerat-dotem, obvia venit currens.
 395 Andromache, filia magnanimi Eëtionis;
 Eëtion, qui habitabat in Hypoplaco silvosa,
 Thebe in Hypoplacia, Cilicibus viris imperans;
 Cujus utique filia nupserat Hectori ære-armato:
 Quæ ipsi tunc occurrit, unaque famula ibat cum ipsa,
 400 Filium in sinu gestans tenellum, infantem adeo,

402 Καμάνδριον] A. 2. 3. J.

Ver. 396. Ἡετίων, ὃς ἔναιεν] Ἡετίων non hic positum est pro Ἡετίωνος, figura, quam *Antiptosis* appellant, ineptissima, quæque, siqua esset, jam Grammatica plane nulla esset: Sed Ἡετίων ὃς, "Eëtion qui," eodem redit ac si dicas, "Ὁς τις Ἡετίων, "Qui quidem Eëtion" etc. Similiter apud Latinos: Quum ait Terentius,

Populo ut placerent, quas fecisset fabulas;
 constructio hæc est; *Ut, quas fabulas fecisset, placerent populo.* Rursum, in isto Virgilii, *Æn.* I. 577.

Urbem quam statuo, vestra est:
 syntaxis est; *Quam urbem statuo, vestra est.* Item *Ecl.* IV. 54.

Alter erit tum Tiphys; et altera, quæ vehat Argo
 Delectos heroas;

constructio est; *altera erit (Argo,) quæ*

Argo vehat delectos heroas. Et in isto, *Æn.* XI. 687.

Advenit, qui vestra dies muliebribus armis
 Verba redargueret;

vox, *dies*, non refertur ad, *advenit*; quæ esset transpositio verborum non ferenda; Sed constructio est: *Qui dies vestra verba redargueret* [redarguturus erat, is jam] *advenit.* Clark. Recte ista disputata sunt; sed ita etiam mutanda erat interpunctio vulgata, et comma post Ἡετίων delendum in contextu. *Ern.*

Ibid. ὕληέσσῃ,] *Nemiorosa. Æn.* III. 270.

Ver. 398. χαλκοκορυψῇ] Vide supra ad β'. 1.

Ver. 400. ἀταλάφρονα,] *Al. ἀταλόφρονα.*

Ver. 401. ἀγαπητὴν,] MS. Lips. Scho-

Ἐκτορίδην ἀγαπητὸν, ἀλίγκιον ἀσέρι καλῶ.
Τὸν ῥ' Ἐκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Ἀστυάνακτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἐκτωρ.

Ἦτοι ὁ μὲν μείδησεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ·

405 Ἀνδρομάχη δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δακρυχέουσα,
Ἔντ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·

Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, ἐδ' ἐλεαίρεις
Παῖδά τε νηπίαχον, καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἣ τάχα χήρη
Σεῦ ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοί,

410 Πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη
Σεῦ ἀφαρμαρτέσῃ χθόνα δύμεναι· ἐ γὰρ ἔτ' ἄλλη

Hectoridem unicum, similem stellæ pulchræ:

Atque hunc quidem Hector vocabat Scamandrium, at alii

Astyanacta: solus enim tutabatur Ilium Hector.

Et ille quidem subrisit, intuens filium tacite:

405 Andromache vero ipsi prope astabat lacrymans,

Inque ejus hæsit manu, verbaque fecit, dixitque;

“Animose, perdet te tua virtus, neque misereris

“Filiique infantis, et mei calamitosæ, quæ mox vidua

“Tui ero: mox enim te interficiet Achivi,

410 “Omnes simul in te impetu facto: mihi autem satius esset,

“A te destitutæ, terram subire: Non enim amplius aliud

406 ἐντ' ἄρ' οἷ] MS. nec repugnat versus. vid. ad α'. 51. n. 9. 411 σιω
ἀμαρτέσῃ] MS. in textu et Schol.

lia interpretantur *μονογενῆ*, ut Pseudodidymus, sic in *Luciani* Cataplo. c. 10. Cel. Gesnerus *παῖδα ἀγαπητὸν* recte vertit *filium unicum*. quo sensu est etiam in sacris libris, ut Matth. III. 17. conf. XVII. 5. coll. Jo. I. 14. et ep. LXX. Gen. XXII. 5. *Ern.*

Ver. 402. Τὸν ῥ' Ἐκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι Ἀστυάνακτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἐκτωρ.] Non dissimilis est sententia, *Iliad.* v. 74.

“Ὀν Ξάνδον καλέεισι θῶοι, ἄνδρες δὲ Σκαμάνδρον.

Vide ad α'. 405. item β'. 815. ζ. 291. et *Odys.* κ'. 305. Cæterum de *Astyanacte* et infra χ'. 506.

Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐτίκλουν καλέουσιν·

Οἷος γὰρ σφιν ἔγυστο πύλας καὶ τίχεν μακρά.

Qua de re *Plato* in *Cratylō*: Ὁρῶς ἔχει καλεῖν τὸν τῷ σωτήρος ἰδὼν, Ἀστυάνακτα τῷ ὃ ἔσωζεν ὁ σωτὴρ αὐτῷ, ὡς φησὶν

“Ὁμηρος. *Euripides* similiter, *Hippol.* ver. 88.

Ἀναξ, (θεὸς γὰρ δεσπότης καλεῖν χρεῖν.)

Quin et ipsius etiam *Hectoris* nomen simili ratione confictum, mire asserit *Plato*. Vide supra ad α'. 242.

Ver. 404. Ἦτοι ὁ μὲν μείδησεν ἰδὼν] *Γλυκανεῖ* δὲ τὴν ποίησιν καὶ τὸ βροφύλλιον τῷ Ἐκτορος· Καὶ, τὸ ὅλον εἰπεῖν, εὖ πεποιήται ὁ Ἐκτωρ ἀπειλῶν τῆς μάχης· ἰλαρύνει γὰρ οὕτω τῆς ποιήσεως ἡ σκυθρωπότης, καὶ ἀπονηψαμένη τῷ λείβεσθαι τῶν πιπτόντων, τοῖς ἐπεισοδίοις διεγέλασεν. *Eustath.*

Ver. 407. Δαιμόνιε,] Vide supra ad β'. 190.

Ibid. φθίσει] De hujus vocis prosodia, vide supra ad β'. 45. et 835.

Ver. 410. Πάντες ἐφορμηθέντες.] Neminem unum scilicet, præter *Achillem*, u-

- 'Εσαι θαλπωρὴ, ἐπεὶ ἂν σύ γε πότμον ἐπίσπῃς,
 'Αλλ' ἄχ'· ἔδ' ἐμοὶ ἐστὶ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
 Ἦτοι γὰρ πατέρ' ἀμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
 415 Ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκων εὖ ναιετάωσαν,
 Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα,
 Οὐδὲ μιν ἐξενάριξε· σεβάσσατο γὰρ τόγε θυμῷ.
 'Αλλ' ἄρα μιν κατέκχε συν' ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
 'Ηδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
 420 Νύμφαι Ὀρεσιάδες, κῆραι Διὸς Αἰγιοόχοιο.
 Οἳ δέ μοι ἐπὶ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 Οἳ μὲν πάντες ἰῶ κίον ἡματι αἰῖδος εἶσω·
 Πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς,
 Βεσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῆς οἴεσσι.

" Erit solatium, postquam tu mortem obieris,

" Sed mœrores: neque mihi est pater, et veneranda mater.

" Etenim patrem meum interfecit nobilis Achilles,

415 " Et urbem devastavit Cilicum bene-habitatam,

" Theben portis-altam; interemitque Eëtionem,

" Neque ipsum spoliavit; subveritus enim fuit id animo:

" Sed ipsum combussit cum armis artificiose-factis,

" Et tumultum-aggesta-terra super eum fecit: circum autem ulmos plantave-

420 " Nymphæ Oreades, filiae Jovis Ægiochi.

[runt

" Qui porro mihi septem fratres erant domi,

" Hi quidem omnes uno migrarunt die ad orcum:

" Omnes enim interfecit pēdibus-celer nobilis Achilles,

" Boves inter [dum pascērent] flexipedes, et candidas oves.

414 πάτερ' ἐμὸν] MS. sed Schol. habet ἀμὸν et Herodiani sententias de eo
 affert. Fl. A. J. R. 417 σεβάσσατο γε θυμῷ] MS.

muit, ne *Andromache* quidem, ne *Hector*-
rem interficeret.

Ver. 414. et 425. πατέρ' ἀμὸν ἀπέκτανε
 δῖος Ἀχιλλεύς, — Πάντας γὰρ κατέπεφνε]
 Maximo cum artificio, ut Poëma unum
 sit a capite ad calcem, nusquam non in-
 terseritur *Achilles*. Vide supra ad ε'. 788.

Ver. 415. εὖ ναιετάωσαν.] Vide supra
 ad β'. 648.

Ver. 417. Οὐδέ μιν ἐξενάριξε· σεβάσσατο
 γὰρ] Virgil.

Arma, quibus laetatus, habet tua; teque paren-
 tum

Manibus et cineri, si qua est ea cura, remitto.

Æn. X. 827.

Ver. 418. 'Αλλ' ἄρα μιν] Non superva-
 caneum est istud, ἄρα. Eam enim fere
 vim habet, ac si latine dicas: *Sed eum*
" utique;" vel, *" ut par erat;"* vel, *" pro*
" ea, quæ ipsi fuit, religione," etc.

Ver. 420. Αἰγιοόχοιο.] Vide supra ad α'.
 202.

Ver. 422. Οἳ μὲν πάντες] *Barnesius* scri-
 bendum existimavit, Τοὶ μὲν πάντες. Sed
 perinde est.

- 425 Μητέρα δ', ἣ βασίλευεν Ὑποπλάκῃ ὑλήεσση,
 Τὴν ἐπεὶ ἄρ' δεῦρ' ἤγαγ' ἅμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
 "Ἀψ' ὅγε τὴν ἀπέλυσε, λαβὼν ἀπερείσι' ἄποινα·
 Πατρὸς δ' ἐν μεγάροισι βάλ' "Ἀρτεμις ἰοχέαιρα.
 "Ἐκτορ, ἀτὰρ σύ μοι ἐσσί πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 430 Ἡδὲ κασιγνήτος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης.
 'Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε, καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 Μὴ παῖδ' ὄρφανικὸν θείης, χήρην τε γυναῖκα·
 Λαὸν δέ σῃσον παρ' ἐρινεὸν, ἔνθα μάλιχα
 "Ἀμβατός ἐσι πόλιν, καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος.
 435 Τρεῖς γὰρ τῇγ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι,
 'Ἀμφ' Αἴαντε δῶα, καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα,
 'Ἡδ' ἀμφ' Ἀτρεΐδας, καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·

- 425 " Matrem autem, quæ regnabat in Hypoplaco sylvosa,
 " Hanc postquam utique huc duxisset cum cæteris opibus,
 " Retro ille eam dimisit-liberatam, accepto infinito pretio:
 " Patris autem in ædibus eam percussit Diana sagittis gaudens.
 " Hector, at tu mihi es pater et veneranda mater,
 430 " Et frater, tu etiam mihi floridus maritus.
 " Sed age nunc miserere, et hic mane in turre,
 " Ne puerum pupillum facias, viduamque uxorem:
 " Exercitum autem siste apud caprificum, ubi potissimum
 " Ascensu facilis est urbs, et scandi potest murus.
 435 " Ter enim hac venientes periculum fecerunt fortissimi,
 " Ajaces duo, et percelebris Idomeneus,
 " Et Atridæ, et Tydei fortis filius:

418 ἔντεσιν] MS. 420 Ὀρεσιᾶδες] MS. 434 πόλιν] MS. non habet in contextu: sed in Schol.

Ver. 427. ὅγε] Quam eleganter inserta sit hæc vocula, vide supra ad γ'. 409.

Ver. 433. παρ' ἐρινεόν,] Strabo, lib. XIII. p. 893. "Ο, τί Ἐρινεὸς, τραχύς τις τόπος καὶ ἐρινεώδης. Ac si dicas, caprificetum.

Ver. 434. "Ἀμβατός ἐσι πόλιν,] De vocis, ἄμβρατος, et similium prosodia, nodum plane in scirpo quæsit Vir eruditus, Phil. Labbe. "Quid enim causæ, " inquit, afferri potest, cur ἐργάτης, — " ἄμβρατος, — penultimam corripiant: ὄρα — " τὸς vero, ἱατρὸς, πειρατής, θιατής, —

" eandam illam producant, cum perinde " a præteritis in αμαι formentur? — " Fateor me in his Labyrinthis filum " Ariadnes aliquod sæpe desiderasse." Prosod. pag. 64. 65. Nodum (inquam) in scirpo quæsit vir eruditus. Nam ista, ὄρατος, ἱατρὸς, πειρατής, θιατής, sunt a verbis, quæ (ad analogiam τοῦ, βοήσω, ἐβόησω, βιβήκα) vocalem longam conseruant, etiam in futuris, præteritis et aoristis; ὄρασω, ὠράκα; ἰάσομαι, ἰασάμην; πειράσω, ἐπιράτω, ἐπιράκα; θιασομαι, ἐθιασάμην, τιθίσμαι. At ἐργάτης, est ab

- Ἦπε τίς σφιν ἔνισπε θεοπροπίων εὖ εἰδώς,
 Ἦ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
 440 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 Ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 Αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἐλκεσιπέπλους,
 Αἴ κε, κακὸς ὥς, νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο·
 Οὐδέ με θυμὸς ἀνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς
 445 Αἰεὶ, καὶ πρῶτοισι μετὰ Τρῶεσσι μάχεσθαι,
 Ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος, ἧδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
 Εὖ μὲν γὰρ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 Ἔσσεται ἡμαρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ,
 Καὶ Πριάμος, καὶ λαὸς ἑυμμελίῳ Πριάμοιο.
 450 Ἀλλ' οὐ μοι Τρῶων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω,

“ Sive quis ipsis dixit vaticiniorum peritus,

“ Sive etiam ipsorum animus impulit et jussit.”

- 440 Hanc autem vicissim allocutus est ingens pugnam-expedite-ciens Hector;

“ Certe et mihi hæc omnia curæ sunt, uxor: sed perquam vehementer

“ Vereor Trojanos et Troâdas longa-peplorum-syrmata-trahentes,

“ Si, ignavus velut, eminus stans devitem prælium:

“ Neque vero me animus ila jubet, quoniam didici esse fortis

- 445 “ Semper, et primos inter Trojanos pugnare,

“ Conans-vendicare patrisque magnam gloriam, et meam ipsius.

“ Bene enim hoc scio mente et animo,

“ Erit dies, quando pereat Ilios sacra,

“ Et Priamus, et populus hastæ-fraxineæ-periti Priami.

- 450 “ Sed non mihi Trojanorum tantopere curæ-est dolor in-posterum,

438 ἦπε τί σφιν] Fl. A. 1. Ibid. θεοπροπίων] MS. 441 μάλλει] MS.

446 καὶ ἐμὸν] MS. 449 ἐυμελίῳ] Fl. A. J. T. ἐυμμελίῳ] R.

ἐργάζομαι, quod in *Præsenti* et *Imperfecto* syllabam brevem (ad analogiam τοῦ πίεζω) positione habet productam; alias autem necessario ubique corripitur, ut ἐργάζομαι, εἰργασάμην. Vide supra ad α'. 67. et 140. Porro, qua analogia ex λῶω, λῶσω, λέλυμαι, fit λῦσις, λῦτός; ex κρίνω, κέ-κρῆμαι, κρῖσις, κρῖτός; ex μαρτύρομαι, μαρ-τύρουμαι, μάρτυρος; ex φαίνω, φῶσις, ἑμ-φάνης; eadem plane analogia, ex βαίνω, fit βᾶσις, ἄμβάτος, et similia. Vide supra ad α'. 514. et 558.

Ver. 436. Ἀμφ' Αἴαντι δύνω,] Vide supra ad γ'. 146.

Ver. 439. ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.] Verba præcedentia et sensus desiderabant ἐπώ-τρυνε καὶ ἀνώγει. Ern.

Ver. 440. κορυθαίολος] Vid. ad β'. 816.

Ver. 445. Αἴ κε, κακὸς ὥς,] Qua ratione, κακὸς, hic ultimam producat; item, ἰδὲ, ver. 469. et τις, ver. 459. 462. 479. vide supra ad α'. 51.

Ver. 445. Αἰεὶ,] Schol. MS. Lips. min. ὁ Νικάνωρ στίζει εἰς τὸ αἰεὶ, ἵνα μὴ τοῦ συν-δῆσμεν ὑπερβατὸν γένηται. Ern.

Ver. 446. Ἀρνύμενος] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 447. Εὖ μὲν γὰρ] Refertur istud,

- Οὐτ' αὐτῆς Ἑκάβης, οὔτε Πριάμοιο ἀνακτος,
 Οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἑσθλοὶ
 Ἐν κονίῃσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
 "Ὅσπον σεί, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων
 455 Δακρυόεσσαν ἄγεται, ἐλεύθερον ἡμᾶς ἀπέρας·
 Καί κεν ἐν Ἀργεὶ ἔῃσα, πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνοις·
 Καί κεν ὕδαρ φορέοις Μεσσηϊδος, ἢ Ὑπερείης,
 Πόλλ' ἀεκαζομένη κρατερῇ δ' ἐπικείσειτ' ἀνάγκη·
 Καί ποτέ τις εἴπῃσιν, ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν,
 460 Ἐκτορος ἥδε γυνή, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι
 Τρώων ἱπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.
 "Ὡς ποτέ τις ἐρέει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
 Χήτει τοιᾷδ' ἀνδρὸς, ἀμύνειν δέλιον ἡμᾶς.

" Neque ipsius Hecubæ, neque Priami regis,

" Neque fratrum, qui sane multique et fortes

" In pulvere ceciderint sub viris hostibus,

" Quantopere tui; quando aliquis Achivorum ære-loricatorum

455 " Lacrymabundam abduxerit, liberum diem eripiens;

" Atque in Argo existens, sub alienæ imperio telam texas;

" Atque aquam feras ex fonte Messeïde, aut Hypereæ,

" Valde invita: dura autem incumbet necessitas:

" Et aliquando quis dixerit, conspicatus lacrymas-fundentem,

460 " Hectoris hæc uxor, qui præstantissimus erat in pugnando

" Trojanorum equum-domitorum, quando Ilium circa-pugnabant.

" Sic aliquando quis dicet: tibi que rursus novus erit dolor

" Ex desiderio talis mariti, ad depellendum servilem diem.

456 ὑφαίνοις] MS. sed superscr. ει. 461 ἀμφὶ μάχοντο] FL A. 1. J.

463 χήτει] MS. FL A. 1. 3. R. J.

γὰρ, non ad id, quod jam ante erat dictum, sed ad id, quod eleganter reticetur. *Fortiter me geram; Non quod nescius sim nihil me virtute profecturum; NAM probe novi, interituram hanc urbem, etc.* Vide supra ad ε'. 22.

Ver. 448. "Εσσιεται ἡμᾶς, ὅτ' αἱ] Vide supra ad δ'. 164.

Ver. 449. ἰμμειλίω Πριάμοιο.] Ita edit Barnesius ex MSS. et ex δ'. 165. supra. *Al. ἰμμειλίου.*

Ver. 464. τιθνέωτα] Qua analogia ex βασιλῆος et βασιλῆᾶ, factum est βασιλέως et βασιλῆᾶ; eadem analogia ex τιθνήτοσ

fit τιθνέωτος (et inde, more Ionico, τιθνεῖωτος:) ex μιμᾶότος, μιμᾶώτος; ex Κρονιόνος, κρονίωνος; et similia. Vide supra ad α'. 265. et ad β'. 818.

Ibid. χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτοι, Πρίν] Virgil.

Sed mihi vel tellus optem prius ima dehiscat.

Æn. IV. 24.

Ver. 466. "Ὡς εἰπὼν, οὐ παῖδός ὀρέξατο, — ἰδὲ λόφον ἱπποχαίτην.] Vide supra ad ver. 404. Caterum optime de hoc loco observavit Dionys. Halicarn. περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως, Poëtam res verbis, ut gran-

- 'Αλλά με τεθνεῖῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτοι,
 465 Πρίν γ' ἔτι σῆς τε βοῆς, σοῦ δ' ἑλκηθμοῖο πυθέσθαι.
 "Ὡς εἰπὼν, οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἴκτωρ.
 "Ἀψ δ' ὁ πάϊς πρὸς κόλπον ἐϋζώνιοι τιθήνης
 Ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλῃ ὄψιν ἀτυχεῖς,
 Ταρβήσας χαλκὸν τε, ἰδὲ λόφον ἱπποχαίτην,
 470 Δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας.
 Ἐκ δ' ἐγέλασσε πατήρ τε φίλος, καὶ πότνια μήτηρ.
 Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἴκτωρ,
 Καὶ τὴν μὲν κατέδηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν.
 Αὐτὰρ ὅγ' ὃν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε, πῆλὲ τε χερσὶν,
 475 Εἶπεν ἐπευξάμενος Διὶ τ', ἄλλοισιν τε θεοῖσιν·

"Sed me mortuum aggesta terra obtegat,

- 465 "Antequam tuumque clamorem, tuamque abreptionem audiero."

Sic fatus, suum filium porrectis-manibus-petiit illustris Hector:

Retro autem puer ad sinum eleganter-cinctæ nutricis

Inclinatus est clamans, patris cari aspectum exhorrescens,

Timens æsque et cristam setis-equinis-horridam,

- 470 Horrendum a summa galea nutantem intuens;

Leniter vero arrisit paterque carus, et veneranda mater.

Tum statim a capite galeam abstulit illustris Hector,

Et hanc quidem deposuit in terra collucentem.

Atque ille suum dilectum filium ut osculatus fuerat, leviterque-agitarat manu,

- 475 Dixit precans Jovemque, cæterosque deos;

464 κατὰ] abest a MS. 465 πρίν δ' ἔτι] A. 2. 5. J. 471 ἐκ δ' ἐγέλασε] MS.

475 ἄλλοισιν] MS. edd. vett. bene.

des *grandibus*, ita et *tenuibus* tenues, pari fere pulchritudine depinxisse, et rem unamquamque ornamentis decorasse propriis et suis. Ἰσχνὸν δὲ [πλάσμά ἐστι], τὸ καὶ τῇ ὕλῃ τῶν πραγμάτων μικρὸν, καὶ τῇ λίξι κατισχνωμένον· οἷόν ἐστι τοῦτο. [ver. 466 — 469.] "Ὡς εἰπὼν, οὗ παιδὸς ὀρέξατο, — "Ἀψ δ' ὁ πάϊς — Χαλκὸν τ' ἠδ' αὖ λόφον ἱπποχαίτην." §. 9. Ubi notandum χαλκὸν τ' ἠδ' αὖ scriptum, quod hodie legimus χαλκὸν τε ἰδέ. Eustathius legit, χαλκὸν τ' ἠδὲ λόφον.

Ver. 474. Αὐτὰρ ὅγ' ὃν φίλον υἱὸν] Virgil.

Ascanium fuis circum complectitur armis,
 Summaque per galeam delibans oscula fatur.

Æn. XII. 433.

Ver. 476. ὅτε δῃ] Non supervacaneum est istud, δῇ, sed cam fere vim habet, ac si latine dicas, "date quæso."

Ver. 477. ὡς καὶ ἐγὼ πτε, ἀριπρεπεία]

Disce, puer, virtutem ex me, verumque laborem.
 Æn. XII. 435.

Ver. 479. Καί ποτὶ τις etc.] Scholion MS. Lips. καινοπαρεπὴς ἢ σύνταξις. Nempe propter accusativum ἀνιόντα. Enimvero sæpe Homerus εἰπεῖν habet cum accusativo. καί ποτὶ τις εἴησι ἀνιόντα ἐκ πολέμου, et cum quis aliquando e bello redeuntem sic laudet, sive, de filio redeunte sic dicat: sic placet etiam Dawesio Misc. p. 147. 148. quem vid. Ern.

Ver. 486. μή μοί τι λῖνον ἀκαχίξει] Τοῖς

- Ζεῦ, ἄλλοι τε θεοὶ, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
 Παῖδ' ἐμὸν, ὥς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
 ὦδ' ἐβίην τ' ἀγαθὸν, καὶ Ἰλίου ἱφὶ ἀνάσσειν.
 Καί ποτέ τις εἴπησι, Πατρὸς δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων,
 480 Ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἕναρα βροτόεντα,
 Κτείνας δῆϊον ἄνδρα, χαρεῖν δὲ φρένα μήτηρ.
 Ὡς εἰπὼν, ἀλόχοιο Φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκε
 Παῖδ' ἐόν· ἡ δ' ἄρα μιν κηῶδεϊ δέξατο κόλπῳ
 Δακρυόεν γελάσασα· πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
 485 Χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Δαιμονίη, μή μοί τι λήν ἀκαχίζεο θυμῷ.
 Οὐ γάρ τις μ' ὑπὲρ αἴσαν ἀνὴρ αἰεὶ προϊάψει.

“ Jupiter, alique dii, date et hunc fieri

“ Filium meum, ut et ego sum, eximium inter Trojanos,

“ Ita viribusque fortem, et Ilio potenter imperitare.

“ Et olim quis dicat, Patre vero hic multo est fortior,

480 “ Ex pugna redeuntem conspicatus: referat autem spolia cruenta,

“ Interfecto hoste, gaudeatque animo mater.”

Sic fatus, uxoris dilectæ in manibus posuit

Puerum suum; hæc vero ipsum fragranti excepit sinu

Lacrymabundum ridens: Vir autem misertus est intuitus,

485 Manuque ipsam demulsit, verbaque fecit, dixitque;

“ O bona, ne mihi præter-modum tristeris animo:

“ Non enim quis me præter fatum vir orco præmature-mittet.

477 καὶ] abest a MS. 478 ὦδ' ἐβίην ἀγαθὸν τε] MS. 480 αἶνι. ὄντα] Junt.
 corrupte. 484 ἐλάειρε] MS.

ἀφαιρυσμένους τὰς λύπας διὰ τῆς γενναίας καὶ
 σεμνῆς παρηγορίας — ἔχοντας ἐν νῷ τὸ Ὀμη-
 ρικὸν τοῦτο ἔπος. — “ Δαιμονίη, μή μοί τι
 λήν ἀκαχίζεο θυμῷ” — *Plutarch. de Con-*
solat. ad Apoll. Clark. *Imitatus est h.*
l. Silius III. 133. Ominibus parce et la-
chrimis, fidiissima conjux, etc. add. Virgil.
Æn. XII. 72. Ern.

Ver. 488. Μοῖραν δ' οὐτινά φημι] Ὀμήρου
 πάλιν ποιήσαντος, “ Μοῖραν δ' οὐτινά φημι
 “ πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,” — ὃ, τε Δη-
 μοσθένους, “ Πᾶσι μὲν γὰρ ἀνδράσιν οἰστος
 “ τοῦ βίῃ θάνατος, καὶ ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν
 “ κατέρεξε τρεῖς.” *Clem. Alexandrin.*
Stromi. VI. Virgil.

———— inexorable fatum.

Georgic. II. 491.

———— ineluctabile tempus.

Æn. II. 324.

———— ineluctabile fatum.

Æn. VIII. 334.

———— irreparable tempus.

Æn. X. 467.

Ibid. πεφυγμένον] Contendit *Barnesi-*
us, “ πεφυγμένον scribendum: — et ita
“ τευκτός et φευκτός.” Quod si verum
 esset, “ ergo et composita,” (ut recte ob-
 servavit *Eruditus scriptor Anonymus,*)
 “ ἄφυκτος, ἄτυκτος, εὐτυκτος, apud omnes
 “ Auctores apud quos occurrunt, et in om-
 “ nibus eorum Editionibus, et quotiescun-
 “ que occurrunt, vitiose erunt scripta. —
 “ Nimis hoc improvide *Vir Clarissimus.*”

- Μοῖραν δ' οὐτινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
 Οὐ κακὸν, εἰδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὴν ταπρῶτα γένηται.
 490 Ἀλλ' εἰς οἶκον ἴσα τὰ σαρτῆς ἔργα κόμιζε,
 Ἴστον τ', ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 Ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει
 Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοῖ Ἰλῖ' ἐγγεγάασιν.
 "Ὡς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἴκτωρ
 495 Ἴππεριν· ἄλοχος δὲ φίλῃ οἰκόνδε βεβήκει
 Ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέεσα·
 Αἶψα δ' ἐπειθ' ἴκανε δόμους εὖ ναιετάοντας
 Ἐκτορος ἀνδροφόνου· κινήσατο δ' ἐνδοδι πολλὰς
 Ἀμφιπόλους, τῇσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνῶρσεν.

"Fatum vero neminem arbitror, qui effugerit, esse hominum,
 Neque ignavum, neque vero fortem, postquam primum natus fuerit.

- 490 "Sed in domum profecta, tua ipsius opera cura,
 "Telamque, columque; et ancillas jube
 "Munus obire: bellum autem viris curæ erit
 "Omnibus, mihi vero præcipue, qui in Ilío nati sunt."

Sic utique fatus, galeam sustulit illustris Hector

- 495 Setis-equinis-comantem: uxor autem dilecta domum abiit
 Respectans, uberes lachrymas effundens:
 Statim autem deinde venit ad ædes habitantibus-commodas
 Hectoris homicidæ; invenitque intus multas
 Ancillas; his vero luctum omnibus commovit.

499 τῇσι] MS. bene. 500 γόων] MS. Fl. A. 1. R. Ibid. ἐν οἴκῳ] A.
 2. 3.

Acta Eruditor. Lipsiæ, ad Februar. 1712. Sed et occurrit præteritum medium πέφυγα, indeque verbum poeticum πεφύγω.

Ver. 490. τὰ σαρτῆς ἔργα κόμιζε, — πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει] Virgil.

Cura tibi, Divûm effigies et templa tueri;
 Bella viri pacemque gerant, quis bella geren-
 da. Æn. VII. 443.

Ver. 495. Ἴππεριν· ἄλοχος] Qua ratio-
 ne, Ἴππεριν, hic ultimam producat; item,
 μιν, ver. 501. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ibid. βεβήκει] Vide supra ad δ'. 492.

Ver. 497. εὖ ναιετάοντας] Vide supra
 ad β'. 648.

Ver. 500. Αἱ μὲν ἔτι ζῶν γόων Ἴκτωρ

ᾧ ἐνὶ οἴκῳ] Hac quidem sententia nihil
 unquam fuit, ad commovendos affectus,
 neque excogitatum exquisitius, neque ele-
 gantius dictum.

Ibid. γόον Ἴκτωρα] Al. γόων Ἴκτωρα.
 Quod utique pronunciabatur, γῶν Ἴκ-
 τορα.

Ver. 501. ἔφαντο] Plerique, ἔφαντ'. Pes-
 sime.

Ver. 503. Οὐδὲ Πάρις δῆθ' ἐνεν] Supra,
 ver. 341.

Ver. 504. τίχχαι ποικίλα χαλκῶ,] Vir-
 gil.

— versicoloribus armis. Æn. X. 181.

Ver. 506. Ὡς δ' ὅτε τις πατὸς Ἴππος,]

- 500 Αἰ μὲν ἔτι ζῶν γόον Ἑκτοῖα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
 Οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
 Ἰξεσθαι, προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.
 Οὐδὲ Πάρις δῆδυεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν·
 Ἀλλ' ὄγ', ἐπεὶ κατέδυ κλυτὰ τεύχεα ποικίλα χαλκῷ,
 505 Σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστυ, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιδώς.
 Ὡς δ' ὅτε τις σαγὸς ἵππος, ἀκοσῆσας ἐπὶ φάτῃ,
 Δεσμὸν ἀπορρήξας δεῖει πεδίῳιο κροαίνων,
 Εἰωδῶς λέσθαι ἐϋρρέϊος ποταμοῖο,
 Κυδιόων ὑψὲ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 510 Ὡμοῖς αἵσσονται· ὁ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιδώς,
 Ῥίμφα ἔ γῆνα φέρει μετὰ τ' ἥδεα καὶ νομὸν ἵππων·

- 500 Hæ quidem adhuc vivum lugebant Hectorem sua in domo :
 Non enim eum amplius putabant reducem ex pugna
 Venturum, elapsum robur ac manus Achivorum.
 Neque vero Paris moram-trahebat in altis ædibus :
 Sed is, postquam induit inclyta arma varia ære,
 505 Properabat deinde per urbem, pedibus velocibus fretus.
 Ut vero cum stabulus equus, hordeo-pastus ad præsepe,
 Vinculo rupto currit per campum terram-pedibus pulsans,
 Consuetus lavari in pulchre-fluente fluvio,
 Superbiens; alte vero caput fert, circumque jubæ
 510 Humeros motantur: ipse autem pulchritudine corporis fretus,
 Facile ipsum genua ferunt ad loca-consueta et pascua equarum:

511 ῥίμφα δ' ἐ] MS. Posidónius legebat una voce ῥίμφαι.

Qualis ubi abruptis fugit præsepia vinculis
 Tandem liber equus, campoque potitus aperto;
 Aut ille in pastus armentaque tendit equarum,
 Aut assuetus aquæ perfundi flumine noto,
 Emicat, arrectisque fremit cervicibus alte
 Luxurians, luduntque jubæ per colla, per armos.
 En. XI. 492.

Pulcherrime uterque Poëta. Recte tam-
 men hic observavit Popius, comparatio-
 nem istam et aptiore loco, et ad per-
 sonam convenientius, de Paride Home-
 rum, quam de Turno instituisse Virgi-
 lium.

Ibid. ἀκοσῆσας ἐπὶ φάτῃ,] Ἀκοσῆσαι δὲ,
 τὸ πολυκλιθεῖσαι, κατὰ τὰς παλαιὰς, ἤγεν
 τὸ κριδιάσαι. ἀκοσαὶ γὰρ, αἱ κριδαί —
 Ἄλλοι δὲ ἀκοσῆσαι φασι, τὸ σχεῖν ἄχος ἐν τῷ

ἵστασθαι. Ἔνιο δὲ, τὸ λαβεῖν ἄχος, ἢ μάλ-
 λον — ἄχος, τῇ σάσει καὶ τῇ τῆς τροφῆς
 ἀπολαύσει. — Ἐπεὶ τὸ ἀκολάσως διαπεθῆ-
 ναι (Schol. δυσχεράνας ἐπὶ τῇ τῆς φάτῃς
 σάσει) — Ἄλλοι δὲ, τὸ ἡσυχάσαι — Τινὲς
 δὲ γράφουσιν, ἀγοσῆσας, ὃ ἔστι, ῥυπαρδείας.
 Eustath.

Ver. 510. ὁ δ' — Ῥίμφα ἔ γῆνα φέρει]
 De hujusmodi Syntaxi ἀνακολάθω, suis
 in locis elegantissima et [ut ait Deme-
 trius Phalereus] μεγαλοπρεπεί, vide su-
 pra ad β'. 555. et 681. et ad γ'. 211. Uti-
 que hoc in loco singulari id artificio dan-
 dum est, quod rem ipsam, δεσμὸν ἀπορ-
 ρήξας δεῖει, quasi ob oculos ponat syn-
 taxis ista infracta, ὁ δ' — Ῥίμφα ἔ γῆνα φέ-
 ρει. Qua de re ita Eustathius. Σχημά

- "Ὡς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμῃς ἀκρῆς
 Τεύχεσι παμφαίνων, ὥς τ' ἠλέκτωρ, ἔβεβήκει
 Καρχαλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρον· αἶψα δ' ἔπειτα
 515 Ἑκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεὸν, εὖ τ' ἄρ' ἔμελλε
 Στρέψουσθ' ἐκ χώρης, ὅθι ἦ ὀάριζε γυναικί.
 Τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 Ἥθεῖ, ἦ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω,
 Διθύων, ἐδ' ἦλθον ἐναΐσιμον, ὥς ἐκέλευες.
 520 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 Δαιμόνι, ἐκ ἄν τις τοι ἀνὴρ, ὅς ἐναΐσιμος εἴη,
 Ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσί.
 Ἀλλὰ ἐκὼν μεδίεις τε, καὶ ἐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
 Ἀχνυται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκέω
 525 Πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἴνεκα σέϊο.

Sic filius Priami Paris a Pergami arce

Armis collucens, tanquam sol, incedebat

Exultans, veloces autem eum pedes ferebant: statimque postea

515 Hectora nobilem invenit fratrem, quando jam erat

Digressurus e loco, ubi cum sua colloquebatur uxor.

Hunc prior allocutus est Alexander divina-forma-præditus;

"Venerande frater, certe valde jam te etiam properantem detineo,

"Remorans, neque veni mature, ut jussisti."

520 Hunc autem respondens allocutus est pugnam-expedite-ciens Hector;

"O bone, nemo tibi hominum, qui æquus-rerum-æstimator sit,

"Opera vituperaverit bellica; nam fortis es.

"Sed sponte remittisque animum, et non vis pugnare: at meum cor

"Tristatur in animo, quando de te probra audio

525 Ἀ Τροϊανί, qui ferunt multum laborem gratia tui.

521 δαιμόνι] MS. 523 μεδίεις] MS. sed superscr. ει.

ἐπὶ καινοπρεπὲς, ἐπὶ καινῷ ῥηθὲν καὶ αὐτὸ πρᾶγματι. — Ὁ δὲ καινοπρεπῶς κἀνταῦθα σχηματίζων, — συναγλαϊζόμενος ὅσον τῷ φροζομένῳ πρᾶγματι. Quin et Motum in super equi currentis celerrimum aptissime depingunt numeri isti dactylici, ῥίμφα ἢ γῆνα φέρι μετὰ τ' ἦθεα καὶ νομὸν ἵππων.

Ver. 513. ἔβεβήκει] Vide supra ad δ. 492.

Ver. 514. ταχέες δὲ πόδες φέρον.] Barnesius edidit, ταχέες δ' ἢ πόδες φέρον, "ut longe meliorem Lectionem." Quod tamen

sententiæ nihil addit, elegantiae non paululum detrabit.

Ver. 517. Τὸν πρότερος προσέειπεν] Festinantem optime depingit oratio ista ἀσύνδεστος.

Ibid. θεοειδής.] Vide supra ad β'. 623.

Ver. 520. κορυθαίολος] Vide supra ad β'. 816.

Ver. 521. Δαιμόνι,] Vide supra ad β'. 190.

Ver. 524. Ἀχνυται] Vide supra ad γ'. 260.

Ἄλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὅπισθεν ἀρεσσόμεθ', αἴ κε πόδι
 Δάη, ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰειγενέτησι [Ζεὺς
 Κρητῆρα εἴσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
 Ἐκ Τροίης ἐλάσαντες εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς.

“Sed eamus; hæc autem postea componemus, si quando Jupiter

“Dederit, cœlestibus diis sempiternis

“Craterem statuere liberum in ædibus,

“Quum Troja expulerimus bene-ocreatos Achivos.”

527 αἰειγενέτησιν] Fl. A. J. R. 528 εἴσασθαι] A. 2. 3. J.

Ver. 528. Κρητῆρα εἴσασθαι] Craterem
 basi suppositæ imponere. Quam quidem
 basin Veteres appellabant ὑποκρητήριον vel
 ὑποκρητηρίδιον, apud Athenæum, lib. V.
 cap. 15. Item ἐπίσασθαι, ut doctissime ob-
 servavit Edmundus Chishull de Inscripti-
 one Sigca; “unde (inquit) phrasis illa

“Homericæ, κρατῆρα εἴσαι, aut καθίστα-
 ναι, quod et Latine craterem statuere
 “a Virgilio dictum.” Casaubonus, in
 Annotatis ad locum Athenæi jam cita-
 tum, recte emendavit ὑποκρητηρίδιον, quod
 fuerat male scriptum ὑποκρητηρίδιον; sed
 pessime vertit, cratercula parva.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Η'.

Ὑπόθεσις τῆς Η'. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας.

ἘΛΕΝΟΥ συμβαλεύσαντος, Ἐκτωρ προκαλεῖται τῶν Ἑλλήνων τὸν ἄριστον εἰς μονομαχίαν. Ἐνία δὲ ἀναστάντων, ἔλαχεν Αἴας ὁ Τελαμώνιος· καὶ γενναίως αὐτὸς ἀγωνισαμένους διαλύει κήρυκες, ἐσπέρως γενομένης. Τῇ δ' ἐξῆς τοὺς νεκρὸς ἀνελόμενοι θάπτουσι, καὶ τείχος οἱ Ἕλληνες κατασκευάζουσιν, ἐφ' ᾧ ὁ Ποσειδῶν ἠγανάκτησε· Ζεὺς τε αὐτοῖς διὰ νυκτὸς σημεῖα οὐκ αἴσια τῶν μελλόντων δείκνυσιν.

Α Λ Λ Η.

ἘΚΤΩΡ σὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ ἀδελφῷ κατελθὼν εἰς τὴν μάχην, ἐβοήθει ταῖς Τρῶσι κεκμηκόσιν ἤδη. Καὶ συμβαλεύσαντος Ἐλένου τοῦ ἀδελφοῦ, μάντεως ὄντος, προκαλεῖται αὐτὸς, τίς αὐτῷ βέλοιο τῶν Ἑλλήνων μονομαχήσαι. Πολλῶν δὲ προαιρεμένων, Αἴας ὁ Τελαμώνιος κληρωθεὶς ἀντίσταται. Μαχομένους δὲ αὐτὸς κήρυκες καταπαύει, καὶ νύξ διαλύει τὴν μάχην. Καὶ οἱ μὲν ἀλλήλοις δῶρα δίδουσι. Ἐπικηρυκευσαμένων δὲ Τρώων περὶ νεκρῶν ἀναιρέσεως, τὰ αὐτὰ γίγνεται παρὰ ἀμφοτέροις τοῖς στρατοῖς· οὔτε Ἕλληνες πολυάνδριον κατασκευάζουσι, καὶ τείχος τῷ ναυσάθμῳ.

Τ Η Σ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Η΄.

Ἐπιγραφαί.

Ἐκτορος καὶ Αἴαντος μονομαχία.

Ἄλλως.

Ἦτα δ' Αἴας πολέμιζε μόνῳ μόνος Ἐκτορι δίῳ.

ἮΣ εἰπὼν πυλίων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἐκτωρ·
 Τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
 Ἀμφότεροι μέμασαν πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 Ὡς δὲ θεὸς ναύτησιν ἐλδομένοισιν ἔδωκεν
 5 Οὔρον, ἐπὴν κεκάμωσιν ἐϋξέσῃσ' ἐλάτῃσι
 Πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται·
 Ὡς ἄρα τὼ Τρώεσσιν ἐλδομένοισι φανήτην.

HÆC fatus, portis erupit illustris Hector;

Cumque eo simul Alexander ivit frater: animo vero

Ambo ardebant bellare et pugnare.

Sicut autem Deus nautis desiderantibus dat

5 Ventum-secundum, postquam defatigati fuerint politis remis

Pontum agitanτες, laboreque membra soluta sunt:

Sic utique hi Trojanis desiderantibus apparuerunt.

5 ἐπεὶ] R. 6 ἐρέσσοντες] MS. sed superscr. γρ. ἐλαύνοντες.

Ver. 1. Ὡς εἰπὼν πυλίων ἐξέσσυτο] Virgil.

Hæc ubi dicta dedit, portis sese extulit ingens.

Æn. XII. 441.

Ver. 9. κορυνήτης] Vide infra ad ver. 141.

Ver. 10. βῶπις] Vide supra ad α'. 551.

Ver. 11. ὀξύνοντι] Vide supra ad ε'. 50.

Ver. 15. ἵππων ἐπιάλμενον — ἐξ ἵππων — πίσει] Nempe in currum conscendens, e curru cecidit.

- Ἐνθ' ἐλέτην, ὁ μὲν υἱὸν Ἀρηϊδοῖο ἀνακτος,
 Ἀρνη ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης
 10 Γεῖναιτ' Ἀρηϊδοῦς καὶ Φιλομήδεσσα βοῶπις·
 Ἐκτῶρ δ' Ἡϊονῆα βάλ' ἐγχεῖ ὀξύεντι
 Αὐχέν' ὑπὸ στεφάνης εὐχάλας· λῦσε δὲ γυῖα.
 Γλαῦκος δ', Ἴππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Ἴφινόον βάλε δεξι, κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
 15 Δεξιὰδην, ἵππων ἐπιάλμενον ἀκείων,
 ὦμον· ὁ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσσε· λῦντο δὲ γυῖα.
 Τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἀργεῖες ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 Βῆ ῥα κατ' Οὐλύρποιο καρῆνων αἰῖξασα
 20 Ἴλιον εἰς ἱζήν· τῇ δ' ἀντίος ὤρνυτ' Ἀπόλλων,
 Περσγάμῃ ἐκκατιδὼν, Τρῳέεσσι δὲ βέλετο νίκην.
 Ἀλλήλοισι δὲ τῶγε συναντέσθην παρὰ φηγῶ.

Tunc interfecerunt, hic quidem [Paris] filium Areithoi regis,
 In Arna habitantem Menesthium, quem claviger

- 10 Genuit Areithous, et Philomedusa magnis-oculis:
 Hector autem Eioneum feriit hasta acuta
 Ad cervicem sub galea aere-solida; solvitque membra.
 Glaucus vero, Hippolochi filius, Lyciorum dux virorum,
 Iphinoum feriit hasta, in aspera pugna,
 15 Dexiadem, equas insilientem veloces,
 In humero; hic autem ex equabus humi cecidit, solutaque sunt membra.
 Hos vero ut animadvertit Dea glaucis-oculis Minerva
 Argivos perimentes in aspera pugna,
 Descendit de Olympi verticibus impetu facto
 20 Ilium ad sacram: huic autem obvius properabat Apollo,
 Ex Pergamo conspicatus, Trojanisque cupiebat victoriam.
 Sibi invicem autem hi occurrerunt apud fagum.

Ver. 17. γλαυκῶπις] Vide supra ad α'.
 206.

Ver. 19. Βῆ ῥα] Non vacat istud, ῥα; sed
 eam fere vim habet, ac si latine dicas, sta-
 tim, continuo, illico.

Ibid. αἰῖξασα] Vide supra ad δ'. 74.

Ver. 20. ὤρνυτ'] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 23. Τὴν πρότερος προσέειπεν] Fcs-

tinantem indicat constructio ἀσύνδετος.
 Virg.

Talibus aggreditur Venerem Saturnia dictis.
 Æn. IV. 92.

Clark. Non esse talem vim hujus ἀσυν-
 δετος supra monuimus. Ern.

- Τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
 Τίπτε σὺ δ' αὖ μεμαυῖα, Διὸς θυγάτηρ μεγάλοιο,
 25 Ἥλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν;
 Ἥ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην
 Δῶς; ἐπεὶ οὗτοι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
 Ἀλλ' εἴ μοί τι πίδαοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
 Νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα
 30 Σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχήσονται, εἰςόκε τέκμωρ
 Ἰλίε εὖρωσιν· ἐπεὶ ὥς φίλον ἔπλετο θυμῷ
 Ὑμῖν ἀθανάτησι, διαπραθέειν τόδε ἄστυ.
 Τὸν δ' αὖτις προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὦ ὦδ' ἔστω, Ἐκάεργε· τὰ γὰρ φρονέεσσα καὶ αὐτὴ
 35 Ἥλθον ἀπ' Οὐλύμποιο, μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιῆς.
 Ἀλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδ-
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων· [εῶν;

Hanc prior allocutus est rex, Jovis filius, Apollo;

"Cur tu vero rursus concitata, o Jovis filia magni,

25 "Venisti ab Olympo, magnusque te affectus impulit?

"An ut jam Danaïs pugnae ancipitem victoriam

"Des? quandoquidem minime Trojanorum pereuntium misereris.

"Sed si mihi quid obtemperaveris, quod certe multo satius esset,

"Nunc quidem cessare-faciamus bellum et pugnam

30 "Hodie: posthac rursus pugnabunt, donec finem

"Illi invenerint: quandoquidem sic gratum est animo

"Vobis Deabus, evertere hanc urbem."

Hunc autem vicissim allocuta est dea cæsiis-oculis Minerva;

"Ita sit, o eminus-jaculans; eadem enim sentiens et ipsa

35 "Veui ab Olympo, ad Trojanos et Achivos.

"Verum age, quomodo fert-animus prælium sedare virorum?"

Hanc autem rursus allocutus est rex, Jovis filius, Apollo;

27 οὔτι] MS.

Ver. 27. ἀπολλυμένους] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 28. εἴ μοί τι πίδαοιο,] Schol. interl. MS. Lips. εἴ ἀντὶ τῆς ἄγης. Ern.

Ver. 29. 34. Νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον — τὰ γὰρ φρονέεσσα καὶ αὐτὴ] Quod hic inter se collocutos *Apollinem* et *Minervam* finxit Poëta, id videlicet *pro sua pruden-*

lia admonuit *Helenus*. Est enim *Minerva*, ἡ Φρόνησις, "potior sententia;" Vide supra ad α'. 194. Hinc jam infra, ver. 44. et 55. "Ἐλενος — σύνθετο θυμῷ Βελήν, ἢ ῥα θεοῖσιν ἐφῆνδανε. — "Ὡς γὰρ ἰγών δ' π' ἄκυσσα θεῶν.

Ver. 31. εὖρωσιν· ἐπεὶ ὥς] Qua ratione, εὖρωσιν, hic ultimam producat; item Διὶ, et μῆτιν, ver. 47. vide supra ad α'. 51. n. 8.

- Ἑκτορος ὄρωμεν κρατερὸν μένος ἵπποδάμοιο,
 Ἦν τινά πε Δαναῶν προκαλέσσεται οἰόθεν οἶος
 40 Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῇτι·
 Οἱ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 Οἷον ἐπόρσειαν πολεμίζειν Ἑκτορι δίῳ.
 Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπίδθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Τῶν δ' Ἑλένος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῷ
 45 Βελήν, ἣ ῥα θεοῖσιν ἐφῆνδανε μητιόωσι·
 Στῇ δὲ παρ' Ἑκτορ' ἰὼν, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἑκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
 Ἥ ῥα νῦ μοί τι πίθοιο; κασίγνητος δέ τοι εἰμί.
 Ἄλλες μὲν κάδισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιῆς·
 50 Αὐτὸς δὲ προκαλέσσαι Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος,
 Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῇτι·

- “ Hectoris excitemus fortem animum equum-domitoris,
 “ Si quem forte Danaorum provocabit, quocum solo solus
 40 “ Ex adverso pugnet in gravi pugna:
 “ Qui porro et *ipsi* indignati ære-ocreati Achivi
 “ Solum *aliquem* incitent pugnare cum Hectore nobili.”
 Sic dixit: neque non-obsecuta est dea glaucis-oculis Minerva.
 Horum autem Helenus, Priami carus filius, sensit animo
 45 Consilium, quod utique diis placuit consultantibus:
 Stetit itaque juxta Hectorem profectus, et eum allocutus est;
 “ Hector, fili Priami, Jovi consilio par,
 “ Num mihi quid obsequeris? frater utique tibi sum.
 “ Cæteros quidem sedere fac Trojanos et omnes Achivos:
 50 “ Ipse autem provoca Achivorum quicumque fortissimus,
 “ Ut contra *te* pugnet in gravi pugna:

40 ἄντιον] MS. 44 παῖς φίλος] MS.

Ver. 52. Ἑμὴν ἀθανάτησι,] Junoni et Minervæ. Barnesius, in uno MS. repperit ἀθανάτοισι. Quo pacto et Jupiter quoque intelligetur.

Ver. 45. ἣ ῥα] Vide supra ad α'. 56. et ad ε'. 858.

Ver. 47. ἀτάλαντε,] Vide supra ad β'. 627.

Ver. 49. κάδισον Τρῶας] Vide supra ad α'. 565. et ad β'. 191.

Ver. 52. Οὐ γάρ πώ — Ὡς γὰρ ἰγὼν ὅπ' ἄκῃσιν θεῶν] Existimat Eustathius, quem secutus est et Porphyrius, de fortitudine Hec-

toris diminueret hanc orationem, eo, quod sciret se isto die non interiturum: Σμικρύνεται πῶς ἐνταῦθα τὸ θάρρος καὶ ἡ ἀνδρεία τῷ Ἑκτορῷ· ὃ γὰρ ἀπλῶς εἰς μονομαχίαν ὁρμᾷ, ἀλλὰ πρότερον μαδῶν ὅτι ἔπω σοι μοῖρα θανεῖν. Mihi e contrario videtur Heleni oratio, de audita Deorum voce, hoc ipsum velle; utique Hectorem, quæ esset nota et singularis ipsius Fortitudo, victoriam sine dubio reportaturum.

Ver. 55. Τρῶων ἀνέργῳ φάλαγγας, μέσσω δαυρὸς ἐλών] Virg.

Οὐ γὰρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπείν·
 "Ὡς γὰρ ἐγὼν ὅπ' ἄκιστα θεῶν αἰιγενετάων. [σας·

"Ὡς ἔφαθ'· "Ἐκτὼς δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον ἀκέ-

55 Καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
 Μέσσης δεξιὸς ἐλών· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.

Κάδδ' Ἀγαμέμνων εἶπεν εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς·

Κάδδ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἄργυρότοξος Ἀπόλλων

Ἐξέσθην, ὅρνεσιν ἰοικότες αἰγυπιοῖσι,

60 Φηγῶ ἔφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς Αἰγίοχοιο,

Ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες εἶατο πυκναί,

Ἀσπίσι καὶ κορύθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.

Οἷη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἐπὶ φρεῖ

Ὀρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς·

65 Τοῖαι ἄρα στίχες εἶατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε

" Nondum enim tibi fatum mori et interitum attingere:

" Sic enim ego vocem audiui deorum immortalium."

Sic dixit: Hector vero gavisus est vehementer, sermone audito:

55 Et in medium progressus, Trojanorum coërcuit phalanges,

Media hasta prehensa: illi autem resederunt omnes.

Sed et Agamemnon sedere fecit bene-ocreatos Achivos:

Atque Minerva etiam et argenteum arcum-gerens Apollo

Desederunt, avibus similes vulturibus,

60 Fago super alta patris Jovis Ægiocchi,

Viris delectati: Horum utique ordines sedebant densi,

Scutis et galeis et hastis horrentes.

Qualis autem Zephyri funditur super pontum horror

Surgere jam inchoantis, nigrescitque pontus sub illo:

65 Tales quidem ordines sedebant Achivorumque Trojanorumque

63 ἐπεφρεῖ MS. 64 πόντον] MS. F. A. J. Ibid. αὐτῇ] MS.

Significatque manu, et magno simul incipit ore:

Parcite jam, Rutuli, et vos tela inhibete, Latini.

Discessere omnes medii, spatiumque dedere.

En. XII. 692.

Ver. 60. Αἰγίοχοιο,] Vide supra ad α΄.

202.

Ver. 61. Ἀνδράσι τερπόμενοι,] Schol. min.

in MS. Lips. Ἀπὸ τῶν οὗτοι Πλάτωνος ὁ-

ρισμός, παίγνιον θεῶν ἀνθρωπίνος ἐστίν. Locus

Platonis nobilis est de Legg. VII. p. 803.

C. Ern.

Ver. 62. πεφρικυῖαι,] Vide supra ad β΄.

314. et ad γ΄. 282.

Ver. 64. Ὀρνυμένοιο] Vide supra ad γ΄.

260.

Ver. 69. Ὀρχια μὲν Κρονίδης,] Quum Pa-

ridis et Menelai certamen singulare, irritum

jam ante cecidisset, neque deditus fu-

isset qui sœdus primum fregisset Pandarus;

ideoque in aperto esset, certamine rursus

singulari nihil quicquam profecturos; sed

eo jam omnino deventum, ut decernendum

esset bello: præfari hæc necessario oportebat

Hectorem, ut intelligeretur certamen

hoc non jam deinceps de summo bello, sed

- 'Εν πεδίῳ· 'Εκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν 'ἔειπε·
 Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 "Οφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 "Ορκία μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσεν,
 70 Ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν,
 Εἰσόκεν ἢ ὑμεῖς Τροίην εὐπυργον ἔλητε,
 "Ἡ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμείετε ποντοπόροισιν.
 "Υμῖν μὲν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες παναχαιῶν·
 Τῶν νῦν ὄντινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
 75 Δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων, πρόμος ἔμμεναι 'Εκτορι δίῳ.
 "Ωδὲ δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἄρ' μ' ἐπιμάρτυρος ἔστω·
 Εἰ μὲν κεν ἐμὲ κείνος ἔλη ταναηκέϊ χαλκῷ,
 Τεύχεα συλήσας, φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,

In campo: Hector autem inter utrosque locutus est;

" Audite me, Trojani, et bene-ocreati Achivi,

" Ut dicam quæ me animus in pectoribus jubet.

" Fœdera quidem Saturnius in excelso-sedens non rata-fecit,

70 " Sed mala cogitans molitur utrisque;

" Donec vel vos Trojam bene-turritam ceperitis,

" Vel ipsi ad naves domiti fueritis pontum-transeuntes.

" Vobis quidem enim sunt viri fortissimi omnium Achivorum;

" Quorum nunc quemcunque animus suus mecum pugnare jubet,

75 " Huc prodeat ex omnibus, ut pugnet-ante-alios cum Hectore nobili.

" Sic vero aio, Jupiterque nobis testis adsit;

" Si quidem forte me ille occiderit protensam-cuspidem-habente hasta,

" Arma detracta ferat cavas ad naves,

75 μὲν] Abest a MS.

de Heroum ipsorum gloria ac virtute in-
eundum.

Ver. 72. δαμείτε] Iones, qua analogia id
raptim pronunciabant, πείθομαι, δάμην, τρά-
φην, quod alii voce produciore πείθα-
μην, ἰδάμηνσαν, ἰτράφηνσαν etc. eadem ana-
logia et δαμείτε enunciabant id, quod
alii δαμείητε.

Ver. 76. ἐπιμάρτυρος] Qua analogia
ex ἐπιμαρτυρόμαι, quod literam ὕ necessa-
rio produciit, deducatur ἐπιμάρτυρος, quod
eandem necessario corripiit; neque in his,
et similibus, Poëtarum ulla sit licentia;
vide supra ad α'. 338.

Ver. 77. Εἰ μὲν κεν ἐμὶ] Qua ratione,
κεν, hic producatur; item ultima, in voce

'Απόλλωνος, ver. 83. et νέκυν, ver. 84. item-
quæ τις, ver. 87. et 91. vide supra ad α'.
51. n. 8. Porro, vocem ταναηκέϊ, scri-
bendam ταναήκει contendit Barnesius:
sed hoc in utramvis partem perparvi est
momenti.

Ver. 82. et 85. ποτὶ] Ἀλ. προτί.

Ver. 85. καρηκομῶντες] Vide supra ad
β'. 11.

Ver. 86. πλατεῖ 'Ελλησπόντῳ.] Stul-
tissime hic Scholiastes: Πλατὺς κατὰ ἀν-
τίφρασιν· σπινὸς γὰρ ὁ 'Ελλησπόντος. Quasi
verò in hujusmodi locutione, Ἰωνίᾳ locus
esse posset! Athenæus πλατὺν intelligere
videtur ἄλμυρόν· Διαστίλλει καὶ γλυκὺ ὕδωρ
ἀπὸ πλατίος, Lib. II. cap. 4. Quem in

- Σῶμα δὲ οἶκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
 80 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
 Εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δῶή δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
 Τεύχεα συλήσας, οἶσω ποτὶ Ἴλιον ἱρην,
 Καὶ κρεμόω ποτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο.
 Τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας εὖσσέλμυς ἀποδώσω,
 85 Ὅφρα ἔταρχύσωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ,
 Σῆμά τέ οἱ χεύσωσιν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ.
 Καὶ ποτέ τις εἴπῃσι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,
 Νηὶ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἶνοπα πόντον.
 Ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
 90 Ὅν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἔκτωρ.
 Ὡς ποτέ τις ἐρέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται.

- "Corpus vero meum domum remittat, ut ignis me
 80 "Trojani et Trojanorum uxores participem-faciant mortuum.
 "Sin ego illum interfecero, dederitque mihi gloriam Apollo,
 "Arma detracta feram ad Ilium sacram,
 "Et suspendam ad templum Apollinis longe-jaculantis;
 "At cadaver ad naves bonis-transtis-instructas remittam;
 85 "Ut ei exsequias-faciant caput-comantes Achivi,
 "Tumulumque ei aggerant ad latum Hellespontum.
 "Et aliquando aliquis dicat etiam posterorum hominum,
 "In navi multis-transtis-instructa navigans super nigrum pontum;
 "Viri quidem hic tumulus jam diu defuncti,
 90 "Quem olim fortissime-se-gerentem occidit illustris Hector.
 "Sic olim aliquis dicet; mea vero gloria nunquam peribit."

82 πορτί] MS. 86 χέυωσιν] MS. 89 τεθνηῶτος] MS.

locum, vide *Animadvers. Is. Casauboni*. Melius *Eustathius*; πλατὺν Ἑλλησπόντον, *Hellespontum* qua parte latior est, sive in latitudinem se laxat: Τὸ διεκρίπττον αὐτοῦ ἔξω πρὸς τῷ Αἰγαίῳ, — ἐκείνῳ πλατὺν Ἑλλησπόντον λέγει· ἐκεῖ γὰρ εἰς πλάτος ὁ τῆς Ἑλλης πόντος ἀνοίγεται. Haud tamen scio annon his omnibus simplicius sit, ut πλατὺν hic *Hellespontum* ideo dictum intelligamus, non quod is, cum aliis *Maribus* comparatus, non sit στενός; sed quod inde, quam e *Terra*, (id quod omnibus commune est maribus,) tumuli multo magis e longinquo se aperiret prospectus. *Clark*. Hoc quoque rem aestimanti e consuetudine loquendi, argutius est. Om-

ne mare promiscue ποῖtis longum et latum dicitur. Et hic ora magis *Hellespontica* intelligitur, quæ sane latissime patet. *Ern*.

Ver. 89. κατατεθνηῶτος,] Et τεθνηῶτος, fit τεθνεῶτος, (vide supra ad β'. 818. et ad ζ'. 464.) et inde, more Ionico, τεθνεῶτος et τεθνηῶτος. Cæterum *Cicero*, in fragmento libri qui est secundus de gloria; (ubi, notante *Gellio* lib. XV. cap. 6. memoria lapsus *Ajaci* id tribuit, quod erat dictum ab *Hectore*,) hosce versiculos ita vertit:

Hic situs est vitæ jampridem lumina linquens,
 Qui quondam *Hectoreo* percussus concidit ense:
 Fabitur hoc aliquis? Mea semper gloria vivet.

- “Ὡς ἔφαθ’· οἱ δ’ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 Αἰδῶσθαι μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ’ ὑποδέχθαι.
 Ὅψε δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο, καὶ μετέειπε,
 95 Νείκει ὀνειδίζων, μέγα δὲ στοναχίζετο θυμῷ·
 “Ὡμοι, ἀπειλητῆρες, Ἀχαιῖδες, οὐκέτ’ Ἀχαιοί·
 Ἡ μὲν δὴ λῶβη τάδε γ’ ἔσσεται αἰνόθεν αἰνῶς,
 Εἰ μή τις Δαναῶν νῦν Ἑκτορος ἀντίος εἴσιν.
 Ἀλλ’ ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε,
 100 Ἥμενοι αὖθι ἐκαστοὶ ἀκήριοι, ἀκλεῆς αὐτῶς·
 Τῷ δὲ δ’ ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 Νίκης πείρατ’ ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

- Sic dixit: Illi autem omnes obmutuerunt silentio;
 Verebantur quidem renuere, timebant autem suscipere.
 Tandem vero Menelaus surrexit, et inter eos dixit,
 95 Jurgio probra-objectans, graviterque ingemiscebat animo;
 “ Me miserum! jactatores, Achivæ, non amplius Achivi:
 “ Certe jam dedecus hæc erunt gravissime graviter,
 “ Si nullus Danaorum nunc Hectori obvius iverit.
 “ Atqui vos quidem omnes aqua et terra fiatís,
 100 “ Sedentes ibi singuli excordes, inglorii pariter:
 “ Adversus istum vero ego ipse arinabor; verum superne
 “ Victoriæ termini positi sunt in immortalibus diis.”

98 εἴσι] R. 100 ἥμενοι αὖθ’ ἐκαστοι] Fl. A. J.

Ver. 92. πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ] rebantur, ne ipsi scilicet viderentur non
 Virg. fortes.

— olli obstupere silentes,
 Conversique oculos inter se atque ora tenebant.
 Æn. XI. 120.

Quæritur huic alius; nec quisquam ex agmine
 tanto
 Audet adire virum. Æn. V. 378.

Ver. 93. Αἰδῶσθαι μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν
 δ’ ὑποδέχθαι.] Miras hic nescio quas col-
 legit aut commentus est Scholiastes in-
 eptias: Δεῖσαν, διὰ τὰς σπονδὰς· ἢ περι-
 μένοντες κέλευσιν· — ἢ ὑπὸ θεοῦ ὠρμησθαι
 αὐτὸν ὑπονοῦντες· ἢ διὰ τὸ, Νῦν δ’ ἡδὴ τι-
 λίδει· — Τινὲς δὲ, δεῖσαντες τὸν Ἀγαμέμ-
 νωνα. Quarum quidem excusationum,
 ultimam meminit et Eustathius. At sen-
 tentia ipsa per se clara est admodum et
 perspicua: Annuere timebant, quoniam
 fortissimum norant Hectorem; renuere ve-

Ver. 96. Ἀχαιῖδες, οὐκίτ’ Ἀχαιοί.] Virg.

O vere Phrygiæ, neque enim Phryges.
 Æn. IX. 617.

Ver. 97. Ἡ μὲν δὴ λῶβη — Εἰ μή τις
 Δαναῶν] Virg.

— si nemo audet se credere pugnae.
 — heroum quondam fortissime, frustra
 Tantane tam patiens nullo certamine tolli
 Dona sines? Æn. V. 383—390.

Ver. 99. ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε,]
 Virg.

Quamvis ignis eris, quamvis aqua. —
 Virgil. in Diris.

Quæ tibi terra velim, quæ tibi fiet aqua.
 Propert. lib. II.

Ver. 100. ἀκλεῖς αὐτῶς,] “ Rem inglo-

- “Ὡς ἄρα φωνήσας κατεδύσατο τεύχεα καλά.
 “Ενθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βιότοιο τελευτὴ
 105 “Εκτορος ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν.
 Εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἔλον βασιλῆες Ἀχαιῶν.
 Αὐτός τ’ Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 Δεξιτερῆς ἔλε χεῖρὸς, ἔπος τ’ ἔφατ’, ἐκ τ’ ὀνόμαζεν.
 Ἀφραΐνεις, Μενέλαε διοτρεφές· ἐδὲ τί σε χρὴ
 110 Ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δ’ ἴσχεο, κηδόμενός περ,
 Μηδ’ ἐθέλ’ ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι,
 “Εκτορι Πριαμίδῃ, τόν τε στυγέεσι καὶ ἄλλοι·
 Καὶ δ’ Ἀχιλεὺς τέτῳ γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ

Sic fatus, induebat arma pulchra.

Tunc utique tibi, Menelaë, adfuisset vitæ finis

105 Hectoris in manibus, quoniam multo fortior erat;

Nisi propere-exurgentes inhibuissent *te* reges Achivorum;

Ipseque Atrides, late-dominans Agamemnon,

Dextramprehendit manum, verbaque fecit, et compellavit;

“ Insanis, Menelaë Jovis-alumne: neque quicquam tibi opus est

110 “ Hac dementia: contine vero *te*, dolens quamvis;

“ Neque velis, præ contentionis-studio, *te* fortiori *cum viro* pugnare,

“ Hectore Priamide, quem extimescunt et alii:

“ Quin et Achilles huic pugna in gloriosa

105 κατιδύσετο] Fl. A. J. R.

“*riam!*” Vel, “*Id quod valde erit inglori-*
 “*um.*” Sic supra α'. 142. ἐρίτας ἐπιτηδῆς,
 “*Remigum quod sufficiat.*” Nam du-
 rius paullo est, quod affert *Eustathius*:
 τὸ ἀκλῆς, εὐθείᾳ ἐστὶ πληθυντικῇ, ἀντὶ τοῦ
 ἀκλῆς. — ὡς καὶ ἐν τῷ, ἐρίτας ἐπιτηδῆς·
 — τινὲς μίνται ἐπὶ ῥῆμα τοῦτο φασιν εἶ-
 ναι. Equidem, si nomen plurale habend-
 um erit, cum iis potius sentiam, (quos
 et memorat *Eustathius*,) qui ἀκλῆς scri-
 bunt, quomodo et ἀγακλῆς: Qua quidem
 forma scriptum videtur, *Odys.* δ'. 728.
 ἀκλῆα.

Ver. 102. πείρατ' ἔχονται] Εὐθείᾳ ἐνικῇ
 τοῦ Πείρατα, οὐ τὸ Πείρας, ἀλλὰ τὸ Πείραρ.
Eustath.

Ver. 105. κατεδύσατο] *Al.* κατιδύσιστο,
 et κατιδύσιστο. Vide supra ad β'. 35. et
 ad ε'. 109.

Ibid. καλᾶ.] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 104. “Ενθα κέ τοι,] *Virg.*

Hic tibi mortis erant metæ.

Æn. XII. 546.

Notandum porro istud, *κῆ*, nequaquam
 supervacuum esse: “*Tuum utique tibi*”
 etc. Vide supra ad α'. 56. et ad β'. 158.

Ver. 109. Ἀφραΐνεις, Μενέλαε] *Virg.*

Infelix! quæ tanta animum dementia cepit?

Non vires alias — sentis?

Cede deo ————— *Æn.* V. 465.

Ver. 112. Πριαμίδῃ,] Similiter et ἀθα-
 νάτοισι, ver. 102. et 150. Vide supra ad
 α'. 398.

Ver. 113. Καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε] No-
 tandum quanto cum artificio in singulis
 libris, quæcunque res narretur, nusquam
 tamen non inseratur *Achilles*.

Ver. 114. Ἐρρίγ' ἀντιβολῆσαι,] Non sine
 horrore aliquo occurrat. De voce, ἔρριγε,
 vide supra ad β'. 314.

- "Ερρίγ' ἀντιβολῆσαι, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 115 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἵζευ, ἰὼν μετὰ ἔθνος ἐταίρων·
 Τέττω δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσασιν Ἀχαιοί.
 Εἴπερ ἀδείης τ' ἐστὶ, καὶ εἰ μόθ' ἐστ' ἀκórητος,
 Φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν, αἴ κε φύγησι
 Δῆϊς ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
 120 Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφεῖς φρένας ἥρωες,
 Αἴσιμα παρειπών· ὁ δ' ἐπαίδετο· τοῦ μὲν ἔπειτα
 Γηδύσουνοι Δερᾶποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο·
 Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει·

"Horret occurrere, qui te multo est fortior.

- 115 "Verum tu quidem nunc sede, profectus ad agmen sociorum:
 "Huic autem duellatorem alium excitabunt Achivi.
 "Licet intrepidusque sit, et etiamsi pugnae sit insatiabilis,
 "Existimo cum libenter genu flexurum [requieturum,] si effugerit
 "Ardenti ex bello, et gravi pugna."

- 120 Sic fatus flexit fratris praecordia heros,
 Recta monens; ille autem paruit: Illius quidem postea
 Laeti famuli ab humeris arma detraxerunt;
 Nestor autem inter Argivos surrexit et dixit;
 "O dii, profecto ingens luctus Achivam terram invadit:

121 αἵσημα] A. 2. 3. J.

Ver. 115. μὲν νῦν ἵζευ,] Voculam, νῦν, quæ olim ex multis exciderat, recte hic reposuit doctissimus *Henr. Stephanus*.

Ver. 117. Εἴπερ ἀδείης τ' ἐστὶ, καὶ εἰ μόθ' ἐστ' ἀκórητος,] *Virg.*

Bellum importunum, cives, cum gente Deorum
 Invictisque viris gerimus; quos nulla fatigant
 Prælia, nec victi possunt absistere ferro.

Æn. XI. 305.

Ver. 118. Φημί μιν ἀσπασίως] Referunt hæc ad πρόμον ἄλλον, ad heroem quisquis sit ille *Achivorum*, qui cum *Hectore* esset dimicaturus; quia scilicet eo spectet tota hæc *Agamemnonis* oratio, ut *Hectorem* plane invictum dicat, adeoque *Menelaum* ab hoc certamine singulari deterreat. Confer ver. 175. 174. infra. Possint tamen hæc et de *Hectore* intelligi: Quippe non modo deterrendus erat *Menelaus*,

ne se ipse iniquo certamini offerret; sed et in spem inducendus, extitutum aliquem qui et certamen continuo iniret, atque etiam victoriam de *Hectore* reportaret.

Ibid. ἀσπασίως] Vide supra ad α'. 140.

Ibid. γόνυ κάμψειν,] Eadem phrasis occurrit, *Iliad.* τ'. 72. eamque ita explicat *Porphyrius*: Οἱ φεύγοντες, τιταμένον ἔχουσι, τὸ γόνυ· οἱ δὲ καθήμενοι, κεκαμμένον· Ἀσπασίως οὖν, φησι, καθεδεῖται τῶν φευγόντων τις ἐκ τοῦ πολέμου· ὃς καὶ ἀναπαύσει ἑαυτὸν, καὶ τὰ σκέλη, ἐκ τοῦ συντόνου τῆς φυγῆς δρόμου καθίσας. *Quæst. Homeric.* 22. *Clark.* Recte *Porphyrius*, et sic capit etiam *Pseudo-didymus*, et *Glossa Cod. Lips.* Frustra nonnulli interpretantur gratias acturum diis. *Ern.*

Ver. 120. Ὡς εἰπὼν, παρέπεισεν] Hæc ad persuadendum dixit; vel, His ei per-

- 125 Ἦ κε μέγ' οἰμῶζειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς,
 Ἐσθλὸς Μυρμιδόνων βεληφόρος ἡδ' ἀγορευτὴς,
 Ὅς ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγῆθεεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,
 Πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τέ·
 Τῆς νῦν εἰ πτώσσοντας ὑφ' Ἐκτορι πάντας ἀκέσει,
 130 Πολλά κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας αἰεῖσαι,
 Θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Ἀΐδος εἴσω.
 Αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπολλων,
 Ἡβῶμ', ὥς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόω Κελάδοντι μάχοντο
 Ἀγρόμενοι Πύλίοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμαυροι,
 135 Φειᾶς παρ' τείχεσσιν, Ἰαργόανθ' ἀμφὶ ῥέεθρα·

- 125 " Certe valde ploraverit senex equūm-agitator Peleus,
 " Præstans Myrmidonum consiliarius et concionator,
 " Qui olim me interrogans valde lætabatur sua in domo,
 " Omnium Achivorum inquirens genusque sobolemq̃ue:
 " Quos nunc si metu-consternatos propter Hectorem omnes audierit.
 130 " Sæpe sane immortalibus suas manus attollet,
 " Anima e membris ut-descendat intra domum Plutonis.
 " Utinam enim, o Jupiterque pater, et Minerva, et Apollo,
 " Essem juvenis, sicut quando ad rapidum Celadontem pugnabant
 " Congregati Pyliique et Arcades hastarum.usu-exercitati,
 135 " Phææ ad muros, Jardani circa fluentia;

126 Μυρμηδόνων] MS. 127 ποτὶ] T. 129 ἔκτορος] MS. Ibid. ἀκέσαι]
 MS. Fl. A. J. quod prætulërim. In MS. superscr. ἀκέσαι.

suadere conatus est; vel, *His persuasibiliter dixit*: — ὁ δ' ἐπίθεται, atque ei persuasus est.

Ver. 121. παρειπών] Vide supra ad ζ'. 62.

Ver. 125. Ἦ κε μέγ' οἰμῶζειε γέρων] Χαίρω πολλάκις, ἄλλων τε δὴ λογοποιῶν, καὶ τὰ Δημοσθένους; ἐγγὺς τῶν Ὀμήρου τιθίς· εἶον λέγω τὴν σφοδρότητα, καὶ πικρίαν, καὶ τὸν ἐνδοσιασμόν· — καὶ τὸ, "Ἦ κε μέγ' οἰμῶζειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς." πρὸς τὸ, "Πηλίκον ποτὶ σινάζαιεν ἂν οἱ ἄνδρες· ἐκείνοι, οἱ ὑπὲρ δόξης καὶ ἱλευδερίας τελευτῶσαντες." Lucian. *Encom. Demosthenis*, haud longe ab initio.

Ibid. ἱππηλάτα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 131. Θυμὸν ἀπὸ μελέων] Qua ratione, ἀπὸ, hic ultimam producat; item κράτι, ver. 142. vide supra α'. 51. n. 8.

Barnesius edidit, *Θυμὸν ἀπὰρ μελέων*. Sed nihil opus.

Ver. 132. Αἱ γὰρ, — Ἡβῶμ', ὥς ὅτ'] De sui laude ista senili *Nestoris*, vide infra ad ver. 157. item supra ad α'. 249. 260. et ad β'. 372. Notandum porro istud, γὰρ, non ad id quod proxime præcessit, sed ad id quod reticetur de suo pugnandi studio, elegantissime referri: Vide supra ad ε'. 22.

Ver. 133. Ἡβῶμ', ὥς ὅτ' ἐπ'] Virg.

— non laudis amor, nec gloria cessit
 Pulsa metu; sed enim gelidus tardante senecta
 Sanguis habet, frigentque efflæt in corpore vires.

Si mihi, quæ quondam fuerat, quaque improbus iste

Exultat fidens, si nunc foret illa juventa;

Haud equidem. — *Æn. V. 394.*

- Τοῖσι δ' Ἐρευθαλίων πρόμος ἴσατο, ἰσόθεος φῶς,
 Τεύχε' ἔχων ὤμοισιν Ἀρηϊθόιο ἀνακτος·
 Δίε' Ἀρηϊθός, τὸν ἐπὶ κλησιν Κορυήτην
 Ἄνδρες κίκλησκον, καλλίζωνοί τε γυναῖκες,
 140 Οὔνεκ' ἄρ' ἔ τόξοισι μαχέσκετο, δεξί τε μακρῶ,
 Ἄλλὰ σιδηρεῖη κορύνη ρήγνυσκε φάλαγγας·
 Τὸν Λυκόοργος ἔπεφνε δόλῳ, ἔτι κράτει' γε,
 Στεινωπῶ ἐν ὁδῶ, ὅθ' ἄρ' ἔ κορύνη οἱ ὀλεθρον
 Χραῖσμε σιδηρεῖη· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθὰς
 145 Δεξρὶ μέσον περόνησεν· ὁ δ' ὑπτιος ἔδει ἐρεΐσθην·
 Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, τὰ οἱ πόρε χάλκεος Ἀρης·

“ Inter illos autem Ereuthalion in acie primus stabat, par-deo vir,

“ Arma gerens humeris Areithoi regis;

“ Nobilis Areithoi, quem cognomento Clavigerum

“ Viri appellabant, eleganterque cinctæ mulieres,

140 “ Quoniam utique non arcu pugnabat, hastaque longa,

“ Sed ferrea clava rumpebat phalanges:

“ Hunc Lycurgus interfecit dolo, non vi,

“ Angusta in via, ubi utique non clava ei exitium

“ Arcebat ferrea: ante enim Lycurgus occupans

145 “ Hasta medium transfodit, isque supinus solo allisus est;

“ Armisque interfectum spoliavit, quæ ei dederat æreus Mars:

145 ὅτ'] MS.

O mihi præteritos referat si Jupiter annos!

Qualis eram, cum primam aciem Præneste sub ipsa

Stravi, scutorumque incendi victor acervos:

Et regem hac Herilum dextra sub Tartara misi.
Æn. VIII. 560.

Ibid. Κελεύδοντι μάχοντο — Φειῶς παρ
 τείχεσσιν.] “Ενιοι δὲ οἶονται γράφειν —
 “Ἀκίδοντι μάχοντο, — Χάας παρ τείχεσσιν.”
 — ἔ Κελεύδοντι, ἔδὲ Φειῶς. *Strab.* lib. VIII.
 pag. 535. *al.* 348.

Ver. 134. ἐγγεσίμωροι.] Vide supra ad
 δ'. 242.

Ver. 136. Τοῖσι δ'] *Arcadibus.*

Ver. 141. Ἄλλὰ σιδηρεῖη κορύνη] Sicuti
Iones κορύνη, ver. 141. et 143. et κορύνη-
 σης, ver. 9. et 138. ita *Dores* enunciabant
 κορύνα.

Διῖ-τερεῖ κορύναν. — *Theocrit.* *Idyll.* VII. 19.

Τὰν τοι ἔφα κορύναν. — *Ibid.* ver. 43.

Δάσνιδι μὲν κορύναν. — *Idyll.* IX. 23.

ut adco *Idyllium* istud 25um, ubi legi-
 tur,

—— χερσὶ κληῖδι τε κορύναν. ver. 63.

forte non sit *Theocriti*, sed recentioris cu-
 jusdam Poëtæ. Nam apud Veteres, ut
 syllabæ istæ penultimæ non habeant cer-
 tam pronunciandi rationem, admodum
 est rarum. *Clark.* Dawesius V. C. in
Miscell. Crit. p. 101. hoc *Idyllion* ab ho-
 mine græcæ linguæ rudi scriptum pro-
 nunciat. *Ern.*

Ibid. κορύνη ρήγνυσκε φάλαγγας.] *Vir-*
gil.

—— sternentes agmina clava. *Æn.* X. 318.

Ver. 143. ὅτ'] Ita edidit *Barnesius*,
 ex Editt. quibusdam veteribus, et MS.
 Recte, credo; ut sit scilicet, ὅτι. *Stepha-*
nus et Recentiores ediderant, ὅτ' quod est

- Καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτ' ἐφόρει μετὰ μῶλον Ἀρης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκούργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
 Δῶκε δ' Ἐρευθαλίῳ, φίλῳ Δερῶποντι, Φορῆναι·
 150 Τῷ ὅγε τεύχε' ἔχων προκαλίζετο πάντας ἄριστους·
 Οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν, ἔδῃ τις ἔτλη·
 Ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
 Θάρσει ᾧ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκειν ἀπάντων·
 Καὶ μαχόμεν οἱ ἐγὼ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 155 Τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα·
 Πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήγορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
 Εἰδ' ὥς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη,

“ Et ea quidem ipse postea gestabat in pugna Martis.

“ At postquam Lycurgus in ædibus senuerat,

“ Dedit utique Ereuthalioni, dilecto famulo, gestanda :

150 “ Illius *igitur* hic arma ferens provocabat omnes fortissimos;

“ Hi autem valde tremebant et timebant, neque quisquam sustinebat :

“ Verum me animus impulit audax ut pugnarem

“ Confidentia sua ; natu autem minimus eram omnium :

“ Et pugnabam cum-eo ego, deditque mihi gloriam Minerva.

155 “ Hunc utique procerissimum et fortissimum interfeci virum ;

“ Multus enim jacebat extensus hinc atque illinc.

“ Utinam sic *nunc* pubescerem, viresque mihi integræ essent,

147 ἔπειτα φόρει] MS. FL. A. I. R. 154 δῶκε] MS.

multo minus venustum. *Clark.* Consentit MS. Lips.

Ibid. ἡ κορύνη οἱ ὄλεθρον Χραῖσμι σιδηρεῖν] *Virg.*

— nihil illos Herculis arma,

+ Nil validæ jubere manus. — *Æn.* X. 319.

Ver. 148. Αὐτὰρ ἐπεὶ — Δῶκε δ'] Particula ista, δὲ, quam vim hoc in loco habeat, cum non intelligeret *Barnesius* ; vertit id, *Dederatque*, quod erat vertendum, *Dedit utique*. Similis enim hic constructio est, Αὐτὰρ ἐπεὶ — Δῶκε δ' ac supra, Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν — Τοῖσι δ'. Vide supra ad α'. 57. *Clark.* Non utique, sed potius tum vero, vel tum. *Ern.*

Ver. 150. Τῷ Tam *Areithoi*, quam *Lycurgi*. Parenthesi enim intercludendi sunt versus præcedentes duodecim. Vide infra ad ver. 157.

Ibid. προκαλίζετο πάντας ἄριστους.] Post

has voces, ex uno MS. versum istum, Ἀντίβιον μαχίσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι, ut “ *pene necessarium*” interserit *Barnesius*. Sed nihil opus. Videtur enim ex ver. 40. et 51. irrepsisse.

Ver. 155. Τὸν δὴ] “ *Hunc utique*.” Voculam, δὴ, si hoc in loco omiseris ; plane sententiam perimis. Similis fere est vis particulæ, ἄ, ver. 140. et 169. *Clark.* *Hunc igitur*. Sic sæpe. Nimis amat *Clarkius* illud suum utique. *Ern.*

Ver. 156. Πολλὸς] Δυνατὸς, θαυμαστὸς, μέγιστος. *Schol.* ad *Eurip. Hippol.* 1. *Virgil.*

— et late terram consternere tergo.

Æn. XII. 542.

Ver. 157. Εἰδ' ὥς ἡβώοιμι.] Senis personam mire concedet hæc et sui laudatio, laudisque istius iteratio, et orationis longitudo, et Parenthesis ista, quæ est duo-

- Τῷ κε τάχ' ἀντήσσειε μάχης κορυθαίολος Ἐκτωρ.
 Ὑμέων δ' οἷ' ὡς ἔασιν ἀριστεῖς παναχαϊῶν,
 160 Οὐδ' οἱ προφρονέας μέμαδ' Ἐκτορος ἀντίον ἐλθεῖν.
 "Ὡς νείκεσσ' ὁ γέγων' οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσαν.
 ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης·
 Τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες, θῆρ' ἐπιειμένους ἀλκὴν·
 165 Τοῖσι δ' ἐπ' Ἴδομενεὺς, καὶ ὁπάων Ἴδομενῆος
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ.
 Τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός.
 Ἄν δὲ Θόας Ἀνδραϊμονίδης, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς.
 Πάντες ἄρ' οἷ' γ' ἔδελον πολεμίζειν Ἐκτορι δῖῳ.

" Ita cito haberet quicum-pugnaret expedite-pugnam-ciens Hector.

" Vestrum autem qui sunt fortissimi omnium Achivorum,

- 160 " Ne hi quidem alacriter parati-estis Hectori obviam ire."

Sic increpavit senex: Ac statim novem omnes surrexerunt.

Surrexit multo primus quidem rex virorum Agamemnon:

Post hunc autem Tydides surrexit fortis Diomedes;

Post hos autem Ajaces, strenuam induti fortitudinem:

- 165 Post hos Idomeneus, et armiger Idomenei

Meriones, par Marti homicidæ.

Post hos autem Eurypylus, Evæmonis præclarus filius.

Surrexit porro Thoas Andræmonides, et nobilis Ulysses.

Omnes utique hi volebant pugnare cum Hectore nobili.

162 πρώτον] MS. sed superscr. ος. 166 ἀνδρεϊφόντῃ] MS. ut alibi, superscr. tamen ει.

decim ipsorum versuum (ab usque ver. 157. ad ver. 150.) interclusio. Vide supra ad ver. 132. et 133. item ad α'. 249. 260. et ad β'. 372.

Ver. 158. κορυθαίολος] Vide supra ad β'. 816.

Ver. 161. οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσαν.] Non pauciores quam novem. Latine dicas "novem ipsi:" Qua ratione dixit Cicero, decem ipsos dies, et, annis octoginta ipsis. Simili sententia dixit Homerus, *Iliad.* σ'. 470. — ἐίκοσι πᾶσαι ἐφύσων, viginti ipsi simul spirabant; Et *ibid.* ver. 373. — τρέποδας γὰρ ἐίκοσι πάντας ἔτιυχεν, tripodas enim viginti ipsos uno eodem tempore fabricabatur. (Quem ad locum stultissime Scholiastes; περισπόν,

inquit, τὸ πάντας· cum e contrario, in isto sit vocabulo tota sententiæ vis et venustas.) Item, *Odyss.* ι'. 204. Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δωδεκα πᾶσιν, Vinum in amphiphoris duodecim ipsis. Vide infra ad κ'. 560.

Ver. 164. θῆρ' ἐπιειμένους] Qua ratione θῆρ' hic ultimam producat; item Εὐρύπυλος, ver. 167. et αὐτὸς, ver. 173. et τις, ver. 178. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 165. Τοῖσι δ' ἐπ' Ἴδομενεὺς,] Pessimè hic edidit Barnesius, Τοῖσδ' ἱπ'; et ver. 163. Τῷ δ' ἐπ' et ver. 164. et 167. Τοῖσδ' ἐπ' et ver. 170. Τοῖσδ' αὐτοῖς. Similiterque in locis aliis quamplurimis. Ac si ὅδ' et ὁ δὲ, non significarent diversa. Vide supra ad α'. 57.

- 170 Τοῖς δ' αὐτοῖς μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 Κλήρω νῦν πεπάλαχθε διαμπερές, ὅς κε λάχῃσιν·
 Οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει εὐκνήμιδας Ἀχαιῖς·
 Καὶ δ' αὐτὸς ὃν θυμὸν ὀνήσεται, αἴ' κε φύγῃσι
 Δήϊα ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
- 175 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ κλῆρον ἐσημῆναντο ἕκαστος,
 Ἐν δ' ἔβαλον κυνέῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
 Λαοὶ δ' ἤρῃσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
 Ὡδὲ δέ τις εἴπεςκεν, ἰδὼν εἰς ἔρανὸν εὐρύν·
 Ζεῦ πάτερ, ἥ Αἴαντα λαχεῖν, ἥ Τυδέος υἱὸν,
- 180 Ἡ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκῆνης.
 "Ὡς ἄρ' ἔφαν'· πάλλεν δὲ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·

170 Hos autem inter rursus dixit Gerenius eques Nestor;

"Sortibus nunc sortimini universi, cui sors obtigerit:

"Ille enim sane juvabit bene-ocreatos Achivos:

"Quin etiam ipse suum animum juvabit, si effugerit

"Ardenti ex bello et gravi pugna."

175 Sic dixit: Ii autem sortem signaverunt singuli,

Et injecerunt galeæ Agamemnonis Atridae.

Populi interim supplicabant, diisque manus attollebant:

Sic autem quis dicebat, intuens in cælum latum:

"Jupiter pater, da autem Ajacem sortiri, aut Tydei filium,

180 "Aut ipsum regem divitis Mycenæ."

Ita dicebant: Concutiebatque sortes Gerenius eques Nestor:

170 τοῖσι δ' αὐτοῖς] MS. Fl. A. J. R. 171 πεπάλασθε] MS. Ibid. λά-
 χῃσι] MS. 174 πολέμοιο] Fl. A. J. R. 177 θεοῖς ἰδέ] Fl. A. 1.

Ver. 166. ἀτάλαντος] Vide supra ad β'. 627.

Ibid. Ἐνυαλίῳ ἀνδρὲς φόντη.] Vide supra ad β'. 651.

Ver. 170. Τοῖς δ' αὐτοῖς] Barnesii MSS. duo, Τοῖς δ' αὐτοῖς. Quæ sane et ipsa lectio non mala. Clark. Sic et MS. Lips. nisi quod in τοῖς male adhæsit iota, ut in edd. vett. Ego αὐτοῖς, prætulim. Friget enim αὐτοῖς. Ern.

Ibid. ἱππότα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 172. Οὗτος γὰρ — Καὶ δ' αὐτὸς] Poppius istum, καὶ δ' αὐτὸς, non eundem illum intelligit, qui ad dimicandum sortitus fuisset; sed alium scilicet, quisquis non esset cum Hectore dimicaturus. Male admodum. Nam ista ratione, (præterquam quod Nestoris non erat animos suo-

rum debilitare,) dicendum fuerat, non, αἴ' κε φύγῃσι, sed ὅς κε φύγῃσι. nec utique, ἐκ πολέμοιο, sed, πόλεμον.

Ver. 175. ἐσημῆναντο] Signis occultis notabant, ut liquet ex ver. 185. et 189. Clark. Non puto hoc patere e locis illis. Suum quisque signum calculo suo inscripserat. Ubi exierat sors circumferebatur et ostendebatur cuique, ut suum signum agnosceret, cuius esset. Ern.

Ver. 177. θεοῖσι διέ] Al. θεοῖς ἰδέ· notante H. Stephano.

Ver. 185. οἱ δ' ἔ' γινώσκοντες] Male hæc vertuntur, non intellecto Græcismo. ἔ' γινώσκων ἀπαναίνομαι est nego me agnoscere. Verte ergo: Hi vero negabant se agnoscere sc. suum signum, sive pro sua sorte.

- Ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης, ὃν ἄρ' ἦδελλον αὐτοὶ,
 Αἴαντος· κήρυξ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντη,
 Δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
 185 Οἱ δ' εἰ γινώσκοντες ἀπηνῆναντο ἕκαστος·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ τὸν ἴκανε, φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντη,
 Ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέη βάλε φαίδιμος Αἴας,
 Ἥ τοι ὑπέσχεθε χεῖρ'· ὁ δ' ἄρ' ἐμβαλεν, ἀγχι παρα-
 Γῶ δὲ κλήρεσσι σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ. [στάς·
 190 Τὸν μὲν παρ πόδ' ἐὼν χαμάδις βάλε, φώνησέν τε·
 ὦ φίλοι, ἦ τοι κλῆρος ἐμὸς, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
 Θυμῷ· ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἑκτορα δῖον.
 Ἄλλ' ἄγετ', ὅφρ' ἂν ἐγὼ πολεμήϊα τεύχεα δύω,
 Τόφρ' ὑμεῖς εὐχέσθε Διὶ Κρονίωνι ἀνακτι,
 195 Σιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῳᾶς γε πύθωνται·
 Ἥ καὶ ἀμφαδίνην, ἐπεὶ ἔτινα δεῖδιμεν ἔμπης.
 Οὐ γάρ τίς με βίη γε ἐκὼν ἀέκοντα δίηται,

Exiit autem sors e galea, quam utique volebant ipsi,
 Ajacis: præco autem ferens per cætum undiquaque,
 Ostendit, orsus a dextra, omnibus principibus Græcorum.

- 185 Hi autem non agnoscentes renuerunt singuli:
 Sed cum ad illum pervenit præco, ferens per cætum undiquaque,
 Qui ipsam inscriptam galeæ injecerat illustris Ajax,
 Porrexit quidem manum, et is imposuit prope-astans;
 Agnovit autem sortis signum conspicatus, et gavisus est animo.

- 190 Hanc quidem ad pedem suum humi jecit, dixitque;

" O amici, sane sors est mea, gaudeoque et ipse

" Animitus; quoniam puto superaturum me Hectorem nobilem.

" Verum agite, dum ego bellica arma induo,

" Interim vos supplicate Jovi Saturnio regi,

- 195 " Tacite vobiscum, ut ne Trojani audiant:

" Vel etiam palam: quandoquidem neminem timemus prorsus.

" Non enim quis me vi volens nolentem summovebit,

183 φέρων] MS. ut mox v. 219. 188 χεῖρα] MS. 192 νικισέμεν] MS.
 sed superscr. η.

Eurip. Iphig. Aul. 1502. Θανῶσα δ' ἐκ ἀναί-
 νομαι: et similiter alii. Ern.

Ver. 195. γε πύθωνται] Al. πιπύθωνται.

Ver. 198. οὐδ' ἐμὲ νῆδ' ἄ γ' ἔτας· Ἐλπο-
 μαι ἰν Σαλαμῖνι γενέσθαι] Virgil.

Non ita me genitor bellis assuetus Opheltēs

Argolicum terrorem inter Trojæque labores
 Sublatum erudit. ————— Æn. IX. 201.

Ver. 206. νόροσι χαλκῷ.] Vide supra
 ad β'. 578.

Ver. 208. οἷός τε πειλώριος ἔρχεται] Ἀρπύϊ·
 Virgil.

- Οὐδέ τ' αἰδρεῖη· ἐπεὶ ἔδ' ἐμὲ νήϊδά γ' ἔτῳς
 "Ἐλπομαι ἐν Σαλαμῶνι γενέσθαι τε, τραφέμεν τέ.
 200 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' εὐχοντο Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι.
 "Ὡδὲ δὲ τις εἶπεσκεν, ἰδὼν εἰς ἔρῳν εὐρύν·
 Ζεῦ πάτερ, Ἰδῆθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
 Δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι·
 Εἰ δὲ καὶ Ἐκτορά περ φιλέεις, καὶ κήδεαι αὐτῷ,
 205 Ἴσῃν ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδος ὅπασσον.
 "Ὡς ἄρ' ἔφαν· Αἴας δὲ κῆρύσσετο νῶροπι χαλκῷ.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ ἔσματο τεύχη,
 Σεύατ' ἐπειθ', οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἀρης,
 "Ὅς τ' εἷσιν πόλεμόνδῃ μετ' ἀνέρας, ἔστε Κρονίῳ
 210 Θυμοβόρῃ ἐριδος μένει ξυνέηκε μάχεσθαι·
 Τοῖος ἄρ' Αἴας ὥρτο πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
 Μειδιόων βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποσσὶν
 "Ἢε, μακρὰ βιβὰς, κραδῶν δολιχόσκιον ἔγχος.

" Neque vero per imperitiam meam; quippe neque me rudem adeo

" Spero in Salamine natum educatumque fuisse."

- 200 Sic dixit: illi autem supplicabant Jovi Saturnio regi.

Sic autem quis dixit, intuens in cælum latum;

" Jupiter pater, qui inde-ab-Ida imperas, augustissime, maxime;

" Da ut victoriam Ajax et præclaram gloriam referat;

" Quod si et Hectorem diligis, et curam geris ejus,

- 205 " Æqualem ambobus vim et gloriam præbe."

Sic dixerunt: Ajax autem armabatur splendido ære.

Postquam vero omnia circa corpus induerat arma,

Concitus ferebatur deinde, qualis ingens incedit Mars,

Qui it in bellum ad viros, quos Saturnus

- 210 Animum-rodentis contentionis vi commisit pugnare:

Talis utique Ajax progressus est ingens, murus Achivorum,

Subridens terribili vultu: infra autem pedibus

Incedebat, magnis-passibus gradiens, quassans prælongam hastam.

195. 'Ι. μ. Τρωῖς πεπύθωνται] Fl. A. J. idque prætulerim. Nam γε h. l. friget.

Qualis apud gelidi cum flumina concitus Hebri
 Sanguineus Mavors clypeo increpat, atque furens

Bella movens immittit equos.—Æn. XII. 331.

Ver. 209. Κρονίῳ] De prosodia vocis,

Κρονίῳ, Κρονίωνος, Κρονίανος, vide supra ad
 α'. 265. et 597.

Ver. 211. Τοῖος ἄρ'] Non vacat istud ἄρ',
 sed vim habet in connectenda sententia
 perquam elegantem: Talis utique.

- Τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μέγ' ἐγήθεον εἰσορόωντες·
 215 Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
 "Ἐκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν·
 "Ἀλλ' ἔπως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι, εἰδ' ἀναδύναι
 "Ἀψ' λαῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρμη.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἥντε πύργον,
 220 Χάλκεον, ἑπταβόειον, ὃ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων,
 Σκυτοτόμων ὅχ' ἄριστος, "Υλῇ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων·
 "Ὅς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον, ἑπταβόειον,
 Ταύρων ζατρεφέων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἤλασε χαλκόν.

Hunc autem et Argivi valde lætabantur aspicientes:

- 215 Trojanis autem tremor gravis subiit membra singulis;
 Hectorique ipsi animus in præcordiis palpitabat:
 Sed nequaquam jam poterat metu-refugere, neque regredi
 Retro copiarum in turbam, quoniam provocare ad certamen.
 Ajax autem prope accessit, ferens scutum, instar turris,
 220 Æreum, septem-boum-pellibus-opertum, quod ei Tychius elaborarat fabricans,
 Coriariorum longe præstantissimus, in Hyla ædes habitans:
 Quî ei fecerat scutum varium, septem-bubulis-pellibus-munitum,
 Taurorum præpinguium, octavum autem superinduxerat æs.

219 φέρον] MS. ut 183. 222 ἐποίησι] MS. recte.

Ver. 212. Μειδιόων βλοσυροῖσι — μακρὰ βιβλάς,] Horoëm torvo aspectu, proceris päsibus ingredientem, pulcherrime ob oculos ponunt versus grandiloqui et tumentes. Vide supra ad γ'. 363.

Ver. 215. τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,] Similiter infra:

——— κραδίη δὲ μοι ἔξω
 Στηθέων ἐκθρόσκει, τρομέει δ' ὕπο φαίδιμα γυῖα.
 κ. 95.

Frigidus Arcadibus coit in præcordia sanguis.
 Æn. X. 452.

De voce ὑπήλυθε, vide supra ad γ'. 205.

Ver. 216. "Ἐκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν,] Longe aliud est, θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν, aliud, κραδίη ἔξω στηθέων ἐκθρόσκει, vel, τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα. Nempe Trojanî, cum ad pugnam progredientem Ajacem cernerent, terrore perculsi erant plane, et consternati: Hector autem, fortissimus omnium, etiam et ipse commovebatur nonnihil, ac subtimebat. Sententiam tam luculentam, tam perspi-

cua atque elegantem, non intellerisse M. Tullium Ciceronem, prorsus est incredibile. Mira tamen nescio qua negligentia aut incuria, locum hunc ita reddidit; "Videmus progredientem apud Homerum "Ajacem multa cum hilaritate, cum depugnaturus esset cum Hectore; cujus, ut "arma sumpsit, ingressio lætitiæ attulit "sociis, terrorem autem hostibus: Ut ipsam Hectorem, quemadmodum est apud "Homerum TOTO PECTORE TRE- "MENTEM, provocasse ad pugnam præ- "uliteret." Tusc. Disput. Lib. IV. §. 22. Sententiæ Homericæ venustatem recte acceperit Plutarchus: Τίς ἔκ ἂν ἀγάσαιτο τὴν διαφορὰν; Τῷ μὲν κινδυνεύοντος ἡ καρδία πηδᾷ ΜΟ'ΝΟΝ, ὥσπερ παλαίειν νῆ Δίῃ σταδιοδρομῶν μίλλοντος· τῶν δὲ θιωμένων ΤΡΕ' ΜΕΙ καὶ πάλλεται τὸ σῶμα, δι' εὐνοίαν καὶ φόβον ὑπὲρ τῷ βασιλείῳ. De audiend. Poëtis. Item Dionys. Halicarnassensis: Εὐδὴλον, ὅτι τῷ ἀγαθῷ τὸ λίαν φοβεῖσθαι ὑφίλων, τὸ μίτριον κατέλιπεν. — Οἱ μὲν ἄλλοι, καὶ ὁρῶντες ἑτρεμον ὃ δ' ἐν τῷ κινδύνῳ καθεστὼς, ἀνδρείως ἂν,

- Τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας
 225 Στῇ ῥα μάλ' Ἐκτορος ἐγγὺς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα·
 Ἐκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἶσαι οἴδ' ἐν οἴῳ,
 Οἴοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασι,
 Καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα·
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
 230 Κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
 Ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοιοῖς οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν,
 Καὶ πολέες· ἀλλ' ἄρχε μάχης ἡδὲ πολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·

Hoc ante pectus ferens Telamonius Ajax

225 Stetit valde Hectorem prope, minabundusque allocutus est;

"Hector, nunc sane manifesto scies cum-solo solus,

"Qualis etiam Danaïs principes intersint,

"Etiam præter Achillem hostium-agmina-perrumpentem, animo-leonino-

"Sed ille quidem in navibus recurvis pontum-transeuntibus [præditum:

230 "Jacet iram-longam-fovens adversus Agamemnonem pastorem populorum:

"Nos autem sumus tales, qui tibi obviam-ire-possimus,

"Et multi: Sed ordire pugnam et certamen."

Hunc autem vicissim allocutus est ingens pugnam-expedite-ciens Hector;

224 πρόσθεν] Fl. A. J. male. 230 ἀπομηνίσας] MS.

μόνον ἡγωνία. Περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως, §.

16.

Ver. 219. σάκος, — Χάλκιστον, ἐπταβόειον,] Virgil.

— clypei— septemplex orbes.

Æn. XII. 925.

Ver. 221. "Τλῇ] Vide supra ad ε'. 708.

Ver. 222. "Ὅς οἱ ἐποίησιν] Qua ratione, ὅς, hic producat; item τις ver. 201. item ἔφαν, ver. 206. et Ἀχιλλῆα, ver. 228. et πολέες, ver. 232. vide supra ad α'. 51.

Ibid. αἰόλον,] Mobile: Ut mox: ver 238. οἷδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἷδ' ἐπ' ἀριστερᾷ νομῆσαι βῶν Ἀζαλίην. Vide supra ad β'. 816.

Ver. 224. Τὸ πρόσθε στέρνοιο] Syllabæ breves isto modo productæ, et clypei pon- dus et Ajacis laborem pulchre depingunt. Vide supra ad γ'. 365.

Ver. 225. Στῇ ῥα] Stetit utique, vel ste- tit scilicet. Nimirum non supervacanea est particula ῥα, sed resumit adnectitque id, quod erat supra dictum, ver. 219. Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθς.

Ver. 228. Καὶ μετ' Ἀχιλλῆα] Notandum quanta cum arte, ut Poëma unum sit a capite ad calcem, et hic et ubique, quic- quid rerum narretur, quisquis hominum loquatur, semper tamen interponatur A- chilles. Καὶ τῷτο μὲν Ἀχιλλέως τὸ ἡγνώ- μιον ἴσται. Plutarch. de audiend. Poëtis. Porro vox Ἀχιλλῆα ultimam hic ea ra- tione producit, quæ explicata est superius ad lib. α'. 51. n. 9. Nam alioqui sequitur Accusativus iste analogiam Genitivi; Ἀ- χιλλέως, Ἀχιλλῆα; Ἀχιλλῆος, Ἀχιλλῆα: βασιλέως, βασιλῆα; βασιλέος, βασιλῆα. Vide supra ad α'. 265.

Ver. 230 ἀπομηνίσας] Producitur pen-ultima, quia non est ex μηνίω, sed μηνίω. Vide supra ad α'. 140.

Ver. 231. ἀντιάσαιμεν,] Corripitur ante- penultima, quia non est ex ἀντιάω, sed ἀν- τιάζω. Vide supra ad α'. 67.

Ver. 232. μάχης ἡδὲ πολέμοιο.] Virgil.

— pugnas ineant, et prælia tentent.

Æn. XI. 902.

- Αἴαν διογενὲς, Τελαμώνιε, κοῖρανε λαῶν,
 235 Μῆτι μευ, ἥντε παιδὸς ἀφανρῆ, πειρήτιζε,
 Ἥε γυναικὸς, ἥ ἔκ οἶδεν πολεμήϊα ἔργα·
 Αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχης τ', ἀνδροκτασίας τέ·
 Οἶδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
 Ἀζαλέην, τό μοι ἐστὶ ταλαύρινον πολεμίζειν.
 240 Οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῳ δῆϊα μέλπεσθαι Ἄρρη·
 Οἶδα δ' ἐπαίξας μόθον ἵππων ἀκείων.
 Ἀλλ' ἔ γάρ σ' ἐδέλω βαλέειν, τοῖσιν ἐόντα,
 Λάτρη ὀπιπτεύσας, ἀλλ' ἀμφαδὸν, αἶ κε τύχοιμι.
 Ἥ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 245 Καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον,
 Ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
 Ἐξ δὲ διὰ πτύχας ἤλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής·

“ Ajax nobilissime, Telamonie, princeps populorum,

235 “ Ne me, tanquam puerum imbecillem, tenta,

“ Vel mulierem, quæ nescit bellica opera:

“ Atqui ego bene scio pugnasque, cædesque:

“ Scio ad dextram, scio ad sinistram motare scutum

“ Aridum, ita ut possim indefessus bellare:

240 “ Scio quoque in stataria-pugna, ad sævi sonos-gressum-componere Martis.

“ Scio etiam, postquam insiluerim currum, pugnam in equabus velocibus.

“ Sed enim non te volo ferire, talem existentem,

“ Clanculum observans, sed aperte, si assequi-potuerō.”

Dixit, et vibratam emisit prælongam hastam,

245 Et percussit Ajacis ingens scutum septem-bubulis-pellibus-munitum,

Extremum ad æs, quod octavum erat in illo.

Sex autem per plicaturas penetravit dissecans hasta indomita:

236 οἶδε] MS. Fl. A. J. R. recte. 239 ταλαύριον] Fl. A. J. 240, 241

In MS. Fl. A. J. versus inverso ordine sunt: quamquam nil refert: tamen libri sunt audiendi. σταδίῳ] Fl. A. J. ἐπαίξαι] MS. uti et glossa superscr.

Ver. 235. κορυθαίολος] Vide supra ad ver. 222. et ad β'. 816.

Ver. 237. ἐγὼν εὖ οἶδα μάχης — Οἶδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ] “Ἰνα — θαρρῶν τάδε καὶ τὰ τούτων ἀδελφὰ φθίγγισθαι δυνήθῃ, ὡς ἀληθῶς, ἀλλ' οὐ κατὰ κόμπον τινὰ — “ἐγὼν” εὖ οἶδα μάχης” etc. Aristot. de Republ. lib. IX.

Ibid. μάχης τ', ἀνδροκτασίας τί.] Vide infra ad ver. 279.

Ver. 238. Οἶδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ] Motus concitos, reciprocos, et celeriter agitados, optime depingunt hujus versus Numeri. Vide supra ad γ'. 363. Fuerunt qui hic, pro οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ, legerint ἥδ' ἐπ' ἀριστερὰ. Sed id multo languidius.

Ver. 241. ἐπαίξαι] Barnesius in uno MS. reperit, ἐπαίξαι. Clark. Vide Var. Lect.

- Ἐν τῇ δ' ἐβδομάτῃ ῥινῶ σχέτο. Δεύτερος αὖτε
 Αἴας διογενῆς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 250 Καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσῃν.
 Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαίδαλας ἡρήρεισο·
 Ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρεν διάμῃσε χιτῶνα
 Ἐγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
 255 Τὸ δ' ἐκπασσαμένῳ δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἄμ' ἄμφω
 Σύν ῥ' ἔπεσον, λείεσιν εἰκοότες ὠμοφάγοισιν,
 Ἦ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος ἐκ ἀλαπαδνόν.
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος ἔτασε δεξι·
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή.
 260 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἡ δὲ διὰ πρὸ
 Ἦλυθεν ἐγχεῖν· συφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα·

In septima vero pelle hæsit. Secundus vicissim

Ajax nobilissimus emisit prælongam hastam,

250 Et feriit Priamidæ clypeum undique æqualem.

Per clypeum quidem penetravit splendidum rapida hasta,

Et per thoracem affabre-factum infixa est:

E regione autem juxta ile discidit tunicam

Hasta: Ille vero inclinatus est, et evitavit mortem nigram.

255 Itaque eductis longis hastis cominus simul ambo

Congressi sunt, leonibus similes cruda-vorantibus,

Vel suibus apris, quorum utique robur non imbecille.

Priamides quidem postea medium scutum feriit hasta;

Neque rupit æs, reflexa est autem ei cuspis.

260 Ajax autem clypeum punctim feriit insiliens, et penitus

Transivit hasta; conturbavit autem illum irruentem:

ὀρμησαι] Ald. 2. 3. J. idque vulgato melius. nec enim participium habet, unde pendeat. 250 πάντοσε ἴσῃν] MS. ut alibi. 257 κάπροισι] MS. edd. vett. recte. 259 ἔρρηξε] edd. vett. male. Ibid. ἀνεγνάμφη] MS.

Ver. 242. Ἀλλ' οὐ γάρ] Refertur istud, γάρ, ad id, quod elegantius reticuit. "Sed accinge te ad pugnam: Non enim," etc. Vide supra ad ε'. 22.

Ibid. τοιοῦτον ἰόντα,] Hostem videlicet honestum et generosum: Cui ὄνκε θεὸς μέγιστός τε βίην τε, καὶ πινυτήν· ver. 288.

Ver. 250. Πριαμίδαο] Similiter ver. 258. Πριαμίδης. Vide supra ad α'. 398.

Ver. 251. Διὰ μὲν ἀσπίδος] Vide supra ad γ'. 357. et 363.

Ver. 255. Ἀντικρὺ δὲ] Vide supra ad α'. 51.

Ver. 255. Τὸ δ' ἐκπασσαμένῳ] Ita edidit Barnesius. Recte, ut mihi quidem videtur. Nam σπάσω, ἔσπασα, penultimam corripunt. Scripserant alii, ἐκπασσαμένῳ.

- Τμήδην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε· μέλαν δ' ἀνεκῆκειεν αἷμα.
 'Αλλ' εἰδ' ὥς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἑκτωρ.
 'Αλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ,
 265 Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε, μέγαν τέ·
 Τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἐπταβόειον,
 Μέσσον ἐπομφάλιον· περιήχησεν δ' ἄρα χαλκός.
 Δεύτερος αὖτ' Αἴας πολὺ μείζονα λαῶν αἰέρας,
 ἦ κ' ἐπιδιήσας, ἐπέρεισε δὲ ἱὸν ἀπέλεδρον.
 270 Εἶσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε, βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ·
 Βλάβε δέ οἱ φίλα γέναθ'· ὁ δ' ὑπτιος ἐξετανύσθη,
 Ἀσπίδι ἐγχριμφθεῖς· τὸν δ' αἰψ' ὤρσασεν Ἀπόλλων.
 Καί νύ κ' ἐδὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ἐτάζοντο,
 Εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἦδ' ἐ καὶ ἀνδρῶν,
 275 ἥλθον, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,

Et caesim super cervicem venit: ater autem subsiliit sanguis.

Verum ne sic quidem cessavit a pugna expedite-pugnam-ciens Hector;

Sed retrocedens lapidem prehendit manu robusta,

265 Jacentem in campo, nigrum, asperumque, magnumque:

Eo percussit Ajacis ingens scutum septem-bubulis-pellibus-munitum,

Medium ad umbonem; circumsonuitque æs.

Secundus autem Ajax, multo majore lapide sublato,

Misit contortum, adhibuitque-connixus vires immensas:

270 Perfregit autem clypeum, percussum molari-veluti saxo;

Læsitque ei genua: is autem supinus extensus est,

Scuto inhærens; sed eum statim erexit Apollo.

Jamque ensibus cominus vulnerassent *se invicem*,

Nisi præcones, Jovis nuncii atque hominum,

275 Advenissent, alter Trojanorum, alter Achivorum ære-loricatorum,

267 περιήχησε] MS. edd. vett. bene. ἐνείρας] MS.

Ver. 258. οὔτασε] Vide supra ad α'.
 140.

Ver. 261. ἦλθε] Vide supra ad γ'.
 205.

Ibid. μεμαῶτα·] Vide supra ad β'. 818.

Ver. 263. κορυθαίολος] Vide supra ad
 β'. 816.

Ver. 265. τρηχύν] Vide supra ad ε'.
 308.

Ver. 274. κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι] Vide
 supra ad α'. 334.

Ver. 277. Μίσσω] Ita accepit Eustathi-
 us, Μίσσοι ἀμφοτέρων κήρυκες. Atque ita

edidit Stephanus. In editione tamen Eu-
 stathiana, quam hic secutus est Barne-
 sius alique, scriptum est Μίσσω.

Ver. 279. Μηκίτι, παῖδε φίλα, πολιμίζε-
 τι,] Virgil.

Ne, pueri, ne tanta animis assuescite bella.

Æn. VI. 832.

De versus proxime sequentis, " Neu ra-
 triæ validas in viscera vertite vires," κα-
 κοφωνίᾱς, vide supra ad γ'. 363.

Ibid. πολιμίζετε, μηδὲ μάχισθον·] Virgil.

Ταλθύβιός τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω
Μέσσω δ' ἄμφοτέραν σκῆπτρα σχέδον· εἵπέ τε μῦθον
Κήρυξ Ἰδαῖος πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς·

Μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε, μηδὲ μάχεσθον·

280 Ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Ἄμφω δ' αἰχμητά· τόγε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.

Νῦξ δ' ἤδη τελέθει, ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·

Ἰδαῖ, Ἐκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι·

285 Αὐτὸς γὰρ χάρμη προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους·

Ἀρχέτω, αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι, εἴπερ ἂν οὔτος.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·

Αἴαν, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε,

Καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι,

Talθύbiusque et Idæus, prudentes ambo:

Medii autem inter-utrosque sceptrā tenuerunt: dixitque sermonem

Præco Idæus, prudentium consiliorum peritus;

“Ne amplius, filii dilecti, bellate, neque pugnate;

280 “Ambos enim vos diligit nubes-cogens Jupiter:

“Ambo autem *estis* armis-acerrimi: quod quidem et scimus omnes.

“Nox vero jam adest; bonum etiam nocti parere.”

Hunc autem respondens allocutus est Telamonius Ajax;

“Idæe, Hectorem hæc jubete loqui;

285 “Ipse enim ad pugnam provocavit fortissimos quosque:

“Incipiat, ac ego omnino parebo, si quidem ille *paruerit*.”

Hunc autem vicissim allocutus est ingens pugnam-expedite-ciens Hector;

“Ajax, quandoquidem tibi dedit deus magnitudinemque vimque,

“Et prudentiam, hasta autem Achivorum longe præstantissimus es;

284 [ἔκτορι] MS. A. 2. 3. J. Ibid. κέλεις] Fl. A. J. R.

— pugnas ineant, et prælia tentent.

En. XI. 912.

“Quum — ista multa et continua nomi-
na nihil plus demonstrent quam præli-
um, hujus tamen rei varia facies delecta-
biliter ac decore multis variisque verbis
depicta est. Neque non illa quoque —
“una in duobus verbis sententia cum
“egregia ratione repetita est, — πολεμίζ-
“εις τε μηδὲ μάχεσθαι, [Al. μάχεσθον] In
“quo versu non oportet videri alterum
“verbum, idem quod superius significans,
“supplendi numeri causa extrinsecus ad-

“ditum et consarcinatum; Est enim hoc
“inane admodum et futile: Sed quum in
“juvenibus gloriæ studio flagrantibus per-
“vicaciam ferociamque et cupidinem
“pugnæ, leniter tamen ac placide, objur-
“garet; atrocitatem rei, et culpam per-
“severandi, bis idem dicendo alio atque
“alio verbo auxit inculcavitque; duplici-
“que eadem compellatio admonitionem fa-
“cit instantiorem.” Gell. lib. XIII. cap.
23. Vide supra ad ver. 232.

Ver. 280. νεφεληγερέτα] Vide supra ad
α'. 175.

- 290 Νῦν μὲν παυσώμεσθαι μάχης καὶ δηϊότητος
 Σήμερον· ὕπερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκει δαίμων
 Ἄρμυε διακρίνη, δῶή δ' ἐτέρωσιν γε νίκην.
 Νῦξ δ' ἤδη τελέθει, ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι·
 Ὡς σὺ τ' εὐφρήνης πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῖς,
 295 Σῆς τε μάλιστ' ἔτας, καὶ ἑταίρους, οἳ τοι ἔασιν·
 Αὐτὰρ ἐγὼ, κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
 Τρῶας εὐφρανέω καὶ Τρῳάδας ἐλκεσιπέπλους,
 Αἳ τέ μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα.
 Δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δῶόμεν ἄμφω,
 300 Ὅφρα τις ᾧδ' εἴπῃσιν Ἀχαιῶν τε Τρῳῶν τε·
 Ἥ μὲν ἐμαρνασθῇ ἐριδος πέρι θυμοβόροιο,
 Ἥ δ' αὖτ' ἐν φιλότῃ διέτμαγεν ἀρδμήσαντες.

- 290 "Nunc quidem cessemus a pugna et certamine
 "Hodie; posthac rursus pugnabimus, donec fatum
 "Nos dirimat, det autem alterutri victoriam.
 "Nox vero jam est, bonum etiam nocti parere:
 "Ut tuque laetos-facias omnes ad naves Achivos,
 295 "Tuosque maxime amicos, et socios, qui tibi sunt:
 "At ego per urbem magnam Priami regis
 "Trojanos laetos-faciam et Trojanas longa-peplorum-symmata-trahentes,
 "Quae utique pro me supplicantes divinum ingredientur templum.
 "Dona autem age mutuo inclyta demus ambo,
 300 "Ut quis sic dicat Achivorumque Trojanorumque:
 "Profecto pugnabant per contentionem animum-rodentem,
 "Et iterum in amicitia discessere conciliati."

290 μὲν] abest MS. Fl. A. 1. 294 εὐφρήνης] MS. Fl. R. Ald. 1. ut mox
 v. 297. 297 Τρῳιάδας] MS. Fl. A. 1. R. Τρῳάδας] caeterae edd. Si
 illud probetur, ut trisyllabum legendum est, ut alibi. nec opus est iota
 sub ω scribi. 302 ἀρδμήσαντες] vitiose. Glossa adscr. φιλιώδεις.

Ver. 284. Ἐκτορα — κελεύετε] Ἐκτορι
 quod MS. L. et vet. edd. aliquot habent,
 etiam Eustathius in Commentario habet.
 In hac lectione sensus est: Jube te praec-
 conem hanc dicere Hectori. Κέλεις autem
 peperit Ἰδαίη. Sed Idæus populi nomine
 locutus erat in numero plurali: et κελεύετε
 refertur ad populum, cujus nomine locu-
 tus est Idæus. Ern.

Ver. 292. διακρίνη,] Vide supra ad α'.
 309.

Ver. 298. θεῖον δύσονται ἀγῶνα.] Ἀγῶνα
 λέγει μὲν καὶ τὸν τόπον "Λεῖψαν δὲ χορὸν, κα-
 "λὸν δ' εὐρευναν ἀγῶνα," (Odys. 9. 260.)
 — Θεῖον οὖν ἀγῶνα νῦν, τὸ ἱερὸν εἶπαι, καὶ
 τὸν ναὸν ἥτοι θεῖον τόπον ὄντα, ἢ θεῖον ἄ-
 θροισμα περιέχοντα διὰ τὸ πολλῶν θεῶν ἀνα-
 τίθεσθαι ἐν αὐτῷ ἀγάλματα. Porphyg.
 Quæst. Homeric. 20.

Ver. 299. Δῶρα δ' ἄγ'] Al. Δῶρα δὲ γ',
 notante Eustathio.

- Ὦς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
 Σὺν κολεῷ τε φέρον καὶ εὐτμήτῳ τελαμῶνι·
 305 Αἴας δὲ ζωστῆρα δίδε φοίνικι φαεινόν.
 Τῷ δὲ διακρινθέντε, ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
 "Ἢ", ὁ δ' ἐς Τρώων ὄμαδον κίε· τοὶ δ' ἐχάρησαν,
 Ὦς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
 Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτας·
 310 Καί ῥ' ἦγον προτὶ ἄστυ, ἀέλποντες σόον εἶναι.
 Αἴαντ' αὖθ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον κεχαρηότα νίκη.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γένοντο,
 Τοῖσι δὲ βῆν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 315 Ἀρσενα, πενταέτηρον, ὑπερμενείῃ Κρονίῳνι·

Sic utique locutus dedit ensem argenteis-clavis-distinctum,

Cum vaginaque offerens et scite-facto balteo:

- 305 Ajax vero cingulum dedit puniceo-colore splendidum.

Hi itaque digressi, alter quidem ad populum Achivorum

Ibat, alter vero ad Trojanorum multitudinem vadebat: Hi autem gavisī sunt,

Ut viderunt vivumque et incolumem venientem,

Ajaci elapsam fortitudinem et manus invictas:

- 310 Et deduxerunt ad urbem, desperantes salvum esse.

Ajaccem vero ex-altera-parte bene-ocreati Achivi

Ad Agamemnonem nobilem deduxerunt lætum victoria.

Hi autem cum jam in tentoriis Atridæ essent,

Horum causa bovem sacrificavit Rex virorum Agamemnon

- 315 Marem, quinquennem, præpotenti Saturnio:

305 δῶκεν] Fl. A. J. 304 σὺν κολεῷ] Fl. A. 1. quod ferri potest, si con-

tracte legatur cætera verbi pars. Ibid. εὐδμήτῳ] Fl. A. 1. R. εὐτμήτῳ]

MS. A. 2. 3. J. 306 διακρινθέντε] MS. 310 προτὶ] T. Ibid. αἰλ-

πτόντες] MS. v. not.

Ver. 303. Ὦς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος] Virgil.

Sic ait illachrymans: humero simul exuit ensem

Auratum, mira quem fecerat arte Lycaon

Gnossius, atque habilem vagina aptarat eburna.

Æn. IX. 303.

Ver. 304. εὐτμήτῳ τελαμῶνι] Ita edit Barnesius, ex duobus MSS. Vulgg. εὐδμήτῳ τελαμῶνι. Veri eo similior hoc in loco Barnesii emendatio, quod eadem

in voce infra, Iliad. ψ'. 825. variant et Codices. Clark. vid. Var. Lect.

Ver. 310. προτὶ] Al. ποτί.

Ibid. ἀέλποντες σόον εἶναι.] Præ lætitia vix credentes verum id esse, quod viderent: Ut recte notavit Domina Dacier. Nonnulli hic olim legerunt, ἀελπτόντες notante Eustathio. Clark. Eustathius simpliciter dicit, repetens verba poëtæ, καὶ ῥ' ἦγον προτὶ ἄστυ, ἀελπτόντες, ἢ ἀέλποντες σόον εἶναι. Sed, quamquam

- Τὸν δέρον, ἀμφὶ δ' ἔπον, καί μιν διέχευαν ἅπαντα,
 Μίσυλλόν τ' ἄρ' ἐπισαμένως, πεῖραν τ' ὀβελοῖσιν,
 Ὀπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνυ, τετύκοντό τε δαῖτα,
 320 Δαίνυντ', ἐδὲ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης.
 Νώτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκέεσσι γέραιεν
 Ἥρωσ' Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τοῖς ὁ γέρον πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
 325 Νέστωρ, ὃ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βελή.
 Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Huic pellem-detraxerunt, et curarunt, et ipsum dissecuerunt totum,
 Et in-frusta-parva-conciderunt scite, et transfixerunt verubus,
 Et assarunt accurate, detraxeruntque omnia.

- Cæterum ubi cessassent ab opere, apparassentque convivium,
 320 Epulati sunt, neque quicquam animus indiguit epuli æqualis.
 Tergo vero Ajacem perpetuo honoravit
 Heros Atrides, late-dominans Agamemnon.
 Ac postquam potus et cibi appetentiam exemissent,
 His senex primus-omnium texere cæpit consilium

- 325 Nestor, cujus et antea optimum apparuerat consilium:
 Qui ipsis prudens concionatus est et dixit;

316 διέχευσαν] MS. 321 νώτοισι] MS. edd. vett. bene. 326 ὁ σφιν] MS.
 edd. vett. ut supra. Ibid. εὔ] Fl. A. 1. R. 327 ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιῶν]
 MS. v. 385.

etiam apud Hesych. est ἀελπύοντες, quod
 ex h. l. ductum videri possit, et ἀελπίων
 ap. Suidam: tamen veram lectionem et
 apud Hesychium ἀελπύοντες esse puto
 cum Heinsio, Jensio, Cel. Alberto, et Ho-
 meri quoque hanc veram lectionem cre-
 do, quam MS. Lips. habet in textu et
 in Scholiis. Ea est vox Ionica, Hero-
 doto etiam usurpata. Ἀελπίω vix credo
 ferre analogiam.

Ver. 315. Οἱ δ' ὅτε — Τοῖσι δὲ] Qua
 ratione posterius istud δὲ non sit super-
 vacaneum, vide supra ad α'. 57.

Ver. 320. δαιτὸς εἴσης.] Vide supra ad
 α'. 468.

Ver. 321. Νώτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκέ-
 εσσι]

Vescitur Æneas —
 Perpetui tergo bovis, et lustralibus extis.

Æn. VIII. 182.

Al. Νώτοισι δ' Αἴαντα. Quod perinde est:
 Vide ad α'. 51. n. 8. Clark. Immo quod
 verum est.

Ver. 323. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος] Virgil.

Postquam exempta fames, et amor compressus
 edendi. Æn. VIII. 184.

Ver. 325. ἀρίστη φαίνετο βελή.] Vide su-
 pra ad β'. 5.

Ver. 328. Πολλοὶ γὰρ] Refertur istud
 γὰρ, ad id quod elegantius reticuit: "Au-
 dite me de induciis jam paciscendis:
 "NAM multi" etc. Vide supra ad ε'. 22.
 Clark. Durior hic est ista ratio. Immo
 in his verbis est id, e quo post v. 329.

- Ἀτρεΐδῃ τε, καὶ ἄλλοις ἀριστεῖς παναχαιῶν
 Πολλοὶ γὰρ τεθνῆσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 Τῶν νῦν αἶμα κελαινὸν ἐϋρρόον ἀμφὶ Σκάμανδρον
 330 Ἑσκέδασ' ὄξυς Ἀρης, ψυχὰι δ' αἰδόςδε κατῆλθον
 Τῷ σε χρεὶ πόλεμον μὲν ἄμ' ἡοῖ παῦσαι Ἀχαιῶν,
 Αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκρῶς
 Βεσὶ καὶ ἡμίονοισιν· ἀτὰρ κατακήμεν αὐτῶς
 Τυτθὸν ἄπο πρὸ νεῶν, ὥς κ' ὅσέα παισὶν ἔκατος
 335 Οἴκαδ' ἄγῃ, ὅταν αὖτε νεάμεθα πατρίδα γαῖαν·
 Τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἓνα χεύομεν ἐξαγαγόντες,
 Ἀκριτον ἐν πεδίῳ· ποτὶ δ' αὐτὸν δείμομεν ὦκα

- “ Atridaeque et cæteri principes Achivorum;
 “ Multi quidem mortui sunt comantes Achivi,
 “ Quorum nunc sanguinem atrum, circa pulchre fluentem Scamandrum
 330 Diffudit acer Mars, animæque ad orcum descenderunt:
 “ Itaque te oportet pugnam quidem prima luce intermittere Achivorum,
 “ Nos vero congregati curribus-advehemus huc cadavera
 “ Bobus et mulis; ac comburemus ea
 “ Prope a navibus, ut ossa filiis quisque
 335 “ Domum ferat, quando revertamur in patriam terram:
 “ Tumulum autem circa pyram unum aggesta-terra-faciamus egressi,
 “ Omnibus communem in campo: juxta autem ipsum ædificemus cito

333 κατακείμεν] MS. R. 334 ἀπὸ νεῶν] A. 2. J. 335 ὅτ' αὖν] R. 337
 ἐκ πεδίου] MS. Fl. A. J. In MS. adscr. ἔξω τῆς πεδιάδος. Verum
 puto. v. Clarkium ad 436.

docet inducias esse faciendas. Rectius
 hic τὸ γὰρ abundare, aut pro μὲν positum
 dicemus. Ern.

Ver. 329. αἶμα κελαινὸν ἐϋρρόον ἀμφὶ
 Σκάμανδρον] Virgil.

Et Tybrim multo spumantem sanguine cerno.
 Æn. VI. 87.

— recalent nostro Tyberina fluenta
 Sanguine adhuc, campique ingentes ossibus
 albeant. Æn. XII. 35.

Ver. 332. κυκλήσομεν] Eustath. ἐφ' ἀμα-
 ξῶν κομίσωμεν — προῖων οὐν ἐρεῖ, “ Ἀμαξά-
 “ ων ἐπάειραν,” ver. 426. Al. ἐν κύκλῳ συν-
 ελάσομεν.

Ver. 333. κατακήμεν αὐτῶς] Vide in-
 fra ad ver. 428. et 430. Cæterum Eusta-
 thius, quanquam hanc lectionem probat,

tamen apud Veterum plerosque scrip-
 tum testatur κατακείμεν. Clark. Quod
 est etiam in MS. L. Cæterum post futu-
 rum (κυκλήσομεν) poni præsentia pro fu-
 turis, κατακήμεν, χεύομεν, δείμομεν, se-
 quente denique rursus futuro, ποιήσομεν,
 aliis quoque Homeri locis observatur.
 Ern.

Ver. 334. Τυτθὸν ἄπο πρὸ νεῶν,] Ante
 naves, parvo interjecto intervallo.

Ver. 336. ἐξαγαγόντες,] Vide supra ad
 ζ'. 252.

Ver. 337. Ἀκριτον] De κριῶν. κριτὸς,
 ἄκριτος, vide supra ad α'. 309. et 314.

Ibid. ἐν πεδίῳ] Al. ἐκ πεδίου. Sicuti
 infra, ver. 436. Clark. Vid. V. L.

Ibid. ποτὶ] Al. πρὸς. Quod perinde
 est.

- Πύργους ὑψηλὰς, εἴλας νηῶν τε καὶ αὐτῶν·
 Ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
 340 Ὅφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίῃ ὁδὸς εἴη·
 Ἐκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
 Ἡ χ' ἱππεὺς καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς εἴσα,
 Μὴ ποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
 345 Τρώων αὖτ' ἀγορὴ γένετ' Ἰλίῃ ἐν πόλει ἄκρῃ,
 Δεινὴν, τετραχυῖα, παρὰ Πριάμοιο θυρήσι·
 Τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
 Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἡδ' ἐπὶ κερσοί,
 Ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

"Turres altas, propugnaculum naviumque et nostrum ipsorum;

"In ipsis autem portas faciamus bene coagmentatas,

340 "Ut per ipsas equestris via sit:

"Exterius autem profundam fodiamus prope fossam,

"Quæ equos et viros prohibeat circum-ducta,

"Ne quando ingravescat bellum Trojanorum superborum."

Ita dixit: Omnes autem approbarunt principes.

345 Trojanorum item concio facta est Ilīi in arce summa,

Trepida, turbulenta, ad Priami fores:

His autem Antenor prudens incepit concionari;

"Audite me, Trojani, et Dardani, et Socii,

"Ut dicam quæ me animus in pectoribus jubet.

339 εὔ] abest Fl. A. 1. 342 ἱππον] MS. Fl. A. J. placet præ vulgato.

Ver. 338. εἴλας νηῶν τε καὶ αὐτῶν] Rec-
 te hic annotat Popius, (itemque Domina
 Dacier, ad S. 177.) castris munitis ante
 ultimum hunc annum nihil opus fuisse
 Græcis. Quippe, dum Achilles adesset,

Οὐδέποτε Τρῶες πρὸ πύλων Δαρδανίαν

Οἶκιστον, κύνες γὰρ ἐδεύσαν ἐβριμεν ἔγχος.

ἑ. 789.

absente autem Achille, Agamemnon

—— μάλα πολλὰ ποιήσατο ——

Καὶ δὴ τύχος ἔδυμι, καὶ ἦλασι τάφρον ἐπ' αὐτῶ

Εὐεῖαν, μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοτας κατίπνξιν·

'Ἄλλ' οὐδ' ὅς δύναιται σθίνες Ἐκτορος ——.

ἑ. 348.

Ver. 339. εὔ] *Al.* ἱππ· notante Eusta-
 thio.

Ver. 340. ἱππηλασίῃ] *Al.* ἱππηλασίῃ.

Ver. 343. Μὴ ποτ' ἐπιβρίσῃ] *Futura et*
Aoristi Verborum in ἔω, corripuntur,
quia etiam in Præsenti vocalem habent
non natura, sed positione tantum produc-
tam. At βριῖω Iota habet natura lon-
gam.

Ver. 347—354. Ἀντήνωρ πεπνυμένος
 ἦρχ' ἀγορεύειν. — τοῖσι δ' ἀνέστη Δῖος Ἀλέξαν-
 δρος,] *Horatius. lib. I. epist. 2. v. 9.*

Antenor censet belli præcideret causam.

Quid Paris? ut salvus regnet vivatque beatus,

Cogi posse negat. ——

Nempe, ut reddita Helena belli causam
 præcideret, id vero a Paride ne ea quæ

- 350 Δεῦτ' ἄγετ', Ἀργεῖην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
Δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὄρκια πισὰ
Ψευδάμενοι μαχόμεσθα· τῷ ἔνυ τι κέρδιον ἡμῖν
Ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε.
Ἦ τοι ὅγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
355 Δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἡυκόμοιο·
"Ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀντῆνορ, σὺ μὲν ἔκ' ἐτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
Οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τῷδε νοῆσαι·
Εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τῷτον ἀπὸ σπαρδῆς ἀγορεύεις,
360 Ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί.
Αὐτὰρ ἐγὼ Τρώεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω·

- 350 "Eja agite, Argivam Helenam et opes cum ipsa
"Reddamus Atridis abducendas: nunc autem fœderibus fidis
"Violatis pugnamus: quare nihil utile nobis
"Autumo effectum-iri, nisi fecerimus ita."

Ille quidem sic locutus resedit: Iis autem surrexit

- 355 Nobilis Alexander, Helenæ maritus pulchræ-comas:

Qui ipsum respondens verbis alatis allocutus est;

"Antenor, tu quidem non jam mihi grata hæc dicis:

"Nosti et aliam sententiam meliorem hac excogitare:

"Sin autem revera hanc serio dicis,

- 360 "Utique tibi jam dii mentem ademerunt ipsi.

"At ego Trojanos inter equûm-domitores dicam-sententiam;

347 τοῖσι δ'] MS. edd. vett. si vera est hæc librorum omnium lectio, pronuntianda est τοῖσι δ' Ἀντ.

dem impetrari mercede potuit, etiam ut salvus deinceps et beatus regnaret. *Sententia*, perspicua admodum, et luculenta. *Verba* autem cum apud *Horatium* paullo essent impeditiora, eleganter isto modo emendavit *Bentleius*:

Antenor censet belli præcidere causam:
Quod Paris, ut salvus regnet vivatque beatus,
Cogi posse negat. —

Ver. 355. ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε.] Vocabulorum, ἵνα μὴ, vis huiusmodi est: "Nihil video, cujus rei spe adduci possimus, QUOMINUS Helenam reddamus." Porro qua ratione, ἵνα, hic ultimam producat; item Ἀλέξανδρος, ver. 355. et ἀμειβόμενος, ver. 356. et ἀντικρὺς, ver. 362. vide upra ad α'. 51. n. 9.

Ver. 355. Ἑλένης πόσις ἡυκόμοιο,] τὸν Ἀλέξανδρον "Ὁμηρὸς Ἑλένης πόσιν ἡυκόμοιο," μὴδὲν ἔχοντα πρὸς δούξαν ἄλλο, σεμνύνων, ἀπὸ τῆς γυναικὸς ὀνομάζει πολλάκις. *Plutarch. in Galba.*

Ver. 358. Οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα] Μὴ τοῖς ἀμαρτάνεσι σὺν ὀργῇ καὶ πρὸς ὕβρει ἐπιφύομενον, ἀλλ', ὡς "Ὁμηρὸς ἡθικώτερον. — "οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα." *Plutarch. παραγγέλλμ. πολιτικά.*

Ver. 359. Εἰ δ' ἐτεὸν δὴ — Ἐξ ἄρα δὴ] De isto, δὴ, vide supra ad β'. 158.

Ver. 366. θεῖφιν μήστρω ἀτάλαντος,] Non quod *Priamus* hac in parte sententiam potiorē sequeretur, *Paridi* nimium facilis; sed quod in universum vir esset

- Ἀντικρὺ δ' ἀπόφημι, γυναῖκα μὲν ἐκ ἀποδώσω·
 Κτήματα δ', ὅσσ' ἀγόμην ἐξ Ἀργεος ἡμέτερον δῶ,
 Πάντ' ἐδέλω δόμεναι, καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.
 365 Ἦ τοι ὄγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 Δαρδανίδης Πρίαμος, θεόφιν μήσῳ ἀτάλαντος·
 Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
 Κέκλυτέ μεν, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἡδ' ἐπὶ κεραι,
 Ὅφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 370 Νῦν μὲν δόρυπον ἔλεσθε κατὰ στρατὸν, ὥς τοπάρους περ,
 Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
 Ἡῶθεν δ' Ἰδαῖος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
 Εἰπόμεν Ἀτρεΐδῃσ', Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τῷ εἵνεκα νῆκος ὄρωρε.
 375 Καὶ δὲ τόδ' εἰπόμεναι πυκινὸν ἔπος, αἶ' κ' ἐδέλωσι
 Παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκρὸς

“Aperte autem profiteor, conjugem quidem non reddam:

“Opes vero quascunque abduxi ex Argo nostram domum,

“Omnes volo dare, atque etiam de meo alias adjungere.”

565 Ille quidem sic locutus consedit: Inter eos autem surrexit

Dardanides Priamus, diis consiliarius par:

Qui ipsis sapiens concionatus est et dixit;

“Audite me, Trojani, et Dardanī, et Socii,

“Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet.

570 “Nunc quidem cœnam sumite per exercitum, sicut antea,

“Et excubiarum mementote, et vigilate quisque:

“Mane autem Idæus eat cavas ad naves,

“Nunciatum Atridis, Agamemnoni et Menelæo,

“Sententiam Alexandri, cujus causa contentio exorta est.

575 “Quin et hunc addat prudentem sermonem, num velint

“Cessare a bello horrisono, donec cadavera

560 φρένες] Fl. A. 1. male. 561 ἀγορεύω] MS. sed glossa adscr. δημηγορήσω.

567 ὅς φη] MS. Ibid. εἰ φη.] Fl. A. 1. R. 370 κατὰ πτόλιν] Fl. A. J. v.

not. Clark. 577 Κρίομεν] MS. R. ut 535. 382 ἐν ἀγορῇ] Fl. A. J. non

gravis, sapiens et benignus. De voce, ἀτάλαντος, vide supra ad β'. 627.

Ver. 370. κατὰ στρατὸν,] Al. κατὰ πτόλιν. Minus recte. Nam, ver. 580. Δόρυπον ἔπειθ' εἴλοντο κατὰ στρατόν.

Ver. 374. et 388. τῷ εἵνεκα νῆκος ὄρωρε.] ὄρωρε, hoc in loco, non est ab ὄρωρον, sed

ab ὄρωρα. Cujus causa bellum hodie gerimus. Vide supra ad α'. 57.

Ver. 375. πυκινὸν ἔπος,] Qua ratione, πυκινὸν, hic ultimam producat; item, μιν, ver. 589. et πρὶν, ver. 590. vide supra ad α'. 51. n. 8.

- Κήομεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
 Ἄρμυε διακρίνη, δῶή δ' ἐτέρωσιν γε νίκην. [ἴοντο.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἡδ' ἐπί-
 380 Δόρπον ἔπειθ' εἴλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν·
 Ἡῶθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Τὲς δ' εὖρ' εἰν ἀγορῇ Δαναῶς, Θεράποντας Ἄρηος,
 Νῆϊ παρὰ πρύμνῃ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὁ τοῖσι,
 Στὰς ἐν μέσσοισιν, μετεφώνεεν ἡπύτα κήρυξ·
 385 Ἀτρεΐδαι τε, καὶ ἄλλοι ἀριστεῖς παναχαιῶν,
 Ἡνώγει Πριάμους τε, καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί,
 Εἰπεῖν, αἴκε περ ὕμμι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
 Μῦθον Ἀλεξάνδρῳ, τῷ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε.
 Κτήματα μὲν ὅς' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
 390 Ἠγάγετο Τροίηνδ', ὥς περὶν ὄφελ' ἀπολέσθαι,
 Πάντ' ἐδέλει δόμεναι, καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι·

“Combuserimus: postea iterum pugnabimus, donec fatum

“Nos dirimat, detque alterutris victoriam.”

Sic dixit: Illi autem ei maxime ausculturunt, et paruerunt.

380 Cœnam deinde sumpserunt per exercitum turmatim:

Mane autem Idæus ivit cavas ad naves.

Invenit vero in concione Danaos, famulos Martis,

Navis ad puppim Agamemnonis: atque ille inter eos,

Stans in mediis, vocem-edidit vocalis præco;

385 “Atridaeque, et alii Principes omnium Græcorum,

“Jussit Priamusque, et alii Trojani illustres,

“Dicere, si quidem vobis gratum et jucundum sit,

“Sententiam Alexandri, cujus causa contentio exorta est.

“Opes quidem quasunque Alexander cavis in navibus

390 “Adduxit Trojam, (utinam ante periisset,)

“Omnes vult dare, et etiam de suo alias adjungere:

dispicet. εἰν potest esse e correctione putantis versum non constare. 384

μέσσοισι] MS. edd. vett. recte. 385 ἱπνὴμιδες] edd. vett. Ibid. ἀριστῆες

Ἀχαιῶν] v. 327. 387 εἰπέμιν] MS. Ibid. ὕμμι] A. 2. J. T. 390 ὄφελ']

MS. 393 ἔφησι] MS. bene.

Ver. 377. Κήομεν] *Al.* κείομεν. Vide supra ad ver. 353.

Ver. 378. Ἄρμυε] *Nos* duos populos. Vide supra ad α'. 59. et 566. item ad β'. 288. et ad ε'. 487.

Ibid. διακρίνη,] Vide supra ad α'. 309.

Ver. 384. ἡπύτα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 385. ἀριστῆες παναχαιῶν,] Ita edidit *Barnesius*, ex tribus MSS. *Al.* ἱπνὴμιδες Ἀχαιοί. *Clark.* Etiam MS. Lips.

- Κεριδίην δ' ἄλοχον Μενελάω κυδαλίμοιο
 Οὐ φησιν δάσειν· ἧ μιν Τρῳῆς γε κέλονται.
 Καὶ δὲ τόδ' ἠνώγεον εἰπεῖν ἔπος, αἶ' κ' ἐδέλγητε
 395 Παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκρὸς
 Κήομεν· ὕπερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
 Ἄρμε διακρίνη, δῶή δ' ἐτέροισί γε νίκην.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 Ὅψ' δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 400 Μῆτ' ἄρ τις νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω,
 Μῆθ' Ἐλένην γνωτὸν δὲ, καὶ ὅς μάλα νήπιός ἐστιν,
 Ὡς ἤδη Τρῳέσσιν ὀλέθρεα πείρατ' ἐφῆπται.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπὶ ἅλαχον υἷες Ἀχαι-
 Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱποδάμοιο· [ῶν,

“Juvenem autem uxorem Menelai gloriosi

“Negat se redditurum: quanquam eum Trojani sane hortantur.

“Quin et hunc *insuper* jusserunt dicere sermonem, num velitis

395 “Cessare a bello horrisono, donec mortuos

“Cremaverimus; postea iterum pugnabimus, donec fatum

“Nos dirimat, detque alterutris victoriam.”

Sic dixit: illi vero omnes obmutuerunt silentio.

Tandem autem inter eos locutus est pugna-strenuus Diomedes;

400 “Ne quis nunc opes Alexandri accipiat,

“Neque ipsam quidem Helenam: Manifestum enim ei, qui vel plane infans est,

“Quod jam Trojanis interitus extremitates immineant.”

Sic dixit: omnes autem acclamabant filii Achivorum,

Sermonem admirati Diomedis equum-domitoris:

396 κείομεν] MS. R. Ibid. μαχησόμεθ'] Fl. A. J. 401 ὃς μάλιστα ν. ε.]

MS. Fl. A. 1. sed in MS. superscriptum ab alia manu ὅστις νήπιος.

408 νεκροῖσι] MS. recte. Ibid. κατακείμεν] MS. R. ut semper. κατα-

habet ἀριστῆες Ἀχ. at contra ver. 527. ἱὺκν. Ἀ.

Ver. 592. Κουριδίην δ' ἄλοχον] Vide supra ad α'. 114.

Ver. 594. Καὶ δὲ τόδ' ἠνώγεον] Pronunciabatur, ἠνώγεον.

Ver. 595. Παύσασθαι —, εἰσόκε νεκρὸς Κήομεν] Virgil.

Corpora, per campos ferro quæ fusa jacebant, Redderet, ac tumulo sineret succedere terræ.

Æn. XI. 102.

Ver. 596. Κήομεν] Vide supra ad ver. 555.

Ver. 598. ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ. Τῶν Ἐλλήνων τὸ μὲν Πληθὺς σιγῇ, ὅτι τῶν Βασιλείων

ἦν τὸ ἀποκρίνασθαι. Οἱ δὲ γε Βασιλεῖς σιωπῶσιν, οὐ μόνον φοιδοὶ τῶν Ἑλλήνων, ἵνα μὴ δόξωσιν ἐπὶ καλῇ τῇ ἑαυτῶν οἱ Ἀτρεΐδαι παραβάλλειν κινδύνους τοὺς ἄλλους· ἀλλὰ καὶ διότι θαρρόουσιν, ὡς αἰσχυρόμενοι οἱ ἀριστοὶ οὐδὲν ἱερῶσιν ἄναδρον. Eustath. Vide supra ad ver. 92.

Ver. 599. βοὴν ἀγαθὴν] Vide supra ad β'. 408.

Ver. 400. Μῆτ' ἄρ τις] Repperit Barnesius in uno MS. Μῆ γάρ τις. Quod emphasis habet non contemnendam.

Ver. 401. Μῆθ' Ἐλένην] Neque ipsam quidem Helenam, ἧς εἰνέκα νεῖκος ὄρωρε.

- 405 Καὶ τότ' ἄρ' Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 Ἰδαῖ', ἦτοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκέεις,
 Ὡς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει ἔτως.
 Ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν κατακήμεν οὔτι μεγαίρω·
 Οὐ γάρ τις φειδῶ νεκύων κατατεθνεῖάτων
 410 ΓίNET', ἐπεὶ κε θάνωσι, πυρὸς μειλισσέμεν ὦκα·
 Ὅρκια δὲ Ζεὺς ἔσω ἐρίγδεπος, πόσις Ἥρης.
 Ὡς εἰπὼν, τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεδε πᾶσι θεοῖσιν.
 Ἀφορρὸν δ' Ἰδαῖος ἔβη ποτὶ Ἴλιον ἱρὴν·
 Οἱ δ' ἑατ' εἰν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες,
 415 Πάντες ὁμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὀππότε ἂν ἔλθοι
 Ἰδαῖος· ὁ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέειπε,
 Στὰς ἐν μέσσοισιν· τοὶ δ' ὠπλίζοντο μάλ' ὦκα,

405 Atque tum porro Idæum allocutus est rex Agamemnon;

"Idæe, utique sententiam Achivorum ipse audis,

"Quemadmodum tibi respondeant: mihi autem *itidem* placet sic.

"Sed de mortuis cremandis nihil ægre-fero:

"Non enim ullo modo invidendum cadaveribus mortuis

410 "Est, postquam occubuerint, igne gratum-officium-facere ocyus:

"Fœderis autem Jupiter esto-testis, altitonans, maritus Junonis."

Sic locutus, sceptrum sustulit omnibus diis.

Retro vero Idæus ivit ad Ilium sacram:

Sedebant autem in concione Trojani et Dardani,

415 Omnes congregati, expectantes quando rediret

Idæus: ille autem venit et nuntium exposuit,

Stans in mediis: Hi autem accingebantur perquam celeriter,

κρίμιν'] Fl. A. J. 412 θεοῖσι] R. male. 415 ποτὶ] MS. cdd. vett. præter
 T. ut alibi et mox v. 429. 415 ὀπότε] MS. Ibid. ἄρ'] MS. Fl. A. J.
 placet. 416 ἀπείπει] Fl. A. J. 417 μέσσοισι] MS. recte.

Pulcherrime hoc, et (ut recte notavit *Enstathius*) convenientissime ad personam *Diomedis* πάνυ μεγαλόφρονος.

Ver. 402. Ὡς ἦδη] Vide supra ad α΄. 527.

Ver. 407. ὑποκρίνονται] Vide supra ad α΄. 509.

Ver. 408. κατακήμεν] Vide supra ad ver. 533.

Ver. 409. Οὐ γάρ τις φειδῶ νεκύων]

Nullum cum victis certamen, et æthere cassis.
Æn. XI. 104.

Ibid. νεκύων κατατεθνεῖάτων] Non esse hoc ταυτολόγον, liquet ex Scriptoribus

Tragicis, quorum locutio *Sermoni* propior est:

Οὐ μαρτυρήσω ταῦθ' ὁ κατθανὼν νέκυς.

Sophoc. Antig. 525.

Ibid. κατατεθνεῖάτων] Vide supra ad α΄. 265. ad β΄. 818. et ad ζ΄. 464.

Ver. 412. ἀνέσχεδε] *Al.* ἀνέσχετο.

Ver. 413. ποτὶ] *Al.* ποτὶ.

Ver. 415. ποτιδέγμενοι] *Al.* προτιδέγμενοι.

Ver. 416. Ἰδαῖος] Qua ratione, Ἰδαῖος, hic ultimam producat; item, ἀγέμεν, ver. 418. et 420. vide supra ad α΄. 51. n. 8.

- 'Αμφότερον, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἔτεροι δὲ μεθ' ὕλην.
 'Αργεῖοι δ' ἐτέρωθεν εὖσσέλμων ἀπὸ νηῶν
 420 "Ὀτρυνον νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἔτεροι δὲ μεθ' ὕλην.
 'Ἡέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀράρας,
 'Εξ ἀκαλαρρείταιο βαθυρρόος 'Ωκεανοῖο,
 Οὐρανὸν εἰσανιών· οἱ δ' ἦντεον ἀλλήλοισιν.
 "Ενθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·
 425 'Αλλ' ὕδατι νίζοντες ἀπὸ βρότον αἵματόεντα,
 Δάκρυα θερμὰ χέοντες, ἀμαξάων ἐπάειραν.
 Οὐδ' εἴα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ
 Νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον, ἀχνύμενοι κῆρ·
 'Εν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν ποτὶ 'Ιλιον ἱεήν.

Utrumque ad opus, alii ad cadavera advehenda, alii vero ad lignandum :
 Argivi item ex-altera-parte bonis-transtis-instructis a navibus

- 420 Properabant, alii ut cadavera advherent, alii vero lignatum.

Sol quidem dein recens percutiebat radiis arva,

Ex leniter-fluente profundo Occano,

Cælum ascendens: illi vero occurrebant sibi invicem.

Tunc dignoscere difficile erat virum quemque in mortuis:

- 425 Sed aqua abluentes tabum sanguinolentum,

Lacrymas calidas fundentes, curribus imposuerunt.

Neque sinebat flere Priamus magnus: illi igitur silentio

Cadavera rogo cumulatim-imponebant, mœrentes corde:

Quum vero igne cremassent, redierunt ad Ilium sacram.

429 Ποτὶ] MS. edd. vett. præter T.

Ver. 417. τοὶ δ' ὠπλίζοντο μάλ' ὄκα, —
 μεθ' ὕλην· 'Αργεῖοι δ' ἐτέρωθεν] Virgil.

— et pace sequestra

Per sylvas Teucricas, mixtisque impune Latini

Erravere jugis. — Æn. XI. 133.

Ver. 418. μεθ' ὕλην] Videsupra ad γ'. 151.

Ver. 421. ἀράρας,] Vide supra ad ζ'. 142.

Ver. 422. ἀκαλαρρείταιο βαθυρρόος 'Ωκεανοῖο,] 'Ακαλαρρείταιο δὲ, ἔχει τινὰ ἐμφασιν τῆς πλημμυριδὸς ἐχύσεως τὴν ἐπίβασιν πρασίαν, καὶ ἡ τελείως ῥοῶδη. Strabo, lib. I. p. 9. 'Επὶ τῇ βραδυκινήτῃ στοιχείῃ τῇ ὕδατος, — ὅπου μὲν, τὸ ἐρημαῖον δηλῶν τῆς ἐπιρροῆς· φησὶν ἔν. "Ἐξ ἀκαλαρρείταιο —." ὅπου δὲ, τὴν αἰτίαν ἐμφαίνων τῆς βραδυκινήσεως· λέγει γὰρ, "βαθυρρόος ὠκεανοῖο." Aristid. Quintilian. de Musica, lib. II. p. 81.

Ver. 428. Νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον,]

Constituere pyras; huc corpora quisque suorum

More tulere patrum; subjectisque ignibus atris
 Conditur in tenebras altum caligine cælum.

Æn. XI. 185.

Ver. 429. ποτὶ] Al. προσί.

Ver. 430. Ὡς δ' αὐτως ἐτέρωθεν —
 'Αχαιοὶ Νεκροὺς] Virgil.

Nec minus et miseri diversa in parte Latini
 Innumeras struxere pyras; —

— confusæque ingentem cædis acervum

Nec numero nec honore cremant. —

Mœrentes altum cinerem et confusa ruebant

Ossa focis, tepidoque onerabant aggere terræ.

Æn. XI. 203.

Ver. 431. ἀχνύμενοι] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 433. Ἥμος δ' οὐτ' ἄρ' ἔω ἡώς,] Virgil.

- 430 "Ως δ' αὐτως ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 Νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον, ἀχνύμενοι κῆρ·
 Ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Ἥμος δ' οὐτ' ἄρ' πω ἦώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
 Τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔγρετο λαὸς Ἀχαιῶν·
- 435 Τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἕνα ποίεον ἔξαγαγόντες
 Ἀκριτον ἐκ πεδίσ· ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν,
 Πύργους δ' ὑψηλὰς, εἵλας νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
 Ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,
 Ὅφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίῃ ὁδὸς εἴη·
- 440 Ἐκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυζαν,
 Εὐρεῖαν, μεγάλην· ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.

430 Similiter etiam ex altera parte bene ocreati Achivi

Cadavera rogo cumulatim imponebant, mœrentes corde:

Iisque igne crematis, redierunt cavas ad naves.

Cum vero nondum esset aurora, sed adhuc sublustris nox,

Tum circa pyram lecta surrexit manus Achivorum;

435 Tumulum autem circa eam unum fecerunt egressi

Omnibus communem extra campum: juxtaque ipsum murum ædificarunt,

Turresque altas, propugnaculum naviumque et ipsorum.

In eis autem portas fecerunt bene coagmentatas,

Ut per illas equestris via esset:

440 Exteriori autem profundam prope illum fossam foderunt,

Latam, magnam; inque ea vallos defixerunt.

457 Πύργους ὑψηλὰς] MS. Fl. A. J. T. quod male neglectum est, debet-
 que in textum revocari: cum nihil sit, quod copulam desideret.

Aurora interea miseris mortalibus aliam
 Extulerat lucem. — *Æn.* XI. 182.

Ibid. ἀμφιλύκη νύξ.] "Ὅτε πᾶν ἔστι
 σκότος, ὁ λύκος βλέπει. "Ἐνθεν τοι καὶ Λυ-
 κόφως κέκληται ὁ καιρὸς οὗτος τῆς νυκτός —
 Δοκεῖ δέ μοι καὶ Ὅμηρος λέγειν ἀμφιλύκην
 νύκτα, καδ' ἦν ἥδη βλέποντες λύκοι βαδίζου-
 σιν. *Ælian. de Animal.* lib. X. c. 26.
 "Prisci Græcorum primam lucem, quæ
 præcedit Solis exortus, λύκην appel-
 laverunt, ἀπὸ τοῦ λευκοῦ. Id temporis
 "hodieque λυκόφως cognominant. De
 "quo tempore, ita Poëta scribit, — ἀμ-
 φιλύκη νύξ. Idem Homerus, — Ἀπόλ-
 λων λυκηγενίῃ, — quod significat, τῇ
 "γενεῶντι τῇν λύκην, id est, qui generat
 "exortu suo lucem. (*Vide supra ad v. 101.*) — Annum quoque vetustissimi
 "Græcorum λυκάβαντα appellant, τὸν

"ἀπὸ τοῦ λύκου, id est Sole, βαίνόμενον καὶ
 "μειτρούμενον. Λύκον autem Solem vocari,
 "etiam Lycopolitana Thebaidos civitas
 "testimonio est; quæ pari religione *Apol-*
 "*linem*, itemque *Lupum*, hoc est, λύκον
 "colit; in utroque Solem venerans." *Ma-*
 "*crob. Saturn.* lib. I. c. 17.

Ver. 454. κριτὸς] *Vide supra ad v. 309.*
 et 314.

Ver. 456. ἐκ πεδίου.] Ver. 557. scrip-
 tum est, ἐν πεδίῳ. Quo tamen et ipso in
 loco *Eustathius* videtur legisse, ἐκ πεδίου.
 Nam et istic ita commentatur; ἔξω πα τῆς
 πεδιάδος, πλὴν οὐ πάνυ μακράν. *Vide et*
supra ad v. 252.

Ver. 457. εἵλας νηῶν τε καὶ αὐτῶν.] *Vi-*
de supra ad ver. 338. Cæterum hoc in
 loco scribit *Barnesius*, αὐτῶν. *Clark.* MS.
 et omnes edd. vett. habent αὐτῶν. αὐτῶν

"Ως οἱ μὲν πονέοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί.

Οἱ δὲ θεοὶ, παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ,
Θηεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶν.

445 Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων:

Ζεῦ πάτερ, ἥ ῥά τις ἐστὶ βροτῶν ἐπ' ἀπίρονα γαῖαν,

"Ὅστις ἐτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;

Οὐχ ὁράας δ', ὅτι αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ

Τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον

450 Ἥλασαν, ἐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας;

Τοῦ δ' ἥτοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικιδνάται ἥως.

Τοῦ δ' ἐπιλήσονται, ὃ, τ' ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων

Sic quidem laborabant comantes Achivi.

Cæterum dii, apud Jovem sedentes fulgurum-auctorem,
Admirabundi-spectabant magnum opus Achivorum ære-loricatorum.

445 Eosque inter loqui orsus est Neptunus concussor terræ;

"Jupiter pater, equis est mortalium in immensa terra,

"Qui posthac immortalibus mentem et consilium suum dicat?

"Non vides vero, quomodo rursum comantes Achivi

"Murum struxerint pro navibus, circumque fossam

450 "Duxerint, neque diis dederint inclytas hecatombas?

"Hujus profecto gloria erit, quacunque diffunditur lux;

"Illius autem obliviscentur, quem ego et Phæbus Apollo

447 ἐνίψει,] MS. 448 Οὐχ ὁράας, ὅτι δ' αὖτε] MS. ut edd. vett. præter Tur-
neb, nisi quod ὅτι habent. v. not. 451 ἐπικιδνάται ἥως] MS.

est in quibusdam recentioribus ut Schreveliana, quod temere secutus est Barnesius. Ern.

Ver. 438. 439. εἰ ἀραυίας, — ἱππηλασίη] *Al.* ἔπει ἀραυίας, — ἱππηλασίη. *Clark.* In ἱππηλασίη, MS. et edd. vett. consentiunt.

Ver. 440. Ἐκτοσθεν δὲ βαθεῖαν] Vide infra ad ver. 449.

Ver. 444. Θηεῖτο μέγα] Vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 446. ἀπίρονα γαῖαν,] Virgil.

— vastæ — terræ. *Æn.* X. 57.

Ver. 447. ἀθανάτοισι] Vide supra ad α'. 398.

Ibid. νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει,] Duplicem horum verborum explicandi rationem affert *Eustathius*: Ut accipiantur scilicet vel ἀποφατικῶς, sine interrogatione; Εἰσὶ τινες ἔτι, καὶ μετὰ τοὺς Τιτᾶνας ἐκείνους καὶ

τοὺς γίγαντας, οἱ κακολογήσουσι καὶ βλάβουσιν ἡμᾶς, εἴπερ οἱ Ἀχαιοὶ τοιαῦτα δρῶσι δίχα ἡμῶν. Vel, cum interrogatione, Ἄρα δὴ ἐστὶ τις περὶ γῆν, ὃς ἐνίψει (τουτίστιν ἐνίσπη) βελὴν οἰκίαν ἡμῖν τοῖς θεοῖς, λόγῳ μαντείας, ἥ καὶ θύσει; εἴπερ οἱ Ἀχαιοὶ οὕτω τευχίζουσι, μήτε μαντεύσασκενοι, μήτε θύσαντες. Posteriorem explicandi rationem secuti sunt Recentiores: Priorem præfert *Eustathius*, τὰτ' ἄλλα, καὶ ὅτι τὸ ἐνίψει οὐχ ἀπλῶς δηλοῖ τὸ ἐνίσπη, ἥγουν ἐρεῖ, ἀλλὰ τὸ κακολογήσει. Mihi ita videtur: utique si *Eustathii* sententia vera esset, jam neque illud τις [ἥ ῥά τις ἐστὶ βροτῶν] satis venuste positum; neque amplificationem istam, ἐπ' ἀπίρονα γαῖαν, recte interjectam; neque istud, ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει, satis id significanter dicere, quod sit ἰτα κακολογεῖν καὶ βλάπτειν θεοὺς, quomodo eos Titanes et Gigantes κακολογήσαν καὶ ἐβλάψαν. *Clark.* Schol.

Ἡρῶ Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀδλήσαντε.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

455 ὦ πόποι, ἔννοσίγαι' εὐρυσθενὲς, οἷον ἔειπες;

Ἄλλος κέν τις τῷτο θεῶν δέισειε νόημα,

Ὃς σέο πολλὸν ἀφαιρότερος χεῖράς τε μένος τέ·

Σὸν δ' ἦτοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἡώς.

Ἀγρὺν μὰν, ὅτ' ἂν αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ

460 οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν,

Τεῖχος ἀναρρήξας, τὸ μὲν εἰς ἄλλα πᾶν καταχεῖναι·

Αὖτις δ' ἥϊονα μεγάλην φαρμάθοισι καλύψαι,

Ὡς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.

“ Heroi Laomedonti ædificavimus-circa-urbem, malis-exerciti-laboribus.”

Hunc autem graviter indignatus allocutus est nubes-cogens Jupiter;

455 “ Papæ, terræ-concussor late-potens, quale hoc dixisti?

“ Alius utique aliquis deorum hoc reformidasset opus excogitatum,

“ Qui te multo imbecillior manibusque animisque:

“ Tua vero certe gloria tibi erit, quam-late diffunditur lux.

“ Age porro, cum retro comantes Achivi

460 “ Abierint cum navibus dilectam in patriam terram,

“ Murum deturbatum hunc quidem in mare totum demergito:

“ Postea autem littus magnum arena obtegito,

“ Ut adeo ingens murus evanescat Achivorum.”

461. Καταχεῖναι] MS. ut alibi. 465 δύσειτο τ'] MS. R.

Lips. pariter utramque interpretationem habet: priorem prope iisdem verbis. Sed primam incipit: ἢ ἀποφαντικῶς etc. Deinde interposita interpretatione varia verborum κατ' ἀπείρονα γαῖαν, ἐνίψει interpretatur, ἀνακρινώσεται διὰ θυσιῶν, συνεργοὺς αὐτοῦ; θείων λαβεῖν. Et hæc est vera interpretatio. In textu autem lectio hæc est: ἐνίψει, οὐχ ὁράας; ὅτε δ' αὖτε etc. cui simile est v. 459. Et hæc lectio MS. haud dubie vera est. οὐχ ὁράας solet interrogative et nude poni et in parenthesi. Sensus est: Nemo nos posthæc mortalis consulet et precibus adibit, quando, ut vides, Græci rursus mœnibus circumdant naves etc. *Ern.*

Ver. 448. Ζεῦ πάτερ, — Οὐχ ὁράας δ'] Virgil.

Jupiter omnipotens, —

Aspicis hæc? — *Æn.* IV. 206, 208.

Ibid. αὖτε] *Rursum*; post nostrum scilicet dirutum.

Ver. 449. ἐτειχίσσαντο] Ita edidit *Barnesius*: Recte, ut mihi quidem videtur. Nam ἐτειχίσσαντο antepenultimam necessario corrigit. Vide supra ad α'. 140.

Ibid. ἀμφὶ δὲ τάφρον ἥλασαν, οὐδὲ θειῶσι] Virgil.

— Quibus hæc mediis fiducia valli, Fossarumque moræ, leti discrimina parva, Dant animos; annon viderunt mœnia Trojæ Neptuni fabricata manu considerare in ignes? *Æn.* IX. 142.

Ver. 454. νεφεληγερέτα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 456. Ἄλλος κέν τις] Non vacat istud, κέν. Eam enim fere vim habet, ac si latine dicas, *Utique alius aliquis*; vel, *Alius sane aliquis*.

Ver. 458. Σὸν δ' ἦτοι] *Al.* Σὸν δὲ τοι et, Σοὶ δ' ἦτοι.

- “Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 465 Δύσετο δ’ ἥελιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν.
 Βεφόνεον δὲ κατὰ κλισίας, καὶ δόρπον ἔλοντο.
 Νῆες δ’ ἐκ Λήμνοιο παρέστασαν, οἶνον ἄγασαι,
 Πολλαὶ, τὰς προέηκεν Ἴησονίδης Εὐνήος,
 Τὸν ῥ’ ἔτεχ’ Ὑψιπύλη ὑπ’ Ἰήσони ποιμένι λαῶν.
 470 Χωρὶς δ’ Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 Δῶκεν Ἴησονίδης ἀγέμεν μέδω, χίλια μέτρα.
 Ἐνθεν ἄρ’ οἰνίζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 Ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ’ αἰθῶνι σιδήρῳ,
 Ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ’ αὐτοῖσι βόεσσιν,
 475 Ἄλλοι δ’ ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν.
 Παννύχιοι μὲν ἔπειτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Δαίνυντο· Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἢ δ’ ἐπὶ κερροί.
 Παννύχιος δὲ σφιν κακὰ μῆδετο μητίετα Ζεὺς,
 Σμερδαλέα κτυπέων· τὲς δὲ χλωρὸν δέος ἤρει·

Sic illi quidem talia inter se colloquebantur:

- 465 Occidit vero sol, absolutumque est opus Achivorum.
 Boves autem mactabant per tentoria, et cœnam sumebant.
 Naves porro e Lemno appulerunt, vinum vehentes,
 Multæ, quas miserat Jasonides Eunæus,
 Quem peperit Hypsipyle ex Jasone pastore populorum.
 470 Scorsum autem Atridis, Agamemnoni et Menalao,
 Dederat Jasonides muneri-ferendum vinum mille mensuras.
 Inde utique vinum-emebant comantes Achivi,
 Alii quidem ære, alii autem splendido ferro,
 Alii autem pellibus, alii vero ipsis bobus,
 475 Alii demum mancipiis; apparabantque convivium lætum.
 Per-totam-noctem quidem deinde comantes Achivi
 Epulabantur; Troës vero per urbem, et socii.
 Pernox vero ipsis mala moliebatur providus Jupiter,
 Terribiliter tonans; illos autem pallidus timor cepit:

476 παννύχιοι τὴν] A. 2. 3. J.

Ver. 462. ἥϊονα μεγάλην] Qua ratione, ἥϊονα, hic ultimam producat; item δὲ, ver.

474. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 465. Δύσετο] Vide supra ad β'. 55. et ad ε'. 109.

Ver. 474. αὐτοῖσι βόεσσιν.] *Al.* αὐτῇσι βόεσσιν. *Clark.* Sic habuit Schol. min. Nam ait: Ὅπότεν περὶ πλεῖστους θρημμάτων

διαλέγονται οἱ ποιηταί, κατὰ τὸ *Θηλυκὸν προφύρονται*. Et sic volebat edi D. Heins. ad Silium XV. 259. *Eni.*

Ver. 478. μητίετα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 479. κτυπέων] Vide supra ad δ'. 455.

Ibid. ἤρει] Vide supra ad δ'. 492.

480 Οἶνον δ' ἐκ δεπάων χαμάδις χέον, ἔδέ τις ἔτλη
 Πρὶν πῖεῖν, πρὶν λείψαι ὑπερμενέϊ Κρονίῳ.
 Κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὕπνε δῶρον ἔλοντο.

480 Vinum autem ex poculis in terram fundebant, nec quisquam adsus est
 Ante bibere, quam libasset præpotenti Saturnio.
 Decubuerunt deinde, et somni donum ceperunt.

Ver. 481. λείψαι] Vide supra ad β'. 267.

ΤΗΣ

ὍΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Θ'.

Ὑπόθεσις τῆς Θ'. ὍΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας.

ΖΕΥΣ ἀπαγορεύσας τοῖς θεοῖς μηδετέρῳ βοηθεῖν τῶν στρατῶν, ἐπὶ τὴν ἴδην κατέρχεται· καὶ πρότερον ἴσον μαχομένους τὰς Ἑλλήνας, ἐλάττονας τῶν Τρῶων καθίστησιν. Ἦραν δὲ καὶ Ἀθηναίαν ἐπὶ βοήθειαν τοῖς Ἑλλησιν ἐξίσσας ἐπέσχεν Ἴρις, Διὸς κελύεσσαντος. Ἐσπέρως δὲ γενομένης, Ἐκτωρ ἐδημυγόρησεν ἐν τῷ πεδίῳ, ὥστε στρατοπεδεύεσθαι, καὶ πῦρ δι' ὅλης νυκτὸς καίειν.

Ἄ Λ Λ Η.

ΖΕΥΣ καλίσσας εἰς ἐκκλησίαν τὰς θεάς, ἀπαγορεύει μετὰ ἀπειλῆς, μηδετέροις τῶν μαχομένων βοηθεῖν. Ἀθηναίᾃ δὲ αἰτεῖται παρ' αὐτῆς, εἰ καὶ μὴ φανερώς συγχωρεῖ αὐτῇ τὴν τοῖς Ἑλλησι βοήθειαν, καὶ γνώμην τινα αὐτοῖς ὑπαδίσθαι, ὥς μὴ παντάπασι ἀπόλονται. Συμπέσόντων δὲ εἰς τὴν μάχην, τὰ μὲν πρῶτα ἰσοπαλὴς πόλεμος γίγνεται· μετὰ δὲ τοῦτο οἱ Τρῶες βελτίονι γίνονται ῥοπῇ κατὰ Διὸς γνώμην, κεραυνοῦ πρὸ τῶν ἵππων τοῦ Διομήδεος ἐνεχθέντος, καὶ τῶν ἀρίστων φοβηθέντων καὶ εἰς φυγὴν τραπέντων. Καὶ Ποσειδῶν μὲν, προτρεπόμενος αὐτὸν Ἦρας βοηθεῖν τοῖς Ἑλλησιν, ἀρεῖται· ἀναταρρήσαντων δὲ τῶν Ἑλλήνων, Τεύκρος πολλὰς τοξεύσας, Ζεὺς πάλιν τὴν νίκην ἐπὶ τοὺς Τρῶας μεταφέρει. Ἀθηναίᾃ δὲ καὶ Ἦρα, ὀλίγον τῶν Διὸς ἀπειλῶν φροντίσασαι, κατίασιν εἰς τὸν πόλεμον, βοηθήσασαι τοῖς Ἑλλησιν· ἀλλὰ, Διὸς ἐπ' αὐτὰς Ἴριν πέμψαντος μετ' ἀπειλῆς, ὑποστέφουσι. Καὶ τότε Ἐκτωρ πλησίον τῶν νεῶν ἐπαγαγὼν τὰς Τρῶας, καὶ παρρησιασάμενος ἐπὶ τῇ νίκῃ, κελεύει αὐτὰς πῦρ καίειν πρὸ τῶν νεῶν, καὶ φυλάσσειν, ὥς ἂν μὴ λάθοιεν Ἑλλήνες φεύγοντες, διὰ τὸ ἡττῆσθαι, ἐς τὰς πατρίδας.

ὍΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Θ'.

Ἐπιγραφαί.

Θεῶν ἀγορά· καί, κόλος μάχη.

Ἄλλως.

Θῆτα, Θεῶν ἀγορῇ, Τρώων κράτος, Ἕκτορος εὖχος.

Ἄλλως.

Θῆτα δ' ἅπαντας ἔτρεψεν Ἀχαιῶς Ἕκτορος αἰχμῇ.

Ἡὼς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν·
 Ζεὺς δὲ Θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέραυνος,
 Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδαιράδος Οὐλύμπιοιο·
 Αὐτὸς δὲ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἄκρον·
 5 Κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ, πᾶσαί τε δέαιναι,
 Ὅφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
 Μῆτε τις οὖν θήλεια θεὸς τόγε, μῆτε τις ἄρσην

AURORA quidem croceo-peplo-induta spargebatur totam per terram;

Jupiter vero deorum concionem habuit gaudens-fulmine,

Summo in vertice multa-cacumina-habentis Olympi:

Ipse autem illis concionabatur, dii vero simul omnes auscultabant;

5 “ Audite me, omnesque dii, omnesque deæ,

“ Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet:

“ Ne qua igitur fœmina dea hoc, neu quis mas

4 ἐπὶ] MS. pro ἅμα. Ibid. οἱ δ' ὑπὸ π. α.] R. 7 ἔν] abest MS.

Ver. 1. Ἡὼς μὲν κροκόπεπλος] Virgil.

— croceum linquens Aurora cubile.

Æn. IV. 535.

Alia ex Virgilio complura videas supra citata, ad α'. 477. Pulcherrima et illa; vim tamen vocabulorum, ῥοδοδάκτυλος et κροκόπεπλος. non assequuta est linguæ Romanæ angustia.

Ver. 2. 4. Ζεὺς δὲ Θεῶν ἀγορὴν — Αὐτὸς δὲ σφ' ἀγόρευε,] Virgil.

Conciliumque vocat Divum pater atque hominum rex

Sideream in sedem: —

Considunt tectis bipatentibus, incipit Ipse.

Æn. X. 2.

Ver. 4. ἅμα] Al. ὑπό.

Ver. 7. τόγε,] Al. τόδς.

Ver. 8. ἱμὸν ἔπος.] Qua ratione, ἱμὸν, hic ultimam producat; item, α', ver. 21. et περι, ver. 25. vide supra ad α'. 51. n. 8.

- Πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος· ἄλλ' ἅμα πάντες
 Αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
 10 "Ον δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νόησω
 Ἐλθόντ', ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν, ἢ Δαναοῖσι,
 Πληγεῖς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὐλύμπόνδε·
 "Ἡ μιν ἐλὼν ρίψω ἐς Τάρταρον ἡερόεντα,
 Τῆλε μάλ', ἥχι βάδιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,
 15 "Ενθα σιδήρεαί τε πύλαι καὶ χάλκεος ἑδὸς,
 Τόσσον ἔνερθ' αἶδω, ὅσον ἑρανός ἐς' ἀπὸ γαίης·

"Tentet rescindere menm verbum: sed simul omnes

"Assentimini, ut celerime perficiam hæc opera.

10 "Quemcunque vero ego seorsum deorum ultroneum intellexero

"Profectum, ut vel Trojanis auxilium ferat, vel Danais;

"Sauciatus indecore redibit in Olympum:

"Aut ipsum correptum projiciam in Tartarum tenebrosum,

"Procul valde, ubi profundissimum sub terra est barathrum,

15 "Ubi ferreæque portæ et æreum limen,

"Tantum infra Orcum, quantum cælum distat a terra:

Ver. 12. πληγεῖς] Vide supra ad γ'.

31.

Ver. 14. ἥχι] *Al.* ἐνθα.

Ibid. βάδιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,]

"Ἀλλως τε μίγιστον τυγχάνει ὃν, καὶ διαμπε-
 ρεῖς τιστρημένοι δι' ὅλης τῆς γῆς· τοῦτο ὅπερ
 "Ὀμηρος εἶπε, λέγων αὐτὸ, "Τῆλε μάλ', ἥχι
 "βάδιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον," ὃ καὶ ἄλ-
 λοθι καὶ ἐκείνος καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ποιη-
 τῶν Τάρταρον κεκλήκασιν. — Οἱ δ' ἂν δοξώ-
 σιν ἀνιάτως ἔχειν διὰ τὰ μεγέθη τῶν ἀμυρ-
 τημάτων, — τῆς δὲ ἡ προσήκουσα μοῖρα
 ῥίπτει εἰς τὸν Τάρταρον, ὅθεν ἔποτε ἐκβαίνου-
 σι. *Plato in Phædone.* Caterum inge-
 niose hæc ad Terram nostram, e serenis
Lunæ regionibus prospectatam, transfert
Plutarchus: "Εκείνους δ' ἂν [τῆς ἐν τῇ σελή-
 νῃ κατοικοῦντας] οἶμαι πολὺ μᾶλλον ἀπο-
 θαυμάσαι τὴν γῆν, ἀφορῶντας οἷον ὑποσάδ-
 μην καὶ ἰλὺν τῷ παντός ἐν ὑγροῖς καὶ ὀμίχ-
 λαις καὶ νέφεισι διαφανομένην ἀλαμπές καὶ
 ταπεινὸν καὶ ἀκίνητον χωρίον, εἰ ζῶα φύει
 καὶ τρέφει μετέχοντα κινήσεως, ἀναπνοῆς,
 θερμότητος. Κἄν εἰ πύθεν αὐτοῖς ἰγνύνειτο τῶν
 "Ὀμηρικῶν τῶν ἀκῶσαι, "Τόσσον ἔνερθ' αἶ-
 δω," ὅσον ἑρανός ἐς' ἀπὸ γαίης," ταῦτα φη-
 συσιν ἀπεχρῶς περὶ τῆς χωρὶς τέσης λέγεσθαι,
 καὶ τὸν ἄδην ἐνταῦθα καὶ τὸν τάρταρον ἀπο-

κεῖσθαι, γῆν δὲ μίαν εἶναι τὴν Σελήνην
De facie in orbe Lunæ.

Ver. 15. "Ενθα σιδήρεαί τε πύλαι καὶ
 χάλκεος ἑδὸς,] *Virgil.*

Porta adversa ingens, solidoque adamante co-
 lumna,

Vis nulla virūm, non ipsi excindere ferro
 Cælicolæ valeant: stat ferrea turris ad auras.

Æn. VI. 552.

Ver. 16. Τόσσον ἔνερθ' αἶδω, ὅσον ἑρανός
 ἐς' ἀπὸ γαίης·] *Quod Homerus hic audac-
 ter ἔνερθ' αἶδω, Hesiodus multo languid-
 ius dixit ἔνερθ' ὑπὸ γῆς·*

Τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον ἑρανός ἐστ' ἀπὸ
 γαίης. *Theogon.* ver. 720.

Melius Virgilius:

————— tum Tartarus ipse

Bis patet in præcept tantum, tenditque sub um-
 bras,

Quantus ad æthereum cæli suspectus Olympus.
Æn. VI. 577.

Ver. 18. Εἰδ' ἄγε,] Non minus venuste
 dicitur ἄγε, quam ἄγχι: Vide supra ad
 ζ'. 576. Porro vocula, εἰ, vis hujusmodi
 est: *Si dubitatis, agite etc.*

Ver. 19. Σιρὴν χρυσίην] Τὴν σιρῆν, In-
 quit *Plato in Theæteto*, ἔδην ἄλλο ἢ τὸν
 ἥλιον "Ὀμηρος λέγει καὶ δηλοῖ. Et ingeniose

Γνώσετ' ἔπειθ', ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.
Εἶδ' ἄγε, πειρήσασθε θεοὶ, ἵνα εἴδετε πάντες,
Σειρὴν χρυσεῖην ἐξ ἑρᾶνόθεν κρεμάσαντες·

- 20 Πάντες δ' ἐξάπτεισθε θεοὶ, πᾶσαι τε δέαιναι·
'Αλλ' ἔκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ ἑρᾶνόθεν πεδίονδε
Ζῆν' ὕπατον μῆσϋρ', ἐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε·
'Αλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοισι ἐρύσσαι,
Αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ', αὐτῇ τε θαλάσῃ·
25 Σειρὴν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ρίον Οὐλύμπιο

“Cognoverit deinde, quanto sim deorum potentissimus omnium.

“Quin agite, periculum-facite Dii, ut sciatis omnes,

“Catena aurea de cælo suspensa;

20 “Omnes autem ex ea pendete dii, omnesque deæ:

“At non traxeritis de cælo in terram

“Jovem summum consiliarium, ne quidem si valde multum labore-conten-

“Verum quando deinceps ego lubens voluero trahere, [deritis:

“Cum ipsa utique terra traxero, ipsoque mari:

25 “Catenam quidem dein circa cacumen Olympi

23 ἰγὼν] Fl. A. J. 25 μιν] Fl.

admodum conjicit Popius, catenam auream veteribus Ægyptiis Astronomiæ peritis Vin fuisse Solis, qua in Orbibus suis continerentur Planetæ. Cæterum vide supra ad α'. 399.

Ver. 20. Πάντες δ' ἐξάπτεισθε] Plerique hoc in loco, præcedenti κρεμάσαντες cum ἐξάπτεισθε conjuncta, voculam δὲ prorsus supervacaneam efficiunt, et in versionibus suis proinde omittunt. At hæc non est Homeri ratio. Vide tamen supra ad α'. 57. Clark. Sed in illa vulgari interpretatione melius omnia coherent. Nam τὸ πειρήσασθε non est in τῷ κρεμάσαι, sed in τῷ ἐξάπτεισθαι c suspensa catena. Et illud δὲ non uno loco sic est apud Homerum, veluti eo, quem ipse profert. Ern.

Ver. 21. 'Αλλ' ἔκ ἂν ἐρύσαιτ'] Τὸ μὲν ὅλας ἀκίνητον, ὅτι ἄδενός ἐνδέχεται κινήσθαι. “'Αλλ' ἔκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ ἑρᾶνόθεν” etc. Aristot. περὶ τῆς κοινῆς τῶν ζῴων κινήσεως. Barnesius, minime ignarus qua ratione Syllaba ἄν produci hic posset, edidit tamen ex conjectura, 'Αλλ' ἔκ ἂν M' ἐρύσαιτ', “Idque adeo evidens, inquit, ut “non amplius sit dubitandum.” Attamen longe venustius reticetur istud, μέ,

Ver. 23. πρόφρων] Fuerunt qui legerent, πρόσσω. Clark. Scilicet, quia πρόφρων, quod alias in bonam partem dicitur, non videtur hic sententiæ convenire. Sed πρόφρων h. l. non est lubens, ut est in versione, aut cupidus, sed aut redundat, aut locus sic vertendus est: At vero si me lubido capiat. Et dicitur mox v. 40. in partem deteriorem. Ern.

Ver. 25. περὶ ρίον Οὐλύμπιο] Cl. Boivinius in Memoir. d' l' Acad. des Inscr. T. X. Diss. 24. statuit, intelligi non montem Thessaliæ, sed cælestem, cujus radices in cælo, cacumen versus terram: nam alias non intelligi posse, qui catena de Olympi vertice suspensa pendeat ita in terram, ut hic describitur. Quod probat Cl. Riccius Diss. Hom. T. II. p. 210. Ern.

Ver. 26. μιστήρα] Vide supra ad β'. 818.

Ver. 28. οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἰγόνοντο σιωπῇ,] Virgil.

— olli obstupuerē silentes,

Conversique oculos inter se atque ora tenebant.

Æn. XI. 120.

- Δησαίμην· τὰ δὲ κ' αὖτε μετήορα πάντα γένοιτο.
 Τόσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμὶ θεῶν, περὶ τ' εἰμὶ ἀνθρώπων.
 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
 Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευεν.
 30 Ὅψ' δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 "ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρείοντων,
 Εὔ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι σθένος ἐκ ἐπεικτόν·
 Ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
 Οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὀλῶνται.
 35 Ἀλλ' ἦτοι πολέμῳ μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
 Βελὴν δ' Ἀργείοις ὑποδησόμεθ', ἥτις ὀνήσει,
 "Ὡς μὴ πάντες ὀλῶνται, ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.
 Τὴν δ' ἐπιμειδῆσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

" Alligavero: illa vero sublimia omnia pependerit.

" Tanto ego superque sum deos, superque sum homines."

Sic dixit: Hi autem omnes obmutuerunt silentio,

Orationem admirati: valde enim minaciter concionatus erat.

30 Tandem vero interlocuta est dea cæsiis-oculis Minerva;

" O pater noster, Saturnie, summe regum,

" Bene et nos scimus, quod tibi potentia vinci-nescia:

" Attamen Danaos lugemus bellicosos,

" Qui jam malo fato expleto perierint.

35 " Verum enimvero bello quidem abstinēbimus, si tu jubes:

" Consilium vero Argivis suggeremus, quod proderit;

" Ut ne omnes pereant, irato te."

Hanc autem subridens allocutus est nubes-cogens Jupiter;

27 εἰμι ἀνθρ.] MS. 29 ἀγόρευσειν] MS. FL. A. J.

Ver. 30. γλαυκῶπις] Vide supra ad α'.
 206.

Ver. 31. "ὦ πάτερ ἡμέτερε,] Virg.

O pater, O hominum Divūmque æterna potestas.
 Æn. X. 18.

Ver. 32. Εὔ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν,] Pulcherrime hæc ex persona Minervæ, prudentiæ scilicet et sapientiæ antistitis. Juno si hic sit, quam diversa loquatur! Ut recte annotavit Eustathius.

Ibid. ὅ τοι] Vide supra ad α'. 537.

Ver. 38. νεφεληγερέτα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 41. χαλκὸ ποδ' ἵππῳ] Similiter Virgilius,

— aripedem cervam, — Æn. VI. 802.

Ver. 42. χροσέχσιν] Pronuntiabatur χροσῆσιν, quomodo et scribi postea cæptum est. Vide supra ad β'. 268.

Ver. 43. γέντο δ' ἰμάσθλην] Eustathius ad i'. 369. φίλτατος, φίντατος· ἥλθεν, ἦνθεν· ἔλυστο, ἔντο, καὶ δαριπῶς γέντο· κέλειτο, κέντο. Equidem crediderim potius ab inusitato quodam γένω, vel γέννω, vel γείνω deductam. Nam Dorica ista, quæ

- Θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 40 Πρόφρονι μυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι.
 “Ὡς εἰπὼν, ὑπ’ ὅχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ’ ἵππων
 Ὡκυπέτα, χρυσέησιν ἐδείρῃσιν κομόωντε·
 Χρυσὸν δ’ αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ· γέντο δ’ ἱμάσθλην
 Χρυσείην, εὐτυκτον, ἐξ δ’ ἐπιβήσατο δίφρου.
 45 Μάσιξεν δ’ ἐλάαν· τῷ δ’ ἐκ ἄκοντε πετέσθην,
 Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ ἔραν ἄστερόεντος.
 Ἴδην δ’ ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 Γάργαρον, ἔνθα δέ οἱ τέμενος βαμός τε θυήεις·
 “Ἐνθ’ ἵππους ἔσῃσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 50 Λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ’ ἥερα παλὺν ἔχρυσεν.
 Αὐτὸς δ’ ἐν κορυφῇσι καδέζετο κύδῃ γαίων,

“ Bono-esto-animo, Tritonia, dilecta filia: neutiquam animo

40 “ Serio loquor; volo autem tibi mitis esse.”

Sic fatus, sub curru junxit aëripedes equos

Celeriter-volantes, aureis júbis comantes:

Aurum autem ipse induit circa corpus; accepitque scuticam

Auream, scite-factam, suumque conscendit currum.

45 Scutica autem percussit, ut-inirent-cursum: iique non inviti volabant,

In medio inter terramque et cælum stellatum.

Idam autem venit fontibus irriguam, matrem ferarum,

Ad Gargarum, ubi utique erat ei ager sacer altareque odoratum:

Ibi equos stitit pater hominumque deûmque,

50 Solutos curru, caliginemque multam circumfudit.

Ipse autem in verticibus sedit gloria exultans,

42 ἐδείρῃσι] MS. bene. 44 ἐπεμίσβετο] MS. 45 ἀέκοντε] MS. 47 ἵκανε]

MS. edd. vett. 50 πολλὸν] MS. ut 472. et alibi.

memorat Eustathius, recentiora videntur, et Homero (ut opinor) ignota.

Ver. 44. ἐπιβήσατο] Vulgg. ἐπιβήσειτο. Vide supra ad β'. 35. et ad ε'. 109.

Ver. 46. Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ ἔραν] Vide supra ad ε'. 769.

Ver. 49. πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,] Virg.

— Divûm pater atque hominum Rex.

Æn. I. 69.

— hominum sator atque Deorum.

Æn. XI. 725.

Ver. 50. κατὰ] Al. περι.

Ver. 51. ἐν κορυφῇσι καδέζετο — Εἰσαρό-
 ων] Virg.

— cum Jupiter æthere summo

Despiciens mare velivolum, terrasque jacentes,
 Littoraque, et latos populos, sic vertice cœli
 Constitit, et Libyæ defixit lumina regnis.

Æn. I. 227.

Sidercam in sedem, terras unde arduus omnes,
 Castraque Dardanidûm aspectat, populosque
 Latinos.

Æn. X. 3.

— hominum sator atque Deorum

Observans oculis, summo sedet altus Olympo.

Æn. XI. 725.

— fulva pugnas de nube tuentem.

Æn. XII. 792.

- Εἰσερόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἔλοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Ῥίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο.
 55 Τρῶες δ' αὖ ἐτέρωθεν ἀνὰ πόλιν ὠπλίζοντο
 Παυρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὥς ὑσμῖνι μάχεσθαι,
 Χρειοὶ ἀναγκαίῃ, πρὸ τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν.
 Πᾶσαι δ' ὠϊγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαὸς,
 Πεζοὶ θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὀρώρει.
 60 Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἵκοντο,
 Σύν ῥ' ἔβαλον ῥίνους, σὺν δ' ἔγχεα, καὶ μένέ' ἀνδρῶν
 Χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 Ἐπληντ' ἀλλήλησι· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὀρώρει.

Inspiciens Troumque urbem et naves Achivorum.

Interim jentaculum sumpserunt comantes Achivi

Raptim per tentoria, statimque post id armabantur.

- 55 Trojani item ex-altera parte per urbem armabantur

Pauciores: prompti tamen erant etiam sic pugna contendere,

Necessitate dura, proque liberis et pro uxoribus,

Omnes itaque aperiebantur portæ, forasque ruebant copiæ,

Peditesque equitesque; ingensque tumultus coortus est.

- 60 Hi autem cum jam in locum unum congregientes convenissent,

Commiserunt scuta, itemque hastas, et robora virorum

Æreis-thoracibus-indutorum: ac clypei umbonibus-muniti

Appropinquabant invicem: ingensque tumultus est coortus.

52 τι] abest Fl. A. J. R. 57 χρῆν] MS. 61 καὶ μὲν ἀνδρῶν] MS.

Ver. 53. Οἱ δ' ἄρα δεῖπνον] Vocula, ἄρα, nequaquam hic supervacua est; sed eleganter connectit quod erat supra dictum, (η'. 476.) Παννύχιοι μὲν ἔπειτα— Ἀχαιοὶ Δαίνυντο.

Virg. 57. πρὸ τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν.] Virg.

— nunc conjugis esto
 Quisque suæ tectique memor. Æn. X. 280.

Ver. 59. 63. ὀρώρει.] Vide supra ad δ'. 492. et β'. 810.

Ver. 60. Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα] Vide supra ad δ'. 446.

Ver. 64. Ἐνθα δ' αἶμα οἰμωγῇ τί] Vide supra ad δ'. 450.

Ver. 65. Ὀλλύντων] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 68. Ἥμος δ' ἡέλιος μέσον οὐρανόν] Virg.

— medios cum Sol accenderit æstus.

Georgic. IV. 401.

— medium Sol igneus orbem

Hauserat. — Ibid. 426.

Sol medium cæli conscenderat igneus orbem.

Æn. VIII. 97.

Ibid. ἀμφιβέβηκει.] Vide supra ad α'. 37. et ad δ'. 492.

Ver. 69. Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἰτί-
 ταινε τάλαντα.] Virg.

Jupiter ipse duas æquato examine lances

Sustinet, et fata imponit diversa duorum;

Quem damnet labor, et quo vergat pondere le-
 tum. Æn. XII. 725.

Inferiorem hic Virgilium Homero ob-

- Ἐνθα δ' ἄμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν,
 65 Ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
 Ὅφρα μὲν ἡὼς ἦν καὶ ἀέζετο ἱερὸν ἦμαρ,
 Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πίπτε δὲ λαός·
 Ἦμος δ' ἥελιος μέσον ἔρανον ἀμφιβεβήκει,
 Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·
 70 Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος δανάτοιο,
 Τρώων δ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτάνων·
 Ἐλκε δὲ μέσσα λαβὼν, ῥέπε δ' αἰσίμιον ἦμαρ Ἀχαιῶν.
 Αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πελυβοτείρῃ
 Ἐξέσθην· Τρώων δὲ, πρὸς ἔρανον εὐρὺν ἄεσθην.
 75 Αὐτὸς δ' ἐξ Ἰδης μεγάλ' ἔκτυπε, δαίόμενον δὲ

- Tum vero simul ejulatusque et jactantia erat virorum,
 65 Perdentiumque et pereuntium: fluebat autem sanguine terra.
 Quamdiu quidem tempus matutinum erat, et crescebat sacra dies,
 Tamdiu valde utrosque tela attingebant, cadebatque populus:
 Quum vero sol medium cælum conscendisset,
 Tum utique aureas pater attollebat lances:
 70 Imposuitque duo fata longum-somnium-adferentis mortis,
 Troumque equitum et Achivorum ære-loricatorum:
 Sustinuitque medias prehensas: inclinata est autem fatalis dies Achivorum.
 Utique Achivorum fata in terra alma
 Considerant; Troum vero, ad cælum latum sublata-erant.
 75 Ipse autem ex Ida magnum tonabat, ardensque

65 Ὀλλύντων] MS. 76 κατὰ λαὸν] Fl. A. J.

servavit *Macrobius*, eo quod *Homerus* hæc, jam antequam appareret utram in partem propenderet victoria; *Virgilius* autem eadem sero dicat, postquam et prævisum et prædictum fuisset (*Æn.* XII. 149. 150.) Turnum utique periturum. Hæc autem ratio fuit non æquandi omnia, quæ ab auctore transcripsit, quod in omni operis sui parte alicujus Homericæ loci imitationem volebat inserere, nec tamen humanis viribus illam divinitatem, ubique poterat æquare. — Sed hæc et alia ignoscenda *Virgilio*, qui studii circa *Homerum* nimietate excedit modum, et revera non poterat non in aliquibus minor videri, qui per omnem poësin suam hoc uno est præcipue usus archetypo. Acriter enim in

“*Homerum* oculos intendit, ut æmularetur non modo magnitudinem, sed et simplicitatem, et præsentiam orationis, et tacitam majestatem. Hinc diversarum inter heroas suos personarum varia magnificentio; hinc deorum interpositio; hinc auctoritas fabulosorum; hinc affectuum naturalis expressio; hinc monumentorum persecutio; hinc parabolarum exaggeratio; hinc torrentis orationis sonitus; hinc rerum singularem cum splendore fastigium.” *Macrobius* lib. V. cap. 13.

Ver. 75. ἔκτυπε, δαίόμενον δὲ Ἦκε σέλας — οἱ δὲ ἰόντες Θάμβησαν.] Non modo tempore meridiano, ver. 68. sed et cælo, ut videtur, sereno.

- Ἦκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντες
 Θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλαρὸν δέος εἶλεν.
 "Ενθ' οὐτ' Ἰδομενεὺς τλῇ μίμνειν, οὐτ' Ἀγαμέμνων,
 Οὔτε δὺ Αἴαντες μενέτην, Δεράποντες Ἄρης·
 80 Νέστωρ δ' οἷος ἔμιμνε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν,
 Οὔτι ἐκὼν, ἀλλ' ἵππος ἐτείρετο τὸν βάλεν ἰῶ
 Δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο,
 "Ακρην κακκορυφὴν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
 Κρανίῳ ἐρπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν.
 85 Ἀλγῆσας δ' ἀνέπαλτο, βέλους δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ·

Misit fulgur in exercitum Achivorum: illi autem conspicati

Obstupuerunt, et omnes pallidus timor cepit.

Tum vero nec Idomeneus ausus est manere, nec Agamemnon,

Neque duo Ajaces manserunt, famuli Martis:

80 Nestor autem solus mansit Gerenius, custos Achivorum,

Minime volens, sed equus debilitatus erat; quem percusserat sagitta

Nobilis Alexander, Helenæ vir pulchræ-comas,

Summo in vertice, ubi scilicet primi crines equorum

Cranio innascuntur; maxime autem lethalis est locus.

85 Dolore itaque correptus erigebatur, sagitta enim ad eerebrum penetrarat;

[79 Δεράποντες] T. quod non spernam, si ante sit Αἴαντες, ut habet Scholias-
 tæ MS. Lips. quæ lectio potuit mutari, quod versus non constare
 videretur,

Ἦ μεγάλη βροχὴ σπασσας ἀπ' οὐρανοῦ ἀσπεριότατος,
 Οὐδέ ποθι νίφος ἐστὶ τέρας ἐν τῷ τόδῃ καινῷ.
Odyss. v. 113.

—— cælo ceciderunt plura sereno

Fulgura. ——— *Georgic. I. 487.*

—— Diespiter

Igni corrusco nubila dividens

Plerumque, per purum tonantes,

Egit equos volucremque currum.

Horat. Carm. I. 34.

Ver. 77. καὶ πάντας ὑπὸ χλαρὸν δέος
 εἶλεν.] Virgil.

Tum vero tremefacta novus per pectora cunctis
 Insinuat pavor. ——— *Æn. II. 223.*

—— Dii me terrent, et Jupiter hostis.

Æn. XII. 895.

Ver. 78. οὐτ' Ἀγαμέμνων,] *Al.* οὐδ' Ἀγα-
 μέμνων. Quod, hoc in loco, minus εὐφω-
 νον.

Ver. 81. τὸν βάλεν ἰῶ — Ἀλγῆσας δ'
 ἀνέπαλτο,] Virg.

—— inter

Bellatoris equi cava tempora conjicit hastam.

Tollit se arrectum quadrupes, et calcibus auras
 Verberat, effusumque equitem super ipse se-
 quutus

Implicat, ejectoque incumbit cernuus armo.

Æn. X. 890.

Hastam intorsit equo, ferrumque sub aure re-
 liquit:

Quo sonipes ictu furit arduus, altaque jactat,
 Vulneris impatiens, arrecto pectore crura.

Æn. XI. 637.

Ver. 82. Ἀλέξανδρος, Ἑλένης] Vide su-
 pra ad α'. 51.

Ver. 83. ὅθι τε πρῶται τρίχες —, μάλ-
 ιστα δὲ καίριόν ἐστιν.] Λεπτότατον τὸ ὄσπιν,
 (ὡς κατὰ μίγδος) ἔχουσιν [οἱ ἵπποι] περὶ
 τὸν ἐγκέφαλον, τῶν ἄλλων. Τικμήριον δ',
 ὅτι καίριος ἡ πληγὴ ἢ εἰς τὸν τόπον τοῦτον
 γίνεται τοῦτοις. Διὸ καὶ Ὅμηρος οὕτως ἐποίη-
 σεν "ἵνα τε τρίχες ἵππων Κρανίῳ ἐμπεφύασι,
 "μάλιστα δὲ καίριόν ἐστι." *Aristot.* περὶ

- Σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε, κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.
 "Οφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηγορίας ἀπέταμνε
 Φασγάνῳ αἵσσαν· τόφρ' Ἔκτορος ὠκέες ἵπποι
 Ἥλθον ἀν' ἰωχμὸν, θρασὺν ἡνίοχον φορέοντες
 90 Ἔκτορα· καὶ νῦ κεν ἔνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσεν,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὁξὺ νόησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Σμερδαλέον δ' ἐβόησεν, ἐποτρύνων Ὀδυσῆα.
 Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Πῇ φεύγεις, μετὰ νῶτ' αἰ βαλὼν, κακὸς ὥς, ἐν ὁμίλῳ;
 95 Μήτις τοι φεύγοντι μεταφρένῃ ἐν δόρῳ πῆξῃ.

Conturbabatque equos, volutans se circa ferrum.

Porro dum senex equi hujus lora abscindebat

Gladio insurgens; interim Hectoris veloces equi

Venerunt per turbam-insequentium, audacem aurigam ferentes -

90 Hectorem: atque tum senex vitam perdidisset,

Nisi illico animadvertisset pugna strenuus Diomedes:

Horrendum autem clamavit, adhortans Ulyssem;

"Nobilissime Laërtiade, solertia-pollens Ulysse,

"Quo fugis, tergo obverso, ignavus veluti, in turba?

95 "Cave, nequis tibi fugienti tergo hastam infigat.

85 κακορυφήν] MS. a manu prima, sed manus sec. superscripsit alterum

κ. sic ante ἐλύντων et alia. 84 ἐστ] MS. male. 87 ἀπέτιμνε] MS. F.

A. J. T. 89 φέροντες] MS.

ζῶων γενέσεως, lib. V. c. 5. (Ubi in trans-
 cursu notandum, quod hodie scriptum est
 εἶσι τε, Aristotelem legisse ἴνα τε.) Virgi-
 lius:

— qua fata celerrima. —

Æn. XII. 507.

Ver. 85. ἀνέπαλτο,] Ex verbo, ἀνέφά-
 λωμα· ut recte annotavit Barnesius. Nam
 ex ἄλλομαι fit ἄλτο.

Ver. 86. κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.] Scho-
 liastes, περὶ τῷ σιδήρῳ τῶν ἐπισώτρων, ὁ ἴσται,
 τῶν καινῶν. At Eustathius, περὶ χαλκῷ,
 τῷ τοῦ ἵσται σιδήρῳ δηλαδὴ.

Ver. 87. ἀπέταμνε] Al. ἀπέτιμνε. Mi-
 nus recte. Εἰ δὲ καὶ ἦν ἐπὶ τὴν [ἀπέτιμνε]
 κοινότητον, ἀλλ' "Ὅμηρος τὴν κατ' αὐτὸν
 ἰαδὰ γλῶσσαν σιμῶ, τὸ σέμνειν τάμνειν λέ-
 γουσιν. Porro singularem hic vim habet
 tempus illud imperfectum: Τὸ δὲ "ἀπέ-
 "ταμνει," inquit Eustathius, ἀστέως ἐρη-
 σαι, κατὰ τὴν παρατήρησιν τῶν παλαιῶν.

Οὐ γὰρ δυνάμενος ὁ οὕτω γέρων ταχὺ ἀποτα-
 μῆν, ἀπέταμνε κατ' ὀλίγον ἐν Παρατάσει
 Χρόνου, καίτοι μὴ ἀνέμενος, ἀλλ' αἵσσαν
 ὁ ἴσται πάντῳ σπινῶν. Similiter Scholiastes:
 Δεινὸς ἴσται "Ὅμηρος, καὶ διὰ μιᾶς λέξεως ὅλον
 τὸν ἄνδρα σημαίνει. Διὰ γὰρ τοῦ "ἀπέτιμ-
 "νε," τὴν ἀσθένειαν τοῦ γέροντος δηλοῖ, καὶ
 ἐντεῦθεν τὸ βραδὺ τῆς ἐπεργίας. Προση-
 κόντως οὖν ἐπὶ τοῦ πρὸς βύτῃ ἐχρήσατο τῷ
 Παρατατικῷ χρόνῳ, εἰπὼν το "αἵσσαν."
 Ἐπὶ δὲ τοῦ νέου Ἀυτομείδοντος, τῷ Συντελικῷ,
 εἰπὼν, "αἵξε" καὶ "ἀπίκοψε," συντόμως
 τὸ πρᾶγμα ἰδήλωσεν. Et Tatianus: Νί-
 στωρα μιν, — τῶν ἵππων τὰς παρηγορίας
 βραδίως ἀποστέμνοντα διὰ τὸ ἄστονον καὶ ἰωδὲς
 τῆς ἡλικίας, θαυμάζεσθαι. Orat. ad Graecos §. 51.

Ver. 91. βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad
 β'. 408.

Ver. 94. μετὰ νῶτα βαλὼν, κακὸς ὥς, ἐν
 ὁμίλῳ;] Editor eruditius Ciceronis dialogo-

Ἀλλὰ μὲν, ὄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα.

ᾠς ἔφατ'· ἐδ' ἐσάκκεσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,

Ἀλλὰ παρῆϊξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Τυδείδης δ', αὐτός περ ἑὼν, προμάχοισιν ἐμίχθη

100 Στῇ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληϊάδαο γέροντος,

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ᾠ γέρον, ἧ μάλα δῆ σε νέοι τείρεσι μαχηταί·

Σὴ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει·

Ἡπεδανὸς δὲ νύ τοι Δεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι.

105 Ἀλλ' ἄγ', ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδῃαι

Οἶοι Τρώϊοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο

Κραιπνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διωκόμεν ἡδὲ φέβεσθαι,

Οὓς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην, μήστῳρα φόβοιο.

Τούτῳ μὲν Δεράποντε κομείτων· τῷδε δὲ νῶϊ

“Quin mane, ut a sene propellamus truce[m] virum.”

Sic dixit: At non exaudivit patiens nobilis Ulysses,

Verum raptim-præteritit cavas ad naves Achivorum.

Tydidēs autem, solus licet existens, primis-pugnantibus mixtus est:

100 Stetitque ante equos Neliðæ senis,

Et ipsum compellans verbis alatis allocutus est;

“O senex, certe valde jam te juvenes premunt bellatores:

“Tua utique vis soluta est, gravisque te senecta persequitur:

“Debilis autem tibi famulus, segnesque tibi equi.

105 “Verum age, meos currus conscende; ut videas

“Quales Troii equi, periti per-campum

“Rapide valde huc et illuc insequi et fugere;

“Quos nuper ab Ænea cepi artifice fugandi-hostes.

“Istos quidem tuos famuli, tuus et meus, curent: hos vero nos

97 ἐδ' ἄκασσι] MS. 98 παρῆϊξι] MS. recte. 108 μήστῳρι] MS. A. 2. 5.

J. ut ad equos referatur. Eandem lectionem memorat Eustathius, sed valde falli ait, qui hanc lectionem sequantur.

rum de Oratore, ad lib. II. §. 72. legendum hic conjicit. — μετὰ νῶτα βαλὼν σάκος, ὡς ἐν ὁμίλῳ Μήτις τοι etc. Sed multo elegantius est, ut ἐλλειπῶς dicatur, ὅρα ἵνα μή σε φεύγοντα τις πλῆξῃ. Quomodo interpretatus est Eustathius.

Ver. 95. μεταφρένω ἐν ὄρεσι πῆξῃ.] Non, ἐν μεταφρένω πῆξῃ sed, μεταφρένω ἐμπῆξῃ.

Ver. 97. πολύτλας — Ὀδυσσεύς.] Virgilio, infelicitis Ulyssei. Horatio, patiens Ulysses.

Ver. 103. λέλυται] Vide supra ad α'.

37.

Ver. 105. ἐπιβήσεο.] Vide supra ad β'.

35. et ad ε'. 109.

Ver. 108. Οὓς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην.] Οὓς Αἰνείαν ἀφελόμην Constructio similis atque illa, — Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπῆύρα· ο'. 462. Et Odyss. λ'. 201. 202. Ἀλλὰ με σὸς τι πόθος — μελιηδία θυμὸν ἀπνύρα. Et alibi non semel.

Ver. 110. ἵφ' ἵπποδᾶμοις ἰθύνομεν,] Ita

- 110 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοις ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἑκτωρ
Εἴσεται, εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν.
"Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπίσθησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
Νεστορέας μὲν ἔπειδ' ἵππας θεράποντε κομείτην
Ἰφθιμοὶ Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνηρ.
115 Τὰ δ' εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἄρματα βήτην.
Νέστωρ δ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' ἠνία σιγαλόεντα·
Μάστιξεν δ' ἵππας, τάχα δ' Ἑκτορος ἄγχι γένοντο·
Τοῦ δ' ἰδυὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός·
Καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν· ὁ δ' ἠνίοχον θεράποντα,
120 Υἱὸν ὑπερδύμῃς Θηβαίης Ἠνιοπῆα,
Ἴππων ἠνὶ ἔχοντα, βάλε σῆθος παρὰ μαζόν·
Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δὲ οἱ ἵπποι
Ῥακύνποδες· τῷ δ' αὖτις λύθη ψυχὴ τε μένος τέ.

110 "Trojanos in equum-domitores dirigamus, ut et Hector

"Sciat, an et mea hasta insaniet in manibus."

Sic dixit: neque non obsecutus est Gerenius eques Nestor.

Nestoreas quidem postea equas famuli curabant

Fortes Sthenelusque et Eurymedon virtutis-amans:

115 Hi autem ambo Diomedis currum conscenderunt.

Nestor autem in manus sumpsit habenas miro-artificio-factas;

Percussitque scutica equas, celeriterque Hectorem prope fuerunt:

Hunc porro recta irruentem telo-petiit Tydei-filius:

Et ab eo quidem aberravit; sed aurigam famulum,

120 Filium magnanimi Thebæi Eniopeum,

Equorum habenas tenentem, percussit pectus juxta mammas;

Decidit autem de curru, retrocesseruntque ejus equi

Veloces: ejus autem ibi soluta est anima que roburque.

110 ἱπποδάμοις] MS. 114 τε] abest a Fl. 116 φοινικόντα] Fl. A. J.

123 Hic versus in MS. omissus, a manu secunda scriptus est in margine.

optime restituit *Barnesius* ex MS. *Al.* ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἰθύνομεν. Male. Neque enim in his ulla est licentia. *Clark.* MS. *L.* ἱπποδάμοις ἰθ. unde patet, primum vitium ortum esse a temere duplicato iota. *Ern.*

Ver. 111. δόρυ μαίνεται] Vide supra ad §. 126.

Ver. 112. ἱππότα] Vide supra ad α'.

175.

Ver. 116. σιγαλόεντα.] *Al.* φοινικόντα.

Quod pronunciabatur φοινικόντα; Nam secundam necessario producit: Neque in his ullus unquam licentiæ locus.

Ver. 118. μεμαῶτος] Vide supra ad β'. 818. et ad ζ'. 464.

Ibid. ἀκόντισας] Vide supra ad α'. 140. 309. 314.

Ver. 119. Καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν etc.] Hic non assequor quam vim habeat ῥα. An insertum est ad fulciendum verbum, qui videbatur non constare? At constat

- Ἑκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνίοχοιο·
 125 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταῖρος,
 Κεῖσθαι· ὁ δ' ἡνίοχον μέθεπε θρασύν· ἐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Ἴππῳ δευέσθην σημάντορος· αἶψα γὰρ εὔρεν
 Ἴφιτίδην Ἀρχεπτόλεμον θρασύν, ὃν ῥα τόθ' ἴππων
 Ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδε δέ οἱ ἡνία χερσίν.
 130 Ἐνθα κε λοιγὸς ἦν, καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο·
 Καί νύ κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον, ἥντε ἄρνες·
 Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν, ἀφ᾽ ἧκ' ἀργῆτα κεραυνὸν,
 Καδδὲ πρόσθ' ἴππων Διομήδεος ἦκε χαμαῖζε·
 135 Δεινὴ δὲ φλόξ ᾤετο θεεῖς καιομένοιο·
 Τὼ δ' ἴππῳ δείσαντε καταπτῆτην ὑπ' ὄχεσφιν·

Hectorem vero gravis dolor operuit animum propter aurigam :

- 125 Hunc quidem dein sivit, tametsi dolens sodalis gratia,
 Jacere; ipse autem aurigam quærebat audacem: neque sane diutius
 Equi indigebant rectore; statim enim invenit
 Iphitidem Archeptolemum audacem, quem tunc equos
 Pedibus-veloces conscendere fecit, deditque ei habenas in manus.
 130 Tum vero ingens-clades fuisset, et exitialia facinora edita fuissent;
 Quin et conclusi-fuissent-ut-in-stabulo *Trojani* in Ilium, ceu agni;
 Nisi cito animadvertisset pater hominumque deūmque:
 Tonans autem graviter, emisit candens fulmen,
 Et ante equos Diomedis iniecit in terram:
 135 Terribilis autem flamma exorta est sulphuris ardentis;
 Et equi terrii consternabantur sub curru:

131 κει] MS. 137 φύγον] MS. Fl. J. quod non spreverim.

sine illa litera, quia μὲν est in cæsura. Sed sic rursus est infra v. 302. 587. Tum esse porro debebat, τὸν δ' ἡνίοχον, sed versus non patitur. Et sæpe sic subiectum repetitur, ut mox 126. ὁ δ' ἡν. μ. θ. ubi sensus desiderabat ἄλλον δ' ἡ. μ. add. infr. v. 302. Ern.

Ver. 124. πύκασε] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 125. εἶασε,] Vide supra ad δ'. 42.

Ibid. ἀχνύμενός] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 126. οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν] Qua ratione,

ἔτι, hic ultimam producat; vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 128. ῥα τόθ'] Non supervacaneum est istud, ῥα. Nam eam fere vim habet, ac si latine dicas, tum dein, tum utique, tum porro, tum igitur, aut siquid simile.

Ver. 131. Καὶ νύ κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον, ἥντε ἄρνες] Ridicule hic Barnesius, “*Ad-* dendum videtur tale quid, Τεῶς ὑπ' ἡνο- “*ρεῖν* Διομήδεος ἵπποδάμοιο.” quo scilicet *Trojani* soli, non utique et *Hector*, ut repellerentur futurum fuisse dicatur. Quasi vero in urbem conclusi si fuissent *Tro-*

Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγεν ἡνία σιγαλόεντα·

Δεῖσε δ' ὄγ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπε·

Τυδεΐδης, ἄγε δ' αὖτε φόβονδ' ἔχε μάνυχας ἵππες.

140 Ἥ εἰ γιγνώσκεις, ὅ τοι ἐκ Διὸς ἔχ' ἔπειτ' ἀλκή;

Νῦν μὲν γὰρ τέτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει

Σήμερον· ὕπερον αὖτε καὶ ἡμῖν, αἳ κ' ἐδέλῃσι,

Δώσει· ἀνὴρ δέ κεν ἔτι Διὸς νόον εἰρύσαιτο,

Οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος· ἐπεὶ πολὺ φέρτατός ἐστι.

145 Τὸν δ' ἡμέριβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαδὸς Διομήδης·

Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·

Ἀλλὰ τόδ' αἶνόν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει·

Ἐκτὼς γὰρ ποτε φήσει, ἐνὶ Τρῳέσσ' ἀγορεύων,

Τυδεΐδης ὑπ' ἐμεῖο φοβεύμενος ἵκετο νῆας.

Nestoris autem e manibus fugerunt habenæ miro-artificio-factæ:

Timuitque ille animo, Diomedemque allocutus est;

"Tydide, age jam in fugam dirige solidos-ungulis equos.

140 "An non sentis, quod tibi a Jove non sequitur victoria?

"Nunc quidem enim huic Saturnius Jupiter gloriam præbet

"Hodie; postea rursus etiam nobis, si voluerit,

"Dabit; homo autem nequaquam Jovis mentem impedierit,

"Ne quidem fortissimus; quoniam ille longe potentissimus est."

145 Huic autem respondit deinde pugna strenuus Diomedes;

"Profecto hæc omnia, senex, recte dixisti:

"Sed ille gravis dolor mihi cor et animum incessit:

"Hector enim aliquando dicet, inter Trojanos concionans,

"Tydides a me fugatus se-recepit-ad naves.

144 φέρτερος] MS. ἴστω] edd. vett.

jani, non utique et Hector una conclusus intelligeretur.

Ver. 152. πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε] Vide supra ad α'. 544.

Ver. 153. Ἐροντήσας δ' ἄρα δεῖνόν] Virg.

Idic pater omnipotens ter cælo clarus ab alto
Intonuit, radiisque ardentem lucis et auro
Ipse manu quatiens ostendit ab æthere nubem.
Æn. VII. 141.

Ver. 155. φλόξ] Vide supra ad β'. 267.

Ver. 157. σιγαλόεντα] Vide supra ad ver. 116.

Ver. 140. γιγνώσκεις,] Alii scribunt, γινώσκεις. Quod perinde est. Prima enim ubique producitur.

Ibid. ὅ τοι] Ita edidit Barnesius ex Eustathio et MS. Recte, ut mihi quidem videtur, et ad sententiam et ad venustatem. *Al. ὅτι.* De versione hoc in loco minus latina, vide supra ad α'. 557. *Clark.* Non male, mea sententia, sed nec necessario. Nam ὅ sane potest significare quod, ut infr. 362. sed et σοι intelligi potest, quod etiam in MS. L. supra script Glossator, de ὅ post γινώσκεις pro quod, supra monui ad ε'. 433. *Ern.*

Ibid. ἐκ Διὸς ἔχ' ἔπειτ' ἀλκή;] Virgil.

———— Jupiter ipse
Auxilium solitum eripuit. ——— *Æn. IX. 123.*

Ver. 144. ἴφθιμος· ἰπειῇ] Qua ratione,

- 150 “Ὡς ποτ’ ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.
 Τὸν δ’ ἡμείβετ’ ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 “Ὀμοι, Τυδεὸς υἱὲ δαΐφρωνος, οἷόν ῥ’ εἶπες·
 Εἴπερ γάρ σ’ Ἔκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάγκη φήσει,
 Ἀλλ’ ἔπεισονταί Τρῶες καὶ Δαρδανίῳνες,
 155 Καὶ Τρῶων ἄλοχοι μεγαδύμων ἀσπιστῶν,
 Τάων ἐν κονίῃσι βάλες θαλερῆς παρακοίτας.
 “Ὡς ἄρα φωνήσας φύγαδ’ ἔτραπε μάνυχας ἵππους,
 Αὔθις ἀν’ ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἔκτωρ
 Ἥχῃ δεσπείσῃ βέλεα σονόεντα χέοντο.
 160 Τῷ δ’ ἐπὶ μακρὸν αὔσε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 Τυδείδῃ, περὶ μὲν σε τίον Δαναοὶ ταχύπῳλοι
 Ἔδρῃ τε, κρέασίν τε, ἰδὲ πλείοις δεπάεσσι·

150 “ Sic aliquando gloriabitur; tunc mihi dehiscat lata terra.”

Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor;

“ Hei mihi, Tydei fili bellicose, quale *verbum* dixisti!

“ Etsi enim te Hector ignavum et imbellem dixerit,

“ Attamen non credent Trojani et Dardanidæ,

155 “ Et Trojanorum uxores magnanimatorum clypeatorum,

“ Quarum in pulvere dejecisti juvenes maritos.”

Sic locutus in fugam vertit solidos-ungulis equos,

Retro in turbam *fugientium*: in eos autem Trojanique et Hector

Cum-clamore ingenti tela tristia fundebant.

160 Tum vero altum inclamavit ingens pugnam-expedite-ciens Hector;

“ Tydide, præ *cæteris* quidem te honorabant Danai pernice-equites

“ Sedeque, carnibusque, et plenis poculis:

151 γηρήνιος] A. 2. J. 163 ἀντ’ ἐτίτυζο] MS. ἀντιτίτυζο] A. 2. 3. J.

ἴφθιμος, hic ultimam producat; item, ἰωχμόν, ver. 158. et δὲ, ver. 179. vide supra ad α’. 51. n. 8.

Ver. 148. [Ἔκτωρ γὰρ ποτε φήσει.] Ἀνδρείστατοι δοκῶσιν εἶναι, παρ’ οἷς αἱ δειλοὶ ἄνθρωποι, οἱ δὲ ἀνδρεῖοι ἔντιμοι. Τοῦτ’ αὖ δὲ καὶ Ὀμηρὸς ποιῶ, οἷον τὸν Διομήδην — “Ἔκτωρ γὰρ ποτε φήσει” etc. *Aristot. Ethic. Nicom.* Lib. III. cap. 11.

Ver. 150. τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.] Vide supra ad δ’. 182.

Ver. 151. ἱππότης] Vide supra ad α’.

175. Ver. 153. Εἴπερ γὰρ σ’ Ἔκτωρ γε κακὸν] Virg.

Pulsus ego? aut quisquam — pulsum Arguet? Iliaco tumidum qui crescere Tybrim Sanguine, et Evandri totam cum stirpe videbit Procubuisse domum, atque exutos Arcadas armis? *Æn.* XI. 392.

Ver. 156. ἐν κονίῃσι βάλλει] Latine itidem recte dicas, *in pulvere dejicere*. Non quod *in pulvere*, idem ipsum sit, quod est alterum illud, *in pulverem*; (id quod plane ineptissimus sit qui dixerit;) sed quod, *in pulvere dejicere*, sit, *humum dejicere in pulvere*; quippe cum is, qui sit *in terram dejectus*, jaceat *in pulvere* necesse sit. Similiter, quod aiunt, *in Senatu venire*, est, *venire in curiam inter*

- Nῦν δέ σ' ἀτιμήσεσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντετέτυζο.
 "Ερῖρε, κακὴ γλήνη· ἐπεὶ ἐκ, εἷξαντος ἐμεῖο,
 165 Πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεται, ἐδὲ γυναῖκας
 "Αῖεις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δῶσω.
 "Ὡς φάτο· Τυδείδης δὲ διάνδιχα μερμήριζεν,
 "Ἴππας τε σρέψαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
 Τρεῖς μὲν μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 170 Τρεῖς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων κτύπε μητίετα Ζεὺς,
 Σῆμα τιθεῖς Τρώεσσι, μάχης ἑτεραλκεία νίκην.
 "Εκταρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας·
 Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται,
 "Ανέρες ἐσέ, φίλοι, μνήσασθε δὲ Δέριδος ἀλκῆς.
 175 Γινώσκω δ', ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων

"Nunc vero te ignominia-afficient; mulieris utique similis es.

"Abi-in-malam-rem, timida puella: quoniam minime, cedente me,

165 "Turres nostras conscendes, neque mulieres

"Abduces in navibus: prius tibi fatum dabo."

Sic dixit: Tydides autem bifariam auxie-cogitavit,

Equosque convertere, et contra pugnare.

Ter quidem cogitavit mente et animo:

170 Ter vero ab Idaeis montibus intonuit providus Jupiter,

Signum dans Trojanis, pugnae alternantem victoriam.

Hector autem Trojanos hortabatur, alte vociferans;

"Trojani, et Lycii, et Dardani cominus-pugnantes,

"Viri estote, amici, mementote autem strenuae fortitudinis.

175 "Sentio utique, quod mihi lubens annuit Saturnius

170 τρεῖς δ' ἀπ' Ἰδ.] Fl. A. J.

Senatores: In conspectu venire, est, accedere ad aliquem in conspectu: Projicere globum in herba, est, globum in terram demissum provolvere in herba. Vide quæ Nos hac de re ad Cæsaris Commentar. de Bello Gallico, lib. IV. §. 9. Item supra, ad α'. 593. Clark. Sed ibidem nos monuimus hæc esse argutiora, quam simplicitas linguæ ferat. Ern.

Ver. 160. τῷ δ' ἐπὶ] Pessime hic Scholiastes interpolatus, (quem perpetuo sequutus est Barnesius, magno et venustatis et sententiæ ipsius detrimento;) τὸ δδὲ, τῷδὲ, τῇδὲ, inquit, ἄρδρον ἐστὶ συνθετικόν, ἤκιστα δὲ σύνθεσμος, δέ. Sane in Translitionibus semper scribendum est, ὁ δὲ, τὸν

δὲ, τῷ δέ. Quibus autem in locis usurpanda sint ista, ὅδδ, τῷδδ, τῇδδ, ex orationis contextu est judicandum. Vide supra ad α'. 57. et ad γ'. 200.

Ibid. καρδιαίολος] Vide supra ad β'. 816.

Ver. 162. πλείους διεπίεσαι.] Male hic Editio Wetsteniana, (in qua Versio plerumque cæteris elegantior;) crebrioribus poculis. Quod utique non est πλείους, sed πλείοσιν. Clark. Nam, ut Schol. MS. L. docet, πλείους est a recto πλείος, πλείη, πλείον, quod est πλήρης. Ern.

Ver. 169. 170. Τρεῖς μὲν — Τρεῖς δ'] Virg.

Νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα.

Νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο

Ἀβλῆχερ', ἐδενόσωρα· τάδ' ἔ μένος ἄμὸν ἐρύξει·

Ἴπποι δὲ ρέα τάφρον ὑπερδορέονται ὄρυκτῇ.

180 Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι γένωμαι,

Μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δῆϊοιο γενέσθω,

Ὡς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτὰς

Ἀργεῖς παρὰ νηυσὶν, ἀτυζομένους περὶ καπνῷ.

Ὡς εἰπὼν, Ἴπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε. [διε,

185 Ξάνθε τε, καὶ σὺ Πόδαργε, καὶ Αἴδων, Λάμπε τε

Νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν

Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,

"Victoriam et magnam gloriam, at Danaeis exitium.

"Stulti, qui scilicet hos muros struxerunt

"Infirmos, contemnendos, qui non robur meum arcebunt:

"Equi vero facile fossam transilient quam illi-foderunt.

180 "Verum quando jam naves ad cavas pervenero,

"Memoria aliqua tum ignis ardentis esto,

"Ut igne naves incendam, interficiam autem et ipsos

"Argivos apud naves, attonitos in fumo."

Sic fatus, equos adhortatus est, dixitque;

185 "Xantheque, et tu Podarge, et Æthon, Lampeque generose,

"Nunc mihi alimentorum præmia rependite, quæ permulta

"Andromache, filia magnanimi Eëtionis,

178 ἄμὸν] MS. F. A. J. T. 182 ἐμπρήσω] R. 185 abest a MS. manu prima. vid. not. Ibid. ὑπὸ] Fl. A. J. 188 παρὰ] MS.

Ter conatus erat ———

——— ter frustra ——— Æn. VI. 700.—Ern.

Ver. 170. μητίετα] Vide supra ad α'.

175.

Ver. 175. Γιγνώσκω] Vide supra ad ver. 140.

Ibid. ὅτι] Vide supra ad α'. 557.

Ver. 177. οἳ ἄρα δὴ] Qui scilicet. Ut adeo nequaquam supervacaneum sit istud, ἄρα δὴ.

Ver. 178. τάδ' ἔ] Al. τὰ γ' ἔ.

Ver. 185. Περὶ καπνῷ.] Al. ὑπὸ καπνῷ. Sed præstat vulgata Lectio, quæ fumo circumdatus depingit. Clark. Sed profecto durum est in h. l. περὶ sic accipi, aut dici. MS. L. totum versum non habet in textu, sed in fine paginæ adscriptus est

a manu rec. Nec Scholiastes vestigium ejus habet. Et mihi videtur efficacior oratio, si versus hic absit, et αὐτὰς sit simpliciter. Videtur aliquis existimasse αὐτὰς sic stare non posse, quia Argivorum nulla ante diserta mentio facta sit. Ern.

Ver. 184. Ἴπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε.] Virgil.

——— equum duci jubet; ———

——— alloquitur mærentem, et talibus infit:

Rhæbe. ——— Æn. X. 858.

Ver. 185. Ξάνθε τε, καὶ σὺ Πόδαργε, καὶ Αἴδων, Λάμπε τε διε, Νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον.] Fuerunt qui, propter dualia, ἀποτίνετον, ἐφομαρτίετον, et σπειύετον, duos tantum equos crediderint, Xanthum et Lampum, duobus epithetis, πόδαργε et αἰδων, insignitos. Sed istam constructio-

- Ἵρμῃ παρ' προτέροισι, μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν,
 Οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πειῖν, ὅτε θυρὸς ἀνῶγοι,
 190 Ἦ ἐμοὶ, ὅς περ οἱ θαλερὸς πόσις εὐχόμεαι εἶναι.
 Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον, ὄφρα λάβωμεν
 Ἀσπίδα Νεσφεῖην, τῆς νῦν κλέος ἔρξανόν ἴκει,
 Πᾶσαν χρυσεῖην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτὴν.
 Αὐτὰρ ἀπ' ὤμοισιν Διομήδεος ἵπποδάμοιο,
 195 Δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἡφαιστος κάμε τεύχων.
 Εἰ τέ τω κε λάβοιμεν, ἐλποίμην ἂν Ἀχαιῆς
 Αὐτονοχέϊ νῆων ἐπιβησέμεν ὠκείων.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· νεμέσθησε δὲ πότνια Ἥρη·
 Σείσατο δ' εἰς θρόνον, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον·

“ Vobis prioribus, suave utique triticum apposuit,

“ Vino etiam immisto ad bibendum, quandocunque animus juberet,

190 “ Quam mihi, qui ei juvenis maritus gloriōr esse.

“ Verum insequimini et festinate; ut capiamus

“ Clypeum Nestoreum, cujus nunc fama ad cælum pervenit,

“ Totum aureum esse, manubriaque et ipsum:

“ Atque ab humeris Diomedis equum-domitoris,

195 “ Affabre-factum thoracem, quem Vulcanus elaboravit fabricans.

“ Si hæc utique ceperimus, speraverim equidem Achivos

“ Hac-ipsa-nocte naves consensuros veloces.”

Sic dixit glorians; indignata autem est veneranda Juno;

Et commovit se in solio, tremefecitque magnum Olympum:

190 ὅσπερ] MS. 196 καὶ Ἀχαιῆς] MS. Fl. A. J. 197 αὐτονοχέϊ] Sch.
 adscripsit: τινὲς διὰ τῆς ἰ γράψαντες. 198 νεμέσθησε] Fl. A. J.

nem neque ullo modo fert ipse verborum
 ordo; neque aliunde quicquam est causæ,
 quominus quatuor hic intelligendi sint e-
 qui. Tres Nestori fuisse equos, liquet ex
 ver. 86. et 109. supra; ubi unus vulnera-
 tus reliquos conturbavit binos, παρήρητος
 videlicet συνήρητος. Sed et equorum τι-
 τασήρητοι nominatim meminit Homerus, O-
 dyss. ι'. 81. Verba autem dualia recte
 hoc in loco usurpantur, eo quod equi bis
 bini essent, vel ἐν διπλούμῳ, vel συνήρητοι duo,
 quam ξυνωρίδα appellabant; itemque duo
 συστήματα. Alloquebatur igitur Hector δύο
 συστήματα, ut ait Eustathius, ἥ γιν' τὴν διπ-
 λὴν συζυγίαν καὶ τὴν ἐξ ἀριστερώων. Clark.
 Schol. MS. L. ait nonnullis repudiari pri-
 mum versum, propter τὸ σὺν et propter nu-
 merum equorum. Nam currus militares

apud Homerum semper esse bijuges, et
 ποῦτᾱν uti dualibus. De duali numero
 idem respondet quod Eustathius habet.
 De quadrigis: id proprium esse Hectori,
 qui equestris rei peritissimus fuerit. Ern.

Ver. 186. ἀποτίθειτον.] De hujus vocis
 prosodia, vide supra ad β'. 45.

Ver. 189. ἐγκεράσασα] Vide supra ad
 α'. 67.

Ibid. ὅτι] Al. ὅτι.

Ver. 190. Ἦ ἐμοὶ, ὅς περ οἱ] Qua ra-
 tione, ὅς περ, hic ultimam producat, etiam
 extra cæsuram; vide supra ad α'. 51. n.
 9.

Ver. 199. Σείσατο] Vide supra ad γ'.
 141. Cæterum Strabo lib. VIII. p. 545.
 legit; Εἴσατο δ' εἰς θρόνον.

- 200 Καί ῥα Ποσειδάωνα, μέγαν θεόν, ἀντίον ἦυδα·
 ὦ πόποι, ἔννοσίγαι', εὐρυσθενές, ἔδ' ἐ νύ σοί περ
 Ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός;
 Οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίην τε καὶ Αἶγας δῶρ' ἀνάγχει
 Πολλά τε καὶ χαρίεντα· σὺ δέ σφισι βέλεο νίκην.
- 205 Εἴπερ γάρ κ' ἐθέλοισιν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἄρωγοί,
 Τρῶας ἀπώσασθαι, καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν',
 Αὐτὰρ κ' ἐνδ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἴδῃ.
 Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων·
 Ἦρῃ ἀπτοεπές, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες;
- 210 Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι
 Ἥμέας τὰς ἄλλας, ἐπειὴ πολὺ φέρτατός ἐσιν.
 ὦς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

200 Et Neptunum, magnum deum, coram allocuta est;

“ Eheu, Terræ-quassator, late-potens, nonne tibi quidem

“ Pereuntium Danaorum miserescit in præcordiis animus?

“ Qui tamen tibi Helicunque et Ægas dona ferunt

“ Multaque et elegantia: tu itaque ipsis cupias victoriam.

205 “ Siquidem enim velimus, quotquot Danaïs fautores sumus,

“ Trojanos repellere, et coërcere late-sonantem Jovem,

“ Illic sane tunc tristaretur sedens solus in Ida.”

Hanc autem valde indignatus allocutus est rex Neptunus;

“ Juno in dicendo-audax, qualem hunc sermonem dixisti?

210 “ Non equidem ego velim cum Jove Saturnio pugnare

“ Nos alios, quoniam longe potentissimus est.”

Sic hi quidem talia inter se invicem loquebantur.

206. 207 Ζῆ] in fine versus 206. et in principio alterius Ν' αὐτῆ] MS.

R. T. v. not. at Schol. adscriptum: γρ. ζῆν. 208 In MS. adscriptum

hoc Scholion ad ὀχθήσας; γρ. ἰ, καὶ Ὀππιανὸς ὀχθίζω, σφαιρίλω.

Ver. 202. Ὀλλυμένων] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 205 Οἱ δέ τοι — δῶρ' ἀνάγχει Πολ-
 λά τε καὶ χαρίεντα] Virgil.

———— tua larga

Sæpe manu multisque oneravit limina donis.

Æn. X. 619.

Ver. 206. εὐρύοπα Ζῆν',] Ineptissimum
 est, quod hic vulgo afferunt, εὐρύοπα vo-
 cativum pro accusativo positum: Id quod
 ne de nominativo quidem ulla ratione fer-
 ri potest. Vide supra ad ε'. 175. et 498.
 Εὐρύοπα, hoc in loco, est ab εὐρύοςφ. Clark.

Notabilis hic est lectio notata e MS. et
 edd. quibusdam vett. Scholiastes MS.
 Lips. Ἐν ἀρχῇ τῷ στίχῳ τὸ ν' θεῖον, ὅτι
 τὸ πρὸ τῆς ἀποστοφῆς σύμφωνον, τῷ ἐπιφερο-
 μένῳ συνάπτεται φωνήντι· μετὰ δὲ τὸ ν' ἡ
 στιγμή, καὶ μετὰ τῆς συλλαβῆς, καὶ με-
 ταξὺ συναλοιφῆς καὶ ἐν ἀρχῇ τῷ στίχῳ τοῖς
 ποιηταῖς πολλάκις ἡ στιγμή τίθεται. Ern.

Ver. 209. ἀπτοεπές;] Al. ἀπτοεπές. Ut
 sit, ἀπτόητι ἐν τῷ λέγειν. Clark. Sic ha-
 bet MS. Lips. suprascripta glossa ἀπτόητι.
 Utramque lectionem commemorat etiam
 Schol. Lips. Ern.

- Τῶν δ' ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάρβος ἔεργε,
 Πληῖθεν ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων
 215 Εἰλομένων· εἴλει δὲ Διὶ ἀτάλαντος Ἄρηι
 Ἐκτὼς Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκε.
 Καὶ νύ κεν ἔπρησεν πυρὶ κηλέω νῆας εἵσας,
 Εἰ μὴ ἐπὶ Φρεσὶ Δῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη,
 Αὐτῶ ποιπνύσαντι, Διὶς ὀτρύναι Ἀχαιῆς.
 220 Βῆ δ' ἵεναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ·
 Στῇ δ' ἐπ' Ὀδυσσεύος μεγακῆτεϊ νῆϊ μελαίνῃ,
 Ἥ ῥ' ἐν μεσσήτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσσε,
 Ἥμιν ἐπ' Αἴαντος κλισίης Τελαμωνιάδαο,
 225 Ἥδ' ἐπ' Ἀχιλλεύῳ, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας εἵσας

*Græcis autem quod spatii jam inde ex navibus a muro fossa inclusit,
 Repletum erat pariter equisque et viris scutatis*

- 215 Coactis-in-angustum; cogebat vero veloci par Marti
 Hector Priamides, quando ei Jupiter gloriam dedit.
 Et sane concremasset igne ardenti naves æquales,
 Nisi in præcordia posuisset Agamemnoni veneranda Juno,
 Ipsi per-se studiose-agenti, ocyus incitare Achivos.
 220 Perrexit itaque ire ad tentoriaque et naves Achivorum,
 Purpuream magnam pallam tenens manu robusta:
 Stetit autem in Ulyssis ingenti nave nigra,
 Quæ in medio erat, ut-vox-exaudiri-posset in utramque partem,
 Et ad Ajacis tentorium Telamonii,
 225 Et ad Achillis, qui duo utique ad extrema naves equales

209 ἀπτοισπῆς] MS. edd. vett. præter R. 211 φέρτερος] MS. R. ut 144.
 217 καὶ νύ κ' ἐνέπρησε] MS. bene. 225 ἀμφοτέρωσσε] Fl. A. J.
 224 Vid. not. 225 ἔσχαται] F. A. 1. R.

Ver. 211. φέρτατος] *Al.* φέρτερος.
 Ver. 215. ἀτάλαντος] Vide supra ad
 β'. 627.
 Ver. 216. Πριαμίδης,] Vide supra ad α'.
 598.
 Ver. 217. Καὶ νύ κεν ἔπρησεν] *Al.* Καὶ νύ
 κ' ἐνέπρησεν. Uti supra, ver 182. et infra
 ver. 255. Virgilius:

Et si continuo victorem ea cura subisset
 Rumpere claustra manu, sociosque immittere
 portis,
 Ultimus ille dies bello gentique fuisset.
Æn. IX. 757.

Ibid. κηλέω] Pronunciabatur, κηλῶ.
 Ibid. νῆας εἵσας,] Similiterque ver. 225.
 Vide supra ad α'. 306.
 Ver. 219. ὀτρύναι] Vide supra ad β'.
 451.
 Ver. 221. Πορφύρεον] Vide supra ad α'.
 482.
 Ver. 222. μεγακῆτεϊ νῆϊ] Κῆτος in com-
 positis exprimit immensam magnitudi-
 nem per similitudinem, quo sumto omnes
 difficultates tolluntur, quæ interdum in
 talibus verbis esse videntur, ut bene docet

- Εἴρυσαν, ἡγορέη πίσυνοι καὶ κάρτει' χειρῶν.
 "Ἡῦσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγανώς·
 Αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγῆτοί·
 Πῇ ἔβαν εὐχῶλαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι·
 230 "Ἄς ὁπότ' ἐν Λήμνῳ κενεαυχῆες ἡγοράασθαι,
 "Ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραϊράων,
 Πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφείας οἴνοιο,
 Τρώων ἀνδ' ἐκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος
 Στήσεσθ' ἐν πολέμῳ; νῦν δ' ἔδ' ἐνὸς ἄξιόι εἶμεν

Subduxerant, virtute freti et robore manuum.

Vociferatus autem est alta-voce, Danaos inclamans;

" *Proh pudor, Argivi, turpia probra, forma tantum admirabiles!*

" *Quo abierunt gloriationes, cum profitebamur nos esse fortissimos;*

230 " *Quas olim in Lemno vana-jactantes proferebatis,*

" *Comedentes carnes multas boum cornutorum,*

" *Bibentesque crateras coronatos vino:*

" *Scilicet Trojanorum adversus centenosque ducenosque, quemque vestrum*

" *Staturum in pugna? nunc autem ne uni quidem æquales sumus*

233 τε primum abest a Fl. A. 1.

Cel. Hemsterh. ad Lucian. T. I. p. 159. Ern.

Ver. 224. 'Ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος etc. — γεγανώς.] Versus tres priores absunt prorsus a MS. Lips. Nec eorum vestigium in Scholiaste. Quartus et ipse non est in textu. Sed τὸ διαπρύσιον interpretatur Scholiastes: et est alia manu adscriptus in margine. Ern.

Ver. 225. ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ρ' ἔσχατα — ἡγορέη πίσυνοι.] De eo, quanta cum arte *Achillem* nusquam non inserat Poëta, vide supra ad ε'. 788. et ad β'. 673. et 681. et ad γ'. 228.

Ibid. ἔσχατα] *Al.* ἔσχατοι. Sed ἔσχατα recte edidit *Barnesius* ex MS. Atque *Eustathium*, pluribus ex ejus commentario locis allatis, ita legisse ostendit. *Virgilius*:

Messapus primas acies, postrema coërcent
 Tyrrheidæ juvenes. — *JEn.* IX. 27.

Καὶ νῦν ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικάς ὄρεῖ
 Αἴαντες, ἠδ' αὖ τάξιν ἰσχυράτην ἔχει.

Sophocl. *Aj.* ver. 4.

Αἴας — ὄρεται πλάταισιν ἰσχυράταισιν.
Eurip. *Iphig.* in *Aul.* 291.

Ver. 229. ἔβαν] Ultima brevi, ex ἔβαν; simili analogia, ac τύπην, τράφην, et similia, ex ἐτύπησαν, ἐτράφησαν, etc.

Ibid. φαμὲν εἶναι ἄριστοι.] Summa cum arte, ad minuendam invidiam, et ad conciliandam militum benevolentiam; quibus istud κενεαυχῆες ἡγοράασθαι, exprobat, v. 230. de iisdem hic, et infra ver. 234. mutata persona, φαμὲν εἶναι ἄριστοι, et ἔδ' ἐνὸς ἄξιόι εἶμεν, dicit. Ut recte annotavit *Eustathius*: Τὸ δὲ, "ἔφαμεν," παραμυθητικῶς ἔχει, λεαίνον τὸ τραχὺ τῷ λόγῳ, οἷα τῷ βασιλείῳ κοινοποιούμενον τὸ ὄνειδος. Διὸ καὶ "ἔδ' ἐνὸς ἄξιόι εἶμεν" εἶπεν, ἵνα μὴ ἄγαν ὁ ὄχλος λυπηταὶ ἀκέσας τὸ Ἐσέ. Vide infra ad ver. 234.

Ver. 230. "Ἄς ὁπότ' ἐν Λήμνῳ — ἡγοράασθαι.] Τὸ ὁπότε ἐστὶ, ἀντὶ τῆς ποτὲ inquit Scholiastes. *Eustathius* similiter: Τὸ δὲ, ἄς ὁπότε, ἀντὶ τῆς ποτὲ, εἴρηται. Equidem minime crediderim, aliud dixisse *Homericum*, aliud voluisse. Ἀσυνήθως μὲν τοι, διὸ

- 235 Ἐκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέῃ
 Ζεῦ πάτερ, ἧ ρά τιν' ἤδη ὑπερμενέων βασιλῆων
 Τῇδ' ἄτη ἄσας, καὶ μιν μέγα κῦδος ἀπηύρας;
 Οὐ μὲν δὴ ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βαρὺν
 Νῆϊ πολυκλήϊδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἔρρων·
 240 Ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δῆμον καὶ μηρὶ ἔκηα,
 Ἰέμενος Τροίην εὐτείχεον ἑξαλαπάξαι.
 Ἀλλὰ, Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήνηον ἑέλδωρ·
 Αὐτὲς δὴ περ ἕασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι,

235 "Hectori, qui mox naves incendet igne ardenti:

"Jupiter pater, anne ullum adhuc præpotentium regum

"Tali clade affixisti, et eum magna gloria privasti?

"Et tamen nego me unquam tuum ullum perpulchrum altare

"Nave multis-transtris-instructa præterisse, quum huc malo-fato venirem;

240 "Sed in omnibus boum adipem et femora combussi,

"Cupiens Trojam bene-munitam exscindere.

"At, Jupiter, hoc saltem mihi perfice votum;

"Nos ipsos saltem permitte effugere et evadere,

237 τῇδ' ἄτη ἄσας] MS. nempe prima in ἄσας duplicanda, cum semel scribatur, de more antiquiorum librorum.

καὶ σημειῶδες ἐστὶ, fatetur ipse Eustathius. Vera sententiæ constructio, hujusmodi est: "Quas, quum in Lemno eratis, proferebatis;" Vel, "Quas proferebatis, quum in Lemno gloriabamini." Clark. Schol. MS. Lips. cum pariter dixisset, ὅποτε esse pro πότε, addit: Οἱ δὲ εἰζῶσι εἰς τὸ Λήμνῳ, λείποντος τῷ ἡμιν. Quod mihi quoque melius videtur. Ern.

Ver. 251. Ἐσθοντες κρέα πολλὰ] Aristarchus, teste Athenæo, lib. II. cap. 5. delendum hunc versum censuit, propterea quod carnis esui id tribuere videatur, quod erat Vini soli tribuendum: — ἀθετεῖ τὸν εἶχον, ὃς ὑπὲρ κρεωφαγίας [al. rectius, ὑπὲρ κραιφαγίας] αὐχεῖν ποιεῖ τὰς Ἑλλήνας. Mire admodum. Græci enim hoc in loco non utique ideo se jactabant, quod carnes comedissent, vel quod vinum bibissent; sed quod Hostis videlicet abesset. Clark. Non inspexit, aut non intellexit Athenæum Clarkius. Aristarchus dicebat, lusum, hilaritatem, jactantiam non esse sociam κρεωφαγίας, sed vini et com-

potationis: unde veteres scriptores in tali re vini semper et solius faciant mentionem, cujus usus est post sumtum cibum. Atque ita non absurda est Aristarchi dubitatio: sed tamen non satis gravis ad tollendum versum. Est etiam durius, quod non sequitur πίνοντες δέ. Sed ejus generis exempla et alia sunt apud Homerum. Ern.

Ver. 252. κρητῆρας ἐπιστεφίας αἶνον,] Vide supra ad α'. 470. Cæterum qua ratione, ἐπιστεφίας, hic ultimam producat, vid. ad α'. 51. n. 8.

Ver. 253. Τρώων ἀνδ' ἑκατόν τε] Ἀντίσταδοι καὶ ἰσοβαρεῖς ἑκατόν καὶ διακοσίων ἑκάστος ἡπείλει ἐν τῷ πολέμῳ γενέσθαι. Porphy. Quæst. Homeric. 25.

Ver. 254. νῦν δ' οὐδ' ἐνὸς ἄξιοί εἰμεν] Ἐπὶ φαύλους γε ὄντας αὐτὰς, ἐτέρους τε τοιαύτοις ὁμιλῶντας, ἑξάγει τὰ πράγματα πολλὰ· κίς εἰς τὸ νυθετεῖν ἐπικρίσματος ἂν εἴη τρέπος, ὃ συνεμπλέκων καὶ συνεπιλαμβάνων ἀμνηγέσῃ τῷ ἐγκλήματι τὸν παρρησιαζόμενον. Ἐν ᾧ λέγεται καὶ τὸ, "Τυδείδῃ, τί παθόντος

- Μηδ' ἔτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιῖς.
 245 Ὡς φάτο· τὸν δ' ὁ πατὴρ ὀλοφύετο δακρυχέοντα·
 Νεῦσε δέ οἱ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἔδ' ἀπολέσθαι.
 Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν,
 Νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης·
 Πὰρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλεῖ κάββαλε νεβρὸν,
 250 Ἐνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοί.
 Οἱ δ' ὥς ἔν εἶδον, ὅτ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἤλυθεν ὄρνις,
 Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
 Ἐνθ' οὐτίς πρότερος Δαναῶν, πολλῶν περ ἑόντων,
 Εὗξατο, Τυδείδαο πάρος, σχέμεν ὠκείας ἵππους,
 255 Τάφρξ τ' ἐξελάσαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι·

“ Neque sic a Trojanis sinas interimi Achivos.”

- 245 Sic dixit : Hujus autem deorum pater misertus est lacrymantis ;
 Annuitque ei exercitum saluum fore, neque perituum.
 Statim vero aquilam misit, certissimum-augurium-facientem ex volucribus,
 Hinnulum tenentem unguibus, sobolem cervæ velocis :
 Juxta autem Jovis altare perpulchrum, dejecit hinnulum,
 250 Ubi Panomphæo Jovi sacrificabant Achivi.
 Hi autem postquam viderunt, quod a Jove venisset avis,
 Alacrius in Trojanos erumpebant, recordabanturque pugnae.
 Tum nemo prior ex Danaïs, multi licet essent,
 Gloriatu est, Tydidem ante, agitassem veloces equos,
 255 Extraque fossam egisse, et contra pugnasse :

251 Vid. not.

“ ἐξελάσμεθα θύριδος ἀλκῆς ;” καὶ τὸ, “ Νῦν
 “ δ' οὐδ' ἐνὸς ἄξιό εἰμιν ἔκτορος.” Καὶ ὁ Σω-
 κράτης οὕτως ἀπείμα τοὺς νέους ἤλεγχεν, ὥς
 μηδ' αὐτὸς ἀπηλλαγμένος ἀμαθίας. *Plu-
 tarch. de Adulat. et Amici discrim.* Vide
 supra ad ver. 229.

Ver. 235. κηλὲρ.] Pronunciabatur,
 κηλῶ.

Ver. 237. αἰσας,] Vide infra ad ι.
 116.

Ver. 243. ἔασον] Vide supra ad δ'.
 42.

Ver. 247. Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε,] Virgil.

Namque volans rubra fulvus Jovis ales in æ-
 thra, —

Cycnum excellentem pedibus rapit improbus
 uncis.

— donec vi victus et ipso
 Pondere defecit, prædamque ex unguibus ales
 Projectit fluvio, penitusque in nubila fugit.
 Tum vero augurium Rutuli clamore salutant.
Æn. XII. 247.

Ver. 248. τέκος ἐλάφοιο] Qua ratione,
 hic τέκος, ultimam producat ; item, Ζηνὶ,
 ver. 250. et εἶδον, ver. 251. et θοῦριν, ver.
 262. et Εὐρύπυλος, ver. 265. et σάκειϊ, ver.
 267. Vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 250. πανομφαίῳ Ζηνὶ] Πανομφαῖός
 ἐστίν, ὁ πάσης μαντείας αἴτιος. Οἱ γὰρ ἄλ-
 λαι πάντες, ὑποφῆται Διὸς εἰσιν, εἴτε δαίμο-
 νες ἐκείνοι, εἴτε ἄνθρωποι. *Eustath.*

- Ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστὴν,
 Φραδμονίδην Ἀγέλαον· ὁ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους·
 Τῷ δὲ μεταστρεφθέντι, μεταφρένων ἐν δόρῳ πῆξεν,
 ὦμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν·
 260 Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Τὸν δὲ μέτ' Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος·
 Τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες, Θῆριν ἐπειριμένοι ἀλκὴν·
 Τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς, καὶ ὀπῶων Ἰδομενῆος
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ·
 265 Τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός.
 Τεῦκρος δ' εἵνατος ἦλθε, παλίντονα τόξα τιταίνων·
 Στῇ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκει Τελαμωνιάδαο.

Sed longe primus ille Trojanorum interemit virum armatum,
 Phradmonidem Agelaum: is quidem in-fugam verterat equos;
 Ei autem converso, dorso hastam infixit,
 Humeros inter, perque pectora adegit:

- 260 Decidit autem de curribus, sonitumque dederunt arma super ipso.
 Post hunc autem Atridae, Agamemnon et Menelaus;
 Postque hos, Ajaces, strenuam induti fortitudinem;
 Postque hos Idomeneus, et armiger Idomenei
 Meriones, par Marti homicidae:
 265 Postque hos Eurypylus, Euæmonis præclarus filius.
 Teucer autem nonus venit, resiliens arcus tendens;
 Stetitque sub Ajacis scuto Telamonii.

256 Τρώων] abest a MS. 264 Ἐνυαλίῳ] F. A. J. R.

Ibid. μέγιστον] Vide supra ad α'. 444.

Ver. 251. εἶδον, ὅτι] Barnesius ex tribus MSS. edidit, εἶδονθ' ὅτι. Quomodo et olim legerat Eustathius. Neutrum male. Quanquam usitatus Homero εἶδον, quam εἶδοντο. Cæterum de versione huius versus, vide supra ad α'. 537. Clark. Etiam MS. Lips. habet εἶδονθ'. Sed antiqua manus suprascripsit: γρ. ἦσανθ', quod melius contextui convenit: ὅτι ἄρ' ἐκ Διὸς ἦλυθεν ὄρνις. Ern.

Ibid. ἦλυθεν] Vide supra ad γ'. 205.

Ver. 258. μεταφρένων ἐν δόρῳ πῆξεν,] Vide ad ver. 95.

Ver. 260. ἀράβησε] Vide supra ad δ. 455. et 504.

Ver. 261. Τὸν δὲ — Τοῖσι δ'] Pessime in his et similibus ex Scholiaste edidit Barnesius, Τόνδε — Τοῖσδ'. Vide supra ad ver. 160.

Ver. 264. Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ] Vide supra ad β'. 651.

Ver. 266. παλίντονα τόξα τιταίνων] Virgil.

Spicula torquebat Lycio Cortynia cornu:
 Aureus ex humeris sonat arcus. —

Æn. XI. 773.

- "Ενθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος, αὐτὰρ ὄγ' ἦρως
 Παπτήνης, ἐπεὶ ἄρ' τιν' ὀϊστεύσας ἐν ὀμίλῳ
 270 Βεβλήκει, ὁ μὲν αὖθι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν,
 Αὐτὰρ ὁ αὖτις ἰὼν, πάϊς ὡς ὑπὸ μητέρα, δύσκειν
 Εἰς Αἴανθ'· ὁ δέ μιν σάκει κρύπτασκε φαιινῷ.
 "Ενθα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμύμων;
 'Ορσίλοχον μὲν πρῶτα, καὶ 'Ορμενον, ἦδ' 'Οφελέσην,
 275 Δαίτορά τε, Χρομίον τε, καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην,
 Καὶ Πολυαιμονίδην Ἀροπάονα, καὶ Μελάνιππον,
 Πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πελυβοτέρῃ.
 Τὸν δὲ ἰδὼν γήθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Τόξῃ ἀπὸ κρατερῆ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
 280 Στῇ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·

Ibi Ajax quidem ei submovebat scutum; at iste heros

Circumspiciens, posteaquam aliquem jaculatus in turba

[bat,

- 270 Vulnerasset, ille quidem [qui vulneratus erat] ibi delapsus animam amitte-

Ipse vero [Teucer] retro se-recipiens, puer tanquam ad matrem, submitte-

Ad Ajacem: ille vero eum scuto tegebat splendido.

[bat se

Tum, quem primum Trojanorum interfecit Teucer eximius?

Orsilochum quidem primum, et Ormenum et Ophlestem,

- 275 Dætoraque, Chromiumque, et deo-parem Lycophontem,

Et Polyæmonidem Hamopaonem, et Melanippum,

Omnes alium super-alium dejecit in terram almam.

Eum autem conspicatus, lætatus est rex virorum Agamemnon,

Arcu e forti Trojanorum perdentem phalanges:

- 280 Stetit autem ad eum profectus, et ipsum allocutus est;

276 ἀμ' Ὀπάονα] MS. 283 ὅς] R. 285 ἑκκλ.] MS. edd. vett.

Ver. 268. ὑπεξίφεριν σάκος,] *Scutum submovebat, ut locum haberet Teucer jaculandi.* Editio *Wetsteniana*, (quam hic secutus est *Barnesius*.) licet ad versionem plerumque elegans, hoc tamen in loco sententiam plane pessundat, vertitque, contra ac res erat, ante eum tenebat scutum. *Clark.* Sed et submovebat non est satis perspicuum. Attollebat scutum Ajax et flectebat, ut sub eo velut sub testudine ac tecto staret tutus Teucer: unde mox: ὁ δέ μιν σάκει κρύπτασκε φαιινῷ. *Ern.*

Ver. 272. ὁ δέ μιν σάκει κρύπτασκε φαιινῷ.] Sic apud *Virgilium*:

— magnum — se post cratera tegebat.

Æn. IX. 346.

Χρησιμώτατόν ἐστι τοῖς ἀδελφοῖς τὸ μὴ κτᾶσθαι μήτε τὰς τιμὰς, μήτε τὰς δυνάμεις, ἀπὸ τῶν αὐτῶν, ἀλλ' ἕτερον ἀφ' ἑτέρου. Καὶ γὰρ — τῶν ἀδελφῶν οἱ πρὸς ἐν ἀλλήμα κάμνοντες, ἀνταγωνισταί, πύκται δὲ παγκρατιασταῖς φίλοι, καὶ δολιχοδρόμοι παλαισταῖς εὐμενεῖς εἰσι, καὶ συναγωνῶσι καὶ σπυδαζοσιν ὑπὲρ ἀλλήλων. Διὸ καὶ τῶν Τυνδαριδῶν, πυνξ μὲν ὁ Πολυδύκκης ἐνίκαι, δρόμῳ δὲ ὁ Κάστωρ. Εὐδὲ καὶ τὸν Τεῦκρον Ὀμηρος πεποίκεν ἀπὸ τῆς τοξικῆς εὐδοκίμῳντα, τοῦ ἀδελφοῦ πρωτεύοντος ἐν τοῖς ὀπλίταις· ὁ δὲ μιν σάκει κρύπτασκε φαιινῷ." *Plutarch.* περὶ φιλαδελφίας.

- Τεῦκρε, φίλῃ κεφαλῇ, Τελαμῶνιε, κοίρανε λαῶν,
 Βάλλ' ἔτῳς, αἶκεν τι φῶς Δαναοῖσι γένηαι,
 Πατρί τε σῶ Τελαμῶνι, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα,
 Καί σε, νόθον περ ἑόντα, κομίσσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
 285 Τὸν, καὶ τηλόθ' ἑόντα, εὐκλείης ἐπίβησον.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω, ὥς καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 Αἶκεν μοι δῶ ἦ Ζεὺς Αἰγίοχος καὶ Ἀθήνη
 Ἴλις ἐξαλαπάξαι εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 Πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήϊον ἐν χερσὶ θήσω,
 290 Ἡ τρίποδ', ἥε δύο ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
 Ἡὲ γυναῖχ', ἥ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφάνεε Τεῦκρος ἀμύμων·
 Ἀτρεΐδῃ κύδιζε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν

- “ Teucer, carum caput, Telamonie, princeps populorum,
 “ Jaculare sic; siquod forte lumen Danais fias,
 “ Patrique tuo Telamoni, qui te educavit parvulum existentem,
 “ Et te, spurium licet existentem, studiose-aluit sua in domo:
 285 “ Hunc, etiamsi procul absit, in gloriam evehe.
 “ Tibi autem ego edico, ut et perfectum erit;
 “ Si mihi dederit Jupiter Ægiochus ei Minerva
 “ Ilii evertere bene-ædificatam urbem,
 “ Primo tibi post me præmium-honorarium in manu ponam,
 290 “ Vel tripodem, vel duos equos cum ipsis curribus,
 “ Vel mulierem, quæ tecum eundem lectum conscendat.”
 Hunc autem respondens allocutus est Teucer eximius;
 “ Atrida illustrissime, cur me properantem et ipsum

286 ἐγὼν] R. 288 εἶκετ.] F. A. J. 289 χερσὶ] Fl. A. J.

Ver. 273. τίνα πρῶτον] Ex his verbis liquet quam inepti fuerint, qui supra, ver. 269. voces istas, ἐπεὶ ἄρ' τιν', immutaverint, scripsintque ἐπ' Ἰάρεσσιν, vel ἐπὶ Ἀρτίν, vel Ἐπείαρεσσιν.

Ver. 277. πίλασε] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 281. φίλῃ κεφαλῇ.] Sic apud Virgilium:

—— capitisque injuria cari.

Æn. IV. 354.

Ver. 282. αἶκεν τι φῶς] Siquid forte lumen, vel, siquid forte luminis. Editio Wetsteniana, eamque secutus Barnesius,

minus latine hic reddidit, “ si forte quid “ lumen.”

Ver. 283. ὃ σ' ἔτρεφε] H. Stephanus, alique ediderant, ὃς σ' ἔτρεφε: Id quod nulla potest Licentia excusari. Alii, ὃς ἔτρεφε. Quod ferri quidem potest, sed haud satis est venustum. Optime Barnesius, ὃ σ' ἔτρεφε, ex Schrevelii editione, et ex MS. et analogia ex ipso Homero petita; χ'. 480. — ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἔσαν. Clark. Consentit MS. Lips.

Ver. 286. ὥς καὶ] Al. τῶδε καί.

Ver. 287. Αἰγίοχος] Vide supra ad α'. 202.

- 295 Ὀτρύνεις; ἔ μέν τοι, ὅση δύνάμεις γε πάρεσι,
 Παύομαι· ἀλλ' ἐξ ἔ' προτὶ Ἴλιον ὡσάμεθ' αὐτὰς,
 Ἐκ τῷ δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω.
 Ὅκτ' αὖ δὴ πρόεηκα τανυγλώχιν' αἰετὰς,
 Πάντες δ' ἐν χροῖ πῆχυν ἀρηϊδῶν αἰζήων·
 Τῷτον δ' ἔ' δύναιμι βαλέειν κύνα λυσσητῆρα.
 300 Ἥ ῥα, καὶ ἄλλον οἷσ' ἀπὸ νευρῆφιν ἱάλλεν
 Ἐκτορος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ ἐ' ἔτο θυμός·
 Καὶ τῷ μέν ῥ' ἀφάμαρξ'· ὁ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα,
 Υἱὸν ἐὺν Πριάμοιο, κατὰ σῆθος βάλεν ἰῶ·
 Τόν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ,
 305 Καλὴ Κασιάνειρα, δέμας εἰκυῖα θεῇσι.
 Μήκων δ' ὡς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἥ τ' ἐνὶ κήπῳ

“ Incitas? neque enim, quantum in me certe est,

295 “ Cesso; sed ex quo Ilium versus repulimus ipsos,

“ Ex eo utique sagittis exceptos viros interficio.

“ Octo sane jam emisi longos hamos-habentes sagittas,

“ Omnes autem in corpore fixæ sunt bellicosorum juvenum;

“ Hunc vero nequeo percutere canem rabidum.”

300 Dixit, et aliam sagittam a nervo misit

Hectorem contra, percutere autem ipsum cupiebat animus:

Et ab eo quidem aberravit; sed eximium Gorgythionem,

Filium fortem Priami, ad pectus percussit sagitta:

Quem utique ex Æsima ducta peperit mater,

305 Pulchra Castianira, corpore similis deabus.

Papaver autem sicuti in-alteram-partem caput inflexit, quod in horto

295 προτὶ] edd. vett.

Ver. 295. προτὶ] *Al.* προτὶ. Quod perinde est.

Ver. 297. Ὅκτ' αὖ δὴ —, Πάντες δ' ἐν χροῖ] Virgil.

Quotque emissa manu contorsit spicula virgo,
Tot Phrygii cecidere viri.

Æn. XI. 676.

Ver. 300. ἀπὸ νευρῆφιν] Qua ratione, ἀπὸ, et hic et ver. 309. ultimam producat; item ἀντικρὺ, ver. 301. et 310. item δέμας, ver. 305. et σμιρδαλία, ver. 321. et ἐπὶ, ver. 324. Vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 302. Καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρξ'] Virg.

Æneam petiit; sed non et figere contra

Est licitum. ——— *Æn.* X. 343.

Ver. 304. Τόν ῥ' ἐξ] Vocula ῥα non est in his supervacanea. Vide supra ad ε'. 558.

Ver. 305. Καλὴ] Vide supra ad β'. 45.

Ver. 306. Μήκων δ' ὡς] Transtulit hæc ad *Euryalum* Virgilius:

—— inque humeros cervix collapsa recumbit:

Purpureus veluti cum flos succisus aratro

Languescit moriens, lassove papavera collo,

Demisere caput, pluvia cum forte gravantur.

Æn. IX. 434.

Nec sine magna gratia vocem *purpureus*, interseruit Poëta Romanus, qua et *Ho-*

- Καρπῷ βριδομένη, νοτιῇσί τε εἰαρινῇσιν·
 "Ὡς ἐτέρωσ' ἤμυσε κάρη πῆληκι βαρυνθέν.
 Τεῦκρος δ' ἄλλον οἷσόν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
 310 "Ἐκτορος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ ἐϊέτο θυμός. [λων·
 'Αλλ' ὅγε καὶ τόδ' ἄμαρτε· παρῆσθηλεν γὰρ 'Απόλ-
 'Αλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν "Ἐκτορος ἠνιοχῆα,
 'Ιέμενον πόλεμόνδε, βάλε σῆθος παρὰ μαζόν.
 "Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερῶησαν δέ οἱ ἵπποι
 315 'Ὠκύποδες· τῷ δ' αὖθις λύθη ψυχὴ τε μένος τέ.
 "Ἐκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἠνίοχοιο·
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρῃ·
 Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεόν, ἐγγὺς εἶόντα,
 "Ἴππων ἥνι' ἐλεῖν· ὃ δ' ἄρ' ἐκ ἀπίδῃσεν ἀκέσας.

Fructu sit gravatum, humoreque verno;

Sic ille in-alteram-partem inclinavit caput casside gravatum.

Teucer vero aliam sagittam a nervo misit

- 310 Hectorem contra, percutere autem ipsum cupiebat animus.

At iste etiam tunc aberravit; avertit enim Apollo:

Sed Archeptolemum, audacem Hectoris aurigam,

Ruentem ad pugnam, percussit in pectore juxta mammam:

Decidit autem de curru, retrocesseruntque ejus equi

- 315 Veloces: ipsius vero ibi soluta est animaue roburque.

Hectori autem gravis dolor contexit mentem ob aurigam:

Hunc tamen demum reliquit, tristis licet sui sodalis gratia:

Cebriionem autem jussit fratrem, prope existentem,

Equorum habenas capere: Hic porro non immorigerus-fuit, ut audivit.

minem fuisse Formosum innuit. Quantam venustatem idem vocabulum et in Græcis istis alicubi addiderit, quis non videt?

'Ὡς δ' ὅτε τὴν ὑάκινθον ἐν εὐρεσί ποιμένες ἄνδρες
 Ποσὶ καταστέβουσι, χαίμαί δέ τε Πόρφυρον ἄν-
 θος.

E contrario, Virgilium Homero recte hic annotat Poppius in eo inferiorem, quod in Euryali sui morte coloribus ex Homero desumptis depingenda, pulchrum istud, κάρη πῆληκι βαρυνθέν, omiserit; præcipue cum eum et ipsa Galea in nocte sublustri prodidisset.

Ibid. ἥτ' ἐνὶ κήπῳ Κάρπῳ βριδομένη,]

Scilicet, βριδομένη ἐστὶ. Dubitat inepte admodum Scholiastes, itane intelligendum sit; an potius vox, ἥ τε, dicenda sit περιττεύειν. Quasi vero istiusmodi vocabulum de nihilo intertrudere potuerit scriptor non plane ridiculus.

Ver. 316. πύκασε] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 317. εἶασε,] Vide supra ad δ'. 42.

Ibid. ἀχνύμενός] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 318. ἐκέλευσεν ἀδελφεόν, — "Ἴππων ἥνι' ἐλεῖν] Virgilius:

— furens, acrique incensa dolore,
 Tradit equum comiti, paribusque assistit in
 armis Æn. XI. 709.

- 320 Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
 Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ·
 Βῆ δ' ἰδυὺς Τεύχερα, βαλέειν δέ ἐ θυμὸς ἄνωγεν.
 Ἦτοι ὁ μὲν Φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν οἷσόν,
 Θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος ἔκτωρ
 325 Αὖ ἐρύοντα, παρ' ὦμον, ὅθι κλῆῖς ἀπόεργει
 Αὐχένα τε σῆθος τε, μάλισα δὲ καίριόν ἐσι,
 Τῇ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκρίοντι·
 Ῥῆξε δὲ οἱ νευρὴν· νάρκησε δὲ χεῖρ ἐπὶ καρπῷ·
 Στῇ δὲ γυνὺς ἐριπὼν, τόξον δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 330 Αἶας δ' ἐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος,
 Ἀλλὰ θείων περὶβη, καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
 Τὸν μὲν ἔπειδ' ὑποδύντε δῶα ἐρίηρες ἑταῖροι,
 Μηκιστὺς, Ἐχίοιο πάϊς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
 Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην βαρέα σενάχοντα.

- 520 Ipse autem de curru humi desiliit collucente,
 Horribiliter vociferans; et saxum prehendit manu:
 Perrexitque recta in Teucrum, ac ferire ipsum animus jubebat.
 Ille quidem pharetra exemerat amaram sagittam,
 Posueratque ad nervum: illum vero pugnam-expedite-ciens Hector
 525 Retro ducentem *nervum*, ad humerum, qua-parte junctura dirimit,
 Cervicemque pectusque, maxime autem lethalis locus est,
 Ea utique parte in se ardentem percussit lapide aspero:
 Rupit autem ei nervum: obtorpuīt vero manus ad juncturam:
 Constititque in genua lapsus, arcus vero ei excidit de manu.
 530 Ajax autem non neglexit fratrem collapsum,
 Sed accurrens protexit, et ei scutum prætendit.
 Hunc quidem postea subeuntes duo cari socii,
 Mecisteus, Echii filius, et nobilis Alastor,
 Naves ad cavas portarunt graviter gementem.

522 ἀνώγει] MS. Fl. A. J. 527 βάλε] MS. Fl. A. J. R. recte. 528 ῥῆ-
 ξιν] Fl. A. J. 531 περιβῆ] MS. super i adscr. ε a manu sec. 552 ἐρίηρες]
 abest a Fl. A. 1.

Ver. 521. Σμερδαλία ἰάχων] De hiatu isto, ad sonum continuum productioremque efficiendum consulto summaque cum arte interjecto, quo quasi auribus accipiat clamor intentus; vide supra ad δ. 456.

Ver. 522. ἀνωγει.] Aut legendum ἀνώγει, quomodo in uno MS. scriptum reperit *Barnesius*; aut ἀνωγεν erit, non ex

ἀνωγα, sed ex aoristo ἀνωγον. Alioqui non constaret Temporum ratio. Nam ἀνωγα, non est, jussi, sed, jubeo. Ut videre est, κ'. 120. ξ'. 105. ψ'. 245. aliisque omnibus in locis. Vide supra ad α'. 37. *Clark*. Ἀνώγει MS. Lips.

Ver. 524. κορυθαίολος] Vide supra ad β'. 816.

- 335 Ἀψ δ' αὖτις Τρώεσσιν Ὀλύμπιος ἐν μένος ᾤσεν,
Οἱ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ᾤσαν Ἀχαιῆς.
Ἐκτωρ δ' ἐν πρῶτοισι κίε, σθένει βλεμεαῖνών.
Ὦς δ' ὅτε τίς τε κύων συὸς ἀγρίε, ἢ ἐλέοντοε,
Ἀπτήται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι πεποιδῶς,
340 Ἰσχία τε γλατῆς τε, ἐλίσσόμενόν τε δοκεύει.
Ὦς Ἐκτωρ ᾤπαζε καρηκομόωντας Ἀχαιῆς,
Αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίσταν· οἱ δ' ἐφείοντο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
Φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμην Τρώων ὑπὸ χερσίν,
345 Οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
Ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσι
Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος.
Ἐκτωρ δ' ἀμφιπεριεβῶφα καλλίτριχας ἵππους.
Γοργῆς ὄμματ' ἔχων, ἥδ' ἐβροτολοιγῆ Ἀρηος.

- 335 Rursus autem Trojanis Olympius animos excitavit;
Illique recta ad fossam profundam repulerunt Achivos:
Hector autem inter primos ibat, prae ferocia oculos-truces-circumferens.
Ut vero cum et aliquis canis aprum sylvestrem, vel leonem,
Apprendat a tergo, pedibus velocibus fretus,
340 Coxasque clunesque, convertentemque se observat:
Sic Hector insequabatur comantes Achivos,
Semper occidens postremum quemque: hi vero fugiebant.
At postquam perque vallos et fossam transiissent
Fugientes, multique domiti essent Trojanorum sub manibus,
345 Hi quidem jam apud naves continebantur manentes,
Invicemque bortantes, et omnibus diis
Manus attollentes, alta-voce precabantur unusquisque.
Hector vero undique-circum-agebat pulchras-jubas-habentes equos,
Gorgonis oculos habens et hominum-perniciiei Martis.

339 ποσὶ] MS. 340 ἐλίσσόμενος] edd. vett. præter R. Ibid. τε alterum abest MS. 342 τὸν] abest MS. Ibid. οἱ δὲ φείοντο] MS. 346 κλόμενοι] M. vitiose.

- Ver. 325. Αὖ ἐρύοντα,] Vide supra ad α'. 459. τέστιν, δερμήματα. Idem tradit Schol. Lips. nisi quod etiam γοργόνος tribuit Aristarcho. Ver. 327. μεμαῶτα] Vide supra ad β'. Ern. Ver. 353. Ὀλλυμένων] Vide supra ad γ'. 260. Ver. 349. ὄμματ' Al. ὄματα. Clark. Eustathius tradit, Zenodotum legisse γοργόνος ὄμματ', Aristarchum ὄματα, τε- Ver. 356. Περιαιίδης,] Vide supra ad α'. 398.

- 350 Τὰς δὲ ἰδῶσ' ἐλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Αἴψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ πόποι, Αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, ἐκέτι νῶϊ
 Ὀλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ', ὑστάτιόν περ;
 Οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὅλωνται
 355 Ἀνδρὸς ἐνὸς ῥίπῃ· ὁ δὲ μαίνεται ἐκείτ' ἀνεκτῶς
 Ἐκτῶρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Καὶ λῆν ἔτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειε,
 Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
 360 Ἀλλὰ πατὴρ οὐμὸς φρεσὶ μαίνεται ἐκ ἀγαθῆσι,
 Σχέτλιος, αἶεν ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερφεύς.
 Οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὅ οἱ μάλα πολλάκις υἱὸν
 Τειρόμενον σάεσκον ὑπ' Εὐρυσθεῖος ἀέθλων.

350 Hos autem conspicata, miserta est dea candida-ulnis Juno,

Statimque Minervam verbis alatis allocuta est;

"Eheu! Ægiochi Jovis filia, nonne jam nos

"Pereuntes Danaos curabimus, extremo saltem *in eorum casu*?

"Qui *jam* utique malo fato expleto perierint

355 "Viri unius impetu: quippe furit non amplius tolerabiliter

"Hector Priamides, et sane mala multa fecit."

Hanc autem vicissim allocuta est dea cæsiis-oculis Minerva;

"Atqui omnino hic quidem ferociam animamque perdidisset,

"Manibus Argivorum confectus in patria terra;

360 "Sed pater ille meus mente furit non sana,

"Durus, semper iniquus, mei animi-impetus impeditor.

"Nec quicquam horum recordatur, quod ei valde sæpe filium *Herculem*

"Pressum servavi sub Eurysthei laboribus.

352 ἔκεῖν] ἡμεῖς] R. 354 ἀνατλήσαντες] MS. corr. ex ἀναπλήσαντες, eraso
 altero fulcro.

Ver. 359. φθίμενος ἐν] Qua ratione, φθί-
 μένος, hic ultimam producat; vide supra
 ad α'. 51.

Ver. 362. ὁ οἱ] Vide ad 140. Ern.

Ver. 363. Τειρόμενον — ὑπ' Εὐρυσθεῖος
 ἀέθλων.] Virgil.

— ut duos mille labores

Rege sub Eurystheo, fatis Junonis iniquæ,
 Pertulerit. ————— Æn. VIII. 291.

Ver. 366. Εἰ γὰρ ἐγὼ] Refertur istud,

γὰρ, non ad id, quod proxime præcessit,
 sed ad id, quod elegantius reticetur: "*Sed*
 "*me facti pœnitet. NAM si,*" etc. Vide
 supra ad ε'. 22.

Ver. 368. Ἐξ Ἐρέβους ἄζοντα κύνα]
 Virgil.

Tartareum ille manu custodem in vincla peti-
 vit,

Ipsius a solio Regis, traxitque trementem.

Æn. VI. 395.

- Ἦτοι ὁ μὲν κλαίεισκε πρὸς ἑρανόην· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 365 Τῷ ἐπαλεξήσεσαν ἅπ' ἑρανόθεν προΐαλλεν.
 Εἰ γὰρ ἐγὼ τὰδε ἦδ' ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμησιν,
 Εὖτέ μιν εἰς αἶδαο πυλάρταο πρῆπεμψεν,
 Ἐξ Ἑρέβευς ἄζοντα κύνα συγερεῖ Ἀἶδαο,
 Οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ρέεθρα.
 370 Νῦν δ' ἐμὲ μὲν συγείει, Θέτιδος δ' ἐξήνυσσε βελάες,
 Ἦ οἱ γένατ' ἔκυσσε, καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενεῖε,
 Λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
 Ἔσαι μὰν, ὅτ' ἂν αὖτε φίλην Γλαυκῶπιδα εἴπῃ.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,
 375 Ὅφρ' ἂν ἐγὼ, καταδῦσα Διὸς δόμον Αἰγίοχοιο,
 Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἴδωμαι,
 Εἰ νῶϊ Πριάμοιο παῖς κορυθαίολος ἔκτωρ

“ Certe is quidem flebat ad cœlum: sed me Jupiter

365 “ Ei auxiliaturam de cœlo demisit.

“ At si ego hæc scivissem mente prudenti,

“ Cum eum ad orcum validas portas-habentem misit,

“ Ex Erebo ducturum canem horrendi Plutonis;

“ Non utique effugisset Stygis aquæ profunda fluenta.

370 “ Nunc autem me quidem odit, Thetidis vero perfecit consilia,

“ Quæ ei genua osculata est, et prehendit manu barbam,

“ Supplicans ut honoraret Achillem urbium-eversorem.

“ Erit tamen, cum iterum dilectam Minervam dicat.

“ Quin tu quidem nunc nobis junge solidos-ungulis-equos;

375 “ Dum ego, ingressa Jovis domum Ægiochi,

“ Armis ad bellum instruar, ut videam,

“ An nos conspiciens Priami filius pugnam-expedite-ciens Hector

375 μάλ'] MS. 374 ἐπέντυε] Fl. A. J. 377 νῶϊ] edd. vett. præter R.

378 προφανέσσαι] Fl. προφανέντε] A. J. T. quod non contemnendum, v. not. ad ε'. 778.

Te Stygii tremuere lacus, te janitor Orci
 Ossa super recubans antro semesa cruento.

Æn. VIII. 296.

Ver. 369. Στυγὸς ὕδατος] Pausanias, lib. VIII. cap. 18. citato hoc versu, τὸ δὲ ὕδωρ, ἰνquiret, τὸ ἀπὸ τῆ κρημνῆ τῆ παρὰ τὴν Νάνακριν σάζον, ἐμπίπτει μὲν πρῶτον ἐς σέτραν ὑψηλὴν· διεξελθὼν δὲ διὰ τῆς πέτρας, ἐς τὸν Κραῖδιν ποταμὸν κάττεισι. Θάνατον δὲ τὸ ὕδωρ φέρι τῷτο καὶ ἀνδράπῳ καὶ ἄλ-

λῳ ζῳῇ παντί. Λέγεται δὲ, ὅτι γίνετο ποτε ὀλίθρος ἀπ' αὐτῆ καὶ αἰεὶν, αἱ τῆ ὕδατος ἔπιον πρῶτον· χρόνῳ δὲ ὕψιστον ἐγνώσθη καὶ εἰ δὴ τι ἄλλο πρόσκειται τῷ ὕδατι τῶν ἐς θαῦμα ἠκόντων.

Ver. 372. τιμῆσαι Ἀχιλλῆα] Quanto cum artificio Achillem nusquam non in-seruerit Poëta, vide supra ad β'. 673. 681. et ad ε'. 788. et ad η'. 228.

Ver. 377. Εἰ νῶϊ — Γηθήσει, προφανείσα

- Γηθήσει, προφανείσα ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.
 ἼΗ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἢδ' οἰωνὸς
 380 Δημῶ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 "Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπίδθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 ἼΗ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
 Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνιοιο.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κέρη Διὸς Αἰγίοχοιο,
 385 Πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' ἔδει,
 Ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν·
 ἼΗ δὲ χιτῶν ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο,
 Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο θακρύνοντα.
 ἼΕς δ' ὄχρα φλόγεια ποσὶ βήσατο, λάζετο δ' ἔγχος

" Gavisurus sit, quum apparebimus per belli semitas.

" Certe aliquis et Trojanorum saturabit canes et alites

- 380 " Pinguedine et carnibus, stratus ad naves Achivorum."

Sic dixit: Neque non obsecuta est dea candidas-ulas Juno.

Ac quidem discurrens auro-phaleratos instruebat equos

Juno, veneranda dea, filia magni Saturni.

Minerva autem, filia Jovis Ægiochi,

- 385 Peplum quidem laxatum-defluere-sivit pulchrum patris super pavimento,

Varium, quod utique ipsa fecerat et elaborarat manibus:

Ipsa vero loricam induta Jovis nubes-cogentis,

Armis ad bellum armabatur lachrymosum.

In currus autem fulgidos pedibus conscendit, sumpsitque hastam

385 Versus totus abest a MS. et potest commode abesse, et e margine in textum venisse.

ἀνὰ] De venustate istius, γηθήσει· vide supra ad α'. 330. Cæterum constructio, νῶϊ γηθήσει προφανείσα (quemadmodum et in ista locutione, τίς ἂν τὰδε γηθήσειεν;) vel hujusmodi est, δι' ἡμᾶς γηθήσει προφανείσας, vel, ἡμᾶς ἰδὼν γηθήσει προφανείσας. Nam quod addit Eustathius, (δύναται δὲ θειραπειθῆναι τὸ σολοικισιῶδες, ἢ δι' Ἀντιστῶσεως, — ἀντὶ τῆς, ἡμῶν φανισῶν) plane est, quod de omni semper Antiptosi dictum sit, absurdissimum: quasi scilicet ullus unquam non contemnendus scriptor, aliud dixisse potuerit, aliud voluisse. Porro fuerunt, qui hic legerent (ut ex Scholiis liquet) προφανείσας, vel potius προφανίσας. Quod ferri omni-

no non potest: Nam *Doricum* illud ἄς breve in Accusativis femininorum, *Homero* prorsus erat ignotum. Quod autem in MS. repperit Barnesius, προφανέντι, recte scribi potuerat, licet de *Feminiis* sermo sit; ut fuse ostendimus supra ad ε'. 778.

Ver. 378. πτολέμοιο γεφύρας.] Τὰς διὰ τῆς ρεύματος τῶν αἰμάτων διόδους. Eustath. Vide autem supra ad δ'. 371.

Ver. 379. ἼΗ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας] Trojanorum aliquis, et ante omnes ipse scilicet Hector. Miro autem errore hoc in loco Eustathius istud, Τρώων, non ad τις, sed ad κύνας ἢδ' οἰωνὸς refert.

Ver. 382. ἔντυεν] Vide supra ad ε'. 720.

- 390 Βριθὺν, μέγα, σιβαρὸν, τῷ δάμνησι εἴχας ἀνδρῶν
 Ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
 Ἡρῆ δὲ μάσιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππας.
 Αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον ἐρανῆ, ἃς ἔχον ὦραι,
 Τῆς ἐπιτέτραπται μέγας ἐρανὸς, Οὔλυμπός τε,
 395 Ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἧδ' ἐπιθεῖναι.
 Τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκίας ἔχον ἵππας.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδηθεὺν ἐπεὶ ἶδε, χάσαςτ' ἄρ' αἰνῶς.
 Ἴριν δ' ὅτρυνε χρυσόπτρον ἀγγελέεσαν.
 Βάσκ' ἴδι, Ἴρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε, μηδ' ἔα ἄντην
 400 Ἐρχεσθ'· ἔ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόνδε.
 ὦδὲ γὰρ ἐξερέω, τόδῃ καὶ τετελεσμένον ἔσται.

- 390 Gravem, magnam, validam, qua domat ordines virorum
 Heroum, quibuscunque irascitur præpotenti-patre-nata.
 Juno porro scutica velociter urgebat equos.
 Sponte-suâ autem portæ crepuerunt cæli, quas custodiebant Horæ,
 Quibus commissum est magnum cælum Olympusque,
 395 Ut et aperiant densam nubem, et claudant.
 Hac utique *via*, per eas, stimulo-parentes dirigebant equos.
 Jupiter autem pater ab Ida ut vidit, iratus est graviter:
 Irimque excitavit aureas-alas habentem, nunciaturam;
 “Vade age, Iri velox, retro verte, neque *eas* sine adversus *me*
 400 “Venire: non enim commode congrediemur in prælium.
 “Sic enim edico, quod et perfectum erit:

590 σπιβαρὸν μέγα] MS. 597 χάσαςτ'] MS. 400 πτόλεμόνδε] MS.

Ver. 385. *ἰανόν*] Vide supra ad γ'.

Ver. 389. *Ἐς δ' ἔρχεα φλόγεια*] Qua ratione, *φλόγεια*, hic ultimam producat; item *κεντρηνεκίας*, ver. 396. et *ἀν*, ver. 406. vide supra ad α'. 51.

Ibid. *βήσατο*.] *Αἱ βήσατο*. Vide supra ad β'. 35. et ad ε'. 109.

Ver. 391. *ὀβριμοπάτρη*.] Vide supra ad α'. 45. et 58.

Ver. 392. *Ἡρῆ δὲ μάσιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππας*.] Ita equidem scribendum existimo, (quomodo eundem versum legimus, ε'. 748. atque etiam hoc in loco edidit H. Stephanus,) *Ἡρῆ δὲ μάσιγι*.

Ferri tamen potest et *Ἡρῆ δὴ* ut sit scilicet, *Ἡρῆ ἄρα δὴ ἐπεμαίετο* adeoque augetur vis vocabuli *ἄρα*, quæ hæc cum præcedente ver. 383. connectit. Alioqui scribere potuisset Poëta, *ἐπεμαίετο ἵππας*.

Ver. 393. *μύκον*] Vide supra ad β'. 514.

Ver. 395. *ἀνακλῖναι*] Vide supra ad α'. 309.

Ver. 396. *Τῇ ῥα*] Vide supra ad α'. 56. et ad ε'. 858.

Ver. 399. *Βάσκ' ἴδι*] Vide supra ad β'. 8.

Ver. 400. *καλὰ*] Vide supra ad β'. 43.

- Γυιάσω μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκείας ἵππους·
 Αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω, κατὰ δ' ἄρματα ἄζω·
 Οὐδέ κεν ἐς δεκάτας περιτελλομένους ἐνιαυτὸς
 405 Ἐλκε' ἀπαλθῆσεν, ἃ κεν μάρπτῃσι κεραιυρός.
 Ὅφρ' εἰδῇ Γλαυκῶπις, ὅτ' ἀν' ᾧ πατρὶ μάχεται.
 Ἦρῃ δ' ἔτι τόσον νεμεσίζομαι, ἔδδ' ἐχολᾶμαι·
 Αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν, ὅ, ττι νόησω.
 "Ὡς ἔφατ', ᾧρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέσσα·
 410 Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 Πρώτῃσιν δὲ πύλῃσι πολυπτύχῃς Οὐλύμποιο
 Ἀντομένη κατέρυκε· Διὸς δέ σφ' ἐννεπε μῦθον·
 Πῇ μέματον; τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
 Οὐκ ἑάα Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἀργείοισιν.
 415 Ὡδὲ γὰρ ἠπείλησε Κρόνος παῖς, εἰ τελέει περ,

" Claudos-reddam quidem ipsis sub curribus veloces equos:

" Ipsasque de curru dejiciam, et currus confringam:

" Nec decem vertentibus annis

405 " Vulnera perfecte-sanare-poterunt, quæ deprehensis-impresserit fulmen.

" Ut sciat Minerva, quando cum suo patre pugnaverit.

" Junoni autem non tantopere succenseo, neque irascor;

" Semper enim mihi solet interrumpere, quicquid in-animum-induxero,"

Sic dixit: festinabat autem Iris cursu-procellas-æquans, nunciatura:

410 Ivitque ex Idæis montibus ad magnum Olympum.

Primis autem in portis multas-convalles-habentis Olympi

Occurrens detinuit eas, Jovisque ipsis exposuit sermonem;

" Quo tenditis? cur vobis in præcordiis furit animus?

" Non sinit Saturnius auxilium-ferre Argivis.

415 " Sic enim minatus est Saturni filius, si quidem perficiet,

408 ὅττι] in MS. alterum τ insertum a manu sec. 411 πρώτῃσι] Edd. vett. bene. 414 Ἀργείοισι] Fl. A. J. R. male.

Ver. 406. Ὅφρ' εἰδῇ] Vel facite; " Ut sciat, quando cum patre suo pugnare oporteat." Vel ἰλλειπτικῶς: " Ut, quando cum patre suo pugnaverit, sciat deinceps —." Notante Eustathio.

Ver. 409. ἀελλόπος ἀγγελέσσα.] Virgil.

— at illa leves cæli demissa per auras.

Æn. XI. 595.

Ver. 419. ἀπαλθῆσεν,] *Al.* ἀπαλθῆσισθαι.

Ver. 420. Ὅφρ' εἰδῇ,] Vide supra ad ver. 406.

Ibid. Γλαυκῶπις,] *Al.* Γλαυκῶπι.

Ver. 422. γὰρ εἰ] Vide supra ad α'. 51. n. 9.

Ver. 423. Ἀλλὰ σύγ', αἰνοτάτη, κύον ἀδιδίς,] Non hæc venuste Iris ex sua persona, sed ex Jovis. Quare hoc modo, ut opinor, vertendum, " At tu, inquit, o teter-
 " rima," etc. Clark. Lenius puto sic: At

- Γυῖώσκειν μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκείας ἵππους,
 Αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν, κατὰ δ' ἄρματα ἄζειν.
 Οὐδέ κεν ἐς δεκάτας περιτελλομένους ἐνιαυτὸς
 Ἐλκεί ἀπαλθῆσεν, ἃ κεν μάρπτῃσι κεραυνός.
 420 Ὅφρ' εἰδῆς, Γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν σῶ πατρὶ μάχῃαι.
 Ἦρῃ δ' ἔτι τόσον νεμεσίζεται, ἐδὲ χολᾷται·
 Αἰεὶ γάρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾷν, ὅ, τι νοήσῃ.
 Ἀλλὰ σύγ', αἰνοτάτη, κύον ἀδδῆες, εἰ ἔτεόν γε
 Τολμήσεις Διὸς ἅντα πελώριον ἔγχος ἀεῖραι.
 425 Ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰπῆς' ἀπέβη πόδας ὠκεία Ἴρις.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἦρῃ πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 ὦ πόποι, Αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, ἐκέτ' ἔγωγε
 Νῶϊν ἔω Διὸς ἅντα, βροτῶν ἔνεκεν, πολεμίζειν·
 Τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω,

“ Claudos-redditurum quidem vobis sub curribus veloces equos,

“ Vosque ipsas de curru dejecturum, et currus confracturum.

“ Neque decem vertentibus annis

“ Vulnere perfecte-sanabimini, quæ deprehensis-impresserit fulmen.

420 “ Ut scias, Minerva, quando cum tuo patre pugnaveris.

“ Junoni autem non tantopere succenset, neque irascitur:

“ Semper enim illa ei solet interrumpere, quicquid in-animum induxerit.

“ Sed tu, o terribilis, o canis inverecunda, si revera

“ Audebis, Jovem contra, ingentem hastam-attollere.”

425 Ac quidem sic locuta, abiit pedibus velox Iris.

Tum Minervam Juno allocuta est;

“ Eheu, Ægiochi Jovis filia, non amplius ego

“ Nobis permitto, Jovem contra, mortalium causa pugnare;

“ Quorum alius quidem intereat, alius autem vivat,

420 γλαυκῶπι] MS. edd. vett. quod nescio, cur desertum sit. 428 Ἐνεκεν]

MS. Fl. quod non spernam. ἔνεκεν videtur inductum ad fulciendum ver-
 sum.

tu profecto ferocissima et audacissima sis, si revera vis etc. Non est necesse vocativos hic intelligere. Et illa non sunt aliena a persona Iridis. Ern.

Ibid. εἰ ἐτίον γε Τολμήσεις] Quo istud εἰ τολμήσεις referatur, nihil subjungit. De qua elegantissima Aposiopesi, vide supra ad α'. 340. Clark. Immo vero est, quo referatur, si ita intelligimus præcedentia, ut dixi. Ern.

Ver. 429. Τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω,] Eustathius legit ἀποφθίσθω· φθίσθω, ἐξ οὗ κατὰ κράσιν τὸ φθίσθω. Cæterum ap-
 tissime hæc ad personam Junonis super-
 bam atque præfractam: quæ ut primum,
 quod maxime velit, non possit, continuo,
 “ Nihil hæc sui interesse; sibi perinde
 “ esse, quis vincat, quis pereat morta-
 “ lium.”

- 430 "Ὅς κε τύχη' κείνος δὲ, τὰ αἰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὥς ἐπεικέες.
 "Ὡς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους.
 Τῆσιν δ' ὦραι μὲν λῦσαν καλλιτέριχας ἵππους·
 Καὶ τὰς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι κάρησιν·
- 435 "Ἄρματα δ' ἐκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα.
 Αὐταὶ δὲ χρυσεόσιν ἐπὶ κλισμοῖσι κάδιζον
 Μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιμῆναι ἦτορ.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδηθεν εὐτροχον ἄρμα καὶ ἵππους
 Οὐλυμπόνδ' ἐδίωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο δῶκες.
- 440 Τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
 "Ἄρματα δ' ἀμβρομοῖσι τίθει, κατὰ λῖτα πετάσσας.
 Αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
 Ἔζετο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπος.
 Αἰ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη

430 " Ut cuique fors-ferat: ille vero quæ sua sunt cogitans animo,
 " Trojanisque et Danaïs adjudicet, ut æquum est."

Sic fata, retro vertit solidos-ungulis equos.

His porro Horæ quidem solverunt pulchros-jubis equos;
 Et eos quidem alligarunt ad ambrosia præsepia;

435 Currus autem inclinarunt ad parietes collucentes.

Ipsæ autem [Juno et Minerva] aureis in sellis-recubitoriis sederunt
 Mixtîm cum aliis diis, suo mæstæ corde.

Jupiter autem pater ab-Ida pulchras-rotas-habentem currum et equos
 Ad Olympum egit, deorumque pervenit ad sedes.

440 Huic autem et equos quidem solvit inclytus terræ-quassator [Neptunus];
 Currus vero ad receptaculum posuit, linteo-circumdato.

Ipsc autem aureum in thronum late-sonans Jupiter
 Consedit, eique sub pedibus magnus concutiebatur Olympus.

At solæ a Jove seorsum Minervaque et Juno

433 τησι] MS. 439 διὲωκε] Fl. A. 1. 449 τοῖσι] MS. recte.

Ver. 432. τρέπει] *Al.* τράπει.

Ver. 435. ἐκλιναν] Vide supra ad α'.

509.

Ver. 436. χρυσεόσιν] Pronunciabatur
 χρυσοῖσιν. Vide supra ad β'. 268.

Ver. 441. ἀμβρομοῖσι] Βωμοῖ, ἢ μόνον ἐφ'
 ὧν ἔθνον, ἀλλὰ καὶ — ἀπλῶς ἀνάσθημα ἐφ'
 οὗ ἐσι βῆναί τι καὶ τεθῆναι. Οὕτω γὰρ ἐν
 Ὀδυσσεΐᾳ ἀγαλμάτιά τινα, δᾶδας ἐν χερσὶν

ἔχοντα, ἱσάμενα ἐπὶ βωμῶν, ἥτοι βάσεων τι-
 νων, ἔφαινον. *Eustath.*

Ibid. πετάσσας.] Ita recte edidit Bar-
 nesius. *Vulgg.* male, πετάσας: quod pen-
 ultimam corripit.

Ver. 442. εὐρύοπα Ζεὺς] Vide supra ad
 α'. 175 et 498.

Ver. 443. ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ'
 Ὀλυμπος.] Vide supra ad α'. 528. 529.

- 445 Ἦσθην, ἐδὲ τί μιν προσεφάνεον, ἐδ' ἐρέοντο·
 Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἥσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·
 Τίφθ' ἔτω τετήισθον, Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;
 Οὐ μὲν δὴν κάμετόν γε μάχῃ ἐνὶ κυδανείρῃ
 Ὀλλυῖσαι Τρῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔδεσθαι.
 450 Πάντως, οἷον ἐμὸν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι,
 Οὐκ ἂν με τρέψειαν, ὅσοι θεοὶ εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ.
 Σφῶϊν δὲ πρὶν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα,
 Πρὶν πόλεμόν τ' ἰδέειν, πολέμοιό τε μέγμεγα ἔργα.
 Ὡδὲ γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 455 Οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληγέντε κεραυνῷ,
 Ἄψ' ἐς Ὀλυμπον ἵκεσθον, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἔσιν.
 Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐπέμυζαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη.
 Πλησίαι αἶγ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρῳέεσσι μεδέσθην.
 Ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, ἐδὲ τι εἴπε,

445 Sedebant, nec omnino ipsum alloquebantur, neque interrogabant:
 Sed ille cognovit sua in mente, dixitque;

“Cur ita mæstæ estis, Minervæque et Juno?

“Non sane diu laborastis pugna in gloriosa

“Ad perdendos Trojanos, quorum odium acerbum cepistis.

450 “Omnino, quæ sunt meæ vires et manus invictæ,

“Non me verterint quotquot dii sunt in Olympo.

“Vobis autem prius tremor cepit pulchros artus,

“Quam pugnamque videretis, pugnaeque magna facinorâ.

“Sic enim edico, quod et perfectum fuisset:

455 “Haud sane in vestris curribus, percussæ fulmine,

“Amplius in Olympum rediissetis, ubi immortalium sedes est.”

Sic dixit: at compressis-labris-gemebant Minervæque et Juno.

Propinquæ hæ utique sedebant, malaque Trojanis cogitabant.

Ac Minerva quidem tacita erat, neque quicquam dixit,

452 ἔλαβε] MS. 456 ἔστ] Fl. A. J. R. 458 vid. not.

Ver. 444. Διὸς ἀμφὶς] Vide supra ad α΄. 349.

Ver. 448. Οὐ μὲν δὴν κάμετόν γε] Acerba et faceta irrisio: “Cito sane reversæ estis.” Cæterum alii hic legunt, Οὐ μὲν ἦν, et Οὐ μὲν δὴ, et Οὐ μὲν τοι.

Ver. 454. Ὡδὲ γὰρ ἐξερέω,] Refertur istud γὰρ, non ad id quod proxime præcessit, sed ad id quod elegantissime reticetur: “Ac Feliciter quidem vobis eve-

“nil, quod pugnam inire timueritis; “NAM” etc. Vide supra ad ε΄. 22.

Ibid. ἔστ] Al. ἦεν. Scilicet, ἦεν ἄν.

Ver. 455. πληγέντε] De voce, πληγῆς, vide supra ad γ΄. 51. De constructione elegantissima, πληγῆντι, etiam cum de Faminis sermo sit; vide ad ε΄. 778.

Ver. 456. ἀθανάτων] Vide supra ad α΄. 598.

Ver. 458. α΄γ'] Notandum, quam non

- 460 Σκυζομένη Διὶ πατρὶ, χόλος δέ μιν ἀγριος ἦρει·
 “Ἡρη δ’ ἐκ ἔχαδε σῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
 Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
 Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι σθένος ἐκ ἐπεικτόν·
 ‘Αλλ’ ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ’ αἰχμητάων,
 465 Οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
 ‘Αλλ’ ἦτοι πολέμα μὲν ἀφεξόμεθ’, εἰ σὺ κελεύεις·
 Βελὴν δ’ Ἀργείοις ὑποδησόμεθ’, ἥτις ὀνήσει,
 ‘Ως μὴ πάντες ὄλωνται, ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.
 Τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 470 ‘Ἢες δὴ καὶ μάλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα
 “Οψεαι, αἶκ’ ἐδέλυσθα, βοῶπις πότνια ‘Ἡρη,
 ‘Ολλύντ’ Ἀργείων πελὺν στρατὸν αἰχμητάων.
 Οὐ γάρ περ πολέμα ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἔκτωρ,

460 Irata Jovi patri, ira quippe ipsam atrox tenebat:

Juno vero non continuit in pectore iram, sed allocuta est;

“ Gravissime Saturnie, quale verbum dixisti?

“ Bene et nos scimus, quod tibi potentia vinci nescia:

“ Attamen Danaos lugemus bellicosos,

465 “ Qui jam sane malo fato expleto perierint.

“ At certe bello quidem abstinēbimus, si tu jubes:

“ Consilium vero Argivis suggeremus, quod proderit,

“ Ut ne omnes pereant, irato te ”

Hanc autem respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter;

470 “ Crastino-mane etiam magis, praeputentem Saturnium

“ Videbis, si vis, magnos-oculos-habens veneranda Juno,

“ Perdentem Argivorum ingentem exercitum bellicosorum.

“ Non enim prius a bello cessabit fortis Hector,

466. 67. 68. vid. not. 471 βοῶπις] MS. v. ad 420. 472 πολλὸν] MS. ut v. 50.

sit supervacaneum istud γε, ad connec-
 tendam sententiam. *Clark.* Hic versus
 abest a MS. Lips. Recte. Repetitus
 est temere c. 7. 21. *Ern.*

Ver. 461. “Ἡρη] *Al.* “Ἡρη, et “Ἡρη. Vi-
 de supra ad γ. 24.

Ver. 462. ἔειπες;] *Al.* ἔειπας. Quod
 perinde est; et hic, et aliis permultis in
 locis.

Ver. 463. ὅ τοι] Vide supra ad α.
 537.

Ver. 466-68] Hi tres versus absunt a

MS. Lips. Sunt cum superioribus repe-
 titi ex oratione Minervae ver. 32 sqq. Ibi
 autem sunt aptiores, quia loquitur Mi-
 nerva, cui conveniunt consilia, quia est
 Dea sapientiae. Nec est in responsione
 Jovis, quod eis respondeat: sed tota re-
 fertur ad ver. 464. 465. Itaque forte in-
 de temere huc translati sunt. *Ern.*

Ver. 468. ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.] Ita et su-
 pra ver. 37. Quare pessime in plerisque
 editum hic, Θεοῖο. Quod hoc in loco prorsus
 est invenustum.

- Πρὶν ὄρεθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλείωνα,
 475 "Ἡματι τῷ, ὅτ' ἂν οἱ μὲν ἐπὶ πρύμνησι μάχωνται,
 Στείνει ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ Πατρόκλοιο πεσόντος.
 "Ὡς γὰρ θῆσφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ ἐκ ἀλεγίζῳ
 Χωομένης, ἐδ' εἴ κε τὰ νείατα πείραθ' ἴκηαι
 Γαίης καὶ πόντοιο, ἴν' Ἰαπετός τε Κρόνος τε
 480 "Ἡμενοι, ἔτ' αὐγῆς ὑπερίονος ἡελίοιο
 Τερεποντ', ἔτ' ἀνέμοισι· βαδὺς δέ τε τάρταρος ἀμφίς·
 Οὐδ' ἦν ἔνδ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, ἔ· σεν ἔγωγε
 Σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ ἔ· σέο κύντερον ἄλλο.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἔτι προσέφη λευκώλενος Ἥρη.
 485 'Εν δ' ἔπεισ' ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἡελίοιο,
 "Ελκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρεσαν.
 Τρωσὶν μὲν ῥ' ἀέκυσιν ἔδν φάος· αὐτὰρ Ἀχαιοῖς

- " Quam excitatus sit ad naves velox-pedibus Pelides,
 475 " Die illo, quando hi quidem ad puppes pugnaturi sint,
 " Angustia in gravissima, de Patroclo occiso.
 " Sic enim fatale est: Tui vero ego non rationem-habeo
 " Iratae, neque si ultimos fines adieris
 " Terrae et maris, ubi Iapetusque Saturnusque
 480 " Sedentes, neque splendore supra-gradientis solis
 " Oblectantur, neque ventis: profundus autem tartarus circum:
 " Ne quidem si illuc (*inquam*) perveneris errabunda, tui ego
 " Iratae rationem-habeo; quoniam non te impudentius aliud."
 Sic dixit: Ei autem nihil respondit candida-ulnis Juno.
 485 Occidit vero in Oceanum splendidum lumen solis,
 Trahens noctem nigram super almam terram.
 Ac Trojanis quidem invitis occidit lux: sed Achivis

481 διὰ sine τῇ] MS. Fl. A. J. quod prætulerim. καὶ] T. 483 κύντερον]
 MS.

Ver. 469. *νεφεληγρέτα*] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 471. *βοῶπις*] Vide supra ad α'. 551.

Ver. 474. *Πρὶν ὄρεθαι*] Qua ratione, *πρὶν*, hic producat; item *Διὶ*, ver. 495; et *ἐρεϊσάμενος*, ver. 496; vide supra ad α'. 51, n. 8.

Ibid. *Πηλείωνα*,] De *Achille* nusquam non inserto, vide supra ad β'. 673. 681. ad ε'. 788. et ad η'. 228.

Ver. 477. "Ὡς γὰρ θῆσφατόν ἐστι"] Virgil.

— sic fata Deūm Rex
 Sortitur.— *Æn.* III. 375.

Ver. 485. 'Εν δ' ἔπεισ' — "Ελκον νύκτα"] Virgil.

Vertitur interea cælum, et ruit Oceano nox,
 Involvens umbra magna terramque polumque.
Æn. II. 250.

Nox ruit, et fuscis tellurem amplectitur alis.
Æn. VIIII. 369.

- Ἀσπασίη, τρίλλισος, ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή.
 Τρώων δ' αὖτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἴκτωρ,
 490 Νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἐπὶ δινήεντι,
 Ἐν καθαρῷ· ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος.
 Ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα, μῦθον ἄκρον,
 Τόν ῥ' Ἴκτωρ ἀγόρευε, Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 Ἐγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυ· πάροιθε δὲ λάμπετο δερὺς
 495 Αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θύεε πόρκης·
 Τῷ ὅγ' ἐρεϊσάμενος, ἔπια πτερόεντα προσήυδα·
 Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἧδ' ἐπίκροιο·
 Νῦν ἐφάμην, νῆας τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 Ἀψ ἀπονοσήσειν προτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν·
 500 Ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλις

Grata, exoptissima, supervenit nox tenebrosa.

Trojanorum vero concionem habuit illustris Hector,

- 490 Seorsum a navibus quum duxisset fluvium ad vorticosum,
 In puro; ubi utique cadaveribus vacuum apparebat spatium.
 Ex equis vero cum descendissent in terram, orationem audiebant,
 Quam Hector dicebat, Jovi carus: in manu autem
 Hastam tenebat undecim-cubitorum; prænitebat vero hastæ
 495 Cuspis ærea, circumque aureus ambibat annulus:
 Hac ille nixus, verba alata allocutus est:
 " Audite me, Trojani, et Dardani, et Socii;
 " Modo credidi, navibusque perditis et omnibus Achivis,
 " Retro me rediturum ad Ilium ventosam:
 500 " Sed prius caligo supervenit, quæ nunc servavit maxime

490 ἐν] Fl. A. J. T. quod verum est. v. not. 499 προτὶ] edd. vett.

Ver. 486. ἄσπασιν.] Vide supra ad ζ'.
 142.

Ver. 487. Τρωσὶν μὲν ῥ'] Non vacat istud ῥα; Eam enim vim habet, quam et in versione servavi, *Ac Trojanis quidem etc.*

Ver. 488. ἐπήλυθε] Non ex ἐπήλυθα, sed ex ἐπήλυθον. Alioqui non constaret Temporum ratio. Vide supra ad α'.
 37.

Ver. 490. Νόσφι] Vide supra ad α'.
 549.

Ibid. ποταμῷ ἐπὶ] Ita recte edidit Barnesius. Erat enim non, ut vulgo legitur,

ποταμῷ ἐνί· sed (ut infra ver. 556.) μεσηγὺ νεῶν, ἧδ' ἐΞάνθοιο ῥοάων. Clark. "Επὶ habet etiam MS. Lips. Sed idem significare potest ἐνί, quod subinde dicitur pro ad, apud, prope, præsertim apud poetas. Exempla dabunt Perizon. ad Ælian. V. H. II. 25. et Cel. Wesselingius ad Diodor. T. I. p. 321. etc. In quibus etiam sunt loca de fluminibus, ut ἐν Καμικῷ. Centies apud Isocratem et alios ἢ ἐν Σαλαμῖνι μάχῃ. Itaque ἐν prætulerim. Ern.

Ver. 492. Ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες] Virgil.

- Αργεῖς καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 Ἄλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
 Δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθ'· αὐτὰρ καλλίτριχας ἵππους
 Λύσαθ' ὑπ' ἐξ ὀχέων, παρὰ δέ σφισι βάλλετ' ἐδωδὴν·
 505 Ἐκ πόλιος δ' ἄξασθε βόας καὶ ἴφια μῆλα
 Καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε,
 Σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
 "Ὡς κεν παννύχιοι, μέσφ' ἥες ἡριγενεῖς,
 Καίωμεν πυρὰ πολλὰ, σέλας δ' εἰς ἔρανὸν ἴκη·
 510 Μήπως καὶ διὰ νύκτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Φεύγειν ὀρμήσονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 Μὴ μὰν ἀσπευδεῖ γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἔκκηλοι,
 Ἄλλ' ὥς τις τέτων γε βέλος καὶ οἴκοδι πείσσει,

" Argivos et naves in littore maris.

" Verum nunc quidem obsequamur nocti nigræ,

" Cœnasque instruamus; atque pulchris-jubis equos

" Solvite ex curribus, ipsisque apponite pabulum:

505 " Ex urbe autem ducite boves et pingues oves

" Propere, vinumque suave afferte,

" Panemque ex domibus; insuperque ligna multa colligite,

" Ut per-totam noctem, usque ad auroram mane-genitam,

" Accendamus ignes multos, splendorque ad cœlum perveniat:

510 " Ne forte etiam per noctem comantes Achivi

" Fugere aggrediantur super lata dorsa maris.

" Ne saltem illaccessiti naves ascendant, et quieti;

" Sed faciamus ut quis eorum vulnus etiam domi curet,

505 ἐφοπλισόμεσθα· αὐτὰρ] MS. ἐφοπλιζόμεσθα αὐτὰρ] Fl. A. J. 504 βά-
 λειτ'] MS. 509 ἴκει] MS. 510 καρηκομόοντες] A. J.

———— tota cohors — relictis

Ad terram defluxit equis. — *Æn.* XI. 500.

Ver. 494. ἔχ' ἐνδινάπηχυν] Vide supra ad ζ'. 519.

Ver. 495. χρύσεις] Pronunciabatur χρυσός. Vide supra ad β'. 268.

Ver. 498. Νῦν ἐφάμην, — ἀπονοστήσειν] Refertur istud Νῦν, non ad ἐφάμην, sed ad ὀλέσας ἀπονοστήσειν. *Clark.* Nam Homerus constructionem τῷ νῦν cum futuro non refugit, ut docet Grævius ad Lucian. Solœc. c. 9. *Ern.*

Ver. 499. προτί] *Al. ποτί.* Quod idem est.

Ver. 501. ἐπὶ ῥηγμῖνι] Qua ratione, ἐπὶ hic ultimam producat; item, Δι', ver. 517. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 502. πειθώμεθα νυκτὶ —, Δόρπα τ'] Virgil.

Nunc adeo, melior quoniam pars acta diei;
 Quod superest, læti bene gestis corpora rebus
 Procurate, viri; et pugnam sperate parati.

Æn. IX. 156.

Ver. 503. ἐφοπλισόμεσθ'·] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 504. Λύσαθ' ὑπ' ἐξ ὀχέων,] Non supervacaneum est istud, ὑπὸ. Vide infra ad ver. 543.

- Βλήμενος ἢ ἰῶ, ἢ ἔγχρῃ ὀξυόεντι,
 515 Νηὸς ἐπιθρώσκων· ἵνα τις συγέησι καὶ ἄλλος
 Τρῶσιν ἔφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν ἄρῃα.
 Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ Διὶ φίλοι ἀγγελλόντων,
 Παῖδας πρωθήβας, πολιοκροτάφας τε γέροντας
 Λέξασθαι περὶ ἄστυ, θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
 520 Θηλύτεραι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισιν ἐκάσῃ,
 Πῦρ μίγα καλέοντων· φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω·
 Μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν, λαῶν ἀπέόντων.
 ὦ Ωδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὡς ἀγορεύω·
 Μῦθος δ', ὅς μιν νῦν ὑγίης, εἰρημένους ἔστω·
 525 Τὸν δ' ἤϊες, Τρῶεσσι μετ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω.

" Percussus vel sagitta, vel hasta acuta,

515 " Dum navem propere conscendit: ut quis horreat etiam alius

" Trojanis equum-domitoribus inferre lamentabile bellum.

" Præcones autem per urbem Jovî cari jubeant,

" Pueros pubescentes, et temporibus canos senes

" Excubias-agere circum urbem, a Diis ædificatis in turribus;

520 " Sequioris autem sexus fœminæ in suis ædibus quæque

" Ignem magnum accendant; custodiaque aliqua firma sit:

" Ne manus hostium per insidias ingrediatur urbem, copiis absentibus.

" Sic esto, Trojanî magnanimi, ut dico:

" Ac Sermo hic, qui quidem nunc utilissimus, dictus esto:

525 " Qui autem mane utilis sit, Trojanos inter equum-domitores dicam.

517 ἀγγελλόντων] MS. 518 πολιοκρ.] MS.

Ver. 510. διὰ νύκτα] Schol. Ἀντὶ τῆς διὰ νυκτός. Sed διὰ νύκτα φεύγειν, non est illud modo, quod dicimus (διὰ νυκτός) noctu fugere, sed et noctis beneficio fugere.

Ver. 514. ὀξυόεντι,] Vide supra ad ε'. 50.

Ver. 516. πολύδακρυν ἄρῃα.] Vide supra ad γ'. 152.

Ver. 517. Κήρυκες — Διὶ φίλοι] Jure gentium sacrosancti et inviolati.

Ver. 518. πολιοκροτάφας] Virgil.

Candidior — tondenti barba cadebat.

Virg. Eclog. I. 29.

Ver. 519. Λέξασθαι] Vide supra ad β'. 515.

Ver. 520. Θηλύτεραι δὲ γυναῖκες,] Imbecilliori sexu Fœminæ. Sic apud Sophoclem, Trachin. 1070. Γυνὴ δὲ, Σῆλυς ἦσα· " Fœminæ vis, fœminæ manus," vertente Cicerone: Et mox de seipso Hercules, ibid. ver. 1083. Σῆλυς εὐρημαὶ τάλας, " fœ—" " minata virtus occidit," vertente itidem Cicerone. Stultissime igitur vocem hanc, Θηλύτεραι, ad sententiam minus honestam hic detorsit Scholiastes, et apud Eustathium Porphyrius. Quod et ad rem, hoc in loco, ineptissimum est; et Hectore, viro in primis gravissimo indignissimum,

Εὐχομαι ἐλπόμενος Διὶ τ', ἄλλοισίν τε θεοῖσιν,
Ἐξελάαν ἐνθενδε κύνας κηρессиφορήτας,
Οὓς κῆρες φορέεσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.
'Αλλ' ἥτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάζομεν ἡμέας αὐτές·

530 Πρῶτ' δ' ὑπ' ἡοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὄζυν ἄρηα.
Εἴσομαι, αἶκε μ' ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης
Πὰρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἢ κεν ἐγὼ τὸν
Χαλκῶ δηώσας, ἕναρα βροτόεντα φέρωμαι.

535 Αὖριον ἦν ἀρετὴν διαείσεται, αἶ κ' ἐμὸν ἔγχος
Μείνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν οἶω
Κεῖσεται ἑστηθεὶς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι,

" *Utique vota facio sperans, Jovique cæterisque diis,*

" *Expulsurum me hinc canes funestis-fatis-adductos,*

" *Quos fata adduxerunt nigris in navibus.*

" *Verum enim vero per noctem custodiamus nos ipsos:*

530 *Maue autem sub auroram armis armati*

" *Naves ad cavas excitemus acrem martem.*

" *Videbo, utrumne me Tydides fortis Diomedes*

" *A navibus ad murum repellat, an ego illum*

" *Ære cum-occidero, spolia cruenta auferam.*

535 *Cras suam virtutem perspectam-dabit, si meam hastam*

" *Sustinuerit irruentem: sed in primis puto*

" *Jacebit vulneratus, multique circa ipsum socii,*

530 ἡοῖ] Fl. A. J.

cumque etiam de suis loquatur, plane absurdissimum.

Ver. 521. Πῦρ μίγα καλέοντων φυλακῇ δέ] Virgil.

Interea vigilum excubiis obsidere portas,

—— et mœnia cingere flammis.

Æn. IX. 159.

Ver. 524. Μῦθος δ', ὃς μὲν νῦν ὑγιῆς, εἰρημίνος ἔσω] Sententia ea est, quam in *Versione* exhibui. *Eustathius* aliter accipit: 'Ο μὲν λόγος, ὃς νῦν εἰρημίνος ἐστίν, ὑγιῆς ἔσω. Καὶ συντίτακται μὲν καδ' 'Τπίρβατόν — 'Τγιῆς δὲ λόγος, ὁ ἀπαραποίητος καὶ ἀκολόβωτος. Verum *Hyperbata* ista *Homero*, scriptori summe perspicuo, prorsus erant ignota.

Ver. 529. ἡμέας αὐτές] Pronunciabatur, ἡμᾶς αὐτές. Nam ἡμέας ultimam producit, ideoque contrahitur in ἡμᾶς. Alioqui contraheretur in ἡμεῖς; sicuti βασιλέας, βασιλεῖς, ἀληθείας, ἀληθεῖς.

Ver. 530. σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες — ἐγείρομεν ὄζυν ἄρηα.] Istud Σὺν τεύχεσι (propter adjunctam præpositionem) non refertur ad θωρηχθέντες, (vide ε'. 737. et 9'. 376. 388.) sed ad ἐγείρομεν ὄζυν ἄρηα. Quemadmodum et latine dicitur, armis armari, non cum armis armari: e contrario, cum armis hostem aggredi, recte dicitur. Vide supra ad α'. 528. 529.

Ver. 536. ἐπερχόμενον· ἀλλ'] Qua ratione, ἐπερχόμενον, hic ultimam producat; item, ἀριπεία, ver. 552. vide supra ad α'. 51. n. 8.

- 'Ηελίε ἀνιόντος ἐς αὖριον. Αἶ γὰρ ἔγων ὥς
 Εἶην ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἡματα πάντα,
 540 Τιοίμην δ' ὥς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
 'Ως νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν.
 "Ὡς Ἐκτωρ ἀγόρευ· ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδῃσαν.
 Οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγῷ ἰδρώοντας,
 Δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος·
 545 Ἐκ πόλιος δ' ἄξαντο βόας καὶ ἴφια μῆλα
 Καρπαλίμως· οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο,
 Σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο.
 Κνίσσῃν δ' ἐκ πεδίᾳ ἄνεμοι φέρον ἔρπον ἔϊσω.
 Οἱ δὲ, μέγα φρονέοντες, ἐπὶ πτολίμοιο γεφύρῃ

"Sole orto cras. Utinam enim ego ita

"Sim immortalis et expers-senectutis per dies omnes,

540 "Et honorer sicut honoratur Minerva et Apollo,

"Ut jam dies hic malum feret Argivis."

Sic Hector concionatus est: Trojani autem acclamabant.

Illique equos quidem solvebant jugo sudantes,

Ligabantque capistris apud currus suos unusquisque:

545 Ex urbe autem adducebant boves et pingues oves

Propere; vinumque suave afferebant,

Panemque ex domibus: et insuper ligna multa colligebant.

Nidorem autem ex campo venti ferebant ad caelum usque.

Ipsi vero, multum elati, secundum bellicos ordines

554 δαίωσας] MS. 555 εἶκ'] A. J. 542 δι'] add. in MS. a manu secunda.

745 ἰδρώοντας] MS. sed supersc. ωο.

Ver. 539. ἀθάνατος] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 543. λῦσαν ὑπὸ ζυγῷ ἰδρώοντας,] Ζυγῷ ὑπέλυσαν, (ut ὑπέλυσας δεσμών, α'. 401.) Loris subtilis solutis expedierunt. Nam istud, ὑπὸ, non refertur ad ζυγῷ. Vide supra, ver. 504.

Ver. 547. 549. ξύλα πολλὰ λέγοντο.—Οἱ δὲ, μέγα] Barnesius ex Platonis Alcibiade secundo (circa fin.) locum hunc quatuor versibus (non ineptis quidem illis, si forte huc pertineant) auctiorem edidit.

— ξύλα πολλὰ λέγοντο'

* Ἐρπον δ' ἀθανάτοισι τελέσσας ἐκατόμβας'

Κνίσσῃν δ' ἐκ πεδίᾳ ἄνεμοι φέρον ἔρπον ἔϊσω

'Ἡδεῖαν' τῆς δ' οὔτι θεοὶ μάκαρες δακτύοντο,
 Οὐδ' ἔθελον' μάλα γὰρ σφιν ἀτήχθετο' ἱλός ἐξ',
 Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς εὐμμελής Πριάμοιο.
 Οἱ δὲ μέγα φρονέοντες. —

Clark. Versus primus ἔρπον etc. vix abesse posse videtur. Nidoris enim mentio desiderat praeGRESSAM mentionem sacrificii. Ceterum vix dubitem Homeri libros tempore Platonis hos versus habuisse. Non enim temere e variis locis consulti existimandi sunt, quia Homerum ait, haec de Trojanorum sacrificio dicere Ern.

Ver. 549. ἐπὶ πτολίμοιο γεφύρῃ] Ἀλ. γεφύραις, sive γεφύρης. Ἀλ. ἀνὰ πτολίμοιο

- 550 Εἶατο παννύχιοι· πυρὰ δέ σφισι καίετο πολλά.
 Ὡς δ' ὅτ' ἐν ἔρανῳ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην
 φαίνεται ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἐπλετο νήνεμος αἰθήρ,
 Ἐκ τ' ἐφανον πᾶσαι σκοπιαί, καὶ πρόωνες ἄκροι,
 Καὶ νάπαι· ἔρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγῃ ἄσπετος αἰθήρ,
 555 Πάντα δέ τ' εἶδεται ἄστρα· γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν·
 Τόσσα, μεσηγὺ νεῶν ἡδὲ Ξάνθοιο ῥόων,
 Τρώων καίωντων πυρὰ φαίνεται Ἰλιόδι πρό.
 Χίλ' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο· παρ δὲ ἐκάσῳ
 Εἶατο πεντήκοντα, σέλας πυρὸς αἰδομένοιο.
 560 Ἴπποι δὲ κρεῖττον λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας,
 Ἐσαότες παρ' ὄχεσφιν, εὐθρονον ἧῳ μίμνον.

550 Sedebant per-totam-noctem; ignesque eis ardebant multi.
 Sicut autem quando in cælo stellæ lucidam circa lunam
 Apparent perdecoræ, quando utique est sine vento æther,
 Apparentque omnes speculæ, et cacumina summa,
 Et saltus: cœlitus autem aperitur immensus æther,

555 Et omnia conspiciuntur astra; gaudetque porro animo pastor;
 Ita tot, inter naves et Xanthi fluentæ,
 Trojanorum accendentium ignes apparebant Ilium ante.
 Mille utique in campo ignes ardebant: ad singulos autem
 Sedebant quinquaginta viri, ad lumen ignis ardentis.

560 Equi vero hordeum album comedentes et avenas,
 Stantes apud currus, pulchro-sedentem-in-solio-auroram expectabant.

555 γέγηθε τε φρένα] MS. 556 μεσηγὺ] F. A. J. R. 559 σέλα] MS.
 Fl. A. 1. R.

γεφύρας: ut supra, ver. 578. Quem locum vide; itemque δ'. 371.

Ver. 550. Εἶατο παννύχιοι· πυρὰ δέ σφισι καίετο πολλά.] Virg.

Collucet ignes; noctem custodia ducit
 Insomnem. ——— Æn. IX. 166.

Ver. 554. οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγῃ ἄσπετος αἰθήρ,] Elegantissima et plane mirifica descriptio. Discissis subter et disjectis undique nubibus, aperuit se in immensum æther.

Ver. 556. Χίλ' ἄρ' ἐν πεδίῳ] Notandum istud, ἄρ', singularem hic vim habere in connectenda sententia. "Tot ignes apparebant: Utique mille in campo ignes," etc. Tolle hanc particulam; perit continuo tota sententiæ venustas.

Ibid. παρ δὲ ἐκάσῳ Εἶατο πεντήκοντα, σέλας πυρὸς αἰδομένοιο.] Alii legunt, σέλα.

VOL. I.

Quod ferri potest. Quod autem addit Scholiastes: τῷ ἐκάσῳ, συναπτόν τὸ σέλα· ἢ ἡ, παρ' ἐκάσῳ σέλαι καὶ φωτὶ τῷ πυρὸς· jejuna est valde, et inconcinna constructio. Cæterum merito hic Poppius Terassonum, scriptorem Gallicum, negligentiam postulat; qui apud Homerum Troianos cum sociis non amplius decem fuisse millia contenderit, cum hic liquido dictum sit milites numero fuisse quinquagies mille.

Ver. 560. Ἴπποι δὲ] Virgil.

—— et religatos rite videbat

Carpere gramen equos. ——— Æn. IX. 352.

Ver. 561. εὐθρονον ἧῳ μίμνον.] Potuisset dicere, — ἔμμνον εὐθρονον ἧῳ. At longe venustior est Spondeus iste, ad longinquam auroræ expectationem, et spem arduam, noctisque impatientem.

ΤΗΣ

ὍΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ι'.

Ἑπόθεσις τῆς Ι'. ὍΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας.

ἈΓΑΜΕΨΝΟΝΟΣ συμβαλεύσαντος τοῖς Ἑλλησι φεύγειν, ἴσανται τὴν ἐναντίαν ἀποφαινόμενοι γνώμην Διομήδης καὶ Νέστωρ. Συμβουλευσάντος δὲ Νέστορος, πρὸς Ἀχιλλεῖα πῖμπονται πρέσβεις. Καὶ δεηθεῖσιν ἀντείπεν αὐτοῖς Ἀχιλλεύς. Οἱ δὲ ἀπαγγίλλεσι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰς ὕπνον τρέπονται.

Ἄ Λ Λ Η.

ἘΠΑΥΛΙΣΑΜΕΨΝΩΝ τῶν πολεμίων, διὰ τὴν κατὰ τὸν πόλεμον εὐημερίαν, παρὰ τῷ ναυσάδμῳ, Ἀγαμέμνων ἀπηλπικὰς τὴν σωτηρίαν, ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ἀποφαινόμενος γνώμην, ἀποφύγειν ἐπιβάντας τῶν νηῶν κελεύει τῆς Ἑλληνας. Διομήδης δὲ ἀντειπόντος, Νέστωρ παραυτίκα ἀμείβεται τῶτον. Προσίδησι δὲ τὰ λείποντα αὐτῷ τοῖς λόγοις, Φύλακας κελεύων ἐπὶ τὴν τάφρον ἐκπέμπειν, καὶ τὰς ἀρίστους ἀθροίσαντα βαλεῖεσθαι μετ' αὐτῶν περὶ τῶν ἐπειγόντων. Πείθεται τούτοις ὁ βασιλεὺς, καὶ τὰς ἀρίστους ἐξαῖ, ἐν οἷς πάλιν Νέστωρ Ἀγαμέμνονι σύμβουλος τῶν καλλίστων γίγνεται, τῆς μὲν πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖα κελεύων αὐτὸν ὀργῆς λαθίσθαι, πρὸς δὲ τὸν ἐπείγοντα καιρὸν ἀρμόσασθαι, καὶ πρεσβεῖαν ὡς τὸν τῷ Πηλέως ἀποσεῖλαι. Τοῦ δὲ βασιλέως καὶ δῶρα πολλὰ ὑπισχνυμένους δάσειν, καὶ κηδεῖν ἀξιώσαντος γενέσθαι, παραγίγνεται πρὸς αὐτὸν πρέσβεις, ὁ, τε Ἰθακήσιος καὶ ὁ τῷ Τελαμῶνος, καὶ πρὸς τέτοις Φοῖνιξ. Τῶν δὲ πρεσβέων ἐλθόντων, καὶ τὴν δέσιν ποιμένων, καὶ τὰ κατὰ τῆς Ἑλληνας μνησάντων, καὶ τὴν ἔπειθιν δηλέντων, ἄτεγκτος ὁ Ἀχιλλεύς, καὶ ἔδ' ὅλως ἐνδιδὼς πρὸς τὴν ἀκοὴν τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων εὐρίσκειται ἀλλὰ μνησικακῶν μὲν τῷ Ἀγαμέμνονι, τῶν δὲ δῶρων καταφρονῶν, καὶ τῆς συγγενείας τῷ βασιλέως ὑπερφρονῶν. Καὶ μετὰ τῷ Φοῖνιξ πείθειν αὐτὸν πειρᾶται, καὶ δακρύει τὴν παρῆσαν τῶν Ἑλλήνων τύχην, ὡς εἰς ἔλεον αὐτὸν ὑπάξων· καὶ τῆς περὶ τὴν πρώτην ἡλικίαν ὑπομιμνήσκει τροφῆς· καὶ ὅτι ἔχρῃ, πάντα μητρί πείθεσθαι, παραδείγματι τῷ κατὰ τὴν παλλακίδα χρώμενος, δι' ᾧ εἶπεν, αἰνύττεται· καὶ ὡς πρὸς ἀναγκὴν βοηθήσας, χωρὶς τιμῆς, μεταγνώσεται, τὴν Μελιάργε μάχην καὶ Αἰτωλῶν διηγέμενος. Οὔτε δὲ Φοῖνιξ, πρεσβυτὴς εὐτυχής· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐπίσης τοῖς ἄλλοις ἀποτυγχάνει. Οὔτε δὲ ὁ συγγενὴς αὐτὸν Αἴας ἔτρεψεν, ἐπιπλήσων τε, καὶ ἱκετεύων, καὶ λοιδορούμενος, καὶ παντὶ τρόπῳ πείσαι πειρώμενος. Ἀλλὰ Φοῖνικα μὲν παρ' αὐτῷ κατέχει Ἀχιλλεύς. Ὀδυσσεὺς δὲ, σὺν Αἴαντι, τὰ πρὸς τῷ Ἀχιλλεῖως ἀποπρεσβεύεται τοῖς Ἑλλησιν. Ἐφ' οἷς Διομήδης κατὰπτεται μὲν Ἀχιλλεῖως, ὡς ἔδεόντως ἀμέτερον ὀργῇ σχολάζοντος· τὰς δὲ ἀρίστους ἐπὶ τὴν μάχην προτρέπεται.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ι΄.

Ἐπιγραφαί.

* Ἀπόπειρα, Πρεσβεία, ἢ Λιταί.

Ἀλλως.

Ἐξίστη δ' Ἀχιλλῆος ἀπειθίος ἐστὶν Ἰῶτα.

Ὡς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιῆς
Θεσπεσίη ἔχε φῦζα, φόβος κρυόεντος ἑταίρη·
Πένθει δ' ἀτλήτω βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
Ὡς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,

ITA quidem Trojani custodias agebant: sed Achivos
Divinitus-immissa agebat Fuga, Metus frigidi socia:
Luctu vero intolerando sauciati erant omnes fortissimi.
Sicut autem venti duo pontum commovent piscosum,

Ver. 1. Ὡς οἱ μὲν] “Nec poëtica mo-
do, sed oratoria virtute (*Homerus*) emi-
nentissimus. Nam, ut de laudibus, ex-
hortationibus, consolationibus taceam;
nonne vel *Nonus liber*, quo missa ad
Achillem legatio continetur, — omnes
litium ac consiliorum explicat artes?
Affectus quidem vel illos mites, vel
hos concitatos, nemo erit tam indoc-
tus, qui non in sua potestate hunc auc-
torem habuisse fateatur.” *Quintilian.*
lib. X. c. 1. Καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πρεσβείᾳ, ποιή-
ταις τέχναις ποιεῖ χρώμενος πρὸς ῥήτορας.
Ὁ μὲν γὰρ Ὀδυσσεύς etc. *Dionys. Hali-*
carn. περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως, §. 20.
Ubi totum harum orationum artificium

retextitur, et enarratur. Ut et altero in
Libro, qui inscribitur Τέχνη, §. 8. et 9.

Ver. 3. Πένθει δ' — ἄριστοι.] Οἱ μὲν ἄλλοι
περὶ φυγῆς ἐπιμέλειαν ἐποιεῖντο, οἱ δὲ ἄριστοι
ἐν Πένθει ἦσαν. *Schol. Victoriana*; sc. ex
Petri Victorii codice exscripta.

Ver. 4. Ὡς δ' ἄνεμοι δύο — Ὡς ἐδαίζετο
Θυμὸς] *Virgil.*

Adversi rupto ceu quondam turbine venti
Configunt Zephyrusque Notusque. —

Æn. II. 416.

Cæterum nodum hic in scirpo quæsi-
vunt plerique, quibusnam affectibus duobus
distraherentur Achivorum animi. *Por-*
phyrius (quem secutus est *Scholias*tes.)
φόβον καὶ λύπην intelligit: *Quæst. Homæ.*

* Vide Annot. ad ver. 17.

- 5 Βορέης καὶ Ζέφυρος, τῷ τε Θρήκηθεν ἄητον,
 'Ελθόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαινὸν
 Κορβύεται, πολλὸν δὲ παρὲξ ἄλλα φῦκος ἔχευαν·
 "Ὡς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
 Ἀτρεΐδης δ' ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ,
 10 Φοῖτα, κηρύκεσσι λιγυφθόγγοις κελεύων,
 Κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλήσκειν ἄνδρα ἕκασον,
 Μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρῶτοις πονεῖτο.
 Ἴζον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
 Ἴσατο δακρυχέαν, ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
 15 Ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ·
 "Ὡς ὁ βαρυσενάχων ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδῃσε βαρείῃ·

5 Boreas et Zephyrus; qui utique e Thracia spirant,
 Advenientes repentino; simulque et unda nigra
 In acervum attollitur, multamque extra mare algam fundunt·
 Sic scindebatur animus in pectoribus Achivorum.

Atrides autem dolore magno sauciatus cor,
 10 Obibat, præcones canoros jubens,
 Nominatim ad concionem vocare virum unumquemque,
 Minime autem clamare: ipseque inter primos laborabat.
 Sedebant porro in concione tristes: Agamemnon autem
 Surrexit lachrymas-fundens, ceu fons aquis niger,

15 Qui utique ab excelsa petra nigram fundit aquam:
 Sic ille graviter-suspirans verba Argivis fecit:

"O amici, Argivorum ductores, et principes,

"Jupiter me valde Saturnius detrimento irretivit gravi:

ric. 5. Sch. Victorian. ἔκπληξιν τῶν πα-
 ρόντων καὶ δῖος τῶν μελλόντων. Alii ibidem
 memorati, Ζηνὸς τε νόον, καὶ Τρῶας ἀγανύς.
 Admodum invenuste omnes. Unus rem
 acu tetigit Eustathius: Δαΐζονται, ὃ ἐστὶ
 μερίζονται βελαῖς, εἴτε μίνιν, εἴτε φύγειν
 χρεῖων· fugerentne an permanerent; id sci-
 licet in dubio erat.

Ver. 5. Βορέης καὶ Ζέφυρος,] Porphyrio
 (Quæst. Homeric. 5.) scriptum est, Βόρ-
 ρης. Quomodo Βορέης scilicet pronuncia-
 batur.

Ibid. τῷ τε Θρήκηθεν ἄητον,] Eo nimi-

rum in pelago, cui et ab Aquilonis et ab
 Occidentis partibus adiacebat Thracia
 procellosa. Vide Strabon. lib. I. p. 49.
 Clark. Et ibi Casaubonum.

Ver. 9. ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος] Qua
 ratione, ἄχεϊ, hic ultimam producat; item
 ὑπερμηνίᾳ, ver. 25. et πάλιν, ver. 56. vide
 supra ad α'. 51. Porro alii hic legunt
 βεβλημένος.

Ver. 11. Κλήδην — ἄνδρα ἕκασον, Μηδὲ
 βοᾶν] "Ἐκασον, scilicet τῶν ἡγεμόνων. Εἰ
 μὴ βοᾶν· ne vel hostes, vel etiam sui,
 quantum trepidaretur, intelligerent. Ut

- Σχέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν,
 20 "Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.
 Νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βελεύσατο, καὶ με κελεύει
 Δυσκλέα, Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὄλεσα λαόν.
 Οὕτω περ Διὶ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
 "Ὅς δὴ πολλάων πολλῶν κατέλυσε κάρηνα,
 25 Ἥδ' ἔτι καὶ λύσει, τῷ γὰρ κρᾶτος ἐστὶ μέγιστον.
 Ἄλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες,
 Φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.
 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
 30 Δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες υἱῆς Ἀχαιῶν.
 Ὅψι δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Ἄτρεΐδῃ, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,

" Infestus, qui antea quidem mihi promisit et annuit,

- 20 " Ilio exciso bene-munito rediturum;

" Nunc vero malam fraudem struxit, et me jubet

" Inglorium, Argos redire, postquam multum perididi populum.

" Ita scilicet Jovi erit praeputenti placitum,

" Qui jam multarum urbium demolitus est vertices,

- 25 " Atque adhuc demolietur, hujus enim potentia est maxima.

" Verum agite, ut ego dixero, pareamus omnes,

" Fugiamus cum navibus dilectam in patriam terram :

" Non enim jam Trojam capiemus latas-vias habentem."

Sic dixit: illi vero omnes taciti facti sunt silentio,

- 30 Diu autem muti erant tristes filii Achivorum:

Tandem vero inter eos locutus est pugna-strenuus Diomedes;

" Atreida, tibi primum adversabor inconsulte-loquenti,

29 ἔφαν] Fl. Ibid. ἀκὴν] MS. ut semper.

recte Schol. Victorian. Κατ' ὄνομα τὰς ἀρίστους συνάγει, ἵνα μὴ ἐκπυρσά γίνηται τοῖς πολεμίοις τὰ πρᾶσσόμενα· ἢ καὶ πρὸς τὸ μὴ παρᾶξαι τὰς οἰκείας.

Ver. 14. "Ἰσατο δακρυχίων,] Virg.

Multa gemens, largoque humectat flumine vultum. .En. I. 469.

Ibid. μελάνδρους,] Gloss. Cod. Lips. πολύδρους. Ern.

Ver. 17. "Ὡ φίλοι,] Eadem oratione supra usus est Agamemnon ad tentandos suorum animos, lib. β'. 110 etc. Unde et hic liber nonus inscribitur, Ἀπόπειρα.

Ver. 18. Ζεύς με μέγα] Vide supra ad β'. 111. Ceterum Schol. Victorian. hic legendum volunt, σὺν τῷ δ', τὸ "μέγας."

Ver. 19. πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο] Τότε μὲν, — ὅτε τὸν ὄνειρον ἔπεμψεν (β'. 12.) ἐκεῖ δὲ, πρὶν, διὰ τὸ, "Ἀτρεάπτων ἐπιδέξια." (β. 550. 555.) Schol. Victorian.

Ver. 20. ἀπονέεσθαι] Vide supra ad α'. 598.

Ver. 25. Καὶ λύσει] Vide supra ad β'. 118.

Ver. 29. ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,] Vide supra ad γ'. 95.

- Ἡ δέ μοι ἐστὶν, ἄναξ, ἀγορῇ· σὺ δὲ μή τι χολωθῇς.
 Ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτον ὀνειδίσας ἐν Δαναοῖσι,
 35 Φᾶς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα
 Ἴσας Ἀργείων ἤμην νέοι, ἡδὲ γέροντες.
 Σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνος παῖς ἀγκυλομήτεω·
 Σκῆπτρῳ μὲν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων·
 Ἀλκὴν δ' ἔτοι δῶκεν, ὅ, τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 40 Δαιμόνι, ἔτω περ μάλα ἔλπει νῆας Ἀχαιῶν
 Ἀπτολέμῳ τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας, ὥς ἀγορεύεις;
 Εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται, ὥς τε νέεσθαι,
 Ἔρχεο· πάρ τοι ὁδὸς, νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης
 Ἐσῶσ', αἶ τοι ἔποντο Μυκῆνηθεν μάλα πολλάι·
 45 Ἀλλ' ἄλλοι μενέεσσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,

"Qua fas est, o rex, in concione: tu vero ne irascaris.

"De fortitudine quidem mihi primum convitium-fecisti inter Danaos,

35 "Dicens me esse imbellem et fortitudinis-expertem: Hæc autem omnia

"Sciunt Argivorum et juvenes et senes.

"Tibi vero ex-duobus-alterum dedit Saturni filius versuti:

"Sceptro quidem tibi honorari supra omnes;

"Virtutem autem non dedit, quod utique imperium est maximum.

40 "Bone vir, itane plane credis filios Achivorum

"Imbellesque esse et fortitudinis-expertes, ut dicis?

"Utique, si tibi ipsi animus properat ad redeundum,

"Abi: patet tibi via, navesque tibi prope mare

"Stant, quæ te secutæ sunt a Mycenis valde multæ:

45 "At alii manebunt comantes Achivi,

34 πρῶτος] v. not. Ibid. ὀνειδίσας] MS. 39 τοι] MS. correct. ex τι.

Ver. 30. Δὴν δ' ἄνεω ἦσαν] Οὐτε γὰρ μέ-
 νοντες, χρηστὴν εἶχον ἱλπίδα· ἔτε φεύγειν ἐν-
 κλῆς ἤγνόντο. Schol. Victorian.

Ver. 31. βόην ἀγαθὸς] Vide supra ad
 β'. 408.

Ver. 32. Ἀτρεΐδῃ, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι]
 Virgil.

Dicam equidem, licet arma mihi mortemque
 minetur. Æn. XI. 348.

Cæterum totum hujus loci artificium re-
 textit et singulatim enarrat Dionys. Hali-
 carn. in libro qui inscribitur Τέχνη, §. 8.
 et 9. quem vide.

Ver. 34. Ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτον ὀνειδίσας]
 Nempe in δ'. 370. etc. Vide autem et

ad δ'. 401. Porro Schol. Victorian. hic
 legunt, πρῶτος. De prosodia autem vocis,
 ὀνειδίσας; vide supra ad α'. 140. Clark.
 Πρῶτος habet etiam MS. Lips. superscrip-
 to tamen ov. Et cum edd. Flor. Aldd.
 consentiant, hanc lectionem prætulerim,
 quæ longe efficacior sensum facit.
 Ern.

Ver. 40. Δαιμόνι,] Vide supra ad β'.
 190.

Ver. 42. ἐπίσσυται,] Vide supra ad γ'.
 260.

Ver. 46. εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ, Φευγόντων]
 Elegantissima Aposiopesis. Κομματικῶς δὲ
 εἴπει, μιμνῆσθαι τὸν θυμῷ μινον. Schol. Vic-
 torian.

Εἰσόκε περ Τροίην διαπέρσομεν· εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ,
Φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
Νῶϊ δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ', εἰσόκε τέκμωρ
Ίλῖς εὕρωμεν· σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλυσθμεν.

50 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν,
Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.

Τοῖσι δ' ἀνισάμενος μετεφώνεεν ἱππότα Νέστωρ·
Τυδεΐδῃ, πέρι μὲν πολέμῳ ἐνὶ καρτερός ἐσσι,
Καὶ βελῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλευ ἄριστος.

55 Οὔτις τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται, ὅσσοι Ἀχαιοί,
Οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ ἐ τέλος ἴκεο μύθων.

Ἥ μὴν καὶ νέος ἐσσί, ἐμὸς δέ κε καὶ παῖς εἴης
Ὅπλότερος γενεῇφιν, ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις

"Donec Trojam everterimus: Quod si et ipsi volunt,

"Fugiant cum navibus dilectam in patriam terram:

"Nos vero, ego Sthenelusque, pugnabimus, donec finem

"Ilii invenerimus; favente enim Deo venimus."

50 Sic dixit: Atque omnes acclamarunt filii Achivorum,

Orationem admirati Diomedis equū-domitoris.

Inter eos autem surgens locutus est eques Nestor;

"Tydide, eximie quidem in pugna fortis es,

"Et consilio inter omnes æquales es optimus.

55 Nemo tibi hanc sententiā vituperaverit, quotquot sunt Achivi,

"Neque contra dixerit: sed non ad finem pervenisti consiliorum.

"Utique juvenis es, meus vero etiam filius esse posses

"Minimus natus; et tamen prudentia loqueris

49 εἰληλέσθμεν] MS. 55 κράτερος] MS.

Ver. 48. ἐγὼ Σθένελός τε,] Quanta hic cum arte *Sthenelum* collaudat, et *προσενυχράζει*! Ita fere Cæsar: "Quod si *præterea* nemo sequatur, tamen se cum sola decima legione (contra Germanos) *iturum*, de qua non dubitaret; sibi que eam *prætoriam cohortem futuram*." De bello Gallico, lib. I. §. 40. al. 31. Et; "An, *me deleto*, non animadvertetis decem *habere legiones populum Romanum, quæ non solum vobis obsistere, sed etiam cælum diruere possent?*" De bello Hispanico §. ult.

Ver. 49. εἰλήλυσθμεν.] Vide supra ad α'. 37.

Ver. 52. ἱππότα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 55. Τυδεΐδῃ, πέρι μὲν] Vide supra ad α'. 249. Cæterum de hujus orationis arte rhetorica, vide enarrationem *Dionysii Halicarn.* in libro qui inscribitur *Τέχνη*, §. 8.

Scis ut te cunctis unam —

Prætulerim. —

Æn. XII. 143.

Ver. 55. Οὔτις τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται, — ἀτὰρ ἐ τέλος] Ἐνίοις δὲ καὶ συναναπληρῶν μετ' εὐφημίας τὸ ἐλλείπον, ὡς ὁ Νέστωρ "Οὔτις τοι τὸν μῦθον" etc. *Plutarch.* Εἰ πρῆσ-
βυτέρῳ πολιτεύεον.

Ver. 58. πεπνυμένα βάζεις Ἀργείων βασι-

- Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 60 Ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν, ὃς σεῖο γεραίτερος εὐχομαι εἶναι,
 Ἐξείπω, καὶ πάντα διΐζομαι· ἐδὲ κέ τις μοι
 Μῦθον ἀτιμήσει, ἐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.
 Ἀφρέτωρ, ἀδέμιςος, ἀνείσιός ἐσιν ἐκεῖνος,
 "Ὅς πολέμῃς ἔραται ἐπιδημίῃς, ὀκρυόεντος.
 65 Ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειδάμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
 Δόρυπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι
 Λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.
 Κέρροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.
 70 Δαίνυ δαῖτα γέρεσιν· ἔοικέ τοι, ἔτοι ἀεικές.

- " Argivorum regibus, quoniam recte dixisti.
 60 " Verum age; ego, qui te senior gloriior esse,
 " Eloquar, et omnia persequar: neque aliquis mihi
 " Sermonem improbaverit, ne quidem rex Agamemnon.
 " Sine tribu, sine-lege, sine-lare est ille,
 " Quisquis bellum amat intestinum, horrendum.
 65 " Verum enim vero nunc quidem pareamus nocti nigræ,
 " Cœnasque instruamus: custodes autem quique
 " Incubent ad fossam, quam fodimus murum extra.
 " Juvenibus quidem hæc præcipio: at deinde,
 " Atrida, tu quidem incipias: tu enim supremus es.
 70 " Præbe convivium senibus: decet te, nequaquam est indecorum,

64 ὀκρυόεντος] MS. corr. ex ὀκρυόεντος. 68 κέροισι] MS. bene. 73 ab hoc versu ad 161. fuit lacuna in MS. unius folii, sed ea expleta a recenti manu inserto folio.

λῆας,] Βάσις πρὸς τὴν βασιλείαν. Eustath. Παρὰ πάντας τὴν βασιλείαν. Schol.

Ver. 65. Ἀφρέτωρ, ἀδέμιςος, ἀνείσιός Ε patria, e tribu, e familia omni ejectus. " Nam nec privatos Focos, nec publicas " Leges videtur, nec Libertatis jura cara " habere, quem Discordiæ, quem Cædes " civium, quem Bellum civile delectat." Cicero, Philipp. 15. "Οτι τῶν φύσει ἡ πόλις ἐστὶ, καὶ ὅτι ἀνθρώπος φύσει πολιτικὸν ζῶον· καὶ ὁ ἀπολις διὰ φύσιν, καὶ ὁ διὰ τύχην, ἥτοι φαῦλός ἐστιν, ἢ κορίττων ἢ ἀνθρώπος· ὡς περὶ καὶ ὁ φ' Ὀμήρου λαιδορεθδεῖς, " ἀφρέτωρ, ἀδέμιςος, ἀνείσιος." Aristot. de Repub. lib. I. cap. 2. Horatius:

— perjurus erit, sine gente, cruentus
 Sanguine fraterno, fugitivus. Scrm. II. 5. 15.

Ver. 64. "Ὅς πολέμῃς ἔραται ἐπιδημίῃς,] Videtur hic nonnullis, Achillem perstringere. At multo rectius Dionys. Halicarn. ὡς διὰ κοινῆς δόγματος, καθ' ἀπτόμενος τῷ Ἀγαμέμνονος libro supra citato. Ita enim infra ver. 109. 110. Agamemnoni vitio vertit Nestor, quod Achillem, Achivorum fortissimum, non honorasset.

Ver. 66. ἐφοπλισόμεσθα·] Vide supra ad α'. 140.

Ibid. φυλακτῆρες] Aristarchus legit φυλακτῆρας.

Ver. 67. Λεξάσθων] Δυϊκὸν ῥῆμα, τὸ λεξάσθων, συντίτακται (inquit Eustathius) ὀνόματι πληθυντικῷ. Quod absurdum est, nisi quum de Duobus sermo sit; ut fuse ostendimus supra ad α'. 566. et ad β'.

- Πλεῖαί τοι οἶνς κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
 Ἡμάτιαι Θρηῆκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγασσι.
 Πᾶσά τοι ἔσθ' ὑποδεξίῃ, πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.
 Πολλῶν δ' ἀγρομέων, τῷ πείσεαι, ὅς κεν ἀρίστην
 75 Βελὴν βελεύσῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιῆς
 Ἑσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δῆϊοι ἐγγύθι νηῶν
 Καίεσιν πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηθήσειε;
 Νύξ δ' ἥδ' ἥε διαρράϊσει στρατὸν, ἥε σαώσει.
 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἥδ' ἐπί-
 80 Ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο, [θοντο.
 Ἀμφί τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
 Ἡδ' ἄμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον, υἱᾶς Ἀρσος,

"Plena sunt tibi vino tentoria, quod naves Achivorum

"Quotidianæ ex Thracia per latum pontum advehunt.

"Omnis tibi adest ad-excipiendum-apparatus, multisque imperas.

"Multis autem congregatis, illi obsequaris, qui optimum

75 "Consilium dederit: valde enim opus est omnibus Græcis consilio

"Bono et prudenti; quoniam hostes prope naves

"Accendunt ignes multos: Quis in his latetur?

"Nox autem hæc vel disperdet exercitum, vel servabit."

Sic dixit; illi vero eum libenter et audierunt et obsecuti sunt.

80 Ac custodes cum armis propere exierunt,

Nempe Nestoridesque Thrasymedes, pastor populorum,

Et Ascalaphus et Ialmenus, filii Martis,

78 στρατὸν] abest a MS. 79 μὲν] abest a MS. 80 ἐσσεύοντο] MS. superscr. tamen altero s.

288. Quare aut contractum erit λεξάσθων ex λεξάσθωσαν; aut eo scilicet spectabat Nestor, ut in stationibus singulis milites in vigilia manerent bini.

Ibid. παρὰ τάφρον δρυκτῆν τείχεος ἐκτός.] "Εσω τῆς τάφρου. Schol. Victor. Recte. Ita enim infra, ver. 87. — μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἴζον ἰόντες.

Ver. 69. βασιλεύτατός] Al. βασιλεύτερος.

Ver. 70. Δαῖνυ δαῖτα γέρεσιν.] "Ἰνα μὴ διαβάλλειν δοκῇ τὸν Ἀγαμέμνονα πρὸς τὸ πλεῖθος, ὡς ἀμαρτόντα καὶ χρησάμενον ὀργῇ. Plutarch. de audiendis Poëtis. Item. Symposiac. lib. VII. Qu. 9. Cæterum de Prosodia vocis, δαῖνυ, vide supra ad γ'.

260. Recte hanc ad rem citat Barnesius ex Aristophane:

Στρέψν τέ μοι καὶ τῇδε κρητῖδιον λέχος.

Item ex Euripide:

"Ομνύ· σὺ δ' ἔξαρχ' ἔρεον, ἔστις εὐσεβής.

Iphig. in Taur. 743.

Quibus adde:

"Ομνύ πίδον γῆς, πατέρω δ' ἥλιον πατρός.

Medea, 746.

"Ομνύμι γαῖαν, λαμπρὸν ἥλιον τε φῶς.

Ibid. 752.

Et similia passim. Nam in his, nullus unquam est licentiæ locus.

Ver. 75. χρεῶ] Pronunciabatur, χρεῶ. Vide autem infra ad κ'. 43.

- 'Αμφί τε Μηριόνην, 'Αφαρῆά τε, Δηϊπυρόν τε,
 'Ηδ' ἀμφὶ Κρεϊόντος υἱόν, Λυκομήδεα δῖον.
 85 'Ἐπ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἑκάσῳ
 Κῆροι ἅμ' ἔσειχον, δολὶχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες.
 Καδδὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἵζον ἰόντες.
 'Ενθάδε πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρυπον ἕκαστος.
 'Ατρεΐδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἤγεν 'Αχαιῶν
 90 'Ες κλισίην, παρὰ δὲ σφί τίθει μενοεικέα δαῖτα.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
 Νέστωρ, ὃ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βελέη.
 95 "Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν"

Merionesque, Aphareusque Deïpyrusque,

Et Creontis filius, Lycomedes nobilis:

- 85 Septem erant duces custodum, centeni vero cum singulis

Juvenes ordine-ibant, longas hastas manibus tenentes;

Atque in medio fossæ et muri sedebant profecti:

Ibi ignem accenderunt, apposueruntque cœnam unusquisque.

Atrides autem proceres frequentes duxit Achivorum

- 90 In tentorium; ipsisque apposuit gratum-animo convivium:

Hi autem ad cibos paratos appositos manus extenderunt.

Ac postquam potus et cibi desiderium exemissent,

Illis senex omnium-primus texere cœpit consilium

Nestor, cujus et antea optimum apparuerat consilium:

- 95 Qui ipsis cordatus concionatus est et dixit;

86 κοῦφοι] A. 2. 3. J. Ibid. ἔσειχον] MS. 88 κείαντο] MS. R. 95 ὅς σφιν]

MS. ὃ σφιν] Edd. vett. Ibid. εὔ] F. A. 1. R.

Ver. 77. Καίεισιν] *Al. καίεισι.* Quod perinde est. Vide ad α'. 51.

Ibid. τίς ἂν τάδε γηθήσει;] Vide supra ad α'. 530.

Ver. 81. 'Αμφί τε Νεστωρίδην] De hujusmodi loquendi ratione, vide supra ad γ'. 146.

Ver. 85. "Ἐπ' ἔσαν —, ἑκατὸν δὲ ἑκάσῳ] Virgil.

Bis septem Rutuli, muros qui milite servant, Delecti; ast illos centeni quemque sequuntur, Purpurei cristis juvenes, auroque corusci.

Æn. IX. 161.

Vcr. 94. ἀρίστη φαίνετο βουλή.] Virgil.

— potior sententia visa est. *Æn.* IV. 287.

Ver. 95. "Ὅς σφιν] Ita recte edidit *Barnesius*. *Stephanus*, alique permulti, "Ὅ σφιν. Male.

Ver. 97. 'Εν σοὶ μὲν λήζω, σὺ δ' ἄρῃσθαι.] Virgil.

A te principium, Tibi desinet. —

Ecl. VIII. 11.

Prima dicte mihi, summa dicende Camæna.

Horat. Epist. I. 1. 1.

'Αρχόμενοι δὲ Λίον καὶ λήγοντες καλέουσιν. *Hesiod.*

Ver. 99. Σκῆπτρόν τ', ἠδὲ δέμιπας,] *Σκῆπτρον, διὰ τὸ κράτος. δέμιπας, διὰ τὸ*

- Ἀτρεΐδῃ, κύνδισε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
 Ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι· ἔνεκα πολλῶν
 Λαῶν ἐσσι ἄναξ, καὶ τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξε
 Σκῆπτρόν τ', ἥδ' ἐθέμισας, ἵνα σφίσι βεβλήησθαι.
 100 Τῷ σε χρὴ πέρι μὲν φάσθαι ἔπος, ἥδ' ἐπακῆσαι,
 Κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλα, ὅταν τινὰ θυμὸς ἀνώγη
 Εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἔξεταί ὅ, τι κεν ἄρχῃ.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 Οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τῷδε νοήσει,
 105 Οἷον ἐγὼ νοέω, ἡμὲν πάλαι, ἥδ' ἔτι καὶ νῦν,
 Ἐξέτι τῷ, ὅτε, διογενὲς, Βρισηΐδα κέρην
 Χωομένε· Ἀχιλλῆος ἔβης κλισίῃθην ἀπέβρας·
 Οὐτι καθ' ἡμέτερόν γε νόον· μάλα γάρ τοι ἔγωγε

“ Atrida, gloriosissime, rex virorum, Aganemnon,

“ Iu te quidem finiam, a te autem incipiam; quoniam multorum

“ Populorum es rex, et tibi Jupiter in-manus-dedit

“ Sceptrumque, et jura; ut ipsis consulas:

100 “ Ideo te oportet supra omnes et dicere sententiam, et audire,

“ Perficere etiam et alterius consilium, quum aliquem animus jusserit

“ Dicere in bonum: penes te autem erit quicquid optimum-visum-fuerit.

“ At ego dicam, ut mihi videtur esse optimum.

“ Non enim quis sententiam alius meliorem hac excogitaverit,

105 “ Qualem ego sentio, et olim, et etiam nunc,

“ Ex eo tempore, quando, generose, Briseïda puellam

“ Irati Achillis abiisti a tentorio auferens:

“ Nequaquam secundum nostram quidem sententiam: valde enim tibi ego

96 Ἀγαμέμνων] Fl. 100 φῶσθαι] MS. sed superscr. σθαι. 101 κρηῆναι]
 MS. Ibid. ὅτ' ἂν] R. 102 ἐς] MS. 104 ἀμύονα] MS. man. pr.

δίκαιον· ἔπω γὰρ εἶχον γραπτὰς νόμους.
 Schol. Victor.

Ver. 102. σέο δ' ἔξεταί, ὅ, τι κεν ἄρχῃ.] Τὸ τῶν λόγων κατ' ὁρῶμα, σὺν ἔσται· εἰς σέ γὰρ ἀνενεχθήσεται, ὅ, τι ἂν κρατῇ καὶ συμφέρῃ. — ὁ δὴ ποτε τῆς παραινέσεως πρωτεύη καὶ ἐπικρατυνθῇ ἐκ σῶ γίνεται. Καὶ ἀλλαχῇ. (Odyss. λ'. 345.) — “ ἐκ τῷδ' “ ἔχεται ἔργον τε ἔπος τε.” Schol. Vulgg. et Victorian.

Ver. 104. Οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείονα] Vide supra ad α'. 249. 260. et ad β'. 372. Cæterum alii hic legunt, νόον ἄλλον.

Ver. 106. διογενὲς,] ἄλλ. διογενεὺς. Ut

referatur scilicet ad Ἀχιλλῆος. Quod est hoc in loco minus venustum. Clark. In textu MS. est διογενὲς sed Schol. legit διογενεὺς, atque Doricum esse.

Ver. 109. σὺ δὲ σῶ μεγαλήτορι θυμῷ Εἰζῆς,] Δεξιῶς ὑπὸ πλάτῃς τὰ δνόματα· τὴν αὐθάδειαν μεγαλοφροσύνην καλῶν· καὶ τὸ προσιπτεῖν, εἰζῆς, λέγων. Schol. Victorian. Φίλος ἐπισκεπῆς — ἐπαίνω μᾶλλον ἢ ψόγω χαίρει πρὸς ἐπαινόθωσιν ἡθους χρώμενος. Οὐδὲν γὰρ ἄλλο ποιεῖ τὸν παρρησιαζόμενον ἡκιστα λυπεῖν καὶ μάλιστα θραστεύειν, ἢ τὸ — μὲτ' εὐνοίας προσφέρεισθαι τοῖς ἀμαρτάνουσιν. Ὅθεν ἔτε ἀρνημένους δεῖ πικρῶς ἐξελέγχειν. ἔτε κωλύειν ἀπολογυμένους, ἀλλὰ καὶ προ-

- Πόλλ’ ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ σῶ μεγαλήτορι θυμῷ
 110 Εἷζας, ἄνδρα φέρισον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν,
 Ἡτίμησας· ἐλὼν γὰρ ἔχεις γέρας· ἀλλ’ ἔτι καὶ νῦν
 Φραζώμεσθ’, ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπύθοιμεν
 Δάροισιν τ’ ἀγανοῖσιν, ἔπεσσί τε μειλιχίοισι.
 Τὸν δ’ αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 115 ὦ γέρον, ἔ τι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας·
 Ἀσάμην, ἐδ’ αὐτὸς ἀναίνομαι· ἀντί νυ πολλῶν
 Λαῶν ἐσιν ἀνὴρ, ὅντε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ,
 ὦς νῦν τέττον’ ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.

“ Multis dissuadebam: tu autem tuo magno animo

- 110 “ Cedens, virum fortissimum, quem etiam immortales honorarunt,
 “ Contumelia-affecisti; ereptum enim habes præmium: verum etiam et nunc
 “ Deliberemus, quomodo ipsum placantes flectamus
 “ Donisque placidis, verbisque blandis.”

Hunc autem rursum allocutus est rex virorum Agamemnon;

- 115 “ O senex, nequiquam mentitus mea errata enumerasti:
 “ Peccavi, neque ipse nego; multarum nempe instar
 “ Copiarum est vir, quem Jupiter ex-animo dilexerit,
 “ Sicut nunc hunc honoravit, domuitque populum Achivorum.

115 δάροισι] MS. Ibid. μειλιχίοισιν] edd. vett.

φάσεις εὐσχήμονας ἀμωσγέπως συνεκπορίζειν, καὶ τῆς χειρόνης αἰτίας ἀφισμαίνουσιν, αὐτὸν ἐνδιδόναι μετριώτερον· ὥς — πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα ὁ Νέστωρ, “σὺ δὲ σῶ μεγαλήτορι θυμῷ Εἷζας.” Ἡθικώτερον γὰρ, οἶμαι, τῷ ἠδίκησας καὶ ἡσυχιόνησας, etc. Plutarch. de Adul. et Amici discrim.

Ver. 110. ἀθάνατοι] Vide supra ad α'. 598.

Ver. 115. οὐ τι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας.] “Εσι δὲ, inquit Eustathius, τὸ “ψεῦδος” μὲν ἐπιρρηματικόν, ἀντὶ τῆς ψευδῶς· εἰ μὴ τις ἴσως ἐθέλει εἰλέειν ἐν τῷ “οὐ τι ψεῦδος.” εἴτα ἐπάγειν ἀσυνδέτως κατ’ ἐλλειψιν τὸ ἐφῆξας· ἵνα λίγη κομματικῶς, “οὐ τι ψεῦδος ἐσιν ὅν ἐδημηγόρησας” ἐμὰς ἄτας κατέλεξας.” Minus perite, ut mihi quidem videtur. Quid enim invenustius, aut magis hiulce dici potuisset? Revera illud, ψεῦδος, hoc in loco est, κατὰ ψεῦδος· cuius contrarium est, κατ’ ἀλήθειαν, vel πρὸς ἀλήθειαν.

Ver. 116. Ἀσάμην.] Verbum hoc fictitium et abnorme, ἄ in primis syllabis utramque habet ancipitem. Quod in hoc

verbo (credo) est singulare. Fortasse tamen huius rei ratio ex ea petenda erit analogia, qua analogia dicitur Κρονίωνος et Κρονίανος, τιθνητός et τεθινεώτος, μετήρορος et μετέωρος, λαὸς et λείως, βασιλῆος et βασιλλείως, βασιλῆα et βασιλιά, Ἀχιλλῆα et Ἀχιλλία, etc.

Ibid. ἀντί νυ πολλῶν] Notandum, quam non supervacaneum hic sit istud, νυ, sed eandem fere vim habeat ac Latinum nempe.

Ver. 119. Ἀλλ’ ἐπεὶ ἀσάμην.] Vide supra ad ver. 116. Item ad β'. 111.

Ibid. φρεσὶ λευγαλῆσι πιθήσας, Ἀψ’ ἰδέλῳ ἀρείσαι.] Οὕτω δὲ τὰ ἔπη ταῦτα προσηνέγκατο Διοσχοριδῆς ὁ Ἰσοκράτους μαθητὴς,

Ἀλλ’ ἐπεὶ ἀσάμην, φρεσὶ λευγαλῆσι πιθήσας,

ἢ οἶνον μεθύων, ἢ μὲν ἔβλαψαν θεοὶ ἄλλοι,

Ἀψ’ ἰδέλῳ ἀρείσαι. — Athenæus, lib. I. c. 9.

Barnesius versum istum alterum inserendum potius contendit (ubi et Eustathius ejusdem meminit) infra in lib. τ'. post ver. 137.

- Ἄλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, φρεσὶ λευγαλέησι πιθήσας,
 120 Ἄψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα·
 Ὑμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω,
 Ἐπτ' ἀπύρες τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 Αἴθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
 Πηγᾶς, ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄρροντο.
 125 Οὐ κεν ἀλγίος εἴη ἀνὴρ, ᾧ τόσσα γένοιτο,
 Οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 Ὅσσα μοι ἠνείκαντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.
 Δώσω δ' ἐπὶ γυναικας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,

“ Verum quoniam peccavi, animo lævo obsecutus,

120 “ Iterum volo placare, dareque ingentia dona :

“ Vobis autem coram omnibus inclyta dona nominabo,

“ Septem igni-nunquam-admotos tripodas, decemque auri talenta,

“ Splendidosque lebetas viginti, duodecimque equos

“ Validos, in-cursu victores, qui præmia pedibus reportarunt.

125 “ Non sane pauper esset vir, cui tot contigerint,

“ Neque inops valde-preciosi auri,

“ Quot mihi attulerunt præmia solidi-ungulis equi.

“ Dabo item septem mulieres forma-præstantes, operum scientes,

127 ἠνείκαντο] MS.

Ἄλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, (καὶ μὲν φρένας ἐξέλειτο
 Ζεὺς,)

Ἡ οἶνον μεθύων, ἢ μ' ἐβλάψαν θεοὶ ἄλλοι,

Ἄψ ἐθέλω ἀρέσαι. —

Sed neutro in loco satis apte cohæret versus iste. Nam priore in loco, ubi Jovis mentio non fit, non recte inseritur istud θεοὶ ἄλλοι. Et posteriore in loco, non satis apte apponitur istud οἶνον μεθύων, nisi Parenthesi inclusa dempseris; quæ tamen si dempseris, jam non amplius cohærebit alterum istud θεοὶ ἄλλοι.

Ver. 120. δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα] “Ἴνα μὴ, σμικροψυχίας ἕνεκα, δοῇ τὸν στρατὸν ἀποστρεῖν συμμαχίας. Schol. Victorian. Τῆς Βρισηΐδος τὴν ἀφαίρσιν εἰς τὴν Ἀσπην (supra ver. 18.) ἀναφέρων ὁ Αγαμέμνων, ὁμοῦς “ Ἄψ ἐθέλει ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.” Καὶ γὰρ τὸ δέεσθαι, τὸ μὴ καταφρονοῦντός ἐστι, καὶ ταπεινὸς φανεὶς ὁ ἠδίκησας, ἔλυσε τὴν τῆς ἀλιγωρίας δόξαν. Plutarch. περὶ ἀσποργησίας.

Ver. 121. Ἰμῖν] Al. Ἡμῖν.

Ver. 122. ἀπύρους τρίποδας, — Αἴθωνας δὲ λέβητας] Virgil.

Bina dabo argento perfecta, atque aspera signis,

Pocula : —

Et tripodas geminos ; auri duo magna talenta.

Æn. IX. 263.

Ἀπύρες, πρὸς σύγκρισιν τῶν ἐμπυριζήτων· αἴθωνας δὲ, τὰς εἰς πῦρ βαλλομένας. Schol. Victorian. Ἦν γὰρ τὸ ἀρχαῖον δύο γένη τρίποδων, οὓς καλεῖσθαι λέβητας συνέβαινε ἀμφοτέρους. — Τρίπους χαλκῆς — ὃν νῦν λέβητα καλεῖσι. Οὗτοι δ' ἦσαν οἱ μὲν ἄπυροι, εἰς οὓς τὸν ὄνον ἐξεκράννον· οἳ δὲ λοστροχοὶ, ἐν οἷς τὸ ὕδωρ ἐξέρμαινον, καὶ ἐμπυριζήται. Athenæus, lib. II. c. 2.

Ver. 124. οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄρροντο.] Οὐκ ἐν Πελοποννήσῳ ἦσαν οἱ ἵπποι ἠγωνισμένοι· εἰς γὰρ ἂν ἤδη γέροντες· ἀλλ' ἐν Ἰλίῳ νεοκῆσαν, ἐπιταφίως ἀγῶνας ἀγωνιζόμενοι. Schol. Victorian.

Ver. 127. μώνυχες ἵπποι.] Virgil.

— solido — ungula cornu. Georg. III. 88.

Ver. 128. ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας.] Al. ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας. Virgil.

Præterea bis sex genitor lectissima matrum

Corpora, captivosque dabit. — Æn. IX. 272.

- Λεσβίδας· ἄς, ὅτε Λέσβον ἐϋκτιμένην ἔλεν αὐτὸς,
 130 Ἐξελόμην, αἱ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
 Τὰς μὲν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται, ἣν τότ' ἀπηύρων
 Κέρην Βρισηῖος· καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὀμῆμαι,
 Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἥδ' ἐμιγῆναι,
 ἥ· Ἡ· θέρμις ἀνδρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἥδ' ἐ γυναικῶν.
 135 Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε
 Ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσωσ' ἀλαπάξαι,
 Νῆας ἄλλης χρυσῆ καὶ χαλκῇ νησάσθω,
 Εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί.
 Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας εἰκοσιν αὐτὸς ἐλέσθω,
 140 Αἶ' κε μετ' Ἀργεῖν Ἑλένη κάλλιψαι ἔωσιν.
 Εἰ δέ κεν Ἀργος ἰποίμεθ' Ἀχαιῖζόν, ἔδαρ ἀρξέσης,

- “ Lesbias; quas, quando Lesbum bene-habitatam cepit ipse,
 150 “ Delegi, quæ pulchritudine vincebant genus mulierum.
 “ Has quidem ei dabo; interque cas erit, quam tunc abstuli
 “ Filiam Briseï; et magnum jusjurandum addam,
 “ Nunquam ejus cubile ascendisse, vel cum ea rem habuisse,
 “ Qua mos hominum est, virorum et mulierum.
 135 “ Hæc quidem statim omnia aderunt: si vero insuper
 “ Urbem magnam Priami dii dederint evertere,
 “ Naves abunde auro et ære congesto impleat,
 “ Ingressus, quando dividemus prædam Achivī.
 “ Trojanas porro mulieres viginti ipse deligat,
 140 “ Quæ post Argivam Helenam pulcherrimæ sint.
 “ Quod si unquam Argos pervenerimus Achæicum, uber agri;

151 ποτ'] MS. 157 χαλκῇ καὶ χρυσῇ] Fl. A.

Ver. 129. ἔλεν αὐτὸς,] Πιθανῶς ἔπαινον Ἀχιλλεύς παρενέμιξι, καὶ μονονυχὶ παραχωρήσιν φησὶν τῶν Αὐτῆ σκύλων. Ἀμα δὲ καὶ ὑπ' ὅψιν αὐτῇ τὴν δωρεὰν ἄγει, ἐμφαίνων ὅτι, ἃ οἶδεν ἐκεῖνος, δίδωσιν. Ἀπλῶν δὲ τὸ ἦθος, καὶ πάντα πρὸς παιδῶ. Schol. Fictorian.

Ver. 151. Τὰς μὲν οἱ δώσω,] Qua ratione hic μὲν, (etiam extra cæsuram,) producat; item ἐπὶ, ver. 152. et ἐν, ver. 144. et πρὸς, ver. 147. vide supra ad α'. 51. n. 9

Ver. 154. ἥ· Ἡ· θέρμις ἀνδρώπων] Θουμασίως τὴν αἰσχρὰν λέξιν ἐκάλυψε, — τιμιωτά-

ταις προσηγορίαις ἐπισκιάζων. Schol. Fictorian.

Ver. 155. εἰ δέ κεν αὖτε] Virgil.

Si vero capere Italian, sceptrisque potiri
 Contingerit victori, et prædæ ducere sortem:
 Æn. IX. 267.

Ver. 157. Νῆας ἄλλης χρυσῇ] Plerique hic legunt, Νῆα ἄλλης χρυσῇ. Quod ferri potest. Verum cum infra, ver. 279. a plerisque scribatur Νῆας· et hic quoque, cum Barnesio, Νῆας edidi. Eustathius utrobique legit, Νῆα. Quod perinde erit.

- Γαμβρός κέν μοι ἔοι· τίσω δέ μιν ἴσον Ὀρέσῃ,
 "Ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται, θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
 Τρεῖς δέ μοι εἰσὶ θυγάτρες ἐνὶ μεγάρῳ ἐυπῆκται,
 145 Χρυσόθεμις, καὶ Λαοδίκη, καὶ Ἰφιάνασσα·
 Τῶν, ἣν κ' ἐδέλῃσι, φίλῃν ἀνάεδνον ἀγέσθω
 Πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπιμείλια δώσω
 Πολλὰ μάλ', ὅσσ' ἔπω τις ἐῖς ἐπέδωκε θυγατρί.
 Ἑπτὰ δέ οἱ δώσω εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
 150 Καρδαμύλην, Ἐνόπην τε, καὶ Ἰρὴν ποιήεσσαν,
 Φηρέας τε Ζαδέας, ἡδ' Ἀνθειαν βαθυέλιμον,
 Καλὴν τ' Αἴπειαν, καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν·
 Πᾶσαι δ' ἐγγυὲς ἀλὸς νέεται Πύλῃ ἡμαθόεντος·
 Ἐν δ' ἄνδρες ναῖεσι πολυῤῥήνηες, πολυβῆται,

" *Tum vero gener mihi sit; honorabo autem ipsum æqualiter Orestī,*

" *Qui mihi unicus nutritur, rerum-copia in magna.*

" *Tres autem mihi sunt filiae in domo bene-constructa,*

145 " *Chrysothemis, et Laodice, et Iphianassa:*

" *Harum, quam velit, dilectam sine-sponsalibus ducat*

" *Ad domum Pelei: ego vero dotalia-dona dabo*

" *Multa valde, quot adhuc nemo suæ dedit filiae.*

" *Septem porro ei dabo bene-habitas urbes,*

150 " *Cardamylen, Enopenque, et Hiran herbosam,*

" *Pherasque inclytas, et Antheam profunda-habentem-prata,*

" *Pulchramque Æpeam, et Pedasum vitiferam;*

" *Omnes autem prope mare sunt, ultimæ Pylum versus arenosam:*

" *Virique eas incolunt pecudibus et bobus abundantes,*

144 θυγάτρες ἐν] MS. Ibid. ἐυπῆκται] MS. Fl. 145 καὶ pr.] abest a Fl.

A. 1. 155 Πύλον ἡμαθόεντα] MS.

Ver. 141. ἀρέσῃς,] Vide supra ad ζ.
 142.

Ver. 142. ἔοι.] *Al.* ἔη.

Ver. 144. Τρεῖς δέ μοι εἰσὶ θυγάτρες,] Virgil.

Sunt mihi bis septem præstanti corpore
 nymphæ:

Quarum quæ forma pulcherrima, Deïopeiam

Connubio jungam stabili, propriamque dicabo;

Omnes ut tecum meritis pro talibus annos

Exigat, et pulchra faciat te prole parentem.

Æn. I. 75.

Ver. 147. ἐπιμείλια δώσω] *Al.* ἐπὶ μεί-
 λια δώσω. Nempε μείλια ἐπιδώσω. *Clark.*
 Hoc melius puto et exquisitius. ἐπιδούνα

sic est ψ. 559. et sic profert locum et ex-
 plicant Etym. M. Schol. min. *Ern.*

Ver. 149. Ἑπτὰ δέ οἱ δώσω] Ἄδῃλον, εἴτε
 φερὴν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ καὶ ταύτας δίδωσι
 τὰς πόλεις ἢ ἔξωθεν, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα
 δῶρα. *Schol. Victorian.* At vero mihi
 nequaquam hoc ἄδῃλον videtur. Si enim
 φερὴν et has urbes annumerasset, dixisset
 utique, non Ἑπτὰ δέ οἱ δώσω, sed Ἑπτὰ
 ἅς οἱ δώσω non, *Septem autem, vel Septem*
porro; sed Septem utique, ei dabo.

Ibid. εὖ ναιόμενα πτολίεθρα, — Καὶ οἱ
 ὑπὸ σκέπτῳ] Virgil.

Insuper id campi, quod rex habet ipse Latinus.

Æn. IX. 274.

- 155 Οἳ κέ ἐ δωτίνησι, θεὸν ὥς, τιμήσασι,
 Καὶ οἳ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέεσι δέμισας.
 Ταῦτα κέ οἳ τελέσαιμι μεταλλήξαντι χόλοιο.
 Δμηδήτω· Αἶδης τοι ἀμείλιχος, ἡδ' ἀδάμαστος,
 Τ' ἔνεκα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἀπάντων·
- 160 Καί μοι ὑποσῆτω, ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι,
 Ἥδ' ὅσσον γενεῇ προγενέστερος εὐχομαι εἶναι.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 Ἀτρεΐδῃ κῦδισε, ἀνὰξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 Δῶρα μὲν ἐκ ἔτ' ὄνοσά διδοῖς Ἀχιλῆϊ ἄνακτι.
- 165 Ἄλλ' ἄγετε κλητὲς ὀτρύνομεν, οἳ κε τάχιστα
 Ἐλθωσ' ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.
 Εἰ δ' ἄγε, τὰς ἀν' ἐγὼν ἐπιόψομαι· οἳ δὲ πιθέσθων.

- 155 " Qui ipsum donis, deum tanquam, honorabunt,
 " Et ejus sub sceptro opulenta solvent tributa, [vel, *lata perficient jura.*]
 " Hæc utique ei præstabo, si cessaverit ab ira.
 " Exorari-se-sinat: Pluto *solus* implacabilis et inexorabilis,
 " Quare et hominibus *est* deorum odiosissimus omnium:
 160 " Atque etiam mihi cedat, quatenus major imperio sum,
 " Et quatenus natu major gloriior esse."
 Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor;
 " Atrida gloriosissime, rex virorum Agamemnon,
 " Dona quidem neutiquam aspernanda das Achilli regi.
 165 " Sed agite, delectos excitemus, qui celerrime
 " Eant ad tentorium Pelidæ Achillis.
 " Quin age, hos ego legam; ii autem pareant.

157 μεταλλήξαντι] MS. 167 ἐγὼ] MS. sic et Schol. Vict.

Ver. 150. Ἰρην] *Al.* Ἰρην et Ἰρην.

Ver. 152. Καλὴν] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 155. ἐγγὺς ἀλὸς νάται Πύλου] Vel νάται, ὃ ἴσθιν ἔσχαται, ὥς ὁμορῶσαι τῇ Πύλῳ vel, νάται, συγκοπὴν ἐκ τοῦ νενάϊται, ὃ δηλοῖ τὸ, οἰκοῦνται. Eustath. Ἀπολλόδωρος δὲ γράφει, κίεται. Schol. Victorian. Certe Homeri temporibus nihil hic inerat ambigui. A prioris interpretationis partibus stat istud infra, λ'. 711. — νάτη Πύλου ἡμαθέντος.

Ver. 155. θεὸν ὥς,] Qua ratione θεὸν, hic ultimam producat; item Δι, ver. 168. et Ὀδυσσεῖ, ver. 180. vide supra ad α'. 51. n. 9.

Ver. 158. Ἀἶδης τοι ἀμείλιχος,] Horat.

Non si trecenis, quotquot eunt dies,

Amice, places *illachrymabilem*

Plutona tauris. — Carm. II. 14.

— Manesque adiit, regemque tremendum,
 Nesciaque humanis precibus *mansuiscere* corda.
 Virg. Georg. IV. 469.

Ver. 162. ἱππότα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 166. Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.] Vide supra ad α'. 1.

Ver. 167. Εἰ δ' ἄγε,] Particulæ, εἰ, vis hujusmodi est: Quod si meo consilio *parabis*, age etc. Vide supra ad ζ'. 376.

Ibid. *πιθέσθων.*] Aut contractum hoc ex *πιθέσθων* aut, *duale* si sit, qua ratione id fiat, vide infra ad ver. 182.

- Φοῖνιξ μὲν πρῶτις, Διὶ φίλος, ἡγησάσθω,
 Αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 170 Κηρύκων δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβιάτης ἅμ' ἐπέσθων.
 Φέρετε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημῆσαί τε κέλεσθε,
 "Ὅφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἶκ' ἐλεήσῃ.
 "Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδότα μῦθον ἔειπεν.
 Αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 175 Κῆροι δὲ κρητῆρας ἐπεσέψαντο ποτοῖο·
 Νώμῃσαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαντ', ἐπιὼν δ', ὅσον ἦδελε θυμὸς,
 ὦρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνωνος Ἀτρείδαο.
 Τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,
 180 Δειδύλλων ἐς ἑκασον, Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα,

"Phoenix quidem primum, Jovi dilectus, sit-dux,

"Ac deinceps eat Ajax magnus, et nobilis Ulysses:

170 "Præconum autem Hodiusque et Eurybates simul sequantur.

"Ferte autem ad manus-lavandas aquam, et linguis-favere jubete,

"Ut Jovi Saturnio supplicemus, si forte misereatur."

Sic dixit: his autem omnibus gratam sententiam dixit.

Illico præcones quidem aquam in manus fuderunt,

175 Juvenes autem crateras coronaverunt vino:

Distribueruntque inde omnibus, auspicantes poculis.

At postquam libassent, bibissentque, quantum voluit animus;

Properabant ex tentorio Agamemnonis Atridæ.

Illis autem multa mandata dedit Gerenius eques Nestor,

180 Oculos in unumquemque vertens, Ulyssem autem maxime,

170 ὁ Διδύς] Fl. A. J.

Ver. 168. Φοῖνιξ] Vide supra ad β'. 267.

Ver. 170. Κηρύκων δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβιάτης] "ἵνα δηλωθῇ, ὅτι δημοσία ἐστὶν ἡ πρεσβεία. Ταλθύβιος δὲ οὐ πρέμπεται, ὡς Ἀγαμέμνωνος. Schol. Victorian.

Ver. 175. ἐπισέψαντο] Vide supra ad α'. 470. 471.

Ver. 177. Σπείσαντ'] Fortasse, σπειῖσαν τ'. Quod est usitatus.

Ver. 179. ἱππότες] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 180. Δειδύλλων ἐς ἑκασον,] Οἷον τῇ ᾧ ψει ἱκετεύων, ὡς ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τοῦ παντὸς στελλομένων. Schol. Victorian.

Ibid. Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα,] Quippe cujus

prudentiæ et sapientiæ maximam habuit fiduciam.

Ver. 182. Τῷ δὲ βάτην] Nempe Ajax et Ulysses: Ut recte Schol. Victorian. Nam Phoenix non erat ipse legatus, sed legatorum ad Achillem alumnus suum ductor, ver. 168. "ἔνιοι δὲ (inquit Scholiastes) λέγουσι καὶ συμπεπρεσβευκῆναι τὸν Φοῖνικα καὶ οὐδὲ εἶναι τεκμήριον τὸν παρὰ τῷ Ποιητῇ ἀριθμὸν πολλάκις δὲ καὶ ἐπὶ πλείονων αὐτὸν [τὸν δυϊκὸν] τετάχθαι ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ, (Iliad. α'. 566.

Μὴ νύ τοι οὐ χρεάσωσιν ὅσοι θείοι εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
 Ἄσσον ἰόντες.

Πειραῖν, ὡς πεπίθοιεν ἀμύμονα Πηλείωνα.

Τὼ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

Πολλὰ μάλ' εὐχομένῳ γαιήῳ Ἐννοσιγαίῳ,

Ῥηϊδίῳς πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.

185 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην·

Τὸν δ' εὖρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,

Καλῇ, δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεος ζυγὸς ἦεν·

Τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων, πτόλιν Ἡετίωνος ὀλέσσας·

Τῇ ὅγε θυμὸν ἔτερπεν, αἶδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.

Obsecrans eniti, ut flecterent eximium Pelidem.

Hi autem iverunt juxta littus multum strepentis maris,

Permulta vota facientes terram-cingenti Neptuno,

Ut facile flecterent magnos animos Æacidæ.

185 Myrmidonum vero ad tentoriaque et naves pervenerunt :

Illumque invenerunt animum oblectantem cithara arguta,

Pulchra, affabre-facta, (superne autem argenteum jugum erat:)

Quam ceperat e spoliis, urbe Eëtionis eversa :

Hac is animum oblectabat, canebatque utique præclara-facina virorum.

185 Εὐχομένῳ] in MS. superscr. οἱ. 184. ῥηϊδίῳς δὲ πεπιθεῖν] MS. ῥ. πιθεῖν]

Fl. A. 1. 185 ἴκοντο] MS. 187. ἀργύρεον ζυγὸν] MS. a manu pr.

καὶ ὡς ἐπὶ τοῦ, (*Odys. 9. 48.*)

Κούρω δὲ κρινθίνετι δύο καὶ πιντήκοντα.

Sed absurda admodum est ista sententia: Neque ullo pacto adhiberi potest Numerus *Dualis*, nisi quum sermo sit de *Duo-bus*: Ut fuse ostendimus supra ad α'. 566. et β'. 288. et ε'. 487. Istud ἄσπον ἰόνθ' (*Iliad. α'. 577.*) non utique est ἄσπον ἰόντι, sed ἄσπον ἰόντα, ut ibi ostendimus. Et quamvis recte dicatur, (*Odys. 9. 48.*) κούρω δύο καὶ πιντήκοντα, (quod est videlicet κούρω δύο καὶ κούροι πιντήκοντα;) non tamen recte dici potuisset (quod voluit Scholiastes) κούρω πιντήκοντα καὶ δύο. Nec quoniam recte dicas tam κούροι δύο, quam κούρω δύο; ideoque vicissim dicere licebit, κούρω τρεῖς, vel κούρω πιντήκοντα. Cujus rei rationem supra adjecimus; ad α'. 566. Porro in transcurso id monitum Lectorem velim, recte editum a *Barnesio* versum istum, κούρω δὲ κρινθίνετι —, quod in aliis pessime scriptum est, κούρω δὲ κρινθίνετι. Nam κρινθίνετι primam necessario corripit, (vide supra ad α'. 309.) Neque in his ullus unquam est *licentiæ* locus.

Ver. 184. Ῥηϊδίῳς πεπιθεῖν] Non, ut

Neptunus facile flecteret, (quomodo Editio Wetsteniana, eamque secutus Barnesius pessime vertunt;) sed, ut legatī facile flecterent etc.

Ver. 185. ἰκέσθην] Vide ad ver. 182.

Ver. 186. φρένα τερπόμενον φόρμιγγι] Virgil.

—— canit, et mæstum Musa solatur amorem. *Æn. X. 191.*

Ver. 187. Καλῇ,] Vide supra ad β'. 43.

Ibid. ἐπὶ δ' ἀργύρεος ζυγὸς ἦεν] *Plutarchus* περὶ μουσικῆς, sub finem, citat hoc modo; περὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν. Et *Barnesius* in uno MS. reperit, ἀργύρεον ζυγόν. *Clark.* Idem habuit MS. Lips. a manu pr.

Ver. 189. αἶδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.] Virgil.

—— heroum laudes, et facta parentis.

Eclog. IV. 26.

—— equos, atque arma virūm pugnasque canebat.

Æn. IX. 777.

“Ὡς τε οὐδὲ ποτε ἱκλανθάνισθαι δέον τῆς ἀρετῆς, οὐδὲ τῶν εὐκλειῶν πράξειαν, οὔτε πίνοντα, οὔτε ἄδοντα, τὸν γενναῖον ἄνδρα καὶ βασιλικόν· ἀλλ' αἰὶ διατελεῖν ἢ πράττοντα αὐτὸν μέγα

- 190 Πάτροκλος δέ οἱ οἶος ἐναντίος ἦτο σιωπῇ,
Δέγμενος Αἰακίδαην, ὅποτε λήξειεν αἰείδαν.
Τῷ δὲ βάτην προτέρω, ἡγείτο δὲ διος Ὀδυσσεύς·
Στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο· ταφὼν δ' ἀνόρεσεν Ἀχιλλεύς,
Αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπὼν ἔδος, ἔνθα θάσασεν.
- 195 Ὡς δ' αὖτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἶδε φῶτας, ἀνέσ·
Τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Χαίρετον, ἧ φίλοι ἄνδρες ἰκάνετον· ἧ τι μάλα χρεῶ,
Οἳ μοι σκυζομένω περ Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐσιν.

- 190 Patroclus autem ei solus e-regione sedebat tacitus,
Expectans Æacidem, quando desineret canere.
Hi vero progressi sunt ulterius, præibat autem nobilis Ulysses:
Steteruntque ante ipsum: attonitus autem exiliit Achilles,
Ipsa cum cithara, relicta sede, in qua sedebat.
- 195 Eodem modo et Patroclus, postquam vidit viros, surrexit;
Eos autem dextra prehensens compellavit, pedibus velox Achilles;
“ Salvete, sane amici viri venistis; certe aliqua magna necessitas urget,
“ Qui mihi, quamvis irato, Achivorum gratissimi estis.”

188 τὴν ἄρτ'] T. Ibid. πόλιν] R. 192 ἡγήτω] MS. 197, 198 χαίρετον
— ἔσιν] in MS. superscr. χαίρετε—ἔτε.

τι καὶ θαυμαστὸν, ἡ μεμνημένον τῶν ὁμοίων.
Dion. Orat. 2. Κλέα γὰρ ἀνδρῶν ἄδιν, καὶ
πράξεις ἡμιθέων, ἐπερπεν Ἀχιλλεῖ τῷ Πη-
λείῳ τοῦ δικαιοτάτου. Plutarch. περὶ μου-
σικῆς, sub finem. Τινὲς αὐτῷ [τῷ Ἀλκιβάν-
δρῳ] τῶν ἐγχαυρίων ὑποσχομένου τὴν Πάριδος
λύραν, εἰ βούλοιο, δώσειν· οὐδὲν (ἔφη) τῆς
ἐκείνου δεῖ μοι· τὴν γὰρ Ἀχιλλεῖος κίκτημαι,
πρὸς ἣν ἐκείνος ἀνεπαύετο, αἰεὶ δ' ἄρα κλέα
ἀνδρῶν ἢ δὲ Πάριδος, πάντως μαλακὴν τινα
καὶ θήλειαν ἀρμονίαν [imbelli cithara Horat.
Carm. I. 15. vide supra ad γ'. 54.] ἐρωτη-
κοῖς ἑψαλλεῖ μέλισσι. Φιλοσόφῃ τοίνυν ἐστὶ
ψυχῆς, σοφίας ἐρῶν, καὶ σοφοῦ ἀνδρα θαυ-
μάζειν μάλιστα. Id. de Alexandri Magni
fortuna sive virtute. lib. I. Porro, lautis-
sime hæc verba (αἰεὶ δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν)
vertit Athenæi Interpres Latinus, lib.
XIV. cap. 8. “ Herculem ex heroibus viris
“ ab Achille præcipue cantionibus lauda-
tum;” atque etiam alibi rem eandem repe-
tit; scilicet credidit ἄρα κλέα, idem esse at-
que Ἡρακλῆα.

Ver. 191. ὅποτε λήξειεν] Vide supra ad
α'. 51.

Ver. 192. Τῷ δὲ βάτην] Ulysses et Ajax,
ductore Phænice. Vide supra ad ver.
182.

Ibid. προτέρω.] Προσώτερω, ἐνδοτέρω.
Schol. Sic ver. 199. προτέρω ἄγει.

Ibid. ἡγείτο δὲ διος Ὀδυσσεύς.] Ajaxi præ-
ibat Ulysses, cujus erant præcipuæ vide-
licet in perorando partes: Ducebat autem
ambos Phœnix.

Ver. 194. Αὐτῇ σὺν φόρμιγγι.] Ἐπὶ φι-
λοφροσύνης ἀπήντησεν αὐτοῖς οὕτως, ὡς εἶχεν,
σὺν τῇ κιθάρα. Τινὲς δὲ, ὑπὸ ἐν, αὐτῇ σὺν
φόρμιγγι λιπὼν ἔδος, ὡς αἰδούμενος. Schol.
Victorian. Amicis inopinato advenienti-
bus assurrexit incompósitos.

Ver. 196. δεικνύμενος] Vide supra ad γ'.
260.

Ibid. πόδας ὠκὺς] Vide supra ad α'. 58.

Ver. 197. Χαίρετον, — ἰκάνετον — ἔσιν.]
Vide ad ver. 182.

Ibid. ἧ τι μάλα χρεῶ, Οἳ μοι σκυζομένῳ
περ — φίλτατοί] Summa certe necessitate
adducti, ad me iratum advenistis; vos ta-
men omnium mihi gratissimi advenistis,
etiam irato.

Ver. 200. Εἴσιν δ' ἐν κλισμοῖσι, τάπησί τε]
Virgil.

Aurea composuit sponda, ———
—— stratoque super discumbitur ostro.

Æn. I. 702.

- “Ως ἄρα φωνήσας προτέρω ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς·
 200 Εἶσεν δ' ἐν κλισμοῖσι, τάπησί τε πορφυρέοισιν·
 Αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἑόντα·
 Μείζονα δὴ κρητῆρα, Μεινοίτις υἱε, καδίσα,
 Ζωρότερον δὲ κέραιρε, δέπας δ' ἐντυνον ἐκάσῃ·
 Οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ.
 205 “Ως φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείδεθ' ἐταίρῳ.
 Αὐτὰρ ὅγε κρείον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ,
 Ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκε' οἷος καὶ πίνονος αἰγὸς,

Sic fatus, ulterius duxit nobilis Achilles;

200 Et sedere fecit in sellis recubitoriis, tapetibusque purpureis:

Statim autem Patroclum allocutus est, qui prope aderat;

“ Majorem jam craterem, Menœtii fili, appone,

“ Meraciusque misce, poculumque para unicuique:

“ Hi enim carissimi viri meo sunt sub tecto.”

205 Sic dixit: Patroclus autem dilecto obsecutus est socio.

At ipse vas-carnarium magnum imposuit in ignis splendore,

Et in illo tergum posuit ovis et pinguis capræ,

203. κέραιε] R. ut olim quosdam libros, eosque paucos, nec optimos, habuisse testatur Eustathius. An Hesychio hoc verbum restituendum qui bis habet Κέραινε? Etym. M. in κέραιρε· κέραιρε ἐκ τῷ κερῶ, κεραίρω, etc.

Ibid. πορφυρέοισιν] Vide supra ad α'. 482.

Ver. 202. Μείζονα δὴ κρητῆρα,] Vide supra ad ζ'. 528. Cæterum notanda hic vis vocabuli, δῆ. Majorem (quæso) craterem etc.

Ver. 203. Ζωρότερον δὲ κέραιρε,] Aristoteles interpretatur ὃ τὸ ἀκρατον, ἀλλὰ τὸ θᾶπτον. Poëtic. cap. 25. Alii, apud Athenæum, lib. X. cap. 6. et apud Plutarchum, Sympos. lib. V. Prob. 4. τὸ κέραιον accipiunt, et τὸ θερμὸν, et τὸ εὐκρατον. Alii, τὸν πολυτιμὴν καὶ παλαιὸν οἶνον. Præfert autem Plutarchus, contra quam Aristoteles, ἀκρατότερον εἰρῆσθαι τὸ ζωρότερον. Quæ quidem et potior videtur sententia.

Ibid. δέπας δ' ἐντυνον ἐκάσῃ] Qua analogia fit φαῖνω, ἴφαινον, ἴφινω, φᾶνῶ, ἴφᾶνον, etc. κρῖνω, ἔκρῖνον, ἔκρινᾶ, κρῖνῶ, etc. μαρτυρομαι, μαρτυρόμην, μαρτυρόαμην, μαρτυρόμαι, etc. et similia: Eadem analogia fit ἐντύνω, ἐντύνον, ἐντύνόμην, (vide supra ad δ'. 42.) ἐντύνῶ, ἐντύνον, sive ἐντυον. Vide supra ad ε'. 720. et ad α'. 338.

Ver. 204. ὑπέασι] Nonnulli, ὑπέασσι. Minus recte. Clark. Ὑπέασσι MS. et edd. vett.

Ver. 206. κρείον μέγα] Veteres dubitarunt caro esset intelligenda, an lebes, ut patet ex Eustath. Schol. Lips. nihil de hoc verbo dixit. Quo minus caro intelligatur, impediunt sequentia. Nec vero lebes intelligitur, in quo coquantur carnes. Assa caro est semper in cœnis Homericis. Nec in eodem lebetes coquantur variæ carnes. Sed κρείον est, mea sententia πρᾶσιζα μαγειρικῇ, in qua carnes ponuntur, secantur, ut deinde verubus figi possint, quod sequentia docent. Ἐν πυρὸς αὐγῇ Schol. Lips. comparat cum ἐν ἡλίῳ αὐγῇ. Non posuit in aut super igni, sed prope ignem, in culina. Ern.

Ver. 209. τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάμεν δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς] Τάτω δὲ, τῷ Ἀχιλλεὶ ὑπηρεῖται τὰ κρέα ὁ Αὐτομέδων, οἷον ὑπηρεῖται αὐτὰ' ἐκείνος δὲ διέτεμνεν. Schol. Victorian.

Ver. 210. 211. etc.] Quanto cum artificio Poëta in rebus minutis narrandis, et

- Ἐν δὲ σὺς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ.
 Τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάρμεν δ' ἄρα ὅιος Ἀχιλλεύς·
 210 Καὶ τὰ μὲν εὖ μίσυλλε, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρε·
 Πῦρ δὲ Μενoitιάδης δαΐεν μίγα, ἰσόθεος φῶς.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη, καὶ φλόξ ἑμαράνθη,
 Ἀνδρακιὴν σορέσας, ὀβελὲς ἐφύπερθε τάνυσσε·
 Πάσσε δ' ἄλως θείοιο, κρατευτάων ἐπαιέρας.
 215 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤπτησε, καὶ εἰν ἐλεοῖσιν ἔχευε,
 Πάτροκλος μὲν σῖτον ἐλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ,

Injecit etiam porci saginati tergum abundans pinguedine.

Ipsi autem *Achilli* tenebat *carnes* Automedon, secabatque nobilis Achilles:

- 210 Atque eas quidem scite in-minuta-dividebat, et verubus transfigebat:

Ignem autem Menœtiades accendebat magnum, deo-similis vir.

Ac postquam ignis deflagrasset, et flamma elanguisset,

Prunis stratis, *is* verua desuper extendit:

Inspersitque sale sacro, e fulcris elevans.

- 215 Ac postquam assavisset, et in mensas-coquinarias fudisset,

Patroclus quidem panem acceptum distribuit in mensa,

206 αὐτὰρ ὁ κρεῖον] MS. 209 τάρμεν] MS. 215 ἐλεοῖσιν] MS. in textu
 et Schol. et edd. vett. ἔχευεν] Fl. A. J. ἔθηκε] MS. ἔθηκεν] R.

hic et alias, sententias singulas singulis
 versibus absolvat; vide supra ad α'. 456.
 etc. et ad β'. 102. Εἰς ταπεινὴν τάξιν μα-
 γειρικὴν κατερχόμενος, ἔδεν ἥττον τὴν ἡρώι-
 κὴν διαφυλάττει σιμνότητα. Schol. *Victo-
 rian.* ad ver. 206. Et ad ver. 212. Εἰς
 ταπεινὴν ἀπαγγελίαν, ἔδειξεν τοσαύτην ἐπί-
 θεκε σιμνότητα. *Homerum* nemo in mag-
 nis sublimitate, in parvis proprietate su-
 peraverit. *Quintilian.* lib. X. cap. 1.
Clark. Eadem totidem verbis cum Schol.
Victor. habet Lips. laudans insuper me-
 taphorarum usum et verborum delectum,
 quod κάβαλε dixit non κατέθηκε, τεθα-
 λυῖαν ἀλοιφῇ etc. *Ern.*

Ver. 212. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη, καὶ
 φλόξ ἑμαράνθη,] *Virgil.*

Postquam collapsi cineres, et flamma quievit.

Æn. VI. 226.

Plutarchus, de facie in orbe lunæ, versum
 hunc ita citat,

Αὐτὰρ ἐπεὶ πυρὸς ἀνδρὸς ἀπέπατο, πύσσατο δὲ
 φλόξ.

Alii isto modo,

Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἑμαράνθητο, πύσσατο δὲ
 φλόξ.

Utrique minus eleganter.

Ver. 213. ὀβελὲς ἐφύπερθε τάνυσσε.] Quod
 erat prunis hoc modo *impositum*, diceba-
 tur Romanis *In igne versari*, simili fere
 loquendi ratione ac *Equitem* dicebant *In
 equo vehi*. Quod cum non intelligeret
Jul. Cæs. Scaliger. (*Poët.* lib. VI. cap. 7.)
 imperite admodum istud *Horatii* repre-
 hendit, — “*turdos versat in igne;*” con-
 tenditque *Horatium* scribere debuisset, —
 “*versat ad ignem.*” Quæ alia res est, ac
 quod voluit *Horatius.* *Clark.* Atque
 etiamsi *versat ad ignem* est illud ipsum,
 quod voluit *Horatius*, tamen idem est *ver-
 sat in igni*, ut supra ἐν ποταμῷ, idem quod
 ἐπὶ ποταμῷ. *Ern.*

Ver. 214. ἄλως θείοιο,] Θεῖοιο, ἢ ὅτι τὰς
 φιλίας συνάγει, ἢ διὰ τὸ ἄσσηπτα τηρεῖν τὰ
 πασόμενα. Schol. *Victorian.* Vel, quia
 in universa vita plurimus ejus et com-
 munis est usus; qua de causa *Aqua* iti-
 dem et *Lux* eandem habent appellatio-
 nem. *Plutarch.* *Symp.* lib. V. *Probl.* 10.

- Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 Αὐτὸς δ' ἀντίον ἵζεν Ὀδυσσῆος θεῖοιο,
 Τοίχῃ τῇ ἐτέρωιο· θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει
 220 Πάτροκλον, ὃν ἑταῖρον· ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνειδάτ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Νεῦσ' Αἴας Φοῖνικι· νόησε δὲ θεῖος Ὀδυσσεύς,
 Πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας, δίδεκετ' Ἀχιλλῆα·
 225 Χαῖρ', Ἀχιλεῦ· δαιτὸς μὲν εἴσης ἐκ ἐπιδευεῖς,
 Ἥμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο,
 Ἥδ' ἐκ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
 Δαίνυσθ'· ἀλλ' ἔσθαι δαιτὸς ἐπηγάτω ἔργα μέμηλεν·

Pulchris in canistris: Sed carnes distribuit Achilles.

Ipsē autem e-regione sedit Ulyssis divini,

Ad parietem alterum: diis autem sacrificare jussit

- 220 Patroclum, suum socium: is vero in ignem jecit primitias.

Hi itaque in cibos paratos appositos manus extenderunt.

Ac postquam potus et cibi desiderium exemissent,

Innuvit Ajax Phœnici: animadvertit autem divinus Ulysses,

Impletoque vino poculo, propinavit Achilli;

- 225 "Salve, Achille; epulorum quidem æqualium non indigentes sumus,

"Tum in tentorio Agamemnonis Atridæ,

"Tum etiam hic nunc: adsunt enim animo-grata multa

"Ad epulandum: Atqui non jam convivii amabilis opera sunt-curæ:

217 αὐτὰρ] MS. 220 θυηλάς] MS. 225 θεῖος] MS. 224 Ἀχιλλῆα]

Fl. A. J. R. 225 Ἀχιλλεῦ] Fl. ἐπιδευεῖς ἡμὲν] MS. et edd. vett. 232

νηῶν] abest a MS. et Fl.

Ibid. κρατειυτάων ἐπαίρας.] Schol. Lips. Κρατειυτάων, ἢ τῶν ἀλοθικῶν, ἢ τῶν ἐξοχῶν τῆς ἰσχάρας· Ἐμβάλλει δὲ ἑκτὸς τῇ πυρὶ, ἵνα μὴ ἐκείσε πάττων ἐνοχλῇ.

Ver. 215. ἱλοῖσιν ἔχεν.] Athenæus, lib. IV. cap. 22. legit: ἱλοῖσιν ἔθνη. Al. ἱλοῖσιν. Clark. Vide Var. Lect.

Ver. 217. Καλοῖς] Vide supra ad β'. 45.

Ver. 220. Πάτροκλον, ὃν] Vide supra ad α'. 51.

Ibid. ἐν πυρὶ βάλλε] Vide supra ad α'. 593.

Ver. 222. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος] Vide supra ad α'. 469.

Ver. 223. Νεῦσ' Αἴας Φοῖνικι· νόησε δὲ

θεῖος Ὀδυσσεύς,] Nempe bellator erat, et ingenii subasperi Ajax, non orator. Itaque Ulyssē tributæ erant dicendi partes. Innuvit autem Ajax Phœnici, qui Achillis altor fuerat atque assecla, eosque jam ad Alumnum suum duxerat; ut ipse, quod ad loquendum tempus esset opportunum, nutu significaret.

Ver. 224. Πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας, δίδεκετ' Ἀχιλλῆα.] Vide supra ad δ'. 4. et 262.

Ver. 225. Χαῖρ', Ἀχιλεῦ.] De hujus orationis artificio, vide supra ad ver. 1.

Ibid. δαιτὸς μὲν εἴσης] Vide supra ad α'. 468.

- Ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, διοτρεφές, εἰσορόωντες,
 230 Δεΐδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ, σαωσέμεν, ἢ ἀπολέσθαι
 Νῆας εὖσσέλμους, εἰ μὴ σύγε δύσειαι ἀλκὴν.
 Ἐγγὺς γὰρ νῶν καὶ τείχεος αὖλιν ἔθεντο
 Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκροοι,
 Κράμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατὸν, ἐδ' ἔτι φασὶν
 235 Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐνὶ νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
 Ζεὺς δ' ἐσφιν Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων
 Ἀστράπτει· Ἐκτῶς δὲ μέγα σθένει βλεμεαίνων
 Μαίνεται ἐκπάγλως, πίσυνος Διὶ, ἐδέ τι τίει
 Ἀνέρας, ἐδὲ θεές· κρατερὴ δὲ ἐλύσσα δέδυκεν.
 240 Ἀρᾶται δὲ τάχιστα φανήμεναι ἧν δῖαν

“ Sed valde magnam cladem, Jovis-alumne, inspicientes,

250 “ Timemus; in dubio utique, utrum servandæ, an perituræ sint

“ Naves bonis-transtris-instructæ, ni tu indueris fortitudinem.

“ Prope enim naves et murum castra posuerunt

“ Trojani superbi et e-longinquo-vocati socii,

“ Accensis ignibus multis per exercitum; neque amplius aiunt

235 “ Prohiberi se posse, quin in naves nigras invadant.

“ Jupiter autem ipsis Saturnius fausta signa ostendens

“ Fulgurat: Hector vero valde fortitudine oculos-truces-circumferens

“ Furit terribiliter, frctus Jove, nec quicquam veretur

“ Homines, neque deos: ingens enim ipsum rabies subiit.

240 “ Precatur autem, ut citissime appareat aurora divina:

233 τηλέκλητοι] MS. et Schol. τηλόθεν κεκλημένοι. 234 κείαμενοι] MS.
 v. ad 88. Ibid. φασι. 235 ἐν νηυσὶ] MS. 238 μαίνεται] MS. edd. vett.

Ibid. ἐπιδευσῖς, Ἡμὲν ἐνὶ] *Al.* ἐπιδευσῖς
 Εἰμὲν, ἐνὶ. *Al.* ἐπιδεύεις. Minus recte.

Ver. 226 — 231. Ἡμὲν ἐνὶ κλισίῃ — σύγε
 δύσειαι ἀλκὴν.] Καλῶς τὰ περὶ τὴν Ἑστίαν
 ὅμοια τῇ παρ' Ἀγαμέμνονι λέγει, ἐν ᾗ ἄδεμίαν
 ἰώρα φιλοτιμίαν τὴν δὲ Σωτηρίαν ἐν Ἀχιλ-
 λει κείσθαι μόνῳ φησί. Τῶτο γὰρ, φησιν,
 ἤκομεν αὐτῶντες, ὃ ἐξ ἄλλου λαβεῖν ἐδυνάμε-
 θα. Schol. Victorian.

Ver. 228. ἐπηράτω] Deductum hoc vo-
 cabulum, non ex ἐρῶμαι, (penultimam
 enim tum necessario produceret;) sed ex
 ἔραμαι. Vide supra ad α'. 67.

Ver. 236. Ζεὺς δ' ἐσφιν Κρονίδης] *Al.* Ζεὺς
 γὰρ σφι Κρονίδης. Cicero, de Divinatione,

lib. II. §. 39. memoria lapsus, *Ajaci* hæc
 tribuit: “ *Homericus Ajax*, apud *Achil-*
 “ *lem* querens de ferocitate Trojanorum
 “ nescio quid, hoc modo nunciat;

“ Prospera Jupiter his dextris fulgoribus edit.”

Ver. 241. νῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα,]
 “ Ἡ, ὡς ἂν μὴ ἀψήγῃται τὸ σῦν τῶν ἐντετυπω-
 μένων αὐτοῖς ἀγαλμάτων ἢ μάλιστα, ἵνα,
 κατὰ παλαιὸν ἔθος, ἀναθήσῃ αὐτὰ ναοῖς ἐγ-
 χωρίοις εἰς τρόπαια. Schol. Victor.

Ver. 243. ἀτυζομένους ὑπὸ καπνῶ.] *Al.*
 ὀρεινομένους ὑπὸ καπνῶ. Supra §. 183. ἀτι-
 ζομένους περὶ καπνῶ. Clark. Vid. Var.
 Lect.

- Στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα,
 Αὐτάς τ' ἐμπρήσειν μαλερῶ πυρός· αὐτὰρ Ἀχαιῆς
 Διώσειν παρὰ τῇσιν ἀτυζομένους ὑπὸ καπνῷ.
 Ταῦτ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα, μή οἱ ἀπειλὰς
 245 Ἐκτελέσωσι θεοί· ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἶη
 Φθίσσθαι ἐνὶ Τροίῃ, ἕκας Ἄργεος ἵπποβότοιο.
 Ἄλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε, καὶ ὀφέ περ, οὔτις Ἀχαιῶν
 Τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδῷ.
 Αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, ἐδὲ τι μῆχος
 250 Ῥεχθέντος κακῷ ἔσ' ἄκος εὖρεϊν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 Φράζεο, ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἥμαρ.
 ὦ Πέπον, ἧ μὲν σοί γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
 Ἥματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνωνι πέμπει·
 Τέκνον ἐμὸν, κάρτος μὲν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἑρῇ
 255 Δώσεσ', αἶψ' ἐδέλωσι· σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν

“ Affirmat enim navium se abscissurum summa rostra,

“ Ipsasque incensurum pernicioso igne; atque Achivos

“ Interfecturum ad ipsas, attonitos in fumo.

“ Hæc graviter timeo in mente, ne ei minas

245 “ Perficiant dii; nobisque jam fatale sit

“ Perire in Troja, longe ab Argo equis-apto.

“ Verum surge, si in animo tibi est, quamvis sero, filios Achivorum

“ Afflictos defendere a Trojanorum impetu.

“ Ipsi sane tibi postea dolor erit, neque ullo modo

250 “ Acceptæ jam cladis est remedium invenire: sed longe ante

“ Considera, ut Danais arceas funestum diem.

“ O amice, profecto tibi pater præcipiebat Peleus

“ Die illo, cum te ex Phthia Agamemnoni misit;

“ Fili mi, fortitudinem quidem Minervæ et Juno

255 “ Dabunt, si voluerint; tu vero ingentes animos

242 αὐτάς τε πρήσειν] Fl. A. 1. αὐτάς δ' ἱμπ.] R. 245 διώσειν] Fl.

Ibid. ὀρινομένους] MS. Fl. A. J. nisi quod edd. habent u.

Ver. 249. οὐδὲ τι μῆχος — ἔστι] Ἀμύχανον ἔστι. Cæterum fuerunt qui hic legerent, οὐδὲ τι μῆχος.

Ver. 255. σὺ δὲ μεγαλήτορα] Vide supra ad α'. 51.

Ver. 258. Τίσωσ'] Al. Τίωσ'.

Ver. 259. σὺ δὲ λήθαι.] Πρώτως καθήψατο, οὐκ ἀμειλύν αὐτὸν φήσας, ἀλλ' ἐπιλειλῆσθαι. Schol. Victorian.

Ver. 260. Παύει,] Editi habent παῦς.

Quod aliis in locis *Activum* est. *Barnesius* edidit, παύει ex MSS. duobus, in quibus scriptum erat, παύει. Neque non verisimile est, scripsisse *Homerum*, παύει· quod utique pronunciabatur, παύου. *Clark*. In MS. est παῦς, sed superscripto ου m. s. sive ita corrigi, sive intelligi voluit. Nec est quod impediatur, quo minus παῦς acti-vum servetur et neutraliter accipiatur, cum alii antiquissimi et oprimi παῦς sic

- Ἰσχειν ἐν σήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων·
 Ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνε, ὅφρα σε μᾶλλον
 Τίσωσ' Ἀργείων ἤμην νέοι ἢ δὲ γέροντες.
 "Ὡς ἐπέτελλ' ὁ γέρων· σὺ δὲ λήθεαι· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 260 Παύε', ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων
 Ἀξία δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο.
 Εἰ δὲ, σὺ μὲν μεν ἄκουσον, ἐγὼ δὲ κέ τοι καταλέξω,
 "Ὅσσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων·
 Ἑπτ' ἀπύρες τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 265 Αἰθῶνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δῶδεκα δ' ἵππους
 Πηγῆς, ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 Οὐ κεν ἀλγίος εἴη ἀνὴρ, ὃ τόσσα γένοιτο,
 Οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 "Ὅσσ' Ἀγαμέμνωνος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 270 Δώσει δ' ἐπὶ τὰ γυναῖκας ἀμύμονας, ἕργ' εἰδυίας,

" Contine in pectoribus; humanitas enim melior:

" Desine autem a contentione noxia, ut te magis

" Honorent Argivorum et juvenes et senes.

" Sic præcipiebat senex; tu vero oblivisceris. Atqui vel etiam nunc

260 " Cessa, mitteque iram tristem. Tibi vero Agamemnon

" Digna dona dat, si desieris ab ira.

" Quod si vis, tu quidem me audi, egoque tibi recensebo,

" Quot tibi in tentoriis promiserit dona Agamemnon;

" Septem-igni-nunquam-admotos tripodas, decemque auri talenta,

265 " Splendidosque lebetas viginti, duodecimque equos

" Validos, in cursu-victores, qui præmia pedibus reportarunt.

" Non sane pauper esset vir, cui tot contigerint,

" Neque inops valde-pretiosi auri,

" Quot Agamemnonis equi præmia pedibus reportarunt.

270 " Dabit item septem mulieres forma-præstantes, operum scientes,

248 Ὀρυγμαδῶ] Fl. A. J. 250 κακῶς] A. 2. 3. J. 258 Τίσωσ'] Fl. A. J. 260

Παυῖ] MS. edd. vett. 263 ἐν] MS. 270 δύσει] A. 2. 3. J. autem δήσει.

dixerint, Hesiodus et alii, ut dudum docuere viri docti. *Ern.*

Ver. 261. "Ἀξία δῶρα δίδωσι] Καλῶς — Μετὰ τὸ, τοὺς τοῦ πατρὸς λόγους πισπῶναι αὐτὸν, προσφέρει τὰ δῶρα αἰσχυροκιδίς γὰρ ἦν ἀπ' ἀρχῆς. *Schol. Victorian.*

Ver. 262. Εἰ δὲ, σὺ μὲν μεν ἄκουσον,] Hæc ita accipienda existimat *Domina Dacier*, ac si istud Εἰ δὲ, incipientis esset id dicere, quod versu demum trecentesimo profertur,

Εἰ δὲ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο — quæ autem hic inseritur donorum enumeratio, δι' ἀποσιωπήσεως esset interposita: Εἰ δὲ — (σὺ μὲν μεν ἄκουσον,) — εἰ δὲ τοι Ἀτρεΐδης etc. Verum, præterquam quod hoc longius videatur petium; liquet, ista ratione, non utique σὺ Μέν μεν ἄκουσον, sed σὺ Δ' ἄρ' μεν ἄκουσον, dictum oportuisse. Istud autem Εἰ δὲ, revera simile est atque Εἰ δ' ἄγε, ζ'. 376. 9'. 18. π'. 667. aliisque mul-

- Λεσβίδας, ἃς, ὅτε Λέσβον εὐκτιμένην ἔλες αὐτὸς,
 Ἐξέλεθ', αἱ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
 Τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται, ἣν τότ' ἀπήύρα
 Κέρην Βρισῆος, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὀμεῖται,
 275 Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἥδ' ἐμιγῆναι,
 ἥτις θέρμις ἐστίν, ἀναξ, ἥτ' ἀνδρῶν, ἥτε γυναικῶν.
 Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε
 Ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσω' ἀλαπάξαι,
 Νῆας ἄλλης χρυσῆ καὶ χαλκῇ νηήσασθαι
 280 Εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊὸν Ἀχαιοί.
 Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας εἰκόσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,
 Αἶκε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισαι ἔωσιν.
 Εἰ δέ κεν Ἀργὸς ἰκοίμεθ' Ἀχαιϊκὸν, ἔσθαρ ἀργέης,
 Γαμβρός κεν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε ἴσον Ὀρέσση,
 285 Ὅς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
 Τρεῖς δέ οἱ εἰσὶ θυγατρὲς ἐνὶ μεγάρῳ· εὐπῆκτω,
 Χρυσόθεμις, καὶ Λαοδίκη, καὶ Ἰφιάνασσα·

“ Lesbias; quas, quando Lesbum bene-habitatam cepisti ipse,

“ Delegit, quæ tunc pulchritudine vincebant genus mulierum.

“ Has quidem tibi dabit, interque eas erit, quam tunc abstulit

“ Filiam Brisei: et insuper magnum jusjurandum addet,

275 “ Nunquam ejus cubile ascendisse, vel cum ea rem habuisse,

“ Qua mos est, rex, et virorum et mulierum.

“ Hæc quidem statim omnia aderunt: si vero porro

“ Urbem magnam Priami dii dederint evertere,

“ Naves abunde auro et ære congesto impleas

280 “ Ingressus, quando dividemus prædam Achivi.

“ Trojanas porro mulieres viginti ipse deligas,

“ Quæ post Argivam Helenam pulcherrimæ fuerint.

“ Quod si unquam Argos pervenerimus Achaicum, uber agri,

“ Tum vero gener ei sis: honorabit autem te æqualiter Oresti,

285 “ Qui ei unicus nutritur rerum-copia in magna.

“ Tres autem ei sunt filiæ in domo bene-constructa,

“ Chrysothemis, et Laodice, et Iphianassa:

[276 ἥ] MS. Ibid. ἥτ' ἀνδρῶν, ἥτις. 278 ἀλαπάξαι] MS. 279 νῆα] MS. R.

281 ἐλίσσω] MS. Fl. A. J. 285 ἰχοίμεθ'] A. 2. 3. J. 286 θυγατρίδας] MS.

tis in locis; atque etiam hoc ipso supra
 in libro, ver. 167.

Ver. 264—269.] Vide supra ad ver.
 122.—157.

Ver. 274. καὶ ἐπὶ μέγαν] Qua ratione
 hic, ἐπὶ, ultimam producat; item κεν, ver.

284. et ὅς, ver. 285. et ἐν, ver. 286. et πρὸς;

- Τάων, ἣν κ' ἐδέλυσθα, φίλην ἀνάεδνον ἄγεσθαι
 Πρὸς οἶκον Πηληϊός· ὁ δ' αὖτ' ἐπιμείλια δώσει
 290 Πολλὰ μάλ', ὅσσ' ἔπω τις ἔῃ ἐπέδωκε θυγατρὶ.
 Ἑπτὰ δέ τοι δώσει εὖ ναϊόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλην, Ἐνόπην τε, καὶ Ἴρην ποιήεσσαν,
 Φηρέας τε Ζαθέας, ἥδ' Ἀνθείαν βαθυύλειμον,
 Καλὴν τ' Αἴπειαν, καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν·
 295 Πᾶσαι δ' ἐγγυὲς ἀλὸς νέαται Πύλῃ ἡμαθόεντος·
 Ἐν δ' ἄνδρες ναῖεσι, πολυρρήνες, πολυβῆται,
 Οἳ κέ σε δωτίνησι, θεὸν ὥς, τιμήσῃσι,
 Καὶ τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέεσι θέμιδας·
 Ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλλήζαντι χόλοιο.
 300 Εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόδι μᾶλλον,
 Αὐτὸς, καὶ τῷ δῶρα· σὺ δ' ἄλλας περ παναχαῖες
 Τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατὸν, οἳ σε, θεὸν ὥς,
 Τίσσῃ· ἥ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο. [Θη,
 Νῦν γάρ χ' Ἐκτορὸς ἔλοις, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλ-

“ Harum, quam velis, dilectam sine-sponsalibus ducas

“ Ad domum Pelei: ille autem dotalia-dona dabit

290 “ Multa valde, quot antehac nemo suæ dedit filiæ.

“ Septem porro tibi dabit bene-habitas urbes,

“ Cardamylen, Enopenque, et Hiran herbosam.

“ Pherasque inclytas, et Antheam profunda-habentem prata,

“ Pulchramque Epeam, et Pedasum vitiferam:

295 “ Omnes autem prope mare sunt, extimæ ad Pylum arenosam:

“ Viri autem eas incolunt pecudibus et bobus abundantes,

“ Qui te donis, deum tanquam, honorabunt,

“ Et tibi sub sceptro opulenta solvent tributa:

“ Hæc utique tibi præstabit, si desieris ab ira.

300 “ Quod si tibi Atrides quidem invisus est ex-animo magis,

“ Ipse, et ejus dona; at tu alios tamen universos-Achivos

“ Afflictos miserare in castris, qui te, deum velut,

“ Honorabunt: certe enim apud ipsos valde magnam gloriam tuleris.

“ Nunc enim Hectorem interfeceris, quum utique valde tibi prope venerit,

288 ἀγέσθαι] MS. R. 292 Ἴερην] MS. 297 τιμήσῃσιν] MS. edd. vett.
 301 τῷ δῶρα] A. 3.

ver. 289. et θεῶν, ver. 297. 302. et μάλα, ver. 303. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 304. Νῦν γάρ χ' Ἐκτορὸς ἔλοις,] Καλῶς ἵππε καὶ ἰνταῦθα το, “ νῦν” ὥς πρῶτον αὐτῷ

πτήξαντος ἐν τῷ τείχεϊ. “ Ὡς τε μὴ καὶ ἀπο-
 λίσῃ τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ μεγάλα δύναται ἱπ-
 πείξεισθαι κατὰ τῶν πολεμίων. Schol. Fic-
 torian.

305 Λύσσαν ἔχων ὀλοήν· ἐπεὶ ἔτινα φησὶν ὁμοῖον
Οἱ ἔμμεναι Δαναῶν, ἔς ἐνθάδε νῆες ἐνεικαν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ, [λεῦς·
Χρῆ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν,

310 Ἦ περ δὴ φρονέω τε, καὶ ὥς τετελεσμένον ἔσαι,
'Ως μή μοι τρύζῃτε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος·
'Εχθρὸς γάρ μοι κείνος, ὁμῶς αἶδαο πύλησιν,
'Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·

315 Οὔτε μέ γ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἶω,
Οὔτ' ἄλλας Δαναῶς, ἐπεὶ ἔκ ἄρα τις χάρις ἦεν

305 "Rabiem habens perniciosam: quippe neminem putat similem
"Sibi esse Danaorum, quos huc naves vexerunt."

Hunc autem respondens allocutus est pedibus velox Achilles;

"Nobilissime Laërtiade, solertia pollens Ulysses,

"Oportet sane sententiam meam aperte dicere,

310 "Quemadmodum sentioque, et quemadmodum perfectum crit,

"Ut ne mihi obstrepatis assidentes aliunde alius:

"Inimicus enim mihi ille æque ac inferni portæ,

"Qui aliud quidem occultat in animo, aliud vero dicit.

"Sed ego dicam, ut mihi videtur esse optimum:

315 "Neque mihi Atridem Agamemnona persuasurum puto,

"Nec alios Danaos: quippe ei haud unquam gratia fuit tributa.

306. οἱ ἔμμεναι] Fl. A. 1. 315 κεύθει] MS. Ibid εἶπη] MS. Fl. A. J.

314 ὥς καὶ τετελεσμενον ἔσαι] MS.

Ver. 307. πόδας ὠκὺς] Vide supra ad α'.

58.

Ver. 308—315.] 'Εν τούτοις δηλοῖ τοῖς
ἔπαισι τὸν τρόπον ἱκατέρου τοῦ ἀνδρός· ὥς
μὲν Ἀχιλλεύς· εἴη ἀληθὴς τε καὶ ἀπλοῦς· ὁ
δὲ Ὀδυσσεύς, πολύτροπός τε καὶ ψυδής. Plato
in Hippria.

Ver. 310. Ἦ περ δὴ φρονέω τε,] Ὡς περ
δὴ φρονέω τι. Plato, ubi supra. Al. Ἦσι περ
δὴ κρανέω τε, apud Eustathium.

Ibid. καὶ ὥς τετελεσμένον ἔσαι,] Καὶ ὥς
τελείεσθαι οἶω. Plato, ubi supra.

Ver. 312. Ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος,]

'Εγὼ δ' ἐν ἀνδρὶ ἐπιβιστάτου τεαυτός,
Χίμῳτος, ἱμαῖον τοὺς τρόπους ἀπλοῦς ἔχων.

Achill. apud Eurip. Iphigen. in Aul. ver.
926.

Ver. 315. Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρε-
σὶν, ἄλλο δὲ βάζει.] Ὅς γ' ἕτερον μὲν κεύθει
ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἶπη. Plato, ubi supra.

Ver. 314. ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.] Ὡς
καὶ τετελεσμένον ἔσαι. Plato ibid.

Ver. 315. Οὔτε μέ γ' Neque mihi equi-
dem, etc.

Ver. 318. πολιμίζοι] Al. πολιεμίζει.

Ver. 319. 'Εν δὲ ἡ τιμῇ] Ita edidit Bar-
nesius ex MSS. et Edit. Vett. Recte, ut
mihi quidem videtur; nam ἡ primam
corripit. Al. 'Εν δ' ἡ τιμῇ. Clark. Con-
sentit MS. Lips. cum edd. vett.

Ver. 322. Αἰὶ μὲν ψυχὴν] Virgil.

———— in certamina rursus
Succedunt, animasque in aperta pericula mit-
tunt. Æn. IX. 662.

- Μάρνασθαι δηΐοισι μετ' ἀνδράσι νωλεμέες αἰεί.
 "Ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι·
 'Εν δὲ ἱῇ τιμῇ ἡμὲν κακὸς, ἡδὲ καὶ ἐσθλός.
 320 Κάτθαν' ὁμῶς ὃ, τ' ἀεργὸς ἀνὴρ, ὃ, τε πολλὰ ἐοργῶς·
 Οὐδέ τι μοῖοι περὶκείται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 Αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
 'Ως δ' ὄρνις ἀπτῇσι νεοσσοῖσι προφέρῃσι
 Μάσακ', ἐπεὶ κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ·
 325 "Ως καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν αὖπνες νύκτας ἴαυον,
 "Ἡματα δ' αἵματόεντα διέπρησσον πολεμίζων,
 'Ανδράσι μαρνάμενος, ὁάρων ἔνεκα σφετεράων.
 Δώδεκα δὲ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνδρώπων,

" Qui pugnaverit hostibus cum viris assidue semper.

" Utique æqua pars datur cessanti, ac si acriter quis pugnet :

" Inque eodem honore tum ignavus, tum fortis.

320 " Occumbit æque et iners vir, et qui multum laboravit :

" Nec quidquam mihi præ aliis ex re fuit, quod pertulerim mala animo,

" Semper meam animam objectans periculis pugnae.

" Sicut autem avis implumibus pullis affert

" Escam, postquam ceperit ; male autem ei est ipsi :

325 " Sic et ego multas quidem insomnes noctes duxi,

" Dies autem cruentos exegi pugnans,

" Cum viris prælians, uxorum gratia [*Atridarum*] istorum.

" Duodecim utique classe urbes vastavi hominum,

323 ἀπτῇσιν] edd. vett. 324 κακῶς δέ τι οἱ] MS. 328 Δώδεκα δὲ ζῶν] Fl. δώδεκα σὺν] MS.

Ver. 324. κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ.] Κακῶς δὲ τί οἱ πέλει αὐτῇ. Apud Plutarch. de Amore prolis. Atque ita quoque Schol. Victorian.

Ver. 327. μαρνάμενος, ὁάρων ἔνεκα σφετεράων.] Vide supra ad α'. 51. n. 8. Cæterum male hic versio Wetsteniana, cæteroque plerumque elegantissima; "uxor-
 "rum gratia VESTRARUM." Sententia enim ea est, quam exhibent Schol. Victorian. Οὐ δι' ἐμὴν ἡδονὴν, "Οὐ γὰρ ἐγὼ
 "τρώων ἔνεκ' ἡλυθον" ἀλλὰ διὰ τὸ γύναιον
 "Ἀγαμέμνονος" τῷτο γὰρ δηλοῖ, "Ὁάρων ἔνεκα
 "σφετεράων." Qua de re et Eustathius :
 "Ἐντιῦθεν ὁ Σοφοκλῆς μεθοδεύει, ποιεῖ τὸν
 Τεῦκρον λέγοντα τῷ Ἀγαμέμνονι, ὅτι ὁ Αἴας
 διὰ τὴν Αὐτῇ γυναῖκα ἐν Τροίᾳ ἐμάχητο· ταῦ-

τόν τι λογισάμενος τὸ, διὰ τὴν Αὐτῇ, καὶ τὸ, διὰ τὴν τῇ Μενελάω τῇ ἀδελφῇ. Addunt autem Schol. Victorian. et aliam interpretationem : ἡ, τολμηρῶς πολεμῶν πρὸς ἄνδρας, ὑπὲρ παιδῶν ῥιψοκινδύνως ἀγωνιζομένης. Quæ languidior multo est sententia.

Ver. 328. Δώδεκα δὲ σὺν νηυσὶ πόλεις] Merito hic reprehendit Papius Eustathium, quod ambiguitatem hic exquisivit, quæ nulla est; ἡ, πόλεις ἀλάπαξα σὺν δώδεκα ναυσὶν, ἡ δώδεκα πόλεις σὺν ναυσί. Quasi scilicet δώδεκα et ἑνδεκα non essent hoc in loco tam perspicue inter se opposita, ut nihil possit supra. De Achillis autem, quam quis hic nimiam fortasse arguerit, Laudatione Sui, recte Plutarchus : Ἀδικη-
 μένῃ τῇ πολιτικῇ δέδοται τὸ λέγειν τι περὶ

- Πειρὸς δ' ἔνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
 330 Τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 Ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
 Ἀτρεΐδῃ· ὁ δ' ὅπισθε μένων παρὰ νηυσὶ δοῆσι,
 Δεξάμενος, διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν.
 Ἄλλα δ' ἀρισηέσσι δίδε γέρα, καὶ βασιλεῦσι
 335 Τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἔμευ δ' ἀπὸ μένης Ἀχαιῶν
 Εἴλετ'· ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα, τῇ παριαύων
 Τερπέσθω· τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσι
 Ἀργεῖς; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγέρας
 Ἀτρεΐδης; ἢ ἔχ' Ἑλένης ἕνεκ' ἠυκόμοιο;
 340 Ἡ μὲνοι φιλέεσ' ἀλόχως μερόπων ἀνδρώπων
 Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,
 Τὴν αὐτῇ φιλεῖ καὶ κηδεταί· ὥς καὶ ἐγὼ τὴν

“ Pedester vero undecim aio per Troicum-agrum glebosum:

330 “ His ex omnibus, supellectilem multam et pretiosam

“ Abstuli, et omnia ferens Agamemnoni dabam

“ Atridae: is vero remanens apud naves veloces,

“ Accipiens, pauca dividebat, pleraque autem retinebat.

“ Alia vero optimatibus dabat munera, et regibus:

335 “ Ac istis quidem ea firma manent; a me vero solo Achivorum

“ Abstulit: habetque uxorem meam animo-gratam: cui condormiens

“ Oblectetur. Quid autem oportet bellare cum Trojanis

“ Argivos? Quid vero exercitum adduxit huc congregatum

“ Atrides? an non Helenae causa pulchræ-comis?

340 “ An soli diligunt uxores suas articulata-voce-loquentium hominum

“ Atridae? Utique quisquis vir bonus et prudens,

“ Suam ipsius amat et curat: ut et ego hanc

335 ἔχισκε] edd. vett. 337 πολεμιζέμεν] MS. 341 ἐπιη] edd. vett.

342 αὐτῇ] A. 5.

αὐτῇ πρὸς τὰς ἀγνωμονῶντας· ὥς περὶ ὁ Ἀχιλλεύς ἄλλως μὲν ὑφίετο τῷ θείῳ τῆς δόξης, καὶ μέτριος ἦν λίγων· “ αἰὲς ποθὶ Ζεὺς Δῶσι “ πόλιν Τροίην ὑπείχον ἐξαλαπάξαι.” ὑβρισθεὶς δὲ παρ' ἀξίαν καὶ προσηλακισθεὶς, ἐφίησι τὴν μεγαλαυχίαν τῇ ὀργῇ, “ Δῶδεκα “ γὰρ σὺν νηυσὶ πόλιν ἀλάπαξ ἀνδρώπων” καὶ, “ Οὐ γὰρ ἐμὴς κόρυθος λεύσσει μίτω- “ πον Ἐγγυδί λαμπρομένης.” De Laude Sui. Porro, notanda hic vis vocabuli δῶ· Δῶδεκα δὲ, Duodecim utique, vel, Duode-

cim scilicet. Videtur Plutarchus legisse, δῶδεκα γὰρ. Quod eodem redit.

Ver. 330. πασιών] Pronunciabatur, πα- σῶν. Nam prima necessario producitur.

Ver. 336. παριαύων] Non συνιαύων, sed παριαύων, διὰ τὸ βίαιον. Ut Odys. χ'. 57. Διωῆσιν δὲ γοναῖζι παρενάξισθε βιαίως. Schol. Victorian.

Ver. 340. Ἡ μὲνοι φιλέεσ' — Ἀτρεΐδαι;] Virgil.

———— ferro sceleratam excindere gentem

- Ἐκ θυμῷ φίλεον, θερικτητὴν περ ἔεσαν.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο, καὶ μ' ἀπάτησε,
 345 Μὴ μευ πειράτω εὔ εἰδότος· ἐδὲ με πείσει.
 Ἄλλ', Ὀδυσσεῦ, σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι
 Φραζέσθω, νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ.
 Ἥ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμείῳ,
 Καὶ δὴ τείχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
 350 Εὐρεΐαν, μεγάλην· ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν·
 Ἄλλ' ἐδ' ὡς δύναται σθένος Ἐκτορος ἀνδροφόνιοι
 Ἴσχειν· ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
 Οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Ἐκτωρ,
 Ἄλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανεν.
 355 Ἐνθα ποτ' οἶον ἔριμνε, μόγις δέ μευ ἔκφυγεν ὀρμὴν.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ ἐθέλω πολεμίζειν Ἐκτορι δίῳ,

“ Ex animo amabam, captivam licet existentem.

“ Nunc autem, postquam e manibus præmium eripuit et me fraudavit,

345 “ Ne me tentet probe-gnarum, neque enim mihi persuadebit.

“ Verum, o Ulysses, tecum et aliis regibus

“ Cogitet, quomodo a navibus propellat hostilem ignem.

“ Sane quidem jam permulta fecit sine me,

“ Ac scilicet murum ædificavit, et duxit fossam prope ipsum

350 “ Latam, magnam ; inque ea vallos defixit :

“ Sed ne sic quidem potest vim Hectoris homicidæ

“ Sustinere. Dum autem ego inter Achivos pugnabam,

“ Non voluit pugnam procul a mœnibus ciere Hector,

“ Sed quantum ad Scæasque portas et fagum progrediebatur.

355 “ Ibi olim me solum semel mansit, vix autem meum effugit impetum.

“ Nunc vero, quoniam nolo pugnare cum Hectore nobili,

345 δορικ.] MS. 346 ἄλλοισι] MS. 352 Ἀχαιοῖσι] MS. edd. vett.

Conjuge prærepta : Nec solos tangit Atridas

Iste dolor, solisque licet capere arma Mycenis.

Æn. IX. 137.

Ver. 341. ἐπεὶ ὅστις ἀνὴρ ἀγαθός] Ita edidit *Barnesius* ex MSS. *Al.* ἐπειὴ ὅστις ἀγαθός. *Clark.* *Barnesianis* consentit MS. *Lips.*

Ver. 346. σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι] Τῷ βασιλεῖσι εἰπόντος, (α'. 175.) ὡς πάρεσί μοι καὶ ἄλλοι, οἳ κί με τιμήσουσι λέγει νῦν Ἀχιλλεὺς βαρέως μάλα πρὸς ἐκείνο·

Ἄλλ' Ὀδυσσεῦ, σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι, φραζέσθω etc. *Eustath.*

Ver. 349. Καὶ δὴ τείχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον] *Virgil.*

— hæc medii fiducia valli,

Fossarumque moræ, leti discrimina parva.

Æn. IX. 143.

Ibid. καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ] *Al.* καὶ ἤλασεν ἔκτοθι τάφρον.

Ver. 350. ἐν δὲ σκόλοπας] *Al.* περὶ δὲ σκόλοπας.

- Αὔριον ἰρὰ Διὶ ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσι,
 Νηήσας εὖ νῆας, ἐπὴν ἄλαδε προερεύσω,
 "Οψεαι, ἣν ἐδέλῃσθα, καὶ αἴκεν τοὶ τὰ μεμήλη,
 360 "Ἡρι μάλ' Ἑλλάσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλέσας
 Νῆας ἐμὰς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσίμεναι μεμαῶτας·
 Εἰ δέ κεν εὐπλοῖην δῶη κλυτὸς Ἑννοσίγαιος,
 "Ἡματί κεν τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἰκοίμην.
 "Ἔσι δέ μοι μάλα πολλὰ, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρων·
 365 "Ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρὸν,
 "Ἢδὲ γυναῖκας εὐζῶνας, πολὺν τε σίδηρον

" Cras, sacris Jovi factis et omnibus diis,

" Oneratas bene naves postquam in mare deduxero,

" Videbis, si volueris, et si tibi hæc curæ fuerint,

360 " Bene mane Hellespontum super piscosum navigantes

" Naves meas, inque *ipsis* viros remigandi cupidos:

" Si autem prosperam navigationem dederit inclytus Neptunus,

" Die sane tertio Phthiam glebosam pervenero.

" Sunt autem mihi permulta, quæ reliqui, huc malo-fato-veniens:

365 " Aliud vero hinc aurum et æs rubrum,

" Et facinas eleganter cinctas, splendidumque ferrum

362 εὐπλοῖην] R. 264 μάλα] abest a MS.

Ver. 352. ὄρα δ' ἐγὼ — Οὐκ ἐδίλισκε
— "Εκτωρ,] Vide supra ad ver. 328. Item
ἐ. 788.

Ver. 353. ἐρυνέμεν' "Εκτωρ,] Vide supra
ad γ'. 260.

Ver. 354. φηγὸν] Vide ad ζ'. 237.

Ver. 355. μόγῃς] Erudita est admonitio Cel. Hemsterhusii: credibile esse, in antiquis exemplaribus semper vel μόγῃς vel μέλις fuisse, prout de his verbis statuerint Grammatici, e quorum recensione exemplaria fluxerint; cum alii μόλις ut antiquius præferrent, alii μόγῃς ut lenius. v. ad Lucian. T. I. p. 86. Hodie utraque lectio in exemplaribus occurrit. Similisque varietas est in aliis libris, iisdem adeo locis v. Cel. Wesseling. ad Diodor. II. 48. Dorvill. ad Charit. p. 345. Ern.

Ver. 356. οὐκ ἐδίλω] Τινὲς εἰρωνικῶς, ὁ δύναμαι διὰ τὸν Ἀγαμέμνονα. Schol. Victorian.

Ver. 357. Διί] Qua ratione, Διί, hic ultimam producat: vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ibid. ῥέξας] Vide supra ad α'. 444.

Ver. 359. "Οψεαι, — "Ἡρι — πλέσας Νῆας ἐμὰς,] "Ορα ὡς, πρὸς μὲν Ὀδυσσεύα, Ἀπείναι φησὶ πρὸς Φοῖνικα δι, Μένειν, μὴ μέντοι πολέμησιν πρὸς Αἴαντα δι, Πολιμήσειν, ἀλλ' ὅταν ἀνάγκη. Καλῶς· Τῆτο δι θυμῶδες ἀνδρὸς, καὶ, πρὸς τὸ μὴ καταφρονηθῆναι ἀγωνιζομένους. Schol. Victorian. ad ver. 309. supra. Vide et infra ad ver. 646.

Ver. 361. μεμαῶτας.] Vide supra ad β'. 818.

Ver. 363. "Ἡματί κεν τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἰκοίμην.] "Οναρ δόξας [Σωκράτης] τινὰ αὐτῶ λέγειν, "Ἡματί κεν τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἰκοιο πρὸς Αἰσχίνην ἔφη, εἰς τρίτην ἀποθανῆναι. Diog. Laërt. in vita Socratis. "Ἡ τὸ πλοῖον ἀφίκεται ἐκ Δήλου, ὃ δὲ ἀφικόμενος τεθνήσκει μίς; — τῇ γὰρ περὶ ὑπερβαίνει μὲν ἀποθνήσκειν, ἢ ἢ ἂν ἔλθῃ τὸ πλοῖον — Οὐ τοῖνον τῆς ἐπίσεως ἡμῶν οἶμαι αὐτὸ ἥξιν, ἀλλὰ τῆς ἐτίρας· τεκμαίρομαι δὲ ἔκ τινος ἐνυπνίου, ὃ ἰσάρακα ὀλίγον πρότερον ταύτης τῆς νυκτός. — Ἐδοκεί τις μοι γυνὴ προσελθούσα, καλὴ καὶ εὐειδής, λευκά ἱματῖα ἔχουσα,

- "Αζομαι, ἄσσο' ἔλαχόν γε. Γέρας δέ μοι, ὅς περ ἔδωκεν,
 Αὐτὸς ἐφυβρίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρείδης· τῷ πάντ' ἀγορευέμεν, ὥς ἐπιτέλλω,
 370 Ἀμφαδόν· ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοί,
 Εἴ τινα περ Δαναῶν ἐτι ἔλπεται ἐξαπατήσσειν,
 Αἰὲν ἀναιδείην ἐπειμένους· ἐδ' ἂν ἔμοιγε
 Τετλαίη, κύνός περ ἐὼν, εἰς ὧπα ἰδέσθαι.
 Οὐδέ τί οἱ βελὰς συμφράσσομαι, ἐδὲ μὲν ἔργον.
 375 Ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε, καὶ ἥλιτεν· ἐδ' ἂν ἔτ' αὖτις
 Ἐξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν· ἄλλισ δέ οἱ· ἀλλὰ ἔκηλος

" Abducam, quæ quidem sortitus sum. Præmium autem mihi, qui dedit,

" Ipse per-injuriam abstulit rex Agamemnon

" Atrides: ei omnia referto, ut mando,

370 " Palam; ut et alii indignantur Achivi,

" Si quem Danaorum adhuc sperat se fraudaturum,

" Semper impudentia indutus: neque sane mihi

" Ausit, proterve-audax licet sit, faciem intueri;

" Neque omnino cum eo consilia communicabo, neque factum ullum.

375 " Nam jam me decepit et offendit, neque adhuc rursus

" Fallet verbis: satis autem ei sit: verum quietus

372 ἔν δὲ] R. 374 οἱ] abest ab R. Ibid. συμφράσσομαι] Fl. A. 1. R.

καλίσαι με καὶ εἰπεῖν ὃ Σώκρατες, "Ἡματί
 πεν τριτάτῳ Φθίνῃ ἐρίβωλον ἴκαιο. Plato in
 Critone. Est apud Platonem Socrates,
 quum esset in custodia publica, dicens
 Critoni suo familiari, sibi post tertium
 diem esse moriendum; vidisse enim se in
 somnis pulchritudine eximia fœminam,
 quæ se nomine appellans, diceret Ho-
 mericum quendam ejusmodi versum,

Tertia te Phthiæ tempestas læta locabit.

Cic. de Divinat. lib. I. §. 25.

Ver. 364. "Εστὶ δέ μοι μάλα πολλὰ.] Ne
 adeo Agamemnonis scilicet dona mihi
 opus sint. Vide autem et infra, ad ver.
 400.

Ver. 367. ἄσσο' ἔλαχόν γε.] Ἀλ. ὄσσο, et
 ἔλαχον τε, et ὄσσα λίλογχα.

Ibid. ἔσπερ ἔδωκεν, Αὐτὸς — ἔλετο] Ἀλ.
 ὡς περ ἔδωκεν, Αὐτὸς — ἔλετο. Quod
 autem Achilles hic perpetuo eodem re-
 deat, repetatque id, quod jam ante sæ-
 pius dixerat, ver. 535. 544. personæ
 optime convenit, et τὸ ὀργίλον ἦθος apprimè
 condecet.

Ver. 374. συμφράσσομαι.] Recte. Nam
 φράσσομαι primam corripit. Vide supra ad
 α'. 140.

Ver. 375. Ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε, καὶ
 ἥλιτεν — ἐν καρὸς αἴσῃ.] Veteres distingue-
 bant: δὴ μ' ἀπάτησε· καὶ ἥλιτεν· teste Eu-
 stathio. Τὸ ἐντεῦθεν δὲ ὀργίλον ἦθος, ὡς καὶ
 οἱ παλαῖοι σημειῖνται, διαγράφω ὁ ποιητής,
 ἐγκρίπτει συχρὰ τὸν λόγον τῷ Ἀχιλλεῖ, κομ-
 ματικῶς προάγων τὴν ἀντιλογίαν· ὅπερ ἦθος
 τοῖς τραχυνομένοις. Ἐν γὰρ τέτταρσι φασὶ
 εἰχοῖς ἀπὸ τῆς, "ἐδὲ μὲν ἔργον," εἵναι ὅτῳ
 εἰζονται αὐτοτελείς. Similiter Schol. Vic-
 torian. Ἐμφατικώτεροι γίνονται οἱ λόγοι,
 ὅτῳ δὴ κοπτόμενοι ἐν γὰρ τέτταρσι εἰχοῖς,
 ὅτῳ εἰσιν αὐτοτελείς σιγμαί.

Ver. 377. ἐν γὰρ οἱ] Qua ratione, γὰρ,
 hic producatur, etiam extra cæsuram;
 vide supra ad α'. 51. Ἀλ. ἐν γὰρ ἐδ.

Ibid. μητίετα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 378. τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.] Vo-
 cabulum καρὸς, cum alibi non occurrat,
 quam vim hoc in loco habeat, laud satis
 liquet. Alii ἐγκαρὸς legunt, et ἐγκεφάλω

- Ἐρρέτω· ἐν γάρ οἱ φρένας εἴλετο μητίετα Ζεὺς.
 Ἐχθρὰ δέ μοι τῷ δῶρα· τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.
 Οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίῃ,
 380 "Οσσα τέ οἱ νῦν ἐσι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο·
 Οὐδ' ὅς' ἐς Ὀρχομενὸν προτινίσσεται, ἐδ' ὅσα Θήβας
 Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται,
 Αἴ θ' ἐκατόμυλοί εἰσι, διηκόσιοι δ' ἀν' ἐκάσῃν
 Ἀνέρες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
 385 Οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίῃ, ὅσα ψάμαδός τε κόνις τε,
 Οὐδέ κεν ᾧς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει Ἀγαμέμνων,

"Pereat: nam ei mentem ademit providus Jupiter.

"Invisa autem mihi ejus dona, æstimoque eum nihili.

"Neque si mihi deciesque et vicies tot daret,

380 "Quot et ei nunc sunt, et si alicunde alia accederent;

"Nec quot Orchomenon adveniunt, nec quot Thebas

"Ægyptias, ubi plurimæ in domibus opes reconditæ-jacent;

"Quæ et centum habent portas, duceni autem unamquamque

"Viri egrediuntur cum equis et curribus:

385 "Neque si mihi tot daret, quot sunt arenæque pulvisque,

"Ne sic quidem jam animum meum flexerit Agamemnon,

377 [ἐν] MS. a manu pr. sed manu sec. fecit [ἐδ]. sed Fl. A. J. 7. 381
 [ποτινίσσεται] MS. [προτινίσσεται] R. T.

interpretantur; quia scilicet Athenienses τὸν ἐγκέφαλον non comederent: Sed et longe petitum hoc, et admodum invenuste dictum, et res ipsa (crediderim) haud Homero nota. Alii καρὸς, sive ἔγκαρως, exponunt φειδὺς τῷ περὶ τὴν κεφαλὴν. Sed auctoribus haud satis idoneis. Alii accipiunt, ἐν Καρὸς αἴσῃ, ἐν Μισθοφύρῳ τάξῃ, quia scilicet Κᾶρες μισθοφύροι, et ἄτιμοι. Sed neque demonstrati sunt Cares Homeri temporibus μισθοφύροισιν, neque, si id factum fuisset potuisset vox Καρὸς secundam non producere:

Νάστις αὖ Καρῶν ἡγήσατο βασιλεὺς φθόνων.

β'. 867.

Πρὸς μὲν ἄλλος Κᾶρες καὶ Παίονες ἀγρυπνοῦσι,
 κ'. 428.

Δράσω τάδ' ἐν τῷ Κάρῃ κινδυνεύομεν.

Eurip. Cyclop. 650.

Quod autem apud Theocritum legitur, Idyll. XVII. 89.—φιλοποτολίμοις τε Κάρεσσιν, etiam si vera sit ista lectio, (quod Barne-

sius emendandum contendit — φιλοποτολίμοις τε Καρσί,) huc tamen utcumque nihil faciet: Nam Dorica ista loquendi ratio, (ut de Accusativis τᾶς αὐτᾶς, et similibus supra observavimus, ad β'. 43.) Homero prorsus erat ignota. Denique, οἱ ἀκριβέστεροι, apud Eustathium, τὸ καρὸς ἀντὶ τῷ κηρὸς καὶ θανάτῳ. Sed neque isto modo, opinor, potuisset illud à ulla ratione non produci: Nam quod μάκαρες dicantur μὴ καὶ τῇ αὐτῇ ὑποπίπτοντες, merum est commentum. Mihi id verisimillimum; vocem καρὸς, ejusdem esse originis atque ἄκαρής. Apud Aristophanem.

Τῶν γὰρ πατέρων ἔδ' ἀκάρῃ μέτιςτί σοι.

Av. 1648.

Judicet Lector eruditus. Clark. Cum istis ἀκριβέστεροις facit etiam Schol. Lips. qui esse ait ὑποσολῇ τῷ ἢ εἰς ἅ, et sensum dicti esse eundem cum ver. 312. ὁμῶς ἄιδας πύλῃσιν. Quod mihi tamen non videtur. Necessario debet esse aliquid contem-
 tibile. Cæterum vide etiam, quæ docti su-

- Πρίν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λάβην.
 Κῆρην δ' ἔγαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο·
 Οὐδ' εἰ χρυσεὴ Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,
 390 Ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ἰσοφαρίζοι,
 Οὐδέ μιν ὥς γαμέω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,
 Ὅστις οἱ τ' ἐπέοικε, καὶ ὅς βασιλεύτερός ἐστιν.
 Ἦν γὰρ δὴ με σώσσι θεοὶ, καὶ οἵκαδ' ἵκωμαι,
 Πηλεὺς δ' ἦν μοι ἔπειτα γυναῖκα γαμέσσεται αὐτός.
 395 Πολλὰ Ἀχαιῖδες εἰσὶν ἅν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
 Κῆραι ἀρισηῶν, οἳ τε πτολίεθρα ρύονται·

“Antequam totius mihi pœnas persolvat acerbæ contumeliæ.

“Filiam autem non ducam Agamemnonis Atridæ:

“Ne quidem si cum aurea Venere pulchritudine certet,

390 “Operibusque Minervæ oculis-cæsiæ par-sit,

“Ne sic quidem eam ducam: ipse vero Achivorum alium eligat,

“Qui ei conveniat, et qui major-imperio sit.

“Si enim porro me servarint dii, et domum venero,

“Peleus tum mihi deinceps uxorem desponsabit ipse.

395 “Multæ certe Achivæ sunt in Hellade Phthiaque,

“Filiæ principum, qui utique urbes tueuntur:

382 ἐν] abest a Fl. A. 1. 383 ἐκάσῃ] MS. 389 χρυσεῇ] R. 392 ἐπέοικεν] Fl. A. R. J. ἐσί] A. R. J. 395 πολλὰ Ἀχαιῖάδες] MS.

per h. l. disputant, inprimis de significatione cerebri, Cel. Hemsterh. ad Aristoph. Plut. pag. 6. s. *Ern.*

Ver. 381. ποτινίσσεται,] *Al.* ποτινίσσεται. Quod idem.

Ibid. οὐδ' ὅσα Θήβας Αἰγυπτίας,] Hinc fortasse de *Homeri* ætate nonnihil conjicere erit, quum *Thebæ* adhuc caput essent *Ægypti*.

Ver. 382. Αἰγυπτίας,] Vide supra ad β'. 537.

Ver. 383. διηκόσιοι δ' ἅν' ἐκάσῃ Ἄνδρες ἕξοιχενῶσι, σὺν ἴπποισιν καὶ ὄχρεσφιν.] Οὐ τὸ πλάτος τῶν πυλῶν θίλει σημαίνειν· ἀλλ' ἅμα πάντας ἕξιναι φησίν· ἀλλὰ τὸ μέγεθος τῆς πόλεως, καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν· εἴ γε πύλας μὲν ἑκατὸν ἔχει, ἀνδρας δὲ ἄρματαφόρους δὲς μυρίους. *Schol. Victorian.* recte. Porro alii hic scribunt, σὺν ἴπποισι καὶ ὄχρεσφι. Quod perinde est. Vide ad α'. 51.

Ver. 385. ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε,] Καλῶς ἀμφοτέρως ἐμπριέλαβεν τῷ λόγῳ, τὴν θ'

ἁλίαν καὶ τὴν πεδιάδα. *Schol. Victorian.* Εἰς δὲ ὑπερβολαὶ μυριακῶδεις· σφοδρότητα γὰρ δηλοῦσι· διὸ ὀργιζόμενοι λέγουσι μάλιστα· — “ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε.” *Aristot. Rhetoric. lib. III. cap. 12.*

Ver 386. πείσει] Scribitur πείσει, et πείσει.

Ver. 592. Ὅστις] Qua ratione hic, ὅστις, ultimam producat, etiam extra cæsuram; vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ibid. καὶ ὅς βασιλεύτερός ἐστιν.] Ἐπεὶ αὐτὸς ἔλεγε (supra ver. 160.) “Καὶ μοι ὑποσέτω, ὅσσον βασιλεύτερός ἐμι.” *Schol. Victor.*

Ver. 594. Ἐὴν μοι] *Al.* δὴ μοι.

Ibid. γαμίσσεται] Γαμῆσαι μὲν, διὰ τῷ ἡ, (inquit *Eustathius*,) τὸ εἰς γάμον ἐλθεῖν, ἦται γυναῖκα λαβεῖν· γαμίσσαι δὲ, διὰ τῷ εἰ, τὸ γυναῖκα δοῦναι. Quod tamen an firmo nitatur fundamento, merito dubitari potest. *Clark.* Nihili profecto est *Eustathii* observatio, etsi similia sunt, apud alios. v. ad *Hesych.* in γαμήσεται. Γαμήσεται et γαμίσσεται differunt non magis, quam μα-

- Τάων ἦν κ' ἐδέλοισι, φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν
 "Ενθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγῆνωρ,
 Γήμαντι μνηστῆν ἄλοχον, εἰκυῖαν ἄκοιτιν,
 400 Κτήμασι τέρεσθαι, τὰ γέρων ἐκτήσατο Πηλεΐδης.
 Οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον, εἰδ' ὅσα φασὶν
 "Ιλιον ἐκτῆσθαι, εὖ ναιόμειον πτολίεθρον,
 Τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἱᾶς Ἀχαιῶν.
 Οὐδ' ὅσα λάϊνος ἑδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἑέργει
 405 Φοῖβε Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἐνι πετρῆεσσι.
 Ληῖστοι μὲν γάρ τε βόες καὶ ἵφια μῆλα,
 Κτητοὶ δὲ τρίποδες τε, καὶ ἵππων ξανδὰ κάρηνα·

“ Harum quam voluero, dilectam faciam uxorem :

“ Illic autem mihi plurimum appetit animus generosus,

“ Ducta legitima uxore, apta conjuge,

400 “ Possessionibus frui, quas senex acquisivit Peleus.

“ Non enim mihi vitæ æquiparandum, ne quidem quantas *opes* aiunt

“ Ilium possedis, bene-habitatam urbem,

“ Antechæ tempore pacis, priusquam advenissent filii Achivorum :

“ Nec quantas lapideum limen jaculatoris intus continet

405 “ Phœbi Apollinis, Pytho in saxosa.

“ Prædando enim parabiles quidem bovesque et pingues oves,

“ Parabiles autem tripodesque, et equorum flava capita :

597 ἦν] F. A. J. ἡδέλοισι] A. 2. 3. J. quæ etiam auget vitia ἡδέλοισι.

401 ἐμῆς] R.

χῆσεισθαι et μαχῆσεισθαι. γαμεῖσθαι autem in medio dicitur, ut διδάσκεσθαι, quod est docendum curo, i: e. procurare, ut filius uxorem ducat, prospicere filio de uxore deligere filio uxorem. Ern.

Ver. 595. Πολλὰ Ἀχαιῖδες εἰσὶν] Ita recte restituit Barnesius ex duobus MSS. Al. Πολλὰ δ' Ἀχαιῖδες εἰσὶν. Virg.

Sunt aliæ innuptæ Latii et Laurentibus agris,
 Nec genus indecores. Æn. XII. 24.

Ver. 400. Κτήμασι τέρεσθαι, τὰ γέρων] Virg.

Sunt tibi regna patris Dauni, sunt oppida capta
 Multa manu; nec non aurumque animusque Latino. Æn. XII. 22.

Ver. 401. ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον] Al. ἐμῆς ψυχῆς. Cæterum summo cum artificio (ut recte annotavit Poppius) hic effecit Pœta, ut vitam longam, ingloriam et ig-

nobilem, maximis laudibus per indignationem efferret is, qui unus omnium hominum avidissime esset gloriæ appetens, eamque revera vitæ longæ anteferreret.

Ver. 405. πρὶν ἐλθεῖν] Vide supra ad α'. 51. n. 1.

Ver. 404. ὅσα — ἑδὸς ἀφήτορος — Φοῖβε Ἀπόλλωνος,] De hujusmodi *Epithetis*, vide supra ad α'. 45. et 75. De hujus *Ædis divitiis*, vide *Strabonem* lib. IX. pag. 644. al. 421.

Ver. 406. Ληῖστοι μὲν γάρ τε βόες — Ἀνδρὲς δὲ ψυχῇ]

—— τοῦτο γὰρ μόνον βροτοῖς
 Οὐκ ἔστι τᾶν ἀλὼν ἀναλωθὲν λαβεῖν,
 Ψυχὴν βροτῶν χρημάτων δ' εἰσὶν πόροι.
 Eurip. Supplic. 775.

Αἱ, αἱ, τὰ μαλ' αἵ μὲν ἵππων κατὰ πᾶν ὄλυνται,

- Ἄνδρες δὲ ψυχὴν πάλιν ἐλθεῖν ἔτε ληϊστῇ,
 Οὐδ' ἐλετῇ, ἐπεὶ ἄρ' κεν ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
 410 Μήτηρ γάρ τε μέ φησι θεὰ, Θέτις ἀργυρόπεζα,
 Διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοςδε.
 Εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
 "Ωλετο μὲν μοι νόσος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσαι.
 Εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἵκοιμι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 415 "Ωλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δὴρὸν δέ μοι αἰὼν
 Ἔσσεται, ἐδέ κέ μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχέη.
 Καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην,
 Οἴκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ ἐκέτι δῆετε τέκμωρ

" Hominis vero anima ut redeat, neque parabilis,

" Neque prensabilis, postquam semel transiverit septum dentium.

410 " Mater enim me dicit dea, Thetis argenteos-pedes.habens,

" Duplicia fata ferre mortis ad finem.

" Siquidem hic manens Trojanorum urbem circa-pugna-vero,

" Perit quidem mihi reditus, sed gloria immortalis erit:

" Sin autem domum reversus fuero, dilectam in patriam terram;

415 " Perit mihi gloria bona, diuturnum vero mihi ævum

" Erit, neque me celeriter finis mortis deprehenderit.

" Quin et aliis itidem ego suaserim,

" Domum navigare: quia jam non invenietis finem

408 λειΐτῃ] R. T. 412 μένω] MS. 415 ὦλετο μὲν] R. 418 ἀπο-
 πλείειν] Fl. A. J.

" Ἡ τὰ χλωρὰ σείλινα, τό τ' εὐθαλὲς* ὀδὸν ἀνη-
 στον,

" Ὑστρον αὖ ζώνοντι, καὶ εἰς ἔτος ἄλλο φέροντι.

" Ἀμμις δ' οἱ μεγάλοι καὶ καστὲροὶ ἡ σοφοὶ ἄνδρες,
 " Ὅσπότε πρῶτα θάναμμις, ἀνάγκη ἐν χυθὸν κοίλα
 Εὐδομῆς εἰς μάλα μακρὸν ἀτίεζονα νήγεστον ὕπ-
 νον. Mosch. Idyll. III.

Ver. 408. οὐτὶ ληϊστῇ] Plerisque λειΐτῃ.
 Sed nihil opus.

Ver. 410. γάρ τε] Respondet Latino
 Etenim. Ut et supra ver. 406.

Ver. 415. κλέος ἀφθιτον ἔσαι] Ex φθῖναι,
 φθίτος, ἀφθίτος; simili analogia ac κοῖτος,
 ἀκοῖτος, ex κοῖνω. Vide supra ad α'. 309.
 et ad β'. 45. Caterum notandum hic,
 quam singulari quamque modesto Poëta
 artificio, gloriam dicat Achillis suo factam
 Poëmāte sempiternam. Non, exegi, dix-
 it, monumentum; Non, jamque opus ex-
 egi. Nusquam sui meminit omnino;

Nusquam, *Suorum Operum*; Nusquam,
Patriæ; Nusquam, ne *Partium* quidem
suarum; Ut adeo Europæusne fuerit ipse,
 an Asiaticus, plane non constet. Sed *Achillis*
 nomen atque famam immortalitati
 tradidit; idque eum, non qualis fingi de-
 buerat heros, sed qualis esset, depingendo.

Ver. 414. Εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἵκοιμι φίλην]
 Ita edidit *Barnesius*: Recte, ut opinor:
 Quomodo *Odys.* μ'. 345. Εἰ δέ κεν εἰς
 Ἰθάκην ἀφικοίμινθα. *Al.* οἴκαδ' ἵκωμαι φί-
 λην. *Clark.* Hoc quidem lenius, quam
Bentleii ἵκωμαι ἐμὴν in not. ad *Callim.*
Hymn. in *Jov.* extr. et jam in mentem
 venerat *Arnaldo* *Animadv.* Crit. p. 51. *Ern.*

Ver. 415. μοι κλέος] *Al.* μὲν κλέος.

Ibid. ἐπὶ δὴρὸν] Qua ratione, ἐπὶ, hic
 ultimam producat; item γὰρ, ver. 419.
 vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 418. οὐκέτι δῆετε τέκμωρ — μάλα

- Ἰλίῃσ' αἰπεινῆς· μάλα γὰρ ἔδεν εὐρύοπα Ζεὺς
 420 Χεῖρα ἔην ὑπερέσχε, τεταρσῆκασι δὲ λαοί.
 Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 Ἀγγελίην ἀπόφασδε, (τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.)
 "Οφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
 "Ἡ κέ σφιν νῆάς τε σόη, καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
 425 Νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆς· ἐπεὶ ἔσφισιν ἦδε γ' ἐτοίμη
 "Ἦν νῦν ἐφράσσαντο, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.
 Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,
 "Οφρα μοι ἐν νῆεσσι φίλην ἑς πατρίδ' ἔπηται
 Αὔριον, ἣν ἐδέλῃσιν· ἀνάγκη δ' ἔτι μιν ἄζω.
 430 "Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
 Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν.
 'Οψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ,

" Ilii excelsæ: valde enim ipsam late-sonans Jupiter

420 " Manu sua protegit, et animo-confirmato-sunt copiæ.

" Sed vos quidem profecti principibus Achivorum

" Nuncium renunciate, hoc enim munus est legatorum;

" Ut aliud excogitent mentibus consilium melius,

" Quod ipsis navesque servet, et populum Achivorum

425 " Navibus in cavis: quoniam non ipsis hoc expeditum est,

" Quod nunc excogitarunt, me iram-fovente.

" Phœnix autem hic apud nos manens cubet;

" Ut me in navibus dilectam in patriam sequatur

" Cras, si voluerit: vi autem neutiquam eum abducam."

430 Sic dixit: Illi autem omnes obmutuerunt silentio,

Sermonem admirati: admodum enim vehementer recusaverat.

Tandem vero inter eos locutus est senex equum-agitator Phœnix,

430 ἀκῆν] MS.

γὰρ — Ζεὺς] Τεχνικῶς ἀπέστρεψε πρὸς αὐτὸν τὸν λόγον· ἐπεὶ καὶ ἔλεγε, (ver. 236.) " Ζεὺς " δὲ σφιν Κρονίδης ἐνδείξια —." Εἰ ποῖνυν, ὡς φῆς, πολέμιον ἔχετε τὸν Θεὸν, ὑπόλοιπον ὑμῖν ἔστιν ἀποπλεῖν. Schol. Victorian.

Ver. 419. εὐρύοπα] Vide supra ad α'. 175. et 498.

Ver. 426. ἐφράσσαντο,] *Al.* ἐφράσαντο. Male. Nam corripit ea vox secundam. Vide supra ad α'. 140.

Ibid. ἀπομηνίσαντος.] *Μηνίσας* secundam producit, quippe a *μηνίω* deducta. Nam quæ in ἴζω desinunt, penultimam in Futuris et Aoristis corripunt.

Ver. 427. Φοῖνιξ] Vide supra ad β'. 267.

Ibid. αὖθι] Ita restituendum existimavi ex Schol. Victorian. ad ver. 427. et 434. *Al.* αὖτι. Quod alibi apud Homerum non occurrit.

Ver. 431. κρατερῶς] Vehementer, præfracte.

Ver. 432. ἱππηλάτα Φοῖνιξ,] Et mox, ἱππηλάτα Πηλεῖς. Vide supra ad α'. 175.

Ver. 434. Εἰ μὴν δὴ — γι] " Si quidem re-
 " vera," etc. Porro, recte Schol. Victorian.
 'Απὸ τοῦ καιροῦ τὸ πρῶτον δέχεται· οὐ γὰρ ὡς συμβουλευσαν, ἀλλ' ὡς διδοὺς ἀπόκρισιν
 πρὸς τὸ, (ver. 427.) " Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι

- Δάκρυ' ἀναπρήσας, πέρι γὰρ δῖε νηυσὶν Ἀχαιῶν·
 Εἰ μὲν δὴ νόσον γε μετὰ Φρεσὶ, Φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 435 Βάλλεαι, ἔδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ Δοῦσι
 Πῦρ ἐδέλεις αἰδοῦλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ·
 Πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, αὖτις λιποίμην
 Οἶος; σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
 Ἥματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίδος Ἀγαμέμνονι πέμπε
 440 Νήπιον, ἔπω εἰδόθ' ὁμοίῃς πολέμοιο,
 Οὐδ' ἀγορεύαν, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέδῃσι·
 Τ' ἐνεκά με προέηκε, διδασκόμεναι τάδε πάντα,
 Μύθων τε ῥήτῃς ἔμμεναι, πρηκτῆρ' αὖτε ἔργων.
 Ὡς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, ἐκ ἐδέλοισι
 445 Λεῖπεσθ', ἔδ' εἴ κέν μοι ὑποσαΐη θεὸς αὐτὸς,
 Γῆρας ἀποζύσας, θήσειν νέον ἡβώνοντα·

Lachrymas cum-suspiriis-effundens, valde enim timebat de navibus Achi-

“ Si quidem jam reditum animo, illustris Achilles, [vorum;

435 “ Cogitas, neque omnino defendere a navibus velocibus

“ Ignem vis pestiferum, quoniam ira incidit in animum:

“ Quomodo tandem a te, care fili, hic relinquitur

“ Solus? tecum vero me misit senex equum-agitator Peleus

“ Die illo, quando te ex Phthia Agamemnoni misit

440 “ Puerum, nondum peritum omnibus. æque-gravis belli,

“ Neque concionum, ubi et viri præclari fiunt:

“ Propterea me misit, ut docerem te ista omnia,

“ Verborumque orator ut esses, actorque rerum.

“ Quare deinceps a te, dilecte fili, nolim

445 “ Relinquit; ne quidem si mihi promitteret Deus ipse,

“ Senectute abrasa, facturum me juvenem pubescentem:

441 ἀγορεύων] A. J. 445 ἔμμεναι] A. R.

“ μένων.” — Cæterum de totius hujus orationis artificio, vide supra ad ver. 1.

Ver. 435. Βάλλεαι,] *Al.* Βούλειαι.

Ver. 438. σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων,] *Virg.*

Tum comitem Ascanio pater addidit.

Æn. IX. 649.

Ver. 441. Οὐδ' ἀγορεύαν,] Pronunciabatur, ἀγορών.

Ver. 445. Μύθων τε ῥήτῃς ἔμμεναι, πρηκτῆρ' αὖτε ἔργων.] “Ὁν γε δὴ ἄνδρα τέλειον Ὅμηρος δι' ὅλης τῆς Ἰλιάδος δῆθεν ἀπεργάζεσθαι πειρώμενος, καὶ ἐνί τινι ἔπει τὰς τούτου ἀρετὰς περιλαβὼν ἔφη, “ Μύθων μὲν ῥήτῃς ἔμμεναι, “ πρηκτῆρα δὲ ἔργων.” *Aristot. de Repub.*

lib. IX. Ut ille apud Homerum Phœnix, qui se a Peleo patre Achilli juveni comitem esse datum dicit ad bellum, ut illum efficeret oratorem verborum, actoremque rerum: *Cic. de Orat.* III. 15. Sit ergo tam eloquentia quam moribus præstantissimus, qui ad Phœnicis Homericæ exemplum dicere ac facere doceat. *Quintilian.* lib. II. cap. 5. Barnesius, et ante eum *Versio Wetsteniana*, cæteroqui plerumque elegantissima, pessime hunc locum corruperunt: “ Orator ut ESSEM, actorque rerum.” Ac si se ipsum scilicet, non Achillem, docuisset has artes Phœnix. Cæte-

- Οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 Φεύγων νείκεα πατρός Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο.
 "Ὅς μοι παλλακίδος πῆρι χῶσατο καλλικόμοιο,
 450 Τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν,
 Μητέρ' ἐμήν· ἥ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γένων,
 Παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθῆρειε γέροντα·
 Τῇ πιθόμην, καὶ ἔρεξα πατὴρ δ' ἐμὸς, αὐτίκ' οἷσθεῖς,
 Πολλὰ κατηρᾶτο, συγερὰς δ' ἐπεκέκλετ' Ἐρινῦς,
 455 Μὴ ποτε γένασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἷον,
 Ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαρὰς,
 Ζεὺς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινή Περσεφόνεια.
 "Ὡς μοι ἐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς,
 Πατρός χωρόμενιο, κατὰ μέγαρον σρωφᾶσθαι.

"Qualis eram, cum primum liqui Hellada pulchris-mulieribus-abundantem,

"Fugiens jurgia patris Amyntoris Ormenidæ:

"Qui mihi de pellice irascebatur pulchra-comas,

450 "Quam ipse diligebat, et ignominia-afficiebat uxorem,

"Matrem meam: hæc autem semper me supplex-orabat *prehensis* genibus,

"Ut pellici prius-miscerer, ut *adeo* odio haberet senem:

"Huic parui, et feci: Pater autem meus, statim sentiens,

"Multa imprecatu est, horrendasque invocabat Diras,

455 "Ne unquam genibus suis imponeretur dilectus filius,

"Ex me genitus: Dii autem ratas-fecerunt imprecationes,

"Jupiterque infernus, et horrenda Proserpina.

"Tunc mihi non amplius omnino sustinuit in præcordiis animus;

"Patre irato, in domo versari.

449 περιχῶσατο] Fl. A. J. T. 451 ἐμῶ] MS. sed in lit. superscr. ε.

452 προμιγῆναι] MS. 454 ἐπεκέκλετο] MS. 455 ἐφίξεσθαι] MS. R.

458 ἔνθα μοι] Fl. A. J.

rum qua ratione vocula, τε, hic produca-
 tur; item, ἐμὲ, ver. 451. et κατὰ, ver. 459.
 et εἰλίποδας, ver. 462. vide supra ad α'. 51.
 n. 8.

Ver. 447. Οἷον ὅτε πρῶτον λίπον] Μυθο-
 λόγοι οἱ γέροντες καὶ παραδείγμασι παραμυ-
 θούμενοι. Schol. Victorian. Vide supra
 ad α'. 260.

Ibid. Ἑλλάδα καλλιγύναικα,] Demetrius
 Grammaticus apud Eustathium et Scep-
 sius apud Strabonem lib. X. pag. 670. (al.
 459.) legerunt, Ὀρμίνιον πολύμηλον, al. Ὀρ-
 μίνιον πολύπυρον.

Ver. 449. Ὅς μοι παλλακίδος πῆρι χῶσα-

το] Οἰκίῳ ταῦτα πρὸς τὸν ἑνεκα Βρισηίδες
 χαλεπαίνοντα· ὅτι συγγνωστός ἀμαρτήσας
 περὶ κόρην Ἀγαμέμνων, εἰ καὶ αὐτὸς συγ-
 γνώμης ἤξιωται παρὰ Πηλῆως. Schol. Vic-
 torian.

Ver. 452. Παλλακίδι προμιγῆναι,] Οὐ σῆς
 ἥδη μιγείσης, ἀλλὰ τῆς εἰς τὸτο τρεφομένης·
 φησὶ γὰρ, " Προμιγῆναι." Οὐκ ἀντίκειται δὲ
 τὸ, " Τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοι-
 " τιν" ἔπραττε δὲ ταῦτα, ἐν νῶ ἔχων ἥδη τὴν
 πρὸς αὐτὴν ὁμιλίαν. Schol. Victorian. I-
 demque fere, ex *Antiquis*, Eustathius.

Ver. 455. ἐφίξεσθαι] Al. ἐφίξεσθαι.

- 460 Ἡ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἑόντες
 Αὐτῷ λισσόμενοι κατερέηττον ἐν μεγάροισι·
 Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βῆς
 Ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
 Εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίσιοιο·
- 465 Πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
 Εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἵαυον·
 Οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον· ἔδδ' ποτ' ἔσβη
 Πῦρ, ἔτερον μὲν ὑπ' αἰθέσση εὐερέος αὐλῆς,
 Ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
- 470 Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή,
 Καὶ τότ' ἐγὼ θαλάμοιο θυράς πυκινῶς ἀραρυίας
 Ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθερον ἐρκίον αὐλῆς

460 "Certe quidem multum familiares et cognati circum-stantes

"Ibi orantes retinebant me in ædibus:

"Multasque pingues oves et flexipedes cornibus-camuris boves

"Jugulabant: multi quoque sues florentes pinguedine

"Assandi extendebantur per flammam Vulcani:

465 "Multum etiam ex doliis vinum bibebatur senis.

"Per novem autem me circa ipsum noctes dormiebant:

"Atque hi quidem per-vices custodias habebant: neque unquam exstingueba-

"Ignis, alter quidem in porticu bene-munitæ aulæ,

[tur

"Alter autem in vestibulo, ante thalami fores.

470 "Sed quando tandem decima mihi advenit nox tenebrosa,

"Tunc ego thalami foribus solerter-junctis

"Effractis exivi, et transilii septum aulæ

464 εὐόμενοι] F. A. J. 466 περὶ] R. T. 467 ἔφην] A. B. 469 Ἄλλ'
 ὅδ'] A. 2. B. J. Ibid. πρόσθεν] MS. 472 ἔρκιον] MS. A. 2. B. J. R.
 ἐρκίον A. 1.

Ver. 456. γεγαῶτα] Vide supra ad β'.
 818. et ad ζ'. 464.

Ver. 457. Ζεύς τε καταχθόνιος] Virgil.

—— Jovi Stygio. —— Æn. IV. 638.

Post bunc versum 457. vel, ut alii, post
 versum 459. omissos quatuor versus, nec
 indignos quidem illos, meminit *Plutar-*
chus:

Τὸν μὲν ἐγὼ βύλευσα κατακτάμεν ἑξέϊ χαλκῶ.
 Ἀλλὰ τις ἀθανάτων παῦσεν χρόνον· ὅς ῥ' ἐὼς θυμῷ
 Δῆμον θῆκε ράτιν, καὶ ὀνείδεια πόλλ' ἀνθρώπων·
 Ὡς μὴ παρθερόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεῖομην.

Ὁ μὲν ἔν' Ἀρίσταρχος ἐξείλε ταῦτα τὰ ἔπη,

Vol. I.

φοβηθεῖς· ἔχει δὲ πρὸς τὸν καιρὸν ἐρῶς, τῷ
 Φοῖνικος τὸν Ἀχιλλεῖα διδάσκοντας, οἷον ἔστιν
 ὀργή, καὶ ὅσα διὰ θυμὸν ἄνθρωποι τολμῶσι,
 μὴ χρώμενοι λογισμῷ, μηδὲ πειθόμενοι τοῖς
 παρηγοῦσιν, De audiend. Poëtis. Eorun-
 demque iterum versuum meminit, in libro
 de *Adul.* et *Amici discrimine*, haud longe
 a fine. Clark. Hos versus *Barnesius* et
 ante *Berglerus* notarunt. *Aristarchus* et
Zenodotus ob versus ex *Homero* rejectos
 notantur a *Lucian.* Ver. Hist. II. 20.
Ern.

Ver. 462. ἑλικας βῆς] Virgil.

- Ῥεῖα, λαθὼν φύλακας τ' ἀνδρας, δμῳάς τε γυναῖκας.
 Φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε, δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
 475 Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μήλων,
 Ἐς Πηλῆα ἀναχθ'. ὁ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο,
 Καί με φίλησ', ὥσεί τε πατὴρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
 Μῆνον, τηλύγετον, πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσι.
 Καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὥπασε λαόν.
 480 Ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης, Δολόπεσσιν ἀνάσσω.
 Καί σε τοσῶτον ἔθηκε, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 Ἐκ θυμῷ φιλέων· ἐπεὶ ἐκ ἐθέλεσκες ἅμ' ἄλλα

“Facile, latens custodesque viros, famulasque mulieres.

“Fugi deinde procul, per Hellada spatiosam;

475 “Phthiamque perveni glebosam, matrem ovium,

“Ad Peleum regem: is autem me lubens suscepit,

“Et me dilexit, ut pater suum filium dilexerit

“Unicum, extrema-ætate-natum, amplis in possessionibus;

“Et me divitem fecit, multumque mihi dedit populum:

480 “Incolebam autem extremam-oram Phthiæ, Dolopibus imperans:

“Et te tantum feci, o diis-par Achille,

“Ex animo diligens; quippe non volebas cum alio

473 δμῳας] F. A. J. 474 φεύγων] MS. sed superscr. ο. 484 γένεσι]
 MSS. Ibid. καθίστας] MSS. et edd. vet. MS. Ur. habet etiam γένεσι.

—— camuris —— sub cornibus. ——
 Georgic. III. 55.

Ver. 464. διὰ φλογός] Vide supra ad β'.
 267. itemque ad ver. 213. hujus libri.

Ver. 466. παρὰ] *Al.* περὶ.

Ver. 470. ἐπήλυθε] Ex aoristo ἐπήλυθον.
 Vide supra ad γ'. 205.

Ver. 471. Καὶ τότ'] *Tum dein; tum vero.*

Ver. 472. ὑπέρθορον — Ῥεῖα, λαθὼν]
 Recte Schol. *Victoriani*. τὸ, ὑπέρθορον, συν-
 απτέον τῶ, Ῥεῖα. Λαθεῖν γὰρ ῥαδίως, ἀδύνατον
 ᾗν, τὸν ἄτω φυλαττόμενον· Ῥεῖα δὲ ὑπέρθορε,
 διὰ τὴν νεότητα.

Ver. 476. Πηλῆα] Vide supra ad α'. 265.
 et ad ζ'. 464.

Ver. 478. Μῆνον, τηλύγετον,] Τετίσι, μὴ
 ἔχουσιν ἔτερον γονεῦσι, μήτε ἔκσι, γεγεννη-
 μένον. *Plutarch.* περὶ πολυφιλίας. De
 quali filio immature abrepto, pulchre idem
 in *Παραμυθητικῷ* πρὸς Ἀπολλώνιον· Ἀλλ'
 ὅρα σὸ ἐξῆς· “Μῆνος, τηλύγετος, πολλοῖσιν
 “ἐπὶ κτεάτεσσι.” Τίς γὰρ οἶδεν, εἰ ὁ θεὸς
 πατρικῶς προσειδώς, καὶ κηδόμενος τῷ ἀνδρῶν-

πέιν γένεσι, προσώμενος τὰ μέλλοντα συμβή-
 σισθαι, προεξάγει τινὰς ἐκ τῶ ζῆν αἰῶνος.

Ver. 479. ὥπασε] Vide supra ad α'.
 140.

Ver. 482. οὐκ ἐθέλειςκας ἅμ' ἄλλω] Οὐκ
 οἶδε παρὰ Χείρωνι τραφέντα αὐτόν. Schol.
Victorian. Quod tamen hinc non neces-
 sario sequitur. Potuit enim Achilles vel
 alia ætate, vel alias ad artes, Chironi
 fuisse discipulus. Chironis certe alibi me-
 minit *Homerus*; δ'. 219. Immo et *Pe-
 lei* fuisse amicum indicat; π. 141. et σ'.
 388.

—— τὸ μὲν ὃ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 Πάλλευ, ἀλλὰ μιν οἶος ἐτίσατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
 Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ τάμει Χείρων
 Πηλῆν ἐκ κορυφῆς, φόνον ἑμμέναι ἠρώεσσι.

Quin et, eo docente, medicinam exercui-
 se Achillem; λ'. 829.

—— ἐπὶ δ' ἤπια φάρμακα πάσσει,
 Ἐσθλὰ, τὰ σε περὶ φασίν Ἀχιλλῆος διδιδάχ-
 σαι,

“Οὐ Χείρων ἐδίδαξε δικαιοτάτος Κεῖταίρων.

Οὐτ' ἐς δαῖτ' ἵεναι, ἔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
 Πρίν γ' ὅτε δῆ σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γένασσι καθίσσας,
 485 Ὅψε τ' ἄσαιμι προσημάτων, καὶ οἶνον ἐπισχῶν.
 Πολλάκι μοι κατέδυσσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 Οἶνε ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ.
 Ὡς ἐπὶ σοι μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
 Τὰ φρονέων, ὃ μοι ἔτι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
 490 Ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 Ποιεύμεν, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης.
 Ἄλλ', Ἀχιλλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· ἔδέ τί σε χρὴ

“ Neque ad convivium ire, neque in ædibus tuis cibum-sumere;

“ Ante quam te meis ego genibus impositum

485 “ Opsonioque satiassem secato-antea, et vinum admovens.

“ Sæpe utique mihi rigasti ad pectora vestem,

“ Vino ex-ore-ejecto in infantia difficili.

“ Ita tui causa permulta passus sum, et multa laboravi;

“ Hæc cogitans, quod mihi nequaquam dii prolem perficiebant

490 “ Ex me ipso: sed Te filium, diis par Achille,

“ Adoptabam, ut a me aliquando indignum fatum propulsares.

“ Verum, Achille, doma animum magnum: neque te oportet

488 καὶ] abest a MS. sed superscr. 492 Ἀχιλλεῦ] MS. Ibid. δάμασ-
 σον] A. A. 1. Ibid. ἔδέτι] ead.

Videtur utique *Phænix* Altor fuisse *Achillis*, *Chiron* in disciplinis singularibus Magister.

Ver. 484. Πρίν γ' ὅτε δῆ] *Neque unquam contentus eras, aut te compescuisti, antea quam, vel, nisi quum, etc.* Editt. *Henr. Stephani* et *Weisteniæ* aliæque, male hic distinguunt; — πάσασθαι· Πρίν γ' ὅτε δῆ — τ' ἄσαιμι, — καὶ οἶνον ἐπισχῶν, Πολλάκι μοι κατέδυσσας. Quæ interpun-
 gendi ratio, cum isto ἄσαιμι minus congruit.

Ibid. καθίσσας,] Ita edidit *Barnesius*. Alii καθίσας, minus recte. Nam verba istius analogiæ penultimam corripiunt. Vide ad α'. 140.

Ver. 486. Πολλάκι μοι κατέδυσσας] Locum hunc vitio dat *Scaliger*, aliique. Rationibus, ut mihi quidem videtur, parum idoneis. Πάθος enim in hac re exigua inest non exiguum. *Clark. v. Ricc. Dispp. Homer. II. p. 198. Ern.*

Ver. 487. ἀποβλύζων] De hujusmodi

ὀνματοποιίᾳ, vide supra ad β'. 210. et γ'. 363. ad δ'. 455. 456. et 504.

Ver. 489. ὃ μοι ἔτι] Vide supra ad α'. 537.

Ver. 491. ἵνα μοί ποτ'] Καλῶς ἰδιόμενος τὴν σωτηρίαν Ἑλλήνων. *Schol. Victorian.*

Ver. 492. δάμασον θυμὸν μέγαν] Ἀπερ' Ὀδυσσεὺς εἰπεῖν ἐφυλάττατο, (πικρὸν γὰρ ἦν,) ἐπὶ δὲ τὸν Πηλεῖα, (ver. 255.) ἀπήνεγκε· ταῦτα Φοῖνικι δίδωσιν ἡ τῆς ἀνατροφῆς παρ-
 ῆσσία. Ibid.

Ver. 493. στυγέται δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,] *Iliad. ο'. 203.* — “ στυγέται μὲν τε φρένες “ ἰσθλῶν.”

Ver. 495. Καὶ μὲν τὰς θυέεσσι] *Virgil.*

———— tu munera supplex

Tende petens pacem, ———

Namque dabunt veniam votis, irasque remit-
 tent :

Sed modus orandi qui sit, prius ordine dicam.

Georgic. IV. 534.

———— primum prece numen adora :

———— cane vota libens, dominamque potentem
 Supplicibus supera donis. ——— *Æn. III. 437.*

- Νηλεὺς ἦτορ ἔχειν· σρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοὶ,
 Τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ, τιμὴ τε, βίη τε.
 495 Καὶ μὲν τὲς θυέεσσι καὶ εὐχολῆς ἀγανῆσι,
 Λοιβῇ τε, κνίσσῃ τε, παρατρωπῶσ' ἀνδρῶποι
 Δισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβῇ καὶ ἀμάρτη.
 Καὶ γάρ τε Λιταί εἰσι Διὸς κῆραι μεγάλοιο,
 Χωλαί τε, ῥυσαί τε, παραβλῶπές τ' ὀφθαλμῶ·
 500 Αἶ ῥά τε καὶ μετόπισθ' Ἄτης ἀλέγχεσι κίῃσαι.
 Ἡ δ' Ἄτη σθεναρὴ τε καὶ ἀρτίπος· ἔνεκα πάσας
 Πολλὸν ὑπεκπροδέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
 Βλάπτεισ' ἀνδρώπεις· αἶ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.
 Ὅς μὲν τ' αἰδέσεται κῆρας Διὸς, ᾗσσον ἰσσας,
 505 Τόνδε μέγ' ὤνησαν, καὶ τ' ἐκλυον εὐζαμένιοι·

“ Immisericordem animum habere: flecti utique solent et dii ipsi,

“ Quorum tamen et major virtus, honorque, potentiaque.

495 “ Ac quidem hos sacrificiis et votis placidis,

“ Libamineque, nidoreque, avertunt ab ira homines

“ Supplices, cum quis transgressus fuerit et peccarit.

“ Etenim Preces sunt Jovis filiarum magni,

“ Claudaque, rugosæque, strabæque oculis:

500 “ Quæ etiam et a tergo Noxam curant sequentes.

“ Noxa vero robustaque est, et pedibus integra; ideo omnes

“ Longe præcurrit, antevertitque omnem per terram,

“ Lædens homines: hæc vero medentur postmodo.

“ Quisquis quidem reverebitur filias Jovis, propius accedentes;

505 “ Hunc valde juvant, et exaudiunt precantem :

496 λοιβῆς] F. A. J. 499 ῥυσαί] MS. edd. præter R. 500 μετόπισθιν]

F. A. 1. R. 510 νόον pro φρένας] Fl. A. J.

ἄνδ' ἐπὶ τῇ τῶν ἔργων [τῆς ἱερατικῆς] ῥη-
 τέον, καὶ τῶν ὀργάνων ὅσα ταύτῃ ἀναγκαῖα.
 Ταῦτα σχεδὸν πάντα ὁ ποιητὴς ὀλίγους τισὶν
 ἔπεισι περιέλαβε ποιῶν, — “ Καὶ μὴν τὰς θυ-
 “ εσσιν,” etc. *Aristot. de Republ. lib. X.*
 Ἀγύρεται δὲ καὶ μάντις ἐπὶ πλυσίων θύρας
 ἰόντες, πείθουσιν ὡς ἐστὶ παρὰ σφίσι δύναμις ἐκ
 θεῶν ποριζομένη, θυσίαις τε καὶ ἐπαυαῖς, εἴτε
 τι ἀδίκημά τι γέγονεν, αὐτῇ ἢ προγόνων,
 ἀκίῃσθαι μεθ' ἡδονῶν τε καὶ ἰσχύων. Τούτοις
 δὲ πᾶσι τοῖς λόγοις μάρτυρας Ποιητὰς ἐπά-
 γονται — “ Καὶ τὰς μὲν θυσίαισι καὶ εὐχα-
 “ λαῖς,” etc. *Plato de Republ. lib. II.*

Ver. 498. Καὶ γὰρ τε Λιταί εἰσι] Quam

Senis personam deceat longa hæc et ver-
 bosa descriptio, vide supra ad α'. 249. et
 260. Cæterum qua ratione, *τε*, et hic et
 in sequente versu producatur; item *δὲ*, ver.
 516. vide supra ad α'. 51.

Ver. 499. Χωλαί τε, ῥυσαί τε,] *Al.* ῥυσαί
τε. Cæterum simili fere loquendi rati-
 one, ac *Homerus* Preces hic vocat Διὸς
κῆρας χωλὰς τε ῥυσσάς τε, *Euripides*, men-
 tis male sibi consciæ cogitationes appellat
τὰς αἵματωπούς καὶ δρακοντώδεις κῆρας.
Orest. 256.

Ver. 501. Ἡ δ' Ἄτη] Hæc eleganter

- “Ὅς δὲ κ' ἀνήνηται, καὶ τε σερεῶς ἀποείπῃ,
 Λίσσονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κτεῖσαι,
 Τῷ Ἄττην ἄμ' ἐπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.
 Ἄλλ', Ἀχιλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διὸς κέρησιν ἐπεσθαι
 510 Τιμὴν, ἥ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει φρένας ἐσθλῶν.
 Εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὀπισθ' ὀνομάζοι
 Ἀτρεΐδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελῶς χαλεπαῖνοι,
 Οὐκ ἂν ἔγωγέ σε μῆνιν ἀπορρίψαντα κελοίμην
 Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι, χατέσσι περ ἔμπης·
 515 Νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοί, τὰ δ' ὀπισθεν
 Ἀνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπρόεηκεν ἄριστος, [ὑπέστη,
 Κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαιῖκόν, οἷτε σοι αὐτῷ
 Φίλτατοι Ἀργείων τῶν μὴ σύγε μῦθον ἐλέγξης,

“ Qui vero renuerit, et obstinate recusaverit,

“ Precantur tum quidem hæ Jovem Saturnium adeuntes,

“ Eum ut Noxa simul sequatur, quo læsus pœnas-luat.

“ Sed, Achille, da et tu, Jovis filias qui sequatur

510 “ Honorem, qui et aliorum utique flectit mentes fortium.

“ Si quidem enim minime dona ferret, et alia in futurum nominaret

“ Atrides, sed semper pertinaciter iratus esset,

“ Non equidem te ira abjecta hortarer

“ Argivis auxiliari, quantumvis indigentibus:

515 “ Nunc vero simul in præsentī multa dat, aliaque in posterum pollicetur,

“ Viros etiam, qui supplicarent, ad te misit præstantissimos,

“ Electos per exercitum Achaicum, quique tibi ipsi

“ Amicissimi Argivorum: horum ne tu orationem asperneris,

512 χαλεπαῖνοι] A. 2. J. 517 Ἀχαιῖκόν] Fl. A. J. T. 519 νειμισσητόν]
 F. A. 1.

ad insolentes transfert, sed aliis utens verbis, Lucianus Imagin. c. 21. Ern.

Ver. 506. 507. “Ὅς δὲ — Λίσσονται δ’] De vi duplicis istius δὲ, vide supra ad α’. 57.

Ver. 508. ἀποτίσῃ.] Producit hæc vox penultimam, quippe ex ἀποτίω. Quæ enim in ἴζω desinunt Verba, ea penultimam istam in Futuris et Aoristis corripunt. Vide supra ad α’. 140.

Ver. 517. Κρινάμενος] Vide supra ad α’. 509. 514. 538. et ad ζ’. 454.

Ver. 518. τῶν μὴ σύγε μῦθον ἐλέγξης, Μηδὲ πτόδας.] Horum tu neque orationem,

neque legationem, nec quid dixerint, nec quid fecerint tanti viri, itinere ad te suscepto, asperneris.

Ver. 519. πρὶν δ’ οὔτι νειμισσητόν κεχολῶσθαι.] Non ante quam dona daret Agamemnon, sed ante quam oblata eum injuriæ pœniteret. Scilicet Achillis hic non commodi et utilitatis rationem duxit Phoenix, sed honoris. Ut recte annotavit Domina Dacier.

Ver. 520. τῶν πρόσθεν πευθόμεθα κλῆα ἀνδρῶν Ἡρώων.] Virg.

— heroum laudes, et facta parentis.

Eclog. IV. 26.

- Μηδὲ πόδας· πρὶν δ' ἔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
 520 Οὕτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
 Ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἴκοι,
 Δωρητοί τε πέλοντο, παρὰρρητοί τ' ἐπέεσσι.
 Μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, ἔτι νέον γε,
 Ὡς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισι.
 525 Κερχήτες τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι,
 Ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα, καὶ ἀλλήλας ἐνάριζον·
 Αἰτωλοὶ μὲν, ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραννῆς·
 Κερχήτες δὲ, διαπραδέειν μεμαῶτες ἄρηϊ.
 Καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἀρτεμις ὤρσε
 530 Χωσαμένη, ὃ οἱ ἔτι θαλύσια γενῶ ἀλῶης

- "Neque pedes (*i. e. iter frustres*): At prius haud reprehendendum, te ira-
 520 "Sic et priscorum audivimus laudes virorum [exarsisse.
 "Heroum, quando aliquem vehemens ira occupasset,
 "Donisque placibiles erant, exorabilesque verbis.
 "Memini hoc factum ego vetus, neutiquam recens,
 "Quale esset; inter vos autem narrabo omnes amicos.
 525 "Curetesque pugnabant et Ætoli fortiter-prælium-sustinentes,
 "Circa urbem Calydonā, et se-mutuo interficiebant;
 "Ætoli quidem, defendentes Calydonā amœnam;
 "Curetes autem, vastare ardentēs Marte.
 "Etenim his malum aureo-solio-sedens Diana excitavit
 530 "Irata; quod sibi non sacra post-fruges-comportatas in fœcundo-loco agri

520 πρόθεν] R. 526 ἐναρίζον] MS. 528 διαπραδέειν] MS.

Ver. 523. Μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πά-
 λαι,] Virgil.

Nam memini Hesiones visentem regna. —

Æn. VIII. 157.

Οἰκτεῖον δὲ διδασκάλῳ, ἐκ τῶν παλαιῶν σωφρο-
 νίζειν τῆς νύκτος. Schol. Victorian. Porro,
 quam deceat Senis personam longa hæc
 et verbosa narratio, jam antea sæpe an-
 notavimus.

Ver. 525. Κερχήτες τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτω-
 λοί] "Narrare vero — quis significantius
 "potest, quam qui Curetum Ætolorum-
 "que prælium exponit?" Quintilian. lib.
 X. cap. 1.

Ver. 528. μεμαῶτες] Vide supra ad β'.
 318. et ad ζ'. 464.

Ver. 530. θαλύσια] Schol. Lips. ἄπαζ
 κῆται ἢ λῆξις, δηλοῖ δὲ, ὅτι ἡμεῖς φάμεν συγ-
 νομισθῆναι. Linn.

Ver. 531. 532. ῥίξ· — ἔρρεξε] Vide su-
 pra ad α'. 444.

Ver. 533. Ἡ λάθρετ', ἢ οὐκ ἐνόησεν] Ἡτοι
 ἐνόησας θῦσαι, ἐπελάθειτα ἢ οὐδ' ὅλως ἐπε-
 νόησεν. Schol. Cæterum, ἢ ἔκ, in unam
 hic syllabam coalescit; quomodo et supra
 ε'. 349.

*Ἡ ἔκ ἄλλω, ἔτι — — — — —;

Et apud Euripidem,

*Ἡ οὐκ ἀξιοχρεῖται ἢ θεὸς ἀναφέρντί μοι;

Orest. 597.

Similiter, φεῦ ὦ, apud eundem,

Φεῦ ὦ μήτις, ἥτις ἐκ τυραννικῶν δόμων.

Hecub. 55.

Notandum tamen, istud ἢ, in interroga-
 tivis sæpius quam in disjunctivis, cum se-
 quente Vocali coalescere solere; vide ad

- Οἶνεὺς ῥέξ'. ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἐκατόμβας·
 Οἷη δ' ἐκ ἔρρεξε Διὸς κέξη μεγάλοιο,
 "Ἡ λάθ'ετ', ἢ ἐκ ἐνόησεν' ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.
 "Ἡ δὲ χολωσαμένη, δῖον γένος, ἰοχέαιρα,
 535 "Ωρσεν ἐπὶ χλάνην σὺν ἄγριον, ἀργιόδοντα,
 "Ὅς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν, ἔδων Οἰνῆος ἀλωήν.
 Πολλὰ δ' ὄγε προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
 Αὐτῇσιν ῥίζησι, καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων.
 Τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,
 540 Πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἄνδρας ἀγείρας,
 Καὶ κύνας· εἰ μὲν γάρ κ' ἐδάμη παύροισι βροτοῖσι·
 Τόσσος ἔην, πολλὰς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.

"Cæneus fecisset: Alii utique dii epulati-erant hecatombas;

"Soli vero non sacra fecit Jovis filiæ magni,

"Sive oblitus est, sive non advertit: devius-erat certe multum animi.

"Illa itaque irata, Jovis genus, sagittis-gaudens,

535 "Immisit sylvestrem aprum, ferum, candidis dentibus,

"Qui damna multa patravit, frequentans Cænei agrum.

"Multas utique ille alias super-alias humi prostravit arbores altas

"Cum ipsis radicibus, et ipsis floribus pomorum.

"Hunc autem filius Cænei occidit Meleager,

540 "Multis ex urbibus venatoribus viris congregatis,

"Et canibus; non enim domitus fuisset paucis hominibus;

"Tantus erat, multosque adeo rogum ascendere-fecit tristem.

532 ἔρρεξε] Fl. 538 αὐτῇσι] MS. 539 ἀπέκτεινε] Id.

ε'. 549. Quare in Schol. Victorian. scriptum est, "Ἡ λάθ', ἢ ἐκ ἐνόησεν. — Quod tamen longe minus eleganter est dictum. Nam λαθεῖν, proprie est, alium latere; λαθίσθαι, latere seipsum, hoc est, oblivisci. Clark. Schol. Lips. 'Ἀπὸ μετοχῶν εἰς ῥῆμα μετέλθε. λάθ'ετο δὲ αὐτὶ τῶ ἐκὼν παρεπέμψατο. Ern.

Ibid. ἀάσατο δὲ] De voce, ἀάσατο, vide supra ad ver. 116. Alii hic legunt ἀάσατο δή. Quo tamen nihil opus.

Ver. 554. δῖον γένος,] De Diana accipiunt plerique; ut sit videlicet, Διὸς θυγάτηρ. At Schol. Victorian. ad Achillem referunt, ut sit idem scilicet αἰ, διαγενέσθαι propterea quod Poëta hanc compellationem ἐδέσποτε ἐπὶ θεῷ τάσσει. Clark. Eadem habet Schol. Lips. sed addit: ὁ δὲ Νηπάρης ἐπὶ Ἀρτέμιδος. Ern.

Ver. 555. "Ωρσεν ἐπὶ] Ἐπῶρσε. Cæterum Aristoteles, de historia Animalium, lib. VI. cap. 28. locum hunc isto modo citat:

Θεῖον ἐπὶ χλάνην σὺν ἄγριον, ἐδὲ ἐκείνου
 Θηρί γὰρ σιτοφάγον, ἀλλὰ ῥῆμα ὑλάεντι.

Quæ lectio et παρὰ τῷ Γεωγράφῳ εὔρηται, notante Eustathio.

Ver. 556. ἔδων Οἰνῆος ἀλωήν.] Οἰκεία τιμωρία, τῷ περὶ καρπὸς ἡμαρτηκότι. Schol. Victorian. 'Ἐπὶ τέτοις ἰστίον καὶ ὡς διαφείγειν λέγεται τὸ "Ἐδεῖν, τῷ "Ἐδεῖν, ὡς τὸ Καπεσθεῖν τῷ Ἐσθεῖν. Eustath.

Ver. 559. Τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος] Vide ad α'. 51. Nec omnino audiendus Barnesius; qui, potest, inquit, tutius legi, Τὸν δ' Οἰνῆος υἱός.

Ver. 545. 'Ἡ δ'] Ἀρτεμις.

Ver. 547. Τόφρα δὲ] Tamdiu utique.

- Ἡ δ' ἄμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ αὐτὴν,
 Ἀμφὶ σὺς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήεντι,
 545 Κερήτων τε μεσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 "Οφρα μὲν ἔν Μελέαγρος ἀρηΐφίλος πολέμιζε,
 Τόφρα δὲ Κερήτεσσι κακῶς ἦν· ἐδ' ἐδύναντο
 Τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν, πολέες περ ἰόντες.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδν χόλος, ὅστε καὶ ἄλλων
 550 Οἰδάνει ἐν σήδεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων,
 (Ἦτοι ὁ, μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χρώμενος κῆρ,
 Κεῖτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
 Κέρη Μαρπίσσης καλλισφύρεα Εὐνήνης,
 Ἰδεῷ δ', ὅς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν

" Illa vero (*Diana*) circa ipsum excitavit magnum tumultum et bellum,

" Pro suis capite et pelle hirsuta,

545 " Curetasque inter et Aetolos magnanimos.

" Quamdiu igitur Meleager bellicosus pugnabat,

" Tamdiu utique Curetibus male erat; neque poterant

" Mœnia extra manere, multi quamvis essent.

" At quando jam Meleagrum subiit ira, quæ et aliorum

550 " Inflat in pectoribus mentem, probe licet sapientium;

" (Nempe ille, matri suæ Althææ iratus corde,

" Jacebat apud legitimam uxorem, pulchram Cleopatram,

" Filiam Marpissæ pedibus-elegantis Euenines,

" Idæque, qui fortissimus inter terrestres fuit viros,

545 μεσηγὺ] F. A. J. 548 ἔκτοσθε] Fl. A. J. 550 ἐν] ead.

Quod cum non videret *Barnesius*, pessime edidit τοφράδε, contenditque παρέλκειν τὸ Δί. Quod in hujusmodi vocabulis non fert linguæ Græcæ ratio.

Ibid. οὐδ' ἐδύναντο Τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν,] *Castra ipsi sua tueri non poterant, nedum urbem expugnare.*

Ver. 551 — 568. Ἦτοι — ἔχουσα.] Ver-
sus hosce octodecim in Parenthesi in-
clusi, et ipsam aliis interjectis Parenthesibus
intricatum. Id quod tantum abest ut
scriptori luculentissimo, et supra omnes
perspicuo, vertendum sit vitio; ut contra
summo hic, si usquam alias, artificio,
verbosam illam et senilem narrandi ra-
tionem, in *Phœnicis* persona, depinxerit.
Poëta tamen videtur aliter sensisse. Vi-
de infra, ad λ'. 687.

Ver. 552. καλῇ] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 554. Ἰδεῷ] Pronunciabatur Ἰδῶ,
vel Ἰδυ. *Clark*. De hoc *Ida* accepta
est inscriptio capitis, quod miræ magni-
tudinis repertum est in Sicilia cum in-
scriptione ΔΕΩ. apud *Phlegont*. de Mi-
rabil. c. XI. *Ern*.

Ver. 555. τῶν τότε,] Ἑταινεσίον τὸ ἀκρι-
βεῖς περὶ τὴν ἰκάστῃ ἡθοποιῶν. Ὁ μὲν
Φοῖνιξ, κάρτιστον εἰπὼν τὸν Ἰδαν, ἵνα μὴ
δόξῃ καὶ τῷ Ἀρχιλλεῶς αὐτὸν προτετιμηκέναι,
ἐπὶ νῆκε τὸ, " τῶν τότε." *Schol. Victorian*.

Ver. 556. νύμφης.] *Marpissæ*, uxoris
suæ.

Ver. 557. τὴν δὲ] *Cleopatram*, filiam
suam.

Ver. 559. Μήτηρ,] *Marpissa*.

Ver. 560. μιν] Vide ad α'. 51. Cæte-
rum, pro Κλαῖ, ὅτι μιν, fuerunt qui lege-
rent, Κλαῖν ὃ μιν.

- 555 Τῶν τότε, καί ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἴλετο τόξον
Φοῖβος Ἀπόλλωνος, καλλισφύρες εἵνεκα νύμφης·
Τὴν δὲ τότε ἐν μεγάροισι πατρὸς καὶ πότνια μήτῃς
Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπάνυμον, ἔνεκ' ἅρ' αὐτῆς
Μήτηρ, Ἀλκυόνης πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα,
560 Κλαῖ', ὅτε μιν ἐκάεργος ἀνῆρ πασε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Τῇ ὄγε παρκατέλεκτο, χόλον θυμαλγέα πέσσαν,
Ἐξ ἀρῶν μητρὸς κεχολωμένος, ἥ ῥα θεοῖσι
Πόλλ' ἀχέουσ' ἤρᾱτο, κασιγνήτοιο φόνοιο·
Πολλὰ δὲ καὶ Γαῖαν πολυφρέβην χερσὶν ἀλοία,
565 Κικλήσκουσ' Ἀΐδην καὶ ἐπαινὴν Περσεφόνειαν,
Πρόχην καθεζομένην, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι,

- 555 "Eorum qui tunc erant; utique contra regem sumpsit arcum
" Phœbum Apollinem, pedibus-elegantis gratia nymphæ:
" Illam autem (*Cleopatram*) tunc in ædibus pater et veneranda mater
" Alcyonen vocabant cognomine, quod ipsius
" Mater, Alcyonis luctuosæ fatum habens,
560 " Flebat, quando ipsam longe-jaculans rapuit Phœbus Apollo.
" Huic is (*Meleager*) accubabat, iram tristem coquens,
" Propter diras matris iratus, quæ utique diis
" Multum dolens supplicabat, fraternæ cædis causa:
" Multum autem et Terram almam manibus verberabat,
565 " Invocans Plutonen et horrendam Proserpinam,
" In-genua considens, (rigabantur autem lachrymis sinus),

553 Μαρπήσεως] MS. 554 κράτιστος] Id. 555 ῥ'] Id. 558 κάλυσκον] Id.

Ibid. ἀνῆρ πασε] Vide supra ad α'. 140.
Ver. 561. Τῇ ὄγε] Huic *Cleopatraz*, *Meleager*.

Ibid. παρκατέλεκτο.] Vide supra ad β'. 515.

Ver. 562. Ἐξ ἀρῶν] Pronunciabatur ἀρῶν ut recte observavit *Barnesius*. Nam ἀρῶ (hoc significatu,) ἀρετή, ἀρεταί, primam producent.

Ibid. ἥ ῥα] Quæ utique. Nam ad sententiam nullo modo supervacaneum est istud, ῥα.

Ver. 564. Γαῖαν — χερσὶν ἀλοία,] Εὐχονται οἱ ἥρωες τοῖς μὲν Οὐρανίοις θεοῖς, Ἄνω πᾶς Χεῖρας ἀνέσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἑκάστος τοῖς δὲ Θαλασσίοις, Πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἤρῃσασα, Χεῖρας ὀρεγνύς, εἰς Θάλασσαν ἀπλόνεσι τοῖς Καταχθονίοις δὲ κόπτοντες τὴν Γῆν, ὡς ἐνθάδε φησὶ. *Schol.*

Ver. 565. Κικλήσκουσ' Ἀΐδην] Virg.

Luctificam Alecto dirarum ab sede sororum Infernisque ciet tenebris; cui tristia bella, Iraque insidiæque et crimina noxia, cordi.
Æn. VII. 324.

Ver. 568. ἔχουσα.] Vide supra ad ver. 555.

Ver. 569. Τῶν δὲ] *Meleagri popularium, Ætolorum*.

Ibid. ὄσπος;] Vide supra ad β'. 210. ad γ'. 365. et ad δ'. 455. 456. 504.

Ibid. ὀρώσει,] Vide supra ad β'. 810.

Ver. 570. τὸν δ' ἐλίσσαντο] Vide supra ad ζ'. 45. *Al.* τὸν δ' ἐλίσσαντο, et, τὸν δὲ λίσσαντο. Quæ et ipsa ferri possunt; vide ad α'. 51.

Ver. 575. Ὀππῶθι πύττατον πεδίον] Virg.

- Παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἡεροφῶϊτις Ἐριννὺς
 Ἐκλυεν ἐξ Ἐρέβουσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.)
 Τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὄμαδος καὶ δῶπος ὀρώρει,
 570 Πύργων βαλλομένων· τὸν δ' ἐλλίσσοντο γέροντες
 Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους,
 Ἐξελεθεῖν καὶ ἀμύναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον·
 Ὅππόθι πῖότατον πεδῖον Καλυδῶνος ἐραννῆς,
 Ἐνθα μιν ἦνωγον τέμενος περικαλλὲς ἐλέσθαι,
 575 Πεντηκοντόγουν· τὸ μὲν ἥμισυ, οἶνοπέδοιο·
 Ἥμισυ δὲ, ψιλὴν ἄροσιν πεδῖοιο ταμέσθαι·
 Πολλὰ δὲ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Οἶνεὺς,
 Οὐδ' ἐπεμβεβαὼς ὑψηρέφους θαλάμοιο,
 Σείων κολλητὰς σανίδας, γενέμενος υἱόν·

“ Ut filio darent mortem: hanc autem per-tenebras-vagans Erinnys

“ Exaudivit ex Erebo, implacabile cor habens.)

“ Horum vero tum confestim ad portas tumultus et strepitus excitabatur,

570 “ Turribus percussis: illum autem supplices orabant senes

“ Aetolorum, mittebantque deorum sacerdotes lectissimos,

“ Ut-exiret et propulsaret hostes, polliciti magnum donum:

“ Ubi scilicet pinguiissimus erat ager Calydonis amœnæ,

“ Ibi eum jusserunt prædium perpulchrum eligere,

575 “ Quinquaginta jugerum: dimidium quidem, vitiferi soli;

“ Dimidium autem, non-consiti arabilis agri separatim-accipere:

“ Multum item eum obsecrabat senex equum-agitator Ceneus,

“ Limine consenso altum-tectum-habentis thalami,

“ Quatiens conglutinatos asseres, suppliciter-orans filium:

568 Ἐρέβουσφιν] MS. 570 ἐνίσσοντο] A. 2. 3. J. Ibid. τοὶ δὲ λίσσοντο]

MS. 571 πέμπον ἱερῆας θεῶν ἀρ.] MS. 575 Πεντηκοντόγουν] MS.

578 ὀδῶ] MS. sed superscr. ὤ.

Insuper id campi, quod rex habet ipse Latinus.

Æn. IX. 274.

Ver. 574. ἦνωγον] Vide supra ad 9. 322.

Ver. 576. ψιλὴν ἄροσιν] Τὴν ἀεινδρον χώραν. Schol.

Ver. 577. ἱππηλάτα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 580. κασίγνηται] Al. κασίγνητοι.

Ver. 581. Ἐλλίσσονθ'] Vide supra ad ζ'. 45. Al. Ἐλίσσονθ'.

Ver. 585. ἐνέπρηθον] Jamjam incendebant; jamjam ad comburendum aggrediebantur.

Ver. 588. Κῆδς, ὅς' ἀνθρώποισι πῶλετο] Aristoteles, Rhetoric. lib. I. cap. 7. citat isto modo: “Ὅσσα καὶ ἀνθρώποισι πῶλει.

Ver. 589. 590. “Ἄνδρας μὲν κτείνουσι, — γυναῖκας.” “Narrare vero — quis signifi-
 “cantius potest?” Quintilian. lib. X. cap. 1. Καὶ διαίρεται δὲ εἰς τὰ μέρη, τὰ αὐτὰ μείζω φαίνονται· πλείονων γὰρ ὑπεροχὴ φαίνεται· ὅθεν καὶ ὁ Ποιητὴς φησι, —

Λαοὶ μὲν φθινύθουσι, πόλιν δὲ τε πῶρ ἀμαθύνου,
 Τέχνη δὲ τ' ἄλλαι ἀγνοοῦσι. —

Aristot. Rhetoric. lib. I. cap. 7.

Ubi notandum quod hodie legimus, “An-

- 580 Πολλὰ δὲ τόνδε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
 Ἑλλίσσονθ'· ὁ δὲ μᾶλλον ἀναΐνετο· πολλὰ δ' ἑταῖροι,
 Οἳ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων·
 Ἄλλ' ἐδ' ὥς τῷ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον,
 Πρίν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκα βάλλετο, τοῖ δ' ἐπὶ
 585 Βαῖνον Κερήτες, καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστυ· [πύργων
 Καὶ τότε δὴ Μελέαγρον εὐζώνος παρὰκοιτις
 Λίσσετ' ὀδυρομένη, καὶ οἱ κατέλεξεν ἅπαντα
 Κῆδ'· ὅς' ἀνδράποισι πέλει, τῶν ἄστυ ἀλώη·
 Ἄνδρας μὲν κτείνεσσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει·
 590 Τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγχεσι, βαθυζώνες τε γυναῖκας.
 Τῷ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκρόντος κακὰ ἔργα·
 Βῆ δ' ἱέναι, χροὶ δ' ἐντέ' ἐδύσατο παμφανόωντα.

- 580 "Multum etiam eum sorores et veneranda mater
 "Orabant; ille autem magis recusabat: Multum et socii,
 "Qui ei carissimi et amicissimi erant omnium:
 "Sed ne sic quidem ejus animum in pectoribus flectebant,
 "Antequam jam thalamus frequenter percuteretur, ipsique turres
 585 "Conscenderent Curetes, et incenderent magnam urbem:
 "Tum vero demum Meleagrum eleganter-cincta uxor
 "Orabat lugens, et ei recensuit omnia
 "Mala, quæcunque hominibus contingunt, quorum urbs capta-fuerit:
 "Viros quidem occidunt, urbem autem ignis in-cineres-redigit;
 590 "Liberosque alii abducunt, et profunde-succinctas mulieres.
 "Hujus autem tum motus est animus audientis sæva facta:
 "Perrexitque ire, corporeque arma induit collucentia.

580 τόνγε] MS. A. Fl. J. Ibid. κασίγνητοι] R. T. 581 ἑλλίσσ.] MS.
 588 ἀλωάς] T. 590 βαθυζώνας] MS. 592 ἑδύσατο] R. T. 593
 ἀπήμυνε] MS.

δρας μὲν κτείνουσι legisse olim (aut memori-
 ter citasse) Aristotelem, Λαοὶ μὲν φθινύθουσι.
 Ueberius de hoc loco Hermodorus: Πάσης
 πολέως εἶπε ["Ὀμηρος] πόρθησιν ἐν δυνὶ ἔπειθον.
 —Τὰ μεγάλα τῇ βραχυτάτῃ τῆς ἑρμηνείας
 φυλάττει μεγάλα, τῆς συντομίας τὸ μέγιστος
 αὐτοῖς διασωζέσθης· τὰ δὲ μικρὰ καὶ φαῦλα
 [Vide supra ad ver. 210. item α'. 435—
 439.] τῇ περιβολῇ τῶν λόγων μέγιστος προς-
 λαμβάνει. Ταῦτά ποιεῖ Δημοσθένης, καὶ
 ἕτα τραγωδοὶ Φωκίαν ἄλυσιν, ἔθρους ἔλκυ, ἐν
 ἀλίγοις ῥήμασι λέγων· "Ὡν ἰδεῖν, οἰκίας κα-
 "τισκαμμένας, τείχη περιρηγμένα, χώραν

"ἔρημον τῶν ἐν ἡλικίᾳ, γυναῖκα δὲ καὶ παιδᾶ-
 "ρια ὀλίγα, καὶ πρεσβύτας ἀνδράποους οἰκ-
 "τρύς." Μονονουχὶ παρέφρασε τὸ Ὀμηρικόν.
 Cap. XXXIII. Περὶ μεθόδου δεινότητος.
 Ver. 592. ἑδύσατο] Al. ἐδύσσατο. Sed
 nihil opus: Nam ἑδύσατο secundam pro-
 ducit.

Ver. 594. Εἴζας ὦ θυμῷ] Schol. Victor.
 in plerisque optima, alique fere, hoc ita
 accipiunt, ut dicatur Meleager, vel jam
 olim, (πάλαι, ἔ νυν,) antequam suis opitu-
 laretur, ira habenas dedisse; vel nunc de-
 mum, quum suis opitularetur, rationi (τῷ

- "Ὡς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἡμᾶς,
 Εἶξας ᾧ θυμῷ· τῷ δ' ἐκέτι δῶρ' ἐτέλεσσεν
 595 Πολλὰ τε καὶ χαρίεντα· κακὸν δ' ἤρυνε καὶ αὐτῶς.
 Ἄλλὰ σὺ μὴ μοι ταῦτα νόει φρεσὶ, μηδὲ σε θαίμων
 Ἐνταῦθα τρέψειε, φίλος· κῆκλον δέ κεν εἴη
 Νηυσὶν καιομένησιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δῶροισι
 Ἔρχεο· ἴσον γάρ σε θεῷ τίσεσιν Ἀχαιοί.
 600 Εἰ δέ κ' ἄτερ δῶρων πόλεμον φθισήνορα δῴης,
 Οὐκ ἔθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσσαι, πόλεμόν περ ἀλαλκῶν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πῶδας ὠκύς Ἀχιλ-
 Φαῖνιξ, ἄττα, γεραίε, διοτρεφές, ἔτι με ταύτης [λεύς·
 Χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴση,
 605 Ἥ μ' ἔξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰσόκ' αὐτμῆ

“ Sic ille quidem ab Ætolis propulsavit malum diem,

“ Obsecutus suo animo: ei autem non deinceps dona persolverunt

595 “ Multaque et pulchra: malum tamen depulit etiam sic.

“ Atqui tu ne mihi ista cogites in animo, neque te dæmon

“ Istuc vertat, amice: Pejus autem esset

“ Navibus demum incensis te ferre auxilium: Sed nunc accepta conditione

“ Veni: æque enim te ac deum honorabunt Achivi. [donorum

600 “ Quod si tandem sine donis pugnam viros-perdentem inieris,

“ Non tum æque in honorē eris, bellum quamvis propulsaveris.”

Hunc autem respondens allocutus est pedibus velox Achilles;

“ Phœnix, pater, senex, Jovis alumne, minime mihi hoc

“ Opus est honore: puto enim me honoratum fore Jovis voluntate,

605 “ Qui honor me consequetur apud naves recurvas, dum spiritus

589 νηυσὶ] F. A. 1. 3. 601 ἀνάγκων] MS. 604 Χρεὼ] Id. 606 μέντοι]

F. A. 1. 609 ἔδέτι] F. A. J.

ἐπιλογισμῷ) fuisse obsequutus. Sed neu-
 trum fert linguæ Græcæ ratio. Εἶξας τῷ
 θυμῷ, necessario est, jam tum quum suis
 opitularetur, animos sibi incitans, animo
 incitato demum habenas dans, effusus ha-
 benis hostem invadens :

Σὺ δὲ σὺ μεγαλήτερος θυμῷ
 Εἶξας, ——— ver. 109. hujus libri.

——— τὸν δεξιὸν ἵππον
 Κεῖσαι ὁμοκλήσας, εἶξαι τὴν οἰήσιν χερσίν.
 Ψ. 336.

——— βίη καὶ ἀγλήτερος θυμῷ
 Εἶξας, εἶς' ἐπὶ μήλα βροτῶν, ——— ὦ. 42.

——— irarumque omnes effundit habenas.
 Æn. XII. 499.

Clark. Schol. Lips. πᾶλαι, ὅτε ἀργίζετο, ἢ
 νῦν ὅτι ἤμυνεν. Καὶ θυμὸν τὸν ἐπιλογισμὸν
 φησι, etc. Ern.

Ver. 600. Εἰ δὲ κ' ἄτερ δῶρων] Quod si
 tandem invite et necessitate coactus, etc.

Ibid. φθισήνορα] Vide supra ad β'. 855.

Ver. 601. ὁμῶς τιμῆς] Eodem loco ho-
 noris. Al. ὁμῶς τιμῆς, quod est τιμήεις:
 Qua ratione alibi dicitur, καὶ χρευσὸν τι-
 μῆντα —, δ'. 475.

Ver. 602. πῶδας ὠκύς] Vide supra ad
 α'. 58.

Ver. 603. ἄττα,] Inepte admodum ex
 Heinsio Barnesius vocabulum hoc, ac ἔ
 Hebraicum esset, Tu, Latine reddit.

- Ἐν στήθεσσι μένη, καὶ μοι φίλα γένατ' ὀρώρη.
 Ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι.
 Μή μοι σύγχχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
 Ἀτρεΐδῃ ἥρωϊ φέρων χάριν· εἰδὲ τί σε χρεῖ
 610 Τὸν φιλέειν, ἵνα μὴ μοὶ ἀπέχθῃαι φιλέοντι.
 Καλὸν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κῆθαι, ὅς κέ με κῆδῃ.
 Ἴσον ἐμοὶ βασίλευε, καὶ ἡμισυ μείζω τιμῆς.
 Οὔτοι δ' ἀγγελέεσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξω μίμνων
 Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· ἅμα δ' ἡοῖ φαινομένηφι
 615 Φρασσόμεθ', ἥ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ', ἥ κε μένωμεν.
 Ἦ, καὶ Πατρόκλῳ ὄγ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ,
 Φοίνικι σορέσαι πυκινὸν λέχος, ὄφρα τάχιστα
 Ἐκ κλισίης νόσοιο μεδοίατο. Τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας

"In pectoribus maneat, et mihi mea genua moveantur.

"Aliud autem tibi dicam, tu vero in animo reconde tuo:

"Ne mihi turba animum, flens et mœrens,

"Atridæ heroi gratificans: neutiquam te convenit

610 "Istum amare, ut ne mihi odio sis *te nunc amanti*:

"Decet te mecum eum angere, qui me angat:

"Æqualiter mecum regna, et dimidium sortire honoris.

"Isti autem renunciabunt; tu vero hic cubato remanens

"Lecto in molli: simul autem atque aurora illuxerit

615 "Consultabimus, an redeamus ad nostra, an maneamus."

Dixit, et Patroclo hic superciliis annuit tacite,

Phœnici ut sterneret densum lectum, ut citissime

E tentorio de reditu cogitarent. Inter hos autem Ajax

610 ἀπέχθῃαι] MS. 619 Τελαμωνίδης] Id. Ibid. θυμὸν] Id. sed Schol. λόγον.

Ibid. οὔτι με ταύτης Χρῶ τιμῆς.] Vide infra ad κ'. 43.

Ver. 604. τετιμῆσθαι Διὸς αἵσῃ.] Πιθανῶς τῇ παρὰ τῷ Ἀγαμέμνονος τιμῇ, ἀντίσθηκε τὴν παρὰ τῷ Διὶ. Schol. Victorian.

Ver. 605. εἰσὲν' αὐτμῇ] Virgil.

— dum spiritus hos reget artus. *Æn.* IV. 336.

Ver. 607. σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι.] Vide supra ad α'. 297.

Ver. 608. Μή μοι σύγχχει θυμὸν] Virgil.

Desine meque tuis incendere teque querelis. *Æn.* IV. 360.

Ibid. ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων.] *Al.* ἐπὶ στήθεσιν ἀχεύων. Virgil.

lachrymansque gemensque.

Æn. XI. 150.

Ver. 610. ἵνα μὴ μοὶ] *Vulg.* ἵνα μὴ μοι. Sed, μοι, ἐχρῆν ὀρθοτοπεῖν, ἵνα ἀντιδιαστῇλληται Ἀγαμέμνονι. Schol. Victorian.

Ver. 611. Καλόν] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 613. λέξω] Vide supra ad β'. 515. et ε'. 109.

Ver. 615. Φρασσόμεθ',] Vide supra ad α'. 140.

Ibid. ἥ κε μένωμεν.] Vide supra ad α'. ver. 359.

Ver. 618. Τοῖσι δ'] *Male Barnesius*, Τωῖσιδ'. Vide supra ad γ'. 200. et ad δ'. 160.

- 'Αντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπε·
 620 Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 "Ιομεν· ἔ γάρ μοι δοκείι μύθοιο τελευτῇ
 Τῇδ' ἔ γ' ὁδῶ κράνεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
 Χρὴ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ ἐκ ἀγαθόν περ ἔοντα,
 Οἳ περ νῦν ἔαται ποτιδῆγμενοι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 625 "Αγριον ἐν σῆθεσσι θέτο μεγαλήτορα θυμόν,
 Σχέτλιος, ἐδὲ μετατρέπεται φιλότῃτος ἐταίρων,
 Τῆς, ἣ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων·
 Νηλῆς· καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φόνοιο
 Ποινὴν, ἣ ἔ παιδὸς ἐδέξατο τεθνεῖῳτος·
 630 Καὶ ῥ' ὁ μὲν ἐν δῆμῳ μένει αὐτῷ, πόλλ' ἀποτίσας,
 Τῷ δὲ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,

Deo-par Telamonius verba fecit;

- 620 "Nobilissime Laërtiade, solertia-pollens Ulysse,
 "Abeamus; non enim mihi videtur sermonis nostri exitus
 "Hac quidem via perficiendus; renunciare autem citissime
 "Oportet responsum Danaïs, etiamsi non lætum sit,
 "Qui utique nunc sedent expectantes: sed Achilles
 625 "Trucem in pectoribus reposuit superbum animum,
 "Durus, neque rationem-habet amicitiaē sodalium,
 "Illius, qua eum apud naves honorabamus supra cæteros;
 "Immisericors: Atqui aliquis etiam pro fratris cæde
 "Pretium, vel pro suo filio accepit occiso:
 630 "Et is quidem qui interfecerit, in sua civitate manet ibi, multis persolutis,
 "Et alterius sedatur cor et animus elatus,

624 προτιδῆγμενοι] Id. 630 αὐτῷ] abest a MS. Fl. 632 ἀγήνωρ] MS.

Ver. 621. "Ιομεν· ἔ γάρ μοι — 'Ο μὲν Φοῖ-
 νις τέχνη χρῆται. — 'Ο δὲ γι Αἴας, ἀπλά-
 σατος ὢν, βαδύτατος ἐν τοῖς λόγοις πάντων
 ἔστιν ἀνίσταται γὰρ, ὡς ὀργιζόμενος, καὶ ἀξίαν
 μηκέτι μηδὲ διαλέγεσθαι, καὶ λίγει, — Οὐ-
 σος ἔν ὁ λόγος, δείκνυσιν, ὅτι καὶ τῆς ἀπλό-
 σηςτος πρὸς τοῖς, σχήματος ἔργον ἐπιτελεῖ.
 Dionys. Halicarn. lib. qui inscribitur
 Τέχνη, cap. IX. οἳ δ' εἰσὶ ῥήτορες· Ὀδυσ-
 σεύς, συνειδὸς, πανῦργος, διεραπειντικός· Ἀχιλ-
 λεύς, θυμικός, μεγαλόφρων· Φοῖνιξ, ἡθικός,
 πρῶτος, παιδευτικός· Αἴας, ἀνδρείος, σεμνός,
 μεγαλόφρων, ἀπλῆς, δυσκίνητος, βαδύς· εἰ δὲ
 περ κινήσειν, ἐπικαίρως, ἐσθλῶς, διὰ βραχίων
 φησίν. Schol. Victoriana.

Ver. 624. προτιδῆγμενοι] Al. προτιδῆγ-
 μενοι. Quod perinde est.

Ver. 625. θέτο μεγαλήτορα] Qua ratio-
 ne, θέτο, hic ultimam producat; item, ἐν,
 ver. 614. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 628. Νηλῆς· καὶ μὲν τίς τε] Al. Νη-
 λῆς· (quod pronunciabatur, Νηλῆς) καὶ
 μὴν τίς τε.

Ver. 629. τεθνεῖῳτος·] Vide supra ad β'.
 818. et ad γ'. 464.

Ver. 630. Καὶ ῥ' ὁ μὲν — Τῷ δὲ] Is qui
 pretium dedit — Ejus qui datum accepit.

Ibid. αὐτῷ.] Al. αὐτῷ. Al. αὐτόθι.

Ver. 632. σοὶ δ'] Elegantissime oratio-
 nem ab Ulysse repente ad Achillem con-

- Ποινὴν δεξαμένε· σοὶ δ' ἄλληκτόν τε κακόν τε
 Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν, εἵνεκα κέρησ
 Οἷης· νῦν δέ τοι ἐπταὶ παρίσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας,
 635 Ἄλλά τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι· σὺ δ' ἴλαον ἔνθεο θυμόν·
 Αἶδεσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπαρόφιοι δέ τοι εἰμὲν
 Πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
 Κήδισοί τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσσοι Ἀχαιοί.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 640 Αἴαν διογενὲς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν, [λεύς·
 Πάντα τι μοὶ κατὰ θυμόν ἐείσαο μυθήσασθαι·
 Ἄλλά μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὅππότε' ἐκείνης
 Μνήσομαι, ὅς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν
 Ἀτρεΐδης, ὡσεὶ τιν' ἀτίμητον μετανάσῃν.

“ Pretio accepto: tibi vero, o *Achille*, implacabilemque durumque

“ Animum in pectoribus dii posuerunt, gratia puellæ

“ Unius: nunc vero tibi septem præbemus oximie præstantissimas,

635 “ Aliaque multa præter has: Tu vero propitium indue tibi animum:

“ Reverere etiam tuam domum: sub tecto enim tuo sumus

“ Ex cœtu Danaorum, studemusque tibi supra alios

“ Carissimique esse et amicissimi omnium, quotquot sunt Achivi.”

Hunc autem respondens allocutus est pedibus velox Achilles;

640 “ Ajax nobilissime, Telamonie, princeps populorum,

“ Omnia quodammodo mihi ex animo visus es dixisse:

“ Sed mihi tumet cor ira, quoties illius

“ Recordor, qui me inhonorum inter Argivos fecit

“ Atrides, tanquam aliquem contemptibilem inquilinum.

638 πυδίοις] MS. sed superscr. η. Schol. οἰκίῳ. 641 εἰσῶ] MS. F. A. J.

642 ἐκείνων] MS. F. A. 1. R. 643 ὡς] MS.

vertit. Ἐντίχως ἡ μετάβασις ἐκ τοῦ Περὶ ἄλλου λόγου, εἰς τὸν Πρὸς αὐτόν. Schol. Victorian.

Ver. 634. Οἷης:] *Al.* apud Scholiastem, εἶος. Minus recte.

Ver. 635. σὺ δ' ἴλαον ἔνθεο θυμόν] Μεγαλοφυῶς· Θωπείας μετίσχευ ὁ λόγος· θεοποιεῖ γὰρ αὐτόν πῶς, διὰ τοῦ, ἴλαον. Schol. Victorian.

Ver. 636. Αἶδεσσαι [δὲ μέλαθρον] τοὺς πρόσφυγας τῆς Ἑτίας αἶδεσαι. Schol. Victorian.

Ver. 638. Κήδισοί τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι,] Ἐκ τοῦ πλήθους φήσας τοὺς ἐννεσάτους καὶ συγγενικωτάτους ἡκεῖν, πολλὰ δ' ἐλίγων ἐπὶ

μανέν· ὑπεροφίας ἐπιτίμησιν, μετριοτήτος ὑπόμνησιν, αἰδῶ τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν, ἔλεον ἐκείνης, ἐντροπὴν συγγενείας. Schol. Victorian.

Ver. 639. πόδας ὠκὺς] Vide supra ad α'. 58.

Ver. 641. Πάντα τι μοὶ] Dubitat Barnesius, legendumne sit, Πάντα σύ μοι. Quod est longe minus venustum.

Ver. 642. Ἄλλά μοι οἰδάνεται κραδίη] Corque meum penitus turgescit tristibus iris, Cum decore atque omni me orbatum laude recordor. Cic. Tusc. Qu. lib. 111.

Ibid. ὅππότε' ἐκείνης —, ὅς μ' — ἔρεξεν Ἀτρεΐδης,] *Al.* ὅππότε κείνων —, ὡς μ' —

- 645 'Αλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε, καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε·
 Οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος,
 Πρὶν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἑκτορα δῖον,
 Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκῆσθαι,
 Κτείνοντ' Ἀργεῖς, κατὰ τε σμύξαι πυρὶ νῆας.
 650 Ἀμφὶ δέ τοι τῇ μῇ κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ,
 Ἑκτορα, καὶ μεμαῶτα, μάχης σχήσεσθαι οἶω.
 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἕκαστος ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
 Σπείσαντες, παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν, ἰδὲ δμῳῇσι, κέλευσε
 655 Φοίνικι σορέσαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιστα·
 Αἱ δ' ἐπιπειθόμεναι σόρεσαν λέχος, ὥς ἐκέλευσε,

645 " Sed vos abite, et nuncium renunciate:

" Non enim ante de pugna cogitabo sanguinolenta,

" Quam filius Priami bellicosi, Hector nobilis,

" Myrmidonum ad tentoriaque et naves venerit,

" Interficiens Argivos, incendatque igne naves.

650 " Circa vero meum tentorium et navem nigram,

" Hectorem, quantumvis ardentem, a pugna destitutum puto."

Sic dixit: Illi vero unusquisque, accepto poculo duplici-rotundo,

Libatione facta, ad naves redierunt: præibat autem Ulysses.

Patroclus vero sociis et ancillis imperavit,

655 Phœnici sternere densum lectum quam celerrime:

Illæ autem obediētes straverunt lectum, ut imperavit,

654 Κέλευσε] Fl. κέλευσε] A. J. 656 ἐκέλευσε] R.

ἔθηκεν Ἀτρεΐδης. Clark. De modo loquendi: ἰκίνα, ἕς μ' — ἔριξεν Ἀτρεΐδης, supra dictum. Cæterum alteram lectionem non spreverim, ob consensum librorum. Ern.

Ver. 646. Οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο —, Πρὶν γ' υἱὸν Πριάμοιο] Vide supra ad ver. 559. Πρὸς μὲν Ὀδυσσεῖα, ἀποπλευσεσθαι φησιν· ἔτι γὰρ αὐτὸν σφῶδρα ἐξέμεινε. Πρὸς δὲ Φοίνικα, ἥδη πραυνόμενος, σκέψασθαι φησι περὶ τοῦ μένιν. Τὸν δὲ Αἴαντα αἰδεσθεὶς, τότε ἐπαμύνειν φησιν, ἥνικα ἂν πλησίον γίνωνται οἱ πολέμοιοι. Οὐτε ἀνέλπισον τὴν συμμαχίαν τοῖς Ἑλλήσι καταστῆσαι θέλει, οὔτε ἵστοιμον ἵνα μὴ μέτρια δοκῇ πεπονθέναι. Schol. Victorian. Neque omnino idoneis rationibus Plato Achillem hic vel ἐπιλήσμονα vel ψευδῆ appellat, eo quod

dixerit πρὸς μὲν τὸν Ὀδυσσεῖα, ἀποπλευσεσθαι· πρὸς δὲ τὸν Αἴαντα, μένειν. Plato in Hippia. Cæterum notandum in ver. 646. et 650. Platonē citatis, corrupte μεδήσομαι scriptum pro μεδήσομαι; et Ἀμφὶ δέ μιν, pro Ἀμφὶ δέ τοι.

Ver. 649. κατὰ τε σμύξαι πυρὶ νῆας.] Pessime hic Barnesius, versioque (elc- gesticissima plerumque illa) Wetsteniana, "incenderitque igne naves;" quod erat vertendum, "incendatque igne naves." Non enim id ait Achilles, pugnaturum se tum demum, quum incensæ sint naves, sed quum incendantur. Clark. De verbo σμύχειν et compositis copiose agit Ccl. Hensterh. ad Lucian. Dial. mort. VI. 5. p. 351. sqq. monens Homerum, ut poetam, paulum discessisse a propria significatione,

- Κώεά τε, ῥῆγός τε, λίνιοί τε λεπτόν ἄωτον·
 Ἔνθ' ὁ γέρον κατέλεκτο, καὶ ἧῶ δῖαν ἔμιμνεν.
 Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὖδε μύχῳ κλισίης ἐϋπήκτε·
 660 Τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγε,
 Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάρης.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο· παρ δ' ἄρα καὶ τῷ
 Ἴφιδι ἐϋζωνος, τὴν οἱ πόρε δῖος Ἀχιλλεὺς,
 Σκυῖρον ἐλὼν αἰπεῖϊαν, Ἐνυῆος πτολίεθρον.
 665 Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γέγοντο,
 Τὲς μὲν ἄρα χρυσείοισι κυπέλλοις υἷες Ἀχαιῶν
 Δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασάδον, ἔκ τ' ἐρέοντο·
 Πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

Pellesque ovillas, stragulamque-tinctam, linique subtilem florem:

Ibi senex cubuit, et auroram divinam expectabat.

Porro Achilles dormiit in recessu tentorii bene-compacti:

- 660 Huic autem accubuit mulier, quam e Lesbo duxerat,

Phorbantis filia, Diomede pulchra-genas.

Patroclus autem ex-altera-parte cubuit: juxta item et ipsum

Iphis eleganter-cincta, quam ei dederat nobilis Achilles,

Scyron cum-cepisset altam, Enyei urbem.

- 665 Illi vero postquam ad tentoria Atridae venissent,

Eos quidem aureis poculis filii Achivorum

Excipiebant aliunde alius assurgentes, interrogabantque;

Primus autem interrogavit rex virorum Agamemnon;

662 παρ δ' ἄρ' αὐτῷ] MS. quod non spreverim. sed ut scribatur παρ δ' ἄρα τῷ ut v. 662.

quæ ignem non luculentum, sed multo fumo mistum et sensim consumentem aliquid indicat. Quod tamen non est ab h. l. alienum. vid. 242. 243. Ern.

Ver. 650. Ἀμφὶ δέ τοι] Apud Platonem, loco jam supra citato, Ἀμφὶ δέ μιν. Corrupte.

Ver. 651. μεμαῶτα,] Vide supra ad β'. 518. et ζ'. 464.

Ver. 652. ὧς ἔφαθ'· οἱ δέ — ἴσαν πάλιν] Πάτροκλος οὐ λαλεῖ· ἵνα μὴ προσκρούσας Ἀχιλλεῖ, ὕστερον μὴ πείσῃ. Schol. Victorian.

Ibid. ἀμφικύπελλον,] Vide supra ad α'. 584.

Ver. 653. Στείσαντες,] Al. Λείψαντες.

Ver. 654. κίλευσι] Al. κίλει.

Ver. 656. λήχος, ὡς ἐκίλευσι,] Al. λήχος, ὡς ἐκίλει.

Al. λήχος ἐγκονίσσαι.

Ver. 657. Κώεά τε,] Vide supra ad α'. 51.

Ver. 658. 660. 662. κατέλεκτο, — παρκατέλεκτο — ἐλέξατο] Vide supra ad β'. 515.

Ver. 665. κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γέγοντο,] Similis fere loquendi ratio, ac apud Romanos ista, in Senatu venire, in conspectu venire, etc. Vide quæ Nos hac de re ad Cæsaris Commentar. de Bello Gallico, lib. IV. §. 9. Item supra ad α'. 593. et ad β'. 156.

Ver. 666. τοὺς μὲν ἄρα χρυσείοισι] Pronunciabatur, χρυσοῖσι. Prima enim necessario producitur; neque in his ulla unquam est licentia.

Ver. 667. Δειδέχατ'] Vide supra ad δ. 4.

Ibid. ἀνασάδον, ἔκ τ' ἐρέοντο] Virgil.

- Εἴπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀ-
 670 ἦ ρ' ἐθέλει νήεσσιν ἀμυνέμεναι δῆϊον πῦρ, [χαιῶν,
 ἥ ἀπέειπε, χόλος δέ τ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;
 Τὸν δ' αὖτε προξέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ἀτρεΐδῃ, κύδιζε, ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
 Κεῖνός δ' ἐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μάλλον
 675 Πιμπλάνεται μένεος· σὲ δ' ἀναίινεται, ἥδ' ἐσὶ δῶρα.
 Αὐτόν σε φράζεσθαι ἄμ' Ἀργείοισιν ἄνωγεν,
 Ὅπως κεν νῆάς τε σόῃς καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
 Αὐτὸς δ' ἠπείλησεν, ἄμ' ἡοῖ φαινομένηφι,
 Νῆας εὖσσέλμωσ' ἄλλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας·
 680 Καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοις ἐφη παραμυθήσασθαι,
 Οἴκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ ἐκέτι δήτετε τέκμωρ
 Ἴλις αἰπεινῆς· μάλα γὰρ ἔδεν εὐρύοπα Ζεὺς
 Χεῖρα ἐὼν ὑπερέσχε, τεταρσθήκασι δὲ λαοί.

“ Dic age mihi, laudatissime Ulysses, ingens gloria Achivorum;

670 “ Utrumne vult a navibus propulsare hostilem ignem,

“ An recusavit, iraque adhuc tenet superbum animum?”

Hunc autem allocutus est laboriosus nobilis Ulysses;

“ Atrida gloriosissime, rex virorum, Agamemnon,

“ Ille quidem non vult restinguere iram, sed adhuc magis

675 “ Impletur ira: te autem aspernatur et tua dona.

“ Ipsum te consultare una cum Argivis jubet,

“ Quomodo navesque serves et exercitum Achivorum:

“ Ipse vero minatus est, simul atque aurora illuxerit,

“ Naves bonis-transtis-instructas in mare deducturum utrinque-remis-actas:

680 “ Atque etiam aliis dixit se suadere,

“ Domum ut navigent: quia jam non (*inquit*) invenietis finem

“ Illi excelsæ: valde enim ipsam late-sonans Jupiter

“ Manu sua protegit, et animo-confirmato sunt copiae.

669 Ὀδυσσεῦ] Fl. 673 Ἀγαμέμνων] F. A. J. 674 Κεῖνός γ'] MS. R. non male. Ibid. σβίσσαι] MS. 676 ἄμ'] abest a MS. F. A. 1. R. at ἅμα A. 2. 3. J.

Atque hic legatos Ætola ex urbe remissos,
 Quæ referant, fari jubet; et responsa reposcit
 Ordine cuncta suo. — Æn. XI. 239.

Ver. 670. ἦ ρ' ἐθέλει] Summæ expectationis imaginem brevitate mirabili, apertissime ad personam, expressit. Ἐμμήσατο τὸν σπυδάζοντα τὸ καίριον μαθεῖν. Schol. Victorian.

Ver. 674. σβίσσαι] Ita Barnesius: Recte. *Al.* σβίσσαι. *Clark.* Σβίσσαι etiam alii ante Barnesium dedere edd. vett. omnes: etiam Schrevelius.

Ver. 676. ἄμ' Ἀργείοισιν] *Al.* ἐν Ἀργείοισιν.

Ver. 677. νῆάς τε σόῃς] Ita iterum recte Barnesius; sicuti supra ver. 424. ἦ

- 685 Ὡς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἷδε τάδ' εἰπόμεν, οἳ μοι ἔποντο,
 Αἴας καὶ κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω.
 Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρων κατελίζατο· ὥς γὰρ ἀνώγει,
 Ὅφρα οἱ ἐν νήεσσι φίλην ἔς πατρίδ' ἔπηται
 Αὔριον, ἣν ἐδέλυσιν· ἀνάγκη δ' ἔτι μιν ἄξει.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
 690 Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσε.
 Δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες υἱες Ἀχαιῶν·
 Ὅψ' ἐδὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομῆδης·
 Ἀτρεΐδῃ, κύδιζε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
 Μὴ ὄφελος λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα,
 695 Μυρία δῶρα δίδες· ὁ δ' ἀγῆνωρ ἐςὶ καὶ ἄλλως,
 Νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγνηορίησιν ἐνῆκας.
 Ἀλλ' ἦτοι κείνον μὲν ἐάσομεν, ἥ κεν ἴησιν,
 Ἥ κε μένη· τότε δ' αὖτε μαχήσεται, ὅπποτε κέν μιν

“ Sic dixit: Adsunt autem et hi, ut hæc dicant, qui me secuti sunt,

685 “ Ajax et præcones duo, prudentes ambo.

“ Phœnix vero illic senex cubavit: sic enim ille jussit,

“ Ut se in navibus dilectam in patriam sequatur

“ Cras, si voluerit: vi autem neutiquam eum abducet.”

Sic dixit: Illi autem omnes obmutuerunt silentio,

690 Sermonem admirati: admodum enim asperè dixerat.

Diu autem muti erant tristes filii Achivorum:

Tandem vero inter eos locutus est pugna strenuus Diomedes;

“ Atrida, gloriosissime, rex virorum, Agamemnon,

“ Utinam non orasses eximium Pelidem,

695 “ Infinita dona dans: is utique insolens est etiam alioqui,

“ Nunc vero eum multo magis in insolentiam conjecisti.

“ Sed illum quidem missum-faciamus, sive abeat,

“ Sive maneat: tunc vero rursum pugnabit, quando ipsum

677 σοῖς] MS. Lips. edd. vett. MS. Urat. σοῖς habet. 681 ἀποπλείειν] MS.

684 εἰσὶ δέ] M. 689 ἀκῆν] Id. 690 ἀγάσασθαι] Id. 695 Ἀγαμέμνων]

F. ut 673.

κί σφιν νῆας τι σόη. Plerique hic ediderunt, νῆας τι σοῖς. MSS. nonnulli, νῆας σῶσης.

Ver. 682. γὰρ ἔειπεν] Vide supra ad α΄. 51.

Ibid. εὐρύοπα] Vide supra ad α΄. 175. et 498.

Ver. 686. κατελίζατο.] Vide supra ad β΄. 515.

Ver. 690. ἀγόρευσε.] *Al.* ἀπείπει. Ex ver. 431. supra.

Ver. 696. ἐνῆκας.] *Al.* ἀνῆκας.

Ver. 697. ἐάσομεν,] Vide supra ad δ΄. 42.

Ver. 699. ἀνώγει,] *Al.* ὀρίνη.

- Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνώγει, καὶ θεὸς ὄρση.
 700 Ἄλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν, εἴπω, παιδάμεντα πάντες·
 Νῦν μὲν κοιμήσασθε, τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ
 Σίτε τὰ οἶνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῇ καλὴ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 Καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους
 705 Ὀτρύνων· καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι.
 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεσαν βασιλῆες,
 Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
 Καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίηνδε ἔκαστος·
 Ἐνθάδ' ἐκοιμήσαντο, καὶ ὕπνῃ δῶρον ἔλοντο.

- "Animus in pectoribus jusserit, et deus incitaverit.
 700 "Sed agite, sicut ego dixero, obsequamur omnes:
 "Nunc quidem cubitum ite, refecti vestrum cor
 "Cibo et vino; hoc enim robur est et vis;
 "At postquam illuxerit pulchra rosea-digitos aurora,
 "Ocyus ante naves siste copiasque-pedestres et equestres
 705 "Adhortans; quin et ipse inter primos pugna."
 Sic dixit: Omnes autem assensi sunt reges,
 Orationem admirati Diomedis equum-domitoris.
 Et tunc porro libatione-facta iverunt ad suum tentorium unusquisque:
 Ibi cubuerunt, et somni donum ceperunt.

699 ἀνώγει] F. A. I. ut R. ὀρίνη. θυμὸς pro θεὸς MS. male. 703 ἥος] MS.
 a manu pr. 706 ἐπήνεσαν] Id. et edd. vet. 708 δὴ] abest MS. 709
 ἔνθα δὲ κοιμήσθ.] MS. R.

- Ver. 703. καλῇ] Vide supra ad β'. Ver. 708. Καὶ τότε δὴ] Et tunc porro;
 43. Ibid. ῥοδοδάκτυλος] Vide supra ad α'. Et tunc utique. Non enim supervacane-
 477. Ver. 706. ἐπήνεσαν] Al. ἐπῆνησαν. Quod um est istud δὴ, sed vim habet in connec-
 et Homero usitatus, ver. 701. Νῦν μὲν κοιμήσασθε.

ΤΗΣ

ὍΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἥ ΓΡΑΜΜΑ Κ'.

Ἐπὶ τῇ Κ'. ὍΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας.

ἌΓΑΜΕΜΝΩΝ ἀγρυπνήσας, ἀνίστησι τὲς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων, αὐτὸς τε, καὶ Μενέλαος· καὶ ἐπὶ τῆς τάφρου συμβεληυσάμενοι, πέμπουσι κατασκόπους εἰς τὸ τῶν Τρώων στρατόπεδον, Ὀδυσσεύα καὶ Διομήδην· οἱ δὲ ὅλωνα μὲν συναντήσαντες ἀναιρῶσι· Πυθόμενοι δὲ παρ' αὐτῶν, Ῥησὸν τινα βασιλεία καὶ Θρᾶκας παρῆναι, ἔνθα τε ἐστρατοπεδεύσαντο, ἐπιελθόντες δολοφονοῦσι τὸν Ῥῆσον καὶ τῶν ἐταίρων τινας, καὶ τὲς ἵππους ἀπελίσσαντες, εἰς τὸν ναῦσταθμον παραγίνονται.

Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Κ'.

Ἐπιγραφαί.

Νυκτεγερσία· Δολώνεια, ἢ Δολανοφονία, καὶ Ῥῆσος.

Ἄλλως.

Κάππα δ' ἀπ' ἀμφοτέρων σκοπιαζέμεν ἤλυθον ἄνδρες.

Ἄλλως.

Κάππα δὲ Ῥῆσος τὴν κεφαλὴν ἔλε Τυδῆος υἱός.

ἌΛΛΟΙ μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστεῖες παναχαιῶν
Εὖδον παννύχιοι, μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνω·
Ἄλλ' ἐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
Ὑπνος ἔχε γλυκερὸς, πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα.
5 Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσφράπτῃ πόσις Ἥρης ἠΰκόμοιο,

CÆTERI quidem ad naves principes universorum Achivorum

Dormiebant per totam noctem, molli domiti somno:

At non Atridem Agamemnonem, pastorem populorum,

Somnus tenebat dulcis, multa animo volventem.

5 Ut vero cum fulgurat maritus Junonis pulchræ-comas,

Ver. 1. In MS. Lips. finis argumenti sic habet: Λέγεται δὲ, ὅτι ἡ παρῶσα ῥαψωδία ἰδίᾳ συνετάχθη τῷ Πιετῇ, ὃ δὲ Πιετῇ-στρατος συνετάχεν αὐτὴν τῇ Ἰλιάδι.

Ibid. Ἄλλοι μὲν — Εὖδον — Ἄλλ' ἐκ Ἀτρεΐδην] Virgil.

Nox erat, et placidum carpebant fessa soporem Corpora: —

— somno positæ sub nocte silenti

Lenibant curas, et corda oblita laborum:

At non infelix animi Phœnissa: neque unquam Solvitur in somnos, oculisque aut pectore noctem Accipit. —

Æn. IV. 522.

Cætera per terras omnes animalia somno Laxabant curas, et corda oblita laborum; Ductores Teucrûm. — Æn. IX. 224.

Ver. 4. πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα.] Vide supra ad β'. 2. et 3.

Ver. 5. et 9. Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσφράπτῃ —, Ὡς πυκνὴ ἐν σήθισσιν] Quam celeres nictant, ex omni cæli parte, fulgurum coruscantium flammæ; tam varia ac celeri commutatione agitabatur Agamemnonis animus. Virgil.

Atque animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc;

- Τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀδέσφατον, ἢ χάλαζαν,
 "Ἡ νιφετὸν, ὅτε πέρ τε χιῶν ἐπάλυνεν ἀεέρας,
 'Ἡέ ποθι πτολέμοιο μέγα φόμα πευκεδανοῖο·
 "Ὡς πυκιν' ἐν σήθεσσι νεισονάχιζ' Ἀγαμέμνων,
 10 Νειόθεν ἐκ κραδίας· τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός.
 "Ἦτοι ὅτ' ἐς πεδῖον τὸ Τρωϊκὸν ἀδρήσειε,
 Θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ, τὰ καίετο Ἰλιόθι πρὸ,
 Αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπῆν, ὄμαδόν τ' ἀνδρώπων·
 Αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆάς τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
 15 Πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προδελύμνας ἔλκετο χαίτας
 'Υψόθ' ἐόντι Διὶ· μέγα δ' ἔσενε κυδάλιμον κῆρ.
 "Ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βελή,
 Νέστορ' ἐπὶ πρῶτον Νηληϊὸν ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
 Εἴ τινά οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτῆναιτο,

Parans vel multum imbrem immensum, vel grandinem,
 Vel nives, quando nix alba-reddat arva,
 Vel alicubi belli magnum os amari;
 Sic crebro in pectoribus suspirabat Agamemnon,

- 10 Imo ex corde: tremebant autem ei praecordia intus.
 Nempe, quoties in campum Trojanum aspiceret,
 Mirabatur ignes multos, qui ardebant ante Ilium,
 Tibiarum fistularumque sonum, tumultumque hominum:
 Verum quoties in navesque aspiceret et exercitum Achivorum,
 15 Multos ex capite radicitus vellebat capillos
 Superne existenti Jovi: valde autem gemebat generosum cor.
 Illa vero ei in animo optima visa est sententia,
 Nestorem primum Neleium adire virorum,
 Si quod cum eo consilium bonum struere posset,

12 Θαύμαζε] MS. Fl. A. J. bene. Ibid. καίετ'] MS. F. A. J. T. 15 τρέ-
 χας] MS. sed schol. marg. γρ. χαίτας.

In partesque rapit varias, perque omnia versat.
 Æn. IV. 285.

Ver. 6. ὄμβρον ἀδέσφατον, ἢ χάλαζαν,]
 Al. ὄμβρον, ἀδέσφατον ἢ χάλαζαν.

Ver. 7. "Ἡ νιφετὸν, ὅτε] Qua ratione,
 νιφετὸν, hic ultimam producat; item,
 Διὶ, ver. 16. et 49. vide supra ad α'. 51.
 n. 8.

Ibid. ἀεέρας,] Vide supra ad ζ'. 142.

Ver. 8. πτολέμοιο μέγα φόμα] Sic apud
 Ciceronem: E totius belli ore et faucibus.
 Orat. pro Archia.

Ver. 11. ἀδρήσειε, — ἐς νῆάς τε ἴδοι] Anī-
 mo videret: Secum circumspectaret. Κατὰ
 μεταφορὰν εἴρηται. Aristot. Poëtic. cap.
 XXV.

Ver. 13. Αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπῆν,]
 Virgil.

— et rauco strepuerunt cornua cantu.
 Æn. V III. 2.

Ver. 15. ἐκ κεφαλῆς — ἔλκετο χαίτας]
 Scindens dolore identidem intonsam comam.
 Accius apud Cic Tusc. Qu. lib. III. §. 26.

Ver. 17. "Ἦδε δέ οἱ — ἀρίστη] Virgil.

- 20 Ἡ τις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο.
 Ὀρῶντες δ' ἐνδυνε περὶ σήδεσσι χιτῶνα,
 Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πίδαλα·
 Ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφνοῖν ἐέσσατο δέρμα λέοντος
 Αἴθωνος, μεγάλοιο, ποδηνεκές· εἴλετο δ' ἔγχος.
 25 Ὡς δ' αὕτως Μενέλαον ἔχε τρόμος· ἐδὲ γὰρ αὐτῷ
 Ὑπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε, μή τι πάθοιεν
 Ἀργεῖοι, τοὶ δὲ ἔθεν εἵνεκα πάλυν ἐφ' ὕγρην
 Ἥλυθον ἐς Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες·
 Παρδαλήν μὲν πρῶτα μετάφρενον εὖρὺ κάλυψε
 30 Ποικίλῃ, αὐτὰρ ἐπὶ σφάνῃν κεφαλῇφιν αἰέρας
 Θήκατο χαλκείην· δόρυ δ' εἴλετο χειρὶ παχείῃ.
 Βῆ δ' ἴμεν ἀνσῆσων ὃν ἀδελφεὸν, ὅς μέγα πάντων

20 Quod mala depulsurum ab omnibus Danaïss esset.

Erectus igitur induit circa pectora tunicam,
 Pedibusque sub nitidis ligavit pulchros calceos:
 Deinde autem sanguine infectam circumdedit sibi pellem leonis
 Fulvi, magni, talarem: sumpsitque hastam.

25 Eodem autem modo Menelaum tenebat tremor; neque enim illi

Somnus in palpebris insidebat, ne quid paterentur infortunii
 Argivi, qui utique sui gratia longum per mare
 Venerant ad Trojam, bellum audax molientes:
 Pelle pardi quidem primum tergum latum texit

30 Varia, tum galeam capiti sublatam

Imposuit aream: hastamque cepit manu robusta.

Perrexit autem ire excitatum suum fratrem, qui summum cunctos

20 Πᾶσι] MS. edd. vett. recte. 29 κάλυψεν] MS.

Hæc alternanti potior sententia visa est.

Æn. IV. 287.

———— omnia secum

Versanti, subito vix hæc sententia sedit.

Æn. XI. 550.

Ver. 18. Νέστορ' ἐπὶ — ἐλθέμεν] *Al.* ἐπὶ, ut referatur ad Νέστορα: *Al.* ἐπὶ, ut referatur ad ἐλθέμεν.

Ver. 19. οἱ σὺν μῆτιν] *Al.* οἱ συμμῆτιν. Quomodo infra, ver. 197. συμμητιάσθαι.

Ver. 22. ὑπαὶ λιπαροῖσιν] *Al.* ὑπὸ λιπαροῖσιν.

Ibid. καλὰ] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 23. Ἀμφὶ δ' ἔπειτα — δέρμα λέοντος] Virgil.

———— latos humeros subjectaque colla

Veste super, fulvique insternor pelle leonis.

Æn. II. 721.

———— tegmen torquens immane leonis

Terribili impexum seta, cum dentibus albis,

Indutus capiti. ————— *Æn.* VII. 666.

Ibid. δαφνοῖν ἐέσσατο] Apud *Barnesiani*, δαφνοῖν ἐέσσατο, et, δαφνοῖν ἐέσσατο. Quæ posterior conjectura est mire inflecta.

Ver. 27. τοὶ δὲ ἔθεν εἵνεκα] Qui utique sui causa. Non enim caret vi et venustate istud δέ.

Ver. 34. καλὰ] Vide supra ad β'. 43.

- Ἀργείων ἦνασσε, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ.
 Τὸν δ' εὖρ' ἀμφ' ὤμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ,
 35 Νηὶ παρὰ πρύμνῃ· τῷ δ' ἀσπάσιος γένετ' ἔλθῶν.
 Τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Τίφθ' ἔτῳς, ἡδεῖε, κορύσσεται; ἢ τιν' ἑταίρων
 Ὀτρύνεις Τρώεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μαλ' αἰνῶς
 Δεῖδω, μὴ ἔτις τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
 40 Ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἶος ἐπελθῶν,
 Νύκτα δ' ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσαι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 Χρεὼ βαλῆς ἐμὲ καὶ σέ, διοτρεφεῖς ᾧ Μενέλαε,
 Κερδαλέης, ἥτις κεν ἐρύσσεται ἡδὲ σαώσει
 45 Ἀργεῖις καὶ νῆας· ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρέν.

In Argivos imperium habebat, deusque veluti honorabatur a populo.

Hunc autem invenit circum humeros ponentem arma pulchra,

35 Navis ad puppim: huic autem gratus fuit veniens.

Nunc prior allocutus est pugna-strenuus Menelaus;

"Quid ita, venerande frater, arma induis? an aliquem sociorum

"Hortari-vis, qui Trojanos exploret? at perquam vehementer

"Timeo, ne nullus tibi promittat hoc officium,

40 "Ut hostes speculetur solus accedens

"Noctem per placidam: aliquis admodum audax-animo fuerit."

Hunc autem respondens allocutus est rex Agamemnon;

"Opus-est consilio mihi et tibi, Jovis-alumne o Menelaë,

"Prudenti, quod eximat-periculo et servet

45 "Argivos et naves: quandoquidem Jovis mutatus est animus.

35 ἦνασσε] Id. 43 Χρεῖω] MS. ut ἰ. 604.

Ver. 35. Νηὶ παρὰ πρύμνῃ] Vide ad ἡ. 383. Ern.

Ver. 36. βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β'. 408.

Ver. 43. Χρεὼ βαλῆς ἐμὲ καὶ σέ,] Tenet, premit, urget Me Teque necessitas atque inopia consilii. "Ἐστὶ δὲ σολοικισμὸς παρὰ τὰς πτώσεις, ἀντὶ τῷ, ἐμοὶ καὶ σοί. Schol. "Ἐστὶ δὲ τὸ μὲν, ἐμὲ καὶ σέ, ἀντίπτωσις ἀντὶ τῷ ἐμοὶ καὶ σοί. Eustath. Absurdissime uterque: Quasi scilicet Homerus scribere non potuisset, μοὶ σοὶ τι· aut non rectius diceretur, ἐμὲ καὶ σέ. Infra, ver. 85. τίπτει δὲ σε χρεώ; quid tibi opus est? Cujus te rei tenet inopia? Sic ἰ. 75. μάλα δὲ χρεώ

πάντας Ἀχαιοῖς. Ibid. 603. ἔτι με ταύτης χρεὼ τιμῆς, λ'. 605. τί δὲ σε χρεὼ ἐμῆς; σ'. 406. τῷ με μάλα χρεώ. Odyss. α'. 225. τίπτει δὲ σε χρεώ. Constructio est, χρεώ ἰκάνει, βεβήκει, vel aliquid simile. Ut, in hoc libro, ver. 118. 142. et 172. Item Odyss. β'. 28. ε'. 189. et ζ'. 156.

Ver. 45. ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρέν.] Notandus hic significantissimus et maxime proprius Vocis Mediæ usus, "Quoniam "Jupiter animum suum mutavit." Quod, ad Agamemnonis querimoniam significantius est, quam si dixisset passive; "quoniam Jovis mutatus est animus." Vide supra ad γ'. 141. Virgil.

- Ἐκτορείοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα δῆχ' ἱεροῖσιν
 Οὐ γάρ πω ἰδόμην, εἰδ' ἔκλυον αὐδῆσαντος,
 Ἄνδρ' ἕνα τοσσάδε μέρμερ' ἐπ' ἡματι μητίσασθαι,
 Ὅσσ' Ἐκτωρ ἐρρέξε Διὶ φίλος υἱᾶς Ἀχαιῶν,
 50 Αὐτως, εἴτε θεῶς υἱὸς φίλος, εἴτε θεοῖο.
 Ἔργα δ' ἔρεξ', ὅσα φημὶ μελησέμεν Ἀργείοισι
 Δηδά τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσατ' Ἀχαιῆς.
 Ἄλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεσσον,
 Ῥίμφα θέων ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
 55 Εἶμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι· αἰεὶ ἐδέλῃσιν
 Ἐλθεῖν εἰς φυλάκων ἱερὸν τέλος, ἧδ' ἐπιτεῖλαι.
 Κεῖναι γὰρ κε μάλισα πυθοίαιτο· τοῖο γὰρ υἱὸς
 Σημαίνει φυλάκεσσι, καὶ Ἰδομενῆος ὀπάων

“Hectoreis sane magis animum adjecit sacris:

“Nondum enim vidi, nec audivi, qui diceret,

“Virum unum tot ardua uno die molitum esse,

“Quot Hector fecit Jovi carus in filios Achivorum,

50 “Talis cum sit, neque deæ filius dilectus, neque dei.

“Facinora utique gessit, quæ puto curæ fore Argivis

“Diu et in longum tempus: Tot enim mala struxit Achivis.

“Sed i nunc, Ajacem et Idomeneum voca,

“Cito currens ad naves: ego vero ad Nestorem nobilem

55 “Vado, et hortabor ut surgat; si velit

“Ire ad custodum sacrum agmen, et consilium dare.

“Illum enim potissimum audiant: ejus enim filius

“Præest custodibus, et Idomenei armiger

48 μέρμερα ἐν] MS. Ibid. ἐν] Fl. A. 1. R. 52 Μήσατο] MS. 55 ἀναστή-
 μιναι] Id.

Ex illo fluere ac retro sublapsa referri

Spes Danaum: fractæ vires, aversa Deæ mens,
 En. II. 169.

Clark. Argutiæ istæ sunt. Non est ζῆλος ἐ-
 τρέπετο φρένα, sed Διὸς ἐτράπετο φρήν, quod
 latine aliter dici non potest, quam Jovis
 animus est mutatus, ad verbum foret: Jo-
 vis animus se mutavit, quod bene latine
 non dicitur. Ern.

Ver. 48. ἐπ' ἡματι] Al. ἐν ἡματι. Bar-
 nesius, ἐν ἡματι: Non male. Ἐν μιᾷ
 ἡμέρᾳ. Schol. Clark. “Εν et alii ante
 Barnesium, sumpsitque e Schreveliana.
 Putarunt viri docti exprimendum esse
 unum diem, quasi hoc non fieret, si esset

ἐπ' ἡματι. Callimach. H. in Jov. fin. οἱ
 δὲ τὰ μὲν πλειῶν, τὰ δ' ἔχ' ἐν. Ern.

Ibid. μητίσασθαι,] Barnesius scribit μη-
 τίσασθαι, “ob Metrum,” scilicet. Inepte
 admodum. Fit enim non ex μητίζω, cu-
 jusmodi Verba Aoristos et Futura corri-
 piunt; sed ex μητίω, cujus formæ verba
 Aoristos et Futura producunt. Clark.
 Utinam exemplum hujus formæ attu-
 lisset! Orpheus Argon. 1350. τὰ οἱ μήτιον
 ἀνακτες; quæ machinabantur, parabant,
 ubi quantitas mediæ syllabæ indicio est,
 esse a μητίω. Ern.

Ver. 50. οὔτε θεῶς υἱὸς] Non, ut Achil-
 les, dea natus. Achilles nimirum Aga-

- Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπιτράπομέν γε μάλιτα.
 60 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Πῶς γάρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεαι, ἥδ' ἐκελεύεις;
 Αὔδι μένω μετὰ τοῖσι, δεδεγμένος εἰσόκεν ἔλθης,
 Ἥε θεῶ μετὰ σ' αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω;
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 65 Αὔδι μένειν, μή πως ἀβροτάζομεν ἀλλήλοισιν
 Ἐρχομένῳ· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ στρατὸν εἰσι κέλευθοι·
 Φθέγγεο δ', ἥ κεν ἴησθαι, καὶ ἐγρήγορσαι ἀνωχθί,
 Πατρώδεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἑκάστον,
 Πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ.
 70 Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα· ὧδ' ἐπ' ἄμμι
 Ζεὺς ἐπὶ γεινομένοισιν ἴει κακότητα βαρεῖαν.

"Meriones: his enim commisimus maxime."

- 60 Huic autem respondit deinde pugna-strenuus Menelaus;

"Quomodo igitur mihi verbis mandas, et jubes?

"Ibine maneam cum illis, praestolans donec veneris;

"An recurram ad te, quum diligenter illis mandavero?"

Hunc autem rursus allocutus est rex virorum Agamemnon;

- 65 "Ibi mane, ne forte aberremus alter ab altero

"Euntes, multae enim per castra sunt viae:

"Clama autem, qua iveris, et vigilare jube,

"A-patre et stirpe sua compellans virum quemque,

"Omnes honorifice-nominans; neque superbias animo:

- 70 "Quia et nos etiam ipsi laboremus: ita nimirum nobis

"Jupiter nascentibus injecit calamitatem gravem."

59 τοῖσι] MS. bene. 64 αὐδῖς] A. 2. 5. et J. 70 ὀνομάμεθα] MS. a manu pr. sed corr.

memnoni, in angustiis constituto, ob oculos nunquam non versabatur.

Ver. 55. Εἴμι, καὶ ὀτρύνω] Ex ὀτρύνω, fit ὀτρύνω, sive ὀτρύνω; sicuti ex κρίνω, κρίνω; ex μαρτύρομαι, μαρτύνωμαι, μαρτύνωμαι, etc.

Ver. 57. Κεῖνε γὰρ κε μάλιτα πυθόιατο] Al. κείνη γὰρ κε μάλιτα πυθόιατο. Cate-rum sermo in hisce versibus exilis et tenuis, trepidantis personam apprime decet. Clark. Πυθόιατο, omnes edd. vett. etiam MS. sed ut u sit in litura, ab manu tamen prima. Πυθόιατα correxere, qui πυθόιασθαι pro obedire dici nesciebant, aut dubitabant. Putatur Suidas legisse

πυθόιατο, quia hoc habet, et interpretatur πεισθεῖν, ut schol. min. Habet tamen et πυθόιατο, quamquam per verbum μαθεῖν interpretatur. Ern.

Ver. 61. Πῶς γάρ μοι] Refertur istud, γὰρ, non ad id quod proxime praecessit, sed ad id quod elegantissime reticetur. "Nescio quid faciam: NAM:" etc. Vide supra ad ε'. 22.

Ver. 67. ἐγρήγορσαι ἀνωχθί, — ὀνομάζων ἄνδρα ἑκάστον] Al. ἐγρηγόρησαι. Virgil.

———— variisque instigat vocibus —

Nomine quemque vocans, refecitque in praelia pulsos. En. XI. 730.

Ver. 69. μηδὲ μεγαλίζω] Vide ad α'. 51.

- Ὡς εἰπὼν, ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν, εὖ ἐπιτείλαις.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἵεναι μετὰ Νέστορα, ποιμένα λαῶν.
 Τὸν δ' εὗρεν παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ,
 75 Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο,
 Ἀσπίς, καὶ δύο δῆρε, φαεινὴ τε τρυφάλεια·
 Πὰρ δὲ ζωστῆρ κεῖτο παναίολος, ᾧ ῥ' ὁ γεραίος
 Ζώννυθ', ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο,
 Λαὸν ἄγων· ἐπεὶ εἰ μὲν ἐπέτρεπε γῆραϊ λυγρῷ.
 80 Ὀρθωθεῖς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαίερας,
 Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ ἐξερεείνετο μύθῳ·
 Τίς δ' ἔτῳ κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἶος,
 Νύκτα δὲ ὀρφναίην, ὅτε θ' εὖδεσι βροτοὶ ἄλλοι;
 Ἥε τιν' ἐρήων διζήμενος, ἢ τιν' ἐταίρων;
 85 Φθέγγεο, μῆδ' ἀκέων ἐπ' ἐμ' ἔρχεο· τίπτει δέ σε χρεώ;

- Sic fatus, dimisit fratrem, postquam diligenter mandaverat.
 Atque ipse perrexit proinde ire ad Nestorem, pastorem populorum.
 Hunc autem invenit apud tentorium et navem nigram,
 75 Lecto in molli: juxta autem arma varia jacebant,
 Scutum, et duæ hastæ, splendidaque galea:
 Prope quoque balteus jacebat artificio-vario factus, quo senex
 Cingebatur, quando ad pugnam viros-perdentem armaretur,
 Copias ducens: quoniam nondum indulgebat senectuti tristi.
 80 Erectus autem in cubitum, capiteque levato,
 Atridem allocutus est, et interrogabat verbis;
 " Quisnam ita propter naves per castra vadis solus,
 " Noctem per tenebrosam, quando dormiunt mortales cæteri?
 " An aliquem custodum quærens, an aliquem sodalium?
 85 " Loquere, neque tacitus ad me accede: quid tibi opus est?"

72 ἀπέπεμψεν] MS. 75 εὐνῇ καὶ ἐν] A. 2. 3. J. 77 ᾧ] Schol. MS.
 γε. ὦν. Ibid. γηραιός] Fl. 78 ζώννυθ'] MS. R. 80 ἄρ] abest Fl.
 Ibid. ἀγκῶνος] MS. 82 ἔτος] R.

Al. μὴ δὴ μεγαλίζεο. Sed particula δὴ, locum hic non habet, siquis sententiam perpendat.

Ver. 71. Ζεὺς ἐπὶ γεινομένοισιν ἴσι] Ita Barnesius, recte. Ζεὺς ἐφίει γεινομένοις. Al. ἐπιγεινομένοισιν ἴσι.

Ver. 77. παναίολος,] Vide supra ad β'. 816.

Ver. 78. Ζώννυθ', ὅτ'] Vide supra ad γ'. 260.

Ibid. φθισήνορα] Vide supra ad β'. 833.

Ver. 82. Τίς δ' ἔτῳ] Al. Τίς δ' ἔτος.

Ver. 84. ἢ τιν' ἐταίρων,] Ita recte edit Barnesius. Al. ἢ τιν' ἐταίρων. Clark. Consentit MS. Lips.

Ver. 85. τίπτει δέ σε χρεώ,] Vide supra ad ver. 43.

Ver. 88. Εἴσεις Ἀτρεΐδην] Plutarchus, in lib. περὶ εὐθυμίας, citat: Γνώσαι Ἀτρεΐδην. Quod et in duobus MSS. reperit Barnesius.

- Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ὦ Νέστωρ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 Εἴσεις Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
 Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, εἰς ὃκ' αὖτμῃ
 90 Ἐν σήθεσσι μένη, καί μοι φίλα γένατ' ὀρώρη.
 Πλάζομαι ὦδ', ἐπεὶ ἔ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
 Ἴζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κῆδ' Ἀχαιῶν.
 Αἰνῶς γὰρ Δαναῶν πέρι δαΐδια, ἐδὲ μοι ἦτορ
 Ἑμπεδον, ἀλλ' ἀλαλυκτῆμαι· κραδίη δέ μοι ἔξω
 95 Στηθέων ἐκθρόσκει, τρομέει δ' ὕπο φαίδιμα γυῖα.
 Ἄλλ' εἴ τι δρᾷνεις, ἐπεὶ ἐδὲ σέ γ' ὕπνος ἰκάνει,
 Δεῦρ' ἐς τὰς φύλακας καταβείομεν, ὅφρα ἴδωμεν,
 Μὴ τοὶ μὲν καμᾶτ' ἀδδηκότες, ἡδὲ καὶ ὕπνω,
 Κοιμήσωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πᾶγχυ λάθωνται·

Huic autem respondit deinde rex virorum Agamemnon ;

“ O Nestor Nelide, ingens gloria Achivorum,

“ Agnosces Atridem Agamemnonem, quem supra omnes

“ Jupiter coniecit in labores perpetuo, quoad spiritus

90 “ In pectoribus maneat, et mihi mea genua moveantur.

“ Erro ita, quoniam non mihi in oculis dulcis somnus

“ Insidet, sed curæ est bellum et clades Achivorum.

“ Vehementer enim de Danais timeo, neque mihi cor

“ Firmum, sed mentis-sum-attonitæ: cor autem mihi extra

95 “ Pectora exilit, tremunt vero subtus pulchra membra.

“ Enimvero siquid agere-cogitas, (nam neque te sane somnus capit,)

“ Age ad custodes descendamus, ut videamus,

“ Ne illi labore defessi, et somno domiti,

“ Obdormiant, et excubiarum prorsus obliti sint.

84 ἐρέων pro ἱταίρων] et MS. Urat. 88 γνῶσαι pro εἴσαι] Fl. A. J.

89 διαμπαρές] MS. 90 ὀρώρει] A. 1. 94 ἀλύκτῆμαι] T. A. J.

99 κοιμήσονται] F. A. 1.

Ver. 89. εἰς ὃκ' αὖτμῃ Ἐν σήθεσσι μένη,]
 Virgil.

— dum spiritus hos reget artus.

Æn. IV. 336.

Ver. 92. μέλει πόλεμος καὶ κῆδ' Ἀχαι-
 ῶν.] Virgil.

— secumque volutat

Eventus belli varios. — Æn. X. 159.

Ver. 93. οὐδέ μοι ἦτορ Ἑμπεδον, ἀλλ'

ἀλαλυκτῆμαι] “ Non angor, sed ardeo do-
 “ lore: ἐδὲ μοι ἦτορ Ἑμπεδον, ἀλλ' ἀλα-
 “ λυκτῆμαι Non sum, inquam, mihi cre-
 “ de, mentis compos.” Cic. Epist. ad At-
 tic. lib. X.

Ver. 94. κραδίη δέ μοι ἔξω Στηθέων ἐκ-
 θρόσκει,] Hoc utique est, quod alieno in
 loco vertit Cicero, “ Toto pectore tre-
 “ mere.” Vide supra ad η'. 216.

Ver. 98. καμᾶτ' ἀδδηκότες, ἡδὲ καὶ ὕπ-
 νω,] Versiones habent, “ labore defessi et

- 100 Δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἵεται, ἐδὲ τι ἴδμεν
Μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοιήσωσι μάχεσθαι.
Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
'Ατρείδῃ κῦδισε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
Οὐδ' ἔτιν' ἔκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς
105 ἔκτελέσει, ὅσα πᾶν νυν ἐέλπεται· ἀλλὰ μιν οἶω
Κήδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴπεν Ἀχιλλεὺς
Ἐκ χόλης ἀργαλέοιο μεταστέφῃ φίλον ἦτορ.
Σοὶ δὲ μάλ' ἔφορ' ἐγὼ προτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλ-
'Ἡμὲν Τυδείδην δερικλυτὸν, ἧδ' Ὀδυσῆα, [λους,
110 Ἡδ' Αἴαντα ταχύν, καὶ Φυλῆος ἄλκιμον υἱόν.
'Αλλ' εἴ τις καὶ τέσδε μετοιχώμενος καλέσειεν,
'Αντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἀνακτα·
Τῶν γὰρ νῆες ἑασιν ἑκαστάτω, ἐδὲ μάλ' ἐγγύς.

- 100 "Hostes autem prope sedent, neque scimus
"An forte etiam per noctis-opportunitatem in-animo-liabeant pugnare."
Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor;
"Atrida gloriosissime, rex virorum Agamemnon,
"Non sane Hectori omnia cogitata providus Jupiter
105 "Perficiet, quæ fortasse nunc sperat; sed ipsum credo
"Curis laboraturum et pluribus, si modo Achilles
"Ab ira gravi converterit suum cor.
"Te vero libenter sequar ego: insuper et excitemus alios,
"Et Tydidem hasta-inclytum, et Ulyssem,
110 "Et Ajacem *Oilei* velocem, et Phylei fortem filium.
"Quin si quis et hos adiens vocaret,
"Deoque-parem Ajacem *Telamonium* et Idomeneum regem:
"Horum enim naves absunt longissime, neque valde prope.

- 101 νύκτα] In MS. superscr. a manu pr. νυκτός. 105 ἐκτελέσει] MS. R.
108 ποτὶ] edd. 109 δερικλυτὸν] MS. Ibid. Ὀδυσῆα] Fl. R. A. I.
113 T. γ. αἱ νῆες] MS.

"vigilia." Schol. τῇ ἀγρυπνίᾳ. Eustathius τὸ δὲ ὕπνῳ, ἀντὶ τῆ ἀγρυπνίας, — τὸν μὴ παρόντα ὕπνον. Quod mihi admodum videtur invenustum. Sententia est; καμάτῳ ἀδδηκότες, καὶ ὕπνῳ διδμημένοι, labore defatigati et somno oppressi. Horat. Carm. lib. III. Od. IV. 11. Ludo fatigatumque somno.

Ver. 99. ἐπὶ πάγχυ λάθονται.] Πάγχυ ἐπιλάθονται. Al. ἐπίπαγχυ, minus recte. Vide supra ad ver. 71.

Ver. 102. 104. ἱππότης — μητίετα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 105. ἔκτελέσει.] Al. ἔκτελλει.

Ibid. ὅσα πᾶν νυν ἐέλπεται.] Al. νῦν ἔλπεται. Stephanus et plerique pessime, νῦν ἐέλπεται. Vera lectio, νυν ἐέλπεται. Quomodo infra, ψ'. 485. Διῦρό νυν ἢ τρέι-ποδος —. Item apud Euripidem et Sophoclem, citante Eustathio,

Σῶσόν νυν αὐτὸν, μήδ' ἐξα τῷ πλησίον.

- Ἀλλὰ, φίλον περ ἑόντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαιον
 115 Νεικίσω, εἴπερ μοι νεμεσήσῃαι, ἔδ' ἐπικεύσω,
 ὧς εὖδῃ, σοὶ δ' οἷω ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
 Νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀρισθῆας πονέεσθαι
 Δισσόμενος· χρεὼ γὰρ ἰκάνεται ἐκέτ' ἀνεκτός.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 120 ὦ γέρον, ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάσθαι ἄνωγα·
 Πολλάκι γὰρ μεδίει τε, καὶ ἐκ ἐδέλει πονέεσθαι·
 Οὐτ' ὅκνω εἴκων, ἔτ' ἀφραδίῃσι νόοιο·
 Ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὀρμήν·
 Νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρετο, καί μοι ἐπέσῃ·
 125 Τὸν μὲν ἐγὼ πρόεηκα καλήμεναι, ἔς σὺ μεταλλάῃς.
 Ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κιχησόμεθα πρὸ πυλάων
 Ἐν φυλάκεισσι· ἵνα γὰρ σφιν ἐπέφραδον ἡγερέεσθαι.

“ At carum licet existentem et venerandum Menelaum

115 “ Ol jurgabo, etiamsi mihi succenseas, neque celabo;

“ Quoniam ita dormit, tibi que soli permisit laborare.

“ Nunc debuerat circa omnes principes laborare

“ Suppliciter orans: necessitas enim urget non jam tolerabilis.”

Hunc autem rursus allocutus est rex virorum Agamemnon;

120 “ O senex, alias quidem te eum etiam accusare hortor;

“ Sæpe enim cessat, nec vult laborare;

“ (Non utique pigritiæ cedens, neque insipientiæ mentis;

“ Sed me respiciens, et expectans dum ego incipiam;)

“ Nunc autem me prior multo surrexit, et mihi adstitit:

125 “ Atque eum quidem ego præmisi, vocatum quos tu quæris.

“ Verum eamus: illos utique inveniemus ante portas

“ Inter custodes: ibi enim eos monui, ut congregarentur.”

115 νεικίσσω] MS. F. A. J. R. Ibid. νεμεσήσῃαι] A. 2. 3. J. 116 εὖδῃ]

MS. sed superscr. ει. Ibid. ἐπέτρεψε] MS. (a manu pr. sed adscr. ι.)

Fl. A. J. R. recte.

Et,

Σίγα νῦν ἔσῳς, καὶ μὲν ὥς κυρεῖς ἔχω.

Ver. 106. εἴπῃ Ἀχιλλεύς] Vide supra ad β'. 673. 681. ad ε'. 788. et ad η'. 228.

Ver. 108. προτὶ] Ἀλ. ποτὶ. Quod perinde est.

Ver. 110. Ἄπαντα ταχύν.] Recte. Schol. Τὸν Ὀϊλίῳς καὶ γὰρ ἐν ἄλλοις φησὶ, — “Ὀϊ. λῆος ταχὺς Αἴας.”

Ibid. καὶ Φυλῆος ἄλκιμον υἱόν.] Absurde hic Schol. Τὸ “ὅς” μικρὸν, διὰ τὸ μέτρον.

Quasi vero versus non æque caperet Φυλῆως [pronunciandum videlicet Φυλῶς] ἄλκιμον υἱόν.

Ver. 111. Ἀλλ' εἴ τις καὶ τῷδε] Elegantissima Aposiopesi in hujusmodi locutionibus reticere solet sententiæ Apodosis; καλῶς ἂν ἔχοι, aut siquid simile. Vide supra ad α'. 135. et 340.

Ver. 115. Νεικίσω, εἴπερ μοι νεμεσήσῃαι] Virgil.

- Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ.
 Οὕτως ἔτις οἱ νεμεσῆσεται, εἰδ' ἀπιδήσει
 130 Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνάγῃ.
 Ὡς εἰπὼν, ἔνδυνε περὶ σῆδεσσι χιτῶνα,
 Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικέεσσαν,
 Διπλῆν, ἐκταδίην· ἔλῃ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
 135 Εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὅζεῖ χαλκῷ.
 Βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων
 Πρῶτον· ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
 Ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 Φθεγγόμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή,
 140 Ἐκ δ' ἤλθε κλισίης, καὶ σφείας πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἶοι ἀλᾶσθε,

Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor;

"Ita nemo ei succensebit, neque non-obsequetur

130 "Argivorum, quando aliquem hortetur et jubeat."

Sic locutus, induit circa pectora tunicam,

Pedibusque sub nitidis ligavit pulchros calceos,

Circum autem lænam fibula-connexuit puniceam,

Duplicem, amplam; crispa autem super eam florescebat lanugo.

135 Sumpsit dein validam hastam præfixam acuto ære.

Perrexitque ire apud naves Achivorum ære-loricatorum

Primum; deinde Ulyssem, Jovi consilio parem,

E somno excitavit Gerenius eques Nestor

Vociferans: Illi autem continuo ad animum accessit vox;

140 Exivitque e tentorio, et ipsos sermone allocutus est;

"Cur sic prope naves per castra soli erratis,

133 φοινίκισσαν] MS. 134 ἐπενήνωθε] A. 2. 3. J. 141 νῆα κατὰ πρ.] MS.

Dicam equidem, licet — mihi — minetur.

Æn. XI. 348.

Ver. 118. χρειὴ γὰρ ἰκάνεται] Vide supra ad ver 43.

Ver. 120. ἄνωγα] Vide supra ad 9'. 522.

Ver. 127. Ἐν φυλάκισσ'· ἵνα γὰρ σφιν] Barnesius in Var. Lect. Ἐν φυλάκισσιν· ἵνα σφιν. Quia scilicet ἵνα, rarius significet "ibi;" sæpius "ubi."

Ver. 128. ἱππότης] Vide supra ad α'. 775.

Ver. 129. Οὕτως ἔτις οἱ] Qua ratione, ἔτις, hic ultimam (etiam extra cæsuram) producat; item Διὶ et μῆτιν, ver. 137. vide supra ad α'. 51.

Ver. 132. καλὰ] Vide supra ad β'. 43. Ver. 133. φοινικέεσσαν,] Pronunciabatur, φοινικῆσσαν. Secunda enim necessario producitur. Neque in his ullus unquam est licentiæ locus.

Ver. 134. ἐπενήνωθε] Non ex præterito, ἐπενήνωθα; sed ex Aoristo, ἐπενήνωθον. Similiter, ver. 139. ἤλυθ' non ex præterito.

- Νύκτα δι' ἀμβροσίην; ὅτι δὴ χρεῖω τόσον ἵκει;
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 145 Μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιῆς.
 Ἄλλ' ἔπευ, ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὃν τ' ἐπέοικε
 Βαλὰς βελεύειν, ἢ φευγέμεν, ἢ ἐμάχεσθαι. [σεῦς,
 "Ὡς φάθ'· ὁ δὲ κλισίηνδε κιὼν πολύμητις Ὀδυσ-
 Ποικίλον ἀμφ' ἄμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτῆς.
 150 Βὰν δ' ἐπὶ Τυδείδην Διομήδεα· τὸν δ' ἐκίχανον
 Ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 Εὐδον· ὑπὸ κρᾶσιν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δὲ σφιν
 "Ὅρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο· τῇλε δὲ χαλκὸς
 Λάμφ', ὡς ἀσεροπὴ πατρὸς Διός· αὐτὰρ ὄγ' ἦρως
 155 Εὐδ'· ὑπὸ δ' ἔσρωτο ῥινὸν βοὸς ἀγραύλοιο·

"Noctem per dulcem? quid est quod jam necessitas adeo urgeat?"

Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor;

"Nobilissime Laërtiade, solertia-pollens Ulysse,

145 "Ne indigneris: tantus enim dolor oppressit Achivos.

"Sed sequere, ut et alium excitemus, quemcunque convenit

"Consilia agitare, vel fugiendi, vel pugnandi."

Sic dixit: In tentorium vero reversus consilio-abundans Ulysses,
 Varium circa humeros scutum posuit, secutusque est eos.

150 Iverunt porro ad Tydidem Diomedem; eumque invenerunt

Extra pro tentorio cum armis; circumque socii

Dormiebant: sub capitibus autem habebant clypeos: hastæ vero ipsis

Erectæ in cuspide-posteriore fixæ erant: longæque æs

Splendebat, velut fulgur patris Jovis; cæterum ipse heros

155 Dormiebat; substrataque erat pellis bovis agrestis;

146 ἐπέοικεν] Fl. 149 θῆ pro βῆ] A. 1. 154 ὡς τε ἄς.] R.

to, ἡλυθα; sed ex Aoristo, ἡλυθον. Alio-
 qui non constaret temporum ratio. Vide
 supra ad α'. 37.

Ver. 135. ἀναχμίνον ὄξει χαλκῷ.] Virg.

— ferro præfixum robur acuto.

Æn. X. 479.

Ver. 137. ἀτάλαντον.] Vide supra ad β'.
 627.

Ver. 142. χρεῖω — ἵκει.] Vide supra ad
 ver. 43.

Ver. 145. 146. 161.] βεβίηκεν — ἐπέοικε
 — Εἵται.] Vide supra ad α'. 37.

Ver. 155. ἔσρωτο ῥινὸν] Qua ratione, ἔ-
 σρωτο, hic ultimam producat; item μάλα,
 ver. 172. vide supra ad α'. 51.

Ver. 159. ὕπνον αὐτῆς.] Virgil.

Carpebat somnos. — Æn. IV. 555.

Ver. 164. Σχίετλιός ἐστι.] Nimium ar-
 duus es. Vim hujus vocis non assecutæ
 sunt Versiones. Clark. Quare autem
 arduus? σχίετλιος est aruminosus, exerci-

- Αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο Φαιινός.
 Τὸν παρσὰς ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
 Λαῖξ ποδὶ κινήσας, ὅτρυνέ τε, νείκεσέ τ' ἄντην·
 "Εγρεο, Τυδέος υἱέ· τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς;
 160 Οὐκ αἶεις, ὥς Τρῶες ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο
 Εἴσται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;
 "Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσε,
 Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Σχέτλιός ἐσσι, γεραίέ· σὺ μὲν πόνε ἔποτε λήγεις·
 165 Οὐ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι υἱῆς Ἀχαιῶν,
 Οἳ κεν ἔπειτα ἕκασον ἐγείρειαν βασιλῆων,
 Πάντῃ ἐποیحόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι, γεραίέ.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, φίλος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 170 Εἰσὶν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ
 Καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποیحόμενος καλέσειεν.

At sub capite tapes extensus erat splendidus.

Hunc juxta stans excitavit Gerenius eques Nestor,

Calce pedis movens, ursitque, objurgavitque aperte;

"Surge, Tydei filii, cur per-totam-noctem somnum suavem carpis?

160 "Non audis, ut Trojani in tumultu campi

"Sedent prope naves, exiguum autem jam spatium distinet?"

Sic dixit: Ille vero e somno valde celeriter exiit,

Et ipsum compellans verbis alatis allocutus est;

"Arduus nimium es, senex; Tu quidem a labore nunquam cessas:

165 "An non et alii sunt juniores filii Achivorum,

"Qui utique unumquemque excitent regum,

"Quaquaversum obeuntes? tu vero nulla-arte-a-labore-revocabilis es, senex."

Hunc autem rursus allocutus est Gerenius eques Nestor;

"Sane hæc omnia, amice, recte dixisti:

170 "Sunt quidem mihi filii eximii, sunt et populi

"Etiam multi, quorum aliquis obiens vocare posset.

156 φαεινός] A. J. 157 παρσὰς] MS. 159 πανύχιον] Id. 161 ὀλίγος δὲ τις] F. A. J. 166 ἀγείρειαν] MS.

tus, qui se nimis fatigat atque exercet laboribus. Ern.

Ver. 167. ἀμήχανός] Et hujus vocis vis fere eadem est, ac superioris.

Ver. 173. 174. ἔσται ἀκμῆς, ἢ μάλα Horum duorum versuum sententiam non

cepit Barnesius: Qui et ἢ scripsit, pro ἢ; et ἢ μάλα, vertit, Sane valde; et deinceps male interpunxit, ἀκμῆς. ἢ μάλα.

Ver. 177. ἀμφ' ὅμοισιν ἔσματο δέρμα λείοντος] Virgil.

- Ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεὶά βεβίηκεν Ἀχαιῆς·
 Νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυρῆ ἵσται ἀκμῆς,
 Ἡ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἥε βιῶναι.
 175 Ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα ταχύν, καὶ Φυλῆος υἱὸν
 Ἄνσησον, σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος· εἴ μ' ἐλεαίρεις.
 ὦς φάθ'· ὁ δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐέσσατο δέρμα λέοντος
 Αἴθωνος, μέγαλοιο, ποδηνεκές· εἴλετο δ' ἔγχος·
 Βῆ δ' ἱέναι· τὰς δ' ἐνδεν ἀνασήσας ἄγεν ἥρως.
 180 Οἱ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισι γένοντο,
 Οὐδὲ μὲν εὐδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὔρον·
 Ἀλλ' ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἶατο πάντες.
 ὦς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσονται ἐν αὐλῇ,
 Θηρὸς ἀκέσαντες κρατερόφρονος, ὅς τε καθ' ὕλην
 185 Ἐρχηται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῶ
 Ἀνδρῶν ἡδὲ κυνῶν, ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὀλώλεν·
 ὦς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροισιν ὀλώλει,

“ Verum valde magna necessitas oppressit Achivos:

“ Nunc enim sane *res* omnibus in novaculae sita est acie,

“ Utrum valde triste exitium *futurum sit* Achivis, an vita.

175 “ Verum i nunc, Ajacem *Oilei* velocem, et Phylei filium

“ Excita, tu enim es junior; si mei misereris.”

Sic dixit: Is vero circum humeros induit pellem leonis

Fulvi, magni, talarem; cepitque hastam;

Perrexitque ire; illosque illinc excitatos duxit heros.

180 Quum vero jam ad custodes congregatos pervenissent,

Neque itidem dormientes custodum duces invenerunt;

Sed vigilanter cum armis sedebant omnes.

Sicut nimirum canes circum oves difficulter custodiunt in caula,

Feram audientes ferocem, quæ per sylvam

185 Veniat de montibus; multus autem strepitus super eam

Virorum *est* atque canum, atque ipsis somnus periit:

Sic horum suavis somnus a palpebris perierat,

180 γίνοντο] In MS. Schol. γρ. ἔμιχθεν. sic et MS. habet ap. Barn.

182 ἐγρηγορτὶ] MS. 185 ὄρυμαγδὸς] Fl. A. J. 186 ἀπὸ δὲ] R.

ἀπὸ σφισιν] T.

—— latos humeros subjectaque colla
 Veste super, fulvique insternor pelle leonis.

Æn. II. 721.

—— tegmen torquens immane leonis
 Terribili impexum seta, cum dentibus albis,
 Indutus capiti, —— Æn. VII. 666.

Ver. 182. ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἶατο
 πάντες.] Virgil.

Omnis per muros legio sortita periculum
 Excubat, exercetque vices, quod cuique tuen-
 dum est. Æn. IX. 174.

Ver. 184. ὕλην] Vide supra ad γ'. 151.

- Νύκτα φυλασσομένοισι κακὴν· πεδίονδε γὰρ αἰεὶ
 Τετράφαθ', ὅππότε' ἐπὶ Τρώων αἴτιον ἰόντων.
 190 Τὴς δ' ὁ γέρον γήθησεν ἰδὼν, θάρσυνέ τε μύθῳ,
 Καί σφειας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Οὕτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδὲ τιν' ὕπνος
 Αἰρεῖται, μὴ χάσμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.
 "Ὡς εἰπὼν, τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 195 Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βελήν.
 Τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης, καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς,
 "Ἢσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον, συμμητιάσθαι.
 Τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὀρυκτὴν, ἐδριόωντο
 Ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκρῶν διεφαίνετο χῶρος
 200 Πιπτόντων· ὅθεν αὖτις ἀπετράπετ' ὄβριμος Ἑκτωρ,
 Ὀλλύς Ἀργεῖας, ὅτε δὴ περὶ νύξ ἐκάλυψεν.

Noctem excubias-agentibus tristem: ad campum enim semper
 Conversi erant, siquando Trojanos audirent invadentes.

- 190 Hos autem senex gavisus est conspicatus, confirmavitque oratione;
 Et ipsos compellans, verbis alatis allocutus est;
 "Ita nunc, cari filii, excubias-agite: neque qucuquam somnus
 "Capiat; ne gaudium fiamus hostibus."

Sic locutus, fossam transiit: atque simul sequebantur

- 195 Argiverum reges, quotquot vocati-erant ad consilium.
 Cum his autem Meriones, et Nestoris clarus filius,
 Iverunt: ipsi enim vocabant, ut simul consultarent.
 Fossam itaque transgressi depressam, consederunt
 In puro, ubi utique cadaveribus vacuum apparebat spatium
 200 Occisorum: unde rursus conversus fuerat impetuosus Hector,
 Postquam multos-perdidisset Argivos, cum tandem nox circumtegeret.

188 καλὴν] Fl. 189 τετράφθ'] MS. 190 θυμῷ] Fl. A. 1.

Ver. 186. ἀπό τί σφισιν] Al. ἀπὸ δι σφισιν.

Ver. 186. 187. ὅλωλεν· — ὀλώλει, De tempore praesenti alterum, alterum de praeterito. Quorum utrumque licet una eademque vox Latina, periit, recte exprimere posset; graece tamen utroque in loco, ὅλωλεν, dici non potuit. De cuius rei ratione, vide supra ad α'. 37.

Ver. 195. βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βελήν.] Al. βελῆ. Virgil.

Ductores Teucrûm primi, et delecta juvenus,
 Consilium summis regni de rebus habebant.
 AEn. IX. 226.

Ver. 198. Τάφρον δ' ἐκδιαβάντες] Διὰ τῶν Προθέσεων δηλοῖ τὸ δυσδιάβατον τῆς ὀρύγματος. — Τῷτο δὲ ποιῶσιν εἰς παραμυθίαν τῶν κατασκόπων, ἵνα προθυμότεροι γίνωνται, ἐγγὺς αὐτῶν ὄντων. Schol. Ὁ Νέστωρ πρῶτος τάφροιο διέσσυτο, (ver. 194.) ἵνα τῇ τολμῇ δηλαδὴ καὶ τῆς φύλακας καὶ τῆς ἅμα

- Ἐνθα καθεζόμενοι, ἔπε' ἀλλήλοισι πίφουσκον·
 Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 ὦ φίλοι, ἐκ ἂν δὴ τις ἀνὴρ πεπίθοιθ' ἔῳ αὐτῷ
 205 Θυμῷ τολμήεντι, μετὰ Τρῳᾶς μεγαθύμῃς
 Ἑλθεῖν; εἴ τινα περ δῆϊων ἔλοι ἐσχατόωντα,
 ἢ τινα περ καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
 Ἄσά τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν· ἢ μεμῶασιν
 Αὔρι· μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἥ ἐ πόλινδ᾽
 210 Ἀψ' ἀναχωρήσασιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιῆς.
 Ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ ἄψ' εἰς ἡμέας ἔλθοι
 Ἀσκηδῆς, μέγα κέν οἱ ὑπεράνιον κλέος εἴη
 Πάντας ἐπ' ἀνδράσας, καὶ οἱ δόσις ἔσσεται ἐσθλή·
 Ὅσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέεσσιν ἄριστοι,
 215 Τῶν πάντων οἱ ἕκαστος οἷν δώσσει μέλαιναν,

Ibi considentes, sermones invicem dicebant :

His autem loqui cœpit Gerenius eques Nestor;

“ O amici, an non jam aliquis vir confusus erit suo ipsius

205 “ Animo audaci, ut ad Trojanos magnanimos

“ Eat? si quem forte hostium capiat in extremis-castris-errantem,

“ Vel aliquem forte etiam sermonem inter Trojanos audiat,

“ Quæ utique consultant inter se : utrum in-animo-habeant

“ Istic manere apud naves procul, an ad urbem

210 “ Retro reversuri sint, quandoquidem domuerunt scilicet Achivos.

“ Hæc omnia fortasse audiat, et rursum ad nos redeat

“ Incolumis; magna certe ei sub-coelo gloria esset

“ Universos apud homines; et ei præmium erit egregium :

“ Quotquot enim navibus imperant principes,

215 “ Horum omnium ei singuli ovem dabunt nigram,

202 ἐπ' ἄλλ.] T. quod male servatum est ab aliis. 210 δαμάσαντο]
 F. A. J. P.

ἱπομένους διαρρήνη, καὶ τὰς μετὰ μικρὸν δὲ σα-
 λησομένους εἰς κατασκόπτουσιν. Eustath.

Ver. 201. Ὀλλύς, Ἀργεῖος,] Qua analogia dicitur, διδῶς, διδῶσα, διδόν τιθεῖς, τιθεῖσα, τιθεῖν eadem analogia dicitur, ὀλλύς, ὀλλῶσα, ὀλλῶν neque in his ulla est licentia. Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 204. οὐκ ἂν δὴ τις ἀνὴρ] Vim habet istud, δὴ, perquam elegantem. “ An non aliquis, obsecro” etc. Vide supra ad β'. 158.

Ver. 208. ἢ μεμῶασιν] Videri potest, le-

gendum esse εἰ μεμῶασιν — ἢ, ut ante v. 206. 207. sed hoc quoque rectum. vid. mox 309. 310. 409. 410. Ern.*

Ver. 211. Ταῦτά κε πάντα] Non super-
 vacaneum est istud, κί. “ Hæc utique
 “ omnia,” etc. Clark. Sensit Clarkius, ut
 opinor, hic esse aliquid duri : quod voluit
 emollire fortasse addito. sed sensus deside-
 rat : Hæc si audierit etc. sed illud si in-
 telligendum e v. 206. Ern.

Ibid. ἡμέας ἔλθοι] Pronunciabatur, ἡμᾶς.
 Nam ἡμῖνες ultimam producit. Clark.

Θῆλυν, ὑπόρρηνον· τῇ μὲν κτέρας ἐδὲν ὁμοῖον·
Αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνῃσι παρῆσαι.

“Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

- 220 Νέστωρ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
Ἀνδρῶν δυσμενέων δύναι στρατὸν, ἐγγυὲς εἶντα,
Τρώων· ἀλλ' εἴ τις μοι ἀνὴρ ἄμ' ἔποιτο καὶ ἄλλος,
Μᾶλλον θαλπωρὴν, καὶ θαρσαλεώτερον ἔσαι.
Σύν τε δὴ ἐρχομένω, καὶ τε πρὸ ὃ τῷ ἐνόησεν,
225 Ὅπως κέρδος ἔη· μῆνος δ' εἶπερ τε νοήσῃ,
Ἀλλὰ τε οἱ βράσσων τε νόος, λεπτὴ δὲ τε μῆτις.

“Fœminam, agnum-ubere-alentem: cui quidem possessio nulla similis:

“Semperque in conviviis et epulis aderit.”

Sic dixit: Illi vero omnes obmutuerunt silentio:

Inter hos autem et locutus est pugna strenuus Diomedes;

- 220 “Nestor, me movet cor et animus generosus

“Virorum hostium ingredi castra, prope existentia,

“Trojanorum; sed si quis me vir simul sequatur et alius,

“Magis [major] fiducia, et plus audaciæ erit.

“Duobus quippe simul euntibus, etiam alter ante alterum animadvertit,

- 225 “Quomodo commodum sit: solus vero unus, etiamsi animadverterit,

“Tamen ei tardiorque animus, debiliusque consilium.”

216 τῆς] MS. Fl. Schol. MS. ἦς τινος. 218 ἀκῆν] MS.

Ego vero poëtam credo ἡμῶς posuisse, ut spondæum vitaret. Quare ultima in ἡμῶς longa sit, non video, cum sit forma tertiæ declinationis. *Ern.*

Ver. 212. μέγα κέν οἱ] Qua ratione, κέν, hic producatur; item γὰρ, ver. 232. et ἐν, ver. 254. vide supra ad α'. 51. Porro, significanter hic interposita est particula κέν. “Magna certe ei gloria” etc. Multumque errat *Barnesius*, qui forte melius (inquit) potest et legi κἄν; Quæ vocula longe diversum habet intellectum.

Ver. 218. “Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ”] *Virg.*

Dixerat Æneas: olli obstupere silentes,
Conversique oculis inter se atque ora tenebant.
Æn. XI. 120.

Ver. 220. ἔμ' ὀτρύνει κραδίη] Totum hunc locum expressit *Virgilius*, *Æn.* IX. 230.

Tum nisus, et una
Euryalus, confestim alacres admittier orant: *etc.*

Ver. 222. ἀλλ' εἴ τις μοι ἀνὴρ] Vide infra ad ver. 325.

Ver. 224. Σύν τε δὴ ἐρχομένω, καὶ τε πρὸ ὃ τῷ ἐνόησεν.] Citato hoc versu *Aristoteles*, quod rem vulgarem singulari cum venustate exponat; Καὶ γὰρ (inquit) νοῆσαι καὶ πράττειν δυνατώτεροι. *De Moribus*, lib. VIII. cap. 1. Et *Plato*: Ἠγῶμαι γὰρ πάντῃ λέγειν τι τὸν Ὅμηρον, τὸ, “Σύν τε δὴ ἐρχο-
“μένω.” — εὐπορώτεροι γάρ πως ἄπαντες ἐσ-
μὲν οἱ ἄνθρωποι πρὸς ἅπαν ἔργον καὶ λόγον καὶ διανόημα. “Μῆνος δ' εἶπερ τε νοήσῃ,” αὐ-
τίκα περιῶν ζητεῖ ὅτῃ ἐπιθεῖσθαι, καὶ μεῖθ' ὅτῃ βεβαιώσθαι, ἕως ἂν ἐντυχῇ in *Protagora*. Imitatus est et *Euripides*:

ἐλθῶ
Καὶ ξυστρατηγῆς· εἰς δ' ἀνὴρ ἐπ' ἀνδρῶν ὄρεσθαι.

Phæniss. 748. 752.

- “Ὡς ἔφαθ’ οἱ δ’ ἔδελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἔπessθαι
 Ἥθελέτην Αἴαντε δύω, θεράποντες Ἀρηος·
 Ἥθελε Μηριόνης, μάλα δ’ ἥθελε Νέστορος υἱός·
 230 Ἥθελε δ’ Ἀτρεΐδης, δευικλειτὸς Μενέλαος·
 Ἥθελε δ’ ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταδῦναι ὄμιλον
 Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Τυδεΐδῃ Διομήδεσ, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 235 Τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ’ αἰρήσειαι, ὃν κ’ ἐδέλῃσθα,
 Φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάασί γε πολλοί.
 Μηδὲ σύ γ’ αἰδόμενος σῆσι φρεσὶ, τὸν μὲν ἀρείω

Sic dixit: Ac quidem volebant Diomedem multi sequi:

Volebant Ajaces duo, famuli Martis;

Volebat Meriones; valde autem volebat Nestoris filius;

230 Volebat et Atrides, hasta-inclytus Menelaus;

Volebat et fortis Ulysses penetrare in castra

Trojanorum; semper enim ei in præcordiis animus audebat.

Inter hos autem et locutus est rex virorum Agamemnon;

“Tydide Diomedes, meo carissime animo,

235 “Eum quidem sane socium eliges, quem volueris,

“Eorum qui adsunt fortissimum, quandoquidem prompti-sunt multi.

“Neque tu reveritus tuo animo, fortiorem quidem

235 τὸν] edd. omnes. 238 ὁπάσαι] MS.

Cæterum quam concinna sit, quantam-que suo in loco vim habeat *Syntaxis hujusmodi ἀνακόλουθος*, (quæ longissime diversa est ab inepta illa quam fingunt *Autiptosi*,) vide supra ad β. 355. 681. ad γ. 211. ad ζ. 510. et infra, ad *Odyss. μ. 73*. Εἴχε μὲν ὁ ποιητὴς ἀπροσκόπτως εἰπεῖν, “Σύν τε δὴ ἐρχομένων.” Εἴλετο δὲ — συνεξαιλάσθαι τὸ σχῆμα καίνότερον. — Ὁ δὲ οὕτω συμβαρβαρίζειν ἐλόμενος τῷ Ποιητῇ μᾶλλον, ἢ περ εὐθυρήμονεϊν ἀφιλάως, εἴη ἂν ἠγούρων ὁ ἄριστος. *Eustath. Clark.* Usus est etiam *Cicero* ad *Div. IX. 7.* ad *Att. IX. 6.* *Schol. Lips.* Ἀττικοί, ἀφαιρεθῆναι τὰς τε σὺν δὴ λέγασιν, σὺν τρεῖς. *Ern.*

Ver. 225. εἴπερ τι νοήσῃ.] *Barnesius* edidit, εἴπερ τι νοήσῃ. Minus recte. Sententia enim est, εἴπερ τι νοήσῃ, ὅπως κέρως ἔη.

Ver. 230. δευικλειτὸς] Ita edidit *Barnesius*. Recte, ut mihi quidem videtur. Quod enim habent alii, δευικλυτὸς, penultimam corripit. Neque in his solet esse licentia.

Ver. 235. Τὸν μὲν δὴ ἔταρόν] *Barnesius* scribit et restituit, ut ad sententiam necessarium, τῶν μὲν δὴ ἔταρον. Sed nihil opus. Quod enim quærit, id jam ante in manibus habet, atque etiam non paulo elegantius, Τὸν μὲν ἔταρον, φαινομένων τὸν ἄριστον, quam, τῶν μὲν ἔταρον, φαινομένων τὸν ἄριστον. *Clark.* Τῶν, quod e *MS.* reposuit pro τῶν *Barnesius*, est etiam in *MS. Lips.* scriptum eadem manu supra τὸν. Sed ipse τὸν verum puto. Ordinem verborum, quem facit *Clarkius*, non probo: *Socium quidem delige, quem vis, et eum quidem optimum eorum, qui adsunt.* φαινόμενοι qui adsunt, qui præsto sunt: plane ut latini apparere dicunt, quod ex hoc verbo ductum est. *Ern.*

Ver. 238. Καλλείπιν. σὺ δὲ χείρον] Posterior ista, σὺ, quæ a linguarum recentiorum ratione maxime abhorret, quantum in lingua Græca habet, atque etiam Romana venustatis, vide supra ad γ. 409.

Καλλείπειν, σὺ δὲ χεῖρον' ὀπάσσειαι, αἰδοῖ εἴκων,
'Ες γενεὴν ὀρώων, μῆδ' εἰ βασιλεύτερός ἐστιν.

- 240 "Ὡς ἔφατ'· ἔδδεισεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ·
Τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετε μ' αὐτὸν ἐλέσθαι,
Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαδοίμην,
Οὐ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
245 Ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ ἐ Παλλὰς Ἀθήνη;
Τέττε δ' ἐσπομένοιο, καὶ ἐκ πυρὸς αἰδομένοιο
Ἄμφω νοσήσαιμεν, ἐπεὶ πέρι οἶδε νοῆσαι.
Τὸν δ' αὖτε προξείειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Τυδείδην, μήτ' ἄρ' με μάλ' αἶνεε, μήτε τι νείκει·
250 Εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις.

"Relinquas, tuque adeo deteriorem comitem-eligas, pudori cedens,

"Ad genus respiciens, ne quidem si imperio major sit."

- 240 Sic dixit: Timuit videlicet de flavo Menelao.

Inter eos autem rursus locutus est pugna-strenuus Diomedes;

"Si quidem revera socium jubetis me ipsum eligere,

"Quomodo tunc Ulyssis ego divini oblivisci-potero,

"Cujus eximie quidem propensum cor, et animus fortis

- 245 "In omnibus laboribus; amatque ipsum Pallas Minerva?

"Eo certe comitante, etiam ex igne ardenti

"Ambo redierimus, quoniam est admodum peritus consilii."

Hunc autem vicissim allocutus est laboriosus nobilis Ulysses;

"Tydide, neque me admodum lauda, neque quicquam vitupera;

- 250 "Scientes enim hæc inter Argivos loqueris.

240 ἔδδεισε] MS. bene. Schol. δι' interpr. γάρ. 246 τέττε γ'] MS. F. A.

J. R. non male. τέττε δ' laudant veteres.

Ver. 242. Εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε] In hujusmodi constructione quam non sit supervacaneum istud, δὴ, vide supra ad β'. 158.

Ver. 243. Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος] Vide infra ad ver. 559.

Ver. 244. Οὐ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ] Virgil.

Cum tales animos juvenum, et tam certa tulistis Pectora. — Æn. IX. 249.

Ver. 251. ἐγγύθι δ' ἥσως] Virgil.

— nam lux inimica propinquat.

Æn. IX. 355.

Ver. 252. προξείβηκε· παρῆχην — λί-

αιπται.] Vide supra ad α'. 57. Clark. "Ἀστρα προξέβηκε sic dicitur, ut νύξ περὶ Rom. XIII. 12. ad quem locum v. L. Bos.

Ibid. παρῆχην δὲ πλείων νύξ] Sic apud Virgilium;

Nunc adeo, melior quoniam pars acta diei.

Æn. IX. 156.

Alii, pro πλείων, habent πλίω. 'Ὡς ἢ νύξ κατὰ πλίω μοῖραν τῶν δύο παρῆλθεν. Eustath. Clark. Πλίω habet etiam MS. Lips. idque prætulerim, quia τῶν δύο μοιρών alias non habet unde pendeat. Nam νύξ πλίω τῶν δ. μ. dici non potest, ut opinor. Ern.

Ἄλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νύξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἡώς·
Ἄσρα δὲ δὴ προβέβηκε· παρῶχκεν δὲ πλέων νύξ
Τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.
Ὡς εἰπόνθ', ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην.

255 Τυδείδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
Φάσγανον ἄμφηκες, τὸ δ' ἐὼν παρὰ νηυσὶ λέλειπτο,
Καὶ σάκος· ἄμφι δὲ οἱ κυνέην κεφαλῇφιν ἔθηκε
Ταυρεῖην, ἄφαλόν τε, καὶ ἄλοφον· ἥτε καταῖτυξ
Κέκληται· ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζιῶν.

260 Μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ δίδε βιὸν, ἡδὲ φαρέτρην,
Καὶ ξίφος· ἄμφι δὲ οἱ κυνέην κεφαλῇφιν ἔθηκε,
Ῥινῷ ποιητὴν· πολέσιν δ' ἔντοσθεν ἰμᾶσιν
Ἐντέτατο σερεῶς· ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες

“ Sed eamus; valde enim nox præcipitat, propeque aurora:

“ Stellæ utique multum processerunt: præteriitque major noctis portio

“ Duarum partium, tertia autem adhuc pars reliqua est.”

Sic locuti, armis horrendis induerunt se.

255 Tydidæ quidem dedit bellator-strenuus Thrasymedes
Ensem ancipitem, (suus quippe apud naves relictus erat,)
Et scutum: circumque ei galeam capiti imposuit
Taurinam, et clavis carentem, et crista, quæ καταῖτυξ
Vocatur: tuetur autem caput pubescentium juvenum.

260 Meriones porro Ulyssi dedit arcum, atque pharetram,
Et ensem, circumque ei galeam capiti imposuit
Ex pelle factam; multis autem intus coriis
Illigata erat firmiter; extriusecus autem candidi dentes

252 πλέω] M. Ibid. παρῶχκε] MS. F. A. J. 256 νῆι] R. 262 πῶ-
λίσι] MS. 263 ἔκτοσθεν] MS. F. A. J.

Ver. 254. Ὡς εἰπόνθ', — ἐδύτην.] *Dion-
medes et Ulysses.*

Ver. 256. Φάσγανον ἄμφηκες,] *Virgil.*
Sed ferro ancipiti. — *Æn.* VII. 525.

Ibid. παρὰ νηυσὶ] *Al.* παρὰ νῆι.

Ver. 258. ἄλοφον.] Pronunciabatur, ἄλ-
λοφον. Vide supra ad α'. 4. et ad ζ'. 45.
Recte autem et ταυρεῖην et ἄφαλος et ἄλο-
φος; ne id scilicet accideret, quod apud
Virgilium Euryalo,

Et galea Euryalum sublustri noctis in umbra
Prodidit immemorem, radiisque adversa reful-
sit. *Æn.* IX. 373.

Veritatem diversæ (ut opinor) historiæ,

suo uterque *Poëta* condecoravit ornatu.

Ibid. καταῖτυξ] Vide supra ad β'. 267.
Silio Italico latine appellatur, *Cudon.*

Ver. 259. Κέκληται.] Vide supra ad α'.
37.

Ver. 260. Μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ — κυνέην]
Virgil.

Dat Niso Mnestheus pellem, horrentisque leco-
nis

Exuvias; galeam fidus permutat Alethes.

Æn. IX. 306.

Ver. 264. θαμέεις ἔχον] Qua ratione,
θαμέεις, hic ultimam producat; item, δῶ-
κην, ver. 270. item, ἐν, ver. 272. et πάλλων,

- 265 Ἄργιόδοντος ὕς θ' αἰεὶς ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Εὖ καὶ ἐπισαμένως· μέσση δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει·
 Τὴν ῥά ποτ' ἐξ Ἑλεῶνος Ἀμύντορος· Ὀρμενίδαο
 Ἐξέλετ' Αὐτόλυκος, πυκινὸν δόμον ἀντιστορήσας·
 Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι,
 Ἀμφιδάμας δὲ Μόλῳ δῶκε ξεινήϊον εἶναι·
 270 Αὐτὰρ ὁ Μηριόνη δῶκεν ᾧ παίδι φορῆναι·
 Δὴ τότε Ὀδυσσεύς πύκασεν κάρη ἀμφιτεδείσσα.
 Τῷ δ', ἐπεὶ ἔν ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην,
 Βάν ῥ' ἵεναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους·
 Τοῖσι δὲ δεξιὸν ἤκεν ἐρωδιὸν ἐγγυὲς ὁδοῖο
 275 Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' ἐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσι

- Albos-dentes-habentis apri frequentes muniebant hinc atque illinc,
 265 Bene et scite: in media autem pileus lana compacta aptatus erat:
 Hanc galeam quondam ex Eleone Amyntoris Hormenidæ
 Ademerat Autolyceus, solidam domum quum perfregisset;
 In Scandia autem dedit Cytherio Amphidamanti;
 Amphidas vero Molo dedit hospitale-munus ut esset;
 270 Hic autem Merioni dedit suo filio gestandam:
 Ac tunc demum Ulyssis texit caput circumposita.
 Hi itaque, postquam armis horrendis induerant se,
 Perrexerunt ire; reliquerunt vero illic omnes optimates:
 His porro dextram misit ardeolam prope viam
 275 Pallas Minerva: ii tamen eam non viderunt oculis

271 πύκασε] MS. F. A. J. recte. 275 πῖλον] A. 2.

ver. 281. et ἦνιν, ver. 292. et ἔπι, ver. 304. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 266. Τὴν ῥά ποτ' ἐξ Ἑλεῶνος] "Hanc utique galeam olim ex Eleone," etc. Vim enim habet vocula, ῥά, in connectenda sententia cum eo quod præcessit, ver. 261. Cæterum totum hunc locum ita imitatus est Virgilius:

Euryalus phaleras Rhamnetis, et aurea bullis
 Cingula; (Tiburti Remulo ditissimus olim
 Quæ mittit dona, hospitio cum jungeret absens,
 Cædici; ille suo moriens dat habere nepoti;
 Post mortem bello Rutuli pugnaque potiti;
 Hæc rapit. ——— Æn. IX. 359.

Ver. 268. Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε] Ex stylo Homérico conjecerim equidem, intercidisse hic forsitan versiculum; adeoque vocem, Σκάνδειαν, extitisse ex corrupto

Homini cujusdam nomine, qui galeam ab Autolyco acceptam tradiderit scilicet Amphidamanti. Sed conjecturis non temere indulgendum.

Ver. 271. Δὴ τότε] Legitima ratio considerat ἢ vel αὐτὴν δὴ τότε, ut mox 294. ex sexcentis aliis locis. Sed articulus vel pronomen intelligi debet: hujusque rationis etiam alia sunt apud Homerum exempla. Ern.

Ibid. πύκασεν] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 272. Τῷ δ', ἐπεὶ ἔν] Virgil.

Protinus armati incedunt; quos omnis euntes
 Primorum manus ad portas juvenumque se-
 numque

Prosequitur votis. ——— Æn. IX. 308.

Ver. 276. Νύκτα δι' ὀφθαλμῶν] Virgilius:

———— noctisque per umbram
 Castra inimica petunt, ——— Ibid. ver. 314

Νύκτα δὲ ὀρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκυσαν.

Χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιδ' Ὀδυσσεύς, ἤρᾱτο δ' Ἀθήνη·

Κλυθὶ μέν, Αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, ἥτε μοι αἰεὶ

Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσασαι, ἐδὲ σε λήθω

280 Κινύμενος· νῦν αὖτε μάλιστά με φίλαι, Ἀθήνη·

Δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας ἐκκλείας ἀφικέσθαι,

Ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὃ κεν Τρώεσσι μελήσει.

Δεύτερος αὖτ' ἤρᾱτο βοήν ἀγαθὸς Διομήδης·

Κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη·

285 Σπεῖό μοι, ὡς ὅτε πατρὶ ἄμ' ἔσπεο Τυδεΐδ' ἰδὼν

Ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ἦει·

Τῆς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιεύς·

Noctem propter tenebrosam, sed clangentem audierunt.

Gavisus est autem de ave Ulysses, et precatus est Minervam;

“Audi me, Ægiocchi Jovis filia, quæ mihi semper

“In omnibus laboribus adstas, neque te lateo

280 “Quum moveor: nunc rursus maxime me dilige, Minerva:

“Da autem rursus ad naves nos gloria-onustos reverti,

“Patrato magno facinore, quod quidem Trojanis angori fuerit.”

Secundus deinde precatus est pugna strenuus Diomedes;

“Audi nunc et me, Jovis filia, indomita;

285 “Sequere me, sicut quum patrem sequebaris Tydeum nobilem

“Ad Thebas, quando utique pro Achivis legatus ivit;

“Nempe ad Asopum reliquerat ære-loricatos Achivos;

278 μοι] pro μεῖν. MS. F. A. J. 280 φίλῃ] edd. vett. 286 τε] abest MS. FL

Ver. 277. Χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιδ' Ὀδυσσεύς, ἤρᾱτο δ' Ἀθήνη.] Virgil.

————— tum maximus heros

Maternas agnoscit aves, lætusque precatur.

Æn. VI. 192.

Ver. 278. ἥτε μοι αἰεὶ Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσασαι.]

Ὡς ἐμαχίης σε, καὶ ἄποπτος ᾗς, ὅμως

Φάνημι ἀπὸ σέου

Καίρην δ' ἐφύκει· πάντα γὰρ τὰ τ' ἔν πάρος,

Τὰ τ' ἐξέπειτα, σὴν κυβερνῶμαι χερσὶ.

Sophocl. Aj. 16. 54. 55.

Δείστοιν Ἀθάνα, φθίγματος γὰρ ἠσθόμην

Τῷ σὺ συνέθης γῆρην· ἐν πόνοισι γὰρ

Παρθ' ἀμύνεις τοῖς ἡμῶς ἀέ ποτε.

Eurip. Rhes. 608.

Ver. 280. Κινύμενος.] Vide supra ad γ. 260.

Ibid. φίλαι, Ἀθήνη.] Plerique φίλῃ, Ἀθήνη. Pessime. Nam φιλεῖν primam necessario corripit, φιλάσθαι primam necessario producit. Neque in his ulla unquam est licentia. Vide supra ad ε'. 61. et 117. Item ad α'. 358. Clark. φίλαι habet etiam MS. Lips. Ern.

Ver. 282. Ῥέξαντας μέγα ἔργον,] Hectorem ut opprimant, id vero non precatur: Quanquam, O! — ver. 406. Sed præclarum aliquod facinus ut obeant.

Ver. 284. Ἀτρυτώνη.] Vide supra ad β'. 157.

Ver. 286. ὅτε τε — Τῆς δ' ἄρ'.] Quam non supervacue hic sint voculæ, τὲ et ἄρ; e versione, quam adjeci, liquebit.

- Αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισι
 Κεῖσ'· ἀτὰρ ἄψ' ἀπιὼν μάλα μέρμερα μήσατο ἔργα,
 290 Σὺν σοί, διὰ θεὰ, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρίσης·
 "Ὡς νῦν μοι ἐθέλῃσσι παρίσασο, καὶ με φύλασσε.
 Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βῆν' ἦνιν, εὐρυμέτωπον,
 Ἀδμήτην, ἣν ἔπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνὴρ·
 Τὴν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.
 295 "Ὡς ἔφην εὐχόμενοι· τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἤρῃσαντο Διὸς κέρη μέγαλοιο,
 Βάν ῥ' ἴμεν, ὥστε λέοντες δύο, διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Ἀμφόνον, ἀννέκυας, διὰ τ' ἔντεα, καὶ μέλαν αἶμα.
 Οὐδὲ μὲν ἐδὲ Τρῶας ἀγήνορας εἶασ' Ἐκτωρ

" At ipse placidam orationem ferebat Cadmeis

" Illuc: sed rediens valde ardua edidit facinora,

290 " Te favente, magna dea, quando ei benevola adstares :

" Sic nunc mihi lubens adsta, et me serva.

" Tibi vero dein ego sacrificabo juvencam anniculam, lata-fronte,

" Indomitam, quam nondum sub jugum duxit vir:

" Hanc tibi ego sacrificabo, auro cornibus circumfuso."

295 Sic dixerunt precantes; eosque audivit Pallas Minerva.

Hi autem postquam precati sunt Jovis filiam magni,

Perrexerunt ire, veluti leones duo, per noctem nigram,

Per cædes, per cadavera, perque arma, et atrum cruorem.

Nec vero Trojanos fortes sivit Hector

290 πρόφρασσα] MS. F. A. J. 291 ἐθέλῃσσι] in MS. corr. ex ἐθέλῃσσι.

294 κέρασι] MS. recte.

Ver. 289. ἀπιὼν] *Al.* ἀνιὼν.

Ver. 292. 294. ῥέξω,] Vide supra ad α'.
444.

Ibid. ἦνιν, εὐρυμέτωπον.] Vide supra ad α'. 51. *Al.* ἦνιν: Nempe ἐν ἱκτάσει τῆς ληγέσης οἶδασιν οἱ Παλαιοί· notante Eustathio.

Ver. 297. ὥστε λέοντες δύο, διὰ νύκτα μέλαιναν,] Virgilius:

— inde, lupi ceu

Raptores, atra in nebula, quos improba ventris

Exegit cæcos rabies, —

— per tela, per hostes

Vadimus. — *Æn.* II. 355.

Ver. 298. Ἀμφόνον, ἀννέκυας, διὰ τ' ἔντεα, καὶ μέλαν αἶμα.] *Al.* ἀν φόνον, ἀν ἔντεας. Est autem, credo, locus hic ex istorum

numero, quos spectabat Quintilianus, quum de Homero, " Idem (inquit) lætus " ac pressus; — tum copia, tum brevitate " mirabilis." lib. X. cap. 1. Καὶ ὅρα (inquit Eustathius) συντομίαν τῆς τε παραβολῆς, καὶ τῶ λοιπῷ λόγῳ — ὅρα δὲ καὶ τὸ κάλλος τῆς φράσεως, ἐπισκιοῦντος οἷον τῶ ποιητῶ, καὶ τῇ τῶν κατασκευῶν εὐψυχία συνῆγοράωντος, καὶ μιμημένης τὸ ἐκείνων εὐ-θαρσείας καὶ εὐκίνητον. Οἱ δὲ Παλαιοὶ φασιν καὶ ὅτι ἐπαινῆται τῶ Ξενοφάντος τὰ τοιαῦτα. " Ἐπεὶ δ' ἔλκῃεν [apud Xenophontem ad Agesilaum, ἐπεὶ γὰρ μὴν ἔλκῃεν] ἡ μάχη, παρῶν ἰδεῖν τὴν μὲν γῆν " [παρῶν δὲ θεάσασθαι, ἔνθα συνέπτεον ἄλλοις, τὴν μὲν γῆν] αἵματι πεφυρμένην, " νεκροὺς δὲ κείμενους [φιλίους καὶ πολέμους

- 300 Εὐδεν, ἀλλ' ἄμυδις κικλήσκειτο πάντας ἄριςτας,
 "Οσσοι ἔσαν Τρώων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες·
 Τῆς ὄγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἡρτύνετο βελήν·
 Τίς κέν μοι τόδῃ ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειε
 Δώρῳ ἔπι μεγάλῳ; μισθὸς δέ οἱ ἄρκιος ἔσται·
 305 Δώσω γὰρ δίφρον τε, δῶα τ' ἐριαύχενας ἵππας,
 Οἳ κεν ἀριστεύωσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
 "Οστις κεν τλαίῃ, οἳ τ' αὐτῷ κῦδος ἄροιο,
 Νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι,
 Ἡὲ φυλάσσονται νῆες θοαί, ὥς τοπάρους περ,
 310 Ἡ ἤδη, χεῖρεςσιν ὑφ' ἡμετέρησι δαμέντες,
 Φύξιν βελεύεσι μετὰ σφίσιν, ἐδ' ἐδέλχσιν

300 Dormire, sed simul convocavit omnes optimates,

Quot erant Trojanorum ductores, atque principes:

His ille convocatis, solers struebat consilium;

"Ecquis mihi hoc opus pollicitus perfecit

"Præmium ob magnum? merces utique ei sufficiens erit;

305 "Dabo enim currumque, duosque arduos-cervicibus equos,

"Qui quidem præstantissimi fuerint veloces apud naves Achivorum:

"Quicumque hoc ausus fuerit, sibi etiam ipsi gloriam reportaverit,

"Naves veloces prope accedere, et cognoscere,

"Utrum custodiantur naves veloces, sicut antea;

310 "An jam, manibus a nostris domiti,

"De fuga consilium-agitent inter se, neque velint

298 ἄν φ.] edd. vett. 301 ὅσον] MS. a manu pr. 302 καλίστας]

Id.

"μετ' ἀλλήλων ἀσπίδας δὲ διατεθρυμμένας,]
 "δόρατα παρατεθραυσμένα [συντεθραυσμέ-
 "να,] ἱγχειρίδια γυμνά κελεύων, τὰ μὲν χα-
 "μαί, τὰ δὲ σώμασιν ἐμπεπηγότα, [τὰ δ'
 "ἐν σώματι, τὰ δ' ἔτι μετὰ χειρὸς." Ταῦτα
 δὲ συλλαβῶν (φασιν) Ὀμηροῦ, ἐν σίχῳ ἀπὸ γ-
 γειλεν. Clark. Ἀμφόνον, ἀνέκτους habet
 etiam MS. Lips. Schol. L. "Ὅρα δὲ ἐνδὸς
 σίχῳ ἔχουσιν τῶν ἐκ πολέμου κακῶν, καὶ
 ὑπὲρ τὰ ἐπαινεμένα τῷ Ξενοφῶντος, αἱ καὶ
 ἔχουσιν ἔπως. Deinde sequuntur Xenophontia
 eodem modo ut apud Eustathium
 etc. Ern.

Ver. 299. Οὐδὲ μὲν ἐδὶ] Singularem habet vim duplex ista negatio, quæ sermone Romano exprimi non potest.

Ibid. εἶας' Ἐκτωρ] Mendose hic edi-

derunt Librarii εἶασεν Ἐκτωρ ignari scilicet verbum εἶασε nulla posse licentia secundum corripere. Vide supra ad δ'. 42. Similis error irrepserat, ex ignorata prosodia *Odyss.* λ'. 503. — λελόγχασιν ἴσα θροῖσι ubi Barnesius recte restituit, — λελόγχασ' ἴσα θροῖσι. Similisque error etiamnum insedit, *Iliad.* ω'. 124. et *Odyss.* π'. 2. Quo utroque in loco, pro ἐντύνοντο ἄρισον, necessario restitutum oportet ἐντύνοντ' ἄρισον. Nam ἄρισον, prandium, semper primam producit.

Ver. 306. ἀριστεύωσι] *Al.* ἀριστεύσωσι, et, ἄριστοι ἔωσι.

Ver. 316. εἶδος μὲν ἔην κακός,] Τὸν Δόλωνα, "εἶδος μὲν ἔην κακός," ἔ τὸ σῶμα [λέ-

Νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδδηκότες αἰνῶ.

“Ὡς ἔφαθ’· οἱ δ’ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.

Ἦν δέ τις ἐν Τρῶεσσι Δόλων, Εὐμήδεος υἱός,

315 Κήρυκος θείοιο, πολύχρυσος, πολύχαλκος,

“Ὅς δὴ τοι εἶδος μὲν ἦν κακός, ἀλλὰ ποδῶκής·

Αὐτὰρ ὁ μῆνος ἦν μετὰ πέντε κασιγνήτησιν·

“Ὅς ῥα τότε Τρῳαίῳ τε καὶ Ἑκτορι εἶπε παρασᾶς·

Ἑκτορ, ἐμὲ ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ

320 Νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι.

Ἄλλ’ ἄγε, μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καὶ μοι ὁμοσσον·

Ἦ μὲν τὰς ἵππους τε, καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ,

Δωσέμεν, οἳ φορέεσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα·

Σοὶ δ’ ἐγὼ ἐχ’ ἄλλιος σκοπὸς ἔσομαι, ἐδ’ ἄπο δόξης·

325 Τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἴμι διαμπερές, ὄφρ’ ἂν ἴκωμαι

“Noctu excubias-agere, labore fatigati gravi.”

Sic dixit : Illi vero omnes obmutuerunt silentio.

Erat autem quidam inter Trojanos Dolon, Eumedis filius,

315 Praeconiis divini, dives-auri, dives-æris ;

Qui specie quidem erat turpis, sed pedibus-velox ;

Atque is solus erat inter quinque sorores :

Qui utique tunc Trojanisque et Hectori dixit adstans ;

“Hector, me impellit cor et animus fortis

320 “Ad naves veloces prope accedere, atque cognoscere.

“Verum age, mihi sceptrum attolle, et mihi jura ;

“Certe ipsos equosque, et currus varios ære,

“Daturum, qui ferunt eximium Pelidem :

“Tibi autem ego non vanus speculator ero, neque tuam de me frustrabor opi-

325 “Eousque enim in castra penetrabo, donec venero [nionem :

312 ἀδδηκότες] MS. 313 ἀκὴν] Id. 318 Ἑκτορι μῦθον εἶπεν] MS. Ibid.

Ἑκτορι μῦθον εἶπε παρασᾶς] Fl. A. 1. quæ lectio est e duabus conflata.

γει] ἀσύμμετρον, ἀλλὰ τὸ πρόσωπον αἰσχροῖον.
Aristot. Poët. cap. 25.

Ver. 322. Ἦ μὲν τὰς ἵππους τε,] Virgil.

Vidisti quo Turnus equo, quibus ibat in armis,
Aureus? ipsum illum clypeum cristasque ru-

bentes

Excipiam sorti, jam nunc tua præmia, Nise.

Æn. IX. 269.

Idem :

— dolonis,

Qui quondam, castra ut Danaum speculator a-

direct,

Ausus Pelidæ pretium sibi poscere currus.

Æn. XII. 349.

Ver. 325. Τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἴμι] Ἔστι
δὲ καὶ τῶν ἐπαγγελιῶν ἴδιος χαρακτήρ· ὁ
μὲν γὰρ Δόλων ἐπαγγέλλεται,

Τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἴμι διαμπερές, ὄφρ’ ἂν
ἴκωμαι

Νῶ’ Ἀγαμεινονέην·

ὁ δὲ Διομήδης ἐπαγγέλλεται μὲν ἑδὲν, ἥττον
δ’ ἂν φησι φοβηθῆναι (supra, ver. 222.) μεθ’
ἐτέρῳ πεμπόμενος. Plutarch. de audiendis
Poëtis.

Νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅῳ πε μέλλασιν ἄριστοι
Βελας βελεύειν, ἢ φευγέμεν, ἢ ἐ μάχεσθαι.

“Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον βάλε, καὶ οἱ
Ἰσω νῦν Ζεὺς αὐτός, ἐρίγδεπος πόσις Ἡρῆς, [ὄμοσσε·

330 Μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος
Τρώων· ἀλλὰ σε φημὶ διαμπερὲς ἀγλαϊεῖσθαι. [νευ.

“Ὡς φάτο, καὶ ῥ' ἐπίορκον ἀπάμοσσε· τὸν δ' ὀρόθου-
Αὐτίκα δ' ἄμφ' ὁμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα·

Ἔσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,

335 Κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην· ἔλε δ' ὄξυν ἄκοντα·

Βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατῶ· ἐδ' ἄρ' ἔμελλεν

Ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἅψ' Ἐκτορι μῦθον ἀποίσειν.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὄμιλον,

Βῆ ῥ' ἀν' ὁδὸν μεμαώς· τὸν δὲ φράσατο προσιόντα

“*Ad* navem Agamemnoniam, ubi fortasse erunt principes

“*Consilia* agitantes, vel fugiendi, vel pugnandi.”

Sic dixit· Ille vero in manibus sceptrum posuit, et ei juravit;

“*Sciat* nunc Jupiter ipse, altitonans maritus Junonis,

330 “*Non* sane istis equis vir vehetur alius

“*Trojanorum*· sed te assevero perpetuo *iis* gavisurum.”

Sic dixit, et sane perjurium juravit· eum tamen incitavit.

Protinus vero ille circa humeros posuit curvos arcus;

Induitque exterius pellem canis lupi,

335 *Capitque* imposuit viverræ-pelle-munitam galeam; cepitque acutum jaculum;

Perrexitque ire ad naves ab exercitu· neque erat

Venturus a navibus retro, ut Hectori nuncium referret.

Quum autem jam equorumque et virorum reliquit cætum,

Ibat per viam acer· *Hunc* autem animadvertit accedentem

326 Νῆα Ἀγ.] MS. Fl. 335 ἐπ' ἰκτιδέην] MS.

Ver. 328. ἐν χερσὶ σκῆπτρον βάλε.] Ὁ
Ἐκτωρ μὲν σοὶ ὑπισχνέται, καὶ, ὡς ἐκ τῆ-
9η, (ver. 321.) ἀνασχὼν τὸ σκῆπτρον, ὁμνύει·
Eustath. *Barnesius*, pro σκῆπτρον βάλε,
edidit σκῆπτρον λάβε· quia scilicet “*Prin-*
“*cipes sceptrum non temere Alii cuius*
“*tradiderunt.*” Sed et illud, ἐν χερσὶ σκῆπ-
τρον βάλε, sceptrum non utique traditum
Doloni indicat, sed *porrectum*. *Eustathi-*
us tamen in commentario scripsit, ἐν χερσὶ
σκῆπτρον λάβε, καὶ οἱ ὄμοσσε.

Ver. 332. ἐπίορκον ἀπάμοσσε.] *Al.* ἐπώ-

μοσι. *Clark.* Non bene vertitur *perju-*
rium juravit. Non perjurus est Hector:
sed temere juravit, frustra, h. e. quod
eventum non erat habiturum, quod futu-
rum non erat, quamquam nulla Hectoris
culpa. *Ern.*

Ver. 335. ἐπὶ κτιδέην κυνέην.] *Al.* ἐπ'
ἰκτιδέην.

—— caput his *Cudone* ferino

Stat cautum. — *Sil. Italic.* lib. VIII.

Ver. 339. ἂν ῥ' ἀν' ὁδὸν μεμαώς.] *Ibat*
via trila, ardentem et incautum.

- 340 Διογενὴς Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν·
 Οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀπὸ στρατῆ ἔρχεται ἀνὴρ,
 Οὐκ οἶδ', ἣ νήεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρησιν,
 ἥ τινα συλήσων νεκρῶν κατατεθνεώτων.
 Ἀλλ' ἐῷμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
 345 Τυτθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐζαντες ἔλοιμεν
 Καρπαλίμως· εἰ δ' ἄμμε παραφθαίησι πόδεςσιν,
 Αἰεὶ μιν ποτὶ νῆας ἀπὸ στρατόφιν προτιειλεῖν
 Ἐγχεί ἐπαΐσσω, μὴ πως προτὶ ἄστυ ἀλύξῃ.
 Ὡς ἄρα φωνήσαντε, πάρεξ ὁδῷ ἐν νεκύεσσι
 350 Κλινθήτην· ὁ δ' ἄρ' ὦκα παρῆδραμεν ἀφραδίησιν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέην, ὅσσον τ' ἐπίερα πέλονται
 Ἡμιόνων, (αἱ γάρ τε βοῶν προφερέεσραί εἰσιν
 Ἐλκείμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον·)

340 Nobilis Ulysses, Diomedemque allocutus est;

"Iste sane, o Diomedes, a castris venit vir,

"Haud scio an navibus explorator nostris,

"An aliquod spoliaturus cadaverum mortuorum.

"Verum sinamus ipsum primum præterire nos per campum

345 "Paululum: deinde vero ipsum insequentes capiamus

"Celeriter: sin nos præverterit pedibus,

"Semper ipsum naves versus a castris compelle

"Hasta impetens, ne forte urbem versus effugiat."

Sic itaque loquuti, extra viam inter cadavera

350 Reclinati sunt: ille vero celeriter prætercurrit præ imprudentia.

Sed cum jam abesset, quantum sulci sunt

Mularum; (hæ enim bobus præstantiores sunt

Ad trahendum in novali alto compactile aratrum:)

343 κατατεθνεώτων] MS. sed superscr. ει. 352 εἰσι] F. A. J. R.

Ibid. τὸν δὲ φράσατο προσίοντα] Vide supra ad α'. 140. Virgilius:

— procul hos lævo flectentes limite cernunt.
Æn. IX. 372.

Ver. 343. νεκρῶν κατατεθνεώτων.] Vide supra ad η'. 89. et 409.

Ver. 344. Ἀλλ' ἐῷμεν] Vide supra ad ε'. 256.

Ver. 347. ποτὶ] *Al.* προτὶ. Quod perinde est.

Ver. 352. προφερέεσραί εἰσιν Ἐλκείμεναι — ἄροτρον.] Virgilius:

— fortes ad aratra juvencos.

Georgic. III. 50.

Ver. 354. δῶπον] Vide supra ad δ'. 455.

Ver. 356. Ἐκ Τρώων ἵεναι.] Distinguit Scholiastes post vocem Τρώων, ut sit, "Ἐκ τοσούτου ὁτρυνάμενος πάλιν ἵεναι."

Ver. 357. δαρηνεκίς,]

— ὅσον τ' ἐπὶ θυρῶν ἐσθλῇ *Iliad.* ε. 358.

Ver. 358. Γυνῶ ῥ' ἄνδρας δηΐους.] Virgil.

— sensit medios de lapsus in hostes:

- Τὼ μὲν ἐπεδραμέτην· ὁ δ' ἄρ' ἔση δῶπον ἀκέσας.
 355 Ἐλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν, ἀποσρέφοντας ἑταίρους
 Ἐκ Τρώων ἵεναι, πάλιν Ἐκτορος ὀτρύναντος.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπῆσαν δεξηνεκές, ἥ καὶ ἔλασσον,
 Γυνῶ ῥ' ἀνδρας δῆϊξ· λαιψήρᾳ δὲ γένατ' ἐνώμα
 Φευγέμεναι· τοὶ δ' αἵψα διώκειν ὤρμηθησαν.
 360 Ὡς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δῶα κύνε εἰδότε θήρης,
 Ἡ κεμάδ', ἥε λαγῶν, ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεὶ
 Χῶρον ἀν' ὑλήενδ', ὁ δέ τε προθέησι μεμηκώς·
 Ὡς τὸν Τυδεΐδης, ἠδὲ πολίπορδος Ὀδυσσεύς,
 Λαῶ ἀποτμήζαντε, διώκετον ἐμμενὲς αἰεὶ·
 365 Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλε μιγῆσεν Φυλάκεσσιν,
 Φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἐμβαλ' Ἀθήνη
 Τυδεΐδῃ· ἵνα μὴ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων

Illi quidem accurrebant: hic vero constitit strepitu audito.

- 355 Sperabat enim animo, qui se revocarent socios
 Ex Trojanis venire, rursus Hectore jubente.
 Sed quando jam aberant hastæ-jactum, vel etiam minus,
 Sensit viros hostiles, velociaque genua movit
 Ut fugeret: illi autem confestim insequi festinarunt.
 360 Ac veluti quum asperis dentibus duo canes, periti venationis,
 Aut binnulum, aut leporem, urgent constanter semper
 Locum per sylvum; ille autem præcurrit clamans;
 Sic hunc Tydides, atque urbium-vastator Ulysses,
 A suis cum interclusissent, persequabantur constanter semper:
 365 Sed quando jam mox esset permixturus-se custodibus
 Fugiens ad naves, jam tum robur injectit Minerva
 Tydidæ; ut ne quis Achivorum ære-loricatorum

355 ἀποσρέφαντες] MS. Fl. A. 1. 356 ὀτρύνοντες] MS. 362 μεμηκώς]
 Fl. 363 ἠδ' ὁ πολίπ.] MS.

Obstupuit, retroque pedem cum voce repressit.
Æn. II. 377.

Ibid. λαιψήρᾳ δὲ γένατ' ἐνώμα Φευγέμε-
 ναι.] Virgilius,

— celerare fugam in sylvas, et fidere nocti.
Æn. IX. 378.

Ver. 359. αἵψα διώκειν ὤρμηθησαν. "Ὡς
 δ' ὅτε — κύνε εἰδότε θήρης,] Virgil.

— trepidique pedem pede fervidus urget:
 Inclusum veluti si quando in flumine nactus

Cervum, aut puniceæ septum formidine pennæ,
 Venator cursu canis et latratibus instat;
 Ille autem, insidiis et ripa territus alta,
 Mille fugit, refugitque vias; at vividus Umber
 Hæret hians, jam jamque tenet, similisque te-
 nenti
 Increpuit malis, morsuque elusus inani est.
Æn. XII. 748.

Ubi in transcurso notandum, "cervum in
 "flumine inclusum," quod est scilicet,
 "flumine agrum ambiente interclusum;"
 a Ruæo reddi, "cervum deprehensum in

- Φθαίη ἐπευζάμενος βαλέειν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθῃ·
 Δεξι δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 370 Ἦε μὲν, ἥε σε δεξι κιχήσομαι· ἐδὲ σέ φημι
 Δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύζειν αἶπὺν ὄλεθρον.
 Ἦ ῥα, καὶ ἔγχος ἀφῆκεν, ἐκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός·
 Δεξιτερὸν δ' ὑπὲρ ὤμων ἐϋζόεσθαι ἀκωκῇ
 Ἐν γαίῃ ἐπάγῃ· ὁ δ' ἄρ' ἔστη, τάρβησέν τε,
 375 Βαμβαίνων, (ἄρατος δὲ διὰ φόμα γίνεται ὀδόντων,)
 Χλωρὸς ὑπαὶ δέϊσθαι· τῷ δ' ἀσδμαίνοντε κιχήτην·
 Χειρῶν δ' ἀψάσθην· ὁ δὲ θακρύσας ἔπος ἤυδα·
 Ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔσι γὰρ ἔνδον
 Χαλκὸς τε, χρυσὸς τε, πολὺκμητός τε σίδηρος·
 380 Τῶν κ' ὕμνιν χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,

Prior gloriaretur vulnerasse, ipse vero secundus veniret:

Hasta itaque impetens allocutus est eum fortis Diomedes;

- 370 "Vel mane, vel te hasta assequar; neque te puto

"Diu mea a manu effugiturum certam mortem."

Dixit, et hastam emisit; volens autem aberravit ab homine:

Dexterumque supra humerum bene-politæ hastæ cuspis

In terra fixa est; ille autem constitit, trepidavitque,

- 375 Crepitans dentibus (stridor utique per os fiebat dentium,)

Pallidus præ timore: ii vero anhelantes assecuti sunt;

Manibusque prehenderunt: ille autem lachrymans dixit;

"Vivum me capite, at ego me redimam: est enim mihi intus

"Æsque, aurumque, et artificio-multo-elaboratum ferrum:

- 380 "Ex his vobis donabit pater infinita-dona-ob-liberationem,

371 ὑπὸ χειρὸς] F. A. J. 375 φόματος] MS. F. A. J. Ibid. γίνεται] F. A. J.

"fluvio." Quasi vero, "cervus in fluvio
 "deprehensus," posset mille vias fugere ac
 refugere.

Ver. 360. δύω κύνες εἶδοτε θήρης,] Barne-
 sius edidit δύω κύνες. Quod, ad syntaxin,
 ferri quidem potest: vide supra ad α'.
 566. et ad β'. 288. Sed mutato nihil
 opus.

Ver. 362. ὑλῆνθ',] Vide supra ad γ'.
 151.

Ibid. ὁ δὲ τε] Ille autem usque.

Ver. 363. πολίπορος] Vide supra ad
 β'. 278.

Ver. 365. Ἄλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμιλλε]
 Virgil,

— jamque imprudens evaserat hostes.

Æn. IX. 386.

Ubi iterum in transitu notandum, "im-
 "prudens," quod est scilicet, "casu et
 "fortuito, necdum gnarus quo evasisset;"
 a Ruao ineptissime reddi, "non provi-
 "dens amico."

Ver. 372. ἐκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός.] Sc.
 vivum capere cupiens hominem, scisci-
 tandi causa de castris Trojanorum. Ern.

Ver. 373. ἐϋζόεσθαι] Pronunciaba-
 tur, ἐϋζῶ. Sicuti supra, α'. 18. Ἵμῖν μὲν
 θεοὶ δοῖεν —. Vide quoque ad β'. 811.

Ver. 374. Ἐν γαίῃ ἐπάγῃ] Vide infra
 ad δ'. 185.

Εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
Θάρσει, μηδὲ τι τοι θάνατος καταδύμιος ἔστω [σεύς·
'Αλλ' ἄγε, μοὶ τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·

385 Πῇ δ' ἔτ'ως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατῶ ἔρχεαι οἶος,
Νύκτα δὲ ὀρφναίην, ὅτε θ' εὖδεσι βροτοὶ ἄλλοι;
Ἦ τινα συλήσων νεκρῶν κατατεθνεῖάτων;

Ἦ σ' Ἐκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἔκαστα
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς; ἢ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκε;

390 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων, ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυῖα·
Πολλῆσιν μ' ἀτήσι παρὲς νόον ἤγαγεν Ἐκτωρ,
Ὅς μοι Πηλείωνος ἀγαυῷ μάνυχας ἵππευς
Δωσέμεναι κατένευσε, καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·

“ Si me vivum esse audiverit apud naves Achivorum.”

Hunc autem respondens allocutus est consilio-abundans Ulysses;

“ Confide, neque omnino tibi mors obversetur animo:

“ Sed age, mihi hoc dic, et vere narra;

385 “ Quonam sic ad naves a castris vadis solus,

“ Noctem per tenebrosam, quando dormiunt mortales cæteri?

“ An aliquod spoliaturus cadaverum mortuorum?

“ An te Hector præmisit speculatum singula

“ Naves ad cavas? an te ipsum animus impulit?”

390 Huic autem respondit deinde Dolon, subtusque tremebant membra;

“ Multo me meo cum damno, præter voluntatem, induxit Hector;

“ Qui mihi Pelidæ præclari solidos-ungulis equos

“ Daturum annuit, et currus varios ære:

387 κατεπνηῶτων] ut semper MS. 589 διασκοπιᾶσθαι] MS.

Ibid. ὁ δ' ἄρ' ἔφη, τάρβησίν τε,] Metu impeditum et quasi rigescentem exhibent etiam versus ipsius numeri. Vide supra ad γ'. 363.

Ver. 375. βαμβάινων, (ἄμβος δὲ] De ὀνοματοποιῷ hac, vide supra ad β'. 455. 456. item ad β'. 210. et ad γ'. 363.

Ver. 376. κιχήτην] *Al.* κιχίτην.

Ver. 378 ἐμὲ λύσομαι] Vide supra ad α'. 20.

Ver. 380. χαρίσαιτο] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 383. Θάρσει,] Ὅρα καὶ ὡς ἡ πολλὴ δειλία ἱξίκευσε τὸν Δόλωνα τῷ φρονεῖν. Ὁ γὰρ εἰς μηδὲν δῖον (ver. 321.) ἀπαιτήσας

δόμοις τὸν Ἐκτορα, ἐνκόλως ἐνταῦθα (ver. 392.) καὶ δίχα ὅρκεν πείσεται τῷ ἰχθρῷ λίγοντι, Θάρσει. *Eustath.*

Ver. 384. μοὶ τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατὰλεξον] *Virgil.*

—— mihique hæc edisserere vera roganti.
Æn. II. 149.

Ver. 387. νεκρῶν κατατεθνεῖάτων,] Vide supra ad η'. 89. et 409.

Ver. 396. φυλάσσονται —, ἢ — βελιύοιτε —, ἢ δὲ ἰσχύλοισι] Male hic versio *Welsteiniana*, alioqui plerumque elegans: “ *Ut trum custodiantur —, an — consilium agitaretis, neque velletis,*” etc. Quo

- Ἡνώγει δέ μ' ἰόντα, θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 395 Ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθίσθαι,
 Ἡὲ φυλάσσονται νῆες θοαί, ὡς τοπάρους περ,
 Ἡ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρησι δαμέντες,
 Φύξιν βεβλῦοιτε μετὰ σφίσιν, ἐδ' ἐθέλοιτε,
 Νύκτα φυλασσέμεναι, καμάρῳ ἀδδηκότες αἰνῶ.
 400 Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἡ ρά νύ τοι μεγάλων δάσων ἐπεμαίετο θυμὸς,
 Ἴππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἄλεγεينوὶ
 Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἦδ' ὀχέεσθαι,
 Ἄλλω γ', ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 405 Ἀλλ' ἄγε, μοι τόδε εἰπὲς, καὶ ἀτρεκέως κατὰλεξον·
 Πᾶ νῦν δεῦρο κιὼν λίπεις Ἑκτορα, ποιμένα λαῶν;
 Πᾶ δέ οἱ ἔντεα κεῖται ἀρήϊα; πᾶ δέ οἱ ἵπποι;
 Πᾶς δ' αἱ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε καὶ εὐναί;

“Jussit autem me euntem, celerem per noctem nigram,

395 “Ad hostes prope accedere, et cognoscere,

“Utrumne custodiantur naves veloces, sicut antea;

“An jam manibus nostris domiti,

“De fuga consilium agitetis inter vos, neque velitis

“Noctu excubias agere, labore fatigati gravi.”

400 Hunc autem subridens allocutus est consiliis abundans Ulysses;

“Sane tibi magna dona appetebat animus,

“Equos Ἐκιδᾶ bellicosi: atqui hi difficiles sunt

“Viris mortalibus domitu, et equitatu,

“Alii utique, quam Achilli, quem immortalis peperit mater.

405 “Verum age mihi hoc dic, et vere narra;

“Ubi nunc huc profectus reliquisti Hectorem, pastorem populorum?

“Ubi vero ei arma jacent Martia? ubi vero ei equi?

“Quomodo item aliorum Troium excubiæque et contubernia?

399 ἀδδηκότης] MS. ut 312. 400 τὸν ἐπιμει.] A. 2. 3. J. 414 εἰσὶν] F. A.
 J. R.

pacto neutiquam constat Temporum ratio.

Ver. 402. Ἴππων Αἰακίδαο] Vide supra ad ver. 322.

Ver. 404. ἀθανάτη] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 406. Πᾶ νῦν δεῦρο κιὼν λίπεις Ἑκτορα,] Vide supra ad ver. 282.

Ver. 407. Πᾶ δέ οἱ ἔντεα] Vide Plutarchum περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τύχης ἢ ἀρετῆς λόγ. β'. sub finem.

Ver. 410. ἀπόπροθεν,] Ita edidit Barnesius, ex MS. et ex ver. 209. supra. Ἀλ. ἀπόπροθεν.

Ver. 416. Νόσφιν] Vide supra ad α'. 349.

- "Ασσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν· ἢ μεμάασιν
 410 Αὔθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἥε πόλινδε
 "Αψ ἀναχωρήσασιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοί·
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω·
 "Ἐκταρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βεληφόροι εἰσὶ,
 415 Βελαὶς βελεύει θείε παρὰ σήματι Ἴλε,
 Νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' αἶε εἶρεαι, ἥρωε,
 Οὔτις κεκριμένη ρύεται στρατὸν, ἐδὲ φυλάσσει.
 "Οσσαὶ γὰρ Τρώων πυρὸς ἐσχάραὶ οἷσιν ἀνάγκη,
 Οἱ δ' ἐγρηγόρῃσιν, φυλασσεμέναί τε κέλονται
 420 Ἀλλήλοισ· ἀτὰρ αὖτε πολὺκλητοὶ ἐπίκρυροι
 Εὐδῶσι· Τρωσὶν γὰρ ἐπιτραπέεσσι φυλάσσειν·
 Οὐ γάρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἶαται, ἐδὲ γυναῖκες.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολὺμητις Ὀδυσσεύς·

- " Quæque consultant inter se, narra; utrumne in animo habeant
 410 " Illic manere secus naves procul, an ad urbem
 " Redituri sint, quandoquidem domuerunt scilicet Achivos."
 Hunc autem rursus allocutus est Dolon, Eumedis filius;
 " Atqui ego tibi hæc valde vere narrabo;
 " Hector quidem inter eos qui consiliarii sunt,
 415 " Consilia agitat, divini ad sepulchrum Ili,
 " Seorsum a strepitu: excubias vero quas quæris, heros,
 " Nullæ certæ tuentur castra, neque custodiunt.
 " Quotquot enim Trojanorum ignis sunt foci, quibus necesse,
 " Hi utique vigilant, excubiasque agere hortantur
 420 " Inter-se: at contra e-multis-locis-convocati socii
 " Dormiunt; Trojanis enim permittunt custodias;
 " Non enim ipsis liberi prope sedent, neque uxores."
 Hunc autem respondens allocutus est consiliis-abundans Ulysses;

416 βλοίσβε] R. A. 1. 418 ὅσσαι μὲν] MS. Ibid. τῶ οἷσιν] superscr. εἴ-
 σιν] MS. 419 κειλύονται] MS. F. A. 1.

Ver. 417. *κεκριμένη*] Vide supra ad α'.

509.

Ver. 418. "Οσσαὶ γὰρ Τρώων πυρὸς ἐσχά-
 ραι,] Περὶ τῶν ἐν πεδίῳ πυρῶν νῦν ἢ ποιεῖ-
 θαι τὸν λόγον, ἀλλὰ βύλεισθαι εἰπεῖν, ὡς
 ὅσοι Τρώες ἀνθιγενεῖς, καὶ ἢ ξίνοι, ἀλλ' ἐσ-
 τίαν ἔχοντες· ὃ ἐν ἄλλοις περὶ τῶν αὐτῶν φη-
 σι, (β'. 125.) "Τρώας μὲν λείξασθαι ἐφί-

" σιοὶ ὅσοι ἔασι." — Τὸ ἔν, "Ὅσσαι μὲν
 " Τρώων πυρὸς ἐσχάρα,]" δηλοῖ, ὅσσαι Τρώων
 ἐστίαι. — ὅσοι Τρώων ἐφίσιοι καὶ πολῖται.
Porphyr. Quæst. Homeric. 2.

Ver. 425. ἀπάνευθε:] Vide supra ad α'.

349.

Ver. 427. ἐγὼ καὶ ταῦτα] *Al.* ἐγὼ τοι
 ταῦτα.

- Πᾶς γὰρ νῦν, Τρώεσσι μεμιγμένοι ἵπποδάμοισιν
 425 Εὐδης, ἣ ἀπάνευθε; δίδειπέ μοι, ὄφρα δαείω.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
 Τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω·
 Πρὸς μὲν ἄλως Κᾶρες, καὶ Παίονες ἀγκυλότοξοι,
 Καὶ Λέλεγες, καὶ Καύκωνες, δῖοί τε Πελασγοί·
 430 Πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι, Μυσοὶ τ' ἀγέρωχοι,
 Καὶ Φρύγες ἵπποδάμοι, καὶ Μήονες ἵπποκορυφαί.
 Ἀλλὰ τίη ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα;
 Εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδύναι ὄμιλον,
 Θρηϊκὲς οἶδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων·
 435 Ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεὺς, παῖς Ἡϊονῆος.
 Τῷ δὲ καλλίστῃς ἵππῃς ἴδον, ἥδ' ἐμεγίστῃς·

“ At enim quomodo nunc, Trojanis permisti equūm-domitoribus

425 “ Dormiunt, an seorsum? expone mihi, ut sciam.”

Huic autem respondit deinde Dolon, Eumedis filius;

“ Ego vero tibi etiam hæc valde vere narrabo:

“ Ad mare quidem Cares et Pæones curvis-arcubus-armati,

“ Et Leleges, et Caucones, nobilesque Pelasgi:

430 “ Ad Thymbram vero obtinent Lycii, Mysique superbi,

“ Et Phryges equūm-domitores, et Mæones bellatores-equestres.

“ Sed cur me hæc percontamini singula?

“ Si enim jam cupitis Trojanorum penetrare in castra,

“ Thraces hi seorsum sunt novi-advenæ, extremi omnium:

435 “ Inter ipsos autem Rhesus rex, filius Eionei.

“ Cujus equidem pulcherrimos equos vidi, atque maximos:

424 πᾶς τ' ἄρ νῦν] MS. F. A. J. non male. 433 ἄρματα] MS. 441 ἀν-
 δρεςσι] MS. bene.

Ver. 431. ἵπποκορυφαί.] Vide supra ad β'. 1.

Ver. 435. Ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεὺς,] Vide infra, ver. 474. Virgil.

Ne procul hinc Rhesi niveis tentoria velis:

— primo quæ prodita somno

Tydidēs multa vastabat cæde cruentus,

Ardentesque avertit equos in castra —.

Æn. I. 473.

Ver. 437. Λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέ-
 μοισιν ὁμοῖοι.] Virgil.

Qui candore nives anteirent, cursibus auras.

Æn. XII. 84.

— cursuque pedum prævertere ventos.

Æn. VII. 807.

Singularem autem hic vim habet constructio ista ἀνακόλουθος, et interrupta; “ ἵππῃς, λευκότεροι χιόνος.” Sicuti et infra in re eadem, ver. 545. 547. “ ἵπ-
 “ πῃς, — ἀκτίνεσσιν ἰοικότες.” De cujus-
 modi syntaxeos ratione et elegantia, vide supra ad β'. 353. 681. et ad γ'. 211. et ad ζ'. 510. et ad hujus libri ver. 224. item infra ad Odyss. μ'. 73. Ἐπαινέτων δέ, ὅτι κατ' αἰτιατικὴν δυνάμινος εἰπείν, “ Λευκοτέρῃς χιόνος,” — μετεμόρφωσι τὸν λόγον, θαυμαστικῶς ἀναφωνήσας τὸν ἔπαινον

Λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοιοί.
 Ἄρμα δέ οἱ χρυσῶ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἡσκηται·
 Τεύχεα δὲ χρύσεια, πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 440 Ἦλυθ' ἔχων τὰ μὲν ἔτι καταδνητοῖσιν ἔοικεν
 Ἀνδρῶσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἄλλ' ἐμὲ νῦν μὲν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
 Ἦ ἐμὲ δῆσαντες λῖπετ' αὐτόθι νηλεῖ δαεσμῶ,
 Ὄφρα κεν ἔλθῃτον, καὶ πειρηθῇτον ἐμεῖο,
 445 Ἦε κατ' αἶσαν ἔειπον ἐν ὕμῃν, ἥε καὶ ἐκί.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 Μὴ δὴ μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμδῶλλεο θυμῶ,
 Ἔσθλά περ ἀγγείλας, ἐπεὶ ἴκεο χεῖρας ἐς ἀμᾶς·
 Εἰ μὲν γάρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν, ἥε μεδῶμεν,

“Candidiores utique sunt nive, cursu autem ventis pares.

“Curus vero ei auroque et argento scite elaboratus est:

“Arma autem aurea, suspicienda, mirabile visu,

440 “Venit habens: quæ quidem nequiquam mortalibus convenit

“Viris ferre, sed immortalibus diis.

“At me nunc quidem navibus admove te velocibus,

“Aut me ligatum relinquit hic rigido in vinculo,

“Donec redieritis, et experti fueritis de me,

445 “Utrum secundum veritatem dixerim vobis, an etiam secus.”

Illum autem torve intuens allocutus est fortis Diomedes;

“Ne, quæso, mihi effugium, Dolon, meditare animo,

“Bona quamvis nunciasti, quum venisti manus in nostras:

“Si enim te nunc pretio-accepto-liberaverimus, aut dimiserimus,

442 ἐμὲ μὲν νηυσὶ] Id. 445 Ἦε κατ'] F. 448 ἀπαγγείλας] Id. ἐμᾶς]
 Id.

αὐτῶν. Schol. Σημειῶσαι δὲ καὶ ὅτι τῶ
 θαυμασίῳ τῆς ξυνορίδος, καὶ τὸ σχῆμα τῆς
 φράσεως συνῆλλακται. Εἰπεῖν γὰρ ὁνό-
 μινος ὁμοιοπατώως — “λευκοτέρους,” καὶ τῶ
 μέτρῳ ἐπιειχομένῃ τὴν τοιαύτην σύνταξιν,
 ὅπως ὁ ποιητὴς κατὰ πτώσιν εὐδαίαν καινῶς
 ἐσχημάτισεν, ἰσομοιώσας τὸ ξενίζον τῶ λόγῳ
 σχῆμα τῇ καινοπρεπείᾳ τῶ πράγματος, καὶ
 θαυμασικῶς τῇ μεταβάσει τῶ σχήματος ἰδίᾳ
 τὸν τῶ ζεύγους ἐκφωνήσας ἔπαινον, καὶ συμ-
 μεταμορφώσας τὸν λόγον τῶ πράγματι. Eu-
 stath.

Ver. 438. ἡσκηται] Vide supra ad α'.
 57.

Ver. 439. πελώρια] Οὐ κατὰ μέγεθος
 νῦν, μεγάλα· ἀλλὰ κατὰ τὸ κάλλος, τεράσ-
 τια. Schol.

Ver. 441. ἀθανάτοισι] Vide supra ad α'.
 398.

Ver. 442. Ἄλλ' ἐμὲ νῦν μὲν νηυσὶ] Ita
 ex MSS. restituit Barnesius: Recte. Al.
 Ἄλλὰ ἐμὲ νῦν νηυσί. Quod est minus ve-
 nustum. Clark. Consentit MS. Lips.

Ver. 445. Ἦε κατ' αἶσαν] Al. Ἦ ῥα
 κατ' αἶσαν.

Ver. 447. Μὴ δὴ μοι φύξιν] Nequaquam
 vacat istud δῆ. “Ne, quæso, mihi effugi-
 um,” etc.

- 450 Ἦ τε καὶ ὕπερον εἶσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Ἦε διοπτρεύσων, ἢ ἐναντίβιον πολεμίζων·
 Εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
 Οὐκ ἔτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσειαι Ἀργείοισιν.
 Ἦ, καὶ ὁ μὲν μιν ἔμελλε γενεῖα χεῖρὶ παχείῃ
 455 Ἀψάμενος λίσσεσθαι· ὁ δ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε,
 Φασγάνῳ αἰΐζας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
 Φθεγγομένε δ' ἄρα τῷ γε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.
 Τῷ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῇφιν ἔλοντο,
 Καὶ λυκίην, καὶ τόξα παλίντονα, καὶ δόρυ μακρόν·
 460 Καὶ τὰ γ' Ἀθηναίῃ ληϊτίδι δῖος Ὀδυσσεύς
 Ὑψόσ' ἀνέσχεθε χεῖρὶ, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα·

- 450 "Certe et posthac venies celeres ad naves Achivorum,
 " Aut speculaturus, aut aperte pugnans:
 " Sin autem meis manibus domitus vitam amiseris,
 " Non amplius posthac tu nocumentum unquam eris Argivis."

Dixit, et ille quidem eum erat mento manu crassa

- 455 Prehenso supplex precaturus: is autem cervicem mediam percussit,
 Ense insurgens, et ambos incidit nervos:
 Loquentisque adeo illius caput pulveribus mistum est.
 Ejus autem viverræ-pelle-munitam galeam a capite detraxerunt,
 Et pellem-lupinam, et arcus resiliētes, et hastam longam:

- 460 Et hæc quidem Minervæ prædatrici nobilis Ulysses
 In altum sustulit manu, et precans verbum dixit;

449 γὰρ καὶ] F. 451 ἢ ἐναντίβιον] F. A. J.

Ver. 448. χεῖρας ἐς ἀμάς] *Al.* χεῖρας ἐμῆς.

Ver. 451. πολεμίζων] *Al.* πολεμίζων.

Ver. 457. Φθεγγομένε δ' ἄρα τῷ γε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.] "Vide nimiam celeritatem salvo pondere, ad quam non potuit conatus Maronis accedere:

"Tum caput orantis nequicquam, et multa parantis

"Dicere, deturbat terræ.— *Æn.* X. 554.

"In quibus mihi visus est (*Virgilius*) gracilior auctore." *Macrob.* lib. V. cap. 13. *Scaliger* e contrario locum hunc *Homeri* vituperans, *Falsum est*, inquit, *a pulmone caput avulsam loqui posse*; *Poët.* lib. V. cap. 3. Quod plane est notum in scirpo quærere. Hoc enim ait *Poëta*, caput jam inter loquendum fuisse abscissum. *Eis γὰρ ἔπειτα ἢ κεφαλὴ ἐκείνη,*

ἀρξάμενε μὲν φωνὴν ἀφίεναι, μήπω δὲ διασπῆσαντος τὸ λεγόμενον. *Eustath.* Γράφεται μὲν, "φθεγγομένα δ' ἄρα τῷ γε κάρη" ἢ "ὅχι Ὀμηρικὴ δὲ ἐστὶν ἡ φράσις" ἢ γὰρ ἐστὶ *Θηλυκῆς* ἡ κάρη παρ' Ὀμήρῳ. *Idem.* Meminit et *Aristoteles*, de partibus Animalium, lib. III. cap. 10. esse qui bic legerent, *φθεγγομένην*, non *φθεγγομένην*.

Ver. 458. κτιδέην κυνέην] Vide supra ad ver. 335.

Ver. 460. 466. Καὶ τὰ γ' Ἀθηναίῃ ληϊτίδι — Ὁπῆεν ἀνὰ μυρίην] *Virgil.*

———— quercum ———

Constituit —, fulgentiaque induit arma
 Mezenti ducis exuvias; tibi, magne, trophæum
 Bellipotens. ——— *Æn.* XI. 5.

Ver. 461. ἀνέσχεθε χεῖρὶ,] *Al.* ἀνέσχευ χεῖρὶ. *Al.* χερσὶ.

Ibid. εὐχόμενος] Qua ratione, εὐχόμενος,

- Χαῖρε, θεὰ, τοῖςδεσσι· σὲ γὰρ πρῶτην ἐν Ὀλύμπῳ
 Πάντων ἀθανάτων ἐπιβασόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὖτις
 Πέμψον ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.
 465 Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑψὸς αἰέρας
 Θῆκεν ἀνὰ μυρικήν· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκε,
 Συμμάρψας δόνακας, μυρικής τ' ἐριδηλέας ὄζους,
 Μὴ λάδοι αὖτις ἰόντε, δοῆν διὰ νύκτα μέλαιναν.
 Τὰ δὲ βάτην προτέρω, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα·
 470 Αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἴζον ἰόντες·
 Οἱ δ' εὖδον καμάτῳ ἀδδηκότες· ἔντεα δέ σφιν
 Καλὰ παρ' αὐτοῖσιν χροὸν κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον·
 Τρισιοχεί· παρὰ δέ σφιν ἐκάσῳ δίζυγες ἵπποι·

"Gaude, dea, hisce: te enim primam in Olympo

"Omnium immortalium invocabimus: sed et insuper

"Deduc nos ad Thracum virorum equosque et contubernia."

465 Sic dixit, et ista a se in altum sublata

Posuit super myricam: conspicuumque signum apposuit,

Convellens arundines, myricæque late frondentes ramos;

Ne laterent eos redeuntes, celerem per noctem nigram.

Ipsi autem progressi sunt ulterius, perque arma et atrium cruorem:

470 Statimque ad Thracum virorum ordines pervenerunt euntes:

Illi autem dormiebant labore fatigati, armaque illis

Pulchra juxta ipsos humi jacebant, scite et compositæ

Triplici ordine: et ad eorum singulos bijuges equi:

466 δ'] abest a MS. non displicet. 472 αὐτοῖσιν] MS. bene.

hic ultimam producat; item, ἀπὸ, ver. 465. et ἀνὰ, ver. 466. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 463. ἀθανάτων] Vide supra ad α'. 398.

Ibid. ἐπιβασόμεθ'.] *Al.* ἐπιδασόμεθ'. *Clark.* Hoc habet etiam MS. Lips. a manu pr. idque interpretatur Schol. ἐπιδόσιον καὶ δῶρον ἀξιώσομεν. Sed manus sec. suprascripsit βω, quam lectionem prætulim et ipse: estque vox Ionica et Homericæ pro ἐπιβασόμεθα. *Ern.*

Ver. 466. μυρικήν.] Usus latinorum a græco deflexit, media in myrica producenda. Sed tamen et Homerus producit infra, φ'. 350. *Ern.*

Ibid. εἰςλον] Reperit *Barnesius* in uno MS. δῆλον. Ea est glossa, quæ in MS. Urat, supra scripta est.

Ibid. τ' ἐθηκε.] Inter varias lectiones retulit *Barnesius* τίθηκε vel τίθεικε. Quo

pacto non constaret Temporum ratio: Vide supra ad α'. 57.

Ver. 467. Συμμάρψας] Non convellens, sed confringens. Confrigit leviter arundines, et addidit similiter confractis myricæ frondibus. *Ern.*

Ver. 469. Τὰ δὲ βάτην προτέρω, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.] *Virgil.*

———— noctisque per umbram

Castra inimica petunt: —

— Passim vino somnoque per herbam

Corpora fusa vident; arrectos littore currus;

Inter lora rotasque viros; simul arma jacere.

Æn. IX. 314.

Ver. 472. Καλὰ] Vide supra ad β'. 45.

Ibid. κέκλιτο,] Vide supra ad α'. 509.

314.

Ibid. εὖ κατὰ κόσμον] *Composite.* Quod habent versiones, decore et decenter, rem attingit.

- 'Ρῆσος δ' ἐν μέσῳ εὖδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκίεες ἵπποι,
 475 'Εξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἰμάσι δέδεντο.
 Τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάροιδεν ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖξεν.
 Οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀνὴρ, ἔτοι δέ τοι ἵπποι,
 Οὓς νῶϊν πίφαισκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
 'Αλλ' ἄγε δὴ, πρόφερε κρατερόν μένος· ἐδέ τί σε χρεῖ
 480 'Εσάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν· ἀλλὰ λυ' ἵππους.
 'Ηὲ σύ γ' ἀνδρας ἔναιρε, μελήσασιν δέ μοι ἵπποι.
 "Ὡς φάτο· τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ σόνος ὤρνυτ' αἰετὴς
 "Αορι θεινομένων· ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα.
 485 'Ὡς δὲ λέων μῆλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθὼν,

Rhesus autem in medio dormiebat: juxtaque ipsum veloces equi,
 475 Ex orbili-ad-currum-fixo extremo, loris ligati erant.
 Hunc autem Ulysses prior conspicatus, Diomedi ostendit;
 " Is tibi, Diomedes, vir; ii vero tibi equi,
 " Quos nobis significavit Dolon, quem occidimus nos.
 " Verum age, profer validum robur: neque omnino te oportet
 480 " Stare otiose cum armis; sed solve equos:
 " Aut tu viros occide, eruntque curæ mihi equi."
 Sic dixit: Illi autem inspiravit robur cæsia-oculis Minerva:
 Interficiebatque circumquaque, horumque gemitus ortus est fœdus
 Ense percussorum: rubescebatque sanguine terra.
 485 Veluti autem leo pecudibus incustoditis superveniens,

474 Hic versus abest Rom. 476 Ὀδυσσεὺς] A. J. 480 ἱσῶναι] MS.
 481 ἀναιρε] Id. Ibid. μελήσασιν] MS. edd. vett.

Ver. 474. 'Ρῆσος δ' ἐν μέσῳ εὖδε,] Vide supra, ver. 435. Virgil.

— qui forte tapetibus altis
 Extractus, toto proflabat pectore somnum.
 Æn. IX. 325.

Ver. 475. 'Εξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης]
 Schol. min. ἐπιδιφριάδα faciunt synonymum
 ἀντυγι, quod placet etiam Scheffero.
 Mihi videtur esse adjectivum, in quo in-
 telligi debeat ἀντυζ. Quid ἀντυζ, supra
 dictum. Ern.

Ver. 476. προπάροιδεν ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖ-
 ξεν] Virgil.

— Prior Hyrtacides sic ore locutus:
 Euryale, audendum dextra: nunc ipsa vocat
 res.

Hæc iter est; tu, ne qua manus se attollere no-
 bis
 A tergo possit, custodi, et consule longe:
 Hæc ego vasta dabo, et lato te limite ducam.
 Æn. IX. 319.

Ver. 480 'Εσάμεναι μέλεον] Vox, μίλει-
 os, vim habet peculiarem. Scholiastes
 ad Aristophanem exponit, μάταιος, ἄθλιος,
 δυστυχής: ad istum verum,

'Αλλ' ὃ μὲλ' ἐξήλικας ἐμὶ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν.
 Nub. 35.

Clark. Hæc ab h. l. aliena. Schol. Lips.
 βραδὺν, μελλητην, ἐκλειυμένον τὰ μέλη,
 quæ sunt aptiora. Ern.

- Αἶγεςιν, ἣ ὀϊεσσι, κακὰ φρονέων ἐνορέση·
 "Ὡς μὲν Θρηϊκάς ἀνδρας ἐπ' ἄχετο Τυδεὸς υἱός,
 "Ὀφρα δυῶδεκ' ἔπεφνεν· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 "Ὀντίνα Τυδείδης ἄορι πλῆξειε παρασὰς,
 490 Τόνδ' Ὀδυσσεύς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερέυσασκε,
 Τὰ φρονέων κατὰ θυμόν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
 'Ρεῖα διέλθοιεν, μὴδὲ τρομεοίατο θυμῷ
 Νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀήδεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν·
 'Αλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κυχῆσατο Τυδεὸς υἱός,
 495 Τὸν τρεῖςκαιδέκατον μελιηδέα θυμόν ἀπήρτα,
 'Ασθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῇφιν ἐπέση
 Τὴν νύκτ', Οἰνείδαο παῖς, διὰ μῆτιν Ἀθήνης.

Capris, vel ovibus, mala machinans irruit:

Sic quidem Thracas viros invadabat Tydei filius,

Donec duodecim interfecisset. At abundans-consiliis Ulysses,

Quemcunque Tydides ense-percussisset adstans,

- 490 Hunc Ulysses pone prehensum pede extrahebat,

Hæc cogitans animo, ut pulchri-jubis equi

Facile transirent, neque tremere animo

Supra cadavera gradientes: insueti erant enim adhuc eorum:

Sed quando jam regem assecutus esset Tydei filius,

- 495 Hunc decimum-tertium dulci animo privavit,

Suspirantem: malum enim somnium capiti adstitit

Illa nocte, Œnidæ filius, per consilium Minervæ.

485 ἐπ' ἐλθὼν] A. J. R. 486 Ὀϊεσι] Fl. Ibid. ἀνορέση] A. J. 488 δυω-
 καὶ δέκα] MS. 490 Ὀδυσσεύς] F. ut 498. ubi sic etiam A. J.

Ver. 481. 'Ἢε σύ γ' ἀνδρας ἱναίς, μελή-
 σασιν δέ μοι ἵπποι.] Exscripsit Euripides,

Διόμηδης, ἣ σὺ πῶν Θρήκιον λεῶν·

Ἥ μοι πάρεσχε, σοὶ δὲ χεῖρ πάλλον μέλειν.

Rhes. 622.

Ver. 482. τῷ δ' ἔμπνευσε μένος] Καὶ πε-
 ρὶ τὰς μάχας τὸ παθητικόν, καὶ τὸ ἐνθου-
 σίαις ἀνυπόστατόν ἐστι καὶ ἀήττητον. Ὁ καὶ
 τὰς Θείας Ὀμηροῦ ἐμποιοῦν φησὶ τοῖς ἀνθρώ-
 ποις, (ὡς εἰπὼν, " — ἔμπνευσε μένος,") —
 κατὰ πρὸς ἔρμημα τῷ λογισμῷ καὶ ἔχρημα τὸ
 πάθος προστιθέντας. Plutarch. de virtute
 morali, sub finem.

Ibid. γλαυκῶπις] Vide supra ad α'.

206.

Ver. 484. ἐρυσταίνετο δ' αἵματι γαῖα.]

atro tepefacta cruore

Terra torique madent. — Æn. IX. 333.

Ver. 485. 'Ὡς δὲ λέων] Virgil.

Impastus ceu plena leo per ovilia turbans,
 (Suadet enim vesana fames,) manditque trahit-
 que

Molle pecus, mutumque metu; fremit ore cru-
 ento:

Nec minor Euryali cædes; incensus et ipse
 Perfurit, ac multam in medio sine nomine ple-
 bem, etc. Æn. IX. 339.

Ver. 490. Τόνδ' Ὀδυσσεύς] Ita editi. Sed
 et ferri possit, Τὸν δ' Ὀδυσσεύς. Ut sit
 "Hunc utique," vel, "Hunc dein" U-
 lysses, etc. Vide supra ad α' 57.

Ver. 493. ἀήδεσσον] Al. ἀήδεσκον.

- Τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς λυέ μάνυχας ἵππεσ·
 Σὺν δ' ἡείρεν ἱμάσι, καὶ ἐξήλαυνεν ὀμίλῃ,
 500 Τόξω ἐπιπλήσων· ἐπεὶ ἐ μάσιγα φαιρινὴν
 Ποικίλῃ ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἐλέσθαι·
 Ῥοίζησεν δ' ἄρα, πιφαύσκων Διομήδεϊ δῖω.
 Αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μένων, ὅ, τι κύντερον ἔρδοι·
 Ἦ ὅγε δίφρον ἐλὼν, ὅδι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,
 505 Ῥυμῆ ἐξερύοι, ἢ ἐκφέροι ὑψόσ' ἀείρας·
 Ἦ ἔτι τῶν πλεόνων Θρηγκῶν ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 Ἔως ὁ ταῦθ' ἄρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
 Ἐγγύθεν ἰσαμένη προσέφη Διομήδεα δῖον·
 Νόσῃ δὴ μνήσαι, μεγαθύμῃς Τυδέος υἱέ,

Interea autem fortis Ulysses solvebat solidos-ungulis equos:

Colligavitque loris, et eduxit e turba,

- 500 Arcu pereutiens, quia non scuticam splendidam

Varia ex sella-currus cogitarat manibus sumere:

Sibilavit autem dein, significans Diomedēi nobili.

At is anxie secum cogitabat manens, quid audacius patraret;

An ipse currum prehensum, ubi varia arma jacebant,

- 505 Temone extraheret, exportaretve in altum sublaturum;

An potius adhuc plurium Thracum animam eriperet.

Dum ille hæc volvebat mente, interim Minerva

Prope adstans allocuta est Diomedem nobilem;

“ Reditus jam memento, magnanimi Tydei filii,

498 ἄρ'] abest MS. 502 πιφαύσκων] MS. 503 Κύντατον] Fl. A. 1.

515 ἐπιβήσειςτο] F. A. J. 515 ἀλκοσκοπιήν] R. Ibid. εἴχην] A. R.

Ver. 494. 498. Ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κινήσατο —, λυέ μάνυχας ἵππεσ·] Virgil.

Jamque ad Messapi socios tendebat, ubi —,

— religatos rite videbat

Carpere gramen equos. — Æn. IX. 351.

Ver. 497. Οἶνεῖδαο παῖς,] Schol. min. Ὁ Διομήδης, Οἶνεως ἕγγονος. Τυδεὺς γὰρ ἦν υἱὸς Οἶνεως.

Ver. 498. Τόφρα δ' ἄρ'] Ineptissime hic Barnesius, “ Τοφράδ' (inquit) scribo, pro “ τόφρα δὲ; quod, δὲ, παρέλκων sil.” Vide supra ad γ'. 200. et ad δ'. 160.

Ver. 505. ἢ ἐκφέροι.] Al. ἢ ἐκφέροι.

Ver. 507. Ἔως ὁ ταῦθ'] Vide supra ad α'. 195.

Ibid. τόφρα δ'] Vide supra ad α'. 57. Male et hic Barnesius, τοφράδ'. Id quod non fert linguæ Græcæ ratio.

Ibid. Ἀθήνη] Cogitatum scilicet, sive consilium prudentius. Vide supra ad α'. 194. ad β'. 169. et ad δ'. 92.

Ver. 509. Νόσῃ δὴ μνήσαι,] Nequaquam vacat istud, δὴ. “ Reditus jam, quæso, “ memineris.” Vide supra ad β'. 158. Virgil.

— breviter cum talia Nisus,

(Sensit enim nimia cade atque cupidine ferri;)

Abstinet, ait; nam lux inimica propinquat:

Penarum exhaustum satis est. —

Æn. IX. 353.

Ver. 515. 518. Οὐδ' ἀλκοσκοπιήν — Ἀ-

- 510 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθης·
Μή πε τις καὶ Τρῶας ἐγείρῃσιν θεὸς ἄλλος.
"Ὡς φάθ'· ὁ δὲ συνέηκε θεῶς ὅπα φωνησάσης·
Καρπαλίμῳ δ' ἵππων ἐπεβήσατο· κόπτε δ' Ὀδυσσεὺς
Τόξῳ· τοὶ δ' ἐπέτοντο δοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
- 515 Οὐδ' ἀλαοσκοπῆν εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων·
"Ὡς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδείος υἱὸν ἔπασαν,
Τῇ κοτέων Τρώων κατεδύσατο πελὺν ὄμιλον·
ᾧ ὤρσεν δὲ Θρηκῶν βεληφόρον Ἴπποκόωντα,
ῥῆσε ἀνεψιὸν ἑσθλόν· ὁ δ' ἐξ ὕπνου ἀνορέσας,
- 520 Ὡς ἴδε χῶρον ἐρῆμον, ὅθ' ἔτασαν ὠκείες ἵπποι,
Ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέησι φονῇσιν,

510 "Naves ad cavas, ne et fugatus venfas;

"Ne forte quis etiam Trojanos excitet deus alius."

Sic dixit: Ille vero sensit deæ vocem locutæ;

Confestimque equos conscendit: Verberabat autem Ulysses

Arcu; hique volabant celeres ad naves Achivorum.

515 Neque vero cæcam-speculationem habebat argenteum-arcum-gerens Apollo;

Simul autem ut vidit Minervam Tydei filium comitantem,

Ei irascens Trojanorum ingressus est ingentem exercitum;

Excitavitque Thracum consiliarium Hippocoontem,

Rhesi consobrinum fortem: Hic vero e somno exiliens,

520 Ut vidit locum vacuum, ubi steterunt veloces equi,

Virosque palpitantes inter fœdas strages,

517 κατιδύσατο] MS. F. A. J. 518 Θρηκῶν] A. l. R. Ibid. ὤρσει] MS.

Ibid. ἱπποκόοντα] Id. 520 ἔρῆμον] MS. edd. vett. præter Rom.

πέλλων' — Ὡρσεν δὲ — Ἴπποκόωντα,] Virgil.

At non hæc nullis —

Observans oculis, summo sedet altus Olympo:
Tyrrhenum genitor Tarchontem in prælia sæva
Suscitat, et stimulis haud mollibus incitat iras.

Æn. XI. 725.

Ibid. Ἀπόλλων] Παρυσία ἡλία. Eustath.
"Lux inimica propinquans." Clark. Interpunctio h. l. est e Barnesiana. Vett. edd. comma tantum habent post Ἀπόλλων et sententiam finiunt in ὄμιλον. Melius MS. Lips. qui et ipse comma ponit post Ἀπόλλων, sed sententiam finit in versu altero. Ern.

Ver. 517. κατιδύσατο] Vulgg. κατιδύσ-

σατο. Quod nihil opus; ut recte monuit Barnesius: Nam antepenultimam natura producit. Al. κατιδύσσετο: De quo, vide supra ad β'. 55. et ad ε'. 109.

Ver. 520. ἐρῆμον,] Ita Veteres, teste Eustathio. Al. ἐρῆμον. Sed hoc leviculum est. Clark. Adde Etym. M. in h. v. qui sic esse apud Homerum tradit. Ern.

Ibid. ἔτασαν] Vide infra ad μ'. 55.

Ver. 525. κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ὄρετο κυδοιμή;] Virgil.

Nec minor in castris luctus, Rhamnete reperto
Exanguis, et primis una tot cæde peremptis,
Serranoque Numaque; ingens concursus ad ipsa

- ᾿Ωριμαζέιν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
 Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ὦρτο κυδοιμὸς
 Θυνόντων ἄμυδις· Διευντο δὲ μέρμερα ἔργα,
 525 Ὅσσ' ἄνδρες ῥέζαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι σκοπὸν Ἑκτορος ἔκταν,
 Ἐνθ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἔρυσσε, Διὶ φίλος, ὠκείας ἵππους·
 Τυδείδης δὲ χαμαῖζε Δωρῶν, ἕναρα βροτόεντα
 Ἐν χεῖρεσσ' Ὀδυσῆϊ τίθει· ἐπεβήσατο δ' ἵππων·
 530 Μάσιζεν δ' ἵππους, τὰ δ' ἐκ ἄκοντε πετέσθην
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
 Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον αἶε, φώνησέν τε·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός·

Tum vero ejulavitque, carumque voce-ciebat sodalem:

Troum autem clangorque et immensus ortus est tumultus

Concursantium simul; spectabantque admirabundi ardua facinora,

525 Quibus viri patratīs redierant cavas ad naves.

Illi vero cum eo pervenissent, ubi speculatorem Hectoris occiderant,

Tunc Ulysses quidem cohibuit, Jovi carus, veloces equos:

Tydidēs vero in-terram desiliens, spolia cruenta

In manibus Ulyssi posuit; conscenditque equos:

530 Tumque percussit equos, ii autem non invitī volabant

Naves ad cavas: illac enim ire gratum erat animo.

Nestor autem primus sonitum audiit, dixitque;

“ O amici, Argivorum ductores et principes,

“ Mentiar, an verum dicam? jubet autem me animus:

524 ἄμυδις] F. 528 Δωρῶν] F. A. 1. 529 ἐπεβήσατο] MS. F. A. J.

534 ἐτήτυμον] F. A. 1.

Corpora, seminecesque viros, tepidaque recen-
 tem

Cade locum, et plenos spumanti sanguine rivos.

Æn. IX. 452.

Ver. 527. Διὶ φίλος,] Qua ratione, Διὶ,
 hic ultimam producat; item ἔτυμον, ver.
 534. et ἔπος, ver. 540. vide supra ad α'.
 51.

Ver. 529. ἐπεβήσατο δ' ἵππων· Μάσιζεν
 δ' ἵππους,] *Barnesius* in uno MS. reperit,
 Μάσιζεν δ' Ὀδυσσεύς. Quod non est pror-
 sus inconcinnum: Ne adco vox, ἵππους,
 repetatur. *Clark.* Immo hæc lectio orta
 est e glossa, qua etiam in MS. Lips. ad-
 scripta est: ὁ Ὀδυσσεύς ἔπος. *Ern.*

Ver. 534. Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω,] Vir-
 gil.

Credimus? an, qui amant, ipsi sibi somnia fin-
 gunt? *Ecl.* VIII. 108.

Ver. 537. ἐλασαίαιτο — ἵππους,] *Versio*
Wetsteniana in plerisque elegans, pessi-
 me hoc in loco, — “equos *Agerent.*” Quæ
 et alia res est, et sententiam prorsus ene-
 cat, Hoc enim ait, Nestor: “ *Utinam*
“ sonitus, quem audio, sit Ulyssis et Dio-
“ medis, qui huc jam equos agant.” *Clark.*
 Nempe verus usus temporum etiam in
 lingua latina vulgo ignoratur, sequenti-
 bus prope omnibus vitiosam rationem

- 535 Ἴππων μὲν ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος ἔατα βάλλει·
 Αἱ γὰρ δὴ Ὀδυσσεύς τε καὶ ὁ κρατερὸς Διομήδης
 ὦδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίαιτο μάνυχας ἵππους.
 Ἀλλ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα, μή τι πάθωσιν
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδῷ.
 540 Οὐπω πᾶν εἶρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί·
 Καί ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα· τοὶ δὲ χαρέντες
 Δεξιῇ ἡσπάζοντο, ἔπεσσί τε μειλιχίοισι.
 Πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ. [ᾦν,
 Εἰπὼν ἄγε μὲν, ᾧ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαι-
 545 Ὀππως τέσδ' ἵππους λάβειτον· καταδύντες ὁμίλον
 Τρώων; ἢ τις σφῶε πόρην θεὸς ἀντιβολήσας;
 Αἰνῶς ἀκτίνεσσιν ἐοικότες ἡέλιοιο.

535 " *Utiq̄ue equorum me pedibus-velocium circum sonitus aures ferit:*

" *Utinam sane Ulyssesque et fortissimus Diomedes*

" *Huc protinus a Trojanis agant solidos-ungulis equos.*

" *Sed graviter timeo mente, ne quid passi sint humanitus*

" *Argivorum illi fortissimi a Trojanorum turba."*

540 *Nondum totus dictus erat sermo, quum advenerunt ipsi;*

Et illi quidem descenderunt in terram: hi vero gavisi

Dextris salutabant, verbisque blandis.

Primus autem interrogabat Gerenius eques Nestor;

" *Dic age mihi, o laudatissime Ulysse, ingens gloria Achivorum,*

545 *"Quomodo hos equos ceperitis: an quia penetraveritis in castra*

"Trojanorum? an aliquis illos præbuit deus obvius?"

" *Utiq̄ue perquam radiis similes sunt solis.*

539 ὀρυμαγδῷ] F. A. J. 542 δεξιῇ] F. A. J. ἔπει] MS. 544 Ὀδυσ-
 σεῦ] F. A. J. 545 ὅπως] MS.

linguarum vernacularum seu vivarum, quæ sunt in hac parte vitiosæ. Ern.

Ver. 538. αἰνῶς δεῖδοικα —, μή τι] Virgil.

Quam metui, nequid. —! Æn. VI. 694.

Ver. 540. Οὐπω πᾶν εἶρητο ἔπος,] Virgil.

Vix ea fatus erat, cum —

Æn. I. 590. II. 323. III. 90.

Ver. 542. Δεξιῇ ἡσπάζοντο,] Al. Δεξιῇ τ' ἡσπάζοντο. Pronunciando videlicet Δεξιῇ τ'.

Ver. 543. ἰππότα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 544. Εἰπὼν ἄγε] Ὁρδῶς ὁ Νέστωρ, τὴν

φιλοτιμίαν τῷ Ὀδυσσεύς ἐπιστάμενος, " Εἰπὼν ἄγε μὲν, ᾧ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ (φησι) μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, Πῶς δὴ τέσδ' ἵππους λάβειτον;" Ἀχθονται γὰρ τοῖς αὐτοῖς ἐπαινῶσι, καὶ τὰς αὐτῶν εὐτυχίας διέξιψιν, ἂν μὴ κλειύσῃ ἄλλος τις τῶν παρόντων, καὶ ἀναγκασζόμενοι λίσσασθαι. Plutarch. Symposiac. lib. II. Probl. 1. Ubi notandum, quod hodie scriptum est, "Ὀππως τέσδ' ἵππους λάβειτον, legisse Plutarchum interrogative, Πῶς δὴ τέσδ' ἵππους λάβειτον. Quod nihilo minus est venustum.

Ver. 547. ἐοικότες] De hujus loci constructione elegantiori, vide supra ad ver. 437.

Αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσσομαι, εἰδὲ τι φημι
 Μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ, γέρων περ ἐὼν πολέμισθης·
 550 Ἄλλ' ἔπω τοίεας ἵππους ἴδον, εἰδ' ἐνόησα,
 Ἄλλά τιν' ὕμῳ οἶα δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
 Ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 Κέρη τ' Αἰγίοχοιο Διὸς, γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 555 ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, [σεύς·
 ῥεῖα θεός γ' ἐδέλων καὶ ἀμείνονας, ἥε περ οἶδε,
 Ἴππους δαῶνσαι, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν·
 Ἴπποι δ' οἶδε, γεραιὲ, νεήλυδες, ἔς ἐρεΐνεις,
 Θρηϊκιοί· τὸν δέ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
 560 ἔκτανε, παρ δ' ἐτάρῃς δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους·
 Τὸν τρεῖςκαίδεκατον σκοπὸν εἴλομεν ἐγγύθι νηῶν,

“Semper equidem Trojanis immisceor, neque omnino aio

“Manere me apud naves, senex licet sim bellator:

550 “Attamen nondum tales equos vidi, neque animadverti,

“Sed aliquem vobis puto dedisse deum obvium factum:

“Ambos enim vos diligit nubes-cogens Jupiter,

“Filiaque Aegiochi Jovis, caesia-oculis Minerva.”

Hunc autem respondens allocutus est consiliis-abundans Ulysses;

555 “O Nestor Neleide, ingens gloria Achivorum;

“Facile deus quidem volens etiam meliores, quam sunt hi,

“Equos donaverit, quoniam multo potentiores sunt Diis:

“Equi autem hi, senex, nuper-advenerunt, de quibus quaeris,

“Threicii: nempe ipsorum regem strenuus Diomedes

560 “Occidit, juxtaque socios duodecim omnes principes:

“Decimum tertium autem speculatorem interfecimus prope naves,

556 Γ: θίλων] MS. 560 ἱταίρας] F. A. J.

Ver. 548. Αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσσομαι.] Quam haec Nestoris personam deceant, vide supra ad α'. 249. 260.

Ver. 551. ἀντιάσαντα.] Vide supra ad α'. 67.

Ver. 552. νεφεληγερέτα Ζεὺς,] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 557. ἵππων πολὺ φέρτεροί εἰσιν.] Πολὺν φέρονται θεοὶ εἰσιν. Eustath. Barnesius ex MS. edidit, πολὺν φέρτερός εἰσιν. Alii ad equos hoc referunt; Minus apte.

Ver. 559. ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης ἔκτανε,] Ὁ Διομήδης (supra, ver. 245.) “Πῶς ἀν' ἱπποῖς Ὀδυσῆος ἰγὼ θείῳ λαοδόμῃν;” Κῆκεϊνος αὖ πάλιν ἀνταποδίδωσιν οἰκείως τὸν ἱππαινον — “τὸν δὲ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης ἔκτανε, παρ δ' ἐτάρῃς δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους.” Αὐτὴ γὰρ ἡ πρὸς τὰς φίλους ἔφεισι ἔχ' ἡττον' ἐπικοσμεῖ τῶν ἱππαινομένων τὴν ἐπαινομένην. Plutarch. πολιτικὰ πα-
 ραγγέλυμ.

Ver. 560. δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους.]

Τόν ῥα διοπτῆρα στρατῷ ἔμμεναι ἡμετέροιο
Ἐκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί.

- ᾽Ως εἰπὼν, τάφροιο διήλασε μάνυχας ἵππες,
565 Καρχαλὼν· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί.
Οἱ δ' ὅτε Τυδεΐδew κλισίην εὐτυχτον ἵκοντο,
Ἴππες μὲν κατέδῃσαν εὐτμήτοισιν ἱμάσι
Φάτνη ἔφ' ἱππείῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
Ἔσασαν ὠκύποδες, μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες·
570 Νῆϊ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἕναρα βροτόεντα Δόλωνος
Θῆκ' Ὀδυσσεύς, ὅφρ' ἱερὸν ἐτοιμασσαίᾱτ' Ἀθήνη·
Αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσση
Ἐσβάντες, κνήμας τε, ἰδὲ λόφον, ἀμφὶ τε μηρές.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῦμα θαλάσσης ἰδρῶ πολλὸν
575 Νίψεν ἀπὸ χρωτὸς, καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ,

“ Quem scilicet ut explorator exercitus esset nostri

“ Hector miserat et alii Trojani illustres.”

Sic fatus, fossam transcendere fecit solidos-ungulis equos,

- 565 Gaudio exultans; unaque ceteri ibant gaudentes Achivi.

Quum autem ad Tydidæ tentorium bene-structum pervenissent,

Equos quidem alligarunt scite-sectis lorīs

Præsepe ad equinum; ubi videlicet Diomedis equi

Stabant veloces-pedibus, dulce triticum edentes;

- 570 Navis autem in puppi spolia cruenta Dolonis

Posuit Ulysses, dum sacrum parare possent Minervæ :

Ipsi interea sudorem multum abluiebant mari

Ingressi; cruraque, et cervicem, circumque femora.

Verum postquam ipsis unda maris sudorem multum

- 575 Abluisset a corpore, et recreati essent suo corde,

566 Εὐτυχτον] MS. 567 εὐτμήτησιν ἱμάσι] MS. , in ultima syllaba eraso,

at F. A. J. R. ἱμάσιν. 571 ἱερὸν] MS. 573 ἐσβάντες] A. J. R.

Non pauciores quam duodecim. Quod Latini dicunt, duodecim ipsos. Ut, apud Ciceronem, “decem ipsos dies,” et, “an-
“nis 75 ipsis.” Similiter infra, σ'. 573.
— τριῖσδε; γὰρ εἴκοσι πάντας ἔτευχεν.
Ubi stultissime Scholiastes, περισσὸν (in-
quit) τὸ Πάντας· cum e contrario in ista
voce vis omnis sententiæ consistat; tripo-
das uno eodemque tempore non minus vi-
ginti fabricabatur. Rursum σ'. 470. Φύ-
σαι εἴκοσι πᾶσαι ἐφύσαν. Ubi Barnesius
inepte id vertit Anglice, “Twenty in

All;” quod erat scilicet vertendum
“Twenty at once.” Item, τ'. 247. Χρυσεὶ
δὲ σῆσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα· de-
cem ipsa talenta, vel, talenta non minus
decem. Ubi Dionysii Halicarnassensis,
viri eruditissimi, negligentiam satis mirari
non possum; qui hoc, Πλεονασμὸν appellat
διὰ τὸ μέτρον lib. περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως,
§. 8. Iterum, Odys. ι'. 204. Οἶνον ἐν ἀμ-
φιφορεῦσαι δωδεκά πασιν. Et Odys. ω'. 60.
Μῆσαι δ' ἐνέα πᾶσαι.

Ver. 563. Ἐκτωρ τε — καὶ ἄλλοι Τρῶες

Ἔς ῥ' ἄσαμίνδης βάντες ἐϋξέας λῶσαντο.
 Τῷ δὲ λοεσσαμένῳ, καὶ ἀλειψαμένῳ λίπ' ἐλαίῳ,
 Δείπνῳ ἐφιζάνετην· ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνη
 Πλείς ἀφυσσάμενοι, λείβον μελιηδέα οἶνον.

In solia-balneatoria ingressi bene-polita, lavabant.

Quum autem lavissent, et unxissent se pingui oleo,

Jentaculo assidebant; e cratere vero Minervæ

Pleno haustum libabant dulce vinum.

ἀγαυοί.] Scholiastes ad hunc locum, quem et secuta est et laudavit *Domina Dacier*; νῦν, inquit, ἐν ἱερωνείας μέρει κείται· ἡ γὰρ ἑπαινεῖν πρέπει τὰς πολεμίας. Inepte admodum; ut mihi quidem videtur. Non enim jam contemptui habebat Trojanos Ulysses.

Ver. 572. ἀπενίζοντο] Pronunciabatur, ἀπεννίζοντο· sicuti ἔλλαβον, ἐλλιστάνευον, ἐννεπτε, et similia. Fortasse tamen et scribetur rectius ἀπεννίζοντο. Ut sit videlicet

non ab ἀπονίζομαι, sed ab ἀπεννίζομαι; quod tam recte dici potest, quam apud *Herodotum* ἱναπονίζομαι.

Ver. 573. ἰδὲ λόφον,] Qua ratione, ἰδὲ, hic ultimam producat; vide supra ad α'. 51.

Ver. 576. 577. λῶσαντο. — λοεσσαμένῳ, — ἀλειψαμένῳ] De hoc vocis mediæ usu maxime proprio, vide supra ad γ'. 141.

Ver. 577. λίπ' ἐλαίῳ,] Virgil.

———— pinguis olivi.

Eclog. V. 68.

ΤΗΣ
ὍΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Λ'.

Ὑπόθεσις τῆς Λ'. ὍΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας.

ἈΓΑΜΕΨΝΩΝ, αὐτός τε ὀπλισάμενος, καὶ τοὺς ἄλλους καθοπλίσας Ἑλληνας, ἐξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον· Ἐκτωρ δὲ, Διὸς κελεύσαντος, ἀναχωρεῖ τῆς μάχης, ἕως Ἀγαμέμνων ἐπὶ τὸν ναῦσταθμον διασάζεται. Μετὰ ταῦτα Ὀδυσσεύς, κυκλωσάμενον αὐτὸν τῶν Τρώων, ἀμύνεται αὐτὸς, Αἴαντος καὶ Μενελάου βοηθησάντων αὐτῷ. Τιτρώσκονται μέντοι τῶν Ἑλλήνων οἱ ἄριστοι, Ἀγαμέμνων μὲν ὑπὸ Κόωνος, Ὀδυσσεύς δὲ ὑπὸ Σάκκῃ· ὑπὸ δὲ Ἀλεξάνδρῳ, τοξεύονται Διομήδης, καὶ Εὐρύπυλος, καὶ Μαχάων· ὃν ἐπαινόντα σὺν Νέστορι θρασάμενος Ἀχιλλεὺς, διαπέμπεται Πάτροκλον μαθησόμενον, τίς εἴη ὁ τετρωμένος; Ὁ δὲ ἀφικόμενος καὶ μαθὼν Μαχάονα εἶναι, παρὰ τῷ Νέστορος προτρέπεται, ἢ τὸν Ἀχιλλεῖα πείσαι συμμαχεῖσαι τοῖς Ἑλλήσιν, ἢ αὐτὸς γῆν λαβὼν τὴν παντευχίαν τοῦ Ἀχιλλεως, ἐξελθεῖν εἰς μάχην· Ἐπανερχόμενος δὲ, περικυχὼν Εὐρυπύλῳ, κομίσας εἰς τὰς ναῦς θεραπεύει.

ἈΛΛΗ.

Τὴν Λάμῳδα Ῥαψωδίαν Ἀγαμέμνονος ἀριστεῖαν ἐπιγράφουσιν· παράγχοι γὰρ τὸν Ἀγαμέμνονα ὑπὸ τῆς Ἥρας καὶ Ἀθηναῶς βοηθούμενον, καὶ πολλὴν τροπὴν τῶν Τρώων ἐργαζόμενον, ὡς καὶ τὸν Δία, Ἴριν πέμψαντα, ἀπάγειν Ἐκτορα, εἰς ὅσον Ἀγαμέμνων ἤριστευε. Τρωθέντος δὲ ὑπὸ Κόωνος τὴν χεῖρα, καὶ ἀναχωρήσαντος ἐπὶ τὰς ναῦς, καὶ Ἐκτορος ἐλθόντος εἰς τὸν πόλεμον, κρατερᾶς γενομένης μάχης, ἐξ ἀμφοτέρων πίπτουσι, καὶ τιτρώσκονται πολλοὶ, καὶ Διομήδης, καὶ Ὀδυσσεύς· Καὶ Μαχάονα θρασάμενος Ἀχιλλεὺς ὑπὸ τῷ Νέστορος ἐπὶ τὰς ναῦς ἀγόμενον, πέμπει Πάτροκλον μαθησόμενον, τίς εἴη ὁ τετρωμένος; Ἀφικόμενος δὲ αὐτῷ Νέστορ τὰ τῶν Ἑλλήνων ὀδύρεται πατήσματα, καὶ παρακαλεῖ μάλιτα μὲν αὐτὸν πείσαι τὸν Ἀχιλλεῖα συμμαχεῖσαι τοῖς Ἑλλήσιν· εἰ δὲ ἐκεῖνος μὴ βέλοιο, σὺν τοῖς Μυρμιδόσι τὸν Πάτροκλον πέμψαι, δόντα τὴν ἰδίαν αὐτῷ παντευχίαν· τὸς γὰρ Τρῶας καταπλαγήσεσθαι, καὶ οἰηθέντας αὐτὸν παρεῖναι τὸν Ἀχιλλεῖα, φεύξεσθαι. Ἐπανερχόμενος δὲ ὁ Πάτροκλος πρὸς Ἀχιλλεῖα, περικυχὼν Εὐρυπύλῳ τετρωμένῳ, βασιάζει τε αὐτὸν, καὶ ἐπὶ τὰς ναῦς κομίσας θεραπεύει.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Λ'.

Ἐπιγραφαί.

Ἀγαμέμνωνος ἀριστεία.

Ἄλλως.

Λάμδρα ἐνὶ προμάχοισι μίγῃ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων.

Ἄλλως.

Λάμδρα δ', Ἀριστεῆας Δαναῶν βάλλον Ἐκτορος ἀνδρες.

ἩΩ' Σ δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυῷ Τιθωνοῖο
Ἦρην θ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἡδὲ βροτοῖσι·
Ζεὺς δ' Ἐριδα προΐαλλε δοῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
Ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν·
5 Στῇ δ' ἔπ' Ὀδυσσεὺς μεγακῆτεϊ νῆϊ μελαίνῃ,

AURORA autem e lectis, a pulchro Tithono
Surgebat, ut immortalibus lucem ferret atque mortalibus:
Jupiter vero *deam* Discordiam misit celeres ad naves Achivorum
Luctuosam, belli signum in manibus gestantem:
5 Stetit autem *ea* in Ulyssis ingenti navi nigra,

2 Φέρη] MS.

Ver. 1. Ἡὼς δ' ἐκ λεχέων — Τιθωνοῖο]
Virgil.

Tithoni croceum linquens aurora cubile.
Georgic. I. 447. *Æn.* IV. 585.

Vide supra ad α'. 477.

Ver. 2. Ἦρην θ',] Vide supra ad γ'. 260.

Ibid. ἀθανάτοισι] Vide supra ad α'.
398.

Ver. 8. τοί ρ' ἔσχατα νῆας ἴσας] Vide
supra ad δ'. 225.

Ibid. νῆας ἴσας] Vide supra ad α'. 506.

Ver. 10. ἦῶσι Σιὰ μέγα τι,] Clamor
militum ad pugnam exeuntium, μεγαλο-
πρεπῶς. Infra ver. 50. ἄσβεστος δὲ βοὴ γί-
νεται.

Ibid. μίγα τι, δεινὴν τι,] Qua ratione,

- Ἡ ῥ' ἐν μεσσήατ' ἔσκε, γεγανήμεν ἀμφοτέρωσσε,
 Ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο,
 Ἡδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος· τοί ῥ' ἔσχατα νῆας εἴσας
 Εἵρυσαν, ἠνορέη πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χερσῶν·
 10 Ἐνθα σᾶσ' ἦϋσε θεὰ μέγα τε, δεινόν τε,
 Ὀρδί' Ἀχαιοῖσιν, μέγα δὲ σθένος ἔμβαλ' ἐκάσῃ
 Καρδίῃ, ἀλληκτον πολεμίζειν ἥδ' ἐμάχεσθαι·
 Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ', ἥ ἐ νέεσθαι
 Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 15 Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησεν, ἰδὲ ζώνυσθαι ἄνωγεν
 Ἀργεῖας· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νώροπα χαλκόν.
 Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
 Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 Δεύτερον αὖ, δώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
 20 Τὸν πότε οἱ Κινύρης δῶκε, ξεινήϊον εἶναι.

Quæ in medio erat; ut vox exaudiri posset in utramque partem,
 Et ad Ajacis tentoria Telamonii,
 Et ad Achilles: qui *duo* utique ad extremas partes naves æquales
 Subdlexerant, virtute freti et robore manuum:

- 10 Illic stans clamavit dea altumque horrendumque,
 Intentissima-voce Achivis, magnumque robur immisit cuique
 In cor, ut indesinenter bellarent et pugnarent:
 His autem statim bellum dulcius factum est, quam redire
 In navibus cavis dilectam in patriam terram.

- 15 Atrides porro clamavit, et accingi jussit
 Argivos; ipse quoque induit splendidum æs.
 Ocreas quidem primum circa tibias posuit
 Pulchras, argenteis fibulis apte-junctas:
 Tum deinde thoracem circa pectora induebat,

- 20 Quem olim ei Cinyras dedit, hospitale munus ut esset.

11 Ἀχαιοῖσι] Id. recte. 12 ἀλληκτον] Id. 15 ζώνυσθαι] R. 16 ἐδύσατο]
 A. R. J. T.

τι hic producatur; vide supra ad α'. 51.

Ver. 11. Ὀρδί' Ἀχαιοῖσιν,]

"Οτι οὐ παρέβη Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρδιον.

Aristophan. Acharn. ver. 16.

Quem ad locum Scholiastes; ὁ δὲ Ὀρ-
 θιος ἀλληκτικός νόμος, ἔγω καλέμενος, διὰ τὸ
 εἶναι εὐτόνος, καὶ ἀνάτασιν ἔχειν. Clark.

Unde Gellius XVI. 19. verba Herodoti

de Arione, canente τὸν ὄρδιον, interpreta-
 tur carmen quod Orthium vocant voce
 sublatissima cantavit. Ern.

Ibid. μέγα δὲ σθένος ἔμβαλ' ἐκάσῃ] Vide
 supra ad β'. 451.

Ver. 15. Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησεν, — ἐν δ' αὐ-
 τὸς ἐδύσατο] Virgil.

Turnus in arma viros, armis circumdatus ipse

- Πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, ἔνεκ' Ἀχαιοὶ
 Ἔς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον.
 Τ' ἔνεκά οἱ τὸν δῶκε, χαριζόμενος βασιλῆϊ.
 Τῷ δ' ἦτοι δέκα οἴμοι ἔσαν μέλανος κυάνιοι,
 25 Δώδεκα δὲ χρυσοῖο, καὶ εἴκοσι κασσιτέριοι.
 Κυάνεοι δὲ δράκοντες ὄρωρέχατο πρὸς δειρὴν
 Τρεῖς, ἐκάτερθε ἴρισσιν ἐοικότες, ἄς τε Κρονίων
 Ἐν νέφεϊ σήριξε, τέρας μερόπων ἀνδράπων.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δὲ οἱ ἦλοι
 30 Χρύσειοι πᾶμφαινον· ἀτὰρ περὶ κελὸν ἦεν
 Ἀργύρεον, χρυσεόισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.
 Ἀν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην, πολυδαίδαλον, ἀσπίδα θῆριν,
 Καλὴν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
 Ἐν δὲ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν εἴκοσι κασσιτέριοι

Audiebatur enim ad-Cyprum-usque magna fama, quod Achivi

Ad Trojam navibus navigaturi essent:

Quamobrem ei hunc dedit, gratificans regi.

Ac hujus quidem decem virgæ erant nigri cyani,

25 Duodecim autem auri, et viginti stanni:

Cærulei item dracones surgebant ad collum

Tres, ab utraque parte iridibus similes, quas utique Saturnius

In nube fixit, signum articulate-loquentibus hominibus.

Circa humeros dein jecit ensem: in eo vero clavi

30 Aurei collucebant: at circum vagina erat

Argentea, aureis loris apta.

Sustulit autem totum-hominem-operiens, varium scutum, validum,

Pulchrum, circum quod orbes decem ærei erant;

Inque eo umbones erat viginti, ex stanno

18 ἀργυροῖς] MS. 22 ἀναπλεύσθαι] Fl. 27 ἴρισσιν] MS. 29 ὅμοισι]
 MS. bene. 33 περὶ] F.

Suscitat; æratasque acies in prælia cogit
 Quisque suas, variisque acunt rumoribus iras.

Æn. IX. 462.

Ibid. ἀνωγειν] Non a præterito, quod
 vocant, ἀνωγα· sed ab aoristo, ἀνωγον. Vide
 supra ad β'. 322. et ad α'. 37.

Ver. 16. ἰδύσατο] *Al.* ἰδύσσατο. Male:
 Ut recte notavit *Barnesius*. Nam ἰδύσατο
 antepenultimam natura producit. *Al.*
 ἰδύσετο: De quo vide supra ad β'. 35. et
 ad ε'. 109.

Ibid. νόσση χαλκόν.] Vide supra ad

β'. 578. *Clark.* Verte. *Splendida arma.*
Ern.

Ver. 18. Καλὰς,] Vide supra ad β'. 45.

Ver. 26. πρὸς] *Al.* πρὸς. Quod et
 ferri possit.

Ver. 31. Ἀργύρεον, χρυσεόισιν] Pronun-
 ciabatur χρυσεόισιν. Prima enim nulla po-
 test licentia corripit.

Ver. 33. Καλὴν,] Vide supra ad β'. 45.

Ver. 35. ἓν] *Barnesius* legendum ex-
 istimat, ἓς, unus. Quæ neque Home-

- 35 Λευκοί, ἐν δὲ μέσοισιν ἦν μέλανος κυάνοιο.
 Τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἐσεφάνωτο
 Δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμός τε, Φόβος τέ.
 Τῆς δ' ἐξ ἀργύρεος τελαμῶν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
 Κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν
- 40 Τρεῖς ἀμφιφεφείες, ἐνὸς αὐχένος ἐκπεφυυῖαι.
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο, τετραφάληρον,
 Ἴππεριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 Εἴλετο δ' ἄλκιμα δῆρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῷ,
 Ὀξέα· τῇλ' ἐδὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν ἔρανὸν εἴσω
- 45 Λάμπ' ἐπὶ δ' ἐγδῆπυσαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
 Τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκῆνης.
 Ἠνίοχ' μὲν ἔπειτα ἑὼ ἐπέτελλεν ἕκαστος
 Ἴππας εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ·

- 35 Candidi, et in mediis erat unus ex nigro cyano.
 In eo autem Gorgon trux-oculis adornata erat
 Horrendum aspiciens, et circum Terrorque, et Fuga.
 Ex eo autem argenteum lorum erat: et supra istud.
 Cæruleus sinuabatur draco, capitaque ei erant
- 40 Tria in-orbem-curvata, una cervice enata.
 Capiti vero clavis-utrimque-ornatam galeam imposuit, quatuor-conos-haben-
 Setis-equinis-comantem: horrendum autem crista desuper nutabat. [tem,
 Sumpsit dein validas hastas duas, munitas ære,
 Acutas: longe autem æs ab ipsis ad cælum usque
- 45 Splendebat: insuperque sonitum ediderunt Minervaque et Juno,
 Honorantes regem divitis-auro Mycenes.
 Aurigæ tum porro suo præcipiebat unusquisque
 Equos bene ex ordine tenere illic ad fossam:

42 ἐνεσι] F. A. R. J. male. 43 δῶρα] R. 44 αὐτὸ σφιν] T. 48 τὰ-
 φρον] F. A. J.

rica vox est, et multo etiam elegantius re-
 ticetur.

Ver. 36. Γοργῶ βλοσυρῶπις ἐσεφάνωτο]
 Non sine magno artificio, producta hic,
 etiam extra casuram, syllaba brevi, ver-
 sus ipse videtur quasi diriguisse. Vide
 supra ad α'. 542. et ad γ'. 565. et infra
 ad μ'. 208. Ὅταν δὲ — φοβεράν — ὅψιν
 εἰσάγει, τῶν τε φωνηέντων ἢ τὰ κρᾶτιστα θή-
 σι, ἀλλὰ τῶν φοβοειδῶν ἢ ἀφώνων τὰ δυσ-
 κηρώτατα λήψεται, καὶ καταπυκνώσει τῆ-
 σθαι τὰς συλλαβάς· οἷα ἐστὶ ταυτί·

Τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἐσεφάνωτο,
 Δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τέ.

Dionys. Halicarn. περὶ συνθέσεως, §. 16.

Ver. 37. περὶ δὲ Δεῖμός τε,] Qua ratione,
 δὲ, hic producatur; item ultima in κυάνεος,
 ver. 39. et in ἀμφιφεφείες, ver. 40. et Σεῖος,
 ver. 58. vide supra ad α'. 51.

Ver. 40. ἀμφιφεφείες,] Α'. ἀμφισφεφείες.

Ver. 48. ἐπὶ τάφρῳ] Α'. ἐπὶ τὰ φρον.

Ver. 49. σὺν τίσχισι θωρηχθέντες· Ῥώοντ']
 Istud σὺν τίσχισι, propter adjunctam
 præpositionem, non refertur ad θωρηχθέν-

- Αὐτοὶ δὲ περὶ ἑλίας σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 50 ῥάοντ'· ἄσβεστος δὲ βοή γένετ' ἡῶδι πρό.
 Φθάν δὲ μετ' ἱππῶν ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες·
 Ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον· ἐν δὲ κυδοιμῶν
 ὦρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑψόθεν ἤκεν ἑέρσας
 Αἶρατι μυδαλείας ἐξ αἰδέρος, ἔνεκ' ἑμελλε
 55 Πολλὰς ἱφθίμους κεφαλὰς αἶδι προΐαψεν.

Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο,
 Ἐκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν, καὶ ἀμύμονα Πειλυδάμαντα,
 Αἰνείαν δ', ὃς Τρῶσι, θεὸς ὥς, τίετο δήμῳ·
 Τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον, καὶ Ἀγήνορα δῖον·

Ipsi vero pedibus, cum armis, armati

- 50 Alacres-ruebant: immensus vero clamor ortus est auroram ante.
 Priores autem venerunt cum equitibus ad fossam instructi;
 Equites vero paululum post sequebantur; inter eos autem tumultum
 Concitavit perniciosum Saturnius, et ex alto demisit rores
 Sanguine madidos ex æthere, quod esset

- 55 Multa fortia capita orco præmature missurus.

Troes vero ex-altera-parte aciem instruebant super tumulo campi,
 Hectoremque circa magnum, et eximium Polydamantem,
 Æneamque, qui inter Trojanos, deus veluti, honorabatur a populo;
 Tresque Antenoridas, Polybum, et Agenora nobilem,

55 ἑέρσας] MS. ἑέρσας R. 54 ἑμελλεν] F. A. J. R. male. 57 Πολυδ.] MS.
 F. A. J. 61 πάντας ἑίστην] F. A. I. quod prætulerim.

τες, (vide ε'. 757. et θ'. 376. 388.) sed ad ῥάοντο. Quemadmodum et latine dicitur, armis armari, non cum armis armari; e contrario, cum armis hostem aggredi, recte dicitur. Vide supra ad ε'. 528. 529. et ad θ'. 530.

Ver. 51. Φθάν δὲ μετ' ἱππῶν ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες· Ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον] Sententia est; Progrediebatur exercitus eo ordine, ut priores ad fossam starent instructi pedites; equites, e curribus pugnatu, parvo interjecto sequerentur intervallo. Fieri quoque potest ut istud, Φθάν, comparate ad Trojanos usurpetur: Prius scilicet ad fossam Achivi erant instructi ad defendendum, quam ad oppugnandum aggredierentur Trojani. Barnesius omnino legendum contendit, Φθάν δὲ μέγ' ἱππῶν. Quod tamen nullo modo ferri po-

test. Nam primo, μέγα φθάνειν, ut opinor, non satis græce dicitur: Quod si recte diceretur, non tamen apte conveniret cum eo quod sequitur, ὀλίγον μετεκίαθον. Deinde constructio ista, φθάνειν ἱππῶν, Homerum non sapit. Adhibet enim Poëta vocem φθάνειν, absolute, multis in locis: Cum accusativo semel, φ'. 262. — φθάνει δὲ τε καὶ τὸν ἄγοντα. Cum genitivo autem nusquam conjungit: Nam in isto, π'. 522. — τῷ δ' ἀντίτιος Θρασύμειδης ἔφθην ὀρεζάμενος, vocula τῷ refertur non ad ἔφθην, sed ad ὀρεζάμενος. Quod si recte dici potuisset, φθάν δὲ ἱππῶν attentionem multo aptius scriberetur, φθάν δὲ μὲν ἱππῶν, quam φθάν δὲ μέγ' ἱππῶν, propter sequens istud ὀλίγον. Denique, quod voluit Scholiastes, μέγα κοσμηθέντες, neque græce (credo) dicitur; neque (si di-

- 60 Ἡ[†]Θεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.
 Ἐκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσῃν.
 Οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται ἕλιος ἀσῆρ,
 Παμφαίνων, τότε δ' αὖτις ἔδν νέφεα σκιάοντα.
 "Ὡς Ἐκτωρ ὅτε μὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
 65 Ἀλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι, κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 Λάμφ', ὥστε σεροπὴ πατρὸς Διὸς Αἰγίοχοιο.
 Οἱ δ', ὥστ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
 Ὀγμὸν ἐλαύνωσιν, ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρξῃαν,
 Πυρῶν, ἢ κριθῶν, τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
 70 "Ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες

- 60 Juvenemque Acamanta, similem immortalibus:
 Hector vero inter primos ferebat clypeum undique æqualem.
 Qualis autem ex nubibus apparet exitialis stella,
 Aliquando collucens, interdum vero subit nubes opacas:
 Sic Hector modo quidem inter primos apparebat,
 65 Modo autem inter extremos, imperans: Totus vero ære
 Splendebat, veluti fulgur patris Jovis Ægiochi.
 Quemadmodum autem messorum oppositi invicem
 Segetes metendo obviam-festinant, viri locupletis per arvom,
 Triticum, vel hordei; manipuli vero crebri cadunt;
 70 Sic Trojani et Achivi in se invicem insilientes

63 ὅτι] F. A. J. recte. tota oratio plene foret ὅτι παμφαίνων, ὅτι δ' αὖτις ἔδν.
 ita statim ὅτι — ἄλλοτε, Schol. interpretatur ἴσθ' ὅτι. 64 φάνεσκεν] F.
 A. R. 70 θορόντες] F. J. A. R.

ci potuisset) istiusmodi verborum transpositionem, aut græcæ, aut ullius (ut opinor) fert linguæ ratio.

Ver. 55. ὑψόθεν ἦκεν ἱέρως Ἀΐματι μυ-
 θαλίαις ἐξ αἰθέρος,] Virgil.

fragar intonat ingens:
 Arma inter nubem, cæli in regione serena,
 Per sudum rutilare vident, et pulsa tonare.
 Æn. VIII. 527.

Ver. 55. Προϊάψιν.] Vide ad Il. α'. 5.
 Ern.

Ver. 60. ἀθανάτοισιν.] Vide supra ad
 α'. 598.

Ver. 62. Οἷος δ' — ἀσῆρ,] Vide supra ε'.
 4. et infra, χ'. 26. et 317.

'Ὡς καὶ ἐπαυχὼ τῆς τοῦ θεοῦ φήμης ἀπὸ
 Διὸς ἐκείνου ἐχρησίσθη, ἀστὲρ ὡς, λάμπων ἐστὶ.
 Sophocl. Electr. 64.

ipse agmine Pallas
 In medio, chlamyde et pictis conspectus in ar-
 mis:
 Qualis ubi Oceani perfusus Lucifer unda,
 Quem Venus ante alios astrorum diligit ignes,
 Extulit os sacrum cælo. — Æn. VIII. 537.

Singularis autem apud Homerum hujus
 imaginis pulchritudo, eo quod Hectorem
 ubique summa cum agilitate inter suos
 ex intervallis exhibeat interlucentem.

Ver. 67. Οἱ δ', ὥστ' ἀμητῆρες.] Mire pla-
 cuisse Alexandro Magno hosce quinque
 versiculos, refert Dio. Orat. I.

Ver. 68. Ὀγμὸν] Ὀγμον scribendum
 docet Eustathius, sicuti ὀκνος, ὀμβρος, ὄσ-
 σος, ὄρθρος, ὄρφνος, ὄλβος. Sed hoc levicu-
 lum.

Ibid. ἐλαύνωσιν, ἀνδρὸς] Qua ratione,
 ἐλαύνωσιν, hic ultimam producat; item ἐν,

- Δῆεν· ἔδ' ἕτεροι μνώνοντ' ὀλοοῖτο φόβοιο·
 Ἴσας δ' ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχον· οἱ δὲ, λύκοι ὥς,
 Θῦνον· Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·
 Οἷη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν·
 75 Οἱ δ' ἄλλοι ἔσφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ἔκηλοι
 Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι καδῆατο· ἦχι ἐκάσῃ
 Δάματα καλὰ τέτυκτο, κατὰ πτόχας Οὐλύμποιο·
 Πάντες δ' ἠτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
 Οὔνεκ' ἄρα Τρώεσσιν ἐβέλετο κῦδος ὀρέξαι.
 80 Τῶν μὲν ἄρ' ἐκ ἀλέγιζε πατήρ· ὁ δὲ, νόσφι λιασθεῖς,
 Τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καδέεζτο κύδει γαίῳν,
 Εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Χαλκῆ τε σεροπὴν, ὀλλύντας τ', ὀλλυμένους τέ.
 Ὅφρα μὲν ἡὼς ἦν καὶ ἀέεζτο ἱερὸν ἦμαρ,

Cædebant; neutrique recordabantur perniciosæ fugæ:

Æqualia autem in pugna capita ferebant: ipsi vero, lupi veluti,

Ruebant: Discordia utique gaudēbat luctuosa aspiciens:

Sola enim deorum aderat pugnantibus:

- 75 At alii non ipsis aderant dii, sed quieti

Suis in ædibus sedebant; ubi singulis

Domus pulchræ ædificatæ erant, per juga Olympi:

Omnes autem accusabant atras-nubes-cogentem Saturnium,

Eo quod Trojanis volebat gloriam præbere.

- 80 Atque eorum sane nullam-habebat-rationem pater: sed, secedens,

Ab aliis seorsum sedebat, gloria exultans,

Inspiciens Trojanorumque urbem et naves Achivorum,

Ærisque fulgorem, interimentesque, intereuntesque.

Ac quamdiu quidem tempus matutinum erat et crescebat sacra dies,

- 76 σφοῖσιν] MS. 86 ὀπλίστατο] F. A. J. T. ibid. περ post δευτὸμος abest
 a Fl. A. J. et friget sane hoc loco: versusque nihilo minus constat,

ver. 76. vide supra ad α'. 51. Clark. Omnes autem libri hic habent ν, sine quo nihil minus longa foret syllaba, credo ad vitandum hiatum, qui in cæsura paulo durior est. Ern.

Ibid. ἄρυσαν,] Vide supra ad ζ'. 142.

Ver. 70. ἰπ' ἀλλήλοισι θορόντις Δῆεν'] Virgil.

— cædebant pariter, pariterque ruebant

Victores vinctique; neque his fuga nota, neque illis.

Æn. X. 756.

Ver. 72. οἱ δὲ, λύκοι ὥς,] Virg.

— inde, lupi ceu. — Æn. II. 355.

Ver. 75. Θῦνον· Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε] Virg.

— sævit medio in certamine Mavors, —
 Et scissa gaudens vadit Discordia palla.

Æn. VIII. 700.

Ver. 76. καδῆατο.] Al. καδιῆατο. Clark. Enimvero alibi Clarkius edidit καδιῆατο, ubi alii καδῆατο. Itaque et hic edi debet, ut placebat Barnesio, qui sic in duobus MSS. reperit. Ern.

Ver. 77. καλᾷ] Vide supra ad β'. 43.

- 85 Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός·
 Ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὠπλίσσατο δόρπον
 Οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
 Τάμνων δένδρεα μακρὰ, ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμὸν,
 Σίτε τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἴμερος αἰρεῖ·
- 90 Τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήζαντο φάλαγγας,
 Κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ σίχας· ἐκ δ' Ἀγαμέμνων
 Πρῶτος ὄρεσ' ἔλε δ' ἄνδρα Βιήνορα, ποιμένα λαῶν,
 Αὐτὸν, ἔπειτα δ' ἐταῖρον Ὀϊλῆα πλῆξιππον.
 Ἦ τοι ὄγ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔση·
- 95 Τὸν δ' ἰδὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξείῃ δεξι
 Νύξ', εἰ δὲ σεφάνη δόρυ οἱ σχέδε χαλκοβάρεια,
 Ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὀσέε, ἐγκέφαλος δὲ
 Ἔνδον ἅπας πεπάλαντο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.

85 Tamdiu valde utrosque tela attingebant, cadebatque populus:

Quo tempore vero lignator apparat prandium

Montis in saltibus, postquam satiavit manus

Cædendo arbores altas, satietasque ejus cepit animum,

Cibique duleis circum præcordia desiderium occupat:

90 Tunc sua virtute Danai perfregerunt phalangas,

Adhortatione-facta sociis per ordines: Agamemnon vero

Primus exiliit; interfecitque virum Bianorem, pastorem populorum,

Ipsam, deinde vero et socium Oileum agitatorem-æquorum.

Nempe hic ab equis in eum desiliens, adversus stetit;

95 Hunc autem recta irruentem in fronte acuta hasta

Percussit, neque galea hastam ei morata est ære-gravis,

Sed per ipsam penetravit et os, cerebrumque

Intus totum fœdatum est: domuit vero ipsum irruentem.

cum ultima in δρυτόμος per cæsuram producat, et prima in ἀνὴρ longa esse possit. Callim. fr. ap. Procl. in Plat. Polit. p. 391. 88 δέν-δρα] MS.

Ver. 81. ἀπάνευθε] Vide supra ad α'.

Ver. 82. Εἰς ὁρῶν Τρώων τε πόλιν] Vide supra ad β' 51.

Ver. 83. ὀλλυμένους τέ.] Vide supra ad γ' 260.

Ver. 86. ὠπλίσσατο] Ita Barnesius, recte. Vulgg. ὠπλίσατο: Male. Corripit enim antepenultimam. Vide supra ad α' 140. Clark. ὠπλίσσατο etiam MS. et ed. Rom. Ern.

Ibid. δόρπον] Plutarchus, Symposiac. lib. VIII. Probl. 6. legit δεῖπνον.

Ver. 95. et 98. μεμαῶτα.] Vide supra ad β' 818. et ad ζ' 464.

Ver. 97. καὶ ὀσέην, ἐγκέφαλος δὲ Ἔνδον ἅπας πεπάλαντο.] Virgil.

ille securi

Adversi frontem mediam mentumque reducta Disjicit, et sparso late rigat arma cerebro.

Æn. XII 306.

Ver. 100. Στήθεσι ταμφαίνοντα,] Vide-

- Καὶ τὰς μὲν λίπεν αὖθι ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 100 Στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περιδύσε χιτῶνας·
 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' Ἴσόν τε καὶ Ἀντιφον ἐξαναρίζων,
 Υἱε δ' ὧν Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
 Εἷν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας· ὁ μὲν νόθος ἠνιόχευεν,
 Ἀντιφος αὖ παρὲρ βασκε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεὺς
 105 Ἰδὼς ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισι,
 Ποιμαίνοντ' ἐπ' ὅεσσι λαβῶν· καὶ ἔλυσεν ἀποίνων.
 Δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ σῆθος βάλε δαερί·
 Ἀντιφον αὖ παρὰ ἔς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
 110 Σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖν ἐσύλα τεύχεα καλὰ,
 Γινώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ δοῇσιν
 Εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἰδὼς ἄγαγεν πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς.

Et hos quidem reliquit illic rex virorum Agamemnon

- 100 Pectora formosa-nudatos, quum exutas abstulisset tunicas :
 Ipse vero ivit Isumque et Antiphum interfecturus,
 Filios duos Priami, nothum et legitimum, ambos
 In uno curru existentes: nothus quidem aurigabatur,
 Antiphus autem e curru pugnabat inclytus: quos olim Achilles
 105 Idæ in jugis ligavit teneris viminibus,
 Pascentes apud oves nactus; et demum liberavit pretio.
 Jam vero Atrides late-imperans Agamemnon
 Horum alterum quidem supra mammam ad pectus percussit hasta:
 Antiphum autem ad aurem feriit ense, dejecitque ab equis.
 110 Festinans vero ab iis detrahebat arma pulchra,
 Agnoscens: etenim ipsos antea apud naves celeres
 Viderat, quando ex Ida duxerat pedibus velox Achilles.

100 εἴδοισι] Fl. 102 νόθον καὶ γνήσιον ἄμφω,] MS. F. A. J. T. 105 ἐν
 ἐν] MS. non male. v. tamen 127. habet ἐν ἐν. 107 δὲ τότε Ἀτρ.] F. A.
 J. 112 ἄγαγε] MS. recte et mox pariter v. 116. σφι.

tur mihi vox, παμφαίνοντας, eam habere vim, ut non dicat tantum pectora nudatos, sed, quod et in versione exhibui, pectora formosa nudatos.

Ibid. Περιδύσε χιτῶνας.] Hic locus falsam arguit traditionem Grammaticorum veterum, qui verbum hoc in significatione detrahendi, cruendi Atticum dicunt. Cæterum Atticos, aut potius Atticorum imitatores, ut Josephum, (VI. 11, 4. VII. 1,

1. XIII. 14, 5. etc.) frequentare verbum hoc sensu, verum est. Ern.

Ver. 105. ὁ μὲν νόθος ἠνιόχευεν, Ἀντιφος αὖ παρὲρ βασκε] Sic infra ψ'. 152. — ἐν δίφροισι παραιβάται, ἠνιόχοι τε. Virgil.

— bijugis infert se Lucagus albis,

— fraterque Liger; sed frater habenis

Flectit equos, strictum rotat acer Lucagus ensem.

Æn. X. 575.

Ver. 104. ποτ' Ἀχιλλεύς] Καὶ νῦν Ὀμη-

- Ὄς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
 Ῥηϊδίως ξυνέαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδῶσιν,
 115 Ἐλθὼν εἰς εὐνὴν, ἀπαλὸν τε σφ' ἦτορ ἀπηύρα·
 Ἡ δ' εἴπερ τε τύχῃσι μάλα σχεδὸν, εἰ δύνатаί σφιν
 Χραιομεῖν· αὐτὴν γὰρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἰκάνει·
 Καρπαλίμως δ' ἦϊξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
 Σπεύδουσ', ἰδρώεσσα κραταιᾷ θηρὸς ὑφ' ὀρμῆς·
 120 Ὄς ἄρα τοῖς ἔτις δύνατο χραιομῆσαι ὀλεθρον
 Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.
 Αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον μενεχάρμην,
 Υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλισα,
 Χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
 125 Οὐκ εἴασχ' Ἐλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ·
 Τῷ περ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων,

Sicut autem leo cervæ velocis parvulos hinnulos

Facile confringit, correptos validis dentibus,

115 Veniens ad lustrum, teneramque ipsis animam aufert;

Illa vero, quamvis adsit valde prope, non potest ipsis

Opitulari; illam enim ipsam tremor vehemens subit;

Confestimque fugit per querceta densa et sylvam

Festinans, sudans violentæ feræ propter impetum:

120 Sic illis nemo potuit arcere perniciem

Ex Trojanis, sed et ipsi ab Argivis percelliebantur.

Porro Agamemnon Pisandrumque et Hippolochum fortem,

Filios Antimachi bellicosi, qui potissimum,

Auro ab Alexandro accepto, splendidis scilicet donis,

125 Non sinebat Trojanos Helenam reddere flavo Menelao;

Hujus utique duos filios cepit rex Agamemnon,

114 συνέαξε] MS. 120 χραιομήσαι] F. A. 1. 125 δαΐφρονος] Gl. MS. L. adscripsit: γράφεται καὶ κακόφρονος. 126 τῷ περ δὴ λάβε παῖδε δύο] MS. quod mihi magis placet.

ρος Ἀχιλλῶς μνήμην συνήδως παρεντιθεῖς — τότε Ἀχιλλῆα σεμνύνει, καὶ τὴν ποίησιν καταπυκνίλλει. Eustath. Vide supra ad β'. 675. 681. ad ε'. 788. et ad η'. 228.

Ver. 105. δίδω] Ut ex δῶρα, δίδωμι· ita ex δήση, δίδωμι.

Ver. 106. ἔλυσεν ἀποίνων.] Verte: et liberavit s. dimisit pretio accepto. Versio Clarkii ambigua est. Ern.

Ver. 107. Δὴ τότε γ'] Barnesius edidit

τῶν τότε γ'. At minus concinne. Clark. Vide dicta ad II. κ'. 235. Ern.

Ver. 110. καλὰ,] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 111. Γινώσκων.] Ἀλ. Γινώσκων. Quod perinde est. Nam γινώσκω primam producit.

Ver. 112. πῶδας ὠκὺς] Vide supra ad α'. 58.

Ver. 118. ὕλην] Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 128. Ἐκ γὰρ σφίεας χερσῶν φύγον]

- Εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντας, ὅμῃ δ' ἔχον ἀκέας ἵππους·
 Ἐκ γὰρ σφείας χειρῶν φύγον ἥνία σιγαλέοντα,
 Τῷ δὲ κυκηθήτην· ὃ δ' ἐναντίον ὤρτο, λέων ὦς,
 130 Ἀτρεΐδης· τῷ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γεναζέσθην·
 Ζώγρει, Ἀτρείος υἱε, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
 Πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κεῖται,
 Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος·
 Τῶν κέν τοι χαρίζαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 135 Εἰ νῶϊ ζῶες πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ὡς τῷγε κλαίοντε προσαυδήτην βασιλῆα
 Μειλιχίοις ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκυσαν·
 Εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐσόν,
 "Ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
 140 Ἀγγελίην ἐλθόντα, σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ,
 Αὔδι κατακτεῖναι, μηδ' ἐξέμεν ἄψ' ἐς Ἀχαιεύς·
 Νῦν μὲν δὴ τῷ πατρὸς αἰκεία τίσετε λώβην.

In uno curru existentes, simulque agebant veloces equos :
 Nam iis ex manibus fugerant habenæ miro-artificio-factæ,
 Atque adeo turbati sunt: itaque in eos contra ruit, ceu leo,

130 Atrides: ii vero curru supplices orabant;

" Vivos-cape, Atrei fili, tuque digna accipe pretia-liberationis:

" Multæ utique in Antimachi ædibus opes reconditæ-jacent,

" Æsque, aurumque, varioque-artificio elaboratum ferrum:

" Ex his tibi donaverit pater infinita dona,

135 " Si nos vivos audierit apud naves Achivorum."

Sic hi flentes allocuti sunt regem

Blandis verbis: non blandam vero vocem audiverunt;

" Si ergo Antimachi bellicosi filii estis,

" Qui quondam in Trojanorum concione Menelaum jubebat,

140 " Legatum profectum, cum divino Ulysse,

" Illic interficere, neque dimittere rursum ad Achivos:

" Nunc certe patris indignam luetis injuriam."

128 ἐκ γὰρ σφείων] F. A. J. 132 ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς] F. A. J. 134 τῷ κεν τι] MS.

Refertur istud, γὰρ, ad præcedentem λά-
 βει, ver. 126. *Al.* ἐκ γὰρ σφείων χειρῶν φύγον.
 Minus venuste.

Ver. 129. ἐναντίον ὤρτο,] Virgil.

— infesta subit obvius hasta.

Æn. X. 877.

Ver. 132. Πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις]

Al. Πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς· vel Πολλὰ
 δ' ἐν ἀφνειῷ πατρὸς· Sed male. Nam, ut
 recte annotavit *Barnesius*, liquet ex ver.
 138. infra, *Antimachum* jam hic antea
 fuisse nominatum.

Ver. 134. χαρίζαιτο] Vide supra ad α'.

140.

Ver. 138. Εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο] Pro-

- Ἦ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμαῖζε,
 Δερεῖ βαλὼν πρὸς σῆθος· ὁ δ' ὕπτιος ἔδει ἐρείσθη·
 145 Ἰππόλοχος δ' ἀπόρριψε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξε,
 Χεῖρας ἀπὸ ξίφει τμήξας, ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας·
 "Ολμον δ' ὥς, ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὀμίλῃ.
 Τὴς μὲν ἑασ'· ὁ δ', ὅθι πλεῖσαι κλονέοντο φάλαγγες,
 Τῇ ῥ' ἐνόησε, ἅμα δ' ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.
 150 Πεζοὶ μὲν πεζῆς ὅλεκον φεύγοντας ἀνάγκῃ,
 Ἴωπεῖς δ' ἱππῆας, (ὑπὸ δέ σφισιν ὤρετο κονίη
 Ἐκ πεδίσ, τὴν ὤρσαν ἐρίγδεποι πόδες ἵππων,)
 Χαλκῷ δηϊόωντες· ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 Αἶν ἀποκτείνων ἔπετ', Ἀργείοισι κελεύων.
 155 Ὡς δ' ὅτε πῦρ αἰθέροισιν ἐν αἰθέρι ἐμπέσῃ ὕλη,
 Πάντῃ τ' εἰλυφόνων ἄνεμος φέρει, οἳ δέ τε δῆμονοι
 Προῖοντο πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὀρμη·
 Ὡς ἄρ' ὕπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πίπτε κάρηνα

Dixit, et Pisandrum quidem ab equis dejecit humi,
 Hasta percutsum ad pectus; atque ille supinus solo allisus est:

- 145 Hippolochus autem desiliit, quem porro humi interfecit,
 Manibus gladio abscissis, et cervice amputata:
 Mortariumque tanquam, projecit volvendum per turbam.
 Atque hos quidem reliquit: ipse vero, ubi plurimæ turbabantur phalanges,
 Illuc irruerat, simulque alii bene-ocreati Achivi.
 150 Pedites quidem pedites interficiebant, fugientes necessitate,
 Equites vero equites, (ab ipsis autem excitatus est pulvis
 E campo, quem excitabant grave-strepentes pedes equorum,)
 Ære cædentes: At rex Agamemnon
 Semper interficiens insequabatur, Argivos adhortans.
 155 Ut verò cum ignis edax in incæduam inciderit sylvam,
 Et quoquoersus contorquens ventus differt, rami autem
 Cum stirpibus cadunt impulsī ignis impetu;
 Sic sub Atrida Agamemnone cadebant capita

155 δηϊόωντας] F. 154 ἐπ' MS. sed Gl. ἔπιπετο. 156 ἡλυφόνων] MS.

nunciabatur, Εἰ μὲν δὴ ἡτιμάχοιο. Ut recte observavit *Barnesius*.

Ibid. δαΐφρονος] Per ironiam dictum contendunt nonnulli. Sed nihil opus. Est enim epitheton et sociorum et hostium commune.

Ver. 159. ἀνωγει,] Non a præterito, quod vocant, ἀνωγα· sed ab aoristo, ἀνωγον.

Alioqui non constaret temporum ratio. Vide supra ad §. 322. et ad α'. 37.

Ver. 146. ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας· "Ολμον δ' ὥς, ἔσσευε κυλίνδεσθαι] Virgil.

Tum caput orantis nequicquam, et multa parantis

Dicere, deturbat terræ; truncumque tepentem Provolsens, ————— Æn. X. 534.

- Τρῶων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
 160 Κεῖν' ὄχρεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
 Ἠνιόχως ποδέοντες ἀμύμονας· οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
 Κεῖατο, γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι, ἢ ἀλόχοισιν.
 Ἐκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς, ἐκ τε κονίης,
 Ἐκ τ' ἀνδροκτασίης, ἐκ δ' αἵματος, ἐκ τε κυδοιμῶ·
 165 Ἀτρεΐδης δ' ἔπετο, σφειδανὸν Δαναοῖσι κελεύων.
 Οἱ δὲ παρ' Ἴλῃ σῆμα παλαιῷ Δαρδανίδαο,
 Μίσσον καππεθίον παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο,
 Ἴεμενοι πόλεως· ὁ δὲ κεκληγῶς ἔπετ' αἰεὶ
 Ἀτρεΐδης, λύδρῳ δ' ἐπαλάσσετο χεῖρας ἀάπτως.
 170 Ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκοντο,
 Ἐνδ' αἶσα δὴ ἴσαντο, καὶ ἀλλήληες ἀνέμιμον.

Trojanorum fugientium, multique arduis-cervicibus equi

- 160 Vacuos currus cum strepitu-rapiebant per aciei ordines,
 Aurigas desiderantes eximios: illi vero in terra
 Jacebant, vulturibus longe gratiores, quam uxoribus.

Hectorem vero extra tela subduxit Jupiter, extraque pulverem,
 Extraque caedem, extraque sanguinem, extraque tumultum:

- 165 Atrides autem insequabatur, vehementer Danaos adhortans.
 Troës autem ad Ili sepulchrum veteris Dardanidæ,
 Medium per-campum juxta caprificum ruebant,
 Cupidi urbis adeundæ: At clamans sequebatur usque
 Atrides, cruore autem pulveruleuto fœdabatur manus invictas.
 170 Quum autem jam ad Scæasque portas et fagum venissent,
 Ibi tandem constiterunt, et alii alios expectabaut.

162 γύπεσσι] MS. Fl. recte. 165 ἔσπετο] MS. 166 Ἴλλῃ] F. A. J. R.

171 ἔνθα ἄρα] A. J. T.

Ver. 148. Τῆς μὲν ἑσπ'·] Vide supra ad
 δ. 42.

Ibid. ὅθι πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,]
 Virgil.

Irruit, et qua tela videt densissima, tendit.
 Æn. IX. 555.

Ver. 151. ἱππῆας, (ὕπῳ) Vide supra ad
 α. 51.

Ver. 155. Ὡς δ' ὅτε πῦρ αἰδῆλον] Virg.

Ac velut, optato ventis æstate coortis,
 Dispersa immittit sylvis incendia pastor;
 Correptis subito mediis, extenditur una
 Horrida per latos acies Vulcania campos.

Æn. X. 405.

In segetem veluti cum flamma furentibus
 austris

Incidit. ——— Æn. II. 304.

Quo in loco, Homerica parabola dignita-
 tem non implevisse Virgilium existimat
 Macrobius lib. V. cap. 13.

Ibid. πῦρ αἰδῆλον ἐν ἀξύλῳ ἱμῶσιχ ὕλῃ,]
 Ἀξύλον ὕλην, οἱ μὲν πολὺξυλον ἀποδοῦσθαι,
 οἱ δὲ τὴν ὁμόξυλον — ὥς καὶ ἄλοχος καὶ
 ἄκοιτις, ἡ ὁμόλικτος καὶ ὁμόκοιτις· καὶ ἄξυ-
 λος ὅν, ἡ ὁμόξυλος, διὰ τὸ πυκνόν. Ἐμοὶ δὲ
 δοκεῖ ἀξύλον λέγειν, ἢ κατὰ τὴν στίτησιν τῷ
 ξύλῳ. — ἀλλὰ κατὰ στίτησιν τῷ ξυλίσασ-
 θαι· ἴν' ἣ, ἀξύλος ὕλη, ἀφ' ἧς ὁδεῖς πῶ ἔξυ-
 λεύσατο· Καὶ ἄκοιτις δὴ καὶ ἄλοχος· ἱμοὶ
 δοκεῖ κυρίως ἢ παροξινικὴ λέγεσθαι, παρὰ τὸ

- Οἱ δ' ἔτι καμμέσσον πεδίον φοβέοντο, βόες ὥς,
 Ἄστε λέων ἐφόβησε, μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῶ,
 Πάσας· τῇ δέ τ' ἰὴ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 175 Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδῶσι
 Πρῶτον· ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσ-
 "Ως τὲς Ἀτρεΐδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων, [σει·
 Αἶεν ἀποκτείνων τὸν ὀπίσταν· οἱ δ' ἐφέβοντο.
 Πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον ἵππων,
 180 Ἀτρεΐδew ὑπὸ χερσὶ· περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
 Ἰξέσθαι, τότε δὴ ρά πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἰδὼς ἐν κορυφῇσι κατέεζτο πιδῆεσσης,
 Οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δὲ σεροπὴν μετὰ χερσίν·

Alii vero adhuc per-medium campum fugabantur, boves tanquam,
 Quas leo territas-fugavit, aggressus nocte intempesta,
 Omnes; uni autem *alicui* apparet certum exitium:

- 175 Hujus nempe cervicem frangit, correptam validis dentibus
 Primum; deinde etiam et sanguinem et viscera omnia haurit:
 Sic hos Atrides insequabatur rex Agamemnon,
 Semper occidens postremum: illi autem fugiebant.
 Multi vero pronique et supini excidebant curribus,
 180 Atridæ sub manibus: supra modum enim ante alios hasta furebat.
 At cum jam forte esset ad urbem altumque murum
 Perventurus, tum vero pater hominumque deûmque
 Idæ in cacuminibus resedit abundantis-scatebris,
 De cælo delapsus; tenebatque fulgur in manibus;

173 *ικ*] MS. sed superscr. *ιν*. 175 *ὀδῶσιν*] F. A. J. R. 181 *ἔμελλον*] MS.
 185 *ῥ'τρυνε*] Id.

λίχες ἰτίες μὴ μετασχῆιν, μηδὲ κοίτης. —
 Καί, ἀδῆλον δὲ πῦρ, ἐκ ἔστι τὸ μεγαλόδηλον,
 ἀλλὰ τὸ ἀδηλοποιόν. Porphyrii Quæst.
 Homeric. 26.

"est. Ἐκπορα δ' ἐκ βελίων —. Nam quum
 "omnia ista — multa et continua nomina
 "nihil plus demonstrent quam prælium,
 "hujus tamen rei varia facies delectabili-
 "ter ac decore multis verbis depicta est."
 Gell. lib. XIII. cap. 22.

Ibid. ὤλη.] Vide supra ad γ'. 151.
 Ver. 156. φέρι,] *Al.* σπρέφει.
 Ver. 160. κροτάλζον] De hujusmodi
ἰνεματοποιία, vide supra ad β'. 210. ad
 γ'. 363. et ad δ'. 455. 456. 504.
 Ibid. πτολίμοιοι γειφύρας,] Vide supra ad
 δ'. 371.

Ver. 167. παρ' ἐρινεὸν] Vide supra ad
 ζ'. 433.

Ver. 163. ἐκ βελίων — κοίτης, — ἀνδροκ-
 τασίης, — αἷματος, — κυδοιμῶ.] "Ante
 "omnes apud Homerum, ejusdem rei
 "atque sententiæ luculenta exaggeratio

Ver. 168. κεληγῶς] Vide supra ad β'.
 314.

Ver. 172. βοῆς ὥς,] Vide supra ad α'. 51.
 Ver. 176. αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λα-
 φύσσει.] Scaligero (*Poëtic.* lib. V. cap. 4.)
 videntur plus pingere, quæ dixit Virgi-
 lius:

- 185 Ἴριν δ' ὅτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέεσαν·
 Βάσκη' Ἴδι, Ἴρι ταχεῖα, τὸν Ἑκτορι μῦθον ἔνισπε·
 "Ὅφρ' ἂν μὲν κεν ὄρεα Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 Θύοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα εἵχας ἀνδρῶν,
 Τόφρ' ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
 190 Μάρνασθαι δῆϊοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ', ἥ δαρὶ τυπείς, ἥ βλήμενος ἰῶ,
 Εἰς ἵππους ἄλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίζω
 Κτείνειν, εἰσόκε νῆας εὖσσέλμευς ἀφίκηται,
 Δύη τ' ἥελιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλδῃ.
 195 "Ὡς ἔφατ'· εἰ δ' ἀπίδῃσε ποδὴν νημος ὠκέα Ἴρις·
 Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων εἰς Ἴλιον ἱρήν·
 Εὖρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος Ἑκτορα δῖον,
 Ἑσαότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
 Ἀγχῆ δ' ἱσαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
 200 Ἑκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὸς μῆτιν ἀτάλαντε,

185 Irin autem excitavit aureas-alas habentem, nunciaturam;

"Vade age, Iri velox, hoc Hectori verbum dic:

"Quamdiu quidem videat Agamemnonem, pastorem populorum,

"Furibunde ruentem inter primos pugnatores, perdentem ordines virorum,

"Tamdiu *ipse quidem* pedem referat, cæteras autem copias hortetur

190 "Pugnare cum hostibus per asperum prælium.

"Sed postquam *iste* vel hasta percussus, vel ictus sagitta,

"In currum saliet; tunc ei robur immittam

"Ut cædat; donec ad naves bonis-transtis-instructas pervenerit,

"Occideritque sol, et tenebræ sacræ supervenerint."

195 Sic dixit: Nec non obsecuta est pedibus-ventosa velox Iris:

Descendit autem de Idæis montibus Ilium versus sacram;

Invenitque filium Priami bellicosi Hectorem nobilem,

Stantem inque equis et curribus bene-compactis;

Prope vero adstans allocuta est pedibus velox Iris;

200 "Hector, fili Priami, Jovi consilio par,

186 φάσκει' Ἰρ'] MS. Ἰρ' etiam A. J. T. 196—199 Sunt extra contextum in marg. sed ab eadem manu.

— manditque trahitque

Molle pecus, mutumque metu: fremit ore cruento. *Æn.* IX. 340.

Sed non recta instituta est comparatio. Virgilio enim de ovibus sermo est, Homero de bubus; utrobique aptissimus.

Ver. 179. *πρηνῆς τι καὶ ὕπτιαι ἔκπισον*] Virgil.

— curruque volutus

Cædit semianimis Rutulorum calcibus arva. *Æn.* X. 403.

Ver. 186. *βάσκει' Ἰρ,*] Vide supra ad β'.

- Ζεὺς με πατὴρ προέηκε τείν τάδε μυθήσασθαι·
 "Οφρ' ἂν μὲν κεν ὄρῃς Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 Θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα εἰχᾶς ἀνδρῶν,
 Τόφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνωχθεῖ
 205 Μάρνασθαι δῆϊοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ', ἣ δαρι τυπείς, ἣ βλήμενος ἰῶ,
 Εἰς ἴππους ἄλεται, τότε τοῖ κράτος ἐγγυαλίζει
 Κτείνειν, εἰσόκε νῆας εὖσσέλμους ἀφίκηαι,
 Δύη τ' ἡέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλδῃ.
 210 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰπῆσ' ἀπέβη πόδας ὠκεία Ἴρις·
 Ἐκτῶρ δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 Πάλλων δ' ἐξεία δῆρα κατὰ στρατὸν ὥχετο πάντη,
 Ὅτρυνων μαχέσασθαι· ἐγείρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν.
 Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσαν Ἀχαιῶν·
 215 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας·
 Ἀρτύνθη δὲ μάχῃ· σὰν δ' ἀντίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων

" Jupiter me pater misit tibi, ut hæc loquerer :

" Quamdiu quidem videas Agamemnonem, pastorem populorum,

" Furibunde ruentem inter primos-pugnatores, perdentem ordines virorum,

" Tamdiu cede pugna, cæteras autem copias hortare

205 " Pugnare cum hostibus per asperum prælium :

" Sed postquam iste, vel hasta percussus, vel ictus sagitta,

" In currum saliet, tunc tibi victoriam dabit

" Ut cædas; donec ad naves bonis-transtis-instructas perveneris,

" Occideritque sol, et tenebræ sacræ supervenerint."

210 Ac quidem sic locuta abiit pedibus velox Iris :

Hector autem de curribus cum armis desiliit in terram,

Vibransque acutas hastas per exercitum ibat quoquoversum,

Concitans ad pugnandum: suscitavitque prælium grave.

Illi vero conversi sunt a fuga, et adversi steterunt Achivi:

215 Argivi etiam ex altera parte corroborarunt phalanges:

Restitutumque est prælium; steteruntque adversi: Agamemnon autem

201 ζεύς μοι] MS. 205 ἀναίροντα] Id. 207 τότε οἱ] Id.

Ver. 196. Βῆ δὲ —, Εὔρ' οὐδὲ] Celeritatem pulchre depingit constructio ἀσύνδετος.

Ver. 200. Δι' ἣν] Qua ratione utrumque horum vocabulorum ultimam producat, vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ibid. ἀτάλαντοι,] Vide supra ad β'. 627.

Ver. 201. Ζεὺς με πατὴρ προέηκε] Virgil.

Ipse Deum tibi me claro demittit Olympo
 Regnator, cælum et terras qui numine torquet;
 Ipse hæc ferre jubet celeres mandata per auras.

Æn. IV. 268.

Πρῶτος ὄρεσ’· ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάντων.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μῦσαι, Ὀλυμπία δώματ’ ἔχουσαι,

Ὅστις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἦλθεν,

220 Ἡ αὐτῶν Τρώων, ἥ ἐκλειτῶν ἐπικέρων.

Ἴφιδάμας Ἀντηνορίδης, ἡὺς τε, μέγας τε,

Ὅς τράφη ἐν Θρήκῃ ἐριβώλακι, μητέρι μήλων·

Κισσεὺς τόν γ’ ἔθρεψε δόμοις ἐνι τυτθὸν ἰόντα

Μητροπάτωρ, ὃς τίκτε Θεανὸ καλλιπάρηον.

225 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ’ ἦβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον,

Αὐτῇ μιν κατέρυκε· δίδε δ’ ὅγε θυγατέρα ἦν·

Γήμας δ’, ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ’ Ἀχαιῶν,

Σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἳ οἱ ἔποντο.

Τὰς μὲν ἔπειτ’ ἐν Περικώπῃ λίπε νῆας εἴσας·

Primus irruit; cupit enim longe pugnare ante omnes.

Dicite nunc mihi, Musæ, cælestes domos tenentes,

Quisnam tum primus Agamemnoni obvius venerit,

220 Seu ipsorum Trojanorum, seu inclitorum sociorum.

Iphidamas Antenorides, fortisque, magnusque,

Qui fuit educatus in Thracia glebosa, matre ovium;

Cisseus hunc educavit domi parvulum existentem

Avus-maternus, qui genuit Theano genis-pulchram.

225 At postquam pubertatis gloriosæ pervenit ad mensuram,

Illic eum detinuit; deditque ipse filiam suam:

Ut autem duxerat, ex ipso statim thalamo famam secutus est Achivorum,

Cum duodecim navibus recurvis, quæ eum sequebantur.

Has quidem deinde in Percope reliquit naves æquales:

217 [Ἔειλε] MS. 222. [Θράκη] Edd. vett. τράφη ἐν] MS. videtur voluisse dare: ὃς τράφ’ ἐν, vid. ad β’. 661. aut utraque lectio confusa est τράφ’ ἐν et τράφ’ ἐν.

Ver. 211. σὺν τεύχεσιν ἄλλο χαμᾶζε,] Vide supra ad γ’. 29.

Ver. 213. Ὅτρυνων μαχίσασθαι.] Vide supra ad β’. 451.

Ver. 215. ἱκαρτύναντο] Qua analogia dicitur, μαρτυρομαι, ἱμαρτυράμην, μαρτυροῦμαι; κρίνομαι, ἐκρίνάμην, κοῖνώμαι; eadem analogia dicitur, καρτύνομαι, ἱκαρτύνάμην, καοτύνῃμαι. Vide supra ad α’. 509. 538.

Ver. 219. πρῶτος Ἀγαμέμνωνος] Qua ratione, πρῶτος, hic ultimam producat; item θυγατέρα, ver. 226. item μόλις, ver. 237. et ὥςτι, ver. 239. vide supra ad α’. 51. n. 8.

Ver. 222. Θρήκη] Ita edidit Barnesius ex MS. Recte, ut opinor. Nam et ita alibi Homerus. Vulgg. Θράκη. Clark. Θρήκη est etiam in MS. Lips. Ern.

Ver. 225. Κισσεύς] Al. Κισσῆς et Κισσός.

Ver. 225. ἦβης ἐρικ. μέτρον.] ἦβης μέτρον est ipsa pubertas, s. iusta pubertas, nota Poëtarum periphrasi: ἐρικυδέος autem est juvenus, quia appetentissima est gloriæ, et gloriæ quærendæ aptissima. Ern.

Ver. 226. θυγατέρα] Vide supra ad α’. 598.

Ver. 229. Περικώπη] MS. Fl. ed. et Schol. Pseudo-did. habent Περικώπη. Quam

- 230 Αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἔων, εἰς Ἴλιον εἰληλῆσθαι.
 "Ὅς ῥα τότε Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἦλθεν.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος.
 Ἰφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκος ἔνευρε,
 235 Νύξ'· ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε βαρεῖν χειρὶ πιθήσας.
 Οὐδ' ἔτορε ζωστῆρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 Ἀργύρῳ ἀντομίνῃ, μόλιβος ὥς, ἐτράπετ' αἰχμῇ.
 Καὶ τό γε χειρὶ λαβὼν εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 "Ἐλκ' ἐπὶ οἱ, μεμαῶς, ὥς τε λίς· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 240 Σπάσσατο· τὸν δ' ἄορι πλῆξ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα.
 "Ὡς ὁ μὲν αὔθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον,
 Οἰκτρὸς, ἀπο μνηστῆς ἀλόχῃς, ἀσοῖσιν ἀρήγων,

- 230 At ipse pedestri-itinere profectus, ad Ilium venerat:
 Qui utique nunc Atridae Agamemnoni obvius venit.
 Quum autem jam prope erant alter in alterum videntes,
 Atrides quidem aberravit, ejusque aversa est hasta.
 Iphidamas autem ad zonam, thoracem subter,
 235 Percussit; et ipse valde-connixus-imprimebat, robusta manu fretus:
 Neque perforavit balteum omni-artificio-varium, sed longe ante
 Argento occurrens, plumbum tanquam, retusa est cuspis.
 Et hanc quidem manu prehensam late-dominantis Agamemnon
 Trahebat ad se, forti-animo, veluti leo; et ex manu ejus
 240 Evulsit: eique ense percussit cervicem, solvitque membra.
 Sic is quidem illic lapsus dormivit æreum somnum,
 Miserandus, procul a legitima uxore, civibus auxilians,

223 Κισσῆς] MS. R. T. in MS. gloss. ἡ τῷ Κισσέως θυγάτηρ. 226 αὐτῷ
 μὲν] Fl. 229. Περκωτῇ] MS. T. v. not. 237 μόλιβος] F. A. J. 242
 ἀπὸ] MS.

lectionem repudiat *Barnesius* auctoritate *Eustathii* ad h. l. qui dicit hanc *Percopen* esse diversam a *Percote*. *Stephanus* tamen de *Urbb.* ejusdem urbis nomina facit: Περκώτη, καὶ πάλαι Περκώπη, πόλις Τρωάδος. ad quem loc. v. *Holstenius*. Clarum autem est, hic intelligi Troadis urbem. Sed tamen ex *Stephani* auctoritate præferendum erit Περκώπη, quia hoc antiquius nomen illius urbis, eamque ob causam *Homero* aptius. *Ern.*

Ibid. νῆας ἱσας.] Vide supra ad α'. 306.

Ver. 230. εἰληλῆσθαι] Si, εἰληλῆσθαι, dixisset; non constitisset temporum ratio. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 231. "Ὅς ῥα] *Qui utique*. Non enim supervacaneum est istud ῥα, sed vim habet perquam elegantem in connec-tenda sententia cum eo quod præcessit ver. 219.

Ver. 233. ἐτράπετ' ἔγχος.] Notandus maxime proprius Vocis Mediæ usus: *Avertit se hasta*. Vide supra ad γ'. 141. Nempe quemadmodum Latinis recte dicitur, *navis appulit*, et, *navis appulsa est*; *revertit quis*, et, *reversus est*: Ita Græcis dictum est et ἐτράπετο et ἐτράπη.

Ver. 236. παναίολον.] Vide supra ad β'. 816.

Ver. 238. τό γε] ἔγχος.

- Κερίδις, ἥς ἔτι χάριν ἴδε, πολλὰ δ' ἔδωκε·
 Πρῶτ' ἑκατὸν βῆς ὤκνε, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη
 245 Αἶγας ὁμῶ καὶ οἷς, τὰ οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο.
 Δὴ τότε γ' Ἀτρείδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξε·
 Βῆ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.
 Τὸν δ' ὥς ἔν ἐνόησε Κόων, ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
 Πρεσβυγενὴς Ἀντηνορίδης, κρατερόν ῥά ἐ πένθος
 250 Ὀφθαλμὸς ἐκάλυψε, κασιγνήτοιο πεσόντος·
 Στῆ δ' εὐρὰξ σὺν δαυρὶ, λαδῶν Ἀγαμέμνονα δῖον·
 Νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσην, ἀγκῶνος ἔνερθεν,
 Ἀντικρὺ δὲ διέσχε φαεινοῦ δουρὸς ἀκκῆ.
 Ῥίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 255 Ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο,

Quam virginem duxerat, cujus nondum gratiam perceperat, multa autem de-
 Primum centum boves dedit, deinde autem mille promisit [dorat:

- 245 Capras simul et oves, quæ ei multæ-admodum pascebantur.
 Tum sane Atrides Agamemnon eum interfectum-spoliavit;
 Abiitque ferens per turbam Achivorum arma pulchra.
 Hunc autem ut vidit Coon, clarus inter homines,
 Major-natu Antenoridae, vehemens eum dolor
 250 Oculos cooperuit, ob fratrem prostratum:
 Stetit itaque a latere cum hasta, latens Agamemnona nobilem;
 Percussitque ei brachium medium, cubitum infra,
 In contrariam vero partem perripit splendide hastæ cuspis.
 Cohorruit vero tum rex virorum Agamemnon:
 255 At ne sic quidem cessavit a pugna, atque prælio,

247 Ἀχαιῶν] abest a MS.

Ver. 240. Σπάσσατο.] Ita edidit *Barne-*
sius *Vulg.* σπάσατο. Minus recte. Pri-
 mam enim corripit.

Ver. 241. κοιμήσατο χάλκισον ὕπνον.] *Virg.*

Olli dura quies oculos et ferreus urget
 Somnus, in æternam clauduntur lumina noctem.
Æn. X. 745.

Quod non negaverim, inquit *Macrobius*,
cultius a Marone prolatum. lib. V. cap. 11.

Ver. 245. ἥς ἔτι χάριν ἴδε.] *E* qua non-
 dum prolem suscepit. Cæterum qua ra-
 tione, χάριν, hic ultimam producat; item
 ἀντικρὺ, ver. 255. et τὶ, ver. 265. vide su-
 pra ad α'. 51. n. 8.

Ibid. πολλὰ δ' ἔδωκε.] *Elegantissime ex*

adverso apud *Euripidem* *Medea* de nubent-
 tium dote,

Πάντων δ' ὅς' ἐς' ἐμψυχὰς, καὶ γνώμην ἔχω,
 Γυναικίς ἴσμεν ἀθλιότατον φυτόν·
 Ἄς πρῶτα μὲν δεῦ' ὑπερβόλῃ
 Πόσιν πρῆσται, δευτέρῃ τὴν σάματος.
Med. 230.

Ver. 247. καλά.] Vide supra ad β'. 45.

Ver. 252. ἔνερθεν.] *Al.* ὑπερθεν,

Ver. 255. μάχης ἠδὲ πτολέμοιο.] Vide
 supra ad η'. 252. et 279.

Ver. 256. ἀνεμοτρεφὶς ἔγχος.] *Eustath.*
 Τὸ τραφὲν καὶ ἐγγυμνασθὲν τὰς ἵνας ἀνέμους,
 καὶ διὰ τῆτο σπέρρον καὶ ἐκ εὐδραυστον, ἀλλ'
 εὐτονον — Διὸ καὶ ἡ τῷ Ἀχιλλεῖως μελία —

- Ἄλλ' ἐπόρουσε Κόωνι, ἔχων ἀνεμοτρεφές ἔγχος.
 Ἦτοι ὁ Ἰφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον
 Ἐλκε ποδὸς μεμαῶς, καὶ αὖτεi πάντας ἀρίστους·
 Τὸν δ' ἔλκοντ' ἀν' ὄμιλον, ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης,
 260 Οὔτῃσε ξυστῶ χαλκῆρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα·
 Τοῖο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
 Ἐνθ' Ἀντήνορος υἱὲς ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῆϊ
 Πότμον ἀναπλήσαντες, ἔδυν δόμον Ἀΐδος εἶσω·
 Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπαλεῖτο στίχας ἀνδρῶν,
 265 Ἐγχεῖ τ', ἄορί τε, μεγάλοισί τε χειρμαδίοισιν,
 Ὅφρα οἱ αἰῖμ' ἔτι φερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἶμα,
 Ὅξεῖται ὀδύναι δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.

Sed irruit in Coonem, tenens ventis-auctam et firmatam hastam.

Ille quidem Iphidamanta fratrem et eodem-patre-natum

Trahebat pede festinans, et inclamabat quosque fortissimos:

Illum autem trahentem per turbam, sub clypeo umbone-munito,

- 260 Vulneravit [Agamemnon] bastili ærato, solvitque membra;

Ejusque super Iphidamante caput abscedit astans.

Ita illic Antenoris filii sub Atrida rege

Fato expleto, descenderunt in domum Orci:

Sed hic aliorum obibat ordines virorum,

- 265 Hastaque, enseque, magnisque saxis,

Quamdiu ei sanguis adhuc calidus exilliebat e vulnere:

At postquam vulnus quidem siccatum est, cessavitque sanguis,

Acuti dolores subierunt robur Atridæ.

257 ἦτοι ἰφ.] MS. omisso art. ὁ. 260 χαλκῆρεϊ] F. A. J. 263 ἔβαν] MS.

“ Πηλίε ἐκ κορυφῆς —.” “ Ἄλλοι δὲ ἀνεμοτρεφεῖς φασι, τὸ πῦρον καὶ εὐκίνητον. Clark. Prior-rem interpretationem sequitur Schol. Lips. Ern.

Ver. 257. Ἦτοι ὁ ἰφ.] Int. Coon. Lenius foret ἦτοι ὄγ' ἰφ. ut alibi est. Ern.

Ver. 260. Οὔτῃσε] Ex ὑτάω. Nam ex ὑτάζω sit ὑτασε, penultima correpta.

Ver. 266. ἀνήνοθεν] Non ex præterito, quod vocant, ἀνήνοθα· sed ex aoristo, ἀνήνοθον. Alioqui non constaret temporum ratio. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 268. Ὅξεῖται δύναι] Barnesius in duobus MSS. reperit, Ὅξεῖται δ' ὀδύναι. Quod et ipsum ferri qui possit, vide supra ad α'. 57.

Ibid. Μένος Ἀτρεΐδαο.] Sic, βίη Ἡρακλε-είνη, et similia. Vide supra ad β'. 658.

Ver. 269. ἀδίνσαν ἔχη βέλος ὄξυν —, δριμύν, — πικρὰς ἀδίνας] De multiplici hac et composita verborum copia, Hermogenes: “ Ὅταν πολλὰ ὀνόματα ἔχη τις ἰσότιμα, καὶ ὁμοίως ἔχοντα ἐνάργειαν χηρήσιμον, ἢ ποικιλίαν ἀρμόξει. Ὅϊον (Il. λ'). Ὀμηρος, — “ Ἐχομεν “ ὄξυν, δριμύν, πικρόν.” Hermog. περὶ μεθόδου δεινότητος, cap. 4. Quando e contrario copia hæc evitari debeat, vide ad *Odys.* τ'. 204. 205. etc. *Dionysius Halicarn.* de eadem varietate verba faciens, πῶς ἂν συναγάγῃς ἥθος καὶ τὴν γνώμην τέχνη, eosdem hosce versiculos exemplo adducit, *lib. qui inscribitur Τέχνη*, c. 12. De iisdem versi-

- 270 Ὄς δ' ὅταν ὠδίνεσαν ἔχῃ βέλος ὀξὺ γυναῖκα,
 Δριμὺ, τό, τε προΐεῖσι μογοςόκοι Εἰλείθυιαι,
 Ἥρης θυγατέρες, πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι
 Ὄς ὀξεῖ ὀδύναι δύνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 Ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἥχθετο γὰρ κῆρ.
 275 Ἦῦσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγανώς·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 Ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισι
 Φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ ἐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς
 Εἶασε Τρώεσσι πανημέριον πολεμίζειν.
 280 Ὄς ἔφαθ' ἡνίοχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τὰ δ' ἐκ ἄκοντε πετέσθην·
 Ἀφρεον δὲ σήθεα· ραίνοντο δὲ νέρθε κονίη,
 Τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντε.

- Ut vero cum parturientem tenet telum doloris acutum mulierem,
 270 Acerbum, quod utique immittunt partuum-præsidēs Ilithiæ,
 Junonis filiæ, amarorum dolorum arbitriæ:
 Sic acuti dolores subierunt robur Atridæ.
 In currum igitur insiliit, et aurigæ præcepit
 Naves ad cavas currum-agere; cruciabatur enim corde.
 275 Clamavit autem intentissima-voce Danaïs vociferans;
 "O amici, Argivorum ductores, et principes,
 "Vos quidem nunc a navibus arcete pontum-transcuntibus
 "Prælium grave; quoniam non me providus Jupiter
 "Permisit cum Trojanis per-totam-diem pugnare."
 280 Sic dixit: Auriga autem flagellabat júbis pulchros equos
 Naves versus cavas: ii autem non inviti volabant;
 Spumabantque pectoribus; aspergebanturque subtus pulvere,
 Laborantem regem a prælio seorsum ferentes.

275 ἦῦσε] MS. F. A. J. R. recte. 280 ἵμασε] F. A. J. R. bene. 281
 ἀίκοντε] MS. quod non displicet, dactyli melius celeritati conveniunt,
 quam spondei. 285 φέροντες] MS.

bus Plutarchus: Ταῦτα ἔχ' Ὅμηρον αἱ γυναῖκες, ἀλλ' Ὅμηρίδα γράψαι λέγουσι, τικῶσαν ἢ τίκτηνταν ἔτι, καὶ τὸ μίγμα τῆς ἀλγηδίνος ὁμῶς πικρὸν καὶ δύνει γινόμενον ἐν τοῖς σπλάγχνοις ἔχουσαν. Iib. de Amore prolis.

Ver. 270. Μογοςόκοι Εἰλείθυιαι,] Non sunt portuum præsidēs, sed dolorum creatrices; ut etymologia, et h. l. contextus

docent. Male Schol. Pseudo-didym. αἱ τῶς μόγης κεφίζουσαι τῶν τικτωσῶν. Unde enim verbo vis levandi doloris? Schol. Lips. αἱ ἐπὶ τῶν μόγης τικτωσῶν τεταγμέναι. Inepte. Ern.

Ver. 271. Θυγατέρες,] Vide supra ad α'. 598.

- Ἐκτωρ δ', ὡς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κίοντα,
 285 Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὖσας·
 Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 Ἄνδρες ἔς ἐ, φίλοι, μνήσασθε δὲ Δέριδος ἀλκῆς·
 Οἶχετ' ἀνὴρ ὤριςτος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκε
 Ζεὺς Κρονίδης· ἀλλ' ἰδὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους
 290 Ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρησθε.
 Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάσθε.
 Ὡς δ' ὅτε πέ τις θηρευτὴρ κύνας ἀργιόδοντας
 Σείη ἐπ' ἀγροτέρῳ συτὶ καπρίῳ, ἥ ἐ λείοντι·
 Ὡς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεῦε Τρῶας μεγαθύμους
 295 Ἐκτωρ Πριαμίδης, βροτολοιγῷ ἴσος Ἀρηϊ·
 Αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει·
 Ἐν δ' ἔπεσ' ὑσμίνῃ, ὑπεραεὶ ἴσος ἀέλλῃ,
 Ἥ τε καθαλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.

- Hector vero, ut vidit Agamemnonem abeuntem,
 285 Trojanosque et Lycios hortabatur, alte vociferans;
 "Trojani, et Lycii, et Dardani cominus-pugnantes,
 "Viri estote, amici, et mementote impetuosæ fortitudinis:
 "Abiit vir ille fortissimus, mihiq̃ue magnam gloriam dedit
 "Jupiter Saturnius: sed recta impellite solidos-ungulis equos
 290 "In fortes Danaos, ut ampliorem gloriam referatis."
 Sic locutus, concitavit robur et animum ejusque.
 Ut vero cum aliquis venator canes candidis-dentibus
 Instiget in sylvestrem suum aprum, vel leonem:
 Sic in Achivos instigabat Trojānos magnanimos
 295 Hector Priamides, hominum-perniciē par Marti:
 Ipse autem inter primos, magnos animos habens gradiebatur;
 Irruebatque in prælium, desuper-flanti similis procellæ,
 Quæ utique desiliens ferrugineum pontum concitat...

293 συτὶ κάπρῳ] F. A. J. quod et ipsum ferri potest, ut est infra v. 324.
 294 Ἀχαιοῖσι] MS. F. A. R. J. recte.

Ver. 278. μητίσται] Vide supra ad α΄.
 175.
 Ver. 279. Εἵασε] Vide supra ad δ΄. 42.
 Ver. 280. ἵμασιν] Vide supra ad α΄. 140.
 Ver. 282. Ἀφρῖον δὲ εἴθια] Pronunciabatur, ἄφρυν δὲ εἴθην. Quomodo et scribi postea ceptum est.
 Ver. 283. ἀπᾶνυσθι] Vide supra ad α΄.
 349.

Ver. 289. μώνυχας ἵππους] Virgil.
 — solido — ungula cornu. Georgic. III. 88.
 Ver. 291. ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάσθη.]
 Vide supra ad β΄. 451.
 Ver. 295. et 300. Πριαμίδης.] Vide supra ad α΄. 398.
 Ver. 296. ἰβεβήκει.] Si, προβήκει, dix-

- Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριζεν
 300 Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν;
 Ἀσσαῖον μὲν πρῶτα, καὶ Αὐτόνοον, καὶ Ὀπίτην,
 Καὶ Δόλοπα Κλυτίδην, καὶ Ὀφέλτιον, ἡδ' Ἀγέλαον,
 Αἴσυμνόν τ', ὦρὸν τε, καὶ Ἴππόνοον μενεχάρμη·
 Τῆς ἅρ' ὅγ' ἡγεμόνας Δαναῶν ἔλεν· αὐτὰρ ἔπειτα
 305 Πληθύν· ὡς ὅποτε Ζέφυρος νέφεα συφελίξῃ
 Ἀργέσας Νότοιο βαθεῖη λαίλαπι τύπτων·
 Πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ' ἄχνη
 Σκιδνάται, ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς·
 Ὡς ἄρα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἐκτορι δάμνατο λαῶν.
 310 Ἐνθα κε λοιγὸς ἦν, καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο,
 Καὶ νύ κεν ἐν νήεσσι πέσον Φεύγοντες Ἀχαιοὶ,
 Εἰ μὴ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Ὀδυσσεύς·
 Τυδεΐδῃ, τί παθόντε λελάσμεθα θέριδος ἀλκῆς;

Tunc quem primum, quem vero ultimum interfecit

- 300 Hector Priamides, quando ei Jupiter gloriam dedit?

Assæum quidem primum, et Autonoum, et Opitem,

Et Dolopem Clytidem, et Opheltium, et Agelaum,

Æsymnumque, Orumque, et Hipponoum fortiter-prælium-sustinentem:

Hos quidem ille principes Danaorum interfecit; at deinde

- 305 Plebem: veluti quum Zephyrus nubes agitet

Velocis Noti ingenti vortice-imbrifero verberans:

Creber autem tumidus fluctus volvitur, in altum vero spuma

Spargitur venti multivago flatu:

Sic utique crebra capita ab Hectore domabantur plebis.

- 310 Tum vero exitium fuisset, et ineluctabile-malum-afferentia facinora edita

Et sane ad naves pulsi essent fugientes Achivi,

[fuissent,

Nisi Tydidem Diomedem hortatus fuisset Ulysses;

"Tydide, quid passi obliviscimur impetuosae fortitudinis?"

305 ὡς ποτὶ] MS. vitiose. 315 εἴ κε] MS. bene.

isset; jam non constitisset temporum ratio. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 305. Ζέφυρος νέφεα συφελίξῃ Ἀργέσας Νότοιο] Ἀργίσην, ὑφ' ἧς τὰ συναγόμενα ἴεθι — ὁ Ζέφυρος ἔλωθε διασκιδνάναι. Eustath. ex Strabone.

Ver. 307. τρόφι κῦμα] Τρόφι vox Ionica pro μέγα, ut interpretatur glossa MS. Lips. Herodot. IV. 9. ἐπιὰν δὲ γίνωνται

τρόφεις pro ἀνδρωθέντες, ubi adoleverint ad virilem magnitudinem. Ern.

Ver. 313. τί παθόντε λελάσμεθα] Vide supra ad θ'. 229. et 234.

Ver. 315. κορυθαίολος] Vide supra ad β'. 816.

Ver. 318. νεφεληγερέτα] Vide supra ad α'. 175.

- 315 Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο· δὴ γὰρ ἔλεγε-
 Ἔσσεται, εἴ κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἑκτορ. [χος
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 Ἥ τοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
 Ἥμεων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Τρωσὶν δὴ ἐδέλει δῆναι κράτος, ἥπερ ἡμῖν.
 320 Ἥ, καὶ Θυμβραῖον μὲν ἄφ' ἵππων ὥσε χαμαῖζε,
 Δαρυῖ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ἀντίθεον δρεάποντα Μολίονα τοῖο ἀνακτος.
 Τὲς μὲν ἔπειτ' εἶασαν, ἐπεὶ πολέμῳ ἀπέπαυσαν.
 Τὰ δ' ἂν ὅμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὥς ὅτε κάπρω
 325 Ἐν κυσὶ θηρευτῆσι μέγα φρονέοντε πῆσῃτον·
 Ὡς ὄλεκον Τρῶας παλινορμένῳ αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἑκτορα δῖον.
 Ἐνθ' ἐλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε, δῆμῳ ἀρίστῳ,

“ Verum age, huc adsis, amice; prope me sta: certe enim probrum

315 “ Erit, si naves ceperit pugnam-expedit-ciens Hector.”

Eum autem respondens allocutus est fortis Diomedes;

“ Certe ego manebo et sustinebo; sed parum

“ Nostri erit usus; quoniam nubes-cogens Jupiter

“ Trojanis utique mavult dare victoriam, quam nobis.”

320 Dixit, et Thymbræum quidem ab equis dejecit in terram,

Hasta percussum mammam sinistram: Ulysses vero

Deo-parem famulum Moliona regis.

Atque hos quidem deinde missos-fecerunt, quando a pugna cessare-fecerant.

Ipsi autem per turbam euntes turbabant, sicut quando apri duo

325 In canes venaticos magnanīmi irruunt:

Sic hi perdebant Trojanos cum-impetu-conversi-a-fuga: Atque Achivi

Laete a fugiendo respirabant Hectorem nobilem.

Tunc iidem ceperunt currumque et viros, plebis fortissimos,

Ibid. [λκκ] Id. vitiose. et gloss. adscripta καταλάβη. 519 βέλεται pro
 ἰδίλει] MS. 523 εἶασιν] MS.

Ver. 325. εἶασαν.] Vide supra ad β'.
 42.

Ver. 326. 327. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ] Ordo
 verborum perturbatius positorum est:
 αὐτὰρ Ἀ. φεύγοντες Ἑκτορα δῖον, ἀσπασίως
 ἀνέπνεον. Ἀσπασίως, ἡδῶς, περιχαρῶς.
 Hesych. Imitatus est Apollon. lth. II.
 750. Ern.

Ver. 528. ἐλέτην] Diomedes et Ulysses.

Ver. 530. οὐδὲ ἔς] Ita hic legendum
 existimo, quomodo et supra, β'. 832. Sed
 et in uno MS. ita hic scriptum reperit
 Barnesius. Ipse tamen cum Vulgatis edi-
 dit, ἐδὲ ἐς: ut sit “ Anapæstus (inquit) in
 “ quarto loco.” Quod et valde est incon-
 cinnum, et Homero nusquam usitatum.
 Cæterum qua ratione, ἐδὲ, hic ultimam
 producat; vide supra ad α'. 51. n. 10.

- Υἷε δὴ Μέρωπος Περκωσίε, ὃς περὶ πάντων
 330 Ἦιδεε μαντοσύνας, ὃδ' ἔς παῖδας ἔασκε
 Στείχειν εἰς πόλεμον φθισήνορα· τῷ δέ οἱ ἔτι
 Πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
 Τῆς μὲν Τυδείδης δευρικλειτὸς Διομήδης,
 Θυμῆ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν, κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα·
 335 Ἰππόδαμον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ Ὑπείροχον ἐξενάρριζεν.
 Ἐνθα σφιν κατὰ ἴσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίῳν,
 Ἐξ Ἰδης καθορῶν· οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάρριζον.
 Ἦτοι Τυδέος υἱὸς Ἀγαστροφον ἔτασε δευρὶ
 Παιονίδην ἥρωα, κατ' ἰσχίον· ἔ γάρ οἱ ἵπποι
 340 Ἐγγυὲς ἔσαν προφυγεῖν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.
 Τῆς μὲν γὰρ Δεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν· αὐτὰρ ὁ, πεζὸς
 Θῶνι διὰ προμάχων, εἴως φίλον ὤλεσε θυμόν.

- Filios duos Meropis Percosii, qui supra omnes
 330 Norat vaticinandi-artes, neque suos filios sinebat
 Proficisci ad bellum viros-perdens: illi vero ei neutiquam
 Paruerunt: fatā enim ducebant nigræ mortis.
 Hos quidem Tydides hasta-inclytus Diomedes,
 Anima et vita privatos, inclytis armis spoliavit;
 335 Hippodamum vero Ulysses et Hyperochum interfecit.
 Tunc illis æquatam pugnam extendit Saturnius,
 Ex Ida despiciens: hi vero sese invicem occidebant.
 Ac quidem Tydei filius Agastrophum vulneravit hasta
 Pæonidem heroem, ad coxam: Non enim ei equi
 340 Prope erant ad effugiendum: devius utique valde fuerat animi:
 Hos enim famulus scorsum tenebat; sed ipse, pedestris
 Ruebat per primos-pugnatores, donec suam perdidit animam.

330 ἔδ' ἔς] MS. F. A. J. sic et supra β'. 832. ubi vide. 331 εἰσὶν
 ἰς πολ.] MS. F. A. J. R. quod prætulerim: ne ἰς nimis frequentetur:
 et quia Homerus seq. consona solet ἰς dicere. 333 δουρίκλυτας]
 MSS. edd. vet. 335 Ὀδυσσεύς] MS. F. A. I.

Ver. 331. φθισήνορα] Vide supra ad β'. 833.

Ver. 333. δευρικλειτός] Ita edidit Barne-
 sius: Recte, ut mihi quidem videtur.
 Vulgg. δευρικλυτός. Quod penultimam
 corripit: Neque in his solet esse licentia.
 Vide supra ad ι'. 55.

Ver. 337. οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάρριζον.] Ridi-
 culus plane ad hunc locum Spondanus:
 "Quinam Græcorum a Trojanis interfici-

untur? Nodus est mihi difficillimus;
 "quem qui dissolverit, Ædipus per me es-
 "to." Quasi scilicet interfectos nullos
 oportuisset narratos, nisi nominatim dic-
 tos.

Ver. 338. οὐτασι] Vide supra ad α'.
 140. et ad δ'. 525.

Ver. 340. ἀάσατο] Vide supra ad ι'.
 116. Clark. Sensus: vehementer enim
 erraverat, cum eos jusserat procul haberi

- Ἐκτωρ δ' ὅξ' ὃ νόησε κατὰ σίχας, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτὰς
 Κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες·
 345 Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 Αἶψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἑόντα·
 Νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται, ὄβριμος Ἐκτωρ·
 Ἄλλ' ἄγε δὴ σέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.
 Ἦ ῥα, καὶ ἀρπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 350 Καὶ βάλεν· ἐδ' ἀφάμαρτε τιτυσκόμενος κεφαλῇφιν
 Ἀκρην κακκόρουθα· πλαγχθῇ δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκὸς,
 Οὐδ' ἔκετο χρῶα καλόν· ἐρύκαπε γὰρ τρυφάλεια
 Τρίπτυχος, αὐλῶπις, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Ἐκτωρ δ' ὥκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὀμίλῳ·
 355 Στῇ δὲ γνύξ ἐριπὼν, καὶ ἐρείσατο χεῖρὶ παχείῃ
 Γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψεν.

Hector vero illico animadvertit per ordines, concitusque ferebatur in ipsos
 Cum clangore; simulque Trojanorum sequebantur phalanges;

- 345 Illum autem conspicatus cohorruiit pugna strenuus Diomedes,
 Statimque Ulysssem allocutus est prope existentem;

“In nos jam ista pernicies volvitur, furibundus Hector:

“Verum age quæso stemus, et arceamus sustinentes.”

Dixit, et vibratam emisit prælongam hastam,

- 350 Et percussit; neque aberravit collimans in caput
 Summam juxta galeam: excussum autem est ab ære æs,
 Neque pervenit ad cutem pulchram: prohibuit enim galea
 Triplex, oblonga, quam ei dedit Phæbus Apollo.
 Hector vero velociter procul recurrit, immistusque est turbæ;
 355 Constititque in genua lapsus, et sustentabat se manu robusta
 Terra: oculos vero nigra nox cooperuit.

341 ἔχει] MS. male. 345 τόνδ' ἰδὼν] T. Ibid. ἐνόησε βοὴν] MS. v. not.

346 Ὀδυσσεύς] MS. 348 σέωμεν] Edd. vett. Ibid. ἀλεξώμεσθα] MS.

351 πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκοφιν] Id. 352 κακὸν] F. A. 1. male. 353
 δ' αὐλῶπις] MS.

pugna, eoque commiserat, ut iis uti non
 posset in periculo. *Enn.*

Ibid. δὲ] Alii hic scribunt, δῆ. Sed ni-
 hil opus. Vide supra ad α'. 51.

Ver. 344. Κεκληγώς] Vide supra ad
 β'. 314.

Ver. 345. ἰδὼν ῥίγησε] Fuere apud an-
 tiquos qui legerent, ἰδὼν ἐνόησε. Veriti
 nimirum, ne timidus videretur Diomedes.
 Inepte admodum. Nam et supra idem

vir fortissimus, ver. 317. — ἀλλὰ μίνυνθα
 Ἡμέων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγόετα Ζεὺς
 Τρωσὶν δὴ ἐδίλει δῆναι κράτος, ἥπερ ἡμῖν.
 Et Agamemnon, etiam tum cum fortissime
 se gereret, ver. 254. ῥίγησεν, τ' ἄρ' ἔπει-
 σα —, Ἄλλ' ἔδ' ὥς ἀπίληγε μάχης. *Clark.*
 Ἐνόησε etiam MS. L. habet, ut et infra
 ver. 598. sed glossa tamen adscripta: ἐφο-
 βήθη.

Ibid. βοὴν ἀγαθὴς] Vide supra ad β'. 408.

- "Οφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δέξατος ᾤχετ' ἐρῶν,
 Τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείσατο γαίης·
 Τόφρ' Ἐκτωρ ἄμπνυτο, καὶ ἅψ ἐς δίφρον ὀρέσας,
 360 Ἐξέλασ' ἐς πληθὺν, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
 Δαρὶ δ' ἐπαΐσσαν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 Ἐξ αὖ νῦν ἐφυγες θάνατον, κύον· ἥ τέ τοι ἄγχι
 Ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ' ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὦ, μέλλεις εὐχέσθαι, ἰὼν ἐς δῶπον ἀκόντων.
 365 Ἦ θὴν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
 Εἴπε τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρροδός ἐστι·
 Νῦν αὖ τες ἄλλες ἐπιείσομαι, ὃν κε κιχέω.
 Ἦ, καὶ Παιονίδην δερικλυτὸν ἐξενάρξιζεν.
 Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο,
 370 Τυδεΐδῃ ἐπὶ τόξα τιταίνετο, ποιμένι λαῶν,

Dum vero Tydides ad petendam hastam ibat, quam emiserat,
 Longe per primos-pugnatores, ubi ei defixa fuerat in terram;
 Interea Hector rediit ad se, et rursus in currum insiliens,

360 Egit in turbam, et evitavit mortem nigram.

Hasta autem irruens allocutus est fortis Diomedes;

" Utique nunc effugisti mortem, canis: Certe tibi prope

" Venit malum: jam autem denuo te eripuit Phæbus Apollo,

" Cui soles vota facere cum proficisceris in stridorem jaculorum.

365 " At tandem sane te conficiam, quum in posterum occurrero,

" Si forte aliquis et mihi deorum adjutor est:

" Nunc interim alios persequar, quemcunque deprehendere potuero."

Dixit, et Pæonidem hasta-inclytum interfectum-spoliabat.

At Alexander, Helenæ maritus comas-pulchræ,

370 In Tydidem arcus tendebat pastorem populorum,

357 δέξατος] MS. 358 γαίη] Id. 363 ἐρύσατο] MS. edd. vett.

Ver. 348. στίμωμιν,] Ita edidit Barnesius; quomodo et infra scriptum est, χ'. 251. Ut scilicet pronuncianum sit, στίμωμιν. Al. στίμωμιν. Quod et ipsum more Ionico, ferri possit. Clark. Στίμωμιν habet etiam MS. L. Ern.

Ver. 350. Καὶ βάλεν' — κισφαλῆφιν Ἀκρον κακκόρουδα.] Virgil.

———— apicem tamen incita summum

Hasta tulit, summasque excussit vertice cristas.

Æn. XII. 492.

Ver. 352. καλόν.] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 356. ἀμφὶ δὲ ὅσσι] Al. ἀμφὶ δ' οἱ ὅσσι.

Ver. 363. ἐρύσσατο] Ita edidit Barnesius; Recte. Vulg. ἐρύσατο. Quod antepenultimam corripit.

Ver. 364. δῶπον] Vide supra ad δ'. 455.

Ver. 369. Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης] Qua ratione, Ἀλέξανδρος, hic ultimam producat; item, κικλιμένος, ver. 371. et μιν, ver. 376. et δι, ver. 378. et εὐχόμενος, ver. 379. vide supra ad α'. 51. n. 8. 10.

- Στήλη κεκλιμένος, ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
 "Ἴλε Δαρδανίδαο, παλαιῷ δημογέροντος.
 ἦτοι ὁ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφῃ ἰφθίμοιο
 Αἴνυτ' ἀπὸ σήδεσφι παναίολον, ἀσπίδα τ' ὤμων,
 375 Καὶ κόρυθα βριαρῆν· ὁ δὲ τόξῳ πῆχυν ἀνεῖλκε,
 Καὶ βάλεν, ἐδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλος ἔκφυγε χεῖρὸς,
 Ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἀμπερὲς ἰὸς
 Ἐν γαίῃ κατέπηκτο· ὁ δὲ μάλα ἠδὺ γελάσσας,
 Ἐκ λόχῳ ἀμπήδησε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα·
 380 Βέβληται, ἐδ' ἄλιον βέλος ἔκφυγεν· ὥς ὄφελόν τοι,
 Νείατον ἐς κενεῶνα βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἐλέσθαι·
 Οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
 Οἷτε σε πεφρίκασι, λέονθ' ὥς μηκάδες αἶγες.
 Τὸν δ' ἐταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

Columnnam sibi prætentam-habens, viri-defuncti ad sepulchrum,

Ili Dardanidæ, prisci senis-honorati.

Ille quidem thoracem Agastrophî fortis

Detrahebat a pectore ornatu-multum-vario insignem, clypeumque ab hume-

375 Et cassidem gravem: hic vero arcus cornu traxit, [ris,

Et percussit, (nec ei irritum prorsus telum effugit manu,)

Plantam dextri pedis: penitus vero sagitta

In terram defixa est. Hic autem valde suaviter ridens,

Ex insidiis exiliit, et glorians verbum dixit;

380 "Vulneratus es, nec irritum telum effugit: utinam tibi,

"Imum in ile jaculatus, vitam eripuissem:

"Sic enim Trojani respirassent a calamitate,

"Qui utique te horrent, leonem velut balantes capræ."

Hunc autem non expavefactus allocutus est fortis Diomedes;

372 Ἰλλε] F. A. J. ut 166.

Ver. 371. κεκλιμένος,] Vide supra ad α'.

509. 314.

Ibid. ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ,] Male ver-
 tit viri defuncti ad sep. secutus interpre-
 tationem verbi græci, cui analogia repug-
 nat. Nam ἀνδροκμητος nullo modo potest
 esse in quo est mortuus repositus. Ἀνδρόκ-
 μητος τύμβος opponitur vulgari sepulcro,
 cui nihil ornamentum ab hominibus accessit,
 in quo nulla στήλη. Ern.

Ver. 374. Αἴνυτ' ἀπὸ] Occupatus erat in
 detrahendo etc. Cæterum de prosodia
 vocis αἴνυτο, vide supra ad γ'. 260.

Ibid. παναίολον,] Vide supra ad β'.

816.

Ver. 383. πεφρίκασι,] Vide supra ad
 β'. 314.

Ver. 385. κέρα] Alii "arcu" interpre-
 tantur, alii "cincinnis."

Ibid. παρθένοπιπᾶ] "Ἐπεροὶ παρθένοπιπᾶ
 γράφουσιν, ὅ ἐστι παρθένοις ἰοικῶς τὴν ὄψιν.
 Eustath.

Ver. 386. Εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον] Pronun-
 ciabatur, Εἰ μὲν δὴ ἑντίβιον.

Ver. 390. Κωφὸν γὰρ βέλος] Virgil.

- 385 Τοξότα, λαβητήρ, κέρα ἀγλαῖ, παρθενοπιῖπα·
 Εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι περὶρηθείης,
 Οὐκ ἂν τοι χραίσμησι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί.
 Νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς, εὐχεται αὐτῶς.
 Οὐκ ἀλέγω, ὥς εἰ με γυνὴ βάλοι, ἢ πάϊς ἄφρων·
- 390 Κωφὸν γὰρ βέλους ἀνδρὸς ἀνάγκιδος ἐτιδανοῖο.
 Ἦτ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρη,
 Ὅζυ βέλους πέλεται, καὶ ἀκήριον αἵψα τίδησι·
 Τῷ δέ, γυναικὸς μὲν τ' ἀμφίδρυφοί εἰσι παρειαί,
 Παῖδες δ' ὀρφανικοί· ὁ δέ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύθων
- 395 Πύθεται· οἶωνοὶ δὲ πέρι πλέες, ἥε γυναῖκες. [θῶν
 "Ὡς φάτο· τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς δευρικλυτὸς ἐγγυθεν ἐλ-
 "Εση πρόςθ'· ὁ δ' ὀπισθε καθεζόμενος, βέλους ὠκὺ
 "Εκ ποδὸς εἴλκ'· ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγεινή.
 "Ες δίφρον δ' ἀνόρεσε, καὶ ἡνίοχῳ ἐπέτελλε

- 385 "Sagittarie, convitiator, cornu clare, puellarum-observator-callide:
 "Si quidem jam aperte contra cum armis periculum faceres,
 "Non utique tibi profuturus esset arcus et crebrae sagittae:
 "Nunc vero postquam me perstrinxeris plantam pedis, gloriaris inaniter.
 "Pro nihilo habeo, perinde ac si me mulier percussisset, aut puer insipiens:
- 390 "Leve enim est telum viri imbellis, nullius pretii.
 "Certe aliter a me, etiam si vel paululum attigerit,
 "Acutum telum exit, et virum exanimem statim reddit:
 "Ac illius uxoris quidem ambæ statim laceratae sunt genæ,
 "Liberique orbi; ipse autem sanguine terram rubefaciens
- 395 "Putrescit; alites vero circum plures sunt, quam mulieres."
 Sic dixit: Hunc autem Ulysses hasta-inclytus prope veniens
 Stetit ante; is autem a tergo desidens, telum velox
 Ex pede traxit; dolor vero per corpus venit gravis.
 In currum itaque conscendit, et aurigæ præcepit

389 ὦς εἰ] MS. ut infra 467. bene. 395 περιπλέεις] F. A. J. T. 400 γλα-
 φυροῖσιν ἱλαύνειν] MS. 402 ἱλαβεῖ] Id. F. A. I.

telumque imbellis sine ictu.

Æn. II. 544.

Clark. Male retinuit vitium ed. Barn.
 κωφὸν, pro κωφόν. Ern.

Ver. 392. πίλινται,] Eustath. in Com-
 mentar. πέτιται.

Ver. 395. πέρι πλέεις,] Al. περιπλέεις.
 Minus recte.

Ver. 397. "Εση πρόςθ'· ὁ δ' ὀπισθῆ] Virg.

genitor nati parma protectus abiret.

Æn. X. 800.

Ibid. ὠκὺ] Al. ὀζὺ.

Ver. 401. Οἶώθη δ' Ὀδυσσεύς] Virgil.

Jamque adeo super unus eram.

Æn. II. 567.

Ver. 402. παρήμενιν,] Eustath. in Com-
 mentar. παρήμενιν.

Ver. 408. ὄττι] Vide supra ad α'. 557

- 400 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.
Οἰώθη δ' Ὀδυσσεὺς δευρικλυτὸς, εἰδὲ τις αὐτῶ
Ἀργείων παρήμενεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας.
Ὅχθήσας δ' ἄρ' αἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν·
"Ὀῖμοι ἐγὼ, τί πάθω; μέγα μὲν κακὸν, αἶκε φέσω-
405 Πληθὺν ταρβήσας· τὸ δὲ ρίγιον, αἶκεν ἀλῶ [μαι,
Μῆνος· τὰς δ' ἄλλας Δαναὰς ἐφόβησε Κρονίων.
Ἀλλὰ τίη μοὶ ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Οἶδα γὰρ, ὅττι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο·
"Ὅς δέ κ' ἀριστεύῃσι μάχῃ ἐνι, τόνδε μάλα χρεὼ
410 Ἑσάμεναι κραιπερώς, ἥτ' ἐβλητ', ἥτ' ἐβαλ' ἄλλον.
Ἐως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων σίχες ἤλυθον ἀσπισάων·
Ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
Ὡς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοὶ

400 Naves versus cavas agere currum: dolebat enim corde.

Solus autem relictus est Ulysses hasta-inclytus, neque quisquam apud ipsum Argivorum manebat, quoniam timor ceperat omnes.

Ingemiscens itaque dixit ad suum magnum animum;

"Hei mihi! ego, quid agam? [quid mihi eveniet?] ingens quidem malum,

405 "Multitudinem metuens; illud autem pejus, si interceptus fuero [si fugero,

"Solus: cæteros quippe Danaos in fugam vertit Saturnius.

"Sed cur mihi hæc meus disserit animus?

"Novi enim, quod ignavi quidem recedunt a pugna:

"Qui vero strenuus est in prælio, hunc omnino oportet

410 "Stare constanter, sive feriat, sive feriat alium."

Dum is hæc versabat in mente et in animo,

Interim Troum ordines supervenerunt clypeatorum;

Concluseruntque in medio, intra se pestem collocantes.

Ut vero cum in aprum undique canes florentesque ætate juvenes

401 τ.] T. quod aliæ edd. post male secutæ sunt. 408 ὅτι] MS. 409 ὅς

δὲ μὴν ἀρ.] MS. 410 ἐβητ'] Id. 413 ἔλσαν] F. A. J.

Ibid. ἀποίχονται πολέμοιο.] *Al.* ἀποίχον-
το πολέμοιο.

Ver. 411. Ἐως ὁ ταῦθ'] Vide supra ad
α'. 195.

Ver. 412. Τόφρα δ'] Vide supra ad α'.
57. Male *Barnesius*, Τόφραδ'.

Ver. 413. μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.]
Ἀμφίβολον ἔχει ἔννοιαν. Δηλοῖ γὰρ, ἡ ὅτι
ἔλσαν ἐν σφίσι τὸν Ὀδυσσεύα, πῆμα τιθέντες

αὐτῶ· ἡ ὅτι ἔλσαν αὐτὸν, πῆμα τιθέντες
σφίσι αὐτοῖς. Καὶ ἐστὶ σεμνὸς ὁ λόγος ἕτος,
καὶ ὑψηλός· ὡς κραιπετόν ἐν τοῖς Τρώων ἀφεί-
ναι αὐτὸν ἀκύκλωτον. *Eustath.* Homerī ta-
men temporibus haud credo ambiguam
fuisse istam locutionem.

Ver. 414. Ὡς δ' ὅτε κάπριον ἀμφ']
Virg.

- 415 Σεύονται, ὁ δὲ τ' εἴσι βαθείης ἐν ξυλόχοιο,
 Θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτῆσι γένυσσιν·
 Ἀμφὶ δὲ τ' αἵσσονται· ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
 Γίγνεται· οἱ δὲ μένυσιν ἄφαρ δεινὸν περ ἔοντα·
 Ὡς ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυσῆα, Διὶ φίλον, ἐσσεύοντο
- 420 Τρῶες· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηϊοπίτην
 Οὔτασεν, ὧμον ὑπερθεῖν, ἐπάλμενος ὅξείῃ δαυρί·
 Αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα, καὶ Ἐννομον ἐξενάρριξε·
 Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα, καδ' ἵππων ἀΐξαντα,
 Δαυρὶ, κατὰ πρότμησιν, ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης,
- 425 Νύξεν· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν, ἔλε γαῖαν ἀγοςῶ.
 Τὸς μὲν ἑασ'· ὁ δ' ἄρ' Ἴππασίδην Χάροπ' ἔτασε δαυρὶ,
 Αὐτοκασίγνητον εὐηγενέος Σώκοιο.

- 415 Incitate-feruntur, ille vero prodit alto ex fruticeto,
 Acuens album dentem in incurvis malis;
 Undique autem in eum impetum faciunt; stridor vero dentium
 Suboritur: ii autem sustinent protinus, horrendum licet existentem:
 Sic sane tum undique in Ulyssem, Jovi carum, incitate-ferebantur
- 420 Trojani: ille vero primum quidem egregium Deiopitem
 Vulneravit super humerum, insiliens acuta hasta:
 Deinde vero Thoonem, et Ennomum interfecit;
 Chersidamanta vero deinceps, ab equis desilientem,
 Hasta, ad umbilicum, sub clypeo umbone-munito,
- 425 Vulneravit: Ille vero in pulvere delapsus, prehendit terram palma.
 Atque hos quidem missos fecit: Hippasidem vero Charopa vulneravit hasta,
 Germanum-fratrem generosi Soci.

- 416 γένυσσι] F. A. J. R. γένυσσιν] T. Ibid. γναμπτοῖσι] MS. sed sup-
 perscr. ἦ. 421 ὑπερθεῖ] A. 2. 3. J. 422 Ὀρμενον pro Ἐννομον] MS.
 Ibid. ἐξενάρριξεν] F. A. J. R. 425 αἵσσοντα] MS. ut infra 484.

Ac velut ille canum morsu de montibus altis
 Actus aper, (multos Vesulus quem pinifer an-
 nos
 Defendit, multosque palus Laurentia,) sylva
 Pastus arundinea; postquam inter retia ventum
 est,
 Substitit, infremuitque ferox, et inhorruit
 armos:
 Nec cuiquam irasci propiusve accedere virtus,
 Sed jaculis tutisque procul clamoribus instant;
 Ille autem impavidus partes cunctatur in om-
 nes,
 Dentibus infrendens, et tergo decutit hastas:
 Haud aliter. ————— *Æn.* X. 707.

Ver. 416. γναμπτῆσι γένυσσιν] *Al.* γναμπ-
 τῆσι γένυσσιν. Minus recte. *Barnesius*
 scribendum voluit, γναμπτῆς γένυσσιν.
Clark. γένυσσιν MS. edd. Fl. Aldd. Junt.
 Rom. Quæ est vera lectio. *Ern.*

Ver. 418. Γίγνεται] *Al.* γίνεται. Quod
 perinde est. Nam γίνομαι, primam pro-
 ducit.

Ver. 419. Διὶ φίλον,] Qua ratione, Διὶ
 hic ultimam producat; item, αὐτοκασίγ-
 νητον, ver. 427. vide supra ad α'. 51.
 n. 8.

Ver. 421. Οὔτασεν,] Rursumque, ver.

- Τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίεν, ισόθεος φώς·
 Στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 430 ὦ Ὀδυσσεῦ πολύαινε, δόλων ἄτ', ἥδ' ἐ πόνοιο·
 Σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξεται Ἰππασίδῃσι,
 Τοιῶδ' ἄνδρες κατακτείνας, καὶ τεύχε' ἀπέρας·
 Ἥ κεν ἐμῷ ὑπὸ δαυρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.
 ὦς εἰπὼν, ἔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσῃν·
 435 Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαίδαλα ἡρήρεισο·
 Πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροά' ἐργαθεν· ἐδέ τ' ἔασε
 Παλλὰς Ἀθηναίῃ μιχθήμεναι ἔγκασι φωτός.
 Γινῷ δ' Ὀδυσσεύς, ὃ οἱ ἔτι βέλος κατακαίριον ἦλθεν·
 440 Ἀψ δ' ἀναχωρήσας Σῶπον πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Huic autem auxiliaturus Socus venit, par-deo vir:

Stetitque valde prope cum accessisset, et eum sermone allocutus est;

- 450 "O Ulysse clarissime, dolorum insatiabilis, atque laboris:

"Hodie vel duobus gloriabere super Hippasidis,

"Talibus viris interfectis, et armis spoliatis;

"Vel tu mea hasta percussus animam perdes."

Sic locutus, percussit ad clypeum undique æqualem:

- 455 Per clypeum quidem penetravit lucidum rapida hasta,

Et per thoracem affabre-factum infixæ est;

Omnemque a costis cutem abstulit; neque tamen sivit

Pallas Minerva misceri visceribus viri.

Sensit autem Ulysses, quod sibi nequaquam telum lethale venisset:

- 440 Retroque cedens Socum sermone allocutus est;

425 νόξ' ἰ δ' δ'] F. 450 Ὀδυσσεῖ] F. Ibid. δόλων αὖ τ'] F. A. 1. 454 πάν-
 τοσ' ἔισῃν] MS. F. R. ut supra 61. 457 ἔδ' ἔτ' ἔασε] MS. Ibid. ἔασεν]
 F.

426. ἔτασε δαυρὶ. Vide supra ad δ'. 525. et ad α'. 140.

Ver. 423. αἰξάντα,] *Al.* αἰσσαντα.

- Ver. 425. ἐν κονίῃσι πεσών,] Vide supra ad α'. 595.

Ibid. ἔλε γαῖαν ἀγοσῶν.] *Cubitis humum pinsabat.* Ennius apud Varron. lib. IV.

Ver. 426. ἔασ·'] Vide supra ad δ'. 42.

Ver. 450. πολύαινε,] *Schol.* μυθολόγει φλύαρε. Sed nihil opus. Sunt enim huiusmodi epitheta, *laudi* data, et sociorum et hostium communia.

Ver. 453. Ἥ κεν ἐμῷ.] *Al.* Ἥ σύγ' ἐμῷ.

Quod et non inelegans. Vide supra ad γ'. 409.

Ibid. ὀλέσσεις.] *Al.* ὀλέσσης. Quod et ipsum, si præcedat ἢ κεν, non erit inelegans: licet vir doctissimus, *Henr. Stephanus*, propter præcedentem, ἐπιώξεται, "non *dubium* esse, quin ὀλέσσεις, *legendum* "sit," existimet.

Ver. 454. οὔτησε] Ex ὑτάω. Nam ex ὑτάω fit ἔτασε, penultima correpta.

Ver. 455. Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε] Vide supra ad γ'. 557.

Ver. 457. ἐργαθεν.] Ἀπειρέξειν, ἀσκήγαγεν,

- Ἄ δειλ', ἣ μάλα δὴ σε κιχάνεται αἰπὺς ὀλεθρος·
 Ἦτοι μὲν ῥ' ἐμ' ἐπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι,
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημι φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 Ἦματι τῷδ' ἐσσεσθαι· ἐμῷ δ' ὑπὸ δαυρὶ δαμέντα,
 445 Εὖχος ἐμοὶ δάσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπάλῳ.
 Ἦ· καὶ ὁ μὲν φύγαδ' αὖτις ὑποσρέψας ἐβεβήκει,
 Τῷ δὲ μεταφρένῳ μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν
 Ὀμῶν μεσσηγὺς, διὰ δὲ σήδεσφιν ἔλασσε·
 Δέπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς·
 450 ὦ Σῶχ', Ἰππᾶσιν υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο,
 Φθῆ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, ἐδ' ὑπάλυξας.
 Ἄ δειλ', ἐ μὲν σοὶ γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ὅσσε κατὰ ῥήσασσι θανόντι περ, ἀλλ' οἰωνοὶ
 Ὀμησαί σ' ἐρύσασσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες·

" Vah! miser, certe omnino jam te assequitur grave exitium:

" Tu quidem me cessare fecisti, ne cum Trojanis jam amplius pugnem;

" Tibi vero ego hic aio cædem et mortem nigram

" Die hoc fore: meaue hasta domitum,

445 " Gloriam mihi daturum, animam vero Plutoni equis-insigni."

Dixit: et ille quidem in-fugam retro converso gradu abibat;

Ei autem converso, tergo hastam infixit

Humerorum in medio, perque pectora trajecit:

Fragorem autem edidit cadens: insultavitque illi nobilis Ulysses;

450 " O Soce, Hippasi filii bellicosi equum-domitoris,

" Occupavit te finis mortis deprehensum, nec effugisti.

" Vah! miser, non quidem tibi pater et veneranda mater

" Oculos compliment mortuo videlicet, sed alites

" Cruda-vorantes te diripient, circum alis crebris verberatum:

442 Ἦτοι μὲν ἐμ' sine ῥ'] MS. nec metrum aut sensus ῥ' desiderat. 444 δα-
 μέντι] MS. 449 δέπησεν] MS. 454 ὦμ. ἐρύσας] MS. edd.

ἀποκόλλησε τῶν πλευρῶν τὴν ἐπιτολὴν, οἷα
 μὴ προκύψαν εἰς βάθος. Eustath.

Ibid. ἔασε] Vide supra ad ὅ. 42.

Ver. 439. ὅ οἱ] Vide supra ad ὅ. 537.

Ver. 446. ἐβεβήκει.] Si vocem, βέβηκε,
 tulisset versus; at non constitisset tempo-
 rum ratio. Vide supra ad ὅ. 37.

Ver. 447. μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν] Non
 πῆξεν ἐν μεταφρένῳ, sed μεταφρένῳ ἐνέπῆξεν.

Ver. 449. Δέπησεν] Vide supra ad ὅ.
 455. 504.

Ver. 452. Ἄ δειλ', ἐ μὲν σοὶ γε]

Δύσμορος, ἐ μὲν σοὶ γε. ———

Plutarch. de Consolat. ad Apollon.

Heu! terra ignota, canibus data præda Latinis

Alitibusque jaces! nec te tua funera mater

Produxit, pressive oculos, aut vulnera lavi,

Veste tegens. ——— Æn. IX. 485.

Istic nunc, metuende, jace; non te optima ma-
 ter

Condet humi, patriove onerabit membra sepul-
 chro.

- 455 Αὐτὰρ ἐπεὶ κε θάνω, κτερίσσι με οἶοι Ἀχαιοί.
 "Ὡς εἰπὼν, Σώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 Ἔξω τε χροὸς εἴλκε, καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
 Αἶμα δὲ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ ἴδον αἶμ' Ὀδυσῆος,
 460 Κεκλόμενοι καδ' ὄμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν·
 Αὐτὰρ ὅγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὔε δ' ἐταίρους·
 Τρεῖς μὲν ἔπειτ' ἥϋσεν, ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός,
 Τρεῖς δ' αἶεν ἰάχοντος ἀρηΐφίλος Μενέλαος·
 Αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεν, ἐγγυὲς ἐόντα·
 465 Αἶαν διογενὲς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 Ἀμφί μ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵκετ' αὐτὴ,
 Τῷ ἰκέλη, ὥς εἴ' ἐβιάτο μῆνον ἐόντα
 Τρῶες ἀποτμήζαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.

455 " Sed ubi ego mortuus fuero, justa-facient mihi generosi Achivi."

Sic fatus, Soci bellicosi validam hastam

Eque cute sua traxit, et clypeo umbone-munito:

Sanguis autem ei extracta hasta erumpebat, angebatque illi animum.

Trojani vero magnanimi postquam viderunt sanguinem Ulyssis,

460 Cohortantes per turbam in ipsum omnes iverunt:

Verum is retrocedebat, inclamabatque socios:

Ter quidem tum clamavit, quantum caput capiebat viri;

Ter autem audivit clamantem bellicosus Menelaus:

Confestimque Ajacem allocutus est prope existentem;

465 " Ajax nobilissime, Telamonie, princeps populorum,

" Circa me Ulyssis magnanimi venit clamor,

" Ei similis, ac si eum violenter-urgerent solum existentem

" Trojani interclusum in acri pugna.

466 [ἵκετο φωνῇ] MS. F.

Alitibus linquere feris, aut gurgite mersum
 Unda feret, piscesque impasti vulnera lambent.

Æn. X. 557.

Ver. 454. Ὀμηφαί σ' ἐρύσσει.] Ita edit
 Barnesius: Ex MSS. ἐρύσσει, ex con-
 jectura, σ'. Fulgg. Ὀμηφαί ἐρύσσει. Quod
 et ipsum ferri possit.

Ibid. περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντι:] Pulchre
 depingunt hæc verba, et quasi ob oculos
 ponunt, aves rapaces prædam alis inter
 diripiendum verberantes. Ut recte anno-
 tavit Popius.

Ver. 458. κῆδε δὲ θυμόν.] Barnesius edi-
 dit, κῆδε δ' ἔθυμόν. Quod eodem redit.

Ver. 459. Τρῶες δὲ] Qua ratione, δὲ, hic
 producat, vide supra ad α'. 51.

Ibid. ἐπεὶ ἴδον αἶμ' Ὀδυσῆος, Κεκλόμενοι
 — ἔβησαν] Virgil.

— Ocyus ense

Æneas, viso Tyrrheni sanguine lætus,

Eripit a femore, et trepidanti fervidus instat.

Æn. X. 786.

Ver. 463. Τρεῖς δ' αἶεν ἰάχοντος] Vide
 supra ad δ'. 456. Clark. Omnes libri

- 'Αλλ' ἴομεν κατ' ὄμιλον ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
 470 Δεῖδω, μή τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρώεσσι μονῶδεις,
 'Εσθλὸς ἐὼν μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται.
 'Ως εἰπὼν, ὁ μὲν ἤρχ', ὁ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 Εὖρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ φίλον ἄμφι δ' ἄρ' αὐτὸν
 Τρῶες ἔπονθ', ὥς εἰ τε δαφοινοὶ θῶες ὄρεσφιν
 475 'Αμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὃν τ' ἔβαλ' ἀνὴρ
 Ἰῶ ἀπαὶ νευρῆς· τὸν μὲν τ' ἤλυξε πόδεςσι
 Φεύγων, ὄφρ' αἶμα λιαρὸν, καὶ γένατ' ὀρώρη·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τόνγε δαμάσσεται ὡκὺς οἷσός,
 'Ωμοφάγοι μιν θῶες ἐν ἔρεσι δαρδάπτειν,
 480 'Εν νέμει σκιερῶ· ἐπὶ τε λῖν ἤγαγε δαίμων
 Σίντην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει·
 'Ως ῥα τότε ἄμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην

“ Quare eamus per turbam; opitulari enim melius.

470 “ Timeo, ne quid patiatur *humanitus* inter Trojanos solus relictus,

“ Strenuus cum sit: magnum autem desiderium Danaos subeat.”

Sic fatus, ipse quidem præibat, ille vero una sequebatur par-deo vir.

Invenērunt deinde Ulyssem, Jovī carum; circa vero ipsum

Trojani simul ibant, sicut perquam-avidī-cædis thoës in montibus

475 Circa cervum cornutum vulneratum, quem utique vulnerarit vir

Sagitta a nervo missa: ac illum quidem evadit pedibus

Fugiens, quamdiu sanguis tepidus, et genua moventur:

Sed postquam hunc domuerit velox sagitta,

Cruda-vorantes eum thoës in montibus dilaniando-vorant,

480 In nemore umbroso: leonem autem adducit fortuna

Exitialem: tunc thoës quidem diffugiunt, atque ille eo vescitur:

Sic tunc circa Ulyssem bellicosum versutum

495 Εἰσφέρειται] F. A. I.

hic habent *αἶσιν*, cum *αἶς* ex lege esse debeat, credo h. l. *αἶεν* rectum esse, et sic poetam dedisse, ne nimis multæ vocales concurrerent, quamquam earum concursus non fugit nimis. *Eni.*

Ver. 466. *ἵκετ' αὐτῇ.*] *Al.* ἵκετο φωνή.

Ver. 470. *πάθῃσιν ἐνὶ*] *Al.* πάθῃσι μετὰ.

Ver. 472. *ὁ δ' ἄμ' ἔσπετο*] Aptē et ad personam Ajacis, et ad rem in periculo constitutam, ἔτε ἀντιφωνεῖ, καὶ ἄμα ἔπειται βοηθήσων. Ut recte notavit *Eustathius*.

Ver. 473. *Διὶ φίλον*] Qua ratione, *Διὶ*, hic ultimam producat; item *αἶμα*, ver. 477. et *τι*, ver. 480. vide supra ad *α'*. 51.

Ver. 475. *'Αμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον,*] *Virgil.*

—— Qualis conjecta cerva sagitta,
 Quam procul incautam — fixit
 Pastor agens telis, liquitque volatile ferrum
 Nescius; illa fuga sylvas saltusque peragrat
 Dictæos; hæret lateri lethalis arundo.

En. IV. 69.

Ibid. ὃν τ' ἔβαλ' ἀνὴρ] *Al.* ὃν ῥ' ἔβαλ' ἄ-

- Τρῶες ἔπον πολλοί τε καὶ ἄλκιμοι· αὐτὰρ ὃγ' ἦρως
 Ἀΐσων ᾧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ.
 485 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἥύτε πύργον,
 Στῇ δὲ παρῆξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος·
 Ἵητοι τὸν Μενέλαος ἀρήϊος ἕξαγ' ὀμίλῃ
 Χειρὸς ἔχων, εἴως Δερῶπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππας.
 Αἴας δὲ Τρώεσσιν ἐπάλμενος εἴλε Δόρυκλον
 490 Πριαμίδην, νόθον υἱόν· ἔπειτα δὲ Πάνδοκον ἔτα·
 Οὔτα δὲ Λύσανδρον, καὶ Πύρασον, ἠδὲ Πυλάρτην.
 Ὡς δ' ὁπότε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεισι
 Χειμάρρες κατ' ὄρεσφιν, ὅπαζόμενος Διὸς ὄμβρος,
 Πολλὰς δὲ δρυὺς ἀζαλέας, πολλὰς δὲ τε πεύκας
 495 Ἑσφέρεται, πολλὸν δὲ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἄλα βάλλει·
 Ὡς ἔφεπε κλονέων πεδῖον τότε φαίδιμος Αἴας,

Trojani simul-ibant multique et fortes: sed ille heros
 Ruens sua hasta propulsabat crudelem diem.

- 485 Ajax vero prope accessit, ferens scutum, velut turrim;
 Stetitque juxta: Trojani autem perterrefacti diffugerunt alio alius:
 Atque hunc quidem Menelaus Mavortius eduxit e turba
 Manu tenens, donec famulus prope egisset equos.
 Ajax autem Trojanis insiliens interfecit Doryclum
 490 Priamidem, nothum filium; deinde vero Pandocum vulneravit;
 Vulneravit et Lysandrum, et Pyrasum, et Pylartem.
 Ut vero cum inundans flumen in campum decurrit
 Torrens de montibus, urgente Jovis imbre,
 Multasque quercus aridas, multasque larices
 495 Secum-rapit, multumque limum in mare projicit:
 Sic insequabatur turbans per campum tunc illustris Ajax,

496 τίτε] abest a MS.

νόθ. Quorum utrumque eandem habet vim: "Quem utique vulneravit aliquis."

Ver. 476. Ἰὼ ἀπαὶ νευρῆς.] Ita edidit Barnesius ex ver. 663. infra: Ubi et vulgo scriptum est, ἀπαί. Plurimi hoc in loco legunt, ἀπὶ. Quod et ipsum ferri possit: Vide ad α'. 51. n. 8. Clark. Sed nec necesse est utroque loco eodem modo scripsisse Homerum, nec ibi omnes libri in ἀπαὶ consentiunt. vid. Var. Lect. Ern.

Ver. 493. Τρῶες ἔπον πολλοί.] Vide supra ad δ'. 202. Nonnulli hic male; Τρῶες ἔποντο πολλοί.

Ver. 484. ᾧ ἔγχει.] Al. ᾧ ἔγχει. Mi-

nus recte. Si enim divisim legatur, scribendum erat ᾧ ἔγχει. Ut recte notavit Barnesius.

Ver. 487. τὸν.] Ulysssem.

Ver. 490. Πριαμίδην.] Vide supra ad α'. 598.

Ver. 491. Οὔτα.] Vide supra ad δ' 525.

Ver. 492. Ὡς δ' ὁπότε πλήθων ποταμὸς.] Virgil.

— aut rapidus montano flumine torrens Sternit agros, sternit sata læta boumque labores, Præcípitesque trahit sylvas. — .En. II. 305.

Non sic, aggeribus ruptis cum spumeus amnis Exit, oppositasque evicit gurgite moles,

- Δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας· ἐδὲ πω Ἑκτωρ
 Πεύδεται· ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάχνατο πάσης,
 "Οχθας παρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου· τῇ ῥα μάλιστ'
 500 Ἀνδρῶν πίπτει κάρηνα, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει,
 Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν, καὶ ἀρξήϊον Ἴδομενῆα.
 Ἑκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλει, μέρμερα ῥέζων
 Ἐγχεῖ δ', ἵπποσύνη τε· νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας.
 Οὐδ' ἂν πω χάζοντο κελεύθε οἷοι Ἀχαιοὶ,
 505 Εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο,
 Παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα, ποιμένα λαῶν,
 Ἰῶ τριγλῶχινι βαλὼν κατὰ δέξιον ὤμον·
 Τῷ ῥα περιδδειςαν μένεα πνεύοντες Ἀχαιοὶ,
 Μῆπως μιν, πολέμοιο μετακλινθέντος, ἔλοιεν·
 510 Αὐτίκα δ' Ἴδομενεὺς προσεφάνεε Νέστορα δῖον·
 ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 Ἄγρει, σῶν ὀχέων ἐπιβήσαιο· παρ δὲ Μαχάων

Concidens equosque et viros: necdum Hector

Audierat; quippe pugnae in sinistra-parte praeliatur totius,

Ripas juxta fluvii Scamandri; ubi maxime

500 Virorum cadebant capita, clamorque immensus exortus erat,

Nestoraque circa magnum, et Mavortium Idomeneum.

Hector utique inter hos versabatur, ardua patrans

Hastaque, equestrique virtute; juvenumque vastabat phalangas.

Necdum tamen cessissent de via nobiles Achivi,

505 Nisi Alexander, Helenæ maritus comas-pulchræ,

Cessare-fecisset a strenue-pugnando Machaonem, pastorem populorum,

Sagitta tres-hamos-habente percussus ad dextrum humerum:

De hoc nempe pertimuerunt robur spirantes Achivi,

Ne forte cum, pugna inclinata, interficerent:

510 Statim autem Idomeneus allocutus est Nestora nobilem;

“O Nestor Neleide, magna gloria Achivorum,

“Age, tuos currus conscende, juxtaque Machaon

509 Μετακλινθέντος] MS.

Fertur in arva furens cumulo, camposque per omnes

Cum stabulis armenta trahit. — *Æn.* II. 496.

Ver. 496. κλονίαν πεδίων τότῃ] *Barne-sius* ex conjectura legendum velit, πεδίων πάτα. Sed nihil opus. Facile enim sub-intelligitur istud κατὰ.

Ver. 500. ὀρώρει,] Vide supra ad α'. 37. et ad β'. 810.

Ver. 502. ὁμίλει,] *Al.* ὁμίλει. Quod et ad verum paullo numerosius.

Ver. 505. Ἀλέξανδρος, Ἑλένης] Vide supra ad α'. 51.

- Βαινέτω· ἐς νῆας δὲ τάχιστα· ἔχε μώνυχας ἵππους·
 Ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων,
 515 Ἴδς τ' ἐκτάμνειν, ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα πάσσειν.
 "Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπὶθῆσε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 Αὐτίκα δ' ὦν ὀχέων ἐπεβήσατο· παρ δὲ Μαχάων
 Βαῖν', Ἀσκληπιὸς υἱὸς ἀμύμονος ἰητῆρος·
 Μάσιζεν δ' ἵππους, τῶ δ' ἐκ ἄκοντε πετέσθην
 520 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
 Κεβρίονης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν,
 "Ἐκτορι παρβεβαῶς, καὶ μιν πρὸς μῦθον εἶπεν·
 "Ἐκτορ, νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὀμιλέομεν Δαναοῖσιν,
 "Ἐσχατῇ πολέμοιο δυσχερές· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 525 Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμῖξ' ἵπποι τε καὶ αὐτοί.
 Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνω·
 Εὐρὺ γὰρ ἀμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκος· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
 Κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἄρμ' ἰδύνομεν, ἐνθα μάλισα

" Ascendat: adque naves celerrime dirige solidos-ungulis equos:

" Medicus enim vir multis æquiparandus aliis,

515 " Sagittisque excidendis, mitibusque pharmacis inspergendis."

Sic dixit; neque non-obsecutus est Gerenius eques Nestor:

Statim autem suos currus conscendit; juxtaque Machaon

Ascendit, Æsculapii filius eximii medici:

Scutica autem verberabat equos, hi vero non invitī volabant

520 Naves versus cavas: eo enim ire gratum erat animo.

Cebriones interea Trojanos turbatos animadvertit,

Juxta Hectorem in-curru-sedens, et ipsum verbis affatus est;

" Hector, nos quidem hic versamur inter Danaos,

" In extremitate pugnae horridioris: at sane cæteri

525 " Trojani turbantur promiscue equique et ipsi.

" Ajax scilicet turbat eos Telamonius: Bene utique ipsum novi;

" Latum enim circa humeros gerit scutum: Sed et nos

" Illuc equosque et currum dirigamus, ubi maxime

514 ἰατρός] F. 519 ἀίκοντες] MS. ut 281. 528 Καθ' ἴπ. τ. κ. ἄμ.] MS.

Ver. 512. ἐπιβήσας] Vide supra ad β'.
 35. et ad ε'. 109.

Ver. 515. μώνυχας ἵππους] Virgil.

— solido — ungula — cornu.

Georgic. III. 88.

Ver. 516. ἱππότης] Vide supra ad α'.
 175.

Ver. 517. ἐπεβήσατο] Vulgg. ἐπεβήσιντο.
 Vide supra ad β'. 35. et ad ε'. 109.

Ver. 521. Τρῶας ὀρινομένους] Ab Ajace
 in dextro cernu, ver. 496.

Ver. 530. ὄρωμεν.] De horum Tempo-
 rum ratione, βλέπετε et ὄρωμεν, vide supra
 ad α'. 37. Clark. Vid. Var. Lect.

- Ἰππῆες πεζοί τε κακὴν ἔριδα προβαλόντες,
 530 Ἀλλήλους ὀλέκασιν· βοὴ δ' ἄσβεστος ὄρωρεν.
 "Ὡς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
 Μάστιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ, πληγῆς αἰόντες,
 Ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιῆς,
 Στείβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄζων
 535 Νέρθεν ἅπας πεπάλακτο, καὶ ἄντυγες αἱ περὶ δίφρον,
 "Ἄς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὀπλέων ῥαδάμιγγες ἔβαλλον,
 Αἷ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἔτο δύναι ὄμιλον
 Ἀνδρόμεον, ῥῆξαι τε, μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
 Ἦκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δεξιός.
 540 Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν,
 "Εγχεῖ τ', ἄορί τε, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν·

"Equites peditesque, pernicioso certamine strenue-conserto,

- 530 "Mutuo-se occidunt; clamor autem immensus exortus est."

Sic fatus, verberavit jubis-pulchros equos

Scutica arguta: illi autem verbera sentientes,

Velociter agebant eelerem currum inter Trojanos et Achivos,

Calcantes cadaveraque et scuta: Sanguine autem axis

- 535 Subtus totus fœdabatur, et ambitus qui erant circa sellam-currus,

Quos utique ab equinis ungulis guttæ aspergebant,

Atque a canthis: Ille autem cupiebat ingredi turbam

Virorum, perrumpereque, insiliens; tumultumque

Immisit malum Danaï, parumque cessabat ab basta.

- 540 Ac quidem aliorum obibat ordines virorum,

Hastaque, enseque, magnisque saxis:

530 ὄρωρει] MS. male. esset enim oriebatur, quod narranti poetæ convenit,
 non Cebrioni h. l. 531 ἵμασι] MS. edd. vett. præter T.

Ver. 531. ἵμασιν] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 532. Μάστιγι λιγυρῇ] Qua ratione, μάστιγι, hic ultimam producat; item τε, ver. 541. et ἐντροπαλιζόμενος, ver. 546. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ibid. πληγῆς αἰόντες,] Virgil.

— audit currus habenas. *Georgic.* I. 514.

Ver. 534. Στείβοντες νέκυάς τε — αἵματι δ' ἄζων] Virgil.

— equos alacer media inter prælia Turnus
 Fumantes sudore quatit, miserabile cæsis
 Hostibus insultans; spargit rapida ungula rores
 Sanguineos, mixtaque crur calcatur arena.
Æn. XII. 337.

Quem locum Macrobius inter eos recenset, in quibus Poëtarum "par pene splendor amorum est." Lib. V. cap. 12.

Ver. 536. Ἄς ἄρ'] Quos utique. Nequam enim hic supervacaneum est ἄρ'.

Ver. 537. Αἷ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων] Simplicius erat ἢ δ' ἀπ' ἐπ. atque a canthis. Sed hoc exquisitius est. In partitione, interdum ὁ μὲν omittitur et solum ὁ δὲ ponitur. *En.*

Ver. 539. μίνυνθα δὲ χάζετο δεξιός.] Pugna continenti et non intermissa urgebat. Eustathius reddit, οἷα δηλαδὴ ταχὺ ἐπιφανὲς εἰς μάχην. Scholiastes, ὀλίγον ὑπεχώρει, ἵνα ἐνὶ πόλῳ τῷ δόρατι χερῶτο. Neu-

Αἶαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἶανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ᾤρσει·
Στῇ δὲ ταφῶν, ὅπιθεν δὲ βάλεν σάκος ἑπταβόειον·

545 Τρεῖσσε δὲ παπτήνας ἐφ' ὀμίλῳ, θηρὶ εἰοικῶς,
Ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γανὸς ἀμείβων.

Ὡς δ' αἰΐθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο

Ἐσσεύοντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροῖῳται,

Οἷτε μιν ἐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πίᾱς ἐλέσθαι,

550 Πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων,

Ἰδυεῖ· ἀλλ' ἔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες

Ἀντίοι αἰσσοσι θρασειᾶων ἀπὸ χειρῶν,

Καίόμεναί τε δεταί, τάς τε τρεῖ, ἐσσύμενός περ·

Ἡῶθεν δ' ἀπὸ νόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·

Ajaciis autem vitabat pugnam Telamonii.

Jupiter vero pater Ajaci in-alto-sedens metum incussit:

Stetit vero attonitus, in-tergum autem rejecit scutum septem-bubulis-pellibus-

545 Pavefactus autem recedebat, circumspectans in turba, feræ similis, [munitum;

Subinde-se convertens, lente genua alternans.

Ut vero fervidum leonem boum a stabulo

Abigunt canesque et viri rustici,

Qui utique ipsum non sinunt boum pinguedinem eripere,

550 Totam-noctem vigilantes: ille autem carniū cupidus

Recta-irruit; sed nihil proficit: frequentia enim jacula

Adversa volant audacibus a manibus,

Incensæque faces, quas nempe horrens recedit, incitatus licet:

Mane autem seorsum discedit mæsto animo:

551 αἱ τ' ἐπισώτρων] MS. 544 Ὀπισθεν] Id. 552 ἄντιον] F. A. J. 554

Τετιηότι] F. A. J. τετιηότι] MS.

ter videtur rem assecutus. Utique, si μί-
νονθα hic ita accipiendum sit, ut Latino
[paullulum vel parumper] respondeat;
tum sententia erit, "Paullulum autem evi-
tavit hastam," scilicet Ajaciis: Quod ta-
men minus convenit cum sequente, Αὐτάρ.
Clark. Schol. Lips. ἦσσαν βολῆς δόρατος.
Τινὲς δὲ φασιν ὡς ἂν ὀλίγον ἐχάζετο, quæ
est vera interpretatio, consentiens Clar-
kianæ. Ern.

Ver. 542. Αἶαντος δ'] Aristoteles, Rhe-
toric. lib. II. cap. 9. locum hunc versu
altero adjecto citat;

Αἶαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο,

Ζεὺς γὰρ οἱ νημέσασχ', ὅτ' ἀμείνουι φωτὶ μάχοι-
το.

Plutarchus item, de audiendis Poëtis, ver-
sum istum posteriorem citat,

Ζεὺς γὰρ τοι νημέσασχ', ὅτ' ἀμείνουι φωτὶ μάχοι-

Sed utrum ex hoc loco, an infra ex libro
ε'. ver. 99. non constat.

Ver. 543. Ζεὺς δὲ πατὴρ — ἐν φόβον
ᾤρσει· Στῇ δὲ ταφῶν — Τρεῖσσε δὲ παπτήνας]
Apte hæc accommodavit Plutarchus ad
Pompeium, jam tum quum castra ejus a
Cæsare essent post prælium expugnata.
Plutarch. in Pompeio.

- 555 "Ως Αἴας τότ' ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
 "Ἦε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δῖε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 'Ως δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρξεν ἰὼν ἐβίησατο παῖδας
 Νωδῆς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἔαγε,
 Κεῖρει τ' εἰσελθὼν βαδὺ λήϊον· οἱ δέ τε παῖδες
 560 Τύπτεισιν ῥοπάλοισι· βίη δέ τι νηπίη αὐτῶν·
 Σπεδῇ τ' ἐξήλασσαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·
 "Ως τότ' ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν Τελαμώνιον υἱὸν
 Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλέκλειτοί τ' ἐπὶ κροί,
 Νύσσοντες ξυσοῖσι μέσον σάκος, αἰὲν ἔποντο.
 565 Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο Δέριδος ἀλκῆς,
 Αἴτις ὑποσρεφθεῖς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
 Τρώων ἱποδάμων, ὅτε δὲ τρωπάσκετο φεύγειν·

555 Sic Ajax tum a Trojanis tristis corde

Abiit admodum invitus; valde enim timebat navibus Achivorum.

Ut vero cum asinus in arvum ingressus praevallet pueris

Tardus, in quem utique multi baculi circum fracti sunt,

Tondetque ingressus altam segetem; pueri vero

560 Verberant baculis; at vis infirma est ipsorum;

Vixque expellunt, nec nisi postquam saturatus sit pabulo:

Sic tunc dein Ajacem magnum Telamonium filium

Trojani magnanimi et e-longinquo-vocati socii,

Percutientes hastilibus medium scutum, continenter sequebantur.

565 Ajax vero, nunc quidem recordabatur impetuosæ fortitudinis,

Retro conversus, et cohibebat phalangas

Trojanorum equum-domitorum; nunc vero vertebat-se ad fugam;

560 τύπτει] MS. recte. 561 ἐξήλασαν] Id. 564 μέγας σάκος] Fl. temere duplicato σ. alias μίγα non malum. 565 Αἴας ἄλλοτε] MS.

Ver. 546. 'Ολίγον γόνυ γένος ἀμύβαν.] pulchre depingunt numeri isti quodammodo impediti, τὰς τι τριῖ, ἰσσύμενός περ.

Pedatim incedens, βᾶδν.

Ver. 547. 'Ως δ' αἴθωνα λείοντα.] Virgil.

— ceu sævum turba leonem
 Cum telis premit infensis; at territus ille,
 Asper, acerba tuens, retro redit; et neque terga
 Ira dare aut virtus patitur; nec tendere contra;

Ille quidem hoc cupiens potis est per tela viroscue;

Haud aliter retro dubius vestigia Turnus

Improperata refert, et mens exæstuat ira.

Æn. IX. 792.

Ver. 555. Καίόμεναί τι δεταί, τὰς τι τριῖ, ἰσσύμενός περ.] Impetum subito repressum, cursuque in medio identidem impeditum,

pulchre depingunt numeri isti quodammodo impediti, τὰς τι τριῖ, ἰσσύμενός περ. Aristoteles, *Histor. Animal.* lib. IX. cap. 44. versum hunc isto modo legit; Καίόμεναί δ' αἴδεις, τὰς τι τρομῇ ἰσσύμενός περ. Nempe memoriter, ut fit, versiculum citavit: Utī annotavit *Barnesius*.

Ver. 557. 'Ως δ' ὅτ' ὄνος] Βραδείαν πορσίαν, ἀήτητον ἰν τῷ καρτερίν, ἔπως ἔδειξεν. *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς 'Ομήρου ποιήσεως, §. 10. Ταῖς γὰρ φύσει τῶν ζώων [Ὅν καὶ λείοντος,] καὶ τὸ ὀκνηρὸν πρὸς φυγὴν, καὶ τὸ ταχὺ πρὸς μάχην, τῷ ἥρωος διδῆλωκεν. *Schol.* Asinus nimirum, *Homeri* temporibus, nondum erat animal despectui et ludibrio habitum.

- Πάντας δὲ πρόεργε, θοὰς ἐπὶ νῆας ὁδεύειν·
 Αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγὺ
 570 Ἰσάμενος· τὰ δὲ δῆρα θρασείων ἀπὸ χειρῶν,
 Ἄλλα μὲν ἐν σάκει μεγάλα πάγεν, ὄρμενα πρόσσω·
 Πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγὺ, πάρος χροῖα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
 Ἐν γαίῃ ἴσαντο, λιλαίόμενα χροὸς ἄσαι.
 Τὸν δ' ὥς ἔν ἐνόησ' Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς,
 575 Εὐρύπυλος, πυκινοῖσι βιαζόμενον βελέεσσι,
 Στῇ ρά παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δερὶ φαεινῷ,
 Καὶ βάλε Φαυσιάδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
 Ἥπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων, εἶδαρ δ' ὑπὸ γένατ' ἔλυσεν·
 Εὐρύπυλος δ' ἐπόρσε, καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων.
 580 Τὸν δ' ὥς ἔν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς

Omnibus autem se opposuit, ne celeres ad naves irent:

Ipse vero Trojanorum et Achivorum furebat in-medio

570 Stans: at jacula audacibus a manibus,

Alia quidem in scuto magno figebantur, impetu-acta adversus;

Multa vero et in medio spatio, antequam corpus candidum attingerent,

In terra stabant, cupientia corpore se saturare.

Hunc autem ut vidit Euæmonis præclarus filius,

575 Eurypylus, crebris oppressum jaculis;

Stetit juxta eum profectus, et jaculatus est hasta splendida,

Et percussit Phausiadem Apisaonem, pastorem populorum,

Hepar subter præcordia; continuoque genua solvit:

Eurypilus autem insiliit, et auferebat arma ab humeris.

580 Hunc autem ut animadvertit Alexander divina-forma-præditus

566 αὔρις] Id. 574 Ἐυδαίμονος] Id. 576 ἰὼν] abest MS.

Ver. 558. ὃ δὴ] In quem scilicet; In quem utique. Ut adeo nequaquam supervacaneum sit istud, δὴ.

Ibid. περὶ ῥόπαλ'] Qua ratione, περὶ, hic ultimam producat; item σάκει, ver. 571. et ἀπαινόμενον, ver. 581. vide supra ad α'.

Ver. 560. δέ τι] Al. δέ τι. Clark. Vett. edd. magno consensu habent τι sed MS. Lips. τι. Vellem docuisset, quomodo stare posset τι. Deberet esse βίη δέ τι νῆπιον αὐτῶν.

Ver. 561. ἐκορίσσατο] Notandus maxime proprius Vocis Mediæ usus: "Postquam saturaverit se." Vide supra ad γ'.

141.

Ver. 564. μίσον σάκος,] Al. μέγα σάκος.

Ver. 571. πάγεν,] Vide supra ad δ'. 185.

Ver. 572. λευκὸν ἐπαυρεῖν,] Al. χαλκὸν ἐπαυρεῖν.

Ver. 573. λιλαίόμενα χροὸς ἄσαι,] Ἐν πᾶσι δὲ τὸ Ἐνέργειαν ποιεῖν, εὐδοκίμει' οἷον ἐν τοῖςδε, — "ἐπιπτίσθαι μενεαίνων." — καὶ, "λιλαίόμενα χροὸς ἄσαι." Ἐν πᾶσι γὰρ τύτοις, διὰ τὸ ἐμψυχα εἶναι, ἐνεργῶντα φαίνεται. Aristot. Rhetoric. lib. III. cap. 11. Vide supra ad δ'. 126. Οἱ ποιηταὶ — πρὸς τὰς ἐμφάσεις καὶ τὰς μιμήσεις καὶ ὀνοματοποιίας, χρῶνται καὶ μεταφοραῖς — λέγοντες καὶ τὰ βέλη φέρεσθαι "λιλαίόμενα χροὸς ἄσαι." Plutarch. Symposiac. lib. IX. Probl.

Τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
 Εἵλκεν ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καί μιν βάλε μηρὸν ἱστῶ
 Δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν.
 Ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,

585 Ἦῦσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνάς·

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἥδ' ἐ μέδοντες,
 Στῆτ' ἐλελιχθέντες, καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἡμᾶρ
 Αἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται· ἐδὲ ἐ φημι
 Φεύξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος· ἀλλὰ μάλ' ἄντην

590 Ἴσασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.

Ὡς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν
 Πλησίοι ἐσησαν σάκε' ὥμοισι κλίναντες,
 Δέξατ' ἀνασχόμενοι· τῶν δ' ἀντίος ἤλυθεν Αἴας·
 Στῆ δὲ μετασφρεθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἐταίρων.

595 Ὡς οἱ μὲν μάρναντο, δέμας πυρὸς αἰδομένοιο.

Arma auferentem Apisaonis, statim arcum

Adduxit in Eurypylum, et ei percussit femur sagitta

Dextrum: fracta est autem arundo, et gravi-dolore-affecit femur.

Retro autem sociorum ad agmen recedebat, mortem evitans,

585 Vociferatusque est alta-voce Danaos inclamans;

“ O amici, Argivorum ductores, et principes,

“ Consistite conversi, et arcete sævum diem

“ Ab Ajace, qui telis obruitur: nec ipsum opinor

“ Evasurum ex pugna horrida: sed omnino contra

590 “ Consistite, circum Ajacem magnum Telamonium filium.”

Sic dixit Eurypylus vulneratus: Illi autem juxta ipsum

Propinqui constiterunt, scuta humeris inclinantes,

Hastas elevantes; His autem obvius iit Ajax;

Stetitque conversus, ut venit ad agmen sociorum.

595 Sic hi quidem pugnabant, instar ignis ardentis.

585 ἦυσεν] MS. 589 φεύξεσθ'] Id.

15. Simili fere Metaphora usus est Virgilius:

Hasta — alte bibit acta cruorem. *Æn.* XI. 804.

Ver. 576. ἀκόντισσι] Vide supra ad α'.

140.

Ver. 579. αἴνυτο] Vide supra ad γ'.

260.

Ver. 582. Εἵλκεν] *Al.* “Ελκει τ'.

Ver. 592. ἔσησαν] Ita edidit Barnesius

ex MS. Recte. Nam ἔσασαν, quod ha-

bent Vulgati, penultimam corripit. Vide infra ad μ'. 55. Clark. Consentit MS. Lips.

Ibid. κλίναντες,] Vide supra ad α'. 309. 314.

Ver. 593. ἤλυθεν] Postulat hic Temporum ratio, ut sit ἤλυθεν ab Aoristo ἤλυθον non a Præterito, quod vocant, ἤλυθα. Vide supra ad α'. 37.

- Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηλήϊαι ἵπποι
 Ἰδρῶσαι· ἦγον δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρεκς διὸς Ἀχιλλεύς·
 Εἰσήκει γὰρ ἐπὶ πρύμνῃ μεγακῆτεϊ νηϊ,
 600 Εἰσορόων πόνον αἰπὺν, ἰῶκά τε δακρυόεσσαν·
 Αἰΐφα δ' ἑταῖρον ἐὼν Πατροκλῆα προσέειπε,
 Φθεγζάμενος παρὰ νηός· ὁ δὲ κλισίῃθεν ἀκέσας
 Ἔκμολεν ἴσος Ἀρηϊ· κακῆ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.
 Τὸν πρότερος προσέειπε Μενoitίς ἄλκιμος υἱός·
 605 Τίπτε με κικλήσκεις, Ἀχιλεῦ, τί δέ σε χρεὼ ἑμέϊο;
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Δῖε Μενoitιάδῃ, τῷ μῶ κεχαρισμένε θυμῷ,
 Νῦν ὅα περὶ γένατ' ἐμὰ εἴσεσθαι Ἀχαιῖς
 Λισσομένεες· χρεὼ γὰρ ἰκάνεται ἐκ ἔτ' ἀνεκτός.
 610 Ἀλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε, Διὶ φίλε, Νέστορ' ἔρειο,

- Nestorem vero e praelio ferebant Neliæ equæ
 Sudantes; ducebantque Machaonem, pastorem populorum.
 Hunc autem prospiciens agnovit pedibus-celer nobilis Achilles:
 Stabat enim in extrema ingenti navī,
 600 Intuens laborem gravem, fugamque lachrymosam:
 Statim vero socium suum Patroclum allocutus est,
 Clamans e navī; Ille autem ex tentorio ut-audit, v.
 Prodiit par Marti: Mali autem ei fuit principium.
 Hunc prior allocutus est Menœtii fortis filius;
 605 "Cur me vocas, Achille; quid autem tibi opus est me?"
 Hunc autem respondens allocutus est pedibus velox Achilles;
 "Nobilis Menœtiade, meo carissime animo,
 "Nunc puto ad genua mea futuros Achivos
 "Supplicantes; necessitas enim urget non jam *amplius* tolerabilis.
 610 "Sed i nunc, Patrocle, Jovi care, Nestorem interroga,

601 προσέειπεν] F. A. J. R. 610 ἔρειο] MS. edd. præter R.

Ver. 596. Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο] Supra, ver. 516. 517.

Ver. 598. ποδάρεκς — Ἀχιλλεύς.] Vide supra ad α'. 58. Item ad β'. 673. 681. ad ε'. 788. et ad η'. 228.

Ver. 599. Εἰσήκει γὰρ] Vide supra ad δ. 454. 492. et ad α'. 37.

Ver. 603. Ἔκμολεν] *Al.* Ἐξέμολ.

Ibid. κακῆ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.] Virgil.

Hinc mihi prima mali labes. — *Æn.* II. 97.

Notandum hic in transcurso, quam in hoc Poëmæte (non utique *ραψωδίᾳ*,) *apta* et *connexa* sint omnia; quam a capite ad calcem una fit et perpetua narratio.

Ver. 605. τί δέ σε χρεὼ ἑμέϊο;] Vide supra ad κ'. 43.

Ver. 606. Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] *Al.* Τὸν δ' ἠμείβετο ἔπειτα ποδάρεκς διὸς Ἀχιλλεύς.

“Οντινα τῷτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο·
 Ἦτοι μὲν τὰ γ’ ὀπισθε Μαχάονι πάντα ἔοικε
 Τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ ἐκ ἴδον ὄμματα φωτός·
 Ἴπποι γάρ με παρῆϊζαν, πρόσσω μεμαυῖται.

615 “Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπεΐθεθ’ ἑταίρῳ·
 Βῆ δὲ δέειν παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ’ ὅτε δὴ κλισίην Νηληϊάδew ἀφίκοντο,
 Αὐτοὶ μὲν ῥ’ ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πελυβότειραν·

Ἴππws δ’ Εὐρυμέδων Δερῶπων λύε τοῖο γέροντος
 620 Ἐξ ὀχέων· οἱ δ’ ἰδρῶ ἀπεψύχοντο χιτῶνων,
 Στάντε ποτὶ πνοίην παρὰ θιν’ ἁλός· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ἐς κλισίην ἐλθόντες, ἐπὶ κλισμοῖσι κάδιζον.
 Τοῖσι δὲ τεῦχε κυκείῳ εὐπλόκαμος Ἐκαμήδη,
 Τὴν ἄρετ’ ἐκ Τενέδοιο γέρων, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς,

“Quemnam hunc ducat vulneratum e praelio:

“Certe quidem a tergo Machaoni omnia similis-videtur

“Asclepiadæ, sed non asperi vultum hominis:

“Equi enim me præterierunt, ulterius properantes.”

615 Sic dixit: Patroclus vero dilecto obsecutus est socio:

Perrexit itaque currere, præterque tentoria et naves Achivorum.

Illi interea cum jam ad tentorium Neleidæ pervenissent,

Ipsi quidem descenderunt in terram aliam;

Equas autem Eurymedon famulus solvit senis

620 E curru: ipsi vero se-reficiebant a calore sudorem exsiccando a tunicis,

Stantes ad ventum in littore maris: Ac deinde

In tentorium profecti, in sellis-recubitoriis sederunt.

Iis autem parabat potionem-miscellaneam comas-pulchra Hecamede,

Quam abduxit a Tenedo senex, quando eam diripuit Achilles,

615 αὐτὰρ] MS. 616 νῆας ἑίσας] Id. 623 Ἐκαμήδη] Id. 624 τὴν
 ἄρ’ ἐκ] Id.

Ver. 609. χρειῶν — ἀνεκτός.] Ἀττικὸν τὸ ἀνεκτός ἀντὶ τοῦ ἀνεκτῆ. Eustath. Ern.

Ver. 610. Δι’ φίλῃς.] Qua ratione, Δι’, hic ultimam producat; item, εὐπλόκαμος, ver. 625. et κάνησον, ver. 629. vide supra ad α’. 51.

Ver. 620. ἰδρῶ ἀπεψύχοντο χιτῶνων,] Il. κ’. 2. est eadem forma, sed sine χιτῶνων, quod verbum duriorē sententiā facit. Sed dum siccant flatu aëris vestes sudore humentes, siccantur et ipsi. Ern.

Ver. 621. Στάντε] Nestor et Machaon.

Ver. 623. κυκείῳ] Vide ad 638.

Ver. 625. Οὐγαπέρ’] Vide supra ad α’. 598.

Ver. 628. Καλὴν,] Vide supra ad β’. 45.

Ibid. κυανόπτεζαν,] Vide supra ad α’. 398.

Ver. 629. ἐπὶ δὲ] παρὰ δὲ, citante Platone, apud Barnesium. Clark. Eleganter ὄφον ποτῶν vocat cepas, quæ vinum suavius reddant. Cepæ autem græcæ et Ægyptiacæ dulcissimæ; unde apud veteres in deliciis numerantur. E Sponii

- 625 Θυγατέρ' Ἀρσινόεσ μεγαλήτορος, ἣν οἱ Ἀχαιοὶ
 "Ἐξελον, ἔνεκα βελῇ ἀριστεύεσκεν ἀπάντων·
 "Ἡ σφῶϊν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
 Καλὴν, κυανόπεζαν, εὐξοον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῇ
 Χάλκειον κάνεον· ἐπὶ δὲ κρόμμον, ποτῶ ὄψον,
 630 Ἡδὲ μέλι χλωρὸν, πὰρ δ' ἄλφιτε ιερῷ ἀκτὴν·
 Πὰρ δὲ δέπας περικαλλῆς, ὃ οἶκοθεν ἦγ' ὁ γεραῖός,
 Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· ἔατα δ' αὐτῷ
 Τέσσαρ' ἔσαν, δοιαί δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἔκασον
 Χρύσειαι νεμέθοντο, δύω δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν.
 635 Ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης,
 Πλεῖον ἔόν· Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.
 Ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνή, εἰκυῖα θεῇσιν,
 Οἴνω Πραμνείῳ, ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρόν

- 625 Filiam Arsinoi magnanimi; quam ei Achivi
 Electam-dederunt, quoniam consilio praecebat omnibus:
 Haec eis primum quidem apposuit mensam
 Pulchram, pedes cyaneos-habentem, politam: ac super eam
 Æream lancem; et in ea cepam, potioni-aptum opsonium,
 630 Atque mel recens, juxtaque farinae sacrae fructum:
 Juxta etiam poculum perpulchrum, quod domo attulerat senex,
 Aureis clavis distinctum; ansae autem ejus
 Quatuor erant; binæque columbae circum singulas
 Aureae pascebantur; duoque infra fundi erant.
 635 Alius quidem senex non sine labore submovisset a mensa,
 Plenum existens: Nestor vero senex sine-labore tollebat.
 In hoc utique ipsis miscuit mulier, similis deabus,
 Vino Pramnio, insuper autem caprinum rasit caseum

628 ἐπ' αὐτῆς] Id. 630 παρὰ δ'] Id. edd. præter T. 634 hic ver-
 sus in MS. a manu rec. adscriptus est.

itinerario tradit Calmetus ad Numer. XI.
 Ern.

Ver. 630. ιερῷ] *Al.* ἱερόν.

Ver. 632. Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον]
 Πεπαρῆθαι λέγεται τὸς ἥλους, — ἕχ' ὅτι ἐξω-
 θεν πρόσκεινται καὶ πεπαρμένοι εἰσὶν, ἀλλ'
 ὅτι ἐμπεπαρμένοι εἰσὶ κασιν, ἕξω τε ὀλίγω πρῶ-
 χυσι, μετεώροι τῆς ἄλλης ἐπιφανείας ὄντες.
Athenæus, lib. XI. cap. 12.

Ver. 635. δοιαί δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἔκασ-
 τον] Οὐχ ὡς περὶ ἐν ἑκάστῳ ἀκυσίῳ, γενή-
 σονται γὰρ ἕτως ὁκτώ τὸν ἀριθμόν· ἀλλ'

ἐπιπλεονεξῆσαι μὲν ἑκάτερον τῶν ὄντων εἰς
 δύο σχήσεις, τῶν δ' αὖ συνάφεια κατὰ τὴν
 τελευταίαν ὑπόληψιν, — καδ' ἑκατέραν τὴν
 σχίσιν τῶν ὄντων ἀκυσίμιδα μίαν πελειάδα.
Id. *Ibid.* Ubi et plura hac de re fusius.

Ver. 634. δύω δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν.]
 Erat nimirum ἀμφικύπτειλλον· Vide supra
 ad α'. 584. Aliter *Athenæus*, loco jam
 citato: Ἀκυσίον ἢ πυθμίνης δύο· ἀλλ' ὅδε
 κατὰ διαίρεσιν ἀναγνωστέον, [ὑπὸ πυθμίνης,
 — ἀλλὰ κατὰ σύνθετον, ὑποπυθμίνης, ὅπως
 ἐπὶ τῶν πελειάδων ἀκύνειν· ὅτι τέσσαρες μὲν

- Κνήσι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυνε·
 640 Πινέμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὤπλισσε κυκείῳ.
 Τὰ δ' ἐπεὶ ἔν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν,
 Μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες·
 Πάτροκλος δὲ θύρῃσιν ἐφίστατο, ἰσόθεος φῶς.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραίὸς ἀπὸ θρόνου ὤρτο φαεινῷ,
 645 Ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἑλὼν, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγε·
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀναίνετο, εἰπέ τε μῦθον·
 Οὐχ ἔδος ἐσὶ, γεραίε διοτρεφές, ἐδὲ με πείσεις.
 Αἰδοῖός, νεμεσητὸς, ὃ με προέηκε πυθέσθαι,
 Ὅντινα τέττον ἄγεις βεβλημένον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 650 Γινώσκω· ὁρώ δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 Νῦν δὲ, ἔπος ἐρέων, πάλιν ἄγγελος εἴμ' Ἀχιλλῆϊ·

Radula ærea, superque farinas albas inspersit;

640 Ac bibere jussit, postquam apparasset potionem miscellaneam.

Illi autem postquam bibentes exemissent peraridam sitim,

Sermonibus delectabantur inter se colloquentes:

Patroclus vero foribus adstitit, par-deo vir.

Hunc autem conspicatus senex, a sede surrexit splendida,

645 Introque duxit manu prehensum, et considerare jussit:

Patroclus autem contra renuebat, dixitque sermonem;

“Non sedendi-tempus est, senex Jovis-alumne, neque enim mihi persuade-

“Verendus est, stomachosus est, qui me misit sciscitatum, [bis]

“Quemnam hunc ducas vulneratum: quin et ipse

650 “Agnosco; video nempe Machaonem, pastorem populorum.

“Nunc igitur, rem dicturus, nuncius redeo Achilli:

639 ἐπὶ ἄλφιστα] T. 642 μύθῳ] MS. bene. 645 ἄνωγε] A. 2. 3. J.

ἦσαν ἐπὶ τῶν ὤτων, δύο δ' ὑποπυθμένες, ταστέ-
 ριν ὑπὸ τῷ πυθμένι, οἷον ὑποπυθμένοι· ὥστε
 διακρατεῖσθαι τὸ δίψας ὑπὸ δυοῖν πελειᾶδων
 ὑποκειμένων τῷ πυθμένι.

Ver. 635.] “Ἄλλος μὲν —. Νέτωρ δ' ὁ γέ-
 ρων] Recte *Athenæus*: “Ἄλλος μὲν γέρων
 μογίων —, ὁ δὲ Νέτωρ ἀμογητί. Nam alio-
 qui ἄλογον ἑδοκεῖ, *Διομήδης καὶ Αἴαντος*,
 ἔτι δ' Ἀχιλλείως παρόντων, ἐξάγεσθαι τὸν
 Νέτωρα γυναιότερον τῇ ἡλικίᾳ προβεβηκότα.
Ibid.

Ver. 637. Ἐν τῷ ῥά] *In hoc utique.*
 Ut nequaquam hic supervacanea sit par-
 ticula, ῥά.

Ver. 638. Οἶνον Πραμνήνῃ] *Hoc vinum*
inter celebria vina Græcorum primo loco

ponit *Ælian*. V. H. XII. 51. ubi vid. *Pe-
 rizonii* nota, qua bene docet, non certi
 loci, sed certi generis vinum fuisse, quod
 durabile, austerum, pingue et tamen sua-
 ve fuerit. *Ern.*

Ibid. ἐπὶ δ' αἷγειον κῆν τυρόν] *Al.* κνέε
 τυρόν. Quod autem hic legit *Plato* in
Ionē, παρὰ δὲ κρόμουν ποτῶ ὄψον citavit
 scilicet memoriter, ex ver. 629. ut recte
 notavit *Barnesius*. *Clark.* Confectionem
 hujus potionis non esse e nostris mori-
 bus judicandam, et istis græcis suave
 esse potuisse, quod nos offendit, bene mo-
 net *Riccus* V. C. Diss. *Homer*. T. I. p.
 181. *Ern.*

Ver. 639. Κνήσι] *Ultima in b. v. pro-*

Εὖ δὲ σὺ οἶσθα, γεραιὲ διοτρεφεῖς, οἷος ἐκεῖνος
Δεινὸς ἀνὴρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτόωτο.

- Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
655 Τίπτε τ' ἄρ' ὦδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται υἱᾶς Ἀχαιῶν,
"Ὅσσοι δὴ βελέεσσι βεβλήηται; εἰδὲ τοι οἶδε,
Πένθεος ὅσπον ὄρωρε κατὰ στρατὸν· οἱ γὰρ ἄριστοι
Ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, ἐτάμενοί τε.
Βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομύηδης·
660 Οὔτασαι δ' Ὀδυσσεὺς δερικλυτός, ἦδ' Ἀγαμέμνων·
Βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἷσ' ὦ·
Τῷτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐπὶ πολέμοιο,
Ἰῶ ἀπαὶ νεῦρης βεβλημένον· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς,
Ἑσθλὸς ἐὼν, Δαναῶν ἐκήδεται, εἰδ' ἐλεαίρει.

" Bene vero tu nosti, senex Jovis-alumniæ, qualis ille

" Difficilis vir : cito vel insontem culpaverit."

Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor ;

- 655 " Cur vero sic Achilles miseratur filios Achivorum,

" Qui jam telis vulnerati sunt? neque sane novit

" Luctus quantum excitatum sit per exercitum ; fortissimi enim

" In navibus jacent, eminus cominusque vulnerati.

" Percussus est quidem sagitta Tydides fortis Diomedes ;

- 660 " Vulneratus est etiam Ulysses hasta-inclytus, et Agamemnon ;

" Percussus item Eurypylus ad femur sagitta :

" Hunc etiam alterum ego modo abduxi e prælio,

" Sagitta a nervo percussus : at Achilles,

" Strenuus cum sit, Danaorum nullam curam gerit, neque miseretur.

648 νομισσῆτός] F. A. J. 661 vid. not. 665 ἰῶ ἀπὸ] MS.

ducitur e contractione. Est enim pro κνήστῃ, (κνήστῃ) ut legit Etym. M. *Ern.*

Ver. 641. τῷ δ'] Nestor et Machaon.

Ver. 645. ἀνωγας.] Non ex præterito, quod vocant, ἀνωγα, sed ex Aoristo, ἀνωγον. Vide supra ad 5'. 522. ad α'. 57.

Ver. 650. Γῆγνώσκω.] Ita Barnesius ex MS. *Al.* γινώσκω. Quod perinde est. Nam γινώσκω primam producit.

Ver. 651. ἔπος ἐρίων.] Qua ratione, ἔπος, hic ultimam producat; item ἱλαυνόμενος, ver. 673. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 653. Δεινὸς ἀνὴρ.] Vide supra ad α'. 2.

Ver. 654. ἱππότης] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 656. τοι] *Al.* τι, et τε.

Ver. 658. οὐτάμινόν τε.] Vide supra ad 5'. 525.

Ver. 659. βέβληται] Vide supra ad α'. 57.

Ver. 661. βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος] Hic versus abest a MS. *Lips.* Et est fortasse insititius. Nam Eurypylus vulneratur, cum jam abisset cum Machaone Nestor v. 579. sqq. et occurrit demum e pugna veniens, habens adhuc in corpore telum, Patroclo a Nestore digresso v. 808. Non igitur jam videtur Nesto-

- 665 Ἡ μένει, εἰσόκε δὴ νῆες Δοαὶ ἄγχι θαλάσσης,
 Ἀργείων ἀέκητι, πυρὸς δηϊόιο δέρονται,
 Αὐτοὶ τε κτεινόμεθ' ἐπισχερώ; εἰ γὰρ ἐμὴ ἴς
 Ἔσθ', οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
 Εἴθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη,
 670 Ὡς ὁπότε Ἥλαιοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη
 Ἀμφὶ βοηλασίην, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἴτυμονῆα,
 Ἔσθλόν Ὑπειροχίδην, ὅς ἐν Ἥλιδι ναιετάασκε,
 Ῥύσι ἐλαυνόμενος· ὁ δ' ἀμύνων ἥσι βόεσσιν,
 Ἐβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι,
 675 Κάδδ' ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περίτρεσαν ἀγροῖῳται·
 Ληΐδα δ' ἐκ πεδίε συνελάσσαμεν ἥλιθα πολλήν,
 Πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πάεα οἰῶν,

- 665 "An expectat, donec jam naves veloces prope mare,
 "Argivis frustra resistentibus, igne hostili comburantur,
 "Ipsique interficiamur alii super alios? non enim mea vis
 "Est, qualis antea fuit in agilibus membris.
 "Utinam sic pubescerem, roburque mihi firmum esset,
 670 "Sicut quando inter Eleos et nos certamen ortum est,
 "De boum-abactione, quando ego interfeci Itymoneum,
 "Fortem Hypirochidem, (qui in Elide habitabat,)
 "Pignora abigans: ille vero vim-propulsans a suis bobus,
 "Percussus est inter primos mea a manu jaculo:
 675 "Concidit autem, copiaeque undiquaque-trepidæ-aufugerunt agrestes:
 "Prædam igitur ex campo coëgimus valde multam,
 "Quinquaginta boum armenta, totidem greges ovium,

666 δηϊο] MS. 671 βοηλασίην] Id. R. idem videntur dare voluisse F. A.
 1. βοηλασίην. 670 ὥς ποτ'] A. 2. 3. 672 ὑπειροχίδην] MS. Id. ναιετά-
 ασκει] edd. præter T. 673 βοίεσσιν] eadem. 675 ἔπεισε] MS. bene.
 676 συνελάσσαμεν] Id. 677 τόσσα] Id. A. 1. 678 τόσσ' οἰῶν] F. A. 1. 3.

ri constituisse de vulnerato Eurypylo.
 Ern.

Ver. 662. Τῶτον δ' ἄλλον] Machaonem.

Ver. 669. Εἴθ' ὥς ἡβώοιμι,] Vide supra
 ad α'. 249. 260. et ad β'. 372.

Ver. 671. Βοηλασίην,] Al. βοηλασίη, et
 βοηλασίης.

Ver. 673. Ῥύσι] Vulgo, Pignora. Sunt
 tamen, qui vertendo contendunt, Sacri-
 ficia. Vide, *Histoire Critique de la Re-
 publique des Lettres*, Tom. I. pag. 215.
 Clark. Inepte. Ῥύσια ἐλαύνεσθαι est quod

uno verbo ῥυσιάζειν apud Diodor. in Ex-
 cerpt. de Vit. et Virt. p. 549. T. II. ed.
 Wess. prædas agere ob factam injuriam,
 quæ hoc modo reparatur. vid. ibi Cel.
 Wesseling. unde facile patet, quid sint
 ῥύσια. Ern.

Ver. 678. συβόσια, τόσσ'] Vulgg. Συβό-
 σια, τόσσ'. Sed ad numeros multo mihi
 videtur venustius, ut binæ breves — σια,
 in unam contrahantur productam; quam
 ut vox συβόσια, ineleganti et deformi li-
 centia, legatur συβόσια. Clark. Sed et

- Τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατὲ' αἰγῶν·
 Ἴππας δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα,
 680 Πάσας θηλείας· πολλῇσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
 Καὶ τὰ μὲν ἡλασάμεσθα Πύλον Νηλῆϊον εἶσω,
 Ἐννύχιοι προτὶ ἄστυ· γεγήθει δὲ φρένα Νηλεὺς,
 Οὔνεκά μοι τύχε πολλὰ νέω πόλεμόνδε κίοντι.
 Κήρυκες δ' ἐλίγαινον, ἅμ' ἡοῖ φαινομένηφι,
 685 Τῆς ἵμεν, οἷσι χρεῖος ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δῖη·
 Οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες,
 Δαίτρευνον· (πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὀφείλον·
 Ὡς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἵμεν.
 Ἐλθὼν γάρ ῥ' ἐκάκωσε βίη Ἡρακλεΐη,
 690 Τῶν προτέρων ἐτέρων· κατὰ δ' ἔκταθεν ὅσσοι ἄριστοι.

"Tot suum greges, tot greges magnos caprarum:

"Equasque flavas centum et quinquaginta,

680 "Omnes fœminas: multis etiam pulli suberant.

"Et hæc quidem abegimus Pylum Neleïum intra,

"Nocturni in urbem: lætatus est autem animo Neleus,

"Quod mihi contigissent multa juveni ad bellum profecto.

"Præcones autem canore-edixerunt, simul ac aurora apparuit,

685 "Illos adesse, quibus debitum deberetur in Elide ampla:

"Congregati itaque Pyliorum principes viri

"Dividebant; (multis enim Epei debitum debebant:

"Quandoquidem nos pauci malis-fracti in Pylo eramus.

"Veniens enim afflixerat vis Herculeæ,

690 "Superioribus annis: interfecti autem fuerant, quotquot optimi.

680 ἰπῶσαν] F. A. J. male. 681 ἡλασάμεσθα] MS. 682 προτὶ Id.

685 χρεῖος] MS. F. A. J. quod prætulerim, sed legendum ὀφείλετ'. ita versus erit concinnior. 689 ἐλθὼν γάρ ἐκάκωσε] MS. edd. præter J. quod prætulerim. ῥ' insertum versus fulciendi gratia. 690 ἔκτανεν] R.

contractio hæc dura, et duplicatio τῷ, σ sine auctoritate librorum: faciliusque concoxi *συβόσια*, in quo nihil repugnans analogiæ, quæ in multis verbis utramque formam admittit. *Em.*

Ver. 682. γεγήθει δὲ] Si dixisset γέγηθεν, jam non constitisset Temporum ratio. Simile enim esset, ac siquis Anglice dicat, *he is delighted*; pro eo quod est, *he was delighted*. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 687—694. (πολέσιν γὰρ — μηχανήσαντε)] Versus hosce octo in *Parenthesin*

inclusi, et ipsam aliis interjectis *Parenthesibus* intricatam. Consulto, ut mihi quidem videtur, et singulari Poëtæ alio, qui summe perspicui artificio. Vide infra ad ver. 697. et 766. et supra ad ι'. 553.

Ver. 689. βίη Ἡρακλεΐη] Vide supra ad β'. 658.

Ver. 690. ἔκταθεν] *Al.* ἔκτανεν. Quod eodem redit.

Ver. 691. ἀμύμονες] *Al.* ἀμύμονος. Neutrum male.

- Δώδεκα γὰρ Νηληϊὸς ἀμύμονες υἱέες ἦμεν,
 Τῶν οἷος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο.
 Ταῦθ' ὑπερφηανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,
 Ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο.)
 695 Ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶϋ μέγ' οἰῶν
 Εἴλετο, κρινάμενός κε τριηκόσι, ἥδ' ἐ νομῆας.
 (Καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφείλετ' ἐν Ἡλιδι δῖη,
 Τέσσαρες ἀδλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
 Ἐλθόντες μετ' αἶθλα· περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον
 700 Θεύσεσθαι· τὰς δ' αὖθι ἀναξ ἀνδρῶν Αὐγείας
 Κάσχεθε· τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἵππων.
 Τῶν ὁ γέρων ἐπέων κεχολωμένος ἥδ' ἐ καὶ ἔργων,
 Ἐξέλετ' ἄσπετα πολλὰ,) τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκε
 Δαιτρεύειν, μὴ τις οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσῃς.

“ Duodecim enim Nelei eximii filii eramus,

“ Quorum solus relictus sum; alii autem omnes perierunt.

“ Ob hæc animo-elati Epei ære-loricati,

“ Nos insultantes, iniqua moliti erant:)

695 “ Senex autem sibi armentumque boum et gregem magnum ovium

“ Exemit, electis trecentis, atque pastoribus.

“ (Nam et ipsi debitum magnum debebatur in Elide ampla,

“ Quatuor scilicet in cursu-victores equi cum ipsis curribus,

“ Qui ierant ad præmia reportanda; de tripode enim erant

700 “ Cursu-certaturi; eos autem illic rex virorum Augeas

“ Detinuit; aurigamque dimisit tristem, equorum caussa.

“ Ob hæc senex dicta iratus atque facta,

“ Exemit sibi admodum multa,) reliqua autem populo dedit

“ Dividenda, ne quis ab eo fraudatus abiret æquali portione.

704 Hic insertum est in MS. folium, in quo manu recenti scripti sunt
 versus ab hoc usque ad 809 valde vitiose. 706 ἱερὰ] MS.

Ver. 694. Ἡμέας] Pronunciabatur, ἡ-
 μᾶς, Nam ἡμέας ultimam producit.

Ver. 695. ὁ γέρων] Neleus.

Ver. 696. κρινάμενός κε τριηκόσι,] De
 voce κρινάμενος, vide supra ad α'. 309.
 Cæterum Editi hic habent, κρινάμενος
 τριηκόσι. Quæ et optima esset lectio, si
 qua licentiæ analogia vox τριηκόσια pri-
 mam posset producere. Barnesius edidit
 ex conjectura, κρινάμενος γε τριηκόσι. Non
 male: Quanquam voculæ γε vis maxime
 propria, locum hic non habet. Quam al-

teram profert vir eruditus emendationem,
 τὰ τριηκόσι, pessima est: Nam aliud pla-
 ne est τριηκόσια· aliud τὰ τριηκόσια. Vo-
 cula, ἰά, cujus vis proxima est Latino “sci-
 licet,” satis apte hic quadrat. Sed et
 particula κε. Quam itaque inserui, propter
 istud *Odyss.* v. 590. Καὶ κε τριηκοσίους —.

Ver. 697—703. (Καὶ γὰρ — πολλὰ,)]
 Et hosce versus in Parenthesin inclusi, ip-
 sam quoque aliis interjectis Parenthesibus
 implicatam. Vide infra ad ver. 766. item
 supra ad ver. 687. et ad i. 553.

- 705 Ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφὶ τε ἄστυ
 Ἐρδομεν ἰσὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἡματι πάντες
 Ἦλθον ὁμῶς αὐτοῖ τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι
 Πανσυδίῃ· μετὰ δέ σφι Μολίονε θωρήσσοντο,
 Παῖδ' ἔτ' ἰόντ', ἔπω μάλα εἰδότε θέρειδος ἀλκῆς.
 710 Ἔσι δέ τις Θρυόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,
 Τηλῆς ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτῃ Πύλῃ ἡμαθόεντος·
 Τὴν ἀμφεστρατόωντο, διαρράϊσαι μεμαῶτες·
 Ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαδον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
 Ἀγγελος ἦλθε, θέεσ' ἀπ' Ὀλύμπῃ θωρήσσουσθαι,
 715 Ἐννυχος, ἐδ' ἀέκοντα Πύλον κάτα λαὸν ἄγειρεν,
 Ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμίζειν· ἐδέ με Νηλεὺς
 Εἶα θωρήσσουσθαι· ἀπέκρυψεν δέ μοι ἵππους·
 Οὐ γάρ πω τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμῆϊα ἔργα·

- 705 “ Nos quidem hæc singula administrabamus, perque urbem
 “ Faciebamus sacra diis: illi vero tertio die omnes
 “ Venerunt simul ipsique multi et solidi ungulis equi,
 “ Cum universis copiis: cumque ipsis Moliones *duo* arma induerant,
 “ Pueri adhuc existentes, nondum perquam periti impetuosæ-in-pugna forti-
 710 “ Est autem quædam nomine Thryæssa urbs, arduo loco sita, [tudinis,
 “ Procul ad Alpheum, extrema Pyli arenosi:
 “ Hanc obsidebant, evertere cupidi:
 “ Sed cum totum campum transissent, nobis utique Minerva
 “ Nuncia venit currens ab Olympo, ut armaremur,
 715 “ Nocturna, nec invitum per Pylum populum congregavit,
 “ Sed valde incitatos-cupiditate pugnandi; neque me Neleus
 “ Sinebat armari: abscondit autem mihi equos;
 “ Nondum enim omnino me existimabat peritum esse bellicorum operum:

707 πολλεῖς] Id. 708 πανσυδίῃ] Id. Ibid. Μολίων' ἐθωρήσσ.] Id. 709
 παῖδα τ' ἰόντ' Id. 717 Ἀπέκρυψε] Id. F. A. J.

Ver. 704. μή τις οἷ] Qua ratione, μή
 τις, hic ultimam producat; item πόλιν,
 ver. 710. et Διὸς, ver. 726. vide supra ad
 α'. 51.

Ver. 707. μώνυχες ἵπποι] Virgil.

————— solido — ungula cornu.

Georgic. III. 88.

Ver. 708. Πανσυδίῃ] Al. Πασσυδίῃ. Ut
 β'. 12. 29. 66.

Ver. 712. μεμαῶτες] Vide supra ad β'.
 818. et ad γ'. 464.

Ver. 715. ἄμμι δ' Ἀθήνη] Nobis utique

Minerva; vel, tum vero nobis Minerva.
 Vide ad α'. 57. Pessime hic Barnesius;
 Τὸ, “ δι” παρὲς κει. Quod nihili est. Clark.
 Ordo verborum: Ἀθήνη, θέεσθαι ἀπ' Ὀλ.
 Ἐννυχος ἄγγελος ἦλθε θωρήσσουσθαι.

Ver. 720. νείκος] Barnesius legendum
 conjicit, νίκος. Male. Neque enim ea
 Homericæ vox est, neque ea sententia.

Ver. 725. τὰ δ' ἐπὶ ἔρρειν ἔθνα πιζῶν.]
 Al. ἐπὶ ἔρρειν.] Virgil.

————— omnisque relictis

Turba fuit castris. ————— Æn. XII. 443.

- Ἀλλὰ καὶ ὥς ἱππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισι,
 720 Καὶ πεζός περ ἑὼν, ἐπεὶ ὥς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
 Ἔσι δέ τις ποταμὸς Μινυΐϊος εἰς ἄλλα βάλλων,
 Ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μείναμεν ἧῶ δι᾿ ἄν
 Ἴππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεεν ἔθνεα πεζῶν.
 Ἐνθεν πανσυδὴν σὺν τεύχεσι, θωρηχθέντες,
 725 Ἐνδίοι ἰκόμεσθ' ἱερὸν ρόον Ἀλφειοῖο.
 Ἐνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενέϊ ἱερὰ καλὰ,
 Ταῦρον δ' Ἀλφειῶ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
 Λύτῃρ Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι βῆν ἀγελαίην·
 Δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι.
 730 Καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος
 Ἀμφὶ ροὰς ποταμοῖο· ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 Ἀμφίσαντο δὴ, ἄστυ διαπραδέειν μεμαῶτες·
 Ἀλλὰ σφιν προπάρειθε φάνη μέγα ἔργον Ἀρης.

“ Veruntamen et sic inter equites insignis eram nostros,

720 “ Pedes licet existens, quandoquidem sic me duxit ad pugnam Minerva.

“ Est autem quidam fluvius Minyēius in mare se projiciens,

“ Prope Arenam, ubi expectabamus auroram pulchram

“ Equites Pyliorum, affluebantque interea agmina peditum.

“ Inde cum universis copiis, armis-armati,

725 “ Meridiani pervenimus ad sacrum fluentum Alphei.

“ Ibi Jovi cum fecissemus præpotenti sacra opima,

“ Taurumque Alpheo, taurum et Neptuno sacrificassemus,

“ Ac Minervæ oculos-cæsiæ bovem indomitam:

“ Cœnam deinde sumpsimus per exercitum turmatim;

730 “ Et dormivimus in armis suis quisque

“ Circum fluenta fluvii: At magnanimi Epei

“ Circumstant jam, urbem vastare cupidi:

“ Sed ipsis ante apparuit magnum opus Martis:

722 ἁῶ] MS. 724 πανσυδὴν] Id. 725 ἰκόμεσθ'] Id. 729 Δόρπον δ' ἔπειτ'
 ἐλόμεσθα] Id. 730 ἁπ' ἔντεσιν] Id. 731 αὐτὰρ] F. A. 1.

Ver. 724. πανσυδὴν] Vide supra ad ver. 708.

Ibid. σὺν τεύχεσι, θωρηχθέντες,] Vide supra ad §. 530.

Ver. 725. Ἐνδίοι] Al. Ἐνδίοι. Sed nihil opus. Nam Ἐνδίοι secundam producit. Odyss. δ'. 450. Ἐνδίοις δ' ὁ γί-
 ρων—.

Ver. 726. ῥέξαντες] Vide supra ad α'. 444.

Ibid. ὑπερμενέϊ ἱερὰ] Aut pronuncia-
 batur, ὑπερμενέϊ· aut scribendum, ὑπερμενέϊ.
 Ut recte Barnesius. Clark. ὑπερμενέϊ
 exhibent editiones quædam, ut Turn.
 Steph. etc. Ern.

Ibid. καλὰ,] Vide supra ad β'. 45.

Ver. 727. Ταῦρον δ' Ἀλφειῶ, ταῦρον δὲ
 Ποσειδάωνι,] Virgil.

Taurum Neptuno, taurum tibi, pulcher Apollo.
 Æn. III. 119.

- Εὔτε γὰρ ἥελιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης,
 735 Συμφερόμεσθαι μάχῃ, Διὶ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνῃ.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἑπειῶν ἔπλετο νῆκος,
 Πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
 Μέλιον αἰχμητὴν γάμβρος δ' ἦν Αὐγείας,
 Πρεσβυτάτην δὲ Δύγατρ' εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην,
 740 Ἡ τόσα φάρμακα ἦδη, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
 Τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλλον χαλκῆρεϊ δερὶ
 Ἦριπε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὄρεσας,
 Στῆν ῥα μετὰ προμάχοισιν· ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἑπειοὶ
 Ἔτρεσαν ἀλλυδίς ἀλλος, ἐπεὶ ἶδον ἄνδρα πεσόντα,
 745 Ἠγεμόν' ἱππῶν, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐνόησα, κελαινῇ λαίλαπι ἴσος·
 Πεντήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶς ἕκασον
 Φῶτες ὁδὰς ἔλον ἔδας, ἐμῷ ὑπὸ δερὶ δαμέντες.

“ Quum enim sol lucidus eminuit supra terram,

735 “ Congressi sumus pugna, Jovique supplicantes et Minervæ.

“ At quando jam Pyliorum et Epeorum commissum erat certamen,

“ Primus ego occidi virum, abstulique solidos-ungulis equos,

“ Mulium bellatorem: gener vero is erat Augeæ,

“ Maximamque natu filiam habebat flavam Agameden,

740 “ Quæ tot pharmaca norat, quot alit lata terra.

“ Hunc quidem ego accedentem percussi ærata hasta;”

“ Prolapsusque est in pulvere: ego vero in currum insilienz

“ Steti inter primos-pugnatores: sed magnanimi Epei

“ Territi-fugerunt alio alius, ut viderunt virum lapsum,

745 “ Ductorem equitum, qui fortissimus erat in præliando.

“ At ego irrui, atræ procellæ par:

“ Quinquaginta autem cepi currus, duoque in unoquoque

“ Viri mordicus prehenderunt solum, mea hasta domiti.

739 Δυγατρί] MS. 743 κονίῃσιν] Id. 745 ἱππῶν] Id. 746 ἐπόρεται]
 F. non male.

“ Sed [versui] illi Homérico non sane re
 “ parem, neque similem fecit. Esse
 “ enim videtur Homeri, simplicior et
 “ sincerior; Virgillii autem, *πρωτοκώτε-*
 “ *ρος*, et quodam quasi ferrumine im-
 “ misso fucior.” Gell. lib. XIII. cap.
 25.

Ver. 731. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἑπειοὶ Ἀμ-
 φίσαντο δὲ, ἄστυ διαπραδίειν μεμαῶτες.] Non
 satis apte mihi videtur locum hic habere

istud, δὲ. Crediderim equidem post ἀμφί-
 σαντο excidisse voculam, τδ, in præceden-
 tem syllabam forte absorptam; legendum-
 que. — ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἑπειοὶ Ἀμφίσαντο,
 τὸ ἄστυ διαπραδίειν μεμαῶτες. At sine co-
 dicibus nihil muto.

Ver. 732. μεμαῶτες.] Vide supra ad β'.
 818. et ad ζ. 464.

Ver. 742. ἐν κονίῃσιν] Vide supra ad σ'.
 156. item ad α'. 593.

- Καί νύ κεν Ἀκτορίωνε Μολίονε παῖδ' ἀλάπαζα,
 750 Εἰ μὴ σφῶε πατὴρ εὐρυκρείων Ἐνοσίχθων
 Ἐκ πολέμου ἐσάωσε, καλύψας ἥερι πολλῇ.
 Ἐνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κρᾶτος ἐγγυάλιξε.
 Τόφρα γὰρ ἔν ἐπόμεσθα δὲ ἄσπιδος πεδίοιο,
 Κτείνοντές τ' αὐτὲς, ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες,
 755 Ὅφρ' ἐπὶ Βεπρασίς πολυπύρξ βήσαμεν ἵππους,
 Πέτρης τ' Ὀλενίης καὶ Ἀλησίς, ἔνθα Κολώνη
 Κέκληται· ὅθεν αὖτις ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.
 Ἐνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Ἀψ' ἀπὸ Βεπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκείας ἵππους.
 760 Πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ, Νέστορί τ' ἀνδρῶν.
 Ὡς ἔον, εἶποτ' ἔην γε, μετ' ἀνδράσιν· αὐτὰρ Ἀχιλ-
 οῖος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἥτε μιν οἶω [λεὺς

“ Et sane Actorionas Molionas juvenes interfecissem,

750 “ Nisi ipsos pater late-dominans Neptunus

“ Ex pugna ereptos servasset, tectos caligine multa.

“ Tum Jupiter Pyliis magnam victoriam dedit:

“ Tantisper enim insecuti sumus per stratum clypeis campum,

“ Interficientesque ipsos, armaque pulchra colligentes;

755 “ Donec ad Buprasium tritici-ferax egimus equos,

“ Petramque Oleniam et Alesium, ubi Colone

“ Vocatur: unde rursum avertit copias Minerva.

“ Ibi virum interfectum extremum reliqui; atque Achivi

“ Retro a Buprasio Pylum-versus agebant veloces equos:

760 “ Omnes autem gratias-agebant ex diis Jovi, Nestorique ex hominibus.

“ Talis fui, si quando eram, inter viros: sed Achilles

“ Solus virtute sua fruetur: certe ipsum credo

749 Ἀκτορίων] MS. 756 Ἀλησίς] Id. sic et supra. 758 ἔνθαδ' ἄνδρα]
 Id. 761 εἶποτ' ἔον] Id.

Ver. 746. ἐνόησα,] *Al.* ἐπύρξα.

Ver. 748. ὁδᾶξ ἔλον ἔδας,] Vide supra ad β'. 418.

Ver. 753. δι' ἄσπιδος πεδίοιο,] *Al.* διὰ σπιδίος πεδίοιο. “*H* “ ἄσπιδες,” — τὸ περιφε-
 ρεῖς, δίκην ἄσπιδος — ἢ “ σπιδες,” — τὸ ἐκτε-
 ταμένον καὶ πλατύ. *Eustath.* “*H*, ἐν ᾧ τῶν
 ἀνηρημένων ἄσπιδες ἔκειντο. *Schol.*

Ver. 754. καλὰ] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 756. Πέτρης τ' Ὀλενίης καὶ Ἀλη-
 σίς, ἔνθα Κολώνη Κέκληται] *Strabo*, lib.

VIII. pag. 527. al. 442. legit, Πέτρης τ'
 Ὀλενίης, καὶ Ἀλησίς ἔνθα Κολώνη. *Uti* di-
 catur scilicet *Alesii collis*. *Clark.* Ita in-
 terpungit etiam MS. *Lips.* *Ern.*

Ver. 757. Κέκληται] Vide supra ad α'.
 37.

Ibid. Ἀθήνη. *Prudenter* videlicet ca-
 vebant, ne ultra modum progredierentur.
 Vide supra ad α'. 194. ad β'. 169. et ad
 δ. 92.

Ver. 766—784. (Νῶϊ δέ — Ἀκτορος

- Πολλὰ μετακλαύσσεσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὀληται.
 ὦ Πέπον, ἧ μὲν σοί γε Μενόϊτιος ὦδ' ἐπέτελλεν
 765 Ἡρατι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε
 (Νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἑόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 Πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠέχομεν, ὥς ἐπέτελλε·
 Πηλῆος δ' ἰκόμεσθα δόμους εὖ ναιετάοντας,
 Λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιῶδα πελυβοτέρων.
 770 Ἐνθάδ' ἔπειδ' ἦρξα Μενόϊτιον εὔρομεν ἔνδον,
 Ἡδὲ σε, παρ δ' Ἀχιλλῆα· γέρον δ' ἱππηλάτα Πηλεὺς
 Πίονα μηρὶ ἔκχε βοὸς Διὶ τερπικεραύνῳ,
 Αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλειςον,
 Σπένδων αἰδοπα οἶνον ἐπ' αἰδομένοις ἱεροῖσι.
 775 Σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἔπετον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα
 Στήμεν ἐνὶ προθύροις· ταφὼν δ' ἀνόρεσεν Ἀχιλλεύς,

“ Multum post doliturum, ubi exercitus perierit.

“ O amice, sane quidem tibi Menætius sic præcepit

765 “ Die illo, quo te ex Phthia ad Agamemnonem misit:

“ (Nos autem intus existentes, ego et nobilis Ulysses,

“ Omnia sane in ædibus audiebamus, sicut præcipiebat:

“ Pelei scilicet venimus domos habitantibus commodas,

“ Copias cogentes per Achæida feracem.

770 “ Ibique tum heroem Menætiū invenimus intus,

“ Atque te, juxta et Achillem: senex autem equum-agitator Peleus

“ Pinguiā femora adolebat bovis, Jovi gaudenti-fulmine,

“ Aulæ in septo: tenebatque aureum poculum,

“ Libans nigrum vinum super ardentia sacra.

775 “ Vos quidem bovis apparabatis carnes, nos vero tum

“ Stabamus in vestibulo: Attonitus autem exiliit Achilles,

765 πολλὰ μετακλαύσασθαι] Id. 769 ἀγείροντες] R. 770 ἔπειτα] MS.

771 γέρον ἱππ.] F. A. 1. 772 ἔκαιε] MS.

εἰός·)] Versus hosce novendecim in Parenthesin inclusi. Quæ res, quam sit Poëtæ non vitio, sed summæ laudi danda; vide supra ad ver. 687. et 697. item ad i. 553.

Ver. 768. εὖ ναιετάοντας,] Vide supra ad β'. 648.

Ver. 769. πελυβοτέρων.] Al. καλλιγύναικα.

Ver. 771. ἱππηλάτα] Vide supra ad α'.

175. Ver. 773. ἐν χόρτῳ] Latini, vocem

Græcam retinentes, villæ cohortem appellabant; indeque aves cohortales etc. apud Columellam.

Ver. 774. αἰδοπα οἶνον] Vide supra ad α'. 462.

Ver. 775. Σφῶϊ μὲν — ἔπετον] Patroclus et Achilles.

Ibid. βοὸς ἔπετον] Qua ratione, βοὸς, hic ultimam producat, item μὲν, ver. 782. et πεκινὼν, ver. 787. et κίε, etiam extra cæsuram, ver. 791. vide supra ad α'. 51.

- Ἐς δ' ἄγε χεῖρὸς ἐλὼν, κατὰ δ' ἐδριάζασθαι ἄνωγε,
 Ξείνιά τ' εὖ παρέδθηκεν, ἅτε ξείνοις δέμις ἐσίν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδῆτύος ἡδὲ ποτῆτος,
 780 Ἵρῃον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὑμῖν ἅμ' ἐπεσθαι.
 Σφῶ δὲ μάλ' ἡδέελετον, τῷ δ' ἅμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
 Πηλεὺς μὲν ὧ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλῆϊ
 Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων.
 Σοὶ δ' αὖθ' ὧδ' ἐπέτελλε Μενόιτιος, Ἀκτορος υἱός.)
 785 Τέκνον ἐμὸν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐσιν Ἀχιλλεὺς,
 Πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι· βίῃ δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων.
 Ἄλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος, ἡδ' ὑποδέσθαι,
 Καὶ οἱ σημαίνειν· ὁ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθὸν περ.
 Ὡς ἐπέτελλ' ὁ γέρων· σὺ δὲ λήθεται· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 790 Ταῦτ' εἴποις Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι, αἶκε πίθεται.
 Τίς δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ, σὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίναις,

“Introque duxit manu prehensos, atque considerare jussit,

“Dapesque-hospitales abunde apposuit, quas hospitibus fas est.

“Ac postquam saturati fuimus cibo et potu,

780 “Ordiebar ego sermonem, hortans vos simul sequi:

“Vos autem omnino volebatis, hi vero ambo multa praeceperunt:

“Peleus quidem suo filio senex praecepit Achilli

“Semper fortissime se gerere, et virtute superiorem esse aliis:

“Tibi vero itidem sic praecepit Menæti, Actoris filius;)

785 “Fili mi, genere quidem superior est Achilles,

“Major natu vero tu es: viribus autem ille multo præstantior:

“Sed bene ei da prudens consilium, et admone,

“Et ei præcipe: ille autem obsequetur in bonum sane.

“Sic praecepit senex, tu vero oblivisceris: sed vel nunc

790 “Hæc dicas Achilli bellicoso, si forte obsequetur.

“Quis vero scit, an ei, favente-deo, animum commoveas

777 ἄνωγε] edd. præter T. 793 θεοπρεπίν] MS. 798 εἴσκοντε] Id.
 800 ἀνάπαυσις] Id.

Ver. 777. ἄνωγε,] Non ex præterito, quod vocant, ἄνωγα· sed ex aoristo ἄνωγον. Vide supra ad §. 322.

Ver. 780. ὑμῖν] Patroclum et Achillem.

Ver. 781. τῷ δ' ἅμφω] Peleus et Menæti, patres Achillis et Patrocli.

Ver. 783. ὑπείροχον] Vide supra ad β'. 426.

Ver. 787. ὑποδέσθαι,] Al. ἱπακῆσαι· notante Eustathio. Minus recte. Clark. In v. proximo εἰς ἀγαθὸν περ verterim potius, in rebus honestis quidem, vel certe, non

- Παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρε.
 Εἰ δὲ τίνα φρεσὶν ᾗσι θεοπροπίην ἀλεείνει,
 Καί τινά οἱ παρὲς Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
 795 Ἀλλὰ σέ περ προέτω ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέσθω
 Μυρμιδόνων, αἴκεν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι·
 Καί τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμόνδε φέρεσθαι,
 Αἴ κέ σε τῷ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀργήϊοι υἱες Ἀχαιῶν
 800 Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο·
 ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
 Ὡσαισθε πρὸς ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὄρινε·
 Βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλῆα.
 805 Ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσεύς θεοίοιο
 Ἴξε θέων Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε

“Admonitum? bona utique admonitio est amici.

“Si vero aliquid mentibus suis vaticinium evitat,

“Et aliquid ei a Jove dixit veneranda mater, quo minus ipse eat;

795 “Saltem te mittat; simul autem cæteræ copię sequantur

“Myrmidonum, si forte quid luminis Danaüs fias:

“Et tibi arma pulchra det ad prælium gerenda;

“Si forte, te illum ob-similitudinem-credentes, abstineant pugna

“Trojani, respirentque Mavortii filii Achivorum

800 “Afflicti jam: exigua sane respiratio in bello, profuerit:

“Facile vero integri defessos viros prælio-aggressi

“Repellatis ad urbem, a navibus et tentoriis.”

Sic dixit; eique animum in pectoribus commovit:

Perrexit itaque currere juxta naves ad Æacidem Achillem.

805 Sed cum jam e regione navium Ulyssis divini

Pervenisset currens Patroclus, ubi eis forumque et jus-dicendi-locus

801 *ρεῖα ἀκμ.*] Id. F. A. J. 802 *ᾧσισθ:*] MS. quod prætulcrim. 807 *ἵτι-
τάχατο*] MS.

adfirmantis vel augmentis est *περ* h. l. sed distinguentis. Ern.

Ver. 792. *Παρειπών;*] Vide supra ad ζ. 62.

Ver. 796. *αἴκεν τι φόως — γένηαι*] *Al.*
ἂν πέ τι φόως — γένεισθ:

Ver. 797. *καλὰ*] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 800. *ὀλίγη* etc.] Hoc ad antecedens referendum: breve autem interval-
 lum belli fiat: nam *profuerit*, intelligere,
 quod facit latinus Interpres, durum est.
 Ern.

Ver. 810. *κατὰ δὲ*] Qua ratione, δὲ, hic
 producat; item ultima vocis, *ἰλοφροσύμη*-

- Ἦν, τῇ δὲ καὶ σφί θεῶν ἐτετεύχατο βωμοί·
 Ἔνθα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντιβόλησε,
 Διογενὴς Εὐαίμωνίδης, κατὰ μηρὸν οἷσῶ,
 810 Σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρῶς
 Ὀμῶν καὶ κεφαλῆς· ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλείοιο
 Αἶμα μέλαν κελάρυζε· νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ᾧ κτερε Μενoitίης ἄλκιμος υἱὸς,
 Καί ῥ' ὀλοφυσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 815 Ἄ δειλοὶ, Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 Ὄς ἄρ' ἐμέλλετε τῇλε φίλων καὶ πατρίδος αἵης
 Ἄσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργεῖτι δημῶ;
 Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, διοτρεφεὺς Εὐρύπυλ' ἦρως,
 Ἦ ῥ' ἐπὶ περ σχήσῃσι πελώριον Ἑκτορὸς Ἀχαιοί,
 820 Ἦ ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτῷ δεξιὸν δαμέντες;
 Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·

Erat, ubi etiam eis deorum constituta erant altaria ;

Illic ei Eurypylus percussus occurrit,

Generosus Euæmonides, femore sagitta,

810 Claudicans e pugna; humidusque defluebat sudor

Ex humeris et capite: eque vulnere gravi

Sanguis niger scaturiebat: mens tamen firma erat.

Hunc autem intuitus, miseratus est Menœtii fortis filius;

Et dolens, verbis alatis eum allocutus est ;

815 “ Ah miseri, Danaorum ductores et principes :

“ Siccine eratis procul ab amicis a patria terra

“ Satiaturi in Troja veloces canes alba pinguedine?

“ Sed age mihi hoc dic, Jovis-alumne Eurypyle heros ;

“ Adhucne omnino sustinebunt immanem Hectorem Achivi,

820 “ An jam conficientur ab ipso hasta domiti ?”

Huic autem Eurypylus prudens respondit ;

825 μελαίνῃσι] MS. F. A. J. 824 γὰρ] abest MS. 825 ἐν νηυσὶ] MS. R.

T. 827 συ εὔ σάωσον] F. A. J. quod ferri potest, si σάω pronunciando contrahitur.

nos, ver. 814. item ὕδατι, ver. 829. et 845.

ἔνθ' ὅτε δὲ, ver. 845. vide supra ad α'.

51. n. 8.

Ver. 820. φθίσονται] Vide supra ad β'.

835.

Ver. 821. πεπνυμένος] Al. βεβλημένος.

Ver. 825. οὐτάμεινοί τε,] Vide supra ad δ'. 525.

Ver. 826. ὀρνυται] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 832. ἱητροί — Τὸν μὲν] De elegantissima hac Syntaxi ἀναπολόβῃ, vide supra ad β'. 355. 681. ad γ'. 211. ad ζ'.

- Οὐκέτι, διογενὲς Πατρόκλεις, ἄλκαρ Ἀχαιῶν
 Ἔσσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσόνται.
 Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 825 Ἐν νηυσὶν κέεται βεβλημένοι, ἑτάμενοί τε,
 Χερσὶν ὑπο Τρώων· τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰέν.
 Ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σάωσον, ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν·
 Μηρῶ δ' ἔκταμ' οἷσόν, ἀπ' αὐτῆ δ' αἶμα κελαινὸν
 Νίξ' ὕδατι λιαρῷ, ἐπὶ δ' ἥπια φάρμακα πάσσε,
 830 Ἐσθλὰ, τά σε προτὶ φασὶν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
 Ὅν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιοτάτος Κενταύρων.
 Ἴητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
 Τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν οἶομαι ἔλκος ἔχοντα,
 Χρητίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἱητῆρος,
 835 Κεῖσθαι· ὁ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὅξυν ἄρῃα.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενoitίης ἄλκιμος υἱός·

“ Nullum-amplius, nobilissime Patrocle, præsidium Achivis

“ Erit; sed in navibus nigris cadent.

“ Illi enim jam omnes, quotquot ante erant fortissimi,

825 “ In navibus jacent eminus cominusque vulnerati

“ Manibus Trojanorum: horum vero robur augescit perpetuo.

“ At me quidem tu serva, ducens ad navem nigram;

“ Femoreque excinde sagittam; ab eoque sanguinem nigrum

“ Ablue aqua tepida; et lenia medicamenta insperge,

830 “ Salubria, quæ te aiunt ab Achille doctum esse,

“ Quem Chiron docuit, justissimus Centaurorum.

“ Medici enim, Podalirius et Machaon,

“ Hunc quidem in tentoriis puto vulnus habentem,

“ Indigentem et ipsum eximii medici,

835 “ Jacere: alter autem in campo, Trojanorum sustinet acrem Martem.”

Hunc autem vicissim allocutus est Menætiî fortis filius;

829 λιαρῷ] MS. sed superscr. χ. ut esset χλιαρῷ, quod eodem redit. v.

845. superscr. χλιαρῷ. Sic legit MS. apud Barnes. 850 φασί] MS. non bene.

510. ad ν. 224. et 437. Idem ad *Odyss.* μ'. 73. Ineptissime hic Scholiastes; Ἴητροὶ, ἀντὶ τῆς, Ἰατρῶν Ὀρεῖν, ἀντὶ γενικῆς.

Ver. 840. οὐδ' ὥς περ σείο μεθήσω] Οἰκονομῆϊ ὁ ποιητὴς τῆτο, διὰ πιθανότητα· ἵνα παρὰ μείνας ὁ Πάτροκλος ἐμβραδύνῃ, ὥς τειχο-

μαχία δεινὴ γένηται· καὶ ὁ μέγας κίνδυνος ὁ πρὸ ὀφθαλμῶν, ἐριδίση μᾶλλον αὐτὸν ἰκετεύσαι τὸν Ἀχιλλεῖα. *Eustath.*

Ver. 847. παύσατο] Vide supra ad γ'. 141.

Πῶς τ' ἄρ' εἰσι τάδε ἔργα; τί ῥέξομεν, Εὐρύπυλ' ἦρωες;
 "Ερχομαι, ὄφρ' Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω,
 "Οἷ Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος, ἕρως Ἀχαιῶν·

840 Ἀλλ' ἔδ' ὥς περ σείῳ μεθήσω τειρομένοιο.

Ἦ, καὶ ὑπὸ σέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
 Ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείας·

Ἐνθα μιν ἐκτανύσας, ἐκ μηρῶ τάρνε μαχαίρῃ
 Ὅξυ βέλος περιπευκές· ἀπ' αὐτῆς δ' αἷμα κελαιὸν

845 Νίξ' ὕδατι λιαρῶ· ἐπὶ δὲ ρίζαν βάλε πικρὴν,
 Χερσὶ διατρίψας, ὀδυνήφατον, ἣ οἱ ἀπάσας

"Εσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο; παύσατο δ' αἷμα.

" Quomodo esse poterunt [*quo evadent*] hæc opera? quid agemus Eurypyle

" Vado, ut Achilli bellicoso nuncium referam, [heros?

" Quem Nestor mandavit Gerenius, custos Achivorum;

840 " Attamen ne sic quidem te dimittam afflictum."

Dixit, et in sinu susceptum ferebat pastorem populorum

In tentorium: famulus autem ut vidit, substravit pelles bubulas.

Ibi illo porrecto, e femore excidit cultro

Acutum telum peramarum: ab ipso autem sanguinem atrum

845 Abluit aqua tepida; et radicem immisit amaram,

Manibus contritam, dolores adimentem, quæ ei cunctos

Sedavit dolores: Vulnus quidem siccaturum est, cessavitque sanguis.

838 ἔρχομαι] MS. F. 847 παύσαιτο] MS.

ΤΗΣ
ὍΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Μ'.

Ὑπόθεσις τῆς Μ'. ὍΜΗΡΟΥ Ῥαψωδία.

Ἀποβαίντες οἱ Τρῶες τῶν ἵππων, διαβαίνουσι τὴν τάφρον, καὶ τοὶ ἀπαισίᾳ αὐτοῖς φανέντες οἰωνῶ· καὶ εἰς πέντε τάξεις διαιρεθέντες, προσβάλλουσι τῷ τείχει τῶν Ἑλλήνων. Ἐνθα Σαρπηδὼν ἑκαλξιν κατασπᾷ. Ἐκτὼς δὲ λίθῳ βλάπτει τὰς πύλας, ἐπὶ βῆταῖς ναυσὶ, καὶ οἱ ἄλλοι σὺν αὐτῇ πάντες Τρῶες.

Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Μ'.

Ἐπιγραφαί.

Τειχομαχία.

Ἄλλως.

Μῦ δέ, μάχη πρὸς τείχος· ὁ δ' ἐνδορε φαίδιμος Ἐκτωρ.

Ἄλλη.

Μῦ Τρῶων παλάμῃσι κατήριπε τείχος Ἀχαιῶν.

"ΩΣ ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενoitίε ἀλκιμος υἱὸς
'Ιᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δ' ἐμάχοντο
'Αργεῖοι καὶ Τρῶες ὀμιλαδὸν, ἐδ' ἄρ' ἐμελλε
Τάφρος ἐτι σχήσειν Δαναῶν, καὶ τείχος ὕπερθεν
5 Εὐρὺ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὕπερ· ἀμφὶ δὲ τάφρον
Ἦλασαν· ἐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας·

SIC quidem in tentoriis *Patroclus* Menœtii fortis filius
Curabat Eurypylum vulneratum: verum pugnabant
Argivi et Trojani catervatim-misti, neque jam erat
Fossa amplius prohibitura Danaorum, et murus supra
5 Latus, quem fecerant ad defendendas naves; circum autem fossam
Duxerant; neque diis dederant inclytas hecatombas;

1 κλισίῃ] MS.

Ver. 8. θεῶν δ' ἀίκετι τίτυκτο] Virgil.

Heu! nihil invitis fas quenquam fidere Divis.

Æn. II. 402.

Ver. 9. Ἀθανάτων] Vide supra ad α'.

398.

Ibid. τῶ κ' ἔτι] Vulgg. τῶ καὶ ἔτι.

Quod eodem modo pronunciandum.

Ver. 12. Τόφρα δέ] Tamdiu utique. Nec
audiendus Barnesius, qui τοφράδε edidit.

- "Οφρα σφιν νῆας τε θοὰς καὶ ληΐδα πολλὴν
 Ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
 Ἀθανάτων· τῷ κ' ἔτι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
 10 "Οφρα μὲν Ἑκτωρ ζωὸς ἦεν, καὶ μῆνι' Ἀχιλλεύς,
 Καὶ Πριάμοιο ἀνακτος ἀπόρρητος πόλις ἔπλε,
 Τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνατον ὅσσοι ἄριστοι,
 Πολλοὶ δ' Ἀργείων, οἳ μὲν δάμεν, οἳ δ' ἐλίποντο,
 15 Πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἔνιαυτῷ,
 Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλῃν ἐς πατρίδ' ἔβησαν·
 Δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 Τεῖχος ἀμαλδῦναι, ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες,
 "Οσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἄλαδὲ προρέεσι,
 20 Ῥῆσός θ', Ἐπτάπορος τε, Κάρησός τε, Ῥοδῖός τε,
 Γεήνικός τε, καὶ Αἰσηπος, δῖός τε Σκάμανδρος,
 Καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλεια

Ut sibi navesque veloces et prædam multam

Intus continens tueretur: Diis autem invitis structus erat

Immortalibus; quocirca etiam nequaquam longum tempus integer mansit.

- 10 Quamdiu quidem Hector vivus erat, et irascebatur Achilles,

Et Priami regis non-eversa urbs erat,

Tamdiu utique et magnus murus Achivorum integer fuit:

At postquam Trojanorum quidem mortui sunt, quotquot fortissimi,

Multique Argivorum, partim quidem domiti sunt, partim autem superstites,

- 15 Et eversa est Priami urbs decimo anno,

Argivique in navibus dilectam in patriam redierunt;

Tum tandem inierunt-consilium Neptunus et Apollo

Murum abolere, fluviorum vi immissa,

Quotquot ab Idæis montibus in mare profluunt,

- 20 Rhesusque, Heptaporusque, Caresusque, Rhodiusque,

Granicusque, et Æsepus, divinusque Scamander,

Et Simois, ubi multa scuta et galeæ

7 σφι] Id. bene. 8 ἀέκατι] Id. 9 τὸ καὶ ἔτι] MS. gloss. adser. διὰ καὶ edd.
vett. 14 οἳ δὲ λίποντο] MS. 21 Κάμανδρος] A. 1. 22 τρυφάλεια] MS.

istudque "δι'" παρίλκειν contendit. Quod
nihil est.

Ver. 17. Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων] Ocean-
ni ex altera inundantes æstus, ex altera
Sol caelumque pluviosum.

Ver. 22. Καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ] Virgil.

— ubi tot Simois correpta sub undis
Scuta virum, galeasque, et fortia corpora volvit.
Æn. I. 104.

- Κάππεσον ἐν κονίῃσι, καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν.
 Τῶν πάντων ὁμόσε σόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 25 Ἐννῆμαρ δ' ἐς τεῖχος ἵει ῥόον· ἔε δ' ἄρα Ζεὺς
 Συνεχῆς, ὅφρα κε δᾶσσον ἀλίπλοα τείχεα δαίη.
 Αὐτὸς δ' Ἐννοσίγαιος ἔχων χεῖρεςσι τρῖαιναν
 Ἥγειτ' ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμελίια κύμασι πέμπε
 Φιτρῶν καὶ λάων, τὰ δέσαν μογέοντες Ἀχαιοί.
 30 Λεῖα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρρουν Ἑλλήσπonton·
 Αὖτις δ' ἥϊονα μεγάλην ψαμάδοισι κάλυψε,
 Τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμὸς δ' ἔτρεψε νέεσθαι.
 Καὶ ρόον, ἥπερ πρόσθεν ἱεν καλλίρροον ὕδωρ.

Deciderant in arenis, et semideorum genus virorum :

Horum omnium eodem ostia convertit Phæbus Apollo,

- 25 Perque novem dies in murum immisit eorum cursum: pluebat interim Jupiter

Continuo, ut citius mari-submersa moenia redderet:

Ipse autem Neptunus tenens manibus tridentem

Præibat; omniaque fundamenta undis amovit

Stipitum et lapidum, quæ jecerant laborantes Achivi;

- 30 Planaque fecit juxta rapidum Hellespontum:

Rursusque littus magnum arenis cooperuit,

Muro abolito: fluvios autem vertit, ut redirent

In suum quisque alveum, qua ante demittebant pulchre-fluentem aquam.

28 θεμίλια] MS. 50 ἐποίησε] Id. bene. 52 τεῖχος δ' ἄμα] Id. 55 κά-
 ρον] Id. edd. ibid. καλλίρρον] Id.

Ver. 25. Κάππεσον ἐν κονίῃσι.] Vide supra ad α'. 595. Male hic Scaliger: "Quid enim (inquit) ad fluvios, si in pulverem illa cecidere." Poëtic. lib. V. cap. 5. Quasi scilicet fluvii, loca pulverulenta inundare non possent.

Ver. 25. Ἐννῆμαρ.] Fuerunt apud antiquos qui hic legèrent, ἐνῆμαρ, unum diem. Importune, nullaque idonea de causa.

Ibid. ὤε δ' ἄρα Ζεὺς.] Et mox. ver. 28. ἐκ δ' ἄρα πάντα. Utrobique vocabuli, ἄρα, ea est vis, ut dicat Jovem Neptunumque cum Apolline ex composito vires suas eodem omnes convertisse.

Ver. 26. Συνεχῆς.] Scribunt nonnulli, Συνεχῆς: sed nihil opus. Similis enim fere hujus vocis ratio est, ac supra vocis, παραπλῶν, ζ'. 62. et λ'. 792. Sed et ad pluvie vim subitanam depingendam faciunt pedes hoc in versu dactylici omnes,

Isteque in primis tribrachys Συνεχῆς. Vide supra ad γ'. 357. de isto, Διὰ μὲν ἀσπίδος ἔλθει —. Clark. Incepte. v unum scribitur, et in pronunciando duplicatur, ut olim in omnibus similibus, in ἀληκτον etc. Ern.

Ver. 27. Αὐτὸς δ' Ἐννοσίγαιος etc.] Phur-nutus, de-natura Theorum, cap. 23. citat:

— ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμίλια θῆκε δύραζε.

Virgil.

Neptunus muros, magnoque emota tridenti
 Fundamenta quatit, totamque a sedibus urbem
 Eruit. — Aen. II. 610.

Ver. 51. ἥϊονα μεγάλην.] Quia ratione, ἥϊονα, hic ultimam producat, vide supra ad α'. 51.

Ver. 55. ἱεν] Vel ἱεν, quod est ἔπρασον vel ἱεν, quod est ἐπορεύετο. Notante Eustathio.

- ᾽Ως ἄρ' ἐμείλλον ὀπίσθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 35 Θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχην ἐνοπή τε δεδῆει
 Τεῖχος εὐδμητον, κανάχιζε δὲ δέξατα πύργων
 Βαλλόμεν'· Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μάστιγι θαμνέντες,
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐελμένοι ἰσχυαίνοντο,
 Ἐκτορα δειδιότες, κρατερόν μῆστωρα φόβοιο·
 40 Αὐτὰρ ὅγ', ὡς τὸ πρόσθεν, ἐμάχνατο ἴσος ἀέλλη.
 ᾽Ως δ' ὅταν ἐν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῇσι,
 Κάπριος, ἥ ἐ λέων σρέφεται, σθένει βλεμεαίνων,
 Οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτὰς ἀρτύναντες,
 Ἀντίοι ἴσονται, καὶ ἀκοντίζουσι θαμνείας

Sic sane erant in posterum Neptunus et Apollo

- 35 Facturi: tum vero circa pugna clamorque exarsit
 Murum bene-structum; sonitumque-reddebant compages turrium
 Percussæ: Argivi vero Jovis flagello domiti,
 Naves ad cavas conclusi tenebantur,
 Hectorem timentes, violentum artificem-fugandi hostes:
 40 Quippe ille, sicut antea, pugnabat par turbini.
 Ut vero quando interque canes et viros venatores,
 Aper, sive leo versatur, præ robore truces-oculos-volvens;
 Illi vero quadratis-agminibus quum se-ipsos instruxerunt,
 Adversi stant, et jaculantur crebra

34 ὀπίσθεν Id. male. 37 δε] abest MS. 40 ὡς πρῶτον] MS.

Ver. 35. τότε δ' ἀμφὶ μάχην ἐνοπή τε δε-
 δῆει Τεῖχος εὐδμητον.] Si δέδην dixisset, jam
 non constitisset temporum ratio. Vide
 supra ad α'. 57. Virgil

Interea Rutuli portis circum omnibus instant
 Sternere cæde viros, et mœnia cingere flammis.
 Æn. X. 118.

Ver. 36. κανάχιζε δὲ δέξατα πύργων Βαλ-
 λόμεν'.] De voce κανάχιζε, vide supra ad
 δ'. 455. De constructione, Eustathius;
 Ἀμφιβολίας (inquit) ἐστὶ σχῆμα· δηλοῖ γὰρ,
 ὡς ἡ ἐκανάχιζε τὰ πολεμικὰ δόξατα κατὰ
 πύργων βαλλόμενα, ἢ ὅτι τὰ ἐν τοῖς πύργοις
 ζύλα ἐκανάχιζεν ἐν τῷ βάλλουσθαι. Ac pri-
 orem quidem constructionem præfert Da-
 mina Dacier. Mihi e contrario nulla hic
 videtur, ne quidem ἀμφιβολία. Nam ut
 δόξατα πύργων βαλλόμενα id videlicet, sig-
 nificet, quod est Eustathio δόξατα κατὰ
 πύργων βαλλόμενα, nec satis Græce quidem
 dictum crediderim: Multo minus Home-

ricam sapit perspicuitatem. At πύργους
 βαλλόμενους κανάχιζει, usitatissimum est:

Πύργων βαλλόμενον. δῦπος δεδῆει
 Πύργους βαλλόμενους κανάχην ἔχει. — π'. 105.

Et in hoc ipso libro,

κόμπη χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι χαλκῶς
 Ἀντὴν βαλλόμενον. — ver. 151.

Et,

Τόσσος γὰρ πόσις ἦεν, —
 Βαλλόμενον σάκος τε καὶ ἱπποπόμον τρυφελοῦν.
 Καὶ σπυρίον. — ver. 358.

Clark. Priorem interpretationem proponit
 etiam Schol. Lips. sed Clarkius audiendus.
 Ern.

Ver. 38. ἐελμένοι] M. ἐεργμένοι.

Ver. 41. ᾽Ως δ' ὅταν] Virgil.

Ut fera, quæ densa venantum septa corona
 Contra tela furit, seseque haud nescia morti

- 45 Αἰχμὰς ἐκ χειρῶν· τῷ δ' ἔποτε κυδάλιμον κῆρ
 Ταρβεῖ, ἐδὲ φοβεῖται, ἀγνηορίη δέ μιν ἔκτα·
 Ταρφέα τε σρέφεται, σίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
 "Οππῃ τ' ἰθύσει, τῇ τ' εἴκῃσι σίχες ἀνδρῶν·
 "Ὡς Ἐκτωρ ἀν' ὁμίλον ἰὼν εἰλίσσειδ', ἐταίρους
 50 Τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν· ἐδὲ οἱ ἵπποι
 Τόλμων ὠκύποδες· μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ
 Χεῖλει ἐφεσαότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
 Εὐρεῖ, ἔτ' ἄρ' ὑπερδορέειν σχεδὸν, ἔτε περῆσαι
 'Ρηϊδίῃ· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφείες περὶ πᾶσαν
 55 Ἔσασαν ἀμφοτέρωθεν· ὑπερθεῖν δὲ σκολόπεσσιν
 'Οξέσιν ἡγήρει, τὰς ἔσασαν υἷες Ἀχαιῶν
 Πυκνὰς καὶ μεγάλας, δηῖων ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
 Ἐνθ' ἔκην ρέα ἵππος εὐτροχὸν ἄρμα τιταίνων

45 Spicula de manibus; ejus autem nunquam generosum cor
 Pavet, neque fugam capessit: fortitudo vero ipsum occidit:
 Crebroque se convertit, ordines virorum tentans;
 Quaque fecerit impetum, ibi cedunt ordines virorum:
 Sic Hector turbam obiens se motabat, socios

50 Fossam adhortans transcendere: neque tamen ei equi
 Audebant, pedibus-veloces: valde autem hinniebant in summo
 Labro stantes: absterrebat enim fossa
 Lata; neque transilire in promptu erat, neque transitu
 Erat facilis: Præcipitia enim declivia circum totam

55 Stabant utrinque: desuper autem vallis
 Acutis munita erat, quos defixerant filii Achivorum
 Densos et magnos, adversus hostes munimentum.
 Illuc non sane facile equus volubilem currum trahens

48 ἰθύσει] v. not. 52 δειδίσσετο] MS. 55 ὑπερθεῖ] F. male. 58 εὐτροχὸν ἄρ-
 μα] F.

Injicit, et saltu supra venabula fertur:
 Haud aliter juvenis medios moriturus in hostes
 Irruit; et, qua tela videt densissima, tendit.
 Æn. IX. 551.

Ver. 45. σφίας αὐτῆς] Pronunciabatur
 σφᾶς. Nam σφίας ultimam producit.

Ver. 44. Ἀντίοι] Al. Ἀντίον.

Ver. 48. "Οππῃ τ' ἰθύσει,] Al. ἰθύει. Bar-
 nesius legendum contendit, ἰθύσει. Sed
 nihil opus. Clark. ἰθύσει quod Barne-
 sius e MSS. duobus recepit in textum, ha-
 bet etiam MS. Lips. At edd. vett. omnes

ἰθύσει. Conf. Od. λ'. 590. ubi est ὅπου
 ἰθύσει] quod favet Barnesio. Nam ei par
 est ἰθύσει, non ἰθύσει. Ern.

Ver. 49. εἰλίσσειδ',] Al. εἰλίσσειδ'. Vide
 supra ad ζ'. 45.

Ver. 50. ἐποτρύνων διαβαινέμεν] Vide
 supra ad β'. 451.

Ver. 52. Χεῖλει ἐφεσαότες· ἀπὸ] Al. χεῖ-
 λει ἐσαότες. Cæterum qua ratione, ἐφεσαό-
 τες, hic ultimam producat; vide ad α'. 51.

Ver. 53. περῆσαι] Vide supra ad α'. 67.

Ver. 54. ἐπηρεφείες] Barnesius, ἐπηρεφείες,

- Ἐσβαίῃ, πεζοὶ δὲ μενοίνεον, εἰ τελέεσι.
 60 Δὴ τότε Πελυδάμας Θρασύν "Εκτορα εἶπε παραστὰς.
 "Εκτορ τ', ἥδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοί, ἥδ' ἐπικέκταν.
 Ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκείας ἵππους.
 Ἡ δὲ μάλ' ἀργαλέην περᾶν σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
 Ὀξείες ἐσᾶσιν, προτὶ δ' αὐτὰς τεῖχος Ἀχαιῶν.
 65 "Ενθ' ἔπως ἐσὶν καταβήμεναι, ἐδὲ μάχεσθαι
 Ἴππεῦσι· σείνοσ γὰρ, ὅθι τρώσεσθαι οἶω.
 Εἰ μὲν γὰρ δὴ πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάξει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βέλετ' ἀρήγειν,
 Ἡ τ' ἂν ἔγωγ' ἐδέλοισι καὶ αὐτίκα τέτο γενέσθαι,
 70 Νωνύμης ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιῆς.
 Εἰ δέ χ' ὑποσρέψωσι, παλίωξις δὲ γένηται
 Ἐκ νῆων, καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρυκτῇ,

Intrasset; pedites vero animo-incitato-cupiebant, si perficere possent.

60 Tum vero Polydamas audaci Hectori dixit astans;

"Hectorque, et alii Trojanorum duces, atque sociorum;

"Temere per fossam impellimus veloces equos:

"Ea quippe admodum difficilis transitu: valli enim in illa

"Acuti stant, et ad ipsos murus Achivorum:

65 "Illuc nullo modo licet descendere, neque pugnare

"Equitibus: angustiae enim sunt, ubi eos sauciatum iri puto.

"Quod si jam omnino animo-inimico Græcos perdit

"Jupiter altitonans, Trojanisque vult auxiliari;

"Sane equidem ego vellem vel statim hoc effectum,

70 "Inglorios perire procul-ab Argis hic Achivos:

"Sin vero conversi fuerint, et repulerint nos

"A navibus, et fossæ impegerimus profundæ;

64 ἐσᾶσι] MS. recte. Ibid. προτὶ δ' αὐτὰς] MS. F. 65 ἐπὶ] MS. edd.
 præter T. recte. 70 νωνύμης] A. 2. 5. J.

vel ἐπὶ ῥέπιδες. Clark. Male. Est enim hoc epitheton aptum κρημνοῖς. Similiter Od. κ'. 131. ἐπὶ κρηφίας πέτρας dixit, ubi Schol. min. ἦτοι ἄνωθεν ἐπὶ κρηφείας, ἢ ἐπὶ κρημνίστας. neque enim ibi licet intelligere tectas aqua petras, occulta saxa. quo forte respexit Hesych. in h. v. *Ερν*.

Ver. 55. "Εσασαν] Videntur mihi nōdum in scirpo quærere, qui vocem hanc ex ἐσῆκισαν nescio qua analogia contractam volunt. Revera, qua analogia fac-

tum est ex τίθημι, ἔθεσαν ex δίδωμι, ἔδωσαν eadem fit ex ἵστημι, ἔστασαν.

Ver. 58. ἐπὶ τροχῶν] *Al.* ἐπὶ ῥόον.

Ver. 61. "Εκτορ τ',] *Al.* "Εκτορ τ'.

Ver. 64. προτὶ] *Al.* ποτὶ. Quod idem est.

Ver. 66. τρώσεσθαι] Turpissime hic versio *Barnesiana*; "sauciatos iri." Ac si, iri, esset videlicet ex verbo, sum.

Ver. 67. Εἰ μὲν γὰρ] Refertur istud γὰρ, non ad id, quod proximè præcessit,

- Οὐκέτ' ἔπειτ' οἴω εἰδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
 Ἀφορρὸν προτὶ ἄστυ, ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 75 Ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
 Ἴππες μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
 Αὐτοὶ δὲ πρυλέες, σὺν τεύχεσι, θωρηχθέντες,
 Ἔκτορι πάντες ἐπώμεθ' ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Οὐ μενέεσ', εἰ δὴ σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
 80 Ὡς φάτο Πελυδάμας· ἄδ' δ' Ἐκτορι μῦθος ἀπή-
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε. [μῶν
 Οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἵππων ἡγερέδοντο,
 Ἀλλ' ἀποβάντες ὄρεσαν, ἐπεὶ ἶδον Ἐκτορα δῖον.
 Ἡνίοχῳ μὲν ἔπειτα ἐῷ ἐπέτελ' ἔκαστος,
 85 Ἴππες εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκόμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ·
 Οἱ δὲ διασάντες, σφείας αὐτὰς ἀρστύναντες,
 Πένταρχα κοσμηθέντες, ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἔποντο.

“ Non deinceps puto ne nuncium quidem reversurum

“ Retro ad urbem, elapsum, iterum ad pugnam conversis ab Achivis.

- 75 “ Verum agite, sicut ego dixero, obsequamur omnes :

“ Equos quidem famuli contineant prope fossam,

“ Ipsi vero, pedibus, armis induti,

“ Hectorem omnes sequamur conferti: at Achivi

“ Non sustinebunt, siquidem ipsis exitii fines impendent.”

- 80 Sic dixit Polydamas; placebatque Hectori consilium tutum;

Statim itaque de curribus cum armis desiliit in terram.

Ac ne cæteri quidem Trojani in equis convenerunt;

Sed desilierunt cum impetu, ut viderunt Hectorem nobilem.

Aurigæ quidem deinde suo præcepit quisque,

- 85 Ut equos bene ex ordine coërcerent illic ad fossam:

Ipsi vero in ordines digesti, se ipsos instruentes,

In quinque agmina distributi, simul duces sequebantur.

74 ποτὶ] edd. vett. 75 ἐγὼ] Id. edd. præter T. 80 ἄδ' MS. ἄδ', edd. vett.

sed ad id quod elegantius reticetur: “ Nec me, quæso, minus fortem animosumve existimes; ΝΑΜ σί,” etc. Vide supra ad i. 22.

Ver. 68. βέλετ' ἀρήγειν,] Al. βέλετο νίκη. Minus recte. Multo enim hic præstat βέλεται, quam βέλετο.

Ver. 70. Νανύμεν: ἀποκρίσθαι] Nulla ex

analogia produci potest istud ὅ. Utrum vero νανύμεν, æque ac νανύμεν, pronunciantur Iones, non liquet. Clark. Νανύμεν; hinc profert Etym. M. est hæc lectio MS. Lips. et edd. Fl. A. 1. R. Schol. Lips. verbum eodem modo interpretatur, quo Etym. M. et fieri ait ἀποκρίσθαι τῷ ν male. Err.

- Οἱ μὲν ἄρ' Ἐκτορὶ ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πελοδάμαντι,
Οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιτα
90 Τεῖχος ῥηζάμενοι κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι·
καὶ σφιν Κεβριόνης τρίτος εἶπετο· παρὶ δ' ἄρ' ὄχεσφιν
Ἄλλον, Κεβριόναο χερεῖονα, κάλλιπεν Ἐκτωρ·
τῶν δ' ἐτέρων Πάρις ἤρχε, καὶ Ἀλκάδοος, καὶ Ἀγήνωρ.
τῶν δὲ τρίτων Ἐλενος, καὶ Δηϊφοβος Θεοειδῆς,
95 Ὑῖε δύο Πριάμοιο, τρίτος δ' ἦν Ἀσῖος ἥρως,
Ἀσῖος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
Αἴθωνες, μεγάλοι, ποταμῷ ἀπὸ Σελλήεντος.
τῶν δὲ τετάρτων ἤρχεν· εὖς πάϊς Ἀγχίσαιο
Αἰνείας· ἅμα τῶν γε δύο Ἀντήνορος υἱε,
100 Ἀρχίλοχός τ', Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
Σαρπηδὼν δ' ἠγάσας ἀγακλειτῶν ἐπικέκρω,
Πρὸς δ' ἔλετο Γλαῦκον, καὶ Ἀρήϊον Ἀσεροπαῖον·

Alii quidem cum Hectore iverunt et eximio Polydamante,
Qui plurimi et fortissimi erant, cupiebantque maxime

- 90 Muro rupto cavas ad naves pugnare:
Et ipsos Cebriones tertius sequebatur; apud currus autem
Alium, Cebrione deteriore, reliquit Hector.
Aliis vero Paris praeiit, et Alcathous, et Agenor.
Tertiis autem Helenus et Deiphobus divina-forma-præditus,

- 95 Filii duo Priami; tertiusque erat Asius heros,
Asius Hyrtacides, quem ab-Arisba vexerant equi
Rutili, magni, fluvio a Selleënte,
At quatorum ductor erat strenuus filius Anchisæ
Æneas: cumque eo duo Antenor's filii,

- 100 Archilochusque Acamasque, pugnae periti omnigenæ.
Sarpedon vero dux erat inclytorum sociorum;
Assumpsitque Glaucum, et Mavortium Asteropæum:

85 Ἐπ' Ἴδον] A. 5. 87 πάντα κοσμο.] A. 2. J. 88 Ἐκτορ] MS. 91
Κεβριόναο] A. 2. 5. J.

Ver. 73. ἀπονέεσθαι] Vide supra ad α'. 598.

Ver. 77. σὺν τεύχεσσι, θωρηχθέντες,] Refertur istud, σὺν τεύχεσσι, non ad θωρηχθέντες, sed ad ἐπώμεθα. Vide supra ad 9'. 530. et ad x. 49.

Ver. 80. ἀπήμων] Al. ἀμύμων.

Ver. 81. σὺν τεύχεσιν ἄλλοι ἡμαῖζε.] Vide supra ad γ'. 29.

Ver. 82. ἠγείροντο,] Al. ἠερίβοντο. Sed ista vox non est, eo significatu, Homericæ.

Ver. 86. σφίης αὐτῶς] Pronunciabatur σφῆς. Nam σφίης ultimam producit.

Ver. 90. Τεῖχος ῥηζάμενοι κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι] Al. Τεῖχος τε ῥήζειν, καὶ ἐν πρὸς

- Οἱ γάρ οἱ εἶσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι
 Τῶν ἄλλων, μετὰ γ' αὐτόν· ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
 105 Οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλας ἄραρον τυκτῆσι βόεσσι,
 Βάν ρ' ἰδυὺς Δαναῶν λελιημένοι, ἐδέ τ' ἔφαντο
 Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
 "Ενθ' ἄλλοι Τρῶες, τηλέκλητοί τ' ἐπίκερροι,
 Βελῆ Πελυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίδοντο·
 110 'Αλλ' ἔχ' Ὑρτακίδης ἔδελ' Ἀσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 Αὔθι λιπεῖν ἵππας τε καὶ ἡνίοχον διεράποντα,
 'Αλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῇσι,
 Νήπιος, ἐδ' ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας,
 "Ιπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν
 115 "Αψ ἀπονοσήσειν προτὶ Ἴλιον ἡνέμόεσσαν·
 Πρὸςθεν γάρ μιν μοῖρα δυσάνυμος ἀμφεκάλυψεν

Hi enim ei visi sunt eximie esse fortissimi

Cæterorum, post se ipsum scilicet; ipse vero antecellebat etiam omnes.

- 105 Hi igitur, postquam se firme aptassent affabre-factis boum-tergoribus,
 Iverunt recta in Danaos animæci, neque amplius putabant
 Sustenturos, sed in navibus nigris casuros.

Tum cæteri Trojani, et longe-vocati socii,

Consilio Polydamantis inculpati paruerunt:

- 110 At non Hyrtacides voluit Asius princeps virorum,
 Illic relinquere equos et aurigam famulum;
 Sed una-cum ipsis accedebat ad naves veloces,
 Demens; neque enim erat, malo fato evitato,
 Equis et curribus exultans a navibus

- 115 Retro reversurus ad Ilium ventosam:

Prius enim eum fatum infaustum circumtexit

105 οἱ δ' ἐπὶ] MS. 107 μελαίνῃσι] MS. A. 2. 3. J. T. recte. 108 τηλέ-
 κλητοί] MS. 110 ἀλλ' ἔκ] A. 2. 3. J. 112 αὐτοῖσι] MS recte.
 et sic mox debebat esse πέλασε.

σιν πυρὶ νῆας. Nempe ex ver. 198. infra.

Ver. 100. Ἀρχιλόχῃ] Ita edidit Barnesius, ex β'. 825. *Al.* Ἀρχιλόχος.

Ver. 103. Οἱ γάρ οἱ εἶσαντο] Qua ratione, γὰρ, hic producatur, etiam extra cæsuram; vide supra ad α'. 51. n. 10.

Ibid. διακριδὸν] Vide supra ad α'. 309.

Ver. 106. οὐδέ τ'] *Al.* ἔδ' ἔτ'. Sicuti infra, ver. 125. ἔφαντο γάρ ἔκ' τ' Ἀχαιῶς Σχήσεσθ'.

Ver. 112. πέλασε] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 117. Ἐγχεῖ ἰδομένῃ] Infra v. 387. Cæterum, ἔγχει, numerosius hic scribitur, quam ἔγχευ ut recte notavit Barnesius.

Ver. 120. et 124. Τῇ ρ' ἴσπας, et, Τῇ ρ' ἰδυῖ] Hac utique. Non enim vacat istud ρα, sed sententiam cum præcedente, τῇ πειρ, connectit.

- Εγχεῖ Ἰδομενεὺς ἀγανὺς Δευκαλίδαι.
 Εἶσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀρίστερά, τῇ περ' Ἀχαιοὶ
 Ἐκ πεδῖς νίσσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι.
 120 Τῇ ῥ' ἴππες τε καὶ ἄρμα διήλασεν, εἰδὲ πύλῃσιν
 Εὖρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὄχλῃα.
 Ἄλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἀνέρες, εἴ τιν' ἐταίρων
 Ἐκ πολέμου φεύγοντα σάώσειαν μετὰ νῆας.
 Τῇ ῥ' ἰδυὺς φρονέων ἵππες ἔχε· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 125 Ὅξέα κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ ἐκείτ' Ἀχαιεὺς
 Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαινήσιν πεσέεσθαι.
 Νήπιοι· ἐν δὲ πύλῃσι δύο ἀνέρας εὖρον ἀρίστους,
 Υἱὰς ὑπερδύμευς Λαπιθάων αἰχμητῶν,
 Τὸν μὲν, Πειριθόεω υἱῷ, κρατερὸν Πολυποίτην,
 130 Τὸν δὲ, Λεοντῆα, βροτολοιγῷ ἴσον Ἀρηϊῷ.

Ex hasta Idomenei præclari Deucalionidæ.

Irruit enim navium ad sinistram-partem, qua Achivi

Ex campo redibant cum equis et curribus:

- 120 Hac equosque et currum egit, neque in portis

Invenit oclusas januas, et longum vectem oppressulatum;

Sed apertas tenebant viri, si quem sociorum

E bello fugientem salvum-reciperent ad naves.

Hac utique recta animo-elato equos dirigebat; et sui simul sequebantur

- 125 Acutum clamantes; Putabant enim non amplius Achivos

Sustenturos esse, sed in navibus nigris casuros;

Dementes: in portis quippe duos viros invenerunt fortissimos,

Filios animosos Lapitharum bellicosorum;

Alterum quidem, Pirithoi filium strenuum Polypætæ,

- 130 Alterum vero, Leonteum, hominum-perniciæ parem Marti:

118 ἐρίστειρα] MS. 119 νίσσοντο] MS. Ibid. ἵπποισι] MS. edd. pr. T. 120

ἄρματα] F. A. I. 122 ἐταίρων] MS. edd. præferendum si consensus libro-

rum valet. 125 κεκλήγοντες] F. A. J. 126 μελαινήσι] MS.

Ver. 121. ἐπικεκλιμένας] Vide supra ad
 α'. 309. et 314.

Ver. 122. εἴ τιν' ἐταίρων Ἐκ πολέμου φεύ-
 γοντα σάώσειαν] Virgil.

Qui cursu portas primi irrupere patentes,
 Hos inimica super mixto premit agmine turba.

—— Pars claudere portas,

Nec sociis aperire viam; ———

—— oriturque miserrima cædes

Defendendum armis aditus, inque arma ruen-
 tum. Æn. XI. 879.

Irrumpunt, aditus Rutuli ut videre patentes.

Æn. IX. 683.

Ver. 125. κεκλήγοντες] Vide supra ad
 β'. 314. et ad γ'. 31.

Ver. 127—132. ἐν δὲ πύλῃσι δύο ἀνί-
 ρας — ὡς ὅτι τε δρύϊς] Virgil.

Pandarus et Bitias

Portam, quæ ducis imperio est commissa, reclu-
 dunt

Freti armis; ultroque invitāt mœnibus hostem.

Ipei intus dextra ac læva pro turribus astant,

Τὼ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλάων
 Ἔεασαν, ὡς ὅτε τε δρύες ἔρεσιν ὑψικάρῃνοι,
 Αἶτ' ἄνεμον μίμνεσι καὶ ὑετὸν ἡματα πάντα,
 ῥίζῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυῖαι.

- 135 Ὡς ἄρα τὼ χεῖρεσσι πεποιδότες, ἥδ' ἐβίηφι,
 Μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον, ἐδ' ἐφέβοντο.
 Οἱ δ' ἰδὺς πρὸς τεῖχος εὐδμητον, βόας αὔας
 Ὑφός' ἀνασχόμενοι, ἔκιον μεγάλῃ ἀλαλητῶ,
 Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα, καὶ Ἰαμενὸν, καὶ Ὀρέσῃν,
 140 Ἀσιάδην τ' Ἀκάμαντα, Θῶνά τε, Οἰνόμαόν τε.
 Οἱ δ' ἦτοι εἴως μὲν εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς
 Ὀρυνον, ἐνδον ἑόντες, ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν.

Hi scilicet ante portas altas
 Stabant, ut quando quercus in montibus proceræ,
 Quæ quidem ventum sustinent et pluviam dies omnes,
 Radicibus magnis late-porrectis hærentes.

- 135 Sic utique hi manibus freti atque viribus,
 Manebant advenientem magnum Asium, neque fugiebant.
 Illi vero recta ad murum bene-structum, tergora-boum arida
 In altum elevantes, ibant magno cum fremitu,
 Asium circa regem, et Iamenum, et Orestem,
 140 Asiademque Acamanta, Thoonaque, CEnomaumque.
 Atque hi [*Polypetes et Leonteus*] adhuc quidem bene-ocreatos Achivos
 Hortabantur, intus existentes, pugnare pro navibus:

132 ὅτε δρύες] MS. F. excidit τε neglecta repetitione syllabæ ultimæ in
 ὅτε, quæ semel scripta in antiquioribus libris bis legenda erat. 134 ῥί-
 ζῃσι] MS. 136 ἐδ' ἐβίβοντο] Id. 139 Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα, Θῶνα τε,
 Οἰνόμαον τε] MS. excidere καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέσῃν Ἀσιάδην δ' Ἀκάμαντα,
 scripta in marg. man. rec. Fl. etiam habet Ἀδάμαντα.

Armati ferro, et cristis capita alta corusci.
 Quales aëriæ, liquentia flumina circum,
 Sive Padi ripis, Athesim seu propter amœnum,
 Consurgunt geminæ quercus, intonsæque cælo
 Attollunt capita, et sublimi vertice mutant.

Æn. IX. 675.

Quo de loco, ita *Macrobius*: "Græcimi-
 "lites *Polypetes* et *Leonteus* stant pro
 "portis, et immobiles *Asium* advenien-
 "tem hostem velut fixæ arbores oppe-
 "riuntur. Hactenus est Græca descrip-
 "tio. Verum *Virgiliana*, *Bitian* et *Pan-*
 "darum portam ultro recludere facit, ob-
 "laturos hosti, quod per vota quære-
 "bat, ut compos castrorum fieret, per

"hoc futurus in hostium potestate. Et
 "geminos herōas modo turres vocat, mo-
 "do describit luce cristarum coruscos.
 "Nec arborum, ut ille, similitudinem
 "prætermisit; sed uberius eam pulchri-
 "usque descripsit." Lib. V. c. 11.

Ver. 131. Τὼ μὲν ἄρα] Vocabuli, ἄρα,
 ea fere hic vis est, ac si Latine scribas;
 "Hi quidem, ut dictum est," etc.

Ver. 132. Ἔεσαν] Vide supra ad ver. 55.

Ver. 139. Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα,] Male
 vertitur h. l. *Asium circa regem etc.* gignit
 enim ambiguitatem. Immo: *Asius rex,*
 et *Iamenus et Orestes etc.* Ern.

Ver. 141. εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς — ἐνδον

- Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
 Τρῶας, αἰτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 145 Ἐκ δὲ τῷ αἰῶντι, πυλάων πρόσθε μαχέσθην,
 Ἀγροτέροισι σύεσσιν εἰοικότε, τῷ τ' ἐν ὄρεσσιν
 Ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν δέχεται κολοσυρτὸν ἰόντα,
 Δοχμῷ τ' αἴσσοντε περὶ σφίσιν ἄγνυτον ὕλην,
 Περυμνήν ἐκτάμνοντες, ὕπαι δέ τε κόμπος ὀδόντων
 150 Γίγνεται, εἰσόκε τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔληται·
 Ὡς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ σήθεσφι φαεινός,
 Ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,
 Λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες, ἠδὲ βίηφιν.
 Οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν ἐϋδμήτων ἀπὸ πύργων

Sed postquam in murum ruentes animadverterunt

Trojanos, Danaorumque ortus est clamorque fugaque;

- 145 Tum tandem hi duo erumpentes, portas ante pugnabant,

Agrestibus apris similes, qui in montibus

Virorum atque canum excipiunt tumultum advenientem,

Obliquoque impetu ruentes, circa se frangunt sylvam,

Ad radices usque excindentes, subtusque stridor dentium

- 150 Oritur, donec aliquis jaculatus vitam eis eripuerit:

Sic horum resonabat aes in pectoribus lucidum,

Hinc illinc percussorum: valde enim fortiter praeliabantur,

Copiis superne freti, atque propriis viribus.

Illi quippe saxis-missilibus, bene-ædificatis a turribus

- 142 ἰόντας] F. A. l. male. 144 Γίνετ' ἰαχὴ] MS. F. A. J. 146. εἰοικό-
 τες] edd. 149 ἐκτάμνοντες] MS. sed σ eraso: recte ut 146. 150 τες]
 abest F. A. J. 151 σήθεσι] MS. pro σήθεσσι, quod habet ed. R. 153
 λαοῖσι] MS. edd. vett.

ἰόντας,] *Al.* ἐκνήμιδες Ἀχαιοί, — ἔνδον ἰόν-
 τας. Minus recte. Opposita enim sunt,
 ἔνδον ἰόντες, et ἐκ αἰῶντι.

Ver. 142. Ὀρνυον,] *Barnesius* emenda-
 vit, Ὀρνυον. Sed nihil opus.

Ver. 144. γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,] De
 harum vocum prosodia, vide supra ad δ.
 456. *Virgil.*

It clamor totis per propugnacula muris.

Æn. IX. 664.

Ver. 145. Ἐκ δὲ τῷ αἰῶντι,] Supra, ver.
 127. Cæterum quod hic annotat *Barne-*
sius, τὸ, “Δι” παρῆλκει, absurdum est.
 Eam enim vim habet, ac quod aiunt La-

tini, tum vero etc. Vide supra ad α'. 57.

Ver. 146. εἰοικότες,] Ita edidit *Barne-*
sius, recte. Sed et *Eustathius*, in Com-
 mentario, ita scripsit. *Al.* εἰοικότες, male.
Clark. Ἐοικότες habet etiam MS. *Lips.*
 vid. et Var. Lect. ad 149. *Ern.*

Ver. 148. ἄγνυτον] Sicut ex δίδωμι, δί-
 δοτον ita ex ἄγνυμι, ἄγνυτον. Vide supra
 ad γ'. 260. Neque in his ulla unquam
 est licentia.

Ibid. ὕλην,] Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 150. γίγνεται,] *Al.* Γίνεται. Quod
 perinde est. Nam γίνεσθαι primam produ-
 cit.

- 155 Βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν, καὶ κλισιάων,
 Νῆων τ' ὠκυπόρων· νιφάδες δ' ὡς πίπτον ἔραζε,
 Ἄς τ' ἄνεμος ζαῆς, νέφεια σκίοεντα δονήσας,
 Ταρφειᾶς κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πελυστοεΐρη·
 Ὡς τῶν ἐκ χειρῶν βέλε' ἔρρεον, ἡμὲν Ἀχαιῶν,
 160 Ἡδὲ καὶ ἐκ Τρώων· κόρυθες δ' ἀμφ' αὖτον αὐτευν,
 Βαλλόμεναι μυλάκεσσι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 Δή ῥα τότε ἄμωξέν τε καὶ ὦ πεπλήγετο μηρῶ
 Ἄσιος Ὑρτακίδης, καὶ ἀλασήσας ἔπος ἦυδα·
 Ζεῦ πάτερ, ἧ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδὴς ἐτέτυξο

- 155 Jaculabantur, propugnantes sibique ipsis et tentoriis,
 Navibusque velocibus: Nives autem ut cadunt in terram;
 Quas ventus vehementer-flans, nubes opacas agitans,
 Crebras e-sublimi-effundit in terram almam:
 Sic horum e manibus tela fluebant, tam Achivorum,
 160 Quam etiam ex Trojanorum: galeæ autem circum raucum sonabant
 Percussæ ingentibus-saxis, et clypei umbonibus-muniti.
 Tum vero ingemitque et sua percussit femora
 Asius Hyrtacides, et indignatus verbum dixit;
 "Jupiter pater, igitur jam et tu fallax factus es

159 βέλεια ῥέον] MS. placet. est enim lenius et suavius. Sic et alii MSS.
 apud Barnesium. 160 αὐτευν] A. 2. 3. J. quod et ipsum rectum est.

Ver. 155. Λαοῖσιν καθύπερθε] *Al.* Λαοῖσι.
 Quod et ferri potest. Vide ad α'. 51. n.
 8. *Clark.* Immo, quod recipiendum erat.
 vid. Var. Lect. *Ern.*

Ver. 154. χειρμαδίοισιν — ἀπὸ πύργων]
 Virgil.

Saxa quoque infesto volrebant pondere, si qua
 Possent tectam aciem perrumpere. —
Æn. IX. 512.

Ver. 156. νιφάδες δ' ὡς πίπτον ἔραζε,] U-
 troque modo recte se habebit constructio:
 sive scribatur, νιφάδες δ' ὡς, πίπτον ἔραζε·
 ut πίπτον scilicet referatur ad χειρμαδία· sive
 scribatur, νιφάδες δ' ὡς πίπτον ἔραζε· ut re-
 feratur πίπτον ad νιφάδες. Tam enim co-
 hærent tempora, πίπτον et κατέχειν, quam
 πίπτον et βάλλον. Virgil.

Sternitur omne solum telis: —

— pugna aspera surgit:

Quantus ab occasu veniens pluvialibus hædis
 Verberat imber humum; quam multa grandine
 nimbi

In vada præcipitant, cum Jupiter horridus Aus-
 tris

Torquet aquosam hyemem, et cælo cava nubila
 rumpit. *Æn.* IX. 666.

Telaque conjiciunt, proturbantque eminus hos-
 tem

Missilibus: —

Ac velut, effusa siquando grandine nimbi

Præcipitant, —

— sic obrutas undique telis

Æneas. — *Æn.* X. 801.

— Fundunt simul undique tela

Crebra, nivis ritu, cælumque obtexitur umbra,
Æn. XI. 610.

Ver. 159. ἐκ χειρῶν βέλεις ἔρρεον,] Virgil.

— Telorum effundere contra

Omne genus Teucris. — *Æn.* IX. 509.

Ver. 160. κόρυθες δ' ἀμφ' αὖτον αὐτευν,]

Virgil.

— Tum scuta cavæque

Dant sonitum ficti galeæ. — *Æn.* IX. 666.

- 165 Πάγχυ μάλ'· ἐ γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωας Ἀχαιῶς
 Σχήσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτες·
 Οἱ δ', ὥς τε σφῆκες μέσον αἰόλοι, ἥε μέλισσαι,
 Οἰκία ποιήσονται ὁδῶ ἐπὶ παιπαλοέσση,
 Οὐδ' ἀπολείπσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
 170 Ἄνδρας θρηνητῆρας, ἀμύνονται περὶ τέκνων·
 Ὡς οἷγ' ἐκ ἐθέλῃσι πυλάων, καὶ δὴ ἴοντες,
 Χάσσασθαι, πρὶν γ' ἥε κατακτάμεν, ἥε ἀλῶναι.
 Ὡς ἔφατ', ἐδὲ Διὸς πεῖθε φρένα ταῦτ' ἀγορεύων·
 Ἐκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβέλετο κῦδος ὀρέξαι.

165 "Omnino: Non enim ego putabam herōas Achivos

"Sustenturos nostrum robur et manus invictas:

"At illi, ut vesp̄æ in medio maculosæ, aut apes,

"Nidos faciunt viam ad asperam,

"Neque relinquunt concavam domum, sed manentes

170 "Viros venatores, pugnant pro natis:

"Sic illi nolunt a portis, *tantum* duo licet existentes,

"Recedere, antequam vel interficiantur, vel capiantur."

Sic dixit, neque Jovis flexit mentem hæc dicens:

Hectori enim ejus animus volebat *hujus diei* gloriam præbere.

167 ἡδὲ] edd. omnes. 168 ποιήσονται] MS. a manu pr. sed corr. in ποιήσωνται, ut est in. F. A. J. 169 ἀπολείπσιν] MS. edd. præter T. 175 πείθει] A. 2. 3. J.

————— Injectis sic undique telis
 Obruitur: Strepit assiduo cava tempora circum
 Tinnitu galea, et saxis solida æra fatiscunt.

Æn. IX. 807.

Ver. 161. Βαλλόμεναι μυλόεσσι,] Virgil.

————— Telis premit, omniaque arma
 Advocat, et ramis vastisque molaribus instat.

Æn. VIII. 249.

Ver. 162. φωνῶν τε, καὶ ὧ πεπλήγεται
 μηρῶ] De voce πεπλήγεται, vide supra ad
 γ'. 31. et ad β'. 314. Virgil.

————— gemens ——— palmis percussa lacertos.

Æn. VII. 501. 503.

Ver. 164. ἡ βία νυ καὶ σὺ φιλοψυχῆς ἐτί-
 τυξο] Virgil.

————— Fallax haud ante repertus

Hoc uno responso animum delusit Apollo.

Æn. VI. 343.

Ver. 167. αἰόλοι,] Εὐκίνητοι, ὥς καὶ ἀλ-

λαχῶ φῆσι, "Πόδας αἰόλον ἵππον." Schol.
 Τὸ μέσον συνεχῶς κινέμενοι καὶ εἰλέμενοι.
 Porphyr. Quæst. Homeric. 3. Vide su-
 pra ad β'. 816.

Ibid. ἥε μέλισσαι,] Ita edidit Barnesius;
 Recte. Sed et Eustathius, in Commen-
 tario, ita legit. *Al. ἡδὲ μέλισσαι.* Clark.
 Ἡε habet etiam MS. Lips.

Ver. 168. Οἰκία ποιήσονται] *Al. ποιήσων-
 ται.*

Ver. 171. καὶ δὴ ἴοντες,] Supra, ver.
 127. 145.

Ver. 172. ἥε κατακτάμεν, ἥε ἀλῶναι.]
 Versio Wetsteniana: *vel interficiant alios,
 vel ipsi capiantur.* Minus recte.

Ver. 174. γὰρ οἱ] Qua ratione, γὰρ, hic
 producat, item 95ον, ver. 176. vide supra
 ad α'. 51. n. 10.

Ver. 175.] Schol. Lips. tradit hunc lo-
 cum reprobatum esse ab Aristarcho, quod
 portarum mentio fiat, cum una fuerit, de

- 175 "Αλλοι δ' ἀμφ' ἄλλησι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν·
 Ἀργαλείον δέ με ταῦτα, θεὸν ὧς, πάντ' ἀγορεύσαι·
 Πάντη γὰρ περὶ τείχους ὀρώρει θεσπιδαῖς πῦρ,
 Λαῖνον· Ἀργεῖοι δὲ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκη
 Νηῶν ἡμύνοντο· θεοὶ δ' ἀκαχέιατο θυμῷ
 180 Πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάρροθοι ἦσαν.
 Σὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα·
 "Ενθ' αὖ Πειριθόος υἱὸς, κρατερὸς Πολυπόιτης,
 Δεξιὴν βάλεν Δάμασον, κυνέης διὰ χαλκοπαρῆς·
 Οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔσχεθεν· ἀλλὰ διὰ πρὸ
 185 Αἰχμὴ χαλκείῃ ῥῆξ' ὅσέον· ἐγκέφαλος δὲ
 "Ενδον ἄπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα·

175 Alii interim circa alias pugnam pugnabant portas:

Difficile vero me hæc, deum tanquam, omnia proloqui;

Undiquaque enim circa murum excitatus est immane-ardens ignis,

Lapideum: Argivi autem, mæsti licet, necessitate

Pro navibus pugnabant: dii vero tristes-erant animo

180 Omnes, quotquot Danaï in prælio favebant.

Commiserunt autem Lapithæ pugnam et prælium:

Tum utique Pirithoi filius, fortis Polypœtes,

Hasta percussit Damasum per galeam æreis-munitam-malis:

Neque ærea galea prohibuit; sed penitus

185 Cuspis ærea perrupit os; cerebrumque

Intus totum fœdatum est; domuitque ipsum ardentem:

179 ἡμύνοντο] F. A. J. Ibid. θυμὸν] A. 2. 3. J. 183 κυνέην] MS. male.

188 τίδος] A. J. R. T.

qua hic sermo, et propter verba ἀργαλείον δέ με ταῦτα etc. et quomodo ejus crisi occurrerit Pius, Grammaticus, quem in Commentatoribus Homeri commemorat Etym. M. Ern.

Ver. 177. περὶ τείχους ὀρώρει θεσπιδαῖς πῦρ,] De voce, ὀρώρει, vide supra ad β'. 810. Est autem θεσπιδαῖς πῦρ, hoc in loco, τὸ θεῖον τῆς μάχης. Quod præferre videtur Eustathius, ut ignis revera intelligatur, minus hic aptum est. Virgilius, in re diversa, apte;

— Undique clamor

Tollitur; invadunt, et fossas aggere complent:

Ardentes tædas alii ad fastigia jactant.

Æn. IX. 566.

Clark. Priorem interpretationem habet

etiam et præfert Schol. Lips. commemorata tamen et altera, quæ proprie capit nomen ignis. Idem Scholiastes admonet: ὑποσικτίον δὲ εἰς τὸ πῦρ τὸ γὰρ τείχος ἐστὶ Λαῖνον, οἱ δὲ καὶ τὸ πῦρ. Ern.

Ver. 178. ἀχνύμενοι] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 179. ἀκαχέιατο θυμῷ] Al. ἀκαχέιατο, et θυμὸν.

Ver. 181. Λαπίθαι.] Supra, ver. 128.

Ver. 183. κυνέης διὰ χαλκοπαρῆς — ἐγκέφαλος δὲ] Virgil.

— telumque aurata ad tempora torquet:

Olli per galeam fixo stetit hasta cerebro.

Æn. XII. 536.

Ver. 185. Αἰχμὴ χαλκείῃ] Al. Αἰχμὴ ἱμείνη. Id quod, propter χαλκείῃ in ver-

- Αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὀρμενον ἐξενάρριζεν.
 Υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεύς, ὅζος Ἀρης,
 Ἰππόμεαχον βάλε δαρι, κατὰ ζωστῆρα τυχήσας.
 190 Αὖτις δ' ἐκ κολεοῖο ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξύ,
 Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπαΐζας δι' ὀμίλῃς,
 Πλῆξ' αὐτοσχεδὴν· ὁ δ' ἄρ' ὕπτιος ἔδει ἐρεΐσθῃ.
 Αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα, καὶ Ἰαμενόν, καὶ Ὀρέσῃν,
 Πάντας ἐπασσυτέρως πέλασε χθονὶ παλυβοτείρῃ.
 195 Ὀφρ' οἱ τὲς ἐνάρριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα,
 Τόφρ' οἱ Παλυδάμαντι καὶ Ἑκτορι κῆροι ἔποντο,
 Οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλισα
 Τεῖχος τε ῥῆξαι, καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας·

Deinde vero Pylonem et Ormenum interfecit.

Filium item Antimachi Leonteus, ramus Martis,

Hippomachum percussit hasta, ad balteum assecutus.

190 Deinde autem ex vagina extracto ense acuto,

Antiphatem quidem primum, impetu facto per turham,

Percussit cominus; atque is supinus solo allisus est:

Tum dein Menonem, et Iamenum, et Orestem,

Omnes alios-super-alios admovit terræ almæ.

195 Dum ii hos interfectos-spoliabant armis coruscis,

Interea Polydamantem et Hectorem juvenes sequebantur,

Qui plurimi et fortissimi erant, ardebantque maxime

Murumque perrumpere, et incendere igne naves:

189 βάλ' ἐν δαρι] MS. male. 190 ἐρυσσάμενος] edd. 195 Μένωνα] MS.

194 πέλασιν] A. 2. 3. J. 198 ῥῆξιν — ἐνιπρῆσαι] MS.

su præcedente, non videtur prorsus contemnendum. *Clark.* Ἰμένη est ex uno Cod. Barnes. Edd. omnes habent χαλκίῃν. *Ern.*

Ver. 186. μεμαῶτα.] Vide supra ad β'. 818.

Ver. 188. Τῶν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεύς, — Ἰππόμεαχον] Vulgo, υἱός. Sed recte ex MSS. et ex *Eustathii* commentario restituit *Barnesius*, υἱόν. Non enim *Antimachi* filius erat *Λεοντεύς*, sed *Coroni*. Supra β'. 745. *Clark.* In MS. est ultima litera σ in litura: Clare apparet, ante fuisse v. υἱόν habet ed. *Flor. Ern.*

Ver. 190. ἐρυσσάμενος] Ita edidit *Barnesius*; recte. Nam ἐρυσσάμενος, quod ha-

bent *Vulgati*, secundam corripit. *Clark.* ἐρυσσάμενος est in MS. *Lips. Ern.*

Ver. 194. πέλασι] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 198. ῥῆξαι, καὶ ἐνιπρῆσαι] *Al.* ῥήξιν καὶ ἐνιπρῆσιν.

Ver. 200 Ὀρνις γὰρ σφιν ἐπ' ἄλδῃ]

Hic Jovis altisoni subito pinnata satelles

Arboris e trunco, serpentis saucia morsu,

transfigens unguibus anguem

Semianimum, et varia graviter cervicæ micantem.

Quem se intorquentem lanians ———

Abjicit efflantem, ————

Seque obitu a solis nitidos convertit in ortus.

Cic. de Divinat. lib. I. §. 47.

Namque volans rubra fulvus Jovis ales in æthra, ———

- Οἱ ῥ' ἔτι μερμήριζον, ἐφεσάότες παρὰ τὰ φρῶν
 200 "Ορνις γάρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,
 Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἐπ' ἀρισερὰ λαὸν ἔεργων,
 Φοινήεντα δρᾶκοντα φέρον ὀνύχεσσι πέλωρον,
 Ζῶν, ἔτ' ἀσπαίροντα· καὶ ἔπω λήθετο χάρις.
 Κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ σῆθος, παρὰ δεξιῇν,
 205 Ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ἦκε χαμαῖζε,
 Ἀλγῆσας ὀδύνῃσι, μέσῳ δ' ἐνὶ κάββαλ' ὀμίλῳ.
 Αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῆσ' ἀνέμοιο.
 Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν

Hi tamen adhuc anxie-deliberabant, stantes ad fossam:

- 200 Augurium enim ipsis supervenit transire cupientibus,
 Aquila altivolans, ad sinistram copias dividens,
 Cruentatum serpentem gestans unguibus immanem,
 Vivum, adhuc palpitantem; necdum is oblitus erat pugnae:
 Percussit enim ipsam tenentem ad pectus, prope collum,
 205 Contortus retro; Illa autem a se demisit in terram,
 Dolens angoribus, mediumque dejecit in agmen:
 Ipsaque clangens avolavit flatibus venti.
 Trojani vero cohorrerunt, ut viderunt maculosum serpentem

204 Περὶ δεξιῇ] MS. 206 κάββαλ'] MS. F. A. 1. 207 πνοιῆσ' sine
 apostropho MS. sic et MS. Urat. sed Gl. iota sub η notavit.

Cycnum excellentem pedibus rapit improbus
 uncis.

— donec vi victus et ipso
 Pondere defecit, prædamque ex unguibus ales
 Projecit fluvio, penitusque in nubila fugit.

Æn. XI. 247.

Utque volans alte raptum cum fulva draconem
 Fert aquila, implicuitque pedes, atque ungui-
 bus hæsit:

Saucius at serpens sinuosa volumina versat,
 Arrectisque horret squamis, et sibilat ore
 Arduus insurgens; illa haud minus urget obunco
 Lucta autem rostro, simul æthera verberat alis.

Æn. XI. 751.

De quo posteriore loco *Macrobius*: "Vir-
 "gilius solam aquilæ prædam refert, nec
 "Homericæ aquilæ omen advertit; quæ
 "et sinistra veniens vincentium prohibe-
 "bat accessum, et accepto a captivo ser-
 "pente morsu prædam dolore dejecit; fac-
 "toque tripudio solistimo, cum clamore
 "dolorem testante prætervolat: His præ-
 "termisissis, quæ animam parabolæ da-
 "bant, velut exanimum in Latinis versi-

"bus corpus remansit." Lib. V. cap. 13.
 Verum (ut recte notavit *Popius*) non hæc
 omnia vitio erant vertenda *Virgilio*; quia
 aliam ad rem adduxit hanc similitudinem
Virgilius, ad aliam *Homerus*.

Ibid. περησέμεναι] Vide supra ad α'. 67.

Ibid. μεμαῶσιν,] Vide ad β'. 818.

Ver. 201. ἐπ' ἀρισερὰ] Ζητιῖται πῶς ὁ
 Ζεὺς ἐπικρατεῖρας δῖον ποιῆσαι τὰς Τρῶας,
 σημῖον αὐτοῖς κωλυτικὸν ἀποπέμψει — καὶ
 ῥητίον, ὅτι νίκην μὲν ἐβέλετο τοῖς Τρῶσιν,
 ἐξελείν δὲ τὸ δῖος τῶν Ἑλλήνων. *Schol.* In-
 epte admodum. Non enim victoriam
 erant reportaturi Trojani, sed e manibus
 jamjam partem dimissuri, ver. 223. etc.
 Neque hoc signum omnino viderunt
 Græci, sed aliud et diversum, ver. 254.
Clark. Recte judicat *Clarkius*: sed ver.
 254. nullum commemoratur prodigium
 aut auspiciū ad Græcos proprie perti-
 nens. *Ern.*

Ver. 204. παρὰ δεξιῇν,] *Al.* περὶ δεξιῇν.

Ver. 205. ἀπὸ ἔθεν] Qua ratione, ἀπὸ

- Κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας Αἰγίοχοιο.
 210 Δὴ τότε Πελυδάμας θρασὺν Ἑκτορα εἶπε παρασῆς·
 Ἑκτορ, αἰὲν μὲν πως μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορῇσιν
 Ἑσθλὰ φραζομένῳ· ἐπεὶ εἰδὲ μὲν εἰδὲ εἴοικεν,
 Δῆμον εἶντα παρὲξ ἀγορευόμεν, ἔτ' ἐνὶ βελῇ,
 Οὐτέ ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἶν ἀέξειν.
 215 Νῦν δ' αὖτ' ἐξερέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 Μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν·
 Ὡδὲ γὰρ ἐκτελέεσθαι οἴομαι, εἰ ἐτέόν γε
 Τρῶσιν ὅδ' ὄρνις ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,

Jacentem in mediis, Jovis portentum Ægiochi.

210 Ac tum quidem Polydamas audacem Hectorem allocutus est astans;

"Hector, semper quidem fere me increpas in concionibus,

"Quamquam recte monentem: uti quidem nequaquam par est,

"Civis qui sit, præter rectum dicere, neque in concilio,

"Neque unquam in bello, sed tuam potentiam semper augere.

215 "Nunc autem rursus proloquar, ut mihi videntur esse optima.

"Ne eamus cum Danaïs pugnaturi de navibus:

"Sic enim eventurum puto, si quidem vere

"Trojanis hoc augurium advenit transire cupientibus,

211 'Αἰεῖ] F. A. 1. Ibid. ἀγορῇσι] MS. male, at bene v. 212. ἴοικε. 215
 νῦν αὖτ'] MS.

hic ultimam producat; item τε, ver. 198. vide supra ad α'. 51. n. 10.

Ver. 206. ἐνὶ ἀβάβαλ' — πίτετο] Plato in Ione citat, ἰγκάβαλ' — ἔπειτο.

Ver. 207. Αὐτὸς δὲ κλάγγης πίτετο ποιῆσ' ἀνέμοιο.] Καὶ αὐτοὶ τε ἐπὶ κατασκευάζουσιν οἱ ποιηταί —, πρὸς χρεῖμα ὁρῶντες, οἰκεία καὶ δηλωτικὰ τῶν ὑποκειμένων τὰ ὀνόματα, — καὶ μιμητικώτατα τῶν πραγμάτων ὡς ἔχει ταυτί, — "Αὐτὸς δὲ κλάγγης πίτετο — το ποιῆσ' ἀνέμοιο." Dionys. Halicarn. περὶ συνθέσεως, §. 16. Vide supra ad β'. 210. ad γ'. 565. ad δ'. 455. et 504.

Ver. 208. ἔρριγνσαν ὅπως ἴδον αἶλῶν ὄρν'.] De voce, αἶλῶς, mobilis; vide supra ad β'. 816. Cæterum, cum in promptu esset, ὄρν' αἶλῶν εἶδον fieri non potest quin consulto dixerit, ἴδον αἶλῶν ὄρν' ut, stupentibus serpente viso Trojanis, versus ipse nec opinato quasi diriguisse videatur. "Ἐστὶ δ' ὅση κακοφωνία δεινότητα ποιεῖ, καὶ μάλιστα ἐὰν τὸ ὑποκείμενον παῦγμα ὀνεί τοι αὐτῆς. "Ὡς περὶ τὸ Ὀμηρικόν, τὸ, " Τρῶες δ'

"ἐρρίγνσαν ὅπως ἴδον αἶλῶν ὄρν'." Ἦν μὲν γὰρ καὶ εὐφραντήριος εἰπόντα σῶσαι τὸ μέτρον, — "ὅπως ὄρν' αἶλῶν εἶδον." Ἀλλ' ἔτ' ἂν ὀλέγων δινὸς ἔπας εἰδοῖεν, ἥτε ὄφιν αὐτός. Demetr. Phaler. §. 267. Vide supra ad α'. 542. ad γ'. 565. ad δ'. 456. et ad λ'. 56. Clark. Non diriguisse versum vult Demetrius: longis pedibus hoc convenit. Miror non dixisse, primam in ὄρν' extra cæsuram produci propter adspirationem in syllaba altera ex nota ad α'. 51. n. 10. Immo Schol. Victor. ait celeritatem versus in tot breves syllabas desinentis exprimere terrorem et metum Trojanorum. vid. Victor. ad Demetr. p. 122. Schol. Lips. ait, quosdam vocare hunc versum μινεῖον, alios Homerum exprimere voluisse speciem serpentis, ejus tenuissima cauda sit. Apparet laborasse Criticos antiquos, et meras esse conjecturas rationem reddere volenti-um rei inusitata. Ern.

Ver. 209. Διὸς τέρας Αἰγίοχοιο.] Virgil.

- Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἐπ' ἀρισερὰ λαὸν ἔργων,
 220 Φοινήεντα δράκοντα φέρων ονύχεσσι πέλῳρον,
 Ζῶν' ἄφαρ δ' ἀφῆκε, πάρος φίλα οἰκί' ἰκέσθαι,
 Οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν ἐοῖσιν.
 Ὡς ἡμεῖς, εἴπερ τε πύλας καὶ τείχος Ἀχαιῶν
 Ῥηξόμεθα σθένει μεγάλῳ, εἴζωσι δ' Ἀχαιοὶ,
 225 Οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἑλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα.
 Πολλὰς γὰρ Τρώων καταλείφομεν, ἧς κεν Ἀχαιοὶ
 Χαλκῷ δηώσασιν ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
 Ὡδέ χ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
 Εἰδείη τεράων, καὶ οἱ πειθοίατο λαοί. [τῶρ.
 230 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἑκ-
 Πελυδάμα, σὺ μὲν ἐκ' ἐτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·

- “ Aquila altivolans, ad sinistram copias dividens,
 220 “ Cruentatum serpentem portans unguibus immanem,
 “ Vivum; citoque dimisit, antequam ad caros nidos pervenisset,
 “ Neque effecit portans ut daret pullis suis:
 “ Sic nos, etiamsi portas et murum Achivorum
 “ Perruperimus robore magno, cesserintque Achivi;
 225 “ Non fauste a navibus revertemur per easdem vias:
 “ Multos enim Trojanorum relinquemus, quos quidem Achivi
 “ Ære interfecerint pugnantes pro navibus.
 “ Hac certe interpretatione responderit augur, qui vere animo
 “ Peritus sit prodigiorum, et ei paruerint populi.”
 230 Hunc autem torve intuitus allocutus est pugnam.expedit-ciens Hector;
 “ Polydama, tu quidem non jam mihi grata hæc dicis:

219 Hic versus est in marg. MS. a manu rec. in quo etiam est αἰετὸς,
 et ἀρισερὰ ut 118. 227 Δηϊώσασιν] MS. F. A. J.

————— alto
 Dat signum cælo, quo non præsentium ullum.
 Æn. XII. 245.

Ver. 213. Δημόιον ὄντα] Barnesius con-
 jicit, scribendum Δημόιον ὄντα. Sed nulla
 idonea auctoritate.

Ver. 215. ἄρισα.] Al. ἄρισον.

Ver. 217. εἰ ἐπὶ ὄν γε] Virgil.

— si credere dignum est. Æn. VI. 173.

Ver. 224. σθένει μεγάλῳ,] Qua ratione,
 σθένει, hic ultimam producat; item δὲ,
 ver. 241. et παραφάμενος; ver. 249. et ἔρπον,
 ver. 261. et ὄγι; ver. 263. vide supra ad
 α'. 51. n. 8.

Ver. 228. ὑποκρίναιτο] Vide supra ad
 α'. 509.

Ver. 230. κορυθαίολος] Vide supra ad
 β'. 816.

Ver. 231. οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα] Indicat
 vocula ista, ἔτι, gratum fuisse Hecitori, et
 memoriæ affixum, quod antea dederat
 consilium. Polydamas, ver. 60—80—
 109. Ut recte annotavit Domina Dacier.
 Clark. Sed hoc quoque argutum magis
 quam verum. Non nimis propria vis
 τῷ ἔστι urgenda, quod sæpe eleganter
 Græci dicunt, ubi nulla talis relatio ad
 præteritum, πλεονασμῶς. Sed tamen to-
 lerabilius est hoc, quam quod alii in lo-

- Οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τῷδε νοῆσαι.
 Εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τῷτον ἀπὸ σπαρδῆς ἀγορεύεις,
 Ἐξ ἅρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί·
 235 Ὅς κέλεαι Ζηνὸς μὲν ἐριγδῆποιο λαθρόσθαι
 Βελέων, ἃς τέ μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσε.
 Τύνη δ' οἶωνοῖσι τανυπτέρυγισσι κελεύεις
 Πείθεσθαι· τῶν ἔτι μετατρέπομ', ἐδ' ἀλεγίζω,
 Εἴτ' ἐπὶ δέξι' ἴωσι πρὸς ἥῳ τ' ἡέλιόν τε,
 240 Εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοίγε, ποτὶ ζόφον ἡερόεντα.
 Ἡμεῖς δὲ μέγαλοιο Διὸς παιδῶμεθα βελῆ,
 Ὅς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Εἰς οἶωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
 Τίπτε σὺ δεῖδοικας πόλεμον καὶ δῆϊότητα;

“ Nosti et aliam sententiam meliorem hac excogitare.

“ Sin autem revera jam hanc serio dicis,

“ Utique tibi jam dii mentem ademerunt ipsi :

235 “ Qui jubes Jovis quidem altitonantis oblivisci

“ Consiliorum, quæ mihi ipse promisit et annuit.

“ Tu vero me alitibus alas-expandentibus jubes

“ Parere; quos minime moror, neque curo,

“ Sive ad dextram vadant, ad auroramque solemque,

240 “ Sive ad sinistram isti, ad occasum obscurum.

“ Nos vero magni Jovis pareamus consilio,

“ Qui omnibus mortalibus et immortalibus imperat.

“ Unum augurium est præstantissimum, pugnare pro patria.

“ Cur tu times pugnam et prælium?

238. ἀλεγίζω] F. 243 Ἀμύνεσθαι] R.

cis, ubi ἐπὶ intelligendum erat, in mentem venit dicere, ἐπὶ attice dici pro ἐπὶ.
Ern.

Ver. 239. Εἴτ' ἐπὶ δέξι' etc.] Notabilis locus ad intelligendum, quid sit apud Græcos in re augurali ad sinistram et ad dextram; nempe id intelligendum de plagis mundi orientali et occidentali. Apud Romanos secus erat, dextra ad occasum, sinistra ad ortum; unde fit, ut Romanis nomine tenus infausta sint, quæ Græcis fausta; et contra. Causa diversitatis in appellando est diversus situs auspantium, Romanis in auspican-

do meridii, Græcis septentrionem spectantibus, ut docet Plinius H. N. 11. *Ern.*

Ver. 240. Εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοίγε,] Quamvis non sit supervacaneum istud τοίγε, sed elegans admodum et venustum: vide supra ad γ'. 409.

Ver. 241. Ἡμεῖς δὲ] Barnesius mallet hic δὲ legere. Sed nihil opus. Rectius enim hoc in loco est, Nos vero, quam, Nos demum.

Ver. 242. ἀθανάτοισιν] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 243. Εἰς οἶωνόν; ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.] *Al.* ἀμύνεσθαι. Χεῖρσθαι ἐπὶ δεξι-

- 245 Εἴπερ γάρ τ' ἄλλοι γε περικτεινώμεθα πάντες
 Νηυσὶν ἔπ' Ἀργείων, σοὶ δ' ἔ δέος ἔς' ἀπολέσθαι.
 Οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήϊος, εἰδὲ μαχήμων.
 Εἰ δὲ σὺ δηϊότητος ἀφέξειαι, ἢε τιν' ἄλλον
 Παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέφεις πολέμοιο,
 250 Αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δαρι τυπαῖς ἀπὸ θυρῶν ὀλέσσεις.
 "Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο,
 Ἥχῃ δεσπασίῃ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
 "Ὡρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὄρεων ἀνέμοιο θύελλαν,
 "Ἡ ῥ' ἰδυὺς νηῶν κονίην φέρεν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
 255 Θείλγε νόον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὅπαζε·
 Τῷ περ δὴ τεράεσσι πεποιθότες, ἠδὲ βίῃφι,
 Ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν πειρητίζον.
 Κρόσσας μὲν πύργων ἔρπον, καὶ ἔρειπον ἐπάλξεις,

245 "Etsi enim alii circum-occidamur omnes

"Naves ad Argivorum; tibi tamen non timor est percundi:

"Non enim tibi est cor impetus-hostium-manens, neque pugna.

"Si vero tu a pugna abstinebis, vel aliquem alium

"Dehortatione-deceptum verbis avertes a praelio;

250 "Statim mea hasta percussus animam amittes."

Ita fatus præcessit; hi autem una sequebantur,

Clamore immenso; insuperque Jupiter gaudens-fulmine

Excitavit ab Idæis montibus venti procellam,

Quæ recta naves-versus pulverem ferebat; atque Achivorum

255 Molliebat animum, Trojanis vero et Hectori gloriam dabat:

Hujus utique prodigiis confisi atque robore suo,

Perfringere magnum murum Achivorum tentabant.

Pinnas quidem turrium convellebant, et demoliebantur propugnacula,

250 ὀλέσσης] MS. 255 Τρωσὶ] MS. edd. vett. præter T.

καὶ ταῖς τεθρυλλημέναις καὶ κοιναῖς γνώμασι,
 ἃν ὥς χρησιμοὶ διὰ γὰρ τὸ εἶναι κοινὰ, ὡς
 ὁμολογούντων ἀπάντων, ὁρῶν· ἔχουσιν δὲ καὶ
 οἶον, παρακαλῶντι εἰς τὸ κινδυνεύειν μὴ θυ-
 σαμένους, "Εἰς οἰανὸς ἄριστος," etc. *Aristot.*
Rhetoric. lib. II. cap. 21. Καίρω πολλά-
 κισ, — τὰ Δημοσθένους ἐγγυὲς τῶν Ὀμήρου τι-
 θείας, Οἶον, "Εἰς οἰανὸς ἄριστος," πρὸς τὸ
 "Διὶ γὰρ τὴν ἀγαθὴν ἀνδρᾶς, τὰς ἀγαθὰς
 "ὑποθεμένους ἐλπίδας" etc. *Lucian.* *En-*
com. *Demosthenis*, haud longe ab initio.
 "Augurque cum esset, dicere ausus est,

"optimis auspiciis ea geri, quæ pro Rei-
 "publicæ salute fierent." *Cic. de senec-*
ute. *Clark.* Locus Demosthenis, quem
 tangit Lucianus est in Oratione de Coro-
 na. *Ern.*

Ver. 251. ἠγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο,]
 Virgil.

———— campo sese arduus infert:
 Clamore excipiunt socii, fremituque sequuntur
 Horrisono ————— *Æn.* IX. 53.

Ver. 254. ἰδυὺς νηῶν κονίην φέρεν] Pulvis

- Στήλας τε προβλήτας ἐμόχλεον, ἄς ἄρ' Ἀχαιοὶ
 260 Πρώτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων.
 Τὰς οἷγ' αὖ ἔρπον, ἔλποντο δὲ τείχος Ἀχαιῶν
 ῥήξιν· ἔδ' ἔνυ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθε·
 Ἀλλ' οἷγε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξεις,
 Βάλλον ἀπ' αὐτῶν δῆτες ὑπὸ τείχος ἰόντας.
 265 Ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων
 Πάντοσε φοιτήτην, μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν·
 Ἄλλον μελιχίοις, ἄλλον σερεοῖς ἐπέεσσι
 Νείκεον, ὄντινα πάγχυ μάχης μεδιέντα ἴδοιεν·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ὅστ' ἔζοχος, ὅστε μεσήμες,
 270 Ὅστε χειρότερος· ἐπεὶ ἔπω πάντες ὁμοῖοι
 Ἀνέρες ἐν πολέμῳ· νῦν ἐπλετο ἔργον ἅπασι·
 Καὶ δ' αὐτοὶ τόδε περ γινώσκετε· μή τις ὀπίσσω

Crepidinesque prominentes vectibus-labefactabant, quas Achivi

260 Primas in terra posuerant, ut-essent stabilimina turrium.

Has illi convellebant, sperabantque murum Achivorum
 Se perrupturos: Nondum tamen Danaï cedebant de via;
 Sed illi scutis bubulis præmunientes propugnacula,
 Percutiebant ex ipsis hostes murum subeuntes.

265 Ambo interea Ajaces hortantes in turribus

Quaquaversum itabant, robur excitantes Achivorum:

Alium scilicet blandis, alium duris verbis

Increpabant, quemcunque omnino pugnam remittentem vidissent:

"O amici, Argivorum quique eximius, quique mediocris,

270 "Quique deterior; quandoquidem non omnes similes

"Viri in bello; nunc est opus omnibus:

"Et vero ipsi hoc nimirum cognoscitis; ne quis retro

258 πύργων — ἐρπον] MS. 272 ὀπίσσω] R.

nimirum turbine collectus, Achivis recta
 in oculos ferebatur.

Ver. 255. Θέλει νόον.] Notabile est, θέλει
 dici in partem deteriorem, pro fran-
 gere animum. Similiter latinis *deletere*
 dicitur, et *deletere* de rebus vim ani-
 mi et corporis frangentibus. Ern.

Ver. 259. ἐμόχλεον.] *Al.* ἐμόχλειον.

Ver. 261. αὖ ἔρπον.] Vide supra ad α'.

459.

Ver. 265. ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες; ἐπάλ-
 ξεις.] Scil. ut jactibus missilium minus

quaterentur muri, prætendebantur coria
 bubula, quæ frangerent vim ictuum. Lips.
 Poliorc. V. 9. Ern.

Ver. 266. φοιτήτην.] *Al.* φοιτῆτην.

Ibid. μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν.] Vide
 supra ad β'. 451.

Ver. 270. χειρότερος.] Qua ratione, χει-
 ριότερος, hic ultimam producat; item
 ὅστις, ver. 278. et πιδία, ver. 283. et
 Τρωῶν, ver. 288. vide supra ad α'. 51.
 n. 8.

- Τετράφθω προτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀπέων·
 Ἀλλὰ πρόσσω ἴεσθε, καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
 275 Αἶκεν Ζεὺς δώησιν Ὀλύμπιος ἀσεροπητῆς,
 Νεῖκος ἀπασαμένεες, δῆτες προτὶ ἄστυ δῖεσθαι.
 "Ὡς τώγε προβοῶντε μάχην ὠτρυνον Ἀχαιῶν.
 Τῶν δ', ὥς τε νιφάδες χιόνος πίπτεσι θαρμειαὶ
 ἥματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὄρετο μητίετα Ζεὺς
 280 Νιφέμεν ἀνδρώποισι, πιφανσκόμενος τὰ ἅ κῆλα,
 Κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ
 Ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρόονας ἄκρες,
 Καὶ πεδία λωτεῦντα, καὶ ἀνδρῶν πόνα ἔργα, [ταῖς,
 Καὶ τ' ἐφ' ἀλὸς πολιῆς κέχυται λιμέσιν τε καὶ ἀκ-
 285 Κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται, ἄλλα τε πάντα

" Vertatur ad naves, *Hectori* minitanti auscultans:

" Sed ulterius procedite, et invicem hortamini,

275 " Si forte Jupiter det Olympius fulgurator,

" Pugnam cum repulerimus, hostes ad urbem persequi."

Sic illi ante alios clamantes, pugnam excitabant Achivorum.

Horum autem, sicut flocculi nivis cadunt crebri

Die hiberno, quando orsus est providus Jupiter

280 Ningere hominibus, ostentans sua tela;

Sopitis vero ventis fundit constanter, donec operuerit

Celsorum montium vertex et cacumina summa,

Et campos florentes, et hominum pingua culta;

Et super maris cani funduntur portubusque et littoribus,

285 Fluctus autem eos adventans prohibet, aliaque omnia

274 πρόσσω] MS. edd. vett. præter R. quod et ipsum ferri potest.

275 δώησι] MS. male. 276 ποτὶ] Id. 281 κοιμίσας] MS. v. not.

Ibid. ἐφ' ἀνακαλίψῃ] Id. 284 λίμει] MS. edd. præter T. 291

ἔρῳζαντο] MS. 294 πάντοσ' ἴσην] Id. R.

Ver. 278. Τῶν δ', ὥς τε νιφάδες] Vide supra ad ver. 156.

Ver. 279. et 292. μητίετα Ζεὺς] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 280. Νιφέμεν ἀνδρώποισι.] Dicitur νῆφιν et νιφάδες, non quod syllaba *ν* sit communis: sed simili analogia, ac κερῖνα, κερῖσις; μαροτύρομαι, μαροτύρομαι, μάροτύρες. φιλομαι, φιλάσθαι, φίλῳμαι, φίλότης: Et similia innumera. Vide supra ad α'. 309. 314. 338.

Ver. 281. Κοιμίσας] MS. Lips. κοιμίσας et alius apud *Burnes*. καίμεισας, cujus lectionis mentio apud *Eustath.* quod eodem redit, nam in MS. Lips. sæpe literæ bis pronunciandæ poetico more, semel scribuntur, antiquiori scriptura: similis varietas est Il σ'. 524. ut ibi notat etiam *Clarkius*, repudiens hanc scripturam, propter brevitatem mediæ in κοιμίσας: quæ ratio nihil valet, si intelligamus in pronunciando literam sibilem

- Εἰλύαται καθύπερθε, ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
 Ὡς τῶν ἀμφοτέρωσθε λίθοι πατῶντο θαρμειαί,
 Αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρῳάς, αἱ δ' ἐκ Τρῳῶν ἐς Ἀχαιῆς
 Βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὑπὲρ πᾶν ὄσπος ὀρώρει.
 290 Οὐδ' ἂν πω τότε γε Τρῳῆς καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ
 Τείχεος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα,
 Εἰ μὴ ἄρ' υἱὸν ἐὼν Σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς
 ὦρσεν ἐπ' Ἀργείοισι, λέονθ' ὥς βεσὶν ἔλιξιν.
 Αὐτίκα δ' ἄσπίδα μὲν πρόςθ' ἔσχετο πάντοσε ἴσῃν,
 295 Καλὴν, χαλκείην, ἐξήλατον· ἣν ἄρα χαλκεὺς
 Ἥλασεν, ἔντοςθεν δὲ βοείας ῥάψε θαρμειᾶς,
 Χρυσείης ῥάβδοισι διηνέξουσιν περὶ κύκλον·
 Τὴν ἄρ' ὅγε πρόςθε σχόμενος, δύο δ' ἔρε τινάσσων

Operiuntur desuper, quum ingruat Jovis imber :

Sic horum utrinque lapides volitabant crebri,

Hi quidem in Trojanos, illi autem a Trojanis in Achivos

Jaculantibus: Murum autem supra totum strepitus ortus est.

290 Haudquaquam tamen tunc Trojani et illustis Hector

Muri perripissent portas et longum vectem,

Nisi filium suum Sarpedona providus Jupiter

Excitasset in Argivos, leonem veluti in boves cornibus camuros.

Statim vero clypeum quidem ante-se ferebat undique æquale,

295 Pulchrum, æneum, lamina-ductili-tectum : quod faber

Ductili-artificio fecerat, inter vero pelles-bubulas consuerat spissas,

Aureis virgis perpetuis circa orbem :

Hoc utique ille ante-se objecto, duas hastas vibrans

295 καλὴν χρυσείην] F. A. 1. R. quod non spreverim. Virg. Æn. X.

884. aureus umbo. nec impedit χαλκεὺς, immo juvat, item versus 297.

296 ἔλασεν] MS. ex antiqua pronunciatione. Ibid. ἔντοςθεν] MS.

edd. præter T. 297 χρυσείῃς] A. 2. 3. J. T. Ibid. διηνέξουσιν] F. A.

J. male, nisi quod bene in fine abest.

esse duplicandam. Sed diximus de hac lectione satis ad Callim. H. in Del. 110. Ern.

Ver. 286. ἐπιβρίσῃ] Vide supra ad η'. 343.

Ver. 289. ὄσπος] Vide supra ad γ'. 455.

Ibid. ἔρρηξιν] Vide supra ad β'. 810.

Ver. 295. ὦρσεν ἐπ' Ἀργείοισι, λέονθ' ὥς] Vide supra ad β'. 451.

Ver. 295. Καλὴν,] Vide supra ad β'. 45.

Ibid. χαλκείην,] Al. χρυσείην. vid. Var.

Lect.

Ibid. ἐξήλατον] Sic MS. Lips. et edd. F. A. J. R. Eam scripturam Nicanoris fuisse tradit Eustathius, qui eam videtur alteri ἐξήλατον præferre, quam primum reperi apud Turneb. Utriusque scripturæ mentio et interpretatio est etiam apud Hesychium. Eadem, quæ Eustathius, tradit Schol. Lips. Ern.

Ver. 297. Χρυσείης ῥάβδοισι] Ita recte edidit Barnesius, ex MSS. et Editt. vett. Al. Χρυσείῃς ῥάβδοισι. Quod Homerum mi-

- Βῆ ῥ' ἴμεν, ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος, ὅς τ' ἐπιδευῆς
 300 Δηρὸν ἐν κρείων, κέλεται δέ ἐ θυμὸς ἀγῆνωρ,
 Μήλων πειρήσοντα, καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
 Εἴπερ γὰρ χ' εὔρησι παρ' αὐτόφι βώτορας ἀνδρας
 Σὺν κυσὶ καὶ δέρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
 Οὐ ρά τ' ἀπείρητος μέμονε σαθροῖο δέεσθαι·
 305 Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἡ ἤρπαξε μετάλμενος, ἥ καὶ αὐτὸς
 Ἐβλητ' ἐν πρώτοισι δοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι·
 Ὡς ρά τότε ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκε
 Τεῖχος ἐπαῖξαι, διὰ τε ῥήξασθαι ἐπάλλξεις.
 Αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προξέφη, παῖδ' Ἴππολόχοιο·
 310 Γλαῦκε, τίη δὴ νῶϊ τετιμήμεσθαι μάλισα

- Perrexit ire, sicut leo in-montibus-nutritus, qui indigus
 500 Diu fuerit carniū, jubet autem ipsum animus magnus,
 Oves tentaturum, etiam ad bene-munitam caulam ire:
 Etsi enim invenerit illic pastores viros
 Cum canibus et hastis custodiam-agentes circa oves,
 Haud tamen re-non-tentata sustinet a stabulo pelli;
 505 Sed is aut rapuit insiliens, aut et ipse
 Vulneratus est inter primos veloci ex manu jaculo:
 Sic tunc divinum Sarpedonem animus impulit
 Murum invadere, perque rumpere propugnacula.
 Statim autem Glaucum allocutus est, filium Hippolochi;
 510 "Glauce, curnam nos honoribus affecti-sumus maxime,

299 ἐπιδαῆς] MS. 502 Ἐυρησ] MS. , deletum. Ibid. παρ' αὐτὸν] MS.
 male. 504 δέρεσι] R.

nus sapit. *Clark.* Χρησείης etiam MS. Lips.
 Vett. edd. intellige FL Ald. 1. et Rom. e
 nostris. *Ern.*

Ver. 298. Τὴν ἄρ' ὅγε] *Hoc utique ille.*
 Sic ver. 507. Ὡς ρά τότε.

Ibid. δύο δὲρεσ σινάσσων] *Virgil.*

Bina manu lato crispans hastilia ferro.

Æn. I. 317.

Ver. 299. ὥς τε λέων — ἐπιδευῆς — κρείων,]
Virgil.

— quos improba ventris

Exegit cacos rabies, —

— per tela, per hostes.

Æn. II. 356.

Impastus ceu plena leo per ovilia turbans,
 Suadet enim vesana fames. — *Æn.* IX. 339.

Impastus stabula alta leo ceu sæpe peragrans,

— si forte fugacem

Conspexit capream, aut surgentem in cornua
 cervum;

Gaudet hians immane, comasque arrexit, et
 hæret

Visceribus super accumbens; lavit improba teter
 Ora cruor. — *Æn.* X. 723.

Ver. 508. διὰ τε ῥήξασθαι] *Vide supra*
ad α'. 51.

Ver. 510. τίη δὴ] *Curnam, obsecro, etc.*
Vide supra ad β'. 158.

Ver. 511. κρείασίν τε, ἰδί] *Al.* κρείασίν τ',
 ἠδί.

Ver. 515. Καὶ τέμενος νεμόμεσθαι] *Vir-*
gil.

Insuper, id campi quod rcx habet ipse Latinus.
Æn. IX. 274.

- "Εδρη τε, κρείασίν τε, ἰδὲ πλείοις δεπάεσσιν,
 ·Εν Λυκίῃ, πάντες δὲ, θεὸς ᾧς, εἰσορώσιν;
 Καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθας,
 Καλὸν, φυταλιῆς καὶ ἀρέρης πυροφόροιο;
 315 Τῷ νῦν χρεὶ Λυκίοισι μετὰ πρώτοισιν ἐόντας,
 Ἑσάμεν, ἥδ' ἐ μάχης καυσεῖρῃς ἀντιβολῆσαι·
 "Οφρα τις ᾧδ' εἶπη Λυκίων πύκα θωρηκτῶν·
 Οὐ μὰν ἀκλειεῖς Λυκίην κατακοιρανέεσιν
 Ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδασί τε πίονα μῆλα,
 320 Οἶνόν τ' ἔξαιτον, μελιηδέα· ἀλλ' ἄρα καὶ ἱς
 Ἑσθλῇ, ἐπεὶ Λυκίοισι μετὰ πρώτοισι μάχονται.
 ὦ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντες,

" Sedeque, carnibusque, et plenis poculis,

" In Lycia, omnes autem, deos tanquam, nos aspicunt ?

" Et agri-portionem possidemus magnam Xanthi ad ripas,

" Amœnam, vitifero solo et frugifero ?

315 " Quamobrem nunc oportet, Lycios inter primos existentes,

" Stare, et pugnae ardenti interesse ;

" Ut aliquis sic dicat Lyciorum bene-armatorum :

" Nequaquam inglorii Lyciam administrant

" Nostri reges, eduntque pingues oves,

320 " Vinumque eximium, dulce : verum utique et robur iis est

" Præstans, quandoquidem Lycios inter primos pugnant.

" O amice, si quidem enim, bello hoc evitato,

510 τῇ δὲ] F. 511 δεπάεσσι] F. A. 1. R. male. 518 ἀκλειεῖς] MS. 520
 Οἶνον δ' ἔξαιτον] edd. 522 φυγόντε] MS.

Ver. 514. Καλὸν,] Vide supra ad β'. 45.

Ibid. ἀρέρης,] Vide supra ad ζ'. 142.

Ver. 520. Οἶνόν τ' ἔξαιτον,] Ita recte e-
 didit Barnesius, ex MS. et Eustathio.
Fulg. Οἶνον δ' ἔξαιτον. *Clark.* Τ' ἔξαιτον
 est etiam in MS. Lips. *Ern.*

Ver. 522. εἰ μὲν γὰρ — μέλλοιμεν] Re-
 fertur istud, γὰρ, ad id quod elegantissime
 reticebatur; *Neu me, quæso, incuses teme-
 ritatis; NAM si, etc.* Vide supra ad
 ε'. 22. Cæterum locum hunc pulcherri-
 mum omnis laudavit atque imitata est
 antiquitas. *Χαίρω πολλάκις — τὰ Δημοσ-
 θένες ἐγγὺς τῶν Ὀμήρῳ τιθεῖς ὅϊον, — "Εἰ
 " μὲν μέλλοιμεν ἀγῆρω τ' ἀδανάτω τι ἔισο-
 " θαι," πρὸς τὸ " Πέρας μὲν γὰρ ἄπασιν
 " ἀνθρώποις τῷ βίῃ θάνατος,"* [*Clemens
 Alexandrinus, Strom. 6. locum eundem ci-*

*tans legit, Πᾶσι μὲν γὰρ ἀνθρώποις τέλος τῷ
 βίῃ θάνατος,]* " καὶ ἐν οἰκίῃ τις αὐτὸν κα-
 " θεύξας τηρῇ." *Lucian. Encom. De-
 mosthenis, haud longe ab initio. Εἰ μὲν
 γὰρ ἦν, τὸν παρόντα διαφυγόντας, ἀδελῶς δια-
 γινεῖν τὸν ἐπίλοιπον χρόνον, ἢ ἂν ἦν θανάτου
 φιλοψυχεῖν· νῦν δὲ ποσαῦται κῆρες τῷ βίῃ πα-
 ραπεφύκασιν, ὥστε τὸν ἐν ταῖς μάχαις θάνα-
 τον αἰρετώτερον εἶναι δοκεῖν. Theopompus
 apud Clem. Alexandrin. Strom. 6. " Quod
 " si immortalitas consequeretur presentis
 " periculi fugam —: Cum vero dies et
 " noctes omnia nos undique fata circum-
 " stent, non est viri — dubitare eum spi-
 " ritum, quem natura debeat, patriæ red-
 " dere." *Cic. Philippic. 10. Virgil.**

Stat sua cuique dies, breve et irreparabile tempus

- Αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγῆρω τ' ἀθανάτω τε
 Ἔσσεσθ', ἔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην,
 325 Οὔτε κέ σε σέλλοιμι μάχην ἐς κυδῖάνειραν.
 Νῦν δ', ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφesyᾶσιν θανάτοιο
 Μυρίαι, ἃς ἐκ ἔσι φυγεῖν βροτὸν, ἐδ' ὑπαλύξαι,
 Ἴομεν· ἥε τῷ εὖχος ὀρέζομεν, ἥε τις ἡμῖν.
 "Ὡς ἔφατ'· ἐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ', ἐδ' ἀπίθησε.
 330 Τὰ δ' ἰθὺς βήτην Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε.
 Τῆς δὲ ἰδὼν ῥίγησ' υἱὸς Πετewῶο Μενεσθεύς·
 Τῆ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες.
 Πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἴ τιν' ἰδοίτο
 Ἥγεμόνων, ὅστις οἱ ἀρῆν ἐτάροισιν ἀμύναι.
 335 Ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύω πολέμz ἀκορήτω

" Perpetuo porro essemus expertesque senii immortalesque

" Futuri, nec ipse quidem inter primos pugnarem,

325 " Neque te mitterem pugnam in gloriosam :

" Nunc vero, (nihilominus quippe fata instant mortis

" Plurima, quæ non licet effugere hominem, neque evitare,)

" Eamus; vel alicui gloriam dabimus, vel aliquis nobis."

Sic dixit: neque Glaucus aversus est, neque non-obsecutus est.

330 Hi itaque recta ibant Lyciorum magnam gentem ducentes.

Hos autem conspicatus cohorrui filius Petewi Menestheus:

Hujus enim jam ad turrim ibant, malum ferentes:

Circumspexit autem per agmen Achivorum, si quem videre-posset

Ductorum, qui sibi malum a sociis arceret:

335 Animadvertit autem Ajaces duos praelii insatiabiles

324 ἔσσεσθαι] F. A. 1. R. ἔσσεσθαι] A. 2. 3. J. 326 ἐφesyᾶσαν] Fl. ἐφesyᾶσι] A. J. bene. 328 pro εὖχος, κῶδος] edd. 330 ἰθὺς] MS. sed Schol. notat alios legisse εὐθὺς. 331 ῥίγησιν] MS. bene. versus fit concinnior. prima in υἱὸς etiam aliis locis corripitur propter seq. vocalem.

Omnibus est vitæ; sed famam extendere factis,
 Hoc virtutis opus. ———— *Æn.* X. 467.

Clark. Non opus est γὰρ referri ad id quod reticetur. Sed refertur ad 315. 316. etc. Locus pulcherrimus Demosth. est de Coron. c. 28. quem multi imitati sunt. Conf. Auctorem Vit. Hom. s. de Pœsi Hom. c. 19. *Ern.*

Ver. 328. ἥε τῷ εὖχος ὀρέζομεν.] Ita edidit *Barnesius* ex tribus MSS. et ex *Plutarcho*, et ex sequente libro v. ver. 327. ubi et editi habent, ἥε τῷ εὖχος ὀρέζ-

ομεν. Adde quod *Clemens Alexandrinus*, laudata hac Sarpedonis oratione, legit et hic εὖχος ὀρέζομεν; loco jam supra citato. Nec tamen ferri non potest et quod in Vulgatis est, ἥε τῷ κῶδος ὀρέζομεν id quod pronunciabatur scilicet, ἥ τῷ κῶδος ὀρέζομεν. *Virgil.*

Aut spoliis ego jam raptis laudabor opimis,

Aut leto insigni. ———— *Æn.* X. 449.

Clark. Εὖχος habet etiam MS. Lips. quam lectionem ut molliorem merito prætulit *Barnesius.* *Ern.*

- Ἐσαότας, Τεῦκρόν τε νέον κλισίῃθεν ἰόντα
 Ἐγγύθεν· ἀλλ' ἔπως οἱ ἔην βώσαντι γεγωνεῖν·
 Τόσσοι γὰρ κτύπος ἦεν· αὐτὴ δ' ἔρانون ἴκε,
 Βαλλομένων σακείων τε καὶ ἰπποκόμων τρυφαλειῶν,
 340 Καὶ πυλίων· πάσας γὰρ ἐπώχετο· τοὶ δὲ κατ' αὐτάς
 Ἰσάμενοι πειρῶντο βίῃ ῥήζαντες ἐσελθεῖν.
 Αἰΐφα δ' ἐπ' Αἴαντα προΐει κήρυκα Θωώτην·
 Ἔρχεο, δῖε Θωῶτα, δῖων Αἴαντε κάλεσσον,
 Ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 345 Εἴη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετεύξεται αἰπὺς ὀλεθρος·
 ὦδ' ἐγὼ γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἄγροι, οἳ τοπάρους περ
 Ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνης·
 Εἰ δὲ σφιν καὶ κείῳ πόνος καὶ νείκεος ὄρωρεν,

Stantes, Teucrumque modo e tentorio profectum

Prope: sed nullo-modo ei licebat, si clamaret, exaudiri:

Tantus enim strepitus erat: sonitusque ad cælum perveniebat,

Percussorum scutorumque et setis-equinis-comantium galearum,

- 340 Et portarum: Ad omnes enim accesserant; *hostes*que ad ipsas

Stantes nitebantur vi perruptas ingredi.

Statim itaque ad Ajacem misit præconem Thootem;

"I, nobilis Thoota, currens Ajaces voca,

"Ambos quidem potius: hoc enim longe optimum omnium

- 345 "Esset, nam mox hic fiet gravis cædes:

"Huc enim magna-mole-feruntur Lyciorum ductores, qui et antea

"Magno-impetu irruere-solent in acribus pugnīs:

"Si vero ipsi etiam illic labor et certamen ortum est,

333 πάπτην] F. A. 1. R. et aliæ rec. edd. ut Schrev. πάπταιν MS.

334 ἀμύν] R. 340 ἐπώχετο] MS. F. A. J. 342 Αἴαντε] R. quod videtur probandum iis, qui versu seq. ita legunt.

Ver. 329. ἀπειτέπειτ',] Notandus hic maxime proprius et significantissimus vocis mediæ usus: *Neque avertit se Glaucus*. Vide supra ad γ'. 141. et ad κ'. 45.

Ver. 333. Πάπτην δ' ἀνὰ πύργον] *Η πάπτην ἀνὰ πύργον τῷ τείχεσσι, — εἴ περ ἴδοι Ἀχαιοὺν τινα ἢ πάπτην ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν (ἦγεν ἀνὰ παρατάξιν πυκνήν,) εἴ πως ἴδοι τῶν τινα ἡγεμόνων. Eustath.

Ver. 334. ὅστις οἱ] Vide supra ad κ'. 51.

Ibid. ἀμύναι] Al. ἀμύν.

Ver. 338. αὐτὴ δ' ἔρانون ἴκε,] Virgil.

It clamor cælo. ————— Æn. V. 451.

———— Sequitur clamor, cælumque remugit.

Æn. IX. 504.

It clamor totis per propugnacula muris.

Ibid. 664.

Ver. 340. πάσας γὰρ ἐπώχετο] Alii ab οἴῳ deducunt, alii ab οἴχομαι. Interpretanturque (notante Eustathio,) vel, ἀνεωγμέναι ἦσαν quod ferri omnino non potest: Vel, δι' ὁχέων ἡσφαλίσαντο κλείσαντες, scilicet *Achivi*; Vel, ἐπεπορεύθησαν, scilicet *Trojani*: Vel, ἐπώχετο (fuerunt enim qui

- Ἀλλά περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 350 Καί οἱ Τεῦκρος ἄμ' ἐσπέσθω, τόξων εὖ εἰδώς.
 ὦς ἔφατ'· ἐδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπίδυσεν ἀκέσας,
 Βῆ δὲ θέειν παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 Στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κίων, εἶδ' αὖ δὲ προσηύδα·
 Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
 355 Ἥνώγει Πετεῶο διοτρεφέος φίλος υἱὸς
 Κεῖσ' ἴμεν, ὅφρα πόνοιο μίνυνδά περ ἀντιάσῃτον·
 Ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 Εἴη, ἐπεὶ τάχα κείδι τετεύχεται αἰπὺς ὀλεθρος·
 ὦδε γάρ ἐβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τοπάρους περ
 360 Ζαχρηεῖς τελέεθυσιν κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
 Εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 Ἀλλά περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 Καί οἱ Τεῦκρος ἄμ' ἐσπέσθω, τόξων εὖ εἰδώς.

"At saltem solus veniat Telamonius fortis Ajax,

350 "Et eum Teucer simul sequatur, arcuum peritus."

Sic dixit; neque ei præco non-obsecutus est, ut audivit;

Perrexit autem currere præter murum Achivorum ære-loricatorum:

Stetitque juxta Ajaces profectus, statimque allocutus est;

"Ajaces, Argivorum ductores ære-loricatorum,

355 "Efflagitat vos Petei Jovis-alumni carus filius

"Illuc ire, ut laboris vel paululum participes sitis:

"Ambo quidem potius: hoc enim longe optimum omnium

"Esset, nam mox ibi fiet gravis cædes;

"Illuc enim magna-mole-feruntur Lyciorum ductores, qui et antea

360 "Magno-impetu irruere-solent in acribus pugnis:

"Si vero et hic etiam bellum et certamen ortum est,

"At saltem solus veniat Telamonius fortis Ajax,

"Et eum Teucer simul sequatur, arcuum peritus."

350 ἐπίσθω] F. A. 1. sic et 363.

et ita legerent,) scilicet ὁ κτύπος. Posteriorum duarum interpretationum altera, vera erit, quia et alias apud Homerum vox ἐπύχτο eundem habet intellectum. Clark. Schol. Lips. duas tantum interpretationes adfert: ἐπὶ πάσας γὰρ ὀχὺς ἐκκλινόμενος ἦν, ἢ ἐπὶ πάσας ἤρχοντο οἱ πολέμιοι. Ern.

Ver. 343. Αἴαντε] Al. Αἴαντα.

Ver. 350. τόξων εὖ εἰδώς.] Vide supra ad β'. 718.

Ver. 353. Στῆ δὲ παρ'] Al. Στῆ δ' ἄρ' ἐπ'.

Ver. 356. ἀντιάσῃτον.] Vide supra ad α'. 67.

Ver. 359. et supra 346. ὦδε γάρ ἐβρισαν] Producit penultimam ἐβρισαν, quoniam ex βριδω est, quæ iota habet produc-

- “Ὡς ἔφατ’· ἐδ’ ἀπίδυσσε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
 365 Αὐτίκ’ Ὀϊλιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Αἴαν, σφῶϊ μὲν αὖτις, σὺ καὶ κρατερός Λυκομήδης,
 Ἐσαότες Δαναὸς ὀτρύνετον ἱφί μάχεσθαι·
 Αὐτὰρ ἐγὼ κείσ’ εἶμι, καὶ ἀντιὸν πολέμοιο·
 Αἴψα δ’ ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπαμύνω.
 370 “Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας,
 Καὶ οἱ Τεῦκρος ἄμ’ ἦε κασίγνητος καὶ ὅπατρος·
 Τοῖς δ’ ἅμα Πανδίων Τεύκρος φέρε καμπύλα τόξα.
 Εὖτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἵκοντο,
 Τείχεος ἐντὸς ἰόντες, ἐπειγομένοισι δ’ ἵκοντο·
 375 Οἱ δ’ ἐπ’ ἐπάλξεις βαῖνον, ἐρεμνὴ λαίλαπι ἴσοι,
 Ἴφθιμοι Λυκίων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 Σὺν δ’ ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὧς το δ’ αὐτῇ.
 Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα

Sic dixit: neque non-obsecutus est magnus Telamonius Ajax.

365 Statim Oïlidem verbis alatis allocutus est:

“ Ajax, vos quidem hic, tu et fortis Lycomedes,

“ Stantes, Danaos excitare ad fortiter pugnandum:

“ Sed ego illuc ibo, et interero pugnae:

“ Protinus autem revertar, postquam bene ipsis auxiliatus fuero.”

370 Sic utique fatus abiit Telamonius Ajax,

Et cum eo Teucer ibat frater et eodem-patre-natus:

Una cum istis vero Pandion Teucris ferebat curvos arcus.

Quando Menesthei magnanimum ad turrin venerunt,

Murum intra euntes, laborantibus utique supervenerunt:

375 Quippe ad pinnas ascendebant, obscuro turbini similes,

Fortes Lyciorum ductores atque principes:

Congressi sunt autem ad pugnandum ex-adverso, ortusque est clamor.

Ajax vero primus Telamonius virum interfecit

366 σὺ καὶ ὁ κρατερός] F. A. J. quod pronunciandum foret καὶ. 371 ἄμ’
 ἦε] R.

tam, ideoque non sequitur analogiam verborum in ἴζω, quæ, cum iota plerumque brevem habeant, in Præsentibus in Imperfectis, positione sola producuntur.

Ver. 365. Αὐτίκ’] Alacritatem et festinationem recte depingit syntaxis hæc asyndetos. Clark. Immo non asyndetos syntaxis, ut jam supra monuimus, sed dactylorum frequentia. Totus enim versus per dactylos decurrit. Ern.

Ver. 369. ἐπαμύνω.] Al. ἐπιτείλω, notante Eustathio. Sed majorem habet vim, ἐπαμύνω.

Ver. 372. Πανδίων Τεύκρος φέρε καμπύλα τόξα.] Virg.

— arcumque manu celeresque sagittas

Corripuit, fidus quæ tela gerebat Achates.

Æn. I. 191.

Ver. 374. δ’ ἵκοντο.] Al. δ’ ἵκανον. Cæ-

- Σαρπήδοντος ἑταῖρον, Ἐπικλῆα μεγάθυμον,
 380 Μαρμάρῳ ὀκρίοντι βαλὼν, ὃ ῥα τείχεος ἐντὸς
 Κεῖτο μέγας παρ' ἑπαλξιν ὑπέρτατος· ἐδὲ κέ μιν ῥέα
 Χεῖρεςσιν ἀμφοτέρῃς φέροι ἀνὴρ, ἐδὲ μάλ' ἠβῶν,
 Οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δ' ἄρ' ὑπόθεν ἔμβαλ' αἰέρας·
 Θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὅς ἐ' ἄραξε
 385 Πάντ' ἄμνυδις κεφαλῆς· ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι εἰοικώς,
 Κάππεσ' ἀφ' ὑψηλῆς πύργου, λίπε δ' ὅς ἐ' αὖ θυμός.
 Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον, κρατερὸν παῖδ' Ἴππολόχοιο,
 Ἴδ', ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,
 ἥ ρ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα· παῦσε δὲ χάρμης.
 390 Ἄψ δ' ἀπὸ τείχεος ἄλτο λαθὼν, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν
 Βλήμενον ἀδρήσειε, καὶ εὐχετόωτ' ἐπέεσσι.

Sarpedonis socium, Epiclem magnanimum,

- 380 Saxo aspero percussum, quod murum intra

Jacebat magnum ad pinnam summum : neque id facile

Manibus ambabus sustulisset vir, ne aetate quidem maxime florens,

Quales nunc homines sunt : ille vero ex alto immisit sublatum ;

Perrupitque quatuor-conos-habentem galeam, ossaque confregit

- 385 Omnia simul capitis : is autem urinatori similis,

Decidit ab excelsa turri, liquitque ossa anima.

Teucer vero Glaucum, fortem filium Hippolochi,

Sagitta, irruentem percussit ex muro alto,

Qua vidit nudatum brachium ; cessareque fecit a pugna.

- 390 Retro itaque a muro desiliit latens, ut ne quis Achivorum

Vulneratum videret, et insultaret verbis.

379 *σαρπηδοντος*] MS. sed Schol. habet *σαρπηδοντος*. 382 v. not. 393 *επειτ' ἐνόησεν*] Edd.

terum de vi istius δὲ, vide supra ad α'. 57.

Ver. 379. Ἐπικλῆα μεγάθυμον.] Qua ratione, Ἐπικλῆα, ultimam hic producat; vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 380. ὀκρίοντι] *Al.* ὀκρούοντι.

* Ver. 381. οὐδέ κέ μιν ῥέα] Vide infra ad ver. 446.

Ver. 382. Χεῖραςιν ἀμφοτέρῃς φέροι ἀνὴρ.] Antiquē legebatur, Χεῖρὶ γὰρ τῇ ἐτέρῃ φέροι ἀνὴρ. Sed eos qui ita scripserunt, recte reprehendit Aristarchus, ὡς ἐδὲν τι μέγα εἰπόντας περὶ τοῦ Αἰάντος. Vulgati habent, Χεῖραςιν ἀμφοτέρῃσι φέροι ἀνὴρ. Sed duriusculum est, ut vox, φέροι, diphthongum elidat. Si scripsit Homerus φέρε' ἀνὴρ· non

utique φέροι voluit dicere, sed φέρε, quod est idem scilicet ac ἔφερεν ἄν. Barnesius, una voce transposita, edidit, Χεῖραςιν ἀμφοτέρῃσιν ἀνὴρ φέροι. Eustathius, in Commentario, videtur legisse, Χεῖραςιν ἀμφοτέραις φέροι ἀνὴρ. Ad vulgatos proximum est, si scribamus, Χεῖραςιν ἀμφοτέρῃς φέροι ἀνὴρ. Quæ autem demum verior sit lectio, non constat. Clark. Lectionem illam antiquam, ab Aristarcho repudiatam habent edd. Fl. Ald. pr. Rom. Turneb. At Ald. sec. recepit χερσὶν ἐπ' ἀμφοτέρῃς φέροι, quod servavit Ald. 3. et Junt. MS. Lips. sic habet Χεῖραςιν ἀμφοτέρῃς ἔχοι. Schol. ἄκρον τὸ ἔχοι. ἢ γὰρ ἔφη βάλλοι, μήτ' ἐγχα-

- Σαρπηδόντι δ' ἄχος γένετο, Γλαυκὸς ἀπιόντος,
 Αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησεν ὅμως δ' ἐλήθετο χάριμης·
 Ἀλλ' ὅγε Θεσφρίδην Ἀλκμᾶονα δεξιὴν τυχῆσας
 395 Νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' ἐσπόμενος πέσσε δεξιὴν
 Πρηνῆς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ.
 Σαρπηδὼν δ' ἄρ' ἐπαλξιν ἐλὼν χερσὶ σιβαρῆσιν,
 "Ἐλχ', ἡ δ' ἔσπετο πᾶσα διαμπερές· αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 Τειῆχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.
 400 Τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ', ὁ μὲν ἰῶ
 Βεβλήκει τελαμῶνα περὶ σῆδεσφι φαεινὸν
 Ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνε
 Παιδὸς ἐξ, μὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνεσσι δαμείη·
 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἡ δὲ διαπρὸ

Sarpedoni autem dolor fuit, propter Glaucum abeuntem,
 Protinus ut animadvertit, attamen non oblitus est pugnae;
 Sed is Thestoridem Alcaemonem hasta assequutus

- 395 Vulneravit, extraxitque hastam: ille autem secutus hastam, cecidit
 Pronus, circaque ipsum sonitum-dedere arma varia aere.
 Sarpedon vero pinnam prehensam manibus robustis,
 Trahebat, illa autem secuta est tota prorsus; et desuper
 Murus nudatus est, multisque fecit viam.

- 400 Illum vero Ajax et Teucer simul-assecuti, hic quidem sagitta
 Percussit lorum circa pectora splendidum
 Clypei ingentis; sed Jupiter fata arcuit
 A filio suo, ne navium ad puppes interficeretur:
 Ajax autem clypeum percussit insiliens; atque penitus

395 ἐσπόμενος] F. 397 χερσὶν] F. A. J. male. 401 σῆδεσσι] MS.

ῥῆντος τῆ μέσης. "Ἐσιν ὦν ἐπίπασσι, ὃν ἐδὶ
 κατέχειν ἀμφοτέραις ἰδύνατό τις, τῶτον ῥα-
 θίως τῇ ἑτέρᾳ ἀφῆκεν" Αἴας. Cum Eusta-
 thius dicat, διδὲ καὶ ἀμφοτέραις χερσὶν αὐ-
 τὸν ἔχει κατ' Ἀρίσταρχον, apparet lectionem
 MS. Lips. esse e recensione Aristarchi.
 Ern.

Ver. 384. Θλάσσει] Al. Θραῦσι.
 Ver. 385. ὁ δ' ἄρ' ἀρευντῆρι ἰοικώς, Κάπ-
 πισ'] Virgil.

—— excutitur, pronusque magister
 Volvitur in caput. —— En. I. 119.

Ver. 395. Αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησεν'] Ita om-
 nino scribendum existimo, pro eo quod

habent Vulgati, Αὐτίκ' ἔπειτ' ἐνόησεν. Nam
 ἔπειτα locum hic non habet. Clark. MS.
 Lips. αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησεν. Quod plane
 firmat lectionem a Clarkio receptam.
 Ern.

Ver. 396. ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα] Vi-
 de supra ad δ. 455. 504. et ad β. 210.
 Virgil.

Corruit in vulnus, sonitum super arma dedere.
 En. X. 488.

Ver. 398. "Ἐλχ', ἡ δ' ἔσπετο πᾶσα]
 Virgil.

—— labat ariete crebro
 Janua, et emoti procumbunt cardine postes.

- 405 Ἦλυθεν ἐγχείῃ, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα.
 Χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπ' ἀλξίος, ἐδ' ὄγε πάμπαν
 Χάζετ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλπετο κῦδος ἀρῆσθαι.
 Κέκλετο δ' ἀντιθέοισιν ἐλιζάμενος Λυκίοισιν·
 ὦ Λύκιοι, τί δ' ἄρ' ὦδε μεδίετε θέρειδος ἀλκῆς;
 410 Ἀργαλέον δέ μοι ἐσὶ, καὶ ἰφθίμῳ περ ἔόντι,
 Μένῳ ῥήξαμένῳ, θῆσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
 Ἄλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἀνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν,
 Μᾶλλον ἐπέβρισαν βεληφόρον ἀμφὶ ἀνακτα.
 415 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
 Τείχεος ἔντοςθεν, μέγα δέ σφισι φαίνεται ἔργον.
 Οὔτε γὰρ ἰφθιμοὶ Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
 Τείχος ῥήζάμενοι θῆσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·

405 Transiit hasta, aspereque-repulit ipsum ardentem.

Cessit itaque paululum a propugnaculo, neque is tamen in-totum

Recessit, quoniam ei animus sperabat gloriam reportare.

Adhortatus est autem divinos conversus Lycios;

“O Lycii, quid ita remittitis impetuosam fortitudinem?”

410 “Difficile autem mihi est, etiam fortissimo existenti,

“Soli, cum murum perruperim, facere ad naves aditum:

“Sed una-sequimini: multorum utique opus melius.”

Sic dixit: Illi autem regis reveriti adhortationem,

Validius incubuerunt consiliarium circa regem.

415 Argivi autem ex-altera-parte corroborabant phalangas

Murum intra, magnum quippe ipsis obtulit se opus.

Neque enim fortissimi Lycii Danaorum poterant

Muro rupto facere ad naves viam:

406 Χώρησαν] MS. manu pr. sed. corr. man. sec. 412 ἐφομαρτεῖτον] F.

A. J. 414 ἐπὶ ἀνακτα] MS.

Fit via vi: rumpunt aditus, primosque trucidant

Immissi —————

Æn. II. 492.

Ver. 401. Βεβλήκει] Si dixisset, βέβληκειν, jam non constitisset Temporum ratio. Vide supra ad δ'. 492. et ad α'. 57.

Ver. 405. Ἦλυθεν] Vide supra ad γ'. 205.

Ibid. μεμαῶτα.] Vide supra ad β'. 818.

Ver. 406. οὐδ' ὄγε πάμπαν] De vi et elegantia istius ὄγε: vide supra ad γ'. 409.

Ver. 407. ἐέλπετο] AL. ἐέλετο.

Ver. 408. ἀντιθέοισιν ἐλιζάμενος] AL. ἀντιθέοισι καθ'απτόμενος.

Ver. 412. ἐφομαρτεῖτε] Scholiastes, et Codices nonnulli, ἐφομαρτεῖτον. Quod est absurdum. Vide supra ad α'. 566.

Ver. 414. ἐπέβρισαν] Vide supra ad ver. 359.

Ver. 415. ἐκαρτύναντο] De hujus vocis prosodia, vide supra ad ver. 280.

Ver. 417. Οὔτε γὰρ — Λύκιοι Δαναῶν — Οὔτε — Δαναοὶ Λυκίῃς] Virgil.

- Οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο
 420 Τείχεος ἅψ' ὥσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν.
 Ἀλλ' ὥς τ' ἀμφ' ἔροισι δὴ ἄνερε δηριάσθον,
 Μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἐπιζύνῃ ἐν ἀρέρῃ,
 "Ω τ' ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴσης.
 "Ὡς ἄρα τὸς διέεργον ἐπάλξιες· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 425 Δήην ἀλλήλων ἀμφὶ σήδεσσι βοεῖας
 Ἀσπίδας εὐκύκλεις, λαισῆϊά τε πτερόεντα.
 Πολλοὶ δ' ἐτάζοντο κατὰ χροᾶ νηλεῖ χαλκῷ,
 Ἥμὲν ὅτῳ σρεφθέντι μετὰφρενα γυμνωθεῖη
 Μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.
 430 Πάντῃ δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξιες αἵματι φωτῶν
 Ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
 Ἀλλ' ἐδ' ὥς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν.

Neque unquam bellatores Danai Lycios poterant

- 420 A muro retro repellere, postquam primum accesserant.

Sed sicut de finibus duo viri contendunt,

Mensuras in manibus tenentes, communi in arvo,

Qui utique exiguo iu loco litigant de suo jure;

Sic quidem hos distinebant pinnæ; hi autem super ipsis

- 425 Cædebant alii-aliorum circa pectora bubula-pelle-factos

Clypeos rotundos, parmasque leves.

Multi autem vulnerabantur corpus sævo ære,

Sive cui verso terga nudarentur

Pugnantium; multi item penitus per clypeum ipsum.

- 430 Ubique vero turres et pinnæ sanguine virorum

Perfusæ-erant utrinque a Trojanis et Achivis.

Sed ne sic quidem poterant in fugam vertere Achivos:

421 δύναν ἀνέρε] MS. 425 δηῖον] F. A. J. 432 hic versus in MS. est in marg. a manu rec.

Expe ere tendunt

Nunc hi, nunc illi: certatur limine in ipso

Ausoniæ: Magno discordes æthere venti

Pœlia ceu tollunt, animis et viribus æquis;

Non ipsi inter se, non nubila, non mare cedit:

Anceps pugna diu, stant obnixa omnia contra:

Haud aliter Trojanæ acies, aciesque Latinæ

Concurrunt: hæret pede pes, densusque viro

vir.

Æn. X. 354.

Ver. 422. ἀρέρῃ] Vide supra ad ζ.

142.

Ver. 423. "Ω τ'] Qui utique. Item, ver. 434. "Η τει, Quæ utique.

Ver. 428. ὅτῳ] Barnesius scribit ὅτι. Ut infra ὁ. 664. Neutrum male. Clark. Sic Zenodotus legebat. Schol. Pseudo-did. Ern.

Ver. 430. Πάντῃ δὴ] Haud scio annon hic reponendum sit, πάντῃ δὲ, ubique vero; potius quam, πάντῃ δὴ, ubique sane. Clark. Placet. Ern.

Ver. 433. ὥς τε — γυνὴ χερσὶν — ἵνα παίσιν ἀνικία μισθὸν ἄρῃται.] ἵνα δὲ πάλιν

- Ἄλλ' ἔχον, ὥστε τάλαντα γυνὴ χερσὶν ἀληθῆς,
 Ἢ τε σαθρὸν ἔχουσα καὶ εἴριον, ἀμφὶς ἀνέλκει
 435 Ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρῃται.
 Ὡς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε·
 Πρίν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἑκτορι δῶκε
 Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν.
 Ἦῦσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνῶς·
 440 "Ὀρυσθ', ἰππόδαμοι Τρώες· ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος
 Ἀργείων, καὶ νηυσὶν ἐνίετε Δεσπιδαῆς πῦρ.
 Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· οἱ δ' ἔασι πάντες ἄκρον,
 Ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες· οἱ μὲν ἔπειτα
 Κροσσῶν ἐπέβαινον, ἀκαχμένα δ' ἔρατ' ἔχοντες.

Sed se ita habebant, ut lances mulier lanificio-victum-quæritans, justa,
 Quæ stateram tenens et lanam, utrinque appendit

435 Exæquans, ut liberis tenuem mercedem ferat.

Sic quidem horum æqualiter pugna intendebatur bellumque;
 Usque dum tandem Jupiter gloriam superiorem Hectori daret
 Priamidæ, qui primus irrupit murum Achivorum:
 Clamavit autem intentissima-voce Trojanis vociferans;

440 "Ingruite, equum-domitores Troës: perrumpite autem murum

"Argivorum, et navibus immitte immane-ardentem ignem."

Sic dixit incitans: illi autem auribus omnes audiverunt,
 Rectaque irruebant in murum frequentes: Iique deinde
 Pinnae ascendeant, acutas hastas tenentes.

436 πόλεμος] MS. F. A. J. 437 δῶκεν] F. male. 439 ἦυσεν] MS.

μᾶλλον αἰσθῆται, ὅσην ἔχει ῥώμην ἢ συνθε-
 σι. καὶ δύναμις ἐν τε ποιήμασι καὶ λόγοις,
 λήφονταί τινες· εἰ ἔχουν δοκῶσας λέξεις· ὡς
 τὰς ἀρμονίας μεταδίδει, ἀλλοῖα φαίνεσθαι
 ποιήσας καὶ τὰ μέτρα καὶ τὰς λόγους. Λαμ-
 βανέσθω δὲ πρῶτον ἐκ τῶν Ὀμηρικῶν ταυτί·
 "Ἄλλ' ἔχον, ὥστε τάλαντα γυνὴ χερσὶν ἀληθῆς·
 "ἀληθῆς, — ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρῃ-
 "ται." Dionys. Halicarn. περὶ Συνθέσε-
 ως, §. 4. Virgil.

———— cum femina primum,
 Cui tolerare colo vitam tenuique Minerva;

———— famulasque ad lumina longo

Exerceo penso; castum ut servare cubile

Conjugis, et possit parvos educere natos.

Æn. VIII. 408.

Ver. 436. μάχῃ — πτόλεμός τε] Vide
 supra ad ἡ. 252. 279.

Ver. 438. Πριαμίδῃ] Vide supra ad α'.
 598.

Ver. 440. "Ὀρυσθ',] Ita restituit Barne-
 sius ex δ'. 509. supra; et ex MSS. duobus.
 Optime. Quod enim habent Vulgati,
 "Ὀρυσθ', ferri omnino non potest. Quippe
 et Activum est, ὀρυντε; et penultimam ne-
 cessario corripit. Qua enim analogia fit
 διδῶμι, δίδοτε; eadem fit ὀρύνμι, ὀρυντε. Ne-
 que in his ullus unquam est licentiæ lo-
 cus. Clark. Consentit MS. Lips. Sed
 Barnesius et Clarkius non inspexere hic
 edd. vet. quæ magno consensu habent
 ὀρυνσθ'. Certe omnes nostræ, atque etiam
 quædam superioris seculi, quarum hic
 rationem nullam duximus. "Ὀρυνσθ' ir-
 repsit vitio typographorum, et per negli-
 gentiam servatum est, quod sæpe in om-

- 445 Ἐκτωρ δ' ἀρπάξας λαῶν φέρει, ὅς ῥα πυλάων
Εἰσῆκει πρόσθεν, πρυμνός, παχύς, αὐτὰρ ὕπερθεν
Ὅξυς ἔην· τὸν δ' ἔ' κε δὴ ἀνέρε δῆμους ἀρίστω
Ῥηϊδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' ἔδρος ὀχλίσσειαν,
Οἶοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλει καὶ οἶος·
450 Τὸν οἱ ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνος παῖς ἀγκυλομήτεω.
Ὦς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἴος,
Χεῖρὶ λαβὼν ἑτέρη, ὀλίγον δέ μιν ἄχθος ἐπέειγει·
Ὦς Ἐκτωρ ἰδυὺς σανίδων φέρε λαῶν αἰείρας,
Αἷ ῥα πύλας εἷρυντο πύκα σιβαρῶς ἀραρυίας,
455 Δικλίδας, ὑψηλὰς· δοιοὶ δ' ἔντοςθεν ὀχῆες
Εἵχον ἐπημυιοῖοι, μία δὲ κληῖς ἐπαρῆρει.

- 445 Hector vero correptum lapidem ferebat, qui portas
Stabat ante, extremus, crassus; et desuper
Acutus erat: quem ne duo quidem viri ex populo fortissimi
Facile in plaustrum a solo movere possent,
Quales nunc homines sunt: ille vero ipsum facile vibrabat etiam solus:
450 Hunc scilicet ei levem reddiderat Saturni filius versuti.
Sicut autem quando opilio facile portat vellus arietis,
Manu prehensum altera, exiguumque ipsum pondus urget:
Sic Hector recta in tabulas ferebat lapidem sublatum,
Quæ portas municbant valde spisse coagmentatas,
455 Bifores, altas: duo autem intus vectes
Firmabant invicem-transversi, una vero clavis accommodata-erat.

446 ἐσῆκει] MS. R. 447 δῆμος] F. A. 1. male. 448 ἄμαξα] edd. præter T.

nibus antiquis scriptoribus factum est.
Ern.

Ibid. ῥήγυσθαι δὲ τεῖχος] Virgil.

Sed vos, o lecti; ferro quis scindere vallum
Apparat, et mecum invadit trepidantia castra?
Æn. IX. 146.

Ver. 443. Ἰθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος] Virgil.

Accelerant acta pariter testudine Volsci,
Et fossas implere parant, ac vellere vallum:
Quærent pars aditum, et scalis ascendere mu-
ros. Æn. IX. 505.

Ver. 446. Εἰσῆκει πρόσθεν,] Si ἔσηκεν
dixisset, jam non constitisset Temporum
ratio. Vide supra ad δ'. 434. 492. et ad
α'. 37.

Ibid. πρυμνός, παχύς — ἔ' κε δὴ ἀνέρε] Virgil.

———— saxum circumspicit ingens,
Saxum antiquum, ingens; campo quod forte
jacebat,
Limes agro positus, litem ut discerneret arvis.
Vix illud lecti bis sex cervice subirent,
Qualia nunc hominum producit corpora tellus:
Ille manu raptum trepida torquebat in hostem,
Altior insurgens. ——— Æn. XII. 896.

Clark. Πρυμνός παχύς conjuncte accipien-
da, ab inferiori parte erat latus, cui op-
ponitur ὕπερθεν ὄξυς. Hesych. πρυμνός, κά-
τωθεν, βαρὺς ἢ πλατύς. Corrige: κάτωθεν
βαρὺς ἢ πλατύς. Corrigenda etiam Scho-
lia Pseudo-didymi hunc in modum. Πρυμ-
νός παχύς, κατὰ τὸ ἔσχατον μέρος παχύς,
ἑτεροβαρής. Ern.

Ver. 448. ἐπ' ἄμαξαν] Al. ἐφ' ἄμαξαν.
Clark. ἐπ' ἄμαξαν habet MS. edd. vett.
Ern.

- Στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἐρεισάμενος βάλε μέσσας,
 Εὖ διαβὰς· ἵνα μή οἱ ἀφαιρότερον βέλος εἴη·
 Ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρέας· πέσε δὲ λίθος εἴσω
 460 Βριθοσύνη, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον· ἐδ' ἄρ' ὀχῆες
 Ἑσχεδέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
 Λᾶος ὑπαὶ ῥιπῆς· ὁ δ' ἄρ' ἔσθωρε φαίδιμος Ἑκτωρ,
 Νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος ὑπῶπια· λάμπε δὲ χαλκῷ
 Σμερδαλέω, τὸν ἔεσο περὶ χροῖ· δοιὰ δὲ χερσὶ
 465 Δεῖρ' ἔχεν· ἐκ ἄν τις μιν ἐρυκάκοι ἀντιβολήσας,
 Νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσᾶλτο πύλας· πυρὶ δ' ὅσσε διδῆι.
 Κέκλετο δὲ Τρώεσσιν ἐλιζάμενος κατ' ὄμιλον,
 Τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο·
 Αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς

Stetit vero valde prope profectus, et adnexus percussit medias,

Firmiter divaricatis-curribus-stans; ne ei imbellis telum esset:

Rupitque ambos cardines: cecidit autem lapis intro

460 Magno pondere, immane vero circa portæ crepuerunt: neque vectes

Sustinuerunt, tabulæ vero disruptæ sunt alio alia

Lapidis ex impetu: Insiliit autem illustris Hector,

Nocti veloci similis aspectu: fulgebatque ære

Terribili, quo indutus erat circa corpus: duas autem manibus

465 Hastas tenebat: Haud quis illum inhibere-potuisset occurrens,

Præter deos, quando insiliit in portas; igne vero oculi ardebant.

Hortabatur autem Trojanos conversus ad agmen,

Murum transcendere: Illi autem hortanti paruerunt:

Protinusque alii quidem murum transcenderunt, alii vero per ipsas

461 διέτμαγον] F. A. 1. 462 ὑπὸ] MS. Ibid. ἔσθωρε] Id. male. 465 δεῖρ'
 ἔσχην] Id.

Ibid. ὀχλίσειαν,] *Al.* ὀχλίσειαν. Male. Secunda enim corripitur. Vide supra ad α'. 140.

Ver. 450. Τὸν οἷ] *Al.* Τὸν ῥ' οἷ. Quod perinde est. Vide ad α'. 51. n. 10.

Ver. 458. Εὖ διαβὰς,] Latinus verteris: Magno gradu. Male in versione stans rursus ponitur, cum jam ante sit stetit. Tyrtæus pariter apud Lycurg. §. 28. εὖ διαβὰς μινίτω· magno gradu obtineat locum suum. De ipsa significatione verbi διαβαίνειν, si alia desideres, vide *Wesseling.* V. C. ad *Diodor.* l. extr. *Ern.*

Ver. 459. πίσι δὲ λίθος] Vide supra ad α'. 51.

Ver. 460. μύκον·] Vide supra ad β'. 514.

Ver. 461. διέτμαγεν,] *Al.* δίστμαγον.

Ver. 462. ὑπαὶ] *Al.* ὑπό.

Ver. 463. ἀτάλαντος] Vide supra ad β'. 627.

Ibid. ὑπῶπια] *Eustathius* ὑπῶπια λέγει τὰ ὑπὸ τὰς ὀφθαλμὰς ἀπλῶς μέρη, τὴν πρόσ-οψιν· οἱ δὲ ὕστερον ὑπῶπια φασὶ τὰς περὶ τὰς ὀφθαλμὰς πλεγγάς. Quod illustrat *Lamb.* Bos ad 1 Cor. IX. 27. *Ern.*

Ver. 464. Σμερδαλέω,] *Al.* Σμερδαλέον.

Ver. 466. πυρὶ δ' ὅσσε διδῆι.] Vide supra ad α'. 57, et 104.

470 Ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας· Δαναοὶ δ' ἐφόβηθεν
 Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὄμαδος δ' ἀλίαςος ἐτύχθη.

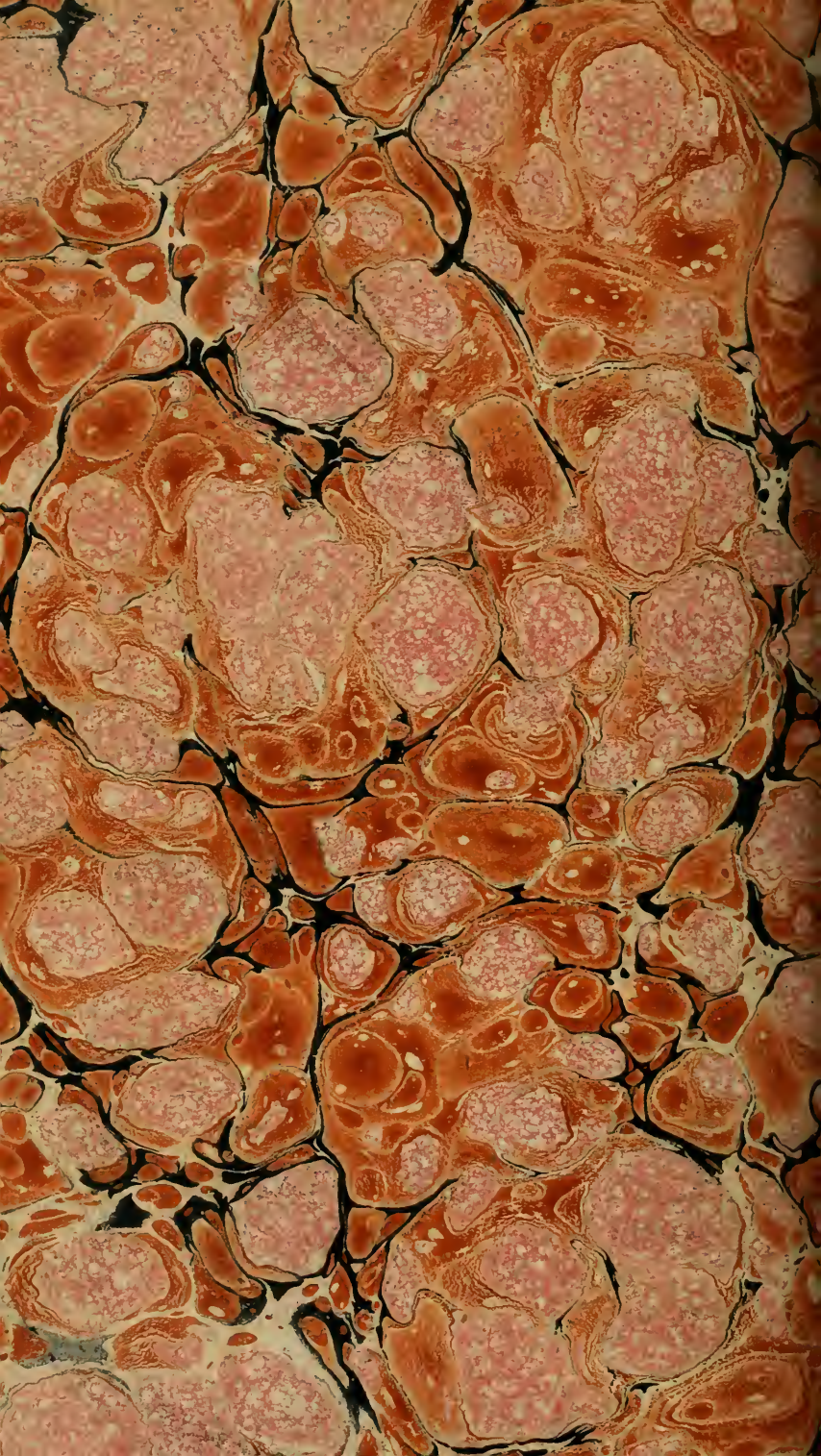
470 Affabre-factas infundebantur portas: Danaï autem diffugerunt
 Naves ad cavas: tumultusque vehemens consecutus est.

Ver. 469. ὑπέρβασαν,] Fit ὑπέρβασαν, si-
 mili analogia, ac ἔθισαν, ἔφασαν, ἔδισαν.

Ver. 471. ἐτύχθη.] *Al.* ὀρώρει.

Excudebat Andreas Duncan,

Academiæ Glasguensi Typographus. 1814.

LGr
H766E

Homer

18296

Opera omnia; ed. by Ernesti. Vol. I.

DATE.

NAME OF BOOK

University of Toronto Library

DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET

Acme Library Card Pocket
LOWE-MARTIN CO. LIMITED

